2.J.g.
4

HOMERI ODYSSEA

GRÆCE ET *LATINE*,

ITEM

BATRACHOMYOMACHIA, HYMNI, et EPIGRAMMATA, Homero vulgò aſcripta.

VOL. II.

LONDINI:

Impenſis JOHANNIS et PAULI KNAPTON.

MDCC XL.

CMC
MVSEVM
BRITANNICVM

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ξ'.

Ξ Ενισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρ' Εὐμαίῳ· καὶ ποικίλη τις ὁμιλία.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ὁ Δυσσέως παρουσία πρὸς Εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνονται, ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πράξεις τινὰς ἐκτιθεμένου.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία.

Ἄλλως,

Ξῖ δ' Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὔμαιος ἀγρῷ ὑφορβός.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν,
Χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας· ἦ οἱ Ἀθήνη
Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα
Κήδετο οἰκήων, ὃς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

LIB. XIV.

AT hic ex portu ingreſſus eſt aſperam viam,
Locum per ſylvoſum, per juga; quà ei Minerva
Deſignaverat eximium ſubulcum, qui ei victum maximè
Curabat famulorum, quos comparaverat nobilis Ulyſſes.

Ver. 1. Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη &c.] Laudat hîc Poëtam *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, quòd ſententiarum membra ita interſecuerit, periodóſque ita diſpoſuerit, ut ad orationem ſolutam quàm proximè accedat narratio. Τὸν δ' βελόμενον ἐν τούτῳ τῷ μέρει καταρθῶν τὰ τῆς λέξεως μόρια, δεῖ πολυειδῶς τρέφειν τε καὶ συναριθμεῖσθαι, καὶ τὰ κῶλα ἐν ἁρμοῖς ποιεῖν συμμέτρως, μὴ συναπαρτίζοντα τοῖς στίχοις, ἀλλὰ διατέμνοντα τὸ μέτρον, ἄνισά τε ποιεῖν αὐτὰ καὶ ἀνόμοια· πολλάκις δὲ καὶ εἰς κόμματα συνάγειν βραχύτερα κώλων, τάς τε περιόδους μήτε ἰσομεγέθεις, μήτε ὁμοιοσχήμονας τὰς γῆν παρακειμένας ἀλλήλαις ἐργάζεσθαι. Ἔγγιστα δὲ φαίνεται λόγοις τὸ παρὰ τὰς ῥυθμοὺς καὶ τὰ μέτρα πεπλανημένον. —— "Αὐτὰρ "ὁ γ' ἐκ λιμένος &c." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, § 26. Ubi de hoc loco fuſiùs.

Ibid. —— ὁ ἐκ.] Apud *Dionyſium*, ὅγ' ἐκ.

Ibid. —— τρηχεῖαν ἀταρπὸν, Χῶρον ἀν' ὑλήεντα.] Οἵαν δὲ πλειόνων σημαίνει Κραναὴν [τὴν Ἰθάκην] καλῶν. *Strabo*, *Geograph. lib.* X, *pag.* 697, *al.* 454. Vide ſuprà ad *ί*, 21.

Ibid. —— τρηχεῖαν.] Vide ad *Il.* β', 633.

Ver. 3. Πέφραδε] Vide ad *Il.* β', 314; et ξ', 500.

Ibid. —— δῖον ὑφορβὸν.] Fidelitate nimirùm, et in rebus domini ſui curandis ſtudio eximium. *Barneſius* et propter Generis nobilitatem δῖον appellari exiſtimat. Vide infrà ad *ver.* 22; item ό, 412.

Ibid. —— ὅ οἱ.] *Al.* ὅς οἱ.

Ver. 4. —— κτήσατο.] Vide ſuprà ad *ί*, 296.

Ver.

Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπλῳ ἐνὶ χώρῳ,
Καλή τε, μεγάλη τε, περίδρομος· ἣν ῥα συβώτης
Αὐτὸς δείματ' ὕεσσιν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ·
Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε θαμέας ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας·
Ἐντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίῃ
Πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο
Θήλεαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τ' ἄριστον ἁπάντων·
Οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
Παρ δὲ κύνες, θήρεσσιν ἐοικότες, αἰὲν ἴαυον

Eum autem in veſtibulo invenit ſedentem, ubi ei caula
Alta ædificata erat, undique-conſpicuo in loco,
Pulchráque, magnáque, vacuis-ſpatiis-circundata; quam ſcilicèt ſubulcus
Ipſe ædificaverat ſuibus, abſente rege,
Sine dominâ, et Laërte ſene,
Advectitiis lapidibus, & cinxerat ſepe-ſpinosâ;
Palóſque extrà adegerat prorsùs hinc atque illinc,
Denſos et crebros, nigrâ roboris parte circum-fiſſâ:
Intra verò caulam ſuilia duodecim fecerat
Propè invicem, cubilia ſuibus; in ſingulis autem
Quinquaginta ſues humi-cubantes concludebantur
Fœminæ genitrices; mares autem foris dormiebant,
Multò pauciores; hos enim minuebant comedentes
Eximii proci; quippè mittebat ſubulcus
Semper ſaginatorum porcorum optimum omnium:
Hi verò trecentique et ſexaginta erant.
Juxtà autem canes, feris ſimiles, ſemper dormiebant

Ver. 6. —— περισκέπλῳ ἐνὶ χώρῳ.] *Euſtathius* in commentario citat, κατωρυχέεσι λιθοισι. Minùs rectè, propter ſequentem Ῥυτοῖσιν λάεσσι, *ver.* 10.

Ver. 7. —— περίδρομον.] Περιοδευτὴ, γείτονας μὴ ἔχουσα τοὺς ἐμποδίζοντας τῷ βουλομένῳ περιδραμεῖν καὶ περιελθεῖν αὐτήν. *Schol.*

Ver. 8. Αὐτὸς δείματ' ὕεσσιν.] Τὸ ὃ "αὐτὸς δείματο," κατ' ἔξοχὴν ἔχει τὸ Αὐτός —— —ὡς αὐτὸς δαπανήσας. *Euſtath.* *Al.* Αὐτὸς δείματο οἷος.

Ver. 10. Ῥυτοῖσιν λάεσσι.] Ἐλκυσοῖς, μεγάλοις, καὶ μὴ δυναμένοις διὰ χειρῶν βασταχθῆναι λίθοις. *Schol.*

Ibid. —— ἐθρίγκωσεν.] Ἐχαράκωσεν· θρίγκος ὃ λέγεται ἡ ἐπὶ τοῖς οἴκοις σεφάνη. *Schol.*

Ibid. —— ἀχέρδῳ.] Ἄχερδος ἐστιν ἀκανθώδες φυτὸν, ἐξ οὗ τὰς αἱμασίας ποιοῦσιν. Ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν τὴν ἀγρίαν ἄπιον· ἀκανθώδης γὰρ ἡ αὐτὴ εἰώθειν εἶναι. *Schol.*

Ver. 11. Σταυροὺς.] Τὰ ὀρθὰ καὶ ἀπεξυσμένα ξύλα. *Schol.*

Ver. 12. —— θαμέας.] *Al.* μεγάλας.

Ibid. —— μέλαν δρυὸς.] Ἤτοι δάσος, ἢ τὴν σύστασιν, τὸ ἐγκάρδιον τοῦ δρυός· μελάνδρυον γὰρ λέγεται διὰ τὴν χροιὰν, ἢ τὸ φλοιὸν τοῦ δρυός. *Schol.* Ἀρίσταρχος δὲ τὸ φλοῦν οὕτω νοεῖ. Κράτης δὲ τὴν δασύτητα καὶ πολλὴν πυκνότητα τῶν φύλλων μελάνδρυον καλεῖ. *Euſtath.*

Ver. 15. —— σύες χαμαιευνάδες.] Ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος αὐτοῖς· πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. *Heſychius.* Παχύνεται δὲ τὸ σὺν ἀκόλουθον μὴ λυόμενον μάλιστα, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ διατρίβοντά τε καὶ τρεφόμενον ——. Καὶ Ὁμηρος ὅ ἔοικε ὑποδηλοῦν ταῦτα· περὶ μὲν οὖν τῆς κυλινδείας αὐτὸν καὶ φιλησυΐας τοῖς ῥυπαρωτέροις τέλμασι, λέγων· "σύες χα-" μαιευνάδες." *Ælian. de Animal. lib.* V, *cap.* 45.

Ver. 16. Θήλειαι τοκάδες.] *Euſtathius* ex epitheto iſto "τοκάδες" colligendum exiſtimat, præter has, alias fuiſſe *ſteriles*. Ὅρα ὃ (inquit) καὶ ὡς μεταξὺ ἀρσένων συῶν καὶ τοκάδων ὅσαι ἔθετο μὲν τὰς τείρας, σύφορος ὅμως καὶ αὐτὰς, διὰ τοῦ εἰπεῖν, "θήλειαι τοκά-" δες" διὰ τὸ εἶναι καὶ ἑτεροίας θηλείας αἳ μὴ τοκάδες εἰσί. Cui tamen obſervationi vix ullus videtur locus.

Ver. 18. Ἀντίθεοι μνηστῆρες.] Malè *Scholiaſtes*; Νῦν, οἱ ἐναντίοι τοῖς θεοῖς. Quo ſenſu vox Ἀντίθεος nuſquam apud Poëtam uſurpatur. Rectiùs *Euſtathius*; Τὸ ὃ, "Ἀντίθεοι μνηστῆρες," —— εἰ τοὺς ἰσοθέους λέγει, διά τε γένος τυχὸν, καὶ κάλλος καὶ πλοῦτον καὶ ἀνδρίαν, Ὁμηρικώτερόν ἐστι. Vide ad *Il.* γ', 16; et δ', 88.

Ver. 21. Παρ δὲ κύνες, θήρεσσιν ἐοικότες.] Ὅτι καὶ τοῖς σμικροτάτοις καλά τινα παραπλέκων ὁ Ποιητὴς, πλάττει ἐνταῦθα καὶ ὅτι ἐκινδύνευσεν ἂν μικρὸς ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ τῶν κυνῶν τοῦ Εὐμαίου, εἰ μὴ οἷα σοφὸς ἐφυλάξατο. *Euſtath.*

Ibid. —— αἰὲν ἴαυον.] *Euſtathius* in commentario citat, ἐκτὸς ἴαυον. Ex verſu (ut videtur) 16.

Ver.

Τέσσαρες, ὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἄρᾱρισκε πέδιλα,
Τάμνων δέρμα βόειον, ἐϋχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ὤχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀγρομήοισι σύεσσιν
Οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὄφρ' ἱερεύσαντες, κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
Οἱ μέν, κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἕζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθα κεν ᾧ ἐνὶ θαλάμῳ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μεταστὰς
Ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
Τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλῃ

Quatuor, quos nutriverat ſubulcus, princeps virorum.
Ipſe autem circa pedes ſuos aptabat calceamenta,
Incîdens pellem bubulam, benè-coloratam: cæteri autem jam
Ibant aliò alius; cum congregatis ſuibus
Tres; quartum autem dimiſerat adurbem,
Suem ut-ageret procis ſuperbis, ex-neceſſitate;
Ut ſacris-factis, carnibus ſatiarent-ſe animo.
Extemplò verò Ulyſſem viderunt canes latratores:
Hi quidem clamantes accurrerunt; at Ulyſſes
Sedit aſtutiâ; baculúmque ei excidit manu.
Tunc ſuum apud ſtabulum indignum ſuſtinuiſſet dolorem,
Sed ſubulcus ocyùs pedibus velocibus ſubſecutus
Ruit per veſtibulum; corium verò ei excidit manu:
Canes quidem increpans pepulit aliò alium

Ver. 22. ——ὄρχαμος ἀνδρῶν.] Νῦν ἔξοχος ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ *Schol.* Alitèr *Euſtathius*; Ὅτι σεμνύνων τὸν Εὔμαιον, —— λέγει —— "ὄρχαμον ἀνδρῶν," ἤγουν ἀρχικὸν ἄνδρα· ἢ κῂ ἄρχοντα ἄλλων ἑτέρων, ὡς κῂ μᾶλλον ταῦτα φανεῖται. Videtur autem Epitheto hoc apud Poëtam, ut et Epitheto δῖος ſuprà *ver.* 2, et ſimilibus, homo quâvis de causâ eximius denotari. Similitèr *Philætius* bubulcus, ὄρχαμος ἀνδρῶν appellatur infrà υ, 185. Vide ſuprà ad *ver.* 2.

Ver. 24. Τάμνων.] *Al.* Τέμνων.

Ibid. —— εὐχροές.] *Al.* εὔχροον.

Ibid. ——οἱ δὲ δὴ ἄλλοι.] Ὧν δηλαδὴ ἦρχεν ὁ Εὔμαιος. *Euſtath.*

Ver. 26. ——ἀποπροέηκε.] Vox ἀποπροέηκε hoc in loco non eſt *Perfectum*, ſed *Aoriſtus* ex ἀποπροΐημι. Alioqui non conſtaret Temporum ratio. Vide ad *Il.* ά, 37.

Ver. 28. ——κορεσαίατο θυμόν.] *Al.* κορεσαίατο θυμῷ. Quæ fortè et verior lectio. Maximè enim propria iſta vocis *mediæ* ſignificatio; "*Ut ſe ipſi* "*ſatiarent animo.*" Atque ita infrà *ver.* 46, κορεσσάμενος κατὰ θυμόν. Vide ſuprà ad έ, 491; et ad *Il.* τ', 167. Cæterum *Euſtathius* hoc malà in parte accipit, Prociſque à Poëtâ vitio datum exiſtimat. Τὸ δὲ "κορέσαιτο," (inquit,) ὅτι ἀνοίκειον ἀγαθοῖς ἀνδράσι, πολλαχοῦ ἐδηλώθη Sed minùs rectè. Nam eandem phraſin uſurpat Poëta infrà *ver.* 46, de *Ulyſſe*; aliiſque permultis in locis, ubi iſto ſenſu accipi nullo modo poteſt.

Ver. 29. —— κύνες ὑλακόμωροι.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἐξύφανεν· κρεῖσσον ἦ ἀποδιδόναι, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμωρημένοι, ὁ ἐστι πεπονημένοι. *Schol.* Simili ratione voces ἐγχεσιμώρους, ἰόμωροι exponuntur τοὺς περὶ τὰ ἔγχεα μεμωρηκότας· et, Οἱ περὶ ἰὸς καὶ τόξα μεμωρημένοι· *Iliad.* β', 692; δ', 242 Quod autem addit *Euſtathius*; ἢ κῂ οἱ περὶ ὑλακὴν καὶ φυλακὴν ὄντες, παρὰ τὴν ὥραν, τὴν φυλακήν· planè ridiculum.

Ver. 30. Οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον.] Sic apud *Theocritum*;

Τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀποπροθεν αἰψ' ἐύησαν, —
Θεσπέσιον ὀλοὺ ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος.

Idyll. XXV; 68, 70.

Ibid. ——κεκλήγοντες] Vide ad *Il.* β', 314; et γ', 31. *Al.* κεκληγῶτες.

Ibid. ——αὐτὰρ Ὀδυσεὺς Ἕζετο κερδοσύνῃ.] Φυσικὸν φησὶν βοήθημα πρὸς ἀποτροπὴν κυνῶν, τὸ καθεδῆναι καὶ προΐεσθαι τὴν ῥάβδον, ὡς μὴ ἐπιτιθέμενον. *Schol.* et *Euſtath.* Similitèr *Plutarchus*; Ἡμεῖς μὲν ἔμφασιν ὁμοῦ καὶ ὑψηλοῦ φρονήματος ποιοῦσιν οἱ κύνες, ἀποτρεπόμενοι τὸ συγκαθεζομένων· ὡς που καὶ ταῦτα εἴρηται· "Οἱ "μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς Ἕζετο "κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός." Οὐκέτι γὰρ προσμάχονται τοῖς ὑποπεσοῦσι καὶ γεγονόσι ταπεινῷ τὰς ἕξεις ὁμοίοις. *De Solertiâ Animalium.* Et *Plinius* de canibus; "Impetus eorum (inquit) et ſævitia "mitigatur ab homine confidente humi." *Nat. Hiſt. Lib.* VIII, *cap.* 40. Notandum tamen apud Poëtam neque iſtâ ratione tutum fuiſſe Ulyſſem, niſi Subulcus etiam canes vi abegiſſet; *ver.* 32, 35.

Ver. 31. ——σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.] Οὐ διὰ φόβον, ἀλλὰ ἐκὼν ἔρριψεν αὐτόν. *Schol.*

Ver. 35. Τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας.] Sic apud *Theocritum*;

Τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν, ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων,
Φευγέμεν ἄψ ὀπίσω δειλοσέτω τρηχὺ ὃ φωνῇ

Πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγʒ σε κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείλυ κατέχευας.
Καὶ δέ μοι ἄλλα Θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, ϛοναχάς τε·
Ἀντιθέʒ γὰρ ἄνακτι ὀδυρόμενι καὶ ἀχεύων
Ἧμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλυς ἀτιτάλλω
Ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός πʒ ἐδωδῆς
Πλάζεʃ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,
Εἴπʒ ἔτι ζώʃ, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἀλλ' ἕπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Σίτʒ καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος χʇ θυμόν,
Εἴπῃς, ὁππόθεν ἐσσὶ, καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλῃς.
Ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός·
Εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας·
Ἐϕόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίʒ αἰγὸς,
Αὐτῷ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
Ὅτʃι μιν ὣς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφαʃ', ἔκ τ' ὀνομάζε·
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅ τʃι μάλιϛ' ἐθέλʃ, ὅτι με ϕρόνιμον ὑπέδεξο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέϕης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ξεῖν', ἤ μοι θέμις ἔϛ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
Ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
Γίγνεʇ ἠμετέρη· ἣ γὰρ δμώων δίκη ἐϛὶν,
Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες

Crebris lapidibus; ipſe verò affatus eſt dominum;
" O ſenex, certè propemodùm te canes diſperdiderunt
" Repentè; et mihi opprobium offudiſſes.
" Quinetiam mihi alios Dii dederunt doloréſque, gemitúſque:
" Deo-parem enim *ob*-herum lugens et dolens
" Sedeo; aliis autem ſues pingues nutrio
" Ad-comedendum: at ille egens alicubi cibi
" Vagatur apud alienorum virorum populúmque, urbémque;
" Siquibi adhuc vivit, et videt lumen ſolis.
" Verùm ſequere, ad caſam eamus, ſenex, ut et ipſe
" Cibo et vino ſaturatus in animo,
" Dicas, undè ſis, et quot dolores toleraveris.
Sic locutus ad caſam præivit nobilis ſubulcus;
Collocavitque *illum* introductum; virgulta autem ſubſtravit denſa;
Inſtravitque pellem villoſæ agreſtis capræ,
Ibidem cubile-*ut-eſſet*, magnum et denſum: gaudebat autem Ulyſſes,
Quòd ipſum ſic exciperet; verbúmque dixit, et compellavit;
" Jupiter tibi det, hoſpes, et immortales dii alii
" Quodcunque maximè velis, quia me lubens excepiſti.
Illum autem reſpondens allocutus es, Eumæe ſubulce;
" Hoſpes, non mihi fas eſt, neque ſi pejor te venerit,
" Hoſpitem indignè-tractare; à Jove enim ſunt omnes
" Hoſpitéſque, pauperéſque; munus verò exiguúmque, charúmque
" Eſt noſtrum: hic enim ſervorum mos eſt,
" Semper timentium, cùm dominentur heri

Ἠπείλει μάλα πᾶσι, ἐρητύσασκε δʃ' ὑλαγμῷ.
Idyll. XXV, 73.

Ibid. —— ἄλλυδις ἄλλη.] *Al.* ἄλλυδις ἄλλον.

Ver. 43. —— δῆμόν τε, πόλιν τε.] Vide ad *Il.* β', 547.

Ver. 46. Σίτʒ νʒ οἴνοιο.] *Al.* Οἴνʒ νʒ σίτοιο.

Ver 48. Ὣς εἰπὼν, κλισίην δʃ' ἡγήσατο.]
Dixit, et anguſti ſubter faſtigia tecti
Ingentem Æneam duxit; ſtratiſque locavit,
Effultum foliis et pelle Libyſtidis urſæ.
Æn. VIII, 366.

Ver. 50. —— ἰονθάδες.] Δασείας, ἴονθοι γὰρ αἱ ῥίζαι νʒ σκιφύσεις τῶν τριχῶν. *Schol.* Ἰσέον ὃ ὅτι σὺν τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν γράφει ὁ γραμματικὸς Ἀριϛοφάνης —— περὶ ἰονθάδος Ὁμηρικῆς, —— ὅτι ἐϕ' ἡλικίας τινὸς νʒ μεγέθους αὐτό φησιν ὁ Ποιητής. *Euſtath.* ad ι, 221.

Ver. 54. —— ὑπεδέξο.] *Al.* ὑπεδέξω.

Ver. 56. —— ἔλθοι.] *Al.* ἔλθῃ.

Ver. 57. —— πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες Ξεῖνοι.] Vide ſuprà ad ζ, 207; et ι, 269, 270.

Ver 58. —— δόσις δʃ' ὀλίγη τε φίλη τε.] Vide ſuprà ad ζ, 208; et ad *Il.* α, 167.

Ver. 60. —— ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες Οἱ νέοι.] *Euſtathius* per iſtud ἄνακτες νέοι Procos intelligit. Τὸ δὲ " ἐπικρατέωσιν ἄνακτες" εὐϕήμως περὶ μνηϛήρων ἔϕη· Dna *Dacier* autem hoc de *Telemacho* accipiendum contendit: ut opinor, minùs rectè.

Οἱ νέοι· ἦ γὰρ τῷ γε θεοὶ κτ' νόστον ἔδησαν,
Ὅς κεν ἐμ' ἐνδυκέως ἐφίλῃ, καὶ κῆσιν ὄπασσεν,
Οἷά τε ᾧ οἰκῆϊ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν,
Οἶκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ·
Ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἔπι μίμνω.
Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
Ἀλλ' ὄλεθ'· ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
Πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γύνατ' ἔλυσεν·
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὣς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·
Ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν·
Εὖσέ τε, μίσυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν·
Ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆϊ,
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
Ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμῳῆσσι πάρεστι
Χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,

" Juvenes: certè enim illius quidem
Dii reditum impedierunt,
" Qui me ſtudiosè dilexiſſet, et poſ-
ſeſſionem dediſſet,
" Qualia ſcilicèt ſuo famulo Domi-
nus benignus dederit,
" Domúmque, et facultates, et mul-
tùm-ambitam uxorem;
" Qui ei multùm laboraverit, cuique
Deus laborē incremento adjuverit:
" Ut et mihi hic labor incrementum
habet, in quo verſor.
" Ideò me multùm juviſſet dominus,
ſi hîc ſeneſceret;
" Sed periit: utinam Helenæ genus
periiſſet
" Funditùs; quoniam multorum vi-
rorum genua ſolvit:
" Etenim ille ivit Agamemnonis
propter honorem
" In Ilium aptum-equis, ut Troja-
nos oppugnaret.
Sic locutus, cingulo celeritèr con-
ſtringebat tunicam:
Perrexitque ire ad ſuilia, ubi greges
conclusi erant porcorum:
Illinc ſumptos duos attulit, et ambos
mactavit;
Uſtulavitque, concîditque, et veru-
bus infixit:
Aſſata autem omnia, ferens appoſuit
Ulyſſi,
Calida ipſis in-verubus; farinámque
albam inſperſit;
In poculo autem miſcebat dulce vi-
num:
Ipſe verò ex-adverſo ſedit; adhor-
tánſque allocutus eſt;
" Comede nunc, ô hoſpes, qui uti-
que ſervis adſunt,
" Porculos; at pingues ſanè ſues
proci comedunt,

Ibid. ——ἐπικρατέωσιν.] Apud *Euſtathium*, ἐπικρατέουσιν.

Ver. 61. ——τῷ γε θεοὶ κατὰ νόσον ἔδησαν.] Id eſt, Κατέδησαν τότε τ' νόσον· Ut rectè notavit *Barneſius*.

Ver. 62. Ὅς κεν ἐμ' ἐνδυκέως ἐφίλει, καὶ κῆσιν ὄπασσεν.] *Barneſius* malè vertit, " *Qui me valdè* di-
" ligebat, *et poſſeſſionem procul-dubio* dediſſet." Ac ſi particula κεν utrumque vocabulorum ἐφίλει et ὄπασσεν non æquè reſpexiſſet.

Ver. 65. ——ἀέξει.] *Al.* ἀέξῃ.

Ver. 66. ——ᾧ ἔπι μίμνω.] *Al.* ᾧ ἐπιμίμνω.

Ver. 68. Ἀλλ' ὄλεθ'· ὡς ὤφελλ'.] Καὶ ὤφειλε μὲν συταῦθα εἰπεῖν ὅτι Δι' τὴν Ἑλένην· ὁ δὲ ἄλλως Δι' λύπην ἄκραν χρηματίσας τ' τοιοῦτον λόγον εἰς ἄραν, φησίν· " ὡς ὤφελλ' Ἑλένης &c." *Euſtath.*

Ver. 69. Πρόχνυ.] Νῦν, παντελῶς. *Schol.* Quod autem de hoc verſu annotat *Euſtathius*; Τὸ δὲ " ὑπὸ γύνατ' ἔλυσε" δοκεῖ ἀντιθέτως εἰρῆσθαι πρὸς τὸ " Πρόχνυ," ἵνα πως λέγῃ, ὡς ἐπὶ γόνυ πέσοι τὸ τ' Ἑλένης φῦλον, ἐπεὶ πολλῶν ὑπὸ γύνατ' ἔλυσε· id verò ſubtilius videtur.

Ver. 72. ——σιυέεργε.] *Al.* ἐπέεργε.

Ver. 75. Εὖσέ τε, μίσυλλέν τε.] *Al.* Εὖσεν, μίσυλλέν τε.

Ver. 76. Ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα.] Vide ſuprà ad β', 300; et ad *Il.* ά, 466.

Ver. 77. ——πάλυνεν.] Vide ad *Il.* ά, 309, et 338.

Ver. 78. ——κισσυβίῳ.] Ἀγροικικῷ ἐκπώματι. *Schol.* Vide infrà ad *ver.* 112.

Ibid. ——κίρνη μελιηδέα οἶνον.] Ἦγουν σιυέμιξεν ὕδατι. *Euſtath. Al.* κίρνα.

Ver. 81. Χοίρε· ἀτὰρ σιάλους γε σύας.] Ὅτι Δι-αφορά τις εἶναι δοκεῖ χοίρων καὶ συῶν, ὡς ἐμφαίνει ὁ Εὔμαιος· ——καὶ ἴσως ἡ καθ' ἡλικίαν ἡ Δι-αφορὰ τοῖς χοίροις καὶ τοῖς σιάλοις ἡ κατὰ τὸ ζατρεφέκς μὲν εἶναι τὺς σιάλους, ——ὀλιγοτρεφεῖς δὲ τὺς χοίρους. *Euſtath.* Ἦν δὲ καὶ παλαιὸς νόμος, ὡς φησιν Ἀνδροτίων, τ' ἐπιγονῆς ἕνεκα τ' θρεμμάτων, μὴ σφάττειν πρόβατον ἄπεκτον

Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἐλεητύν.
Οὐ μὲν κέτλια ἔργα Θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκλυ τίουσι, καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης
Ἀλλοτρίης βῶσιν, καί σφιν Ζεὺς ληΐδα δώῃ,
Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Καὶ μὴ τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτῃ·
Οἴδε δὲ καί τι ἴασι, Θεῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως

" Non ultionem divinam habentes in mentibus, neque misericordiam.
" Haud quidem improba opera Dii beati amant,
" Sed justitiam honorant, et æqua opera hominum.
" Etiam hostes quidem et inimici, qui terram
" Alienam invaserint, et ipsis Jupiter prædam dederit,
" Impletisque navibus redierint domum unusquisque;
" Etiam his quidem ultionis ingens metus animis incidit:
" Hi verò etiam aliquid sciunt, Deique aliquam audiêrunt vocem,
" Illius tristem mortem; quandoquidem nolunt ritè

πεκτον ἢ ἄτεκεν· διὸ τὰς ἡδὴ τέλεια ἤθιον. " ——ἀτὰρ " σιάλης γε σὰς μνηστῆρες ἔδουσι." *Athenæus, lib.* IX, *cap.* 4.

Ver. 82. Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες.] Ὄπιδα, τὴν εἰς τὸ μέλλον τῶν θεῶν ἐπιστροφήν. *Schol.* Ita infrà υ, 215;

Οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν ——.

Et φ', 28;

——ἀδὲ θεῶν ὄπιν ἠδέσατ' ——.

At sperate Deos memores fandi atque nefandi.
Æn. I, 547.

Vide et ad *Il.* π', 388.

Ibid. —— φρονέοντες.] *Al.* τρομέοντες.

Ver. 83. Οὐ μὲν κέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν.]

Ἔστιν γὰρ ἃ σέργουσιν οὐδ' οἱ δαίμονες.
Sophocl. Trachin. ver. 283.

Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν ——.
Euripid. Helen. ver. 909.

Nec facta impia fallacum hominum Cœlicolis placent. *Catull. Carm.* XXX, *ver.* 4.

Τῆς δ' προνοίας τῶν θεῶν ἴδιόν ἐστι τὸ βέλτιον δικαίως τοὺς ἀνθρώπους βιῶν· καὶ τοῦτό φησιν ὁ Ποιητὴς συναρίστατα, " Οὐ γὰρ κέτλια ἔργα &c." *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 14. Ubi notandum, pro Οὐ μὲν κέτλια, legisse hîc *Dionysium*, Οὐ γὰρ κέτλια &c.

Ver. 84. Ἀλλὰ δίκλυ τίουσι, καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.] Versus hic (notante *Duporto, Gnomolog. Homeric. ad hunc locum*; itémque *Barnesio*,) apud *Grotium* in *Stobæi Excerptis* legitur hoc modo;

Ἀλλὰ δίκλυε τίνυσι, καὶ ἴασιν ἔργ' ἀνθρώπων.

Quod ferri non potest: Nam vox ἴασιν mediam necessariò producit. Nisi fortè legas (conjectante *Barnesio*) καὶ ἴασ' ἔργ' ἀνθρώπων.

Ver. 85, 88. Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, —— Καὶ μὲν τοῖς.] De hujusmodi Syntaxi ἀνακολούθῳ, vide ad *Il* β', 353; et γ', 211. Σημειώσαι δ' συνταῦθα τὸ ἀκατάλληλον τῆς συντάξεως καὶ σολοικοειδὲς ἐν τῷ " Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι· Καὶ μὲν τοῖς ὄπι- " δος κρατερὸν δέος." Ἐχρῆν γὰρ εἶναι κατὰ δοτικὴν πῶσιν, " Καὶ μὲν δυσμενέεσι καὶ ἀναρσίοις ὄπιδος ἐστὶ " δέος." Μιμεῖται δ ὁ Ποιητὴς συνταῦθα Θυμάριον ἄνδρα τὸν Εὔμαιον. *Eustath.* Aliam autem deinceps hujus loci explicandi rationem addit: Ἴσως δ καὶ ἄλλως δύναται ὀρθῶς ἔχειν, εἰπὲρ τὸ δεύτερον " μὲν" ληφθείη ἀντὶ τοῦ " ἀλλά·" ἵνα εἴποι μὴ ἐγκριμῶς ἀλλὰ ἁπλούστως, ὅτι καὶ μὲν ἀνάρσιοι ἄνδρες πλήσαντες δὴ τὰς νῆας, ἀπῆλθον· ἀλλὰ καὶ τούτοις δέος ἐστὶν ὄπιδος. Quod est valdè inficetum. Ita tamen accepisse videtur *Meric. Casaubonus:* " Procorum" inquit " ini- " quitatem Eumæus Subulcus exaggerans, ait eos " esse pejores piratis hostibus, qui, factâ in terram " aliquam impressione, contenti naves suas spoliis " impleviſſe, quasi divinam ultionem aliquatenùs " reveriti, aliò se conferunt; nec terris, quas semel " spoliaverunt, incubant et incumbunt; quod con- " trà fiebat à Procis, quotidianis hostibus et spolia- " toribus domûs Ulyssis." *De nuperâ Homeri editione, Dissertat.* I. Eandémque interpretationem secutus videtur *Barnesius*; ac si istud Πλησάμενοι δέ τε νῆας &c, *ver.* 87, sententiæ esset ἀπόδοσις. Sed errant viri eruditi: hoc enim ait Poëta; nempè, " *Terræ alienæ populatoribus, etiam si prædam fe-* " *licitèr nacti fuerint, domúmque incolumes redierint;* " *metum tamen in posterum ultionis animo incidere;* " *Procos autem omni vindictæ metu carere.*"

Ver. 86. ——βῶσιν.] Ἐπέλθωσιν ἐπὶ βόσιν. *Schol.*

Ibid. ——δώῃ.] *Al.* δοίη.

Ver. 87. —— οἶκόνδε ἕκαστος.] *Eustathius* in commentario citat, οἶκόνδε νέεσθαι. Atque ita in duobus MSS scriptum repperit *Tho. Bentleius.*

Ver. 89. Οἴδε δὲ καί τι ἴασι.] Ita edidit *Barnesius.* Vulgati habent, Οἴδε δέ τι ἴασι. Quod est valdè durum.

Ver. 90, 91. ——ὅτ' ἐθέλουσι δικαίως Μνᾶσθαι— ἀλλὰ ἕκηλοι Κτήματα δαρδάπτουσιν] Hinc *Horatius:*

Venit enim magnum donandi parca juventus;
Nec tantum Veneris quantum studiosa culinæ.

Vel, uti emendavit eruditissimus *Bentleius*;

Venit enim (indignum!) donandi &c.
Sermon. Lib. II; v, 79.

Μνᾶας, ὐδὲ νέας ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἔκηλοι
Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, ὐδ' ἔτι φειδώ.
Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἤμεραι ἐκ Διός εἰσιν,
Οὔποθ' ἓν ἱερεύουσ' ἱερήϊον, ὐδὲ δύ' οἴω·
Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
Ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
Ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτε ξυνεείκοσι φωτῶν
Ἓς' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω·
Δώδεκ' ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
Βόσκουσι ξεῖνοί τε, καὶ αὐτῷ βώτορες ἄνδρες.
Ἔνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
Ἐσχατιῇ βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονθ'.
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
Καί σφι συῶν τ' ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἁρπαλέως, ἀκέων· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,

"Ambire, neque redire ad ſua: ſed tranquilli
"Bona abſumunt immodicè, neque ampliùs *eſt* parſimonia.
"Quotquot enim noctéſque et dies à Jove oriuntur,
"Nunquam unam mactant victimam, neque duas ſolas;
"Vinum verò conſumunt immoderatè exhaurientes.
"Certè ei victus erat copioſus: nullî tantus
"Virorum heroüm, neque continentis nigræ,
"Neque ipſius Ithacæ, neque ſimul viginti virorum
"Sunt divitiæ tantæ; ego verò tibi recenſebo:
"Duodecim in continente armenta *ſunt*; tot greges ovium,
"Tot ſuum paſcua, tot ſtabula lata caprarum,
"Paſcunt hoſpitéſque, et ipſius paſtores viri.
"Hîc autem ſtabula lata caprarum undecim omnia
"In extremo-agri paſcuntur; virique boni cuſtodiunt.
"Quorum ſemper ipſis unuſquiſque in-dies pecudem fert,
"Saginatorum caprorum, quicunque appareat optimus.
"At ego ſues has cuſtodióque, tueórque,
"Et ipſis ſuûm optimum benè-ſelectum mitto.
Sic dixit: ille autem intentè carnes comedebat, bibebátque vinum
Avidè, tacitus; mala autem procis moliebatur.
At poſtquam cœnâſſet, et refeciſſet animum cibo,
Etiam' ei impletum dedit *Eumæus* poculum, quo ſcilicèt bibebat,

Ver. 92. —— ὐδ' ἔτι φειδώ.] *Al.* οὐκ ἔτι φειδώ. Sed "ita ſcribendo, (ut rectè *Henricus Stephanus*,) "eſſet aſyndeton." *Al.* ὐδ' ἔπι φειδώ.

Ver. 94. Οὔποθ' ἓν ἱερεύουσ'.] *Al.* ἱρεύουσ'. Ut infrà υ, 3, ἱρεύεσκον. Atque eodem modo fortaſsè et ἱερευσσ' pronuntiabatur.

Ibid. —— ἱερήϊον.] Vide ad *Il.* χ', 159.

Ibid. —— δύ' οἴω.] *Al.* οἶα. Quod perindè eſt. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver. 96. Ἦ γάρ οἱ.] *Al.* Ἦ γὰρ τῷ.

Ver. 97. —— Ἠπείροιο μελαίνης.] Τῆς κατ' ἀντικρὺ Κεφαλληνίας νῦν λέγει· μέρος δέ ἐστι τ' μελαίνης Ἠπείρου αὐτη κ) μετ' ὀλίγον ἐπιφέρεται, "Δώδεκ' ἐν Ἠπείρῳ "ἀγέλαι." *Schol.* Vide *Strabonem, Geograph. lib.* X, *pag.* 695, *al.* 453.

Ver. 100. —— ἀγέλαι.] Βοῶν δηλαδή ἴσως δὲ κ) ἵππων· ἐπ' ἀμφοῖν γάρ φασιν ἡ ἀγέλη κυριολεκτεῖται. *Euſtath.*

Ibid. —— πώεα οἰῶν.] Apud *Strabonem*, loco ſuprà citato, πώεα μήλων.

Ver. 101. —— συβόσια.] Ita edidit *Barneſius*; atque ita apud *Veteres* legi annotat. *Vulgg.* συβόσια.

Ver. 103. —— ἕνδεκα πάντα.] Vide ſuprà ad ε, 244; et ad *Il.* κ', 560.

Ver. 106. Ζατρεφέων αἰγῶν.] *Henricus Stephanus* legendum conjicit Ζατρεφέων τ' αἰγῶν.

Ver. 108. —— ἐὺ κρίνας.] Ita *Barneſius*. *Al.* ἐϋκρίνας.

Ver. 111. —— δείπνησε.] Vide ſuprà ad δ', 535.

Ver. 112. Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος ᾧπερ ἔπινεν] Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τ' Νεοριδος φησὶν, ὅτι τῷ σκύφει κ) τῷ κιστυβίῳ τ' μὲν ἐν ἄξει κ) μετρίων ὠδεὶς ἐχρῆτο, συνεῶται δὲ κ) νομεῖς ἐν οἱ ἐν ἀγρῷ, ὡς ὁ Εὔμαιος "πλησάμενος δῶκε σκύφος "ᾧπερ ἔπινεν." *Athenæus, lib.* XI, *cap* 14. Vide et ſuprà ad ν', 57. Cæterùm *Euſtathius* hoc de *Ulyſſe* intelligit, qui, poſtquam ipſe biberit, poculum *Eumæo* tradat. Ἰσέον δὲ (inquit) ὅτι Ὀδυσεὺς ἐνταῦθα

Οἶνυ ἐνίπλεον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς, ὡς ἀγορεύεις;
Φὴς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
Εἰπέ μοι, αἴκε πόθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ πυ τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.
Τὸν δ' ἠμείβεθ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Ὦ γέρον, οὔτις ἐκεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἀγγέλλων πείσαι γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδονται, οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὅς δ' ἂν ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει·
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει, καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ·
Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἀπὸ δάκρυα πίπτει,
Ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
Αἶψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναιο,
Εἴτις τοι χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δοίη.
Τῷ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
Ῥινὸν ἀπ' ὀστέοφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
Ἦ τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτῷ

Vino plenum: is verò accepit, gaudebatque animo,
Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
" O amice, quisnam te emit possessionibus suis,
" Ita valdè dives et fortis, ut prædicas?
" Dicis autem ipsum periisse Agamemnonis propter honorem.
" Dic mihi, si fortè nôrim, talis cùm-fuerit.
" Jupiter enim hoc scit, et immortales dii alii,
" Si de-eo viso nuntium-ferre-possim; per multa etenim loca erravi.
Huic autem respondit deindè subulcus, princeps virorum;
" O senex, nullus illum vir vagatus ubi-venerit
" Nuncians persuaserit uxorique et dilecto filio.
" Sed alitèr receptionis indigentes viri errones
" Mentiuntur, neque volunt vera loqui.
" Quicunque enim errans Ithacæ in populum venerit,
" Profectus ad dominam meam, fallacia loquitur:
" Hæc verò benignè exceptum diligit, et singula inquirit;
" Et ei lugenti palpebris lacrymæ decidunt;
" Qui mos est mulieris, cùm maritus alibi perierit.
" Statim et tu, senex, fabulam fabricares,
" Si quis tibi lænámque, tunicámque, vestimenta daret.
" Illius autem jam oportet canes velocésque alites
" Cutem ab ossibus traxisse; anima verò destituit:
" Vel illum sanè in ponto comederunt pisces, ossa autem ipsius

ταῦθα δίδωσι σκύφον τῷ Εὐμαίῳ, δεξιώμα κατὰ τὸ τῶ προπίνειν λόγον. Atque hanc veram omninò explicationem contendit D^na *Dacier*. Sed minùs rectè. Primò enim istud " ὥπερ ἔπινεν" non est, (uti illi accipiunt,) *ex quo ipse jam* " *biberat*;" sed, *ex quo ipse* " *bibere solebat*:" (vide ad *Il.* ά, 37:) quod de *Ulysse* dici vix potuit. Deindè, si illud " ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ," (quod volunt *Eustathius* et D^na *Dacier*,) de *Eumæo* intelligatur; etiam sequens " Καί μιν φωνήσας &c" de eodem intelligendum erit. Rectiùs itaque *Athenæus*, loco jam suprà citato, itémque *Barnesius*, istud " πλησιόμος δῶκε σκύφος," de *Eumæo* accipiunt.

Ibid. ——σκύφος.] *Aristarchus* apud *Athenæum*, *lib.* XI, *cap.* 4, legit σκύφον.

Ver. 115. Ὦ φίλε, τίς γάρ σε.] *Barnesius* legendum conjicit, τίς κ' ἄρ σε. Vide autem suprà ad κ', 174, 190; et ad *Il.* ό, 201.

Ver. 117. ——φθίσθαι.] *Al.* φθεῖσθαι. Vide et suprà ad β', 183.

Ver. 126. Ὅς δ' ἂν ἀλητεύων.] *Al.* Ὅς δέ κ' ἀλητεύων.

Ibid. ——Ἰθάκης ἐς δῆμον.] Vide suprà ad ά, 103.

Ver. 133. Τῷ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες.]
Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis
Alitibúsque jaces——————. *Æn.* IX, 485.

Ver. 134. ——ἐρύσαι.] *Al.* ἐρύειν.

Ver. 135. Ἦ τόν γ' ἐν πόντῳ.]
——————aut gurgite mersum
Unda ferat; piscésque impasti vulnera lambent.
Æn. X, 559.

Ver.

Κεῖται ἐπ' ἠπείρῳ, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ὄλεσε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαδ'· ἦ γὰρ ἔτ' ἄλλον
Ἥπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω·
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
Οὐδέ τι τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ ὃ παρεόντ' ὀνομάζειν
Αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῂσθα
Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώματ' ἵκηται·
Ἕσσαι με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, ὅττι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι

" Jacent in littore, arenâ involuta multâ.
" Sic ille quidem illic periit; amicis verò dolores ponè
" Omnibus, mihi autem maximè, effecti-sunt: non enī ampliùs aliū
" Mitem adeò dominum inveniam, quócunque profectus-fuero;
" Neque si *ad* patris et matris iterùm ivero
" Domum, ubi primùm natus sum, et me educaverunt ipsi.
" Neque omninò *ob*-hos ampliùs tantùm lugeo, dolens licèt,
" Oculis ut-videam, existens in patriâ terrâ;
" Sed me Ulyssis desiderium capit absentis.
" Hunc quidem ego, ô hospes, etiam non præsentem nominare
" Revereor; valdè enim me diligebat et curabat in-animo:
" Sed ipsum fratrem-majorem voco, etiam longè absentem.
Hunc autem rursùs allocutus est patiens nobilis Ulysses;
" O amice, quandoquidem prorsùs negas, neque omninò dicis
" Illum venturum esse, animus verò tibi semper incredulus:
" Verùm ego non temerè loquar, sed cum juramento,
" Quòd redibit Ulysses; munus-læti-nuntii verò mihi sit,
" Statim, postquam ille reversus suas ad ædes pervenerit;
" Indue mihi lænámque, tunicâmque, vestimenta pulchra:
" Antè autem, etiam licèt valdè indigens, nequaquam acciperem.
" Inimicus enim mihi is æquè ac Orci portæ

Ver. 141. —— αὐτοί.] Apud *Eustathium* ἔτοι.

Ver. 142. Οὐδέ τι.] *Al.* Οὐδέ νυ et Οὐδ' ἄρα.

Ibid. ——ἀχνύμενός περ.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἰέμενός περ. Quod et aptiùs congruit cum sequente, Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.

Ver. 145. Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ ὃ παρεόντ' ὀνομάζειν Αἰδέομαι.] Φησὶν, ἡ Ὀδυσσέα φιλοφρονηματικῆς προσηγορίας ὀνομάζειν αἰδεῖσθαι· πρεσβύτερον ὃ ἀδελφὸν καλῶ. *Schol.* Τὸ δὲ " ὀνομάζειν αἰδέομαι," ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι Ὀδυσσέα νῦν καλεῖν πρὸς ὄνομα δι' κάστην προσρήσεως φιλόφρονος. *Eustath.* Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν μηδένα τῶν Πυθαγορείων ὀνομάζειν Πυθαγόραν, ἀλλὰ ζῶντα μὲν ὁπότε βούλοιντο δηλοῦσαι, καλεῖν αὐτὸν θεῖον· ἐπεὶ ὃ ἐτελεύτησεν, ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα. Καθάπερ Ὅμηρος ἀποφαίνει τὸν Εὔμαιον ὑπὲρ Ὀδυσσέως μεμνημένον, " Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ ὃ παρεόντ' ὀνομάζειν Αἰδέο- " μαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο λίην." *Iamblichus de vitâ Pythagoræ, cap.* 35. Nescio tamen annon simplicius fuerit ita locum hunc intelligere; nempè *Eumæum Ulyssis*, propter eximiam ejus benignitatem et mansuetudinem, etiam absentis mentionem facere nisi cum reverentiâ non posse. Cæterùm *Spondanus* istud ὃ παρεόντ', ut et οἰχομένοιο versu superiori, non " *absentem*," sed " *defunctum*," vertendum contendit. Minùs rectè.

Ver. 146. ——περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ.] " Vel περὶ," (inquit *Henricus Stephanus*) " jungendo cum θυμῷ, ut sit, ἐφίλει γάρ με καὶ κή- " δετό μὲ περὶ θυμῷ· Vel, ἐφίλει θυμῷ, pro ἐν θυ- " μῷ, πέρι id est περισσῶς."

Ver. 151. —— οὐκ αὔτως] *Al.* οὐκ αὔτως.

Ver. 152. —— εὐαγγέλιον.] Ἀγαθῆς ἀγγελίας δῶρον. *Schol.* Sic infrà *ver.* 166; —— ὅτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω.

Ver. 154. Ἕσσαι με χλαῖνάν τε] Deest hic versus in duobus MSS à *Tho. Bentleio* collatis; neque ejusdem in commentario meminit *Eustathius.*

Ver. 156. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος &c.]

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Iliad. i, 312.

Ver.

Γίνεται, ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζῃ.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷ δ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
Τῷ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῷ δ' ἱσταμένοιο,
Οἶκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἐκείνῳ
Ἐνθάδ' ἀτιμάζῃ ἄλοχον, καὶ φαίδιμον υἱόν.
Τὸν δ' ἀπαμφὸμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ὢ γέρον, ὅτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τύτων
Μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

" Eſt, qui egeſtati cedens fallacia loquitur.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hoſpitaliſque menſa,
" Lárque Ulyſſis eximii, quem adveni;
" Certè quidem hæc omnia perficientur, ſicut dico:
" Hoc autem ipſo anno veniet huc Ulyſſes;
" Hoc quidem exeunte menſe, iſto autem inſtante,
" Domum revertetur, et ulciſcetur, quicunque illius
" Hîc probro-afficit uxorem, et illuſtrem filium.
Hunc autem reſpondens allocutus es, Eumæe ſubulce;
" O ſenex, neque profectò ego munus-læti-nuncii hoc ſolvam,
" Neque Ulyſſes ampliùs domum veniet: ſed quietus
" Bibe, et alia præter-hæc memoremus, neque mihi hæc
" In-mentem-revoca: certè enim animo in pectore meo
" Doleo, quandò aliquis meminerit honorandi Domini.
" At ſanè juramentum quidem omittamus: verùm Ulyſſes

Ver. 158. ——ξενίη τε τράπεζα.] Sic apud *Horatium*; " *Umbram hoſpitalem.*" *Carm. lib.* II, *Ode* iii, *ver.* 10.

Ver. 159. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος.] Ita ex MSS veterúmque Editionum Scholiis, ex *Euſtathio*, et ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barneſius.* Atque ita (uti et ipſe annotat) in omnibus ſcriptum occurrit infrà τ', 304. Ita etiam legitur apud *Porphyrium*, *Quæſt. Homeric.* 2. *Vulgg.* hoc in loco, Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος. Cæterùm *Scholiaſtes* explicat, Ὁ βωμὸς τῆς ἑστίας. Vide et *Porphyrium*, loco jam citato.

Ver. 161. Τῷ δ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται.] Λυκάβας δὲ καὶ νῦν ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ μόνου λέγω τοῦ λυγαίου, ὃ ἐστι λειπόντος, καὶ οἷον σκοτεινῶς παρίοντος· ἀλλὰ καὶ διότι αἱ κατ' αὐτὸν ἡμέραι, καθ' ὁμοιότητα λευκάστου λύκων, ἀλλήλοις ἔχονται. Πιστεύεται δέ, φασι, τοὺς λύκους διαπαίοντας βίαιον ποταμὸν, ἐνδακόντας τὴν κέρκον τοῦ ἀεὶ προηγουμένου τοὺς ἑπομένους σιχηδὸν διανήχεσθαι, καὶ ὅτω μὴ παρασύρεσθαι τῷ ποταμῷ ἄλλον ἀλλαχοῦ, ὡς καὶ Αἰλιανὸς [*de Animal. lib.* III, *cap.* 6] ἱστορεῖ. *Euſtath.* Aliter tamen de voce Λυκάβας ipſe *Ælianus*: Λέγουσι δὲ φίλον ἡλίῳ εἶναι αὐτὸν [λυκόν·] καὶ διὰ ταῦτα εἰς τιμὴν τοῦ ζώου κεκλῆσθαι καὶ τὸν ἐνιαυτὸν Λυκάβαντα εἰσὶν οἳ λέγουσι· χαίρειν δὲ αὐτῷ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα λόγος. *De Animal. lib.* X, *cap.* 26. Et *Macrobius*: " Annum quoque vetuſtiſſimi Græcorum λυ" κάβαντα appellant, τὸν ἀπὸ τοῦ λύκου, id eſt Sole, " βαινόμενον καὶ μετρούμενον. Λύκον autem Solem vo" cari etiam Lycopolitana Thebaïdos civitas teſti" monio eſt; quæ pari religione Apollinem, itém" que Lupum, hoc eſt Λύκον, colit; in utroque " Solem venerans." *Saturnal. lib.* I, *cap.* 17.

Ver. 162. Τῷ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῷ δ' ἱσταμένοιο.] Περὶ τριακάδα καὶ νουμηνίαν. *Schol.* " Homerus quo" que cùm ait; Τῷ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῷ δ' ἱστα" μένοιο· quid aliud niſi illum φθίνοντα dicit, cujus " paulatim deficientis ſupputatio in nomen deſinit " ſecuturi; et ἱσάμενον illum qui præcedit nume" rum ſucceſſurus priori in defectum meanti." *Macrob. Saturnal. lib.* I, *cap.* 16. Σωσιδῶν δὲ [ὁ Σόλων] τοῦ μηνὸς τὴν ἀνωμαλίαν, καὶ τὴν κίνησιν τῆς σελήνης, ἅτε δυομένῳ τῷ ἡλίῳ πάντως, ὅτ' ἀνίσχοντι συμφερομένην, ἀλλὰ πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας καταλαμβάνουσαν καὶ παρερχομένῳ τὸν ἥλιον, αὐτὴν μὲν ἔταξε ταύτῃ, ἕνῃ καὶ νέαν καλεῖ· τὸ μὲν πρὸ σωσιδὲ μόριον αὐτῆς. τῷ παυομένῳ μηνὶ, τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη τῷ ἀρχομένῳ προσήκειν ἡγεμόνι· πρῶτος (ὡς ἔοικεν) ὀρθῶς ἀκούσας Ὁμήρου λέγοντος, " Τῷ μὲν φθίνοντος μηνὸς, " τῷ δ' ἱσταμένοιο." Τὴν δ' ἑβδόμης ἡμέραν νουμηνίαν ἐκάλεσε. *Plutarch. in vitâ Solonis.* Vide et *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 13.

Ver. 163. —— νοστήσει.] *Al.* νοστήσας Atque ita in duobus MSS ſcriptum repperit *Tho. Bentleius.* Quæ et potior videtur lectio.

Ibid. ——ὅς κεν.] *Al.* ὅστις.

Ver. 168. Πῖνε, καὶ ἄλλα.] *Al.* Πῖνέ τε, καἄλλα.

Ver. 169. ——θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν Ἄχνυμαι.] *Euſtathius* in commentario citat, Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν Ἄχνυται.

Ver. 171. ——ὅρκον μὲν ἐάσομεν.] *Al.* κεῖνον μὲν ἐάσομεν· Ut infrà *ver.* 183: Sed hoc in loco minùs rectè, propter ſequentem Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς &c.

Ὄρκον

Ἔλθοι, ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπῃα,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
Τηλεμάχῳ· τὸ ἐπεὶ θρέψαν θεοί, ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφλων ἔσσεσθ' ἐν ἀνδράσιν ὄφρα χερείω
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
Τῷ δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας,
Ἠέ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκουὴν,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸ δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Οἶκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὀλῇσθ
Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίῳ ἀντιθέοιο.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλῴη,
Ἦ κε φύγοι, καί κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων·
Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραιὲ, τὰ σαυτῷ κήδε' ἐνίσπε,
Καί μοι τῷτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ,
Ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν,
Ῥηϊδίως κεν ἔπτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα

" Veniat, ut ipſum ego volo, et Penelope,
" Laërtéſque ſenex, et Telemachus deo-par.
" Nunc rurſus nati-causâ in-perpetuũ lugeo, quem genuit Ulyſſes,
" Telemachi, quem poſtquam nutrierant dii, plantæ ſimilem,
" Et ipſum putabam fore in viris haud pejorem
" Patre ſuo charo, mente et ſpecie admirabilem;
" Ejus utique aliquis immortalium læſit mentem intùs æquam,
" Vel aliquis hominum; is autem ivit, ad patris auditionem,
" In Pylum divinam: ei verò proci ſuperbi
" Domum venienti inſidias-ſtruunt, ut genus diſpereat
" Sine-nomine ex Ithacâ Arceſii deoparis.
" Sed ſanè illum quidem ſinamus, ſive opprimatur,
" Sive effugiat, et eum protegat manu Saturnius:
" Sed age mihi tu, ſenex, tuas ipſius ærumnas enarra,
" Et mihi hoc dic verum, ut benè ſciam,
" Quis? undè es virorum? ubi tibi urbs, et parentes?
" Quânam autem in nave veniſti? quomodo te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quoſnam ſe eſſe profitebantur?
" Nequaquam enim te peditem puto huc veniſſe.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes;
" Enimverò tibi ego hæc valdè accuratè enarrabo.
" Eſſet quidem nunc nobis in *longum*-tempus et cibus,
" Et vinum dulce, caſam intra manentibus,
" Epularique quietis, alii autem opus obirent;
" Facilè poſteà et in annum integrum

Ὄρκον δὲ φεῦγε, κἂν δικαίως ὀμνύῃς.
Menander, citatus à Duporto, in Gnomologiâ ad hunc Homeri locum.

Ibid. et *ver.* 183. ——ἐάσομεν.] *Barneſius* ſcribendum contendit ἐάσομεν. Sed malè. Vide ad *Il.* δ', 42.

Ver. 176. ——χερείω.] *Al.* χέρεια, vel χερῆα.

Ver. 177. ——φρένας καὶ εἶδος.] *Euſtathius* in commentario citat, δέμας καὶ εἶδος.

Ver. 182. Νώνυμον.] Vide ad *Il.* ν', 227.

Ver. 183. ——ἤ κεν.] *Al.* εἴ κεν.

Ver. 184. ——φύγοι——ὑπέρσχοι.] Apud *Euſtathium*, φύγῃ——ὑπέρσχῃ.

Ver. 185. ——σαυτῷ.] *Barneſius* edidit σ' αὐτῷ.

Ver. 190. Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν.] Vide ſuprà ad ά, 173.

Ver. 193. ——νῶϊν.] Apud *Euſtathium*, ἡμῖν, vel ἧμιν.

Ver. 195. ——ἐπὶ ἔργον ἕποιεν.] Id eſt, ut rectè *Euſtathius*, ἔργον ἐφέποιεν. *Al.* ἐπὶ ἔργα ἕποιεν, et ἐπὶ ἔργα τράποιντο.

Ver. 196. ——καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα Οὔτι ἀλεξήσειμι, λέγων ἐμὰ κήδεα.]

——— ſi prima repetens ab origine pergam,
Et vacet annales noſtrorum audire laborum;
Antè diem clauſo componet veſper Olympo.
Æn. I, 378.

Οὔτι ἀμφρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
Ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
Υἱέες ἐν μεγάροις ἠμὲν τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
Παλλακίς, ἀλλά με ἶσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
Ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὡς, τίετο δήμῳ,
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Ἀλλ' ἤτοι τὸ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἔνειμαν.
Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
Οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
Ἀλλ' ἔμπης καλάμιλλο γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα

" Neutiquam perficerem narrans meos dolores animi,
" Quotquot utique jam omnes deorum voluntate pertuli.
" Ex Cretâ quidem genere glorior *me esse* latâ,
" Viri divitis filium: multi verò et alii
" Filii in ædibus et educati sunt, et nati,
" Legitimi ex uxore; me autem empta peperit mater
" Pellex; sed me æquè ac legitimos honorabat
" Castor Hylacides, cujus ego genus glorior *me* esse:
" Qui quondam in Cretensibus, Deus velùti, honorabatur populo,
" Fortunisque, divitiisque, et filiis gloriosis.
" Sed sanè illum fata iverunt mortis ferentia
" In Orci domos: facultates verò diviserunt
" Filii magnanimi, et sortes jecerunt:
" At mihi valdè pauca dederunt, et ædes tribuerunt.
" Duxi autem uxorem locupletissimorum hominum
" Gratiâ meæ virtutis; quia non despicabilis eram,
" Neque fugax-in-bello: nunc autem jam omnia defecerunt:
" Sed tamen stipulam saltem te arbitror intuentem

Ver. 199. Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων.] " In hoc versu," inquit *Barnesius*, " *Rhythmus* insignis, ut *Odyss.* α, *v.* 40; Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο et *v.* 397; Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκόνδε ἄνακτ' ἔσομ' ἡμετέροιο. Item ϑ, *v.* 224; " Οὔθ' Ἡρακλῆϊ, ὅτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ. Et μ, *v.* 70; " Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα. Talis " ille *Simmiæ* in *Gorgo*, apud *Athenæ. l.* XI, *fol.* " 491; Αἰθέρος ὠκεῖαι πρόπολοι πίλναντο πέλειαι. " Item *Antholog. l.* I, *c.* 13, § 16, *fol.* 19; Πειράζεις τὸν Νεῖλον· ὁ δ' ἐν δίναις προκόδειλον. Item; " Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος. Hâc " Rhythmi dulcedine capti Neoterici, præsertim " *Orientalibus* et *Septentrionalibus* Linguis ὁμοιοπτώτως cadentibus, sonum semper sibi similem in " Versibus condendis captabant; quod in *Anglicâ* " nostrâ Linguâ, *Gallicâ*, et *Germanicâ* aptiùs " quàm in *Græcâ* aut *Latinâ* conveniet. Verùm " nec *Ovidius* nec *Virgilius* hanc rem intactam re" liquerunt, præsertim in ὁμοιοτελεύτοις." Vide ad *Il.* ζ, 236. Cæterùm de totâ hâc narratione *Eustathius*: Εἰδὼς δὲ [ὁ Ποιητὴς] ὡς οὐκ ἂν τὸν τις ἐσύστερον ἀνθρώπων ἐπισραφείη λόγων ὕτω ψευδῶν, ἀρτύει αὐτὸς τῷ μίσῳ ἱσορίαις τε ἀληθέσι καὶ τοπογραφίαις καὶ ἑτέροις οὐκ ὀλίγοις χρησίμοις καὶ λόγου ἀξίοις. Ὡραΐζει δὲ καὶ ῥητορικῶς καλλιγραφίᾳ τὴν διήγησιν. Καὶ ὅλως πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν συντίθησι καὶ τῷ τοιούτῳ λόγῳ, ἵνα μὴ λάθῃ τὴν ψευδῆ πλάσιν ἐξαθερίζοιτο.

Ibid. ——εὐρειάων.] Νῦν——μακρᾶς· σενὴ γὰρ ἡ Κρήτη. *Schol.*

Ver. 201. Υἱέες ἐν μεγάροις.] *Al.* Υἷες ἐνὶ μεγάροις, et Υἱέες ἐν μεγάρῳ.

Ver. 202. ——ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτης Παλλακίς.]

Mæonio regi quem serva Lycimnia furtim
Sustulerat——. *Æn.* IX, 546.

Ibid. ——ὠνητὴ.] Ἐξ ἀγορασίας δέλη. *Schol.*

Ver. 203. ——ἰθαγενέεσσιν.] Τέκνοις γνησίοις. *Schol.* *Al.* ἰθαιγενέεσσιν.

Ver. 205. Ὅς ποτ'.] *Al.* Ὃς τότ'.

Ibid. ——Κρήτεσσι.] *Al.* Κρήτῃσι.

Ver. 208. ——ζωὴν.] Περιουσίαν. *Schol.*

Ver. 209. ——καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο.] Δῆλον γὰρ ὡς κλήροις διενέμοντο οἱ παῖδες τὴν πατρικὴν κῆησιν· ὅθεν ἡ κληρονομία λέγεται. *Eustath.*

Ver. 214. ——καλάμιλλο γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα. Γινώσκειν.] Πιθανῶς τῷ παραδείγματι· ὡς γὰρ πρὸς ἄγροικον ὄντα τὸν λόγον· ἔσι δὲ ὅδὲν ἧττον ἐναργές· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ καλάμης ἔνεσιν νοῆσαι τὸ κάλαμον τὸ τεθερισμένων καρπῶν, ὕτως καὶ ἐκ προσευτικοῦ σώματος τὴν ἀρχαίαν ἕξιν κατανοῆσαι. *Schol.* Hinc apud *Erasmum*, Proverbium, *Ex stipulâ cognoscere*. " Ἐκ τοῦ κα-

Γινώσκῃν· ἦ γάρ με δύη ἔχῃ ἤλιθα πολλή.
Ἦ μὲν δὴ Θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξηνορίῃν· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
Ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
Οὔποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχῃ ἔλεσκον
Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ, τε μοι εἴξειε πόδεσσι.
Τοῖός ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι ὄ φίλον ἔσκεν,
Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφῃ ἀγλαὰ τέκνα·
Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες εὐξεστοι, καὶ ὀϊστοὶ,
Λυγρὰ, τά τ' ἄλλοισίν γε καταριγηλὰ πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά πῃ Θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,

" Cognoscere; profectò enim me calamitas tenet cumulatè multa.
" Sanè quidem omninò audaciam Mársque dederunt et Minerva,
" Et vires-bellicas: cùm legerem ad insidias
" Viros optimates, mala inimicis serens;
" Nunquam mihi mortem ante-oculos-ponebat animus generosus,
" Sed multò primus insiliens hastâ occidebam
" Virorum inimicorum, quicunque mihi cederet pedibus.
" Talis eram in bello; opus verò mihi haud gratum erat,
" Neque rei-familiaris-cura, quæ scilicèt nutrit claros filios:
" Sed mihi semper naves remigio-instructæ gratæ erant,
" Et bella, et tela benè-polita, et sagittæ;
" Tristia, quæ utique aliis horrenda sunt.
" At mihi ea grata erant, quæ scilicèt Deus in animo posuit:
" Alius etenim aliis vir delectatur operibus.
" Antè enim quàm in Trojam profecti sint filii Achivorum,

" τ' καλάμης γινώσκειν —— dicitur, quoties è vestigiis quibusdam in senectâ reliquis conjecturam facimus, cujusmodi quis fuerit in adolescentiâ; translatâ metaphorâ à segetibus." *Eras. Adag. Sect. de Conjecturis.* Sic apud *Lucianum*; Ὡς ἐνῆν λαβὸν τ' καλάμης τεκμαίρεσθαι. *Pseudomantis, haud longè ab initio.* Cæterùm laudat hanc Metaphoram *Aristoteles*: Τὸ γὰρ μανθάνειν ῥᾳδίως, ἡδὺ φύσει πᾶσίν ἐστι ——. Ἡ δὲ μεταφορὰ ποιεῖ τοῦτο μάλιστα. Ὅταν γὰρ εἴπῃ τὸ γῆρας καλάμην, ἐποίησε μάθησιν καὶ γνῶσιν διὰ τοῦ γένους· ἄμφω γὰρ ἀπηθηκότα. *Rhetoric. lib.* III, *cap.* 10.

Ver. 215. ——δύη.] Κακοπαθεία, καὶ ἡ ἐξ ἐνδείας δυσχία. *Schol.*

Ver. 217. Καὶ ῥηξηνορίῃν· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε.] Ἐς λόχον· ἔνθα μάλις' ἀρετὴ διαφαίνεται ἀνδρῶν,
Ἔνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη.
Iliad. ν', 277.

Ver. 219. ——προτιόσσετο] *Porphyrius, Quæst. Homeric.* 16, exponit προεμαντεύετο· *Scholiastes* autem, προέβλεπεν, προσεδέχετο.

Ver. 220. ——ἔλεσκον.] *Al.* ὄλεσκον.

Ver. 222. Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ.] *Barnesius* legi posse conjicit, Τοῖος ἔἰω πολέμῳ. Sed nihil opus; quum vox ἔα hoc sensu alibi apud Poëtam occurrat: nempè *Iliad.* δ', 321; ε, 887; et infrà *ver.* 352 hujus libri.

Ibid. ——ἔργον δέ μοι ὄ φίλον ἔσκεν, Οὐδ' οἰκωφελίη.] Εὖ δὲ καὶ Ὁμήρῳ πεποίηται, " ——ἔργον δέ μοι " ὄ φίλον ἦεν, Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκ- " να· Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἕτοι;" ὡς τοὺς αὐτοὺς ἀμελοῦντας οἰκίας, καὶ πορίζομένους ἐξ ἀδικίας. *Plutarch. in Catone Majore, haud longè à fine.* Ubi notandum pro φίλον ἔσκεν, legisse hîc *Plutarchum*, φίλον ἦεν. Cæterùm nonnulli, notante *Eustathio*, ἔργον hoc in loco καθ' ἐξοχὴν accipiunt τὴν γεωργίαν μόνην. Atque ita exponit *Scholiastes*.

Ver. 223. Οὐδ' οἰκωφελίη.] Οἰκεσία, οἰκονομία, ἐπιμέλεια. *Schol.*

Σοὶ δ' οἰκωφελίη μελέτω, μέγαρόν τε φυλάσσειν.
Naumach. Gnom. ver. 20.

Ver. 226. ——καταριγηλὰ.] *Al.* κατὰ ῥιγηλὰ, et καταῤῥιγηλά.

Ver. 228. Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.] Ἐν τούτοις καὶ γνωμικὸν παροιμίας ἐντίθεται τὴν λεγομένης, " Ἄλλα παρ' ἄλλοις καλά." *Eustath.*

Ἀλλ' ἄλλῳ ἄλλο καρδίῃ ἰαίνεται·
Archilochus apud *Clement. Alexandrin. Strom.* VI; ubi et hic *Homeri* locus adducitur.

Ἀλλ' ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις.
Euripides apud *Eundem, ibid.*

Καὶ γὰρ ἑτέροις ἑτέρων ἔρως
Ἐκνιξέ γε φρένας.
Pindar. Pythior. Ode X, *ver.* 93.

Denique non omnes eadem mirantur amántque.
Horat. Epist. Lib. II, ii, 58.

Castor gaudet equis; ovo prognatus eodem,
Pugnis: quot capitum vivunt, totidem studiorum
Millia ——————. *Id. Serm. lib.* II, i, 26.

——————trahit sua quemque voluptas.
Virgil. Eclog. II, 65.

Vide et suprà ad θ', 167.

Εἰνάχις ἀνδρᾶσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύγχανε πάντα·
Τῶν ἐξαιρεύμην μνωοικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
Λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ' αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τήνδε συγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
Ἔφρασθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
Δὴ τότε μ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
Νῆσσ' ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
Ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φήμις.
Ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
Οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
Μῆνα γὰρ οἷον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
Κυριδίην τ' ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἰγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
Νῆας εὖ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρεῖχον,
Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Ῥηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις ἦν μοι
Νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκελέες καὶ ἄνευσοι
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.

" Novies viris imperavi, et velocibus navibus,
" Viros adversus externos; et mihi abundè contigerant omnia;
" Ex quibus eligebam quæ placebant; multa autem pòst
" Sortitò-obtinebam: statim verò domus augebatur; et deinceps
" Gravisque reverendúsque inter Cretenses factus-sum.
" Sed cùm jam hoc odiosum iter latè-sonans Jupiter
" Decrevit, quod multorum virorum subtùs genua solvit;
" Utique tunc me jusserunt et inclytum Idomeneum
" Naves ducere in Ilium; neque ulla ratio
" Erat denegandi, gravis nempè premebat vulgi vox.
" Ibi quidem novem-annis belligerabamus filii Achivorum,
" Decimo autem urbem Priami populati, ivimus
" Domum-versus cum navibus; Deus verò dissipavit Achivos.
" At mihi misero mala struebat providus Jupiter;
" Mensem enim solum mansi delectans *me* filiis,
" Virgineâque uxore, et facultatibus: at posteà
" In-Ægyptum me animus impulit navigare,
" Navibus benè-adornatis cum eximiis sociis.
" Novem naves adornavi; citò autem coactæ sunt copiæ.
" Sex-diebus quidem posteà mei dilecti socii
" Convivabantur; at ego victimas multas præbebam,
" Et Diis ad-sacrificandum, et ipsis ad epulas parandas.
" Septimo autem navibus-conscensis à Cretâ latâ,
" Navigavimus Boreâ vento puro, bono,
" Facilè, veluti secundo flumine: neque ulla adeò mihi
" Navium læsa est, sed sospites et incolumes
" Sedebamus: has autem ventúsque gubernatoréque dirigebant.

Ver. 231. ——πάντα.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, πολλά.

Ver. 235. ——τήνδε.] Apud *Eustathium*, τὴν γε.

Ver. 246. Αἰγυπτόνδε.] Vide infrà ad *ver.* 257, 258.

Ver. 247. ——εὖ στείλαντα.] Ita *Barnesius*. *Vulgg.* ἐϋστείλαντα.

Ver. 250. ——ἱερήια.] Θρέμματα. *Schol.* Vide ad *Il.* χ, 159.

Ver. 251. Θεοῖσίν τε ῥέζειν.] Pronuntiabatur Θεοῖσιν· ut rectè notavit *Barnesius*. Vide ad *Il.* ά, 18.

Ver. 254. ——ὡσεί τε κατὰ ῥόον.] *Al.* ὡς εἴτε κατὰ ῥόον.

Ibid. ——ἦν.] *Proindè* ——.

Ver. 256. ——τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.]

——————— fugimus spumantibus undis,
Quà cursum ventúsque gubernatórque vocabant.
Æn. III, 269.

Ver.

Πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐϋῤῥείτην ἱκόμεσθα·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτῇ πὰρ νήεσσι μεθύειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·
Ὀπτῆρας δ' κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·
Οἱ δ', ὕβρι εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μενεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν θείκαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκῷ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φῦζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄγαγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.

"Quinto-die autem ad Ægyptum pulchrè-fluentem venimus:
"Statui verò in Ægypto fluvio naves remis-utrinque-agitatas.
"Ibi quidem ego jubebam charos socios,
"Illic apud naves manere, et naves tueri;
"Speculatores autem per speculas hortabar ut-irent:
"Hi autem insolentiæ cedentes, sequentes impetum suum,
"Statim admodùm Ægyptiorum virorum perpulchros agros
"Populabantur, mulieréſque abducebant, et infantes liberos,
"Ipsósque interficiebant; citò autem ad urbem pervenit strepitus:
"Illi autem clamorem audientes, simul cum aurorâ apparente,
"Venerunt: impletus est verò totus campus peditibúsque et equitibus,
"Æriſque fulgore: Jupiter autem gaudens-fulmine
"Fugam meis sociis malam immisit; neque quisquam sustinuit
"Consistere contrà: circùm enim mala undique stabant.
"Ibi nostrûm multos quidem interfecerunt acuto ære;
"Alios autem duxerunt vivos, sibi operaturos ex-necessitate.

Ver. 257. Πεμπταῖοι.] Τῶν δὲ ἄκρων [τῆς Κρήτης] ——τὸ μὲν ἑῷον τὸ Σαμωνίου ἐστιν·——Ἔστι δ' ἀπὸ ——τῇ Σαμωνίῳ πρὸς Αἴγυπτον, τετράρων ἡμερῶν καὶ νυκτῶν πλοῦς. *Strabo, Geograph. lib.* X, *pag.* 727, 728; *al.* 474, 475.

Ibid. ——Αἴγυπτον ἐϋῤῥείτην ἱκόμεσθα.] "Ita appellatur Ægyptus propter Nilum à quo certis temporibus irrigatur." *Spondan.* Pessimé. Rectè enim *Barnesius* hîc per Αἴγυπτον non *Terram Ægypti*, sed fluvium *Nilum* intelligit, qui in sequenti versu et alibi sæpè apud Poëtam Αἴγυπτος appellatur. "Patet" inquit "hîc ex *Masculino* Epitheto, *Ægyptum* hîc non dici de *Terrâ*, sed de *Fluvio*——. "Prætereà hoc *Epitheton* semper de *Fluvio* apud "*Homerum* dicitur:"

Ναῖε δ' Σατνιόεντα ἐϋῤῥείταο παρ' ὄχθας.
Iliad. ζ', 34.

Similitèr *Eustathius*: Δηλοῖ δὲ, ὡς καὶ πρὸ τούτων, καὶ ὅτι Αἴγυπτος καὶ ὁ Νεῖλος συναλείτο· φησὶ γάρ· "Αἴγυπτον ἐϋῤῥείτην ἱκόμεσθα." Καὶ "Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας." Vide ad *ver.* 258.

Ver. 258. Στῆσα δ' ἐν.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Στήσαμβ.

Ibid. ——Αἰγύπτῳ ποταμῷ.] Ὅμηρος——τοῖς ἀρχαίοις ἐχρήσατο ὀνόμασιν——, καθότι καὶ Αἴγυπτον τὸν ποταμὸν εἶπεν, ὃ Νεῖλον. *Pausanias, lib.* IX, *cap.* 40. Vide *Plin. Nat. Hist. lib.* V, *cap.* 9; item suprà ad γ', 300; et δ', 581; et λ', 638.

Ver. 262. ——ὕβρει εἴξαντες.] Νικηθέντες ὑπὸ τῆς ὕβρεως. *Schol.*

Ibid. ——μενεϊ σφῷ.] Apud *Eustathium*, μένει σφῶν.

Ver. 263. ——Αἰγυπτίων] Similitèr infrà *ver.* 286; Αἰγυπτίης. Ubi *Barnesius*; "Duæ" inquit "ultimæ Syllabæ coalescunt in unam." Sed nihil opus. Vide suprà ad δ', 127; et ad *Il.* β', 537.

Ver. 264. ——σὺν δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα.] Ἄγον, ἀντὶ τοῦ, εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπέφερον. *Schol.* Sic *Iliad.* ί, 589;

Ἀνδρας μὲν κτείνουσι——.
Τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.

Ver. 266. ——βοῆς ἀΐοντες.] Vide ad *Il.* ό, 252.

Ver. 267. ——πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων, Χαλκῷ τε στεροπῆς.]

Prætereà magnæ legiones cum loca cursu
Camporum complent——:
Fulgur ibi ad cœlum se tollit; totáque circùm
Ære renidescit tellus——.
Lucret. lib. II; *ver.* 323, 327.

Ut sæpè ingenti bello cum longa cohortes
Explicuit legio, et campo stetit agmen aperto,
Directæque acies, ac latè fluctuat omnis
Ære renidenti tellus——.
Virgil. Georgic. II, 279.

——campique armis sublimibus ardent.
Æn. XI, 602.

Ver. 270. ——περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.] Sic *Iliad.* π', 111;

——πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

Ver. 272. ——ἄγαγον.] MSS duo à *Tho. Bentleio*

Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τῷτο νόημα
Ποίησ', (ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν
Αὐτῷ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·)
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὤμοιϊν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γύναθ' ἑλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν·
Ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντα.
Ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίῃσιν,
Ἱέμενοι κτεῖναι· (δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·)
Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
Ἔνθα μὴν ἑπτάετες μύον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγαρα
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
Ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἧσιν φρεσὶν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκῃ, ὅθι τῷγε δόμοι καὶ κλήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
Ἀψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἔέσσατο ποντοπόροιο,
Ψεύδεα βυλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι·

" At mihi Jupiter ipſe in mente hoc cogitatum
" Effecit; (ut debui mori, et fatum aſſequi
" Illic in Ægypto; adhuc enim me malum excepit!)
" Statim de capite galeam fabrefactam depoſui,
" Et ſcutum ab humeris; haſtámque projeci ex manu:
" At ego regis obviam ivi equis;
" Et oſculatus-ſum genua prehenſa: hic autē ſervavit, et mei miſertus eſt;
" In currum verò me locatum duxit domum lachrymas-fundentem.
" Profectò me valdè multi adoriebantur fraxineis haſtis,
" Cupientes interficere, (jam enim irati erant valdè;)
" Sed ille arcebat: Jovis nempè veritus eſt iram
" Hoſpitalis, qui utique maximè indignè-fert mala opera.
" Ibi quidem ſeptem annos manſi ibidem, multáſque collegi
" Divitias inter Ægyptios viros; dederunt enim omnes.
" Sed cùm jam octavus mihi revolvens annus veniſſet,
" Tunc demùm Phœniceus venit vir, fallacia doctus,
" Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat:
" Qui me duxit perſuaſum ipſius ingenio, donec veniſſemus
" In Phœniciam, ubi ejus ſcilicèt domus, et poſſeſſiones erant.
" Ibi apud ipſum manſi integrum in annum:
" Sed quandò jam menſéſque et dies exacti eſſent,
" Iterùm *ſe*-circumvolvente anno, et ſuperveniſſent tempora;
" In Libyam me navi impoſuit pontum-tranſeunti,
" Mendacia meditatus, ut ſecum onus portarem;

Ieio collati, ἄναγον. Quo modo et in Vulgatis legitur infrà ρ', 441, ubi repetitur hic locus.

Ver. 273. —— *σὺι φρεσὶ τῷτο νόημα.*] *Euſtathius* in commentario citat, *σὺι φρεσὶν ὧδε νόημα.*

Ver. 278. *Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον.*] Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ ἐν τῷ, " βασιλῆος ἐναντίον ἦλυθον," ὅτι ὁ Σέθως ἐβασίλευεν Αἰγύπτῳ τότε. *Euſtath.*

Ver. 279. —— *καί μ' ἐλέησεν.*] *Euſtathius* in commentario citat, *καί μ' ἐσάωσεν.*

Ver. 283. — *ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε.*] Suos nimirùm à vi *Ulyſſi* inferendâ arcuit. Ita infrà σ', 104; —— *κύνας, σύας τ' ἀπερύκων.* Et *Iliad.* δ', 542; ρ', 562; —— *βελέων ἀπερύκοι ἑρωήν.* *Barneſius*, Verſionem Editionis *Didymi* ſecutus, malè reddit, " *ille eripuit.*"

Ver. 286. Χρήματ'.] *Al.* Κτήματ'.

Ver. 287. Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι.] Pronuntiabatur ὄγδον. Ut rectè notavit *Barneſius.*

Ver. 288. Δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ.] Ἐπεὶ ἤδει τὴν τοῦ Εὔμαιου ἐκ τῶν Φοινίκων πεπραμένον. *Schol.*

Ibid. ——Φοίνιξ.] *Barneſius* edidit Φοῖνιξ. Sed minùs rectè. Nam Φοινίκλω infrà *ver.* 291, et alibi apud Poëtam *mediam* producit. Vide ad *Il.* β', 267.

Ver. 289. Τρώκτης.] Πανοῦργον, ἀπατεών. *Schol.*

Ibid. —— *ἀνθρώποισιν ἐώργει.*] *Al.* ἀνθρώπους ἐεώργει.

Ver. 294. —— *περιτελλομένου ἔτεος.*] *Al.* ἐπιτελλομένου ἔτεος.

—— volventibus annis.

Æn. I, 238.

Ver.

Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσῃσι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μήδετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτῃ μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἦχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
Ἰστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
Ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων

" Illic autem me ut venderet, et magnum pretium acciperet.
" Hunc ſequebar in navi, ſuſpicans licèt, ex-neceſſitate.
" Illa verò currebat Boreâ vento puro, bono,
" Per-medium ſupra Cretam: Jupiter autem eis moliebatur exitiũ.
" Sed cùm jam Cretam quidem liquiſſemus, neque ulla alia
" Apparebat terrarum, ſed cœlum et mare;
" Tum verò atram nubem ſtatuit Saturnius
" Nave ſuper cavâ, obſcuratus autem eſt pontus ſub ipsâ:
" Jupiter verò crebrò tonuit, et injecit navi fulmen.
" Hæc autem contorta eſt tota, Jovis percuſſa fulmine,
" Sulphuréque impleta eſt; cecidérunt autem ex navi omnes.
" Hi verò cornicibus ſimiles, circum navem nigram
" In fluctibus ferebantur: Deus autem auferebat reditum.
" At mihi Jupiter ipſe, habenti licèt dolores animo,
" Malum longum navis cœruleam-habentis-proram
" Manibus impoſuit, ut adhuc malum effugerem.
" Hunc ſcilicèt amplexus, ferebar perniciosis ventis;
" Per novem dies ferebar, decimâ autem me nocte nigrâ
" Terræ Theſprotorum appulit magna unda volvens.
" Ibi me Theſprotorum rex excepit Pheidon

Ver. 297. Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσῃσι.] Vox περάσῃσι *antepenultimam* corripit, quippè ex πιπράσκω, non ex περάω, deducta. Vide ad *Il.* ά, 67. *Al.* περάσειε et πράσῃσι.

Ibid. —— ὦνον ἕλοιτο.] Editio *Florentina*, notante *Barneſio*, habet ὦνον ἄροιτο. Quam et veram omninò lectionem contendunt nonnulli. " Il faut " certainement lire ἄροιτο, avec l'Edition de *Flo-* " *rence* de 1448 ——. C'eſt qu' ἕλοιτο ne ſe " trouve du tout point, en ce ſens-là, dans *Ho-* " *mére:* Au lieu qu' ἄροιτο s'y trouve ſouvent " dans le ſens d' *auferre, reportare,* [nempè *do-* " *mum,*] qu'il doit avoir ici; car le *Phénicien* en " queſtion, après avoir vendu Ulyſſe en Lybie, " devoit en reporter l'argent chez lui. Vid. Ἰλ. " ε, 3; κ, 307; υ, 247. Ὀδ. ν, 422 &c." *Hiſtoire Critique de la Republique des Lettres, Tom.* VIII, *pag.* 41.

Ver. 299. Ἡ δ' ἔθεεν.]

—— vaſtúmque cavâ trabe currimus æquor.
Æn. III, 191.

Currit iter tutum non ſeciùs æquore claſſis.
Æn. V, 862.

Ver. 300. —— Ζεὺς δέ σφιν.] *Al.* Ζεὺς γάρ σφισι.

Ver. 301. Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτῃ μὲν ἐλείπομεν &c.] Ἀφηγεῖται δὲ ᾗ κινδυνεῦσαι, καθὰ ☾ πρὸ τούτων ἔφη μὴ τὰς τῶ ἡλίου βόας. *Euſtath.* Vide ſuprà ad μ, 403 &c.

Ibid. —— οὐδέ τις ἄλλη Φαίνετο γαιάων &c.]

Poſtquam altum tenuere rates, nec jam ampliùs ullæ
Apparent terræ; cœlum undique et undique pontus;
Tum mihi cœruleus ſuprà caput aſtitit imber,
Noctem hyemémque ferens; et inhorruit unda tenebris. *Æn.* III, 192.

Ver. 308. Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι.]

Apparent rari nantes in gurgite vaſto.
Æn. I, 122.

Ver. 315. Γαίῃ Θεσπρωτῶν.] Θεσπρωτία, πόλις περὶ τὰ ἔχατα τῆ Θεσσαλίας. *Schol.*

Ver. 316. —— Θεσπρωτῶν βασιλεὺς.] *Theſproti* apud *Thucydidem, lib.* II, ἀβασίλευτοι dicuntur; uti notavit *Barneſius.*

Ἥρως ἀπριάτῳ· τῷ γὰρ φίλῳ υἱὸς ἐπελθὼν
Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός·
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἔσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν,
Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεὺς,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καί νύ κεν ἐς δεκάτῳ γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν.
Ὤμοσε δὲ πρὸς ἐμὲ αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατερύσσας, καὶ ἑταρτέας ἔμμεν' ἑταίρους,
Οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ

"Heros gratis; hujus enim dilectus filius cùm-superveniſſet,
"Frigore et labore afflictum duxit in domum,
"Manu ſublevatum, donec perveniſſet ad ædes patris:
"Mihi verò lænámque, tunicámque, veſtimenta induit.
"Ibi de-Ulyſſe ego audivi; ille enim dicebat,
"Hoſpitio *ſe illum* excepiſſe, et amicè tractâſſe euntem in patriam terrā:
"Et mihi bona oſtendit, quot collegerat Ulyſſes,
"Æſque, aurúmque, et multùm-elaboratum ferrum.
"Et ſanè in decimam generationem alium adhuc aleret;
"Tot ei in ædibus res-pretioſæ jacebant regis.
"Ipſum autem in Dodonem dicebat iviſſe, ut Dei
"Ex quercu alto-vertice Jovis conſilium audiret,
"Quomodo rediret Ithacæ in opulentum populum,
"Jam diù abſens, an palàm, an occulté.
"Juravit autem coram me ipſo, libans in domo,
"Navem deductam, et paratos eſſe ſocios;
"Qui jam ipſum comitabuntur dilectam in patriam terram.
"Sed me priùs dimiſit: contigit enim ut iret navis
"Virorum Theſprotorum in Dulichium tritici-feracem.
"Tunc ille me juſſit mittere regi Acaſto

Ver. 317. —— ἀπριάτῳ.] *Al.* ἀπριάδῃ.

Ver. 322. Ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι.] *Al.* Ξεινίσσ' ἠδὲ φιλῆσαι.

Ver. 324. Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.] *Euſtathius* in commentario citat, Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλις, ἐδῆτα θ' ὑφάντῳ· Ut ſuprà ν', 136; et infrà π', 231.

Ver. 326. Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις.] Apud *Euſtathium*, Τόσσα ἐνὶ μεγάροις.

Ver. 327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι.] Τὸ δὲ μαντεῖον τοῦτο [τὸ ἐν Δωδώνῃ] νενόμιστο ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἕλλησι χρηστήριον εἶναι. Καὶ ἦν τὸ χρόνον τοῦτον μῦθος. *Herodotus*, *lib.* II, § 52. Ἡ Δωδώνη τοίνυν τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ Θεσπρωτοῖς ἦν καὶ τὸ ὄρος ὁ Τόμαρος, ἡ Τμάρος, (ἀμφοτέρως δὲ λέγεται,) ὑφ' ᾧ κεῖται τὸ ἱερόν· καὶ οἱ Τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα εἰρήκασι τὴν Δωδώνην. ὕστερον δὲ ὑπὸ Μολοττοῖς ἐλέγετο. *Strabo*, *Geograph. lib.* V, *pag.* 505, *al.* 328.

Ἐπεὶ δὲ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰς δέπεδα,
Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
Μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτῶν Διὸς,
Τέρας τ' ἄπιστον αἱ προσήγοροι δρύες.

Æſchylus, *Prometh. Vinct. ver.* 827.

Ἔνθα τε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται·
Τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι
Τίμιον ἀνθρώποις· ναίων δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ·
Ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντήϊα πάντα φέρονται.

Heſiod. apud Scholiaſten in Sophocl. Trachin. ver. 1174.

Ver. 328. —— ἐπακούσῃ.] *Al.* ἐπακοῦσαι. Atque ita citat *Strabo*, *Geograph. lib.* VII, *pag.* 506, *al.* 329. Idem tamen, *lib.* XVI, *pag.* 1105, *al.* 762, citat ὐπακούσῃ. *Al.* ἐσακούσῃ.

Ver. 329. —— νοστήσῃ.] *Al.* νοστήσει.

Ibid. —— Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον.] Vide ſuprà ad ά, 103.

Ver. 331. Ὤμοσε.] Apud *Euſtathium* in commentario, Ὤμνυε· Ut infrà τ', 288.

Ibid. —— ἀποσπένδων.] *Al.* ἐπισπένδων.

Ver. 333. —— πέμψουσι.] *Al.* πέμψωσι.

Ver. 335. —— ἐς Δουλίχιον.] Τὸ δὲ Δουλίχιον, νῆσος δὲ αὕτη μία τῶν Ἐχινάδων. *Euſtath.*

Ibid. —— πολύπυρον.] *Al.* πολύμηλον.

Ver. 336. —— Ἀκάστῳ.] *Al.* Ἐκάστῳ.

Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἤνδανε βυλὴ
Ἀμφ' ἐμοὶ, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω πουλοπόρος νηῦς,
Αὐτίκα δήλιον ἦμαρ ἐμοὶ ϖεμηχανόωντο·
Ἐκ μέν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι.
Ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλῳ ἔργ' ἀφίκοντο·
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηΐ,
Ὅπλῳ ἐϋστρεφέϊ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
Ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ χυτὸν ῥάκος ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στῆθος· ἔπφτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρῃφ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
Ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης,
Κείμην πεπληώς· οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
Φοίτων· ἀλλ' ὑ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαίεσθ προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως, καί με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
Ἀνδρὸς ἐπισταμένυ· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τὸν δ' ἀπαμφϐόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
Ἀλλὰ παῦ' ὑ χυ κόσμον ὀΐομαι, ὐδέ με πείσεις,

" Accuratè; illis autem malum in animo placebat consilium
" De me, ut adhuc omninò in calamitatis pestem inciderem.
" Sed quandò à-terrâ longè progressa est pontum-transiens navis,
" Statim servilem diem mihi molicbantur:
" Exuerunt quidem me lænâ, tunicâque, vestimentis,
" Circúmque me pannum alium malum jecerunt, et tunicam,
" Lacera, quæ et ipse in oculis vides.
" Vespertini autem Ithacæ amœnæ *ad* culta pervenerunt:
" Ibi me quidem ligaverunt bonis-transtris-instructâ in navi,
" Func benè-torto arctè; ipsi verò egressi
" Festinantèr ad littus maris cœnam sumpsere.
" At mihi vinculum quidem resolverunt dii ipsi
" Facilè; capiti autem panno obvoluto,
" Lævigatum per clavum delapsus applicui mari
" Pectus; deindè autem manibus remigavi ambabus
" Natans; valdéque citò foris eram seorsùm ab illis.
" Tunc cùm-ascendissem, ubi utique quercetum erat floridæ sylvæ,
" Jacebam stratus: illi autem valdè gementes
" Ibant; sed haud enim ipsis videbatur melius esse
" Inquirere ulteriùs; hi quidem retrò iterùm ibant
" Navem in cavam; me autem absconderunt dii ipsi
" Facilè, et me stabulo appulerunt ducentes
" Viri prudentis; adhuc enim jam mihi fatum vivere.
Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
" O miser hospitum, certè mihi valdè animum commovisti,
" Hæc singula dicens, quot scilicèt passus, et quantum vagatus es.
" Sed ea non pro decenti *dicta* arbitror, neque mihi persuadebis,

Ver. 338. ——δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.] *Scholiastes* interpretatur, Ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τιμωρίαις ἄλλην βλάβην ὑπομείναιμι. Videtur itaque is legisse δύης ἐπί.

Ver. 340. ——ἐμοὶ ϖεμηχανόωντο.] *Al.* ἐμοὶ πέρι μηχανόωντο· et ἐμεῦ πέρι μηχανόωντο.

Ver. 341. Ἐκ μέν με.] *Al.* Ἐκ μέν γε.

Ver. 343. Ῥωγαλέα.] *Al.* Ῥωγαλέον, et Ῥωγαλέω.

Ver. 348. ——ἀνέγναμψαν.] *Al.* ἀνέγναψαν.

Ver. 350. ——ἐφόλκαιον.] Πηδάλιον. *Schol.*

Ver. 352. ——θύρηφ'.] *Al.* θύρηθ'.

Ver. 353. ——δρίος.] Δρυώδης χ᾽ σύστημα τόπου. *Schol. Al.* δρύος.

Ver. 355. ——ἀλλ' ὑ γάρ σφιν.] Vide suprà ad ϰ', 190. *Eustathius* autem in commentario citat, ἀλλ' ἐπεὶ ὔ σφιν.

Ver. 358. ——σταθμῷ.] Σταθμὸν ὁ χ᾽ νῦν τὸ ἀγρευτικὸν οἶκον λέγει. *Eustath.*

Ver. 361. Ἆ δειλὲ.] *Al.* Ὦ δειλέ.

Ver. 363. ——ὑ κατὰ κόσμον ὀΐομαι.] Ἤγουν μὴ κοσμια νομίζω. *Eustath.*

Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σέ χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς,
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
Πάγχυ μάλ', οὔτι μιν ἤτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι πεφράσῃ Πηνελόπεια
Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἠμὲν οἳ ἄχνυσθ' ὃν οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἠδ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεσθαι,
Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
Ὅς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀλήθεις,
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμον· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι πὰρ Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,
Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε·

" Locutus de Ulyſſe: quid te oportet, talis cùm ſis,
" Temerè mentiri? ego autem certè novi & ipſe
" De-reditu mei domini, quòd odio *is* haberetur omnibus diis
" Omninò valdè, quia ipſum non inter Trojanos domuerunt,
" Vel amicorum in manibus, poſtquàm bellum confeciſſet.
" Tunc ei tumulum quidem feciſſent omnes Achivi,
" Atque etiam ſuo filio magnam gloriam comparâſſet in-poſterum:
" Nunc autem ipſum inglòriè Harpyiæ abripuerunt.
" At ego apud ſues ſemotus; neque ad urbem
" Eo; niſi quandò fortè prudens Penelope
" Venire jubeat, quandò nuntius alicundè venerit.
" Sed illi quidem ſingula aſſidentes interrogant,
" Tum qui dolent diù abſente rege,
" Tum qui gaudent victum impunè edentes.
" Sed mihi non gratum eſt inquirere et interrogare;
" Ex quo ſcilicèt me Ætolus vir deceptit ſermone;
" Qui utique viro interfecto, multas per regiones vagatus,
" Venit meam ad caſam: ego autem ipſum amantèr-complectebar.
" Dixit autem eum *ſe* inter Cretenſes apud Idomeneum vidiſſe
" Naves reficientem, quas ei confregerant procellæ:
" Et dixit venturum, vel in æſtatem, vel in autumnum,
" Multas opes advehentem, cum deo-paribus ſociis.
" Et tu, ſenex multa-paſſe, poſtquam te ad me duxit deus,
" Neque omninò mihi mendaciis gratificare, neque mulce:

Ver. 364. ——τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα Μαψιδίως ψεύδεσθαι;]

——μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
Iliad. δ', 404.

Cæterùm minùs rectè hîc *Euſtathius*; Καὶ ὅρα τὸ "Μαψιδίως ψεύδεσθαι," δηλῶν ὡς τὸ μὴ μάτην ψεύδεσθαι, ἤ πάνυ ψεκτόν. Iſtiuſmodi enim diſtinctioni nullus hîc videtur locus.

Ver. 366. ——ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι Πάγχυ μάλ', οὔτι μιν ἔτι &c.] Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ "ὅτ' ἤχθετο" δύναται νοεῖσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐμισήθη ὁ νόστος δηλαδὴ, ἢ ὁ Ὀδυσσεύς. *Euſtath.* Pro poſteriori accipiendi ratione planè faciunt ſequentia

Ver. 369. Τῷ κέν οἱ.] *Barneſius* edidit Τῷ καὶν οἱ· Sed et ferri poteſt vulgata Lectio. Vide ad *Il.* α', 51; item κ', 212.

Ver. 370. ——ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ'.] *Filio ſuo magnam gloriam comparâſſet*; nempè *Ulyſſes*. Ita *Iliad.* γ', 373; σ', 165; ——καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος. *Barneſius* aliique malè vertunt, " *ſuo* " *filio magna gloria crevisſet.*" Quod cum vocis ἤρατο ſignificatione nullo modo congruit.

Ver. 374. ——ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 380. Ὅς τ' ἄνδρα.] *Al.* Ὅς ῥ' ἄνδρα.

Ver. 381. Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμον.] *Al.* Ἦλθεν ἐμὰ πρὸς δώματ'.

Ver. 383. ——ἀκειόμενον.] Θεραπεύοντα, ἰώμενον. *Schol.* *Al.* ἀκειάμενον.

Ver. 387. Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο.]

——μηδέ μ' οἰκτίσας
πίτνα λπαι μυθοῖς ψεύδεσι ——.
Æſchyl. Prometh. Vinct. ver. 685.

Ver.

Οὐ γὰρ τέ̃νεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι, ὐδὲ φιλήσω,
Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλέησας.
Τὸν δ' ἀπαμφϐόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
Οἷον σ' ὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, ὐδέ σε πείθω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρῳ ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὕπερθε
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
Ἕσσας με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα, πέμψαι
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ἐπισσεύσας, βαλέειν μεγάλης στ' πέτρης,
Ὄφρα καὶ ἄλλῳ πλωχὸς ἀλεύεσ) ἠπεροπεύειν.
Τὸν δ' ἀπαμφϐόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός·
Ξεῖν', ὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετή τε
Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπφτα,
Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
Αὖθις δὲ κλείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην·
Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.

" Non enim ob-id ego te honorabo, neque diligam,
" Sed Jovem hoſpitalem veritus, téque ipſum miſeratus.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes;
" Certè valdè quidam tibi animus in pectoribus incredulus,
" Quòd te neque vel juratus induxi, neque tibi perſuadeo.
" Sed age nunc ſponſionem faciamus; at deſuper
" Teſtes ambobus Dii *ſint*, qui Olympum habitant.
" Si quidem redierit herus tuus in hanc domum,
" Indutum me lænâque, tunicâque, veſtimentis, mitte
" Ad Dulichium ut-eam, quò mihi gratum eſt animo:
" Sin non venerit herus tuus, ut prædico,
" Famulis incitatis, dejice magnâ de rupe,
" Ut et alius mendicus caveat decipere.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt nobilis ſubulcus;
" Hoſpes, etenim ſic mihi bona-fama, virtutiſque nomen,
" Eſſet inter homines ſimul nunc, et deinceps,
" Qui te poſtquam in caſam duxiſſem, et xenia dediſſem,
" Deindè interficerem, dilectúmque animum eriperem:
" Promptus ſanè deindè Jovi Saturnio ſupplicarem.

Ver. 388. ——αἰδέσσομαι.] Ita ex MS et ex *Schol. Vett.* edidit *Barneſius*. Quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* αἰδήσομαι. Quæ vox alibi apud Poëtam non occurrit. Vide ad *Il.* ί, 504, 636; et χ', 419.

Ver. 389. ——ἐλεήσας.] *Al.* ἐλεαίρων. Atque ita in commentario legit *Euſtathius*.

Ver. 392. Οἷόν σ' ὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον.] " Nullum enim vinculum ad adſtringendam fidem " jurejurando majores arctius eſſe voluerunt." *Cicero, de Officiis, lib.* III, § 31.

Ὅρκις γὰρ ὀμνύοντι μηδὲν πείθεται,
Αὐτὸς ἐπιορκεῖν ῥᾳδίως ἐπίσταται.
Amphis apud Stobæum, § 27.

Ver. 393. ——ῥήτρῳ.] Τὴν ἐπὶ ῥητοῖς καὶ ὁμολογημένοις συνθήκην. *Schol.*

Ibid. ——ὕπερθε.] *Al.* ὄπιθε.

Ver. 397. Δουλίχιον.] Πόλις τῆς Κεφαλληνίας. *Schol.* Alitèr *Euſtathius*; Vide ſuprà ad *ver.* 335.

Ver. 399. ——ἐπιστεύσας.] *Al.* ἐπιστεύας.

Ver. 400. ——ἀλεύεται.] *Al.* ἀλεύηται. Ut infrà ω, 29.

Ver. 402. ——ὕτω γάρ.] Refertur iſtud γὰρ ad id quod elegantèr reticetur: " *Ne mihi iſtiuſmodi* " *pactionis auctor ſis; Ita ENIM &c.*"

Ver. 403. ——μετέπιτα.] *Al.* μετόπισθεν.

Ver. 405. Αὖθις ἢ κτείναιμι.] Malè hîc *Euſtathius*: Ἐν δὲ τῷ " Αὖτις ἢ κτείναιμι," ἄτοπος ὁ σύνδεσμος, ληφθεὶς συνήθως ἀντὶ τοῦ Δή. Quidni enim (ſi oportuiſſet) et ſcribere potuiſſet *Homerus*, Αὖθις δὴ κτείναιμι &c? Vide autem ad *Il.* ά, 57; et κ', 490.

Ibid ——κτείναιμι.] *Al.* κτείνοιμι.

Ver. 406. Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.] Ἄτοπον γὰρ φησὶν ὁ Εὔμαιος ἄνδρα τινὰ φόνῳ καὶ αἵματι κεχραμένον, καὶ ὅλως σύναγῶ, προσελθεῖν τῷ Θεῷ. *Kyriac. Strox. de Republ. Lib.* X. Porrò aliam hujus loci interpretationem affert *Euſtathius*: Διπλὴν (inquit) ἔννοιαν ἔχει. Ἢ γὰρ λέγει βαρέως καὶ εἰρωνικῶς κατ' ἀντίφρασιν, ὡς ὕτω πρόφρων ἂν εὐξαίμην Θεῷ ξενίῳ, φονεύσας ξένον· ἢ καὶ ἄλλως κατὰ συναλοιφὴν, [legendo nimirùm Δία Κρονίων' ἀλιτοίμην,] ὅτι ὕτως ἂν πρόφρων, ἤτοι ἑκούσιος καὶ μὴ ῥήτρης, ἀλίτοιμι ἤγουν ἁμάρτοιμι εἰς Θεόν. Verùm poſterior hæc accipiendi ratio cum iſto δή κεν ἔπειτα parùm aptè convenit. Cæterùm *Barneſius* edidit cum notâ interrogationis, Δία Κρονίωνα λιτοίμην; Sed et hoc minùs rectè.

Ibid. ——δή κεν ἔπειτα.] *Al.* κεν δ' ἔπειτα.

Νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
"Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί·
Τὰς μὲν ἄρα ἕρξαν κατ' ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·
"Αξετ' ὑῶν τὸ ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ ὀΐζὺν
Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων·
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
"Ως ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ·
Οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· ὐδὲ συβώτης
Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, (φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν,)
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλ-
Ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι, [λεν
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀναχόμενος ἀΐζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ εὗσαν·
Αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῳ ἀχλῇ,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
"Οπτησάν τε Θεφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·

" Nunc verò hora cœnæ: citiſſimè mihi intùs ſocii
" Fuerint, ut in caſâ lautam apparemus cœnam.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant.
Propè autem ſuéſque et viri venerunt ſubulci;
Has quidem deinceps incluſerunt in ſua-clauſtra ad-cubandum:
Strepitus verò ingens ortus eſt ſuûm ſtabulantium.
Verùm ſuos ſocios hortabatur nobilis ſubulcus;
" Ducite ſuûm optimum, ut hoſpitis-*gratiâ* mactem
" Longinqui: unà autem ipſi recreabimur, qui utique ærumnam
" Diù habemus, patientes ſuûm gratiâ albis-dentibus;
" Alii verò noſtrum laborem impunè edunt.
Sic locutus, ſcidit ligna acuto ære:
Illi autem ſuem adduxerunt valdè pinguem quinquennem:
Eum quidem poſteà ſtatuerunt ad focum; neque ſubulcus
Oblitus eſt immortalium, (mente enim utebatur bonâ;)
Sed hic auſpicans, capitis pilos in ignem jecit
Albis-dentibus ſuis, et precabatur omnes Deos,
Ut rediret Ulyſſes prudens ſuam in domum.
Percuſſit autem manu-ſublatâ, ſegmine quercûs, quod liquerat findens;
Hunc verò reliquit anima: hi autem jugulârunt et uſtulârunt;
Statimque ipſum diviſerunt; fruſta autem cruda ponebat ſubulcus,
Undique auſpicans à membris, in pinguem adipem:
Et alia quidem in ignem jecit, conſperſa farinæ flore;
Minutatim dein ſecuerunt cætera, et verubus infixerunt,
Aſſaverúntque ſcitè, detraxerúntque omnia:

Ver. 411. ——ἅμα ἕρξαν.] Vide ad *Il.* ά, 511.

Ibid. ——κατὰ ἤθεα.] Τὰς συνήθεις κοίτας. *Euſtath.* Fuerunt, teſte *Barneſio*, qui expoſuerint, " *De more*;" Quo ſenſu hæc vox nullibi apud Poëtam uſurpatur. Vide ad *Il.* ζ, 511; et ό, 268.

Ver. 415. ——ὀνησόμεθ'.] Ὀνίσεως καὶ ὠφελείας μεταλήψομαι. *Schol.*

Ver. 419. ——εἰσῆγον.] Ἀλλ' εἰσώγαγον.

Ver. 421. Λήθετ'.] Vide ſuprà ad λ, 101.

Ver. 422, 425, 427. Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος——Κόψε δ' ἀναχόμενος——ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης.] Ταῦτα δὲ Ῥωμαίους ἴστι καὶ εἰς ἱερὰ πράττοντας ἐπὶ ταῖς θυσίαις ἴδιον ἐπίσημον καὶ μιᾷ πίστει τῇδε ἀφέμενον, ὃ βαρβάρως ἐπιτίθεσθαι εἶναι τὰς οἰκείας τῇ Ῥώμῃ, ἀλλ' ὃν πολλῶν τόπων συνηλυθότας Ἕλληνας. *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. lib.* VII, *ſub fine.*

Ver. 425. Κόψε δ' ἀναχόμενος.] *Dionyſius*, loco jam allato, citat Κόψε δ' ἀπαρχόμενος. Ex verſu (ut videtur) 422. Ipſe autem alibi, ut rectè annotat *Sylburgius*, citat Πλῆξεν ἀναχόμενος. Περὶ Συνθέσεως, § 5.

Ver. 426. ——τοὶ δ' ἔσφαξαν.] Apud *Dionyſium*, τοὶ δὲ σφάξαν.

Ver. 427. ——ὠμοθετεῖτο.] Ὠμῶν ὄντων τῶν κρεῶν, ἀπήρχετο τοῖς θεοῖς. *Schol.*

Fin.

Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης
Ἵστατο δαιτρεύσων· (φρεὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ἤδη·)
Καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
Τὴν μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἱῖ,
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ·
Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀργιόδοντος ὑός· κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διΐ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
Οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ, δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι·
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἕζετο ἧ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσατο οἷος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος.

Posuerunt autem in mensis simul omnia: subulcus verò
Surrexit divisurus; (valdè enim mente æqua nôrat;)
Atque illa quidem septifariàm omnia partitus est dividens;
Partem quidem unam Nymphis et Mercurio, Maiæ filio,
Posuit precatus; cæteras verò distribuit singulis:
Tergo autem Ulyssem perpetuo honorabat
Albis-dentibus suis; lætificabat verò animum domini:
Et ipsum compellans allocutus est prudens Ulysses;
" Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
" Ut mihi; siquidem me, talis cùmsim, bonis honoras.
Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
" Comede, eximie hospitum, et delectare hisce,
" Qualia adsunt; Deus autem hoc quidem dabit, illud verò sinet,
" Quodcunque suo animo voluerit; potest enim omnia.
Dixit, et primitias sacrificavit diis sempiternis;
Libatóque nigro vino, Ulyssi urbium-vastatori
In manibus posuit; hic autem sedebat suam juxta partem.
Panem autem ipsis distribuit Mesaulius, quem scilicèt subulcus
Ipse *sibi*-comparaverat solus, absente domino,
Seorsùm à dominâ et Laërte sene:

Ver. 432. Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν.] Ἐλεὸς δ' ἐστὶν ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. *Athenæus, lib.* IV, *cap.* 22.

Ver. 434. —— διεμοιρᾶτο.] Pronuntiabatur fortè διεμμοιφᾶτο. Vide ad *Il.* α, 4.

Ver. 435. —— Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ.] Δωρεῖται δὲ μοῖραν ὁ Εὔμαιος Νύμφαις μὲν, ἵνα γῆθεν ἀναδιδοῖεν τροφὰς τοῖς ζώοις, ὡς ἐπίστασθαι κρήναις καὶ ἕλεσι. Ἑρμῇ δὲ ἱεροῖς ποταμοῖς, ὡς προδιδήλωται· [*Odyss.* κ', 350:] Ἑρμῇ δὲ ὡς καὶ αὐτῷ νομίῳ, καὶ αὐξητικῷ τῶν θρεμμάτων. *Eustath.* Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτὸς φησὶ Νύμφαις καὶ Μαιάδος τόκῳ· Οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἶμ' ἔχουσι ποιμένων. *Schol.*

Ibid. —— υἱῖ.] *Al.* υἱεῖ.

Ver. 436. —— ἑκάστῳ.] *Al.* ἑκάστοις.

Ver. 437. Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι.]

Vescitur Æneas ——————————
Perpetui tergo bovis, et lustralibus extis.
Æn. VIII, 182.

Ver. 443. —— δαιμόνιε.] Vide ad *Il.* β', 190.

Ibid. —— τέρπεο τοῖσδε, Οἷα πάρεστι.]

Τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, εἷα δίδωσι θεός.
Diog. Laërt. lib. I, *in vitâ Periandri.*

Ver. 444. ——Θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει.] Sic *Iliad.* π', 250;

Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε.

Similitèr et apud *Pindarum*;

—————— τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἔπω.
Pythior. Ode XII, *ver. ult.*

Cæterùm apud *Eustathium* legitur hîc, τὰ μὲν δώσει, τὰ δ' ἐάσει.

Ibid. ——ἐάσει.] Vide ad *Il.* δ', 42.

Ver. 445. —— ἐθέλῃ.] *Al.* ἐθέλῃ.

Ver. 446. —— ἄργματα.] Τὰς ἀπαρχάς. *Schol.* Ἀπάργματα, αἱ μεγάλαι ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν τῶν τελείων· παρὰ τὸ ἄρχω, ἀπάρχω, ἄργμα καὶ ἄπαργμα, ὡς Ὅμηρος· " ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι." *Etymolog. Magn. in voce* Ἀπάργματα.

Ibid. —— θῦσε.] Ἤγουν, κατὰ τὰς παλαιὰς, ἐθυμίασεν· ὑδροστε γάρ, φασι, παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ " θῦσαι," ἀντὶ τοῦ σφάξαι ἱερεῖον λέγεται. *Eustath.*

Ver. 447. —— Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ.] Vide suprà ad α, 2; et infrà ad χ, 230.

Ver. 450. Αὐτὸς κτήσατο οἷος.] Nempè κτήσατο ἑωυτῷ ἐοῖσιν, *ver.* 452. Vide suprà ad *ver.* 8.

Ver.

Πὰς δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἄλλον.
Αὐτὰς ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Σῖτον μὲν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
Σίτῳ καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἐσσεύοντο.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάννυχος· αὐτὰς ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἐφυδρος.
Τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴπως οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην·
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω, οἶνος γὰρ ἀνώγει
Ἠλεὸς, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
Καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον.

Ipsum nempè à Taphiis emit possessionibus suis.
Hi autem ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
At postquam potûs et cibi desiderium exemissent,
Panem quidem eis abstulit Mesaulius; illi autem ad cubitum,
Pane et carnibus saturati, properabant.
Nox verò deindè supervenit mala obscura; pluebat autem Jupiter
Totâ-nocte; at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.
Inter hos verò Ulysses locutus est, subulcum tentans,
Si quo-pacto sibi exutam lænam præberet, vel aliquem sociorum
Alium *dare*-hortaretur; siquidem ipsius curam-gerebat valdè:
" Audi nunc, Eumæe, et alii omnes socii,
" Gloriabundus aliquod verbum dicam; vinum enim jubet
" Stultum, quod utique impulit sapientem etiam valdè cantare,
" Et ad mollitèr ridendum, et saltandum incitavit,
" Et aliquod verbum emisit, quod scilicèt non-dictum melius.

Ver. 455. ——κοῖτον.] *Al.* κείτῳ.
Ver. 457. ——δ' ἄρ'.] *Al.* γάρ.
Ibid. ——σκοτομήνιος.] Ἀσέληνος, σκοτεινὸς· ἢ καθ' ἣν ἡ σελήνη ἀπισκότωται τῇ πρὸς τὸ ἥλιον συνόδῳ· μήνη γάρ, ἡ σελήνη. *Schol.* Similitèr *Eustathius*; Σκοτομήνιος δὲ νὺξ οὐχ ἁπλῶς ἡ ἀσέληνος, ἀλλὰ καθ' ἣν ἡ σελήνη ἀπισκοτεῖται, φασὶ, ἐγγίσασα ἡλίῳ πρὸς σύνοδον. Fortassè tamen rectiùs per Νὺξ σκοτομήνιος idem intelligas quod suprà depingitur;

Νύκτα δ' ὀφθαλμῷ· οὐδὲ πρὸ φαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν πρόφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσι.
Odyss. ί, 143.

Ver. 459. ——συβώτεω.] Vide ad *Il.* ά, 1.
Ver. 463. ——οἶνος γὰρ ἀνώγει Ἠλεὸς, ὅς τ' ἐφέηκε &c.]

Οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν ὄτειρε,
Ἔσθλὸν, ἀλεξίκακον, πάσης συνεπηδὸν ἀοιδῆς,
Ἐν μὲν γὰρ θαλίῃς ἱερὸν μέρος, ἀγλαΐης τε,
Ἐν δὲ χορειτυπίῃς &c.——.
Panyasis, εἰς ἀκρασίαν. *ver.* 11.

Quid non ebrietas designat? operta recludit;
Spes jubet esse ratas; ad prælia trudit inermem;
Sollicitis animis onus eximit; &c.
Horat. Epist. lib. I, v, 16.

Ver. 464. ——πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι, Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι.] Τὸν γὰρ οἶνον Ὅμηρος, οὐκ ἠλίου ὥσπερ ἠλίβιον καλεῖ, καὶ ματαιοπονῶν· ὃς δὲ κελεύει σκυθρωπὸν εἶναι, μήτε ᾄδοντα, μήτε γελῶντα, μητ' εὐφραίνοντα ποτὲ καὶ πρὸς ὄρχησιν τρεπόμενον· οὐχ ὕτως ἀγροῖκος ὢν ἐπιρίζερός ἐστιν· ἀλλ' ἴσως τοῦτον ἑκάστῳ καὶ ποσότητος καὶ ποιότητος διαφοράν. Ὅθεν οὐκ εἶπεν ὡς ἄρα τὸ πολύφρονα ὁ οἶνος ποιεῖ ἆσαι, ἀλλὰ " μάλ' ἀ-" εῖσαι," τουτέστιν ἀμέτρως καὶ ἐπὶ πλεῖον ὥσπερ προσοχλεῖν. Οὐδ' ἔτι γελάσαι, μὰ Δί', ὃς δ' ὀρχήσασθαι· καινὸν δ' ἐπ' ἀμφοτέρων λαβὼν τὸ " ἁπαλὸν," τὴν ἄνευθρον εἰς τοῦτο πρόσωσιν ἐπισημαίνει. " Καί θ' ἁπαλὸν " γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν." *Athenæus*, *Lib.* IV, *cap.* 27.

Οἶνος καὶ φρονίοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.
Sthenelus, *Poëta*, *apud eundem Athenæum*, *lib.* X, *cap.* 7.

Ver. 465. Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι.]

Cura fugit multo diluitúrque mero:
Tunc veniunt risus ——.
Ovid. Art. Amator. I, 238

Cæterùm de voce γελάσαι, vide ad *Il.* ά, 67.
Ibid. ——καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν.] Sic apud *Athenæum*;

Οἶνος ἄναγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.
Lib. X, *cap.* 7.

Et apud *Ovidium*;

Ebrius incinctis philyrâ conviva capillis
Saltat ——. *Fast. lib.* V, *ver.* 337.

Ver. 466. Καί τι ἔπος προέηκεν.] Τῆς δὲ μέθης οὐδὲν ὕτω κατηγορῆσαι, ὡς τὸ περὶ τοὺς λόγους ἀκρατὲς καὶ ἀόριστον. " Οἶνος γάρ τ' ἐφίησι &c:" (suprà *ver.* 464:) Καί τοι τὸ δεινότατον, ὡς δὴ καὶ γέλως ἐστὶν ὄρχησις οὐδὲν ἄχρι τούτου· " Καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' " ἄρρητον ἄμεινον." *Plutarch.* περὶ Ἀδολεσχίας.

Ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ ποσὸς μέτρον, οὐκ ἔτι κεῖνος
Τῆς αὐτῆς γλώσσης κρατέρος, οὐδὲ νόου·

Μυθεῖται

Ἀλλ' ἐπεὶ ἦν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω·
Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τε μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὄφθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες·
Ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
Τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκόμεθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατ' ῥωπήια πυκνὰ,
Ἀνδδνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
Κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος,
Πηγυλὶς, αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ', ἠΰτε πάχνη,
Ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
Εὗδον δ' εὔκηλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης·
Ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἷον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
Ἀγκῶνι νύξας· (ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε·)

"Sed postquam sanè primùm garrulus esse cœpi, non celabo:
"Utinam sic pubescerem, viréque mihi integræ essent,
"Sicut quandò sub Trojâ insidiæ duximus instructas:
"Duces autem erant Ulyssésque, et Atrides Menelaus;
"Cum his verò unà tertius dux-eram ego, ipsi enim jubebant;
"Sed quandò jam venissemus ad urbem, altúmque murum,
"Nos quidem circa urbem per virgulta densa,
"In arundinibus et palude sub armis prostrati,
"Jacebamus: nox autem supervenit mala, Boreâ orto,
"Glacialis; at super nix facta est, veluti pruina,
"Frigida, et scutis circum accrescebat glacies.
"Ibi alii omnes læna habebant, et tunicas,
"Dormiebántque quieti, scutis cooperti humeros:
"At ego lænam quidem profectus sociis reliqueram
"Stultitiâ; quoniam non putabam *me* frigus valdè passurum:
"Sed sequebar, scutum solum habens, et cingulum nitidum.
"Sed quandò jam tertia pars noctis erat, astráque transierant;
"Utique tunc ego Ulyssem allocutus sum, propè existentem,
"Cubito pungens; (is verò promptè audivit;)

Μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα———.

Theogn. Gnom. ver. 479.

Ver. 467. ——πρῶτον ἀνέκραγον.] "Quædam "præterita media (inquit *Phil. Labbe*) ego no-"tavi penultimam ancipitem habere longam. Cu-"jus rei rationem siquis à me repetat, fatebor in-"genuè hâc in parte inscitiam, aut ampliùs cogi-"tandum pronuntiabo. En igitur ea verba, quæ "primus, quod sciam, observavi à reliquorum, quæ "ab aoristo secundo profecta ejus quantitatem re-"ferre solent, naturâ ac conditione desciscere. "Ἔρριγα à ῥίγω, πέπραγα à πράττω, τετριγυῖαι à τρί-"ζω, βέβριθα à βρίθω, μέμυκα à μύκω, (nam ἔμυκον "penultimam breviat, ut et ἔκριγον et similia;) "κέκριγα à κρίζω, κέκυφα à κύφω." *Prosod. pag.* 44, 45. Nempè non advertit vir eruditus *Præterita Media* non *unam* habere *omnia* formandi rationem. Alia enim *Aoristi secundi* sequuntur analogiam; ut τύπτω, ἔτυπον, τέτυπα· λέγω, ἔλεγον, λέλογα. Alia autem aut ex *Aoristo primo*, aut ex *Præsenti* retinent vel *diphthongum*, ut φαίνω, ἔφηνα, ἔφανον, πέφηνα· πείθω, ἔπιθον, πέποιθα· vel syllabam *positione longam*, ut δέρκω, ἔδρακον, δέδορκα· πέρθω, ἔπραθον, πέπορθα· vel *vocalem longam*, ut τρίζω, ἔτριγον, τέτριγα· ῥιγόω, ἔῤῥιγον, ἔῤῥιγα· πράττω, ἔπραγον, πέπραγα· κράζω, ἔκραγον, κέκραγα· &c. Vide ad *Il.* β', 314.

Ver. 473. ——περὶ ἄστυ.] *Al.* ποτὶ ἄστυ et παρὰ ἄστυ.

Ibid. ——κατὰ ῥωπήια πυκνὰ]

Hîc inter densas corylos———.

Virgil. Eclog. I, 14.

Ver. 474. Ἀνδδνακας.] *Al.* Ἀν δδνακας.

Ibid. ——πεπτηῶτες.] Vide ad *Il.* β', 818; et ζ', 261.

Ver. 476. Πηγυλὶς.] Ἦγεν παγετὸς κατὰ τὰς Παλαιὰς, ἢ παγετώδης. *Eustath.* Cæterùm apud *Etymolog. Magn.* notante *Barnesio*, legitur Πηλυγίς.

Ibid. ——ὕπερθε.] *Al.* ἔπειτα.

Ver. 477. ——περιτρέφετο.] Πέριξ ἐπήγνυτο, ἐπαγετῶτο, σιωίζατο, ἐστερεῦτο. ——Οὕτω δὲ καὶ γάλα θρίψας Κύκλωψ [suprà ί, 246] τυροποιεῖται. *Eustath. Al.* περιτρέφετο. Vide ad *Il.* ί, 903.

Ibid. ——κρύσταλλος.] Τὸ πεπηγὸς ὕδωρ. *Schol.*

Ver. 479. ——σάκεσιν εἰλυμένοι.] *Al.* σακέεσσ' εἰλυμένοι.

Ver. 481. Ἀφραδίαις.] *Al.* Ἀφραδέως, et Ἀφραδίῃ.

Ver. 485. Ἀγκῶνι νύξας.] *Barnesius* legendum conjicit, Ἀγκῶν' ἀννύξας. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver.

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με κῆμα
Δάμνα· ὐ γὰς ἔχω χλαῖναν· θεός μ' ἤπαφε δαίμων,
Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον κέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οἷος ἐκεῖνος ἔλιω βυλευέμεν, ἠδὲ μάχεσθαι·
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπε·
Σίγα νῦν, μήτις σεῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκήσῃ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν κέθεν, εἶπέ τε μῦθον·
Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος·
Λίην γὰς νηῶν ἐκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
Εἰπεῖν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· ὧρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνῳ
Κείμην ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς.
Ὣς νῦν ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
Νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νημερδὲς ἔειπες·

"Nobiliſſime Laërtiade, ſolers Ulyſſes,
"Nequaquàm ampliùs vivis intero; ſed me hyems
"Domat; non enim habeo lænam: decepit me deus,
"Solâ-cum-tunicâ ut-eſſem; nunc verò non ampliùs effugium eſt.
"Sic dixi; is autem deindè ſententiam habebat hanc in animo,
"Qualis ille erat ad-conſultandum et pugnandum:
"Locutus autem ſummiſsâ voce, me ſermone affabatur;
"Sile nunc, ne quis te Achivorum alius audiat.
"Dixit; et in cubito caput tenuit, dixitque ſermonem;
"Audite, amici, divinum mihi in ſomnis aſtitit ſomnium;
"Valdè enim à navibus longè venimus; ſed aliquis eat
"Nunciatum Atridæ Agamemnoni, paſtori populorum,
"Si plures à navibus jusſerit venire.
"Sic dixit: ſurrexit autem deindè Thoas, Andræmonis filius,
"Confeſtim, lænámque depoſuit purpuream,
"Perrexitque currere ad naves: ego verò in veſtimento illius
"Jacui libentèr; illuxit autem aureo-ſolio aurora.
"Ita utinam nunc pubeſcerem, viréſque mihi integræ eſſent;
"Daret aliquis lænam in ſtabulis ſubulcorum,
"Utrumque, amicitiâ ac reverentiâ viri boni:
"Nunc autem me deſpicatui-habent, mala corpore veſtimenta habentē.
Hunc autem reſpondens, allocutus es Eumæe ſubulce;
"O ſenex, narratio quidem tibi bona, quam dixiſti;
"Neque quid adhuc præter decorum verbum inutile locutus es:

Ver. 487. Οὔτι.] *Al.* Οὔτοι.

Ver. 489. ——ἔμμεν.] *Al.* ἔμμεν, ἔμμεναι, et ἴέναι.

Ibid. ——φυκτὰ.] *Barneſius* ſcribendum contendit φόκτα· Rationibus haud ſatis idoneis. Vide ad *Il.* ζ', 488.

Ver. 490. ——νόον κέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ.] Τὸ δὲ "νόον κέθε," ἀντὶ τοῦ, ἔκρυψε τὸ μυστηριώδη λόγον κατὰ νοῦν. *Euſtath.* Rectiùs, ut opinor, interpreteris; "*Cogitatum hoc concipiebat in animo.*"

Ver. 491. Οἷος ἐκεῖνος ἔλιω βυλεύεμεν, ἠδὲ μάχεσθαι.] Γράφεται δὲ καὶ, "Οἷος ἐκεῖνος ἔλιω τελέσαι "ἔργον τε ἔπος τε." *Euſtath.*

Ver. 494. ——κέθεν.] *Al.* θέτο.

Ver. 496. Κλῦτε φίλοι νηῶν ἐκὰς ἤλθομεν.] Vide *Strabonem, Geograph. lib.* XIII, *pag.* 894, *al.* 599.

Ver. 498. Εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.] Ἤγουν ὅπως πλείους στρατιώτας πέμψει ὧδε. *Euſtath.*

Ver. 500. ——θέτο.] *Al.* βάλε.

Ibid. ——φοινικόεσσαν.] Pronuntiabatur φοινιχόεσσαν. Vide ad *Il.* β', 267; et κ', 133.

Ver. 501. Βῆ δὲ θέειν.] *Al.* Βῆ δ' ἰέναι.

Ver. 508. ——αἶνος μέν τοι ἀμύμων.] Δῆλον ὅτι αἶνος παρὰ τοῖς Παλαιοῖς ὁ μόνον ἔπαινος, ἐξ οὗ πολύαινος Ὀδυσσεὺς, ὡς αἱ Σειρῆνες [*ſuprà* μ', 184] εἶπον, ἀλλὰ καὶ λόγος συμβολικὸς ἢ μυθικὸς ἢ ἱστορίας ἀξιοπίστου ἔχων παραινετικήν. *Euſtath.* Ita *Heſiodus* fabulam *Accipitris* et *Luſciniæ* αἶνον appellat; Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 200.

Ver. 509. Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νημερδὲς ἔειπες.] Οὐ γὰρ παρὰ τὸ πρόσηκον τὰ κακὰ ἠγόρευσας. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 16.

Τῷ ὄτ' ἐὼν ἐπέοικε δυήσεαι, ὄτε τευ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτῃσι ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δυοπαλίξεις·
Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
Ἐνθάδε ἔννυχοι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα δώσει,
Πέμψει δ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε· τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνήν, ἐν δ' οἰῶν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ παρεχέσκετ' ἀμοιβὰς,
Ἔννυχ', ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.
Ὣς ὃ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
Ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι· οὐδὲ συβώτῃ
Ἤνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
Ὅτλι ῥά οἱ βιότου ἐπεμήδετο, νόσφιν ἐόντος.
Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ θοὸν περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἔεσσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐνὶ χερσὶν ἑλὼν ἐΰτρεφέος μεγάλοιο
Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Βῆ δ' ἴμεν, ἔνθα περ σύες ἀργιόδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

"Ideò neque veſte indigebis, neque ullâ aliâ-re,
"Quarum decet ſupplicem miſerum compotem-factum-eſſe,
"Nunc; at manè quidem tuis te pannis amicies:
"Non enim multæ lænæ, mutatoriæque tunicæ
"Hîc ad-induendum; una autem ſola viro cuique.
"At poſtquam venerit Ulyſſis dilectus filius,
"Ipſe tibi lænámque tunicámque, veſtimenta dabit,
"Mittétque, quò te cor animúſque jubet.
Sic locutus ſurrexit; ponebat autem ei prope ignem
Lectum, oviúmque et caprarum pelles injiciebat.
Ibi Ulyſſes decubuit; injecit autem lænam ipſi
Denſam et magnam, quæ ei præbebat copiam-mutandi,
Ad-induendum, quandò aliqua hyems terribilis orta eſſet.
Sic ibi quidem tunc Ulyſſes decubuit; apud ipſum verò
Viri cubuerunt juvenes: non autem ſubulco
Placuit illic lectus, ut à ſuibus ſeorsùm cubaret:
Sed is extrà profectus armabat-ſe: gaudebat verò Ulyſſes,
Quòd ſcilicèt ſibi facultatum curam habebat, dum *ipſe* abeſſet.
Primùm quidem enſem acutum circum fortes poſuit humeros;
Lænam autem ſibi circundedit arcentem-ventos, valdè denſam;
Ac pellem ſumpſit capræ benè-nutritæ magnæ:
Sumpſitque acutum jaculum, canum propulſatorem et virorum.
Perrexit autem ire decubiturus, ubi ſcilicèt ſues albis-dentibus
Rupe ſub cavâ dormiebant, Boreæ ſub tegmine.

Ibid. ——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας· et ἔνισπες.

Ver. 511. ——ἀντιάσαντα.] Vide ſuprà ad ζ, 193; et ad *Il.* ά, 67.

Ver. 512. —— τὰ σὰ ῥάκεα δυοπαλίξεις.] Ἀντὶ τοῦ, ἀλλὰ χειρὸς ἕξεις, ἀμφιέσῃ, συῤῥάψεις· ἢ ἀντινάξεις, ἀντιῤῥέψεις. *Etymolog. Magn.* in voce Δυοπαλίζω.

Ver. 513. ——χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες.] Χλαῖναι, χλαμύδες, τὰ ἔξωθεν ἀντιβολήματα——. Χιτῶνες, τὰ ἔσωθεν ἀνδρεῖα ἱμάτια. *Schol.*

Ver. 515, 516, 517. Αὐτὰρ ἐπὴν &c.] Deſunt hi tres verſus in MS à *Tho. Bentleio* collato.

Ver. 517. ——θυμός τε κελεύει.] *Al.* ἣ θυμὸς ἀνώγει.

Ver. 521. ——μεγάλην.] *Al.* μαλακήν.

Ibid. ——παρεχέσκετ' ἀμοιβὰς.] Παρεῖχε τὰς ἀμοιβὰς ἢ ἀναλαγάς. *Schol.* Cæterùm *Barneſius* edidit, legendúmque pronuntiat, παρεκέσκετ' ἀμοιβάς· ut ſit παρέκειτο ἀμοιβαίη· uti infrà φ, 41, Κέκλετ' ἐνὶ μεγάροις· verùm, ut opinor, auctoritate haud ſatis idoneâ. Porrò vir eruditus *Tho. Bentleius* in uno MS ſcriptum repperit παρέχεσκεν ἀμοιβάς.

Ver. 527. ——νόσφιν ἐόντος.] *Al.* νόσφιν ἐόντι.

Ver. 528. ——ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις.]

Tum lateri atque humeris Tegeæum ſubligat enſem. *Æn.* VIII, 459.

Ver. 529. ——χλαῖναν ἕεσατ'.] Vide ſuprà ad ί, 296. *Al.* χλαῖναν ἓ ἕσατ'. Minùs rectè.

Ver. 530. ——νάκῳ.] Δέρμα αἰγὸς δασύμαλλον. *Schol.*

Ver. 533. ——Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.] Ἰωγὴ, ἡ σκέπη· —— καὶ ὑπαιωγαὶ δὲ, αἱ ὑπαγωγαὶ ἢ σκέπαι. *Etymolog. Magn.* Κυρίως ἔν ἰωῇς τ' πνοῆς ἔστι, καὶ τὸ ἄγνυσθαι σημαίνοντος τὸ κλᾶσθαι, ἰωγὴ λοιπὸν ἡ τ' πνοῆς ἂν εἴη κλάσις. Ἔφη ἔν που, "ἕῦδον Βορέω ὑπ' ἰωγῇ," ὅπου ἄγνυται ἡ τοῦ Βορρᾶ πνοή. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 29. *Al.* ὑπ' ἰωγῆς.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ο'.

Τηλέμαχον Ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπισᾶσα εἰς Ἰθάκλιν ἐπανελθεῖν προτρέπει· ὃς δῶρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πέμπεται καὶ ἐμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν, Θεοκλύμενόν τινα Ἀργεῖον μαντικὴν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. Ὁ Εὔμαιος Ὀδυσσεῖ διηγεῖται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν λῃσάμενοι ἐκ Συρίας νήσου, ἀπέδοντο Λαέρτῃ· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατάγει εἰς Ἰθάκλιν, καὶ ταύτην εἰς ἄσυ ἀποπέμψας, αὐτὸς πρὸς Εὔμαιον ἔρχεται.

Ἐπιγραφαί·

Τηλεμάχου ἐπάνοδος· Μνηστήρων λόχος· Τηλεμάχου πρὸς Εὔμαιον ἄφιξις.

Ἄλλως,

Οὐ, ἐπίσκη Ἰθάκης Λακεδαίμονος ἐξ Ὀδυσείδης.

Ἠ Δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
Ὤιχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
Νόστου ὑπομνήσουσα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Εὗρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·

LIB. XV.

IN ſpatioſam verò Lacedæmonem Pallas Minerva
Ibat, Ulyſſis magnanimi illuſtrem filium
De-reditu ſubmonitura, et hortatura ut-rediret.
Invenit autem Telemachum et Neſtoris inclytum filium
Cubantes in veſtibulo domûs Menelai illuſtris;

Ver. 1. Ἠ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα.] Connectitur cum *Odyſſ.* ν', 439, 440.

Ibid. ——εὐρύχορον Λακεδαίμονα.] Sic Oraculum apud *Herodotum*;

——Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο.

Lib. VII, § 220.

Cæterùm nonnulli *Spartam* εὐρύχορον appellatam exiſtimârunt propter *Choreas* quarum meminit *Plutarchus* in libro *de inſtitutis Laconicis*. Alii verò εὐρύχορον exponunt ſimplicitèr *latam*. Εὐρύχορον, φασὶ, λέγει—γῆν, τὴν εὔχωρον καὶ μεγάλην. *Euſtath.* ad *Odyſſ.* μ', 4. Quod et eo veriſimilius videtur, quòd aliis terris idem epitheton ſæpè tribuat Poëta. Vide ſuprà ad δ', 635; ζ, 4; et λ', 255. Vir tamen eruditus *Iſaacus Caſaubonus* alteram ſententiam amplectitur, reprehenditque *Athenæi* Latinum Interpretem, quòd εὐρύχορον "*agri ſpatioſi*" reddiderit. *Annotat. in Athenæum, lib.* IV, *cap.* 3.

Ver. 3. Νόστου ὑπομνήσουσα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.] Φρονεῖ δὲ ὡς εἰκὸς ὁ Τηλέμαχος, ὅτι τῷ κατ' αὐτὸν Ἀθηνᾶς, καιρὸν εἶναι ἤδη τὸ ἐπανελθεῖν αὐτόν. *Euſtath.*

Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκέσθαι.

Infrà *ver.* 66.

Vide ad *Il.* α', 194.

Ibid. ——ὀτρυνέουσα.] Vide ad *Il.* α', 338; et κ', 55.

Ver. 5. Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ.] Quoniam infrà *ver.* 7 legitur, Τηλέμαχον δὲ σὺν ὕπνος ἔχει γλυκύς· ideò vocem Εὕδοντ' hoc in loco non Εὕδοντι, (uti exponit *Scholiaſtes*,) ſed Εὕδοντα intelligendam contendit *Barneſius:* ſcilicèt ut ad *Piſiſtratum* ſolum referatur. Sed nihil opus. Primò enim vox Εὕδων de eo qui ad ſomnum captandum decubuerit, (ut opinor,) ſatis rectè dici poteſt: Deindè iſtud, Τηλέμαχ-

αν

Ἦτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίῃ μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐκ ἔτι καλὰ δόμων ἄπο δῆν ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλως· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι,
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίῃ ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἶκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς·
Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθ'· ὁ γὰρ ἅπαντας ἐβάλλεται ἄνδρας
Μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
Μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
Οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
Κείνῃ βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίοι,
Παίδων δὲ προτέρων καὶ κεριδίοιο φίλοιο
Οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλᾷ.
Ἀλλὰ σύγ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψας ἕκαστα
Δμωάων, ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
Εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν ὑμέναιον.
Ἄλλο δέ τοί γε ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ·

Nestoridem quidem molli domitum somno;
Telemachum autem non somnus tenebat dulcis; sed *eum* in animo
Noctem per placidam curæ de-patre excitabant.
Propè autem stans allocuta est cæsia-oculis Minerva;
" Telemache, non ampliùs benè à *tuâ* domo diù aberras,
" Possessionibúsque relictis, virisque in tuis ædibus,
" Ita superbis; *cave* nè tibi omnia comedant,
" Possessionibus divisis, tu autem inane iter feceris.
" Sed hortare citissimè bello-strenuum Menelaum,
" Ut *te* dimittat; ut adhuc domi eximiam matrem invenias:
" Jam enim patérque fratrésque jubent
" Eurymacho nubere; is enim superat omnes
" Procos donis, et exaugere-solet sponsalia:
" Nequod, te invito, ex ædibus bonum efferatur.
" Scis enim, qualis animus in pectoribus mulieris:
" Illius vult domum augere, qui duxerit;
" Filiorum autem priorum, et mariti-cui-virgo-nupserat dilecti,
" Non ampliùs recordatur mortui, neque inquirit.
" Sed tu ubi-veneris ipse committas singula
" Famularum *ei*, quæcunque tibi optima videatur esse,
" Donec tibi ostenderint dii illustrem uxorem.
" Aliud autem tibi verbum dicam; tu verò repone animo;

χον δ' οὐκ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, *ver.* 7, non impedit quin paululùm dormierit *Telemachus*, etsi non (ut *Nestoris* filius) μαλακῷ δεδμημένος ὕπνῳ. Similitèr de Jove dicit Poëta, *Iliad.* α', 611, Ἔνθα κάθευδ' ἀναβάς· de eodem autem statim deinceps, β', *ver.* 2, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος.

Ver. 8. ——μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.] *Barnesius* aliique vertunt, " *curas de patre excitabat.*" Sed ad vocis ἔγειρεν significationem rectiùs (ut opinor) interpretêris, " *curæ de patre* eum è somno " *excitabant*;" sive, " *insomnem reddebant.*" Vide suprà ad ζ', 48; et ad *Iliad.* ψ', 234; ω, 344.

Ver. 10. ——ἄπο δῆν ἀλάλησαι.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι. Atque ita in commentario citat *Eustathius*.

Ver. 13. Κτήματα.] *Al.* Χρήματα.

Ibid. ——τηϋσίῃ.] Vide suprà ad γ', 316.

Ver. 16. Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε.] Hinc *Ovidius*;

Me pater Icarius viduo discedere lecto
Cogit, et immensas increpat usque moras.
Heroid. Epist. I, 81.

Vide *Strabonem, Geograph. lib.* X, *pag.* 708; *al.* 461.

Ibid. ——πατήρ.] Ἰκάριος ὁ Οἰβάλου. *Schol.*

Ver. 17. ——γήμασθαι.] Vide suprà ad λ', 272.

Ver. 18. ——ἔεδνα.] Ita *Barnesius.* Nempè ut ἠλιος, ἠέλιος· ἔρση, ἐέρση· ita ἔδνον, ἐεδνον. *Vulgg.* ἔεδνα.

Ver. 22. Παίδων δὲ προτέρων καὶ κεριδίοιο φίλοιο Οὐκέτι μέμνηται.]

Ἀπέπλυσ' αὐτὴν, ἥτις ἄνδρα τ' πάρος
Καινοῖσι λέκτροις ἀπεβάλλετ' ἄλλον φιλεῖ.
Euripid. Troad. ver. 662.

Παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων.
Id. Medea, ver. 76.

Ubi *Scholiastes* hunc *Homeri* locum citat.

Ver. 23. ——τεθνηότος.] Vide ad *Il.* β', 818. *Al.* τεθνειότος.

Ver. 27. ——σὺ δ σύνθεο θυμῷ.]

——————tu condita mente teneto.
Æn. III, 388.

Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλόεσσης,
Ἴεμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ἔχ οἴω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξῃ
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχῃν εὐεργέα νῆα,
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι ὄρνυθος ὦκα
Ἀθανάτων, ὅς τίς σε φυλάσσῃ τε ῥύεταί τε.
Αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους·
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
Ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸ δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
Ἀγγελίην ἐρέοντα φίλῃ Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκά οἱ σῶς ἐστι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.
Ἦ μὰρ ἄρ' ὣς εἰπῶν ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
Ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', ὅππως ἐστὶν, ἐπιγνόμενός περ ὁδοῖο,
Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.

" Procorum tibi diligentèr optimates insidiantur
" In freto Ithacæque, Samique asperæ,
" Cupientes occidere, antequam in patriam terram veneris.
" Sed ea scilicèt non *futura* puto: priùs etiam aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi victum devorant.
" Sed longè ab insulis abstine benè-fabricatam navem,
" Cúmq; nocte simul naviga: mittet autē tibi ventū-secundū à-tergo
" Immortalium, quicunque te custoditque, tuetúrque.
" At ubi ad primum littus Ithacæ perveneris,
" Navem quidem in urbem mitte et omnes socios:
" Ipse verò primùm subulcum adi,
" Qui tibi suûm custos *est*, simúlque tibi benè-vult.
" Illic autem noctem perage; eum verò mitte in urbem
" Nuncium laturum prudenti Penelopæ;
" Quòd ei salvus sis, et ex Pylo veneris.
Hæc quidem sic locuta abiit ad magnum Olympum.
At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit
Calcitrando pede motum; et ei verbum dixit;
" Surge, Nestoride Pisistrate, solidos-ungulis equos
" Junge currui subducens, ut conficiamus iter.
Hunc autem Nestorides Pisistratus contrà allocutus est;
" Telemache, nequaquàm licet, festinantes quamvis ad-iter,
" Noctem per tenebrosam aurigare; citò autem aderit Aurora.

Ver. 28. Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς.] Vide suprà ad δ', 842 &c.

Ver. 29. Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης.] Πορθμός ἐστι στενὴ θάλασσα ὑπὸ γῆς φερομένη· ἰσθμὸς δὲ στενὴ γῆ ὑπὸ θαλάσσης φερομένη. *Schol.*

Ibid. —— Σάμοιό τε παιπαλόεσσης.] Σάμον δὲ, τὴν νῦν Κεφαλληνίαν· ὡς καὶ ὅταν φῇ· " Ἐν πορθμῷ τ' Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλόεσσης." Τῷ γὰρ ἐπιθέτῳ τὴν ὁμωνυμίαν διέσαλται, ὡς οὐκ ἐπὶ τῆ πόλεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς νήσου, τιθεὶς τέτοιμα. Τετραπόλεως γὰρ ἔστι τῆς νήσου, μία τ' τετράρων ἐστὶ καὶ Σάμη καλουμένη, καθ' ἑκάτερον τέτοιμα ὁμωνυμοῦσα τῇ νήσῳ. *Strabo, Geograph. Lib.* X, *pag.* 695, *al.* 453. *Apollodorus* autem, notante *Strabone*, *ibid.* insulam non Σάμοιο, sed Σάμου semper appellatam contendit. Vide suprà ad α', 246. Cæterùm quod hîc ait *Scholiastes*, Τὴν Σάμοιο εἴρηκε Σάμον ἀφὰ τὸ μέτρον· planè nihili est. Alibi enim occurrit vox Σάμος·

Μεσσηγὺς ὴ Σάμος τε καὶ Ἴμβρος παιπαλόεσσα·
Iliad. ω', 78:

Ubi facilè scribere potuisset Poëta Σάμη, si ita oportuisset.

Ver. 39. —— ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.] Vide suprà ad ν', 405.

Ver. 43. Ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰπῶν ἀπέβη.]

—— Sic fatus, nocti se immiscuit atræ.
Æn. IV, 570.

Ver. 47. —— πρήσσωμεν ὁδοῖο.] In vulgatis editum est πρήσσομεν· Verùm cùm in omnibus editionibus legatur πρήσσωμεν, πρήσσητον, *Iliad.* ω', 264; *Odyss.* ν', 476; ο', 219; ubi idem ferè hemistichium occurrit; etiam hîc πρήσσωμεν edidi.

Ver. 50. Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν.] Conjicit D^na *Dacier* hoc eâdem accidisse nocte quam suprà depingit Poëta;

Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κατὰ στυγερήν, &c. ξ', 457;

ideóque

Ἀλλὰ μέν', εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
Ἥρως Ἀτρείδης, δουρικλυτὸς Μενέλαος,
Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
Τῷ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα πάσχῃ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀντὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης παρὰ καλλικόμοιο.
Τὸν δ' ὡς εἶν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροϊ σιγαλόεντα
Δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
Ἥρως· βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηύδα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Τηλέμαχ', ἤτοι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
Ἱέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.

" Sed mane, dum dona ferens incurrum posuerit
" Heros Atrides, hastâ-inclytus Menelaus,
" Et verbis mitibus compellatum dimiserit.
" Etenim hospes recordatur dies omnes
" Viri hospitalis, qui amicitiam præbuerit.
Sic dixit: statim autem aureo-solio venit Aurora.
Propè autem ad eos venit bello strenuus Menelaus,
Ubi-surrexisset è lecto, Helenâ à comas-pulchrâ.
Hunc autem postquam animadvertit Ulyssis dilectus filius,
Festinans utique tunicam circum corpus splendidam
Induit, et magnum pallium fortibus injecit humeris
Heros: ivit autem foràs, astánsque allocutus est
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini;
" Atride Menelaë Jovis-alumne, princeps populorum,
" Jam nunc me dimitte dilectam in patriam terram;
" Jam enim mihi animus cupit domum ire.
Huic autem respondit deindè bello strenuus Menelaus;
" Telemache, non te ego in multum tempus hîc detinebo
" Cupientem reditûs: succenseo autem et alii
" Viro hospitali, qui immoderatè quidem diligat,
" Immoderatè autem oderit; meliora nempè æquabilia omnia.

ideóque hoc in loco noctem δνοφερὴν appellatam existimat: scilicèt ut dicat *Pisistratus*, " *nocte tam* " *obscurâ et intempestâ iter nullo modo instituendum* " *esse.*" Sed malè. Neque enim Epitheton δνοφερὴ omninò noctem intempestam, aut solito obscuriorem denotat; sed omni nocti in universum tribuitur; neque, ut de eâdem ipsâ nocte hæc intelligantur, ulla videtur ratio. Reverà hoc dicit *Pisistratus*, " *noctem*, (*non* istam *utique*, *sed* omnem,) " *ad iter faciendum, tempus esse omninò inidoneum.*"

Ver. 51. ——ἐπιδίφρια.] Ἐπὶ τὸ ὄχημον τιθέμενα, ἢ τὸ ἅρμα. *Schol.*

Ver. 60. Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα.]

Consurgit——, tunicâque inducitur artus.
Æn. VIII, 457.

Ver. 62. ——παριστάμενος δὲ προσηύδα.] *Al.* παριστάμενος δ' ἔπος ηὔδα.

Ver. 63. Τηλέμαχος.] Deest hîc versus in nonnullis editionibus, itémque in MS à *Tho. Bentleio* collato. " Ac certè" inquit *Henricus Stephanus* " malim abesse, quòd supervacaneus videatur."

Ver. 69, 70. ——νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ Ἀνδρὶ &c.] Apud *Dionysium Halicarnassensem*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 19 *sub initio*, contrahuntur hæc in unum versum, hoc modo;

Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσῶ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν.

Vide ad *ver.* 70.

Ver. 70. ——ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν, Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν.] Τῆς δὲ Ὁμήρου σοφίας κἀκεῖνα καταμαθεῖν ἔστι δείγματα, ὅτι καλὰ καὶ πολλὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθέγματα προανεφώνησεν· οἷον τὸ——Μηδὲν ἄγαν· " Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσῶ, ὅς κ' ἔξοχα &c." *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 19.

Χρὴ γὰρ μετρίας ἀλλήλους
Φιλίας θνητοὺς ἀνακίρναντας,
Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς.
Euripid. Hippolyt. ver. 253.

Ver. 71. ——ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.] Εἰγὰρ ἔστι τὸ εἰπεῖν, ὡς πάντων μέτρον ἄριστον. *Eustath.*

Ver.

Ἶσόν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκῃ·
Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Ἀλλὰ μέν', εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἶπω δὲ γυναιξίν,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Εἰ δ' ἐθέλῃς τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
Ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
Ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
Αὔτως ἀποπέμψει, δώσει δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
Ἤ τινα τριπόδων εὐχάλκων, ἠὲ λεβήτων,
Ἠὲ δύ' ἡμιόνους, ἠὲ χρύσεον ἄλεσον.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· (οὐ γὰρ ὄπιθεν

"Equale ſanè malum eſt, qui et nolentem redire
"Hoſpitem impellat, et qui ire-feſtinantem detineat:
"Oportet hoſpitē præſentem amicè-tractare, volentē autē dimittere.
"Sed mane, dum dona ferens incurrum poſuero
"Pulchra; tu autem oculis videris: dicam verò mulieribus
"Jentaculum in ædibus ut-parent abundè ex intùs exiſtentibus.
"Utrumque, gloriáque et ſplendor, et utilitas *eſt*,
"Paſtos ire multam ſuper immenſam terram.
"Sin vis divertere in Hellada, et medium Argos;
"Ut te ipſe ſequar; ſubjungam autem tibi equos,
"Et ad urbes hominum ducam: neque quiſquam nos
"Incaſsùm remittet; dabit autem aliquid unum ſaltem ferendum;
"Aut aliquem tripodum benè-æratorum, aut lebetum,
"Aut duos mulos, aut aureum poculum.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
"Atride Menelaë Jovis-alumne, princeps populorum,
"Volo jam redire ad noſtra; (non enim ponè

Ver. 73. ——ἐποτρύνῃ,——κατερύκῃ.] *Al.* ἐποτρύνει,——κατερύκει.

Ver. 74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.] Sic apud *Theocritum*;

Μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ τραπέζᾳ
Μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλωντι νέεσθαι.

Idyll. XVI, 27.

——nè ſit mora; mitte volentem.

Ovid. Faſt. lib. IV, *ver.* 269.

Καὶ οἵ γε ἄνθρωποι ὑποδέχονται αὐτὴν [χελιδόνα] κατὰ τὸ τῆς Ὁμηρικῆς ξενίας θεσμὸν, ὃς κελεύει καὶ φιλεῖν τὸ παρόντα, καὶ εἶναι βελόμενον ἀποπέμπειν. *Ælian. de Animal. lib.* I, *cap* 52.

Ver. 78. Ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ, Δειπνήσαντας ἴμεν.] Τυτέοι τὸ τοὺς ξένους δειπνήσαντας ὑποχωρῆσαι εἰς ὁδὸν, ὄνειαρ μὲν τῷ ξενοδοχηθέντι διὰ τὸ φαγεῖν —— κῦδος δὲ καὶ ἀγλαΐα τῷ ξενοδοχήσαντι. *Euſtath.* Atqui utrumque videtur τῷ ξενοδοχηθέντι tribuendum. Cæterùm *Scholiaſtes* κῦδος hîc exponit παράσημα ψυχῆς.

Ver. 79. Δειπνήσαντας.] Vide ſuprà ad δ', 535.

Ver. 80. —— ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.] Ποιητικῶς δέ τινι σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῷ ὅλῳ φασὶ τὸ Ὁμήρου· ὡς τὸ, "ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος." *Strabo, Geograph. lib.* VIII, *pag.* 524; *al.* 340. Vide autem ſuprà ad α, 344; et ad *Il.* β', 528.

Ver. 81. Ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι.] Τὸ δὲ "ὄφρα "ἕπωμαι" ἀπὸ κοινοῦ ἔχει χρεωστικῶς τὸ "μένε εἰσόκε·" [ſuprà *ver.* 75;] οἷον, Ἀλλὰ μένε εἰσόκε δῶρα φέρω καλά· εἰ δὲ ἐθέλεις, μένε δηλαδὴ, ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι. *Euſtath.*

Ver. 83. Αὔτως ἀποπέμψει.] Ita omnes. Quod tamen, ut opinor, ferri non poteſt. *Barneſius* quidem *Anapæſtum* quovis in loco pro *Dactylo* adhiberi poſſe contendit. Verùm ejus rei exemplum alibi apud *Homerum* non occurrit. In verſu enim iſto quem hîc citat vir eruditus, *Odyſſ.* β', 289, Ὁπλισσόν τ' ἠῖα καὶ ἄγγεσιν ——, pes tertius "ἴα καὶ" non eſt *Anapæſtus*, ſed *Dactylus*; quippè vox ἠῖα *mediam* naturâ producit. Et in aliis locis à *Barneſio* ibi (ad *Odyſſ.* β', 289) citatis; Βορέης καὶ Ζέφυρος —— *Iliad.* ί, 5; Νέα μέν μοι κατέαξε—— *Odyſſ.* ί, 283; Ἱρόν δὲ σύας —— ρ', 181; pedes iſti "Βορέης," "Νέα μέν," "Ἱρόν," non ſunt *Anapæſti*, ſed *Spondæi:* pronuntiando nimirùm, Βόρης, Νᾶ μέν, Ἶρόν. Ideóque hoc in loco errorem aliquem latere crediderim. Quænam autem vera demùm ſit lectio, non liquet.

Ver. 85. Ἠὲ δύ' ἡμιόνους.] Ἐν δὲ τῷ, "δύ' ἡμιό-"νους," δύο μὲν λέγει διὰ τὴν ξυωρίδα. Οὐ γὰρ ἐκελήτιζον οἱ ἥρωες τότε. *Euſtath.* Atqui equos celetes tunc in uſu fuiſſe liquet ex *Iliad.* ό, 679 &c.

Οὖρον ἰὼν κατέλεφθον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι·)
Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὄλωμαι,
Ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ ἠδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεὺς,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ ῥ' πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτῆ·
Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκήσας.
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Οὐκ οἷος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ὃς κάμεν αὐτή.
Τῶν ἓν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
Ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βὰν δ' ἰέναι προτέρω δι' δώματος, ἔως ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸ δὲ πρόσεφη ξανθὸς Μενέλαος·
Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ὡς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμιώτατόν ἐστι·

" Cuſtodem diſcedens reliqui apud poſſeſſiones meas:)
" Nè patrem deo-parem quærens, ipſe peream,
" Aut aliquod mihi ex ædibus ſupellectile pereat.
At poſtquam hoc audiiſſet bello ſtrenuus Menelaus,
Statim ſuam uxorem et famulas juſſit,
Jentaculum in ædibus parare abundè ex intùs exiſtentibus:
Propè autem ad ipſum venit Boëthœdes Eteoneus,
Ubi-ſurrexiſſet è lecto; quippe non procul habitabat ab ipſo:
Hunc ignem accendere juſſit bello ſtrenuus Menelaus,
Aſſaréque carnes; is verò non inobſequens-fuit, ubi audiviſſet.
Ipſe autem in thalamum deſcendit odoratum,
Non ſolus; ſimul cum-ipſo Helena ivit et Megapenthes.
Sed quandò jam perveniſſent, ubi ei bona-recondita jacebant,
Atrides quidem deindè poculum cepit rotundum,
Filium autem craterem portare Megapenthem juſſit
Argenteum: Helena verò aſtitit arcis,
Ubi erant ei pepla omnigeno-artificio-varia, quæ elaboraverat ipſa.
Horum unum ſublatum Helena ferebat, præſtantiſſima mulierum,
Quod pulcherrimum erat ornatu-verſicolori, et maximum;
Stella autem veluti reſplendebat; jacebat verò ultimum omnium.
Perrexerunt autem ire ulteriùs per domum, donec perveniſſent
Ad-Telemachum: hunc autem allocutus eſt flavus Menelaus;
" Telemache, ſanè reditum, quemadmodum animo tuo cupis,
" Sic tibi Jupiter perficiat, altitonans maritus Junonis.
" Donorum autem, quotquot in meâ domo recondita jacent,
" Dabo, quod optimum et pretioſiſſimum eſt:

Ver. 97, 98. Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε —— Ὀπτῆσαί τε κρεῶν.] " Mallem hîc" inquit *Barneſius* " legere " Ὀπτῆσαι κρειῶν, ut ſenſus ſit, *Ignem juſſit accende-* " *re, Ad aſſandum carnes.*" Sed malè.

Ibid. —— κῆαι.] *Al.* κεῖαι.

Ver. 101. —— ἵκανον ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο.] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* ὄθι οἱ. Quod verſum perimit: nam ἵκανον *mediam* ſemper producit. Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus habet ὄθι κειμήλια κεῖτο.

Ver. 102 et 120. —— ἀμφικύπελλον.] Κατὰ τὸν Δειπνοσοφιστὴν, [*Athenæum, lib.* XI, *cap.* 9,] ἀμφικύπελλον ἀδὲν ἄλλο σημαίνει, ἢ ὅτι ἦν ἀμφίκυρτον. Σιληνὸς δὲ, τὸ μὴ ἔχον ὦτα. *Euſtath.* Ubi plures hujus vocis interpretationes affert. Vide et ad *Il.* ά, 584.

Ver. 104. —— φωριαμοῖσιν.] Τοῖς κιβωτοῖς. *Schol.*

Ver. 109. —— δι' δώματος.] *Euſtathius* videtur legiſſe δι' δώματα.

Ibid. —— ἔως ἵκοντο.] " En," inquit *Barneſius*, " *Amphibrachyn* in *Sexto* loco." Minus rectè. Pronuntiabatur enim ac ſi ſcriptum fuiſſet ὥστε ἵκοντο vel ὥσ' εἵκοντο. Vide ad *Il.* ό, 539. *Al.* εἵως ἵκοντο. Quod vix ullâ ratione ferri poteſt.

Ver.

Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκρόανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεὴν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
Θῆκ' αὐτῷ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος,
Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τῦτο δίδωμι,
Μνῆμ' Ἑλένης χερῶν, πολυηράτῳ ἐς γάμῳ ὥρην,

" Dabo tibi craterem elaboratum argenteus autem
" Eſt totus, auro verò labra munita funt;
" Opus verò Vulcani: donavit autem illum *mihi* Phædimus heros,
" Sidoniorum rex, quandò ejus domus ſuſcepit
" Illic me in-reditu-profectum: tibi autem volo hoc præbere.
Sic locutus, in manibus ponebat poculum rotundum
Heros Atrides; craterem verò ſplendidum
Poſuit ante ipſum ferens fortis Megapenthes
Argenteum: Helena autem aſtitit genas-pulchra,
Peplum habens in manibus, verbumque dixit, et compellabat;
" Donum tibi et ego, fili dilecte, hoc do,
" Monumentum Helenæ manuum, optabilium in nuptiarum tempus,

Ver. 115. Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον.] Ipſius Anchiſæ longævi hoc munus habebis,
Cratera impreſſum ſignis, quem Thracius olim
Anchiſæ genitori in magno munere Ciſſeus
Ferre ſui dederat monimentum et pignus amoris.
Æn. V, 535.

Ibid. ——κρητῆρα τετυγμένον.] Quoniam *Menelaus Telemacho* δέπας ἀμφικύπελλον ipſe tradere dicatur, infrà *ver.* 120; ideò per κρητῆρα τετυγμένον hoc in loco poculum iſtud intelligit Dna *Dacier*. " Homére" inquit " donne ici le même " nom à la coupe que Menelas met entre les mains " de Telemaque, et à l' urne que Megapenthes " met à ſes pieds; car il appelle l' une et l' autre " κρητῆρα." Quod nullo modo ferri poteſt. Apertiſſimè enim apud Poëtam diſtinguitur Poculum à Cratere permultis in locis, præſertim autem hîc *ver.* 102, 103, et *ver.* 120, 121.

Ibid. ——τετυγμένον.] Vide ad *Il.* ζ', 488.

Ver. 117. ——Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο.] Δεῖ ὃ δεξαζ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρημένον τὸ, " Ἡφαίστε ἔργον," ὡς λέγεται Ἀθηνᾶς ἔργα, τὰ καλὰ, καὶ Χαρίτων, καὶ Μουσῶν· ἐπεὶ ὅτι γε οἱ ἄνδρες [Σιδόνιοι] ἦσαν καλλίτεχνοι, δηλοῖ τὸ κρατῆρα ἐπαινῶν ὃν ὁ Εὔνεως ἔδωκεν ἀντὶ Λυκάονος· φησὶ γὰρ. [*Il.* Ψ, 742;] " ——κάλλει εἰκυῖα πᾶσαν " ἐπ' αἶαν Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκη- " σαν." *Strabo, Geograph. lib.* I, *pag.* 70; *al.* 41.

Ibid. ——πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως, Σιδονίων βασιλεὺς.] Vide ſuprà ad δ', 617.

Ver. 119. Κεῖσέ με νοστήσαντα.] *Barneſius* vocem νοστήσαντα hoc in loco non " *reverſum*," ſed " *profectum*," vertendam contendit. Νοστῆσαι, ἐπὶ τὴν οἰκαδὲ ἐπανελθεῖν εἴρηται· κεῖται δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τῦ ἁπλῶς ἐλθεῖν· " Κεῖσέ με νοστήσαντα." *Phavorinus* à *Barneſio citatus*. Idque ex eo porrò confirmari exiſtimat *Barneſius*, quòd cum voculâ κεῖσε conjuncta ſit. Verùm cùm νοστέω iſto ſenſu nuſquam alibi apud *Homerum* occurrat, rectiùs fortaſsè *Euſtathius*; Ἴσως δὲ (inquit) καὶ αὐτὸ [νοστῆσαι] ἐπὶ τῦ οἰκαδὲ ἐπανελθεῖν εἴρηται. Εἰ γὰρ καὶ μὴ εἰς Σιδῶνα σώσησεν ὁ Μενέλαος, ἀλλ' οὖν τῷ οἰκαδὲ παλιννοστεῖν ἐπλανήθη σαφῶς. Quin et alibi occurrit vox νοστήσαντα etiam cum voculâ κεῖσε conjuncta, ubi ſenſu vulgato planè uſurpatur;

Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Iliad. Ψ', 145.

Ver. 120. ——χερσὶ.] *Al.* χειρί.

Ver. 123. ——Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος, Πέπλον ἔχουσ'.]
Nec minùs Andromache, digreſſu mœſta ſupremo,
Fert picturatas auri ſubtemine veſtes,
Et Phrygiam Aſcanio chlamydem ——.
Æn. III, 482.

Ver. 124. ——σὺν χερσὶν.] *Al.* σὺν χειρί.

Ver. 125. Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ,——Μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν.] *Al.* Δῶρον τι καὶ ἐγὼ.
Accipe et hæc, manuum tibi quæ monumenta mearum
Sint, puer, et longum Andromachæ teſtentur amorem.
Æn. III. 486.

Ibid. ——τέκνον φίλε.] Vide ſuprà ad λ', 90, 91.

Ver. 126. ——πολυηράτῳ ἐς γάμῳ ὥρην.] Τὸ δὲ, πολυηράτῳ, ἀμφιβολίαν ἔχει. Ἄδηλον γὰρ εἴτε πολυηράτῳ Ἑλένης ῥητέον, εἴτε γάμῳ πολυηράτῳ. *Euſtath.* Verùm prior iſta accipiendi ratio ad vocis πολυηράτῳ ſignificationem multò minùs apta; ad ſententiam, cùm de ſe ipſa loquatur *Helena*, planè abſurda. Vide infrà ad *ver.* 365; et Ψ, 354. Cæterùm deducta vox πολυήρατος non ex ἐράω, (penultimam enim tum neceſſariò produceret;) ſed ex ἔραμαι. Vide ad *Il.* ά, 67.

Σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
Κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
"Ως εἰπῶσ' ἐν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθη Πεισίστρατος ἥρως
Δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ.
Τὼς δ' ἦγε πρὸς δῶμα χάρη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἐζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κλισμῷς τε, θρόνοις τε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας·
Ὠνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους τε ζεύγνυνθ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἠχήεσσης.
Τὼς δὲ μέτ', Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χερὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.

"Tuæ uxori geſtandum; interim verò dilectam apud matrem
"Jaceat in domo: tu autem mihi gaudens perveneris
"Domum ad benè-ædificatam, et tuam in patriam terram.
Sic locuta in manibus poſuit, hic autem accepit gaudens.
Et hæc quidem in capſum poſuit Piſiſtratus heros
Accepta; et omnia ſuo admiratus eſt animo.
Hos autem duxit ad domum capite flavus Menelaus:
Sederunt verò deindè in ſedibuſque, ſoliiſque.
Aquam autem famula gutturnio infudit ferens
Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete,
Ad-lavandum; juxtáque politam extendit menſam.
Panem verò veneranda proma appoſuit ferens,
Ferculis multis impoſitis, gratificans de præſentibus.
Juxtà autem Boëthœdes carnes dividebat, et diſtribuebat portiones;
Vinum verò fundebat filius Menelai inclyti:
Hi autem ad cibos paratos appoſitos manus extendebant.
At poſtquam potûs et cibi deſiderium exemiſſent,
Utique tunc Telemachus et Neſtoris illuſtris filius
Equóſque junxerunt, currúſque variegatos conſcenderunt:
Exegerunt autem è veſtibulo et porticu ſonorâ.
Cum his verò Atrides ivit flavus Menelaus,
Vinum habens in manu dulce dextrâ,
Aureo in poculo, ut ubi-libâſſent proficiſcerentur.

Ver. 127. Σῇ ἀλόχῳ φορέειν.] Non, uti malè reddit *Barneſius*, "*Ut tuæ uxori portes*;" ſed, ut rectè verſio *Wetſteniana*, "*Tuæ uxori geſtandum.*" Aptiùs nimirùm congruit hæc interpretatio et cum reliquâ ſententiâ, et cum ipſius vocis φορέειν ſignificatione: Eodem enim ſenſu alibi apud Poëtam uſurpatur hæc vox;

——————τὰ μὲν ἔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
Ἀνδρεσσιν φορέειν——————. *Iliad.* κ', 440:
——————τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
Ἢ κεφαλῇ φορέειν——————. π', 799.

Ver. 128. Κείσθω.] *Al.* Κεῖσθ.

Ver. 130. ——χερσὶ.] *Al* χειρί.

Ver. 131. ——πείρινθα.] Κιθώτιον τῆς ἁμάξης. *Schol.*

Ver. 139. Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα.] Deeſt hic verſus in MSS duobus à *Tho. Bentleio* collatis.

Ver. 140. ——κρέα δαίετο.] Συγέλκει δὲ τὸ κρέα τὴν λήγουσαν συναῦθα, ὡς λοιμοκτὴν παθὸν ἐκ τοῦ κρέατα. *Euſtath.*

Ver. 141. Ὠνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου.] Ὠνοχόουν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ εὐγενέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός· "Ὠνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο." Καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ᾠνοχόησε. *Athenæus, lib.* X, *cap.* 6.

Ver. 144. Καὶ τότε.] *Al.* Δὴ τότε.

Ver. 146. ——αἰθούσης ἠχήεσσης.] Ita ex Editt. Vett. rectè reſtituit *Barneſius*; ita enim in omnibus legitur *Iliad* ὠ, 323; *Odyſſ.* γ', 399, 493; quin et ita hîc habet MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* ἠριγδήπου. Quod verſum perimit.

Ver. 149. Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα.] Nullâ analogiâ produci poteſt ultima vocis δέπαϊ. Vide ad *Il.* ά, 342; et ώ, 285. Cæterùm fortaſsè legendum Ἐν δέπαϊ χρυσείῳ, ὄφρα &c; ſcilicèt ut χρυσείῳ (uti ſæpè fit) pronuntietur χρυσῷ. Ita certè alibi Poëta;

Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα·
Χαίρετον, ὦ κύρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε, πατὴρ ὡς, ἤπιος ἦεν,
Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις,
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἴ γὰρ ἐγὼν ὡς
Νοστήσας, Ἰθάκηνδε κιὼν, Ὀδυσῆι ἐνὶ οἴκῳ
Εἴποιμι, ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης
Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταθο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἕποντο
Ἄνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
Δεξιὸς ἦιξε πρόσθ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἦρχετο μύθων·
Φράζεο δή, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἦέ σοι αὐτῷ.
Ὡς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·
Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω.

Stetit autem equos ante; propinánsque allocutus est;
" Valete, ô juvenes, et Nestori pastori populorum
" Dicite *salutem*; certè enim mihi, pater tanquam, mitis erat,
" Quamdiù in Trojâ pugnabamus filii Achivorum.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus est;
" Et omninò illi, Jovis-alumne, sicut dicis,
" Omnia hæc profecti narrabimus: utinam enim ego sic
" Reversus, in Ithacam ubi-venero, Ulyssi in domo
" Dixero, ut à te potitus amicæ-tractationis omnigenæ
" Veniam, afferam autem supellectilia multa et bona.
Sic ei locuto supervolavit dextera avis,
Aquila album anserem ferens unguibus magnum,
Mansuetum è corte; clamantes autem sequebantur
Viri et mulieres: hæc verò ipsos propè cum-veniisset
Dextera emicuit ante equos: hi autem conspicati
Gavisi-sunt; et omnibus in mentibus animus lætatus est.
His autem Nestorides Pisistratus exordiebatur sermonem;
" Considera jam, Menelaë Jovis-alumne, princeps populorum,
" An nobis hoc ostenderit deus portentum, an tibi ipsi.
Sic dixit; cogitabat autem bellicosus Menelaus,
Quomodò ei ritè responderet meditatus.
Hunc autem Helena stolata præveniens dixit verbum;
" Audite me; at ego vaticinabor, sicut in animo
" Immortales suggerunt, et sicut perfectum-iri puto.

——— σὺ δ' οἶνον ἔχουεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ ———. *Odyss.* υ, 260.
Καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, ———. σ', 120.

Ver. 151. ——κῷ Νέστορι ποιμένι λαῶν Εἰπεῖν.] Nempè Εἰπεῖν, χαίρειν.

Ver. 152. ——πατὴρ ὡς, ἤπιος ἦεν.] Vide suprà ad β', 47, et 234.

Ver. 153. Εἴως σὺν Τροίῃ] *Al.* Ἕως σὺνὶ Τροίῃ. Vide suprà ad *ver.* 109.

Ver. 157. ——κιὼν, Ὀδυσῆι σὺνὶ οἴκῳ.] *Al.* κιχὼν Ὀδυσῆι σὺνὶ οἴκῳ. Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus habet Ὀδυσῆϊ.

Ver. 160. ——ἐπέπταθο δεξιὸς ὄρνις, Αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων.]

Námque volans rubrâ fulvus Jovis ales in æthrâ, ——
Cycnum excellentem pedibus rapit improbus uncis. *Æn.* XII, 247, 249.

Ver. 162. ——ἰύζοντες.] Vide suprà ad ι', 394; et ad *Il.* δ', 455.

Ver. 163. ——ὁ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν.] Ita ex Editt. Vett. et ex *Eustathio* rectè restituit *Barnesius*: Atque ita habet MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Al.* ὁ δὲ σφὶν ἐγγύθεν ἐλθών.

Ver. 164. ——οἱ δὲ ἰδόντες Γήθησαν.]

Tum verò augurium Rutuli clamore salutant. *Æn.* XII, 257.

Ver. 168. Εἰ νῶϊν.] *Al.* Ἦ νῶϊν.

Ver. 170. ——ὑποκρίναιτο.] Vide ad *Il.* α', 309, 338.

Ver. 171. Τὸν δ'.] *Al.* Τόν γ'.

Ibid. ——ὑποφθαμένη.] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver.

Ὡς ὅδε χῆν' ἥρπαξ', ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε, τόκος τε· [θεὶς,
Ὡς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαλη-
Οἶκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται· ἠὲ καὶ ἤδη
Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοώμην.
Ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιϊν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἤϊξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ἵππους τε ζεύγνυνθ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·
Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσσας
Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες ἐσμέν·

"Sicut hæc anſerem rapuit, nutritum in domo,
" Profecta ex monte, ubi ei genúſque, partúſque;
" Sic Ulyſſes mala multa paſſus, et multùm vagatus,
" Domum redibit, et ulciſcetur; aut etiam jam
" Domi *eſt*; quinetiam procis malum omnibus ſerit.
Hanc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Sic nunc Jupiter faciat, altitonans maritus Junonis;
" Ita tibi et illic, deo tanquam, vota-fecerim.
Dixit, et equis flagellum incuſſit; hi autem valdè celeritèr
Ruerunt ad-campum per urbem prompti.
Ii verò toto die quatiebant jugum utrinque habentes:
Occidit autem ſol, obumbrabantúrque omnes viæ.
Ad Pheras verò pervenerunt, Diocleï ad domum,
Filii Orſilochi, quem Alpheus genuit filium.
Illic verò noctem peregerunt: is verò eis hoſpitalia appoſuit.
Quandò verò manè-genita apparuit roſea-digitis aurora,
Equóſque junxerunt, currúſque variegatos conſcenderunt:
Exegerunt autem è veſtibulo et porticu ſonorâ:
Flagellavit verò *Piſiſtratus*, ut inirent cursū; ii autem non inviti volârunt.
Statim verò poſteà venerunt ad Pyli altam urbem:
Et tunc Telemachus allocutus eſt Neſtoris filium;
" Neſtoride, quomodo mihi pollicitus perfeceris
" Verbum meum? hoſpites autem penitùs gloriamur eſſe
" Ex patrum amicitiâ; atqui et æquales-ætate ſumus:

Ver. 178. ——ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ.] Ita edidit *Barneſius* ex *Odyſſ* ρ', 159, ubi in omnibus ita ſcriptum occurrit; et ex *Euſtathio*, qui in commentario hunc verſum hoc modo citat; Οἶκοι ἐσὶ, μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύων. Cum *Barneſio* porrò facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* μνηστῆρσι κακὰ πάντεσσι φυτεύει. Quod et ipſum ferri poſſet. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 182. ——μάστιν.] Vide ad *Il.* ψ', 500.

Ver. 185. Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.]

Vertitur intereà cœlum, et ruit Oceano nox,
Involvens umbrâ magnâ terrámque polúmque.
Æn. II, 250.
Sol ruit intereà, et montes umbrantur opaci.
III, 508.

Cæterùm vulgati hîc habent Δύσετό τ' ἠέλιος &c. *Barneſius* autem edidit Δύσετο· rectè; *Primam* enim producit.

Ver. 186. Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο.] *Al.* Ἐς δὲ Φερὰς ἵκοντο· uti infrà *ver.* 296, Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν.

Ver. 187. ——Ὀρσιλόχοιο.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Ὀρτιλόχοιο· Atque ita in pluribus editionibus legitur ſuprà γ', 488, et infrà φ', 16.

Ver. 188. Ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν.] *Barneſius* ſenſum poſtulare exiſtimat, ut ſcribatur Ἔνθαδὲ. Sed minùs rectè. Vide ad *Il.* ϑ', 160.

Ver. 191. ——ἐριδούπου.] *Al.* ἐριγδούπου. Vide ſuprà ad *ver.* 146.

Ver. 197, 201. ——φιλότητος.——φιλέειν.] Vide ad *Il.* ά, 338; et υ, 304.

Ibid. ——ὁσμέν.] *Al.* εἰμέν.

Ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσω.
Μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτῦ,
Μή με γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ὢ ἐνὶ οἴκῳ,
Ἱέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼν θᾶσσον ἱκέσθαι.
Ὣς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἑῷ σύμφρασσατο θυμῷ,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσσει·
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Σπεύδῃ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
Πρὶν ἐμὲ οἶκαδ' ἱκέσθαι, ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι·
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Οἷος ἐκείνῳ θυμὸς ὑπέρβιος· οὐ σε μεθήσῃ·
Ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ εἴσεται· οὐδέ σε φημὶ
Ἆψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
Ἆψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δῶμαθ' ἵκανε.
Τηλέμαχος δ' ἑταίροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἑταῖροι, νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἶψα δ' ἄρ' ἐσβαινον, καὶ ἐπὶ κλησῖσι κάθιζον.
Ἦτοι ὁ μὲν τὰ ποιεῖτο, καὶ εὔχετο· θῦε δ' Ἀθήνῃ

"Hoc autem iter magis concordiâ *nos* conjunget.
" Nè me præter navem agas, ô Jovis-alumne, ſed relinque illîc;
" Nè me ſenex invitum detineat ſuâ in domo,
" Cupiens amantèr-tractare; mihi autē opus *eſt* citò *domum*-pervenire.
Sic dixit: Neſtorides autem ſuo conſultabat animo,
Quomodo ei ritè pollicitus perficeret:
Sic verò ei cogitanti viſum eſt ſatius eſſe:
Vertit equos ad navem velocem, et littus maris:
Navis autem in puppi depromebat pulchra dona,
Veſtes, aurúmque, quæ ei Menelaus dederat:
Et ipſum hortans verbis alatis allocutus eſt;
" Feſtinantèr nunc conſcende, jubéque omnes ſocios;
" Priuſquam ego domum ivero, renuntiaveróque ſeni:
" Benè enim ego hoc novi in mente et in animo,
" Qualis illius animus vehemens: non te dimittet,
" Sed ipſe invitaturus huc veniet; neque te puto
" Retrò iturum vacuum: valdè enim iraſcetur omninó.
Sic utique locutus impulit pulchros-jubis equos
Retrò Pyliorum in urbem, celeritérque domum pervenit.
Telemachus verò ſociis hortans præcepit;
" Ordinate arma, ſocii, in nave nigrâ;
" Ipſique conſcendamus, ut perficiamus iter.
Sic dixit: illi autem ei maximē quidem auſcultárunt, et paruerunt.
Statim verò ingrediebantur, et in tranſtris-ſedebant.
Atque is quide hæc properabat, et ſupplicabat; ſacráque faciebat Minervæ

Ver. 198. Ἥδε δ' ὁδὸς] *Al.* Ἡ δὲ ὁδός.

Ver. 199. Μή με παρὲξ ἄγε νῆα.] Μή με παρὰ τὴν φέρουσαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν ναῦν, ἐπ' ἄλλω ὁδὸν ἐπάγῃς. *Schol.*

Ver. 200. Μή με γέρων.] *Al.* Μή μ' ὁ γέρων.

Ver. 201. —— ἐμὲ δὲ χρεὼν θᾶσσον ἱκέσθαι.] Vide ad *Il.* κ', 43. Cæterùm *Euſtathius* in commentario citat χρεώ. Atque ita in pluribus codicibus ſcriptum repperit *Tho. Bentleius*. Quæ fortè et verior lectio; quia vox χρεὼν alibi apud *Homerum* non occurrit.

Ver. 204. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι]

Hæc alternanti potior ſententia viſa eſt. *Æn.* IV, 287.

Ver. 205. Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοήν.] Vide *Strabonem*, *Geograph. lib.* VIII, *pag.* 538, 539; *al.* 350.

Ver. 206. —— ἐνὶ.] *Al.* ἐπί.

Ver. 209. —— ἀνάβαινε.] *Al.* ἔμβαινε· ut infrà *ver.* 219. Cæterùm *Euſtathius* exponit ἀνάπλει. Minùs rectè; ut liquet ex *ver.* 219, 221.

Ibid. —— κέλευέ τε.] *Al.* κέλευε δὲ.

Ver. 213. —— οὐδέ σε φημὶ.] *Al.* οὐδέ ἑ φημί.

Ver. 215. —— ἔλασεν.] MS unus à *Tho. Bentleio* collatus, ἴμασεν.

Ver. 218. —— τεύχε'.] Τὰ τῆς νεὼς ἐργαλεῖα. *Schol.*

Ver. 221. —— ἐσβαινον.] *Al.* ἔμβαινον.

Νηΐ παρὰ πρύμνῃ· ϗχεδόθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ
Τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτὰς,
Μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
Ὅς πρὶν μέν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
Ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων,
Ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε βίῃ· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
Δεσμῷ ἔν ϗργαλέῳ δέδετο, κρατερ' ἄλγεα πάσχων,
Εἵνεκα Νηλῆος κύρης, ἄτης τε βαρείης,
Τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐριννύς.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βῶς ἐριμύκους
Ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς,
Ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
Ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργεϊ ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
Ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν·
Ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
Γείνατο δ' Ἀντιφάτῃ καὶ Μάντιον, υἷε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον·
Αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάρηον,
Ὃν φὶλ κῆρι φίλῃ Ζεύς τ' αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων,

Navis ad puppim; propè autem ad eum venit vir
Longinquus, fugiens ex Argo, viro interfecto,
Vates; at genere Melampodis proles erat,
Qui anteà quidem quondam habitabat in Pylo, genetrice ovium,
Dives inter Pylios valdè egregias ædes habitans:
Tunc demùm alium ad populum pervenit, patriam fugiens,
Neleúmque magnanimum, clarissimum viventium,
Qui ei opes multas integrum in annum
Tenebat vi: ille verò tamdiù quidem in ædibus Phylaci
Vinculo in gravi ligatus erat, duros dolores patiens,
Gratiâ Nelei filiæ, noxæque gravis,
Quam ei in mente posuit dea gravis Erinnys.
Sed is quidem effugit mortem, et abegit boves mugitibus-præstantes
In Pylum ex Phylace, et ultus est factum indignum,
Deo-parem Neleum, fratrique uxorem
Duxit ad domum: ipse verò aliorum venit ad populum
In Argos equis-pascendis-aptum: ibi enim ei fatale erat
Habitare multis imperantem Argivis:
Ibi autem duxit uxorem, et altam posuit domum,
Genuitque Antiphatem et Mantium, filios fortes.
Antiphates quidem genuit Oïcleum magnanimum;
At Oïcleus populi-concitatorem Amphiaraum,
Quem ex-animo diligebat Jupitérque Ægiochus, et Apollo

Ver. 226. Ὅς πρὶν μέν.] *Melampus.*

Ver. 227. —— μέγ'.] *Al.* μετ'.

Ver. 228. —— ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων.] Τυτέσιν εἰς Ἄργος ἦλθε, τὴν Πύλον φυγών. *Eustath.* Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus, hîc legit ἄλλων δῆμον· uti infrà *ver.* 238.

Ver. 231. —— τέως μὲν.] Ἕως τοῦ τελειωθῆναι τὸν ἐνιαυτόν. *Schol* Pronuntiabatur autem τῶς μέν.

Ver. 232. Δεσμῷ ἔν ἀργαλέῳ.] Vide suprà ad λ', 292.

Ver. 233. Εἵνεκα Νηλῆος κύρης.] Πηρᾶς. *Eustath.* Vide suprà ad λ', 286.

Ver. 234. —— δασπλῆτις Ἐρινύς.] Δυσπροσπέλαστος. *Schol.*

Ver. 236. —— καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς, Ἀντίθεον Νηλῆα.] Vox τίομαι apud Poëtam, voce *mediâ*, sæpè de injuriâ, sæpè de injuriæ auctore *ulciscendo* usurpatur: Vide *Iliad.* τ', 208; χ', 20; *Odyss.* γ', 306; ψ', 31. Hîc autem videtur ἐτίσατο ad utrumque simul referri. Cæterùm *Scholiastes* sententiam ita exponit. Καὶ ἐτιμωρήσατο τὸν Νηλέα, ὑπομείνας ἔργον χαλεπόν.

Ver. 237. —— κασιγνήτῳ τε.] Τῷ Βίαντι. *Schol.* ad λ', 289 suprà. Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus, hîc legit κασιγνήτῳ δέ.

Ver. 240. —— πολλοῖσιν ἀνάσσοντ'.] *Al.* πολλοῖσί τ' ἀνάσσων.

Ver. 241. —— ἔγημε.] Vide suprà ad λ', 272.

Ver. 242. —— Μάντιον.] *Al.* Φήμιον. Atqui ejusdem iterùm meminit Poëta infrà *ver.* 249; Μάντιος αὖ τέκετο ἥρω.

Ver. 245. Ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων.] Τὸν δὲ Ἀμφιάραον φιλεῖν ὁ Ζεὺς μὲν λέγεται, ὡς βασιλικὸν ἄνδρα καὶ λαῷ τοῦτο διοιγεῖν καὶ διοτρεφῆ· Ἀπόλλων δὲ, ὡς μάντιν. *Eustath.*

Ver.

Παντοίῳ φιλότητι· ὑδ' ἵκετο γήρᾳ ὐδόν,
Ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι, γυναίων εἵνεκα δώρων.
Τῷ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε, Κλεῖτόν τε·
Ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρηος·
Ὃς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθείς,
Ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τῷ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
Ὃς τότε Τηλεμάχῳ πέλας ἵστατο· τὸν δ' ἐφίκανε
Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
Σῆς τ' αὐτῷ κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπικεύσῃς.
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·

Omnigeno amore: neque pervenit *is ad* senectutis limen;
Sed periit Thebis, muliebrium gratiâ donorum.
Huic autem filii nati sunt Alcmæon, Amphilochúsque.
Mantius rursùm genuit Polyphidémque, Clitúmque:
Sed sanè Clitum aureum-solium-habens rapuit Aurora,
Pulchritudinem ob ipsius; ut immortalibus interesset.
At magnanimum Polyphidem vatem Apollo
Reddidit hominum longè optimum, postquam mortuus est Amphiaraus:
Qui scilicèt in Hyperesiam migravit, patri iratus;
Ubi ille habitans vaticinabatur omnibus mortalibus.
Hujus quidem filius advenit, Theoclymenus autem nomen *ei* erat,
Qui tunc prope Telemachum stetit: hunc verò deprehendit
Libantem, supplicantémque, velocem apud navem nigram;
Et ipsum affatus verba alata dixit;
" O amice, quoniam te sacra-facientem deprehendo hoc in loco,
" Oro per sacra et deum, at deindè
" *Per* tuúmque ipsius caput, et socios, qui te comitantur,
" Dic mihi interroganti vera, neque celes.
" Quis? undè es hominum? ubi tibi urbs, et parentes?
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus est;
" Equidem tibi hospes, valdè accuratè dicam:

Ver. 246. Παντοίῳ φιλότητι.] Apud *Platonem*, loco jam infrà citato, Παντοίῃ φιλότητι.

Ibid. ——ὑδ' ἵκετο γήρᾳ ὐδόν.] Θεὸς γὰρ πεπρωμένης οὐκ ἀπολύει, ζῶντι δὲ ἀγαθῶν αἴτιος γίνεται· ἢ κατὰ τὸ Μενάνδρειον, " Ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν, ἀποθνήσκει νέος." *Schol.* Secundum posteriorem interpretationem *Plato* in *Axiocho*; Οἱ θεοὶ (inquit) τὸ ἀνθρωπίνων ἐπιστήμονες, ὃς ἂν περὶ πλείστου ποιῶνται, θᾶττον ἀπαλλάττουσι τοῦ ζῆν. Ἀγαμήδης γοῦν καὶ Τροφώνιος οἱ δημιόργοι τοῦ Πυθοῖ τοῦ θεοῦ τέμενος, εὐξάμενοι τὸ κράτιστον αὐτοῖς γενέσθαι, κοιμηθέντες ὑκέτ' ἀνέστησαν. —— Τὸν δ' Ἀμφιάραον, —— " Τὸν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς " τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων, Παντοίῃ φιλότητι· ὑδ' ἵκε- " το γήρᾳ ὐδόν." Et *Plutarchus*: Οὐκ ὁ μακρότατος βίος ἄριστος, ἀλλ' ὁ σπουδαιότατος. —— τὸ γὰρ καλὸν οὐκ ἐν μήκει χρόνου θετέον, ἀλλ' ἐν ἀρετῇ καὶ τῇ καιρίῳ συμμετρίᾳ· τοῦτο γὰρ εὐδαίμων καὶ θεοφιλὴς εἶναι νενόμισται. Διὰ τοῦτο γοῦν τοὺς ὑπερχωτάτους τῶν ἡρώων καὶ φύντας ἀπὸ θεῶν, πρὸ γήρως ὀκλιπόντας τὸν βίον αἱ ποιηταὶ παρέδοσαν ἡμῖν. Ὥσπερ κἀκεῖνον, " Ὃν πε- " ρὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων Παντοίῳ " φιλότητι· ὑδ' ἵκετο γήρᾳ ὐδόν." *De Consolat. ad Apollonium.* Mihi autem videtur istud " ὑδ' ἵκετο " γήρᾳ ὐδόν" minimè ab ipso Poëtâ felicitati tribui; sed ex historiâ scilicèt acceptum simplicitèr memorari. Uti exponit *Eustathius*: Τὸ δὲ " ὑδ' " ἵκετο γήρᾳ ὐδόν" ἁπλῶς ὕτω καὶ ἀφελῶς εἰπεῖν δοκεῖ ὁ Ποιητής, —— αὐτὸ τὸ ὂν διηγούμενος.

Ver. 247. ——γυναίων εἵνεκα δώρων.] Τὸν ὅρμον ἐπὶ τῷ Ἀμφιαράῳ ἀκουσίων. *Schol.* Vide suprà ad λ, 326.

Ver. 251. ——οἷο.] *Al.* εἷο.

Ibid. ——ἀθανάτοισι.] Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 254. ——Ὑπερησίηνδ'.] Τετέσιν εἰς Ὑπερησίαν, πόλιν Ἄργους. *Eustath.*

Ibid. —— πατρὶ.] *Mantio*, *ver.* 249.

Ver. 256. ——ἄρ'.] *Ut suprà dictum est* ——, *ver.* 223.

Ver. 261. ——αὐτὰρ ἔπειτα.] *Al.* ἠδὲ τοκῆων.

Ver. 266. ——ἀγορεύσω.] *Al.* καταλέξω.

Ver.

Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴς δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεὺς,
Εἴ ποτ' ἔλω· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
Τοὔνεκα νῦν ἑταίρης τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
Ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδὴς·
Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Ἐμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἔται τε,
Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
Τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
Φεύγω· ἐπεί νύ μοι αἶσα καλ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
Μή με καταπτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐίσης·
Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά κ' ἔχωμεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τόδ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
Ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο ποντοπόροιο.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· πὰρ δέ οἱ αὐτῷ
Εἷσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ πρότονοισιν ἔδησαν·
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ εὐστρέπτοισι βοεῦσι.
Τοῖσιν δ' ἵκμενον ἦρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσσε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.

" Ex Ithacâ genere ſum, pater autem mihi eſt Ulyſſes,
" Si quandò erat: nunc verò jamjam periit triſti morte.
" Propterea nunc ſociiſque aſſumptis et nave nigrâ,
" Veni interrogaturus de-patre diù abſente.
Hunc autem rursùs allocutus eſt Theoclymenus deo-par;
" Sic tibi et ego ex patriâ, viro interfecto
" Tribule: multi autem fratréſque ſodaléſque *ſunt*,
" Argos per equis-paſcendis-aptum; multùm autem pollent Achivi:
" Ab his elapſus mortem et fatum atrum,
" Fugio: quippe mihi fatale *eſt* inter homines vagari.
" Sed me navi impone, quia tibi fugâ-captâ ſupplicavi,
" Nè me interficiant: perſequi enim *eos me* puto.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Non quidem jam te *confoendere*-volentem depellam à navi æquali:
" Sed ſequere; at illic amicè-excipieris *de talibus* qualia habemus.
Sic utique locutus, ab-eo accepit æream haſtam;
Et hanc ſuper tabulata extendit navis remis-utrinque-agitatæ:
Conſcendit autem et ipſe navem pontum-tranſeuntem.
In puppi verò deindè ſedit; juxtaque ſeipſum
Sedere-fecit Theoclymenum: illi autem rudentes ſolverunt.
Telemachus verò ſocios hortatus juſſit
Arma capeſſere: illi autem feſtinantèr obediverunt.
Malum autem abiegnum concavum intra receptaculum
Statuerunt erectum; funibúſque colligârunt;
Traxerúntque vela alba benè-tortis loris.
His autem ſecundum ventum miſit oculis-cæſia Minerva
Vehementem, ingruentem per aërem; ut citiſſimè
Navis emetiretur currens maris ſalſam aquam.

Ver. 268. Εἴ ποτ' ἔλω.] Vide ad *Il.* γ', 180.
Ibid. —— λυγρῷ ὀλέθρῳ.] *Al.* λυγρὸν ὄλεθρον.
Ver. 272. Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν] Ὡς ὁρᾷς, μόνος φεύγω. *Schol.* Malé. Refertur enim iſtud Οὕτω ad id quod dixerat *Telemachus*, *ver.* 267, 270; nempè ex Ithacâ patriâ ſe illuc profectum: Ut hîc dicat *Theoclymenus*, " *Ita ſe quoque è patriâ illuc* " *veniſſe.*"
Ibid. Οὕτω τοι.] *Al.* Οὕτω δή.
Ver. 274. —— Ἀχαιοί.] *Al.* Ἀχαιῶν.
Ver. 280. —— ἐθέλοντα.] *Barneſius* ſenſum poſtulare exiſtimat ut legatur ἀέκοντα. Sed nihil opus.
Ver. 283. —— τόδ'.] *Al.* τόγ'.
Ver. 284. —— ἐβήσατο.] *Al.* ἐβήσετο. Vide ad *Il.* β', 35; et ε', 109.
Ver. 292. —— ἵει.] Vide ad *Il.* ο', 24; et π', 762.

Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπιγομόωσα Διὸς ὄρῳ·
Ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
Ὀρμαίνων, ἤ κεν θάνατον φύγοι, ἦ κεν ἁλώῃ.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἄνέρες ἄλλοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναί τε κελεύοι
Αὐτῇ ἐνὶ σταθμῷ, ἢ ὀτρύνοι πόλινδε·
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
Ἀλλά μοι εὖ θ' ὑπόθευ, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
Ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ· χτὶ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
Πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
Καί κ' ἐλθὼν πρὸς δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἀγγελίην εἴποιμι φίλῃσι Πηνελοπείῃ·

Occiditque ſol, obumbrabantúrque omnes viæ.
Illa auten: Pheras appellebat, impulſa Jovis vento-fecundo;
Et apud Elida divinam, ubi dominantur Epei.
Hinc verò rursùs inſulis immiſit *eam* acutis,
Cogitans, an mortem fugeret, an caperetur.
Diversâ autem parte in casâ Ulyſſes et nobilis ſubulcus
Cœnabant; apud verò ipſos cœnabant viri alii.
At poſtquam potûs et cibi deſiderium exemiſſent,
Inter hos Ulyſſes locutus eſt, ſubulcum tentans,
An ipſum ampliùs ſtudiosè curaret, maneréque juberet
Illic in ſtabulo, an hortaretur ad urbem *ire*;
" Audi nunc, Eumæe, aliique omnes ſocii;
" Manè ad urbem cupio diſcedere
" Mendicaturus, ut nè te atteram et ſocios.
" Sed me benè mone, et ſimul ductorem bonum præbe,
" Qui me illuc ducat: per autem urbem ipſe ex-neceſſitate
" Vagabor, ſiquis fortè poculum et panem porrexerit.
" Et profectus ad ædes Ulyſſis divini,
" Nuncium dixero prudenti Penelopæ,

Ver. 295. Δύσετό τ' ἠέλιος.] *Strabo, Geograph. lib.* VIII, *pag.* 539, *al.* 350, hunc locum citat, alio adjecto verſu, quem inſeruit *Barneſius:*

Βὰν δὲ παρὰ Κρουνὸς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον·
Δύσετό τ' ἠέλιος &c.

Qui verſus, uti ad *Strabonis* locum annotat *Caſaubonus*, in Vulgatis nuſquam reperitur; neque ejus omninò meminit *Euſtathius*. Eundem autem iterùm citat *Strabo, lib.* X, *pag.* 687, *al.* 447; ubi pro Χαλκίδα καλλιρέεθρον, legitur Χαλκίδα πετρήεσσαν.

Ver. 296. Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν &c.] Vide *Strabonem, lib.* VIII, *pag.* 539, *al.* 350.

Ibid. Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν.] *Al.* Ἡ Φηρὰς δ' ἐπέβαλλεν. Cæterùm de voce ἐπέβαλλεν ita *Porphyrius*; Ἐπήβολος (inquit) σημαίνει τὸ ἐπιτυχὴ καὶ ἐγκρατῆ, ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν, ὃ σημαίνει τὸ τυγχάνειν τοῦ σκοποῦ. —— Λύσεις σύντεῦθεν, " Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέ-" βαλλεν, ἐπιγομόωσα Διὸς ὄρῳ" μετῆκται γὰρ ἀπὸ τοῦ πόρρω τοῦ ἐπιβολὴν ποιουμένων, ὥστε τυχεῖν. Ἡ ναῦς ἂν ἐπι-βολὴν ἐποιεῖτο, ὥστε τυχεῖν τοῦ Φερῶν. *Quæſt. Homeric.* 1. Eandémque explicationem affert *Scholiaſtes* ad β', 319 ſuprà.

Ibid. —— ἐπιγομόωσα Διὸς ὄρῳ.] Apud *Strabonem*, loco ſuprà citato, ἀγαλλομόωσα Διὸς ὄρῳ.

Ver. 297. Ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν.] Vide ſuprà ad ν', 275.

Ver. 298. —— νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν.] Ταῖς λεγομέναις Ὀξείαις, μεταληπτικῶς ἐκ τοῦ κατὰ κίνησιν ὀξέως, ἐπὶ τὸ κατὰ σχῆμα. *Schol.* Θοὰς δὲ εἴρηκε τὰς Ὀξείας· τοῦ Ἐχινάδων δή' εἰσὶν αὗται, πλησιάζουσαι τῇ ἀρχῇ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀ-χελῴου. *Strabo, lib.* VIII, *pag.* 539, *al.* 351. Similitèr exponit *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, περὶ τοῦ Ὁμήρου ποιήσεως, § 7; itémque *Heraclides Ponticus*. Vide etiam *Strabonem, lib.* X, *pag.* 702, 703; *al.* 458; et ſuprà ad ί, 327.

Ver. 299. —— φύγοι.] *Al.* φύγῃ.

Ver. 300. Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ.] Redit Poëta undè digreſſus eſt ſuprà ξ', 533.

Ver. 303. Τοῖς Ὀδυσεὺς.] *Al.* Τοῖς δ' Ὀδυσεύς.

Ver. 306. —— νῦν, Εὔμαιε.] *Al.* νῦν μ', Εὔμαιε.

Ver. 307. —— ἀπονέεσθαι.] Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 309. —— καὶ ἄμ' ἡγεμόν'.] *Al.* καί μ' ἡγεμόν'.

Ver. 311. —— κοτύλην.] Ἐκπώματος, ἤτοι ποτηρίου εἴδους τοιούτου, καὶ μέτρου. *Schol.*

Ibid. —— πύρνον.] Πύρινον ἄρτον. *Schol.*

Ver.

Καί κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείλω,
Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅ, τι θέλοιεν·
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Ἑρμείαο ἑκητι Διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
Δρηστοσύνη οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,
Πῦρ τ' εὖ νήσαι, δρυά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
Δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ὦ, μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῦτο νόημα
Ἔπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Εἰ δὴ μνηστῆρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.

" Et procis ſuperbis me immiſcue-
ro,
" Si mihi fortè cœnam dederint, ci-
bum copioſum habentes.
" Statim benè perfecero inter ipſos,
quicquid voluerint:
" Etenim tibi dicam, tu autem at-
tende, et me audi;
" Mercurii voluntate internuncii,
(qui utique omnium
" Hominum operibus gratiam et
gloriam præbet,)
" Officio-ſervili non mihi contende-
rit mortalis alius,
" Ad ignémque benè cumulandum,
lignáque ficca diffindenda,
" Adque-carnes-dividendas, et ad-aſ-
ſandum, et ad-vinum-fundendū;
" Qualia ſcilicèt optimis præſtant in-
feriores.
Hunc autem valdè indignatus allocu-
tus es, Eumæe ſubulce;
" Hei mihi, hoſpes, cur tibi in
mente hoc cogitatum
" Fuit? certè omninò cupis illic pe-
rire,
" Si reverà procorum vis ingredi cœ-
tum,
" Quorum injuriáque, violentiáque,
ad ferreum cœlum pervenit.

Ver. 314, 315, 316. Καί κεν μνηστήρεσσιν ——, Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ——. Αἶψά κεν &c.] " Malim" inquit *Henricus Stephanus* " hunc locum ita inter-
" pungere; Καί κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην·
" Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί' ἔχοντες, Αἶψά
" κεν εὖ δρώοιμι &c. —— quia non eſt rationi con-
" ſentaneum, ut ille dicat ſe tum demùm cœtum
" procorum aditurum, ſi illi cœnam porrigant; ſed
" neceſſe eſt, ut eos adeat antequam ab iis quic-
" quam accipiat." Ita ille. At rectè ſe habet vulgata interpunctio. Senſus enim iſtius Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν hoc in loco hujuſmodi eſt; " *Ut vide-*
" *am, ut experiar, an mihi cœnam dent:*" Vel, " *Eâ ſpe, ut mihi cœnam dent.*" Quod et ipſe deindè addit vir eruditus: " Sed poteſt," inquit, " ſequendo alteram interpunctionem, ita exponi εἰ,
" ut ſubauditum habeat participium ὀψόμενος, vel a-
" liquod hujuſmodi." Atque ita alibi ſæpè Poëta:

Ἦλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.

Suprà ο', 317.

Et ſuperiùs paulò *ver.* 310 hujus libri;

——κατὰ ἧ πλόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
Πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλλῳ καὶ πύρνον ὀρέξῃ.

Vide et ſuprà ί, 229.

Ver. 316. ——ὅ, τι θέλοιεν.] " Hinc quidem" inquit *Barneſius* " apparet, Veterum obſervatio-
" nem de *Homero*, quòd nuſpiam utatur voce θέ-
" λω, falſam eſſe, nec ſatis firmo niti fundamento." Atqui MS à *Tho. Bentleio* collatus hîc habet ὅτι' ἐθέλοιεν. Quin et ipſe *Barneſius* ſuprà θ', 336, et infrà ρ', 19, reſtituit, δεσμοῖς ἐθέλοις, et ὅς κ' ἐθέλῃσιν quum in vulgatis editum erat, δεσμοῖσι θέλοις· ὅς κε θέλῃσιν. Vide et ad *Il.* ά, 277.

Ver. 318. Ἑρμείαο ἑκητι.] Ἐπεισδη κήρυξ· καὶ παρὰ τοῖς ἥρωσι ὁ κήρυκες, οἱ ταῦτα ὑπουργοῦντες. *Schol.*

Ibid. ——Διακτόρου.] Vide ſuprà ad θ', 338.

Ibid. ——ὅς ῥά τε.] *Qui utique* ——. *Qui ſcilicèt* ——.

Ver. 320. Δρηστοσύνη.] Τῇ ἐν τῇ Διακονίᾳ ἐνεργείᾳ. *Schol.* *Al.* Δρησμοσύνη.

Ibid. ——ἐρίσσειεν.] Ità rectè *Barneſius*; atque ita MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Al.* ἐρίσειεν. Quod antepenultimam corripit.

Ver. 321. Πῦρ τ' εὖ νήσαι.] Ξύλα σωρεῦσαι, ἵνεκεν τῦ πῦρ ποιῆσαι. *Schol.* *Al.* Πῦρ τε κατ' εὖ νῆσαι. Τινὲς δὲ " πῦρ ἐυνῆσαι" γράφουσιν· ἤτοι φυλάξαι, κατοικήσαι, ζωπυρῆσαι ἐν σποδιᾷ. *Euſtath.*

Ibid. ——ξύλα δανὰ.] Παρὰ τὸ δῆν, τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον, γίνεσαι δανὰ, τὰ Διὰ τὸ χρόνον ξηρά· ἢ παρὰ τὸ δαίω, τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια, εὔκαυστα, θερμά. *Etymolog. Magn.* ad vocem δανά. Cæterùm legitur et ξύλα πολλὰ, notante *Euſtathio.*

Ver. 323. ——παραδρώωσι.] *Al.* παρὰ δρώωσι.

Ver. 328. Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.] D^na *Dacier* ita explicat: " Dont la violence et l'
" inſolence ſont ſi grandes, qu'elles ne reſpectent
" pas les Dieux, et qu'elles attaquent le Ciel
" même." Malè: Hoc enim dicere vult Poëta; nempè, " *Tantam fuiſſe Procorum ſuperbiam, totque*
" *indigna facinora; ut eorum fama ad omnium au-*
" *res perveniſſet.*" " *Quorum* (uti reddit *Spondanus*)
" *tanta ſit protervia, et injurias aliis inferendi con-*
" *ſuetudo,*

Οὔ τοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,
Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐΰξεστοι δὲ τεράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν, ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
Ἀλλὰ μὴν· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
Οὔτ' ἐγὼ, οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσῃ,
Πέμψῃ δ', ὅππη σε κραδίη, θυμός τε κελεύῃ.
Τὸν δ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀϊζύος αἰνῆς·
Πλαγχθοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
Ἀνέρες, οὗ κεν ἵκηται ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰφθίμους, μεῖναί τέ με κεῖνον ἄνωγας,
Εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πατρός θ', ὃν κατέλιπεν ἰὼν ἐπὶ γήραϊ οὐδῷ,
Εἴπερ ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Ἦ ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὐχετοῖ αἰεὶ,

" Nequaquam tales sunt ministri illorum;
" Sed juvenes, lænas benè-induti, et tunicas,
" Sempérque nitidi capitibus et pulchris vultibus,
" Qui ipsis subministrant: benè-politæ autem mensæ
" Pane, et carnibus, et vino, oneratæ sunt.
" Sed mane; non enim quisquam te molestatur præsente,
" Neque ego, neque quisquam alius sociorum, qui mihi sunt.
" At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
" Ille te lænâque, tunicâque, vestimentis induet;
" Mittétque, quò te cor, animúsque jubet.
Huic autem respondit deindè patiens nobilis Ulysses;
" Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
" Ut mihi, quòd me cessare-fecisti ab errore et ærumnâ gravi:
" Errore enim non est pejus aliud hominibus:
" Sed propter perditum ventrem malas curas habent
" Viri, quemcunque invaserit vagatio, cassúsque, et dolor.
" Nunc verò quoniam detines, maneréque me illum jubes;
" Dic age mihi de matre Ulyssis divini,
" Patréque, quem reliquit profectus, in senectutis limine,
" An alicubi adhuc vivant sub splendore Solis,
" An jamjam mortui sint, et in Plutonis ædibus.
Hunc autem rursùs allocutus est subulcus, princeps virorum;
" Equidem tibi, hospes, valdè accuratè narrabo:
" Laërtes quidem adhùc vivit, Jovi autem supplicat semper,

" *suetudo, ut ejus fama etiam ad cælum usque per-*
" *venerit.*" Sic *Iliad.* Θ', 192;
Ἀσπίδα Νεφέλην, τ' οὖν κλέος οὐρανὸν ἶκεν.

Ver. 331. Αἰεὶ ὃ λιπαροὶ.] " Pro ὃ" inquit *Barnesius* " potiùs ὃι legendum videtur." Minùs rectè.

Ver. 332. ——τράπεζαι Σίτου καὶ κρειῶν, ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.]
——— dapes, et plenæ pocula mensæ.
Æn. XI, 738.

Ver. 333. ——βεβρίθασιν.] Vide ad *Il.* β', 314.
Ver. 334. ——ἀνιᾶται.] Vide ad *Il.* ό, 24.
Ver. 342. Πλαγχτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον.]
——— Μόχθων
Δ' οὐκ ἄλλο ὕτερθεν,
Ἢ γᾶς πατρίας στέρεσθαι.
Euripid. Medea, ver. 651.

Ver. 343. Ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς.]
Νικᾷ ὃ χρείας μ', ἡ ταλαίπωρός τι μᾶ
Γαστήρ. ——— *Diphilus, Fragm.* I, *ver.* 2.

Ibid. ——κακὰ κήδε' ἔχουσιν.] *Al.* κακὰ μήδ' ἔχουσιν.

Ver. 344. —— ὅν κεν ἵκηται.] *Al.* ἤν τιν' ἵκηται.

Ibid. —— ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.] Vide suprà ad λ', 611.

Ver. 345. ——μεῖναί τέ με κεῖνον ἄνωγας.] *Barnesius* vertit, " *Méque manere, talem* quem vides, " *jubes.*" Sed potiùs vertendum crediderim, " *Ma-* " *neréque me illum* (nempè *Telemachum*) *jubes.*" Vide suprà ad *ver.* 334, 336, 337; item ad *Iliad.* ά, 535; Θ', 561; φ', 609.

Ver. 346. Εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος.] Περὶ τῦ πατρὸς βυλόμενος μαθεῖν, ὑποκρίνεται τ μὴ εἰδότα τὰ περὶ Ἀντικλείας. *Schol.*

Ver. 350. ——ὄρχαμος ἀνδρῶν.] Vide suprà ad ξ', 3 et 22.

Ver.

Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίᾳς οἷς ἐν μεγάροισιν·
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεαι οἰχομένοιο,
Κηριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
Ἦκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Ἡ δ' ἄχεϊ ᾧ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
Λευγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη, καὶ φίλα ἕρδοι.
Ὄφρα μὲν ἦν δὴ κείνη ἔλω, ἀχέουσά περ ἔμπης,
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρεΐσαι,
Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
Θυγατέρ' ἰφθίμην, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
Τῇ ὁμῶς ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
Τὴν μὲν ἔπεφτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρί' ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκείνη
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δῦσα,
Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλῃ δέ με κηρόθι μᾶλλον.
Νῦν δ' ἤδη τῶν ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοί, ᾧ ἐπιμίμνω·
Τῶν ἔφαγόν τ' ἐπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.

"Ut anima *sibi* à membris pereat ſuis in ædibus:
"Vehementèr enim de-filio dolet abſente,
"Déque uxore quam-virginem-duxerat, prudente; quæ ipsū maximè
"Triſtitiâ-affecit mortua, et in crudâ ſenectute poſuit.
"Illa autem dolore de ſuo filio periit glorioſo,
"Triſti morte: ſic nè moriatur, quicunque mihi
"Hîc habitans amicus ſit, et amica faciat.
"Quamdiù quidem igitur illa erat, dolens quantumvis licèt,
"Tamdiù aliquid mihi dilectum erat ſciſcitari et interrogare,
"Quoniam me ipſa nutrivit, unà cum Ctimenâ ſtolatâ,
"Filiâ eximiâ, quam minimam-natu peperit liberorum:
"Cum hâc ſimul nutriebar; paulò autem me minùs honorabat.
"At poſtquam *ad* pubertatem optabilem perveniſſemus ambo,
"Hanc quidē poſteà in Samū nuptū-dederunt, et infinita acceperunt:
"At me lænâque tunicâque, veſtimentis illa
"Pulchris valdè ubi-induiſſet, pedibúſque calceamenta dediſſet,
"Ad-agrum emiſit; diligebat autem me corde magis.
"Nunc verò jam his indigeo; ſed mihi ipſi
"Opus incremento-augent beati Dii, in quo verſor:
"Ex-his comedique, bibique, et venerandis-*hoſpitibus* dedi.

Ver. 353. ——φθίᾳς.] *Al.* φθείᾳς.

Ver. 356. —— ᾧ σὺ ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.] Πρὸ ὥρας γηρᾶσαι ἐποίησεν, ἀφ' ἑαυτῆς λύπῃ. *Schol.* Cæterùm *Euſtathius* in commentario citat, ᾧ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.

Ver. 357, 358. Ἡ δ' ἄχεϊ ᾧ παιδὸς ἀπέφθιτο—, Λευγαλέῳ θανάτῳ.] Λύπῃ γὰρ ταχεῖσα διεφθάρη κατά τινας. Ἕτεροι δέ, ὡς ᾧ προεῤῥέθη, ἀγχόνῃ φασὶν αὐτὴν μεταλλάξαι τὸν βίον. Διὸ ᾧ τὸν Εὔμαιον ἀπεύξασθαι τὸν τοιοῦτον θάνατον *Euſtath.* Vide ſuprà ad λ', 202.

Ibid. ——ἄχεϊ ᾧ.] Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 358. —— ὡς μὴ θάνοι.] Ita edidit *Barneſius*, quòd vocula ὡς hoc in loco "non ſit *Optan-*"*tis*, verùm ad τὸ θάνοι pertineat." Quo modo et accipit *Euſtathius* loco ſuprà citato. *Al.* ὡς μὴ θάνοι.

Ver. 362. Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν.] *Al.* Οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴ θρέψεν.

Ibid. ——Κτιμένῃ.] Κυρίως ἡ Ὀδυσσέως ἀδελφή. *Schol.*

Ver. 363. ——παίδων.] Apud *Euſtathium* in commentario, παῖδα.

Ver. 365. ——πολυήρατον.] Vide ſuprà ad λ', 274.

Ver. 366. ——ᾧ μυρί' ἔλοντο.] Ἔδνα δηλαδή. *Euſtath.*

Ver. 370. Νῦν δ' ἤδη τῶν ἐπιδεύομαι.] Ὧν ἡ Ἀντίκλεια χαρίζετο, τούτων σύδεής εἰμι. *Schol.* Porrò MSS duo à *Tho. Bentleio* collati hîc habent τούτων ἔτι δεύομαι.

Ver. 372. Τῶν ἔφαγον.] *Al.* Τῶνδ' ἔφαγον.

Ibid. —— ᾧ αἰδοίοισιν ἔδωκα.] Ἀντὶ τοῦ ἀνδράσιν αἰδοῦς ἀξίοις· ξένοις δηλαδή, ᾧ ἱκέταις. *Euſtath.* Sic ſuprà ή, 165 et 181;

——— ὅς τ' ἱκέτῃσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

Et ί, 271;

——— ὅς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

Cæterùm nonnulli (notantibus *Barneſio* et *Euſtathio*) vocem αἰδοίοισιν hîc ad ſententiam minùs honeſtam detorſerunt. In eandémque ſententiam conceſſiſſe videtur *Conradus Ritterhuſius, de interpretatione quorundam locorum Oppiani; ad Cyneg. ver.* 36. Quod *Eumæo* (qualem eum depingit Poëta) omninò indignum; cúmque de ſe ipſe loquatur, planè abſurdum.

Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης ὑ μείλιχόν ἐστιν ἀκῦσαι
Οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες κατέκυσιν
Ἀντία δεσποίνης φάος, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι·
Καὶ φαγέμεν, πιέμεν τε· ἔπεστα δὲ καί τι φέρεσθαι
Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὔμαιε συβῶτα,
Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἠὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
Ἦ, ἔνι ναιετάασκε πατὴς καὶ πότνια μήτης·
Ἦ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἰέσιν, ἢ παρὰ βουσὶν,
Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασσαν
Τῇδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὧνον ἔδωκεν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Ξεῖν', ἐπεὶ ἆς δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
Ἥμενος· αἵδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τί σε χρὴ,
Πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.

" Ex dominâ autem haud dulce licet audire,
" Neque verbum, neque quod opus; quoniam malum incidit domui,
" Viri superbi: valdè verò famuli indigent
" Coram dominâ loqui, et singula interrogare;
" Et comedere, biberéque; deindè autem et aliquid portare
" Ad-agrum, qualia utique animum semper famulis lætificant.
Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
" Papæ! ut parvulus existens, Eumæe subulce,
" Multùm jactatus-es-seorsùm à tuâ patriâ et parentibus.
" Sed age mihi hoc dic et accuratè narra,
" An vastata sit urbs virorum viis-spatiosa,
" In quâ habitabat pater et veneranda mater;
" An te solum relictum apud oves, vel apud boves,
" Viri hostiles navibus ceperint, et vendiderint
" Hujusce viri ad ædes; hic autem dignum pretium dederit.
Hunc autem rursùs allocutus est subulcus, princeps virorum;
" Hospes, quoniam jam hæc me percontaris et interrogas,
" Silentio nunc attende et delectare, bibéque vinum
" Sedens; hæ autem noctes immensæ: licet quidem dormire,
" Licet etiam sese-oblectantibus audire; neque omninò te oportet,
" Ante horam, cubitum-ire: nocumentum *est* et multus somnus.

Ver. 373. —— ὑ μείλιχόν ἐστιν ἀκῦσαι Οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον.] D^na *Dacier* ita exponit; *Ce n'eſt pas une douceur pour moi: Non dulce eſt.* " Car (inquit) il ne faut pas joindre μείλιχον avec les " mots ἔπος et ἔργον du vers ſuivant." Quam explicandi rationem in verſione ſecutus eſt *Barneſius*. *Euſtathius* autem alitèr; Ἐν ᾧ τῷ " οὔτ' ἔπος ἀκῦσαι, οὔτε τι ἔργον," προσυπακουέον τῷ ἔργῳ τὸ ἰδεῖν, ἢ τι τοιοῦτον· ἵνα λέγῃ, ὡς οὔτε ἔστιν ἀκῦσαι μείλιχον, οὔτε τι ἔργον ἰδεῖν ἢ μαθεῖν ἢ γνῶναι μείλιχον. Quæ ſententia et cum ſequentibus, et cum ipſius vocis μείλιχον ſignificatione aptiùs congruere videtur.

Ver. 376. ——φάος.] *Barneſius* edidit φῶος· ſed minùs rectè. Vide ad *Il.* ξ', 471.

Ver. 380. ——ἄρα.] Non hîc vacat iſtud ἄρα, ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit *ver.* 362; Οἰνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν &c.

Ver. 386. ——ἐπέρασσαν.] Ità rectè edidit *Barneſius* ex *Il.* φ', 78, 102, ubi in Vulgatis ita legitur. Cumque *Barneſio* facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* hoc in loco ἐπέρασαν. Quod penultimam corripit, quippè ex πιπράσκω, non ex πιράω deductum: Vide ad *Il.* ά, 67.

——————πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες.
Infrà *ver.* 427.
Ἄλφοι, ὅπη περάσητε ——————. *ver.* 452.

Ver. 391. ——αἵδε ὑ νύκτες ἀθέσφατοι.] Τυτίσι πάνυ μακραί. *Euſtath.* Ita ſuprà λ', 372;
Νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος ——————.

Ibid. ——εὕδειν.] MS unus à *Tho. Bentleio* collatus, ἄδειν.

Ver. 393. ——καταλέχθαι.] Vide ad *Il.* β', 515.

Ibid. ——ἀνίη κὴ πολὺς ὕπνος.] Τὸ πέραν καθεύδειν τῶ πρέποντος, τοῖς τιθηνικοῖς μᾶλλον ἦπερ τοῖς ζῶσιν ἁρμόδιον. *Æſchines apud Stobæum, Serm.* 69 *de Somno.* Ὕπνος γὰ δὴ πολὺς ὅτι τοῖς σώμασιν ὅτε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ὧδ' αὖ ταῖς πράξεσι ταῖς περὶ ταῦτα πάντα, ἁρμόττων ἐστὶ κατὰ φύσιν· καθεύδων γὰ ἡδὺς ἡδυνὸς ἄξιος, ἡδὺν μᾶλλον τῶ μὴ ζῶντος. Ἀλλ' ὅσις τῶ ζῆν ἡμῶν κὴ τῶ φρονεῖν μάλιστα ἐστὶ κηδεμὼν, ἐγρήγορε

Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγῃ,
Εὐδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Δειπνήσας, ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε,
Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι,
Μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
Τῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, (εἶπας ἀκούεις,)
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,

" Cæterorum autem quemcunque cor et animus jubet,
" Decubet egreſſus: ſimul autem atque aurora illuxerit,
" Paſtus, ſimul ſues heriles ſequatur.
" Nos autem in casâ bibentéſque comedentéſque,
" Doloribus alter-alterius delectemur triſtibus,
" Recordantes; etenim etiam doloribus delectatur vir,
" Quicunque ſcilicèt valdè multa paſſus fuerit, et multùm erraverit.
" Hoc autem tibi dicam, quod me percontaris et interrogas.
" Inſula quædam Syria vocatur, (ſi cubi audis,)
" Ortygiam ſupra; ubi converſiones Solis,

γορε χρόνον ὡς πλεῖστον, τὸ πρὸς ὑγίειαν αὐτῇ μόνον φυλατ[τ]ῶν χρήσιμον. *Plato, de Legibus, lib.* VII.

Ibid. ——ἀνίῃ.] Vide ad *Il.* ν', 103; et ὁ, 24.

Ver. 394. ——ὅτινα κραδίη.] *Al.* ὅν τε κραδίη.

Ver. 396. Δειπνήσας.] Vide ſuprà ad δ', 535.

Ibid. ——ἀνακτορίῃσιν.] Ταῖς δεσποτικαῖς, ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος, ταῖς ὑπὸ ἀνακτορίας· " Δειπνήσας ἅμ' ὕεσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω." *Heſychius* in voce ἀνακτορίῃσιν. Ἀνακτορίας ᾗ ὕας Ἀρίσαρχος μὲν τὰς δεσποτικὰς φησιν· Ἀριστοφάνης ᾗ, ἂν ἔκας βόσκων ἀνάσσει, ὃ ἐστιν ἄρχει. *Euſtath.*

Ver. 399. —— μὴ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ.] *Al.* μὴ δὴ καὶ ἐν ἄλγεσι.

——— Quæ fuit durum pati,
Meminiſſe dulce eſt ———.

Seneca, Hercules Furens, ver. 656.

" Habet enim præteriti doloris ſecura recordatio " delectationem." *Cicero ad Familiares, Lib.* V, *Epiſt.* 12. Τὰ μὲν ἂν μνημονευτὰ ἡδέα ἐστὶν, ἃ μόνον ὅσα ἐν τῷ παρόντι, ὅτε παρῆν, ἡδέα ἦν, ἀλλ' ἔνια καὶ σὺν ἡδέα, ἂν ᾖ ὕστερον καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸ μὴ τῦτο. Ὅθεν καὶ τῦτ' εἴρηται· " Ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων·" καὶ, " —— μὴ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ." Τοιῦτο δ' αἴτιον, ὅτι ἡδὺ καὶ τὸ μὴ ἔχειν τὸ κακόν. *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* I, *cap.* 11. " Quid " ſi etiam jucunda memoria eſt præteritorum ma- " lorum? ——— Vulgò enim dicitur, *Jucundi* " *acti labores.* Nec malè Euripides ——— *Suavis* " *laborum eſt præteritorum memoria.*" *Cicero, De finibus, Lib.* II, § 32. Similitèr et *Macrobius*; " Pericula quoque præterita, vel ærumnas penitùs " abſolutas qui evaſit, ut referat gratiſſimè provo- " catur. —— Id adeò Euripides expreſſit;

" Ὡς ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων·

" adjecit enim σωθέντα, ut oſtenderet, poſt finem " malorum gratiam relationis incipere. Et poëta " veſter [*Virgil. Æn.* I, 207] adjiciendo, *olim*, " quid niſi poſt emenſa infortunia futuro tempore " juvare dicit memoriam ſedati laboris?

" *Forſan et hæc olim meminiſſe juvabit.*"

Saturnal. lib. VII, *cap.* 2. Vide et *Gataker Annotationes in Antoninum, lib.* VIII, § 36.

Ver. 400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.] *Ariſtoteles*, loco jam ſuprà adducto, verſum hunc citat iſto modo;

Μνήμων ὅστις πολλὰ πάθῃ, καὶ πολλὰ ἐόργῃ.

Ver. 402. Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται.] Μία τῶν Κυκλάδων νήσων καλεῖται. *Schol.* Σῦρος δέ ἐστι μηκύνσα τὴν πρώτλω συλλαβὴν, ἐξ ἧς Φερεκύδης ὁ Βάβυλος ἦν· νεώτερος δέ ἐστι ὁ Ἀθηναῖος ὁμώνυμος. Ταύτης δοκεῖ μνημονεύειν ὁ Ποιητὴς, Συρίην καλῶν· " Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἶπας ἀκούεις, Ὀρτυγίης καθύπερθε. *Strabo, Geograph. lib.* X, *pag.* 746, *al.* 487. Porrò corripitur (notante *Caſaubono* ad hunc locum *Strabonis*) *prima* vocis Σύριος in *Anthologiâ, lib.* V, *Epigr.* 62;

Καὶ Σύριος σελάγιζε σαοφροσύνῃ Φερεκύδης.

Cæterùm apud nonnullos hæc inſula vocatur Σύρα. Vide *Menagium, Annotat. in Diogenem Laërtium, Lib.* I, *haud longè à fine.*

Ver. 403. ——ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο.] Fuerunt qui *Homerum* hîc *Geographiæ* omninò ignarum arguerint, quòd hanc inſulam ſub *Tropico* locârit. " Ce " porcher [*Eumée,*] dans un recit qu'il fait, parle " d'une iſle nommée Syrie, qu'il dit être ſous le " Tropique; cependant cette iſle eſt dans la mer " Mediterranée, et par conſequent éloignée du " Tropique de plus de trois cent lieuës. ——Je " ne doute point ——qu' Homére n' ait ignoré " la veritable ſituation de l'iſle dont il parle." *Perrault, Parallele des Anciens et des Modernes, Tom.* II, *pag* 62, 65. Scilicèt per τροπαὶ ἠελίοιο *Tropicum ſolſtitialem* intellexit Vir eruditus. *Euſtathius* autem " τροπαὶ ἠελίοιο" *Occaſum* denotare arbitratur; Τὸ ᾗ " ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο," (inquit) ἀντὶ τῦ, κειμένη πρὸς τροπὰς ἡλίου, ἤτοι πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη τῆς Ὀρτυγίας. *Scholiaſtes* alitèr exponit: Ἔνθα φησὶν εἶναι τὸ ἡλίου σπήλαιον, δι' ὃ σημειῦνται τὰς ἡλίου τροπάς. Quam in ſententiam *Huetium* conceſſiſſe teſtatur *Menagius* in Annotationibus ad *Laërtium*; " Ἡλιο-

" τρόπιον

Οὔτι πεπληθὼς λίλιω τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος·
Πείνη δ' ἤποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ σύγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
Τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
Ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἦλυθον ἄνδρες
Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,

" Non ita valdè magna; ſed bona quidem,
" Fertilis-boüm, fertilis-ovium, vino-abundans, tritici-ferax:
" Fames verò nunquam populum invadit, neque ullus alius
" Morbus odioſus incidit miſeris mortalibus:
" Sed quandò ſeneſcant in urbe gentes hominum,
" Veniens argenteum-arcum-geſtans Apollo cum Dianâ,
" Suis lenibus telis aggrediens interficere-ſolet.
" Illic duæ urbes; bifariàm autem ipſis omnia diviſa ſunt:
" His verò ambabus pater meus imperabat
" Cteſius Ormenides, aſſimilis immortalibus.
" Illuc autem Phœnices re-nauticâ-inclyti venerunt viri
" Veteratores, innumeras ducentes merces-ludicras nave nigrâ.
" Erat autem patris mei mulier Phœniſſa in domo

" τρόπιον (inquit) fuit parapegma, quo ſolſtitia et
" æquinoctia et ſiderum orientium occidentiúmque
" ſignificationes per aliquot annorum ambitum de-
" ſignabantur. —— Cæterùm P. Huëtius, vir in-
" genio præſtans et doctrinâ, ſuſpicabatur ἡλιοτρό-
" πιον illud in inſulâ Syro conſtructum, non Phere-
" cyde ſolùm, ſed et ipſo Homero fuiſſe antiquius;
" idque ex his verſibus *Odyſſ.* ο colligebat;

" Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἰπὲ δὲ ἀκούεις,
" Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο ——

" Sanè inepta eſt *Euſtathii* interpretatio, qui ſitum
" Syriæ his verbis deſignari contendit: nam τρο-
" παὶ ἠελίοιο non Occaſum potiùs quàm Ortum,
" multò etiam minùs quàm Auſtrum vel Boream
" deſignant. Jam verò Strabo —— Homerum Sy-
" ri inſulæ ſub Syriæ nomine mentionem feciſſe
" ait. Non itaque Heliotropii primus in Syro
" conditor, ſed reſtaurator fortaſsè Pherecydes fu-
" erit." *Annotat. ad Lib.* I, *in Pherecyde.*

Ver. 406. Πείνη δ' ἤποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη Νοῦσος &c.] Sic apud *Heſiodum*;

Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἄνδρασι κῆρας ἔδωκαν.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 90.

Et paulò inferiùs;

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν,
Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν· —— ——
Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· — *ver.* 111, 116.

Ver. 407. —— ἐπὶ συγερὴ.] *Al.* ἐπισυγερὴ.

Ibid. —— δειλοῖσι βροτοῖσιν.] Sic apud *Virgilium*;

—— —— mortalibus ægris.

Georg. I, 237; *Æn.* II, 268; X, 274; XII, 850.

—— —— miſeris mortalibus ——.

Georgic. III, 66; *Æn.* XI, 182.

Ver. 409. Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων.] " Homerus occidi facit ab Apolline et Dianâ qui
" morbo moriuntur, præſertim vehementi et acu-
" to, ut ab Heraclide Pontico ſcriptum eſt: Hinc
" illud ejus;

" Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
" Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.

" Idem æmulatus ſtudiosè Valerius Flaccus, libro
" III Argon. (*ver.* 311;)

" —— —— Triviæque potentis
" Occidit arcanâ genitrix abſumpta ſagittâ.

" A Diis enim illis immitti mortem exiſtimabant,
" præſertim velocem; et mortis eos auctores puta-
" bant" *Adrian. Turneb. Adverſar. lib.* IX, *cap.* 8, *ipſo fine.* Vide ad *Il.* τ', 59; et ω, 605. Porrò confirmatur hæc obſervatio infrà *ver.* 477 hujus libri; ubi mulierem quam à Dianâ interfectam memorat Poëta, ſubitâ morte obiiſſe liquet ex ſequentibus, Ἄντλῳ δ' εὐδέπνησε &c.

Ver. 416. Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ.] *Euſtathius* Mulierem hanc *Eumæi* matrem fuiſſe intelligit. Λέγει δὲ καὶ ὅτι Φοίνικες ἐκεῖ ἐλθόντες ἐπερόπευον τὴν τοῦτο μητέρα· Φοίνισσα δὲ ἦν ἐκείνη " Καλή τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα" Et in commentario ad *ver.* 419; Λέγει δὲ εὐταῦθα περὶ τῆς μητρὸς Εὔμαιος καὶ ὅτι " Πλανήσῃ τις πρῶτα μίγη " &c." Eodem modo accepiſſe videtur et *Scholiaſtes*; qui citatis his verbis, " πατρὸς ἐμοῖο γυνή," Ταῦτα (inquit) ἴσως οἱ Φοίνικες λαθρᾳ διηγήσαντο, πολλῶν ἄξιον αὐτὸν ἀποφαίνοντες. Sed mirè admodùm errârunt Viri eruditi: Cùm, ut rectè notavit *Barneſius*, *Eumæi* matris, diverſæ planè ab hâc muliere, ipſe meminerit Poëta infrà *ver.* 460.

Καλή τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον·
Πλυνύσῃ τις πρῶτα μίγη, κοίλῃ παρὰ νηΐ,
Εὐνῇ καὶ φιλότητι· τά τε φρένας ἠεροπεύῃ
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ εἴ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι·
Κύρη δ' εἰμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι, ληϊστορες ἄνδρες,
Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
Τῷ δ' ἀνδρὸς πρὸς δώματ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὅς ἐμίσγετο λάθρη·
Ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο,
Ὄφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ,
Αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Εἴη κεν καὶ τῶτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
Ὄρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Τοῖς δ' αὖτις μετέφη γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Σιγῇ νῦν, μή τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν
Ὑμετέρων ἑταίρων, συμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυιῇ,
Ἤ πῃ ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' ὀϊσάμενος καταδήσῃ
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.

" Pulchráque magnáque, et ſplendidorum operum perita:
" Hanc autem Phœnices callidi decipiebant:
" *Cum eâ* lavante quidam primùm mixtus eſt, cavam apud navim,
" Concubitu et amore; quæ ſcilicèt mentes decipiunt
" Imbecillis mulieribus; etiam ſi *qua* frugi fuerit.
" Interrogabat autem poſteà, quænam eſſet, et undè veniſſet:
" Hæc autem citò admodùm patris indicavit altam domum;
" Ex Sidone quidem abundante-æris glorior eſſe;
" Filia verò ſum Arybantis ego abundè divitis:
" Sed me abripuerunt Taphii latrones viri
" Ex agro venientem; vendiderúntque me huc deductam
" Hujuſce viri ad ædes: hic autem dignum pretium dedit.
" Hanc autem rursùs allocutus eſt vir, qui *cum eâ* mixtus erat clàm;
" Nunquid jam retrò rursùs unà nos domum ſequereris,
" Ut videas patris et matris altam domum,
" Ipſóſque? certè enim etiamnum ſunt, et divites vocantur.
" Hunc verò rursùs allocuta eſt mulier, et reſpondit ſermone;
" Eſſet et hoc, ſi mihi velletis, nautæ,
" Jurejurando fidem dare; incolumem me domum abducturos.
" Sic dixit: illi autem omnes jurabant, ſicut juſſit.
" At poſtquam jurâſſentque, perfeciſſéntque jusjurandum,
" Inter eos utique rursùs locuta eſt mulier, et reſpondit ſermone;
" Tacitè-*agatis* nunc; nè quis me alloquatur verbis
" Veſtrorum ſociorum, obviam-factus vel in viâ,
" Vel alicubi ad fontem; nè quis ad domum ſeni
" Profectus dicat; is autem ſuſpicatus liget *me*
" Vinculo in gravi, vobis verò moliatur mortem.

Ver. 421. ——κῇ εἴ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.] *Al.* κῇ ἤ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν. Ex λ', (ut videtur) 433, ſuprà.

Ver. 422. Εἰρώτα.] *Al.* Ἤρώτα.

Ibid. ——δὴ ἔπειτα.] Vide ſuprà ad α', 290.

Ver. 423. ——ἐπέφραδεν.] Vide ad *Il.* ξ', 500.

Ver. 424. ——Σιδῶνος πολυχάλκου.] Στερρὰς· ἐν αὐτῇ γὰρ χαλκὸς ὑ γίνεται· ἢ πλυσίας, ὡς πορφύρας ἐν αὐτῇ γινομένης. *Schol.*

Ver. 427, 452. ——πέρασαν——περάσαντε.] Vide ſuprà ad *ver.* 386.

Ver. 431. ——ἴδῃς.] *Al.* ἴδῃ.

Ver. 433. ——προσέειπε.] *Al.* μετέειπε. Ex verſu (ut videtur) infrà 438.

Ver. 436. ——ἀπώμνυον.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἐπώμνυον. Quæ fortè et verior lectio. Vide ſuprà ad β', 377.

Ver. 437. ——ῥ'.] *Ut dictum eſt* ——.

Ver. 439. Σιγῇ.] *Al.* Σιγή.

Ver. 441. ——ποτὶ δῶμα.] *Al.* πρὸς δῶμα.

Ver. 443. ——ἐπιφράσσετ'.] *Al.* ἐπιφράσσατ'.

Ver.

Ἀλλ' ἔχεʹ ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων.
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώματ' ἰκέσθω.
Οἴσω γὰς καὶ χρυσὸν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ.
Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
Παῖδα γὰς ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἁματροχόωντα θύραζε,
Τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅπῃ περάσητε πρὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη πρὸς δώματα καλά.
Οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
Ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλαι γυναικί·
Ἦλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμῷ πρὸς δώματα πατρὸς,
Χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο·
Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμωαὶ καὶ πότνια μήτηρ
Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο,
Ὦνον ὑπιαχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
Ἦτοι ὁ καννεύσας κοίλῃσι ἐπὶ νῆα βεβήκει·
Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπας ἠδὲ τραπέζας

"Sed retinete in mente verbum; et properate emptionem viaticorum.
"At quandò jam navis plena victu fuerit,
"Nuncius mihi deindè celeritèr ad ædes veniat:
"Afferam enim et aurum, quodcunque sub-manus venerit:
"Quin et aliud naulum ego volens lanè dedero:
"Filium enim viri boni in ædibus nutrio,
"Astutum jam talem, simul-cursitantem foràs;
"Hunc duxero in navim; hic verò vobis infinitum precium
"Comparaverit, ubicunq; vendendū-transtuleritis ad alienos homines.
"Hæc quidem sic fata, abiit ad ædes pulchras;
"Illi autem per-annum totum apud nos ibidem manentes
"In navi cavâ facultates multas emebant:
"Sed quandò jam cava navis onerata erat ipsis ad-redeundum,
"Tunc utique nuncium miserunt, qui nunciaret mulieri:
"Venit vir solers mei ad ædes patris,
"Aureum monile habens; electris autem interstertum erat:
"Hoc quidem in domo famulæ et veneranda mater
"Manibus tractabant, et oculis spectabant,
"Pretium pollicitæ: ille autem huic innuit tacitè.
"Atque ille quidem postquam innuerat, cavam ad navem ivit:
"Hæc autem me manu prehensum ædibus eduxit foràs;
"Invenit verò in vestibulo et poculum et mensas

Ver. 444. ——ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων.] Σπεύδετε ἢ περὶ τὴν ἀγοραομὸν τῶν φορτίων. *Schol.*
Ver. 446. ——ἐς δώματ'.] *Al.* πρὸς δώματ'.
Ver. 447. ——ἔλθῃ.] *Al.* εἴῃ.
Ver. 448. ——ἐπίβαθρον.] Μισθὸν, ὃ ἐστι ναῦλον, τὴν ἐπιβάσεως τὴν τιμήν. *Schol.*
Ver. 450. ——ἁματροχόωντα θύραζε.] Ἦτοι ἤδη δυνάμενον τρέχειν ἔξω· ἢ δυνατὸν ὄντα ἑπακολουθεῖν. Γράφεται καὶ, ἅμα τροχόωντα. *Schol.* Similitèr et *Porphyrius*; "Ἁματροχόωντα θύραζε," τουτέστιν, ἤδη μοι ἔξω συντρέχειν δυνάμενον, καὶ βάδην σὺν ἐμοὶ πορεύόμενον, οὐκ ἐπικολπίδιον. Ταυτὸν δὲ τῷ "ἁματροχόωντα θύραζε" τὸ "Ἡ δέ μοι χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε." [infrà *ver.* 464.] *Porphyr. Quæst. Homeric.* 4. Porrò legitur hîc et ὁμοτροχόωντα, notante *Eustathio.*
Ver. 452. ——πρὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.] *Eustathius* in commentario citat, κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Ver. 455. ——ἐμπολόωντο.] *Al.* ἐμπιλόωντο.
Ver. 457. ——ἄρ'.] *Uti ipsis præceperat Mulier,* ——suprà *ver.* 446.
Ver. 459. ——ὅρμον.] Περιτραχήλιον κόσμον. *Schol.*
Ibid. ——ἠλέκτροισιν.] *Al.* ἠλέκτορσιν.
Ibid. ——ἔερτο.] *Al.* ἔερκτο. Τουτέστι συνεπέπλεκτο, ἢ συνεκέκλειστο. *Eustath.*
Ver. 461. Χείρεσιν ἀμφαφόωντο.] *Al.* Χερσί τ' seu Χερσίν τ' ἀμφαφόωντο. Cæterùm *Eustathius* in commentario citat, Χερσὶν ἀμφαφόωντο.
Ver. 462. ——ὑπιαχόμεναι.] *Al.* ὑποχόμεναι.
Ver. 465. ——ἠμὲν δέπας ἠδὲ τραπέζας.] Ita vulgati. Legitur autem, notante *Barnesio*, et δέπα· Quod rectius videtur. Ita enim Poëta infrà τ', 61;

Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ὄρσεν, ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα ——————.

Et υ', 153;

Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα ——————.

Cæterùm Codex unus à *Tho. Bentleio* collatus hîc habet δέπατ' ἠδὲ τραπέζας.

Ver.

Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μευ πατέρ' ἀμφεπένοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐς Θῶκον ϖεφμολον, δ'ημοιό τε φῆμιν·
Ἡ δ' αἶψα τρί' ἄλεισα κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
Ἐκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνησι·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὦκα νιόντες,
Ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκύαλϖ νηῦς.
Οἱ μὲν ἔπφτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς ὄρον ἴαλλεν.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Τὴν μὲν ἔπφτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
Ἀντλῳ δ' ἐνδύπησε πεσοῦσ', ὡς εἰναλίη κήξ·
Καὶ τὴ μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέϖθ
Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
Τὰς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
Ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
Οὕτω τὴνδέ τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ·
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
Ἀλλ' ἦτοι σοι μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώμαΐ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
Ἠπίῳ, ὃς δή τοι παρέχϕ βρῶσίν τε πόσιν τε
Ἐνδυκέως· ζώϕς δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.

" Virorum convivarum, qui circa meum patrem verſabantur.
" Illi quidem in concionem proceſſerunt, populique cœtum :
" Hæc autem ſtatim tria pocula abſcondita ſub ſinu
" Efferebat ; at ego ſequebar ſtultitiâ :
" Occidebátque ſol, obumbrabantúrque omnes viæ.
" Nos verò in portum inclytum venimus celeritèr profecti,
" Ubi ſcilicèt Phœnicum erat virorum velox-in-mari navis.
" Hi quidem deindè nave-conſcensâ navigabant humidas vias,
" Nobis navi impoſitis : Jupiter autem ventū-ſecundū immittebat.
" Sex diebus quidem ſimul navigabamus noctéque et die ;
" Sed quandò ſeptimum diem Jupiter induxit Saturnius,
" Deindè mulierem quidem feriit Diana ſagittis-gaudens :
" In-ſentinam verò *ea* inſonuit lapſa, ſicut marina fulica :
" Et hanc quidem phocis et piſcibus eſcam futuram
" Ejecerunt : at ego relictus eram, dolens corde.
" Hos autem Ithacæ appulit ferens ventúſque et aqua ;
" Ubi me Laërtes emit poſſeſſionibus ſuis.
" Sic hanc quoque terram ego vidi oculis.
Huic autem rursùs nobilis Ulyſſes reſpondit ſermone ;
" Eumæe, certè valdè jam mihi in mente animum commoviſti,
" Hæc ſingula dicens, quot ſcilicèt paſſus ſis dolores animo.
" Sed ſanè tibi quidem etiam ad malum bonum appoſuit
" Jupiter, quippè in viri ædes perveniſti multa perpeſſus
" Mitis, qui jam tibi præbet cibúmque potúmque
" Accuratè ; degis autem bonam vitam : at ego
" Multas hominum per urbes vagans huc venio.

Ver. 467. ——δ'ημοιό τε φῆμιν.] Ἐκκλησίαν, συνέδριον. *Schol.* Similitèr *Euſtathius* ; Λέγει ὃ κὴ δ'ῆμιν φῆμιν ἀϕὸ τῶ ἰῶτα, τὴν δημοτικὴν συνέλδυσιν ἐπὶ δημηγορίᾳ. Quo tamen ſenſu hæc vox nuſquam alibi apud *Homerum* occurrit.

Ver. 472. ——Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν.] *Al.* Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν.

Ver. 474. Νὼ ἀναβησάμβροι.] Ita reſtituit *Barneſius* ex *Heſychio*, qui vocem ἀναβησάμβροι exponit ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὴν ναῦν· iiſdem ferè verbis ac *Scholiaſtes* in hunc locum. *Al.* ἀναβασάμβροι.

Ver. 476. Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον.] MSS duo à *Tho. Bentleio* collati habent, Ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit, Ἀλλ' ὅτε δὴ' ἕβδομον.

Ver. 477, 478. ——βάλ' Ἄρτεμις——· Ἀντλῳ δ' ἐνδύπησε.] Vide ſuprà ad *ver.* 409.

Ver. 478. ——ἐνδύπησε.] Vide ad *Il.* δ', 455.

Ibid. ——ὡς εἰναλίη κήξ.] Ὄρνεον θαλάσσιον, παραπλήσιον χελιδόνι. Ἔνιοι δὲ λάρον αὐτὸν λέγεσιν· οἱ δὲ αἰθυιαν. *Schol.*

Ver. 483. Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον.] Εἰκὸς αὐτὸν ἀκηκοέναι παρὰ τῦ Λαέρτα, ϕ διηγήσαντο οἱ Φοίνικες. *Schol.*

Ver. 487. ——παρὰ κὴ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε Ζεὺς.] Vide ſuprà ad δ', 237.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Καδδραθέτην δ' ὁ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλα μίνυνθα·
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος. Οἱ δ' ἐπὶ χέρσῳ
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία· κὰδ δ' ἔλον ἱστὸν
Καρπαλίμως, τιὰ δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κτῖ' δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχετο μύθων·
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἠδὲ βοτῆρας·
Ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι·
Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδὴς·
Πῇ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δώματ' ἵκωμαι
Ἀνδρῶν, οἳ κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν;
Ἦ ἴθυς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἄλλως μέν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
Ἔρχεσθ'· ἢ γάρ τοι ξενίων ποθή· ἀλλά σοι αὐτῷ
Χεῖρον· ἐπεί τοι ἐγὼν μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτης
Ὄψεται· ἢ γὰρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ

Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
Dormierunt verò non multum in tempus, sed paululùm;
Statim enim aurora venit pulchrosolio. At ad terram
Telemachi socii solvebant vela; demiserúntque malum
Confestim; ipsámque *navem* in stationem subduxerunt remis:
Anchoras autem ejecerunt, ac retinacula alligaverunt:
Ipsique porrò egrediebantur in littus maris,
Cœnámque parabant, miscebántque generosum vinum.
At postquam potûs et cibi desiderium exemissent,
His utique Telemachus prudens exordiebatur sermonem;
" Vos quidem nunc ad urbem agite navem nigram;
" At ego agrum adibo, et pastores:
" Vespertinus verò in urbem, visis meis operibus, revertar:
" Manè autem vobis viaticum apposuero,
" Convivium bonum carniúmque et vini dulcis.
Hunc autem rursùs allocutus est Theoclymenus deo-par;
" Quónam enim ego, dilecte fili, ibo? cujusnam ædes accedam
" Virorum, qui in asperâ Ithacâ dominantur?
" An rectà tuam matrem adibo et tuam domum?
Hunc autem Telemachus prudens contrà allocutus est;
" Alioquin quidem te ego et nostram ad-*domum* juberem
" Ire, haud enim tibi xenjorum desiderium *esset*; sed tibi ipsi *nunc*
" Pejus *erit*: quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
" Videbit; nequaquam enim frequentèr procis in domo

Ver. 493. Καδδραθέτην.] Ita edidit *Barnesius*; eâdem scilicèt ratione ac dicitur κάββαλε, καδδῦσαι, &c. Vide ad *Il.* π', 106. *Al.* Κὰδ δραθέτην.

Ver. 494. —— ἐπὶ χέρσῳ.] *Al.* ἐπὶ χέρσῳ.

Ver. 496. —— προέρυσσαν ἐρετμοῖς.] Ita rectè edidit *Barnesius*; atque ita in omnibus scribitur *Iliad.* ά, 435, ubi idem hic versus occurrit. *Vulgg.* hoc in loco προέρυσαν. Quod penultimam corripit. *Al.* προέρεσσαν. Quo modo et legendum conjicit *Barnesius*. Sed nihil opus: Nam voces ἔρυσαν, προέρυσαν eodem sensu alibi usurpat Poëta. Vide suprà ad ί, 73; et ad *Il.* ά, 435 et 485.

Ver. 497. Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.]

Anchora de prorâ jacitur, stant littore puppes.
Æn. III, 277.

Ver. 499. —— ἐντύνοντο.] Vide suprà ad ζ, 31; et ad *Il.* ί, 203.

Ver. 503. —— ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι.] *Al.* ἀγρόνδ' ἐσελεύσομαι. *Al.* ἀγρὸς ἐπεισόμαι.

Ver. 505. —— ὁδοιπόριον.] Τὸν ἀπὸ τῆς πλοὸς δεῖπνον ἢ ἀμοιβήν. *Schol.*

Ver. 506. —— οἴνου ἡδυπότοιο.] Vide suprà ad β', 340.

Ver. 508. Πῇ γὰρ ἐγὼ.] Refertur istud γὰρ ad id quod elegantèr reticetur: " *Nescio quid mihi faci-* " *endum sit*; *Quónam* ENIM &c."

Ver. 513. —— ἢ γάρ τοι.] *Al.* ἢ γάρ μοι. *Al.* ἢ γάρ τις. *Al.* ἢ γάρ τι· uti infrà *ver.* 515.

Ibid. —— ξενίων.] Τῶν πρὸς ξένων ὑποδοχὴν ἐπιτηδείων. *Schol.* Sic infrà *ver.* 545;
—————— ξενίων δέ οἱ ἢ ποθὴ ἔσται.

Φαίνεται, ἀλλ' ἄπο τῶν ὑπερωΐῳ ἰχὼν ὑφαίνῃ.
Ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὅν κεν ἴκηαι,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
Τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι·
Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔξειν.
Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
Εἰ καί σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπλατο δεξιὸς ὄρνις,
Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, χθὶ δὲ πλερὰ χεῦεν ἔραζε,
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτῷ Τηλεμάχοιο.
Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τηλέμαχ', ἤ τοι ἄνευ θεῦ ἕπλατο δεξιὸς ὄρνις·
Ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἐόντα.
Ὑμετέρῳ δ' οὐκ ἔστι γένευς βασιλεύτερον ἄλλο
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Αἲ γὰρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἔξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πιστὸν ἑταῖρον·
Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
Πείθῃ ἐμῶν ἑτάρων, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
Καὶ νῦν μοι ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν

" Apparet; ſed ſeorsùm-ab his in ſuperiore-ædium-parte telam texit.
" At tibi alium virum indicabo, quem adeas,
" Eurymachum, Polybi prudentis inclytum filium,
" Quem nunc inſtar dei Ithacenſes ſuſpiciunt:
" Etenim longè optimus vir *eſt*, cupitque maximè
" Matrem meam ducere-uxorem, et Ulyſſis munus habere.
" Sed hæc ſanè Jupiter novit Olympius, in æthere habitans,
" An et ipſis ante nuptias perficiat malum diem.
Sic utique ei locuto ſupervolavit dextera avis,
Accipiter, Apollinis velox nuncius; in pedibus autem
Vellebat columbam tenens, pennas autem defundebat ad terram,
In medio inter navémque et ipſum Telemachum.
Illum autem Theoclymenus à-ſociis ſeorsùm ubi-vocâſſet,
Inhæſitque ei manui, verbúmque dixit, et compellabat;
" Telemache, nequaquam ſine deo volavit dextera ales;
" Cognovi enim ipſam contrà intuitus auguralem eſſe.
" Veſtro autem non eſt genere regalius aliud
" In populo Ithacæ; ſed vos potentes ſemper.
Hunc autem ſtatim Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Utinam enim hoc, hoſpes, verbum perfectum ſit;
" Ita citò cognoſceres amicitiámque multáque dona
" Ex me; adeò ut aliquis te occurrens beatum-diceret.
Dixit, et Piræum allocutus eſt fidum ſocium;
" Piræe Clytide, tu etenim mihi aliis etiam *in rebus* maximè
" Obſequeris meorum ſociorum, qui me in Pylum comitati ſunt:
" Etiam nunc mihi hunc hoſpitem ducens in ædibus tuis

Ver. 517. ——ἴκηαι.] *Al.* ἵκοιο.

Ver. 520. ——μέμονέν τε μάλιστα.] Vide ſuprà ad *ver.* 16.

Ver. 521. ——γαμέειν.] Vide ſuprà ad λ', 272.

Ver. 523. Εἰ καί σφιν.] Apud *Euſtathium* in commentario Εἰ κέ σφιν. Atque ita habet MS à *Tho. Bentleio* collatus. Quæ et proba lectio.

Ver. 525. Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος.] Αἰγύπτιοι τὴν ἱέρακα Ἀπόλλωνι τιμᾶν ἐοίκασι, καὶ τὴν μὲν θεὸν Ὧρον καλοῦσι τῇ φωνῇ τῇ σφετέρᾳ· τὰς δ' ὄρνιθας λέγουσι Θαυμαστὰς, [*Al.* Θαυσὰς,] καὶ προσήκειν τῷ θεῷ τῷ προειρημένῳ φασίν. Ὁρῶσι γὰρ ἱέρακες ὀρνίθων μόνον ἀεὶ ἐν ταῖς ἀκτῖσι τοῦ ἡλίου ῥᾳδίως καὶ ἀσφαλῶς βλέποντες, καὶ δυσωπούμενοι ἧκιστα· πορείαν τε τὴν ἀνωτάτω ἴασι, καὶ αὐτὰς ἡ θεία φλὸξ λυπεῖ ὀδύνην. *Ælian. de Animal. lib.* X, *cap.* 14.

Ver. 530. ——ἤ τοι ἄνευ θεῦ.]

——————non hæc ſine numine Divûm
Eveniunt——————. *Æn.* II, 777.

Ibid. ——ἕπλατο.] *Al.* ἦλυθε.

Ver. 531. ——οἰωνὸν ἐόντα.] Τετέρι σημαντικὸν καὶ μαντευτικόν. *Euſtath.*

Ver. 532. ——γένευς.] *Al.* γένος.

Ver. 533. Ἐν δήμῳ Ἰθάκης.] Vide ſuprà ad α', 103.

Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.
Τὸν δ' αὖ Πείραιος δῃϊκλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ ἄ ποθὴ ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκεθ' αὐλὴν,
Ἔνθα οἱ ἦσαν ὗες μάλα μυρίαι, ἦσι συβώτης
Ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

" Accuratè tracta et honora, donec venero.
Hunc autem rursùs Phræus haftâ-inclytus contrà allocutus eſt;
" Telemache, etiamſi enim tu multo tempore hîc maneas,
" Hunc tamen ego curabo; xeniorum autem ei deſiderium non erit.
Sic locutus, navem conſcendit, juſſitque ſocios
Ipſoſque conſcendere, et retinacula ſolvere.
Hi autem ſtatim conſcendebant, et in tranſtris ſedebant.
Telemachus verò ſub pedibus ligavit pulchros calceos,
Sumpſitque validam haſtam præfixam acuto ære,
Navis à tabulatis: illi autem retinacula ſolverunt.
Hi quidem ſurſùm-acti navigabant in urbem, ſicut juſſerat
Telemachus, dilectus filius Ulyſſis divini.
Hunc autem celeritèr progredientē pedes ferebant, donec venit in cortem;
Ubi ei erant ſues valdè multæ, apud quas ſubulcus
Bonus ut-erat, dormiebat, dominis benè cupiens.

Ver. 542. —— τιέμεν.] Vide ad *Il.* δ', 257; et ν', 103.
Ver. 544. —— εἰ γάρ.] " *Ne de meo obſequio* " *dubites, ſi* ENIM *&c.*"
Ver. 545. Τόνδε δ' ἐγὼ.] *Al.* Τὸν δ' ἔτ' ἐγώ.
Ver. 548. —— ἧ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.]
Linquere tum portus jubeo, et conſidere tranſtris. *Æn.* III, 289.
Ver. 550. —— ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.]
—— ferro præfixum robur acuto. *Æn.* X, 479.
Ver. 552. —— ὡς ἐκέλευσεν Τηλέμαχος.] Nempè ſuprà *ver.* 502.
Ver. 554. —— πόδες φέρον.]
Quò te Mœri pedes? —— *Virgil. Eclog.* IX, 1.
Ver. 556. —— ἐνίαυεν.] *Al.* ἐπίαυεν.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Π'.

Ἐλθόντι εἰς τὸς ἀγρὸς Τηλεμάχῳ, πέμπεται Εὔμαιος εἰς τὴν πόλιν, ὀφείλων ἐπαγγεῖλαι τῷ δεσπότῃ τὴν παρουσίαν. Γίνεται ὴ ἐν τοῖς ἑξῆς Ὀδυσσέως πρὸς τὸν υἱὸν ἀναγνωρισμὸς, κατὰ βούλησιν Ἀθηνᾶς, καὶ τὴ ἐπὶ τὴν ἐνέδραν Τηλεμάχῳ τεταγμένων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφή.

Ἐπιγραφαί.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου.

Ἄλλως,

Πῖ δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζῃ πατέρα ὅν.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ, κειαμένω πῦρ,

LIB. XVI.

DIversâ autem ex parte in casâ Ulysses et nobilis subulcus
Parabant jentaculum simul cum aurorâ, accenso igne,

Ver. 1. Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς &c.] Obſervat hîc *Dionyſius Halicarnaſſenſis* quàm ſingulari cum venuſtate res etiam tenuiſſimas et vulgatiſſimas depingat Poëta. Ἔστι δὴ παρ' Ὁμήρῳ μὲν ὁ παρὰ τῷ Συβώτῃ καταγόμενος Ὀδυσεὺς, περὶ τὴν ἑωθινὴν ὥραν ἀκρατίζειν μέλλων, ὡς τοῖς Παλαιοῖς ἔθος ἦν· ἔπειτα ὁ Τηλέμαχος αὐτοῖς ἐπιφαινόμενος ἐκ τῆς εἰς Πελοπόννησον ἀποδημίας. Πραγμάτια λιτὰ καὶ βιωτικὰ ἡρμοσμένα ὑπέρδυ. Πῶς δέ ἐστιν ἡ τῆς ἁρμοττούσης ἀρετὴ, τὰ ποιήματα δηλώσει παρατεθέντα αὐτά· "Τὼ "δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς Ἐντύνον- "τες ἄριστον ἅμ' ἠοῖ &c." Ταῦθ' ὅτι μὲν ἐπάγεται καὶ καλεῖ τὰς ἀκοὰς, ποιημάτων τε καὶ τῶν πάνυ ἡδέων ἑδενὸς ἥττω μοῖραν ἔχει, πάντες ἂν οἶδ' ὅτι μαρτυρήσειαν. Περὶ συνθέσεως, § 3. Ita *Virgilius* (notante *Sylburgio* ad hunc *Dionyſii* locum) agricolarum opera *per ſe et tenuia et penè immunda* pari cum elegantiâ et jucunditate depingit;

Sed tamen alternis facilis labor &c.

Georgic. I, 79.

Vide ad *Il.* ζ', 466.

Ibid. —— θεῖος ὑφορβὸς.] Apud *Dionyſium*, loco jam citato, et apud *Athenæum*, *lib.* I, *cap.* 9, δῖος ὑφορβὸς, uti infrà *ver.* 20. Vide ſuprà ad ξ', 3.

Ver. 2. Ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ.] Ἄριστον, τὴν ἑωθινὴν τροφὴν, ἣν τινες ἀκρατισμὸν λέγουσιν. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*. Ὅτι τροφαῖς ἐχρῶντο ἥρωες παρ' Ὁμήρῳ, πρῶτον μὲν τῷ καλουμένῳ ἀκρατίσματι, ὃ λέγει ἄριστον, ὃ ἅπαξ μέμνηται ἐν Ὀδυσσείᾳ, "Ὀδυσεὺς καὶ "δῖος ὑφορβὸς Ἐντύνοντ' ἄριστον, κειαμένω πῦρ." —— Λέγει ὃ τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα, ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, ἀφ' οὗ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς. *Athenæus*, *lib.* I, *cap.* 9. Vide et *Plutarchum*, *Symposiac.* *lib.* VIII, *Probl.* 6. Porrò *Barneſius* Vulgatique hoc in loco habent, "Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' "ἠοῖ" *Euſtathius* autem in commentario, et *Athenæus*, loco jam adducto, legunt "Ἐντύνοντ' ἄριστον." Quam lectionem Textui inſerui, quia ἄριστον (hoc in ſenſu) primam producit. Vide ad *Iliad.* δ', 42. Cæterùm *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, loco ſuprà citato, legit Ἐντύνοντες ἄριστον. Quod neque ad ſententiam rectè ſe habet. De proſodiâ vocis Ἐντύνοντο, vide ad *Il.* ί, 203.

Ibid. —— κειαμένω.] Apud *Euſtathium* in commentario, κηάμενοι. Quod et ferri poſſet. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver.

Ἐκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομιώοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δὲ θοὸν σαίνουσιν κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὕλαον προσιόντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, θοί τε κλῦπος ἦλθε ποδοῖιν·
Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος,
Ἦ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
Ἀλλὰ θοισαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἦλυθ' ἄνακτος·
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Ὡς δὲ πατὴς ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ,
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,

Emiſerúntque paſtores cum congregatis ſuibus.
Telemachum verò circum-adulabantur canes latratores,
Neque illatrabant advenienti: animadvertit autem nobilis Ulyſſes
Adulantes canes; circúmque ſonus venit pedum:
Statim autem Eumæum verbis alatis allocutus eſt;
" Eumæe, certè omninò aliquis tibi veniet huc ſocius,
" Vel et notus alius; quoniam canes non latrant,
" Sed circùm-adulantur; pedum autem ſubtùs ſonum audio.
Nondum totus dictus erat ſermo, quum ei dilectus filius
Stetit in veſtibulis: perculſus autem profiliit ſubulcus;
Atque ex ejus manibus ceciderunt vaſa, quibus utebatur,
Miſcens generoſum vinum: ipſe verò obvius ivit hero;
Oſculatúſque eſt ipſi capútque et ambo lumina pulchra,
Manúſque ambas: uber autem ei excidit lachryma.
Sicut verò pater ſuum filium benè volens amplectitur,
Reverſum ex longinquâ terrâ decimo anno,

Ver. 3. Ἐκπεμψάν τε.] *Al.* Ἐκπέμψαντε.

Ver. 4. ——σαίνουσιν.] Ita edidit *Barneſius*: Eâdem ſcilicèt ratione ac dicitur ἐπισσείησιν, *Iliad.* δ', 167; et ὑποδδείσας, infrà *ver.* 425 hujus libri: Atque ita etiam in vulgatis ſcripta occurrit ipſa vox θοισαίνοντες ſuprà κ', 215. Cum *Barneſio* porrò facit et MS unus à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* hoc in loco, σαίνουσιν.

Ibid. ——ὑλακόμωροι, Οὐδ' ὕλαον.] Ὅρα ὡς τὸ μὲν "ὑλακόμωροι" ἔκτεινει τὴν ἔρχεσθαι, τὸ δὲ "ὕλαον ω," καὶ τὸ "οὐχ ὑλάουσι," (infrà *ver.* 9,) συνείλκυσε αὐτήν. *Euſtath.* Cujus rei eadem videtur eſſe ratio ac in vocibus ἀβάνατος, Πριαμίδης, et ſimilibus. Vide ad *Il.* ά, 398; item ſuprà ad ξ', 29.

Ver. 6. ——περί τε κλύπος ἦλθε ποδοῖιν.] *Dionyſ. Halicarn.* loco ſuprà ad *ver.* 1 citato, legit ὑπὸ δ' κλύπος. Quam lectionem cum ſequentibus ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω, *ver.* 10, meliùs congruere exiſtimat *Sylburgius*. Præſtare tamen videtur hoc in loco vulgata lectio.

Ver. 7. ——ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.] Apud *Dionyſ. Halicarn ibid.* προσεφώνει ἴσγυς ἰόντα.

Ver. 10. ——θοισαίνουσι.] Vide ſuprà ad *ver.* 4.

Ver. 11. Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε.]

Vix ea fatus erat, cùm ——————.

Æn. I, 590. II, 323. III, 90.

Cæterùm *Barneſius* inter Varias Lectiones rettulit εἴρηται· quo modo minimè conſtaret Temporum ratio. Simile enim eſſet, ac ſiquis Anglicè diceret **He has ſcarce done ſpeaking**; pro eo quod eſt, **He had ſcarce done ſpeaking.** Vide ad *Il.* ά, 37; et δ', 492.

Ver. 13. ——ἄρα.] *Ut fieri ſolet re inopinatâ perculſis* ——.

Ver. 14. ——ἀντίος ἦλυθ' ἄνακτος.] Apud *Dionyſ. Halicarn.* ἀντίος ἦλθεν ἄνακτος. *Al.* ἀντίον ἦλυθ' ἄνακτος. *Al.* ἀντίος ἔδραμ' ἄνακτος. Quam poſtremam lectionem et præfert *Barneſius*, quòd " *ſervi fidiſſimi alacritatem meliùs notet.*"

Ver. 15. Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα] Sic apud *Catullum*;

Jucundum os oculóſque ſuaviabor.

Epigr. IX, *ver.* 9.

Porrò *Euſtathius* in commentario hîc legit κῦσε· et MS à *Tho. Bentleio* collatus habet κύσε. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide infrà ad ρ', 39.

Ver. 16. ——θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.] *Al.* θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶδεν. Ut ſuprà λ', 390.

Ver. 17. ——φιλὰ φρονέων.] Ita ex *Schol.* MSS et ex Editionibus compluribus edidit *Barneſius*; quocum faciunt *Euſtathius* et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Atque ita in omnibus legitur, *Iliad.* δ', 219; έ, 116; *Odyſſ.* ζ, 313; ή, 15, 42, 75. *Henricus Stephanus* autem aliique hîc habent φιλοφρονέων· quæ vox alibi apud Poëtam non occurrit.

Ibid. ——ἀγαπάζει.] *Al.* ἀγαπάζῃ.

Ver. 18. Ἐλθόντ'.] *Al.* Ἐλθών.

Ibid. ——ἐξ ἀπίης γαίης.] *Etymologicon Magnum* exponit; Ἀπὸ τῆ Πελοποννήσῳ· τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο Αἰγιάλεια ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ,

Μῶνον, τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς
Πάντα κύσεν ϖεφυὼς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθ' ἐφάμην. ἐπεὶ ὤχεο νηὶ Πύλονδε·
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
Οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι, οὐδὲ νομῆας,
Ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὣς γάρ νύ τοι εὐαδὲ θυμῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων προσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἔσσεται ὅττως, ἄτ̣τα· σέθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,

Unicum, in-senectute-genitum, ob quem dolores multos passus sit;
Sic tunc Telemachum deo-parem nobilis subulcus
Totum osculatus est circumplexus, tanquam ex morte elapsum:
Et lugens verbis alatis allocutus est;
" Venisti, Telemache, dulce lumen; non te ampliùs ego
" *Me* visurum putabam, postquam ivisti navi ad-Pylum:
" Sed age, nunc ingredere, dilecte fili, ut te animo
" Delecter inspiciens recèns aliundè intùs existentem.
" Nequaquam enim frequentèr agrum adis, neque pastores;
" Sed in-urbe-manes: sic enim tibi placet animo,
" Virorum procorum aspicere pernicioſum cœtum.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus est;
" Erit sic, pater: tuî enim causâ huc venio,
" Ut téque videam oculis, et sermonem audiam,

ποταμῦ, ϗ Μελείης τ' Ὠκεανῦ· ὕστερον ὃ πάλιν Ἀπία ἐκλήθη ἀπὸ Ἄπιδος τῦ Φορωνέως παιδός. *Hesychius* autem vocem ἀπίης interpretatur, τ' μακρὰν ἀπεχόσης. Quod et huic loco (notante *Duporto* in *Gnomologiâ*) aptiùs convenit.

Ver. 19. Μῶνον, τηλύγετον.] Καὶ Ὅμηρος ἀγαπητὸν υἱὸν ὀνομάζει " Μῶνον, τηλύγετον," τυτέσι μὴ ἔχοσιν ἕτερον γονεῦσι, μήτε ἔξοσι γεγεννημένον. *Plutarch.* περὶ πολυφιλίας.

Ibid. —— τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ.] *Eustathius* interpretatur, παῖδα πεπαιδευμένον· Τοιῦτο γὰρ (inquit) παῖς ἐφ' ᾧ πολλὰ μογήσει πατήρ. Sed simpliciùs, ut opinor, et ad vocis ἄλγεα significationem rectiùs exponas, *filium de quo pater perpetuâ sollicitudine maximisque animi angoribus affectus fuerat.*

Ibid. —— μογήσῃ.] *Al.* μογήσοι.

Ver. 21. —— ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα.] *Spondanus* istud ἐκ θανάτοιο, de Procorum insidiis, quas jam tum evaserat *Telemachus*, dictum intelligit. Verùm, ut opinor, non de hoc præcipuè jam loquitur Poëta, sed in universum de inopinato Telemachi in Ithacam reditu, quem desperabat *Eumæus*. Atque ita ipse *Eumæus*, *ver.* 23;

—— —— οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθ' ἐφάμην, ἐπεὶ ὤχεο νηὶ Πύλονδε.

Ver. 23. —— οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε.] Ita *Barnesius*. *Vulgg.* οὔ σέ τ' ἔγωγε. *Eustathius* in commentario, οὔ σε ἔγωγε.

Ver. 25. —— ὄφρα σε θυμῷ Τέρψομαι εἰσορόων.] " *Ut me ipse animo oblectem, te intuens.*" Hæc videlicèt primaria et maximè propria vocis mediæ significatio. Vide suprà ad ι, 491; et ι, 296.

Ver. 28. —— ἐπιδημεύεις.] Ἐν τῇ πόλει ἀλατεύεις, ἢ ἀλατρίζεις. *Schol.*

Ver. 29. —— προσορᾶν.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἐσορᾶν. Quæ et verior fortasse lectio. Nam infrà ψ, 303, ubi idem ferè versus occurrit, in omnibus legitur ἐσορῶσ'.

Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον.

Ibid. —— ἀΐδηλον ὅμιλον.] Τὸν ἀδηλοποιὸν ϗ πάντα φθείροντα· ἢ τ τῦ φθαρῆναι ϗ ἀπολέσθαι αἴτιον. *Schol.* Similitèr *Porphyrius* de *Iliad.* λ', 155. [" Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ."] Ἀΐδηλον ὃ πῦρ (inquit) οὐκ ἔστι τὸ μεγαλόδηλον, ἀλλὰ τὸ ἀδηλοποιὸν, ἐξ ὃ σημαίνει τὸ ἀφανιστικόν. *Quæst. Homeric.* 26. Simpliciùs tamen et rectiùs (ut opinor) vocem ἀΐδηλον interpretêris *improbum, iniquum, perniciosum*: Ita enim à Poëtâ usurpari videtur *Iliad.* ε, 880;

—— ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείνατο παῖδ' ἀΐδηλον.

Et *ver.* 897 ejusdem libri;

Εἰ δὲ τοῦ ἔξ ἄλλου γε θεῶν γένος ἐσσὶ δαΐφρων
Ἀΐδηλος.

Ver. 31. Ἔσσεται ὅττως, ἄτ̣τα.] *Barnesius* vocem ἄτ̣τα, ac si *Hebraïca* esset, " *Tu*" vertendam contendit. At rectiùs *Scholiastes*; Ἐπίφθεγμα τιμητικὸν νεωτέρου πρὸς παλαιότερον. Et *Hesychius*; Ἄτ̣τα, προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νέου πρὸς πρεσβύτερον ϗ τροφέα, ὡς πάππα πρὸς τ πατέρα. Sic *Iliad.* ι, 603, et ρ, 561;

Φοῖνιξ, ἄτ̣τα, γεραιὲ ——.

Cæterùm quod addit *Scholiastes*, εἴρηται παρὰ τὸ ἄππα κατὰ Μακεδόνας, τροπῇ γνομένῃ τῦ π' εἰς τ', ἄτ̣τα· id verò non ita firmo niti videtur fundamento.

Ven.

Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένῃ, ἠέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημε· Ὀδυσσῆος δέ πε εὐνὴ
Χήτῃ ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Καὶ λίην κείνη γε μένῃ τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχέουσῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
Αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε·
Ἧσο, ὦ ξεῖνε· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην
Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνήρ, ὅς κατα θήσῃ.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖθις ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο· τῷ δὲ συβώτης
Χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὕπερθεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
Ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·
Σῖτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·

"An mihi adhuc in ædibus mater maneat; an aliquis jam
"Virorum alius *eam* duxerit-uxorem; Ulyſſis autem alicubi cubile
"Inopiâ ſtragularum malas araneas jaceat habens.
Hunc autem rursùs allocutus eſt ſubulcus, princeps virorum;
"Et omninò illa manet patienti animo
"Tuis in ædibus: luctuoſæ verò ei ſemper
"Pereunt noctéſque et dies lachrymas-fundenti.
Sic utique locutus, ei accepit æream lanceam:
At ille introïbat, et tranſivit lapideum limen.
Ei autem ſedem ingreſſo pater ceſſit Ulyſſes:
Telemachus verò ex-alterâ-parte prohibebat, dixitque;
"Sede, ô hoſpes; nos autem et alibi inveniemus ſedem
"Tugurio in noſtro: adeſt nempè vir, qui deponet.
Sic dixit: ille autem retrogreſſus proindè ſedebat: huic autem ſubulcus
Subſtravit viridia virgulta, et pellem inſuper;
Ubi ſedebat deindè Ulyſſis dilectus filius.
Illis autem carnium lances appoſuit ſubulcus
Aſſarum, quas ſcilicèt priori-*die* reliquerant comedentes;
Panem autem feſtinantèr accumulabat in caniſtris;
Deindéque in poculo miſcebat dulce vinum:

Ver. 34. —— ἔγημε.] Vide ſuprà ad λ', 272.

Ibid. —— Ὀδυσσῆος δέ πε εὐνὴ Χήτῃ ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.] Στερρμένη τ' ἐγκοιμωμένων, γέμει ἀραχνίων· ἤγουν ἠμέλητται διὰ τὸ μὴ εἶναι τ' Ὀδυσσέα· εἰώθασι γὰρ οἱ ἀράχναι ἐργεῖν ἐν τόποις ἀμελουμένοις. *Euſtath.* Sic *Heſiodus*;

Ἐκ δ' ἀσγέων ἐλάσσιας ἀράχνια ——.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, 93.

Et *Theocritus*;

—— ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
Λεπτὰ διαστήσαιντο ——. *Idyll.* XVI, 96.

Et *Nonnus Dionyſius*;

—— ἔκειτο ὃ τηλόθι χάρμης
—— ἑκαέτηρος ἀραχνιόωσα βοείη.
Lib. XXXVIII, *ver.* 13.

Et *Propertius*;

Putris et in vacuo texetur aranea lecto.
Lib. III, *Eleg.* vi, *ver.* 33.

Et *Catullus*;

—— nam tui Catulli
Plenus ſacculus eſt aranearum.
Ad Fabullum, *Carm.* XIII, *ver.* 7.

Ver. 35. Χήτῃ ἐνευναίων.] Τῶν ἐνοικουμένων, ὃ ἐστὶ κοιμωμένων· ἢ τῶν ἀδιόλων. *Schol.* Pro poſteriori interpretatione nonnihil facit quod occurrit ſuprà ξ', 50, 51;

Ἐξόρουσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰοειδέος ἀγρίου αἰγὸς
Αὐτῷ ἐνὶ εὐνάοντι ——.

Cæterùm fuerunt, notante *Euſtathio*, qui hîc legerint Χήτῃ ἐνοδιαίῳ.

Ver. 37. —— τετληότι.] Vide ad *Il.* β', 818.

Ver. 39. Φθίνουσιν νύκτες &c.] Vide ad *Il.* β', 43. Porrò Editiones nonnullæ, quibuſcum facit in commentario *Euſtathius*, hîc habent Φθινύθουσιν νύκτες &c. Id quod vix ullâ poteſt licentiâ excuſari.

Ver. 44. Ἧσο, ὦ ξεῖνε.] *Al.* Ἧσο, ξεῖνε.

Ver. 45. —— πάρα δ' ἀνήρ.] *Eumæus* videlicèt; *ver.* 46.

Ver. 46. —— αὖθις.] *Al.* αὖτις.

Ibid. —— ἄρ'.] *Ut juſſerat Telemachus* ——.

Ver. 49. Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας.] *Al.* Τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας. *Al.* Τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν.

Ver. 50. —— ὑπέλειπον.] *Al.* κατέλειπον.

Ver. 51. Σῖτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν.]
—— Cererémque caniſtris
Expediunt —— ——. *Æn.* I, 705.

Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·
Πάτερ, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί ἑ πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων·
Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
Πλαζόμενος· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων.
Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρὰς
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὔμαι', ἦ μάλα τῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
Πῶς γὰρ δὴ τ' ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ ὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζῃ,
Ἢ αὐτῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα κομίζῃ,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν,

Ipse verò è-regione sedit Ulyssis divini.
Hi autem ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
At postquam potûs et cibi desiderium exemissent,
Tunc demùm Telemachus allocutus est nobilem subulcum;
" Pater, undè tibi hospes hic venit? quomodo autem ipsum nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?
" Nequaquam enim ipsum peditem puto huc venisse.
Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
" Equidem tibi, fili, vera omnia dicam:
" Ex Cretâ quidem genus gloriatur latâ:
" Dicit autem *se* multas hominum urbes peragrâsse
" Errantem; sic enim ei destinavit hæc deus.
" Nunc autem demùm Thesprotorum virorum ex nave elapsus
" Venit meum ad stabulum: ego verò tibi in-manus-*eum*-tradam;
" Fac, quomodo vis; supplicem autem tibi *se* profitetur esse.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus est;
" Eumæe, certè valdè hoc verbum triste dixisti:
" Quomodo enim jam hospitem ego suscipiam domi?
" Ipse quidem juvenis sum, et nondum manibus confidi
" Virum propulsare, quandò quis prior lacessiverit,
" Matri autem meæ bifariàm animus in mente cogitat,
" An illic apud me maneat, et domum curet,
" Torúmque reverens mariti, populique famam;

Ver. 57. Ἄτλα.] Vide suprà ad *ver.* 31.
Ver. 58. ——εὐχετόωντο.] *Al.* εὐχετόωνθ'. Quod cum præcedente Ἤγαγον minùs aptè convenit.
Ver. 59. Οὐ μὲν γάρ τί ἑ πεζὸν.] Similitérque infrà *ver.* 224; Vide suprà ad α, 173.
Ver. 62. Ἐκ μὲν Κρητάων.] Vide suprà ad ξ, 199.
Ver. 64. ——ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων.]
——————sic fata Deûm rex
Sortitur——————. *Æn.* III, 375.
—— nam sæva Jovis sic numina poscunt.
XI, 901.
Ver. 65. ——ἐκ νηὸς.] *Al.* παρὰ νηός.
Ver. 66. ——πρὸς σταθμόν.] *Al.* παρὰ σταθμόν.
Ver. 67. ——ἐθέλεις.] *Al.* ἐθέλῃς.
Ver. 69. ——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Ut alibi sæpè.
Ver. 73. Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς &c.] Repugnare hæc existimat *Spondanus* iis quæ suprà memorantur *Odyss.* ὁ, 16; Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι &c. " Hæc " verba Telemachi (inquit) aut oblivionem illius " aut ἀπιστίαν indicant. Oblivionem quidem, quòd " non recordetur eorum quæ à Minervâ apud Me- " nelaum audivit de rato jam consilio Penelopæ " alicui ex procis nubendi: Ἀπιστίαν verò, quia id " in dubium revocat, neque de ejus veritate quip- " piam statuit: Ait enim dubitare adhuc Penelo- " pen quid factura sit. Ego sanè, ut ingenuè di- " cam, hanc ἀσυγασίαν in hâc parte excusare hacte- " nùs non potui." Ita vir eruditus: Sed reverà nulla omninò hîc ἀσυγασία. Non enim nuptias suas cum *Eurymacho* ipsa statuisse ibi dicitur *Penelope*; sed à Consanguineis tantùm ad nuptias conficiendas urgeri: Id quod huic loco minimè repugnat.
Ver. 74. ——κομίζῃ.] *Al.* κομίζοι.

Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
Ἀλλ' ἤτοι τ' ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες, καὶ ποσσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ', ὅππη μιν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Εἰ δ' ἐθέλῃς σὺ, κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἄπαντα,
Ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἑταίρους.
Κεῖσε δ' ἂν οὔ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῶμι
Ἔρχεσθ'· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
Μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλέοσσιν ἐόντα
Ἄνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλ', ἐπεὶ θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστὶν,
Ἦ μάλα μευ καταδάπτει ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιοῦτος ἐόντος.
Εἰπέ μοι, ἦέ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ·

" An jam unà ſequatur Achivorum
" *eum*, quicunque optimus
" Ambit *eam* in ædibus vir, et plu-
" rima dederit.
" Sed ſanè hoſpitem, quoniam tuam
" advenit domum,
" Induam ipſum lænâque tunicâ-
" que, veſtimentis pulchris;
" Dabo etiam enſem ancipitem, et
" pedibus calceamenta;
" Mittámque, quò ipſum cor ani-
" múſque jubet.
" Sin velis tu, curato *eum* in ſtabulis
" detentum:
" Veſtimenta autem huc ego mit-
" tam, et cibum omnigenum,
" Ad-edendum, ut nè te atterat et
" ſocios.
" Illuc verò haud ipſum ego ad pro-
" cos ſivero
" Ire; valdè enim petulantem inſo-
" lentiam habent;
" Nè ipſum convitiis-proſcindant;
" mihi autem dolor erit gravis.
" Efficere autem difficile quid inter
" plures exiſtentem,
" Virum etiam fortem; quoniam
" multò potentiores ſunt.
Illum autem rursùs allocutus eſt pa-
tiens nobilis Ulyſſes;
" O amice, quoniam ſanè mihi
" etiam reſpondere fas eſt,
" Certè valdè meum corroditur au-
" dientis dilectum cor,
" Qualia dicitis procos injuſta moli-
" ri
" In ædibus, invito te, talis cùm-
" ſis.
" Dic mihi, an ſponte ſuccumbas; an te populus
" Oderit in civitate, obſequentes dei voci:

Ver. 80. ——ξίφος ἄμφηκες.] Sic apud *Virgilium*;

Sed *ferro anciptiti* ——————. *Æn.* VII, 525.

Ver. 82. ——κόμισσον.] Ita edidit *Barneſius*; atque ita habet MS unus à *Tho. Bentleio* collatus. Rectè, ut opinor. *Al.* κόμιζον et κόμισον.

Ver. 83. ——κὴ σῖτον ἅπαντα.] Ἐν ᾧ τῷ, " κὴ " σῖτον ἅπαντα," δυσχερὲς ἀρσενικοῦ γένους νοῆσαι τὴν λέξιν· σῖτος μὲν γὰρ, ὁ ἀκατέργαστος· ἐπὶ δὲ βρώματος, ἀοριστέρως τὸ σῖτον λέγεται. Ἔστι δὲ ἴσως θεραπεία, ἢ τὸ εἰπεῖν, εἵματα ἅπαντα πέμψω, κὴ τὸ σῖτον· ἢ κὴ τὸ σῖτος εἰς τὸ σῖτον, εἶτα ἐπαγαγεῖν τὸ " ἅ- " παντα" ἀοριστέρως, ὡς ἐπὶ ὄψων. *Euſtath.* Atqui vocem σῖτον, etiam poſteriori in ſenſu, genere *maſculino* effert Poëta infrà τ', 61;

Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ὄρσεν ——.

Et χ', 21;

Σίτός τε κρέα τ' ὀπλα φορήσετο ——.

Ver. 84. ——κατατρύχῃ.] *Al.* κατατρύχοι.

Ver. 85. ——ἐῶμι.] *Al.* ἐάσω.

Ver. 88. Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετ' πλέοσσιν ἐόντα
Ἄνδρα κὴ ἴφθιμον.]

——μιᾶς δ' χειρὸς ἀσθενὴς μάχη.
Euripid. Heraclid. ver. 275.

Οὐ δ' γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος.
Sophocl. Oedip. Tyrann. ver. 855.

—— χαλεπὸν δ' ἐρυκακεῖν ἕνα πολλούς.

Infrà *Odyſſ.* υ', 313.

Ver. 91. ——ἐπεὶ θήν.] *Al.* ἐπεὶ δή.

Ver. 92. ——καταδάπτει' ἀκούοντος φίλον ἦτορ.] Nempè καταδάπτεται· ut rectè *Scholiaſtes* et *Euſtathius*. *Barneſius* legi poſſe conjicit " καταδάπτετ' " pro καταδάπτετε, ut ἦτορ ſit *Accuſativus*." Sed nihil opus.

Ver. 96. ——ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ.] Τετέχνηται χρησμῷ· πολλάκις γάρ, φασι, μισθίσασαν τοὺς βασιλεῖς, μαντείας ἐπιγινομένης. *Euſtath.* ad *Odyſſ.* γ', 215. *Spondanus* aliam hîc affert explicationem; ſcilicèt ut intelligatur " de rumore mortui Ulyſſis; quo " audito, ſubditi hæredem illius Telemachum " tanti non fecerint, ut ei auxiliarentur." Sed ut opinor, minùs rectè.

Ver.

Ἦ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι· οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
Αἴ γὰρ ἐγὼν ὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἢ πάϊς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Ἔλθοι ἀλητεύων· (ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·)
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἀπ' ἐμεῖο χάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Εἰ δ' αὖ με πληθύϊ δαμασσάιατο μοῦνον ἐόντα,
Βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε φυσελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κτλ. δώματα καλά·
Καὶ οἶνον ἀφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μάψ, αὔτως, ἀτέλεστον, ἀνιηύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

" An de-fratribus queraris; quibus ſcilicèt vir
" Pugnantibus confidit, etiam ſi magna contentio orta-ſit.
" Utinam enim ego ſic juvenis eſſem hoc cum animo,
" Vel filius ex Ulyſſe eximio, vel etiam ipſe
" Venerit errans; (adhuc enim et ſpei copia *eſt*:)
" Illicò deindè mihi caput abſcinderet alienus vir,
" Si non ego illis malum omnibus fierem,
" Profectus in domum Laërtiadæ Ulyſſis.
" Sin contrà me multitudine domarent ſolum exiſtentem,
" Mallem in meis interfectus ædibus
" Mori, quàm hæc ſemper indigna opera videre,
" Hoſpitéſque malè-tractatos, famulaſque mulieres
" *Illos* violantes indignè in ædibus pulchris;
" Et vinum exhauſtum, et cibum comedentes
" Temerè, incaſsùm, in-infinitum, incompleto in opere.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Equidem tibi, hoſpes, valdè accuratè dicam;

Ver. 97. Ἦ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι.] Ἤγουν χρήζεις ἀδελφῶν, ὡς μὴ ὄντων σοι δηλαδὴ· ἵνα λέγῃ ὅτι, Ἦ οὐκ εἰσί σοι ἀδελφοί; Καὶ πῶς δὲ δύναται κ᾽ ἐπὶ ἀδελφῶν ὄντων ἐρωτηθῆναι τὸ, " Ἦ κασιγνήτοις ἐπιμέμ- " φεαι;" ἵνα λέγῃ ὅτι, Ἦ ἀδελφὸς ἔχων, ἐπιμέμφῃ αὐτοῖς, ὡς μὴ ἐπικουρῆσί σοι; *Euſtath.* Priorem explicandi rationem ſequitur *Scholiaſtes*; poſteriorem præfert *Euſtathius*; quæ et potior videtur. Eandem enim phraſin repetit *Telemachus* infrà *ver.* 115; ubi ex ſequentibus, " Ὧδε γὰρ ἡμετέρῳ γενεὴν " μύνωσι &c," liquet priori iſtâ ratione accipi nullo modo poſſe. Πῶς γὰρ (inquit *Euſtathius* ad illum locum) ἂν τοῦτο [" Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμ- φομαι"] εἴποι ὁ χρήζων μᾶλιστα κασιγνήτων ἀπὸ τὸ μεμονῶσθαι; Quin et, ut rectè obſervat idem *Euſtathius*, ſecundum iſtam explicationem dicendum erat non, κασιγνήτοις, ſed κασιγνήτων ἐπιμέμφεαι. Vide ad *Il.* ά, 65, 93; et β', 225.

Ver. 98. ——ὄρηται] *Al.* ὀρώρῃ

Ver. 99. —— ὕτω νεος εἴην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ.] Ἤγουν νεάζοιμι κατὰ σὲ, ἔχων ὃν ἔχω θυμόν. *Euſtath. Al.* τῷ δὴ ἐπὶ θυμῷ.

Ver. 100. ——ἠὲ καὶ αὐτὸς.] *Euſtathius* verſum huic proximè ſequentem à Veterum nonnullis pro ſpurio notatum refert: Eundémque ipſe rectiùs abeſſe exiſtimat; ſcilicèt ut vox αὐτὸς, eodem modo ac πάϊς, ad præcedentem εἴην referatur. Ὅρα ὃ (inquit) ὡς ἐν εὐχῆς τύπῳ εἰπὼν εἴθε εἴην Ὀδυσεὺς, ὡς ἂν ποιήσαιμι τὰ κ᾽ τὰ, λαλεῖ ἐν σχήματι ἀλλοτρίῳ ἐμφαντικῶς ἅπερ ἐν τοῖς ἑξῆς ποιήσει αὐτός.——Καὶ ὁμως ἠχρείωσαν τὸ σχῆμα τοῦτο τινὲς, παρεμβαλόντες μὴ τὸ " ἠὲ καὶ αὐτὸς," τὸ " Ἔλθοι ἀλητεύων, ἔτι γὰρ καὶ " ἐλπίδος αἶσα." Τοῦ γὰρ τοιούτου σίχου παρεντεθέντος ἐγκόπτεται ὁ εἱρμὸς τῆς εὐφυοῦς ἐμφάσεως. Διὸ καλῶς οἱ Παλαιοὶ ἐπισήσαντες ἐνόθευσαν τὸ σίχον ἀθετίσαντες. Ac omiſſo quidem iſto verſu aptiùs cohærebunt ſequentia Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο χάρη &c. Porrò cùm ſimilis verſiculus occurrat infrà τ', 84;

Ἦ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ ἐλπίδος αἶσα·

ubi ad ſententiam planè neceſſarius eſt; veriſimile videtur eum indè à minùs peritis huc levi cum immutatione tranſlatum.

Ver. 102. ——ἀπ' ἐμεῖο χάρη τάμοι.] Non, χάρη τάμοι ἀπ' ἐμεῖο· ſed χάρη ἐμεῖο ἀποτάμοι.

Ver. 105. ——πληθύϊ δαμασσάιατο] Pronuntiabatur πληθῦ, ſive πληθυῖ duabus ſyllabis.

Ver. 106. ——κ' ἐν.] *Al.* κεν· minùs rectè.

Ver. 110. Καὶ οἶνον ἀφυσσόμενον.] Vide ſuprà ad δ', 359. Porrò cùm voces ἀφυσόμενος et ἀφυσάμενος ſemper alibi apud Poëtam ſenſu *activo* uſurpantur; (Vide ad *Il.* κ', 579; π', 230; ψ', 220;) legendum hîc crediderim ἀφυσομένους· quod et cum præcedente Ῥυσάζοντας, et cum ſequente ἔδοντας, multò aptiùs congruet. Sed expectandi codices.

Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνῃ,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται·
Ὧδε γὰρ ἡμετέρῳ γενεὴν μήσατο Κρονίων·
Μοῦνον Λαέρτῃ Ἀρκεισιάδῃ υἱὸν ἔτικτε,
Μοῦνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μοῦνον ἐμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο·
Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶ ἐνὶ οἴκῳ.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με ἀφαρπάξουσι καὶ αὐτόν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.

" Neque omninò mihi omnis populus inviſus iraſcitur,
" Neque de-fratribus queror; quibus ſcilicèt vir
" Pugnantibus confidit, etiam ſi magna contentio orta-ſit:
" Ita enim noſtrum genus ſolitarium-fecit Jupiter;
" Solum Laertem Arceſius filium genuit;
" Solum autem rursùs Ulyſſem pater genuit; at Ulyſſes
" Solum me in ædibus genitum liquit, neque fruitus eſt:
" Ideò nunc inimici valdè multi ſunt in domo.
" Quotquot enim inſulis dominantur optimi,
" Dulichióque, Samæque, et nemoroſæ Zacyntho;
" Et quot in aſperâ Ithacâ dominantur,
" Tot matrem meam ambiunt, atterúntque domum.
" Illa autem neque abnegat odioſas nuptias, neque finem
" Facere poteſt; hi autem conſumunt comedentes
" Domum meam: citò utique me perdent et ipſum.
" Sed ſanè hæc quidem deorum in genibus poſita-ſunt.

Ver. 114. ——ἀπεχθόμενος χαλεπαίνῃ.] *Barneſius* vocem ἀπεχθόμενος hîc reddit, " *odio habens:*" Alii vertunt " *iratus,*" et " *infenſus:*" cui interpretationi favet quidem quod occurrit ſuprà *ver.* 95, 96, ubi *Ulyſſes Telemachum* interrogat, " ——ἦ " σέ γε λαοὶ Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ——;" Verùm cùm voces ἀπεχθόμενος, ἀπέχθεσθαι, &c, nuſquam apud Poëtam iſto ſenſu uſurpantur, ſed ſemper paſſivè " *odio habitus, odio haberi,*" ſignificant; etiam hîc ἀπεχθόμενος " *inviſus*" reddidi. Vide *Iliad.* Φ', 83; *Odyſſ.* κ', 74, 75; σ', 164.

Ver. 115. Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι.] Vide ſuprà ad *ver.* 97.

Ver. 116. ——ὄρηται.] *Al.* ὀρώρῃ. Ut ſuprà *ver.* 98.

Ver. 117. ——ἡμετέρῳ γενεὴν μήσατο Κρονίων.] Χρηστοὶ δὲ καὶ δίκαιοι παῖδες ὀ μόνον διὰ τὰς γονεῖς ἀγαπήσουσι μᾶλλον ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ τὰς γονεῖς δι' ἀλλήλους· ἴσως ἀεὶ καὶ φρονοῦντες καὶ λέγοντες, ὅτι τοῖς γονεῦσιν ἀντὶ πολλῶν χάριν ὀφείλοντες, μάλιστα διὰ τὰς ἀδελφὰς ὀφείλουσιν ὡς τοῦτο δὴ κτήματων ἁπάντων τιμιώτατον καὶ ἥδιστον ἔχοντες παρ' αὐτῶν. Εὖ γέ τοι καὶ Ὅμηρος πεποίηκε Τηλέμαχον ὡς συμφορᾶς τὸ ἀνάδελφον τιθέμενον, " Ὧδε γὰρ ἡμετέρῳ γενεὴν μήσατο Κρονίων." *Plutarch. de Fraterno amore.*

Ver. 119. ——αὖ Ὀδυσῆα.] *Al.* αὖτ' Ὀδυσῆα.

Ver. 120. ——οὐδ' ἀπόνητο.] Τετίσθω οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ ὠφελήθη. *Euſtath.*

Ver. 121. Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι.] Ita reſtituit *Barneſius* ex *Euſtathii* Editione *Baſileenſi*, et ex ipſius commentario, ubi hoc modo explicatur: Διὸ, τετίσθω ἀφ' ἧς τοιαύτην μέμνωνται, δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶν ἐν οἴκῳ. Cum *Barneſio* porrò facit MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* Τῶν νῦν δυσμενέες &c.

Ibid. et *ver.* 127. ——μάλα μυρίοι εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ ——τοὶ δὲ φθινύθουσιν &c.]

Ὡς δ' ὁπότ' ὀρφανικοῖο μετ' ἠϊθέοιο μέλαθρον
Οὔτι σαοφροσύνῃσι μεμηλότες ἡλικες ἄλλοι
Κλητοί τ' αὐτόμολοί τε πανήμεροι ἠγερέθονται,
Κτῆσιν ἀεὶ κείροντες ἀσημάντοιο δόμοιο.

Oppian. Halieutic. lib. III, *ver.* 358.

Ver. 122. Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν &c.] Imitatus eſt hunc locum *Ovidius* in Epiſtolâ *Penelopes* ad *Ulyſſem*:

Dulichii, Samiique, et quos tulit alta Zacynthos,
Turba ruunt in me luxurioſa, proci;
Inque tuâ regnant, nullis prohibentibus, aulâ.

Heroïd. I, 87.

Ver. 124. ——κατακοιρανέουσιν.] *Al.* κάτα κοιρανέουσιν.

Ver. 129. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.]

Ἀλλ' εἰς θεὸς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.

Euripid. Phœniſſ. ver. 712.

Exitus in Diis eſt ——.

Ovid. Heroïd. Epiſt. XX, *ver.* 44.

Ἄτλα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Εἶφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
Οἴῃ ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
Πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Γιγνώσκω, φρονέω, τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτίκα ὀδύρομαι ἄγγελος ἔλθω
Δυσμόρῳ· ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων,
Ἔργα τ' ἐποπλεύεσκε, μετὰ δμώων δ' ἐνὶ οἴκῳ
Πῖνε καὶ ἤσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
Αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ᾤχεο νηῒ Πύλονδε,
Οὔπω μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
Ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστέοφιν χρώς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενόν περ.
Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
Πρῶτόν κεν τῷ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ καθ' ἁγρὰς
Πλάζεσθαι μεθ' ἑκεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,

"Father, tu verò vade ocyùs, prudenti Penelopæ
"Dic, quòd ei ſalvus ſum, et ex Pylo veni.
"At ego hîc manebo; tu autem huc redi,
"Soli ubi-nunciâris; aliorum verò nullus Achivorum
"Audiat: multi enim mihi mala moliuntur.
Huic autem reſpondens, allocutus es, Eumæe ſubulce;
"Cognoſco, ſapio; hæc ſanè intelligenti imperas.
"Sed age mihi hoc dic et accuratè narra;
"An et Laërti eâdem viâ nuncius eam
"Infelici; qui eouſque quidem ob-Ulyſſem valdè dolens,
"Operáque inſpectabat, et cum famulis in domo
"Bibebat et comedebat, quandò animus in pectoribus juberet;
"At nunc, ex quo tu utique iviſti navi ad-Pylum,
"Nondum ipſum dicunt comediſſe et bibiſſe ſolito-modo;
"Neque opera inſpexiſſe; ſed ſuſpirióque luctúque
"Sedet lamentans; tabeſcit autem circum oſſa corpus.
Hunc autem rurſùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
"Triſtius *eſt*; ſed omninò ipſum ſinemus, dolentem licét.
"Si enim ullo-pacto eſſent proprii-arbitrii omnia mortalibus,
"Primùm patris eligeremus reditûs diem.
"Sed tu, ubi-nunciaveris, revertere; neque per agros
"Vagare ad illum: at matri dic,

Ver. 130. Ἄτλα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον.] Ὅτι κέλευει Τηλέμαχος τὸν Εὔμαιον ἀγγελῶντα τῇ Πηνελόπῃ ὅτι σῶς ἐστὶ καὶ ἐκ Πύλου ἦλθεν. —— Ὁμηρικῆς ὂν καὶ τοῦτο δεινότητος οἰκονομία· ἵνα, λείψαντος καὶ τοῦ Εὐμαίου, ἐχοίη χώραν πιθανῶς ὁ τοῦ πατρὸς ἀναγνωρισμὸς ἐν ἀδείᾳ γενέσθαι. *Euſtath.* Vide infrà ad *ver.* 168. Cæterùm de voce Ἄτλα, vide ſuprà ad *ver.* 31.

Ver. 131. Εἶφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ.] *Al.* Εἶπε, ὅτι σῶς εἰμί.

Ver. 138. Εἰ καὶ.] *Al.* Ἦ ἄρα.

Ver. 141. —— ὅτε θυμὸς.] *Al.* ὅ τι θυμός.

Ver. 142. —— σύ γε ᾤχεο.] *Al.* σύ γ' ἀπῴχεο.

Ver. 143. —— φαγέμεν καὶ πιέμεν.] Ita Vulgati. *Barneſius* autem, nullis allatis codicibus, de *ſuo* edidit φαγέμεν καὶ πινέμεν. "Πινέμεν" inquit "hîc "omninò legendum, ut ſuprà *v.* 141, Πῖνε καὶ ἤσθε. "*Prior* enim τῷ πιέμεν corripitur, ut ὁ, *v.* 377; "Καὶ φαγέμεν πιέμεν τε ἔπειτα ὃ καί τι φέρεσθαι. "Πίνω verò *priorem* ſemper producit." Ita ille: Sed tamen mutato nihil opus. Nam et πιέμεν (id quod nec virum ipſum eruditum ex toto fugit) *priorem* naturâ longam habet; etſi *eandem* nonnunquam propter ſequentem vocalem corripiat. Πίομαι ὃ (inquit *Athenæus*) —— λεκτέον, ἐκτεινόντα ὃ τὸ ι. Οὕτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ Ὁμηρικὸν [*Iliad.* ν', 493;] "Πιόμεν' οὐκ βοτάνης." *Lib.* X, *cap.* 13. Similiter *Iliad.* π', 825;

—— ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω.

Vide et ſuprà ad κ', 160; et infrà ad σ', 3: item ad *Il.* ό, 24.

Ver. 147. —— ἐάσομεν.] *Barneſius* edidit legendúmque contendit ἐάσομεν. "Cum ſimplici e-"nim σ' (inquit) corripi debet, ut *Odyſſ.* φ', "*v.* 233. Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέ-"τρην." Sed vide ad *Il.* δ', 42.

Ibid. —— ἀχνύμενόν περ.] *Al.* ἀχνύμενοί περ.

Ver. 151. —— μητέρα.] *Al.* μητέρ'.

Ver.

Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
Ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἵλετο χερσὶ πέδιλα·
Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν· ὦδ' ἄρ' Ἀθήνην
Λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός.
Ἀλλ' ἦγε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
(Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονθ' ἐναργεῖς·)
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τε ἴδον, καί ῥ' οὐχ' ὑλάοντο,
Κυζηθμῷ δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἣ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὴν δὲ προσέφην Ἀθήνη·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
Ἔρχησθον προτὶ ἄστυ κλεινὸν· οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβην.
Αὖ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν·

" Ut famulam œconomam *ire*-jubeat quàm citiſſimè
" Clàm; illa etenim nunciaverit ſeni.
Dixit utique, et excitavit ſubulcum: ille autem cepit manibus calceos;
Ligatiſque *iis* ſub pedibus ad urbem ibat: neque ſanè Minervam
Latebat à ſtabulo profectus Eumæus ſubulcus:
Sed ea propè venit: corpore verò aſſimilata eſt mulieri
Pulchræque, magnæque, et ſplendida opera doctæ.
Stetit autem è-regione-oſtii caſæ Ulyſſi apparens;
Neque Telemachus vidit coràm, neque advertit:
(Nequaquam enim omnibus dii apparent manifeſti:)
Sed Ulyſſéſque, canéſque viderunt, et proindè non latrârunt,
Cum-gannitu autem aliorsùm per ſtabulum trepidaverunt.
Illa autem ſuperciliis innuit; animadvertit verò nobilis Ulyſſes;
Exivit autem domo extra magnum murum cortis,
Stetitque ante ipſam: illum verò alloquta eſt Minerva;
" Generoſe Laërtiade, ſolers Ulyſſes,
" Jam nunc tuo filio verbum dic, neque cela;
" Ut procis mortem et fatum moliti
" Eatis ad urbem inclytam: neque ego ipſa
" Diù à vobis abero, prompta ad pugnandum.
Dixit, et aureâ virgâ tetigit *eum* Minerva:
Veſtem quidem ei primùm benè-lotam et tunicam,
Poſuit circum pectora; corpúſque auxit et vigorem.
Rursùs autem nigro-colore factus-eſt; genæ verò diſtentæ ſunt;

Ver. 155. Δησάμενος.] Vide ſuprà ad ί, 296.
Ver. 156. Λῆθεν.] Vide ſuprà ad λ', 101.
Ver. 157. —— ἦγε σχεδὸν ἦλθε.] Vide infrà ad *ver.* 166, 168.
Ver. 159. —— κατ' ἀντίθυρον.] Ἀντικρὺ τῆς θύρας. *Schol.*
Ibid. —— Ὀδυσῆϊ φανεῖσα· Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν.] Sic *Iliad.* ά, 197.;
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθὴ δὲ κόμη ἕλε Παλλάδος Ἀθήνης,
Οἷῳ φαινομένῃ, τῷ δ' ἄλλων ὕστις ὁρᾶτο.
Ver. 163. Κυζηθμῷ.] Ἤτοι πομπυσμῷ, ἢ μυκηθμῷ ποιῷ ἦχῳ τῶν κυνῶν. *Schol.* Vide *Dupor-tum, Prælect. in Theophraſti Characteres, cap.* 4.
Ver. 165. —— παρὲκ.] *Al.* παρά.
Ibid. —— τειχίον.] *Al.* θριγκίον.
Ver. 166, 168. —— τὴν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη· —— Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο.] Τούτοις δὲ καιρὸν χρὴ ἐπισχῆσαι τὰ δίστα· ὧν πάντων ταμίας ὁ ἔμφρων τῷ Ὀδυσσέως λόγῳ καὶ ἡ σύνεσις Ἀθηνᾶ, ὃν πλάττει Ὅμηρος ὑποτιθεμένη τὰ ποιητέα τῷ Ὀδυσσεῖ. *Euſtath.* Sic infrà *ver.* 282;
Ὁππότε κεν πολύμηλον ἐνὶ φρεσὶ θῆσει Ἀθήνη,
Νεύσω μίν τοι ἐγὼ &c.
Vide ad *Il.* ά, 194.
Ver. 172. —— ἐπεμάσσατ'.] *Barneſius* edidit ἐπεμάσατ'. Rationibus (ut opinor) haud ſatis idoneis. Vide ad *Il* ρ', 594.
Ver. 175. Αὖ δὲ μελαγχροιὴς γένετο.] Sic apud *Ovidium*;
—— barba comæque
Canitie poſitâ nigrum rapuere colorem;
Pulſa fugit macies; abeunt pallórque ſitúſque.
Metam. Lib. VII, *ver.* 288.

Ver.

Κυάνεαι δ' ἐγένοντο ἐθειράδες ἀμφὶ γένειον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἧιεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός·
Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν,
Ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχῃς, καί τοι χρὼς ὄχ' ἔθ' ὁμοῖος.
Ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσομεν ἱρὰ,
Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
Τὸν δ' ἠμείβεθ' ἔπτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Οὔ τίς τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τῷ εἵνεκα σὺ γενάχιζων
Πάσχῃς ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, κὰδ δὲ παρειῶν
Δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', (οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,)
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέφην·
Οὔσύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλά μεδαίο-
Θέλγῃ, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος γενάχιζω·
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο

Cæruleique facti ſunt pili circa mentum.
Illa quidem, ita cùm-feciſſet, abiit:
at Ulyſſes
Ivit in caſam: ſtupuit verò ipſum dilectus filius;
Territúſque aliorsùm vertit oculos, nè deus eſſet,
Et ipſum affatus verba alata dixit;
" Alius mihi, hoſpes, appares recèns, quàm antè,
" Alia autem veſtimenta habes; et tibi corpus haud ampliùs ſimile:
" Certè omninò aliquis deorum es, qui cœlum latum habitant:
" Sed propitius eſto; ut tibi grata demus ſacra,
" Et aurea dona arte-elaborata: parce verò nobis.
Huic autem reſpondit poſteà patiens nobilis Ulyſſes;
" Neutiquam aliquis deus ſum; cur me diis aſſimilas?
" Sed pater tuus ſum, cujus gratiâ tu ſuſpirans
" Pateris dolores multos, injurias ſuſtinens virorum.
Sic utique locutus, filium oſculatus eſt; perque genas
Lachrymam mittebat humi: antè autē continuerat-ſe indefinenter ſemper.
Telemachus verò, (nondum enim perſuadebatur ſuum patrem eſſe,)
Rursùs ipſum verbis reſpondens allocutus eſt;
" Haud tu Ulyſſes es, pater meus, ſed me deus
" Decipit; ut adhuc magis lugens ſuſpirem:
" Nequaquam enim mortalis vir hæc machinatus eſſet

Ver. 176. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο ἐθειράδες] Ita Vulgati. *Barneſius* autem ex *Iſaaco Caſaubono*, et ex *Euſtathio* edidit ἐγένοντο γενειάδες. Quo modo et in nonnullis codicibus ſcriptum repperit *Tho. Bentleius.*

Ibid. —— ἀμφὶ γένειον.] *Al.* ἀμφὶ γένεια.

Ver. 181. Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης.] Verſum hunc ad Adulatoris levitatem transfert *Plutarchus:* Τὰς δὲ τῶ Κόλακος ὥσπερ πολύποδος τροπὰς ῥᾴστα φωράσειεν ἄν τις. —— Ὄψεται γὰρ αὐτὸν ἀδαμοῦ βέβαιον, ἀδ' ἴδιον, ἀδ' οἰκείῳ πάθει φιλοῦντα καὶ μισοῦντα· ἀλλ' ἀεὶ χαίροντα καὶ λυπούμενον, ἀλλὰ δόλῳ κατόπιν, παθῶν ὀθνείων καὶ βιῶν καὶ κινημάτων εἰκόνας ἀναδεχόμενον ——. Εὐθὺς οὖν λέγειν χρὴ πρὸς τὸ τοιοῦτον, " Ἀλλοῖός μοι, ξεῖν', " ἐφάνης νέον ἠὲ πάροιθεν." *De Adulatoris et Amici diſcrimine.*

Ver. 184. Ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσομεν ἱρὰ.]
Sis felix, noſtrúmque leves quæcunque laborem: ——
Multa tibi ante aras noſtrâ cadet hoſtia dextrâ.
Æn. I; 334, 338.

Ibid. —— δώσομεν.] *Euſtathius* in commentario citat δώσομεν. Atque ita habent MSS duo à *Tho. Bentleio* collati. Quæ fortè et verior lectio. Vide ad *Il.* ή, 299 et 351.

Ver. 185. —— τετυγμένα.] Vide ad *Il.* ζ', 488.

Ver. 187. Οὔ τίς τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;] Πρὸς δὲ τὰς μετρίας οὐκ ἄτοπόν ἐστι χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι τῶν ἐπαίνων. —— Καὶ τἀναντίον αὖ πάλιν, ὑπερφυῶν τινων λεγομένων ἐπαίνων (οἷα πολλοὶ κολακεύοντες ἐπίφθονα λέγουσιν) εἰπεῖν, " Οὔτις τοι θεός εἰ-" μι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις." *Plutarch. de Sui Laude.*

Ver. 191. —— πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.] Τετέτρι πρὶν μοῦ τοι ἐπεῖχεν αὐτό. *Euſtath.* Ita infrà τ', 212;
—— δόλῳ δ' οὔγε δάκρυα κεῦθε.

Ver. 195. —— γενάχιζων] *Al.* γενάχιζεν.

Ὦ, αὐτῷ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον, ἠδὲ γέροντα.
Ἦ γάρ τοι νέον ἧσθα γέρων, καὶ ἀεικέα ἕσσο,
Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
Οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι.
Οὐ μὰ γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλά τ' ἀνατ-
Ἧλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν. [λὰς,
Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃ· (δύναται γάρ·)
Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροϊ εἵματ' ἔχοντι.
Ῥηίδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἕζετο. Τηλέμαχος δὲ
Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἑὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερον ὦρτο γόοιο·
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἤ τ' οἰωνοὶ
Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἵσί τε τέκνα
Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·

" Suo ipsius scilicèt animo; nisi quandò deus ipse aggressus,
" Facilè volens faceret juvenem et senem.
" Certè enim modò eras senex, et turpitèr indutus eras;
" Nunc verò diis similis es, qui cœlum latum habitant.
Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
" Telemache, non te decet dilectum patrem, intus cùm-sit,
" Neque mirari suprà-modum neque stupere:
" Nequaquam enim adhuc alius veniet huc Ulysses:
" Sed ille ego talis, passus mala, multisque toleratis,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.
" Verùm tibi hoc opus *est* Minervæ prædatricis,
" Quæ me talem fecit, uti vult; (potest enim;)
" Aliàs quidem mendico similem, aliàs autem rursùs
" Viro juveni, pulchráque circum corpus vestimenta habenti.
" Facile nempè diis, qui cœlum latum habitant,
" Et illustrem facere mortalem hominem, et vilem reddere.
Sic utique locutus sedit: Telemachus verò
Circumfusus patrem bonum lugebat, lachrymas fundens.
Ambobus autem ipsis desiderium suborta est luctûs:
Flebant verò stridulè, abundantiùs quàm et aves
Aquilæ, vel vultures unguibus-aduncis, quibus scilicèt pullos
Rustici abstulerint, antequam volatiles facti sint:

Ver. 197. Ὦ.] *Al.* Οἱ.

Ver. 203. ——περιώσιον.] Περισσὸν κατὰ τὸ προσῆκον· παρὰ τὸ ὅσιον, γίνεται περιώσιον, ἐπτάσει τοῦ ι εἰς ω. *Schol.* Vide ad *Il.* δ', 359.

Ver. 204. ——γάρ τοι.] *Al.* γάρ τι.

Ver. 205. ——πολλά τ' ἀνατλὰς.] *Al.* πολλὰ δ' ἀληθείς.

Ver. 206. ——ἔτεϊ ἑς.] Nullâ analogiâ produci hîc potest ultima vocis ἔτει, sequenti neque Consonanti, neque Vocali Aspiratâ; Neque in his solet esse licentia. Ita tamen in omnibus legitur et hîc et infrà τ', 484; φ', 208; ψ', 102; ω, 321; ubi idem versus repetitur. Undè mirum videtur hujus versûs non meminisse *Athenæum* inter eos quos λαγαρὸς appellat, sive ἐν μίσῳ χωλότητα ἔχοντας. *Lib.* XIV, *cap.* 8. Vide ad *Il.* ά, 342; et ψ', 2.

Ver. 208. ——ἰθύλει.] *Al.* ἰθύλῃ.

Ver. 211, 212. Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι——Ἠμὲν κυδῆναι &c.] Ita apud *Hesiodum*;

Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει·
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει——
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης——.

Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 5, 6, 8,

Ver. 215. ——ὑφ' ἵμερον ὦρτο γόοιο.] Vide ad *Il.* ψ', 108.

Ver. 216. ——ἀδινώτερον, ἤ τ' οἰωνοὶ.]

Qualis populeâ mœrens Philomela sub umbrâ
Amissos queritur fœtus, quos durus arator
Observans nido implumes detraxit; at illa
Flet noctem, ramóque sedens miserabile carmen
Integrat, et mœstis latè loca quæstibus implet.
Virgil. Georgic. IV, 511.

Ver. 217. ——οἵσί τε.] *Quibus scilicèt* ——.

Ver. 218. ——πετεινὰ.] *Al.* πετεηνά.

Ver.

Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεφὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηΐ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μέν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω·
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
Ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνε πέρι βουλεύσωμεν.
Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
Ὄφρ' εἰδέω, ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσί·
Καί κεν ἐμὸν κῆρ Θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας,
Φεύξομαι, εἴκεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
Μοῦνω ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
Χειρός τ' αἰχμητῆ ἔμεναι, καὶ ἐπίφρονα βουλήν·

Sic utique illi miſerabilitèr ſub ſuperciliis lachrymam fundebant.
Et ſanè lugentibus occidiſſet lumen ſolis,
Niſi Telemachus allocutus fuiſſet ſuum patrem ſtatim;
" Quali enim jam huc, pater, navi te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quóſnam ſe eſſe profitebantur?
" Nequaquam enim te peditem puto huc veniſſe.
Hunc autem rursùs allocutus eſt patiens nobilis Ulyſſes;
" Equidem tibi, fili, veritatem enarrabo;
" Phæaces me duxerunt re-nauticâ-inclyti, qui utique et alios
" Homines deducunt, quicunque ipſis advenerit.
" Et me dormientem navi veloci ſuper pontum vehentes
" Depoſuerunt in Ithacam: dederunt autem mihi ſplendida dona,
" Æſque aurúmque abundè, veſtimentáque texta:
" Et hæc quidem in ſpeluncis deorum conſilio jacent.
" Nunc autem demùm huc veni admonitionibus Minervæ,
" Ut inimicorum de cæde conſultemus.
" Sed age mihi procos enumeratos recenſe,
" Ut ſciam, quótque et quinam viri ſint;
" Et meo in animo eximio habitâ-deliberatione,
" Conſiderem; an nos poſſimus adverſari,
" Soli ſine aliis, an et conquiremus alios.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" O pater, ſanè tuam magnam gloriam ſemper audiebam,
" Manibúſque *te* bellicoſum eſſe, et prudentem conſilio;

Ver. 219. ——ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.] Τὸ δὲ "ἐλεεινὸν" ἀναμεμίχθαι δηλοῖ καὶ τῷ καθ' ἡδονὴν δακρύῳ ἐλεόν τινα, οἷα δὴ ἀνάμνησιν προϋπαρξάντων κακῶν. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ὁ, 399.

Ver. 220. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο.] Et fors omne datum traherent per talia tempus.
Æn. VI, 537.
Vide et ad *Il.* ψ', 154.

Ver. 223. ——εὐχετόωντο.] *Al.* εὐχετόωνται.

Ver. 226. ——ἀληθείην.] Vide ſuprà ad ή, 297.

Ver. 228 et 475. ——σφέας.] Pronuntiabatur σφᾶς. Ultima enim vocis σφέας neceſſariò producitur. Similitèr εἰδέω, infrà *ver.* 236, pronuntiabatur εἰδῶ. Vide ad *Il.* β', 811.

Ver. 229. Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηΐ.] Vide ſuprà ad ν', 119.

Ver. 231. ——ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.] Sic apud *Virgilium*;
Textilibúſque onerat donis ———.
Æn. III, 485.

Ver. 232. Καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι.] Vide ſuprà ν', 367.

Ver. 233. ——ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης.] Vide ſuprà ad *ver.* 166; et ad ν', 404.

Ver. 241. ——σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον.] Indicat Tempus iſtud *imperfectum* " ἄκουον" famam atque laudes *Ulyſſis perpetuò* celebrari ſolitas. Similitèr apud *Sophoclem* de *Achille* dicitur,
——— ὃς, μᾶ ζώντων γ' οτ' ἦν,
Ἦκε' ἄριστα ———. *Philoct. ver.* 1305.
Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 84.

Ἀλλὰ λίλιω μέγα εἶπες, ἄγη μ' ἔχῃ· ὐδέ κεν εἴη,
Ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
Μνηστήρων δ' ὅτ' ἂς δεκὰς ἀτρεκὲς, ὐδὲ δύ' οἷαι,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.
Ἐκ μὲν Δυλιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι κεκριμένοι, ἓξ δὲ δρηστῆρες ἕπονται·
Ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν,
Ἐκ δὲ Ζακύνθε ἔασιν ἐείκοσι φῶτες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
Καί σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κήρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Καὶ δοιὼ θεράποντε δαήμονε δαιτρασυνάων.
Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομαι ἔνδον ἐόντων,
Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
Ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
Φράζευ· ὅ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι θεσφρονι θυμῷ.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθήνη, σὺν Διὶ πατρὶ,
Ἀρκέσῃ, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμήριζε.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἐσθλώ τοι τύτω γ' ἐπαμύντορε, τὼς ἀγορεύεις,
Ὑψι που ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὥτε καὶ ἄλλοις
Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

" Sed valdè magnum dixisti; ſtupor me tenet; neque eſſet-poſſibile,
" Viros duos cum multis et fortibus pugnare.
" Procorum autem neque ſanè decas una, neque duæ ſolæ,
" Sed multò plures; citò autem ſcies hîc numerum.
" Ex quidem Dulichio duo et quinquaginta
" Juvenes ſelecti, ſex verò *eos* famuli comitantur;
" Ex Samo autem quatuórque et viginti juvenes ſunt;
" Porrò ex Zacyntho ſunt viginti viri Aehivorum;
" Ex ipsâ verò Ithacâ duodecim omnes optimi;
" Et cum ipſis ſimul eſt Medon præco, et divinus cantor,
" Et duo ſervi periti epulas-inſtruendi.
" His ſi omnibus nos-offeramus întùs exiſtentibus,
" *Vereor*, nè perquā-amarè et gravitèr *eorum* injurias ulciſcaris reverſus.
" Sed tu, ſi poſſis aliquem adjutorem excogitare,
" Conſidera, qui nobis auxilietur prompto animo.
Hunc autem rursùs allocutus eſt patiens nobilis Ulyſſes;
" Equidem tibi dicam; tu autem attende, et me audi,
" Et conſidera, an et nobis Minerva cum Jove patre
" Sufficiat, an aliquem alium adjutorem diſpiciam.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Boni ſanè iſti ſunt adjutores, quos memoras,
" Altè licèt in nubibus ſedentes; qui utique et in alios
" Homines dominantur, et immortales deos.
Hunc autem rursùs allocutus eſt patiens nobilis Ulyſſes;

Ver. 245. —— ὐδὲ.] *Al.* ὅτε.

Ver. 247. Ἐκ μὲν Δυλιχίοιο &c.] Centum hîc et octo procos enumerat Poëta, cum Famulis octo, præter Præconem et Cantorem. Undè totus omnium numerus (uti notavit *Barneſius*) centum atque octodecim.

Ver. 249, 250. —— κοῦροι ἔασιν, —— φῶτες Ἀχαιῶν.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, φῶτες ἔασιν, —— κοῦροι Ἀχαιῶν. Quæ et verior videtur lectio. Nam " κοῦροι Ἀχαιῶν" ſæpè alibi apud Poëtam occurrit; " φῶτες Ἀχαιῶν" nè *ſemel* quidem.

Ver. 253. Καὶ δοιὼ θεράποντε δαήμονε δαιτρασυνάων.]

—— totidémque pares ætate miniſtri,
Qui dapibus menſas onerent, et pocula ponant.
Æn. I, 709.

Ibid. —— δαιτρασυνάων.] Μαγειρικῶν ἔργων. *Schol.*

Ver. 255. Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ.] Παλὺ πικρῶς καὶ δεινῶς· λείπει δὲ, δείδω, ἢ τοιοῦτό τι. *Schol.* Similitèr *Euſtathius*; Ὁρᾳ δὲ τὴν ἔλλειψιν οὐ τᾷδε, " Μὴ πολύπικρα" καὶ ἰσχὺς ἐξῆς. Λείπει γὰρ τὸ, " σκόπει," ἢ " σκέπτου," ἢ " δέδοικας," ἤ τι τοιοῦτον. Ita infrà σ', 333;

Μή τίς τοι τάχα Ἶρις ἀμειλήτων ἐπέων ἀνὰ σῆμα βαείη.

Et *Iliad.* Υ', 95;

Μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ οὐ δόρυ πήξῃ.

Vide et infrà ad *ver.* 381.

Ver. 260. —— εἴ κε νῶϊν.] Apud *Euſtathium* in commentario εἴ κεν νῶϊν. Atque ita in pluribus codicibus repperit *Tho. Bentleius*. Quæ et proba lectio. Vide ſuprà *ver.* 238.

Ver. 263. —— ἐπαμύντορε.] *Al.* ἐπ' ἀμύντορε.

Ver.

Οὐ μὰν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
Φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνησῆρσι καὶ ἡμῖν
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνῃ Ἄρηος.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Οἴκαδε, καὶ μνησῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
Αὐτάρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι.
Εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
Τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο·
Ἦν περ καὶ ἀφὶ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
Ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι·
Ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐχὶ
Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
Νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
Ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κεῖται,

"Haud quidem illi multo tempore ſeorsùm aberunt
"A-pugnâ forti, quandò procis et nobis
"In ædibus meis robur decernatur Martis.
"Sed tu quidem nunc vade, ſimul atque aurora illuxerit,
"Domum, et cum procis ſuperbis verſare:
"At me ad urbem ſubulcus poſtea ducet,
"Mendico miſero ſimilem, et ſeni.
"Si autem me ignominiâ-afficiant in domo, tuum tamen charum cor
"Toleret in pectoribus, malè patiente me:
"Etiamſi vel per domum pedibus trahant foràs,
"Vel telis percutiant; tu tamen inſpiciens, tolera;
"At ſanè ceſſare jube ab inſipientiâ,
"Lenibus verbis compellans: illi verò tibi non
"Parebunt; jam enim ipſis adeſt fatalis dies.
"Aliud autem tibi dicam, tu verò in animo repone tuo:
"Quando abundans-conſiliis in mente *mibi* ponat Minerva,
"Innuam quidem tibi ego capite; tu autem deindè cùm-intellexeris,
"Quæcunque tibi in ædibus martia arma jacent,

Ver. 267. ——κείνω.] *Euſtathius* in commentario citat κεῖνοι. Quod et ferri poteſt. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver. 269. ——κρίνηται.] Vide ad *Il.* ά, 309, 338.

Ver. 270. ——ἔρχου.] *Al.* ἔρχε.

Ver. 273. ——γέροντι.] *Al.* γέροντα. Minùs rectè.

Ver. 274. ——σὸν δὲ φίλον κῆρ Τετλάτω.] Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ὐ μόνον ἑαυτὸν ἀνέχει θυμούμενον, ἀλλὰ κὴ τὸν Τηλέμαχον οὐ τῷ λόγῳ συνιδὼν χαλεπὸν ὄντα κὴ μισοπόνηρον, ἀμυδρύνει κὴ παρασκυάζει πόρρωθεν ἡσυχίαν ἄγειν, κὴ ἀνέχεσθαι κελεύων· "Εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κατὰ, "σὸν δὲ φίλον κῆρ Τετλάτω &c." Ὥσπερ γὰρ τοὺς ἵππους οὐκ ἐν τοῖς δρόμοις χαλινοῦσιν, ἀλλὰ πρὸ τῶν δρόμων· ὕτω τοὺς δυσκαθέκτους πρὸς τὰ δεινὰ κὴ θυμοειδεῖς προκαταλαμβάνοντες τοῖς λογισμοῖς κὴ προκαταρτύοντες, ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ἄγουσιν. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 276. ——ποδῶν ἕλκωσι] Sic apud *Ciceronem:* "Per me iſta *pedibus trahantur.*" *Ad Atticum, lib.* IV, *Epiſt.* 16. Et *ad Familiares, lib.* VII, *Epiſt.* 32; "*Trahantur* per me *pedibus* omnes rei."

Ver. 279. ——οὐχὶ.] *Al.* οὔτι.

Ver. 280. ——δὴ γάρ σφι.] *Al.* ἦ γάρ σφι.

Ver. 282. Ὁππότε κεν.] *Al.* Ὁππότε ἄν.

Ibid. ——πολυβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσει Ἀθήνη.] Τὸ δὲ "πολύβουλος Ἀθήνη" πάνυ σιωπελεῖ πρὸς τὸ ἀλληγορικῶς Ἀθλωᾶν τὴν φρόνησιν λέγεσθαι. *Euſtath.* Vide ſuprà ad *ver.* 166.

Ver. 284. Ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα &c.] Cùm conſilium hoc repetat *Ulyſſes* infrà τ', 4 &c; Veteres, notante *Euſtathio*, hoc in loco verſus octodecim à *ver.* 281 ad *ver.* 299 repudiârunt. Ἰσέον δὲ κὴ ὅτι ἡ περὶ τῶν ὅπλων ἐνταῦθα παραγγελία τῇ τ' μάλιστα ῥαψῳδίᾳ ἀκείωται κατὰ τοὺς Παλαιούς. Ὧδε γὰρ, ὀθελίζονται, φασι, τὰ τοιαῦτα ἔπη, μὴ κὴ ἀγηρίσκων· ἐνεῖ δὲ καιριώτατα κεῖνται, ὅπου κὴ εἰδὼν Ὀδυσσεὺς τὰ ὅπλα. Νῦν γάρ, φασιν, ἐν ἄγροις ὢν, πῶς οἶδεν ὅτι πρόχειρα κεῖνται ὅπλα ἐν τῷ οἴκῳ; *Euſtath.* *Barneſius* autem in annotationibus ad τ', 4 (quocum facit et D^na *Dacier*,) verſus hoſce hoc in loco æquè neceſſarios contendit: "Non enim *Ulyſſes*" inquit "ex præſentibus tantùm prudens erat, ſed "longè antè proſpexit futura; et abſens etiam ſciebat, quæ Arma in ſuâ eſſent domo, et ubinam. "Quare utrinque *Aſteriſci* debent appingi ſine Obelo; utrobique enim non ſine ſingulari Artifi-"cio à Poëtâ conſummatiſſimo ponuntur." Ita ille. Attamen neque conſilio huic de Procorum cæde, quod ultimum erat *Ulyſſi* opus exequendum, adhuc videtur tempus; neque in ipsâ actione obſervata memorantur hæc omnia præcepta. Vide infrà ad *ver.* 295.

Ἐς μυχὸν ὑψηλῦ θαλάμυ καταθεῖναι ἀείρας
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάμεν, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
Ἐκ καπνῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ ἠκέτι τοῖσιν ἐώικει,
Οἷά ποτε Τροίηνδε νεὼν κατέλιπεν Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
Πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλυς τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα,
Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκει ἄνδρα σίδηρος.
Νῶϊν δ' οἵοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
Καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι·
Ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα· τὼς δέ κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς.

"In ſeceſſum alti thalami depone ſublata
"Omnia prorsùs: at procos blandis verbis
"Palpare, quandò te percontentur *arma* deſiderantes;
"*Dicens*, Ex fumo depoſui; quoniam non ampliùs illis ſimilia ſunt,
"Qualia quondam ad Trojam proficiſcens reliquit Ulyſſes;
"Sed fœdata ſunt, quantum ignis attigit vapor.
"Inſuper autem mihi hoc majus in mente poſuit Saturnius,
"Nè fortè vino-gravati, contentione concitatâ inter vos,
"Vos invicem vulneretis, fœdetiſque convivium,
"Et nuptiarum-ambitum; ipſum enim allicit virum ferrum.
"Nobis verò ſolis duos enſes, et duas haſtas
"Relinque, et duo ſcuta manibus ſumenda;
"Ut impetu-facto capiamus: illos autem poſteà
"Pallas Minerva debilitabit, et providus Jupiter.

Ver. 287. ——ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν.] *Euſtathius* in commentario videtur legiſſe εἴπερ σε μεταλλῶσιν.

Ver. 291. Πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μεῖζον.] *Al.* Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον· Ut infrà τ', 10.

Ver. 292. Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες.] Sic apud *Anacreontem*;

Ἄγε δῶτε· μηκέθ' ἕτω
Πατάγῳ τε κἀλαλητῷ
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
Μελετῶμεν——. *Ode* LVII, *ver.* 921.

Et apud *Horatium*;

Natis in uſum lætitiæ ſcyphis
Pugnare, Thracum eſt. Tollite barbarum
Morem, verecundúmque Bacchum
Sanguineis prohibete rixis.
Carm. lib. I, *Od.* xxvii, *ver.* 1.

Ver. 294. ——αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.] Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ πρὸς φόνον, παρακειμένου σιδήρου. *Schol.* Ἵνα ὥσπερ σίδηρον ἡ μαγνῆτις, ἕτως αὐτὸς ἐπάγηται τὸν θυμὸν καὶ ἀληθῶς, ὅπλον ἀχρηγήτου θυμῷ, κατὰ τὸ εἰκότα, πᾶν τὸ παρατυχόν. *Euſtath.* Ita apud *Tacitum*; "Et viſa inter temulentos Arma cupidinem ſui movere." *Hiſtor. Lib.* I, § 80. Τὸ δὲ ἐπιφώνημα καλλίμουσον ὁρίζοιτο ἄν τις, λέξιν ἐπικοσμοῦσαν. Ἔστι δὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον ἐν τοῖς λόγοις.—— Οἷον· "Ἐκ καπνῦ κατέθηκ' ἐοῦσ': Εἶτα ἐπιφωνεῖ, "Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος." *Demetr. Phaler.* περὶ Ἑρμηνείας, § 106, 107. Porrò hinc apud *Eraſmum*, Proverbium, "*Ferrum virum attrahit.*" *Adag. Sect. de Illecebris mali.*

Ver. 295, 298. Νῶϊν δ' οἵοισιν δύο φάσγανα &c.] Οὐ γὰρ σωτῆρι Ὀδυσεῖ νῦν εἰ καὶ ἄλλων ὅπλων δέησονται ἐπίκουροι τὼ δύο φασγάνων καὶ δύο δοράτων καὶ δύο βοαγρίων. Ὅτε μέν τοι προσεπιγένωνται καὶ οἱ δύο δοῦλοι ἐπαμύντορες, τότε δεηθέντες εὐπορήσουσι καὶ ἑτέρων ὅπλων ὡς τὸ πρᾶγμα δίδωσιν. *Euſtath.* Notandum tamen, infrà τ', 4 &c, ubi eandem orationem repetit *Ulyſſes*, verſus hoſce quatuor non itidem occurrere. Neque, cùm conſilium hoc de armis auferendis exequantur *Ulyſſes* et *Telemachus*, (*ver.* 31 ejuſdem libri;) ulla relinquunt. Quin et infrà χ', 109 non duobus adjutoribus ſolummodò, ſed ſibi ipſi etiam patrique, omnibus ſimul, arma è thalamo aſportâſſe memoratur *Telemachus*. Undè probabilior videtur eorum conjectura, qui totum hunc locum repudiârunt. Vide ſuprà ad *ver.* 284.

Ver. 297. Ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα.] Verſio *Wetſteniana* peſſimè hoc reddit "*Ut factâ re divinâ ſumamus.*" Nec meliùs D^na *Dacier*; "*Dont nous nous ſervirons, quand nous voudrons les immoler.*" Et in annotationibus: "Au lieu de ἐπιθύσαντες," inquit, "je crois qu' Homére avoit écrit ἐπιθύσοντες· car il me ſemble que le ſens demande un futur; à moins qu'on explique cet ἐπιθύσαντες, *quand la fureur ſe ſera emparée de notre eſprit.*" Mirè admodùm: Nam vox ἐπιθύω alibi apud *Homerum*, "*Impetum facere*;" ſive, "*Impetu dato irruere*," ſignificat:

Οἱ δὲ ἐρυσαόμῃ ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύσσι——. *Iliad.* σ', 174:

Ubi ipſa Verſio *Wetſteniana* rectè interpretatur, "*Trojani rectà irruunt.*" Porrò compoſita (ut opinor) vox ἐπιθύω, non ex ἐπὶ et θύω, ſed ex ἐπὶ et ἰθύω· Quâ ratione etiam ex analogiâ antepenultimam rectiſſimè producet. Vide *Iliad.* ῥ', 281, 353, 661.

Ver.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
Μήτ' ἂν Λαέρτης ἴσκω τόγε, μήτε συβώτης,
Μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
Ἀλλ' οἶοι σύ τ', ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
Καί κε τέο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
Ἠμὲν ὅπως τις νὼ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
Ἠδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' ὀΐω
Γνώσεαι· ἡ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν·
Ἀλλ' ἤτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὀΐω
Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ ἑκάστῳ πειρητίζων,
Ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι
Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
Ἀλλ' ἦτοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλεῖς εἰσιν·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε χατ' ταθμοὺς ἐθέλοιμι
Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
Εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηῦς εὐεργὴς,

"Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente repone tuâ;
"Si verè utique meus es, et ſanguinis noſtri,
"Nè quis poſteà Ulyſſem audiat intùs eſſe,
"Nè quidem Laërtes ſciat hoc, neque ſubulcus,
"Neque quiſquam domeſticorum, neque ipſa Penelope:
"Sed ſoli túque, egóque, mulierum cognoſcamus ingenium:
"Et aliquem famulorum virorum etiam tentemus;
"Tam ubi aliquis nos honoret et timeat animo,
"Quàm qui non curet, teque parùm-honoret talem exiſtentem.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt illuſtris filius;
"O pater, ſanè meum animum et poſteà puto
"Cognoſces; nequaquam enim animi-remiſſio me tenet:
"Sed neutiquam hoc emolumento ego fore puto
"Nobis ambobus; te verò conſiderare jubeo.
"Diù enim incaſsùm vagaberis unumquemque tentans,
"Opera adiens; illi autem in ædibus quieti
"Opes devorant præter-modum, neque ſupereſt parſimonia.
"Sed ſanè te mulieres ego explorare hortor,
"Quæque te parùm-honorent, et quæ inculpatæ ſint:
"Viros autem non ego per ſtabula vellem
"Nos explorare, ſed poſteà hæc curare,
"Si modò verè aliquod nôſti Jovis ſignum Ægiochi.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Aſt deindè in Ithacam deducebatur navis benè-fabricata,

Ver. 300. —— κὴ αἵματος ἡμετέροιο.] Apud *Dionyſium Halicarnaſſenſem*, περὶ τ῀ Ὁμήρ῀ πειθοῦς, § 18, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτης. Notante *Barneſio*.

Ver. 302. Μήτ' ἂν Λαέρτης ἴσκω τόγε.] Apud *Dionyſium*, *ibid.* Μήτε τι Λαέρτης ἴσκω τόδε.

Ver. 305. —— πειρηθεῖμεν.] *Al.* πειρηθῶμεν, et πειρηθῆμεν.

Ver. 306. —— τίει.] Vide ad *Il.* ν', 103; et ο', 24.

Ver. 310. —— γέ μ' ἔχουσιν.] Apud *Euſtathium* in commentario, με ἔχουσιν. *Al.* μέ τ' ἔχουσιν.

Ver. 313. Δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ.] Ἀκριβὲς ἐϛι τὸ πειρᾶσθαί σε τῶν ἀνδρῶν, ὧν οἱ πλείους ἔξω τ῀ νήσ῀ περὶ τὴν ἤπειρον. Ἐν ὅσῳ γὰρ αὐτὸς μετέρχῃ τὰ ἐκείνων ἔργα, ἐν τοσούτῳ οἱ μνηϛῆρες τὰ κατ' οἶκον ἐκκενώσουσι. *Euſtath.*

Ver. 315. —— οὐδ' ἐπὶ φειδώ.] *Al.* οὐδέ τι φειδώ· et οὐδ' ἔτι φειδώ.

Ver. 317. Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι.] *Al.* Αἵ σέ τ' ἀτιμάζουσι. Minùs rectè.

Ibid. —— νηλεῖς.] Σημαίνει τὰς [fortè τὰς οὐκ] ἁμαρτωλάς· —— γίνεται ὁ παρὰ τὸ νη ϛερητικὸ μορίον, καὶ τὸ ἁλιτεῖν, ὁ σημαίνει τὸ ἁμαρτεῖν. Καὶ ἀϕ' τ῀το, τὸ ἁλιτεῖν ἀϕ' τ῀ ι γραφομένου, τὸ νηλὴς γράφεται ἀϕ' τ῀ η, ὅτι οἱ Αἰολεῖς ἔτραπον τὸ ι εἰς η. *Schol.* Atque hinc edidit *Barneſius* νηλητεῖς, cùm Vulgati habeant νηλιτεῖς· quæ vox ex analogiâ *mediam* debet corripere. Vide ſuprà ad δ', 378; ad ε, 108; et ad *Il.* ι, 375.

Ver. 320. Εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας.] Ἐξ ἧς δηλαδὴ ὁρμώμενος ἔφης ἀμύντορα τ῀ Δία ἡμῖν ἔσεσθαι. *Euſtath.*

Ibid. —— Αἰγιόχοιο.] Vide ad *Il.* ά, 202.

Ver. 322. —— ἄρ'.] *Ut ſuprà dictum eſt* ——, ό, 552.

Ver.

Ἦ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους·
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμῷ πολυβενθέϊ ἐντὸς ἵκοντο,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηχαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἐρέοντα πρόφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγρῷ, νῆα δ' ἀνώγει
Ἄστυδ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
Ἰφθίμη βασίλεια τέρεν χύτο δάκρυον εἴσοι.
Τὼ δὲ συναντήτην κήρυξ καὶ δῖος ὑφορβός,
Τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
Κήρυξ μέν ῥα μέσῃσι μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν·
Ἤδη τοι, βασίλεια, φίλος πάϊς εἰλήλυθε.
Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
Πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
Βῆ ῥ' ἴμεν αὖτις μετ' ὄας, λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τεῖχος αὐλῆς,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο·
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ οὔ γε τελέεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἄριστη·
Ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα

Quæ tulerat Telemachum à-Pylo, et omnes ſocios:
Hi verò quandò jam portum valdè-profundum intrâſſent,
Navem quidem ii nigram in terram traxerunt;
Arma autem ipſis avexerunt magnanimi ſervi;
Statimque ad Clytii *domum* ferebant perpulchra dona.
At præconem præmiſerunt domum ad Ulyſſis,
Nuncium dicturum prudenti Penelopæ,
Quòd Telemachus quidem in agro, navem autem juſſerat
Ad-urbem indè-navigare; ut nè verita in animo
Potens regina teneras lachrymas funderet.
Occurrerunt autem ſibi-invicem præco et nobilis ſubulcus,
Ejuſdem gratiâ nuncii, dicturi mulieri.
Sed quandò jam perveniſſent *in* domum divini regis,
Præco quidem mediis in ancillis dixit;
" Jam tibi, regina, dilectus filius venit.
Penelopæ autem dixit ſubulcus propè aſtans
Omnia, quæcunque ei dilectus filius *ipſum* juſſerat loqui.
At poſtquam omne præceptum renunciâſſet,
Perrexit ire ad ſues; liquit autem ſeptáque, domúmque.
Proci verò triſtati ſunt, doluerúntque in animo;
Exiverunt autem domo præter magnum murum atrii,
Et illic ante januas ſedebant:
His verò Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui;
" O amici, certè magnum opus ſuperbè perfectum eſt
" Telemacho, iter hoc: putabamus autem ei non perfectum iri.
" Sed agite, navem nigram trahamus, quæcunque optima;
" Inque *eam* remiges marinos congregemus, qui citiſſimè

Ver. 325 et 359. —— ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν.] Vide ſuprà ad ὁ, 496.

Ver. 332. —— εἴσοι.] *Al.* εἴσῃ.

Ver. 337. —— φίλος πάϊς εἰλήλυθε.] *Al.* φίλος πάϊς ἐὸ Πύλαε ἦλθεν.

Ibid. et *ver.* 346. —— εἰλήλυθε —— τετέλεσται.] Vide ad *Il.* ά, 37. Cæterùm *Barneſius* inter Varias lectiones rettulit εἰληλύθει. Sed præſtat hîc εἰλήλυθε.

Ver. 346. —— τετέλεσται.] *Al.* ἐτελέσθη. Uti et in omnibus legitur ſuprà δ', 663; ubi idem ferè verſus occurrit.

Ver. 347. —— φαμὴν δέ οἱ οὔ γε τελέεσθαι.] Ita Editio *Florentina* et *Henricus Stephanus*, eóſque ſecutus *Barneſius*. Rectè: Ita enim in omnibus legitur ſuprà δ', 664, ubi idem verſus occurrit. Editionum veterum nonnullæ hîc legunt φαμὴν δέ μοιν μὴ τελέεσθαι· Peſſimè: non modò ad proſodiam, ſed et ad ſententiam; nam vox τελέεσθαι ſemper apud Poëtam ſenſu paſſivo uſurpatur. Vide *Iliad.* β', 36; *Odyſſ.* ά, 201; γ', 226; χ', 215.

Ver.

Κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκόνδε νέεσθαι.
Οὔπω πᾶν εἰρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Ἱστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισι·
Μή τιν' ἔτ' ἀγγελίῃ ὀτρύνομεν· οἵδε γὰρ ἔνδον·
Ἦ τίς σφιν τάδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἰσιδον αὐτοὶ
Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·
Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλων
Εἴων, οὔτε νέων μεταΐζειν, οὔτε γερόντων.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Ὤ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας
Αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Οὔποθ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Νηῒ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
Αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἶκαδε δαίμων·
Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ· μηδ' ἧμας ὑπεκφύγοι· ὐ γὰρ ὀΐω,
Τύτῳ γε ζώοντ, ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε·

" Illis nuncient ocyùs ut domum redeant.
Nondum totum dictum erat, quandò Amphinomus vidit navem,
Verſus ex loco, portum profundum intrà,
Veláque contrahentes, remóſque manibus tenentes.
Suavitèr autem ridens locutus eſt inter ſuos ſocios;
" Nè quem nuncium jubeamus *ire*; hi enim intús:
" Vel aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipſi
" Navem præternavigantem, eam autem non potuerunt aſſequi.
Sic dixit: illi autem ubi-ſurrexiſſent, iverunt ad littus maris:
Statim verò navem nigram in terram traxerunt;
Arma autem ipſis avexerunt magnanimi ſervi.
Ipſi verò in concilium iverunt conferti, neque quenquam aliorum
Sinebant, neque juvenum unà-conſidere, neque ſenum.
Inter hos autem Antinous locutus eſt Eupithei filius;
" Papæ! ut hunc virum dii malo liberârunt!
" Die quidem ſpeculatores ſedebant in cacuminibus ventoſis
" Semper poſt-alios-alii; ſimul autem cum ſole occidente,
" Nunquam in terrâ noctem peregimus, ſed in ponto
" Navi veloci navigantes, expectabamus auroram divinam,
" Telemacho inſidiantes, ut interficeremus captum
" Ipſum: hunc autem tunc quidem abduxit domum deus;
" Nos verò hîc ei conſultemus gravem mortem
" Telemacho, neque nos ſubterfugiat: non enim puto,
" Eo utique vivente, perfectum iri hæc opera:
" Ipſe etenim peritus conſilióque mentéque;

Ver. 354. —— μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισι.] *Al.* προσφώνεεν οἷς ἑτάροισι. *Al.* μετεφώνει μνηστῆρσι.

Ver. 357. —— κιχῆναι.] *Al.* κιχῆσαι.

Ver. 361. —— ἐδέ τιν' ἄλλων.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἐδέ τιν' ἄλλον· Atque ita in commentario citat *Euſtathius*.

Ver. 365. —— ἐπ' ἄκριας.] Ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα μέρη τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ver. 369. —— φθίσωμεν.] Vide ad *Il.* ν', 339.

Ver. 370. —— τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἶκαδε δαίμων.] Ὅτι Ἀντίνοος μηδὲν κατὰ Τηλεμάχου ἀνύσας ὐ τῷ λοχᾶν, κ ὅμως ἑαυτὸν σωιςῶν ὡς φαύλως λοχαγήσαντα εἰ κ εὐτυχῶς ἀπήλλαξεν ὁ Τηλεμάχος, —— διαβάλλει παρὰ τοῖς μνηστῆρσιν, ὡς " τέως μὲν ἀπήγαγεν αὐτὸν οἶκαδε θεός." *Euſtath.* Porrò MS à *Tho. Bentleio* collatus hîc legit τέως ἀπήγαγεν, omiſsâ voculâ μέν. Quod et ferri poſſet: Eâdem ſcilicèt ratione ac ἕως ἐπῆλθε, ſuprà ί, 233; ἕως ἵκοντο, ό, 109 &c.

Ver. 372. —— μηδ' ἧμας ὑπεκφύγοι.] Ita edidit *Barneſius*; nè ſyllaba videlicèt circumflexa corripiatur. " Mutari accentum" inquit *Henricus Stephanus* in annotationibus ad hunc locum " neceſſe " eſt, quum α corripiatur, et legere ἡμᾶς, vel po" tiùs ἧμας· ut infrà habes ἧμιν, [ρ', 376;] —— ἢ " ἔχ ἄλις ἧμιν ἀλήμονές εἰσι κ ἄλλοι;" Vide ſuprà ad ϑ', 569; et infrà ad ύ, 272. Vulgati hîc habent ἡμᾶς.

Λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρεσιν.
Ἀλλ' ἄγελε, πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιὺς,
Εἰς ἀγορήν· ὔ γάς τι μεθησέμεναί μιν ὀΐω,
Ἀλλ' ἀπομηνίσς, ἐρές δ' ἐν πᾶσιν ἀναςὰς,
Οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐραπλομεν, ὐδ' ἐκίχημεν·
Οἱ δ' οὐκ αἰνήσεσιν ἀκήοντες κακὰ ἔργα·
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσσωσι
Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
Ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος,
Ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κλήματ' ἔχωμεν,
Δασσάμενοι κτῖ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
Κείνε μητέρι δοίμεν ἔχς, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνς, ἀλλὰ βόλεσθε
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχς πατρώϊα πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ ἔδωμεν
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαςος
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἣ δ' ἂν ἔπς
Γήμαιθ', ὅς κεν πλεῖςα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

" Populi autem non ampliùs omninò nobis favent.
" Sed agite, antequam ille congregârit Achivos
" In concionem; nequaquam enim remisse-acturum ipsum puto,
" Sed irascetur, dicétque inter omnes, cùm-surrexerit,
" Quòd ei cædem gravem strueba-mus, neque assecuti-sumus:
" Illi autem non laudabunt audientes mala opera:
" *Metuendum*, Nè quod malum faciant, et nos expellant
" Terrâ nostrâ, alium autem adeamus populum.
" Verùm prævertamus interficiendo in agro procul ab urbe,
" Vel in viâ; victum autem ipsi, et possessiones habeamus,
" Ubi-diviserimus æqualitèr inter nos; ædes autem demùm
" Illius matri dederimus habendas, et *ei* quicunque *eam* duxerit uxorem.
" Sin vobis hic sermo non placet, sed mavultis
" Ipsúmque vivere et habere paterna omnia,
" Nè ei deinceps opes affatim animogratas comedamus
" Hìc congregati, sed ex domo unusquisque
" Ambiat *eam* sponsaliis petens; illa verò deindè
" Nupserit ei, qui plurima dederit, et fatalis venerit.
Sic dixit: hi autem omnes muti facti sunt silentio.
His verò Amphinomus concionatus est et dixit;

Ver. 375. ——ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρεσιν.] Vide suprà ad γ', 164.

Ver. 376. Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον.] Vide infrà ad *ver.* 381.

Ibid. ——ὁμηγυρίσασθαι.] Vide ad *Il.* α', 140.

Ver. 378. ——ἀπομηνίσει.] *Barnesius* aliique vertunt, " *ad iracundiam excitabit.*" Sed rectiùs interpretatur *Scholiastes*, ὀργισθήσεται· ut liquet ex aliis locis ubi eadem vox occurrit. Vide *Iliad.* β', 772; η', 230; ι', 426; τ', 62.

Ver. 381. Μή τι κακὸν ῥέξωσι.] Τὸ ἢ " μήτι κακὸν " ῥέξωσι" ἐλλειπτικῶς ἔχει· λείπει γὰρ τὸ " διὸ δείδοι- " κα·" ἢ ἄλλο τι ὅμοιον. Θυμοῦ ἢ χῆμα τῶ πολλῶ μὴ ἐῶντος εἰπεῖν ἀνελλιπῶς· Ὁποῖόν τι κὴ τὸ, [suprà *ver.* 376;] " Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι " εἰς ἀγορὴν Ἀχαιύς." Ἐν γὰρ τῳ, " ἄγετε," λείπει ῥῆμα πληθυντικόν· οἷον τὸ " ὀλοθρεύσωμεν" ἢ " ἀνέλω- " μεν" ἢ ἕτερόν τι τοιοῦτον. *Eustath.* Vide suprà ad *ver.* 255.

Ver. 382. ——ἄλλον.] Apud *Eustathium* in commentario, ἄλλων.

Ver. 387. Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε.] Ita Editi omnes. Quod tamen nullâ ratione excusari potest. Nam ut hujusmodi syllabæ *naturâ longæ* corripiantur, licentia (ut opinor) nec Comœdis concessa. *Barnesius* pro βόλεσθε, Veteres βόλεσθε scripsisse contendit; et indè, ab obsoleto βόλω pro βόλομαι, fieri βόλω, undè *Latinum* Volo. Nullâ tamen allatâ auctoritate. At vir eruditus *Tho. Bentleius* in uno MS βόλεσθε, in duobus βόλεσθ scriptum repperit. Vide et *Athenæum*, *lib.* XI, *cap.* 5, ipso initio. Notandum porrò vocem ἀλλὰ hoc in loco non rectè se habere. Nam, uti observat *Eustathius*, Τὸ " Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε " μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε Αὐτὸν ζῆν" ἄρσιός τινος λείπεται· οἷον, εἰ ἢ ἀφανδάνει, κὴ ὃ δοκεῖ καλὸν ὁ φόνος, ἀλλὰ βόλεσθε αὐτὸν ζῆν. Undè magis verisimile mendosi hîc aliquid latere.

Ver. 391. ——ἐέδνοισιν.] Vide suprà ad ο', 18. Porrò *Eustathius* in commentario, et MS à *Tho. Bentleio* collat. hîc legunt ἔδνοισι.

Ibid. ——ἣ δ' ἂν ἔπειτα.] *Al.* ἣ δέ κ' ἔπειτα. Quo modo habent et Editi infrà φ', 161, ubi idem versus occurrit.

Ver. 392. Γήμαιθ'.] Vide suprà ad λ', 272.

Νίσυ φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
Ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίοιο πολυπύρου, ποιήεντος,
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
Ἥνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνῳν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊόν ἐστι
Κτείνῳν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς·
Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
Αὐτός τε κτενέω, τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἄνωγα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος·
Ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
Μνηστῆρσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Πεύθετο γὰρ ᾧ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·

Nisi illustris filius, Aretiadæ regis,
Qui scilicèt ex Dulichio tritici-feraci, herbosâ,
Dux-erat procis: maximè autem Penelopæ
Placebat verbis; mente enim utebatur bonâ:
Qui ipsis prudens concionatus est, et dixit;
" O amici, non ego interficere vellem
" Telemachum; grave enim genus regium est
" Interficere: sed primùm deorum interrogemus consilia:
" Siquidem probent Jovis magni jura,
" Ipséque interficiam, aliósque omnes jubebo:
" Sin avertant dii, quiescere suadeo.
Sic dixit Amphinomus; illis autem placebat sermo.
Statim deindè quum-surrexissent, iverunt in domum Ulyssis:
Quum autem venissent, sedebant in politis sedibus.
Atqui rursùs aliud cogitavit prudens Penelope,
Procis ut-se-ostenderet superbam contumeliam jactantes.
Audiit enim de sui filii in ædibus morte,

Ver. 396, 397. Ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίοιο——Ἡγεῖτο μνηστῆρσι.] " Hic ergò Amphinomus principem locum inter procos obtinuit, ducisque officio de-" functus est; quam authoritatem nunc quoque " patefecit, cùm illud Antinöi consilium refellit et " improbat." *Spondan.* Atqui non *omnibus* Procis præesse dicitur hic *Amphinomus*, sed iis solummodò ducem fuisse, qui ex *Dulichio* venerant. Vide suprà ad *ver.* 247. In universum certè Procorum omnium principes et duces depinguntur *Antinoüs* et *Eurymachus:*

Ἀντίνοος θ' ὃς καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δὴ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
Suprà δ', 628.

Ver. 398. Ἥνδανε.] Vide suprà ad *ver.* 241.

Ver. 402. ——πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.] " Quum rerum humanarum maximum momentum " sit, quam propitiis rem, quam adversis agant " Diis,——." *Livius, lib.* IX, § 1.

Ver. 403. Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες.] Fuerunt, notante *Strabone*, qui hîc pro θέμιστες legerint Τομῶροι· quo nomine Jovis prophetas à monte *Tmaro* vel *Tomaro*, ubi ei Sacrum erat, appellatos contendant: Βέλτιον δὲ εἶναι Τομάρους ἢ Θεμιστας γράφειν· ὑδαμοῦ γὰρ τὰ μαντεῖα θέμιστας λέγεσθαι παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἀλλὰ τὰς βουλὰς καὶ τὰ πολιτεύματα καὶ νομοθετήματα· Τομάρους δὲ εἰρῆσθαι ἐπιτετμημένως Τμάρους, οἷον Τομαροφύλακας. Οἱ μὲν ἂν νεώτεροι λέγουσι Τομόρους. *Strabo, Geograph. lib.* VII, *pag.* 506, *al.* 328. Ipse autem *Strabo*; Ὁμήρῳ δὲ (inquit) ἁπλούστερον δεῖ δέχεσθαι, θέμιστας, καταχρηστικῶς καὶ βουλὰς, τὰ προστάγματα, καὶ τὰ βουλήματα τὰ μαντικὰ, καθάπερ καὶ τὰ νόμιμα· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸ, " Ἐκ δρυὸς " ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακοῦσαι." *Ibid.* Vide suprà ad ξ', 327, 328. Cæterùm observat *Casaubonus* ad hunc locum *Strabonis*, vocem θέμιστας in *Hymno ad Apollinem*, qui *Homero* vulgò tribuitur, " *oracula*" denotare:

——καὶ ἀστυέλιξι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσάορος, ὅ, τίς κεν εἴπῃ,
Χρείων ἐκ δάφνης γυαλῶν ὑπο Παρνησοῖο.
ver. 394.

Ibid. ——αἰνήσωσι.] Apud *Eustathium* in commentario ad ξ', 327, αἰνήσωσι.

Ver. 404. Αὐτός τε κτενέω.] Apud *Strabonem*, loco suprà adducto, Αὐτός τε κτανέω. *Al.* Αὐτός δ' ἐ κτενέω.

Ver. 405. Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἄνωγα.] Apud *Strabonem, ibid.* Εἰ δέ κ' ἀποτροπιῶσι θεὸς, παύεσθαι ἄνωγα.

Ibid. ——παύσασθαι.] *Al.* παύσεσθαι.

Ver 408. ——ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν. Quæ et probabilior videtur lectio; quia ξεστὸς cum λίθος sæpè, cum θρόνος nusquam alibi apud Poëtam, conjunctum reperitur.

Κήρυξ γάρ οἱ ἕειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βυλάς.
Βῆ δ' ἰέναι μεγαέρδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄνσα παρφάων ἀμφὶς λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἀντίνοε, ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καί δέ σε φασὶν
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μετ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
Βυλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
Μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ῥάπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Μάρτυρος; οὐδ' ὅσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
Ἦ οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
Οὕνεκα λῃστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
Ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
Τὸν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀποῤῥαῖσαι φίλον ἦτορ,
Ἠδὲ κτὶ ζωὴν φαγέειν μνωϊκέα πολλήν·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένους περ.
Τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ δὲ γυναῖκα,
Παῖδά τ' ἀποκτείνῃς, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·

Præco enim ei dixit Medon, qui audîit conſilia.
Perrexit autem *ea* ire in-domum cum famulis mulieribus:
Sed quandò jam ad procos perveniſſet nobiliſſima mulierum,
Stetit utique ad poſtes domûs affabrè ſtructæ,
Genis obtendens nitida redimicula;
Antinoum verò increpabat, verbúmque dixit, et compellabat;
" Antinoë, contumeliâ-inſtructe, mali-machinator; atqui te dicunt
" In populo Ithacæ inter coætaneos eſſe optimum
" Conſiliò et verbis; tu verò nequaquam talis eras.
" Inſane, cur autem tu Telemacho fatûmque mortémque
" Struis, neque ſupplices curas, quibus utique Jupiter
" Teſtis? neque pium mala ſuere ſibi-invicem.
" An non nôſti, quandò huc pater tuus venit fugiens,
" Populum veritus? jam enim iratî erant valdè,
" Quoniam prædones comitatus Taphios
" Malo-affecerat Theſprotos; hi verò nobis amici erant:
" Illum nempè volebant occidere, et perdere *ejus* charum cor,
" Et victum conſumere dulcem plurimum;
" Verùm Ulyſſes inhibebat, et retinebat, cupientes licét.
" Hujus nunc domum ignominiosè comedis, ambiſque uxorem,
" Filiúmque interficis; me verò valdè dolore-afficis:

Ver. 412. ——ὃς ἐπεύθετο βυλάς.] Poſt hunc verſum in *Euſtathii* editionibus ſequitur alius, qui in vulgatis non reperitur;

Αὐλῆς ἐκτὸς ἰὼν· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.

Eúmque huic loco omninò inſerendum contendit *Barneſius*, quòd " *Senſui* ſit neceſſarius, et repeta-" tatur in omnibus, ad δ', *v.* 678." Poteſt tamen ſine ſententiæ diſpendio abeſſe.

Ver. 422. ——οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι.] Τὰς προσδεχομένους ἱκέτας ὠνόμασεν ὁμωνύμως αὐτοῖς τοῖς ἱκετεύουσιν, ὡς ἄν τις εἴποι τὰς ἱκετοδόχους· ὥσπερ χρῆσαι λέγονται οἱ ὀφείλοντες καὶ οἱ δανείζοντες. *Schol.* Similitèr *Euſtathius*; Μέση λέξις τὸ " ἱκέτης," καὶ ὁμώνυμον καθὰ καὶ ὁ ξένος, ὃς ἐστὶ τὸ ξενιοῦντα δηλοῖ καὶ τὸ ξενίσαντα. Eodem porrò modo exponit et D^na *Dacier*. Verùm cùm vox ἱκέτης iſto ſenſu nuſquam alibi apud *Homerum* uſurpatur, rectiùs fortaſsè intelligas *Penelopen* hîc per iſtud ἱκέτας ſeipſam et filium denotare, *Antinoo* videlicèt ſupplices factos, nè quid ipſis mali ſtruat.

Ibid. ——εἶσιν ἄρα Ζεὺς Μάρτυρος.] Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε. Suprà, ι', 270.

Ver. 423. ——οὐδ' ὅσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.] Οὐ θέμις ἐστίν. *Schol.* MSS apud *Barneſium*. Τὸ " οὐδ' ὅσίη," ἀντὶ τοῦ " οὐδ' ὅσιον," ἐλλειπῶς δοκεῖ. Λείπει γὰρ τὸ " βυλὴ," ἢ τοιόνδε τι· ἵνα λέγῃ, ὡς οὐκ ἔστιν ὁσία δίκη, ἢ βυλὴ, ἢ πρᾶξις, τὸ τοὺς ἱκέτας ῥάπτειν ἀλλήλους κακά. *Euſtath.* Ita infrà χ', 412;

Οὐχ ὁσίη κλαυθμοῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.

Vide *Gataker*um, *de Novi Inſtrumenti Stylo*, cap. 33.

Ibid. ——ῥάπτειν.] *Al.* ῥαπτέμεν.

Ver. 425. ——ὑποδδείσας.] *Al.* ὑπαιδείσας et ὑποδείσας.

Ver. 428. ——φθῖσαι.] Vide ad *Il.* ν', 339. Cæterùm MSS duo à *Tho. Bentleio* collati hîc legunt κλεῖναι.

Ver. 432. ——ἐμοὶ δὲ.] Apud *Euſtathium* in commentario, ἐμοί τε. Atque ita habet MS à *Tho. Bentleio* collatus.

Ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα·
Κύρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Οὐκ ἔστ' οὔτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ υἱέϊ χεῖρας ἐποίσει,
Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται,
Αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πολύπορθος Ὀδυσσεὺς
Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος, κρέας ὀπτὸν
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
Ἀνδρῶν· οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
Ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.
Ὣς φάτο θαρσύνων· τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερῴϊα σιγαλόεντα,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ υἱέϊ δῖος ὑφορβὸς
Ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
Σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἀγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
Λυγρὰ δὲ εἵματα ἕσσε περὶ χροΐ· μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

" Sed te ceſſare hortor, et jubere alios.
Hanc autem rursùs Eurymachus, Polybi filius, contrà allocutus eſt;
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Confide; ne tibi hæc in mente tuâ curæ-ſint:
" Non eſt ille vir, neque erit, neque fuerit,
" Qui Telemacho tuo filio manus inferat,
" Vivente utique me et ſuper terrâ vidente.
" Sic enim edico, et ſanè perfectum erit,
" Statim ei ſanguis ater fluet circum haſtam
" Noſtram; quoniam et mihi urbium-vaſtator Ulyſſes
" Sæpè genibus ſuis impoſito carnem aſſam
" In manibus poſuit, præbuitque vinum rubrum.
" Ideò mihi Telemachus omnium multò chariſſimus eſt
" Virorum: neque ipſum mortem timere jubeo
" A procis ſanè; divinitùs autem *evenientem* non eſt effugere.
Sic dixit animum-addens; ei autem ſtruebat ipſe mortem.
Illa autem cùm-aſcendiſſet in cœnaculum ſplendidum,
Flebat deindè Ulyſſem, dilectum maritum; donec ei ſomnum
Dulcem palpebris immiſit cæſia-oculis Minerva.
Veſpertinus autem Ulyſſi et filio nobilis ſubulcus
Venit: hi verò cœnam ſcitè parabant,
Sue mactato anniculo: at Minerva
Prope ſtans Laërtiadem Ulyſſem,
Virgâ percuſſum, iterùm fecit ſenem;
Turpiáque veſtimenta induit circum corpus; nè ipſum ſubulcus
Cognoſceret coràm intuitus, et prudenti Penelopæ
Iret nunciatum, neque mente contineret.
Hunc et Telemachus prior verbis allocutus eſt;

Ver. 433. —— παύσασθαι.] *Al.* παύεσθαι.
Ver. 434. —— Πολύβου παῖς] *Al.* πεπνυμένος.
Ver. 447. Ἔκ γε.] *Al.* Ἔκ τε. Minùs rectè.
Ibid. —— θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.] Ita ſuprà ι, 411;
Νῆσόν γ' ἔπως ἐσὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι.
Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνθρώποις τέλος τῆς βίου θάνατος, κἂν οὐ οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. *Demoſthenes apud Clem. Alexandrin. Strom.* VI.
Ibid. —— οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.] *Al.* οὐκ ἔστιν ἀλύξαι.
Ver. 453. —— ἐπισταδὸν.] Ἐπισημόνως. *Schol.* *Al.* ἐπὶ σταθμόν.
Ver. 456. —— πεπληγυῖα.] Vide ad *Il.* β', 314; et γ', 31.
Ver. 459. —— εἰρύσσαιτο.] Ita *Barneſius*, et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Rectè, ut videtur. Vide ad *Il.* θ', 143. *Al.* εἰρύσαιτο.

Ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε· τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
Ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
Ἐξ λόχου; ἢ ἔτι μὲ αὖτ' εἰρύαται οἶκαδ' ἰόντα;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
Ἄστυ κατὰ βλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς
Κήρυξ, ὅς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν,
Ἦα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
Ἐς λιμὸν ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
Βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
Καὶ σφέας ὠϊόμην τοὺς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο,
Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὧν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

" Veniſti, nobilis Eumæe; quænam jam fama eſt in urbe?
" Num jam proci eximii intùs ſunt
" Ex inſidiis *reverſi*? an adhuc me demùm obſervant domum euntem?
Hunc autem reſpondens allocutus es, Eumæe ſubulce;
" Non curæ erat mihi hæc inquirere et interrogare,
" Per urbem incedentem: citiſſimè me animus juſſit,
" Nuncio perlato, rursùs huc redire.
" Occurrit autem mihi à ſociis nuncius velox
" Præco, qui ſcilicèt primus verbum tuæ matri dixit.
" Aliud verò utique hoc novi, hoc enim vidi oculis,
" Jam ſuper urbe, ubi Mercurialis collis eſt,
" Eram profectus, quandò navem velocem vidi deſcendentem
" In portum noſtrum; multi autem erant viri in ipsâ:
" Gravata verò erat ſcutis et ancipitibus haſtis:
" Et ipſos putavi illos eſſe; neque verò quicquam ſcio.
Sic dixit: ſubriſit autem ſacra vis Telemachi,
Patrem oculis intuitus; vitabat autem ſubulcum.
Hi verò ubi jam ceſsârant ab opere; apparaverántque convivium,
Convivati ſunt; neque quicquam animus indigebat convivio æquali.
At poſtquam potûs et cibi deſideriúm exemiſſent,
Tunc demùm decubuerunt, et ſomni donum ceperunt.

Ver. 461. Ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε.] *Al.* Ἦλθες δὴ, Εὔμαιε.

Ver. 466. —— καταβλώσκοντα.] *Al.* κάτα βλώσκοντα.

Ibid. —— ἄνωγεν.] *Al.* ἀνώγει. Quæ aut vera lectio; aut erit ἄνωγεν non ex Perfecto ἄνωγα, ſed ex Aoriſto ἄνωγον. Vide ad *Il.* Θ', 322.

Ver. 468. Ὡμήρησε] Ὁμοῦ συνέκαλε, συνέτυχεν. *Schol.*

Ibid. —— ἄγγελος ὠκὺς.] *Harpocration*, ad vocem Ὁμηρεύσοντες, citat ἄγγελος ἑλκών. Quam lectionem et præfert *Barneſius*.

Ver. 470. —— τόδε.] *Al.* τόγε.

Ver. 471. —— πόλιος, ὅθι.] *Barneſius*, minimè ignarus quâ ratione *ultima* vocis πόλιος producatur, ex conjecturâ tamen edidit πόλιως, ὅθι. Sed mutato nihil opus. Vide ad *Il.* α', 51.

Ibid. —— ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστὶν.] Ἑρμαῖον τὸ σωρὸν τῶν λίθων, καὶ σωρόλας τὰς ὁδοδίκας λίθους. *Etymolog. Magn. in voce* Ἑρμαῖος. Ὁ σωρὸς τῶν λίθων ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἑρμαῖον ὀνομάζεται· ἢ πάλος ἑρμὸς βωμός· ἢ λόφος Ἑρμαίου. *Schol.* Ubi de hâc re fuſiús: ut et apud *Etymologicon Magnum*, et *Euſtathium* in locum.

Ver. 474. Βεβρίθει.] Vide ad *Il.* β', 314; et δ', 492.

Ver. 476. —— μείδησεν δ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο.] Ἀγαλλιασάμενος δηλαδὴ ἐφ' οἷς ὑπέστρεψαν οἱ μνηστῆρες κενοί. *Euſtath.*

Ibid. —— ἱερὴ ἴς —— ἰδών.] Vide ſuprà ad λ', 90, 91.

Ver. 481. Δὴ τότε κοιμήσαντο.] *Al.* Κοίτου τε μνήσαντο.

Ibid. —— καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.]

—— placidi carpebat munera ſomni.
Ovid. Faſt. lib. III, *ver.* 185.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ρ'.

Εἰς τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τὰ ἀποδημίας τὰ κεφάλαια· ὕστερον δὲ Ὀδυσεὺς ἀφικνεῖται ὑπὸ τοῦ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῆς ἀγρᾶς, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ ὡς Εὔμαιος μὲν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφει, Ὀδυσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

Ἐπιγραφαί.

Ἐπάνοδος Τηλεμάχου εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως,

Ῥῶ βάλες, αἰπόλε τε, μνηστήρ τε· κύων ὃν ἀνέγνω.

LIB. XVII.

ΗΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσαλο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει,
Ἆσσε ἰέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην·
Ἄττ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
Ὄψεται· (οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀΐω
Κλαυθμῷ τε στυγερῷο, γόοιό τε δακρυόεντος,
Πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσίδῃ·) ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω,
Τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
Δαῖτα πλωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
Πύρνον καὶ κοτύλιν· ἐμὲ δ' οὔπως ἐστὶν ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
Ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μιλιῇ, ἄλγιον αὐτῷ

QUandò autem manè-genita apparuit roſea-digitis Aurora,
Sanè tunc deindè ſub pedibus ligavit pulchros calceos
Telemachus, dilectus filius Ulyſſis divini:
Sumpſit autem validam haſtam, quæ ei manibus apta-erat,
Ad urbem iturus, et ſuum allocutus eſt ſubulcum;
" Pater, ſanè quidem ego vado in urbem, ut me mater
" Videat, (non enim ipſam antè ceſſaturam puto
" A fletúque odioſo, luctúque lachrymoſo,
" Quàm ſcilicèt ipſum me inſpexerit;) ſed tibi ſic præcipio,
" Hoſpitem infelicem duc in urbem, ut illic
" Victum mendicet: dabit autem ei, quicunque voluerit,
" Panem et poculum: me autem haudquaquàm licet omnes
" Homines ſuſtinere, habentem utique dolores animo.
" Hoſpes autem ſi valdè iraſcatur, gravius ipſi

Ver. 6. Ἄττ'.] Vide ſuprà ad π', 31.

Ver. 14. —— μιλιῇσι.] Vox μιλιῶ *mediam* naturâ longam habet, etſi hoc in loco propter ſequentem vocalem corripiat. Nam in Futuro

Ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσαῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεῳ μὐθεαίνω·
Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατ' ἄστυ, ἢ κατ' ἀγρυάς,
Δαῖτα πλωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.
Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μίμνειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
Ὥς τ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
Αὐτίκ', ἐπεί κε πυρὸς θερέω, ἁλέη τε γένηται·
Αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
Στίβη ὑπηοίη· ἔκαθεν δέ τοι ἆστυ φάτ' εἶναι.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
Κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

" Erit: certè enim mihi gratum vera loqui.
Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
" O amice, neque sanè ipse detineri cupio:
" Mendico melius est in urbe, quàm in agris,
" Cibum mendicare; dabit autem mihi, quicunque voluerit.
" Non enim qui apud stabula maneam, ampliùs eâ-ætate sum,
" Ut imperanti hero in omnibus paream.
" Sed vade; me autem ducet vir hic, quem tu jubes,
" Statim, postquam igne caluero, tepórque factus-fuerit;
" Valdè enim hæc vestimenta habeo mala; *cavendum*, nè me conficiat
" Frigus matutinum; procul autem urbem dicitis esse.
Sic dixit: Telemachus verò per stabulum ivit,
Velocitèr pedibus progrediens; mala autem procis ferebat.
Sed postquam perveniisset *ad* ædes habitantibus-commodas,
Hastam quidem posuit ferens ad columnam longam,
Ipse autem intrò ibat, et tranfivit lapideum limen.
Hunc verò longè prima vidit nutrix Euryclea,
Pelles sternens sedibus in variegatis:
Lachrymans autem deindè rectà *ad eum* ivit; circúmque aliæ

Futuro et Aoristo, ubi duæ Vocales non concurrunt, semper *Homero* producitur istud ῑ. Vide ad *Il.* ά, 488; έ, 178; et ό, 24.

Ver. 15. ——ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσαῳ.] Τὸ δὲ, " φίλ' ἀληθέα μυθήσαῳ," ἢ Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ, φίλων ἐστὶ τἀληθῆ εἰπεῖν· ἢ, φίλα τὰ ἀληθῆ ὥστε εἰπεῖν αὐτά. *Eustath.* Ita *Iliad.* δ', 345;

Ἔνθα φίλ' ὀπλαλίσσε κρέα τ' ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
Οἴνῳ πιέμεναι μελιηδέϊ——————.

Ver. 18. ——βέλτιον.] Apud *Eustathium* in commentario, βέλτερον. Quo modo et in pluribus Codicibus scriptum repperit *Tho. Bentleius*. Atque ita potiùs legendum crediderim, quòd vox βέλτιον alibi apud *Homerum* non occurrit.

Ver. 19. ——ὅς κ' ἐθέλῃσιν.] Ita restituit *Barnesius* ex *ver.* 11 suprà, et *ver.* 559 infrà, ubi in Vulgatis hoc modo legitur: Atque ita porrò hîc legit in commentario *Eustathius*. *Al.* ὅς κε θέλῃσιν. Vide suprà ad ό, 316; et ad *Il.* ά, 277.

Ver. 20. —— τηλίκος εἰμὶ.] Ἤγουν οὐκ εἰμὶ τοιαύτης ἡλικίας ὥστε εἰς πᾶν ἔργον πείθεσθαι τῷ κελεύοντί μοι κατ' ἀγρύς. *Eustath.*

Ver. 22. ——ὃν.] *Al.* τόν.

Ver. 23. ——ἁλέη.] Ἡ θερμασία τοῦ ἡλίου. *Schol.*

Ver. 25. Στίβη ὑπηοίη.] Ὁ παγετὸς ὁ ὀρθρινός. *Schol.* *Al.* Στίβη ὑπ' ἠοίῃ, et ὑπ' ἠοίῃ.

Ibid. ——δέ τοι.] *Al.* δέ τε.

Ver. 26. ——διὰ σταθμοῖο.] *Al.* δι' αὐλῆς μεγάροιο. Ex versu, ut videtur, 61.

Ver. 27. Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς.] Celeritatem et Agilitatem progredientis optimè depingunt et quasi ob oculos ponunt versûs hujus numeri. Vide ad *Il.* γ', 363.

Ver. 29. ——ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν.] *Al.* στῆσε πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας. Quo modo et legisse videtur *Eustathius*. Vide suprà ad θ', 66 et 473.

Ver. 30. ——εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.] Ἐνήλλακται ἡ τάξις· τὸ γὰρ ἑξῆς, " Αὐτὸς δ' ὑπέρβη " λάϊνον οὐδὸν, καὶ εἴσω ἴεν." *Schol.* Sed nihil opus.

Ver. 32. ——καστορνῦσα.] Vide ad *Il.* γ', 260; et ί, 70.

Ver. 33. ——ἔπειτ' ἰθὺς κίεν.] Vulgati habent ἔπειτα ἰθὺς κίεν· *Barnesius* autem edidit ἔπειτ' ἰθύς· Rectè. Nam (ut et ipse annotat) vox ἰθὺς, quæ in *Iliade* et *Odysseâ* plus quadragies occurrit, istis omnibus in locis *priorem* producit, excepto *Odyss.* ψ', 207; ubi olim quidem legebatur ἔπειτα ἰθὺς δράμε·

Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Ἦ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεῖφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα·
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμεν, ἐπεὶ ὤχεο νηὶ Πύλονδε
Λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλυ μετὰ πατρὸς ἀκυήν.
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
Ἐν στήθεσσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,

Ancillæ Ulyſſis multa-paſſi congregabantur,
Et oſculabantur amplectentes capútque et humeros.
Egrediebatur autem ē thalamo prudens Penelope,
Dianæ ſimilis, et aureæ Veneri:
Circum verò filium dilectum jecit brachia lachrymans;
Oſculatáque eſt ipſi capútque et ambo lumina pulchra,
Et lugens verbis alatis allocuta eſt;
" Veniſti, Telemache, dulce lumen: non te ampliùs ego
" Viſuram *me* putabam, poſtquam iveras nave in-Pylum
" Clàm, me invitâ, dilecti ad patris auditionem.
" Sed age mihi narra, quemadmodum tibi contigit videre.
Illam autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Mater mea, nè mihi luctum excita, neque mihi cor
" In pectoribus commove, elapſo licèt grave exitium:
" Sed lota, puris corpori veſtimentis ſumptis,

δράμῳ. *Barneſius* autem ex Editione *Florentinâ* rectè reſtituit ἔπειτ' ἰθὺς δράμῳ. Porrò MS à *Tho. Bentleio* collatus, et hîc et infrà ψ', 207, cum *Barneſio* legit ἔπειτ' ἰθύς.

Ver. 36. Ἦ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο.] Vide infrà ad τ', 53. *Al.* Ἦ δ' ἴεναι θαλάμοιο.

Ver. 37. Ἀρτέμιδι ἰκέλη.] Ita in omnibus legitur et hîc et infrà τ', 54, ubi idem verſus occurrit. Haud tamen ſatis rectè producitur ultima vocis Ἀρτέμιδι, ſequente neque Conſonante neque Vocali aſpiratâ; niſi fortè vox ἰκέλη pronuntiabatur ϝικέλη. Quod et eo nonnihil veriſimilius videtur, quia et alibi ante hanc vocem, vocalem brevem produxit Poëta;

Ἦ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσατ' ὄμιλον.
Iliad. δ', 86.

Vide ſuprà ad π', 206; item ad *Il.* ώ, 342; π', 172.

Ibid. ——ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ] *Barneſius* hîc pro ἠδὲ legendum conjicit ἠέ. Atque ita in commentario citat *Euſtathius* et hîc et infrà τ', 54; quocum facit etiam utrobique MS à *Tho. Bentleio* collatus. Quæ et potior videtur lectio. " Potuit " etiam," addit *Barneſius*, " Duabus hiſce Dea- " bus ſimul *Penelopam* comparare Poëta ob diver- " ſas prorsùs rationes; ob *Caſtitatem* nempè *Dia-* " *næ*, *Veneri* ob *Formam:*" Similitérque *Euſtathius*; Τοῦτο μὲν, ὡς καλή· ἐκεῖνο δὲ, ὡς περίφρων καὶ σώφρων. Verùm cùm *Corporis* ſpeciem ſolam hoc in loco reſpicit Poëta; propter *Staturam* potiùs videtur *Penelope Dianæ* comparari: vide ſuprà ad ζ' 107; et infrà ad ύ, 71. Atque ita de eâdem *Penelope* dicitur infrà σ', 247, 248;

——ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
Εἶδός τε μέγεθός τε——.

Ver. 39. Κύσσε δέ μιν κεφαλήν.] Vide ſuprà ad π', 15. Porrò Vulgati hîc habent Κῦσε. *Barneſius* autem edidit Κύσσε ex *Iliad.* Θ', 371; *Odyſſ.* π', 15; φ', 225; ubi in omnibus cum duplici σ' ſcribitur hæc vox. Rectè, ut opinor: quia Κύσε *priorem* corripit. Vide *Iliad.* ζ', 474; ώ, 478: et *Odyſſ.* ε', 463; ν', 354; ξ', 279; π', 21, 190; ψ', 87. Cæterùm MS unus à *Tho. Bentleio* collatus et hîc Κύσσε legit.

Ibid. ——κεφαλήν τε καὶ ἄμφω.] Ita reſtituit *Barneſius* ex π', 15 ſuprà, ubi idem verſus occurrit, et in omnibus hoc modo legitur. Ita porrò hîc in commentario legit *Euſtathius*; atque ita iterùm in omnibus legitur infrà τ', 417. *Vulgg.* hoc in loco κεφαλὴν καὶ ὄμφω.

Ver. 41. ——οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε] Ita *Barneſius*. *Al.* οὔ σέ τ' ἔγωγε.

Ver. 42. ——ἐπεὶ ὤχεο νηὶ Πύλονδε Λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι.] Similitèr *Penelope* de *Telemacho* apud *Ovidium*;

Ille per inſidias penè eſt mihi nuper ademtus,
Dum parat invitis omnibus ire Pylon.
Heroid. Epiſt. I, *ver.* 99.

Ver. 44. ——ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.] Ὅτι περίφρασις τοῦ " Τί εἶδες," τὸ " ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς." *Euſtath.* Vide *Odyſſ.* γ', 97 et δ', 327; ubi eadem phraſis occurrit.

Ver.

Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχεο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο ἰόντι.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
Ἐνδυκέως φιλέῃν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
Ἐσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πυκλὺν ὅμιλον,
Ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἧστο, καὶ Ἄντιφος, ἠδ' Ἁλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,

"In cœnaculum ubi-aſcenderis cum famulis mulieribus,
"Vove omnibus Diis perfectas hecatombas
"*Te* ſacrificaturā; ſicubi Jupiter, utvindicentur *hæc* facta, perfecerit.
"At ego ad-forum ibo, ut vocem
"Hoſpitem, qui me illinc unà ſecutus eſt huc venientem.
"Illum quidem ego præmiſi cum eximiis ſociis;
"Piræum autem ipſum juſſi ad domum ducentem
"Accuratè tractare et honorare, donec veniſſem.
Sic utique locutus eſt: huic verò pennarum-expers fuit verbum.
Ipſa verò lota, puris corpori veſtimentis ſumptis,
Vovebat omnibus Diis perfectas hecatombas
Se ſacrificaturam, ſicubi Jupiter, utvindicarentur *ea* facta, perficeret.
Telemachus autem deindè ex domo ivit,
Haſtam habens: unáque eum canes pedibus veloces ſequebantur.
Divinam autem ei gratiam offudit Minerva;
Eúmque omnes populi ſupervenientem admirabantur.
Circum verò ipſum proci eximii congregabantur,
Bona prædicantes; mala autem mentibus profundè-cogitabant.
At is horum quidem deindè declinabat magnum cœtum;
Aſt, ubi Mentor ſedebat, et Antiphus, et Halitherſes,
Qui utique ei à principio paterni erant ſocii;

Ver. 49. Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα.] Deeſt hîc verſus in MS à *Tho. Bentleio* collato; eundémque in commentario omittit *Euſtathius*. Quin et ubi verſum huic proximè præcedentem itémque ſequentes duos repetit Poëta infrà *ver.* 58, 60, omittitur in Vulgatis hic verſus. Quanquam et ibi reſtituendum contendit *Barneſius*.

Ver. 51 & 60. ——ἄντιτα.] Vide ad *Il.* ν', 414; et ξ', 484.

Ver. 55. ——ἠνώγεα.] *Al.* ἤνωγον.

Ver. 57. ——τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.] Κεῖται δὲ τὸ "ἄπτερος ἔπλετο μῦθος," εἰς ἴσον τῷ ταχέως προσήκατό φασι τὸν λόγον. Ἄπτερος δὲ ὁ παράμουσος καὶ μὴ πτερόεις κατὰ τὸ κοινὸν τοῦ λογου ἐπίθετον· ἤγουν ὁ μὴ λαπτὰς ἀλλ' ἐπιμενίας τῇ γυναικί. *Euſtath.*

Ver. 58. Ἡ δ' ὑδρηναμένη.] Poſt hunc verſum *Barneſius*, nullis allatis codicibus, inſerit;

Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·

Ex verſu ſcilicèt 49; quem hîc omninò repetendum contendit: "Eadem eſt ratio enim," inquit, "ut omnes ſimul iterùm hîc occurrant, non ut "hic unus excidat." Vide autem ſuprà ad *ver.* 49.

Ver. 61. ——ἄρ'.] *Proindè* ——. Connectit nimirùm ſententiam cum eo quod præceſſit *ver.* 52; Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε &c.

Ver. 62. ——ἅμα τῷ γε κύνες.]

Necnon et gemini cuſtodes limine ab alto
Procedunt, greſſúmque canes comitantur herilem. *Æn.* VIII, 461.

Ver. 64. Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ.]

Illam omnis tectis agriſque effuſa juventus,
Turbáque miratur matrum, et proſpectat euntem. *Æn.* VII, 812.

Ver. 66. Ἐσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ.]

Οἵτ' εὖ μὲν βάζῃσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσι.
Infrà σ', 167.

——————κακαὶ φρένες. ἀδὺ λάλημα.
Moſch. Idyll I, *ver.* 8.

In melle ſunt linguæ ſitæ veſtræ, atque orationes,
Lactéque; corda felle ſunt ſita, atque acerbo aceto. *Plaut. Truculent. Scen.* II, *ver.* 76.

Ver. 67. ——ἕπτα ἀλεύατο.] *Al.* ἕπτ' ὑπαλεύατο.

Ἔνθα καθέζετ' ἰὼν· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
Τοῖς δ' ἐπὶ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,
Ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑὰς τεράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
Τὸν καὶ Πείραιος πρότερος προὸς μῦθον ἔειπεν·
Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
Ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Πείραι', ὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
Λάθρη κτείναντες, πατρώϊα πάντα δάσονται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βύλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε·
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τύτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
Ὡς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμυς εὖ ναιετάοντας,
Χλαῖναν μὲν κατέθεντο χτ' κλισμύς τε θρόνυς τε·
Ἐς δ' ἀσαμίνθυς βάντες ἐϋξέστας λύσαντο.
Τυὺς δ' ἐπεὶ ὖν δμωαὶ λῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας οὐλας βάλον, ἠδὲ χιτῶνας·
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθυ βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον·
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρυσα,
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲς ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πὰς δ' ξεστὴν ἐτάνυσσε τεράπεζαν·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρυσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτης δ' ἀντίον ἷζε διὰ θαμὸν μεγάροιο,

Illic ſedebat profectus; illi autem interrogabant ſingula.
Ad-hos verò Piræus haſtâ-inclytus propè venit,
Hoſpitem ducens ad-concionem per urbem: neque verò adhuc diù
Telemachus ab hoſpite procul ſe-avertit, ſed aſtitit.
Hunc et Piræus prior ſermone allocutus eſt;
" Telemache, ſtatim jube-*ire* meam ad domum mulieres,
" Ut tibi dona remittam, quæ tibi Menelaus dedit.
Illum autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Piræe, non enim ſcimus, quomodo erunt hæc opera.
" Si me proci eximii in ædibus
" Clàm interfecto, paterna omnia diviſerint,
" Ipſum habentem te malo *iis* frui, quàm aliquem horum:
" Sin ego his cædem et mortem ſtruxero,
" Tunc demùm mihi gaudenti fer ad ædes gaudens.
Sic locutus, hoſpitem ærumnoſum duxit in domum.
At poſtquam perveniſſent *ad* ædes habitantibus-commodas,
Lænam quidem depoſuerunt in ſoliiſque ſedilibúſque;
Inque balnea ingreſſi benè-polita lavati ſunt.
Hos autem poſtquam famulæ laverant et unxerant oleo,
Circum deindè lænas villoſas jecerunt et tunicas;
E balneo utique egreſſi in ſedibus ſedebant.
Aquam autem ancilla gutturnio infundebat ferens,
Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete,
Ad-lavandum: juxtáque politam extendit menſam.
Panem verò verecunda proma appoſuit ferens,
Ferculis multis impoſitis, largiens de præſentibus.
Mater autem ex-adverſo ſedebat ad poſtes domûs,

Ver. 71. Τοῖς δ' ἐπὶ.] *Al.* Τοῖσι δέ.

Ver. 78. —— ὐ γάρ-] Refertur iſtud γὰρ ad id quod elegantèr reticetur. " *Nè nimis feſtina; non* " *ENIM &c.*"

Ver. 80. —— δάσονται.] *Al.* δάσωνται.

Ver. 84. —— ταλαπείριον.] Vide ſuprà ad ζ, 193.

Ver. 86. Χλαῖναν.] MS à *Tho. Bentleio* collatus habet Χλαίνας. Quæ et verior videtur lectio. Ita enim in omnibus legitur infrà *ver.* 179; et ν, 255; ubi iterùm occurrit idem verſus.

Ver. 88. Τὺς δ' ἐπεὶ ὖν.] Ita ex Editionibus nonnullis rectè reſtituit *Barneſius.* Vide ſuprà ad δ', 49; ϛ', 454; et ad *Il.* ω, 587. *Henricus Stephanus* aliique malè hîc ediderunt, Τὺς δ' ἐπὶ ὖν.

Ver. 89, 91. Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ὖλας βάλον, —— Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος.]

Dant famuli manibus lymphas,——
——tonſiſque ferunt mantilia villis.
Æn. I, 705.

Ver. 93. —— πὰς δέ.] *Al.* παρὰ δέ.

Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπ' ἠλάκατα τροφόωσα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμεθα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖσι ἦ μύθων ἦρχε θεὶφρων Πηνελόπεια·
Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερῴϊον εἰσαναβᾶσα
Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι τοκέεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσεὺς
Ὤιχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴπερ ἄκουσας.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω·
Ὤιχόμεθ' ἐς τε Πύλον, καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
Δεξάμενος δέ μ' ἐκεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἱὸν
Ἐλθόντα χρήϊον νέον ἄλλοθεν· ὣς ἐμὲ κεῖνος
Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε
Ζωοῦ, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·
Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρείδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
Ἵπποισι προΐπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ

In ſede reclinata, tenuia penſa verſans.
Hi autem ad cibos paratos appoſitos manus porrigebant.
At poſtquam potûs et cibi deſiderium exemiſſent,
Illis utique ſermonem exordiebatur prudens Penelope;
" Telemache, ſanè ego in cœnaculum ubi-conſcendero,
" Decumbam in lectum, qui mihi luctuoſus factus-eſt,
" Semper lachrymis meis fœdatus; ex quo Ulyſſes
" Abiit cum Atridis ad Ilium: neque mihi ſuſtinuiſti,
" Antequam venirent proci eximii in hanc domum,
" Reditum tui patris apertè dicere, ſicubi audiviſti.
Hanc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Equidem tibi, mater, veritatem narrabo:
" Ivimus inque Pylum, et ad Neſtorem, paſtorem populorum:
" Exceptum autem me ille in excelſis ædibus
" Accuratè tractabat, tanquam pater ſuum filium,
" Reverſum longo-poſt-tempore recèns aliundè; ſic me ille
" Accuratè excipiebat, cum filiis gloriosis.
" At de Ulyſſe malorum-patiente nunquam aiebat,
" Vivo, neque mortuo, terreſtrium ex-ullo *ſe* audiviſſe:
" Sed me ad Atridem haſtâ-inclytum Menelaum
" Cum-equis præmiſit et curribus benè-compactis.
" Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratiâ multa

Ver. 97, 139. ——κεκλιμένη——παρακλιδὸν.] Vide ad *Il.* ά, 309, 314; et ζ, 434.

Ver. 100. Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε.] *Barneſius* edidit Τοῖσίδε· et in annotationibus; " Ita" inquit " om-" ninò ſcribendum, vel τοῖσδεσι, pro τοῖσι δὲ, " quod hîc quidem ſtare nequit; τὸ, δὲ, enim πα-" ρέλκει, et eſt *Encliticum*." Minùs rectè. Vide ad *Il.* ά, 57.

Ver. 108 & 122. ——ἀληθείλω.] Vide ſuprà ad ὐ, 297.

Ver. 109. Ὤχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα.]

Nos Pylon, antiqui Neleïa Neſtoris arva,
Miſimus: incerta eſt fama remiſſa Pylo.
Ovid. Heroïd. Epiſt. I, *ver*, 63.

Ver. 110. ——δέ μ' ἐκεῖνος.] *Al.* δέ με κεῖνος. Ut *ver.* 112.

Ver. 116. ——δουρικλειτὸν.] Ita edidit *Barneſius* ex ό, 52 ſuprà, ubi Vulgati habent δουρικλυτός. Cùmque *Barneſio* hîc facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Rectè, ut videtur. Vide ad *Il.* έ, 55. *Vulgg.* hoc in loco δουρικλυτόν.

Ver. 118. ——ἧς εἵνεκα πολλὰ Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.] Ὁρᾷ δὲ ὅτι τε καὶ πρὸς τὴν Ἑλένην φιλοφρόνως ἔχει λέγει τὴν ξενίαν ὁ Τηλέμαχος· —— καὶ οὐδὲ φορτικόν τι περὶ αὐτῆς εἶπεν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑπερεπιλογήσατο ἐν τῷ εἰπεῖν, θεῶν ἰότητι γενέσθαι τὰ κατ' αὐτήν.——Εἰ γὰρ καὶ ἑκείνη ἕνεκα αὐτῆς κινήσεις τὰ ἐν Ἰλίῳ κακὰ γενέσθαι φησὶν, ἀλλ' ὁ Τηλέμαχος ὥσπερ αὐτὸ φιλοσόφως εἶπεῖν, ἔφη θεῶν ἰότητι πραχθῆναι αὐτά. *Euſtath.* Porrò MS à *Tho. Bentleio* collatus, pro μόγησαν hîc legit δάμησαν ſecundum *Euſtathii* ſententiam, minùs rectè: Etenim Τὸ δὲ " ἐμό-" γησαν" (inquit) σημαίνει ἔφη ὁ Τηλέμαχος, λέγει τὴν Ἑλένην. Εἰπεῖν γὰρ, ἧς εἵνεκα ἤλγυνε, ἢ τι τοιοῦτον, ἐκρεῖ λέγει τὸ δυσφημότερον. Atqui ipſe in verſu præcedenti prò πολλὰ legit πολλοί· id quod cum δάμησαν, aptiùs quàm cum μόγησαν, convenit.

Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ὅτλευ χρηίζων ἰκόμην Λακεδαίμονα δῖαν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβρὼς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνὰς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δέ τ' ὦκα ἣν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἴ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀνάστας,
Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, ὐδ' ἀπατήσω·
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,

" Argivi, Trojanique, deorum voluntate laborârunt.
" Interrogabat verò ſtatim deindè bello-ſtrenuus Menelaus,
" Cujuſnam rei indigens veniſſem *in* Lacedæmonem divinam:
" At ego ei omnem veritatem dixi:
" Et tunc demùm me verbis reſpondens allocutus eſt;
" Papæ! profectò valdè jam fortis viri in lecto
" Voluerunt cubare, imbelles ipſi cum-ſint.
" Sicut autem quandò in luſtro cerva fortis leonis
" Hinnulos ubi-compoſuerit recèns-natos, lactentes,
" Juga inveſtigat et valles herboſas
" Paſcens; hic verò ſtatim ſuum ingreſſus eſt cubile,
" Ambobúſque illis ſævam mortem infert:
" Ita Ulyſſes illis ſævam mortem inferet.
" Utinam enim, Jupitérque pater, et Minerva, et Apollo,
" Talis exiſtens, qualis olim benè-ædificatâ in Leſbo
" Ex-contentione cum Philomelide luctatus eſt, ubi-ſurrexiſſet,
" Proſtravitque fortitèr, gaviſi autem ſunt omnes Achivi;
" Talis exiſtens cum procis verſaretur Ulyſſes:
" Omnes et brevis-ævi fierent et amararum-nuptiarum.
" Iſta autem, quæ me interrogas et precaris, non ego
" Alia præter *verum* dixero declinando, neque decipiam:
" Sed quæ quidem mihi dixit ſenex marinus verax,

Ver. 121. Ὅτλοθ.] *Al.* Ὅτλεο.

Ver. 124. Ὤ πόποι.] Vide ſuprà δ', 333 &c; ubi totus hic locus occurrit.

Ver. 127. ——γαλαθηνὰς.] *Al.* γαλαθηνὺς, et γαλατίνας.

Ver. 129. ——ὁ δέ τ' ὦκα.] *Al.* ὁ δ' ἔπειτα. Quo modo legit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Atque ita in Vulgatis legitur ſuprà δ', 338.

Ver. 130. ——ἐφῆκεν.] *Al.* ἐφήσει.

Ver. 134. Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ.] Ὁ Φιλομηλείδης, ὡς Φιλομήλου υἱός· ὁ γὰρ Πάτροκλος οὐ δύναται δηλαδὴ, ὡς Φιλομήλας υἱός· ὅτι τε τὰ ἀπὸ μητέρων οὐ σχηματίζει ὁ Ποιητής· καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον οὐκ οἰκεῖον ἦν ἐπὶ Πατρόκλου· " Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο " δὲ πάντες Ἀχαιοί." Καὶ ἐν Ἰλιάδι δὲ λέγει, [*Iliad.* ρ', 670;] " Νῦν τις ἐπείτα Πατροκλῆος δειλοῖο " Μνησάδω." *Schol* Similitèr *Heraclides Ponticus*; Σύνηθες γὰρ Ὁμήρῳ τοῖς πατρόθεν ἐπιθέτοις χρῆσθαι· τὰ δ' ἐκ μητέρων οὐκ ἂν εὑροι τις ὅλως παρ' αὐτῷ. Quem ad locum *Editor* in annotationibus; " Canon" inquit " diligentèr notandus, qui apud Homerum " ubique, ni longè fallor, verus reperietur." Vide ſuprà ad δ', 343. *Barneſius* autem hanc obſervationem fundamento haud ſatis firmo niti contendit. " *Homero* enim" inquit " *Apollo* Λητοΐδης audit; " ut *Heſiodo*, Scut. *Herc.* v. 229, Δαναΐδης Περ- " σεὺς dicitur, et Χείρων Φιλλυρίδης &c." Sed quamvis hoc fiat apud alios Poëtas, apud *Homerum* tamen totâ in *Iliade* atque *Odyſſeâ* nuſquam reperitur hujuſmodi exemplum. Nam vox Λητοΐδης, cujus meminit *Barneſius*, in *Hymno ad Mercurium* tantùm occurrit, qui an reverà ſit *Homeri*, dubitari poteſt. Porrò admodùm videtur abſimile Poëtam, qui *Patroclum* in *Iliade* et *Odyſſeâ* Μενοιτιάδην plus vicies appellârat, duobus in locis Φιλομηλείδην nominâſſe.

Ver. 139. ——παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν.] Vide ſuprà ad δ', 348.

Τῶν ϑδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, ϑδ' ἐπικεύσω.
Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
Ἴσχει· ὁ δ' ϑ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κεν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης ϑυρικλειτὸς Μενέλαος.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι ὦρον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα ϑυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος ϑεοειδής·
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ὅδ' ϑ σάφα οἶδεν· ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
Ἀτρεχέως γάρ σοι μαντεύσομαι, ϑδ' ἐπικεύσω.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα ϑεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ὡς ἦτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
Ἥμενος, ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
Ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηὸς
Ἥμενος ἐφrασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη Πολύφρων Πηνελόπεια·
Αἲ γὰρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

" Horum nullum tibi ego celabo verbum, neque occultabo.
" Dixit ipsum is in insulâ *se* vidisse duros dolores habentem,
" Nymphæ in ædibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate
" Detinet: ille verò non potest suam in patriam terram venire:
" Non enim ei adsunt naves remigio-instructæ et socii,
" Qui et ipsum convehant super lata dorsa maris.
" Sic dixit Atrides hastâ-inclytus Menelaus.
" His peractis redii: dederunt autem mihi ventum secundum
" Immortales, qui me celeritèr dilectam in patriam miserunt.
Sic dixit: ei autem animum in pectoribus commovebat.
Inter hos verò et locutus est Theoclymenus deo-par;
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Sanè ille non certè novit; meo autem attende sermoni:
" Verè enim tibi vaticinabor, neque occultabo.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hospitalisque mensa,
" Lárque Ulyssis eximii, ad quem veni,
" Quod sanè Ulysses jam in patriâ terrâ
" Sedens, vel repens, hæc audiens mala opera,
" Est; at procis malum omnibus serit.
" Talem ego avem bonis-transtris-instructâ in navi
" Sedens observavi, et Telemacho proclamavi.
Hunc autem rursùs allocutus est prudens Penelope;
" Utinam enim hoc, hospes, verbum perfectum esset,
" Ita citò sentires amicitiámque, multáque dona,

Ver. 141. Τῶν ϑδέν.] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*, et ex *Odyss.* δ', 350, ubi Vulgati ita habent. Atque ita hîc in pluribus Codicibus scriptum repperit *Tho. Bentleius*. Vulgati hoc in loco habent Ων ϑδέν.

Ver. 142 & 153. —— ὅδ'.] *Al.* ὅγ'.

Ibid. —— ἰδέειν κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα.] *Henricus Stephanus* ex *Eustathio* inter varias lectiones rettulit θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα· ut suprà δ', 556, ubi occurrit hic locus. Undè legi posse conjicit *Barnesius*, ἰδέειν κατὰ δάκρυ χέοντα.

Ver. 146. Οἵ κεν μιν πέμποιεν.] *Al.* Οἵ κέν μιν. Quæ et potior videtur lectio. Atque ita in omnibus legitur suprà δ', 560; ε', 17, 142; ubi idem versus occurrit.

Ver. 147. —— ϑυρικλειτὸς.] Ita rectè *Barnesius*. Quocum et hîc facit MS à *Tho. Bentleio* collatus. Vide suprà ad *ver.* 116. *Al.* ϑυρικλυτός.

Ver. 150. —— στήθεσσιν ὄρινε.] *Al.* στήθεσσ' ἐτάραξε.

Ver. 153. —— ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον.] *Al.* ἐμοῖο δὲ σύνθεο μύθων.

Ver. 156. Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος.] Ita MS à *Tho. Bentleio* collatus; et *Eustathius* in commentario: Atque ita in Omnibus scribitur infrà τ', 304, ubi repetitur hic versus. Ita porrò scribendum contendit *Barnesius* suprà ξ', 159: Ipse tamen hoc in loco cum Vulgatis edidit Ἔστίη.

Ver. 158. —— πεύθόμενος.] *Al.* πεύσόμενος.

Ver. 160. Τοῖον.] *Al.* Οἷον.

Ibid. —— οἰωνὸν ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηός.] Suprà ο', 524, 531.

Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε σὺν αντόμενος μακαρίζοι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔλυε, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἵ τοπάρος περ,
Καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων, (ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἤνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίνετο δαιτί·)
Κοῦροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρένα ἀέθλοις,
Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
Οὐ μὲν γάρ τι χέρσον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο χθὶ κλισμούς τε θρόνους τε,
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας·
Ἱέρευον δὲ σύας σιάλους, καὶ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' ἐντυόμενοι. Τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
Ὥρτυνθ' Ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Ξεῖν, ἐπεὶ ἆρ δὴ πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός, ἦ σ' ἂν ἔγωγε

"Ex me; ut aliquis te occurrens beatum diceret.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Proci autem ante Ulyssis domum
Discis delectabantur, et hastilibus jaculantes
In fabrefacto pavimento, ubi utique anteà insolentiam exercebant.
Sed quandò jam cœnæ-tempus erat, et advenerunt pecudes
Undique ex agris, agebant autem *eas*, qui scilicèt anteà;
Tunc demùm ipsis dixit Medon; (hic etenim maximè
Placebat præconum, et ipsis aderat in convivio:)
"Juvenes, postquam jam omnes delectati estis mente certaminibus,
"Ite ad ædes, ut paremus convivium:
"Nequaquam enim malum *est* in tempore cœnam capere.
Sic dixit: illi autem ubi-surrexissent, ibant, parebántque sermoni.
At postquam venissent *in* ædes habitantibus-commodas,
Lænas quidem deposuerunt in sedilibúsque soliisque;
Hi autem mactabant oves magnas et pingues capras;
Mactabant porrò sues pingues, et bovem armentalem,
Convivium parantes. At ex agro adurbem
Properabant ire Ulyssésque et nobilis subulcus.
Illis autem sermonem exordiebatur subulcus, princeps virorum;
"Hospes, quoniam jam demùm adurbem ire cupis
"Hodiè, sicut jussit dominus meus; certè te ego

Ver. 165. ——μακαρίζοι.] *Al.* μακαρίζῃ.

Ver. 169. ——ἔχεσκον.] Vide suprà ad π', 241; et ad *Il.* β', 221.

Ver. 170. ——δειπνητὸς.] Βαρυτόνως μὲν, ἡ τοῦ δείπνου ὥρα· ὀξυτόνως δὲ, τὸ δεῖπνον. *Schol.* *Al.* δειπνης, et δειπνιστός.

Ver. 174. ——ἀέθλοις.] *Al.* ἀέθλων.

Ver. 176. Οὐ μὲν γάρ τι χέρσιον.] Simili ferè modo usurpatur vox ἄμοιον apud *Hesiodum*;

Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, ὅ τ' ἄμοιον.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 368.

Ver. 177. ——ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.] *Al.* ἔβαν οἰκόνδε ἔκας. *Al.* ἔβαν ποτὶ οἶκον ἔκας.

Ver. 181. Ἱέρευον ὃ σύας.] *Barnesius* legi posse conjicit Ἴρευον· quo modo fortè Ἱέρευον pronuntiabatur. Quod enim de hoc versu in annotationibus ad *Odyss.* β', 289 observat *Barnesius*, nempè *Anapæstum* habere in *Primo* loco; id verò in hujusmodi Carmine (ut opinor) ferri non potest.

Ver. 185. ——δὴ πρτα.] Vide suprà ad α 290.

Ibid. ——ἰέναι.] *Al.* ἴμεναι.

Ver. 186. ——ἦ σ' ἂν ἔγωγε Αὐτῷ βουλεύσαιμι.] "Monet (inquit *Spondanus*) hospitem Eumæus de "profectione ad Urbem juxta Telemachi manda-"tum, cui se obtemperare malle docet, quàm "propriis studere commodis.——Ubi observan-"dum est optimi et fidelis servi exemplum, qui "sua negotia domini negotiis postponit." Minùs rectè. Non enim de suo ipsius commodo cogitat *Eumæus*, sed de salute hospitis; cui apud se manere multò tutius arbitratur, quàm ad urbem proficisci:

Ὦ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῆτο νόημα
Ἔπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι.

Suprà ο, 325.

Et *ver.* 334 ejusdem libri;

Ἀλλὰ μένε· σὲ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι.

Vir.

Αὐτῷ βελοίμιλω ϛαθμῶν ῥυτῆρα γενέϑϑ·
Ἀλλὰ ϯ αἰδέομαι, καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω
Νεικείῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιϛα
Ἦμαρ· ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔϛαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Γιγνώσκω, φρονέων· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
Δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐϛὶν,
Σκηρίπϖεσθ', ἐπεὶ φάτ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι ὁδόν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ ϛρόφος ἦεν ἀορτήϱ.
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
Τὼ βήτην· ϛαθμὸν δὲ κύνες καὶ βῶτορες ἄνδρες
Ῥύατ' ὀπιϑε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄναξ,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροΐ εἵματα ἕϛο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ϛείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
Ἄϛεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
Τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
Τὴν ποίησ' Ἴθακος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ·

" Hic mallem ſtabulorum cuſtodem factum eſſe :
" Sed illum vereor, et timeo, nè me poſteà
" Objurget : ſeveræ etenim dominorum ſunt increpationes.
" Sed age nunc eamus ; jam enim præteriit maximâ-ex-parte
" Dies : at citò ad veſperam frigidius erit.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſoleis Ulyſſes ;
" Cognoſco, ſapio ; hæc jam intelligenti præcipis :
" Sed eamus ; tu autem deindè perpetuò præi.
" Da verò mihi, ſicubi baculum tibi cæſum eſt,
" Ad-innitendum ; quoniam dicitis valdè lubricam eſſe viam.
Dixit utique ; et circum humeros turpem ſibi-jaciebat peram
Crebris-locis laceram : inerat verò tortile lorum.
Eumæus autem ei baculum animogratum dedit.
Hi iverunt : ſtabulum verò canes et paſtores viri
Cuſtodiebant ponè manentes : hic autem in urbem ducebat regem,
Mendico miſero ſimilem et ſeni,
Baculo innitentem : turpia autem circum corpus veſtimenta indutus erat.
Sed quandò jam euntes viam per aſperam
Urbem prope erant, et ad fontem pervenerant
Fabrefactum, pulchrè-fluentem, undè aquabantur cives,
Quem fecit Ithacus, et Neritus, et Polyctor ;

Ver. 187. ——γνίϑϑ.] *Al.* λιπίϑϑ. Quam lectionem huic loco aptiorem exiſtimat *Barneſius*. Atque ita habent MSS duo à *Tho. Bentleio* collati.

Ver. 188. ——αἰδέομαι, καὶ δείδια.] Vide ad *Il.* ά, 37 ; et ν', 736.

Ver. 189. ——χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.]

Δεινὰ τυράννων λήμματα ——————.
Euripid. Medea, ver. 119.

Gravis ira regum eſt ſemper ——.
Seneca Medea, ver. 494.

Cæterùm *Scholiaſtes* ad *Æſchyl. Prometh. ver.* 35, hoc in loco pro ὁμοκλαὶ videtur legiſſe ἀπειλαί.

Ver. 190. ——δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιϛα Ἦμαρ.] Τὸ πλεῖϛον τ᾽ ἡμέρας παρελήλυθεν. *Schol.*

Nunc adeò, melior quoniam pars acta diei.
Æn. IX, 156.

Ver. 196. ——ἀρισφαλὲ' ἔμμεναι ὁδόν.] Καὶ ὁρᾷ τὸ ὁδὸν, ἀντὶ τῆ ὁδὸν, ἐπενθέσει Αἰολικῇ τῆ ν· ἅπαξ δέ, φασιν, ἐνταῦθα εἶπε τὴν λέξιν· καὶ δέδωκεν ἀφορμὴν ἐντυμολογίας τοῖ ὁδοῦ· καὶ ἐπεῖνος γὰρ ὁδὸς εἰς οἶκον ἐϛίν. Ἡρακλείδης δέ, ἐν οἷς περὶ δυσκλίτων ῥημάτων γράφει, " Ἀρισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸς " φησὶ γράφειν οὐκ ἄκλως ἀπό τινων. *Euſtath.*

Ver. 199. ——ἄρα.] *Prout poſtulaverat Ulyſſes* ; ——— ſuprà *ver.* 195.

Ver. 206. ——καλλίροον.] *Al.* καλλίῤῥοον. Quæ ſi vera lectio, pronuntiandum καλλίῤῥων· uti et notavit *Barneſius*.

Ver. 207. ——Ἴθακος, καὶ Νήριτος.] Πτερελάου παῖδες, Ἴθακος καὶ Νήριτος, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος, ᾤκων τὴν Κεφαλληνίαν· ἀρίσαν δ' αὐτοῖς τοῦτο, καταλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη, παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκλω· καὶ τόπον ἰδόντες εὖ πεποιημένον εἰς σωοικισμὸν, διὰ τὸ τὸ παρατεθειμένον ὑψηλότερον εἶναι, καὶ κατοικήσαντες θεῖρο, τὴν Ἰθάκλω ἔκτισαν· καὶ ὁπ μὲν τῆ Ἰθάκυ ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη· τὸ δ' παρακείμενον ὄρος ὁπ τῆ Νηρίτυ Νήριτον. Ἡ δ' ἱϛορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ. *Schol.*

Ver.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
Πάντοσε κυκλοτερὲς, κτ' δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρέζεσκον ὁδῖται·
Ἔνθα σφέας ἐκίχαν' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς,
Αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τὼς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν
Ἐκπαγλον καὶ ἀεικές· (ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·)
Νῦν μὴ δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζῃ·
Ὡς αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγῃ θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον.
Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγῃς, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
Ὅς πολλῇσι φλιῇσι παρασταὰς φλίψεται ὤμους,
Αἰτίζων ἀκόλως, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας·

Circùm verò alnorum aquis-nutritarum erat nemus
Undique rotundum; frigida autem defluebat aqua
Altè ex petrâ: ara autem suprà facta erat
Nympharum, ubi omnes sacra-faciebant viatores:
Illic in ipsos incidit filius Dolii Melantheus,
Capras agens, quæ omnibus antecellebant gregibus,
Cœnam procis; duo autem unà sequebantur pastores.
Illos autem conspicatus increpuit, verbúmque dixit et compellavit
Vehementèr et indignè; (commovebat autem cor Ulyssis:)
" Nunc quidem omninò malus malum ducit:
" Adeò semper similem ducit deus ad similem.
" Quónam jam hunc voracem ducis, immanis subulce,
" Mendicum molestum, conviviorum contaminatorem?
" Qui multis postibus astans atteret humeros,
" Petens frusta, non tripodes, neque lebetes:

Ver. 208. ——αἰγείρων ὑδατοτρεφέων.] Populus in fluviis——. *Virgil. Eclog.* VII, 66.
Ibid. ——ἦν.] *Al.* ἔεν.
Ver. 210. ——ἐφύπερθε.] *Al.* ἐφ' ὕπερθε.
Ver. 211. ——ἐπιρέζεσκον.] *Al.* ἐπιῤῥέζεσκον et ἐπὶ ῥέζεσκον. Quæ omnia eodem modo pronuntianda. Vide et ad *Il.* β', 221.
Ver. 212. ——σφέας.] *Al.* σφᾶς.
Ver. 218. Ὡς αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον.] Πότερον γάρ ἐστιν ἡ φιλία ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὥσπερ δοκεῖ καὶ λέγεται; Καὶ γὰρ κολοιὸς, φασι, παρὰ κολοιὸν ἰζάνει· καὶ, "Αἰεί τοι τ' ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον." *Aristot. Ethic. Magn. lib.* II, *cap.* 11. Et *Rhetoric. lib.* I, *cap.* 8; Καὶ ἐπεὶ τὸ κατὰ φύσιν ἡδὺ, τὰ συγγενῆ ᾗ κατὰ φύσιν ἀλλήλοις ἐστὶν, ἅπαντα τὰ συγγενῆ καὶ ὅμοια ἡδέα, ὡς ἐπιτοπολύ· ——ὅθεν εἰ παροιμίαι εἰρῆνται, ὡς "ἡλιξ ἡλικα τέρπει·" καὶ, "αἰεὶ "τ' ὁμοῖον." [*Al.* "ὡς ἀεὶ τῷ ὁμοίῳ φίλον τὸ ὁμοι-"ον."] Vide et *Eundem, Ethic. Nicom. lib.* VIII, *cap.* 2; et *Ethic. Eudem. lib.* VII, *cap.* 1: item *Platonem in Lysíde*; ubi notandum, quod jam legimus Ὡς αἰεὶ τ' ὁμοῖον &c; legisse *Platonem* aut memoritèr citâsse, Αἰεί τοι τ' ὁμοῖον &c. Quo modo et citat *Aristoteles Ethic. Magn. lib.* II, *cap.* 11.
Ibid. ——ὡς τ' ὁμοῖον.] Ἦγεν εἰς τ' ὅμοιον. *Eustath.* Eodem modo usurpari videtur vocula ὡς apud *Euripidem*;

Καὶ δῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν.
Hecuba, ver. 993.

Et apud *Aristophanem*;

Ἐπερησόμην ἂν ὡχόμην ὡς τ' ἰατρόν.
Plutus, ver. 32.

Apud *Homerum* tamen, ut opinor nusquam alibi reperitur hujusmodi exemplum. Cæterùm *Aristoteles, Ethic. Eudem. Lib.* VII, *cap.* 1, citat, εἰς τ' ὅμοιον.
Ver. 219. ——ἀμήγαρτε συβῶτα.] Ἡ οὐ τοῦ βωτεῖν ἀφθόνητε, ὃ δηλοῖ τὸ καλῶς πράττειν· ἢ ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσειε τῷ συβωτεῖν· οἷον, ἄξιε τῷ συφορβεῖν. *Schol.* Easdémque ferè interpretationes affert *Eustathius.* Atqui vox ἀμήγαρτος alibi apud Poëtam "*gravis*," aut "*ingratus*," denotare videtur;

——πόνον δ' ἀμήγαρτον ὄφελλεν.
Iliad. β', 420.

Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμήγαρτον ἀϋτμήν.
Odyss. λ', 399.

Ver. 220. ——ἀνιηρὸν.] Similitérque infrà *ver.* 377, ἀνιηροί· Vide ad *Il.* ό, 24.
Ibid. ——δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα.] Λυμεῶνα τῶν εὐωχιῶν· ἢ, τὰ τὰ καθάρματα ἀποφερόμενον [Ita *Barnesius* pro vulgato οἱ τὰ καθάρματα προσφερόμενοι] τῶν εὐωχιῶν. *Schol.*
Ver. 221. ——φλιῇσι.] Ταῖς παραστάσεσι τ' θύρας. *Schol.*
Ibid. ——φλιῇσι φλίψεται ὤμους.] Ὃς οὐκ ἐκβήσεται τῶν φλιῶν. *Schol.*
Ver. 222. Αἰτίζων ἀκόλως.] Ὁ μὲν γὰρ Ὀδυσσεὺς καταγελᾶται παρὰ τοῖς μνηστῆρσιν, "Αἰτίζων ἀκόλως, "οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας." Μεγαλοψυχίας γὰρ ἡγοῦντο σημεῖον, ὡς τὸ διδόναι τι τῶν μεγάλων, καὶ τὸ αἰτεῖν. *Plutarch. de Auditione.* Porrò hinc apud *Callimachum*;

Αἰτίζων

Τόν κ' εἴ μοι δοίης ϛαθμῶν ῥυτῆρα γενέϑϑαι,
Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
Καί κεν ὀρὸν πίνων, μεγάλλιν ἐπιγυνίδα θεῖτο.
Ἀλλ' ἐπεὶ ὃν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσϕ
Ἔργον ἐποίχεϑϑαι, ἀλλὰ πλώσσων κτῖ δῆμον
Βύλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαϛέρ' ἄναλτον.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔϛαι,
Αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Ὣς φάτο· καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐϛυφέλιξεν,
Ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,
Ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
Ἦ πρὸς γῆν ἐλάσϕε κάρη, ἀμφ' ὕδας ἀείρας.

"Hunc si mihi dares ſtabulorum cuſtodem fieri,
"Cortiſque-curator ut-ſit, frondémque hœdis ferat;
"Etiam ſerum bibens, magnum *ſibi* femur efficeret.
"Sed quandoquidem ſanè opera mala didicit, non volet
"Opus obire, ſed mendicans per populum
"Mavult petendo paſcere ſuum ventrem inſatiabilem.
"Verùm tibi edico, quod et perfectum erit;
"Si iverit ad ædes Ulyſſis divini,
"Multa ei circum caput ſcabella virorum ex manibus
"Latera deterent per domum percuſſi.
Sic dixit; et accedens *ei* calce inſultavit per-inſipientiam
In-coxam, neque ipſum extra viam dimovit,
Sed *is* manebat firmé: deliberabat autem Ulyſſes,
Utrùm irruens baculo animum *ei* eriperet,
An ad terram dejiceret caput, circa ſolum ubi-ſuſtulerat:

Αἰτίζων ἀκόλως τε κῇ ἔκβολα λύματα δαιτός.
Hymn. in Cererem, ver. 115.

Ibid. —— σὺκ ἄορας.] Οἱ μὲν χωρὶς τοῦ σ', τὰ ξίφη, παρὰ τὸ ἄος· οἱ δὲ μετὰ τοῦ σ', τρίποδας ἄορας· οἱ μὲν τὰς ἀπὸ τῶν ἀγώνων λαμβανομένας ἆθλα γυναῖκας· λέγει γάρ που, [*Il.* χ', 164,] "Ἥ τρίποδ', ἠὲ γυναῖ" ἢ ἄορας, οἱ δὲ τοὺς τρίποδας τοὺς ὦτα ἔχοντας ἐξ ὧν αἴρεϑϑαι δύνανται. *Schol.*

Ver. 223. Τόν κ' εἴ μοι δοίης.] Malè hîc *Spondanus*; "Conatur" inquit "eum ſibi in ſtabulorum "cuſtodem comparare, prætexens (*ver.* 230) "quantas ſit paſſurus à procis moleſtias, ſi ſe ipſis "obtulerit." Quaſi ſcilicèt hoc *reverà* peteret *Melanthius*.

Ibid. —— γενέϑϑαι.] *Al.* λιπέϑϑαι.

Ver. 224. —— θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι.] Πᾶς γὰρ κλάδος δένδρου θαλλὸς προσαγορεύεται· ὑπὸ δὲ Ἀττικῶν ὄζος, μόνου ὁ τῆς ἐλαίας. *Schol.*

Ver. 225. —— ὀρὸν.] Ἀντὶ τοῦ ὀρρὸν, τὴν ὑδατώδη καὶ ἐφθαρμένην ὑποσάθμου τοῦ γάλακτος· ἢ τὸ ἄπηκτον γάλα, τὸ ὑπολειπόμενον ὑδατῶδες. *Schol.*

Ibid. —— ἐπιγυνίδα.] Τὴν τοῦ σώματος εὐεξίαν· ἀπὸ μέρους, τοῦ κατὰ τὸ γόνυ δέρματος, τὸ πᾶν ἐσήμανεν· ἢ τὸ ὑπεράνω τοῦ γόνατος. *Schol.* Vide infrà ad σ', 73.

Ver. 226. —— ἔργα κάκ' ἔμμαθεν.] Τὸ δὲ "ἔργα κάκ' ἔμμαθε," διπλάζει τὸ μῦ σὺν τῷ ἔμμαθε, κατὰ τοὺς Παλαιούς. *Euſtath.* Eâdem ſcilicèt ratione ac ἔλλαβε, ἐλλιτάνευε, &c.

Ibid. —— σὺκ ἐθελήσει Ἔργον ἐποίχεϑϑαι.] Καθὰ ὁ ἀγαθὸς ῥᾷον ἀλλοιοῦται, ἐπεὶ μάθεν ἔμμιμνα ἐοῦλος· οὕτως οὐδὲ ὁ φαῦλος, ἐπεὶ ἔργα κάκ' ἔμαθε. Δυσαπόλητοι γάρ, ἐφ' ὅτε κῇ ἀναπόλητοι, ὥσπερ αἱ ἀγαθαὶ ἕξεις, οὕτω δὴ κῇ αἱ φαῦλαι. *Euſtath.*

Ver. 228. —— ἄναλτον.] Ἀπλήρωτον. *Schol.*

Ver. 231, 232. Πολλά οἱ —— βαλλομένοιο.] Vide ad *Il.* ξ', 141; et ad *Odyſſ.* ί, 256.

Ibid. —— ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων Πλευραὶ ἀποτρίψουσι.] Φασὶ [οἱ Παλαιοὶ] τὸ "πολλά "οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἔσϱ" δηλοῦν ὅτι πολλὰ σφέλα κατὰ σκοπὸν μὲν ἀμφὶ τὸ τοῦ Ὀδυσσέως κάρη πεμπόμϕα, τῇ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως παρεκκλίσει συσκήπτοντα ταῖς αὐτοῦ πλευραῖς, ἀποτρίψουσιν αἱ ὅτω πληϱόμεναι πλευραί. —— Ἔτι δὲ κῇ ἄλλως ἑρμηνεύουσιν ὅτι πολλὰ σφέλα, τυτέων ὑποπόδια, ἢ κῇ ἁπλῶς βέλη τὰ δι' ὀϛῶν, ἢ ξύλων, ἢ τοιούτων τινῶν, ἀμφὶ κάρη αἰρόμϕα, τὸ τοῦ βαλλόντων δηλαδὴ, ἀποτρίψουσιν αἱ τοῦ ξένου πλευραί· —— Ἕτεροι δὲ ἀμφικαρῆ γράφουσιν ἐν ἑνὶ μέρει λόγου κῇ ϑέσπωμένως· ἵνα ᾖ σφέλα, τυτέων ὑποπόδια, ἀμφικαρῆ, τὰ ἀμφικέφαλα, ὡς οἷον κεφαλὰς ἀμφοτέρωϑεν ἔχοντα τὰς ἐν αὐτοῖς ἐξοχὰς κῇ λαβάς. *Euſtath.* Cæterùm nonnulli, notante ibidem *Euſtathio*, hîc legunt Πλευρὰς ἀποτρίψουσι. Quam lectionem et in Editionibus nonnullis repperit *Barneſius:* ſed hoc (ut opinor) ferri non poteſt. Quamvis enim, uti rectè notavit *Barneſius*, apud Scriptores *Doricos* hujuſmodi Accuſativi plurales [αὐτάς, βελάς, τροπάς, &c.] ultimam corripiant; apud *Homerum* tamen hoc nunquam fit. Vide ad *Il.* ά, 51; et β', 43.

Ver. 237. —— ἀμφ' ὕδας ἀείρας.] Apud *Euſtathium* legitur et ἀμφυδὶς ἀείρας. Ἐβουλεύσατο (inquit)

Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸ δὲ συβώτης
Νείκεσεν ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών·
Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
Ὑμμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
Ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρήηνατ' ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἅπάσας,
Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰὲν
Ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
Ὤ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώϊα εἰδώς;
Τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης
Ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
Ὡς Ὀδυσῆί γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κιόντας,

Sed pertulit, animóque cohibuit-se; illum verò subulcus
Increpuit contrà intuitus; valdéque precatus est, manibus sublatis;
" Nymphæ fontanæ, filiæ Jovis, si unquam Ulysses
" Vobis femora combussit, cooperta pingui adipe,
" Agnorum et hœdorum, hoc mihi perficite votum,
" Ut veniat quidem ille vir, ducátque ipsum deus:
" Ita tibi fastus utique dissiparet omnes,
" Quos nunc contumeliosus fers, vagans semper
" Per urbem: at pecudes mali perdunt pastores.
Hunc autem rursùs allocutus est Melanthius, custos caprarum;
" Papæ! quale dixit canis, astutias callens?
" Quem aliquandò ego in navi bonis-transtris instructâ nigrâ
" Agam longè ab-Ithacâ, ut mihi victum multum inveniat.
" Utinam enim Telemachū interficeret argenteū-arcū-gerens Apollo
" Hodiè in ædibus, vel à procis domaretur,
" Sicut Ulysse quidem procul periit reditûs dies.
Sic locutus, hos quidem liquit illic, lentè euntes:

quit) Ὀδυσεὺς ἢ ἀνέλοι τὸ κακὸν, ἢ ἀείρας ἀμφεδίς, τυτέσιν ἐκ γῆς, πρὸς γῆν αὖθις ἐλάσειε τὴν σκείνου κεφαλήν· ἢ κῷ ἄλλως, ἀείρας βάλῃ τὴν κεφαλὴν πρὸς γῆν ἀμφεδίς. Porrò *Scholiastes* (quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus,) hîc legit ἀμφ' ὔδας ἐρείσας.

Ver. 239. Νείκεσεν ἄντα ἰδών.] *Al.* Νείκεσ' ἐς ἄντα ἰδών.

Ibid. —— μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών.]

Et duplices cum voce manus ad sidera tendit.
Æn. X, 667.

Ver. 240. Νύμφαι κρηναῖαι.] Ταύταις προσεύχεται, ἤτοι καθ' ὃ ἄγροικός ἐστιν· ἢ ὅτι τότε τὴν κρήνλω προήει. *Schol*

Ibid. —— εἴποτ' Ὀδυσεὺς Ὑμμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε.]

Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris
Dona tulit ——————. *Æn.* IX, 406.
—— colui vestros si semper honores.
Æn. XII, 778.

Ver. 246. —— μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.] Πρόκατον μὲν, ὡς ἐπιτοπολὺ, ἢν κακῶς ἔχῃ, τὸ νομέα αἰτιώμεθα. *Socrates apud Xenophontem*, Οἰκονομ. λόγ.

Ibid. —— μῆλα.] Τυτέσι τὰ ὑπό σε θρέμματα, τὰς αἶγας δηλαδή. *Eustath.*

Ver. 248. —— ὀλοφώϊα εἰδώς.] " Le mot ὀλοφώϊα (inquit Dna *Dacier*) signifie *des finesses, des ruses*; mais il signifie aussi *des sentiments profonds, des moralitez, des sentences*, διὰ βουλεύματα· et je l'ai pris ici dans ce dernier sens." Minùs rectè. Semper enim apud Poëtam priori in sensu usurpatur hæc vox. Vide suprà ad δ', 410, 460; et κ', 289.

Ver. 250. Ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.] Locum hunc ita reddit Dna *Dacier*; " *Je l'envoyerai bientôt sur un vaisseau loin d'Ithaque, trafiquer pour moi.*" Et in annotationibus; " *Il faut lui donner un vaisseau, et l'envoyer trafiquer; car avec l'esprit qu'il a, il amassera de grandes richesses.*" At rectiùs *Spondanus*; " Eumæo" inquit " minatur —— se eum longè ab Ithacâ abducturum, ut eum vendat, et indè lucrum ingens faciat." Ita suprà ó, 451;

——— ——— ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅπη περάσητε πρὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.

Et infrà υ, 383;

Ἐς Σικέλους πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.

Atque ita hîc accipit *Eustathius*; Τὸ δὲ " βίοτον " πολὺν ἄλφοι," ταυτόν ἐστι τῷ " ὦνον μυρίον ἀλφοι·" ὃ πρὸ ὀλίγων ἐρρέθη, διὰ τὸ μικρὸν Εὐμαιον.

Ver. 251. Αἲ γὰρ Τηλέμαχον.] " Optat *Telemacho* " mortem subitaneam; vel ut à Procis propediem " occidatur." Ut rectè *Barnesius*. Vide suprà ad ó, 409.

Ver. 252. —— μεγάροις.] *Al.* μεγάρῳ.

Ver. 254. —— αὐτόθι.] *Al.* αὐτῷ.

Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἴκανεν ἄνακτος.
Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν,
Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸ γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρεσα,
Ἔδμεναι· ἀγχίμολον δ' Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένω· περὶ δὲ σφέας ἦλυθ' ἰωὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέφη συβώτην·
Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἕξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
Τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ
Δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
Γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
Ἧπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρῃ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ ὄδε τά τ' ἄλλα περ ἔσσ' ἀνοήμων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

At ipse ivit; valdè autem celeritèr ad ædes pervenit domini.
Statim autem introivit, et inter procos sedebat,
Ex-adverso Eurymachi; hunc enim diligebat maximé.
Ei quidem carnium partem apposuerunt *ii*, qui administrabant:
Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
Ad-comedendum: propè autem Ulysses et nobilis subulcus
Steterunt venientes: circum autem ipsos venit sonus
Citharæ cavæ; illis enim incipiebat canere
Phemius: at ille manu prehensum allocutus est subulcum;
" Eumæe, certè omninò utique hæ ædes pulchræ Ulyssis;
" Facilè autem sunt dignoscendæ etiam inter multas visu.
" Ex aliis aliæ sunt: ornata est autem ei aula
" Muro et septis; januæ verò fabrefactæ sunt
" Bifores; haud quisquam eam vir insultaverit.
" Cognosco autem, quòd multi in ipsâ convivia celebrant
" Viri; quoniam nidor quidem ascendit, cithara autem
" Sonat, quam utique convivio dii fecerunt sociam.
Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
" Facilè nôsti; quippè neque in aliis *rebus* quidem es stultus.
" Sed age jam consultemus, quomodo sint hæc opera.

Ver. 262. ——ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν.] Vide suprà ad α, 155. *Al.* ἀνὰ δέ σφισι.

Ver. 266. Ἕξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν.] Διὰ τοῦτον βέλτιον δηλοῖ, ὡς ὁ μονοστέγων τοῦ βασιλείου ὄντων, ἀλλὰ πολυστέγων. *Schol.* Ἐχρῆν γὰρ εἶν ἔοικεν —— ἀσὶν μάστλω ὁ ποιητὴς ἐστὶν [Ὅμηρος] λέγειν· ἀλλὰ καὶ τολμᾷ, καὶ οἰκήσιν, καὶ δίαιταν πρὸς τὸ τοῦ ἀνθρώπων ἦθος πολλάκις ἀπεικάζειν.—— Μετέλαβε δὲ πολλῆ εὐφυΐᾳ δηλονότι ἐρᾶν, [vide suprà ad δ', 45,] τοῦ Ταντάλειδαῖ ἐξ αἵματος ὤν. Οὐ μὴν τήν γε τοῦ Ὀδυσσέως οἴκησιν ἐδάμως τούτοις ἀμοίαν, ἀλλ' ὡς ἂν ἀσφαλῶς ἀνδρὸς πεποίηκε, πρὸς αὐτὸ παρεσκευασμένην. Λέγει γοῦν ὅτως· "Ἐξ ἑτέρων "ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ Τοίχῳ &c." *Dio. Orat.* II.

Ver. 267. ——εὐεργέες.] Apud *Dionem*, loco suprà citato εὐερκέες. Quo modo legit et MS. à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 268. ——οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.] Ἤτοι ὑπερφαυήσειεν, ἢ ἐχθρῶς ἐπιβουλεύσειεν. *Schol.*

Ver. 269. ——ὑπ' αὐτῷ.] *Dio, Orat.* XXXIII, videtur legisse ὑπ' αὐτῇ "Patitur tamen," inquit *Federicus Morellus* in annotationibus ad locum *Dionis*, "*Attica* ἐναλλαγὴ, dici ὑπ' αὐτῷ, nempè δώμα"τι, quamvis præeat δώματα."

Ibid. ——δαῖτα τίθενται.] *Al.* δαῖτα πένονται.

Ver. 270. ——μὲν ἀνήνοθεν.] *Al.* μὲν ὑνήνοθεν. Minùs rectè. Huic enim lectioni minùs aptè ex adverso respondit sequens ὑν δέ τε.

Ver. 271. ——ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.] Ita suprà Θ', 99;

Φόρμιγγός Θ', ἣ δαιτὶ σαώτερός ἐστι θαλείῃ.

Et infrà Φ', 430;

Μολπῇ καὶ Φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

Ἔοικε καὶ Ὅμηρος διαπρῶν τὴν ἀρχαίαν τῶν Ἑλλήνων κατάστασιν, λέγειν· "Φόρμιγγός Θ', ἣν δαιτὶ θεοὶ ποίη"σαν ἑταίρῃ." Ὡς καὶ τοῖς εὐωχημένοις χρησίμως ἔχουσι τὴν τέχνην. Ἦν δή, ὡς ἔοικε, τοῦτο νενομισμένον· πρῶτον μὲν ὅπως ἔκαστος τοῦ εἰς μυθὴν καὶ πλήρωσιν ὁρμημένων ἰατρὸν λαμβάνῃ τὴν ὕβρεως καὶ τὴν ἀκοσμίας, τὴν Μουσικήν· εἶθ' ὅτι τὴν αὐθάδειαν πραΰνει. Περιαιρεμένη γὰρ τὴν συγγνώστην, ποιεῖ πρᾳότητα καὶ χαρὰν ἐλευθέριον. *Athenæus, lib.* XIV, *cap.* 6. Ubi notandum, *Athenæum* hîc legisse, Φόρμιγγός Θ', ἣν δαιτὶ &c. Quo modo citat et *Scholiastes in Pindar. Nemeor. Od.* IX, *ver.* 18; ex Θ', ut videtur, suprà 99. Vide et infrà ad *ver.* 385; item suprà ad α, 152.

Ver.

Ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιεταόντας,
Δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῶν.
Εἰ δ' ἐθέλῃς, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε·
Μηδὲ σὺ δηθύνῃν, μή τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας
Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Γιγνώσκω, φρονέω τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
Ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῶν.
Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων·
Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Γαστέρα δ' ὕπως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι·
Τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὁπλίσσονται
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἀν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν
Ἄργος Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποθ' αὐτὸς
Θρέψε μὲν, οὐδ' ὄφελεν· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
Ὤχετο· τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἠδὲ πρόκας, ἠδὲ λαγωούς.
Δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,

" Vel tu primus ingredere ædes habitantibus-commodas,
" Inférque te procis; ego autem relinquar hîc:
" Sive vis, mane; ego verò ibo præ:
" Neque tu morare, nè quis te extrà conſpicatus
" Vel percutiat, vel pellat; hæc te conſiderare jubeo.
Huic autem reſpondit deindè patiens nobilis Ulyſſes;
" Cognoſco, ſapio; hæc jam intelligenti præcipis:
" Sed i præ, ego autem relinquar hîc.
" Non enim omninò plagarum inſcius *ſum*, neque ictuum,
" Patiens mihi animus, quoniam mala multa paſſus ſum
" Undis et bello; cum illis et hoc quoque fiat.
" Ventrem autem haudquaquam licet abſcondere avidum,
" Perditum, qui multa mala hominibus dat:
" Cujus gratiâ et naves bonis-tranſtris-inſtructæ armantur,
" Pontum ſuper infructuoſum, mala inimicis ferentes.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant:
Canis autem capútque et aures jacens erexit
Argus Ulyſſis malorum-patientis, quem ſcilicèt quondam ipſe
Nutrivit quidem, non verò *eo* fruitus eſt; priùs nempè in Ilium ſacrum
Ivit: hunc autem anteà ducere-ſolebant juvenes viri
Capras in ſylveſtres, et cervos, et lepores.
Tunc demùm jacebat neglectus, abſente domino,

Ver. 276. Δύσεο] Vide ad *Il.* έ, 109.

Ver. 279. Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ.] Τὸ δὲ, " ἢ βάλῃ, " ἢ ἐλάσῃ," τετέχνηται ἔγγιστα τύπῳ, ἀφ' οὗ φοραὶ σημαίνονται δηλῶσι. *Euſtath.* Vide ad *Il.* ρ', 86.

Ver. 281. ——τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.] Ita reſtituit *Barneſius* ex *Euſtathii* commentario, et ex *Odyſſ.* π', 136, et ρ', 193, ubi Vulgati hoc modo legunt. Cumque *Barneſio* facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* hîc, τά γε δὴ φρονέοντι κελεύεις. Quod propter præcedentem φρονέω minùs placet. Porrò apud *Euſtathium* legitur τάδε δή.

Ver. 283. Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων.] Vide ad *Il.* ν', 344; et ό, 11.

Ver. 284. Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα] Δοκεῖ δὲ κὴ ἡ ἐμπειρία ἡ περὶ ἕκαστα, ἀνδρία τις εἶναι. *Ariſtot. Ethic. Nicom. lib.* III, *cap.* 11.

Ver. 285. ——μᾶ κὴ.] *Al.* μᾶ δέ.

Ver. 286. Γαστέρα δ' ὅπως ἔστιν ἀποκρύψαι.] Ὁμήρῳ λέγοντος· " Γαστέρα δ' ὅπως ἔστιν ἀποπλῆσαι με-" μαυῖαν, Οὐλομένην; " Εὐριπίδης ποιεῖ·

" Νικᾷ δὲ χρεία μὲν κακῶς τ' ὀλλυμένη
" Γαστὴρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά.

Clemens Alexandrin. Strom. VI. Ubi notandum pro ἀποκρύψαι, citâſſe *Clementem*, ἀποπλῆσαι. Ita ſuprà ή, 216;

Οὐ γάρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἣ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ.

Porrò haud diſſimilitèr *Seneca*; " Cum ventre humano tibi negotium eſt: nec rationem patitur, " nec æquitate mitigatur, nec ulla prece flectitur " populus eſuriens." *De Brevitate Vitæ*, § 18: Ubi hunc *Homeri* locum citat *Lipſius*.

Ver. 288. ——ὁπλίσσονται] MS à *Tho. Bentleio* collatus legit ὁπλίζονται. Quæ et potior videtur lectio.

Ver. 292. ——ὃν ῥά] *Quem ſcilicèt* ——.

Ver. 293. Θρέψε μὲν, οὐδ' ὄφελ' ἀπόνητο.] Vide infrà ad *ver.* 313.

Ver. 296. ——ἀποιχομένοιο ἄνακτος.] *Al.* ἀπιχομένου Ὀδυσῆος.

Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων,
Ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἅλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
Δμῶες Ὀδυσσῆος τέμμν μέγα κοπρήσοντες·
Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
Δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μὲν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὖατα κάββαλεν ἄμφω·
Ἆσσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπφτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
Ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,
Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' ὐ σάφα οἶδα,
Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
Ἦ αὔτως, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίγνονθ', ἁγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος·
Εἰ τοῖοσδ' εἴη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ ἔργα,
Οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλιπεν Ὀδυσσεὺς,
Αἶψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν·
Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Κνώδαλον, ὅς τλι ἵδοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ σαφήνη

In multo ſtercore, quod ei ante fores
Mulorúmque, boúmque, abundè fuſum erat; donec auferrent
Servi Ulyſſis prædium magnum ſtercoraturi:
Illic canis jacebat Argus, plenus ricinorum.
Tunc dumùm, ut agnovit Ulyſſem propè exiſtentem,
Caudâ quidem iſte adulatus eſt, et aures dejecit ambas:
Prope autem non ampliùs tum potuit ſuum dominum
Venire: at ille ſeorsùm conſpicatus abſterſit lachrymam,
Facilè latens Eumæum; ſtatim autem interrogabat ſermone;
" Eumæe, certè omninò miraculum, canis hic jacet in fimo;
" Pulcher quidem corpore eſt, at hoc non certò novi,
" An utique et velox fuerit ad-currendum, cum formâ hâc,
" An nullîus-pretii, quales ſcilicèt menſales canes virorum
" Sunt; deliciarum verò gratiâ nutriunt domini.
Hunc autem reſpondens allocutus es, Eumæe ſubulce;
" Et ſanè viri canis hic *eſt* procul mortui.
" Si talis eſſet *nunc* et corpore, atque etiam operibus,
" Qualem ipſum ad Trojam profectus reliquit Ulyſſes,
" Statim admirareris, conſpicatus velocitatem et robur:
" Nequaquam enim effugiebat denſæ in profunditatibus ſylvæ
" Fera, quamcunque vidiſſet; et veſtigiis enim perquàm-ſciebat.

Ver. 299. ——κοπρήσοντες.] Apud *Etymolog. Magn.* notante *Barneſio*, κοπρίσαντες. Quod ex analogiâ antepenultimam corripere debet. Vide ad *Il.* α, 140.

Ver. 300. ——ἐνίπλειος κυνοραιστέων.] Κυνοραϊσταὶ δέ —— οἱ τὰς κύνας ῥαίοντες· ἐξ οὗ κατὰ ἀφαίρεσιν ἡ παραγωγὴν τὸ ῥαΐζειν γίνεται· ἀφ' οὗ καὶ συμφοραϊσὴς, ἀναλόγως τῷ κυνοραϊσής. Λέγονται δὲ ἤτοι καὶ πρότωνες παρὰ τοῖς ὕστερον. *Euſtath.* Cæterùm Vulgati hîc habent κυνοραϊσίων. *Barneſius* autem edidit κυνοραισίων.

Ver. 302. ——ῥ'.] *Ut ſolent canes* ——.

Ver. 304. ——αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.] Εὖ δὲ καὶ ὁ Ποιητὴς, οἷόν ἐστι τὸ παρὰ προσδοκίαν, ἐδίδαξεν. Ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς τῷ μὲν κυνὸς θανόντος ἐξεδάκρυσε, τῇ δὲ γυναικὶ κλαιούσῃ παρακαθήμενος [infrà τ', 209, 211,] οὐδὲν ἔπαθε τοιοῦτον· σὺ ταῦθα μὲν γὰρ ἀφῖκτο τῷ λογισμῷ τὸ πάθος ὑποχείριον ἔχων καὶ προκατειλημμένον· εἰς δὲ σὲ οὖν, μὴ προσδοκήσας, ἀλλ' ἐξαίφνης ἀφ' ὁ παράδοξον συνέπεσε. *Plutarch. de Animi Tranquillitate.*

Ver. 305. ——μύθῳ.] *Al.* μῦθον.

Ver. 308. Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε.] Sic infrà *ver.* 454:

——οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν.

Ver. 313. Εἰ τοῖοσδ' εἴη.] " Cùm talis" inquit *Spondanus*, " jam eſſet tunc canis iſte, cur anteà " dixit Poëta Ulyſſem eo non fuiſſe uſum? quod " ego ad inhabilitatem canis puto referendum: ait " enim [ſupra *ver.* 293,] Θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο." Atqui non indicat iſtud " οὐδ' ἀπόνητο" *Ulyſſem* cane nunquam omninò fuiſſe uſum, ſed parùm fruitum; quippe qui, ſimul primùm ut canis corporis iſtam ſpeciem curſûsque velocitatem attigiſſet, ad bellum Trojanum digreſſus eſt. Ita ſuprà π', 120;

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·
Τῶν ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεὺς.

Ver. 317. Κνώδαλον.] Κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον θηρίον, τὸ κῆτος· νῦν δὲ θηρίον ὑπὸ κυνῶν ἁλισκόμενον. *Schol.*

Ibid. ——ὅ, τλι ἴδοιτο.] Τὸ δὲ " ὅ, τι ἴδοιτο" κρεῖττον φασὶ γράφειν δίοιτο, ἵνα λέγῃ ὡς οὐκ ἐξέφυγεν αὐτὸν θηρίον, ὅπερ ἂν δίοιτο, τυτθὸν διώκον——Τὸ γὰρ " ἴδοιτο."

Νῦν δ' ἔχε κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
Ὤλετο· τὴ δὲ γυναῖκες ἀκηδέες ὑ κομέουσι.
Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι.
Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν κὴ ἐπὶ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κὴ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐείκοσιν ἐνιαυτῷ.
Τὸν δὲ πολὺ πρῶτον ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἐρχόμενον κὴ δῶμα συβώτιον· ὦκα δ' ἔπειτα
Νεῦσ' ἐπί οἱ καλέσας· ὁ δὲ, παπτήνας ἕλε δίφρον
Κείμενον, ἐνθάδε δαιτρὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
Δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαινυμένοισι·
Τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
Ἀντίον· ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κήρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κανέου τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.
Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δῶμα δ' Ὀδυσσεὺς,

"Nunc autem tenetur malo: dominus nempè ejus seorsùm à patriâ
"Perlit; hunc verò mulieres negligentes non curant.
"Servi nempè, quandò non ampliùs imperant domini,
"Non diutiùs posteà volunt justa operari:
"Dimidium enim virtutis aufert latè-sonans Jupiter
"Viro, quandò ipsum servilis dies corripuerit.
Sic locutus, intravit ædes habitantibus-commodas:
Ivit autem rectà per-domum ad procos illustres.
Argum verò deindè fatum occupavit atræ mortis,
Statim ut-viderat Ulyssem vigesimo anno.
Longè autem primus vidit Telemachus deo-par
Venientem per domum subulcum; celeritérque deindè
Innuit ad se vocans: ille autem ubi-circumspexisset, cepit sedem
Jacentem, ubi coquus insidere-solebat, carnes multas
Dividens procis, in domo convivantibus:
Hanc deposuit ferens ad Telemachi mensam
Ex-adverso; ibi utique ipse sedit: ei autem deindè præco
Partem sumptam apposuit, ex canistróque panem sublatum.
Propè autem post illum ingressum-ibat ædes Ulysses,

"ἰδοιτο" θελαιρεῖ κυνὸς τὴν ἰχνευτικὴν (φασιν) αἴσθησιν. *Eustath.* Atque istâ ratione aptiùs cohærebit sequens, κὴ ἴχνεσι γὰρ θελήθη.

Ver. 320. ——εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες.] Sic apud *Terentium*;

——foràs simul omnes proruunt se,
Abeunt lavatum, perstrepunt; ita ut fit, domini ubi absunt.

Eunuch. Act. III, *Scen.* V, *ver.* 51.

Ver. 322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται.] Οὐ γὰρ ὑγιὲς ἦδὲν ψυχῆς δόλος· ἐ-δεῖ γὰρ ἐδὲν ὑγιὲς πιστεύειν αὐτοῖς τὲ νῦν κεκτημένον. Ὁ δὲ σοφώτατος τῶν ποιητῶν φησίν· "Ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμοίρεται εὐρύοπα "Ζεὺς Ἀνδρῶν, ὅς κε δὴ κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσι." *Athenæus, lib.* VI, *cap.* 18. Ubi notandum quod jam legimus Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται, legisse *Athenæum*, Ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμοίρεται quo modo citat et *Plato de Legibus, lib.* VI.

Οὔποτε δουλείη κεφαλὴ εὐθεῖα πέφυκεν,
Ἀλλ' αἰεὶ σκολιὴ,——.

Theogn. Gnom. ver. 535.

Ibid. ——ἀρετῆς.] Τῆς ἐκστάσεως πρὸς τὰ ἔργα ὁρμῆς. *Schol.*

Ver. 323. Ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν.] Apud *Athenæum* et *Platonem*, locis suprà citatis, Ἀνδρῶν, ὅς κε δή.

Ver. 326. Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν.] Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ ὡς τέθνηκεν ἤτω ταχὺ ὁ Ἄργος ὑφ' ἡδονῆς τὲ ἐπὶ τῷ ἀναγνωρισμῷ. *Eustath.*

Ver. 327. ——ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐείκοσιν ἐνιαυτῷ.] Ζῇ δὲ τὰ Λακωνικῶν κυνῶν ὁ μὲν ἄρρην ἔτη δέκα· ἡ δὲ θήλεια περὶ ἔτη δώδεκα. Τῶν δὲ ἄλλων κυνῶν αἱ πλεῖσαι περὶ ἔτη τετταρακαίδεκα, ἢ πεντεκαίδεκα· ἔνιαι δὲ κὴ εἴκοσι. Διὸ κὴ Ὁμηρόν τινες οἴονται ὀρθῶς ποιῆσαι τῷ εἰκοσῷ ἔτει ἀποθανόντα τὸν κύνα τὸν Ὀδυσσέως. *Aristot.* de *Hist. Animal. lib.* VI, *cap.* 20. Apud *Ælianum* autem Canes ultra annos quatuordecim vivere negantur. Κυνὶ βίος φασὶ μήκιστος τέτταρα κὴ δέκα τὰ ἔτη. Ἄργος δὲ ὁ Ὀδυσσέως, κὴ ἡ περὶ αὐτὸν ἰσορία ἔοικεν παιδιὰ Ὁμήρου εἶναι. *De Animal. lib.* IV, *cap.* 40.

Ver. 331. ——εὐθάδε.] Ita edidit *Barnesius*. Rectè, ut opinor. *Vulgg.* ἔνθα δέ. Cæterùm infrà *ver.* 334 rectius videtur ἔνθα δέ. Quanquam et ibi edidit *Barnesius*, legendúmque omninò contendit, εὐθάδ'.

Ver. 334. ——ἔνθα δ' ἄρ'.] *Al.* ἔνθα περ.

Ibid. ——ἐφίζετο.] *Al.* ἐφίζετο.

Ver. 335. ——ἐτίθει.] *Scholiastes* legit προτίθει.

Ver. 336. ——ἐδύσετο.] *Al.* ἐδύσατο, et ἐδύσετο.

Ver.

Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνῃ ὑδῷ ἔντοσθε θυράων,
Κλινάμενος σταθμῷ Κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμιλα ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπί οἱ καλέσας προσέφατο συβώτην,
Ἄρτον τ' ἦλον ἐλὼν περικαλλέα ἐκ κανέοιο,
Καὶ κρέα, ὅσσ' οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε,
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν,
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
Καί οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ἧσι μενοινᾷ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
Αὖθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤδιε δ', ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν,

Mendico misero simili, et seni,
Baculo innitens; turpia autem circum corpus vestimenta indutus erat:
Sedebat autem super fraxineum limen intra fores,
Acclinatus posti Cypariſſino, quem quondam faber
Poliverat scitè, et ad perpendiculum exegerat.
Telemachus verò ad se vocatum allocutus est subulcum,
Panémque totum ubi-sumsisset perpulchro ex caniſtro,
Et carnes, quantum ei manus capiebant comprehendenti;
" Da hospiti hæc ferens, ipsúmque jube
" Mendicare penitùs omnes adeuntem procos:
" Pudor autem non est bonus indigenti viro mendico.
Sic dixit: ivit autem subulcus, postquam sermonem audiviſſet,
Et propè stans verbis alatis allocutus est;
" Telemachus tibi, hospes, dat hæc, et te jubet
" Mendicare, penitùs omnes adeuntem procos:
" Pudorem autem non bonum dicit esse viro mendico.
Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
" Jupiter rex, *fac* Telemachum mihi inter viros beatum esse;
" Et ei omnia fiant, quæcunque mente suâ agitat.
Dixit, et ambabus accepit, et deposuit
Ibidem, pedes ante, turpi super perâ.
Comedebat autem, quamdiù cantor in ædibus canebat;

Ver. 339. —— ἐπὶ μελίνῳ ὑδῷ.] Ἀφελείας ἡ ἡρωϊκὴς ὁ ἐπὶ μελίας ὑδὸς, καὶ ὁ Κυπαρίσσινος σταθμός· τὰ δὲ ἐγγὺς τῆς Μενελάου, [suprà δ', 46,] ἀφὰ τὴν Ἑλένην, ὀζεῖ Φρυγίας τρυφῆς. *Eustath.* Vide suprà ad *ver.* 266.

Ver. 343. Ἄρτον τ' ἦλον ἐλὼν.] Ita ex Veterum Exemplarium nonnullis et ex utrâque *Eustathii* Editione restituit *Barnesius*; ut vocula scilicèt " τε" ad sequentem " Καὶ κρέα" referatur. Atque hoc modo legit MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Henricus Stephanus* autem edidit Ἄρτον δ' ἦλον ἐλών· itáque videtur accepisse, ac si hæ voces *Telemachi* orationem inchoarent: Quod, ut rectè notavit *Barnesius*, ferri omninò nequit.

Ver. 344. Καὶ κρέα.] *Al.* Καὶ κρέας.

Ibid. —— ἀμφιβαλόντι.] *Al.* ἀμφιβαλόντε.

Ver. 347. Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ.] Sic infrà *ver.* 578;

—————— κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.

Similitèr apud *Livium*; " *Pessimus quidem pudor* " *est* —— *paupertatis.*" *Lib.* XXXIV, § 4. Τί δὲ, Ὁμήρῳ ὐ πιστεύεις καλῶς λέγειν, λέγοντι ὅτι, " Αἰ" δὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι;" Ἐγωγ', ἔφη. Ἔστω ἄρα, ὡς ἔοικεν, αἰδὼς οὐκ ἀγαθὸν, καὶ ἀγαθόν. *Plato in Charmide.*

Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα νομίζει·
Αἰδὼς, ἣ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Hesiod. Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 315.

Vide ad *Il.* ω, 45.

Ibid. et *ver.* 352. —— προΐκτῃ.] Μεταίτῃ, παρὰ τὸ ἱκετεύειν καὶ προσαιτεῖν. *Schol.* Porrò *Plato*, loco jam suprà citato, pro προΐκτῃ, hîc legit παρεῖναι. Quo modo et in pluribus Codicibus scriptum reperit *Tho. Bentleius.* Verisimilior tamen ideò videtur vulgata Lectio, quia, ubi repetitur hæc *Telemachi* oratio infrà *ver.* 352, iterùm legitur προΐκτῃ, nec mutandi ullus est locus;

Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.

Ver. 358. —— ὡς ὅτ'.] Μέχρις οὗ. *Schol.* Τὸ ὃ " ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἄειδεν" ἀντὶ τοῦ, ἕως ὅτου. *Eustath.* Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus habet ἕως.

Εὖθ' ὅδ' ἐδειπνήκει, ὁ δ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη,
Ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
Ὦτρυν', ὡς ἂν πύρνα κτλ μνηστῆρας ἀγείροι,
Γνοίη θ', οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Τῷδε περὶ ξείνῳ· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
Ἦτοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
Ὦ ῥίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
Ἤγαγες; ἦ ὀχ ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
Ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος

Quandò ille cœnaverat, tum ceſſavit divinus cantor.
Proci verò tumultuati ſunt per ædes: at Minerva,
Propè aſtans, Laërtiadem Ulyſſem
Concitavit, ut panes à procis colligeret,
Cognoſcerétque, quinam eſſent juſti, quique injuſti:
Sed neque ſic quenquam exemptura erat malo.
Perrexit autem *is* ire petiturus dextrorsùm à viro quoque,
Undique manum porrigens, tanquam ſi mendicus olim fuiſſet.
Hi verò miſerantes dabant, et admirabantur ipſum;
Aliique alios interrogabant, quiſnam eſſet, et undè veniſſet.
Inter hos autem et locutus eſt Melanthius, cuſtos caprarum;
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" De hoc hoſpite; profectò enim antèa ipſum vidi.
" Profectò quidem ei huc ſubulcus dux erat.
" Ipſum autem non apertè ſcio, undè ſe genere profiteatur eſſe.
Sic dixit: Antinous autem verbis objurgavit ſubulcum;
" O notiſſime ſubulce, cur verò tu hunc in urbem
" Duxiſti? an non ſatis nobis errones ſunt et alii
" Mendici molefti, conviviorum contaminatores?
" An parvi-pendis, quòd tibi victum comedant domini

Ver. 359. ——ἐπαύσατο.] *Al.* ἐπαύετο.

Ver. 360. Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'.] Fit ſtrepitus tectis ————. *Æn.* I, 729. Porrò *Euſtathius* hæc cum verſu præcedenti connectit: Ὡς δὲ ὁ θεῖος ἀοιδὸς ἐπαύσατο, τότε δὴ ὁμάδησαν μὲν οἱ μνηστῆρες. Et paulò inferiùs; Παυσαμένου δὲ τοῦ ἀοιδοῦ, ὁ συνήθης βροντᾷ ὅμαδος. Sed, ut opinor, minùs rectè; quia iiſdem verbis novam periodum ſæpiùs alibi inchoat Poëta: Vide ſuprà ad ά, 365; δ', 768; et infrà ad σ', 398.

Ibid. ——αὐτὰρ Ἀθήνη.] Ἰσέον δὲ ὡς καὶ νῦν Ἀθηνᾶ ἡ τῆ Ὀδυσσέα ὀτρύνασα ἐπαιτεῖν, ἡ παρ' αὐτῷ ἐξ φρόνησις· ἢ, σοχασαμένη καιρὸν εἶναι ἄρτι τοῦ ταύτου ἔργου, ἐγχειρεῖ τῇ πράξει. *Euſtath.*

Ver. 362. —— πύρνα.] Πύρνα σιτία. *Schol.*

Ver. 365. ——ἴμεν.] *Al.* ἴμεν'.

Ibid. ——εὐδέξια.] Ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους. *Schol.* Ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπιδεξίως· ὃ πρὸς σαφήνειαν ἐπῆκται τὸ "ὡς "εἴτε πτωχὸς πάλαι εἴη. *Euſtath.* Priorem veriorem eſſe explicationem liquet ex aliis locis ubi hanc vocem uſurpat Poëta. Vide ad *Il.* ά, 597; et ή, 184.

Ver. 366. ——ὡς εἰ.] Ita *Henricus Stephanus* et *Barneſius*. *Al.* ὡστέ.

Ver. 375. Ὦ ῥίγνωτε συβῶτα.] *Al.* Ὦ ἀρίγνωτε.

Ver. 376. ——ἦ ὀχ ἄλις.] Voculæ ἦ ὀχ hîc, uti rectè notavit *Barneſius*, in unam ſyllabam coaleſcunt. Pronuntiabatur ſcilicèt ἦυχ ἄλις. Vide ad *Il.* έ, 349; et ί, 533.

Ibid. ——ἡμιν ἀλήμονες.] Τοῦ δὲ "ἡμιν" συνέλκει μὲν τὴν λήγουσαν, ὀξύσπᾳ δὲ τὴν ἄρχουσαν λόγῳ ἐγκλιτικῷ, καθά που καὶ ἀλλαχοῦ ἐποίησε. *Euſtath.* Vide ſuprà ad Θ', 569; et π', 372.

Ver. 378. Ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοτον κτλ.] Ὄνοσαι, νῦν ἀντὶ τοῦ ὠφελῇ. *Schol.* *Euſtathius* aliter; Τὸ δὲ "Ἦ ὄνοσαι" ἀξιοῖ ἔφη, ἀντὶ τοῦ, ἢ μέμφῃ, ἡμῖν δηλαδὴ, ἢ τοῖς ἀλήταις, ὡς μὴ βαρυῖς ὄσι, μηδὲ δαπανᾶν εὖ διωκημένοις τὰ τοῦ οἴκου τοῦ σῶν δεσποτῶν; καὶ ἀφ' τοῦτο καὶ ἕτερος ἄγεις τὸν ἀξιολογώτερον καταφαγομένους οἰκίαν; Καί ἐστιν ἔννοια ὁμοία πρὸς τὸ [ſuprà έ, 379,] "Ἀλλ' οὐδ' ὡς σε ἔολπα ὀνήσεσθαι κακότητος." Ita illi. Rectiùs autem (ut opinor) cum *Barneſio* interpretêris, " *An parvi pendis?*" vel, " *An pro nihilo* " *ducis, domini tui boni abſumi* &c?" Vide ſuprà ad έ, 379; Θ', 239; item *Iliad.* δ', 539; ί, 164; ώ, 439.

Ibid. ——κατέδουσιν.] *Al.* κατέδωμεν.

Ver.

Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καί ποθι τόνδ' ἐκάλεσσας;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ἀντίνοε, ἦ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
Ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν;
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύζοντά γ' αὐτόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἶς μνηστήρων
Δμωσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
Ζώῃ ἐνὶ μεγάροις, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίνοε, ἦ μευ καλὰ, πατὴς ὡς κήδεαι υἷος,

" Hîc congregati? tu autem etiam alicundè hunc vocasti?
Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
" Antinoë, non quidem bona, etiamsi eximius-sis, dicis:
" Quis enim demùm hospitem vocat aliundè ipse ubi-adierit,
" Alium scilicèt, nisi eorum *aliquem*, qui publici-operarii sunt?
" Vatem, vel medicum malorum, vel fabrum lignorum,
" Vel etiam divinum cantorem, qui delectet canens?
" Hi enim vocati utique hominum in immensâ terrâ:
" Mendicum autem nemo vocaret attriturum seipsum.
" Sed semper difficilis super omnes es procos
" Servis Ulyssis, præcipuè verò mihi: at ego
" Non curo, quamdiù mihi prudens Penelope
" Vivit in ædibus, et Telemachus deo-par.
Illum autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus est;
" Tace, ne mihi hunc vicissim-compella multùm verbis:
" Antinous autem consuevit malè irritare semper
" Verbis asperis, incitátque etiam alios.
Dixit, et Antinoüm verbis alatis allocutus est;
" Antinoë, profectò me benè curas, pater uti filium,

Ver. 379. ——ποθι.] *Al.* προτί.

Ver. 382. Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν, αὐτὸς ἐπελθὼν.] *Aristoteles de Republ. lib.* VIII, *cap.* 3, versum hunc (notante *Barnesio*) legit, aut fortè memoritèr citat, hoc modo;

Ἀλλ' οἷον μέν γ' ἐστὶ καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θαλείην.

Vide infrà ad *ver.* 385.

Ver. 384. Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν,——Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν.] Similitèr ferè *Empedocles* apud *Clementem Alexandrinum, Strom.* IV;

Εἰς δὲ τέλος, μάντεις τε καὶ ὑμνοπόλοι ἠὲ ἰητροὶ,
Καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται.

Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus hîc legit, Μάντιν γ', ἢ ἰητῆρα κακῶν. *Al.* Μάντιν, ἢ ἰητῆρα νόσων.

Ver. 385. Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν.] Καὶ τὴν μουσικὴν οἱ πρότερον εἰς παιδείαν ἔταξαν, οὐχ ὡς ἀναγκαῖον· οὐδὲν γὰρ ἔχει τοιοῦτον· οὐδ' ὡς χρήσιμον, ὥσπερ τὰ γράμματα πρὸς χρηματισμὸν, καὶ πρὸς οἰκονομίαν, καὶ πρὸς μάθησιν, καὶ πρὸς πολιτικὰς πράξεις πολλάς·——οὐδ' αὖ καθάπερ ἡ γυμναστικὴ, πρὸς ὑγίειαν καὶ ἀλκήν· οὐδέτερον γὰρ τούτων ὁρῶμεν γιγνόμενον ἐκ τῆς μουσικῆς. Λείπεται τοίνυν πρὸς τὴν ἐν τῇ σχολῇ διαγωγὴν εἰς ὅπερ καὶ φαίνονται παράγοντες αὐτήν. Ἦν γὰρ οἴονται διαγωγὴν εἶναι τὸ ἐλεύθερον, ἐν ταύτῃ τάττουσι. Διόπερ Ὅμηρος ἔτως ἐποίησεν· " Ἀλλ' οἷον μέν γ' ἐστὶ καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θαλείην." Καὶ ἕτερον τοιοῦτον ἐπάγει, ἑτέρους τινὰς, " Οἱ καλέουσιν ἀοιδὸν (φησὶν) ὅ κεν τέρπῃσιν ἅπαντας." *Aristot. de Republ. lib.* VIII, *cap.* 3.

Ibid. ——ὅ κεν τέρπῃσιν.] *Al.* ὃς ἂν τέρπῃσιν.

Ibid. ——τέρπῃσιν ἀείδων.] Apud *Aristotelem*, loco jam suprà citato, τέρπῃσιν ἅπαντας.

Ver. 387. ——καλέοι.] *Al.* καλέει.

Ibid. ——τρύζοντά γ' αὐτόν.] Ita edidit *Barnesius* ex *Apollonio* περὶ Συντάξεως, *lib.* 2. Rectè, ut vidétur. *Vulgg.* ἑαυτόν. Vide ad *Il.* ρ', 551. *Al.* τρύζοντα ἂν οἶκον.

Ver. 389. Δμωσὶν.] *Al.* Δμωσὶ δ'.

Ver. 393. Σίγα, μή μοι &c.] Legitur, notante *Eustathio*, et Ἄτλα, μή μοι. Malè tamen," inquit *Barnesius*, " quandoquidem Ultima τῆ Ἄτλα brevis est." Sed et quâ ratione etiam extra Cæsuram produci posset, vide ad *Il.* ά, 51. Porrò et in uno MS Ἄτλα scriptum repperit *Tho. Bentleius.*

Ver. 394, 398 et 416. —— εἴωθε —— ἄνωγας —— ἔοικας.] Vide ad *Il.* ά, 37; et Θ', 322.

Ver. 395. ——ἐποτρύνει.] *Eustathius* videtur legisse ἐποτρύνειν.

Ver. 397. Ἀντίνοε, ἦ μευ καλὰ.] Ἔστι καὶ Εἰρωνεία παρ' αὐτῷ, [Ὁμήρῳ,] λόγος διὰ τοῦ ἐναντίου δηλῶν τὸ ἐναντίον, μετά τινος ἠθικῆς ὑποκρίσεως· οἷον——ὅταν τις

Ὅς τ' ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῦτο θεὸς τελέσϕε.
Δός οἱ ἑλών· ϑ' ἴ τοι ϕθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε·
Μήτ' ἂν μητέρ' ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἵ κ' ἐν δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' ϑ' ἴ τοι τοιῦτον ἐνὶ ϕρήσσι νόημα·
Αὐτὸς γὰρ ϕαγέμεν πολὺ βέλτερος, ἢ δόμεν ἄλλῳ.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέϕη·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μθύος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες;
Εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἴκου ἐρύκοι.
Ὣς ἄρ' ἔϕη, καὶ ϑρῆνυν ἑλὼν ὑπέϕηνε τραπέζῃ
Κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαρὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτυ καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς,
Αὖτις ἐπ' ὐδὸν ἰὼν, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
Στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Δὸς, φίλος· ϑ' μθύ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
Ἔμμεναι, ἀλλ' ὄριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον, ἠέ περ ἄλλοι,
Σίτυ· ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω καθ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ

"Qui hospitem jubes à domo pellere
"Verbo violento: nè istud deus perfecerit.
"Da ei *aliquid* sumptum; non tibi invideo; jubeo enim ego:
"Neque itaque matrem meam verere hâc-*in*-re, neque quenquā aliū
"Servorum, qui in ædibus *sunt* Ulyssis divini.
"Sed non tibi tale in pectoribus cogitatum:
"Ipse enim comedere multò mavis, quàm dare alii.
Illum autem rursùs Antinoüs respondens allocutus est;
"Telemache altiloque, animo indomite, quale dixisti?
"Si ei tantum omnes præberent proci,
"Etiam ipsum tres menses procul hinc domus detineret.
Sic utiquē dixit; et scabellum prehensum ostendit subter mensam
Jacens, cui scilicèt imponebat nitidos pedes epulans.
Cæteri autem omnes dabant, impleverúntque proindè peram
Pane et carnibus: citò sanè et erat Ulysses,
Rursùs ad limen profectus, gratis gustaturus Achivos:
Stetit autem juxta Antinoüm, et ipsum sermone allocutus est;
"Da, amice; haud quidem mihi videris pessimus Achivorum
"Esse, sed optimus; quoniam regi similis es.
"Ideò te oportet dare et meliùs, quàm etiam alii,
"De-pane; ego autem te laudarem per immensam terram,
"Etenim ego aliquandò domum inter homines habitabam
"Beatus divitem, et sæpè dabam erroni

τις ἄλλως ἐπαινεῖν προσποιῆται, τῇ ἀληθείᾳ ψέγων. Καὶ τῦτό ἐςι παρ' Ὁμήρῳ λεγόμθον ὑπὸ Τηλεμάχῳ· "Ἀν-
"τίνοε, ἢ μευ καλὰ, πατρὸς ὡς, κήδεαι υἱος." Τῷ γὰρ ἐχθρῷ λέγει, ὅτι ὡς πατρὸς υἱῦ πεφρόντικας. *Dionys. Halicarn.* περὶ τ' Ὁμήρε ποιήσεως, § 7.

Ibid. ——υἱῶ.] *Al.* υἱῦ.

Ver. 398. —— ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι.] Sic apud *Euripidem*;

——————τἀμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
Μέλαθρ' ἀπωθεῖν, ὐδ' ἀτιμάζειν ξένυς.

Alcest. ver. 566.

Ibid. ——ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι.] *Barnesius*, Versionésque vulgatæ, reddunt "*à domo exire.*" Sed rectiùs (ut opinor) interpretêris "*à domo pelle-*
"*re*;" ut infrà υ, 343;

Αἰδέομαι δ' ἀίκυσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ——————

Ver. 401. Μήτ' ἔν.] *Al.* Μήτε τι.

Ver. 408. ——τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἴκου ἐρύκοι.] Οὐκ ἂν ἐπὶ τρεῖς μῆνας προέλθοι αἰτήσων. *Schol.*

Ver. 409. ——ὑπὸ ἔφηνε.] *Al.* ὑπ' ἔφηνε.

Ibid. ——τραπέζῃ.] MSS duo à *Tho. Bentleio* collati, τραπέζης.

Ver. 413. ——προικὸς.] Τῆς δωρεὰν δόσεως. *Schol.*

Ibid. ——γεύσεσθαι.] *Al.* γεύσασθαι.

Ver. 415. ——ϑ' μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος.] Vide ad *Il.* ν', 344; et ό, 11. Cæterùm *Eustathius* citat, ϑ' μέν τοι δοκέεις.

Ver. 416. ——ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας. Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον.] Θρασύλλε δὲ τῦ Κωνικῦ δραχμὴν αἰτήσαντος αὐτὸν, [Ἀντίγονον·] "Ἀλλ' ϑ' βασιλικὸν" εἶπε "τὸ δόμα." *Plutarch. Apophthegm.* "Regem "armis, quàm munificentiâ, vinci, flagitiosum "minús." *Bocchus, apud Sallust. Bell. Jugurth.* § 118.

Ver. 418. —— ἐγὼ δ' ἄν σε.] *Al.* ἐγὼ δέ κέ σε.

Τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν ἔμοιγε μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, (ἤθελε γάρ πως,)
Ὅς μ' ἅμα λῃϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην.
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτῇ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι,
Ὀπτῆρας δ' ἐκέλευον ἐπὶ σκοπιὰς ἕτρυνα νέεσθαι.
Οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν θείκαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δ' ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
Οἱ δ', βοῆς αἰσθόντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φῦζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἐναντίβιον· πολὺ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἶφι ἄνασσεν·
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πήματα πάσχων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
Στῆθ' ὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,

"Tali, qualiscunque esset, et cujuscunque-rei indigens venisset.
"Erant autem *mihi* servi valdè multi, aliáque multa,
"Quibus utique benè vivunt *homines*, et divites vocantur:
"Sed Jupiter perfundedit Saturnius, (voluit enim aliquâ-de-causâ;)
"Qui me cum latronibus multivagis impulit
"In-Ægyptum ire, longum iter, ut perirem:
"Statui verò in Ægypto fluvio naves remis-utrinque-agitatas:
"Tunc quidem ego hortabar dilectos socios
"Illic apud naves manere, et naves tueri;
"Speculatores autem ad speculas jussi ire:
"Hi verò insolentiæ cedentes, sequentes impetum suum,
"Citò admodùm Ægyptiorum virorum perpulchros agros
"Populabantur; mulierésque abducebant et infantes liberos,
"Ipsósque interficiebant: citò verò in urbem pervenit strepitus.
"Illi autem clamorem audientes, simul-cum aurorâ apparente
"Venerunt; impletus autem est totus campus peditibúsque et equis,
"Ærisque fulgore: Jupiter autem gaudens-fulmine
"Fugam meis sociis malam immisit; neque quisquam sustinuit
"Consistere contrà; circum enim mala undique stabant.
"Ibi nostrûm multos quidem interfecerunt acuto ære;
"Alios verò abduxerunt vivos sibi operaturos ex-necessitate:
"At me in Cyprum hospiti dederunt obviàm-facto
"Dmetori Jasidæ, qui Cypro fortitèr imperabat:
"Indè demùm nunc huc venio, damna patiens.
Huic autem rursùs Antinoüs respondit, dixitque;
"Quis deus hanc pestem adduxit, convivii molestiam?
"Sta sic in medium *profectus*, meâ procul à mensâ,

Ver. 423. Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι.] *Quibus videlicèt* ——. *Al.* Οἷσί τ' ἐὺ ζώουσι.

Ver. 425. —— ἅμα λῃϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν.] Vide suprà ad γ', 73.

Ver. 426, 427. Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, —— Αἰγύπτῳ ποταμῷ.] Αἰγυπτίων μὲν ἁπλῶς ἡ χώρα, ἥ τε πόλις εἰσὶν ἡ ὑπὸ μὲν προσήκης Αἰγυπτίῳ ποταμῷ, τὸ Νεῖλον δηλοῖ. *Eustath.* ad *ver.* 448 infrà. Vide suprà ad ξ', 257, 258; item ad δ', 581; et λ', 638.

Ver. 431. —— μένεϊ σφῷ.] *Al.* μένεϊ ᾧ. Quod et præfert *Barnesius*. Vide ad *Il.* α', 51.

Ver. 432. —— Αἰγυπτίων.] Vide suprà ad δ', 83; et ad *Il.* β', 537.

Ver. 436. —— πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων, Χαλκοῦ τε στεροπῆς.] Vide suprà ad ξ', 267; et ad *Il.* ν', 339.

Ver. 441. —— ἄναγον.] MS unus à *Tho. Bentleio* collatus, ἄγαγον. Quo modo et Vulgati habent suprà ξ', 272, ubi occurrit hic locus.

Ver.

Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·
Ὡς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἔσσι προίκτης.
Ἐξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσι
Μαψιδίως· ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς
Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὤ πόποι· οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλα δοίης,
Ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, ὅττι οἱ ἔτλης
Σίτου ὑποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ δι' ἐκ μεγάροιό γ' οἴω
Ἁψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.

" Ne citò amaram Ægyptum, et
Cyprum videas:
" Adeò quidam audax et impudens
es mendicus.
" Ordine omnibus astas: hi autem
dant
" Temerè; quia nulla *est* parsimo-
nia, neque miseratio
" Quin de-alienis largiantur; quoni-
am adsunt multa cuique.
Hunc autem retrogressus allocutus est
solers Ulysses;
" Papæ! haud ergò tibi cum formâ
etiam mens erat:
" Non tu utique ex domo tuo sup-
plici vel salem dares;
" Qui nunc alienis assidens, haud
quicquam mihi sustinuisti
" De-pane sumptum dare; multa
autem adsunt.
Sic dixit: Antinoüs verò iratus est
ex-corde magis,
Et ipsum torvè intuitus verbis alatis
allocutus est;
" Nunc jam te non amplius benè ex
domo puto
" Retrò cessurum, quandò scilicèt
et opprobria dicis.

Ver. 448. Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον κὴ Κύπρον ἴδηαι.] Dna *Dacier* hunc versum reddit hoc modo; " *De peur que je ne te fasse revoir cette triste terre* " *d'Egypte, ou Cypre.*" Et in annotationibus; " C'est à dire," inquit, " de peur que je ne te " vende à des corsaires, qui te meneront encore " en Egypte; ou qui iront te vendre dans l'isle " de Cypre." Rectiùs autem (ut opinor) *Eustathius*; Αὐτὸ δὲ τὸ, " Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον &c," θυμικῶς ῥηθὲν, οὐκ εὐδιανόητον μὲν ἁπλῶς ὅτως ἐστί· δηλοῖ δὲ, ὡς ἐπὶ κακῷ τῷ ξένῳ ἔσαι τὸ περὶ Αἴγυπτος κὴ Κύπρος ἀφηγεῖσθαι ὡς ἴκετο ἐκεῖ, κὴ εἶδε τὰ ἐκεῖ.

Ibid. ——ἴδηαι.] *Al.* ἴκηαι.

Ver. 451. ——ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις, &c.] *Al.* ἐπεὶ οὔτις ἐπὶ σχέσις. Cæterùm aptissima hæc personæ Antinoï superbæ et iniquæ; qui, cùm ipse bonorum Ulyssis diripiendorum reliquis procis dux et auctor sit, simul tamen ac illos pauperi nonnihil largientes videat, profusionis statim incusat, suæque ipsius inclementiæ æquitatis speciem prætexit.

Ibid. ——οὐδ' ἐλεητὺς, Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι.] " Bona aliena largiri, *liberalitas* —— vocatur." *Cato apud Sallust. Bell. Catilin.* § 55. " Quid " est aliud nisi aliis sua eripere, aliis dare aliena?" *Cic. de Offic. lib.* II, § 23.

Ver. 454. ——οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ κὴ φρένες ἦσαν.] Ita suprà Φ', 176;

Ὡς κὴ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί.

Ἢ νόμος ἐστὶ, πᾶσαν μὲν ἀμορφίαν πονηρίας εἶναι κατάκριτον· εὐθὺ δ' ὡς ἀγαθὸν, ἐπαινεῖται τὸ καλόν; Ἀλλά τοι κατὰ τὸ μέγαν ἀληθείας προφήτην Ὅμηρον, [suprà Φ', 169,] " ——εἶδός τις ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ, " Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι σέφει ——." Καὶ πάλιν εἶπε πως λέγων, " —— οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ κὴ " φρένες ἦσαν." *Lucian. Amores.*

Ver. 455. Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ &c.] Τὸν μὲν δὴ Εὔμαιον πεποίηκε δῆλον κὴ πένητα, ὅμως τὴ Ὀδυσσέα καλῶς ὑποδεχόμενον κὴ τροφῆς ἐς κοίτης· τὰς δὲ μνηστῆρας ὑπὸ πλούτου κὴ ὕβρεως ὐ πάνυ ῥᾳδίως αὐτῷ μεταδιδόντας οὐδὲ τῆ ἀλλοτρίων. Ὥσπερ κὴ αὐτὸς πεποίηται λέγων πρὸς Ἀντίνοον, ὀνειδίζων τὴν ἀνελευθερίαν· " Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου &c." *Dio, Orat.* VII. Cæterùm *Gatakerus* in *Adversariis, cap.* 43, (notante *Duporto Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum,) legendum conjicit, ἐξ οἴκου τῷ ἐπιστάτῃ, vel ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ. Quæ posterior et optima videtur lectio. Ita enim aptè sibi respondent, istud ἐξ οἴκου σῷ, sequénsque ἀλλοτρίοισι *ver.* 456. Vulgatam tamen lectionem præferre videtur ipse *Duportus.*

Ibid. ——ἐπιστάτῃ] Μεταίτῃ, ἀπὸ τοῦ ἐφίσασθαι τῇ τραπέζῃ. *Hesych.*

Ibid. ——οὐδ' ἄλα δοίης.] Οὐδὲ τὸ εὐτελέστατον ἂν δοίης. *Eustath.* Similitèr *Theocritus*;

Φήμις μοι πάντα δόμῳ, τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης.
Idyll. XXVII, *ver.* 60.

Atque hinc apud *Erasmum*, Proverbium, " *Nè* " *Salem quidem dederit.*" *Adag. Sect. de Avaritiâ.*

Ver. 457. Σίτου ὑποπροελὼν.] *Al.* ἀπὸ προελών. Cæterùm *Dio*, loco suprà adducto, hunc versum citat hoc modo;

Σίτου ἀπάρξασθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων.

Ex ὦ, (ut videtur) infrà 271.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
Πρυμνότατον χθῶνα· ὁ δ' ἐςάθη, ἠΰτε πέτρη,
Ἔμπεδον· ὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἆψ δ' ἄρ' ἐπ' ὐδὸν ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
Θῆκεν ἐϋπλείῃ· μετὰ δὲ μνηςῆρσιν ἔειπεν·
Κέκλυτέ μευ, μνηςῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσι κελεύει.
Οὐ μὰν ὐδ' ἄχος ἐςὶ μετὰ φρεσὶν, ὐδέ τι πένθος,
Ὁππότ' ἀνὴρ ςρεῖ οἷσι μαχεόμενος κλεάτεσσι
Βλήεται, ἢ ςρεῖ βουσὶν, ἢ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν·
Αὐτὰρ ἐμὶ Ἀντίνοος βάλε γαςέρος εἵνεκα λυγρῆς,
Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
Ἀλλ' εἴπερ πλωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐριννύες εἰσὶν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχεῖη.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Ἔδθι ἔχηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλῃ·
Μή σε νέοι ἁλὶ δώματ' ἐρύσσωσ', (οἷ' ἀγορεύεις,)
Ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Ἀντίνο', ἦ μὲν κάλ' ἔβαλες δύςηνον ἀλήτην,
Οὐλόμεν', εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐςι;

Sic utique dixit; et ſcabello prehenſo percuſſit dextrum humerum,
Extimum in dorſum: is autem ſtetit tanquam rupes,
Firmitèr; neque ſanè ipſum commovit ictus Antinoï:
Sed tacitè movit caput, mala profundè-cogitans.
Rursùs autem ad limen profectus defidebat, perámque
Depoſuit benè-plenam: inter procos verò locutus eſt;
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Nequaquam quidem dolor eſt in mente, neque omninò luctus,
" Quandò vir, pro ſuis pugnans poſſeſſionibus,
" Percutitur, vel propter boves, vel candidas oves:
" At me Antinoüs percuſſit ventrem ob malum,
" Perditum, qui multa mala hominibus dat.
" Sed ſicubi pauperum dii et Erinnyes ſint,
" Antinoüm ante nuptias finis mortis deprehendat.
Hunc autem rursùs Antinoüs allocutus eſt, Eupithei filius;
" Comede tranquillus, hoſpes, ſedens, aut abi alió;
" Nè te juvenes per ædes trahant, (qui ſic loquaris,)
" Vel pede, vel et manu; lacerént-que totum.
Sic dixit: illi verò omnes vehementèr indignati ſunt:
Sic autem aliquis dicebat juvenum ſuperborum;
" Antinoë, non quidem benè percuſſiſti infelicem erronem;
" Perdite; ſi fortè quis cœleſtis deus ſit?

Ver. 463. ——ὁ δ' ἐςάθη, ἠΰτε πέτρη.] Ille, velut pelagi rupes immota, reſiſtit.
Æn VII, 586.

Ver. 466. Ἆψ δ' ἄρ' ἐπ' ὐδὸν.] *Al.* Ἆψ δ' ὅγ' ἐπ' ὐδὸν.

Ver. 471, 472. ——περὶ οἷσι μαχειόμενος κλεάτεσσι ——ἢ περὶ βουσὶν.] " Ἀντιπλωτικῶς" (inquit *Dupor-tus, Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum) " pro περὶ " ὧν κλεάτων." Et *Euſtathius*; Καινῶς δὲ (inquit) καὶ νῦν ἡ " περὶ" πρόθεσις μὴ δοτικῆς λέγεται, ἀν τῷ " περὶ κλήμασι," καὶ " περὶ βουσίν." Atqui eandem præpoſitionem eodem planè in ſenſu caſui *dativo* alibi adjungit Poëta;

——————μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
Odyſſ. β', 245.

Νῦν δὲ περὶ πλωχῷ ἐριδαίνομεν——————. σ', 402.

Ubi æquè facilè ſcribere potuiſſet Poëta περὶ δαιτὸς, et περὶ πλωχῷ, ſi ita dictum oportuiſſet.

Ver. 472. Βλήεται.] *Al.* Βλήσεται.

Ver. 475. Ἀλλ' εἴπερ πλωχῶν γε θεοὶ.] Ὡς ἔςι Πιτάνῃ χρῆμα τῷ ὄντι ἱερὸν καὶ ἄσυλον· καὶ ὐδεὶς ἀδικεῖ πέντας ὐδέν γε ἧττον ἢ τοὺς τὰ κηρύκεια ἔχοντας. *Dio, Orat.* 7, *haud longè ab initio.*

Ibid. ——πλωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐριννύες εἰσὶν.] Ita ſuprà λ', 279;

——ὅσσα τε μητρὸς ἐριννύες ἐκτελέουσι.

Et *Iliad.* φ', 412;

Οὕτω κεν τ' μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις.

Ver. 478. ——ἄλλῃ.] *Al.* ἄλλῃ.

Ver. 484. ——εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐςι;] Elegantiſſimè hîc reticetur ſententiæ Apodoſis; " *Si*——; *Quid deinceps fiet?*" Ut rectè *Euſtathius*: Σημειώσαι δὲ ὅτι τὸ, " εἰ δή πού τις θεός ἐςιν," ἐλλειπτικῶς ἔχει. Λείπει γὰρ ἴσως τὸ " τί ἂν γένηται," ἢ " τί ἂν ἰρεῖς." ἵνα λέγῃ ὅτι, Οὐλόμενε, τί γενήσεταί σοι θεός ἐςιν ὁ ἐμπαροινοῦντί μοι; Vide ad *Il.* α', 135.

Ver.

Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
Βλημένῳ· ὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊν,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τῷ δ' ὡς οὖν ἤκουσε φίλη Πηνελόπεια,
Βλημένῳ ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν·
Αἴθ' ὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εἰ γὰρ ἐπ' ἠρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
Οὐκ ἄν τις τῶν γε ἐΰθρονον ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη φίλη Πηνελόπεια·
Μαῖ, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·

"Etenim dii, hospitibus similes peregrinis,
"Omnimodos se-ferentes, versantur per urbes,
"Hominum insolentiámque et æquitatem inspicientes.
Sic utique dicebant proci: ille autem non curabat verba.
Telemachus verò in corde quidem magnum luctum fovebat
Ob eum percussum; neq; tamen lachrymam in humū demisit ex palpebris,
Sed tacitè movit caput, mala profundè-cogitans.
Hunc autem postquam audiverat prudens Penelope
Percussum in domo, inter ancillas proindè dixit;
"Utinam sic ipsum te percuteret inclytus-arcu Apollo.
Hanc autem rursùs Eurynome œconoma allocuta est;
"Si enim votis exitus nostris fieret,
"Haud quisquam horum ad pulchro-solio auroram perveniret.
Hanc autem rursùs allocuta est prudens Penelope;
"Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala machinantur;

Ver. 485. Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες.] Similitèr *Hesiodus*;

——εἰσὶν γὰρ ὃ τοῖς ἀνθρώποισιν ἐόντες
Ἀθάνατοι λεύσσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 247.

Et *ibid. ver.* 252;

Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ ἔργα πονηρὰ
Ἠέρα εἱματόεντες, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Et *Ovidius*;

——summo delabor Olympo,
Et Deus humanâ lustro sub imagine terras.
Metam. lib. I, *ver.* 212.

Similitèr ferunt *Ægyptii* (referente *Diodoro Siculo*,) Deorum nonnullos πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐπιπορεύεσθαι, φανταζομένους τοῖς ἀνθρώποις σὺν ἱεραῖς ζώων μορφαῖς, ἔστι δ' ὅτε εἰς ἀνθρώπων ἰδέας, ἢ τινων ἄλλων, μεταβάλλοντας· καὶ τοῦτο μὴ μυθώδες ὑπάρχειν, ἀλλὰ δυνατὸν, εἴπερ ἔτοι πρὸς ἀλήθειαν εἰσὶν οἱ πάντα γεννῶντες. Καὶ τὸ ποιητὴν δὲ εἰς Αἴγυπτον παραβαλόντα, καὶ μεταχόντα παρὰ τῶν ἱερέων τοιούτων λόγων, θεῖναί τε κατὰ τὴν ποίησιν τὸ προειρημένον ὡς γινόμενον· "Καί τε θεοὶ ξείνοισιν "ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι, Παντοῖοι τελέθοντες &c." *Diodor. Sicul. Lib.* I. Porrò vituperat hunc locum *Plato*; Μηδεὶς ἄρα——λεγέτω ἡμῖν τῶν ποιητῶν, ὡς "——θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι, "Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας." *De Republ. lib.* II.

Ver. 487. ——ὕβριν τε καὶ εὐνομίην.] *Al.* ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας.

Ibid. ——εὐνομίην.] Εὐνεμησίαν, [Ita *Barnesius*; *Al.* Εὐνεμεσίαν,] καθ' ἣν εὖ νεμόμεθα καὶ ἀβασταλήμ. *Schol.* Ὁ Ποιητὴς τὴν καθ' ἡμᾶς νόμον οὐκ οἶδε· θέμιστας δὲ καὶ εὐνομίην λέγει ἀπὸ τῆς νεμήσεως· "Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες." *Hesychius* à *Barnesio* citatus. Vide ad *Il.* υ, 249.

Ibid. ——ἐφορῶντες.] Apud *Diodorum Siculum*, loco suprà citato, ἐσορῶντες. *Al.* ἐφίπτοντες.

Ver. 488. ——ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.] *Eustathius* hoc de *Ulysse* exponit. Ὀδυσσεὺς δὲ, inquit, οὐκ ἐμπάζετο μύθων, ὅτε τῶν Ἀντινόου δηλαδὴ, ὅτε ὃς ἔλεγον οἱ λοιποί· πάντας γὰρ μισεῖ· διὸ καὶ πάντας ἀνελεῖ. Statim autem deinceps adjicit; Ἴσως δὲ καὶ ὁ Ἀντίνοος οὐκ ἐμπάζετο τῶν κατ' αὐτὸν νεμεσητικῶν μύθων.

Ver. 490. ——ὐδ' ἄρα.] *Neque, ut solent magno dolore affecti* ——.

Ver. 494. ——βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.] Vide suprà ad ο, 409. Porrò similitèr apud *Virgilium*, *Apollo* vocatur "*Arcitenens*:" *Æn.* III, 75.

Ver. 496. Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο.] *Eustathius* hîc pro τέλος, τέκος legi annotat. Τὸ δὲ τέλος, (inquit,) γράφεται καὶ τέκος· ἵνα λέγῃ ἡ γραῦς ὕτως· Ὦ τέκνον, εἰ γὰρ ἐπ' ἀραῖς ἡμετέραις, ἤγουν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Ἀπόλλων γένοιτο, πάντες ἂν ἀπόλοιντο. Quod ferri non posse existimat *Henricus Stephanus*: "Nam (inquit) de hâc quidem, ἐπ' ἀρῇσιν τέλος "ἡμετέρῃσι γένοιτο, dubitare nos exempla non fi-"nunt; at nescio an ipsemet *Eustathius* alteram "lectionem vel unius exempli autoritate confir-"mare potuisset, εἰ γένοιτο ἐπ' ἀραῖς ἡμετέραις, id "est ὑπὲρ ἡμῶν." Atqui MSS duo à *Tho. Bentleio* collati τέκος legunt.

Ver.

Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύῃ κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων· (ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγῃ·)
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ', ἔδοσάν τε·
Οὗτος δὲ θρήνυϊ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετὰ δμωῇσι γυναιξίν,
Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἣ δ' ἐπί οἱ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν·
Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τ' ξεῖνον ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
Εἴ πού μιν ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
Ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσαιεν Ἀχαιοί,
Οἷ' ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
Ἐν κλισίῃ, (πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·)
Ἀλλ' οὔπω κακότητα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.
Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἐξ
Ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
Τῷ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·
Ὡς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
Φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι,
Κρήτῃ ναιεταάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,

" Antinoüs verò maximè atræ morti ſimilis eſt.
" Hoſpes quidam infelix vagatur per domum,
" A viris petens; (egeſtas enim jubet:)
" Ibi alii quidem omnes impleverúntque, dederúntque;
" Hic autem ſcabello extimum percuſſit dextrum humerum.
Illa quidem ſic loquebatur inter famulas mulieres,
Sedens in thalamo; cœnabat autem nobilis Ulyſſes:
Illa autem ad ſe vocatum allocuta eſt nobilem ſubulcum;
" Vade, nobilis Eumæe, profectus hoſpitem jube
" Venire, ut aliquatenùs cum-ipſo congrediar, et interrogem,
" Sicubi de-Ulyſſe malorum-patiente vel audiverit,
" Vel *eum* viderit oculis: multivago enim ſimilis eſt.
Hanc autem reſpondens allocutus es, Eumæe ſubulce;
" Utinam enim tibi, regina, tacerent Achivi,
" Qualia hic loquitur, mulceret tibi charum cor.
" Tres enim jamjam ipſum noctes habui, tres autem dies detinui
" In casâ, (primùm enim *ad* me venit, ubi à nave aufugiſſet;)
" Sed nondùm calamitatem abſolvit ſuam narrans.
" Sicut autem quandò cantorem vir aſpicit, qui ex diis
" Canit doctus carmina delectabilia mortalibus,
" Hunc autem inſatiabilitèr cupiunt audire, quandò canit:
" Sic me ille mulcebat aſſidens in ædibus.
" Dicit autem *ſe* Ulyſſis hoſpitem paternum eſſe,
" In Cretâ habitantem, ubi Minoïs genus eſt.
" Indè jam nunc huc venit damna patiens,

Ver. 500. ——μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.] Ita *Iliad.* γ', 454;
Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
Ver. 504. Οὗτος ὃ θρήνυϊ πρυμνὸν.] Pronuntiabatur θρήνυ, vel θρήνυι duabus ſyllabis; uti et vox ὀρχηϛύϊ infrà *ver.* 605;
——————τοὶ δ' ὀρχηϛύϊ κὴ ἀοιδῇ
Τέρπονθ'·——————
Vide ad *Il.* π', 321 et 526.
Ver. 506. ——ἐδείπνεε.] *Al.* ἐδείπνει.
Ver. 508. Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε.] *Al.* Ἔρχεο δή, Εὔμαιε.
Ver. 509. ——προσπτύξομαι.] *Al.* προσφθέγξομαι.
Ver. 513. ——σιωπήσειαν Ἀχαιοί.] " Μυηϛῆρες (inquit *Barneſius*) " ἐνταῦθα Ἀχαιοὶ λέγονται." Ita infrà *ver.* 596;
——————πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν.
Et σ', 93;
—————— ἵνα μή μιν ἐπιφραδαίατ' Ἀχαιοί.
Ver. 519. Ἀείδει.] *Al.* Ἀείδῃ.
Ver. 523. ——ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.] Dⁿᵃ *Dacier* exponit, " *Où le ſage Minos eſt né.*" Alii autem, notante eâdem Dⁿᵃ *Dacier*, explicant; " *Ubi* " *regnant Minois poſteri.*" Quia ſcilicèt *Idomeneus Minois* nepos jam tum *Cretæ* regnaret. Sed prior verior explicatio; ut liquet ex *Odyſſ.* ζ, 34, 35, ubi eadem phraſis occurrit;
——————κατὰ δῆμον
Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γίνος ἐστὶ κὴ αὐτῇ.

Προπροκυλινδόμενος· τεῦ δ' Ὀδυσῆος ἀκῆσαι,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωός· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια οἵδε δόμοιδε.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πεφιδομένη Πηνελόπεια·
Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἐψιάασθον,
Ἦ αὐτῷ κατὰ δώματ'· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐΰφρων.
Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
Σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἤματα πάντα,
Βῆας ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνηται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' μέγ' ἔπταρεν· ἀμφὶ δ' ὄδμα
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια·
Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἔρχεό μοι, τ ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.

"Supplex-provolutus: affirmat autem de-Ulyſſe ſe audiviſſe,
"Propè Theſprotorum virorum in ubere populo,
"Vivo: multas autem ducit respretioſas ſuam ad domum.
Hunc autem rursùs allocuta eſt prudens Penelope;
"Vade, huc voca; ut coràm ipſe dicat.
"Hi autem vel in foribus ſedentes delectentur,
"Vel illic in ædibus, quippè ipſis animus lætus *eſt*.
"Ipſorum etenim poſſeſſiones integræ jacent in domo,
"Panis et vinum dulce; ea quidem domeſtici *ipſorum* comedunt:
"Ipſi verò in noſtram-*domum* divertentes, dies omnes,
"Boves maſtantes, et oves, et pingues capras,
"Epulantur, bibúntque generoſum vinum
"Temerè; plurima autem abſumuntur: non enim adeſt vir,
"Qualis Ulyſſes erat, qui malum à domo arceat.
"Sin Ulyſſes venerit, et acceſſerit in patriam terram,
"Statim cum ſuo filio injurias ultus-fuerit virorum.
Sic dixit: Telemachus autem altè ſternuit; circúmque domus
Horrendùm reſonuit: riſit verò Penelope;
Statimque deindè Eumæum verbis alatis allocuta eſt;
"Vade mihi, hoſpitem coràm huc voca:

Ver. 525. Προπροκυλινδόμενος.] Ἦγεν ἱκετεύων· ἢ ὡς ἱκετευτικῶς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἤκων. *Euſtath.*

Ver. 530. ——ἐψιάασθον.] Ἀντὶ τοῦ παιζέτωσαν, ἀναλογεέσθωσαν. *Schol.*

Ver. 533. ——τὰ μὲν οἰκῆες.] *Barneſius* hîc pro μὲν, μὴν legi debere putat. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* α', 51.

Ver. 534. ——ἡμέτερον πωλεύμενοι.] *Al.* ἡμέτερόν γε πολεύμενοι.

Ver. 537. ——τὰ δὲ πολλὰ κατάνηται.] Vulgati habent κατανίνεται· *Barneſius* autem ex Editionum vetuſtiorum nonnullis edidit κατάνεται. Rectè, ut videtur. Ita enim, uti ipſe annotat, in omnibus Exemplaribus legitur ſuprà *Odyſſ.* β', 58, ubi occurrit hic locus: Cumque *Barneſio* facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Porrò *Heſychius*, notante itidem *Barneſio*, vocem κατάνηται exponit κατανύεται, ἀναλίσκεται. Ita *Iliad.* κ', 251;

——μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐξ γύθι δ' ἠώς.

Et *Odyſſ.* γ', 496;

Ἦνον ὀδὸν ——————.

Ver. 538. ——ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.] Vide infrà ad χ', 208.

Ver. 540. Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ.] *Barneſius*, minimè ignarus quâ ratione vocula σὺν producatur, nullis tamen allatis Codicibus de *ſuo* edidit, Αἶψά κεν ὦ σὺν παιδί. Quod ſcilicèt hæc lectio ſit "*tutior*, "*meliórque*." Sed mutato nihil opus. Vide ad *Il.* α', 51.

Ver. 541. ——Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν.] Ὄρνις γάρ ποτε ἦν τοῖς παλαιοῖς καὶ ὁ πταρμός· ἐπεὶ ἐκ ἡ κεφαλὴ τιμία, ἐξ ἧς τὸ τοιοῦτον σύμβολον. Διὸ καὶ προσεκτείνετο ὁ πταίρων· καὶ τὴν αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοί, ὧν οἷς καὶ Ἀριστοτέλης. *Euſtath.* Καὶ πταρμὸς δὲ παρ' αὐτᾷ [Ὁμήρῳ] σύμβολον ἀγαθὸν γίνεται. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 24. Hinc apud *Anthologiam*;

Οὐδὲ λέγει, Ζεῦ σῶσον, ἐὰν πταρῇ.——————

Lib. II, § εἰς Λυσιδεῖς.

Vide *Ariſtot. Problem. Sect.* 33.

Ver. 542. Σμερδαλέον κονάβησε.] Vide ad *Il.* δ', 455. *Al.* Σμερδαλέον κανάχησε.

Ver.

Οὐχ ὁρᾷας, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν;
Τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατός γε μνηστῆρσι γένοιτο
Πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Αἴ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ξεῖνε πάτερ, καλέῃ σε περίφρων Πηνελόπεια,
Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
Ἀμφὶ πόσῃ κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
Εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσῃ σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
Χρῄζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων χτῖ δῆμον,
Γαστέρα βοσκήσῃς· δώσῃ δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ·
Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' ὧδε ἀνὴρ κτῖ δῶμα κιόντα
Οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
Μεῖναι, ἐπειγομένῳ περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα·

"Nonne vides, quòd mihi filius sternuit ad omnia verba?
"Ideò et non imperfecta mors proeis fiat
"Omnibus prorsùs; neque quisquam mortem et fatum vitet.
"Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuâ;
"Si ipsum cognovero vera omnia dicentem,
"Induam ipsum lænâque tunicâque, vestimentis pulchris.
Sic dixit: ivit verò subulcus, postquam sermonem audiverat:
Propéque stans verbis alatis allocutus est;
"Hospes pater, vocat te prudens Penelope,
"Mater Telemachi; scisciteri aliquid ipsam animus
"De marito jubet, quamvis dolores passa *sit*.
"Quòd si te cognoverit vera omnia dicentem,
"Induet te lænâque tunicâque, quibus tu maximè
"Indiges; panem autem etiam petens per populum
"Ventrem pasces: dabit verò tibi, quicunque voluerit.
Illum autem rursùs allocutus est multa-passus nobilis Ulysses;
"Eumæe, statim ego vera omnia dicam
"Filiæ Icarii prudenti Penelopæ:
"Novi enim benè de illo; parem autem sustinuimus ærumnam.
"Sed procorum difficilium subtimeo cœtum;
"Quorum injuriáque, violentiáque, ad ferreum cœlum pervenit.
"Etenim nunc, quandò me hic vir per domum euntem,
"Nihil mali cùm-feceram, percussum doloribus dedit,
"Neque omninò Telemachus hoc prohibuit, neque quisquam alius.
"Ideò nunc Penelopen in ædibus hortare
"Manere, festinantem licèt, in solis occasum.

Ver. 545. ——ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν.] *Origen.* contrà *Celsum, lib.* I, (notante *Barnesio,*) citat ἐπέπταρεν οἷσιν ἔπεσσιν.

Ver. 547. ——ἀλύξοι.] *Al.* ἀλύξει, et ἀλύξαι.

Ver. 548. ——σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.] Καὶ ταῦτ' ἐπίσω κ' γράφω φρενῶν ἔσω.
Sophocl. Philoctet. ver. 1318.

Ver. 554, 555. ——μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς—— πεπαθυίῃ.] Ὅτι κ' σὺ ταῦθα κεῖται χῆμα καινὸν, ἤτοι σολοικοφανὲς, ἐν τῷ, "μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς κέλεται, κ' κ' κήδεά περ πεπαθυίῃ." τὸ μὲν γ' ὀρθὸν, ὅτι κέλεται αὐτὴν ὁ θυμὸς μεταλλῆσαί τι κ' κήδεά περ παθοῦσαν. *Eustath.* De hujusmodi Syntaxi, vide suprà ad ί, 256; et ad *Il.* ξ', 141. Porrò consultò planè hoc in loco ita scripsit Poëta, quum æquè facilè scribere potuisset πεπαθυῖαν.

Ver. 556. Εἰ δέ κε.] *Al.* Αἴ δέ κε. Ut suprà *ver.* 549.

Ver. 559. ——ὅς κ' ἐθέλῃσιν.] *Al.* ὅς κε θέλῃσιν. Vide suprà ad *ver.* 19.

Ver. 564. ——χαλεπῶν.] *Al.* χαλεπόν.

Ver. 565. Τῶν ὕβρις τε βίη τε.] Vide suprà ad ό, 327.

Ibid. ——ἵκει.] *Al.* ἧκεν.

Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
Ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί· εἵματα γάρ τοι
Λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ ῥ' μῦθον ἄκουσεν.
Τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
Οὐ σύ γ' ἄγοις, Εὔμαιε; τί τῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
Ἦ τινά πῦ δείσας ἐξαίσιον; ἠὲ καὶ ἄλλως
Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
Οἴῃν πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος οἴεται, ὅς κεν ἀνείη·
Οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν· ὁ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβὸς
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι κύνα κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
Σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.

" Et tunc me interroget mariti de reditûs die,
" Propiùs ubi-collocârit ad ignem, veſtimenta enim
" Mala habeo; nôſti et ipſe, quoniam te primùm ſupplex-adii.
Sic dixit: ivit autem ſubulcus poſtquam ſermonem audiverat.
Eum verò ſuper limen profectum allocuta eſt Penelope;
" Non tu utique ducis, Eumæe? quid hoc in-animū-induxit erro?
" An aliquem quodammodo veritus ſuprà-modum? an et alitèr
" Verecundatur in domo? malus autem *eſt* verecundus mendicus.
Hanc autem reſpondens allocutus es, Eumæe ſubulce;
" Loquitur appoſitè, quæ ſcilicèt putaret etiam alius,
" Contumeliam vitans virorum ſuperborum:
" Sed te manere hortatur in ſolis occaſum.
" Etenim tibi ſic ipſi multò meliùs, ô regina,
" Solam ad hoſpitem loqui verbum, et *ex-eo* audire.
Hunc autem rursùs allocuta eſt prudens Penelope;
" Non inſipiens hoſpes ſuſpicatur, quicunque demùm ſit;
" Non enim uſquam ulli ſic mortalium hominum
" Viri ſuperbientes injuſta machinantur.
Illa quidem ſic locuta eſt; ibat autem nobilis ſubulcus
Procorum in cœtum, poſtquam dixerat omnia.
Statim autem Telemachum verbis alatis allocutus eſt;
Propè admoto capite, ut nè audirent alii;
" O dilecte, ego quidem abeo, ſues et illa cuſtoditurus,
" Tuum et meum victum; tibi autem hîc omnia curæ-ſint.

Ver. 572. Ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί.] Non, ut reddunt verſiones plurimæ, " *Propiùs aſſidens a-* " *pud ignem*;" ſed, " *Propiùs ubi me collocârit ad* " *ignem.*" Ita nimirùm poſtulare videtur tum ſententia, tum vocum καθίσας, κάθισον, &c, in Primo Aoriſto ſignificatio. Vide *Iliad.* γ', 68; ή, 49; ό, 484; et τ', 280.

Ibid. ——γάρ τοι.] *Al.* γὰρ δή.

Ver. 577. Ἦ τινά πῦ δείσας ἐξαίσιον;] Τὸ ἢ " ἐξ- " *αίσιον*" δηλοῖ μὲν τὸ ἔξω τῦ αἰσίυ. Ἐρὶ δὲ ἡ αἰτιατικῆς πτώσεως, ἵνα δηλοῖ, δείσας τινὰ ἄνδρα ἐξαίσιον· ἢ ἐπιῤῥηματικῶς, ἀντὶ τῦ, ἔξω τῦ δέοντος ——. Τινες δὲ τὸ " δείσας ἐξαίσιον" κὴ ἀντὶ τῦ, μέγα φοβηθείς, εἶπον. *Euſtath.* Secunda optima videtur explicatio: Ut ſuprà δ', 690;

Οὔτι τῦδε ῥίζας ἐξαίσιον ——.

Ver. 579. Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος.] Ita ex veterum editionum nonnullis rectè edidit *Barneſius.* Quippè *Penelopen* hîc alloquitur *Eumæus. Henricus Stephanus* aliique nonnulli malè, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

Ver. 581. ——ἀλυσκάζων.] *Al.* ἀλυσκάζειν.

Ver. 586. Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος οἴεται.] *Barneſius* aliique vertunt, " *Non inſipiens hoſpes videtur.*" Sed rectiùs, ut opinor, interpretêris, " *Non inſipi-* " *ens* hæc *cogitat hoſpes.*" Ut ſuprà *ver.* 580, 581;

Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἴοιτο κὴ ἄλλος,
Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.

Ibid. ——ὅς κεν.] *Al.* ὥσπερ.

Ver. 587. ——πῦ.] *Al.* πω.

Ver. 590. ——διεπέφραδε.] Vide ad *Il.* β', 314; et ξ', 500.

Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,
Μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἔσσεται ὥτως, ἄτλα· σὺ δ' ἔρχεο δειελίησας·
Ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήια καλά·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ·
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μετ' ὕας· λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε
Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχηστύϊ καὶ ἀοιδῇ
Τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

"stay quidem te primùm ſerva, et conſidera in animo,
"Nè quid patiaris; multi verò mala cogitant Achivorum:
"Quos Jupiter diſperdat, antequam nobis nocumento-fint.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contra allocutus eſt;
"Erit ſic, pater: tu verò vade merendâ-ſumptâ:
"Manè autem veni, et duc victimas pulchras:
"At mihi hæc omnia et immortalibus curæ-erunt.
Sic dixit: is verò rursùs deindè ſedebat benè-politâ in ſede:
Ubi autem repleverat animum cibo et potu,
Perrexit utique ire ad ſues, liquitque ſeptáque, domúmque
Plenam convivarum: hi autem ſaltu et cantu
Delectabant-ſe: jam enim et advenit veſpertinum tempus.

Ver. 596. ——Ἀχαιῶν.] Vide ſuprà ad *ver.* 513.

Ver. 599. ——ἄτλα.] Vide ſuprà ad π', 31.

Ibid. ——δειελίησας.] Πρὸς τὴν δειλινὴν ὥραν παραγενόμενος· τετέσι, τὴν μεσημβρίαν, ἢ τὴν ἑσπερινήν. Ἀλατρίψας. Ἔνιοι δὲ, τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτῶν· ᾗ Καλλίμαχος φησὶ, "Δείελον αἰτίζουσιν, ἄγουσι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔργου." τὴν πρὸς τῇ δειλινῇ τροφὴν αἰτοῦντες· ἢ ἐθέντως· προειρήκαμεν γὰρ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τρισὶ [*Barneſius* edidit τρισὶ μόνον] τροφαῖς ἐχρῶντο. *Schol. Athenæus, lib.* I, *cap.* 10, ſecundum poſteriorem explicandi rationem accipit: Τῆς δὲ τετάρτης (inquit) τροφῆς ἔστιν Ὅμηρος μέμνηται, "Σὺ δ' ἔρχεο δειλιήσας," ὃ καλοῦσι τινὲς δειλινὸν, ὃ ἐστι μεταξὺ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου καὶ δείπνου. Καὶ ἄριστον μὲν ἐστι τὸ ὑστὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον· δεῖπνον δὲ, μεσημβρινὸν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον· δόρπον δὲ, τὸ ἑσπερινόν. Ipſe autem, uti ad hunc locum annotat *Caſaubonus*, alibi alteram explicandi rationem probat, hanc prorsùs rejicit: Ὀσάκις δὲ (inquit) καὶ τροφὰς ἐλάμβανον, προειρήκαμεν ἤδη ὅτι δὴ τρεῖς ἦσαν. Διὸ τὸ τὸ αὐτὸ ποτὲ μὲν ἄριστον, ποτὲ δεῖπνον ὀνομάζεσθαι. Γελοῖοι γάρ εἰσιν οἱ φάσκοντες ὅτι καὶ τέσσαρας ἐλάμβανον, ἐπεὶ ὁ Ποιητὴς ἔφη, "Σὺ δ' "ἔρχεο δειλιήσας." ἃ νοοῦντες ὅτι λέγει τὸ δειλινὸν ἀλατρίψας χρόνον. *Lib.* V, *cap.* 4. Cæterùm ut de cibo ſumendo intelligatur hæc vox, facere videntur (uti obſervat D^na *Dacier*) ſequentia, *ver.* 602, &c;

——ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ·
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μετ' ὕας ——————.

Ver. 600. ——ἱερήια.] Vide ad *Il.* χ', 159.

Ver. 602. ——ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ.] *Al.* ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.

Ver. 604. ——ἕρκεα.] *Al.* ἕρκια. Uti *Iliad.* ί, 472.

Ver. 605. ——ὀρχηστύϊ.] Vide ſuprà ad *ver.* 504.

Ver. 606. ——δείελον ἦμαρ.] Τὸ τ' δειλινῆς ὥρας. *Schol.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Σ'.

Ὀδυσεὺς καὶ Ἶρος πυγμὴν γίνεται· φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν ὧραι λαμβάνει· γίνεται δὲ καὶ τις κοινολογία ὡ τοῖς ἑξῆς Ὀδυσέως πρὸς Εὐρύμαχον.

Ἐπιγραφαί·

Ὀδυσέως καὶ Ἴρου πυγμή.

Ἄλλως,

Σῖγμ' ἔρω Ἴρου, εὖχος Ὀδυσῆος, δῶρά τ' ἀνάκλαυσαν.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πλωχὸς πανδημεί, ὃς κτὶ ἄστυ
Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
Ἔσθειν φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἶς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
Ἐκ γενετῆς· Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
Ὃς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νειχείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

LIB. XVIII.

ADvenit autem mendicus publicus, qui per urbem
Mendicabat Ithacæ; excellebat verò ventre voraci,
Ad inceſſantèr comedendum et bibendum; neque ei erat vis,
Neque robur; ſpecie autem valdè magnus erat intuentibus.
Arnæus verò nomen erat: hoc enim impoſuit alma mater
Ex nativitate: Irum autem juvenes vocabant omnes,
Quoniam nuntia-referebat profectus; cùm alicubi quis juberet.
Qui ſcilicèt ubi-venerat, Ulyſſem pellebat ſuâ domo,
Et ipſum objurgans verbis alatis allocutus eſt;

Ver. 1. Ἦλθε δ' ἐπὶ πλωχὸς &c.] Καὶ ἡ Κωμῳδία ενθένδε [ἐξ Ὁμήρου] πεθὲν ἔλαβε τὴν ἀφορμήν· εὗρε γὰρ ὅτι καὶ παρὰ τῷ τὰ σεμνότατα καὶ ὑψηλότατα διηγουμένῳ, ἐπεισόδιά τινα ἐστὶ γέλωτα κινοῦντα· διὸ ἐν τῇ —— Ὀδυσσείᾳ —— παρὰ τοῖς αὐτόθεν μνηστῆρσιν εἰσάγεται ὁ πλωχὸς Ἴρος τῷ γενναιοτάτῳ Ὀδυσσεῖ ἐρίζων εἰς πάλλω, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ φαινόμενος καταγέλαστος. Καθόλου γὰρ οἰκεῖόν ἐστι τῇ τῶ ἀνθρώπου φύσει μὴ μόνον ἐπιτείνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀνίεσθαι, ἵνα καὶ ἀμφοτέρῃ πρὸς τὰς ἐν τῷ ζῆν πόνους. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 25. Vide infrà ad *ver.* 37.

Ver. 2. —— μὴ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ.] Ἐμπρεπὴς ἦν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ, εἴτουν ἀπληστίᾳ· τοῦτο γὰρ ἡ μάργη γαστὴρ· ἀμελελυμένως ῥηθεῖσα, ὁμοίως τῷ "πόλις ἄκρη," καὶ τοῖς ὁμοίοις. *Euſtath.* Vide et *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 11.

Ver. 3. —— φαγέμεν καὶ πιέμεν.] *Barneſius* ex *Etymolog. Magn.* edidit πιέρμεν. Quo modo legit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Sed et ſatis rectè ſe habet Vulgata lectio. Vide ſuprà ad π', 143.

Ver. 5. —— τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.] Apud *Etymolog. Magn.* ad vocem Ἀρναῖος, legitur (notante *Barneſio*) τὸ γὰρ θέτο οἵ ποτε μήτηρ.

Ver. 7. —— ὅτε πού τις.] *Al.* ὅτε πού τις.

Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ·
Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
Ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰδέομαι ἔμπης.
Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω,
Οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· ἠδέ τί σε χρὴ
Ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
Ὡς περ ἐγών· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
Χερσὶ δὲ μήτι λίλιω προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
Μή σε, γέρων περ ἐών, στῆθός καὶ χείλεα φύρσω
Αἵματι· ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
Αὔριον· ἦ μὲν γάρ τί σ' ἐπιστρέψεσθαι ὀΐω
Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης·
Ὤ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
Γρηῒ καμινοῖ ἶσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην,
Κόπλων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
Γναθμῶν ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς ληϊβοτείρης.

" Recede, ſenex, à veſtibulo, nè jam citò et pede traharis:
" Non ſentis, quòd jam mihi innuunt omnes,
" Traheréque jubent? Ego autem verecundor omninó.
" Sed ſurge, nè citò nobis contentio etiam manibus fiat.
Hunc autem torvè intuitus, allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Miſer, neque quid tibi facio mali, neque dico,
" Neque aliquem invideo dare, etiam multa ſi-ſumpſerit.
" Limen autem ambos hoc capiet: neque omninò te oportet
" Aliena invidere; videris autem mihi eſſe erro,
" Sicut ego; opulentiam verò dii ſolent præbere.
" Manibus autem nequaquam valdè provoca, nè mihi iram-moveas,
" Nè tibi, ſenex licèt ſim, pectus et labra fœdem
" Sanguine; quies verò mihi etiam magis adhuc eſſet
" Cras: nequaquam enim te reverſurum puto
" Iterùm in domum Laërtiadæ Ulyſſis.
Hunc autem iratus allocutus eſt Irus mendicus;
" Papæ! ut hic vorax volubilitèr loquitur,
" Vetulæ camino-aſſuetæ ſimilis; cui mala molirer,
" Verberans ambabus; in-terram autem omnes dentes
" Maxillis excuterem, ſuis ſicut ſegetem-depaſcentis.

Ver. 10. ——μὴ δὴ τάχα κὴ ποδὸς ἕλκῃ.] Vide ſuprà ad π', 276.

Ver. 11. ——ἐπιλλίζουσιν.] Τί ἔστι τὸ ἐπιλλίζειν; τὸ ἀλγυνέιν· ἀπὸ τῦ τὰς ἀλγυνόντας συστρέφειν τὰς ὀφθαλμὰς· ἰλλάδες γὰρ αἱ συνεστραμμέναι ἱμάντες. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 11.

Ibid. ——ἅπαντες.] *Etymolog. Magn.* ad vocem ἐπιλλίζουσιν, (notante *Barneſio,*) citat Ἀχαιοί.

Ver. 14. Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν.] *Al.* Τὸν δ' ἀμπαμφοίμυζον.

Ver. 17. ——χείσεται.] Χωρήσει· ὅθεν καὶ χειὰς, τὰς καταδύσεις τῶν ὄφεων. *Schol.*

Ver. 18. Ἀλλοτρίων φθονέειν.] *Al.* Ἀλλοτριοφθονέειν.

Ver. 19. ——ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.] Ita ſuprà ζ', 188;

Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν.

Similitèr et *Æſchylus*;

Θεῶν δὲ δῶρα ἐσθ' εὐτυχεῖν βροτούς.

Septem contra Thebas, ver. 631.

Cæterùm *Euſtathius* hoc, " ὄλβον δὲ θεοὶ &c;" itémque illud, " ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ &c," infrà *ver.* 22; ad ſequentem Ulyſſis de Procis victoriam, futurámque ipſius proſperitatem referri vult. Minùs rectè.

Ver. 24. Δεύτερον ἐς μέγαρον.] *Al.* Αὖτις ἔσω μεγάρω.

Ver. 27. Γρηῒ καμινοῖ ἶσος.] Τὸ δὲ, " γρηῒ καμινοῖ ἶσος," οἱ μὲν κατὰ τὸ πολύλαλον φασὶν, ὡς ἐν ῥητορικῷ δηλῶται λεξικῷ. Ἕτεροι δὲ τὸ μὲν Γρηῒ ἀλγὲ τὸ ῥυσὸν τῦ προσώπυ εἶπον· τὸ δὲ καμινοῖ, ἀλγὲ τὸ ἐπιφαινόμενον μίλαν, ὡς οἷόν ἐκ τινος ἀσκόλης. *Euſtath.* Prior interpretatio ad vocis ἶσος ſignificationem aptior; alioqui enim εἰκελος potiùs dicendum fuiſſe videtur. Cæterùm *Ariſtarchus* et *Herodianus*, notante ibidem *Euſtathio*, vocem καμινὼ exponunt τὴν καμινεύτριαν, ἤτοι φρύττουσαν κριθὰς πρὸς εὐχερεστέραν ἀλδυροποιΐαν.

Ibid. ——μητισαίμην.] *Barneſius* edidit μητισσαίμην· et in annotationibus, " Ita" inquit " ſcribendum, Duplici σ', ob *Metrum.*" Sed nihil opus. Nam μητισαίμην antepenultimam producit. Vide ad *Il.* ψ, 312.

Ver. 29. ——συὸς ὡς ληϊβοτείρης.] Τῆς κατεδιούσης τὸ λήϊον, ὅ ἐστι τὸ σιτοφόρον χωρίον· ἐὰν γὰρ εὑρεθῇ σῦς ἀλλότριον σπόριμον πεδίον βοσκομένη, ἐξοδοντίζεται. *Schol.* Ἐν Σαλαμῖνι δὲ χλωρᾶ σίτυ καὶ ληΐυ κομῶντος, ἐὰν σῦς ἐμπεσοῦσα λυμήνηται, νόμος ἐστὶ Σαλαμινίων τὺς ὀδόντας

Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
Μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὡς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδῷ ἐπὶ ξεστῷ πανθυμαδὸν ὀχριόωντο.
Τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστῆρεσσιν·
Ὦ φίλοι, ἦ μάλ' πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη·
Οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα·
Ὅ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιϊν
Χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
Ἀμφὶ δ' ἄρα πλωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
Γαστέρες αἴδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ
Κατθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Τάων ἢν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.
Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλοι, ὔπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἀνδρα γέροντα, δύῃ δεδμημένον· ἀλλά με γαστὴρ

" Accinge *te* nunc; ut omnes cognoscant et hi
" *Nos* pugnantes: quomodò verò tu cum juniori viro pugnaveris?
Sic hi quidem ante fores altas
Limine in polito animosè rixabantur.
Eos autem animadvertit sacra vis Antinoï;
Suavitérque ridens allocutus est procos;
" O amici, haud quidem unquam aliquid anteà tale factum est;
" Qualem delectationem deus duxit ad hanc domum:
" Hospésque et Irus contendunt inter-sese
" *Usque*-ad manibus pugnandum: sed committamus ocyús.
Sic dixit: illi autem omnes surrexerunt ridentes,
Circúmque mendicos pannosos congregabantur.
Inter hos autem Antinoüs locutus est, Eupitheï filius;
" Audite me, proci eximii; ut aliquid dicam:
" Ventres isti caprarum jacent in igne; quos in cœnam
" Deposuimus, pinguedine et sanguine impletos.
" Uter autem vicerit, superiórque fuerit,
" Eorum quem voluerit, ubi-surrexerit, ipse eligat:
" Semper autem deinceps inter nos convivabitur; neque quenquā aliū
" Pauperem intùs misceri *nobis* finemus mendicaturum.
Sic dixit Antinoüs: illis autem placebat sermo.
Hos verò dolos-meditans allocutus est solers Ulysses;
" O amici, nequaquam *æquum*-est cum juniori viro pugnare
" Virum senem, calamitate labefactum; sed me venter

ὀδόντας σκιρτίσειν αὐτῆς· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ παρ' Ὁμήρῳ " συὸς λιπόσπλαγχνος" φασίν. Οἱ δὲ ἑτέρως νοοῦσι, καὶ λέγουσι, χλωρᾷ σίτῳ τὴν σῦν γλυκαμένῳ, ἀοδήνεις ἔχειν τοὺς ὀδόντας. *Ælian. de Animal. lib.* V, *cap.* 45, *ipso fine.* Verùm posterior ista explicatio satis inepta.

Ver. 34. Τοῖιν.] *Al.* Τοῖσιν. Quod hoc quidem in loco perit.dè est. Vide ad *Il. ά*, 566.

Ibid. —— ἱερὸν μένος. Ἀντινόοιο.] Χρησολογεῖ κατὰ ἦθος οἰκεῖον ὁ Ποιητὴς τὸ κάκιστον Ἀντίνοον, ἐν τῷ " ἱερὸν " μένος Ἀντινόοιο" ὡς καὶ μετ' ὀλίγα " ἱερὴ ἰὴς Τηλε- " μάχοιο" φησίν. Εἰ γὰρ καὶ κακὸς ὁ Ἀντίνοος, ἀλλ' εἶχέ τινα ἐφ' οἷς ἐχρῆν αὐτὸν ἐπαινεῖσθαι. *Eustath.* Vide suprà ad *ά*, 29.

Ver. 35. —— μετεφώνεε.] *Al.* μετεφώνει.

Ver. 37. Οἷλω τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν.] Ὁ πάσης τῆς Ἰλιάδος σκυθρωπὸς Ποιητὴς, καὶ ὡς οἷον ἄγριος, μυρίας ἱλαρότητας ἐν Ὀδυσσείᾳ σοφίζεται, ἃ μόνον ἐν ἐμφράσεσι καὶ ξενικαῖς διηγήσεσι καὶ ἀνδρῶν τρυφώντων σκέψεσι, καὶ ἀοιδῶν αἷς οἱ τοιοῦτοι χαίρουσιν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ σκώπτειν καὶ παίζειν, ὃ καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ μετὰ καὶ ποιητικῆς χάριτος. Τί γὰρ δεῖ εἰπεῖν καὶ τὰ λοιπὰ οἷς, ὅσα ἐς παῖδας, ἡδέως τιτθεύει τὰς ἀπαλωτέρας καὶ ἁπλουστέρας ἀκροατάς. *Eustath.* Vide suprà ad *ver.* 1.

Ver. 41. —— κακοείμονας.] Κακὰ ἱμάτια περιβεβλημένους. *Schol.*

Ver. 44. Γαστέρες αἴδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί.] Οἰκεῖον τὸ ἆθλον, τοῖς περὶ γαστέρα δυσχεῶσιν. *Schol.*

Ibid. —— τάσδ'.] Ita *Barnesius.* *Al.* τὰς δ'.

Ver. 53. —— ἀλλά με γαστὴρ Ὀτρύνει κακοεργός.] Ἐν δὲ τῷ, " ἀλλά με γαστὴρ Ὀτρύνει κακοεργὸς," ἀμφίβολον, ποίαν λέγει γαστέρα, εἴτε τὴν ἑαυτῆ, δι' ἣν πάσχειν εἶπε καὶ πρὸ μικροῦ, εἴτε τὴν ὀπλωμένην καὶ κειμένην ὡς ἐρρέθη πρὸς ἔπαθλον.

Ὀτρύνῃ κακοεργὸς, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Μή τις ἐπ' Ἰρῳ ἧρα φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
Πλήξῃ ἀταθάλλων, τύτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἶς Τηλεμάχοιο·
Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνῃ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Τύτον ἀλέξασθ, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
Δείδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεθ, ὅς κέ σε θείνῃ.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες
Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρὺς
Καλύς τε, μεγάλυς τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,

" Instigat maleficus, ut plagis damer.
" Sed age nunc mihi omnes jurate firmum jusjurandum,
" Ne quis Iro gratificans, me manu robustâ
" Percutiat prævaricans, eique me violentèr domet.
Sic dixit: illi autem omnes abjurabant, sicut jubebat.
Inter eos autem rursùs locuta est sacra vis Telemachi;
" Hospes, si te jubet cor et animus generosus,
" Istum propellere; *face*: cæterorum autem neminem Achivorum
" Time, quoniam cum-pluribus pugnabit, qui te percutiat.
" Hospitum-exceptor quidem ego; comprobant verò reges
" Eurymachúsque et Antinoüs, prudentes ambo.
Sic dixit: hi autem omnes comprobârunt: at Ulysses
Cinxit quidem se pannis circum genitalia, ostendebat verò femora
Pulchráque, magnáque; nudati-sunt autem ei lati humeri,

ἔπαθλον. *Eustath.* Sed nulla omninò hæc ἀμφιβολία. Priorem enim veram esse explicandi rationem liquet ex epitheto κακοεργός. Vide suprà ad ρ', 286.

Ver. 56. ——ἐπ' Ἰρῳ ἧρα φέρων.] Vide suprà ad γ', 164.

Ibid. ——παχείῃ.] *Al.* βαρείῃ.

Ver. 58. ——ἀπώμνυον.] Vide suprà ad β', 377. *Al.* ἐπώμνυον.

Ibid. ——ὡς ἐκέλευεν.] Post hunc versum in utrâque *Eustathii* editione sequitur;

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον·

Quem versum omninò hîc restituendum contendit *Barnesius*. Ac occurrit quidem hîc versus suprà β', 378; κ', 346; μ', 304; ο', 437; et *Iliad.* ξ', 280. Sed et potest sine sententiæ dispendio abesse.

Ver. 59. ——μετέειφ'.] *Al.* μετίφη.

Ver. 64. Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος.] Ita Vulgati. *Barnesius* autem ex utrâque *Eustathii* Editione et ipsius commentario edidit, Ἀντίνοός τε, καὶ Εὐρύμαχος. Quòd scilicèt " *Principem Procorum* Antinoüm *primò nominari*" oporteat.

Ver. 65. ——αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρὺς.]

Hæc fatus, duplicem ex humeris dejecit amictum:
Et magnos membrorum artus, magna ossa, lacertósque,
Exuit; atque ingens mediâ consistit arenâ.
Æn. V, 421.

Ἰσέον δὲ (inquit *Eustathius*) καὶ ὅτι τὸ " Ζώσατο ῥάκεσιν" ἐμφαίνει, μὴ ζώνῃ χρᾶσθαι τὺς πυγμάχας, καὶ ὅτων ἀναξίλεως τὸ ἱμάτιον· ἀλλ' ἀποδυσαμένους, εἶτα ἱματίῳ ζώννυσθαι· ὡς σύταῦθα Ὀδυσσεὺς ἐζώσατο ῥάκεσιν· ὧν γυμνωθεὶς, μήδεα μὲν καλύπτει, φαίνει δὲ μηρὺς καὶ ὤμυς καὶ στέθεα καὶ βραχίονας. Quod tamen hinc non liquet. Videtur enim Ulysses pannis se hîc accinxisse, quòd cingulo careret: *Eurycalus* certè, pugnorum certamen initurus, cingulo utitur, *Iliad.* Ψ, 683. Cæterùm de hoc loco *Dionysius Halicarnassensis*; Ὁ δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας ἀποδύεσθαι τὸ σῶμα, καὶ γυμνὸς Ὀλυμπιάσι δραμὼν, ἐπὶ τῆ πεντεκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος, Ἄκανθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν. Τὰ δὲ πρὸ τύτων δι' αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες ὅλα γυμνὰ φαίνειν σὺν ταῖς ἀγωνίαις τὰ σώματα, ὡς Ὅμηρος τεκμηριοῖ, μαρτύρων ἀξιοπιστότερός [fortè ἀξιοπιστότατός] τις καὶ ἀρχαιότατος ὤν, ζωννυμένυς τὺς ἥρωας ποιῶν. Τὴν γῦν Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως πάλην ἐπὶ τῇ Πατρόκλυ ταφῇ γινομένῃ ἀφηγέμενός φησιν· (*Iliad.* Ψ, 710;) " Τὼ δ' ζωσαμένω βήτλιω εἰς μέσσον ἀγῶνα." Καὶ ἔτι σαφέστερον σὺν Ὀδυσσείᾳ τῦτο ποιεῖ φανερὸν ἐπὶ τῷ Ἴρυ καὶ Ὀδυσσέως πυγμῇ, σὺν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι· " ——αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα &c." Τὸν δὲ πλωχὸν ἐπίτι βυλόμενον μάχεσθαι ἀλλ' ἀποδιλιῶντα εἰσάγων, τάδε εἴρηκεν· " ——Ἀλλὰ " καὶ ὡς μνησῆρες ἄγον, ζώσαντες ἀνάγκῃ, Δειδιότα." Τῦτο δὲ τὸ ἔθος ἀρχαῖον σὺν τοῖς Ἕλλησιν ὂν, οἱ Φυλάττοντες μέχρι τῦδε Ῥωμαῖοι δῆλοί εἰσιν ὑ προσμαθόντες παρ' ἡμῶν ὕστερον, ἀλλ' ἐδὲ μεταθέμενοι σὺν χρόνῳ καθάπερ ἡμεῖς. *Antiquitat. Rom. lib.* VII.

Ver. 66. Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν.] *Al.* Ζώσατο καὶ ῥάκεσιν.

Στήθεά τε, στιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἀγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ἦ τάχα Ἶρος ἀϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει·
Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός·
Ἀλλὰ καὶ ὣς δμῳῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ,
Δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βιγαῖε, μήτε γένοιο,
Εἰ δὴ τῶτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀξημοσύνῃ, ἥ μιν ἰκάνει.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κέν σ' ὗτος νικήσῃ, χρείσσων τε γένηται,
Πέμψω σ' Ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,

Pectoráque, robuſtáque brachia: at Minerva
Propè aſtans membra auctavit paſtori populorum.
Proci verò omnes vehementèr admirati ſunt:
Sic autem aliquis dicebat intuitus propinquum alium;
" Certè citò Irus miſer-Irus accerſitum malum habebit:
" Qualem ex pannis ſenex coxam oſtendit.
Sic utique dixerunt: Iro autem malè commovebatur animus:
Sed et ſic famuli ducebant cinctum vi.
Timentem; carnes verò tremebant circum membra.
Antinoüs autem increpabat, verbúmque dixit, et compellabat;
" Nunc quidem neque ſis, jactator, neque natus fueris,
" Si profectò hunc tremis et times gravitèr,
" Virum ſenem, calamitate labefactum, quæ ipſum occupat.
" Sed tibi edicam, quod et perfectum erit;
" Si te hic vicerit, ſuperiórque fuerit,
" Mittam te in-Epirum, conjectum in navem nigram,
" Ad Echetum regem, hominum perniciem omnium,

Ver. 69. —— μέλε' ἤλδανε.] Ἤτοι εὐτραφῆ καὶ λιπαρὰ ἐποίει, εὐρύνουσα τὰ μέλη. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 10.

Ver. 72. Ἦ τάχα Ἶρος ἄϊρος.] Τὸ ὃ " Ἶρος ἄϊρος" ταυτὸν τῷ Ἶρος κακόϊρος, καθ' ὁμοιότητα τοῦ " κακοείλιον σὺν ὀνόματι." [*Odyſſ.* τ', 260;] καὶ τοῦ, ὕπνος ἄϋπνος, παρὰ Σοφοκλεῖ· καὶ τὸ ὁμοίων. Ἢ καὶ ἄλλως ἄϊρος, ὁ μηκέτι ἐσόμενος Ἶρος, ἀλλὰ τεθνηξόμενος. *Euſtath.* Vide et *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 16, *ſub fine.* Cæterùm *Meric. Caſaubonus* hanc vocem alitèr exponit: " Nec ille (*Scholiaſtes,*) nec " *Euſtathius*" inquit " rationem nominis explicant; ad quam reſpicere videtur Homerus, cùm " addit, ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει. Ego ſuſpicor illum " ad ſignificationem verbi αἴρω, vel ἀείρω, alludere " voluiſſe. Certè αἰρετὸν vel αὐθαίρετον (quod in " Euſtathio) planè ĭdem quod ἐπίσπαστον in hoc " ſenſu, cum τῷ, κακὸν, junctum." *De nuperâ Homeri Editione, Diſſertat.* I. Mirè admodùm.

Ver. 73. Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.] Hinc *Strabo, Geograph. lib.* I, *pag.* 28, *al.* 15; Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ Βίων. Quem ad locum *Caſaubonus* in annotationibus, citato hoc *Homeri* verſu; " Quum " ἐπιγυνίδα" inquit " Ariſtarchus exponeret, τὸ ἐπάνω " νω τοῦ γόνατος· Crates, τὴν ἐπωμίδα· Chares verò, " τὴν ἀφ' ὅλης τοῦ σώματος εὐσαρκίαν· Strabo ita παρωδῶν, ſecutus videtur Cratetis expoſitionem: aut " potiùs Charetis, quam etiam alius Homeri locus " confirmat, ὀδ. ρ." *Heſychius* autem cum *Ariſtarcho* vocem ἐπιγυνίδα exponit, τὸ ἐπάνω τοῦ γόνατος· λέγει δὲ τὸ μηρὸν, ἀφ' οὗ ἐκδεκτέον τὴν τοῦ σώματος εὐεξίαν. Vide ſuprà ad ῥ', 225.

Ver. 75. —— δμῳῆρες.] Apud *Dionyſium Halicarnaſſenſem,* loco ſuprà ad *ver.* 65 citato, μνηστῆρες.

Ver. 78. —— μήτ' εἴης, βιγαῖε, μήτε γένοιο.] Τὸ δὲ, " μήτε εἴης, μήτε γένοισο," ἢ ἀντὶ τοῦ, μήτε νῦν εἴης, μήτε ἐγένου· (ἔθος γὰρ τοῖς θυμουμένοις μέμφεσθαι καὶ τὸ ἤδη γεγονὸς, καὶ ἐπαρᾶσθαι μὴ ἂν γενέσθαι, εἰ καὶ ἀδύνατον ἡ ἀρά·) ἢ, μήτε εἴης ἄρτι, ἀλλὰ τεθναίης, μήτε μὴν πάλιν ὕστερον γένοιο. *Euſtath.*

Ibid. —— βιγαῖε.] Μεγάλως ἐπαιρόμενε, βοᾶν ἔργα ποιῶν. *Schol.* Ὅτι δὲ —— ὁ βοῦς πολὺ μέγεθος παριμφαίνει ἐν ταῖς σιωθέσεσι, δηλοῖ καὶ ἡ " βοῦ" ἐπίστασις, ἣν ἐκ τοῦ ζώου τούτου εἰλῆφθαι λέγουσιν· ἐξ ἧς ἐπιτάσεως καὶ ἡ βόθρωσις, ἣ ἡ βόπεινα, καὶ ὁ βελιμος, ἣ ὁ βοθοίνας, καὶ ὁ βόπαις. *Euſtath.* in commentario ad *Iliad.* ν', 824.

Ver. 83. Πέμψω σ' Ἠπειρόνδε.] Λέγει δὲ καὶ νῦν Ἤπειρον, χώραν ἰδίως οὕτω καλουμένην ἀντιπέραν κειμένην Ἰθάκης, μεγάλην ἀφ' ἧς καὶ Πύρρος Ἠπειρώτης ὕστερον, ἄρξας τοῦ ἀκεῖ. *Euſtath.*

Ver. 84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.] Ἔχετος ἦν μὲν υἱὸς Βουκέτου, ἀφ' οὗ καὶ ἐν Σικελίᾳ πόλις Βύκετος καλεῖται· Σικελῶν δὲ τύραννος λέγεται. Τοῦτον τὸς μὲν ἐχθρίους κατὰ πάντα τρόπον σίνεσθαι

Ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ ὦτα νηλέϊ χαλκῷ,
Μήδεά τ' ἐξερύσας, δῴῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
Ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἦ ἐλάσῃ, ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
Ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσῃσι, τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.
Δὴ τότ' ἀναΐξομένω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' ὠτάτος, ὀστέα δ' εἴσω
Ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα·
Κὰδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μαχὼν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ

"Qui naſum abſcindat et aures fævo ære,
"Genitaliáque evulſa det canibus cruda diſcerpenda.
Sic dixit: ei verò adhuc magis tremor ſubiit membra:
In medium autem *eum* duxerunt: illi verò ambo manus elevârunt.
Tum demùm deliberavit multa-paſſus nobilis Ulyſſes,
An feriret, adeò-ut ipſum anima linqueret illic lapſum;
An ipſum levitèr feriret, extenderétque ſuper terram.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt fatius eſſe,
Levitèr ferire, ut nè ipſum cognoſcerent Achivi.
Tunc demùm *manibus*-elevatis, percuſſit quidem dextrum humerum
Irus; ille autem *ei* cervicem percuſſit ſub aure, oſſáque intùs
Fregit: ſtatim autem venit per os ruber ſanguis:
Decidit verò *is* in pulveribus vociferatus, collisitque dentes,
Calcitrans pedibus terram: at proci eximii

σίτοιο, τὸς δὲ ξείνους ἀναιρεῖν λαβώμενον· [*Barneſius* edidit λαβώμενον·] τοσαύτῳ δὲ κακίαν ἔχειν, ὡς κὴ τὸς μακρὰν οἰκοῦντας, ὅτε θέλοιεν σφόδρα τινὰ τιμωρῆσαι κὴ ξένῳ ἐφεδραλεῖν θανάτῳ, ἐκπέμπειν αὐτῷ· [Ita *Barneſius* pro vulgato αὐτάς·] πολλὰς γὴ μηχανὰς ἐξευρεῖν τοῦτον αἰκίας· ὅθεν τ' λαὸν ἐκ ὑπομένειν τὴν πικρὰν ταύτῃ τυραννίδα, λίθοις δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν. *Schol.*

Ibid. ——Ἔχετον βασιλῆα.] Ὅρα δὲ κὴ ὅτι τ' Ἔχετον δέον τύραννον εἰπεῖν, ὁ δὲ βασιλέα εἶπεν· ἠγνοεῖτο γὴ ἐπὶ Ὁμήρου ἡ τύραννος λέξις. *Euſtath.* Similitèr *Dionyſius Halicarnaſſenſis*; Τὸν δὲ βιαίως κὴ παρανόμως ἄρχοντα τύραννον μὲν ὲ καλεῖ, νεώτερον γὴ τὸ ὄνομα· οἷος δὲ τοῖς ἔργοις γίνεται, δείκνυσιν ἐν τούτοις· "Εἷς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν ὀλοώτατον ἄνδρα· Ὅς "κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι κὴ ὦτα νηλέϊ χαλκῷ." Περὶ τ' Ὁμήρου ποιήσεως, § 21. Vide *Gatakeri Cinnum, ſive Adverſaria Miſcellanea, lib.* I, *cap.* 1. *Barneſius* autem in annotationibus ad hunc locum; "Nota," inquit, "*Homerum* βασιλέα vocare, non "τύραννον· illa enim Vox iis temporibus extabat "quidem, ut Hymn. *Martis v.* 5. Ἀντιδίοισι τύραννε." Ita ille. Sed rectiùs fortaſsè hinc colligas, Hymnum iſtum non *Homeri* eſſe, ſed recentioris cujuſdam auctoris. Οὔτι γὴ Ὁμήρου, (inquit *Scholiaſtes* ad *Sophoclis Oedip. Tyranni Epigraphen,*) ἔστι Ἡσίοδος, ὅτι ἄλλου ὠδὶς τ' παλαιᾶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

Ver. 87. ——ἔλλαβε.] *Al.* ἦλυθε.

Ver. 88. Ἐς μέσσον δ' ἄναγον.] Ἐν δὲ τῷ, "ἐς "μέσον ἄναγον," inquit *Euſtathius*, δῆλόν ἡ πρόθεσις. At neſcio annon eam hoc in loco vim habeat præpoſitio ἀνὰ, ut dicatur *Irus* invitus reluctánſque in medium vi adduci. Vide ad *ver.* 75. Alioqui facilè ſcribere potuiſſet Poëta, Ἐς μέσσον δ' ἄγαγον.

Ibid. ——τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέχον.] Verſiones vulgatæ, quas ferè ſecutus eſt *Barneſius*, reddunt, "*Hi autem ambas manus elevaverunt.*" Sed rectiùs, ut opinor, iſtud ἄμφω de Viris intelligas. Vide et *Iliad.* ψ, 686.

Conſtitit in digitos extemplò arrectus uterque,
Brachiáque ad ſuperas interritus extulit auras.
Æn. V, 426.

Ver. 90. Ἦ ἐλάσῃ.] Ita edidit *Barneſius* ex verſu ſequente Ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσῃσι. Rectè, ut videtur. *Vulgg.* Ἦ ἐλάσῃ. *Al.* Ἦ ἐλάσῃ.

Ver. 91. ——τανύσσειεν.] Ita iterùm rectè *Barneſius:* Quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* τανύσσειεν. Quod antepenultimam corripit. Vide ad *Il.* ρ', 58.

Ver. 93. ——ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.] Τετιμηράμενοι δηλαδὴ τ' ἄνδρα ἐκ τ' ὕτου βριαρᾶς ἐλάσεως. *Euſtath.*

Ibid. ——Ἀχαιοί.] Οἱ μνηστῆρες· Ut rectè *Barneſius.* Vide ſuprà ad ρ', 513.

Ver. 94. Δὴ τότ' ἀναΐξομένω, ὁ μὲν.] De hujuſmodi Syntaxi, vide ſuprà ad μ', 73.

Ver. 95. ——ἔλασεν ὑπ' ὠτάτου, [ὀστέα δ' εἴσω Ἔθλασεν· &c.] Pulcherrimè *rem* depingunt et quaſi ob oculos ponunt hæc verba.

Ver. 96. ——ἦλθεν ἀνὰ στόμα.] *Al.* ἦλθε κατὰ στόμα.

Ver.

Χεῖρας ἀναχόμβοι γέλω ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἶλκε δι' ἐκ προθύροιο, λαβὼν ποδὸς· ὄφρ' ἵκεθ' αὐλὴν,
Αἰθούσης τε θύρας· καί μιν ποτὶ ἕρκιον αὐλῆς
Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο, κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων,
Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
Λυγρὸς ἐών· μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφις ἦεν ἀορτήρ.
Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' ὀδὸν ἰὼν καθ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
Ἡδὺ γελώοντες, καί ἑ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, καί σοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ὅς τῶτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
Ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἠπειρόνδε
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι θεῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλιθ παρὰ γαστέρα θῆκεν
Ἔμπλειθ' κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
Ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,

Manibus ſublatis riſu emoriebantur verùm Ulyſſes
Extrahebat per veſtibulum, prehenſum pede; donec venit ad atrium,
Porticûſque fores; et ipſum ad ſeptum atrii
Statuit reclinatum; baculum autem ei injecit manui,
Et ipſum affatus verba alata dixit;
" Hîc nunc ſede, canéſque, ſuéſque abarcens;
" Neque tu ſanè hoſpitum et mendicorum dominus eſto,
" Vilis cùm-ſis; necubi aliquod malum etiam majus accipias,
Dixit utique; et circum humeros ſibi turpem jaciebat peram,
Crebris locis laceram; tortile verò inerat lorum.
Retrò autem ipſe ad limen profectus deſidebat; illi autem iverunt intrò
Suavitèr ridentes, et eum blandè compellabant verbis;
" Jupiter tibi det, hoſpes, et immortales dii alii,
" Quodcunque maximè vis, et tibi gratum eſt animo;
" Qui hunc inſatiabilem à mendicando ceſſare-feciſti
" In populo: citò enim ipſum ducemus in-Epirum,
" Ad Echetum regem, hominum multatorem omnium.
Sic utique dixerunt; gaudebat autem omine nobilis Ulyſſes:
Antinoüs verò ei magnum ventrem appoſuit
Plenum pinguedinéque et ſanguine: Amphinomus verò
Panes ex caniſtro duos appoſuit ſublatos,

Ver. 99. Χεῖρας ἀναχόμβοι γέλω ἔκθανον.] Ὡσαύτως ὃ καὶ λυπεμένων διαφορὰς ἐπιδείκνυσι, [Ὁμηρος,] καὶ ἡδομένων ὁμοίως· ὥσπερ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς διηγέμενος, ὃν τρόπον τὰς Κύκλωπας ἐξηπάτησεν, ἔφη, [ſuprà ι, 413;] " ——ἐμὸν δὴ ἐγέλασσε φίλον κῆρ·" οἱ δὲ μνηστῆρες πεσόντα τὸ πτωχὸν ἰδόντες, " Χεῖρας ἀναχόμενοι γέλω ἔκθανον." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 16.

Ibid. ——γέλω.] Ἐν δὲ τῷ, " γέλω ἔθανον," ἄδηλον——εἴτε κατὰ ἰσοκατάληκτον κλίσιν ἡ δισυλλαβία τῷ γέλῳ, εἴτε καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ γέλωτι, ὅτε ἐδ' ἂν ἔχοι τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον. *Euſtath.* Ὁ χρὼς, τοῦ χρῶ, Ἀττικῶς, ὡς γέλως, γέλω. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ χρὼς, χρωτὶ, ἀποκοπῇ τῆς " τι" συλλαβῆς. *Suidas*, ad voces Ἐν χρῷ κεκαρμένον. Sed et γέλῳ *Dativus* ſimplicitèr eſſe poteſt ex γέλος, quæ vox apud Poëtam occurrit infrà υ, 346;

Ἄσβεστον γέλον ὦρσε——.

Niſi ibi fortè vera ſit lectio quam habet MS à *Tho. Bentleio* collatus, Ἄσβεστον γέλω ὦρσε——. Vide infrà ad *ver.* 211.

Ver. 104. ——κύνας τε σύας τ'.] Ita rectè *Barneſius* ex Editionibus quamplurimis. *Henricus Stephanus* malè, κύνας σύας τ'. Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus hîc habet σύας τε κύνας τ'· quo modo et citat in commentario *Euſtathius.*

Ver. 106. ——ἐπαύρῃ.] *Al.* ἐπαύρῃς.

Ver. 107. —— ἀμφ' ὤμοισιν —— βάλλετο.] " *Humeris ſibi circunjiciebat.*" Hæc nimirùm propria verbi βάλλετο in *Voce Mediâ* ſignificatio. Vide ſuprà ad ι, 491; et ι, 296.

Ver. 110. ——γελώοντες.] *Al.* γελώωντες.

Ibid. ——καί ἑ δεικανόωντ'.] *Al.* κἠ δεικανόωντ'.

Ver. 115. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα.] Vide ſuprà ad *ver.* 84.

Ver. 116. ——θεῖος.] *Al.* δῖος.

Ver. 117. ——ἄρα.] *Ut pollicitus erat*——, ſuprà *ver.* 46.

Ibid. ——παρὰ.] *Al.* πρός.

Καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε·
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔσπερ ὀπίσσω
Ὄλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
Τοιοῦτος γὰρ πατρὸς, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δουλιχιῆα ἐΰν τ' ἔμμεν, ἀφνειόν τε·
Τοῦ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπητῆ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο,
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνείει τε καὶ ἕρπει.
Οὐ μὲν γάρ ποτε φησὶ κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·

Et poculo aureo propinabat, dixitque;
" Salve, pater, ô hospes, adsit tibi in posterum saltem
" Felicitas; at nunc quidem malis teneris multis.
Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
" Amphinome, certè valdè mihi videris prudens esse;
" Tali enim patre es; quippè famam bonam audiebam,
" Nisum Dulichiensem bonúmque esse, divitémque;
" Ex hoc te dicunt natum esse: ingenioso autem viro similis-es.
" Propterea tibi dicam, tu autem attende, et me audi:
" Nihil imbecillius terra nutrit homine
" Omnium, quotquot super terram spirant et serpunt.
" Etenim nunquam putat malum passurum esse se in posterum,
" Quamdiù felicitatem præbent dii, et genua vigent:

Ver. 121. Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε.] *Barnesius* edidit πατὴρ, quòd ea fit " *tutior*" lectio. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* α, 51.

Ibid. ——ἔσπερ ὀπίσσω.] Editiones nonnullæ hîc habent ὄφρα ὀπίσσω. Καὶ ἔχει γὰρ τοῦτο (inquit *Eustathius*) τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, ὡς ἰσοδυναμοῦντος τῷ " ὡς" τῇ " ἐς" προθέσει. Vide suprà ad ρ', 218. MS etiam à *Tho. Bentleio* collatus hîc legit ἔσπερ.

Ver. 125. Τοιοῦτος γὰρ πατρὸς.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Τοῖος γὰρ καὶ πατρός. Quæ et proba lectio.

Ver. 126. Νῖσον Δουλιχιῆα.] Τὸν ἀπὸ Δουλιχίου. *Schol.* Vide suprà ad π', 395. 396.

Ver. 129. Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.] *Al.* Οὐθὲν ἀκιδνότερον.

Οὐ μὲν γάρ τι πω, ἐστὶν οὐζυρώτερον ἀνδρὸς,
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.
Iliad. ρ', 446.

Ὦ πόποι, ἦ ἐλεεινὸν θνητῶν γένος——.

Empedocles apud Clem. Alexandrin. Strom. III; ubi citatur et hic *Homeri* versus.

Καινὸν ἀστυχεῖν δοκεῖ ἀνθρώπῳ, ἀλλὰ πάντες ταυτὸ πεπόνθαμεν. Ἄπορος γὰρ ἡ τύχη, (φησὶν ὁ Θεόφραστος,) καὶ δεινὴ παρελέσθαι τὰ προσπεπονημένα, καὶ μεταῤῥῖψαι τὴν δεχθεῖσαν εὐημερίαν, ἐνίοτε καιρὸν ἔχουσα τακτόν. Ταῦτα ἢ καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἐκ καθ' ἑαυτὸν ἑκάστῳ λογίσασθαι ῥᾴδιον, καὶ ἄλλων ἀκούσαι παλαιῶν ἐκ σοφῶν ἀνδρῶν· ὧν πρῶτος μὲν ἦν ὁ θεῖος Ὅμηρος, εἰπὼν, " Οὐδὲν " ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο ἕως." *Plutarch. de Consolat. ad Apollonium.*

Ver. 130. Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνείει τε καὶ ἕρπει.] Apud *Plutarchum*, loco jam suprà adducto, citantur versus huic præcedens, sexque proximè sequentes, omisso hoc versu. Quin et verisimile videtur versum hunc hujus loci proprium non esse, sed ex *Iliad.* ρ', 447 huc irrepsisse. Nam præcedente γαῖα τρέφει, parùm aptè sequitur γαῖαν ἐπὶ πνείει.

Ibid. ——ἐπὶ πνείει.] Ita edidit *Barnesius*, ut vocula ἐπὶ " æquè referri possit ad πνείει, et ἕρπει." *Vulgg.* ἐπιπνείει.

Ver. 131. Οὐ μὲν γάρ ποτε φησὶ κακὸν πείσεσθαι.] Οἷα τὸ ἀγαθῆς ἐλπίδος ἐπαγομένης αὐτόν. *Eustath.* Similitèr *Æschylus*;

Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' ἔρπειν τύχης.

Persæ, ver. 603; ubi *Scholiastes* hunc *Homeri* locum adducit. Similitèr et *Simonides*;

Οὐδ', ἰγχὺς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
Fragm. εἰς τὸ θνητῶν βίον, *ver.* 10.

Nescia mens hominum fati sortisque futuræ,
Et servare modum, rebus sublata secundis!
Æn. X, 501.

Ver. 132. Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ.] Νῦν, τοῖς ἀγαθοῖς παρέχουσιν εὐδαιμονίαν· ὁμοίως τοῦ [infrà τ', 114,] " ἀρετῶσι ἧ λαοί." *Schol.* Similitèr ferè *Eustathius*: Ἀρετὴν δὲ τὴν εὐδαιμονίαν λέγει καὶ εὐθηνίαν τοῦ βίου. *Stephanus* autem per ἀρετὴν hoc in loco, *vigorem corporis*, potiùs quàm *felicitatem*, intelligendum censet: *Thesaur. Ling. Græc.* ad vocem ἀρετή. Sed hoc, uti observat *Meric. Casaubonus*, *de nuperâ Homeri Edit. Dissertat.* II, cum sequentibus minùs congruit. Porrò *vigor* sequenti " γόνατ' ὀρώρῃ" denotatur.

Ibid. ——καὶ γούνατ' ὀρώρῃ.] Similitèr *Iliad.* λ', 477;

——ὄφρ' αἷμα λιαρὸν, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ.

Et apud *Theocritum*;

——οἷς γόνυ χλωρόν. *Idyll.* XIV, *ver.* 70.

Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
Καὶ τὰ φέρῃ ἀεκαζόμενον τετληότι θυμῷ.
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποθ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
Τῷ μή τίς τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, τι διδοῖεν·
Οἷ' ὁρόω, μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,

" Sed quandò demùm et mala dii beati perficiunt,
" Et hæc fert nolens reluctanti animo.
" Talis enim mens eſt terreſtrium hominum,
" Qualem diem adducat pater hominúmque deûmque.
" Etenim ego quondam conſueſcebam inter homines beatus eſſe;
" Multa autem injuſta feci, viribus et robori obſequens,
" Patréque meo fretus, et meis fratribus.
" Quare nequis utique omninò vir injuſtus ſit;
" Sed ille filentio dona deorum habeat, quodcunque dent:
" Qualia video procos injuſta machinantes,

Ver. 133. ——τελέσωσι.] Apud *Plutarchum*, loco ſuprà ad *ver.* 129 citato, τελέσει. *Al.* τελέωσι.

Ver. 134. Καὶ τὰ φέρῃ ἀεκαζόμενον τετληότι θυμῷ.]

Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
Iliad. ω, 49.

" Quod autem" inquit *Mericus Caſaubonus* " τε-
" τληότι θυμῷ vertunt hîc *patienti animo*; nihil à
" mente Poëtæ, niſi commodâ expoſitione leniatur, fingi poteſt alienius. ——Nemo mala ſua
" patientèr ferentem verè dicat miſerum——. Fateor apud Homerum eam verbi notionem non
" ſemel occurrere; ſed nihil obſtat, quin, ut nomen (ut Grammatici loquuntur) *ſubſtantivum*
" τλήμων, aliàs *patientem*, aliàs *miſerum et ærumnoſum* ſignificat; ita et *participium* τετληκὼς,
" requirente id ſententiâ, eandem ſignificationis
" latitudinem admittat." *De nuperâ Homeri editione, Diſſertat.* II.

Ver. 135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν &c.]

Tales ſunt hominum mentes, qualis [*al.* quali] pater ipſe
Jupiter auctiferas [*al.* auctiferus] luſtravit lumine terras. *Cicero, apud Auguſtin. de Civitate Dei, lib.* V, *cap.* 8; *et Caſaub. de nup. Homer. edit. Diſſertat.* II.

Τοῖος ἀνθρώποισι νῆας, ὦ Γλαῦκε παῖ Λεπτίνεω,
Γίνεται θνητοῖς, οἷσίλῳ Ζεὺς ἐπ' ἡμάρῳ ἄγῃσι.

Archilochus à *Menagio* emendatus in annotationibus ad *Diog. Laërt. in Pyrrhone, lib.* IX. Porrò haud diſſimilitèr *Euripides*;

Ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τὰς ταλαιπώρους βροτοὺς
Φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα,
Δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἅ' ἂν σὺ τυγχάνῃς θέλων.
Supplices, *ver.* 734.

Et *Terentius*;

Omnibus nobis ut res dant ſeſe, ita magni atque humiles ſumus.
Hecyra, Act. III, *Scen.* iii, 20.

Virgilius denique;

Vertuntur ſpecies animorum; et pectora motûs
Nunc alios, alios dum nubila ventus agebat,
Concipiunt——. *Georgic.* I, 420.

Ver. 136. Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατήρ.] Οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐκδέχονται ὅτι οἷον ἂν ᾖ τὸ κατάστημα τοῦ ἀέρος, τοιαύτην καὶ τὴν ἡμέραν ἀπετέλεσαν οἱ ἄνθρωποι. Ὃ ὁ Ποιητὴς λέγει, ὁποῖα ἂν ᾖ τὰ προσπίπτοντα, τούτοις ἐξομοιούμεθα. *Schol. Euſtathius* priorem harum explicationum antiquiorem notat; ipſe autem alteram ſequitur: Ὁποῖα, inquit, ἂν εἴη τὰ προσπίπτοντα, τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ νοῦς· ἐν εὐτυχίαις συνεξαιρόμενος· ἐν δὲ τοῖς ἀνάπαλιν, ταπεινούμενος. Quod et optimè cum præcedentibus convenit. " Ut ἦμαρ
" autem," inquit *Caſaubonus, de nup. Homer. edit. Diſſert.* II, *ſub fine*, " ſeu ἡμέρη, pro quocunque
" vitæ ſtatu, ſive meliore ſive deteriore, accipiatur; ſatis uſitatum eſt. Et Homerus ipſe alibi
" in non diſſimili ſententiâ, δέλιον ἦμαρ vocat *ſervitutem:* ——Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται
" εὐρύοπα Ζεὺς Ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δέλιον ἦμαρ
" ἕλῃσι." [ſuprà ρ, 322.] Porrò alii, notante itidem *Caſaubono*, vocem Οἷον non ad ἦμαρ, ſed ad νόος referunt; ut ſit, Τοῖος νόος ἀνθρώποισιν, οἷον [νόον ſcilicèt] ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ &c. Sed et hoc cùm reliquâ ſententiâ minùs aptè congruit. Vide *Menagium, Obſervat. in Laërtii Pyrrhonem, lib.* IX.

Ver. 137, 140. Καὶ γὰρ ἐγώ ποτ'——Τῷ μή τίς &c.] Haud diſſimilitèr *Euripides*;

Οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεών·
Οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί·
Κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ τῶν σὺν εἰμὶ οὐκέτι,
Τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἓν μ' ἀφείλετο.
Hecub. ver. 282.

Ibid. ——ἔμελλον.] *Scholiaſtes* interpretatur, ἐώκειν, ἐνόμιζόμην· et *Euſtathius* ἔοικα. Vide ſuprà ad α, 232.

Ver. 140. ——μή τίς τοι.] Apud *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 21, μή τις ποτέ. Atque ita habet MS à *Tho. Bentleio* collatus.

Κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἔτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπέσσεσθ'· μάλα δὲ κεδόν· ἀλλά σε δαίμων
Οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἀναιμωτεί γε διακρινέεσθ' οἴω
Μνηστῆρας, κἀκεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
Ὣς φάτο· καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·
Ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τ' Ἀθήνη,
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κύρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ὅπως πεπίσειε μάλιστα
Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, ὅττι πάρος γε,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·

" Poſſeſſiones conſumentes, et dedecorantes uxorem
" Viri, quem non ampliùs puto ab amicis et patriâ terrâ
" Diù abfuturum; valdè autem propè *eſſe*: ſed te deus
" Domum ſubducat, neque occurras illi,
" Quandò redierit dilectam in patriam terram:
" Non enim ſine-eruore utique diremptum iri puto
" Procos, et illum; poſtquam domum ſubierit.
Sic dixit; et libatione-factâ bibit dulce vinum;
Iterúmque in manibus poſuit poculum principi populorum.
Verùm is ivit per domum, charo afflictus corde,
Nutans capite; jam enim malum augurabatur animo.
Sed neque ſic fugit mortem: præpedivit nempè et hunc Minerva,
Telemachi ſub manibus et haſtâ fortitèr ut-domaretur.
Iterùm verò reſedit in ſede, undè ſurrexerat.
Cæterùm in mentem poſuit dea cæſia-oculis Minerva
Filiæ Icarii, prudenti Penelopæ,
Procis ſe-oſtendere, ut diffunderet maximè
Animum procorum, et honorata fieret
Magis viroque et filio, quàm anteà erat.
Effusè autem riſit, verbúmque fecit, compellabátque;
" Eurynome, animus mihi cupit, nequaquam anteà quidem,
" Procis me-oſtendere, invifis licèt omninò:

Ver. 145. —— μάλα δὲ κεδόν.] *Barneſius* edidit μάλα δὴ κεδόν " *ut magis huic loco congruum.*" Sed minùs rectè.

Ver. 148. —— ἀναιμωτεί.] Ita edidit *Barneſius*; tque ita in Vulgatis ſcribitur hæc vox infrà ὠ, 31. *Al.* ἀναιμωτί.

Ver. 149. —— κἀκεῖνον.] *Al.* καὶ κεῖνον.

Ibid. —— ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθοι.] Editiones nonnullæ, notante *Barneſio*, hîc habent ἐπέλθῃ. *Euſtathius* autem et *Henricus Stephanus* legunt ὑπέλθοι. Quam lectionem et præfert *Barneſius*, quòd " *aptè clandeſtinum Ulyſſis adventum ſignifi-*" *cet.*" Attamen non videtur Poëta hoc in loco *adventum clandeſtinum*, ſed adventum ſimplicitèr denotare voluiſſe.

Ver. 152. —— κατὰ δῶμα.] *Al.* διὰ δῶμα.

Ver. 153. —— θυμῷ.] *Al.* θυμός.

Ver. 155. Τηλεμάχου ὑπὸ χερσί.] Infrà χ', 92.

Ver. 157. Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ.]
Hîc mentem Æneæ genitrix pulcherrima miſit.
Æn. XII, 554.

Ver. 159. —— ὅπως πεπίσειε μάλιστα Θυμὸν μνηστήρων.] Τυτίσειν, ἵνα καὶ τὰς μνηστῆρας διακόψῃ ἐλπιδοποιήσασα γάμους ὑποκρίσει. *Euſtath.*

Ver. 160. —— ἰδὲ τιμήεσσα.] *Al.* καὶ τιμήεσσα. Quod et præfert *Barneſius.*

Ver. 162. Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν.] Οἷον σὺν ὀκνηρᾷ. *Schol.* Τὸ δὲ " ἀχρεῖον ἐγέλασεν" ἀντὶ τοῦ ἄκαιρον καὶ πρὸς ὠδινίαν χρείαν. Ἀττικοὶ δέ, φασι, τὴν λέξιν ταύτην προπαροξύνουσιν, ἄχρειον λέγοντες. *Euſtath.* Ita *Iliad.* β', 269;

Ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν ——————.

Et apud *Theocritum*;

Ἀχρεῖον κλάζοντι ——————. *Idyl.* XXV, ver. 72.

Atque hinc apud *Suidam* Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος, ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων.

Ver.

Παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
Οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
Μηδ' ἅτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
Ἔρχευ· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
Ἥρῃ ἀθανάτοισι γενείσαντα ἰδέσθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια·
Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένῃ περ,
Χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ὤλεσαν, ἐξ ὅ κεῖνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
Ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν·
Οἴη δ' οὐκ εἶσειμι μετ' ἄνέρας· αἰδέομαι γάρ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,

"Filio autem dicam verbum, quod utilius fuerit,
"Ut non prorsùs procis cum superbis versetur,
"Qui scilicèt benè quidem loquuntur, malè autem ponè cogitant.
Hanc autem rursùs Eurynome œconoma allocuta est;
"Næ jam hæc quidem omnia, filia, appositè dixisti.
"Sed i, et tuo filio verbum dic, neque cela,
"Corpus ubi-tibi-laveris, et unxeris genas:
"Neque sic lacrymis fœdata circum faciem
"Vade; quoniam malum *est* lugere indiscriminatim semper.
"Etenim jam quidem tibi filius eâ ætate, quem tu maximè
"Supplicabas immortalibus barbatum videre.
Hanc autem rursùs allocuta est prudens Penelope;
"Eurynome, nè hæc suadeas, sollicita licèt,
"Corpus ut-mihi-lavem, et meungam unguento:
"Pulchritudinem enim mihi dii, qui Olympum habitant,
"Perdiderunt, ex quo ille ivit cavis in navibus.
"Sed mihi Autonoénque et Hippodamiam jube
"Venire, ut mihi astent in ædibus;
"Sola verò non intrabo ad viros; verecundor enim.
Sic dixit: vetula autem è domo exivit

Ver. 165. Παιδὶ δέ κεν εἴποιμι.] *Barnesius* edidit Παῖδα δὲ κἀγὼ εἴποιμι. Rationibus, ut opinor, haud satis idoneis.

Ver. 166. Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν.] Ita apud *Demosthenem*;

Ὅσις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ,
Οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι
Τοιοῦτός ἐστιν οἷς περ ἥδεται ξυνών.

Orat. de Falsâ Legatione.

Ver. 167. Οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακὸν δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.]

Ὅς κ' εἴπῃ γλώσσῃ λῷστα, φρονεῖ δ' ἕτερα.

Theogn. Gnom. ver. 96.

——ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς.

Euripid. Orest. ver. 908.

Vide suprà ad ρ', 66.

Ver. 169. ——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας.

Ver. 173. ——ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.] Ita suprà δ', 543;

Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς ἧστο
Κλαῖε, ἐπεὶ σὺν ἄνυσίν τινα δήομεν——.

"Nec sicci sint oculi, amisso amico, nec fluant:
"lachrymandum est, non plorandum." *Senec. Epist.* 63, *sub initio.*

Ibid. ——ἄκριτον.] Vide ad *Il.* α, 309, 314.

Ver. 174. Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος.] Τῷ ὃ "τηλίκος" ἑρμήνεια τὸ, "γενείσαντα ἰδέσθαι," ὁ τελειότητος δεῖγμα· καθ' ἣν χρησιμεύοι ἂν παῖς μητρί. *Eustath.* "Docet," inquit *Spondanus*, "majorem esse lætitiæ quàm doloris causam Penelopæ, "quòd jam tali frueretur filio, qualem illa maximè "optaverat." Rectè. Dns *Dacier* autem aliter exponit; "Eurynome" inquit "ne cherche point "à faire plaisir à Penelope, en lui disant que son "fils est en âge de lui donner de la consolation; "mais elle veut lui faire voir le besoin qu'elle a "de recourir au secours de l'art pour s'embellir; "et elle lui en donne une raison très forte, c'est "que son fils est déja homme fait, et par consequent qu'une femme, qui a un fils de vingt ans, "a besoin de quelque secours." Mirè admodùm, nè dicam inepté.

Ver. 182. ——ὄφρα κέ μοι.] *Al.* ὄφρ' ἂν ἐμοί.

Ver. 183. ——σὺν εἴσειμι.] *Al.* ἃ κεἶτ' εἶμι.

Ver.

Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κύδρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.
Εὕδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτῷ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
Ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θηήσιατ' Ἀχαιοί·
Κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν
Ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
Καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα ποίεεν ἰδέσθαι·
Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν ποίεεν πριστοῦ ἐλέφαντος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἕρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τοῦ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς, φώνησέν τε·
Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν.
Αἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
Αἰῶνα φθινύθω, πόσιος πόθεσα φίλοιο
Παντοίην ἀρετήν· ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.

Nunciatura mulieribus, et hortatura ad-eundum.
Tunc demùm aliud cogitavit dea cæſia-oculis Minerva:
Filiæ Icarii dulcem ſomnum infudit.
Dormiebat verò *ea* reclinata: ſolutæ autem ſunt ei compages omnes
Ibidem in lecto: interim verò præſtantiſſima dearum
Immortalia dona dabat; ut ipſam admirarentur Achivi:
Pulchritudine quidem ei primùm vultúſque pulchros purificavit
Divinâ, quali ſcilicèt pulchrè-coronata Venus
Ungit-ſe, quandò adeat Gratiarum chorum amabilem;
Et ipſam procerióremque et craſſiorem reddidit conſpectu;
Candidioremque ipſam fecit ſecto ebore.
Sic quidem ubi-feciſſet, abiit nobiliſſima dearum.
Venerunt autem famulæ candidis-ulnis ex domo,
Cum-ſtrepitu advenientes; hanc autem dulcis ſomnus dimiſit;
Et *ea* abſterſit-ſibi manibus genas, et locuta eſt;
" Certè me valdè ærumnoſam mollis ſomnus coöperuit:
" Utinam mihi ſic mollem mortem daret Diana caſta
" Statim nunc; ut nè amplius lugens in animo
" Ævum corrumpam, mariti deſiderans dilecti
" Omnigenam virtutem; quoniam præſtantiſſimus erat Achivorum.

Ver. 188. ——λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.] Vide ſuprà ad δ', 794.

Ver. 190. ——Ἀχαιοί.] Vide ſuprà ad ρ', 513.

Ver. 191. Κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα.] Νῦν τὰ μύρα. Κάλλος γὰρ τὸ τῆς Ἀφροδίτης μύρον. *Schol.* et *Heſych.* Cæterùm apud *Barneſium* legitur et Κάλλεϊ μὴν οἱ πρῶτα. Sed nihil opus.

Ibid. ——πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν.] Ita editi omnes. *Henricus Stephanus* autem, (quamvis conjecturæ ſuæ contra exemplarium fidem indulgere non ſit auſus,) " Non dubitarem" inquit " quin " hîc legendum eſſet προσώπατα pro πρόσωπά τε. " ——Ita *Iliad.* ἡ ſcriptum habemus προσώπασι " pro προσώποις, verſu 212; Μειδιόων βλοσυροῖσι προ" σώπασι." Et MS à *Tho. Bentleio* collatus legit προσώπατα. Atqui nuſquam alibi apud *Homerum* occurrit hæc vox. Ideóque, pro πρῶτα, hoc in loco, legendum crediderim χρῶτα. Ita nimirùm aptè ſequetur πρόσωπά τε· firmatúrque hæc conjectura tum ex eo quòd vox πρῶτα ſententiæ hîc parùm congruere videatur; tum ex *ver.* 171 ſuprà, ubi ſimilis ſententia occurrit;

Χρῶτ' ἀπομαψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς.

Verùm cum conjecturæ huic nulla faveant Exemplaria, Textum non muto. Cæterùm *Euſtathius* in commentario citat, πρόσωπα καλὰ κάθηρεν.

Ver. 193. ——εὖτ' ἂν ἴῃ.] *Al.* εὖτ' ἀνίῃ.

Ibid. ——χορὸν ἱμερόεντα.] *Al.* χορὸν εἰς ἐρόεντα.

Ver. 195. ——πριστοῦ ἐλέφαντος.]
——ſectóque elephanto. *Æn.* III, 464.
Πριστὸς ὁ ἐλέφας, (inquit *Euſtathius,*) τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν, πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦ ζώου. Vide autem ad *Il.* δ', 141.

Ver. 196. ——ἀπεβήσατο.] *Al.* ἀπεβήσετο.

Ver. 202. ——ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν, Αἰῶνα φθινύθω.] Ita ſuprà ί, 152;
——————κατείβετο δ' γλυκὺς αἰὼν
Νόσφιν ὀδυρομένῳ——————.
Et *ver.* 160 ejuſdem libri;
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἔνθα ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω——————.
Cæterùm *Barneſius* Αἰῶνα φθινύθω hoc in loco vertit, " In *longum tempus macerarer.*" Quo ſenſu vox αἰὼν nuſquam apud *Homerum* uſurpatur.

Ibid. ——φθινύθω.] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver.

Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερῴϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρφάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
Τῶν δ' αὐτῇ λύτο γούνα, ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν·
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
Ἣ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα·
Παῖς ἔτ' ἐών, καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσι, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φώς,
Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.
Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
Ὅς τ' ξεῖνον ἔασας ἀεικιδήμψαι ὕτω.
Πῶς νῦν; εἴτις ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν

Sic locuta, descendebat ex cœnaculo splendido,
Non sola; simul hanc et famulæ duæ comitabantur.
At quandò demùm ad procos perveniſſet nobiliſſima mulierum,
Stetit utique ad poſtes domûs fabrefactæ,
Genis obtendens nitida redimicula:
Ancilla autem ei honeſta utrinque aſtitit.
Horum verò illic ſolvebantur genua; amore autem animo deliniti-ſunt:
Omnes verò optabant apud *eam* in lectis recumbere.
Hæc autem deindè Telemachum alloquebatur ſuum charum filium;
" Telemache, non ampliùs tibi mens integra, neque cogitatio:
" Puer adhuc cùm-eſſes, etiam magis in mente prudentia verſabas:
" Nunc autem, quandò jam magnus es, et pubertatis limitem attigiſti,
" Et aliquis diceret filium te eſſe beati viri,
" Magnitudinem et pulchritudinem intuens, alienus vir;
" Non ampliùs tibi mens eſt juſta, neque cogitatio.
" Quale jam hoc facinus in ædibus factum eſt,
" Qui hoſpitem fiviſti indignè-tractari ita.
" Quomodo nunc? Si quis hoſpes in noſtris ædibus

Ver. 211. Τῶν δ' αὐτῇ λύτο γύνατ'.] Καὶ Ὅμηρος ἀεὶ παράγει τὰς ἀρίστας ἥτε ἀγενεῖς, ἥτε μὴν ἀφόβους, ἢ ἀλύπους παντελῶς· ἐν τῷ μὴ ἄγαν ἢ τοῖς πάθεσι κρατεῖσθαι, τὸ φαύλων ἀφέροντας ——. Φαίνεται ἡ ἐν κατωτέροις ἡ τῆς μητρὸς ἀφορά· καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τὸ ἑαυτῆς γυναικὸς ἐρᾶν, καὶ κλαίουσαν ἐπ' αὐτῷ ὁρᾶν, φέρει· " Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν, ἠὲ σίδηρος." [infrà τ', 211:] τὸ δὲ μνηστήρων, τὸ αὐτῆς ἐρώντων, τὸ θεασαμένων αὐτὴν, " —— λύτο γύνατ', " ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελγε· Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 16. Vide ſuprà ad *ver.* 99. Cæterùm *Meibomius* hîc, notante *Barneſio*, legendum vult, Τῶν δ' αὖ λῦτο τὰ γύνατ'. Vide ad *Il.* ώ, 1; et ad *ver.* 237 hujus libri.

Ibid. ——ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν.] Ὁ ἔρος, inquit *Barneſius*, ἀντὶ τοῦ ἔρως, ἔρωτος. Similitèr *Euſtathius*; Τὸ ὃ " ἔρῳ" δοκεῖ Αἰολικὸν εἶναι ἀπὸ εὐθείας τῆς, ὁ ἔρος. Et occurrit ipſa vox ἔρος hoc inſenſu apud *Homerum*, *Iliad.* ξ, 315:

Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος ὅδε γυναικὸς,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὑπερφιάλους ἐδάμασσεν.

Et apud *Heſiodum*;

Ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Δειλιμελὴς πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων.
Theogonia, ver. 120.

Et *Euripidem*;

Ἡ δ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα κοὐ δοῦσ' ἔρον.
Hippolyt. ver. 449.

Ἐδύνατο δὲ [addit *Euſtathius*] καὶ ἐπὶ τοῦ ἔρως, ἔρωτος, ἐρωτι, ἀποκεκόφθαι, καθ' ὁμοιότητα τοῦ " γέλως ἔκθανον." Ἀλλ' ὃ δοκεῖ γνωστὸν Ὁμήρῳ εἶναι τὸ ἔρως, ἔρωτος. Attamen occurrit vox ἔρως *Iliad.* γ', 442:

Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν.

Et ξ', 294:

Ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν.

Vide ſuprà ad *ver.* 99. Cæterùm *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, loco ſuprà citato, hîc legit; ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελγεν.

Ver. 216. ——ἥβης μέτρον ἱκάνεις.] Τὸ ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας. *Schol.*

Ver. 217, 218. Καί κέν τις &c.] *Henricus Stephanus* verſus hoſce duos parentheſi includi vult. Sed, ut opinor, nihil opus.

Ver. 221. Ὅς τ' ξεῖνον ἔασας ἀεικιδήμψαι.] Vide infrà ad *ver.* 232.

Ver. 222. ——εἴτις ξεῖνος.] *Al.* εἴτι ξεῖνος.

Ibid. et *ver.* 235. ——ἡμετέροισι.] *Al.* ὑμετέροισι.

Ἥμενος, ὧδε πάθοι ῥυσακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μῆτερ ἐμή, τὸ μέν σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρηα· (πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα·)
Ἀλλά τοι ᾗ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
Ἐκ γάρ με πλήσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
Οἵδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσίν ἀρωγοί.
Οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
Μητιόωντι ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
Νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦτο δὲ γυῖα ἑκάστου·
Ὡς νῦν Ἶρος ἐκεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικὼς,
Οὐδ' ὀρθὸς δύναται στῆναι ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
Οἶκαδ', ὅπῃ οἱ νόος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

" Sedens, ſic pateretur vexatione ex gravi,
" Tibi dedecus opprobriúmque inter homines foret.
Hanc verò rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Mater mea, id quidem non indignè-fero quòd iraſceris:
" At ego animo intelligo et novi ſingula,
" Bonáque, et pejora; (anteà autem adhuc infans eram:)
" Sed non poſſum prudentia omnia intelligere:
" Nam me perterrent aſſidentes aliundè alius,
" Hi mala cogitantes: mihi autem non ſunt auxiliatores.
" Nequaquam tamen hoſpitis et Iri pugna facta eſt
" Procorum conſilio: viribus autem hic potentior fuit.
" Utinam enim, Jupitérque pater, et Minerva, et Apollo,
" Ita nunc proci in noſtris ædibus,
" Nutarent capitibus domiti, alii quidem in aulâ,
" Alii autem intra domum; ſolutáque eſſent membra cujuſque;
" Uti nunc Irus ille ad atrienſes fores
" Sedet nutans capite, ebrio ſimilis;
" Neque erectus poteſt ſtare pedibus, neque reverti
" Domum, quà ei reditus eſt; quoniam chara membra ſoluta ſunt.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.

Ver. 228. ——χέρηα.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, χέρηια. Atque ita in Vulgatis legitur infrà ω, 310, ubi repetitur hic verſus.

Ibid. ——πάρος δ' ἔτι.] *Al.* πάρος δέ τι. Ut infrà ω, 310.

Ver. 227. ——νοέω καὶ οἶδα.] Vide ad *Il.* α, 37; et ν, 736.

Ver. 229. ——ἢ δύναμαι, πεπνυμένα πάντα νοῆσαι.]

Οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.
Theogn. Gnom. ver. 898.

Ver. 232. Οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη Μητιόωντι ἰότητι.] Καὶ σημειώσαι τὴν τῆ Τηλεμάχῳ δυνάστητα. Πρωτόπη μὲν γὰρ [ſuprà *ver.* 221,] αἰτιᾶσθαι ἀληθῶς τὸ ξένον ἔφη, ὅτε σφᾶλας ἀφεὶς ὁ Ἀντίνοος ἔβαλεν αὐτόν· Τηλέμαχος δὲ προσποιησάμενος λυθῆναι, νεῖκος τὸ μητρὸς λόγων ἐπὶ τοῖς κατὰ τὸν Ἶρον καὶ τὸ ξένον, ἐφ' οἷς οὐκ ἦν αἰτία τῷ ξένῳ. Ποιεῖ δὲ τοῦτο ἐπιτηδὲς ἵνα παύσῃ τὸ θάρσος, ὑπερακολογησάμενος μὴ αἰτιᾶσθαι τὸ ξένον. *Euſtath.* Eodem modo accipiunt D^na *Dacier* et *Spondanus*. Attamen nullum hîc videtur *Telemachi* artificium. Nam quominùs et *Penelope* de *Ulyſſis* et *Iri* certamine locuta intelligatur, nulla (ut opinor) ſatis idonea ratio.

Ver. 237. ——λελῦτο δὲ γυῖα ἑκάστου.] Vulgati habent λέλυτο. Τὸ δὲ "λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου," ταυτόν ἐστι τῷ λυθεῖεν, ὁριστικὸν μὲν ὄν, τιθὲν δὲ ἀντὶ εὐκτικοῦ. *Euſtath.* Quod tamen ferri non poteſt. Quippè iſtâ ratione vox λέλυτο *mediam* corripere omninò debuiſſet:

Σὴ δὲ βίη λέλυται——————. *Iliad.* Φ, 103.
Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται——————. ω, 599.

Alii igitur (notante *Barneſio*) hîc λέλυντο legerunt. Sed rectius videtur quod addit *Euſtathius*; Ἴσως δὲ καὶ λελύετο συγκέκλεικεν. Ac proindè ſcribendum erit λελῦτο. Atque hoc, uti notavit *Barneſius*, cum præcedente Νεύοιεν optimè congruit. Simili ratione ex δωνέοιτο fit δωνῦτο, *Il.* ω, 665. Vide et infrà ad *ver.* 247.

Ver. 238. ——ἐπ' αὐλείῃσι.] *Al.* ἐν αὐλείῃσι.

Ver. 240. Οὐδ' ὀρθὸς δύναται στῆναι.] *Al.* Οὐδ' ὀρθῶς στῆναι δύναται.

Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
Κύρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοὶ,
Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν ἦ ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ὧδε.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
Ἣ μὲν δὴ ὅτε τ' ἤϊε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
Ὦ γύναι, ὔ γάρ οἴω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς

Eurymachus autem verbis allocutus eſt Penelopen;

" Filia Icarii, prudens Penelope,

" Si omnes te viderent per Iaſum Argos Achivi,

" Plures proci in veſtris ædibus

" A-manè convivarentur; quoniam præſtas mulieribus,

" Formâque, ſtaturâque, et mente intùs æquâ.

Huic autem reſpondit deindè prudens Penelope;

" Eurymache, profectò meam virtutem, formâmque, corpúſque,

" Perdiderunt immortales, quandò ad Ilium navigabant

" Argivi; cum iis autem meus maritus erat Ulyſſes.

" Si ille utique reverſus meum ſtatum gubernaret,

" Major gloria eſſet mea et melior ita.

" Nunc verò triſtor: tot enim mihi immiſit mala deus.

" Certè quidem, quandò demùm ibat relictâ patriâ terrâ,

" Dextrâ in carpo prehensâ me manu allocutus eſt;

" O mulier, non enim puto benè-ocreatos Achivos

Ver. 245. ——ἀν' Ἴασον Ἄργος.] Ἴασον Ἄργος, ἡ Πελοπόννησος, ἀπὸ Ἴασου βασιλέως· καὶ ἡ Ἀχαΐα. *Heſych.* Τὴν γῆν ὁμωνυμίαν τοῖς ἐπιθέτοις ἀφέλεται· τὴν μὲν Θετταλίαν Πελασγικὸν Ἄργος καλῶν· [*Il.* β', 681:] ——Τὴν δὲ Πελοπόννησον, " Εἰ δέ " κεν Ἄργος ἐκοίμεθ' Ἀχαϊκόν·——" [*Il.* ί, 141:] σημαίνων σύνταῦθα ὅτι καὶ Ἀχαιοὶ ἰδίως ὠνομάζοντο οἱ Πελοποννήσιοι κατ' ἄλλο σημασίαν. Ἴασόν τε Ἄργος τὴν Πελοπόννησον λέγει· " Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον " Ἄργος Ἀχαιοὶ," τὴν Πηνελόπειαν· ὅτι πλείους ἂν λάβοι μνηστῆρας· ὃ ἦν τὸς ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος εἰκός· ἀλλὰ τὸς ἐγγύς. *Strabo, Geograph. lib.* VIII, *pag.* 568, *al.* 369.

Ver. 246. Πλείονές κεν μνηστῆρες.] " Vel πλείο- " νες (inquit *Barneſius*) hîc habendum pro *Am-* " *phimacro*, ut δ', υ. 485, Ταῦτα μὲν δὴ ὕτω τε- " λέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. Vel certè, quamvis " ſcribatur τρισυλλάβως, in *Scanſione* legendum πλεί- " ες δισυλλάβως——. Vel denique πλέονες legen- " dum, ut ſit *Anapæſtus* in *Primâ* ſede." Atqui neque *Amphimacer* neque *Anapæſtus* (ut opinor) hujuſmodi in Carmine ferri poteſt. Vide ſuprà ad δ', 485; et β', 289. Equidem legendum potiùs Πλέωνες, et pro *Spondæo* habendum crediderim; pronuntiando videlicèt Πλεῖνες, vel Πλεῖνες. Cúmque et MS à *Tho. Bentleio* collatus Πλέονες hîc legit, hanc lectionem Textui inſerui.

Ibid. ——ὑμετέροισι.] Ita *Barneſius* ex pluribus Editionibus; atque ita MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Henricus Stephanus* aliique malè, ὑμετέρῃσι.

Ver. 247. Ἠῶθεν δαινύατ'.] Quâ ratione ex δαινύοιτο fit δαινῦτο, *Iliad.* ώ, 665; ita " hîc (inquit " *Barneſius*) δαινύατ' *Ionicè* pro δαίνυντο, [δαινῦντο,] " quod per συγκοπὴν pro δαινύοιντο, quæ cauſa *Pe-* " *nultimam* producendi; ad ἴδοιεν enim reſpicit, " υ. 245." Atque ita ſenſiſſe videtur *Scholiaſtes*, qui exponit Εὐωχοῖντο. Vide ſuprà ad *ver.* 237.

Ibid. ——περίεσσι γυναικῶν, Εἶδός τε, μέγεθός τε.] Ἐν μεγέθει γὰρ ἡ μεγαλοψυχία, ὥσπερ καὶ τὸ κάλλος ἐν μεγάλῳ σώματι· οἱ μικροὶ δέ, ἀχρεῖοι καὶ σύμμετροι, καλοὶ δέ. *Ariſtot. Ethic. lib.* IV, *cap.* 7. Θηλειῶν δὲ ἀρετὴ, σώματος μὲν, κάλλος καὶ μέγεθος· ψυχῆς δὲ, σωφροσύνη, &c. *Id. Rhetoric. lib.* I, *cap.* 5.

Ver. 252. ——ἦεν.] *Al.* ἦεν. Vide infrà ad *ver.* 256.

Ver. 253. ——ἀμφιπολεύοι.] *Al.* ἀμφιπολεύει, et ἀμφιπολεύῃ.

Ver. 254. Μεῖζόν κε κλέος εἴη.] *Al.* γε κλέος. " Quod (inquit *Barneſius*) meliùs ſonat quàm κε." Sed ad ſententiam rectior particula κε.

Ver. 256. ——ὅτε τ' ἤϊε λιπὼν.] Pronuntiabatur, uti notat *Barneſius*, ἦε. Quo modo et ſcribitur *Iliad.* μ', 371.

Ver. 257. Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν.]

Tum pater Evandrus dextram complexus euntis
Hæret, inexpletùm lachrymans, atque ita fatur.
Æn. VIII, 558.

Ver. 258. ——ὔ γάρ οἴω.] *Al.* ὔ γάρ τ' οἴω. Porrò refertur iſtud γὰρ ad id quod elegantèr reticetur: " *Hæc tibi monenda judicavi; non* ENIM *&c.*"

Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
Ἠμὲν ἀκοντιστὰς, ἠδὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
Ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσῃ θεὸς, ἦ κεν ἁλώω
Αὐτῇ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιπῦσα.
Κεῖνός γ' ὣς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ σύγερός γάμος ἀντιβολήσῃ
Οὐλομένης ἐμέθεν, τό τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίῃ καὶ θυμὸν ἰκάνῃ·
Μνηστήρων γὰρ ἥδε δίκη τοπάροιθε τέτυκτο·
Οἵτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν·
Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγεσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,

" Ex Trojâ benè omnes incolumes reditures:
" Etenim Trojanos aiunt pugnaces esse viros,
" Et jaculatores, et tractores sagittarum,
" Equorúmque velocium conscensores; qui citissimè
" Decreverint magnam contentionem gravis-æquè belli.
" Ideò nescio, an me remittat deus, an capiar
" Illic in Trojâ: tibi autem hîc omnia curæ-sint.
" Memor-sis patris et matris in ædibus,
" Sicut nunc, vel adhuc magis, me absente.
" At postquam jam filium barbatum videris,
" Nube, cui volueris, tuâ domo relictâ.
" Ille utique sic dicebat; quæ sanè nunc omnia perficientur.
" Nox autem erit, quandò demùm odiosæ nuptiæ obvenient
" Perditæ mihi, cujus utique Jupiter felicitatem abstulit.
" Sed hic gravis dolor cor et animum occupat:
" Procorum non hic mos olim fuit;
" Qui scilicèt præstantémque mulierem et divitis filiam
" Ambire velint, et inter se contendant;
" Ii ipsi sanè adducunt boves et pingues oves,

Ver. 260. Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ.] Πιθανῶς ἐλπιδοποιεῖ τὰς μνηστῆρας, ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις εἰκὸς ἀνῃρῆσθαι αὐτόν. *Schol.*

Ver. 262. —— οἵ κε τάχιστα Ἔκριναν μέγα νεῖκος.] *Barnesius* hîc subaudiendum existimat ἂν, " ut sit " pro κρίνειαν." Sed nihil opus. Quod enim quærit, id jam antè in manibus habet, nempè particulam κε, quæ voci ἔκριναν vim *Modi Potentialis* tribuit. Ita *Iliad.* Θ', 130;

Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην ——————.

Et ν', 723;

Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν ——————.

Cæterùm rectè deindè addit *Barnesius*, errare *Conradum Ritterhusium*, qui hæc de priori bello *Trojano*, sub *Hercule* et *Laomedonte*, acceperit. Videtur nimirùm et is particulæ κε vim ignorâsse.

Ver. 268. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα.] Ἐν ᾧ προτρέπει, ἐν τούτῳ ἀπατρέπει· γραῦς γὰρ τότε ἐγένετο. *Schol.* Verùm hæc interpretatio subtilior videtur, et ab ipsius Poëtæ mente prorsùs aliena.

Ibid. —— γενειήσαντα.] Τῷ δὲ, γενειήσαντα, οὐκ ἐδήλου εἴτε γενειῶν ἐστὶν ὁ ἐνεστὼς, εἴτε καὶ γενειάζω παράγωγον. *Eustath.* Malè: Nam ex γενειάζω fieret γενειάσαντα, antepenultimâ correptâ. Vide ad *Il.* α', 140.

Ver. 269, 288. Γήμασθ' —— γήμασθαι.] Vide suprà ad λ', 272.

Ver. 270. Κεῖνός γ' ὣς ἀγόρευε.] Apud *Aristarchum*, notante *Barnesio*, Κεῖνος τόσσ' ἀγόρευε.

Ver. 272. Οὐλομένης ἐμέθεν.] Ἀπολλυμένης μᾶλλον, ἢ προδήσης τὴν κοίτην τοῦ ἀνδρός. *Schol.* Malè. Nec meliùs *Eustathius:* Τὸ δὲ " ὀλομένης" ἴσως μὲν ἐνεργητικῶς ἐρρέθη, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι, ἡ ὀλομένη μῆνις· ἐπεὶ καὶ νῦν αὐτὴ ἄλγεα τοῖς μνηστῆρσι θήσει. Rectè autem deinceps adjicit; Ἴσως δὲ καὶ παθητικῶς ἀντὶ τοῦ, τὴ παθούσης ὀλέθρια, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀνόλεθρα. Διὸ ἑρμηνεύων ἐπάγει· " τό τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα." ἤγουν ἦν ἀφῆκεν ἄνολβον, ἤτοι δυσδαίμονα.

Ibid. —— τό τε.] *Cujus videlicèt* ——.

Ver. 274. —— οὐκ ἤδε δίκη.] Οὐκ ἔστιν ὁ τρόπος. *Schol.*

Ver. 277. Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγεσι βόας.] Τὸ δὲ " ἀπάγεσι" ταυτὸν τῷ " ἄγεσι." σέβεται γὰρ ἡ πρόθεσις. *Eustath.* Nescio tamen annon eam hîc vim habeat præpositio ἀπὸ, ut dicantur Proci hi pecudes *de suis ipsorum stabulis depromptas afferre.*

Ver.

Κύρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδῃσιν·
Ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οὕνεκα τῷ μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι· νόῳ δέ οἱ ἄλλα μδυοίνα.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Κύρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
Δῶρα μ' ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
Δέξαο· ἣ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
Ἡμεῖς δ' ἤτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, ἤτε πῃ ἄλλῃ,
Πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κλῃῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίχ' ἔνεικε,
Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς.
Ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.

"Puellæ convivium amicis, et ſplendida dona dant:
"At non alienum victum impunè edunt.
Sic dixit: gaviſus eſt autem multa-paſſus nobilis Ulyſſes,
Quòd eorum quidem dona attrahebat, mulcebat autem animum
Blandis verbis; mens verò ei alia agitabat.
Illam autem rursùs Antinoüs allocutus eſt, Eupithëi filius;
"Filia Icarii, prudens Penelope,
"Dona quidem quicunque voluerit Achivorum huc ferre,
"Accipe; non enim bonum recuſare donationem eſt:
"Nos verò neque ad opera priùs ibimus, neque uſquam aliò,
"Quàm ſcilicèt tu ei nupſeris Achivorum, quicunque optimus.
Sic dixit Antinoüs; illis autem placebat ſermo:
Donáque proindè allaturum præmiſerunt præconem quiſque.
Antinöo quidem tulit *Præco* magnum perpulchrum peplum
Varium; inerant autem fibulæ duodecim omnes
Aureæ, acubus benè-inflexis aptatæ.
Monile verò Eurymacho multâ-arte-elaboratum ſtatim tulit,
Aureum, electris conſertum, ſolem veluti.
Inaures autem Eurydamanti duo ſervi tulerunt,
Trinis-ocellis, exquiſitas; gratia autem effulgebat multa.

Ver. 278. Κύρης δαῖτα φίλοισι.] *Al.* Κύργς δαῖτα φίλησιν.

Ibid. ——δῶρα.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἔργα.

Ver. 280. ——γήθησεν δὲ πολύτλας δ'ῖος Ὀδυσσεὺς, Οὕνεκα τῷ μὲν &c.] Πάλιν τὴν Πηνελόπης τοῖς μνηστῆρσι προσδιαλεγομένης οὐκ ἀπαυθράπως, ἐκείνων δὲ αὐτῇ χαριζομένων ἱμάτια καὶ κόσμον ἄλλον, ἡδόμενον Ὀδυσσεὺς, "Οὕνεκα τῷ μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμόν·" εἰ μὲν ἐπὶ τῇ δωροδοκίᾳ καὶ πλεονεξίᾳ χαίρει, τὸ κωμῳδούμενον ὑπερβάλλει μακροπτίᾳ Πολίαγρον·——εἰ δὲ μᾶλλον οἰόμενον ὑποχειρίους ἕξειν ἀεὶ τὴν ἐλπίδα, καὶ τὸ μέλλον ὑποδεχόμενος· λόγον ἔχει τὸ ἡδόμενον αὐτῷ καὶ θαῤῥοῦν. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* *Spondanus* alitèr accipit; ſcilicèt, "ut ex eo gaudeat Ulyſſes, "quòd licèt hæc dona accipere Penelopen videat, "tamen intelligat nihilominùs, integrâ et conſtanti illam eſſe mente."

Ver. 281. ——παρέλκετο.] *Al.* παρ' ἔλκετο.

Ver. 284. ——περίφρον.] *Al.* περίφρων.

Ver. 286. ——ἣ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν.] Ἡ γὰρ χάρις οὐχ ἧττον δεομένη τοῦ λαμβάνοντος ἢ τοῦ διδόντος, ἐξ ἀμφοῖν τελειοῦται πρὸς τὸ καλόν· ὁ δὲ μὴ δεξάμενος, ὥσπερ σφαῖραν εὖ φερομένῳ κατήχνιεν ἀτελῆ πεσοῦσαν. *Plutarch. de Socratis Genio.* Vide et ſuprà ad δ', 651.

Ver. 287. Ἡμεῖς δ' ἤτ' ἐπὶ ἔργα.] Τοῦτο δὲ Ὁμήρου προαναφώνησις, ὡς ἑδοῖς τὴν μνηστῆρων ἐκφοβήσειται τὸ ὄλεθρον. *Euſtath.* Atqui Poëtam hoc voluiſſe vix crediderim. Vide ſuprà ad β', 127.

Ver. 288. Πρίν γέ σε τῳ̃.] *Al.* Πρίν γέ σέ τω, et Πρίν σέ γε τῳ̃.

Ver. 290. ——ἄρ'.] *Proindè* ——.

Ver. 292. ——δυοκαίδεκα πᾶσαι.] *Haud minùs quàm duodecim* ——. Vide ſuprà ad ε', 244; et ad *Il.* σ', 373, 470.

Ver. 293. ——κλῃῖσιν εὐγνάμπτοις.] Κατακλείσιν, εἰς ἃς καθίσαι τὰς περόνας. *Schol.*

Ver. 294. Ὅρμον.] Τὸν κατὰ τὸ τραχήλι περικείμενον χρυσοῦν κόσμον. *Schol.*

Ver. 296. Ἕρματα.] Δῶρα, τὰ ὦτων κόσμια· ὅ ἐστι τὰ ἐνώτια. *Schol. ex MS à Barneſio excerpt.*

Ver. 297. Τρίγληνα.] Τρίκορα κόσμια, ἐν ᾧ τὰ τριόφθαλμα τρίκοκκα. *Schol.*

Ibid. ——μορόεντα.] Τὰ μετὰ πολλῆς μόρας καὶ κακοπαθείας κατεσκευασμένα. *Schol.* Alitèr *Barneſius*;

Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
Εἶδμιον ἤνεικεν θεράπων, φαεινὸς ἄγαλμα.
Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερῴϊα δῖα γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον φαεινὰ δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν
Ὄφρα φαείνοιεν· φαὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν
Αὖα πάλαι, φαίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·
Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῇσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια·
Τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα τροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτὴν
Ἧμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τύτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
Ἤπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον ἠῶ μίμνειν,
Οὔτι με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
Παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·

A Piſandro verò, Polyctoride rege,
Collare tulit ſervus, perpulchrum ornamentum.
Aliud autem alius donum Achivorum pulchrum tulit.
Ipſa quidem deindè aſcendebat in cœnaculum nobiliſſima mulierum:
Cum-eâ autem ſimul famulæ ferebant perpulchra dona.
Illi verò in ſaltationem et deſiderabilem cantum
Converſi delectabant-ſe; manebántque dum veſper adveniret:
Eis autem ſe-delectantibus niger veſper advenit.
Statim lampadas tres ſtatuerunt in ædibus
Ut lucerent; circùm autem ligna arida poſuerunt,
Sicca dudùm, prædura, recèns fiſſa ære;
Et faces miſcuerunt: alternatim verò ſuccendebant
Famulæ Ulyſſis multa-paſſi: at inter eas
Ipſe generoſus locutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Famulæ Ulyſſis, diù abſentis regis,
" Ite ad ædes, ubi *eſt* veneranda regina:
" Apud eam verò penſa verſate; et delectate ipſam
" Sedentes in domo; vel lanas carpite manibus.
" At ego his lumen omnibus præbebo.
" Etiamſi enim velint uſque ad pulchro-ſolio Auroram manere,
" Nequaquam me domabunt: multorum-patiens nempè valdè ſum.
Sic dixit: hæ autem riſerunt, et ſe invicem intuebantur.
Eum autem turpitèr objurgabat Melantho pulchra-genis,
Quam Dolius quidem genuit; curavit autem Penelope,
Filiámque velut enutriebat, dabátque oblectamenta animo;

" Vocem autem μορόεντα," inquit, " hoc certè in " loco, exiſtimo non ſolùm ſpectare ad Operis ele- " gantiam exquiſitam, aut Opificis induſtrium et " elaboratum ingenium; verùm etiam ad fatalem " tandem earundem gemmarum Retributionem, " quam nacti ſunt ab *Ulyſſis* manibus hi Proci." Mirè admodúm: cùm occurrat eadem vox μορόεντα *Il.* ξ', 183, ubi hujuſmodi explicationi nullus omninò locus.

Ver. 299. Ἴαθμιον.] Περιτραχήλιον· ἔνθεν γὰρ παρίαθμια· διαφέρουσι δὲ τῷ ὅρμῳ· τὸ μὲν γὰρ προσέρχεται τῷ τραχήλῳ, ὁ δὲ ὅρμος κεχάλασται. *Schol.*

Ver. 300. —— ἤνεικεν.] *Al.* ἔδωκεν.

Ver. 302. Τῇ δ' ἄρ' ἅμ'.] *Al.* Τῇ δ' ἅμα.

Ver. 306. Αὐτίκα λαμπτῆρας.]
—— dependent lychni laquearibus aureis
Incenſi: ——————. *Æn.* I, 730.

Ibid. —— λαμπτῆρας.] Ἐκάρας μετεώρους· ἢ τοὺς χυτροπόδας, ἐφ' ὧν ἔκαιον. *Schol.* Ἰσέον δὲ ὅτι λαμπτῆρας λέγει ὡς νῦν οἱ ἀγροτικοὶ λυχνίας φασίν· ἐφ' ὧν δᾷδες πίμπλαι κατὰ δόρπον ἀνάπτονται ἢ ξύλα ξηρὰ ἀφ' ὧν τὸ ἄκαπνον· ἢ κῆ ἄμφω ἀναμίξ. *Euſtath.*

Ver. 315. —— εἴρια.] Τὸ δὲ, εἴριον, Ὅμηρος μὲν προπαροξύνει, ὁμοίως τῷ λείριον. Οἱ δὲ ὕστερον παροξύνουσι πρὸς ἀναλογίαν ἑτέρων παροξυτόνων δακτυλικῶν λέξεων. *Euſtath.* ad *Iliad.* γ', 388.

Ver. 320 et 325. —— εἰνίπτε.] *Al.* ἐνίπτε.

Ver.

Ἀλλ' ὑδ' ὡς ἀχέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης·
Ἀλλ' ἤγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν·
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆ ἐνένιπλεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαλαγμένος ἐσσὶ,
Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν, χαλκηΐον ἐς δόμον ἐλθὼν,
Ἠέ που ἐς λέσχην· ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, ὑδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις.
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸ ἀλήτιλον;
Μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
Ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ σθεναρῇσι,
Δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἳ ἀγορεύεις,
Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διαμελεΐσι ταμήσιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπλοίησε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμεναι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπῆρσι φαεινὸν αἰθομένοισιν

Sed neque ſic retinuit dolorem in animo Penelopes;
Sed ea cum Eurymacho miſcebatur, et *eum* amabat:
Quæ utique Ulyſſem objurgabat contumelioſis verbis;
" Hoſpes miſer, tu ſanè aliquis mente exturbatus es;
" Neque vis cubare, æream in domum profectus;
" Vel aliquò in diverſorium; ſed hîc multa prædicas
" Confidentèr multos inter viros; neque quid animo
" Times: certè utique tibi vinū occupat mentem; vel ſanè tibi ſemper
" Talis mens eſt: quare et vana loqueris.
" An exultas, quòd Irum viciſti erronem?
" *Cave*, nè quis tibi citò Iro melior alius inſurgat,
" Qui te circum caput contuſum manibus robuſtis
" Domo emittat, fœdatum ſanguine multo.
Hanc autem torvè intuitus allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Certè citò Telemacho dicam, canis, qualia loqueris,
" Illuc profectus; ut te ibi membratim concîdat,
Sic locutus, verbis perterruit mulieres.
Perrexerunt autem ire per domū; ſolutáque ſunt ſubtùs membra cujuſque
Timore: putabant enim ipſum vera dixiſſe.
At is apud lampades prælucens accenſas

Ver. 323. —— ἀχέθε.] *Al.* ἔχε.

Ver. 325. —— ὀνειδείοις.] *Al.* ὀνειδίοις. Vide autem ad *Il.* ά, 519.

Ver. 326. Ξεῖνε τάλαν.] Τὸ δὲ " ξεῖνε" ἴσως ἐπὶ ὕβρει φησὶν ἡ Μελανθώ. *Euſtath.* Minùs rectè. Erat enim hoc epitheton commune, quo ab omnibus appellabatur.

Ver. 327. —— χαλκηΐον ἐς δόμον ἐλθὼν.] Χαλκηΐος δὲ δόμος τὸ τῶν χαλκέων ἐργαστήριον, ἔνθα εἰσιόντες ἀκαλύτως οἱ πλησχοὶ, ἐκαιμῶντο παρὰ τὸ πυρί. *Euſtath.*

Ver. 328. Ἠέ που ἐς λέσχην.] Λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. *Suidas* in voce Λέσχη ubi et hunc *Homeri* locum adducît. Vide et *Pauſaniam*, *Phocic. lib.* X, *cap.* 25 *ſub initio.* Porrò hinc *Heſiodus*;

Πὰρ δὲ ἴθι χαλκεῖον θῶκον, καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, 111.

Et *ver.* 118;

Ἐλπὶς δ' οὔκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
Ἥμβροτον ἐν λέσχῃ ——————.

Ver. 329. Θαρσαλέως.] *Al.* Θαρσάλεον.

Ver. 330. —— ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας.]
Οἶνός τε πλῆθον πολλὰ ἀναγκάζει λαλεῖν.
Ephippus apud Athenæum, Lib. II, *cap.* 2.

Ver. 331. —— μεταμώλια.] Apud *Euſtathium*, μεταμωνια.

Ver. 332. Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας.] Καὶ τῷ ἀλύειν ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀάκτου καὶ ἀπορεῖν κέχρηται· " Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλύσσ' ἀπεθήσατο, τείρετο δ' αἰ-" νῶς." [*Iliad.* έ, 352:] ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ γαυριᾶν καὶ χαίρειν· " Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸ ἀλήτιλον;" *Plutarch. de audiendis Poëtis. Al.* ἀλύεις.

Ver 338. —— ἁμαλεΐσι.] Vide ſuprà ad ί, 291.

Ver. 339. Ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπλοίησε γυναῖκας.] Ἀνύει δὲ Ὀδυσσεὺς νῦν τήν τε τῶν δολίδων πεῖραν, καὶ μάλιστα τὴν τῶν μνηστήρων· ἐπεὶ γὰρ αὐταὶ ἀπῆλθον, γνώσεται καὶ εἰσέτι τὴν ἐκείνων ὕβριν ἐπ' αὐτῷ. Ἔτι γε μὴν ὁ Ποιητὴς εὐπλαστοτέραν ἔτω ποιήσει τῷ Ὀδυσσεῖ τὴν εὐθὺς ἐφεξῆς ὁμιλίαν, ὅτε κατὰ σχολὴν ἐ μόνον τῇ γυναικὶ ὁμιλήσει, ἀλλὰ καὶ τῇ Εὐρυκλείᾳ, τὸ ἀναγκαιότατον κρύψει δὲ καὶ τὰ ὅπλα μετ' αὐτῆς κατὰ πᾶσαν ἄδειαν. Οὐδὲν γὰρ εἰκαίως ὁ Ποιητὴς παραῤῥίπτει, ἀλλὰ πρὸς μύθου πιθανότητα καὶ οἰκονομίαν τῆς ἐφεξῆς. *Euſtath.*

Ver. 342. —— αἰθομένοισιν.] Ita *Barneſius* ex utrâque *Euſtathii* editione. Alii hîc habent αἰθομένῃσιν.

Ver.

Εἰςήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐχ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' ὃ γε πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτευξε·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει·
Ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτῷ
Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες ὐδ' ἠβαιαί.
Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέφην Ὀδυσῆα πολίπορθον·
Ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλεις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῇς, (μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,)
Αἱμασιάς τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
Ἔνθα δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπητανὸν παρέχοιμι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσαιμι, ποσίν θ' ὑποδήματα δοίην.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἦν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Ἔργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πτώσσειν κτὶ δῆμον
Βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἄναλτον.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο

Stetit omnes intuens: alia verò ei cor
Agitabat mente suâ, quæ utique non irrita facta sunt.
Procos autem non omninò eximios finebat Minerva
Contumeliâ abstinere acerbâ; ut adhuc magis
Subiret dolor cor Laërtiadæ Ulyssis.
His verò Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui,
Incessens Ulyssem; risum verò sociis fecit;
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Non fine-deo hic vir Ulyssea in domum venit:
" Omninò mihi videtur facium splendor esse ipsius
" Et capitis; quoniam non ei sunt capilli nè pauci quidem.
Dixit utique; simúlque allocutus est Ulyssem urbium-vastatorem;
" Hospes, nunquid vis mercede-servire, si te suscipiam,
" Agri in extremitate, (merces autem tibi sufficiens erit,)
" Sepésque colligens, et arbores proceras plantans?
" Illic autem ego cibum quidem perennem præberem,
" Vestimentáque circùm-induerem, pedibúsque calceamenta darem.
" Sed quandoquidem sanè opera mala didicisti, non voles
" Opus adire; sed mendicare per populum
" Mavis; ut possis pascere tuum ventrem insatiabilem.
Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
" Eurymache, si enim nobis contentio operis fieret

Ver. 344. ——ἃ ῥ'.] *Quæ utique* ——. *Quæ, ut memorabitur* ——.

Ibid. ——γένοντο] *Al.* γένωντο.

Ver. 347. ——Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.] *Al.* Λαερτιάδη Ὀδυσῆα.

Ver. 349. ——ἴτδυξε.] *Al.* ἴτδυχε.

Ver. 353. Ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτῷ Καὶ κεφαλῆς.] Ἐπίσης μοι δοκεῖ τὸ φαινόμενον σέλας τῶν δαΐδων εἶναι, καὶ αὐτοῦ τοῦ κεφαλῆς, ὡς ἐψιλωμένης. *Eustath.* Minùs rectè, ut opinor. Quippè vocem ἔμπης istâ in significatione apud *Homerum* vix usquam reperias. Vide infrà ad τ', 37; ubi vox ἔμπης simili ferè in sensu occurrit.

Ver. 354. Καὶ κεφαλῆς.] *Al.* Κακκεφαλῆς.

Ver. 356. ——ἐθέλοις.] *Al.* ἐθέλοις. Quæ et potior videtur lectio.

Ver. 358. Αἱμασιάς.] Τὰς σχεδόλους τῶν τοίχων, τοὺς χάλικας. *Schol.* Ὁ δὲ Θρακικὸς παραφραστὴς λίθους ἁρμόνδυτε τὰς αἱμασιὰς, εἰπών· φυτεύων καὶ τὰς λίθους συλλέγων. *Eustath.*

Ibid. ——λέγων.] Οἰκοδομῶν ἐκ συλλέκτων λίθων. *Schol.*

Ver. 359. Ἔνθα δ' ἐγὼ.] Apud *Eustathium*, Ἔνθα κ' ἐγώ. Atque ita habet MS à *Tho. Bentleio* collatus. Quæ et proba lectio.

Ver. 360. Εἵματά τ'.] *Al.* Εἵματα δ'.

Ver. 361. ——ἴμμεναι.] Vide suprà ad ῥ', 226.

Ver. 365. ——εἰ γὰρ νῶϊν.] Refertur istud γὰρ ad id quod elegantèr reticetur: " *Nè me tam ignavum operisve inscientem arbitreris; si* ENIM, " *&c.*" Porrò reticetur et hujus sententiæ ἀπόδοσις· " *Si enim nobis* ——; *videres quantò ego tibi* " *opere præstarem:*" aut aliquid simile. Cujusmodi de ἀποσιωπήσει, vide ad *Il.* α', 135 et 340.

Ibid. ——ἔργοιο.] Τῇ κατὰ γεωργίαν. *Eustath.*

Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
Καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργῳ
Νήστιες ἄχρι μάλα νέφαϛ, ποίη δὲ παρείη.
Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριϛοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
Ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένϛ οὐκ ἀλαπαδνόν,
Τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλϛ ἀρότρῳ,
Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
Σήμερον, αὐτὰϱ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κύνεη πάγχαλκϛ ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
Οὐδ' ἄν μοι τλὼ γαϛέϱ ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐϛὶν ἀπηνής·
Καί πώ τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιὸς,
Οὕνεκα πὰϱ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
Φεύγοντι ϛείνοιντο δι' ἐκ προθύροιο θύραζε.

Ὣς ἔφαθ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον;
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἆ δείλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ

" Tempore in verno, quandò ſcilicèt dies longi ſunt,
" In herbâ; falcem quidem ego benè-flexam haberem,
" Et tu quoque talem haberes, ut experiremur opus
" Jejuni uſque penitùs ad tenebras, herba autem adeſſet.
" Sive rursùs et boves eſſent agendi, qui utique optimi,
" Rutili, magni, ambo ſaturati herbâ, [nendo,
" Æquales-ætate, pares-operi-ſuſtiquorũ utiq; robur non imbecille,
" Arvũ autem quatuor-jugerũ eſſet, cederétque ſubtùs gleba aratro;
" Tunc me videres, an ſulcum continuum proſcinderem.
" Sive demùm et bellum alicundè moveret Saturnius
" Hodiè; at mihi ſcutum eſſet, et duæ haſtæ,
" Et galea tota-ærea temporibus apta;
" Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
" Neque mihi ventrem exprobrans loquereris.
" Sed valdè contumeliosè-te-geris, et tibi animus eſt inclemens;
" Et quodammodo quidam videris magnus eſſe et fortis,
" Quoniam cum paucis et non bonis verſaris.
" Sin Ulyſſes veniret, et accederet in patriam terram,
" Statim tibi portæ, etiam latæ licèt admodùm ſint,
" Fugienti arctarentur per veſtibulum forás.

Sic dixit: Eurymachus verò iratus eſt ex-corde magis,
Et ipſum torvè intuitus, verba alata dixit;

" Ah miſer, certè citò tibi perficiam malum, qualia dicis
" Confidentèr multos inter viros, neque quid animo

Ver. 367. Ἐν ποίῃ.] Ὁ Δημητριακὸς χόρτϛ. *Schol.* Atqui vox ποίη alibi apud Poëtam "*herba*" ſimplicitèr ſignificare videtur. Vide *Iliad.* ξ', 347; *Odyſſ.* ί, 449.

Ver. 369. —— ἄχρι μάλα νέφαϛ.] Ἤγων ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. *Euſtath.*

Ver. 370. —— οἵ περ.] *Al.* ὥσπερ.

Ver. 373. Τετράγυον.] Τέσσαρας ἔχον γύας· γύον δὲ μέτρον γῆς. *Schol.*

Ver. 374. —— ὦλκα διηνεκέα.] Τὴν ἐπὶ μιᾶς ὁρμῆς χιζομένην. *Schol.*

Ibid. —— προταμοίμην.] *Scholiaſtes* exponit ſimplicitèr ἀροτριάσαιμι. *Euſtathius* autem *Ulyſſem* et hîc ſe *Eurymacho* præferre intelligit. Τὸ δὲ προταμοίμην, ἀντὶ τοῦ, πρὸ σοῦ ἀροτριάσαιμι, καὶ ὡς εἰπεῖν προκόψαιμι· καὶ τὰ πάντα ἔχων ἴσα, ὅμως προβαλοίμην τῇ ἀρετῇ. Potior (ut opinor) *Scholiaſtis* interpretatio; quia in hoc, ut et in ſequenti exemplo, *ver.* 375, nullum inter ſe et *Eurymachum* certamen depingere videtur *Ulyſſes*, ſed ſuas ipſius vires et animos ſolummodò exhibere.

Ver. 382. ——οὐκ ἀγαθοῖσιν.] *Al.* ἐτιδαιοῖσιν.

Ver. 384, 385. Αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα —— Φεύγοντι ϛείνοιντο.] Οὕτως παραϛόμϕϛ ἀπὸ τῶν θυρῶν φύγῃς, ὡς δοκεῖν ϛενοχωρεῖσθαι. *Schol.*

Ver. 385. —— δι' ἐκ προθύροιο.] Apud *Euſtathium* in commentario, δι' ὀκ μεγάροιο.

Ver. 389. Θαρσαλέως.] *Al.* Θαρσάλϵως.

Ver.

Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις.
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τ' ἀλήτην;
Ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας εἵλετο· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
Δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Αἴθ' ὄφελ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' ὄφελος τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
Νῦν δὲ περὶ πτωχῷ ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο·
Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
Βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀροθύνει.
Ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
Ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' ὅτιν' ἔγωγε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·

" Times: certè utiq; vinū tibi mentem occupat; vel sanè tibi semper
" Talis mens est: quare et vana loqueris.
" An exultas, quòd Irum vicisti erronem?
Sic utique locutus, scabellum sumpsit: at Ulysses
Amphinomi ad genua desidebat Dulichiensis,
Eurymachum veritus: hic autem pocillatorem percussit ad-manum
Dextram; gutturnium verò humi sonuit lapsum:
At ille ejulatu-edito cecidit supinus in pulveribus.
Proci verò tumultuati sunt per ædes obscuras:
Sic verò aliquis dicebat intuitus in propinquum alium;
" Utinam hospes errans alibi periisset,
" Antequam venisset: ita neutiquam tantum tumultum intulisset.
" Nunc autem de mendico contendimus: neque ulla convivii
" Boni erit voluptas; quoniam pejora vincunt.
Inter hos autem et locuta est sacra vis Telemachi;
" Miseri, insanitis, et non ampliùs tenetis animo
" Cibum, neque potum: deorum certè aliquis vos concitat.
" Sed benè epulati decumbite domum profecti,
" Quandò animus jubet; pello verò neminem ego.
Sic dixit: illi autem omnes mordicùs labris compressis,
Telemachum admirabantur, quòd audactèr loquebatur.
Ipsis verò Amphinomus concionatus est, et dixit,
Nisi illustris filius, Aretiadæ regis;
" O amici, haud jam quisquam super dicto æquo
" Contrariis verbis carpens sæviat:

Ver. 391. ——μεταμώλια.] *Al.* μεταμώνια.
Ver. 392. Ἦ ἀλύεις.] Vide suprà ad *ver.* 332.
Ver. 393. ——εἵλετο.] *Al.* ἕλκαδον.
Ver. 396. ——βόμβησε.] Vide ad *Il.* δ', 125 et 455.
Ver. 401. Πρὶν ἐλθεῖν.] *Al.* Πρίν τ' ἐλθεῖν.
Ver. 402. ——περὶ πτωχῷ.] *Al.* περὶ πτωχῶν.
Ver. 403. ——ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.]
Ὅπου τὸ χεῖρον τ' ἀγαθὸν μεῖζον θέλει.
Sophocles, Philoctet. ver. 456, à *Barnesio* citatus.
Ver. 404. ——μετέειφ'.] *Al.* μετίφη.
Ver. 405. ——οὐκέτι κεύθετε θυμῷ Βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα.] Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ " οὐκέτι κεύθετε θυμῷ Βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα," ἀντὶ τοῦ ἐρρίφθη ἀφ' ὃ τὸ τὰς μνηστῆρας μὴ κρύπτειν, ἀλλ' ἐμφαίνειν, ὡς οἱ ἐξεμοῦντες τὰ ἐντὸς, ἵνα μὴ αὐτὰς ὅπερ εἶχον ἔνδον βύσσωμα, τὸ τ' ξένου δηλαδὴ ὡς ἐρρίφθη αὐτόθι ἀλίσκ. *Eustath.* Minùs rectè. Ideò enim, ut opinor, Procos reprehendit *Telemachus*, quòd non tranquilli et sine strepitu cibum et potum sumant.
Ver. 408. Ὁππότε.] *Al.* Εἴποτε.
Ibid. ——ἄνωγε.] Vide ad *Il.* Υ', 322.
Ver. 409. ——ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες.] Vide suprà ad α', 381.
Ver. 413, 414. ——οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ——χαλεπαίνοι.]
Τοῖς γὰρ δικαίοις ὀργὴ θυμοῦσθαι χρεών.
Euripid. Bacch. ver. 672.

Μήτε τι τ' ξεῖνον ϛυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κτ' δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἶκαδ' ἰόντες·
Τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τῷ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπε.
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μύλιος ἥρως,
Κήρυξ Δυλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσι
Σπείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Βάν ῥ' ἴμεναι κείοντες ἐὰ πρὸς δώματ' ἕκαστος.

"Neque omninò hoſpitem pulſate; neque quenquam alium
"Famulorum, qui in ædibus *ſunt* Ulyſſis divini.
"Sed agite, pocillator quidem incipiat poculis,
"Ut poſtquam-libaverimus, decumbamus domum profecti:
"Hoſpitem verò ſinamus in ædibus Ulyſſis
"Telemacho curæ-eſſe; hujus enim dilectam venit ad domum.
Sic dixit: illis autem omnibus gratum ſermonem dixit.
Ipſis verò craterem miſcuit Mulius heros,
Præco Dulichienſis; famulus autem erat Amphinomi:
Diſtribuit verò deindè omnibus aſtando: illi autem diis
Ubi-libâſſent beatis, biberunt dulce vinum.
At poſtquam libâſſent, bibiſſéntque, quantum volebat animus,
Perrexerunt utique ire decubituri ſuas ad domos quiſque.

Ver. 415. Μήτε τι.] *Al.* Μήτ' ἔτι.

Ver. 417. ——ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν.] Ἀπὸ τῦ πρώτυ ἀρξάσθω. *Schol.* Vide ad *Il.* α, 471; et ſuprà ad η, 183.

Ver. 419. ——ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος.] *Al.* ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον.

Ver. 420. Τηλεμάχῳ μελέμεν.] Ἐπιμελείας ἀξιῦται ὑπὸ Τηλεμάχυ. *Schol.*

Ver. 422. ——Μύλιος ἥρως.] Ὅτι τ κήρυκα Μύλιον, ὃς θεράπων ἦν Ἀμφινόμοιο, ἥρωα καλέσας ὁ Ποιητὴς, ἐμφαίνει ἀδιαφορίαν κἀνταῦθα τῦ ἥρως ὀνόματος, ὡς μὴ μόνον ἐπὶ πάνυ μεγάλων ἀνδρῶν, ἀλλὰ κ θεραπόντων λεγομένυ· καθάπυ κ χρείων ὁ Ἑτεωνεὺς ἐλέχθη, [*Odyſſ.* δ', 22;] κ ὄρχαμος ἀνδρῶν ὁ Εὔμαιος. *Euſtath.* Notandum autem *Præcones* apud Veteres magno ſemper in honore habitos. Vide et ſuprà ad ξ, 3, 22.

Ver. 425. Σπείσαντες.] *Al.* Λείψαντες.

Ver. 427. Βάν ῥ' ἴμεναι.] *Al.* Βὰν δ' ἴμμαι.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Γ.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσσεὺς, καὶ πρὸς Πηνελόπειαν ὡς Κρήτης εἶναι ὑποκρίνεται· γίγνεται δὲ αὐτῷ διὰ ἐλλῆς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν, τὸν πόδας αὐτῷ νίπτουσαν· καὶ κατὰ παρέκβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται, ὡς ὁ Παρισατῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κυνηγῶν.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία· ἃ ὑπὸ Εὐρυκλείας ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως,

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ ἐλλῆς γρηὺς Ὀδυσῆα.

LIB. XIX.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνηστῆρσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήια καταθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθω, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
Οἷά ποτε Τροίηνδε νεὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλὰ κατηκίσθαι, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,

AT in domo relinquebatur nobilis Ulyſſes,
Procis cædem cum Minervâ meditans:
Statim autem Telemachum verbis alatis allocutus eſt;
" Telemache, oportet arma martia deponere intùs
" Omnia prorsùs; at procos blandis verbis
" Palpare; quandò te percontentur *arma* deſiderantes:
" *Dicentem*, Ex fumo depoſui; quoniam non ampliùs illis ſimilia ſunt,
" Qualia quondam ad Trojam proficiſcens reliquit Ulyſſes;
" Sed fœdata ſunt, quantum ignis attigit vapor.
" Inſuper autem et hoc majus in mentem injecit deus;
" Nè fortè vino-gravati, contentione concitatâ inter vos,

Ver. 4. ——ΧΡΗ τεύχε' ἀρήια καταθέμθαι εἴσω.] Occurrunt verſus huic proximè ſequentes novem ſuprà π', 286 &c; verùm eos huic loco aptiùs convenire arbitrati ſunt Veteres, notante *Euſtathio*; Ἔνθα (inquit) καὶ κεῖται πρὸ ἑνὸς ἑπάστου τοίχου ἀστερίσκος· δηλῶν ὅτι ἀλλαχοῦ τὰ τοιαῦτα τοίχων ἄριστα κειμένων—— ἃ μὴν ἐκεῖ, [*Odyſſ.* π', 286;] ὡς ἐπικρίνουσιν οἱ Παλαιοί. Similitèr *Scholiaſtes*; Οἱ ἀστερίσκοι ὅτι εὐθὰς καλῶς, ὅτε ἑώρασι τὰ ὅπλα. *Barneſius* autem et Dna *Dacier* verſus hoſce utrobique aptiſſimè poſitos contendunt. Vide ſuprà ad π', 284.

Ver. 10. ——ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων.] Vide ad *Il.* ά, 194.

Ἀλλήλυς τρώσητε, καταιχύνητε δὲ δαῖτα,
Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
Καλὰ, τά μοι κτὶ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδῃ,
Πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' ὐ πυρὸς ἵξεται αὐτμή.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Αἲ γὰρ δή ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
Οἶκον κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
Δμωὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖνος ὅδ'· ὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
Κοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Κλήϊσσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
Ἐσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλόεσσας,
Ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,

" Vos-invicem vulneretis, deturpetiſque convivium,
" Et nuptiarum-ambitum ; ipſum enim allicit virum ferrum.
Sic dixit : Telemachus verò dilecto obedivit patri :
Evocatámque allocutus eſt nutricem Eurycleam ;
" Nutrix, age jam mihi contine in ædibus mulieres,
" Dum in thalamum deponam arma patris
" Pulchra, quæ mihi in domo neglecta fumus corrumpit,
" Patre abſente ; ego nempè adhuc infans eram :
" Nunc autem volo deponere, ubi non ignis attinget vapor.
Hunc autem rursùs allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea ;
" Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam ſuſciperes,
" Domum ad-curandam, et poſſeſſiones omnes ſervandas.
" Sed age, quænam tibi deindè comitans lumen portabit ?
" Famulas nempè non ſinebas præire, quæ præluceant.
Hanc verò rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt ;
" Hoſpes hic ; non enim otioſum tolerabo, qui meum ſanè
" Modium attingat, etiam longè qui-venerit.
Sic utique dixit : huic verò pennarum-expers fuit verbum.
Clauſit autem januas ædium habitantibus-commodarum.
Tum verò impetu-facto Ulyſſes et illuſtris filius
Intrò-ferebant galeáſque et ſcuta umbonibus munita,
Haſtáſque acutas ; antè autem Pallas Minerva,

Ver. 12. ——καταιχύνητε δὲ.] *Al.* καταιχύνητέ τε· ut ſuprà π', 293.

Ver. 13. ——αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.] Vide ſuprà ad π', 294.

Ver. 16. ——ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας.] Ὅτι ἐς τοσοῦτον αἱ δμωαὶ τῆς Ὀδυσσέως ἄπιστοι, ὥστε οὐκ ἔχει ὁ Τηλέμαχος καταβέβλῃται τὰ ὅπλα ἐν ἀσφαλεῖ, εἰ μὴ λάθοι αὐτὰς, πρὸς τὸ μὴ ἐξειπεῖν δηλαδὴ τοῖς μνηστῆρσι. *Euſtath.*

Ver. 20. ——ἵξετ'.] *Al.* ἵκετ'. Ut ſuprà *ver.* 9.

Ver. 22. ——ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο.] Φρονίμου γένῃ. *Schol.*

Ver. 25. ——εἴας.] *Al.* εἶας.

Ibid. ——προβλωσκέμεν.] Προϊέναι, προέρχεσθαι. *Schol.*

Ver. 27. ——ὅς κεν ἐμῆς γε Κοίνικος ἅπτηται.] Τροφὰς λαμβάνει· τὸ τε μετρεῖν καὶ τὸ μετρούμενον, χοῖνιξ. *Schol.* Eodem modo explicat *Euſtathius* : Οὐδεὶς ἀργὸς τραφήσεται παρ' ἐμοί. ——Χοῖνιξ δὲ νῦν, ἡ τροφή· δίσημος γὰρ ἡ λέξις, ἐπί τε σκεύους τοῦ μετροῦντος, καὶ τοῦ μετρουμένου πράγματος. Οὕτω δὲ καὶ ὁ μέδιμνος, καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ὁ ξέστης. ——Ἰστέον δὲ ὅτι τε τὸ " ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆται " τὸ Πυθαγόρειον, ἤγουν μὴ τρέφεται ἀργὸν, ἐκ τοῦ ῥηθέντος Ὁμηρικοῦ χωρίου ὥρμηται. Vide et *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 7.

Ver. 29. ——τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.] Vide ſuprà ad ρ', 57.

Ver. 30. Κλήϊσσεν δὲ.] Ita edidit *Barneſius* ex *Odyſſ.* ω', 165 infrà ; ubi etiam in Vulgatis ſcriptum eſt ἐκλήϊσεν. Rectè : Fit enim ex κληΐζω, cujuſmodi verba Aoriſtos primos et Futura corripiunt. Vide ad *Il.* α', 140. *Vulgg.* hîc, Κλήϊσεν δὲ.

Ver. 32. Ἐσφόρεον.] *Barneſius* edidit Εἰσφόρεον.

Ver. 33. ——ὀξυόεντα.] Vide ad *Il.* ε', 50.

Ibid. ——πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη, Χρύσεον λύχνον ἔχουσα.] Τὴν δᾷδα κυρίως· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν καλούμενα λύχνα τὰς ὥρας χρωμένους ὁ Ποιητὴς οὐκ εἰσάγει· καίτοι Ἡσίοδος μέμνηται. Ὀρθῶς δὲ πεποίηκε τὴν Ἀθηνᾶν, φρόνησιν οὖσαν, καίριον αὐτῷ παρέχειν τὸ φῶς· καὶ οἰκείως

Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος θεσπαλὲς ἐποίει.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
"Ω πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
Εἰλάτιναί τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες,
Φαίνονθ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Σίγα, καὶ σχέ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε·
Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῆ,
Ὄφρα κ' ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
Κείων ἐς θάλαμον, δαῖδων ὑπολαμπομενάων,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνηστῆρσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεοῖσιν Πηνελόπεια,

Auream lucernam tenens, lumen perpulchrum faciebat.
Tunc demùm Telemachus alloquebatur ſuum patrem ſtatim;
" O pater, profectò magnum miraculum hoc oculis video;
" Omninò mihi parietes ædium, pulchráque intercolumnia,
" Abiegnæque trabes, et columnæ in-altum erectæ,
" Lucent oculis, tanquam igne ardente.
" Certè omninò aliquis deorum intùs, qui cœlum latum habitant.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Tace, et in tuâ mente retine, neque interroga:
" Hic ſanè mos eſt deorum, qui Olympum habitant.
" Sed tu quidem cubitum-eas; ego verò relinquar hîc,
" Ut adhuc-magis famulas et matrem tuam provocem;
" Hæc verò me lamentans interrogabit de ſingulis.
Sic dixit: Telemachus verò ex domo diſceſſit
Cubiturus in cubiculum, facibus illucentibus,
Ubi anteà cubabat, quandò ipſum dulcis ſomnus opprimebat:
Ubi ſanè et tunc cubuit, et auroram divinam expectabat.
At in domo relinquebatur nobilis Ulyſſes,
Procis cædem cum Minervâ meditans.
Egrediebatur autem è thalamo prudens Penelope,

πείρης, ἀλλὰ τ' ἄστεσιν Ἀθήνησι λύχνον. *Schol.* à *Barneſio* emendata. Vide *Pauſan. Attic. Lib.* I, *cap.* 26.

Ver. 34. Χρύσεον.] Pronuntiabatur Χρύσιον.

Ver. 37, 39. —— τοῖχοι μεγάρων, —— Φαίνονθ' ὀφθαλμοῖς.] Similitèr apud *Plautum*;

Ædes totæ conſulgebant tuæ, quaſi eſſent aureæ.
Amphitr. Act. V, *Scen.* i, *ver.* 44.

Ver. 37. —— μεσόδμαι.] Τὰ μεταξὺ τῶν κιόνων ἁρμάγματα· οἵ τινες ἦσαν περὶ τοὺς τοίχους τὰ ἄκρα βαστάζοντες τῶν δοκῶν. *Schol.*

Ver. 38. —— ὑψόσ' ἔχοντες.] *Al.* ὑψοῦ ἔχοντες.

Ver. 40. Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον.] Similitèr ferè *Hippolytus* apud *Euripidem*;

Ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα· ——————
Ἐς' σὺ δῆμοισι τοῖσδε γ' Ἀρτεμις θεά.
Euripid. Hippol. ver. 1391.

Ibid. —— τις θεὸς.] *Al.* τις θεῶν· Ut pronuntietur videlicèt θῶν· notante *Barneſio*. Vide ad *Il.* ά, 18.

Ver. 43. Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν.] Οὗτος ὁ τρόπος, τὸ, ὡς βέλονται, φαίνεσθαι. *Schol.* Rectiùs, ut videtur, *Euſtathius*; Αὕτη θέμις θεῦ, ὁ τῷ ἐπιφαίνεσθαι, ποιεῖν ἅτω, καθὰ δηλαδὴ βλέπεις. Quod autem deinceps addit; Τινὲς δὲ γράφουσιν, Αὐτή τοι δίκη ἐστὶ θεῦ, τετίσθω οὖν ἄλλος τις ὁ ἔνδον ἄρτι θεὸς, ἢ αὐτὴ ἡ Δίκη, ἐσομένη σὺν ἡμῖν, ἢ κῆ ἔσα ἤδη· id verò, ut opinor, ferri non poteſt. Vide ſuprà λ', 217; et infrà ὠ, 254; ubi ſimilis phraſis occurrit.

Ibid. ——οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.] " Hoc" inquit *Spondanus* " dici exiſtimo ad differentiam Deorum " inferorum, quibus non eſt peculiare ut luceant." Verùm hoc in loco iſtiuſmodi diſtinctio planè eſt importuna.

Ver. 48. —— ὑπολαμπομένων.] *Al.* ὑπὸ λαμπομένων.

Ver. 53. Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο.] Ὁ δὴ πολυφωνότατος ἁπάντων τῶν ποιητῶν Ὅμηρος, ὅταν μὲν ὥραν ὄψεως εὐμορφῇ, καὶ κάλλος ἡδονῆς ἐπαγωγὸν ἐπιδείξασθαι βούληται, τῶν τε φωνηέντων τοῖς κρατίστοις χρήσεται, καὶ τῶν ἡμιφώνων τοῖς μαλακωτάτοις· καὶ ὁ καταπυκνώσει τοὺς ἀφώνους τὰς συλλαβὰς, ὁδὲ συγκόψει τὸν ἦχον, παρατιθεὶς ἀλλήλοις τὰ δυσέκφορα· πραεῖαν δέ τινα ποιήσει τὴν ἁρμονίαν τῶν γραμμάτων, καὶ ῥεῖσαν ἀλύπως ἀφὰ τῆς ἀκοῆς· ὡς ἔχει ταυτί· " Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περι-" φρων Πηνελόπεια, Ἀρτεμιδι ἰκέλη, ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, § 16.

Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
Τῇ παρὰ μὲ κλισίῃσι πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἕφιζε,
Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων
Ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκε
Προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα θεῖφρων Πηνελόπεια.
Ἦλθον δὲ δμωαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρεον, ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπήρων χαμάδις βάλον· ἄλλα δ' ἐπ' ἔσθην
Νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν, ἠδὲ θέρεθρα. [αὐτῶν
Ἡ δ' Ὀδυσῆ ἐνένιπτε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις·
Ξεῖνε, ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνήσεις δι' νύκτα
Δινεύων κατ' οἶκον; ὀπιπτεύσεις δὲ γυναῖκας;
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, πάλαι, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
Ἢ ταχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
Ἢ ὅτι ἢ λιπόω; κακὰ δὲ χροΐ εἵματα εἶμαι;
Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.

Dianæ ſimilis, et aureæ Veneri:
Ei juxta ignem quidem ſedem depoſuerunt, ubi utique inſidere-ſolebat,
Circumcircà-ornatam ebore et argento; quam olim faber
Fecerat Icmalius, et ſubtùs ſcabellum pedibus poſuerat
Aptum ex ipsâ; ubi magna injiciebatur pellis.
Illic deſidebat deindè prudens Penelope.
Venerunt autem famulæ candidæ-ulnis ex domo:
Hæ autem panem quidem multum auferebant, et menſas,
Et pocula, undè ſcilicèt viri ſuperbientes bibebant.
Ignem verò à foculis ad terram jecerunt; aliáque ſuper ipſos
Cumulârunt ligna multa, ut lumen eſſet, et calefactio.
At Ulyſſem increpabat Melantho ſecundò rursùs;
" Hoſpes, adhuc et nunc hîc moleſtus-eris per noctem
" Verſans in domo? obſervabiſque mulieres?
" Sed exi foràs, miſer, et convivio juvare;
" Aut citò et torre percuſſus ibis foràs.
Hanc autem torvè intuitus allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Improba, cur in me ſic invehis irato animo?
" An quòd non niteo? mala autem corpori veſtimenta indutus ſum?
" Mendicóque per populum? neceſſitas enim urget.
" Tales mendici et errones viri ſunt.

Ver. 54. Ἀρτέμιδι ἰκέλη] Vide ſuprà ad ρ', 37.

Ibid. ——ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ. Atque ita legitur apud *Euſtathium*, in commentario; et apud *Dionyſium*, loco ſuprà citato. Quæ et potior videtur lectio. Vide ſuprà ad ρ', 37.

Ibid. ——χρυσῇ.] *Barneſius* edidit χρυσέῃ. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ver. 55. ——ἔνθ' ἄρ' ἕφιζε.] *Al.* αὐθάδ' ἕφιζε.

Ver. 58. Προσφυὲ' ἐξ αὐτῆς.] Ἦγεν προσπεφυκυῖαν καὶ ἡνωμένῳ τῇ κλισίᾳ. *Euſtath.*

Ibid. ——ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.] Οὐ λῖτα ὁλοσάλεον ὑποερωμένον ἔχουσα, ὅδε τάπητα μαλακῆ ἐρίῃ, κατὰ τὴν τρυφερὰν Ἑλένῃ, [ſuprà δ', 124;] κῶας δὲ μέγα· κατὰ ἡρωϊκὴν καὶ τοῦτο ἀφέλειαν. *Euſtath.* Vide ſuprà ad δ', 45; et ρ', 266.

Ver. 61. ——ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρεον, ἠδὲ τραπέζας.]

Poſtquam prima quies epulis, menſæque remotæ.
Æn. I, 727.

Ver. 62. ——δέπα.] *Barneſius* edidit δέπα᾽. Atque ita habet MS à *Tho. Bentleio* collatus, infrà υ, 153.

Ver. 66. ——ἀνήσεις.] Vide ad *Il.* ν', 103; et ο, 24: Item infrà ad υ, 178.

Ver. 67. ——ὀπιπτεύσεις.] *Al.* ὀπιπεύσεις· et ὀπιπτεύεις.

Ver. 72. Ἢ ὅτι ἢ λιπόω;] Editiones nonnullæ, notante *Barneſio*, hoc in loco legunt, Ἢ ὅτι τοι ῥυπόω.

Ver. 73. Πτωχεύω δι' ἀνὰ δῆμον.]
Ἐν τῷ πένεσθ' ὃς' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία,
Κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία βίᾳ.
Euripid. Erectheus, ver. 16.

Ibid. ——ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.]
Τὸ τ' ἀνάγκης ἔσθ' ἁδήριτον σθένος.
Æſchylus, Prometh. ver. 105.
" *Neceſſitate, quæ ultimum et maximum telum eſt.*" *Liv. lib.* IV, § 28.

Ver

Καὶ γὰς ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁπποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάς πω.
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἄπο πᾶσαν ὀλέσσῃς
Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασσαι,
Μή πώς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
Ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰς καὶ ἐλπίδος αἶσα.
Εἰ δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκητι
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Λήθῃ ἀταθάλλουσ'· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἤκουσε πεφιδὼν Πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεὲς, οὔτι με λήθεις
Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.

" Etenim ego quondam domum inter homines habitabam
" Beatus divitem, et sæpè dabam erroni
" Tali, qualis effet, et cujuscunque rei indigens veniſſet.
" Erant verò *mihi* ſervi valdè multi, aliáque multa,
" Quibus ſcilicèt benè vivunt *homines*, et divites vocantur:
" Sed Jupiter perdidit Saturnius; voluit enim aliquâ-de-causâ.
" Ideò nunc *cave* nè aliquandò et tu, mulier, omnem amittas
" Pulchritudinem, quâ nunc ſanè inter ancillas ornata es;
" Nè fortè tibi domina irata ſæviat,
" Vel Ulyſſes venerit; adhuc enim et ſpei copia *eſt*.
" Sin ille quidem ita periit, et non ampliùs rediturus eſt,
" At jam filius talis Apollinis utique voluntate
" Telemachus; hunc autem nulla in ædibus mulierum
" Latet perperàm-agens; quoniam non ampliùs tantillæ-ætatis eſt.
Sic dixit: eum verò audivit prudens Penelope;
Ancillam autem objurgabat, verbúmque dixit, compellabátque;
" Omninò, audax, canis intrepida, non me lates
" Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite perlues.

Ver. 75, 80. Καὶ γὰς ἐγώ ποτε οἶκον —— Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε.] Similitèr *Euripides*;

Κἀγὼ γὰς ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμ' ἔτι·
Τὸν πάντα δ' ὄλβον ἥμαρ ἓν μ' ἀφείλετο.

Hecuba, *ver.* 284.

Et *Ovidius*;

Nos quoque floruimus, ſed flos erat ille caducus.

Triſt lib. V, *Eleg.* VIII, *ver.* 19.

Ver. 76. —— δόσκον.] *Dare ſolebam* ——.
Ver 77. —— ὁπποῖος ἔοι, κ.τ.λ.] *Al.* ὁπποῖος ἔοικεν.
Ver. 79. Οἷσίν τ'.] *Quibus videlicèt* ——.
Ibid. —— καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.] *Dio Chryſoſtomus* hoc ita videtur accepiſſe, ac ſi Poëta divites, vulgari æſtimatione tantùm, non reverà felices dicere voluerit. Ποιητὴς, (inquit, *Orat.* 78 *ſub initio*,) ἐκ αὐτῆς γιγνομένῃ ἀποφαινόμενος, ἀλλὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐξηγεμένην δόξαν, [φησὶν,] " Οἷοί [Οἷσίν] τ' εὖ " ζώουσι, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται" ὡς μόνον καλουμένων αὐτῶν ἀφνειῶν, ἀλλ' οὐκ ὄντων κατ' ἀλήθειαν. Quâ ratione dixit *Horatius*;

Non poſſidentem multa vocaveris
Rectè beatum ——.

Carm. Lib. IV, *Od.* IX, 45:

Verùm iſtiuſmodi explicatio huic loco minimè convenit.

Ver. 80. Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε.] Ζεὺς γάς τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλῳ·
Ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε δ' ὀδὸν ἔχειν.

Theogn. Gnom. ver. 157.

Ver. 81. —— μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς.] Τὸ δὲ " μή ποτε πᾶσαν ὀλέσσῃς ἀγλαΐαν" καὶ τὸ, " μή πώς τοι δέσποινα χαλεπήνῃ," [*ver.* 83;] σωιήθη ἔλλειψιν ἔχουσι τοῦ " ὅρα," ἢ " ὀφείδει," ἢ τοιούτου τινός. *Euſtath.* Vide ſuprà ad π', 381.
Ibid. —— πᾶσαν.] *Al.* πάμπαν.
Ver. 82. —— τῇ.] *Al.* τήν.
Ver. 84. —— ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.
Ver. 86. —— Ἀπόλλωνός γε ἔκητι.] Κυροτρόφος δὲ ὁ Θεός. *Schol.* Vide infrà ad υ, 71.
Ver. 88, 91. Λήθει —— λήθεις.] Vide ſuprà ad λ', 101.
Ver. 92. —— ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.] Πάντως ἑαυτῇ προσρίψεις· ἢ ἀναλήψεις. *Schol.* Similitèr *Euſtathius*; Τὸ δὲ " ἀναμάξεις" ἀντὶ τοῦ προσρίψεις· σαφέστερον δὲ ἀντὶ τοῦ προσκολληθῆναι ποιήσεις αὐτῇ τῇ σῇ κεφαλῇ. Καὶ ἔστιν εὑρεῖν τοιαύτην ἔννοιαν καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ· ἔνθα φαίνεται ταῖς πεφονευμένων κεφαλαῖς συναπομάττεσθαι τὸ σὺν τοῖς ξίφεσιν αἷμα· ὡς εἰς κεφαλὴν ἥκειν ἐκείνοις τρεπομένοις τοῦ κακοῦ.

—— κἀπὶ λυτροῖσιν κάρα
Κηλῖδας ἐξέμαξεν ——. *Sophocl. Electr. ver.* 447.

Eodem modo explicat et D^na *Dacier*. Poëta au-

Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
Ὡς ἣ ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
Ἀμφὶ πόσῃ εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
Ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακούσῃ
Ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρεσα
Δίφρον ἐϋξεστον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Τοῖσι δὲ μῦθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
Ὥστε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυρούς, καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς

"Ομνια enim benè nôsti, quoniam ex me audivisti ipsâ,
" Quòd hospitem eram in ædibus meis
" De marito interrogatura; quoniam multùm tristor.
Dixit, et Eurynomen œconomam sermone allocuta est;
" Eurynome, affer jam sedem, et pellem super ipsam;
" Ut sedens dicat verbum, et audiat
" Hospes ex me; volo enim ipsum interrogare.
Sic dixit: illa verò valdè festinantèr deposuit ferens
Sedem benè-politam, et ei pellem injiciebat:
Illic sedebat deindè multa-passus nobilis Ulysses.
Illis autem sermonem exordiebatur prudens Penelope;
" Hospes, hoc quidem te primùm ego percontabor ipsa,
" Quis? undè es virorum? ubinam tibi urbs et parentes?
Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
" O mulier, nemo te hominum in immensâ terrâ
" Vituperaret: certè enim tua gloria ad cœlum latum pervenit;
" Sicut alicujus vel regis eximii; qui deo-similis
" Viris in multis et fortibus regnans,
" Jura sustentet; ferat autem terra nigra
" Tritica et hordea, graventúrque arbores fructu;
" Pariunt verò robustæ pecudes; mare porrò præbet pisces,

tem (ut opinor) hâc phrasi idem simplicitèr denotare vult ac infrà χ', 217; " ——σῷ δ' αὐτῷ κρά- " ατι τίσεις." *Tuo ipsius capite lues.* Occurrit porrò eadem phrasis apud *Herodotum*; Τὰ μὲν πρότερον ἐγώ τε ἔπρηξα, καὶ ἐμοῦ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω. *Lib.* I, § 155.

Ver. 93. ——ἤδηθ', ἐπεί.] Ita ex utrâque *Eustathii* editione et ex *Oxoniensi* restituit *Barnesius*. *Vulgg.* ἤδησθα, ἐπεί.

Ver. 109, 111. ——ὅς τε θεουδὴς —— Εὐδικίας ἀνέχῃσι.] Τοιοῦτος θεῦ λόγον ἔχων ἀξίωσιν, ὁ σκῆπτρον, ἢ δὴ κεραυνὸν, ἢ δὲ τρίαιναν, ὡς ἔνιοι πλάττουσι ἑαυτὸς καὶ γράφουσι, τῷ ἀνεφίκτῳ ποιοῦντες ἐπίφθονον τὸ ἀνόητον. *Plutarch.* πρὸς ἡγεμόνα ἀπαίδευτον. Cæterùm totum hunc locum imitatur *Hesiodus*;

Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίης,
Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·—
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἔρσι δὲ δρῦς
Ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
Εἰροπόκοι δ' οἶες μαλλοῖς καταβεβρίθασι &c.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, *ver.* 223, 230.

Vide *Platonem de Republ. lib.* II, ubi loca hæc *Homeri* et *Hesiodi* citantur.

Ver. 110. Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσιν.] Apud *Platonem de Republ. lib.* II; itémque apud *Plutarchum*, loco jam suprà citato, omittitur hic versus.

Ver. 111. ——φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα Πυρούς, &c.] Similitèr apud *Callimachum*;

Κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν, εὖ δὲ γενέθλη
Τετραπόδων, εὖ δ' ὅλβος ἀέξεται——.
Hymn. in Dian. ver. 130.

Ver. 112. ——βρίθῃσι.] Vide ad *Il.* η, 343.

Ver. 113. Τίκτει——παρέχει.] Apud *Platonem*, Τίκτῃ——παρέχῃ. Quod et cum præcedentibus φέρῃσι, βρίθῃσι aptiùs congruit.

Ibid. ——ἔμπεδα.] *Al.* ἄσπετα.

Ibid. ——θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς.] Quamvis piscium copia hîc inter Populi felicis et opulenti bona numeretur, nusquam tamen apud Poëtam eos ad edendum appositos memorari observat *Athenæus*: Ἐλλήσποντον δὲ Ὁμηρος ἰχθυόεντα προσαγορεύων, καὶ τὰς Φαίακας πλωτικωτάτας ποιῶν, καὶ ἐν τῇ Ἰθάκῃ εἰδὼς

Ἐξ εὐηγεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.
Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
Μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρὴ
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
Ἧδ'· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
Μή τίς μοι δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή·
Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τ' ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ὅτω·
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων·
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
Οἵ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Τῷ ὄτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὐδ' ἱκετάων,

"Ex prudenti-administratione; felicitérque degunt populi sub ipso.
"Ideò me nunc alia quidem percontare tuâ in domo;
"Nè verò meum exquire genus et patriam terram,
"Nè mihi magis animum impleas doloribus
"Recordanti: valdè enim sum ærumnosus; neque omninò me oportet
"Domo in alienâ lugentémque flentémque
"Sedere: quoniam malum est lugere indiscriminatim semper:
"Nequa mihi ancillarum succenseat, vel tu ipsa;
"Dicátque lachrymis abundare gravatum me mentem vino.
Huic autem respondit deindè prudens Penelope;
"Hospes, profectò quidem meam excellentiã, formámque, corpúsque,
"Perdiderunt immortales, quandò ad Ilium navigabant
"Argivi; cum iis autem meus maritus erat Ulysses.
"Si ille utique reversus meum statum gubernaret,
"Major gloria esset mea, et melior ita:
"Nunc autem tristor: tot enim mihi immisit mala deus:
"Quotquot enim insulis dominantur optimi,
"Dulichióque, Samæque, et nemorosæ Zacyntho,
"Quique ipsam Ithacam amœnam incolunt,
"Hi me nolentem ambiunt, atterúntque domum.
"Ideò neque hospites curo, neque supplices,

εἰδῶς λιμένας πλείους, καὶ νήσους προσεχεῖς πολλὰς, ἐν αἷς ἐχθύων ἐγίνετο πλῆθος καὶ ἀγρίων ὀρνίθων· καὶ εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καταριθμῶν τὸ τὴν θάλασσαν ἰχθῦς παρέχειν· ὁμοῦ τούτων ἑδὴν ἑδέσια ποιεῖ προσφερόμενον. *Lib.* I, *cap.* 8.

Ibid. ——παρέχει.] Vide ad *Il.* ζ', 62.

Ver. 114. Ἐξ εὐηγεσίης.] Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τῆ εὐαρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἠγεῖσθαι· κακῶς δὲ οἱ σὺν τῷ ρ γράφοντες εὐεργεσίης. *Schol.*

Ibid. ——ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.] Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ διάγουσιν. *Schol.* Ἔστι δὲ στρατηγίας μὲν ἔπαινος, ἡ τῶν πολεμίων καταστροφή· βασιλείας δὲ, ἡ τῶν ὑπηκόων εὐδαιμονία. *Themist. Orat.* X, *de Pace.*

Ver. 116. Μηδ' ἐμὸν.] *Al.* Μηδέ μοι.

Ver. 117. ——θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων Μνησαμένῳ.]

Infandum, regina, jubes renovare dolorem.
Æn. II, 3.

Ver. 122. Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ.] Ὁ γὰρ οἶνος ὁ πολὺς μάλιστα φαίνεται παρασκευάζειν τοιούτους, οἵους λέγομεν τοὺς μελαγχολικοὺς εἶναι· καὶ πλεῖστα ἤθη ποιεῖν [*Al.* ποιεῖ] πινόμενος, οἷον ὀργίλους, φιλανθρώπους, ἐλεήμονας, ἰταμούς—— ὁ μὲν λάλος, ὁ δὲ κεκινημένος, ὁ δὲ ἀρίδακρυς· ποιεῖ γάρ τινας καὶ τοιούτους· διὸ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε, "Καί μέ "φησι δάκρυ πλύνειν βεβαρημένον οἴνῳ." *Aristot. Probl. Sect.* 30. *haud longè ab initio.* Ubi notandum in transcursu *Aristotelem* versum hunc alitèr, ac in Vulgatis jam scriptum est, legisse; nisi fortè ille memoriâ tantùm citaverit.

Ibid. ——δακρυπλώειν.] Δακρύων πληθύνειν. *Schol.* *Al.* δάκρυ πλώειν.

Ver. 125. ——εἰσανέβαινον.] *Al.* εἰς ἀνέβαινον.

Ver. 127. ——τ' ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι.] Τὸ ἐμὸν βίον προνοοῖτο. *Schol.*

Ver. 129. ——ἐπέσσευεν.] *Al.* ἐπέκλωσεν.

Ver. 130. Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν.] Vide suprà ad π', 122.

Ver. 131. Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε.] Vide suprà ad α', 246; et ο', 29.

Ver. 133. Οἵ.] *Barnesius* edidit Τοί.

Ver.

Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν·
Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθεῦσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ·
Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω·
Φάρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
Στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
Λεπτὸν καὶ θείμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέφην·
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸ ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φάρος
Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄλῃται,)
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή τίς μοι κατ' δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα κεν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, θεοὶ δ' ἤματα πολλ' ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δή με, θεραπαινάων οὐκ ἀλεγούσας,
Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
Νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες

" Neque omninò præcones, qui publici-miniſtri ſunt;
" Sed Ulyſſem deſiderans, charo contabeſco corde:
" Hi autem nuptias urgent; ego verò dolos ſtruo:
" Veſtem quidem mihi primùm inſpiravit in mentem deus
" Exorſæ magnam telam in ædibus texere,
" Subtilem et immenſam: ſtatim autem inter illos dixi;
" Juvenes, mei proci, quandoquidem mortuus eſt nobilis Ulyſſes,
" Manete urgentes *licèt* meas nuptias, donec veſtimentum
" Perfecero, (nè mihi vana fila pereant,)
" Laërti heroï ſepulchrale, *in tempus* quo ipſum
" Fatum pernicioſum corripuerit perennis mortis:
" Nequa mihi in populo Achivarum ſuccenſeat,
" Si ſine veſtimento jaceat, multa qui poſſedit.
" Sic dixi: illis autem perſuaſus eſt animus generoſus.
" Tunc interdiù quidem texebam magnam telam,
" Noctu verò diſſolvebam, poſtquam faces adhibueram.
" Sic triennium quidem latebam ego et perſuadebam Achivis:
" Sed quum quartus venit annus, et advenerunt horæ
" Menſibus exeuntibus, diéſque multi circumacti-ſunt,
" Utique tunc demùm me, per famulas, canes non curantes,
" Deprehenderunt ſupervenientes, et increpuerunt verbis.
" Sic illud quidem perfeci, etiam nolens, ex neceſſitate:
" Nunc verò neque effugere poſſum nuptias; neque ullum aliud
" Conſilium invenio; valdè autem hortantur parentes

Ver. 136. ——Ὀδυσῆα ποθεῦσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.] Ἀμφίβολον, inquit *Euſtathius*, εἴτε πρὸς τὴν Ὀδυσέα, εἴτε πρὸς τὸ ἦτορ, κολλητέον τὸ φίλον. Vera autem poſterior conſtructio; ut liquet ex locis innumeris ubi eadem phraſis occurrit.

Ver. 139. Στησαμένῃ——ὑφαίνειν.] *Al.* Στησαμένη——ὕφαινον.

Ver. 143. ——μεταμώλια.] *Al.* μεταμώνια.

Ver. 144. ——εἰσότε.] *Al.* εἰς ὅτε.

Ver. 149. Ἔνθα κεν ἠματίη.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Ἔνθα κὴ ἠματίη· uti in vulgatis editum eſt ſuprà β', 104, ubi idem verſus occurrit. Ac verior videtur hæc lectio: Nam vocula κεν cum ſententiâ (ut opinor) hoc in loco non convenit.

Ver. 150. Νύκτας δ' ἀλλύεσκον.] Hinc *Ovidius*;

Durat opus vatum, Trojani fama laboris,
Tardâque nocturno tela retexta dolo.
Amor. lib. III, *Eleg.* ix, 29.

Et *Propertius*, de eâdem *Penelope*;

Conjugium falsâ poterat differre Minervâ,
Nocturno ſolvens texta diurna dolo.
Lib. II, *Eleg.* ix, 3.

Ver. 151. ——Ἀχαιούς.] Ἀντὶ τοῦ, μνηστῆρας· Uti notavit *Barneſius*. Vide ſuprà ad σ', 93.

Ver. 155. ——ὁμοκλήσαντ'.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ὁμόκλησαν. Quæ fortè et verior lectio. Nam verbum ὁμοκλέω nuſquam alibi apud Poëtam niſi voce *activâ* occurrit. Vide ad *Il.* ψ', 363; item ad ά, 51.

Ver. 158. ——μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες.] Vide ſuprà ad ό, 16.

Γήμασθ'· ἀχαλάα δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
Γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
Οἶκον κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζοι.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τ' ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἢ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
Πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
Ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

"Nubere; et ægrè fert filius victum devorantes,
"Cognoscens: jamjam enim vir *est* habilis maximè
"Ad domum curandam, cui utique Jupiter gloriam præbet.
"Sed et sic mihi dic tuum genus, undè sis;
"Non enim à quercu es olim-fabulosâ, neque à petrâ.
Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
"O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
"Nondum defines meum genus interrogare?
"Sed tibi enarrabo; certè quidem me doloribus utique dabis
"Pluribus, quàm teneor: hic enim mos, quandò à-patriâ
"Suâ absit vir tanto tempore, quanto ego nunc,
"Multas hominum per urbes errans, dolores patiens:
"Sed et sic dicam, quod me percontaris et interrogas.
"Creta quædam terra est, medio in nigro ponto,

Ver. 159. Γήμασθ'.] Vide suprà ad λ', 272.

Ver. 160. —— οἷός τε μάλιστα Οἶκον κήδεσθαι.] Ita infrà φ', 116, 117;

—— ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
Οἷός τ' ἦθη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.

Cæterùm *Henricus Stephanus* hîc inter varias lectiones rettulit οἷός τε, μέγας τε.

Ver. 161. —— τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] *Al.* κῦδος ὀπάζῃ. Cæterùm D^na *Dacier* hîc legendum existimat ὀπάζοι. "C'est un souhait (inquit) que "Penelope fait pour son fils." Malè omninó.

Ibid. —— κῦδος.] *Al.* ὄλβον. Atque ita legit MS à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 162. —— εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί.]

Qui genus? undè domo?——. *Æn.* VIII, 114.

Ver. 163. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.] Οἱ γὰρ παλαιοὶ ὑπελάμβανον τὸς πρὸ ἑαυτῶν ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι, διὰ τὸ τὰς τικτούσας εἰς τὰ σπήλαια ἐντιθέναι τὰ παιδία· ἔστι δὲ ὁ λόγος, ὃ γὰρ δὴ ἐκείνων εἶ σύ· —— πιθανὸν δὲ τὸς πάλαι ἀνθρώπους ἐν ταῖς ἐρημίαις τὰς μίξεις ποιεῖσθαι πλησίον δρυῶν καὶ πετρῶν. *Schol.* Παροιμιώδης ὁ λόγος καὶ —— καταφατικῶς μὲν ἀπὸ δρυὸς ἢ ἀπὸ πέτρης εἶναί τις λέγεται, ὅτε σὸν ἔστι γένος αὐτῷ εἰπεῖν· ἀποφατικῶς δὲ φαμὲν ὡς σὸν ἔστι τις ἀπὸ δρυὸς παλαιφάτου ἢ ἀπὸ πέτρης, ὅτε σὸν ἂν ἔχοι σιγῆσαι πόθεν ἐστίν. —— Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως νοηθῆναι τὸ ῥητὸν ὅτως ἁπλούστερον· εἰπέ μοι τὰ κατὰ σε· ὃ γὰρ ἂν εἴποις χρόνῳ μακρῷ ἀπειλῆφθαι τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην, ὡς τὰ ἐκ δρυὸς καὶ πέτρας παλαιὰ διηγήματα. *Eustath.* Hinc apud *Platonem*; Ἢ οἴει ἐκ δρυὸς ποθεν, ἢ ἐκ πέτρας τὰς πολιτείας γίγνεσθαι; *De Republ. lib.* VIII. Sed et aliam adhuc hujus phrasis explicationem affert *Eustathius* ad *Odyss.* κ', 290; Τὸ ἀπὸ δρυὸς, (inquit,) ἢ πέτρης εἶναί τινα, ἢ μόνον ἀρχαιογονίαν παλαιτάτην σημαίνει Ὁμηρικώτερον, ἀλλὰ καὶ ἦθος ἀτέραμνον. Quo sensu (notante *Duporto, in Gnomologiâ* ad hunc locum,) usurpatur apud *Plutarchum*; Καίτοι αὐδὲ αὐτὸς "ἀπὸ δρυὸς οὐδ' "ἀπὸ πέτρης" ἐγενόμην. *Consolat. ad Uxor. haud longè ab initio.* Et apud *Theocritum*; "—— πέ-"τρας ἀπόκομμ' ἀτεράμων." *Idyll.* X, 7. Et *Ciceronem*; "Non enim est è saxo sculptus, aut è ro-"bore dolatus." *Academic. lib.* IV. Et in *Tusculanis*; "Non enim filice nati sumus." *Lib.* III, *cap.* 6. Verùm ista interpretatio huic *Homeri* loco non convenit. Porrò *Clemens Alexandrinus* versum hunc alio adjecto hemistichio citat;

Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐστι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης·
Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστί·——. *Admonit. ad Gentes.*

Vide et ad *Il.* χ', 126.

Ibid. —— παλαιφάτου.] Παλαιὰ φατιζομένης, περὶ ἧς παλαιὰ μυθεύεται ——. Τινὲς δὲ παλαιφάγου, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ βαλανοφάγουν· παρὰ τοῦτο καὶ φηγὸς, ὡς φαγός τις οὖσα. *Schol. Etymologicon Magnum* et aliam hujus vocis interpretationem affert; Παλαιφαμένης, ἀντὶ τοῦ τ' πάλαι τετμημένης δρυός. Porrò apud *Hesychium*, notante *Barnesio*, legitur et παλαιφύτου.

Ver. 166. —— ἀπολλήξεις.] *Al.* ἀπιλήξεις, et ἀπολλήξῃς.

Ver. 170. Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος.] Vide suprà ad α', 3.

Ver. 172. Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.]

Creta Jovis magni medio jacet insula ponto.
Æn. III, 104.

Ver.

Καλὴ καὶ πίειρα, θεόῤῥυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
Πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.
Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τε Μίνως
Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,

" Pulchra et pinguis, circumflua; in eâ autem homines
" Multi, innumeri, et nonaginta urbes.
" Alia autem aliorum lingua mixta: insunt quidem Achivi,
" Insunt verò indigenæ-Cretenses magnanimi, insunt et Cydones,
" Dorienses(que trifariàm-divisi, eximiique Pelasgi.
" Apud hos autem est Cnossus magna urbs; ubi scilicèt Minos
" Novennalis regnabat Jovis magni confabulator,

Ver. 174. Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι.] Ἐπήνεγκε τῷ πολλοὶ, τὸ ἀπειρέσιοι, αὐξήσεως ἕνεκεν. *Schol.*

Ibid. —— καὶ ἐννήκοντα πόληες.] In *Iliade* ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην vocat Poëta;

Ἄλλοι δ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

Il. β', 649:

Quâ de re *Eustathius*; Ἐνενηκοντάπολις δὲ νῦν Κρήτη, ἡ ἐν Ἰλιάδι ἑκατόντολις, κατὰ περίπτειαν· ἀναγαστωθῆναι γάρ φασι δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἐπανελθόντος ἐξ Ἰλίου, ὅτε λευκὸν αὐτὸν ἀπήλαυνεν, ὃν ἦθετον παῖδα ὄντα, φύλακα τῆς βασιλείας κατέλιπε· δράκοντα θρεπτὸν, ὡς ὁ Λυκόφρων φησί· τὰς δὲ τοιαύτας δέκα πόλεις προσκτισθῆναι φασὶν ὕστερον μὴ τὰ Τρωϊκά. —— Ἕτεροι δὲ οὐχ ὡρισμένως ἐκεῖ νοοῦσι τὴν ἑκατόντολιν, ἀλλ' ἁπλῶς τὴν πολύπολιν. Καὶ εἴωθεν ὅταν ποτὲ λαμβάνειν τὸ ἑκατὸν, ἀντὶ τοῦ πρεσβεῖον τῶν τελῶν ἀριθμοῦ· κατὰ τὸ "ἑκατὸν θύσανοι," καὶ "ἑκατὸν πόλεων πυλέεσιν." Ὡς τε ἑκατόντολις Κρήτη, ἡ πολύπολις. Similitèr *Scholiastes* ad *Il.* β', 649, et ad hunc locum. Vide et *Strabonem, Geograph. lib.* X, *pag.* 735, *al.* 479; ubi de hâc re plura. *Virgilius Iliadem* secutus est;

Centum urbes habitant magnas ——.

Æn. III, 106.

Ver. 175. Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη.] Προῳκονόμησεν, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ, ἀπὸ τοῦ μὴ χρήσασθαι τῇ ἀπαλέκτῳ αὐτῶν. *Schol.* Sed hoc longiùs petitum.

Ibid. —— ἐν μὲν Ἀχαιοὶ, Ἐν δ' Ἐτεόκρητες &c.] Vide *Diodorum Siculum, Hist. lib.* V, *haud longè à fine*; et *Strabonem, Geograph. lib.* X, *pag.* 728, *al.* 475.

Ibid. —— ἐν μὲν Ἀχαιοὶ.] Μετὰ τὰ Ἰλιακὰ Ταλθύβιος ἐκ Μυκηνῶν ἤγαγεν ἀποικίαν. *Schol.*

Ver. 176. —— Ἐτεόκρητες.] Οἱ αὐτόχθονες Κρῆτες· ἢ οἱ Ἰθαγενεῖς. *Schol.*

Ibid. —— ἐν δὲ Κύδωνες.] *Strabo*, loco suprà citato, et hos *Cretæ* indigenas fuisse arbitratur: Τοὺς μὲν δὴ Ἐτεοκρῆτας καὶ τοὺς Κυδῶνας αὐτόχθονας ὑπάρξαι εἰκὸς· τοὺς δὲ λοιποὺς, ἐπήλυδας.

Ver. 177. Δωριέες τε τριχάϊκες.] Τριχῆ διαφθέντες· οἱ μὲν γὰρ Εὔβοιαν κατῴκισαν, οἱ δὲ Πελοπόννησον, οἱ δὲ Κρήτην. *Schol.* Alii autem, (uti et notat *Scholiastes*,) vocem τριχάϊκες aliter accipiunt. Κορυθαιόλος, ὁ συνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα· ὁ μεταποιηθὲν, ἐπὶ τοῦ Ἄρεος, ἔφη, [*Iliad.* χ', 132;] "Ἴσος Ἐνυαλίῳ "κορυθάϊκι." —— Ἐκ δὲ τοῦ "κορυθάϊκι," λύσεις τὸ, "Δωριέες τε τριχάϊκες" οἱ συνεχῶς τὰς τρίχας διὰ τὸ δραστικὸν κινοῦντες, καρηκομόωντες εἰρηνται. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 3, *ipso fine.* Eodem modo exponit *Etymologicon Magnum*; locum autem deinceps ex *Hesiodo* affert, ubi altero sensu usurpatur hæc vox: Ἡσίοδος δὲ, διὰ τὸ τριχῆ αὐτοὺς οἰκῆσαι· οἷον, "——πάντες δὲ τριχάϊκες καλέονται, Οὕνεκα τριστὴν "γαῖαν ἐκὰς πάτρης ἐδάσαντο." Τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπῴκησαν, Πελασγοὶ, Ἀχαιοὶ, Δωριεῖς. *Etymolog. Magn.* ad vocem Τριχάϊκες. Vide et *Strabonem, Geograph. lib.* X, *pag.* 729, *al.* 475.

Ibid. —— δῖοί τε Πελασγοί.] Vide *Strabonem, lib.* V, *pag.* 337, 338; *al.* 220, 221.

Ver. 178. Τοῖσι.] *Al.* Τῇσι.

Ibid. —— ἔνθα τε Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.] Μυθολογεῖται τὴν Εὐρώπης καὶ Διὸς [Ita ex MS *Barnesius*, pro vulgato τοῦ Διὸς] Μίνωα ἐν Κρήτῃ οἰκοῦντα διὰ συναιτίας ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν πατέρα παιδαγωγήσοντα· καὶ ὡς παρὰ σοφιστοῦ μανθάνειν τὰ δέοντα, ἀ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ χρόνου τὰς ἀποδείξεις διδόναι, ὧν μεμαθήκοι ἐν τῇ προτέρᾳ συναιετηρίδι παρὰ τοῦ Διός· ὅθεν καὶ τῶν πάντων αὐτῶν βασιλέα καταστῆσαι· τῇ τε γνώμῃ καὶ τῇ κρίσει διενεγκεῖν, ὥστε ἐν ᾅδου δικαστὴν γενέσθαι τῶν ἀδίκων ψυχῶν. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Πλάτωνι. *Schol.* Vide *Platonem in Minoë*; et *Strabonem, lib.* X, *pag.* 730, *al.* 476; *lib.* XVI, *pag.* 1105, *al.* 762.

Εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.

Euripid. Hippolyt. ver. 98; ubi *Scholiastes* hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 179. Ἐννέωρος.] Οἱ μὲν, ὅτι διὰ ἐννέα ἐτῶν τοῦ πατρὶ συνιὼν Διΐ, παρ' αὐτοῦ ἐμάνθανεν, ἅττινα εἴη δίκαια· οἱ δὲ, ὅτι συναιετὴς ὢν, βασιλεύειν ἤρξατο· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν, ὁμιλητὴς γενόμενος τοῦ Διός· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἐννέα ἔτη παρὰ τῷ πατρὶ ἐπαιδεύθη· φασὶ δὲ ἕτεροι, ὡς ταῖς τοῦ βασιλέων γνώμαις ῥᾳδίως πείθονται οἱ ὑποτεταγμένοι· ἀνιόντα δὴ αὐτὸν εἰς τὴν Ἰδην δίκα συναιετίας συνθεῖναι νόμους, καὶ φέροντα ἀφοσιωθῆναι ὡς ὑπὸ τοῦ Διὸς εἶεν δεδομένοι. *Schol. Plato* autem, loco jam suprà citato, vocem Ἐννέωρος exponit διὰ ἐνάτου ἔτους, *nono quoque anno.* Quam et veram omninò explicationem contendit *Casaubonus* in annotationibus ad *Strabonem, lib.* X, *pag.* 730, *al.* 476. " Atque hoc (inquit) est quod alii tra-
" dunt Minöem nono quoque anno solitum leges
" emendare et ἐπανορθοῦν." Vide et *Davisii* annotationes ad *Ciceronis Tusculana, lib.* II, § 13.

Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Αλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Ὤχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα·
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν εἰς ἀνέμοιο,
Ἱέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
Αὐτίκα δ' Ἰδομῆνα μετάλλα, ἄστυδ' ἀνελθών·
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν, αἰδοῖόν τε.
Τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἐνδεκάτη πέλεν ἠὼς
Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κτ' οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βῶς ἱερεύσας· ἵνα πλησαίατο θυμόν.
Ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
(Εἶλῃ γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ

"Patris mei pater, magnanimi Deucalionis.
"Deucalion nempè me genuit, et Idomeneum regem:
"Sed ille quidem in navibus roſtratis ad Ilium
"Abiit unà-cum Atridis; mihi verò nomen inclytum Æthon,
"Junior natu; ille etenim prior et melior.
"Illic Ulyſſem ego vidi, et hoſpitalia dedi:
"Etenim eum ad Cretam deduxit vis venti,
"Euntem ad-Trojam, ubi-abegiſſet à Maléis:
"Statuit autem in Amniſo, ubi ſcilicèt ſpecus Lucinæ,
"In portibus difficilibus: vix autem evaſit procellas.
"Statim verò Idomeneum quærebat, ad urbem profectus;
"Hoſpitem enim ipſum dicebat dilectúmque eſſe, reverendúmque.
"Ei autem jam decima vel undecima erat Aurora
"Digreſſo cum navibus roſtratis Ilium verſus.
"Illum quidem ego ad ædes ducens benè hoſpitio-excepi,
"Accuratè tractans, multis in domo ſuppetentibus;
"Et ei, cæteriſque ſociis, qui unà ipſum comitabantur,
"De-publico farinas dedi, et generoſum vinum collectum,
"Et boves ad-mactandum, ut explerent-ſibi animum.
"Illic duodecim quidem manebant dies nobiles Achivi;
"Coërcebat enim *eos* Boreas ventus magnus, neque in terrâ

Ibid. ——Διὸς μεγάλου ἑταῖρος.] Ἔστι δὲ τοῦτο Ὁμήρῳ ἐγκώμιον εἰς Μίνω διὰ βραχέων εἰρημένον, οἷον ὁσίῳ εἰς ἕνα τῶν ἡρώων ἐποίησεν Ὅμηρος.——Τὸ γὰρ, Διὸς ὄντα παῖδα, μόνον ὑπὸ Διὸς πεπαιδεῦσθαι, οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἐπαίνου. *Plato, in Minöe.* Οὐδὲν γὰρ ἧττον τοῦ βασιλεῖ προσῆκον ὡς τὸ τοῦ δίκης ἔργον.——Καὶ τοὺς βασιλεῖς Ὅμηρός φησιν, οὐκ ἐλεπόλεις, οὐδὲ ναῦς χαλκήρεις, ἀλλὰ θέμιστας παρὰ τοῦ Διὸς λαμβάνοντας, ῥύεσθαι καὶ φυλάττειν. Καὶ τοῦ Διὸς, οὐ τὸ πολεμικώτατον, οὐδὲ τὸ ἀδικώτατον καὶ φοινικώτατον τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ τὸ δικαιότατον, ὁμιλητὴν καὶ μαθητὴν προσηγόρευκεν. *Plutarch. in Demetrio.*

Ibid. ——ὁμιλητής.] Ὁμιλητής. *Schol.* Συνουσιαστὴν τοῦ Διὸς εἶναι τὸν Μίνω [σημαίνει.] Οἱ γὰρ ὅμιλοι, λόγοι εἰσί· καὶ ὁμιλητὴς, συνουσιαστὴς ἐστὶ τῶν λόγων. *Plato, loco ſuprà citato.*

Ver. 188. ——Ἀμνισῷ.] Ἀμνισὸς, πόλις καὶ ποταμὸς Κρήτης. *Schol. Al.* Ἀμνισσῷ.

Ibid. ——ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης.] Μίνω δὲ φασὶν ἐπινεῖμαι χρῆσαι τοῦ Ἀμνισῷ, ὅπου τὸ τῆς Εἰλειθυίας ἱερόν. *Strabo, lib. X, pag. 730, al. 476.*

Ibid. ——Εἰλειθυίης.] Τῆς ἀφωρισμένης ταῖς τικτούσαις θεᾶς. *Schol.*

Ver. 190. ——μετάλλα.] *Al.* μετάλλαιν.

Ver. 191. ——γάρ μιν.] *Al.* γάρ οἱ.

Ver. 192. ——δεκάτη ἢ ἐνδεκάτη.] Ψευδόμενοι, ἐπὰν λέγωσί τι μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πιθανώτεροι δοκεῖσιν εἶναι. *Schol.*

Ver. 195. ——φιλέων.] Vide ad *Il.* α, 338; et υ, 304.

Ver. 197. Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα.] Τὸ ὃ δημόθεν δοῦναι ἄλφιτα καὶ οἶνον, ἐξ ἧς, δηλοῖ ἔθος εἶναι ξενίζειν δημοσίᾳ τοὺς ἀξίους. Οὕτω καὶ Ἀλκίνοος, [*ſuprà* ν', 13, 14,] καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἄριστοι, ἀνδρακὰς δόντες δῶρα τῷ Ὀδυσσεῖ, ὕστερον ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον, ἐποίησαν τὰ ῥηθέντα ἐκεῖ. *Eustath.*

Ibid. ——ἀγείρας.] *Al.* ἀείρας.

Ver. 200. Εἶλει γὰρ Βορέης.] Verſiones pleræque reddunt, "*Flabat enim Boreas.*" Sed minùs rectè: Ut liquet ex aliis locis ubi vox Εἰλέω occurrit. Vide *Iliad.* β', 294; Υ', 215; *Odyſſ.* μ', 210; χ', 460.

Εἷα ἴσαϑ· χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων·)
Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Τῆς δ' ἄρ' ἀκουάσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς·
Ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἣν τ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύοι·
Τηκομένης δ' ἄρα τ' ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
Ὡς τ τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
Κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὥστε κέρα ἔστασαν, ἠὲ σίδηρος,

" Sinebat ſtare; infeſtus verò aliquis excitavit deus:)
" Tertiodecimo autem ventus cecidit: illi verò avehebantur.
Ita fingebat, mendacia multa dicens veris ſimilia:
Illi autem audienti fluebant lachrymæ, liquefiebátque cutis:
Sicut autem nix liquefit in ſummis montibus,
Quam ſcilicèt Eurus liquefecit, poſtquam Zephyrus diffuderit;
Liqueſcente autem eâ fluvii implentur fluentes:
Sic ejus liquefiebant pulchræ genæ lachrymas-fundentis,
Flentis ſuum virum aſſidentem: at Ulyſſes
Animo quidem lugentem ſuam miſerabatur uxorem,
Oculi autem tanquam cornua ſtabant, aut ferrum,

Ver. 201. —— ὦρορε.] Vox ὦρορε hoc in loco non eſt à Perfecto ὄρορα, ſed ab Aoriſto ὦρορον. Alioqui non conſtaret Temporum ratio. Vide ad *Il.* ά, 37.

Ver. 203. Ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.]

Ἴσμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
Heſiod. Theogon. ver. 27.

Obſcuris vera involvens———. *Æn.* VI, 100.

Facit illud veriſimile quod mendacium eſt.
Plaut. Pſeudol. Scen. IV, *ver.* 10.

Καὶ γὰρ ἡ ποιητικὴ χάριν ἔσχε καὶ τιμὴν τοῖς πεπραγμένοις ἐοικότα λέγειν· ὡς Ὅμηρος ἔφη, " Ἴσκε ψεύδεα πολ- " λὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα." *Plutarch. de Gloriâ Athenienſium.* Porrò *Strabo* hoc ad *Homeri* Poëſin in univerſum transfert: Οὕτω δὴ (inquit) τόν τε Ἰλιακὸν πόλεμον γεγονότα παραλαβὼν ἐκόσμησε ταῖς μυθοποιΐαις, καὶ τὴν Ὀδυσσέως πλάνην ὡσαύτως. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθοῦς ἀνάπλειν καινὴν τερατολογίαν, οὐκ Ὁμηρικόν. Προσπίπτει γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὡς πιθανώτερον, ἂν οὕτω τις ψεύδοιτο, εἰ καταμίσγοι τι καὶ αὐτῶν τῶν ἀληθινῶν· ὅπερ καὶ Πολύβιός φησι περὶ τ Ὀδυσσέως πλάνης ἐπιχειρῶν. Τοιοῦτο δ' ἐστὶ καὶ τὸ, " Ἴσκε, ψεύδεα πολλὰ " λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·" οὔτε γὰρ πάντα, ἀλλὰ πολλὰ εἶπε· καὶ ἂν ἦν ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Geograph. lib.* I, *pag.* 37, 38; *al.* 20. Διεδίδαχε ὃ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψεύδη λέγειν ὡς δεῖ. *Ariſtot. de Poëtic. cap.* 24.

Ibid. Ἴσκεν.] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι ἀντὶ τοῦ " ἔλε- " γεν" ἐκδέχονται· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ἀντὶ τοῦ " ἤϊσκεν," ἃ ἐστιν εἴκαζεν, ἀπεικονίζων πρὸς ἀλήθειαν. *Euſtath.* Poſteriori ſenſu occurrit hæc vox *Iliad.* λ', 798; π', 41; *Odyſſ.* δ', 279. Alteri autem ſenſui favere videtur χ', 31 infrà;

Ἴσκεν ἔκας δ' ἀνὴρ———.

Vide *Apollon. Argonaut. lib.* II, 240; III, 396; item *lib.* I, 834; ubi *Scholiaſtes*; Τὸ ὃ " ἴσκεν" ἐνταῦθα μὲν ἀντὶ τοῦ " ἔλεγε·" παρὰ δὲ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ " ὁμοίου."

Ver. 204, 205, 207, 208. —— τήκετο δὲ ——— Ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' —— Τηκομένης δ' ἄρα —— Ὡς τ τήκετο.] De hujuſmodi vocis unius repetitione, *Hermogenes*; Ταυτότητι ὀνομάτων χρησόμεθα,—— ὅταν τῷ πράγματι ἓν ὄνομα ᾖ τὸ ἐναργέστατον· τότε γὰρ ἂ δεῖ χορηγίαν ζητεῖν τὴν ἀφανίζουσαν τὴν ἐνάργειαν τοῦ πράγματος· ἐὰν δέ τις παραλάβῃ, ἐπίδειξιν μὲν ἄκαιρον ἐποιήσατο, τὴν χρείαν δ' ἀπολώλεκε τ συγγραφῆς. Ὅμηρος, " Ὡς δ' χιὼν κατατήκετ' &c." Οὔτε τὸ λείβεται, ὅτε τὸ χεῖται, ὅτε τὸ λύεται, ὅπως ἁρμόζει, ὡς τὸ " τήκεται." Ὄψις γάρ ἐστι χιόνος ἀναλισκομένης ἡ τηκεδών. *Hermog.* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 4. Quandò è contrario multiplici et compoſitâ verborum copiâ utendum ſit, vide ad *Il.* λ', 279.

Ver. 206. —— καταχεύοι.] *Al.* καταχεύῃ.

Ver. 208. Ὡς τ τήκετο.]

Liquitur, ut quondam Zephyris et ſolibus ictæ
Solvuntur teneræ, vere tepente, nives.
Conſolat. ad Liv. Auguſt. (*Ovidio* vulgò aſcript.) *ver.* 101.

Ver. 211. Ὀφθαλμοὶ δ' ὥστε κέρα ἔστασαν.] Sententiam hîc minùs rectè accipit D^na *Dacier:* " Ulyſſe" inquit " eſt ici en proye tout à la fois, " non ſeulement à l' étonnement, à l' admiration, " et à la compaſſion; mais au deſir de conſoler " Penelope, et à la douleur de ne le pouvoir. En " cet état la vûë eſt fixe et arrêtée, comme ſi on " avoit perdu tout ſentiment." *Plutarchus* autem rectè; Καὶ πνεῦμα δήπου καὶ νεῦρα καὶ ὀστᾶ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος ἄλογά ἐστιν· ἀλλ' ὅταν ὁρμὴν γένηται, σείσαντος ὥσπερ ἡνίας τοῦ λογισμοῦ, πάντα τέτακται καὶ σιωπᾷ καὶ ὑπακούει.——Ἄριστα δ' ὁ Ποιητὴς τὸ συμπαθὲς καὶ συγκαταχηματιζόμενον τῷ λόγῳ τοῦ ἀλόγου παρίστησι διὰ τούτων· " ——Ὀφθαλμοὶ δ' " ὥστε κέρα ἔστασαν &c:" ὅπως κατήκοον εἶχε τ κρίσεως καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ αἷμα καὶ τὸ δάκρυον. *De Virtute Morali.* Et in libro de *Garrulitate*; Ὁ δ' Ποιητὴς

Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθεν.
Ἡ δ' ἐπεὶ ἂρ τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
Νῦν μὲν δή σευ, ξεινέ γ', ὀΐω πειρήσεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
Εἰπέ μοι, ὁπποῖ' ἄσσα περὶ χροΐ εἵματα ἕσσο,
Αὐτός θ' οἷος ἦεν, καὶ ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι, δεινὸν ἔπος τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
Χλαῖναν πορφυρέην διπλῆν ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
Διπλῆν· αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν
Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,

Immoti in palpebris; dolo nempè ille lachrymas occultabat.
Illa verò poſtquam ſatiata eſt lachrymoſo luctu,
Iterùm ipſum verbis reſpondens allocuta eſt;
" Nunc quidem demùm te, hoſpes, puto *me* experturam,
" An verè profectò illic cum eximiis ſociis
" Hoſpitio-exceperis in ædibus meum maritum, ſicut dicis.
" Dic mihi, qualia quædam circa corpus veſtimenta indutus erat,
" Ipſéque qualis erat; et ſocios, qui eum comitabantur.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" O mulier, difficile tanto tempore ſeorsùm cùm abfuerim
" Dicere; jam enim ei vigeſimus annus eſt,
" Ex quo illinc ivit, et meâ abiit à patriâ:
" Verùm et ſic dicam, ſicut mihi imaginatur cor.
" Lænam purpuream villoſam habebat nobilis Ulyſſes,
" Duplicem; at ei fibula auro facta erat
" Calamis geminis; antrorsùm verò *opus*-variegatum erat:
" In anterioribus pedibus canis tenebat varium hinnulum
" Palpitanti inhians; hoc autem admirabantur omnes,

Ποιητὴς (inquit) τὸ λογιώτατον Ὀδυσέα σιωπηλότατον πεποίηκε·—— Αὐτὸς δὲ [Ὀδυσεὺς] τῇ Πηνελόπῃ παρακαθήμενος, " Θυμῷ μὲν γοόωσαν ἐὴν ἐλέαιρε γυναῖκα, " Ὀφθαλμοὶ δ' ὑπὸ κήρας ἔσασαν, ἠὲ σίδηρος, " Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισιν." Οὕτω τὸ σῶμα μέσον ἦν αὐτῷ πανταχόθεν ἐγκρατείας καὶ πάντα ἔχων ὁ λόγος εὐπειθῆ καὶ ὑποχείρια, προστάττει τοῖς ὄμμασι μὴ δακρύειν, τῇ γλώττῃ μὴ φθέγγεσθαι, &c. Hanc ſcilicèt veram eſſe hujus loci explicationem liquet ex ſequenti " δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθε." Vide et ſuprà ad σ', 211.

Ibid. ——ὑπὸ κήρας.] Τόξα· ἵνα ᾖ, τεταμένους εἶχε τοὺς ὀφθαλμούς, ὥσπερ τόξα· ἢ ἄλλως, τὴν φύσιν τοῦ κήρατος ἐφείλατο· σκληρὸν γάρ. *Schol.* Pro poſteriori expoſitione facit ſequens, ἠὲ σίδηρος.

Ver. 212. ——δόλῳ δ' ὅγε.] Apud *Plutarchum, de Virtute morali*, δόλῳ δέ γε.

Ver. 213. ——τάρφθη.] *Al.* τάρπη.

Ver. 221. ——ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα Εἰπέμεν.] Καὶ Ὀδυσεὺς ἑαυτὸν μὲν οἷος ἦν, σιωπᾷ· μὴ καὶ ἐφεγγόμενος εὐθὺς ἀναγνωρισθῇ, ἐπιλεγομένης δ' γυναικὸς τὰ σημεῖα·——εἶτα δὲ ἐφόρει εἵματα, ἐρεῖ ἀναμνησθείς. *Euſtath.*

Ver. 222. ——γάρ οἱ.] *Al.* γάρ μοι.

Ver. 224. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω.] *Al.* Αὐτάρ τοι ἐρέω· et Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω.

Ibid. ——ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.] Ὡς μοι ἀναφέρει ἡ ψυχὴ, ὡς δεδιήνηται. *Schol.*

Ver. 226. Διπλῆν.] Τὸ δὲ διπλῆν αὐτῆς καὶ ἡ μία περόνη, μανθυοειδῆ αὐτὴν εἶναι δηλοῖ· ἐκ κύκλῳ ἀμπέχουσαν, ἀλλὰ διπλωμένῳ κατὰ τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν δεξιᾶς τε ἀριστερᾶς, ἀφιεῖσαν δὲ ἄνετα, ὡς καὶ προειδηλώθη, τὰ δεξιά. *Euſtath.*

Ibid. ——αὐτάρ οἱ.] Vide ad *Il.* ά, 51. *Al.* αὐτάρ τοι.

Ver. 227. Αὐλοῖσιν.] Ῥάβδοις εὐθείαις, εἰς ἃς καταχλείονται αἱ περόναι. *Schol.*

Ibid. ——πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν.] " Operis *Muſivi* (inquit *Barneſius*) apud *Græcos* Antiquitas " vel hinc notanda, *Sidoniis*, *Hebræis*, atque *Ægyptiis* ortum ferens; dein *Medis*, *Perſis*, atque *Indis*. " *Ariſtophanes*, ἐν βατράχοις, (*ver.* 968;) Οὐκ ἐπαλεκτρυόνας, ὅτε τραγελάφους, ἅπερ σὺ, Ἐν τοῖσι παραπετάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν."

Ver. 228. ——ἐλλὸν.] Νεβρὸν, νεογνὸν ἔλαφον. *Schol.*

Ver. 229. Ἀσπαίροντα λάων.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἁπλαύων, ἁπλαυσικῶς ἔχων· ὁ δὲ Κράτης λάων φησὶν, ἀντὶ τοῦ βλέπων· ὅθεν κατὰ στέρησιν, ἀλαὸς ὁ τυφλός. *Schol.* Et *Etymologicon Magnum*, in voce ἀλαὸς, exponit, βλέπων. Cæterùm fuerunt, notantibus *Scholiaſte* et *Euſtathio*, qui hîc legendum voluerint, Ἀσπαίροντ'

Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
Αὐτὰρ ὁ, ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἤσπαιρε πόδεσσι.
Τὸν δ' ἐ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροΐ σιγαλόεντα,
Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κατ' ἰχαλέοιο·
Τὼς μὶ ἔλω μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν, ἠέλιος ὡς·
Ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Οὐκ οἶδ', εἰ ταύδε ἕστο περὶ χροΐ οἴκοθ' Ὀδυσσεὺς,
Ἤ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
Ἤ τίς πε καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
Ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
Καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα
Καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηός.
Καὶ μέν οἱ κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτῷ
Εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔλω περ·
Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχρως, ὀλοκάρηνος·
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
Ὧν ἑτάρων Ὀδυσεὺς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Σήματ' ἀναγνῶσιν, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.

"Quòd hi aurei exiſtentes, hic quidem inhiabat hinnulum ſuffocans;
"At ille, effugere ardens, palpitabat pedibus.
"Tunicam verò animadverti circa corpus ſplendidam,
"Qualem cepâ tunicam de aridâ:
"Ita quidem erat mollis; ſplendida autem erat, ſol veluti:
"Profectò quidem multæ ipſam admiratæ ſunt mulieres.
"Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuâ:
"Neſcio, an hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulyſſes,
"An aliquis ſociorum dederit veloci in navi eunti,
"Aut aliquis alicubi etiam hoſpes; quoniam multis Ulyſſes
"Erat charus: pauci enim Achivorum erant ſimiles.
"Et ei ego æreum enſem, et duplicem dedi *veſtem*
"Pulchram, purpuream; et talarem tunicum:
"Honoratè autem dimittebam benè-tabulatâ in navi.
"Et quidem eum præco paulò major-natu ipſo
"Comitabatur, et hunc tibi dicam, qualis ſcilicet erat:
"Gibboſus in humeris, nigrâ-cute, criſpo-capite;
"Eurybates verò nomen erat: honorabat autem ipſum ſupra cæteros
"Suos ſocios Ulyſſes; quòd ſibi animo congrua ſentiret.
Sic dixit: illi autem adhuc magis deſiderium excitavit luctûs,
Signis agnitis, quæ ei accurata dixit Ulyſſes.

Ἀσπαίρουθ' ὑλάων. Sed minùs rectè: ut liquet ex verſu ſequenti, ubi iterùm occurrit vox λάε· neque ullus iſti conjecturæ locus.

Ver. 230. Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὲν.] Vide ſuprà ad μ', 73.

Ver. 231. —— ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἤσπαιρε.] Hinnulum luctantem, et ad effugiendum impetus facientem, optimè depingunt hujus verſûs numeri.

Ver. 233. Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κατὰ ἰχαλέοιο.] Κρομύου δὲ λοπὸς, λέπυρον, παρὰ τὸ λέπω· καὶ τοῦτο ὃ χλωρᾷ, παχὺς καὶ ὁ τοιοῦτος· ἀλλὰ ἰχαλέου. Τοῦτο δέ φασι πρὸς τὸ εὔτονον ἐῤῥέθη τῶν χιτώνων καὶ ἰσχνόν· ὁ γὰρ χλωρὸς λαπὸς οὐκ εὐτόνως ἔχει. *Euſtath.* Atqui propter mollitiem, cepis aridi tunicæ comparatur veſtis; ut liquet ex ſequenti, Τὼς μὲν ἔλω μαλακός.

Ibid. —— κατὰ ἰχαλέοιο.] *Al.* καταϊχαλέοιο.

Ver. 242. —— καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.] Οἱ μὲν τέλειον, σωματοτερματιζόμενον ὅλῳ τῷ σώματι, ποδήρη. Οἱ δὲ σύμμετρον, καὶ μήτε ἐνδεᾶ, μήτε ὑπέρμετρον. *Schol.* Eâdem phraſi utitur *Heſiodus*, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, *ver.* 155;

Χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.

Ver. 243. Αἰδοίως.] *Al.* Αἰδοῖος.

Ver. 244. Καὶ μέν οἱ.] *Barneſius* edidit, Καὶ μήν οἱ. At nullâ allatâ auctoritate.

Ver. 246. Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος.] Ita ex *Etymolog. Magn.* ex *Schol.* MSS. et ex Veterum Exemplarium nonnullis edidit *Barneſius*. Quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Henricus Stephanus* aliique hîc habent Γυρὸς ἔλω ὤμοισι, μελανόχρως. Quod ferri non poteſt; niſi pro ὤμοισι legas ὤμοις· uti et in unâ Editione ſcriptum repperit *Barneſius*.

Ver. 248. —— ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη.] Τετίμηται δὲ ἀνδρίαν, ἢ γένος, ἤ τι τοιοῦτον, ἀλλ' ὅτι ἀρτίφρων ἦν τοιοῦτος γὰρ ὁ φρεσὶν ἄρτια εἰδώς. *Euſtath.* Sed vide ad *Il.* ε, 326.

Ver. 250, 251. Σήματ' ἀναγνῶσιν,—— Ἦ δ' ἐπεὶ ἴδεν.] Deſunt hi duo verſus in MS à *Tho. Bentleio* collat. Prior tamen non rectè videtur abeſſe; poſterior fortaſsè, ex *ver.* 213 ſuprà, huc irrepſerit.

Ibid.

Ἡ δ' ἐπεὶ ὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·
Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρ πρ ἐὼν ἐλεεινὸς
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλ τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἱ δ' ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμυ· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
Κείνῳ ἄγαλμ' εἶναι· ἣ δ' ὄχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἶκαδε νοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
Ὤιχετ' ἐποψόμενος κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
Τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν·
Καὶ γάρ τίς τ' ἄλλοιον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κυρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἢ Ὀδυσῆ, ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
Ἀλλὰ γόυ μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστυ ἄκουσα,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωὸν· αὐτὰρ ἄγ' εἰμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἑρίηρας ἑταίρυς
Ὤλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θρινακίης ἀπὸ νήσυ ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ

Ea autem postquam satiata est lachrymoso luctu,
Utique tunc ipsum verbis respondens allocuta est;
" Nunc quidem demùm mihi, hospes, anteà quidem cùm-esses miserabilis
" In ædibus meis, charúsque eris, honorabilisque:
" Ipsa enim hæc vestimenta ego præbui, qualia dicis,
" Plicata ex thalamò; fibulámque imposui splendidam,
" Illi ornamento ut-esset: eum autem non susciplam rursus
" Domum reversum, dilectam in patriam terram,
" Ita scilicèt malo fato cavâ in navi Ulysses
" Abiit visurus malum-Ilium non nominandum.
Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Nè ampliùs nunc corpus pulchrum macera; neque omninò animum
" Tabefac, virum lugens; at succenseo quidem nihil:
" Etenim quævis et aliusmodi luget virum amissum,
" Cui-virgo-nupserit, cui filios pepererit amore mixta,
" Ac Ulyssem, quem aiunt diis similem esse.
" Sed à-luctu quidem cessa, meî autem adverte sermonem;
" Verè enim tibi loquar, neque celabo,
" Quomodo jam Ulyssis ego de reditu audivi,
" Propè Thesprotorum virorum in ubere populo,
" Vivi: quinetiam ducit res-pretiosas multas et egregias,
" Petens per populum: at dilectos socios
" Perdidit, et navem cavam in nigro ponto,
" Trinacriâ ab insulâ veniens: irati enim sunt ipsi

Ibid. ——πέφραδ'.] Vide ad *Il.* β', 314; et ξ', 500.

Ver. 255. Αὐτὴ.] *Al.* Αὐτίκα.

Ver. 256. ——περόνην τ'.] *Al.* περόνην δ'.

Ver. 257. ——εἶναι.] *Al.* ἔμμεναι.

Ver. 260. ——κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν.] Ἄλλα δὲ τοιαῦτα συντιθέναι εἰς διαβολήν τινων, ὡς δυσωπύμων· ὡς τὸ " Δύσπαρι" καὶ ——Ἴλιον " κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν" ἀφ' οὗ τῆ " οὐκ ὀνομαστὴν," τὸ δυσώνυμον ἐπεσημήνατο. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 16. Κακοίλιον ἡ Τροία ἐστὶν, ὡς μὴ ἀξία ἦκειν τινὶ μηδὲ εἰς μνήμην, ἀφ' τὰ ἐν αὐτῇ κακά. Οὕτω καὶ Δύσπαρις ἐν Ἰλιάδι ὁ Ἀλέξανδρ καὶ αἰνελένη, ἡ Ἑλένη· ἢ διὰ φαυλότητα κλήσεων, ἀλλ' ὅτι κακῶν ἐγίνοντο αἴτιοι· διὸ ἴσως οὐδὲ μνήμης ἄξιοι ἦσαν ἄχρι κλήσεως. *Eustath.*

Ilion et Tenedos, Simoïsque et Xanthus et Ide,
Nomina sunt ipso penè timenda sono.
Ovid. Heroïd. Epist. XIII, *ver.* 53.

Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus hîc legit ὀνομαστόν.

Ver. 261. Τὴν δ'.] Ita rectè *Barnesius*; quippè *Penelopen* hîc alloquitur *Ulysses*. *Henricus Stephanus* aliique corruptè, Τὸν δ'.

Ver. 263. ——ἀναίρεο.] *Al.* ἀναίρεο.

Ver. 268. ——ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον.] *Al.* μύθων.

Accipite ergò animis, atque hæc mea figite dicta.
Æn. III, 250.

Ver.

Ζεύς τε καὶ Ἥλιος· τῷ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπις νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσῳ
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
Οἳ δή μιν ῥεῖα κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσαντο,
Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
Οἴκαδ' ἀπήμαντον· καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
Ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
Ὡς πέρι κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
Οἶδ' Ὀδυσεύς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
Ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·
Ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἑπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
Οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν.
Ὡς ὁ μὲν ὕττως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
Ἀγχι μάλ'· οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω·

" Jupitérque et Sol: hujus enim boves interfecerunt ſocii.
" Illi quidem omnes perierunt undoſo in ponto:
" Hunc autem ſuper carinâ navis ejecit unda in continentem,
" Phæacum in terram, qui propinqui-diis ſunt:
" Qui ſanè ipſum ex animo, deum veluti, honorabant,
" Et ei multa dederunt; mitteréque ipſum volebant ipſi
" Domum incolumem: et jam pridem hîc Ulyſſes
" Fuiſſet; ſed ei hoc ſcilicèt utilius viſum eſt animo,
" Opes colligere multam ſuper terram eunti:
" Adeò aſtutias multas præ mortalibus hominibus
" Novit Ulyſſes; neque quiſquam contenderet homo alius:
" Sic mihi Theſprotorum rex dixit Pheidon;
" Jurabat autem ad me ipſum, libans in domo,
" Navem deductam, et paratos eſſe ſocios,
" Qui jam ipſum deducent dilectam in patriam terram.
" Sed me priùs dimiſit; contigit enim ut iret navis
" Virorum Theſprotorum in Dulichium tritici-ferax.
" Et mihi poſſeſſiones oſtendit, quot collegerat Ulyſſes:
" Et ſanè in decimam generationem alium adhuc alerent,
" Quotquot ei in ædibus res-pretioſæ jacebant regis.
" Ipſum autem in Dodonem dixit iviſſe, ut dei
" Ex quercu alto-vertice Jovis conſilium audiret,
" Quomodo rediret dilectam in patriam terram,
" Jam diù abſens, an palàm, an clàm.
" Sic ille quidem ita eſt ſalvus, et veniet jam
" Propè valdè; neque ampliùs longè ab amicis et patriâ terrâ
" Diù aberit: omninò autem tibi juramenta dabo;

Ver. 278. ——ἔκβαλε.] *Al.* ἔμβαλε.

Ver. 283. Ἥλιος.] *Al.* Εἶλιος.

Ver. 285. ——πέρι.] Ita *Barneſius:* Quam lectionem et præfert *Henricus Stephanus:* " Πέρι," inquit, " jungo cum ἀνθρώπων, pro φέριστος, ut aliis " compluribus locis anteà ponitur, et infrà (υ, 33) " in πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν." Vulgati hîc habent περί.

Ver. 286. ——ἐρίσσειε.] Ita rectè edidit *Barneſius:* Atque ita MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* ἐρίσσειε· Quod antepenultimam corripit. Vide ad *Il.* α, 6 et 140.

Ver. 288. Ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν &c.] Μέμνηται δὲ ἀναιρεφαλαιωτικῶς καὶ νῦν, καθὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Εὔμαιον, τοῦ τε Θεσπρωτῶν βασιλέως Φείδωνος. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ξ', 323, 327, 331.

Ibid. ——ἀποσπένδων.] *Al.* ἐπισπένδων.

Ver. 295. Ὅσσα.] MS à *Tho. Bentleio* collatus habet Τόσσα. Atque ita in Vulgatis legitur ſuprà ξ', 326.

Ver. 296. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι.] Vide ſuprà ad ξ', 327.

Ver. 297. ——ἐπακούσῃ.] *Al.* ἐσακούσῃ.

Ἴσῳ νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὔπατος καὶ ἄριστος,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἣ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷ δ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Τῷ μὲν φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἱσταμένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια·
Αἴ γὰρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,
Ἔξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τίς σε σαωσάντομενος μακαρίζοι.
Ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὡς ἔσεταί περ·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
Τεύξῃ· ἐπεὶ οὔτοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, (εἴποτ' ἔην γε,)
Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
Ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνὴν,
Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
Ὡς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
Ἠῶθεν δὲ μάλ' ὄρι λοέσσαι τε χρῖσαί τε,
Ὡς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
Τῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, ὐδέ τι ἔργον
Ἐνθάδ' ἔτι πρήξῃ, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
Πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
Ἀλλάων περέιμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,

"Sciat nunc Jupiter primùm, deorum ſummus et optimus,
"Lárque Ulyſſis eximii, quem adveni;
"Certè quidem hæc omnia perficientur, ſicut dico:
"Hoc autem ipſo anno veniet hue Ulyſſes,
"Hoc quidem exeunte menſe, illo autem inſtante.
Hunc autem rursùs allocuta eſt prudens Penelope;
"Utinam enim hoc, hoſpes, verbum perficiendum fit:
"Ita citò cognoſceres amicitiámque, multáque dona,
"Ex me; adeò ut aliquis te occurrens beatum-diceret.
"Sed mihi fic in animo putatur, ſicut erit videlicèt;
"Neque Ulyſſes ampliùs domum veniet, neque tu deductionis
"Potiêris: quoniam nequaquam rectores ſunt in domo,
"Qualis Ulyſſes erat inter viros, (ſi quidem unquam fuit,)
"Ad hoſpites venerandos dimittendos et excipiendos.
"Sed ipſum, famulæ, lavate; deponitéque cubile,
"Strata, et lænas, et integumenta ſplendida;
"Ut benè calens ad aureo-ſolio auroram perveniat.
"Manè autem valdè maturè lavatéque ungitéque,
"Ut intùs apud Telemachum dejentaculo cogitet
"Sedens in domo: ei autem gravius *erit*, qui illorum
"Hunc moleſtiâ-afficiet pernicioſus; neque quod opus
"Hîc ampliùs efficiet, valdè licèt iratus gravitér.
"Quomodo enim de-me tu, hoſpes, ſcies, ecquid mulieribus
"Aliis præſtem mente, et prudenti conſilio,

Ver. 304. Ἰσίη] Ita hîc MS è *Tho. Bentleio* collatus; et Editiones plurimæ. Vide ſuprà ad ξ', 159; ρ', 156.

Ver. 306. Τῷ δ' αὐτῷ λυκάβαντος.] Vide ſuprà ad ξ', 161.

Ver. 307. Τῷ μὲν φθίνοντος μηνός.] Vide ſuprà ad ξ', 162.

Ibid. —— φθίνοντος.] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 314. —— ὅτοι.] *Al.* ὅτι.

Ibid. —— εἰσὶν σὺ οἴκῳ.] *Al.* εἰσ' σὺν οἴκῳ.

Ver. 315. —— εἴποτ' ἦεν γε.] Vide ad *Il.* γ', 180.

Ver. 316. Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν.] Vir eruditus *Henricus Stephanus* legendum hîc conjicit αἰδοίως ἀποπεμπέμεν ex verſu videlicèt ſuprà 243; "Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηΐ." Conjecturâ non malâ: Attamen mutato nihil opus; cùm "ξείνοι αἰδοῖοι" phraſis Poëtæ alibi uſitata.

Ibid. —— ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.]
Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Suprà ο', 74.

Ver. 318 et 337. —— ῥήγεα.] Vide ad *Il.* ω', 644.

Ver. 319. —— εὖ θαλπιόων.] *Al.* εὐθαλπιόων.

Ver. 320. Ἠῶθεν.] *Al.* Ἠῶθι.

Ver. 323. —— ἀνιάζῃ.] Vide ad *Il.* ο', 24.

Ibid. —— ὐδέ τι ἔργον.] *Al.* ὐδέ τοι ἔργον· et ὐδέ κεν ἔργον.

Ver. 324. Ἐνθάδ' ἔτι.] *Al.* Ἐνθάδε τι.

Ver. 326. —— περίειμι.] *Al.* πέρι εἰμι.

Ibid. —— ἐπίφρονα.] *Al.* ἐχέφρονα. Atque ita in commentario citat *Euſtathius.*

Εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἱμένος, ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
Ὅς μὲν ἀπηνής τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
Τῷδε καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
Ζωῷ· ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
Ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
Ἠχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Κείω δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀϋπνους νύκτας ἴαυον·
Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
Ἄεσα, καί τ' ἀνέμεινα ἐΰθρονον ἠῶ δῖαν.
Οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
Γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
Τάων, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,

"If squalidus, malè indutus, in ædibus
"Conviveris? homines autem brevis-ævi ſunt.
"Qui quidem crudelis et ipſe ſit, et crudelia ſentiat,
"Huic imprecantur omnes homines dolores in-poſterum
"Vivo; at mortuum ſanè probris-inſequuntur omnes:
"Qui autem bonus ipſe ſit, et bona ſentiat,
"Hujus quidem gloriam latam hoſpites perferunt
"Omnes ad homines, multique eum eximium dicere-ſolent.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
"O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyſſis,
"Profectò mihi lænæ et integumenta ſplendida
"Odio-erant, quandò primùm Cretæ montes nivales
"Reliqui in navi proficiſcens longis-remis-inſtructâ.
"Cubabo autem, ſicut anteà ſcilicèt inſomnes noctes ducebam:
"Multas enim jam noctes ſordido in cubili
"Requievi, et expectavi pulchro-ſolio auroram divinam.
"Neque omninò mihi lotio pedum grata animo
"Eſt: neque mulier pedem tanget noſtrum
"Earum, quæ tibi in domo miniſtræ ſunt;

Ver. 327. Εἴ κεν.] *Al.* Αἴ κεν.
Ibid. ——ἀϋσταλέος.] Αὐχμῶν. *Schol.*
Ver. 328. ——ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.]
Χὠς βραχὺν ἐκ μοίρας λάχομεν χρόνον ——.
Bio, Idyll. V, *ver.* 14.
—— breve et irreparabile tempus
Omnibus eſt vitæ ——. *Æn.* X, 467.
Τοῦτο πρὸς τὴν εὐφημίαν εἴρηκεν· καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλέος· ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑπάρχοντες οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλουσιν εὖ πράττειν ἐν τῷ βίῳ, καὶ φήμιλο ἀγαθὴν περὶ ἑαυτῶν ἀπολείπειν. *Schol.*
Ver. 329. Ὅς μὲν ἀπηνής τ' αὐτὸς.] Apud *Dionem, Orat.* I; itémque in MS à *Tho. Bentleio* collat. legitur ἀπηνὴς αὐτὸς, omiſsâ voculâ τε, quæ et in Vulgatis deeſt infrà *ver.* 332, ubi ſimilis phraſis occurrit; "Ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, &c."
Ver. 330. Τῷδε.] *Al.* Τῷ δὲ. Vide ad *Il.* α, 57.
Ver. 331. ——ἐφεψιόωνται.] Καθάπτονται καὶ λοιδοροῦνται· ἢ ἐπιχαίρουσι καὶ ἐφήδονται. *Schol.* Prior, ut opinor, verior interpretatio. Ita enim uſurpari videtur hæc vox infrà *ver.* 370; ——κακείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες. Et *ver.* 372; Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι.

Ver. 333. Τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ ——· πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.]
Ὄφρα κ' εἰν Ἀΐδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς.
Theocrit. Idyll. XVI, *ver.* 30.
——ἄνδρα γὰρ καλῶς
Πράσσοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.
Sophocl. Trachin. ver. 234.
Nec diſſimilitèr *Ennius* in Epigrammate quodam;
——volito vivu' per ora virum.
ver. 4.
Porrò *Dio*, loco ſuprà citato, legit; Τοῦ μέν τοι κλέος &c.
Ver. 334. ——πολλοὶ δέ.] *Al.* πολλοί τε.
Ver. 338. ——Κρήτης ὄρεα νιφόεντα.] Vide *Strabonem, lib.* X, *pag.* 728, *al.* 475.
Ver. 341. ——σὺν κοίτῃ.] *Al.* σὺν οἴκῳ.
Ver. 343. ——ποδάνιπτρα.] Ποδάνιπτρα δὲ, ἡ αὐτὴν λέγει τὴν νίψιν τῶν ποδῶν· ἢ τὸ ὕδωρ, ᾧ πόδες νίπτονται. *Euſtath.* Poſteriori ſenſu planè uſurpatur hæc vox infrà *ver.* 504 hujus libri;
——γρηῢς δὲ δὴ σὺν μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ δὴ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
Ibid. ——ἐπιήρανα.] Vide ſuprà ad γ', 164.

Εἰ μή τις γρηῦς ἐστὶ παλαιὴ, κέδν' εἰδυῖα,
Ἥτις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν, ὅσσα τ' ἐγώ περ·
Τήνδε δ' ἂν ὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φέρων Πηνελόπεια·
Ξεῖνε φίλ', ὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
Ἔστι δέ μοι γρηὺς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
Ἣ κεῖνον δύστηνον ἐὺ τρέφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
Ἣ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, φέρων Εὐρύκλεια,
Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί που Ὀδυσσεὺς
Ἤδη τοῖόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·

" Nisi aliqua anus est antiqua, honesta sciens,
" Quæ toleraverit tot mente, quot ego scilicèt;
" Hanc verò non ægrè-ferrem pedes tangere meos.
Hunc autem rursùs allocuta est prudens Penelope;
" Hospes dilecte, nondum enim quisquam vir sapiens adeò
" Hospitum longinquorum charior meam advenit domum,
" Adeò tu valdè scitè prudentia omnia dicis.
" Est autem mihi anus, cata mente consilia habens,
" Quæ illum infelicem benè nutriebat, et educabat,
" Susceptum manibus, quandò ipsum primùm peperit mater;
" Quæ tibi pedes lavabit, debilis quantumvis sit.
" Sed age nunc surgens, prudens Euryclea,
" Lava tui domini coætaneum; et alicubi Ulysses
" Jam talis est pedibus, talisque etiam manibus;

Ver. 346. Εἰ μή τις γρηῦς ἐστὶ &c.] Versum hunc et sequentes duos à nonnullis repudiari testatur *Scholiastes:* Et *Eustathius*; Καὶ τοίνυν Ὀδυσσεὺς μὲν οὐκ ἂν ἴσως δοκοίη σκέψασθαι καλῶς ἐπὶ τοιαύτης γυναικὸς τὰς πόδας νίψασθαι, εἶτα αἱρεμένου (φασὶ) τὴν δυναμένην αὐτὸν γνωρίσαι αὐτὸν ἑλεῖν· διὸ καὶ ἀθετεῖται ὁ τοιοῦτος τόπος παρὰ τοῖς Παλαιοῖς.——Σημειοῦσαι δὲ καὶ τὸ τόπον τοῦτον εἰς παράδειγμα βουλεύματος οὐκ εὖ μὲν ἐσκεμμένης, εἰς ἀγαθὸν δὲ ἐκβάντος· οἶδε γὰρ Ὀδυσσεὺς εἰ καὶ γραῦν ὁ καλῶς ἐπελέξατο τὴν δυναμένην ἀναγνῶναι αὐτὸν, ἀλλ' ὅμως εὐτυχῶς ἔσχεν ἀναγνωρισθεὶς ὑπ' αὐτῆς· πολλὰ γὰρ τῇ μνησικακούσῃ καὶ ἡ τοιαύτη συνίσταται γραῦς Εὐρύκλεια. Καὶ ταῦτα μὲν οὐκ ἔξω λόγου. *Spondanus* aliter; " Ita" (inquit) " voluisse de industriâ Ulyssem dicimus, ut esset " etiam hæc Euryclea ejus consilii conscia, quæ " multum ad futuram illam μνησικακούσαν conferre " poterat; quod cùm prævideret Ulysses, ne dig- " noscì quidem ab eâ timuit, utpote cujus fidem " adeò exploratam haberet, ut tutò illi totum ne- " gotium committi posse crediderit." Rectiùs autem *Barnesius*; " Poëta quidem (inquit) non fa- " cit *Ulyssem* de Cicatrice cogitâsse——ante- " quam deventum esset ad *v.* 390; quandò seriùs " paulò esset: tum tamen, quod unicum erat re- " liquum, avertit se à Luce ad tenebras——. " Decori igitur semper memor Poëta, Probabili- " tati studet."

——αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἐπ' ἰχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αὖψα·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα,
Οὐλὴν ἀμφράσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.

Infrà *ver.* 388.

Ver 347. Ἥτις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν.] *Al.* Ἥτις δὴ τέτληκε τόσα φρεσίν.

Ver. 348. Τήνδε δ' ἂν ὐ φθονέοιμι.] *Al.* Τῇδε δ' ἂν ὐ φθονέοιμι· et Τὴν δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι. Cæterùm de voce φθονέοιμι hoc in loco, ita *Eustathius*; Τὸ δὲ " ὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι" ἀντὶ τοῦ, ὐ μαμφοίμην πολλαχοῦ γὰρ ὁ φθόνος καὶ ἐπὶ μέμψεως ἁπλῶς τίθεται. Et *Barnesius*; " Φθονέω pro ἀρνοῦμαι, *In-* " *videre* non *Honori*, sed *Labori*; hoc est, *non* " *permittere*, vel *concedere*. Ita——ὐδὲ φθόνος, " vel ὐ φθονήσω, i. e. οὐκ ἀρνήσομαι." Vide *Iliad.* δ', 55, 56; *Odyss.* λ', 379; ρ', 400.

Ibid. ——ἐμεῖο.] *Al.* ἐμοῖο.

Ver. 351. ——φιλίων.] Ἔστι δὲ φιλίων, ὁ φίλτερος καὶ γίνεται ἐκ τοῦ φίλος, ὁμοίως τοῦ, κάλλος, καλλίων. Κεῖται δὲ που καὶ ἀλλαχοῦ παρὰ τοῦ Ποιητοῦ. Τοῦτο τὸ ὑπερθετικὸν παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐν τοῦ, " φιλίστων " ἐκγόνων. *Eustath.* Alii interpretantur " *amico-* " *rum*," ac si esset ex φίλος. Firmatur autem *Eustathii* expositio ex ὠ, 267 infrà, ubi idem versus occurrit. Reperitur verò vox φιλίων nullibi apud Poëtam nisi hisce duobus in locis.

Ver. 353, 361, 386, et 467. ——γρηῦς.] *Barnesius* edidit γρηῦς.

Ver. 354. ——ἐὺ τρέφεν.] Ita *Barnesius*. *Vulgg.* ἐὐτριφεν.

Ver. 356. ——ὀλιγηπελέουσα.] Ὀλίγον ἐχέουσα, ἀδυνᾶτα. *Schol.*

Ver. 358. ——σεῖο.] *Al.* σοῖο.

Ver.

Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ κατέσχεθε χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
Ὤ, μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοδέα θυμὸν ἔχοντα.
Οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
Πίονα μηρί' ἔκηε, ὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἔως ἵκοιο
Γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Οὕτω που κἀκείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώματ' ἵκοιτο,
Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι·
Τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πολλ' ἀλεείνων,
Οὐκ ἐάας νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγει
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, τι κεν εἴπω·
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
Ἀλλ' ὔπω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας.

" Citò enim in malo homines conſeneſcunt.
Sic utique dixit: Vetula autem operuit manibus vultum,
Lachrymáſque emiſit calidas, verbúmque luctuoſum dixit;
" Hei mihi, tui *causâ*, Fili, animi-impotenti: certè te Jupiter præ
" Hominibus odit pium animum habentem.
" Nondum enim quiſquam mortalium tot Jovi ful.nine-gaudenti
" Pinguia femora combuſſit, neque eximias hecatombas,
" Quot tu ei dediſti, precans ut pervenires
" Ad ſenectutem placidam, nutriréſque illuſtrem filium:
" Nunc autem ſic tibi omninò abſtulit reditûs diem.
" Sic alicubi et illum probris-inſequantur mulieres
" Hoſpitum longinquorum, quandò alicujus inclytas ædes advenerit,
" Sicut te, *ſenex*, canes hæ probris-inſequuntur omnes:
" Quarum nunc contumeliam et opprobria multa vitans,
" Non finis lavare: me verò non invitam jubet
" Filia Icarii, prudens Penelope.
" Ideò tibi pedes lavabo, ſimúlque ipſius Penelopes
" Et tuî gratiâ: quoniam mihi commovetur intùs animus
" Doloribus: ſed age nunc adverte verbum, quod dicam.
" Multi ſanè hoſpites miſeri huc venerunt,
" Sed nondum quenquam dico ſimilem ſic vidiſſe *me*,
" Sicut tu, corpore, vocéque, pedibúſque, Ulyſſi ſimilis-es.

Ver. 360. Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.] Haud diſſimiliter *Theocritus*;

——οἱ δὲ πονεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσιν.

Idyll. XII, *ver.* 2.

Ubi *Scholiaſtes* hunc locum *Homeri* citat. Apud *Heſiodum* autem occurrit ipſe verſus *Homericus*; Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *Lib.* I, *ver.* 93. Cæterùm rectè obſervat *Barneſius* verſum hunc, ut et alios nonnullos, apud *Heſiodum* ad ſententiam multò minùs aptè et congruenter, quàm apud *Homerum*, poſitos. Undè meritò colligit *Heſiodum* recentiorem verſus hoſce ex *Homero* exſcriptos ſuo Poëmati inſeruiſſe.

Ibid. ——ἐν κακότητι.] Καὶ γὰρ τῇ κακότητι ποτὲ μὲν ἰδίως σημαίνουσι κακίαν καὶ μοχθηρίαν ψυχῆς——ποτὲ δὲ ἄλλῳ τινὰ κάκωσιν, ἢ δυσχίαν· ὡς Ὅμηρος, "Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν." *Plutarch. de audiend. Poët.*

Ver. 363. ——ἀμήχανος.] Πρὸς ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι τινὰ μηχανὴν εὑρεῖν· ἐξ ὧν δεινὸς καὶ χαλεπός ἐστι. *Schol. ex MS Aloyſii à Barneſio excerpt.* Vocem nimirùm ἀμήχανος ad ſequentem Ζεὺς refert iſte *Scholiaſtes*.

Ver. 366. Πίονα μηρί' ἔκηε.]

——————ἰῷ σὺν πίονι νηῷ. *Iliad.* β', 549.

——————pingues——aras. *Æn.* IV, 62.

Ver. 367. ——πρό.] *Al.* τῷδ'.

Ibid. ——ἔως ἵκοιο.] Vide ſuprà ad ὁ, 109; et ad *Il.* ά, 193.

Ver. 369. Νῦν δέ τοι ὧδέ σε.] *Al.* Νῦν δέ τοι οἴῳ.

Ver. 370. ——ἐφεψιόωντο.] Vide ſuprà ad *ver.* 331.

Ver. 372. ——καθεψιόωνται.] *Al.* καθεψιόωντο.

Ver. 374. ——ἀνώγει.] *Al.* ἄνωγε. Vide ad *Il.* Ϝ, 322.

Ver.

Τὴν δ' ἀπαμφϐόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γρηῦ, ὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
Ἔμμεναι· ὡς σύ πεϱ αὐτὴ ἐπιφϱονέϱσ' ἀγοϱεύεις.
Ὣς ἄϱ' ἔφη· γρηῢς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα,
Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωϱ δ' ἐνεχεύατο πυλὺ
Ψυχϱόν· ἔπϕτα δὲ θεϱμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰϱ Ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἐπ' ἐσχαϱόφιν, ποτὶ δὲ σκότος ἐτϱάπετ' αἶψα·
Αὐτίκα γὰϱ κ' ϑυμὸν ὀΐσσατο, μή ἑ λαϐοῦσα
Οὐλὴν ἀμφάσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔϱγα γένοιτο.
Νῖζε δ' ἄϱ' ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλήν· τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παϱνησσόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἷας,
Μητϱὸς ἑῆς πατέϱ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθϱώπυς ἐκέκαστο
Κλεπτοσύνῃ ϑ', ὅϱκῳ τε· ϑεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑϱμείας· τῷ γὰϱ κεχαϱισμένα μηϱία καῖεν
Ἀϱνῶν ἠδ' ἐϱίφων· ὁ δέ οἱ ϖαϱέφϱων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκηνδ' ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο ϑυγατέϱος ἧς·
Τὸν ῥά οἱ Εὐϱύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι ϑῆκε
Παυομένῳ δόϱποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" O vetula, ſic dicunt quicunque viderunt oculis
" Nos ambos, valdè ſimiles nobis-invicem
" Eſſe; ſicut tu ſcilicèt ipſa perſpicax dicis.
Sic utique dixit: vetula verò lebetem ſumpſit ſplendentem,
Ex quo pedes lavabat: aquam autem infudit multam
Frigidam; deindè verò calidam inſuper-fudit: at Ulyſſes
Sedebat ad focum; ad tenebras autem convertit-ſe citò:
Statim enim in animo ſuſpicatus eſt, nè ipſum attrectans
Cicatricem animadverteret, et manifeſtæ res fierent.
Lavabat autem *ea* proindè propè accedens regē ſuū; ſtatim verò agnovit
Cicatricem; quam aliquandò ei aper inflixit albo dente,
In-Parnaſſum profectum, ad Autolycúmque, et filios,
Matris ſuæ patrem eximium, qui hominibus præcellebat
Furtóque, jurejurandóque: deus nempè ei ipſe dedit
Mercurius: huic enim grata femora comburebat
Agnorum et hœdorum: hic autem eum promptus unà comitabatur.
Autolycus autem Ithacæ cum-veniſſet in opulentum populum,
Filium recèns natum invenit filiæ ſuæ:
Hunc utique ei Euryclea charis genibus impoſuit
Definenti à-cœnâ; verbúmque dixit, et compellabat;

Ver. 384. —— εἰκέλω.] Ita *Barneſius*; quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus: Rectè. *Al.* ἐκέλω. Quod primam corripit.

Ver. 387. —— πυλὺ.] *Al.* πολλόν.

Ver. 389. —— ἐπ' ἐσχαρόφιν.] *Al.* ἀπ' ἐσχαρόφιν.

Ibid. —— ἐτράπετ'.] Vide ſuprà ad ε, 491; et ad *Il.* λ', 233.

Ver. 390. Αὐτίκα γὰρ κατὰ ϑυμὸν ὀΐσσατο.] Vide ſuprà ad *ver.* 346. Porrò Vulgati hîc habent ὀΐσατο· *Barneſius* autem edidit ὄϊσατο. Ac occurrit quidem vox Ὠΐσάμην, antepenultimâ correptâ, apud *Apollonium*, *Argonautic. lib.* I, *ver.* 291. Vide et ſuprà ad α, 323. Notandum autem voces οἴω, οἴομαι, iſtud ι apud *Homerum* producere.

Ver. 394. Παρνησσόνδ' ἐλθόντα.] Εἰς τὸ Παρνασσόν. Παρνασσὸς δὲ ὄρος Δελφῶν. *Schol.*

Ver. 395. —— ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο Κλεπτοσύνῃ ϑ', ὅρκῳ τε.] Ἐκ τοῦ Ἑρμοῦ [γίνεται] Αὐτόλυκος, ὃς οἰκῶν τὴν Παρνασσὸν πλεῖστα κλέπτων ἐθησαύριζεν· εἶχε γὰρ ταύτην τὴν τέχνην παρὰ τοῦ πατρὸς, ὥστε τοὺς ἀνθρώπους, ὅτε κλέπτοι τι, λανθάνειν, καὶ τὰ ϑρέμματα τῶν λείας ἀλλοιοῦν εἰς ὃ ϑέλοι μορφῆς· ὥστε πλείστης αὐτὸν διαπόντου γενέσθαι λείας. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. *Schol.* ad *ver.* 432 infrá. Videtur autem hoc *Autolyco* à Poëtâ non Vitio, ſed Laudi et Honori datum. Καὶ Ὅμηρος ἐπαινῶν τὸν Αὐτόλυκον, φησὶ ϖροσεῖναι πάντων, " Κλεπτοσύνῃ ϑ', ὅρκῳ τε——." *Julian. Imperat. Miſopog.* Atque ita explicatur hic locus apud *Platonem:* Κλέπτης ἄρα τις ὁ δίκαιος, ὡς ἔοικεν, ἀναφαίνεται· καὶ κινδυνεύεις παρ' Ὁμήρῳ μεμαθηκέναι αὐτό. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος τὸν τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς μητρὸς πάππον Αὐτόλυκον ἀγαπᾷ τε, καὶ φησὶν αὐτὸν ὑπερ πάντας ἀνθρώπους κεκλέφθαι " Κλεπτοσύνῃ ϑ', ὅρκῳ τε." Ἔοικεν οὖν ἡ δικαιοσύνη,—— καὶ κατὰ Ὅμηρον καὶ κατὰ Σιμωνίδην, κλεπτική τις εἶναι· ἐπ' ὠφελείᾳ μέντοι τῶν φίλων, καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐχθρῶν. *De Republ. lib.* I.

Ver. 397. —— μηρία καῖεν.] *Al.* μηρί' ἔκηεν· et μυρία καῖεν.

Ver. 399. —— Ἰθάκης ἐλθὼν.] *Al.* ἐλθὼν Ἰθάκης.

Ver. 401. —— Εὐρύκλεια.] *Al.* Ἀντίκλεια.

Ver.

Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο, ὅ, τι κε θείης
Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐσσί.
Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτης τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅ, τι κεν εἴπω.
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πυλυβότειραν·
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον εἰς μέγα δῶμα
Ἔλθῃ Παρνησσόνδ', ὅθι πέ μοι κτήματ' ἔασιν,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι·
Μήτης δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ,
Κύσσ' ἄρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν·
Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπιστάμενως, πείράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

"Autolyce, ipſe nunc nomen inveni, quod imponas
"Filiæ filio dilecto; exoptatiſſimus autem tibi eſt.
Huic verò rursùs Autolycus reſpondit, dixitque;
"Gener meus, filiáque, imponite nomen, quod dixero:
"Multis enim ego indignatus huc venio
"Viris et mulieribus ſuper terram almam:
"Huic autem Ulyſſes nomen ſit ſuper-inditum: at ego,
"Quandò puber-factus maternam in magnam domum
"Venerit Parnaſſum, ubi mihi poſſeſſiones ſunt;
"Ex his illi ego dabo, et ipſum gaudentem dimittam.
Horum gratiâ ivit Ulyſſes, ut ſibi *is* præberet ſplendida dona.
Hunc quidem deindè Autolycúſque et filii Autolyci
Manibúſque ſalutabant, verbiſque blandis:
Mater autem Amphithea matris, circumplexa Ulyſſem,
Oſculata eſt ipſi capútque et ambo lumina pulchra.
Autolycus verò filios juſſit glorioſos
Cœnam parare; illi autem hortanti auſcultârunt:
Statim verò induxerunt bovem maſculum quinquennem:
Eum excoriârunt, curâruntque, et ipſum diviſerunt totum,
Minutatimque inciderunt ſcitè, infixerúntque verubus,
Aſsârúntque peritè, diviſerúntque partes.
Sic tunc quidem toto die ad ſolis occaſum

Ver. 403. —— θείης.] *Al.* θεῖο.

Ver. 404. —— πολυάρητος.] Μετὰ πολλῶν εὐχῶν γενόμενος. *Schol.* Vide et infrà ad χ', 208.

Ver. 407. Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος.] Τὸ δὲ "Πολλοῖσι γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος," λέγει μὲν τὸ, πολλοῖς μισηθεὶς καὶ δι' ὀργῆς ἐλθὼν παθητικῶς, ὃ μὴν κατ' ενέργειαν, ὁποῖον τὸ [*Odyſſ.* ά, 62,] "τί νύ οἱ τόσον "ὠδύσαο Ζεύς;" *Euſtath.* Atqui poſteriori iſto ſenſu ſemper apud *Homerum* uſurpantur voces ὀδυσσάμενος, ὀδύσαντο &c.

Ibid. —— τόδ'.] *Al.* τόθ'.

Ver. 408. —— πυλυβότειραν.] *Al.* βωτιάνειραν. Atque ita in commentario citat *Euſtathius.*

Ver. 409. Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον.] Hinc *Sophocles* à *Barneſio* citatus;

——Ὀρθῶς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς·
Πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί.

Σιληνὸς μέντοι ὁ Χῖος κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν αὐτῶν μυθικῶν, θασύνει παρὰ τὴν ὁδὸν, λέγων ὡς Ἀντικλείας ὀδυσσὺς παρὰ τὸ Νήριτον, ὕσεν ὁ Ζεύς· τὴν δὲ ὑπὸ ἀγωνίας ἐκεῖ πεσοῦσαν τεκεῖν· καὶ τὸ γεννηθὲν κληθῆναι Ὀδυσσέα παρὰ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὖσαι. *Euſtath.*

Ver. 410. Ὁππότ' ἂν.] *Al.* Ὁππόταν.

Ver. 416. Μήτης δ' Ἀμφιθέη μητρὸς.] Ἀντικλείας μήτηρ. *Schol.*

Ver. 417. Κύσσ' ἄρα μιν κεφαλήν.] Ita edidit *Barneſius* pro vulgato Κύσ' ἄρα, vel Κῦσ' ἄρα. Quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Vide ſuprà ad π', 15; et ρ', 39.

Ver. 420. —— βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον.] Ἀκριβάζει δὲ μᾶλιστα [βοῦς] πενταετὴς ἂν· διὸ καὶ Ὁμηρόν φασι πεποιηκέναι τινὲς ὀρθῶς, ποιήσαντα, "ἄρσενα πενταέτη-"ρον." *Ariſtot. de Hiſtoriâ Animalium, lib.* VI, *cap* 21.

Ver. 421. —— ἀμφί θ' ἕπον.] Vide ad *Il.* δ', 202.

Ver. 423. —— δάσαντο.] *Al.* ἐρύσαντο.

Ibid. —— μοίρας.] *Al.* πάντα.

Ver.

Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἠμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν κατaειμήνον ὕλῃ
Παρνησσόν· τάχα δ' ἵκανον πλύχας ἀνεμοέσσας.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπαχτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἤισαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων ἁφὴ μιφὶ ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν. ἀτὰρ φύλλων ἐνέλιν χύσις ἤλιθα πολλή.
Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε ἐπὶ κλύπος ἦλθε ποδοῖιν,
Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φρίξας εὖ λοφιὴν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς

Epulabantur; neque quicquam animus indigebat convivio æquali.
Quandò autem sol occidit, et tenebræ advenerunt,
Tunc demùm decubuerunt, et somni donum ceperunt.
Quandò verò manè-genita apparuit rosea-digitos aurora,
Perrexerunt utique ire in venationem et canes, et etiam ipsi
Filii Autolyci: cum his autem nobilis Ulysses
Ibat: altum verò montem ascenderunt indutum sylvâ
Parnassi; citò autem pervenerunt ad juga ventosa.
Sol quidem deindè recèns percutiebat arva,
Ex placidè-fluente profundo Oceano;
Venatores autem in vallem perveniebant; antè verò ipsos
Vestigia scrutantes canes ibant; at ponè
Filii Autolyci: cum his autem nobilis Ulysses
Ibat prope canes, vibrans longam hastam.
Ibi verò in sylvâ densâ jacebat magnus aper;
Quam quidem neque ventorum perflabat vis humidum spirantium,
Neque ipsam sol lucens radiis percutiebat,
Neque imber penetrabat penitùs, adeò scilicèt densa
Erat; at foliorum inerat fusio affatim ingens.
Hunc autem virorúmque canúmque strepitus circumsonuit pedum;
Ut venantes ingruebant: hic autem adversus ex arbusto,
Erectis valdè cervicis-setis, igniſque *instar* oculis tuens,
Stetit ipsos prope: primus autem Ulysses

Ver. 426. Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, Δὴ τότε κοιμήσαντο.]

Vertitur intereà cœlum, ruit Oceano nox,
Involvens umbrâ magnâ terrámque polúmque;
——— fusi per mœnia Teucri
Conticuere: sopor fessos complectitur artus.
Æn. II. 250.

Ver. 431. ——ὄρος ——κατaειμήνον ὕλῃ.]

——— sylvis scena coruscis
Desuper, horrentique atrum nemus imminet umbrâ. *Æn.* I, 168.

Ver. 433. Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας.]

Et jam prima novo spargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile.
Æn. IV, 584.

Ver. 435. ——βῆσαν.] Τὴν πρόσβασιν τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ver. 436. Ἴχνη.] *Al.* Ἴχνι, et Ἴχνι.

Ver. 439. ——κατέκειτο μέγας σῦς.] Sic apud *Virgilium*;

——— ingens inventa sub ilicibus sus.
Æn. VIII, 43.

Vide ad *Il.* γ', 363.

Ver. 440. ——ἁφή.] *Al.* ἁφή.

Ibid. ——ὑγρὸν ἀέντων.] Vide suprà ad ε, 478.

Ver. 441. Οὔτε μιν ἠέλιος.]

Solis inaccessam radiis ——. *Æn.* VIII, 195.

Ver. 444. Τὸν δ'.] *Al.* Τῶν δ'.

Ver. 445. Ὡς ἐπάγοντες.] *Al.* Οὓς ἐπάγοντες.

Ver. 446. ——πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς.]

——— stant lumina flammâ. *Æn.* VI, 300.
——— oculis micat acribus ignis.
XII, 103.

Ibid. ——δεδορκὼς.] Vide ad *Il.* β', 314.

Ἔσσυτ', ἀναχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γενὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς αἴξας, ὀλίγον δ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς ὄτρυνε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινῆς δουρὸς ἀκωκή·
Κὰδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο·
Ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Εὖ ἰησάμενοι, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλῳ χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς Ἰθάκην· τὼ μὺ ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλήν, ὅ, τι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
Ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησσόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν γρηῢς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,

Irruit, elevatâ longâ haſtâ, manu robuſtâ,
Vulnerare cupiens: ipſum verò prævertens percuſſit aper
Genu ſuper; multum autem exhauſit carnis dente
Obliquè adortus; neque ad os pervenit viri.
Illum verò Ulyſſes vulneravit aſſecutus ad dextrum humerum;
Penitùs autem tranſiit ſplendidæ haſtæ cuſpis:
Decidit verò *is* in pulveribus vociferatus; avolavit autem animus.
Hunc quidem deindè Autolyci filii dilecti circum-occupabantur;
Vulnus autem Ulyſſis eximii deo-paris
Ligaverunt ſcitè; incantationéque ſanguinem nigrum
Cohibuerunt: ſtatim autem pervenerunt chari ad ædes patris.
Illum quidem Autolycúſque, et filii Autolyci
Benè poſtquam-ſanâſſent, et ſplendida dona *ei* præbuiſſent,
Statim gaudentem charam gaudentes dimiſerunt
In Ithacam: eo quidem pater et veneranda mater,
Gaudebant reverſo, et interrogabant ſingula,
De-cicatrice, quid paſſus eſſet: ille autem ipſis ritè narravit,
Ut ipſum venantem percuſſiſſet aper albo dente,
Ad-Parnaſſum profectum cum filiis Autolyci.
Hanc *Cicraticem* anus manibus pronis prehenſam,

Ver. 451. Λικριφὶς αἴξας.] Similitèr apud *Horatium*;

Verris *obliquum* meditantis ictum.
Carm. lib. III, *Od.* xxii, *ver.* 7.

Ver. 455. Τὸν μὲν —— ἀμφεπένοντο.] Τετέχει περὶ αὐτὸν ἐπονεῖντο, ἤτοι περὶ Ὀδυσέα· ἴσως δὲ καὶ περὶ τὸ σῦν. *Euſtath.* Vera poſterior explicatio; ut liquet ex ſequenti Ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ——.

Ver. 457. —— ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον.] Διοκλῆς ἐπαοιδὴν παρέδωκε τὴν παρηγορίαν, ἰσχαιμον εἶναι ταύτῃ, ὅταν τὸ πνεῦμα τὸ τετρωμένου προσεχὲς ᾖ, καὶ ὥσπερ προσηρτημένον τῷ παρηγοροῦντι, ὡς καὶ δι' ἑτέρων, [*Iliad.* ὁ, 401;] "Ἀλλά σε μὲν θεράπων "ποτιτερπέτω." *Schol.* Ἰστέον ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις τὸ ἐπαοιδὴς θεραπεία. Ὁμηρος, —— παῦε δ' "ἐπαοι- "δῇ δ' αἷμα κελαινόν." *Etymolog. Magn.* ad vocem Ἐπαοιδή. "Dixit Homerus, profluvium ſan- "guinis vulnerato fœmine Ulixem inhibuiſſe car- "mine: Theophraſtus iſchiadicos ſanari: Cato "prodidit luxatis membris carmen auxiliari: M. "Varro podagris." *Plin. Nat. Hiſt. lib.* XXVIII, *cap.* 2, à *Barneſio* citatus. Similitèr apud *Pindarum*;

—— —— τὸς μὲν μαλακαῖς
Ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων. *Pythior. Od.* III, *ver.* 91.
—— neque eum juvêre in vulnera *cantus*.
Æn. VII, 757.

Ver. 461. —— φίλῳ.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, φίλως.

Ver. 467. Τὴν γρηῢς χείρεσσι &c.] Obſervat *Dionyſius Halicarnaſſenſis* Poëtam in ſequenti deſcriptione res tam pulchrè et ſignificantèr depingere, ut picturâ eæ potiùs oculis exhibitæ, quàm poëmate narratæ, videantur. Εἰ δὲ καὶ ζωγραφίας διδάσκαλον Ὅμηρον φαίη τις, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι. —— Ἴδωμεν δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλου ἑνὸς ἐκ πολλῶν παραδείγματος, ὅτι ὁρωμένοις μᾶλλον ἢ ἀκουομένοις ἔοικε τὰ ποιήματα· ὥσπερ ἔν καὶ τὰ τοιαῦτα, οὗ οἷς καὶ τὴν ὀλίγην τοῦ Ὀδυσέως φράσας, ἐπιφέρει τὰ τῆ Εὐρυκλείας, "Τὴν γρηῢς χείρεσσι κατα- "πρηέσσι λαβοῦσα, Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη·" καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐνταῦθα γάρ, καὶ τὸ σὺ πίνακι γραπτῷ δεδειγμένον, τὸ ὑπὸ τὸ ὀφθαλμοῦ πεσεῖν δυναμένων, ἐμφαίνεται πλείω τὰ μηδὲ τῇ ὄψει ἔτι καταληπτὰ, ἀλλὰ τῇ νοήσει μόνῃ· ἥ τε ἅλις τὴν ἔκπληξιν ἄφεσις τοῦ ποδὸς, καὶ ὁ ψόφος τοῦ χαλκοῦ, καὶ τὸ ἐκχεόμενον ὕδωρ, καὶ τὸ γραὸς λύπη τε ἅμα καὶ χαρά· καὶ τὰ ῥηθέντα πρὸς τὸ Ὀδυσέα, καὶ ἃ πρὸς τὴν Πηνελόπειαν ἀποβλέψασα εἰπεῖν ἐμέλλησε. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα γραφικῶς παρὰ τῷ Ποιητῇ δείκνυται, ἅπερ οὐ αὐτῇ

Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκὸς,
Ἀψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἣ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔθεν ἆσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε·
Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθῃται.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,

Agnovit attrectans; pedem autem dimisit ferendum:
Incidit verò lebeti tibia; resonuit autem æs;
Retróque in-alterâ-partē inclinatum est; in terram autem effusa est aqua.
Ipsius verò simul gaudium et dolor invasit mentem; oculi autem ei
Lachrymis impleti sunt; clara verò ei hæsit vox.
Prehenso autem *ejus* mento, Ulyssem allocuta est;
" Profectò omninò Ulysses es, chare fili; neque te ego
" Prius agnovi, quàm totum herum meum contrectâssem.
Dixit, et Penelopen intuita est oculis,
Indicare volens charum maritum intùs esse.
Ea autem neque videre potuit è-regione, neque animadvertere;
Ei enim Minerva mentem avertit: at Ulysses
Manu admotâ guttur cepit dextrâ;
Alterâ verò propiùs ad-se traxit, dixitque;
" Nutrix, cur me vis perdere? tu autem me nutrivisti ipsa,
" Tuam ad mammam; nunc verò dolores multos perpessus
" Veni vigesimo anno in patriam terram.
" Sed postquam animadvertisti, et tibi deus injecit animo,
" Tace; neque quis alius in ædibus audiat.
" Sic enim edico, quod et perfectum erit;
" Si mihi deus domuerit procos eximios,

αὐτῇ τῇ ἀναγνώσει διάσασθαι ἔνεστιν. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 26. Similitèr de totâ *Homeri* poësi *Cicero*; " Traditum est etiam, " Homerum cæcum fuisse: At ejus picturam, non " poësim videmus. Quæ regio, quæ ora, qui locus Græciæ, quæ species formæ, quæ pugna, " quæ acies, quod remigium, qui motus hominum, " qui ferarum, non ita expictus est, ut, quæ ipse " non viderit, nos ut videremus effecerit?" *Tusc. Disputat. lib* V. § 39.

Ver. 468. Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη.] Χρὴ δὲ σημειώσασθαι καὶ οἵοις προσώποις ἑαυτὸν καὶ ὅπως ἐπίσῃσιν Ὀδυσσεύς· ἵνα καὶ ὅτως ἡ ποιητικὴ ποικιλία ἀμαθιχθείη, καὶ τὸ τῆς πλάσεως πολύτροπον. Τηλεμάχῳ μὲν γὰρ ὡς υἱῷ γνωρίζεται καὶ ἐκών· [*suprà* π', 188;] ἔγνω γὰρ οἷόν ἦν, ὃς καὶ ἀπεδήμησε δι' αὐτόν. Εὐρυκλείᾳ δὲ ἄκων, τῇ καὶ τροφῷ, καὶ οἷον μητρί. Εὐμαίῳ δὲ καὶ Φιλοιτίῳ [*infrà* φ', 207,] πρὸς αὐτῇ τῇ ἀκμῇ τοῦ ἔργου γνωσθήσεται· τί γὰρ ἔδει πρώϊμα; Τῇ μὲν γοῦν γυναικὶ Πηνελόπῃ [ψ, 205,] ἀπάντων ὕστερον· ὃ γὰρ ἐχρησίμευσεν ἐκείνῃ εἰς ὄφελος. *Eustath.*

Ver. 468. —— ἐπιμασσαμένη.] Similitérque infrà *ver.* 480, ἐπιμασσάμενος· vide ad *Il.* ρ', 564.

Ver. 471. Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα.] Ὅθεν λαβών, φασι, Σοφοκλῆς ἔφη ὡς " Χάρμα " ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλύμμενον." *Eustath.*

Ver. 475. —— ἀμφαφάασθαι.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἀμφὶ φάασθαι.

Ver. 480. —— φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι.] Guttur nimirùm eî manu arctè constringebat, nè *Penelopen* alloqui posset. Ut rectè *Eustathius*: Ὅτε μέν τοι καὶ τῶ φάρυγος αὐτῆς ἐλάβετο, τότε ὄφελον ὀδόλως εἶχε λαλεῖν. *Spondanus* alitèr accipit: " Hoc au- " tem contactu," inquit, " qui *supplicis* est, et se- " quenti oratione nutricem *demulcet* Ulysses, nè " se prodat" Minùs rectè.

Ver. 484. —— εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς.] Vide suprà ad π', 206.

Ver. 485. —— ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.] Vide ad *Il.* α', 194.

Ver. 487. —— τὸ δὲ καὶ.] *Al.* καὶ μήν.

Οὐδὲ τροφῦ ὕσης σευ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
Δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναῖκας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φερέφρων Εὐρύκλεια·
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οἶδα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν·
Ἔξω δ', ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Εἴ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλητεῖς εἰσιν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἑκάστην·
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεπον δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
Θερσόμενος, κατὰ δὲ ῥακέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε φερέφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτή·
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσσεται ὥρη,
Ὁντινά γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
Ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,

" Neque, nutrix licèt-sis, à-te abstinebo, quandò alias
" Famulas in ædibus meis interficiam mulieres.
Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclea;
" Fili mi, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?
" Nôsti quidem, qualis meus animus firmus, inexpugnabilis:
" Tenebo autem, sicut aliquis solidus lapis, aut ferrum.
" Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde tuâ;
" Si tibi deus domaverit procos eximios,
" Tunc demùm tibi recensebo in ædibus mulieres,
" Et quæ te parùm-honorent, et quæ inculpatæ sint.
Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
" Nutrix, cur verò tu eas indicabis? neque omninò te oportet.
" Benè utique et ipse ego observabo, et cognoscam unamquamque:
" Sed tene silentio verbum, committéque diis.
Sic utique dixit: anus autem per domum exivit,
Allatura pedum-lavacra; priora enim effusa erant omnia.
At postquam lavisséque et unxisset pingui oleo,
Iterùm propiùs ad-ignem traxit-sibi sedile Ulysses
Calefacturus-se; cicatricem autem pannis coöperuit.
His verò sermonem exordiebatur prudens Penelope;
" Hospes, paulùm quidem te ampliùs ego percontabor ipsa;
" Etenim jam cubitûs citò placidi erit hora,
" Quemcunque scilicèt somnus ceperit dulcis, etiam dolentem.
" Sed mihi et dolorem immensum præbuit deus:
" Dies etenim delector lamentans, lugens,

Ver. 490. ——ἐν μεγάροισιν.] *Al.* ἐνὶ μεγάροισιν.
Ibid. ——κτείναιμι.] *Al.* κτείνωμι.
Ver. 493. ——οὐκ ἐπιεικτόν.] *Al.* ἠδ' ἐπιεικτόν.
Ver. 494. Ἔξω δ', ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος.] Ὁ δὲ Ποιητὴς τ λογιώτατον Ὀδυσσέα σιωπηλότατον πεποίηκε, κ τ υἱὸν αὐτ ⸂ τὴν γυναῖκα κ τὴν τροφόν· ἀκύεις γὰρ λεγόσης, " Ἔξω δ' ἠΰτε περ κρατερὴ δρῦς, ἠὲ σίδη-" ρος." *Plutarch. de Garrulitate.* Ubi in transitu notandum, quod jam legimus ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος, legisse *Plutarchum*, aut memoritèr citâsse, ἠΰτε περ κρατερὴ δρῦς.
Ver. 498. ——κ αἱ νηλητεῖς εἰσιν.] Λίαν ἁμαρτωλαὶ, ἄλλοι ἀπέδοσαν, τ νη ἐπιτατικ ὄντος, ὡς ἐν τῷ, νήχυτος ὄρπης· ἄμεινον δὲ τὰς ἀναμαρτήτους, συγκειμένης τ λέξεως ἐκ τ νη στερητικ μορίου, κ τ ἁλιταίνειν· ἴν' ᾖ, ὅσαι ἁμαρτάνουσαι, κ ὅσαι ὄ. *Schol.* Cæterùm Vulgati hîc habent νηλιτεῖς· *Barnesius* autem edidit νηλητεῖς. Vide suprà ad π', 317. *Al.* νηλίτιδες· notante *Eustathio.*
Ver. 502. ——ἐπίτρεπον δὲ θεοῖσιν.]
Ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσαι, ταῦτα θεοῖσι μέλει.
Theogn. Gnom. ver. 1044.
Permitte Divis cætera——————.
Horat. Carm. lib. I, *Od.* ix, *ver.* 9.
Ver. 505. ——λίπ' ἐλαίῳ.]
——————pinguis olivi. *Virg. Eclog.* V, 68.
Ver. 510. ——ἡδέος ἔσσεται ὥρη.] *Al.* ἔσσεται ἡδέος ὥρη.

Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων, ἐνὶ οἴκῳ·
Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηΐς ἀηδών,
Καλὸν ἀείδῃσιν, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ἥτε θαμὰ τραπῶσα χέῃ πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος·
Ὡς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμωάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν·
Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,

" Meáque opera inſpiciens et ancillarum, in domo:
" At poſtquam nox venerit, ceperitque cubitus omnes,
" Jaceo in lecto, crebræque mihi circa intimum cor
" Acutæ curæ lugentem laceſſunt.
" Sicut autem quandò Pandarei filia, florida luſcinia
" Pulchrè canit, vere recèns ineunte,
" Arborum in foliis ſedens denſis,
" Quæ frequentèr verſans fundit multiſonam vocem,
" Filium lugens Itylum charum, quem quondam ære
" Interfecit per inſipientiam, filium Zethi regis;
" Sic et mihi bifariàm animus movetur huc et illuc,
" Utrùm maneam apud filium, et integra omnia ſervem,
" Poſſeſſionem meam, famuláſque, et altam magnam domum,
" Torúmque reverens mariti, populique famam:
" An jam unà ſequar Achivorum *eum*, quicunque optimus
" Ambit *me* in ædibus, præbitis infinitis ſponſalibus.
" Filius autē meus, donec quidē fuit adhuc infans et animi-impotens,

Ver. 515. ——ἐπὴν.] *Al.* ἐπεί.

Ver. 518, 522. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη &c.] Εἰ μέν τις ἐν πράγματι χάρις ἐστὶ, τάδε κ᾽ ἡ λέξις ποιεῖ ἐπιχαριτώτερα· οἷον, "Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου &c." Ἐνταῦθα γὰρ κ᾽ ἡ ἀηδὼν, χαρίεν ὀρνίθιον· κ᾽ τὸ ἔαρ φύσει χαρίεν· πολὺ δὲ ἐπικεκόσμηται τῇ ἑρμηνείᾳ· κ᾽ ἔστι χαριέστερα, τό τε, χλωρηΐς, κ᾽ τὸ, Πανδαρέου κούρη, εἰπεῖν ἐπ' ὀρνιθος· ἅπερ τῆ Ποιητῆ ἰδιά ἐστι. *Demetr. Phaler.* περὶ Ἑρμηνείας, § 133. Porrò *Strabo, Geograph. lib.* XIV, *pag.* 981, *al.* 665, citat; Ὡς κ᾽ Πανδαρέου κούρη——.

Qualis populeâ mœrens Philomela ſub umbrâ,
Amiſſos quæritur fœtus——.
Flet noctem, ramóque ſedens miſerabile carmen
Integrat, et mœſtis latè loca quæſtibus implet.
Virgil. Georgic. IV, 511.

Talis in umbroſis, mitis nunc denique ſylvis
Deflet Threïcium Daulias ales Ityn.
Conſolat. ad Liv. Auguſt. (Ovidio vulgò aſcript.) ver. 105. Vide et infrà ad *ver.* 522.

Ibid. ——Πανδαρέου.] *Barneſius* edidit Πανδάρεω.

Ibid. ——χλωρηΐς ἀηδών.] Ἤτοι ἐν χλωροῖς θαλαττεύουσα· ἢ ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινομένη, ἔαρος γὰρ φαίνεται· ἢ διὰ τὸ χρῶμα· κ᾽ παρὰ Σιμωνίδῃ δὲ χλωραύχενες λέγονται αἱ Ἀηδόνες. *Schol.*

Ver. 519. ——ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.] Sic apud *Virgilium*;

Vere novo——. *Georgic.* I, 43.

Ver. 520. Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη.] Pronuntiabatur Δενδρῶν.

Οἷοι ἀηδονίδες ἐφεζόμεναι ἐπὶ δένδρων
Πετῶνται, πτερύγων πειρώμεναι, ὄζον ἀπ' ὄζῳ.
Theocrit. Idyll. XV, 121.

Ver. 521. ——πολυηχέα φωνὴν.] Ἤδη μέντοι τινὲς κ᾽ "πολυθρύλλητον φωνὴν," γράφουσι, τὴν ποικίλως μεμιμημένην· ὡς τὴν ἀηδόνα, τὴν μηδ' ὅλως εἰς μίμησιν παρατραπεῖσαν. *Ælian. de Animal. lib.* V, *cap.* 38.

Ver. 522. Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον.] Τῆ Νυκτέως (Ἀντιόπῃ, notante *Barneſio*) Ζεὺς μίγνυται, ἐξ ἧς Ζήθος γίγνεται κ᾽ Ἀμφίων· ——γαμεῖ δὲ Ζήθος μὲν Ἀηδόνα, τὴν τοῦ Πανδαρέου· ἣ δὲ γίνεται Ἴτυλος κ᾽ Νηΐς· Ἴτυλον δὲ ἡ μητὴρ Ἀηδὼν ἀπεκτείνει δι' ὑπνου νυκτὸς, δοκοῦσα εἶναι τὸν Ἀμφίονος παῖδα, ζηλοῦσα τὴν τοῦ προειρημένου γυναῖκα, ὅτ' αὐτῇ μὲν ἦσαν ἐξ παῖδες, αὐτῇ δὲ δύο· ἐφορμᾷ δὲ ταύτῃ ὁ Ζεὺς ποινήν· ἡ δὲ εὔχεται ἄφις γενέσθαι· κ᾽ ποιεῖ αὐτὴν ὁ Ζεὺς Ἀηδόνα. θρηνεῖ δὲ ἀεί ποτε τὸν Ἴτυλον, ὡς φησι Φερεκύδης. *Schol.*

Ver. 523. ——Ζήθοιο.] *Al.* Ζήταο· notante *Euſtathio.*

Ver. 529. Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι.] *Al.* Μνᾶται ἔμ' ἐν μεγάροισι.

Ibid. ——ἀπερείσια ἕδνα.] *Al.* ἀπερείσι' ἔιδνα.

Ver. 530. ——ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος.] Editt. nonnullæ, ἕως μὲν ἔτι πέλε νήπιος. Enuntiabatur autem ὡς μέν.

Γήμαθ' ἑ μ' εἵα πόσις χῆ δῶμα λιπῆσαν·
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνῃ,
Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
Κτήσιος ἀχαλόων, τιὼ οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τὸ ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκουσον.
Χῆνές μοι χῆ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
Ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
Πᾶσι κατ' αὐχένας ἧξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
Ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, ἔν περ ὀνείρῳ,
Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Οἰκτρ' ὀλοφυρομένῳ, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
Ἆψ δ' ἐλθὼν καῆ ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ πρῳ̃χοντι μελάθρῳ·
Φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε·
Θάρσει, Ἰκαρίου κύρη τηλεκλειτοῖο·
Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
Ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
Παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
Πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἠχι πάρος περ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι, ὔπως ἔστιν ἀποκρίναδ' ὄνειρον
Ἄλλῃ ἀποκλίνασ'· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
Πέφραδ', ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος

"Nubere non me finebat, mariti domo derelictâ:
"Nunc verò quandò jam magnus eſt, et pubertatis limitem attigit,
"Jam demùm me optat retrò-cedere ex domo,
"Ob-poſſeſſionem indignans, quam ei conſumunt Achivi.
"Sed age mihi ſomnium declara, et audi:
"Anſeres mihi in domo viginti triticum edunt
"Ex aquâ, atque ipſis lætor inſpiciens:
"Profecta verò ex monte magna Aquila adunco-roſtro,
"Omnibus cervices confregit, et interfecit; hi autem fuſi ſunt
"Conferti in ædibus: illa verò in æthera divinum elevata eſt.
"Aſt ego flebam et ejulabam, etiam in ſomnio;
"Circum autem me congregabantur comas-pulchræ Achivæ
"Miſerabilitèr lugentem, quòd mihi aquila interfecerat anſeres.
"Reverſa autem deſidebat in prominenti tecto;
"Vocéque humanâ compeſcebat, dixitque;
"Confide, Icarii filia longè-latéque inclyti;
"Non ſomnium, ſed viſio-vera, quæ utique perfecta erit.
"Anſeres quidem, proci *ſunt*; ego autem aquila avis
"Eram anteà; nunc demùm tuus maritus veni,
"Qui omnibus procis ſævam mortem inferam.
"Sic dixit: at me dulcis ſomnus dimiſit.
"Ubi-circumſpectaſſem verò, anſeres in ædibus animadverti
"Triticum comedentes apud pelvim, ubi anteà ſcilicét.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
"O mulier, nequaquam licet declarare ſomnium
"Aliò deflectentem; quandoquidem ſanè tibi ipſe Ulyſſes
"Dixit, quomodo perfecturus ſit; procis verò apparet exitium

Ver. 531. Γήμαθ'.] Vide ſuprà ad λ', 272.
Ver. 534. ——ἀχαλόων.] *Al.* ἀχάλλων.
Ver. 536. ——πυρὸν ἔδουσιν Ἐξ ὕδατος.] Non, Ἐξω χῆ χωρὶς ὕδατος, uti mirè admodùm exponit *Scholiaſtes*; ſed triticum aquâ mixtum: Ita *ver.* 553;
Πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον ——.
Ver. 539. Πᾶσι κατ' αὐχένας.] *Al.* Πᾶσι δὲ αὐχένας.
Ver. 540. ——αἰθέρα.] *Al.* ἠέρα.
Ver. 546. ——Ἰκαρίου κύρη.] Ita *Barneſius* ex editionibus compluribus; atque ita MS à *Th. Bentleio* collatus. *Henricus Stephanus* aliique ediderunt Ἰκαρίοιο κόρη. Quæ poſterior vox, uti et notavit *Barneſius*, apud Poëtam alibi non occurrit.
Ver. 547. ——ὕπαρ.] Τὸ μεθ' ἡμέραν φαινόμενον ἐνύπνιον. *Schol.*
Ver. 556. Ἄλλῃ ἀποκλίνασ'.] Ἐξω τῆ ἀληθείας ἐκπόντα. *Schol.*
Ibid. ——ἐπεὶ ῥά.] *Al.* ἐπεὶ ἦ ῥά.
Ver. 557. Πέφραδ', ὅπως τελέει.] Indicavit nempè *Ulyſſes, quo modo ipſe perfecturus ſit. Barneſius* malè

Πᾶσι μάλ' ὑδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·
Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
Τῶν οἳ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστὸν ἐλέφαντος,
Οἱ δ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκρήαντα φέροντες·
Οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
Οἵ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται·
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἰνὸν ὄνειρον
Ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ἠδὲ δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
Οἴκου ἀποιχήσῃ· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,

" Omnibus prorsùs; neque quiſquam mortem et fatum effugiet.
Hunc autem rursùs allocuta eſt prudens Penelope; [ſcru-
" Hoſpes, profectò quidem ſomnia intabilia, indiſcriminatim-loquentia
" Sunt, neque omninò omnia perficientur hominibus.
" Duæ etenim portæ debilium ſunt ſomniorum:
" Nam alteræ quidem cornibus factæ-ſunt; alteræ autem ebore:
" Horum quæ quidem venerint per ſectum ebur,
" Hæc decipiunt, verba irrita ferentia:
" Quæ verò per polita cornua iverint foràs,
" Hæc vera perficiunt; hominum quandò aliquis viderit.
" At mihi non hinc puto grave ſomnium
" Veniſſe: certè gratum mihi et filio foret.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuâ:
" Hæc jam aurora adveniet infauſta, quæ me Ulyſſis
" A-domo amovebit: nunc enim deponam certamen,

malè vertit " *Dixit, quomodo fit.*" Quo ſenſu nuſquam apud Poëtam occurrit vox τελέει. Vide *Iliad.* Ψ', 415; ω, 370; *Odyſſ.* β', 256.

Ver. 560. ——ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι.] Ψευδεῖς ὄνειροι χαίρετ'· ἐδὴν ἦτ' ἄρα.
Euripid. Iphig. in Taur. ver. 569.

Ibid. ——ἀμήχανοι.] Πρὸς δὲς μηχανὴν εὑρεῖν οὐκ ἔχειν. *Schol.* Rectiùs autem *Euſtathius*: Ἀμήχανοι δὲ ὄνειροι, πρὸς δὲς οὐκ ἔχει κρίσιν τινὰ ὡρισμένην τεχνίσασθαι ἢ μηχανήσασθαι.

Ver. 562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων &c.]
Sunt geminæ Somni portæ; quarum altera fertur
Cornea, quâ veris facilis datur exitus umbris:
Altera, candenti perfecta nitens elephanto,
Sed falſa ad cœlum mittunt inſomnia manes.
Æn. VI, 893.

Δοιαὶ γὰρ προτίθεν νυκτὶ τῇδε φάσματα
Διοσῶν ὀνείρων ——————. *Sophocl. Electr. ver.* 645; ubi *Scholiaſtes* hunc locum *Homeri* citat. Vide et *Luciani Hiſt. Ver. lib.* II; item *Dialog.* qui inſcribitur, *Somnium*, ſeu *Gallus.*

Ibid. ——ἀμενηνῶν.] Apud *Etymolog. Magn.* notante *Barneſio*, ψευσάων· Malé.

Ver. 563. Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι.] Οἱ μὲν φασὶ κερατίνῳ πύλῳ συνεκδοχικῶς τὰς ὀφθαλμούς· κερατοειδὴς γὰρ ὁ πρῶτος χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ· ἐλεφαντίνῳ δὲ, σῶμα καὶ ἔσωθεν ἐλεφαντόχρωτας τὰς ὀδόντας· ἐκ δὲ τούτου, πιστότερα εἶναι τὰ ὁρώμενα τῶν λεγομένων. Καὶ ὅτι μὲν κέρατος οἷόν τι καὶ ἰδιῶν, δῆλον δὲ ἐλέφαντος ὑ. *Schol.* ad *ver.* 562; ubi et plures hujus loci explicationes affert ſatis inficetas. Vide et *Macrob. in Somn. Scipion. lib.* I, *cap.* 3, *ſub fine.* Porrò hinc *Plato*, in *Charmide*; Ἄκυε δὴ τὸ ἐμὸν ὄναρ, εἴτε διὰ κεράτων, εἴτε δι' ἐλεφάντου ἐλήλυθεν.

Ver. 564. ——οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστὸν ἐλέφαντος, Οἱ δ' ἐλεφαίρονται.]
——————Ὑπνώοντα παρήπαφεν ὄψις ὀνείρου,
Κλειστέων ἐλέφαντος ἀναίξασα πυλάων.
Nonnus Dionyſ. lib. XXXIV, *ver.* 89.

——————an vitio carentem
Ludit imago
Vana, quæ portâ fugiens eburnâ
Somnium ducit?——————.
Horat. Carm. lib. III, *Od.* xxvii, *ver.* 39.

Ibid. ——πριστὸν ἐλέφαντος.]
——————ſectóque elephanto. *Æn.* III, 464.

Ver. 565, 567. Οἱ δ'——Οἵ ῥ'.] *Barneſius* edidit Τοὶ δ'——Τοί ῥ'. *Al.* Οἵ γ', et Οἵ τ'.

Ver. 571. Ἠδὲ δὴ ἠὼς.] Λέγει ἠῶ κατὰ ὅλου τὴν ἡμέραν· " Ἠδὲ δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος." *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 12.

Ver. 572. ——νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον, Τοὺς πελέκεας.] Ὅτι τὸ ἐν ποιήσει εὔπλαστον κατορθῶν παντα-χοῦ μάλιστα ὁ Ποιητὴς, θαυμαστός ἐστι κατ' ἐνταῦθα, εὐμεθόδως ἀπὸ τοῦ ἄρτι προλαλῶν καὶ οἷον προοιμιαζόμενος τὴν κατὰ τὸ μνηστῆρων μάχλιον. ——Ἆθλον ἐκεῖνο [Πηνελόπη] ἐξενεγκεῖν [νοεῖ,] πελέκεας δώδεκα, δι' ὧν ἐκεῖνος [Ὀδυσσεὺς] ὠΐστευε· καὶ τοὺς ἰσχύσαντα οὕτω διοϊστεῦσαι λαβεῖν ἄνδρα, ὡς εἰκότα τῷ πάλαι ἀνδρί. ——Καὶ Ὀδυσσεὺς ἀκέσας, ἐπαινεῖ τὴν βουλὴν, [infrà *ver.* 584;] ὡς

Τὺς πελέκεας, τὺς κεῖνο ἐνὶ μεγάροισιν ἔοῖσιν
Ἵσαχ' ἐξείης, δρυόχυς ὡς, δώδεκα πάντας·
Στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἄνευθε, διαρρίπτασκεν ὀϊστόν.
Νῦν δὲ μνηστῆρεσσιν ἄεθλον τῦτον ἐφήσω·
Ὅς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα,
Κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι, ἔν περ ὀνείρῳ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τῦτον ἄεθλον·
Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
Πρὶν τύτυς, τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας,
Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρυ.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη περίφρων Πηνελόπεια·
Εἰ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
Τέρπειν, ὄ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.

" Secures, quas ille in ædibus ſuis
" Statuebat ordine, navium-ſtatumina veluti, duodecim omnes;
" Stans autem ille valdè procul, trajiciebat ſagittam.
" Nunc verò procis certamen hoc inferam:
" Qui autem facillimè intenderit arcum in manibus,
" Et jaculatus fuerit per ſecures duodecim omnes,
" Hunc unà ſequar, relictâ hâc domo,
" Juventutis-*meæ*, perpulchrâ, plenâ victu;
" Cujus aliquandò recordaturam *me* puto, vel in ſomnio.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyſſis,
" Nè ampliùs nunc differ in ædibus hoc certamen:
" Antè etenim ſolers veniet huc Ulyſſes,
" Quàm iſti, hunc arcum benè-politum contrectantes,
" Nervúmque intenderint, jaculatique fuerint per ferrum.
Hunc autem rursùs allocuta eſt prudens Penelope;
" Si velles mihi, hoſpes, aſſidens in ædibus
" Delectare, haud mihi ſomnus in palpebras funderetur.

ὡς εὐτυχῶς αὐτῷ ἐπινοηθεῖσαν· καὶ παραινεῖ ποιῆσαι ἕτω. ——Καὶ ἕτως εὐμόρφως ἐντεῦθεν ἀρξάμενος, περανεῖ τὰ ἐφεξῆς πάνυ πιθανῶς, καὶ ὡς οὐκ ἂν ἔχοι τις κρεῖττον πλάσαι. *Euſtath.*

Ver. 573. ——πελίκεας.] Τὰ σιδήρια τετρυπημένα. *Schol.* Pronuntiabatur autem πελίκας, vel πελέκεις. Ut et πελίκεων, infrà *ver.* 578, pronuntiabatur πελίκων. Vide ad *Il.* β', 811.

Ver. 574, 575. Ἵσαχ' ——διαρρίπτασκεν.] Vide ad *Il.* α, 37; et β', 221. *Al.* διερρίπτασκεν.

Ver. 574. ——δρυόχυς ὡς.] Οἱ μὲν κίρκυς ἀκέυσί τινας μεγάλυς ἐπ' ὀρεϊλίσκων κειμένυς· ὃς καταπήγνυσι εἰς τὴν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν τοξεύειν· οἱ δὲ μολίβδας τὰς θέσεις αὐτῶν κάτωθεν, ἔπειτα τὸ κύκλον ἄνω ἐπικείμενον. Ἅμεινον δὲ ἀκύειν δρυόχυς, ξύλα ὀρθὰ, ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἐρείδεται τῦ πηγνυμένης νεὼς, ἤγυν στρίγματα· καλῦνται δὲ αὗται καὶ ἐπηγκενίδες. *Etymolog. Magn.* in voce δρυόχυς.

Ibid. ——δώδεκα πάντας.] Similitèr infrà *ver.* 578, δυοκαίδεκα πάντων· Vide ſuprà ad ε, 244; et ad *Il.* σ', 373, 470. Porrò fuerunt, notante *Euſtathio*, qui hîc legerint, δρυόχυς ὡς δώδεκα, πάντας· Minus rectè.

Ver. 576. ——ἄεθλον τῦτον ἐφήσω.] In utrâque *Euſtathii* editione legitur τῦτο· atque ita ipſe in commentario; Ἔδοξε δὲ (inquit) τῷ Ποιητῇ τὸ ἄεθλον ἐνταῦθα ἐθελτέρως εἰπεῖν τὸ ἄεθλον· ὁμοίως τῷ, ὁ λύχνος, τὸ λύχνον, καὶ τοῖς τοιύτοις. *Barneſius* autem *Henricum Stephanum* veterúmque editionum nonnullas ſecutus, τῦτον edidit. Quin et infrà *ver.* 584 hujus libri, in omnibus, atque etiam apud *Euſtathium* in commentario legitur τῦτον ἄεθλον. Similitérque ſuprà λ', 622, 623;

——ὅ γε δὴ ἔτ' ἄλλον
Φράζετο τῦδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον·

Ver. 579. ——νοσφισαμένη.] Ita ex *Seberi Indice* reſtituit *Barneſius*; atque ita in omnibus legitur ſuprà δ', 263: Rectè. Nam, uti et ipſe annotat *Barneſius*, quod hîc habent Vulgati νοσφισαμένη *ſecundam* corripit:

Νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη——. *Odyſſ.* λ', 424:

Et *ver.* 339 hujus libri;

Νοσφισάμενος ἐπὶ νηὸς——.

Vide ad *Il.* ά, 140.

Ver. 580. ——καλὸν.] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 584. ——τῦτον ἄεθλον.] Vide ſuprà ad *ver.* 576.

Ver. 586. ——τόδε τόξον.] *Al.* πότε τόξον.

Ver. 590. ——ὄ μοι ὕπνος.] *Al.* ὅ κέ μοι ὕπνος. Quæ et probabilior videtur lectio.

Ἵστη

Ἀλλ' ὃ γάς πως ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰὲν
Ἀνθρώπους· ἐπὶ γάς τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι γονόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
Ὤχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Ἤ χαμάδις τορέσας, ἤ τοι κτ' δέμνια θέντων.
Ὡς εἰπῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

"Sed nequaquam licet insomnes esse semper
"Homines; in singulis enim sortem imposuerunt
"Immortales mortalibus super almam terram.
"Sed sanè ego, in cœnaculum ubi-conscendero,
"Decumbam in lectum, qui mihi luctuosus factus est,
"Semper lachrymis meis fœdatus, ex quo Ulysses
"Ivit visurus malum-Ilium, non nominandum.
"Illic cubuero: tu verò cuba hâc in domo,
"Vel humi ubi-straveris, vel tibi *famuli* cubilia ubi-deposuerint.
Sic locuta conscendit cœnacula splendida,
Non sola; cum eâ scilicèt et famulæ iverunt aliæ.
In cœnaculum autem ubi-ascendisset cum famulis mulieribus,
Flebat deindè Ulyssem, charum maritum; donec ei somnum
Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.

Ver. 591. Ἀλλ' ὃ γάς πως.] *Barnesius* voculam ὃ hoc in loco otiosam existimat. *Eustathius* autem, Ὅρα ὃ κῆ νῦν ὅτι ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ "ὃ" συνδέσμου, ἀπέδωκεν εἰς τὸ "ἀλλά" (*ver.* 594.) Vide suprà ad κ', 190.

Ibid. ——ὃ γάς πως ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰὲν.] Quod caret alternâ requie, durabile non est.

Ovid. Heroïd. Epist. IV, *ver.* 89.

Ver. 592. ——ἐπὶ γάς τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν Ἀθάνατοι.] Μοῖραν φησὶ τὴν καθ' εἱρμὸν βίου διανέμησιν. *Eustath.* Πᾶς ὁ βίος ἡμῶν εἰς ἄνεσιν καὶ σπουδὴν διήρηται· καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον ἐγρήγορσις, ἀλλὰ καὶ ὕπνος εὑρέθη· οὐδὲ πόλεμος, ἀλλὰ καὶ εἰρήνη· οὐδὲ χειμὼν, ἀλλὰ καὶ εὐδία· &c. *Plutarch. de Liberis educandis.*

Ver. 593. ——ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.] "Ægypto "autem ac Syriæ Ciliciæque et Asiæ ac Græciæ "peculiares Zea, Olyra, Tiphe;——propter quam "[Zeam] Homerus ζείδωρος ἄρουρα dixit; non, "ut aliqui arbitrantur, quoniam vitam donaret." *Plin. Natural. Hist. lib.* XVIII, *cap.* 8. Altero autem modo exponit *Hesychius*, notante *Duporto*, *Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum. Vide suprà ad γ', 3.

Ver. 595, 598. Λέξομαι——λεξαίμην——λέξεο.] Vide ad *Il.* β', 515.

Ver. 596. Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι.] *Al.* Δάκρυσιν αἰὲν ἐμοῖσι.

Ver. 597. ——κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.] Vide suprà ad *ver.* 260. Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus habet ὀνομαστόν.

Ver. 598. ——λέξεο.] Τὸ ὃ λέξεο προσακτικὸν πάνυ καινῶς ἔχει· γίνεται ὃ ἀπὸ τοῦ λέγω, λέξω, ὃ ἀναδραμόντος εἰς σύνεσιν, ἔστιν αὐτῷ παθητικὸν τὸ λέξομαι· ὃ παρατατικὸς ἐλεξόμην, τὸ τρίτον λέξετο, καὶ ἐξ αὐτοῦ προσακτικὸν τὸ λέξεο. *Eustath.* Vide ad *Il.* έ, 109. *Al.* λέξαι, et λέξαιο.

Ver. 599. ——χαμάδις.] Apud *Eustathium*, χαμάδι.

Ibid. ——κατὰ δέμνια θέντων.] Apud *Eustathium* scribitur καταδέμνια. Minùs rectè: Nam κατὰ δέμνια θέντων, ut rectè notavit *Barnesius*, est δέμνια καταθέντων. Porrò vocem θέντων (quæ apud Poëtam hoc tantùm in loco occurrit,) *Scholiastes* exponit ἀπεθεμένων, δηλονότι τῶ θεραπαινῶν· *Eustathius* autem, θέτωσαν αἱ δμῳαί.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Υ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Υ'.

Βουληθεὶς ἀνελεῖν Ὀδυσεὺς τὰς μιγνυμένας τοῖς μνηστῆρσι θεραπαινίδας, καὶ μεταγνούς, ἀφ' ἕτ ἑξῆς πρὸς Εὔμαιον ⊕ Φιλοίτιον ἀφικέσθαι· ἐν ᾧ καὶ τ μνηστήρων γίνεται ὁμιλία.

Ἐπιγραφαί·

Τὰ πρὸ τ μνηστροφονίας.

Ἄλλως,

Υ, Βρονταῖς Ζεὺς θάρσων' Ὀδυσέα καὶ χέθ' Ἀχαιούς.

LIB. XX.

Ἄ Ὑτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Καμμὲν ἀδέψητον βοέῃ φόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε
Κώεα πόλλ' οἰῶν, τὰς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορέων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
Ἦισαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχεσαι.
Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατ' φρένα καὶ κατ' θυμὸν,

AT in veſtibulo cubabat nobilis Ulyſſes:
Subter quidem crudam bubulam-*pellem* ſtravit; at ſupernè
Pelles multas ovium, quas ſacrificabant Achivi:
Eurynome verò deindè lænam injecit ad-ſomnum-compoſito.
Illic Ulyſſes procis mala meditans in animo,
Jacebat vigilans: mulieres verò ex domo
Iverunt, quæ cum-procis miſcebantur anteà ſcilicèt,
Sibi-invicem riſum et lætitiam præbentes.
Hujus autem commovebatur animus in pectoribus charis:
Multùm verò deliberabat in mente et in animo,

Ver. 1. —— Ὑνάζετο.] Ἑαυτῷ εὐνὴν παρεσκεύαζεν. *Schol.*

Ver. 2. Καμμὲν ἀδέψητον.] Καμμὲν, uti rectè notavit *Barneſius*, eſt κατὰ μέν· eodem modo ac καδδὲ eſt κατὰ δέ· καμμέσσον, κατὰ μέσσον· *Iliad.* λ', 172: &c. Vide et ad *Il.* π', 106.

Ver. 3. —— ἱρεύεσκον.] *Al.* ἱερεύεσκον. Quod (ut opinor) eodem modo pronuntiandum. Vide ſuprà ad ξ', 94; et ρ', 181.

Ver. 5. —— μνηστῆρσι κακὰ φρονέων.] Hinc inſcriptus hic Liber, Τὰ πρὸ τ μνηστροφονίας· notante *Euſtathio.*

Ver. 7. —— ἐμισγέσκοντο.] Vide ad *Il.* ά, 37; et β', 221.

Ibid. —— πάρος περ.] *Al.* πάρος γε.

Ver. 8. —— γέλωτα καὶ.] Exemplaria nonnulla, teſte *Euſtathio*, legunt; γέλω τε καί. MS à *Tho. Bentleio* collatus, γέλων τε καί· Ut ſuprà σ', 349;
—— γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτοῦξε.

Ver. 10. Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα.]

Ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῃ,
Ἦ ἔτ' ἐῷ μητρὸς ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
Ὑσμῖνι καὶ πύμασι· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
Ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάῃ, μέμονέν τε μάχεσθαι·
Ὡς ῥα τῷ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένῳ κακὰ ἔργα.
Στῆθος δὲ πλήξας, κραδίῃν ἠνίπαπε μύθῳ·
Τέτλαθι δή, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
Ἤματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ
Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, δοιόμενον θανέεσθαι.
Ὡς ἔφαθ', ἐν στήθεσσι καθαπλόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα

An adortus mortem pararet unicuique,
An adhuc ſineret cum procis ſuperbis miſceri
Extremò et ultimò: cor autem ei intùs latrabat.
Sicut verò canis tenellos circum catulos iens,
Viro ignoto latrat, ardétque pugnare:
Sic utique hujus intùs latrabat *cor* ægrè-ferentis mala opera:
Pectore autem percuſſo, cor increpuit ſermone;
" Tolera jam, cor; et pejus aliud aliquandò tolerâſti
" Die illo, quandò tibi robore invictus comedebat Cyclops
" Fortes ſocios; tu verò ſuſtinebas, donec te ſolertia
" Eduxit ex antro, cùm-putares *te* moriturum.
Sic dixit, in pectoribus increpans charum cor:
Ei autem penitùs in retinaculo cor manebat tolerans

Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
In partéſque rapit varias, pérque omnia verſat.
Æn. IV, 285.

Ibid. ——μερμήριζε.] *Al.* μερμήριξε.

Ver. 14. ——ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα.] Τὸν περὶ τὰ τέκνων φόβον ὡς δεύτερον προσλαβοῦσα θυμόν. *Plutarch. de Amore Prolis.*

Ver. 15. ——ὑλάῃ, μέμονέν τε.] Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 736.

Ver. 16. Ὡς ῥα τῷ ἔνδον ὑλάκτει.]
——————ſtat pectore demens
Luctus, et admoto *latrant* præcordia tactu.
Statius, Sylvarum, lib. II, i, 12.

Porrò MS à *Tho. Bentleio* collatus hîc legit Ὡς ἄρα τῷ· atque ita habet *Euſtathii* Editio *Baſileenſis*. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit Ὡς ἄρα τένδον ὑλάκτει &c.

Ibid. ——ἀγαιομένῳ.] Ἄγαν θαυμάζοντος, ἢ χαλεπαίνοντος. *Schol. Euſtathius* et ἀταιομένῳ ſcribi teſtatur; quo modo et legitur apud *Etymolog. Magn.* notante *Barneſio*.

Ver. 17. ——κραδίῃν ἠνίπαπε μύθῳ· Τέτλαθι δή, κραδίη.] Καὶ ἐν ἄλλοις ὃν ποιεῖ [Ὅμηρος] τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ παραινοῦντα, καὶ ὥσπερ ἄρχοντα τῷ ὑποτεταγμένῳ κελεύοντα, " Τέτλαθι δή, κραδίη· &c" Καὶ πολλάκις μὲν τῷ λογισμῷ πείθεται τὸ θυμούμενον, ὡς ἐν τούτοις, (*ver.* 22, 23;) " Ὡς ἔφατ'——Τῷ δ' " αὖτ' ἐν πείσῃ &c." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 15. Porrò laudat hunc locum *Plato, de Republ. lib.* III: Ἀλλ' εἶπε τινὲς καρτερίαι πρὸς ἅπαντα καὶ λέγονται ἐν πρᾶγμα τι ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, θεατέον τε καὶ ἀκουστέον. Οἷον καὶ τὸ " Στῆθος " ὃν πλήξας, κραδίῃν ἠνίπαπε &c." Vide et eundem in *Phædone*, ubi hunc locum adducit: item *Ælian. de Animal. lib.* V, *cap.* 54, *ſub fine*.

Ver. 18. —— κὴν κύντερον ἄλλο πότ' ἔτλης.]
——Fortem hoc animum tolerare jubebo:
Et quondam majora tuli——————.
Horat. Serm. lib. II, *Eclog.* v, 20.
Perſer et obdura; multo graviora tuliſti.
Ovid. Triſt. lib. V, *Eleg.* xi, 7.

Vide ſuprà ad ί, 222.

Ver. 19. ——ὅτε τοι μὲν ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ Ἰφθίμους ἑτάρους.] Οἰκτίσον μὲν αὐτὸς φθάσας ἔφη [ſuprà μ', 258,] τὸ κατὰ τοὺς ἑτέρους, [fortè ἑταίρους,] ὅτε αὐτοὺς ἡ Σκύλλα ἥρπαζε· τὸ δὲ κατὰ Λαιστρυγόνας, ἐ μόνον οἰκτίσον, ἀλλὰ κὴ χείρισον. Ἐπελέξατο δ' ἐνταῦθα ὁ Ποιητὴς τὸ κατὰ τὸν Κύκλωπα, διότι Σκύλλα μὲν κὴ Λαιστρυγόνες ἄπρακτον ἦσαν ἀνία, κατὰ ὃ τὸν Κύκλωπα ἔπραξεν ἄμυναν Ὀδυσσεὺς, τλήμων φανεὶς ἕως εὗρε καιρόν. *Euſtath.*

Ibid. ——ὅτε τοι.] Apud *Euſtathium*, et in contextu et in commentario, ὅτε μοι. Atque ita legit MS à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 21. ——δοιόμενον θανέεσθαι.] Scribi potuit δοιομένῳ· ſed et δοιόμενον ferrì poteſt. Quippè cum *cor ſuum* alloqui dicitur *Ulyſſes*, *Seipſum* alloqui intelligitur. Uti notavit *Barneſius*.

Ver. 22. ——καθαπλόμενος φίλον ἦτορ.] Καταξέων, τὴν ἀπότασιν ποιούμενος εἰς τὴν ψυχὴν, ὥστε αὐτῆς ἅψασθαι τὰ λεγόμενα. *Schol.*

Ver. 23. Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα.] Οὕτω τὸ σῶμα μεσὸν ἦν αὐτῷ πανταχόθεν ἐγκρατείας· κὴ πάντα ἔχων ὁ λόγος εὐπειθῆ κὴ ὑποχείρια, προσέταττε τοῖς ὄμμασι μὴ δακρύειν, τῇ γλώττῃ μὴ φθέγγεσθαι, τῇ καρδίᾳ μὴ τρέμειν μηδ' ὑλακτεῖν. " Τῷ " δ' αὖτ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα·" μέχρι τοῦ ἀλόγων κινημάτων δίκοντος τῷ λογισμῷ, κὴ τὸ πνεῦμα κὴ τὸ αἷμα πεπυκνωμένῳ κατήκοον ἑαυτῷ ἐς χειρόηθες. *Plutarch. de Garrulitate.* Ubi in tranſcurſu notandum,

Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
'Ως δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέϊ πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
Αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃ,
Μοῦνος ἐὼν πολέσιν· ἀχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσῃς, πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν;
Οἶκος μέν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Καὶ παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἱα·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

Continentèr: at ipſe volvebatur huc et illuc.
Sicut autem quandò ventrem vir, multo igne ardenti,
Plenum pinguedinéque et ſanguine, huc et illuc
Variè-verſat; valdè verò citò cupit aſſatum eſſe:
Sic utique ille huc et illuc volvebatur, deliberans,
Quomodo demùm procis impudentibus manus inferret,
Solus cùm-eſſet, multis: prope verò ipſum venit Minerva
Cœlitùs delapſa; corpore autem aſſimilata erat mulieri:
Stetit verò deindè ſuper caput, et ipſum ſermone allocuta eſt;
" Cur demùm vigilas, omnes ſupra infelix viros?
" Domus quidem tibi hæc eſt, uxor autem tibi hæc in domo,
" Et filius, qualem aliquis cuperet eſſe filium.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Certè jam hæc omnia, dea, compoſitè dixiſti;

tandum, pro τῷ ὃ μάλ', legiſſe hîc *Plutarchum*, τῷ οἱ αὖτ'. Quo modo legitur et apud *Dionyſ. Halicarn.* loco ad *ver.* 17 ſuprà citato. Porrò hinc apud eundem *Plutarchum*; Ἔχοντι κατὰ χώραν ἐν τῇ Ὁμηρικῇ πείσει μένοντα τὸν θυμόν. *De Irâ cohibendâ, haud longè ab initio.* Et apud *Syneſium* de *Calvit.* (citante *Gatakero* ad *Antonin. lib.* III, § 6;) " Τήρησον ἐν πείσῃ, φασὶ, τὴν καρδίαν."

Ibid. ——ἐν πείσῃ] Ἀντὶ τῆς κατὰ χώραν· οὐκ ἔστι ἣν ἐν κινήσει, ἀλλ' ἐν δεσμοῖς ἔμμεν· ἢ ἐν οἷς ἐπέπεισο καὶ ἐγνώκει, οἷον οὐκ ἔμελεν αὐτῷ. *Schol.* à *Barneſio* ex MS emendata. *Euſtathius* vocem πείσῃ interpretatur πειθοῖ. Quam explicationem rejiciens vir eruditus *Tho. Gatakerus*, ipſe exponit χοινίον ἀγκυραῖον, *funis anchoralis.* " Talem nempè" (inquit) " vult animi ſtatum, qualem deſcribit apud *Plut.* de *virt. moral.* neſcio quis " verbis hiſce ——;

" ——————————ἠΰτε
" Ναῦς, ἥτις ὁπὸ μὲν γῆς ἀνήρτηται [*Al.* ἀνήρηται] βρόχοις,
" Πνεῖ δ' ὑπὲρ, ἡμῶν δ' εὐκρατεῖ τὰ πείσματα"

Annotat. in Antoninum, lib. III, § 6. Vide ſuprà ad *ver.* 17 et 23. Apud *Homerum* vox alibi non occurrit.

Ibid. ——τετληυῖα.] *Al.* τετληκυῖα.

Ver. 25. Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ &c.] *Spondanus* hâc comparatione *cogitationum in Ulyſſe volubilitatem* exprimi arbitratur. D^na *Dacier* aliam accipiendi rationem affert: " Ce Poëte (inquit) compare Ulyſſe, " qui ſe tourne çà et là dans ſon lit, brûlant d' impatience de ſe ſaouler du ſang des Amants de Pe" nelope, à un homme affamé qui ſe tourmente et " qui s'agite pour faire cuire ſur un grand feu le " ventre d' un animal, dont il brûle de ſe raſſa" fier." Poëta autem, ut opinor, hâc ſimilitudine nihil aliud quàm crebras corporis volutationes depingere voluit. Porrò fuerunt qui hanc Similitudinem vilem Poëtâque omninò indignam arguerint: *Euſtathius* autem in commentario ad *Iliad.* κ', 5; Ἐν ᾧ Ὀδυσσείᾳ (inquit) θαυμάζεται ἄλλως [ὁ Ποιητὴς,] ὅτι τὸ πλωχικὸν Ὀδυσσέα κατασμικρύνει τῇ εἰκόνι, ἀνδρὶ ἀπεικάσας ὀπλῶντι γαστέρα κνίσης γέμισαν· ὅλως γὰρ ὁ Ποιητὴς ἄρις εἰκονίζειν, καὶ προσφυῶς τοῖς καιροῖς τά τε μεγαλεῖα ἐντιθέναι, τάς τε σμικρότητας. Vide ſuprà ad π', 1.

Ver. 26. Ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος.] Apud *Porphyrium, Quæſt. Homeric.* 3, legitur Ἐμπλείαν. Ut ſuprà σ', 45;

——κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες.

Ver. 27. Αἰόλλει.] Δηλοῖ——τὸ εἰλεῖν, καὶ στωμυλῶς τρέφειν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3. Ubi pro Αἰόλλει legitur Αἰόλλῃ· ut et in MS à *Tho. Bentleio* collat.

Ver. 28. ——ἄρ'.] *Ut dictum eſt* ——: ſuprà *ver.* 24.

Ibid. ——μερμηρίζων.] Vide ſuprà ad *ver.* 10.

Ver. 29. ——ἐφήσει.] *Al.* ἐφήσῃ.

Ver. 30. ——χεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad π', 166; et ad *Il.* ά, 194.

Ver. 31, 32. Οὐρανόθεν καταβᾶσα——Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς.]

Devolat, et ſupra caput aſtitit ——.
Æn. IV, 702.

Ver. 34. ——μέν τοι.] *Al.* μὲν σός.

Ver. 37. ——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Ut alibi ſæpè.

Ἀλλά τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζῃ,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
Μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
Εἴπερ γὰρ κτείναιμι, Διός τε σέθεν τε ἕκητι,
Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ,
Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ ᾧ τόσα μήδεα οἶδεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, φυλακτερὲς ἥ σε φυλάσσω
Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
Νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες ἄρηϊ,
Καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
Ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη.

"Sed nonnihil mihi hoc animus in mente cogitat,
"Quomodo demùm procis impudentibus manus inferam,
"Solus cum-ſim; hi autem ſemper frequentes intùs ſunt.
"Inſuper autem et hoc majus in mente cogito;
"Siquidem enim interficerem, Joviſque tuîque voluntate,
"Quò ſubterfugerem? hoc te conſiderare jubeo.
Hunc autem rursùs allocuta eſt dea cæſia-oculis Minerva;
"Miſer, et quidem aliquis etiam pejori credit ſocio,
"Qui ſcilicèt mortaliſque eſt, et non tot conſilia novit:
"At ego dea ſum, perpetuò quæ te cuſtodio
"In omnibus laboribus; dicam autem tibi apertè:
"Siquidem quinquaginta agmina articulatè-loquentium hominum
"Nos circumſtarent, interficere cupientia ferro,
"Etiam horum abigeres boves et pingues oves.
"Sed capiat te et ſomnus: moleſtum *eſt* etiam excubare
"Totâ-nocte vigilantem; è malis verò emerges jam nunc.

Ver. 41. Πρὸς δ' ἔτι.] *Al.* Πρὸς δέ τι.

Ver. 42. ——Διός τε σέθεν τε ἕκητι.] *Spondanus* apud *Didymum* legi annotat, Διός τε σέθεν τ' ἀέκητι· quam et potiorem lectionem exiſtimat vir eruditus: "Hoc enim" inquit "verebatur Ulyſſes, nè hoc "negotium Jupiter et Minerva [non] probarent, "quod fortaſsè eos cæde Hominum minimè delec"tari intelligeret." Et paulò ſuperiùs; "Incipit "eâ de re cogitare, nè quid inconſultis et invitis "Diis facere videatur." Sed hoc cum reliquâ ſententiâ minùs congruit. Vide et infrà ψ, 117, 122; ubi de eâdem re deliberandum monet *Ulyſſes*.

Ver. 43. ——τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.] Vulgati habent τὸ ϝ φράζεσθαι ἄνωγα, *Barneſius* autem edidit τὸ σέ· quæ et potior videtur lectio. Non quòd "τὸ ἄνωγα" (uti hîc commentus eſt vir eruditus) "*non ſolùm* κελεύω, verùm et ἱκετεύω ſignificet;" id quod apud Poëtam, ut opinor, nuſquam fit: ſed quòd alibi apud Poëtam occurrit phraſis ſimilis:

——σὲ ϝ φράζεσθαι ἄνωγα. *Odyſſ.* α, 269; π, 312.
——τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα. ρ, 279.
——τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα. ψ, 122.

MS autem à *Tho. Bentleio* collatus, et *Euſtathii* editio *Baſileenſis* τὰ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα legunt.

Ver. 46. ——θνητός τ' ἐστὶ.] Apud *Euſtathium* in commentario, itémque in MS à *Tho. Bentleio* collat. legitur θνητός ἐϛι, omiſsâ voculâ τε. Quod et ferri poſſet. Vide ad *Il.* α, 51.

Ver. 47. ——φυλακτερὲς ἥ σε φυλάσσω Ἐν πάντεσσι πόνοις.] Ita ſuprà ν, 300;

Παλλὰς Ἀθηναίη κέρδιων Διὸς, ἥτε τοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταται ἠδὲ φυλάσσω.

Et *Iliad.* κ, 278;

——αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταται——.

Ver. 48. ——πόνοις· ἐρέω.] *Al.* πόνοισιν· ἐρέω. Ut pronuntietur videlicèt ἐρῶ.

Ver. 49. ——λόχοι.] Τῶν πολεμίων συϛήματα. *Schol.*

Ver. 50. ——ἄρηϊ.] Ἄρης νῦν ὁ σίδηρος. *Schol.*

Ver. 52. ——ἀνίη.] Vide ad *Il.* ο, 24.

Ver. 53. ——κακῶν δ' ὑπο δύσεαι ἤδη.] Κάκωσιν ὑπεισέλθῃς. *Schol.* Ubi *Barneſius Senſum* omninò poſtulare exiſtimat, ut legatur Κακώσεως ὑπεξέλθῃς. "Jam nunc enim" inquit "*finem malorum illi* "*adeſſe ſpondet Minerva.*" Eandem interpretationem in verſione ſequuntur Editiones plurimæ. Atque hoc ſenſu occurrit vox ὑπεδύσετο ſuprà ζ, 127;

Ὡς εἰπὼν, θάμνων ὑπεδύσετο——.

Euſtathius autem alteram interpretationem ſecutus videtur.

Ibid. ——ὑπο δύσεαι.] *Al.* ὑποδύσεαι· et ἀποδύσεαι. Vide ad *Il.* ε, 109.

Ver.

Ὣς φάτο· καί ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν·
Αὐτὴ δ' ἀψ ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
Εὖτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
Κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
Ἄρτεμι, πότνια θεά, θύγατερ Διός, αἴθε μοι ἤδη
Ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
Αὐτίκα νῦν ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
Οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· αἱ δὲ λίποντο
Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνὴ,

Sic dixit; et ei ſomnum palpebris infudit:
Ipſa autem retrò in Olympum abiit nobiliſſima dearum,
Quandò hunc ſomnus capiebat ſolvens curas animi,
Membrorum-relaxator: uxor verò experrecta eſt honeſta ſciens;
Flebátque proindè in lectis ſedens mollibus.
At poſtquam flens ſatiâſſet-ſe ſuo in animo,
Dianæ primùm ſupplicavit præſtantiſſima mulierum;
" Diana, veneranda dea, filia Jovis, utinam mihi jam
" Sagittâ pectoribus immiſsâ animum eximeres
" Statim nunc; vel poſteà me raptam procella
" Iverit portans per aëreas vias,
" Fluentiſque injiciat reflui Oceani.
" Sicut autem quandò Pandari filias ſuſtulerunt procellæ;
" Quibus parentes quidem perdiderunt dii; ipſæ autem relictæ ſunt
" Orbæ in ædibus; curavit verò diva Venus
" Caſeo, et melle dulci, et ſuavi vino:
" Juno autem ipſis præ omnibus dedit mulieribus
" Speciem et prudentiam; proceritatem verò præbuit Diana caſta,

Ver. 55. Αὐτὴ δ' ἀψ.] *Al.* Αὐτὴ δ' αὖτ'.

Ver. 61. —— αἴθε μοι ἤδη Ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι.] Vide ſuprà ad ὁ, 409.

Ver. 63. —— ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα Οἴχοιτο προφέρουσα &c.] Similitèr *Helena*, *Iliad.* Ζ, 345, 346;

Ὡς μ' ὄφελ' ——————————
Οἴχεσθ' προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ἔνθα με κῦμ' ἀπέρσε· ——————.

Ver. 64. —— ἠερόεντα κέλευθα.] Τὸν ἀέρα, ἢ τὸ ἀιδηλον. *Schol.*

Ver. 65. Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.] Quoniam *Ulyſſes* inferos viſurus extremum Oceani adiiſſe dicitur ſuprà λ', 13; ideò hîc per προχοῇς Ὠκεανοῖο, " locum *ubi antiquitas inferos collocavit*" intelligit *Spondanus*. Rationibus, ut opinor, haud ſatis idoneis. *Scholiaſtes* exponit ſimplicitèr, Τοῖς ῥεύμασιν.

Ibid. —— ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.] Τῷ κύκλῳ περιοχέντος τὴν γῆν, καὶ ἀψ πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου. *Schol.* Τινὲς δὲ ἀψόρροον φασὶ τὸ ταχὺ ῥέοντα, ὡς οἷον αἰψόρροον. *Euſtath.*

Ver. 66. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας.] Πανδάρεως ὁ Μέροπος καὶ νύμφης Ὀρείας παῖς, Μιλήσιος τὸ γένος, γήμας Ἀρμαθόλῳ τὴν Ἀμφιδάμαντος, ἴσχει παῖδας τρεῖς, Ἀηδόνα, καὶ Κλεοθήραν, καὶ Μερόπλω· ἃς τρέφουσιν Ἀφροδίτη καὶ Ἀθήνη καὶ Ἥρα. Πανδάρεως δὲ παραγενόμενος εἰς Κρήτην, κλέπτει τὸ τοῦ Διὸς κύνα· ——— ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν ——— κτείνει σὺν τῇ γυναικί· ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτοῦ τὰς Ἅρπυίας ἐφορμᾷ· αἱ δὲ ἀνελόμεναι Ἐριννύσιν αὐτὰς διδόασιν δουλεύειν· ἃ μὲν ἄλλα καὶ νόσον αὐταῖς ἐμβάλλει Ζεύς· καλεῖται δὲ αὐτὴ κύων. *Schol.* Vide et *Pauſaniam*, *lib.* X, *cap.* 30; ubi hanc hiſtoriam ex *Homero* refert; item ſuprà ad τ', 518.

Ibid. —— Πανδαρέου.] *Barneſius* edidit Πανδάρεω.

Ver. 69. Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ.] Τρυφῆς ἐστιν —— ἔνδειξις. *Euſtath.*

Οὐδὲ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν.
Batrachomyomach. ver. 38.

Ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον,
Ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελιτοῦν
Νέκταρι ——————. *Euripid. Bacch. ver.* 142.

——— τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.
Theocrit. Idyll. I, 58.

Ubi *Caſaubonus* (notante *Barneſio*) vocem τυρόεντα non " *Caſeum*," ſed " *Placentam*," vertendam contendit.

Ver. 71. —— μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνὴ.] Κυροτρόφος ἦν ἡ θεὸς, ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ Ἀπόλλωνι. *Schol.* à *Barneſio* ex MS emendata. Καὶ ἦν τὸ ὅλον,

Ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
Εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον,
Κύρησ' αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
Ἐς Δία τερπικέραυνον· (ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων·)
Τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν·
Ὡς ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
Ὀσσομένη, καὶ γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην,
Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὁππότε κέν τις
Ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχησιν· (ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων
Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·)

"Opera autem Minerva docuit inclyta operari.
"Quandò Venus diva adiit magnum Olympum,
"Puellis petitura perfectionem floridarum nuptiarum,
"Ad Jovem gaudentem-fulmine; (ille etenim benè novit omnia,
"Fortunámque infortuniúmque mortalium hominum:)
"Intereà utique puellas Harpyæ abripuerunt,
"Et dederunt odiosis Erinnybus utservirent:
"Sic me deleant Olympias domos habentes,
"Vel me comas-pulchra percutiat Diana; ut Ulyssem
"Ob-oculos-habens, etiam terram odiosam subeam,
"Neque omninò pejoris viri lætificem mentem.
"Sed hoc quidem et tolerabile habet malum, quandò aliquis
"Dies quidem flet, frequentèr dolens corde;
"Noctes verò somnus *eum* habet: (hic etenim obliviscifacit omnium
"Bonorum et malorum, postquam palpebras obtexerit:)

τήν τε σωτηρίαν καὶ τὸ ὄλεθρον τὸ μὲν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, τὸ δὲ γυναικῶν τῇ Ἀρτέμιδι, τετέχει τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ, ἀνατίθησι· τοιοῦτος μὲν αὐτὸς ποιῶν λόγος τὴν τοῦ ἀκτίνου βολήν. ——— Διὰ ταῦτα γὰρ φησὶ τὸν μὲν Τηλέμαχον τηλικοῦτον εἶναι "Ἀπόλλωνός γε ἔκητι·" τὰς δὲ Πανδάρεω κούρας ὑπὸ Ἀρτέμιδος νηδυίους. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 23. Vide suprà ad τ', 86.

Ver. 72. ——δίδαε.] Postulat Temporum ratio ut hæc vox sit non ex Præterito δίδαα, sed ex Aoristo δίδαεν. Conjunctum enim est cum præcedentibus, κόμισσε, δῦσε, ἔπορε. Rectéque proindè exponit *Eustathius* ἐδίδαξε, non διδίδαχε. Vide suprà ad Φ', 448; et ad *Il.* α', 37.

Ver. 74. ——θαλεροῖο.] *Al.* γλυκεροῖο.

Ver. 75. ——ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα Μοῖράν τ' ἀμμορίην τε.] *Al.* Μοῖραν καμμορίην τε.

Οὔ τινά φημι θεῶν ἀτὴν ὄλβιον,
Οὐ βαρύποτμον ἄνδρα γενέσθαι.
Euripid. Heraclid. ver. 608.

Ver. 80. Ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος.] *Al.* Ἤ ἔμ' ἐϋπλόκαμος.

Ibid. ——ὄφρ' Ὀδυσῆα Ὀσσομένη, καὶ γαῖαν ὑπὸ.] Τυτέσιν ἵνα θάνοιμι ἔχουσα μνήμην τῆς ἀρίστου ἀνδρὸς ἐγγεγραμμένην μοι ἀνεξάλειπτον εἰς ψυχήν. *Eustath.* Ita suprà *Odyss.* α', 115;

Ὀσσόμενοι πατρὸς ἐσθλὸν σὸν φρεσὶν ———.

Vide *Porphyr. Quæst. Homeric.* 16. *Barnesius*, versiones vulgatas secutus, vocem Ὀσσομένη minùs rectè reddit, "*Visura.*"

Ver. 82. Μηδέ τι.] *Al.* Μηδ' ἔτι.

Ver. 83. ——ἔχει.] *Al* ἔχεν.

Ver. 85. ——ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν.] Vide infrà ad Ψ', 342.

——túque, ô domitor
Somne laborum, [*Al.* malorum,] requies animi.
Seneca, Herc. Furens, ver. 1065.

——requies, medicináque publica curæ,
Somnus ——.
Ovid. ex Pont. lib. I, *Epist.* ii, 43.

Hinc et apud *Virgilium*;

——Lethæo ——Somno. *Georgic.* I, 78.

Porrò *Barnesius* hîc ex Editionum veterum nonnullis pro ἁπάντων edidit ἅπαντας. Quam lectionem Sensum postulare existimat: "*Sensus*," inquit, "Somnus omnes *alios Oblivisci facit bonorum atque malorum; me non item.*" Sed constructionem minùs rectè cepisse videtur vir eruditus. Sententiæ enim membra opposita non sunt hoc "ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ὡς," et sequens "Αὐτὰρ ἐμοὶ κὴ ὀνείρατ' ὡς," *ver.* 87; sed præcedens "Ἀλλὰ τὸ μὲν κὴ ἀνεκτὸν ὡς," *ver.* 83; et illud "Αὐτὰρ ἐμοὶ κὴ ὀνείρατ' ὡς:" hoc autem "ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ," parenthesi includendum est. Atque ad hanc sententiam rectiùs et venustiùs dicitur ἁπάντων quàm ἅπαντας.

Ver. 86. ——ἀμφικαλύψῃ.] Apud *Eustathium* et in contextu et in commentario, ἀμφικαλύψει.

Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὄνειρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
Τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρ', ἐπεὶ ὄφ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
Τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
Ἤδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῇφι.
Χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἔνευδεν,
Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
Ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίλαι,
Φήμιλω τίς μοι φάτω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
Ἔνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὣς ἔφαθ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·

"At mihi et insomnia immittere solet mala deus.
"Hâc enim rursùs mihi nocte accubuit similis ipsi,
"Talis existens, qualis ivit cum exercitu; at meum cor
"Gaudebat, quoniam non putabam somniū esse, sed visionē-verā jam.
Sic dixit: statim verò aureo-solio venit Aurora.
Illius autem flentis vocem audiebat nobilis Ulysses;
Cogitabátque deindè: visa autem est ei in animo
Jam *ipsum* cognoscens astare capiti.
Vestem quidem ubi-collegerat et pelles, in quibus cubabat,
In domum deposuit in sellâ: extrà verò bubulam-*pellem*
Posuit foràs ferens: Jovi autem supplicabat, manibus sublatis;
"Jupiter pater, si me volentes super ficcúmque et humidum
"Duxistis meam in terram, postquam me malis-affecistis valdè,
"Omen aliquis mihi dicat vigilantium hominum
"Intùs; extrà autem Jovis portentum aliud ostendatur.
Sic dixit precans: eum verò audivit providus Jupiter;
Statimque tonuit à splendido Olympo
Ab-alto è nubibus: gavisus est autem nobilis Ulysses.

Ver. 87. Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὄνειρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.] Similitèr *Ovidius*;

Somnia me terrent veros imitantia casus;
Et vigilant sensus in mea damna mei.
Ex Pont. lib. I, *Epist.* ii, 45.

Et *Seneca*, de *Hercule*;

En, fusus humi sæva feroci
Corde volutat somnia &c. *Herc. Furens*, 1082.

Ita et *Plautus* in *Rudente*;

Miris modis Dii ludos faciunt hominibus,
Mirisque exemplis somnia in somnis danunt.
Nè dormientes quidem sinunt quiescere.
Rud. ver. 584.

Quorum versùum priores duo repetuntur in ejusdem *Mercatore*, *ver.* 221, 222.

Ver. 88. ——εἴκελος αὐτῷ.] Apud *Eustathium*, ἴκελος αὐτῷ· Malé: Nam ἴκελος *primam* corripit.

Ver. 89. Τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν.] Vox οἷος *priorem* corripere videtur propter sequentem vocalem. Ita *Iliad.* ν', 275;

Οἷδ' ἀρετὴν οἷός ἐστι——.

Et *Odyss.* ή, 312;

Τοῖος ἐὼν οἷος ἐστι——.

Et infrà *ver.* 379 hujus libri, in voce ἔμπαιον·

Ἔμπαιον, ὃς βίης——.

Vide ad *Il.* ν', 103; et ό, 24.

Ibid. ——ἦεν.] Τετέλει ἦεν, ἤτοι ἀπῆλθεν. *Eustath.*

Ibid. ——αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ.] *Al.* ἀλλ' ἐμὸν ἦτορ.

Ver. 90. ——ὕπαρ.] Vide suprà ad τ', 547.

Ver. 97. ——Διὶ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών· Ζεῦ πάτερ, &c.]

At pater Anchises oculos ad sidera lætus
Extulit, et cœlo palmas cum voce tetendit:—
Da deindè auxilium, pater, atque hæc omina firma. *Æn.* II, 687, 691.

Vide et suprà ad ρ', 239.

Ver. 100 et 105. Φήμιλω.] Κληδόνα, οἰωνόν. *Schol.* Vide *Porphyr. Quæst. Homeric.* 16. Cæterùm *Eustathius* in pluribus Exemplaribus Φῆμιν legi testatur; atque ita in editionibus nonnullis scriptum repperit *Barnesius*. Ita habet etiam MS à *Tho. Bentleio* collatus, *ver.* 105.

Ver. 102. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς· Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν.]

Vix ea fatus erat senior, subitôque fragore
Intonuit lævum——. *Æn.* II, 692.
Audiit; et cœli genitor de parte serenâ
Intonuit lævum——. *Æn.* IX, 630.

Vide infrà ad *ver.* 113.

Ver. 104. Ὑψόθεν ἐκ νεφέων.] Πᾶς ἐν φησὶν ἡ ἀλετρὶς [infrà *ver.* 114,] "Οὐδὲ ποθι νέφος ἐστί;" Νῦν τὸν τόπον ἔφη, Ἀτλιχῶς, ἐν ᾧ εἰώθει συνίστασθαι τὰ νέφη. *Schol.*

Ver.

Φήμιω δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
Πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμνί λαῶν.
Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες,
Ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν·
Ἡ δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
Ἥ ῥα μύλιω στήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις·
Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅ, τί κεν εἴπω·
Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν·
Οἵ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γούνατ' ἔλυσαν,
Ἄλφιτα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμωαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
Ἀγρόμναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,

Omen verò è domo mulier præmiſit molitrix
Propè, ubi utique ei molæ erant paſtori populorum.
His autem duodecim omnes ſedulò incumbebant mulieres,
Farinas hordeaceas conficientes et triticeas, medullam virorum.
Cæteræ quidem dormiebant, poſtquam triticum moluerant;
Una verò nondum ceſſabat; debiliſſima autem erat:
Quæ ſanè molam ubi-ſtitiſſet, verbum dixit, ſignum regi;
" Jupiter pater, qui utique diis et hominibus imperas,
" Certè valdè tonuiſti à cœlo ſtellato,
" Neque uſquam nubes eſt; portentum utique alicui hoc oſtendis:
" Perfice nunc et mihi miſeræ verbum, quod dicam:
" Proci poſtremúmque et ultimùm die hoc
" In ædibus Ulyſſis capiant convivium deſiderabile;
" Qui jam mihi labore triſti genua ſolverunt,
" Farinas conficienti; nunc ultimò cœnent.
Sic utique dixit: gaudebat autem omine nobilis Ulyſſes,
Joviſque tonitru: putabat enim ſe ulturum ſontes.
Cæteræ verò famulæ in ædibus pulchris Ulyſſis
Congregatæ accendebant in foco indefeſſum ignem.
Telemachus autem è lecto ſurrexit deo-par vir,

Ver. 106. ——ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο.] *Al.* εἵατο. Τὸ δὲ " μύλαι εἵατο," ἀντὶ τοῦ ἐκάθηντο, ἔκειντο ——. Οἱ δὲ Παλαιοὶ γράφουσι καὶ ὅτι ψιλῶς τὸ εἵατο· ἵνα ᾖ, ἀντὶ τοῦ ἦσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ εἰμί· καί ἐστι χρειῶδες τοῦτο. *Euſtath.*

Ver. 107. Τῇσι δὲ δώδεκα.] *Al.* Τῇσιν δώδεκα.

Ibid. ——δώδεκα πᾶσαι.] Vide ſuprà ad ε, 244; et ad *Il.* σ', 373, 470.

Ver. 108. ——ἀλείατα.] Ἄλειαρ, τὸ ἀπὸ πυρῶν ἄλδυρον· καθάπερ ἄλφιτον, τὸ ἀπὸ κριθῆς. *Euſtath.* *Al.* ἀλείφατα.

Ver. 112. Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις.]

O pater, ô hominum Divûmque æterna poteſtas.
Æn. X, 18.

Ver. 113. ——ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί.]

——cœlo ceciderunt plura *ſereno*
Fulgura——. *Virgil. Georgic.* I, 487.
——namque Dieſpiter
Igni coruſco nubila dividens,
Plerumque *per purum* tonantes
Egit equos, volucrémque currum.
Horat. Carm. lib. I, *Od.* xxxiv, 5.

Fulgura fallaci micuerunt crebra *ſereno*.
Lucan. Pharſal. I, 530.

Vide ſuprà ad *ver.* 102.

Ibid. ——οὐρανοῦ ἀστερόεντος.]

——ſtellantis regia cœli. *Æn.* VII, 210.
——cœlum ſtellis fulgentibus aptum.
Æn. XI, 202.

Ver. 119. ——δειπνήσειαν.] Vide ſuprà ad δ', 535.

Ver. 121. ——τίσασθαι.] Similitèr infrà *ver.* 169, τισαίατο· Vide ad *Il.* δ', 257; ί, 508. Item ad γ', 28.

Ver. 123. ——ἀκάματον πῦρ.]

——flammæ atque incendia vires
Indomitas——. *Æn.* V, 680.

Ver. 124. ——εὐνῆθεν ἀνίστατο &c.]

Conſurgit ſenior, tunicâque inducitur artus:
Et Tyrrhena pedum circumdat vincula plantis:
Tum lateri atque humeris Tegeæum ſubligat enſem. *Æn.* VIII, 457.

Ibid. ——ἰσόθεος φώς.] Sic apud *Ovidium*;

Æquandi ſuperis——viri.
Ex Pont. lib. I, *Epiſt.* ii, *ver.* 120.

Ver.

Εἵματα ἑσσάμην· ἀμφὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·
Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσαθ' ἑνὶ οἴκῳ
Εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἦ αὖτως κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλων Εὐρύκλεια·
Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενον, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός·
Σίτου δ' ἠνήτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
Ἦ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῇσιν·
Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐγχείου βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἡ δ' αὖτε δμωῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλεια, Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,

Veſtes indutus: circúmque enſem acutum poſuit humero;
Pedibúſque ſub nitidis ligavit pulchros calceos;
Sumpſitque validam haſtam, præfixam acuto ære.
Stetit autem ſuper limen profectus, et Eurycleam allocutus eſt;
" Nutrix dilecta, quomodo hoſpitem honorâſtis in domo
" Lecto et cibo; an temerè jacet neglectus?
" Talis enim mihi mater, prudens licèt ſit,
" Temerè alterum honorat articulatè-loquentium hominum
" Deteriorem; meliorem verò inhonoratum dimittit.
Hunc autem rursùs allocuta eſt prudens Euryclea;
" Nè illam nunc, fili, inſontem accuſes.
" Nam vinum quidem bibebat *is* ſedens, quamdiù volebat ipſe:
" Cibum autem non ampliùs dixit *ſe* appetere; interrogabat enim ipsū.
" Sed quandò demùm cubitûs et ſomni meminit,
" Illa quidem cubilia juſſit ſubſternere ancillas:
" At is tanquam aliquis omninò ærumnoſus et infortunatus,
" Noluit in lectis et in ſtragulis dormire,
" Sed in crudâ bubulâ-*pelle*, et pellibus ovium
" Dormivit in veſtibulo; lænam verò injecimus nos.
Sic dixit: Telemachus autem ex domo egreſſus eſt,
Haſtam habens: unáque eum canes pedibus veloces ſequebantur.
Perrexit verò ire in concionem ad benè-ocreatos Achivos:
Ancillas autem demùm hortabatur nobiliſſima mulierum
Euryclea, Opis filia Piſenoridæ;
" Agite, aliæ quidem domum verrite feſtinantes,

Ver. 125. —— ἄμῳ.] *Al.* ὦμῳ, et ὤμῳς.
Ver. 129. —— πῶς ξεῖνον.] *Al.* τ' ξεῖνον.
Ver. 131. —— ἐμοὶ.] *Al.* ἐμή.
Ver. 132. Ἐμπλήγδην.] Ἐκπληκτικῶς· ἢ ἀκρίτως, καὶ ὡς ἂν τύχῃ, ἐμπελάζουσα τοῖς πράγμασι. *Schol.* Καὶ ἄλλως δέ, ἐμπλήγδην, τὸ δίκην ἐμπλήκτου τινός· ἔμπληκτος δὲ, ὁ ἄσατος, καὶ οἱονεὶ ἔτι πεπληγμένος, καὶ ἢ κατὰ φύσιν φρονῶν. *Euſtath.*

Τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν.
Sophocl. Ajax, ver. 1376.

Ver. 143. Ἔδραθεν αὐ.] *Al.* Ἔδραθ' αὖ.
Ver. 149. Ἀγρεῖθ'.] *Scholiaſtes* interpretatur Συναθροίζεσθε. *Euſtathius* alitèr, Τὸ δὲ Ἀγρεῖτε (inquit) ——ταυτὸν τῷ, σπουδαίως ἄγετε· καὶ ὡς εἰπεῖν, ἄγετε ῥᾷον. Διὸ καθάπερ Ἄγε, καὶ Ἄγετε, παρασκευάσματικῶς, ἔτω νῦν μὲν Ἀγρεῖτε· αὖ δὲ Ἰλιάδι ἐνικῶς [*Iliad.* ε, 765,] " Ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίλω." Atque hoc quidem in ſenſu ſæpè apud Poëtam uſurpatur Ἄγρει numero *ſingulari*; vide *Iliad.* ή, 459; λ', 512; ξ', 271; *Odyſſ.* φ', 176: In *plurali* autem hoc tantùm in loco occurrit.

Ibid. ——δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι, Ῥάσσατέ τ'· &c.] Similitèr *Anaxandrides* Poëta, apud *Athenæum*:

Ἀλλὰ ξενῶνας οἴγε, καὶ ῥᾷον δόμους,
Στρώννυ τε κοίτας, καὶ πυρὸς φλέξον μένος,
Κρατῆρά τ' αἴρε, καὶ τ' ἤδιστον κέρα.
Athen. lib. II, *cap.* 9, *ipſo initio.*

Ῥάσσατέ τ' ἐν δὲ θρόνοισ' εὐποιήτοισι τάπητας
Βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσαθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
Ἔρχεθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι·
Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
Ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ' μάλα μῦ κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνιον μελάνυδρον·
Αἱ δ' αὐτῷ χτ' δώματ' ἐπιστάμενως πονέοντο.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ καὶ ἐπιστάμενως κέασαν ξύλα· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,

"Aspergitéque; et in sedilibus fabrefactis tapetes
"Injicite purpureos: aliæ verò spongiis mensas
"Omnes abstergite: purgate autem crateras,
"Et pocula rotunda fabrefacta: aliæ verò petituræ aquam
"Ite ad-fontem, et afferte citò euntes:
"Non enim diù proci aberunt à domo;
"Sed valdè manè venient; quoniam et omnibus festus-dies.
Sic dixit: illæ autem ei omninò quidem auscultârunt et paruerunt.
Viginti quidem iverunt ad fontem nigrum-aquis,
Aliæ verò illic in ædibus scitè operabantur.
Ingressi autem sunt proci eximii: hi quidem deindè
Benè et scitè findebant ligna; mulieres verò
Venerunt à fonte: illis verò supervenit subulcus,

Ver. 150. Ῥάσσατε.] Ῥάπτε. *Schol.* Θέμα δὲ τῷ Ῥάσσατε, Ῥάζω· ἐξ οὗ καὶ τοῖς ἐξῆς, [*ver.* 354 hujus libri,] "τοῖχοι ἐῤῥάδαται·" ὁμοίως τῷ, ἀνομάδαται, καὶ τοῖς τοιούτοις. *Eustath.* Quod reprehendens *Barnesius*, ex Ῥαίνω, ῥάσσατε omninò deductum contendit. "A ῥαίνω" inquit "Fut. ῥανῶ, *Æolicè* ῥάσω, du"plicatione *Ionicâ* ῥάσσω." Atqui observavit *Heraclides* apud *Eustathium*, in commentario ad *ver.* 354 hujus libri, ἐῤῥάδαται à ῥαίνω deduci non posse. Λέγει δὲ ἐκεῖνος (inquit *Eustathius*) καὶ ὡς σὺν ἔστιν ἀπὸ τοῦ Ῥαίνω γενέσθαι τὸ ἐῤῥάδαται· ἦν γὰρ ἄν, φησιν, ἐῤῥάναται τοῖχοι. Vide ad *Il.* β', 314.

Ver. 152. ——ἀμφιμάσασθε.] Vide ad *Il.* ρ', 564.

Ver. 153. ——δέπα ἀμφικύπελλα.] Vide ad *Il.* ά, 584. MS à *Tho. Bentleio* collatus, δέπα'.

Ibid. ——τετυγμένα.] Vide ad *Il.* ζ, 488.

Ver. 154. ——αἴσετε.] Τὸ δὲ "οἴσετε," ποιητικῶς καινοπρεπίζεται, ὡς παρατατικὸς ἀπὸ μέλλοντος ἀναδραμόντος εἰς ἐνεστῶτα. Οἴσω γὰρ, ὃ παρατατικὸς, οἶσον, τὸ τρίτον, οἶσε· τὸ προσακτικὸν ὁμοφώνως, οἶσε· ὃ πληθυντικὸν τὸ, οἴσετε. *Eustath.* Atque analogiâ quidem haud dissimili sæpè usurpare videtur Poëta verba δύσομαι, βήσομαι, βήσετο &c. Vide autem ad *Il.* έ, 109. Occurrit eadem vox *Iliad.* γ', 103; ό, 718; et apud *Theocritum*, *Idyll.* XXIV, 48. Porrò fuerunt, teste *Barnesio*, qui οἴσατε ubique legendum statuerint. Sed nullo profectu. Nam, uti ipse annotat, occurrit apud *Homerum* οἶσε in *Imperativo*, numero *singulari*; ubi isti emendationi locus nullus est:

Οἶσε θέειν &c. ——————. *Odyss.* χ', 106.
Οἶσε θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος· οἶσε δέ μοι πῦρ.
Ibid. 481.

Et apud *Callimachum*;

——————φέρε τάχιον· οἶσε θερισμόν.
Hymn. in Cererem, *ver.* 137.

Ver. 155. Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται.] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*, qui et in contextu et in commentario hoc modo legit. Ita porrò habet MS à *Tho. Bentleio* collatus. Et simili ferè loquendi ratione utitur Poëta suprà τ', 301, 302;

——δὴ ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπέσσεῖται——————.

Vulgati hîc legunt, Οὐ γὰρ δὴ μνηστῆρες ἀπέσονται. Ad sententiam minùs rectè.

Ver. 156. ——ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.] Ταύτῃ τὴν ἡμέραν ἑορτὴν καὶ νεμηνίαν παρατίθεται Ἀπόλλωνι ἱερὰν· ἵνα τῶν ἀνδρῶν περὶ τὴν ἑορτὴν καταγινομένων, εὔκαιρον ἔχῃ τὸ ἐπιτίθεσθαι μνηστῆρσι. *Schol.* Ita infrà φ', 258;

Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
Ἁγνή——————.

Et *ver.* 276 hujus libri;

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἤγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἄλσει ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ver. 159. ——κατὰ δώματ'.] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathii* commentario. Quæ et probabilior videtur lectio. Vide *Odyss.* ρ', 402, 531; σ', 416; ύ, 298, 331. *Vulgg.* κατὰ δῶμα.

Ver. 160. Ἐς δ' ἦλθον.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Ἐκ δ' ἦλθον.

Ibid. ——μνηστῆρες ἀγήνορες.] Vir eruditus *Tho. Bentleius* in uno MS repperit δρηστῆρες ἀγήνορες, in altero, δρηστῆρες Ἀχαιῶν· quæ et potior videtur lectio; tum quia sequens, κέασαν ξύλα, Servorum quàm Procorum magis proprium videtur opus; tum quia Procorum ingressûs meminit Poëta infrà *ver.* 248.

Ver. 161. ——αἱ.] *Al.* ταί.

Ver.

Τρεῖς σιάλυς καταΐγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
Καὶ τὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι·
Ξεῖν', ἦ ἄρτι σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
Ἠέ σ' ἀτιμάζυσι κτ' μέγαν', ὡς τοπάρος περ;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Αἲ γὰρ δὴ, Εὔμαιε, θεοὶ τισαίατο λώβην,
Ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες, ἀεικέα μηχανόωνται
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, ὄφρ' αἰδῦς μοῖραν ἔχυσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλυς ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες·
Καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθύσῃ ἐριδούπῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι·
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνίσεις κτ' δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξειδα θύραζε;
Πάντως ὀκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω,
Πρὶν χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σύ περ ὄ κτ' κόσμον
Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.

Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi:
Et hos quidem sivit per septa pulchra pasci;
Ipse verò demùm Ulyssem allocutus est blandis *verbis*;
" Hospes, an jam te magis Achivi respiciunt,
" An te ignominiâ-afficiunt in ædibus, sicut anteà scilicét?
Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
" Utinam enim jam, Eumæe, dii ulciscerentur contumeliam,
" Quâ isti insultantes, indigna machinantur
" Domo in alienâ, neque pudoris portionem habent.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Prope autem ipsos venit Melanthius, custos caprarum,
Capras agens, quæ inter omnes excellebant greges,
Cœnam procis; duo autem unà comitabantur pastores;
Et has quidem religavit sub porticu sonorâ;
Ipse verò demùm Ulyssem allocutus est convitiis;
" Hospes, adhuc et nunc hîc molestus-eris in domo
" A-viris petens? at non exibis forás?
" Omninò non ampliùs nos diremptum-iri puto, [veri-
" Priusquàm manus *invicem* gustamus; quia tu scilicèt non decentèr
" Petis: sunt autem et alia convivia Achivorum.

Ver. 163. ——οἳ ἔσαν μ' πᾶσιν ἄριστοι.] Ita edidit *Barnesius* ex *ver.* 174 infrà; atque ita legitur in MS à *Tho. Bentleio* collat. Firmatur porrò hæc lectio ex *Iliad.* ε', 2; υ', 409; ubi similis phrasis occurrit. Vulgati hîc habent, οἳ ἔσαν σὺν πᾶσιν ἄριστοι.

Ver. 166. ——ἦ ἄρτι.] *Al.* ἦ ἄρ τι.

Ibid. ——μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν.] Προσηνῶς ὁρῶσιν. *Schol.*

Ibid. ——Ἀχαιοὶ.] Vide suprà ad ρ', 513.

Ver. 170. ——ἀεικέα.] *Al.* ἀτάσθαλα· ut infrà *ver.* 370.

Ver. 171. ——ὄφρ' αἰδῦς μοῖραν ἔχυσιν.] *Scholiastes* exponit, Οὐδ' ὀλίγον αἰδῶνται. Similitérque reddit Versio *Wetsteniana*; " *Neque pudoris* vel " *particulam habent.*" Et *Barnesius*; " *Neque pudoris partem* i. e. tantillum *habent.*" Attamen vox μοῖρα isto in sensu vix usquam reperietur. Sensus, ut opinor, est simplicitèr; " *Neque pudoris* " *portionem* (qualis nimirùm cæteris hominibus in- " esse solet) *habent.*"

Ver. 176. Καὶ τὰς μὲν κατέδησεν.] *Eustathius* et *Henricus Stephanus* in exemplaribus nonnullis τὺς μὲν legi testantur. Malè, ut notat *Barnesius*, propter illud quod legitur suprà *ver.* 174; Αἶγας ἄγων, Αἳ πᾶσι μετέπρεπον ——. Nisi et ibi legas, Οἳ πᾶσι μετέπρεπον ——.

Ibid. ——κατέδησεν.] *Barnesius* ex *Eustathio* edidit κατέδησαν· et in annotationibus, " Referendum " (inquit) ad δύω νομῆες· ἤτοι ἦδ' ἅμ' ἕποντο· αὖτος " δὲ Μελάνθιος αὖτ' Ὀδυσῆα &c." Sed præstat vulgata lectio. Ita enim aptè inter se ex adverso respondent ista " τὰς μὲν," et " Αὐτὸς δ':" quo modo et suprà *ver.* 164 et 165;

Καὶ τὺς μὲν ῥ' εἴασε——
Αὐτὸς δ'——.

Firmatúrque porrò hæc lectio ex *ver.* 189, 190 infrà, ubi eadem sententia occurrit.

Ver. 178. ——ἀνήσεις.] Vide ad *Il.* ό, 24. Cæterùm deducta (ut opinor) hæc vox non ex ἀνιάζω, (indè enim fieret ἀνιάσεις penultimâ correptâ;) sed ex ἀνιάω· undè ἀνιᾶται *Odyss.* ό, 334; et ἀνιηθεὶς, ά, 133; γ', 117; et *Iliad.* β', 291. Vide ad *Il.* ά, 67, et 140.

Ver. 182. Αἰτίζεις.] *Al.* Αἰτίζοις.

Ibid. ——κ' ἄλλαι.] *Al.* κ' ἄλλοθι. Atque ita in commentario citat *Eustathius.*

Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλ' ἀχέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Βῶν στεῖραν μητρῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας·
(Πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον, οἵτε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·)
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτιλον, ἄγχι παραστάς·
Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
Ἀνδρῶν; ποῦ δέ νυ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
Δύσμορε· ἦτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
Ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσονται ὀϊζύν.
Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσπερ ὀπίσσω
Ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, ἤτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς,
Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.

Sic dixit: hunc autem nihil allocutus eſt ſolers Ulyſſes,
Sed tacitè movit caput, mala profundè-cogitans.
His autem tertius ſupervenit Philœtius, princeps virorum,
Bovem ſterilem procis agens, et pingues capras:
(Portitores verò hos trajecerunt, qui utique et alios
Homines deducunt, quicunque ipſis advenerit:)
Et hæc quidem benè religavit ſub porticu ſonorâ:
Ipſe autem demùm interrogabat ſubulcum, propè aſtans;
" Quis jam hic hoſpes nuper venit, ſubulce,
" Noſtram ad domum? ex quibus verò ſe profitetur eſſe
" Viris? ubinam autem ei genus et patria terra?
" Infelix; certè ſimilis-eſt corpore regi imperatori.
" Sed dii malis-mergent multivagos homines,
" Quandò etiam regibus deſtinabunt ærumnam.
Dixit; et dextrâ complectebatur manu aſtans;
Et ipſum affatus verba alata dixit;
" Salve, pater, ô hoſpes, adſit tibi in poſterum ſaltem
" Felicitas; at nunc quidem malis teneris multis.
" Jupiter pater, nullus te deorum perniciofior alius:
" Non parcis viros, poſtquam jam generâſti ipſe,
" Miſcere malo et doloribus triſtibus.

Ver. 185. ——ὄρχαμος ἀνδρῶν.] Vide ſuprà ad ξ, 3, 22.

Ver. 187. Πορθμῆες.] Πορθμεῖς πάντως λεγόμενοι, ὡς ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ, ὅ ἐστι στενοῦ πόρου θαλάσσης, τοὺς περαιουμένους ἄγοντες. *Euſtath.*

Ibid. ——ἄρα.] *Ut ſoliti erant* ——.

Ver. 188. ——εἰσαφίκηται.] *Al.* εἰσαφίκοιτο.

Ver. 192. ——τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι.] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* ἔκ τ' εὔχεται.

Ver. 195. ——θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους.]

Ὡς γὰρ ἐπικλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι
Ζώειν ἀχνυμένους——. *Iliad.* ω, 525.

Ibid. ——δυόωσι.] Εἰς πάθος μεταβάλλουσιν. *Schol.*

Ver 196. Ὁππότε κε.] *Al.* Ὁππότε κεν.

Ibid. ——ἐπικλώσονται.] *Al.* ἐπικλώσωνται.

Ver. 199. ——πάτερ.] *Barneſius* edidit πατήρ. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* α, 51.

Ibid. ——ἴσπερ ὀπίσσω.] *Al.* ὥσπερ ὀπίσσω. Vide ſuprà ad σ, 121.

Ibid. ——ἴσπερ ὀπίσσω Ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς.]

Flebile principium melior fortuna ſequetur.
Ovid. Metamorph. lib. VII, *ver.* 518.

——Non, ſi malè nunc, et olim
Sic erit.—— *Horat. Carm. lib.* II, *Od.* x, 17.

Ver. 200. ——ἔχεαι πολέεσσιν.] Ita edidit *Barneſius* ex σ, 122 ſuprà, ubi idem verſus occurrit, et in vulgatis ſcriptum eſt πολέεσσιν. Atque ita hîc legit MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* hoc in loco, πολλοῖσιν.

Ver. 202, 203. Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας—— Μισγέμεναι κακότητι.] *Barneſius* et Verſiones vulgatæ reddunt, " *Non miſereris viros*—— *Miſceri malo.*" Sed potiùs vertendum cenſui, " *Non parcis viros* " —— *miſcere malo.*" Nam vox Μισγέμεναι (ut opinor) activa eſt, ſicut ἀρχέμεναι, ἀλκέμεναι, εἰρέμεναι, πεμπέμεναι, &c.

Ver. 202. ——ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς.] Καθ' ὅ, Πατὴς ἀνδρῶν τε θεῶν τε. *Schol.*

Ver.

Ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε
Μνησαμένῳ Ὀδυσῆϊ· ἐπεὶ καὶκεῖνον ὀΐω
Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα καθ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
Εἴπερ ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
Ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἷσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ·
Νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
Ἀνδρί γ' ὑποσταχύῳτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
Τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
Ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
Οὐδ' ὅπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
Κτήματα δάσσασθαι δῆν οἰχομένοιο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρήσσι φίλοισι
Πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν, υἷος ἐόντος,
Ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα
Βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην φεύγων· (ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·)
Ἀλλ' ἔτι τ' δύσηνον οἴομαι, εἴποθεν ἐλθὼν
Ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.

"Sudavi, ut animadverti; lachrymisque oppleti sunt mihi oculi
"Recordanti Ulyssis; quoniam et illum puto
"Tales pannos habentem inter homines vagari;
"Sicubi adhuc vivit, et videt lumen solis.
"Sin jam mortuus est, et in orci ædibus,
"Hei mihi deindè ob Ulyssem eximium; qui me bobus
"Præfecit, adhuc parvulus cùm-essem, Cephallenorum in populo!
"Nunc autem hæ quidem fiunt innumeræ, neque alitèr
"Viro utique succresceret boüm genus latis-frontibus:
"Has autem alii me jubent ducere sibi ipsis
"Ad-edendum; neque omninò filium in ædibus curant,
"Neque vindictam timent deorum; cupiunt enim jamdudùm
"Possessiones dividere diù absentis regis.
"At mihi hoc animus in pectoribus charis
"Plerunque volvit: valdè quidem malum, filio existente,
"Aliorum populum adire, euntem cum ipsis bobus,
"Viros ad alienos; hoc verò durius, hîc manentem
"Bobus alienis assidentem dolores pati.
"Et jam olim ad alium magnanimorum regum
"Exivissem fugiens, (quoniam non ampliùs tolerabilia sunt;)
"Sed adhuc illum infelicem expecto; ficundè reversus
"Virorum procorum dispersionem per ædes faciat.

Ver. 204. Ἴδιον, ὡς ἐνόησα.] *Scholiastes* et *Eustathius* vocem Ἴδιον, quæ apud *Homerum* hoc tantùm in loco occurrit, exponunt, Ἴδρωσα, ἠγωνίασα· ut sit videlicèt *imperfectum* ex Ἴδιω· Quæ expositio firmatur ex *Aristotele*; Ὥστε ἤδη τινὲς ἵδρωσαν αἱματώδη ἱδρῶτα. *De historiâ Animalium, lib.* III, *cap.* 19. Et ex *Aristophane*;

Οὐκ ἂν ἐξίδρωσεν ἐς θοιμάτιον ——.

Aves, ver. 793.

Dⁿᵃ *Dacier* verò Ἴδιον hoc in loco ex Adjectivo Ἴδιος esse existimat; sententiámque ita mirè admodùm exponit: "Philetius, en voyant cet étranger "si malheureux, se plaint de la cruauté de Jupiter "qui plonge les hommes dans des malheurs épouvantables; et il se confirme dans ce sentiment, "en faisant reflexion à ce qui est arrivé à Ulysse. "Ἴδιον ὡς ἐνόησα depend de ce qui précede, *Et l'exemple domestique que nous en avons, me revient dans l'esprit.*"

Ver. 207. —— ἢ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.] Mirè hîc *Eustathius*; Τὸ δὲ, "ζώει, ἢ ὁρᾷ φῶς," πρὸς ἀκρίβειαν ἢ νῦν κεῖται, ὡς πολλῶν ζώντων μὲν, μὴ βλεπόντων δέ. Ac si locum hîc habere posset istiusmodi distinctio.

Ver. 209. —— ἐπὶ βουσὶν.] *Al.* ἐνὶ βουσίν.

Ver. 211. —— ἄλλως.] *Al.* ἄλλῳ.

Ver. 212. —— ὑποσταχύῳτο.] *Al.* ὑποσταχύοιτο, et ὑποσταχυωτο.

Ver. 213. —— ἀγινέμεναι.] Vide sudrà ad *ver.* 202.

Ver. 215. Οὐδ' ὅπιδα τρομέουσι θεῶν.] Vide suprà ad ξ', 82; et ad *Il.* π', 388.

Ver. 218. Πόλλ' ἐπιδινεῖται.] Ἐν τοῖς φήθεσιν ἀνακυκλεῖ ὁ λογισμὸς, πολλὰς τροφὰς λαμβάνει. *Schol.*

Ver. 219. Ἄλλων.] *Al.* Ἄλλον· notante *Eustathio.*

Ibid. —— αὐτῇσι.] *Al.* αὐτοῖσι.

Ver. 222. Καί κεν δὴ.] Vide ad *Il.* ξ', 433, et 504.

Ver.

Τὸν δ' ἀπαμφθόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Βυκόλ', ἐπεὶ ὔτε κακῷ ὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκῃ,
Τὤνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἶκαδ' Ὀδυσσεύς·
Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃθα,
Κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
Γνοίης, οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὡς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἤρτυον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀριστερὸς ἦλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Bubulce, quandoquidem neque malo neque inſipienti viro ſimilis-es,
" Cognoſco autem et ipſe, quòd tibi prudentia mentem occupat,
" Ideò tibi dicam, et inſuper magnum jusjurandum jurabo:
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hoſpitaliſque menſa,
" Lárque Ulyſſis eximii, quem adveni,
" Certè, te hîc præſente, veniet domum Ulyſſes;
" Tuiſque oculis videbis, ſi volueris,
" Interfici procos, qui hîc dominantur.
Hunc autem rursùs allocutus eſt boüm bubulcus vir;
" Utinam enim hoc, hoſpes, verbum perficeret Saturnius!
" Cognoſceres, qualis mea potentia et manus ſequerentur.
Sic autem paritèr Eumæus ſupplicavit omnibus diis,
Ut-rediret Ulyſſes prudens ſuam ad domum.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Proci autem Telemacho mortémque fatúmque
Struebant: at iis finiſtra venit avis
Aquila altivolans; tenebat verò timidam columbam.

Ver. 227. Βυκόλ', ἐπεὶ ὔτε κακῷ.] Pronuntiabatur ἐπ' ὔτε, vel ἐπεὶὐτε tribus ſyllabis: Uti et notavit *Barneſius*. Ita *Iliad.* ν', 777;

Μέλλω, ἐπεὶ δὴ ἐμὲ πάμπαν &c.

Vide et ad *Il.* ί, 533.

Ver. 228. ——ὅ τοι] *Al.* ὅτι.

Ibid. ——πινυτὴ.] *Al.* πινυτῆς.

Ver. 231. Ἰστίη τ' Ὀδυσῆος.] Ita edidit *Barneſius* ex *Euſtathio*, ex *Etymolog. Magn.* et ex *Odyſſ.* τ', 304, ubi idem verſus occurrit. Cum *Barneſio* porrò hîc facit MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Al.* Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος.

Ver. 233. ——αἴ κ' ἐθέλῃθα.] Ἰσέον δὲ κ᾽ ὅτι τὸ, εἴπερ ἐθέλεις, ἀπόπειρά ἐστιν Ὀδυσσέως εἰς Φιλοίτιον, ὁποίαν φθάσας προειδοκίμασεν [ſuprà π', 305,] ἐν ἐπηώῃ τῇ νυκτί. *Euſtath.* Sed hoc nimis longè videtur petitum.

Ver. 235. ——ἐπιβουκόλος.] Ἐπιβουκόλον, inquit *Euſtathius*, φησὶ, κατὰ πλεονασμὸν προθέσεως. *Barneſius* voculam ἐπὶ " *Superiorem* in illo Officio" denotare exiſtimat. " Ita" inquit " μ', ν. 131, ἐπι-" ποιμένες, *Paſtores præcipui*; et ἐπίουρος." At rectius videtur quod addit *Euſtathius*: Δοκεῖ——ἐπιβουκόλος εἶναι ὁ ἐπὶ βουσὶ τεταγμένος· εἴτουν, ὁ ἐπὶ τοῖς βοῶν, ὡς ἐπίστασιν αὐταῖς. Οὕτω δὲ κ᾽ ἐπίουρος, ὁ ἐπὶ φυλακῇ τεταγμένος.

——Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἷσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα ——. Suprà *ver.* 209.

Ver. 237. Γνοίης, οἵη.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Γνοίης χ', οἵη. Quæ fortè et verior lectio. Ita enim in omnibus legitur infrà φ', 202 ubi repetitur hic verſus; atque ita hîc legiſſe videtur *Euſtathius*: quippè in commentario citat, Γνοίης ἂν οἵη &c.

Ibid. ——οἵη ἐμὴ δύναμις.] " Pro ἐμὴ," inquit *Henricus Stephanus*, " fortaſsè rectiùs legeretur ἐμοί." Firmatur autem vulgata lectio ex φ', 202 infrà, ubi idem verſus occurrit.

Ibid. ——χεῖρες ἕπονται.] *Al.* χεῖρες ἕπωνται· et χεῖρες ἄκαμποι.

Ver. 241. ——θάνατόν τε μόρον τε.] " Nec illa " quidem ejuſdem ſignificationis repetitio ignava " et frigida videri debet;

" Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
" Ἤρτυον.——.

" quòd bis idem θάνατον καὶ μόρον dixerit. Indig-" nitas enim moliendæ tam acerbæ támque injuſ-" tæ necis, mirandâ mortis iteratione defleta eſt." *Gellius*, *lib.* XIII, *cap.* 23. Vide ſuprà ad λ', 611.

Ver. 242. ——ἦλυθεν ὄρνις.] Vide ſuprà ad ό, 160.

Ver.

Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
"Ὦ φίλοι, ἦχ' ἡμῖν σωθεύσεται ἥδε γε βουλὴ,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
Ὣς ἔφαθ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα τ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο ἐπὶ κλισμοῖς τε θρόνοις τε·
Οἱ δ' ἱέρευον ὄις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἱέρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
Κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐωνοχόει δὲ Μελανθεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
Ἐντὸς ἐϋστάθεος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδὸν,
Δίφρον ἀεικέλιον παραθεὶς, ὀλίγῳ τε τράπεζαν·
Πὰρ δ' ἐτίθη σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν

Illis autem Amphinomus concionatus eſt, et dixit;
"O amici, haud nobis perficietur hoc ſanè conſilium,
"Telemachi cædes: ſed recordemur convivii.
Sic dixit Amphinomus: illis verò placebat ſermo.
Ubi autem veniſſent in ædes Ulyſſis divini,
Lænas quidem depoſuerunt in ſedilibúſque ſoliiſque;
Ipſi autem mactabant oves magnas, et pingues capras;
Mactabant etiam porcos, et bovem armentalem:
Viſcera verò aſſata diſtribuebant; vinúmque deindè
In crateribus miſcebant: pocula autem diſtribuit ſubulcus.
Panem verò ipſis diſtribuit Philœtius, princeps virorum,
Pulchris in caniſtris: vinum autem fundebat Melanthius.
Illi verò ad cibos paratos appoſitos manus porrigebant.
Telemachus autem Ulyſſem ſederefecit, aſtutias verſans,
Intra benè-fundatam domum, apud lapideum limen,
Sellâ turpi appoſitâ, parvâque menſâ:
Appoſuit verò *ei* viſcerum partes, infuditque vinum

Ver. 250. Οἱ δ' ἱέρευον ὄις.] Παρατηρητέον, inquit *Scholiaſtes*, ὅτι μόνους τοὺς μνηστῆρας θεοῖς θύοντας οὐκ οἶδεν. *Euſtathius* autem hunc unicum locum à Veteribus exceptum teſtatur: Σημειοῦνται δ' (inquit) ἐν τοῖς ῥηθεῖσιν οἱ Παλαιοὶ, ὡς ἐνθάδε καὶ μόνον οἱ μνηστῆρες ἱερεύουσιν ὄις, καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἐῤῥέθη· ἀλλαχοῦ δὲ τῆ Ὁμηρικῆς ταύτης ποιήσεως οὐκ εὑρηνται ἔτω ποιοῦντες. Attamen de Procis hunc ipſum verſum ſequentémque uſurpat Poëta ſuprà ρ', 180, 181; de iiſdémque dicitur ξ', 93, 94;

Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
Οὔπω θ' ἓν ἱερεύσω ἱερήϊον, ὃς δὲ δύ' οἶω.

Ibid. ——μεγάλους.] *Al.* μεγάλας.

Ver. 251. Ἱέρευον δὲ σύας.] Pronuntiabatur, ut videtur, Ἴρευον· quo modo ſæpè et ſcripta occurrunt Ἰρεύς, ἰρά· et ἰρεύσκον *ver.* 3 hujus libri: Uti et notavit *Barneſius*.

Ver. 252. ——ὀπτήσαντες.] Vide ſuprà ad β', 300; et ad *Il.* ά, 466.

Ibid. ——ἐν δ' ἄρα.] *Al.* ἐν δέ τε.

Ver. 253. Κρητῆρσιν κερόωντο.] Ita *Barneſius* ex veteribus exemplaribus. *Al.* Κρητῆρσι. Quod et ferri poſſet. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ibid. ——κερόωντο.] *Al.* κεράσαντο.

Ver. 254, 255. Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε——Καλοῖς ἐν κανέοισιν.]

——————Cererémque caniſtris
Expediunt——————. *Æn.* I, 705.

Ver. 255. ——ἐωνοχόει.] *Al.* ἐνωνοχόει.

Ver. 259. Δίφρον ἀεικέλιον παραθεὶς, ὀλίγῳ τε τράπεζαν.] Obſervârunt hîc Veteres, res tenuiſſimas atque etiam humillimas aptiſſimè et pulcherrimè depingere Poëtam. Φανερὸν μὲν καὶ τὰ χαμαίζηλα τῶν ὀνομάτων ἰσχνότητα ἐμποιεῖν τῷ λόγῳ· ὡς ἔχει τὸ, "Δίφρον ἀεικέλιον &c." *Ariſtid. Quintil. de Muſicâ, lib.* II, *pag.* 84. Ἰσχνὸν δὲ [πλάσμα ἐστὶ] τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρὸν, καὶ τῇ λέξει κατισχναμένον. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 9. Cæterùm de voce ὀλίγῳ, hoc in loco, ita *Euſtathius* in commentario ad ί, 515; Τὸ ὀλίγῳ——τὸ μικρὸν ἐσήμανεν· ὃ φαίνεται——καὶ ἐν τῷ "ὀλίγῳ τε τράπεζαν."——Πάντως δὲ ταυτὸν, ὀλίγον εἰπεῖν, καὶ τυτθὸν, ἢ μικρόν. *Ariſtoteles* autem et vocem ὀλιγὴν, et vocem ἀεικέλιον, vim hîc ſingularem habere contendit. Siquis nimirùm hoc in loco ſubſtitueret, "Δίφρον μοχθηρὸν καταθεὶς, μικράν τε "τράπεζαν·" τὸ ἁρμόττον ὅσον ἀφαιρεῖ ἐπὶ τὸ ἐπῶν, θεωρείσθω·——τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δ' εὐτελές. *Poëtic. cap.* 22. Vide ſuprà ad ί, 515; et ad π', 1.

Ibid. ——παραθεὶς.] Apud *Euſtathium* in commentario, καταθείς· atque ita legit *Ariſtoteles* loco jam ſuprà citato.

Ver. 260. ——μοῖρας.] Apud *Euſtathium*, μοῖραν.

Ἐν δ᾽ἔπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ᾽ ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
Πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ ἤτοι δήμιός ἐστιν
Οἶκος ὅδ᾽, ἀλλ᾽ Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ᾽ ἐκτήσαλο κεῖνος.
Ὑμεῖς δέ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
Καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύσλες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὁ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ᾽ Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοὶ,
Τηλεμάχου· μάλα δ᾽ ἡμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ᾽ ἀγορητήν.
Ὣς ἔφαθ᾽ Ἀντίνοος· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ᾽ ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον· τοὶ δ᾽ ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Οἱ δ᾽ ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ᾽ ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ᾽ ἐρικυδέα δαῖτα.
Πὰς δ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
Ἶσιν, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ᾽ οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη

In poculo aureo, et ipſum ſermone allocutus eſt;
" Illic nunc ſede inter viros vinum-bibens:
" Convitia verò tibi ipſe ego et manus abarcebo
" Omnium procorum; quoniam nequaquam publica eſt
" Domus hæc, ſed Ulyſſis; mihi autem acquiſivit ille.
" Vos verò, proci, continete animum à-convitio,
" Et manus; ut nè aliqua lis et contentio oriatur.
Sic dixit: illi autem omnes mordicùs labris compreſſis
Telemachum admirabantur, quòd audactèr loquebatur.
Inter hos autem Antinöus locutus eſt, Eupitheï filius;
" Et moleſtus quantumvis ſit, accipiamus ſermonem, Achivi,
" Telemachi; valdè autem nobis minatus loquitur.
" Non enim Jupiter ſivit Saturnius: alioquin ipſum jam
" Compeſcuiſſemus in ædibus, canorus licèt ſit concionator.
Sic dixit Antinöus: ille verò non curabat verba.
Præcones autem per urbem deorum ſacram hecatomben
Ducebant: congregabantur autem comantes Achivi
Luco ſub umbroſo longè-jaculantis Apollinis.
Hi autem poſtquam aſſaverant carnes ſuperiores, et detraxerant,
Partibus diviſis, convivabantur celebri convivio.
Ulyſſi verò partem appoſuerunt, qui miniſtrabant,
Æqualem, ſicut ipſi ſcilicèt ſortiebantur: ſic enim juſſit
Telemachus, dilectus filius Ulyſſis divini.
Procos autem non omninò eximios finebat Minerva.

Ver. 261. Ἐν δ᾽ἔπαϊ χρυσέῳ.] Pronuntiabatur χρυσῷ. Vide ad *Il.* ν', 523.

Ver. 267. Καὶ χεῖρας.] *Euſtathius* in commentario citat, χειφῶν. Quo modo et in pluribus Codicibus ſcriptum repperit Vir eruditus *Tho. Bentleius.*

Ver. 271. ——Ἀχαιοὶ.] Vide ſuprà ad ρ', 513.

Ver. 272. ——ἡμιν ἀπειλήσας.] Ἐν δὲ τῷ, " μύ-" λα δ᾽ ἡμιν ἀπειλήσας," προπεριστᾶται τὸ ἡμιν, ὡς χ᾽ ἀλλαχοῦ, κατὰ συγολὴν τῦ λογύσης, ἀναπεμφθέντος τῇ τόνε λόγῳ ἐγκλίσεως. *Euſtath.* Vide ſuprà ad θ', 569; et π', 372.

Ver. 273. ——εἴασε.] *Barneſius* edidit, ſcribendúmque contendit, εἰάσει. Sed vide ad *Il.* δ', 42.

Ver. 276, 277. Κήρυκες δ᾽ ἀνὰ ἄστυ —— τοὶ δ᾽ ἠγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ.] Poëta hîc, obſervante *Euſtathio*, de univerſo populo *Ithacenſi* loquitur; ad *Procos* redit *ver.* 279: Ἀχαιοὶ δὲ νῦν, οἱ κατὰ τὴν Ἰθάκλιν —— χ᾽ κήρυκες δὲ, οἱ κατὰ τὴν Ἰθάκλιν δημόσιοι συναῦθα νοθῦται, οἱ χ᾽ τοῖς θυσίαις ὑπάρχυσι ——. Οὕτω μὲν οἱ τῦ δήμυ ἐτέλων τὴν ἑκατόμβλιν· οἱ δὲ μνηστῆρες ἐν τοῖς τῦ Ὀδυσσέως " δαίνυν-" το ἐρικυδέα δαῖτα." (*ver.* 280.)

Ver. 277. ——καρηκομόωντες.] Sic apud *Virgilium*:

——————*Crinitus* Iopas. *Æn.* I, 744.

Ver. 278. ——ἑκατηβόλυ Ἀπόλλωνος.] Vide ſuprà ad *Il.* α', 75.

Ver. 279. ——χ᾽ ἐρύσαντο.] *Al.* κἀδδ᾽ ἐρύσαντο.

Ver. 281. ——οἱ πονέοντο.] *Al.* οἵ ῥ᾽ ἐπίνυντο.

Ver. 284. ——ἀγήνορας.] Vide ſuprà ad α', 106.

Λώβης ἴαχεν θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύῃ ἄχος κραδίῃν Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
(Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἔνι οἰκία ναίων·)
Ὃς δή τοι κλεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
Μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
Ὃς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
Μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
Ἴσῃλον· ἦ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἵκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς
Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
Δμώων, οἵ κ' ἐν δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς,
Ἦκα παρακλίνας κεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ

Contumeliâ abſtinere acerbâ; ut adhuc magis
Subiret dolor cor Laërtiadæ Ulyſſis.
Erat verò quidam inter procos vir, nefaria doctus,
(Ctefippus autem nomen erat; in Same verò domum habitabat;)
Qui jam poſſeſſionibus fretus patris ſui,
Ambiebat Ulyſſis diù abſentis uxorem:
Qui ſcilicèt tunc inter procos ſuperbos dixit;
" Audite me, proci eximii; ut aliquid dicam;
" Partem quidem jam hoſpes habet dudùm, ſicut decet,
" Æqualem; non enim honeſtum eſt privare, neque juſtum,
" Hoſpites Telemachi, quicunque has ædes advenerit.
" Sed age, ei et ego dem hoſpitale donum; ut et ipſe
" Vel balneatori det munus, vel alicui alii
" Famulorum, qui *ſunt* in ædibus Ulyſſis divini.
Sic locutus, projecit bovis pedem manu robuſtâ,
Jacentem, ex caniſtro ſumptum: evitavit verò Ulyſſes
Levitèr declinato capite; ſubriſit autem animo

Ver. 286. Δύῃ ἄχος κραδίῃν Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.] Rectè *Euſtathius*; Ἤγουν ἵνα ὑποπίπλῃ λύπη τὴν Ὀδυσέα κατὰ καρδίαν. Malè autem deinceps adjicit; Ἢ ἀντιπλητικῶς τὴν καρδίαν τῦ Ὀδυσέως. Ac ſi non æquè facilè et ſcribere potuiſſet *Homerus*, ſi id rectius fuiſſet, κραδίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

Ver. 288. ——Σάμῃ δ' ἔνι οἰκία ναίων.] Vide ſuprà ad ὁ, 29.

Ibid. ——ναίων.] *Henricus Stephanus* inter varias lectiones rettulit ναίων.

Ver. 289. ——πατρὸς ἑοῖο.] *Al.* θεοπεσίοισιν. Atque ita in commentario citat *Euſtathius*.

Ver. 294. ——ἦ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον, Ξείνους.]

Καὶ πῶς δίκαιον τὸ ἰκέτην ἄγειν βίᾳ;
Euripid. Heraclid. ver. 255.

Ibid. ——ἀτέμβειν.] " Ἀτέμβειν," inquit *Duportus, Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum, " hîc " eſt βλάπτειν, ἀδικεῖν, ὑβρίζειν· alibi ἀμοίρδειν, στερίσκειν, ἀποστερίζειν cum genit. Μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος κόσι ἴσης. (*Il.* λ', 704.)" Immò verò hoc in loco, poſteriori iſto in ſenſu planè uſurpatur hæc vox: Ut liquet tum ex præcedente, " Μοῖραν μὲν " δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν, Ἴσῃλον" tum ex ſequenti, " Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον." Priori ſenſu, ut opinor, nuſquam apud Poëtam occurrit. Porrò in *Etymologico Magno* ἀτέμβειν ſcribi notat *Barneſius*.

Ver. 297. ——λοετροχόῳ.] Νῦν, τῷ τὰ λετρὰ παρέχοντι, ἢ παρασκευάζοντι. *Schol.*

Ver. 298. Δμώων, οἵ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.] Apud *Euſtathium* in commentario omittitur hic verſus. Ac poteſt quidem ſine ſententiæ diſpendio abeſſe.

Ver. 299. Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα.] Ἀλλ' ὅτε μνηστῆρας εἰσάγει μεθύοντας, ὅτε τότε τοιαύτην ἀκοσμίαν εἰσήγαγεν, ὡς Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος πεποιήκασιν· ἀλλὰ πόδα βόειον ἐπὶ τῦ Ὀδυσέα φιπτόμενον. *Athenæus, Lib.* I, *cap.* 14.

Ver. 300. ——ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσεὺς, Ἦκα παρακλίνας.]

——ille ictum venientem à vertice velox
Prævidit, celerique elapſus corpore ceſſit.
Æn. V, 444.

Ver. 301. ——παρακλίνας.] Vide ad *Il.* ά, 309, 338.

Ibid. ——μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον μάλα τοῖον.] Οἱ τὴν Σαρδόνα κατοικῆντες, ἀπὸ Καρχηδονίων ὄντες, χρῶνται νόμῳ τινὶ βαρβαρικῷ, καὶ πολὺ τῶν Ἑλλήνων διηλλαγμένῳ· τῷ δὲ Κρόνῳ θύουσιν, ἡμέραις τρισὶ τεταγμέναις, ἐν μόνον τῶν αἰχμαλώτων τὸν καλλίστου, ἀλλὰ καὶ τῶν πρισβυτέρων τὸν ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγενημένους. Τούτοις δὲ θυομένοις, τὸ μὲν δακρύειν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ καὶ ὄλεθρον, τὸ δὲ ἀσπάζεσθαι καὶ γελᾶν ἔπαινον. Ὃ προϊόντων ἀνδρώδες τε καὶ καλόν. Ὅθεν φασὶ καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ προσποιητὸν γέλωτα κληθῆναι Σαρδόνιον. Ἡ δὲ ἱστορία

Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ηνίπαπε μύθῳ·
Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
Οὐκ ἔβαλες ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
Ἐνθάδε· τῷ μή τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
Φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορόωντες,
Μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
Τεθνάμεν, ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε στυφελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κτλ. δώματα καλά.

Sardanium omninò tale: ille autem benè-ædificatum percussit murum.
Ctesippum verò Telemachus increpuit sermone;
" Ctesippe, certè omninò tibi hoc satius fuit animo;
" Non percussisti hospitem; evitavit enim telum ipse;
" Certè enim te medium percussissem hastâ acutâ,
" Et tibi pro nuptiis pater exequias celebrâsset
" Hîc: ideò nè quis mihi insolentias in domo
" Prodat; jam enim intelligo et novi singula,
" Bonáque et pejora: anteà autem adhuc infans eram.
" Sed continuò hæc quidem et toleramus inspicientes,
" Ovibus mactatis, vinóque potato,
" Et pane *consumpto*: difficile enim cohibere unum multos.
" Sed agite, nè ampliùs mihi mala facite infensi:
" Sin jam me ipsum interficere cupitis ære,
" Etiam hoc vellem, et multò satius esset
" Mori, quàm hæc semper indigna opera videre,
" Hospites pulsatos, famulásque mulieres
" *Vos* violantes indignè in ædibus pulchris.

ἐκτὸς Δήμωνι. *Schol.* Alitèr *Pausanias*; Πλὴν δὲ βοτάνης μιᾶς καθαρεύει καὶ ἀπὸ φαρμάκων ἡ νῆσος [Σαρδὼ,] ἃ ἐργάζεται θάνατον. Ἡ πόα δὲ ἡ ὀλέθριος σελίνῳ μέν ἐστιν ἐμφερής· τοῖς φαγοῦσι δὲ γελῶσιν ἐπιγίνεται τὴν τελευτὴν λέγουσιν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ Ὅμηρός τε καὶ οἱ ἔπειτα ἄνθρωποι τὸ ἐπὶ ὀδυνῇ ὑγιεῖ Σαρδόνιον γέλωτα ὀνομάζουσι. *Phocica, lib.* X, *cap.* 17, *sub fine.* Ejusdémque explicationis meminerunt *Eustathius*, et *Scholiastes* ad *ver.* 302, ubi de hâc re plura. Cæterùm hinc apud *Ciceronem*; " Nè —— rideamus γέλωτα Σαρδόνιον." *Epist. ad Familiares, lib.* VII, 25. Porrò *Scholiastes* ad *Iliad.* ό, 101, *Junonis* risum, quem ibi depingit Poëta, hujusmodi fuisse notat:

——————ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἴαινθη——————. *Il.* ό, 101.

Οὕτως ὁ γέλως, (inquit ibi *Scholiastes*,) Σαρδόνιος καλεῖται, ὅτ' ἄν τις μὴ ἐκ διαθέσεως γελᾷ. Vide et infrà ad *ver.* 347.

Ver. 302. Σαρδάνιον.] Apud *Plutarchum*, notante *Barnesio*, scribitur Σαρδιανόν. Alii, teste *Eustathio*, scribunt Σαρδόνιον· Uti legitur et apud *Ciceronem*, loco jam suprà citato.

Ibid. ——μάλα.] *Al.* μέγα.

Ver. 304. ——ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ.] Τὸ μὴ βαλεῖν, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνήρησο, [fortè ἂν ἀνήρησο·] ἢ τὸ βαλεῖν τὸν ξένον αἱρεῖται τὸ κέρδιον. *Scholion* (in Vulgatis versui 331 infrà importunè annexum.) Priorem interpretationem sequitur *Eustathius*: Τὸ δὲ, " Οὐκ ἔβαλες," [*ver.* 305,] ἐλλιπῶς (inquit) εἴρηται ἀπὸ θυμοῦ· ἦν δὲ τὸ σύντελες, ὅτως· ἦ μάλα σοι κέρδιον ὅτι οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον.

Ver. 306. —— ὀξυόεντι.] Vide ad *Il.* έ, 50.

Ver. 310. ——πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.] Ita edidit *Barnesius* ex emendatione *Isaaci Casauboni*, et ex σ', 228, ubi occurrit hic versus, et in Vulgatis scriptum est ἔτι. Atque ita hîc legit MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* πάρος δέ τι νήπιος ἦα.

Ver. 313. ——χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.]
Οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος.
Sophocl. Oedip. Tyrann. ver. 855.
Vide suprà ad π', 88.

Ver. 315. Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν.] Vir eruditus *Tho. Bentleius* in duobus MSS scriptum repperit Εἰ δὴ μὴ αὐτόν.

Ver. 317. ——ἢ τάδε αἰεν.] *Al.* ἢ τάδε τ' αἰεν. *Al.* ἢ τάδε γ' αἰεν.

Ver. 319. Ῥυσάζοντας.] Ἔστι δὲ, τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν καὶ μιγνυμένας γυναικί. *Etymolog. Magn.* ad vocem ῥυσάζειν.

Vera

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
Μήτ' ἔτι τ' ξεῖνον σφελίζετε, μήτε τίν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κτ' δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
Ἧπιον, εἰ σφῶϊν κραδίῃ ἄδοι ἀμφοτέροισιν·
Ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
Τόφρ' ἔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰαχέμεναί τε
Μνηστῆρας κτ' δώματ'· (ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
Εἰ νόστησ' Ὀδυσεὺς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·)
Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
Γήμαθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν·
Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
Ἔδθων καὶ πίνων· ἡ δ' ἄλλε δῶμα ἵκηται.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,

Sic dixit: illi verò omnes muti facti ſunt ſilentio.
Serò autem tandem inter eos locutus eſt Damaſtorides Agelaus;
" O amici, haud jam quiſquam ſuper dicto æquo
" Contrariis verbis carpens ſæviat:
" Neque ampliùs hoſpitem pulſate, neque quenquam alium
" Famulorum, qui in ædibus *ſunt* Ulyſſis divini.
" Telemacho autem verbum ego et matri dicam
" Mite, ſi ipſis corde placeat ambobus:
" Quamdiù quidem vobis animus in pectoribus ſperabat
" Rediturum Ulyſſem prudentem ſuam ad domum,
" Tamdiù minimè ægrè-ferendum maneréque erat, et detinere
" Procos in ædibus; (quoniam hoc ſatius erat,
" Si rediiſſet Ulyſſes, et redux veniſſet domum:)
" Nunc verò jam hoc manifeſtū, quòd non ampliùs reditûs capax eſt.
" Sed age, tuæ hæc matri aſſidens nuntia,
" Nubat *ei*, quicunque optimus vir, et plurima præbuerit;
" Ut tu quidem gaudens paterna omnia poſſideas,
" Comedens et bibens: illa verò alîus domum adeat.
Illum autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Non per Jovem, Agelaë, et dolores patris mei,

Ver. 320. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο.]
Dixerat Æneas: olli obſtupuêre ſilentes,
Converſique oculos inter ſe atque ora tenebant.
Æn. XI, 120.

Ver. 324. Μήτ' ἔτι.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Μήτε τι. Ut ſuprà σ', 415.

Ver. 327. —— ἀμφοτέροισιν.] *Al.* ἀμφοτέροιϊν.

Ver. 328. Ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει Νοστῆσαι Ὀδυσῆα.] Ita MS à *Tho. Bentleio* collatus, et *Euſtathius* in commentario. Quibuſcum facit, teſte *Barneſio*, Editio *Florentina*. Alii hîc legunt Ὄφρα μὲν ὑμῖν &c: Quo modo edidit *Barneſius*; et in annotationibus, " Ita" inquit " omninò legendum; nam ut *Euſtath. fol.* 736, *lin.* 38; Ἀγέλαος δὲ, εἷς τῶν μνηστήρων, τοῦτό φησιν· quare ſeipſum includens, ὑμῖν ait." Sed errat (ut opinor) Vir eruditus. Non enim *Procos*, ſed *Telemachum* et *Penelopen* hîc alloqui videtur *Agelaüs*; atque ita aptiùs congruent ſequentia, Τόφρ' ἔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰαχέμεναί τε Μνηστῆρας κατὰ δώματ'·—— *ver.* 330; et, Ἀλλ' ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ &c. *ver.* 334.

Ver. 329. Νοστῆσαι.] *Euſtathius* videtur legiſſe Νοστήσειν.

Ver. 330. —— ἰαχέμεναί.] Verſiones nonnullæ reddunt, " *teneri*;" ac ſi ἰαχέμεναι vocis eſſet *paſſivæ:* Sed (ut opinor) minùs rectè. Vide ſuprà ad *ver.* 202; et ad *Il.* ρ', 501.

Ver. 335 et 342 Γήμαθ'.] Vide ſuprà ad λ', 272.

Ver. 337. —— δῶμα ἵκηται.] *Euſtathius* in commentario citat, δώμαθ' ἵκηται. *Al.* δῶμα κομίζῃ.

Ver. 339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, κὴ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο.] Haud diſſimilitèr *Apollonius*;

Ἴσω Λητῷς υἱὸς, ὅ μοι πρόφρων ἐδίδαξε
Μαντοσύνας· ἴσω δὲ δυσώνυμος ἢ μὰ ἔλαχεν κῆρ.
Argonaut. lib. II, *ver.* 257.

Ubi *Scholiaſtes*; Ῥητέον δὲ, ὅτι ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὅρκος, ὅταν τις κατὰ τὴ ἰδίας ὁμωνύμη συμφορᾶς· " Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε &c." —— Ἔθος ἦν ἀρχαῖον, πρῶτον θεὸς ὀμνύναι, εἶτα ἐπάγειν κὴ τὰς ἰδίας συμφοράς. Vide *Langbænii* annotationes in *Longinum*, § 16, ad iſta verba, Μὰ τὸς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας.

Ὅς πῃ τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται, ἢ ἀλάληται,
Οὔτι ἀφατρίζω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωσι.
Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῦτο θεὸς τελέσφεν.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελῴων ἀλλοτρίοισιν·
Αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων

"Qui alicubi longè ab Ithacâ, vel periit, vel vagatur,
"Nequaquam remoror matris nuptias; sed jubeo
"Nubere, cuicunque velit, *quique* insuper multa dona det.
"Vereor autem invitam à domo pellere
"Verbo violento; nè istud deus perfecerit.
Sic dixit Telemachus: procis verò Pallas Minerva
Inextinctum risum movit, erraréque fecit intellectum.
Hi autem jam maxillis ridebant aliemis;
Cruentatásque jam carnes comedebant; oculi verò ipsorum
Lachrymis implebantur; luctúmque præsagiebat animus.
Inter hos autem et locutus est Theoclymenus deo-par;
"Ah miseri, quid malum hoc patimini? nocte quidem vestra

Ver. 340. ——ἢ ἔφθιται, ἢ ἀλάληται.] Vide ad *Il.* ά, 37.

Ver. 342. ——ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωσι.] Ita Vulgati; et ita legit *Eustathius*; exponitque, καὶ ὃς αὐτῇ πολλὰ δίδωσιν. Ἀπὸ κοινῦ γάρ, inquit, λητέον τὸ "ὅς." Atque eadem constructio occurrit suprà β', 113, 114;

Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ὅτεῳ τι πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.

Barnesius autem ex veterum Editionum nonnullis edidit ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι· "quoniam τὸ "δίδωμι (ut ait) majorem *Telemachi* alacritatem "ostendit." Sed, ut opinor, minùs rectè. Dona enim apud Poëtam ab eo qui mulierem ambit semper præberi dicuntur. Vide suprà ad λ', 281; π', 77, 392; et infrà ad φ', 161, 162. Atque ita suprà *ver.* 335 hujus libri;

Γήμασθ', ὅτις ἄριστος ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρησιν.

Attamen MS à *Tho. Bentleio* collatus δίδωμι hîc legit.

Ver. 346. ——γέλοι.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, γέλω.

Ver. 347. Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελῴων ἀλλοτρίοισιν.] Hinc *Horatius*;

——————malis ridentem alienis.
Sermon. Lib. II, *Ecl.* iii, 72.

Et *Valerius Flaccus*;

Errantésque genæ, atque alieno gaudia vultu.
Argonaut. lib. VIII, *ver.* 164.

Porrò de hâc phrasi ita *Eustathius*: Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ, γναθμοῖς γελᾶν ἀλλοτρίοις, καὶ νῦν ἐπιπολάζει λέγειν παροιμιακῶς. Τοὺς γάρ τοι ἐφ' οἷς μὴ ἄξιον γελᾶντας, ἐκ θυμοῦ ἢ ἀμηχανίας τινὸς, ξέναις φαμὲν γελᾶν παρειαῖς· ὥσπερ καὶ τοὺς πρὸς βίαν ἐθέλοντας, ἀλλοτρίοις ἐθέλειν γναθμοῖς. ——Ἴσως δὲ τὸ, γναθμοῖς ἐγέλων ἀλλοτρίοις, καὶ ὅμοιόν ἐστι τοῦ, "Ἀχαιῶν ἐγέλασεν," (suprà σ', 162;) ὃ ἐπὶ τοῦ Πηνελόπης εἴρηται. Quam explicationem reprehendens D^na *Dacier*, ipsa per hanc phrasin *risum immodicum* denotari arbitratur: "Homére" inquit "dit clairement qu'ils rioient "de tout leur cœur, et, comme nous disons, *à* "*gorge déployée*; comme des gens qui rioient avec "une bouche d'emprunt, qu'ils n'apprehenderoi-"ent pas de fendre jusqu'aux oreilles." Atque hanc interpretationem confirmari existimat tum ex præcedenti Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, tum ex sequenti ἤδη γελασσαν, infrà *ver.* 358. At meliùs congruit *Eustathii* explicatio cum sequenti, ——ὄσσε δ' ἄρα σφέων Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός. Cæterùm *Euripides*, notante *Barnesio*, hujusmodi risum γέλωτα παραπεπλεγμένον vocat;

Ἔλειξε δ' ἅμα γέλωτα παραπεπλεγμένον.
Hercules Furens, *ver.* 935.

Vide et *Gatakeri* Annotationes in *Antoninum*, *lib.* I, § 15.

Ibid. ——γελῴων.] *Al.* γελοίων.

Ver. 348. ——ὄσσε δ' ἄρα σφέων.] Pronuntiabatur σφῶν. Similitérque ὑμέων *ver.* 351 pronuntiabatur ὑμῶν. Vide ad *Il.* β', 811.

Ver. 351. Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε &c.] Οὐχ ὁρᾷς τὰς μνηστῆρας νεανικαῖς ἡδοναῖς συγχεομένους, πίονας αἶγας κατέδοντας, καὶ ἀπαλῶν ἐρίφων ἐμπιπλαμένους, καὶ αὐλῶν ἀκούοντας, ἓν οἶνον ἀπομισγομένους, καὶ δίσκοις τερπομένους, καὶ αἰγανίας ἱέντας; Τίς σοὶ ἂν αὐτοὺς τῶν ἡδονῶν ταύτης ἐμακάρισεν; Ἀλλὰ ὁ μαντικὸς καὶ γνωμικὸς τῷ μέλλοντι λέγει· "Ἆ δειλοί, τί κακὸν "τόδε &c;" παρὰ πόδας τὸ κακὸν, καὶ ἐγγύς. *Maximus Tyr. Dissertat.* XXXI, *haud longè à fine.* Vide et *Platonem* in *Ione*; ubi hunc locum adducit, et pro "Ἆ δειλοί," citat, Δαιμόνιοι.

Ibid. ——νυκτὶ μὲν ὑμέων Εἰλύαται κεφαλαί.] Similitèr *Virgilius* de *Marcello* brevi morituro;

Sed

Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γῦνα.
Οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·
Εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ,
Ἰεμένων Ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δὲ
Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
Ἀφραίνῃ ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
Ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψαθε θύραζε
Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθ'· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδής·
Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ ὦτα καὶ πόδες ἄμφω,
Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής·
Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
Ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέαιτο
Μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος

" Obvoluta ſunt capitáque, faciéſque, ſubtúſque genua.
" Ululatus autem exarſit, lachrymiſque-oppletæ-ſunt genæ;
" Sanguine verò conſperſi ſunt parietes pulchráque intercolumnia;
" Simulachris autem plenum *eſt* veſtibulum, plenáque et aula,
" Properantibus in Erebum ſub tenebras; Sol verò
" Ex cœlo periit; maláque inceſſit caligo.
Sic dixit: illi autem omnes ſuper ipſo ſuavitèr riſerunt.
His autem Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui;
" Deſipit hoſpes nuper aliundè *huc* profectus.
" Sed ipſum ſtatim, juvenes, domo emittite foràs
" In forum ut-eat; quoniam hæc nocti aſſimilat.
Hunc autem rursùs allocutus eſt Theoclymenus deo-par;
" Eurymache, nequaquam te jubeo mihi comites præbere:
" Sunt mihi oculique et aures et pedes ambo,
" Et mens in pectoribus facta nequaquam incongrua:
" Horum-ope exibo foras, quoniam ſentio malum vobis
" Ingruens, quod nemo ſubterfugere-poſſit, neque evitare
" Procorum, qui in domo deo-paris Ulyſſis

Sed nox atra caput nigrâ circumvolat umbrâ.
Æn. VI, 866.

Ver. 352. Εἰλύαται.] Similitèr δέδηε et διεδάκρυνται, *ver.* 353; ἐρράδαται, *ver.* 354; ἐξαπόλωλε et ἐπιδέδρομε, *ver.* 357; Vide ad *Il.* ά, 37; et ν', 736.

Ibid. —— νέρθε τε γῦνα.] Apud *Platonem*, loco ſuprà citato, νέρθε τε γυῖα. Quam lectionem et præfert *Barneſius*.

Ver. 353, 354. Οἰμωγὴ δὲ —— Αἵματι δ'.] Apud *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τ. Ὁμήρ. ποιήσεως, § 13, citatur hæc *Theoclymeni* oratio, omiſſis hiſce duobus verſibus. Omittitúrque eorundem poſterior apud *Platonem*, in *Ione*.

Ver. 354. —— ἐρράδαται.] Vide ſuprà ad *ver.* 150; et ad *Il.* β', 314.

Ver. 356. —— ἠέλιος δὲ Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε.] *Al.* ἠέλιός τε. Cæterùm *Euſtathius* hoc de verâ Solis Eclipſi accipi poſſe arbitratur. Ταῦτα δὲ, inquit, ὡς ἀπὸ ἡλίου ἐκλείψεως ὁ σοφὸς μάντις καθορᾷ. Et paulò inferiùs: Ἡ δὲ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις, ὡς καὶ προδεδήλωται, οὐκ ἀπίθανος· οἷα γενομένη μὲν ἐν νεμεσίᾳ. Sed, ut opinor, minùs rectè. Prodigia enim hæc omnia Theoclymeno ſoli viſa ſunt; ut liquet ex ſequenti *Eurymachi* oratione. Id quod et ipſum *Euſtathium* non fugit. Porrò prodigii ſimilis meminit *Lucanus*;

Ipſe caput mediò Titan cùm ferret Olympo,
Condidit ardentes atrâ caligine currus;
Involvitque orbem tenebris ——.
Pharſal. lib. I, *ver.* 540.

Similitèr et *Virgilius* de Sole, poſt *Cæſaris* mortem;

Ille etiam extincto miſeratus Cæſare Romam,
Cum caput obſcurâ nitidum ferrugine texit.
Georgic. I, 466.

Ubi et plura hujuſmodi prodigia memorantur.

Ver. 362. —— ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει.] Ἰσέον δὲ, inquit *Euſtathius*, ὅτι ἐν τῷ "ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει" ἐοίκασι νομίζειν οἱ μηνῆρες οἶνῳ σφάλλεσθαι τὰς ὄψεις τοῦ Θεοκλυμένου· ἐπεὶ καὶ ἀληθῶς πλανᾶ ὁ πολὺς οἶνος τὰς τῶν μεθυόντων ὄψεις. Atqui non *ebrius*, ſed *mentis non compos* arguitur *Theoclymenus*, ſuprà *ver.* 360.

Ibid. —— ἐΐσκει.] *Al.* ἔϊσκεν, et ἰΐσκεις.

Ver. 366. τετυγμένον οὐδὲν ἀεικής.] Vide ad *Il.* ζ', 488. Τὸ δὲ "οὐδὲν ἀεικὲς" πρὸς τὸ "τετυγμένον" κολλᾶται, ἵνα εἴη νῷ ὁ τετυγμένος ἀεικής. *Euſtath.*

Ver. 368. —— ὑπεκφύγοι.] Apud *Euſtathium* in commentario, ὑπεκφύγῃ.

Ibid. —— ἀλέαιτο.] *Al.* ἀλέοιτο.

Ver.

Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων·
Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὅ μιν φόφρων ὑπέδεκτο.
Μνησῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερφιαλεόντων·
Τηλέμαχ', ὅττις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
Οἷον μὲν τινα τῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
Σίτυ καὶ οἴνυ κεχρημένον, ἠδέ τι ἔργων
Ἔμπαιον, ἠδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
Ἄλλος δ' αὖτέ τις ὦτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
Ἀλλ' εἴ μοι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
Τὺς ξείνυς ἐν νηῒ πολυκληῖδι βαλόντες
Ἐς Σικελὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἅλφοι.

" Viros contumeliâ-afficientes injusta machinamini.
Sic locutus, exivit ædibus ad-habitandum commodis:
Ivit autem ad Piræum, qui ipsum lubens suscepit.
Proci verò omnes se invicem intuentes,
Telemachum irritabant, de hospitibus ridentes:
Sic autem aliquis dicebat juvenum superborum;
" Telemache, nemo te pejorum-hospitum-exceptor alius;
" Qualem quidem quendam hunc habes mendicum erronem,
" Panis et vini indigentem; neque omninò operum
" Scientem, neque fortitudinis; sed incassùm pondus terræ.
" Alius autem demùm quidam hic surrexit ad-vaticinandum.
" Sed si mihi parueris, quod multò satius fuerit;
" Hospites in navim multis-transtris-instructam conjectos
" Ad Siculos mittamus, undè *quis* dignum-pretium referat.

Ver. 371. Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων.] Ἐξέρχεται ἔστω ὁ τὰ οἰκίας οἰκονομικῶς. *Schol.* ad *ver.* 357 suprà. Ne Procorum videlicèt cædi interfit.

Ver. 372. Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον.] Cui nimirùm *Telemachus* eum excipiendum mandârat, suprà ὁ, 539. Uti et notavit *Barnesius*.

Ver. 374. Τηλέμαχον ἐρεθιζον.] *Al.* Τηλέμαχον θαύμαζον. Atque ita in commentario legisse videtur *Eustathius*.

Ver. 376. —— κακοξεινώτερος.] Κακῶν ξένων ὑποδοχεύς. *Schol.* Occurrit autem hæc vox apud *Dionysium*, Περιήγησ. *ver.* 742, sensu diverso;

—— μάλα γάρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων.

Porrò observavit *Eustathius* in comment. ad *Iliad.* ρ', 446; *Odyss.* β', 350; repugnare hanc vocem analogiæ Grammaticæ, quæ, ut scribatur κακοξεινότερος antepenultimâ brevi, propter præcedentem syllabam ξει productam, postulet. At rectè hîc notat *Barnesius*, ex κακόξενος rectè et secundum analogiam deduci κακοξενώτερος· indéque, more *Ionico*, κακοξεινώτερος· ut τεθνειῶτος, ex τεθνεῶτος· χαλκείη, ex χαλκέη· et similia. Vide ad *Il.* ζ', 464.

Ver. 377. ——ἔχεις.] *Al.* ἄγεις.

Ibid. ——ἐπίμαστον ἀλήτην.] Vocem ἐπίμαστον, quæ apud *Homerum* hoc tantùm in loco reperitur, *Scholiastes* interpretatur ἐπιμαστεύοντα καὶ ἐπιζητοῦντα. Similitérque *Eustathius*; Ἐπίμαστος δὲ, inquit, ὁ ἐπαίτης, ὡς τροφὴν μαστεύων, ὃ ἐστιν ἐπιζητῶν. *Etymologicon* autem *Magnum*, à *Barnesio* citatum, aliam interpretationem affert; nempè, τὸ ἀπὸ παιδὸς, οἷον τὸ ἀπὸ μαστοῦ, ἐπαίτην.

Ver. 378. Σίτυ καὶ οἴνυ.] Ita Vulgati. *Barnesius* autem, nullis allatis Codicibus, de suo edidit, Οἴνυ καὶ σίτυ· itáque potiùs legendum contendit, " ob *Hi-* " *atum* importunum." Ratione, ut videtur, haud satis idoneâ: præsertim si Οἶνος olim pronuntiabatur *Winos*; uti ad *Iliad* ά, 51, notatum est.

Ver. 379. Ἔμπαιον, ἠδὲ βίης.] Videtur vox Ἔμπαιον penultimam hîc corripere eâdem ratione ac τίω, οἷος, ἐπεὶ &c. Vide suprà ad *ver.* 89; et ad *Il.* ν', 103; et ό, 24. *Eustathius* autem ἔμπαιον prò *Spondæo* hîc habendum arbitratur. Ἐνταῦθα (inquit) —— μετρητέον τὴν λέξιν κατὰ πόδα Σπονδεῖον ἐκ συνιζήσεως. Sed hoc quâ ratione fieri possit equidem non video. Porrò vocem hanc interpretantur *Scholiastes* et *Eustathius* ἔμπειρον. Atque ita infrà φ', 400;

—— κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.

Ibid. ——ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.] Παροιμιώδες μέν ἐστιν, ὑποδηλοῖ δὲ τὸ βυγάϊον. *Eustath.* Ita de seipso *Achilles*, *Iliad.* σ', 104;

Ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτήσιον ἄχθος ἀρούρης.

Similitèr apud *Nicandrum*, Θηριακῶν *ver.* 9;

Ἐρπηστάς τ', ἐχιάς τε, καὶ ἄχθεα μυρία γαίης.

Et apud *Platonem* in *Theæteto*; Ὅτι δὲ λῆροι εἰσὶ, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἀλλ' ἄνδρες &c.

Ver. 380. —— μαντεύεσθαι.] *Al.* μαντεύσασθαι.

Ver. 381. —— εἴ μοι πείθοιο.] *Al.* εἴ μοί τι πίθοιο, et εἴ δή τι πίθοιο.

Ver. 383. Ἐς Σικελὺς πέμψωμεν.] Ἐγινάσκετο ἄρα τὰ κατὰ τὺς Σικελύς· ὃν εἰκὸς ἦν ἐκεῖ τὴν πλάνην γεγονέναι. Διαφέρυσι δὲ Σικελιῶται Σικελῶν· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι. *Schol.*

Ibid. —— ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἅλφοι.] Vir eruditus *Tho. Bentleius* in uno MS repperit, ὅθεν κέ τις ἄξιον ἅλφοι. Quæ fortè et verior lectio. Nam alioqui videtur

Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' ὄχ ἐμπάζετο μύθων·
Ἀλλ' ἀχέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεί,
Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃ.
Ἡ δὲ κατάντησιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
Κύρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοίωντες τετύκοντο,
Ἡδύ τε καὶ μενοεικὲς, ἐπεὶ μάλα πολλ' ἱέρευσαν·
Δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

Sic dixerunt proci: ille verò non curabat verba;
Sed tacitè patrem intuebatur, expectans ſemper,
Quandò demùm procis impudentibus manus inferret.
E-regione autem ubi-poſuerat perpulchram ſellam
Filia Icarii prudens Penelope,
Virorum in ædibus uniuſcujuſque ſermonem audiebat.
Prandium etenim illi ridentes fecerunt,
Suavéque et gratum, quippè valdè multa mactârant:
Cœnâ verò nequaquam injucundior alia fieri poſſet,
Qualem ſanè mox erant dea et fortis vir
Facturi: priores enim *proci* indigna machinabantur.

videtur iſtud ἄλφοι non habere quò referatur: De duobus enim hoſpitibus hîc loquitur Poëta, uti annotavit *Barneſius*. Quod indè infert ille, nempè neceſſe eſſe, "ut τὸ ἄξιον ſit Caſus *Rectus*, et ἄλφοι *Paſſivè* capiatur:" id verò, apud *Homerum*, exemplo caret. Ubi enim occurrit vox ἄλφοι, ſuprà ὁ, 452; ῥ, 250; (quibus ſolis in locis apud Poëtam, hoc excepto, reperitur;) ſenſu *activo* planè uſurpatur.

Ver. 387. ——κατάντησιν.] Ἀντικρὺς τῷ ἀνδρῶνΘ, ἐν τῇ γυναικωνίτιδι. *Schol.* *Al.* κατ' ἄντησιν et καταντικρύ.

Ver. 390. ——γελοίωντες.] *Al.* γελώοντες et γελῴωντες. Vide ſuprà ad *ver.* 347.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Φ'.

Πηνελόπη τοῖς τυώσι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὸν αὐτῆς γάμον. Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ συστασιάζουσι περὶ τὸν τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτοὺς ἀφίησι τὸ βέλος λαβεῖν τὸν πελέκεων, ἄλλως τυῆναι τὸ τόξον μὴ δυνηθέντος.

Ἐπιγραφαί·
Τόξα θέσις.
Ἄλως,
Οἳ δὲ βιὸν προτίθησιν ἄεθλον Πηνελοπείη.

Τὴν δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ
Τόξον μνησήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
Εἵλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χερὶ παχείῃ
Καλὴν, χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.

LIB. XXI.

CÆterùm in mentem posuit dea cæsia-oculis Minerva
Filiæ Icarii prudenti Penelopæ,
Arcum procis ponere, canúmque ferrum,
In ædibus Ulyssis, certamina, et cædis principium.
Scalam autem altam ascendit suæ domûs;
Sumpsitque clavem benè-flexam manu crassâ
Pulchram, æream; manubrium autem eboris inerat.

Ver. 1. Τὴν δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.] Τὸ "δὲ," inquit *Scholiastes*, ἀντὶ τοῦ "γάρ." Malè admodúm. Quidni enim et scribere potuisset *Homerus* (si id rectius fuisset,) Τὴν γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε. Cæterùm vocula ἄρ' vim habet in sententiâ connectendâ cum eo quod præcessit suprà τ', 572 &c, ubi consilium certaminis hujus Procis proponendi enarrabat Hospiti Penelope. Ad quod quidem consilium exequendum, tempus jam idoneum ei visum est. Τίθησι δὲ τὸ τόξον, ἵνα ἕως μὲν πλείους συνίωσι, σιγάσωσιν· ἐὰν δὲ μνηστῆς, ἀνάξιοι τῆς μνηστείας φήσωσιν. *Schol.*

Ibid. ——ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ.] Ita ex Editionibus compluribus rectè edidit *Barnesius:* Ita enim in omnibus legitur suprà ε, 427; σ', 157; ubi idem ferè versus occurrit. *Henricus Stephanus* aliique ediderunt ἐπὶ φρεσὶ θεὰ θῆκε· Quod etsi ferri posset, (pronuntiando videlicèt θᾶ·) multò tamen minùs est numerosum.

Ver. 3. Τόξον μνησήρεσσι θέμεν.] Hinc inscriptus hic liber, Τόξου θέσις· notante *Eustathio.*

Ibid. ——πολιόν τε σίδηρον.] Λέγει δὲ νῦν σίδηρον τοὺς προρρηθέντας πελέκεις. *Eustath.* Vide suprà τ', 573.

Ver. 5. Κλίμακα δ' ὑψηλὴν.] Τὴν ἐκ τῆς [Ita *Barnesius* ex MS, pro Τὴν αὐτῆς] γυναικωνίτιδος εἰς τὴν ἀποθήκην ἵνα τὴν κλεῖν λάβῃ. *Schol.*

Ibid. ——προσεβήσατο.] *Al.* προσεβήσετο.

Ver. 6. ——εὐκαμπέα.] Vide ad *Il.* ό, 463; et π', 85.

Ver. 7. Καλὴν χαλκείην.] Χαλκείαν δέ, ἢ τὴν ἐκ σιδήρου, κατὰ τὸ χάλκεια ὅπλα, ἀλλὰ τὴν αὐτόχρημα χαλκῆν·

Βῆ δ' ἴμϐαι θάλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἔϛατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν ϛονόεντες ὀϊϛοί·
Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
Ἶφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
Τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμϐλήτῳ ἀλλήλοιϊν,
Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
Ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίλω πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,

Perrexit verò ire in-thalamum, cum famulis mulieribus,
Intimum; illic nempè ei thesauri jacebant regis,
Æsque, aurúmque, valdéque elaboratum ferrum.
Ibi autem arcus jacebat reflexus, et pharetra
Sagittifera; multæque inerant luctuosæ sagittæ:
Dona, quæ ei hospes Lacedæmone dedit obvius-factus,
Iphitus Eurytides, similis immortalibus.
Hi nempè in Messenâ occurrerunt sibi-invicem,
Domo in Orsilochi prudentis: sanè Ulysses
Ivit propter debitum, quod ei totus populus debebat:
Oves enim ex Ithacâ Messenii viri sustulerant
Navibus multa-transtra-habentibus trecentas, et pastores.
Horum gratiâ in-legationem multam viam venit Ulysses,

χαλκῆν· διὸ καὶ καλὴν αὐτὴν ἔφη· ὃ καὶ μᾶλλον προκαλεῖται γραφὴν ἑτέραν τὴν ἔν τισιν Ἀντιγράφοις, ἤγουν τὸ, "Καλὴν, χρυσείῳ·" χρυσῷ γὰ μάλιϛα οἰκεῖον τὸ Καλόν. *Eustath.* "Et *Aurum* (inquit *Barnesius*) ap-"tiùs *Ebori* jungitur; quare χρυσείῳ omninò le-"gendum." Atque ita quidem ipse edidit. Sed Textui mutando haud satis idoneæ videntur hæ rationes. Vide et ad *Il.* γ', 380.

Ibid. ——κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.]

——atque ensem collo suspendit *eburnum*.
Æn. XI, 11.

Ver. 9. ——ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο——, Χαλκός τε, χρυσός τε.]

Est domus alta; jacent penitùs defossa talenta
Cælati argenti; sunt auri pondera facti,
Infectique mihi——. *Æn.* X, 526.

Ver. 10. ——πολύκμητός τε σίδηρος.] Ὑφ' ᾧ πολλὰ κάμνεσιν. *Schol.* Πολύκμητος δὲ σίδηρος, ἴσως μὲν ὁ ἀκατέργαϛος, περὶ ὃν πολλά ἐϛι καμεῖν. Μάλιϛα δὲ, ὁ εἰς ἔργα χαλκεύθεις πολλῷ καμάτῳ. Εἰ δὲ καὶ ϛονόεντα ξίφη εἰϛὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα, λέγεται τὰ τοιαῦτα πολύκμητος σίδηρος, δι' ὃ πολλοὶ ἂν κάμοιεν, ὅ ἐϛι θάνοιεν. *Eustath.* Potissima videtur secunda *Eustathii* explicatio; nempè, ὁ εἰς ἔργα χαλκεύθεις πολλῷ καμάτῳ. Occurrit enim vox πολύκμητος *Odyss.* δ', 718, ubi secundum reliquas interpretationes accipi nullo modo potest:

——ἐπ' ἐσθῆϊ εἶξε πολυκμήτῳ θαλάμοιο.

Ver. 11. Ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο.] Προνοητικῶς, οὐκ ἐν τῷ ἀνδρῶνι· ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν καπνῶν ἡ νεῦρα ῥαγῇ. *Schol. Al.* τόξον κεῖτο.

Ver. 13. ——Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας.] Νῦν ἐν τῇ χώρᾳ. *Schol.* Ὅτι δὲ Λακεδαίμων ὁμωνύμως λέγεται, καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις, δηλοῖ καὶ Ὅμηρος· λέγων [*Al.* λέγων] δὲ χώραν σὺν τῇ Μεσσηνίᾳ· περὶ μὲν δὴ τὸ τόξον ὅταν λέγει· "Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας, Ἶφιτος Εὐρυτίδης·" Εἶτ' ἐπήγαγε, "Τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμϐλήτῳ ἀλλήλοισιν, Οἴκῳ ἐν "Ὀρσιλόχοιο." [*ver.* 15.] *Strabo, Geograph. lib.* VIII, *pag.* 565; *al.* 367. Vide suprà ad δ', 1; et infrà ad *ver.* 15 hujus libri.

Ver. 14, 22, 37. Ἶφιτος——Ἰφίτου.] Vide ad *Il.* β', 518.

Ver. 15. Τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμϐλήτῳ.] Τῇ Μεσσηνιακῇ χώρᾳ, ἥτις ἦν μέρος τῆς Λακεδαίμονος, πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου. *Schol.* Τῆς Φηρῆς τὴν χώραν λέγει, ἧς μέρος ἦν καὶ ἡ Μεσσηνία· [*Al.* ἡ μέρος ἦν τῆς Μεσσηνίας.] Οὐ διήνεγκεν ἓν αὐτῷ καὶ ὅτως εἰπεῖν· "——ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας·" καὶ, "Τὼ "δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμϐλήτῳ." Ὅτι γὰ αἱ Φηραί εἰσιν τῆ Ὀρσιλόχου ὁ οἶκος, δῆλον· "Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, "Διοκλῆος ποτὶ δῶμα, Υἱέος Ὀρσιλόχοιο" [suprà γ', 488; ὁ, 186,] ὅ τε Τηλέμαχος καὶ ὁ Πεισίϛρατος. Αἱ δὲ Φηραὶ τῆς Μεσσηνίας εἰσίν. *Strabo*, loco suprà citato. Vide et *Pausaniam, Messenica, lib.* IV, *cap.* 1.

Ibid. ——ἀλλήλοιϊν.] Apud *Strabonem*, loco suprà citato, ἀλλήλοισιν. Quod perindè est.

Ver. 16. Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο.] Ἐν Φεραῖς. *Schol.* Vide ad *ver.* 15. Porrò Vulgati hîc legunt Ὀρτιλόχοιο. *Barnesius* autem edidit Ὀρσιλόχοιο. quo modo in vulgatis scribitur *Iliad.* ε', 542, 546, 547, 549; *Odyss.* ο, 187. Atque ita legitur apud *Strabonem*, loco suprà citato. Quanquam *Strabonis* MS, notante *Casaubono*, alteram scribendi rationem semper sequitur. Quod et facit *Pausanias*, loco suprà adducto. Vide suprà ad γ', 489.

Ver. 17. ——τό ῥά.] *Quod scilicèt*——.

Ibid. ——ὄφελλε.] Apud *Eustathium*, ὄφειλε.

Ver. 20. ——ἐξεσίην.] Δημοσίαν ἔκπεμψιν. *Schol.* Ita *Iliad.* ω', 234;

Παιδὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.
Ἶφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο,
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
Αἵ οἱ δὴ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο·
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίσκοπα ἔργων,
Ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν,
Τὴν δή οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο· δῶκε δὲ τόξον,
Τὸ πρὶν μὺ φ' ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.

Adoleſcens cùm-eſſet; emiſit enim pater, aliique ſenes.
Iphitus ex-alterâ-parte equas quærens, quæ ei perditæ erant,
Duodecim fœminæ, ſub *iiſ*que mulæ patientes-operum:
Quæ ſanè ei et poſteà cædes et fatum factæ ſunt:
Poſtquam ad Jovis filium pervenit magnanimum
Virum Herculem, magnorum ſcientem operum;
Qui ipſum, hoſpes cùm-eſſet, interfecit ſuâ in domo:
Iniquus, neque deorum vindictam reveritus eſt, neque menſam,
Quam jam ei appoſuerat; poſteà autem occidit et ipſum:
Equas verò ipſe habuit ſolidas-ungulis in ædibus.
Has quærens Ulyſſi obvius-factus eſt; dedit autem arcum,
Quem anteà quidem geſtabat magnus Eurytus; at is filio
Reliquit moriens in ædibus excelſis.

——— ὅ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
Ἐξεσίλω ἐλθόντι———.

Ver. 21. ——πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ.] Vide ad *Il.* α, 442.

Ver. 22, 24. Ἶφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος,——Αἵ οἱ δὴ καὶ ἔπειτα φόνος.] Ἶφιτος, Εὐρύτου μὲν παῖς, Οἰχαλιεὺς δὲ τὸ γένος, ἀπολομένων αὐτῷ τῶν ἵππων, ὧδε γράφει [Ita *Barneſius* ex MS pro ὧδε ἐγράφει] τὰς πέριξ ἐρημωθῆναι πόλεις, εἰπὼν φανῆναι. Πολυίδου δὲ τοῦ μάντεως εἰπόντος αὐτῷ μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, ἃ δεῖ εἶναι συμφέρον· λέγεται παρακύσαντα παραγενέσθαι. Τὸν δὲ Ἡρακλέα μηχανῇ τινι καὶ στρατηγίᾳ συνεφελκυσάμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπίκρημνον τεῖχος, καὶ καταιρέψαι, ἀφ' ὧ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔχειν ἔγκλημα, καὶ τὴν πατέρα, ὅτι τελευτήσαντι αὐτῷ τὸν ἄθλον, τὴν Ἰόλλου γαμετὴν οὐκ ἔδωκαν, ἀλλ' ἀτιμάσαντες ἀπέπεμψαν. ——Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. *Schol.* Aptiùs tamen cum Poëtæ narratione convenire videtur quod conjicit *Spondanus*; nempè Iphitum ideò ab Hercule interfectum, "nè reſciſceret eas equas penes "eum eſſe."

——————ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν.
Infrà *ver.* 29.

Ver. 25. Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν.] Vide ſuprà ad μ', 423; et ad *Il.* ψ', 2.

Ver. 26. Φῶθ' Ἡρακλῆα.] Vide ad *Il.* δ', 194.

Ibid. ——μεγάλων ἐπίσκοπα ἔργων.] Μεγαλεργὸν, ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις ἱστορέμενον, ἐπισήμονα. *Schol.* Καὶ τὴν Ἡρακλέα εἰκὸς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἐμπειρίας τε καὶ ἱστορίας λεχθῆναι "Μεγάλων ἐπίσκοπα ἔργων." *Strabo, Geograph. lib.* I; *pag.* 17, *al.* 9.

Ver. 27. Ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ, Σχέτλιος &c.] Ἡ συνήθεια τοῖς ἀνθρώποις μέγα δίκαιον, τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, καὶ σπονδαὶ καὶ τράπεζαι. Τὸν Εὔρυτον ἀπέκτεινεν ὁ παρ' αὐτῷ ξενισθείς·

"Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν
"Τὴν, ἣν οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν."
Dio, Orat. 74.

"Cujus tanti ſceleris fuerit, in conſpectu Deorum "penatium necare hoſpitem?" *Cicero, Orat. pro Deiotaro.*

——————et penetralia
Sparſiſſe nocturno cruore
Hoſpitis——————.
Horat. Carm. lib. II, *Od.* xiii, *ver.* 6.

Ver. 28. Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ'.] Hinc *Heſiodus*;

Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες——————.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 185.

Ubi rectè obſervat *Barneſius*, iſtud εἰδότες vim *Homerici* ᾐδέσατ' minimè attigiſſe. Vide ſuprà ad τ', 360; item ad ξ', 82; et ad *Il.* π', 388.

Ver. 29. Τὴν δή οἱ παρέθηκεν.] *Al.* Τὴν, ἣν οἱ παρέθηκεν. Atque ita legit MS à *Tho. Bentleio* collatus; item *Dio*, loco ſuprà citato.

Ver. 30. Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε.] Τὰς δὲ ῥηθείσας ἵππους εἶχεν Ἡρακλῆς, οὐκ αὐτὸς ἢ λῃσάμενος ἢ ὑφελόμενος, ἀλλ' ἑτέρωθεν κλέμμα λαβών· Αὐτόλυκος γάρ, φασιν, ὁ Ἑρμοῦ, κλέψας τὰς Εὐρύτου ἵππους, πέπρακε τῷ Ἡρακλεῖ. *Euſtath.*

Ibid. ——κρατερώνυχας.]

——————ſolido——————unguia cornu.
Virgil. Georgic. III, 88.

Ver. 32. ——μὺ φ' ἐφόρει.] *Al.* μὲν ἐφόρει. Vide ad *Il.* α, 51.

Ibid. ——μέγας Εὔρυτος.] Ἐπὶ τοξικῇ. *Schol.* Vide ſuprà ad θ', 224, 226.

Ibid. ——παιδὶ.] *Al.* παιδὸς. Minùs rectè.

Ver.

Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· ἠδὲ τραπέζῃ
Γνώτῳ ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἶφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' ὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
Ἧρειτ'· ἀλλ' αὐτῷ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρῃ δέ μιν ἧς ἐπὶ γαίης.
Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τ' ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Οὐδόν τε δρύϊνον προσεβήσατο, τόν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπιστάμενος, καὶ ἐπὶ στάθμιλα ἴθυνεν,
Ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
Αὐτίκ' ἄρ' ἧγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
Ἐν δὲ κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπλεν ὀχῆας,
Ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
Πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, ἔνθα δὲ χηλοὶ
Ἔστασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο.

Illi verò Ulyſſes enſem acutum, et validam haſtam dedit,
Principium hoſpitii neceſſarii; neque mensâ
Cogniti ſunt inter ſe: priùs enim Jovis filius interfecit
Iphitum Eurytidem, ſimilem immortalibus;
Qui ei arcum dedit: hunc autem nunquam nobilis Ulyſſes,
Proficiſcens ad bellum nigris in navibus,
Capiebat; ſed ibi monimentum hoſpitis dilecti
Jacebat in ædibus; geſtabat verò *is* ipſum ſuâ in terrâ.
Quandò autem demùm ad thalamum hunc pervenit nobiliſſima mulierum,
Liménque quernum aſcendit, quod quondam faber
Polivit ſcitè, et ad perpendiculum exegit;
In *eo* verò poſtes aptavit, foréſque apoſuit ſplendidas:
Statim deindè illa lorum citò reſolvit annuli,
Clavémque immiſit, foriúmque repulit peſſulos,
Ex-adverſo collimans: hæ autem reſonuerunt, velut taurus
Paſcens prato; tantum ſonuerunt pulchræ fores
Pulſæ clavi, apertæque ſunt ei citó.
Ipſa verò altum tabulatum aſcendit, ubi ſcilicèt arcæ
Stabant; in iis verò odoriferæ veſtes jacebant.

Ver. 35. ——προσκηδέος.] Τῆς ποιήσης κηδεμονικῶς ἔχειν πρὸς ἀλλήλους. *Schol.* *Barneſius* aliique minùs rectè vertunt, "*Doloroſæ.*"

Ver. 36. Γνώτῳ ἀλλήλων.] Ita *Henricus Stephanus*, *Barneſius*, et Editiones plurimæ. Atque ita in Exemplarium accuratioribus legi teſtatur *Euſtathius*; ἵνα λέγῃ ὅτι γνῶσιν ἔχον ὁ εἷς τὸ ἑτέρου. Firmatur porrò hæc lectio ex Ψ', 108, 109 infrà, ubi eadem phraſis occurrit;

——————ἢ μάλα νῶϊ
Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῴϊον——————.

Al. Γνώτην ἀλλήλω.

Ver. 38. Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε.] Τρίτον εἴρηκε τὴν δόσιν, ἐπεὶ καὶ μέσου τινὰ παραδιηγεῖται. *Schol.* Cæterùm *Barneſius* et hîc et infrà *ver.* 54, legendum conjicit, Ὅς ῥ' οἱ. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* α', 51.

Ver. 41. Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροις.] *Al.* Κέσκετο ἐν μεγάροις.

Ver. 43. ——προσεβήσατο.] *Al.* προσεβήσετο.

Ver. 46. ——ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης.] Τὸ κλεῖθρον ἑκατέρωθεν ἐξήρτητο πρὸς κρίκον, ὥςε δι' ἧς διελκομένη εἰς τἀναντίον ἀνοίγεται. *Schol.* Porrò in Vulgatis hîc legitur κορώνῃ· *Barneſius* autem ex Editionum vetuſtiorum nonnullis, et ex Scholiorum MS^to quodam, edidit κορώνης. Atque ita habet MS à *Tho. Bentleio* collatus.

Ibid. ——κορώνης.] Κρίκου, κόρακος. *Schol.*

Ver. 47. Ἐν δὲ κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπλεν ὀχῆας, Ἄντα τιτυσκομένη.] Ὀχῆας δὲ, φασὶν, οἱ τὰς ἔνδον μοχλὰς,——ἀλλὰ τὰς λεγομένας βαλάνους τὰς ἐν τῷ χελωνίῳ καταντικρὺ τῆς κλειδός· αἱ προέχονταί, φασὶ, καὶ ἀνοίγονται. Δοκεῖσι δὲ εἶναι αὗται, ἃς νῦν Ἀλεξάνδρους φαμέν· διὸ καὶ ἄντα τιτύσκεται, δηλαδὴ κατασχάζεται τῆς βαλάνου ἐν τῷ ἀνοίγειν, ὡς ἂν αἱ βάλανοί (φασιν) ἀντίαι γένωνται τοῖς γόμφοις τῆς κλειδός· ἵνα λέγῃ ὅτι εὐήκεν ἡ Πηνελόπη, τὴν κλεῖδα, καὶ ἀνέκοπλεν ἦγεν ἀνέκρουεν, ἀνώθει, τὰς βαλάνους, τιτυσκομένη, ὡς εἴρηται. *Euſtath.* Ubi de hâc re plura.

Ver. 48, 49. ——τὰ δ' ἀνέβραχεν,——τόσ' ἔβραχε.] Ὁμηρικῶς δὲ σεμνῶς ἅμα καὶ προσφυῶς μεγάλης θύρας εὐ ἀραρυῖας τρισμὸν τραχὺν τῇ φράσει μιμούμενος, ὅτε ἄφωνόν τι παρείληφε κατὰ τὰς ψιλὰς, ἐδὲ ἀμεταβολον ἰαχόφωνον, ἀλλ' εὐγενῶς ἐπελέξατο τὸ "ἀνέβραχε." *Euſtath.* Vide ad *Il.* δ', 455.

Ver. 50. Πληγέντα.] Vide ad *Il.* β', 314; et γ', 31.

Ἔνθεν ὀρεξαμένη, ἀπὸ πασσάλῳ αἶνυτο τόξον
Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ πρόκειτο φαεινός.
Ἑζομένη δὲ κατ' αὖθι, φίλοις ἐπὶ γύνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρεε τόξον ἄνακτος.
Ἣ δ' ἐπεὶ ἓν πάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Τόξον ἔχεσ' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκὸς, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
Ἐχράετ' ἐδμεναι καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεί,
Ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλῃσι
Μύθῳ ποιήσασθαι ἐπιχεσίῃσι ἐδύνασθε,
Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι, θέσθαι τε γυναῖκα.
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον·

Illinc manu-porrectâ, à clavo cepit arcum
Cum ipsâ thecâ, quæ ei circundataerat splendida.
Sedénsque ibidem, charis genibus ubiimposuerat,
Flebat admodùm stridulè; eduxitque arcum regis.
Hæc autem postquam satiata est lachrymoso luctu,
Perrexit utique ire in-domum ad procos eximios,
Arcum tenens in manu reflexum, et pharetram
Sagittiferam; multæ verò inerant luctuosæ sagittæ.
Simul autem cum eâ ancillæ portabant cistam; ubi ferrum
Jacebat multum et æs, certamina regis.
Quandò autem demùm ad procos pervenit nobilissima mulierum,
Stetit utique ad postes domûs affabrè structæ,
Genis obtendens nitida redimicula.
Ancilla verò ei honesta utrinque astitit:
Statim autem *ea* inter procos locuta est, et dixit sermonem;
" Audite me, proci eximii, qui in hanc domum
" Ingruistis ad comedendum et bibendum assiduè semper,
" Viro absente multo tempore; neque ullum alium
" Tumultûs facere prætextum potuistis;
" Nisi me cupientes ducere, faceréque uxorem.
" Sed agite, proci, quoniam hoc apparet certamen;

Ver. 54. Αὐτῷ γωρυτῷ.] Τῇ θήκῃ τῇ τόξου. *Schol.*

Ver. 55. Ἑζομένη δὲ κατ' αὖθι, φίλοις ἐπὶ γύναστι θεῖσα.] *Al.* καταῦθι. Quam lectionem rejiciendam prorsùs existimans *Henricus Stephanus*, ipse præpositionem κατὰ ad sequens θεῖσα referri vult, ut sit " κατ' αὖθι θεῖσα pro καταθεῖσα αὖθι, ut (infrà *ver.* " 90,) κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε pro καταλιπόντε αὐ" τόθι." Ac illo quidem in loco κατ' αὐτόθι λιπόντε omninò est καταλιπόντε αὐτόθι· at hîc præpositio κατὰ cum Ἑζομένη potiùs conjungenda est, ut sit Καθεζομένη αὖθι· sequens enim θεῖσα ad ἐπὶ referendum est, pro γύναστι ἐπιθεῖσα.

Ibid. ——φίλοις ἐπὶ γύναστι θεῖσα, Κλαῖε.] Similiter *Apollonius de Medeâ*;

Ἣ, καὶ φωριαμοῦ μετεκίαθεν, ᾧ ἐνὶ πολλὰ
Φάρμακα οἱ, τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ ῥαιστῆρι ἔικτο·
Ἑνθεμένη δ' ἐπὶ γόνατ' ὀδύρετο ——.

Argonaut. lib. III, 801.

Ver. 58. Βῆ ῥ' ἴμεναι.] *Al.* Βῆ ῥ' ἴμεν' ἐς.

Ver. 61. ——ὄγκιον.] Ἔστι μὲν τὸ ἅπαξ εἰρημένον ἡ λέξις· σημαίνει δὲ ἀγκεῖον κιστοειδὲς, [Ita *Barnesius* pro vulgato χιστοειδὲς,] ἐν ᾧ ἔγκειντο οἱ ὄγκοι· ὄγκοι δὲ εἰσὶν οἱ πώγωνες τῶν ἀκίδων. *Schol.* *Al.* ὀγκίον.

Ibid. ——ἔνθα σίδηρος Κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκὸς.] Ὡς ἐν τῷ τοιούτῳ κεῖσθαι κατὰ παρέκτασιν καὶ τοὺς δηλωθέντας πελέκεις. *Eustath.*

Ver. 66. Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ &c.] Deest hic versus in MS à *Tho. Bentleio* collat.

Ver. 71. Μύθῳ ποιήσασθαι ἐπιχεσίῃσι.] Ἐν δὲ τῷ, " Μύθῳ ἐπιχεσίῃσι," οἱ Παλαιοὶ μῦθον μὲν ἐνταῦθα ἰδίως τὴν φάσιν λέγουσιν· ἐπεὶ καὶ Ἀνακρέων τὸν ἐν Σάμῳ θέλων εἰπεῖν φασιάσας, " Μυθηταὶ δ' ἐν νήσῳ, (φησί,) δι" ἔπουσιν ἱερὸν ἄσυ·" (*ver.* 1231,) ἀντὶ τοῦ φασιασταὶ ἐπίῤῥητοι. ——Ἐπιχεσίαν δὲ, τὴν πρόφασιν· ἐπείπερ οἱ προφασιζόμενοι ἐπέχουσιν, ὅ ἐστι μένουσιν, ἐνοχλοῦντί τί ἂν εἰποιεν. *Eustath.* Eodem modo exponit *Scholiastes*. *Barnesius* autem μύθῳ hoc in loco per πράγματος exponendum censet.

Ver. 72. ——ἐμὲ ἱέμενοι.] *Al.* ἐμοὶ θ' ἱέμενοι.

Ibid. ——γῆμαι.] Vide suprà ad λ', 272.

Ver. 73. ——ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον.] Τὰ ἐμὲ γῆμαι. *Schol.* Eodem modo explicat et *Eustathius*.

Illo.

Θήσω γὰς μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ὅς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊςεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι, ἔνπερ ὀνείρῳ.
Ὣς φάτο· καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβὸν,
Τόξον μνηςῆρσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν·
Κλαῖε δὲ βυκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπλεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
Ἆ δειλοὶ, τί νύ δάκρυ κατείβετον, ἠδὲ γυναικὶ
Θυμὸν ἐνὶ ςήθεσσιν ὀρίνετον; ἣ τε καὶ ἄλλως
Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτιν.
Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
Κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
Μνηςῆρσιν ἄεθλον ἀάατον· ὀΐ γὰς ὄΐω

" Deponam enim magnum arcum Ulyſſis divini :
" Qui autem facillimè intenderit arcum in manibus,
" Et ſagittam-miſerit per ſecures duodecim omnes,
" Hunc unà ſecuta fuero, relictâ hac domo
" Juventutis-meæ, perpulchrâ, plenâ victu ;
" Cujus aliquandò recordaturam *me* puto, vel in ſomnio.
Sic dixit ; et Eumæum juſſit nobilem ſubulcum
Arcum procis deponere, canúmque ferrum.
Lachrymans verò Eumæus accepit, et depoſuit :
Flebat autem bubulcus ex-alterâ-parte, poſtquam vidit arcum regis.
Antinöus verò increpabat, verbúmque dixit, compellabátque ;
" Stulti ruſtici, quæ-in-diem-ſunt cogitantes ;
" Ah miſeri, cur lachrymas funditis ? et mulieri
" Animum in pectoribus commovetis ? cui utique et aliàs
" Jacet in doloribus animus, poſtquam charum perdidit maritum.
" Sed tacitè epulamini ſedentes, vel foràs
" Flete egreſſi, arcu hîc relicto,
" Procis certamine difficili ; non enim puto

us. At fortaſsè per ἄεθλον hîc intelligetur Arcûs certamen, Procis à *Penelope* jam proponendum. Vide infrà ad *ver.* 91, 135, et 180; item ſuprà ad τ', 572. Vide autem et infrà ad *ver.* 106.

Ver. 76. ——διοϊςεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων.] Εἰ γὰς ἐν μέσοις ἑςὶ τὸ βέλος, ἔξαθλος ἦν, ὡς ἐλλείπων τῇ δυνάμει. *Schol.* Pronuntiabatur autem πελέκων· uti et πελέκεας infrà *ver.* 120, 260, pronuntiabatur πελέκεις. Vide ad *Il.* β', 811.

Ver. 77. ——νοσφισσαμένη.] Ita rectè edidit *Barneſius* et hîc et infrà *ver.* 104. *Vulgg.* νοσφισαμένη. Quod ſecundam corripit. Vide ſuprà ad τ', 579; et ad *Il.* ά, 140.

Ver. 80. ——ῥ'.] *Proindè* ——.

Ver. 82, 83. Δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο—— Κλαῖε δὲ βυκόλος.] Εὔμαιος μὲν Φιλοίτιος οἱ δοῦλοι, τὸ δεσποτικὸν τόξον ἰδόντες τιθέμενον ὡς ἐπὶ ἀγῶνι, κλαίουσιν, οἷα δειλότες μή τις νικήσας τῶν μνηςήρων ἀπίσεται τὴν Πηνελόπην. Καὶ ἄλλως δὲ κλαίουσιν ἀναμνησθέντες τοῦ δεσπότου διὰ μέσου τοῦ τόξου, καθὰ καὶ πρὸ αὐτῶν ἡ δέσποινα [ſuprà *ver.* 56.] *Euſtath.* Quæ poſterior omninò verior accipiendi ratio.

Ver. 83. ——ἄλλοθ'.] *Al.* ἄλλος.

Ver. 85. ——ἐφημέρια φρονέοντες.] Τὸ παραυτίκα μόνον φρονοῦντες, ὐ προνοοῦντες τοῦ μέλλοντος. *Schol.* Ita *Æſchylus in Fragmentis*;

Τὸ γὰς βρότειον σπέρμ' ἐφημέρια φρονεῖ.
Apud Stobæum, Ethic. Serm. 98.

Et *Theocritus*;

Οἱ θνατοὶ πελόμεθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες.
Idyll. XIII, 4.

Iſtuc eſt ſapere, non quod ante pedes modò eſt
Videre, ſed etiam illa quæ futura ſunt
Proſpicere ——————.
Terent. Adelph. Act. III, *Scen.* iii, 32.

Ver. 86. Ἆ δειλοὶ.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Ἆ δειλώ. Quod hoc quidem in loco perindè eſt. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver. 89. ——ἀκέων δαίνυσθε.] Ἀκέων, ἡσυχάζων. Παρ' Ὁμήρῳ κατὰ μεσότητα ἐξήνεγκται, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡσυχίας. Καὶ ἐν ἄλλοις, " Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι." *Suidas*, ad vocem Ἀκέων.

Ver. 90. ——κατ' αὐτόθι.] *Al.* καταυτόθι.

Ibid. ——τόξα.] Νῦν, τὴν σύμπασαν σκευήν. *Schol.*

Ver. 91. ——ἄεθλον ἀάατον.] Ἀάατος δὲ κατὰ νῦν ὁ ἀτηρὸς, παρὰ τὴν ἄτην, ἐξ ἧς κατὰ ςέρησιν, ἄατος ὁ ἀβλαβὴς, κατὰ δευτέραν ςέρησιν, ἀάατος ὁ μὴ ἀβλαβὴς, ἀλλὰ δηλαδὴ βλαβερὸς, ἤτοι ἀτηρός. —— Δύναται δὲ ἄλλως ἀάατος εἶναι κατὰ ὁ πολυβλαβὴς, ὡς λύσσα τοῦ ἀάσαι, τὸ βλάψαι· ἐξ ἧς ἄατος ἁπλῶς ὁ βλαβερὸς, κατ' ἐπίτασιν ἀάατος ὁ πάνυ τοιοῦτος. *Euſtath.*

Ejuſdem

Ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσκε.
Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
(Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ,) πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νευρήν τ' ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρῳ.
Ἦτοι ὀϊστὸς γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅν ποτ' ἀτίμα
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα μὲ Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
Μήτηρ μέν τοι φησὶ φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
Οἵη νῦν ἔχ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
Οὔτε Πύλῳ ἱερῇ, οὔτ' Ἄργεϊ, οὔτε Μυκήνῃ,
Οὔτ' αὐτῇς Ἰθάκης, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἶνον;
Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξῳ

" Facilè hunc arcum benè-politum tenſum-iri.
" Non enim quiſquam adeſt talis vir inter hos omnes,
" Qualis Ulyſſes erat; ego verò eum ipſe vidi,
" (Etenim memor ſum;) puer autem adhuc infans eram.
Sic dixit: ipſi verò animus in pectoribus ſperabat
Nervum ſe tenſurum, ſagittámque miſſurum per ferrum.
Sanè ſagittam quidem primus guſtaturus erat
Ex manibus Ulyſſis eximii; quem olim contumeliâ-afficiebat
Sedens in domo, incitabátque omnes ſocios.
Inter hos verò et locuta eſt ſacra vis Telemachi;
" Papæ! certè valdè me Jupiter dementem reddidit Saturnius:
" Mater quidem dicit dilecta, prudens quantumvis ſit,
" Alium unà ſecuturam ſe, relictâ hâc domo;
" At ego rideo, et delector vecordi animo.
" Sed agite, proci, quoniam hoc apparet certamen,
" Qualis nunc non eſt mulier in Achaïcâ terrâ,
" Neque Pyli ſacræ, neque Argi, neque Mycenæ,
" Neque ipſius Ithacæ, neque Epiri nigræ:
" Et ſanè ipſi hoc ſcitis; quid me oportet matrem laudare?
" Sed agite; nè prætextibus remprotrahite, neque ampliùs arcûs

Ejuſdem interpretationis meminit et *Scholiaſtes*; aliam autem deindè adjicit huic omninò contrariam: Ἄαατον, (inquit,) ἐπιβλαβῆ, ἢ ἄνευ βλάβης. Quam poſteriorem expoſitionem ſequuntur verſiones pleræque infrà χ', 5, ubi hoc idem certamen ἄαατον iterùm appellat Poëta. Verior tamen (ut opinor) prior interpretatio: malam enim in partem uſurpata videtur hæc vox *Iliad.* ξ', 271;

Ἄγρει νῦν μοι ὅμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ.

Atque ut et hîc in malam partem accipiatur, poſtulare videntur ſequentia, " ὃ γὰρ οἷόν Ῥηϊδίως τόδε τόξον " ἐΰξοον ἐντανύεσκε." Undè verſiones plurimæ, (quas et ſecutus ſum,) hoc in loco " *certamen difficile*" reddunt. Vide infrà ad χ', 5.

Ver. 93. —— μίτα.] Ita *Barneſius:* Ut pro μίτῃσι ſcilicèt poſitum intelligatur. Quo modo exponit *Scholiaſtes.* *Al.* μιτά.

Ver. 94. —— ὄπωπα.] Vide ad *Il.* ά, 37; et ζ, 124.

Ver. 97, et 127. Νδρὴν ἐντανύσειν.] *Al.* Νδρὴν ἐντανύειν· et Νδρήν τ' ἐντανύσειν.

Ver. 98. Ἦτοι ὀϊστὸς γε πρῶτος.] Ἔστι δὲ καὶ ἡ Αἰόλοια παρ' αὐτῷ [Ὁμήρῳ] πολλοῖς εἰδύσιν ἐσχηματισμένη. Ὧν ἐστὶ καὶ ἡ Προανιφώνησις, ἥτις γίνεται, ὅταν τις διηγούμενος μεταξὺ, τὸ ἐν ἑτέροις τάξιν ἔχον τοῦ ῥηθῆναι προλέγῃ· ὡς ἐν τούτῳ, " Ἦτοι ὀϊστὸς γε πρῶτος γεύσεσθαι " ἔμελλεν." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 8. Vide infrà ad χ', 15.

Ver. 99. —— ὅν ποτ' ἀτίμα.] Scribitur, notante *Euſtathio*, et ὃν τότ' ἀτίμα. Atque ita habet MS à *Tho. Bentleio* collatus.

Ibid. —— ἀτίμα.] Vide ad *Il.* ά, 37; β', 221; et ν', 84.

Ver. 100. —— ἐν μεγάρῳ.] *Al.* ἐν μεγάροις.

Ver. 104. —— ἅμ' ἕψεσθαι.] *Al* ἅμ' ἕσπεσθαι.

Ibid. —— νοσφισσαμένη.] Vide ſuprà ad *ver.* 77.

Ver. 109. Οὔτ' αὐτῇς Ἰθάκης.] Deeſt hic verſus in MS à *Tho. Bentleio* collat.

Ver. 111. —— μὴ μύνησι παρέλκετε.] Ἤγουν προφάσισι ——. Λέγει δέ, φασι, καὶ Ἀλκαῖος τὸ προφασίζεσθαι, μύνεσθαι· οἷον, " Οὐδέ τι μυνάμενος ἄλ- " λο νόημα." *Euſtath.* in comment. ad *ver.* 71 ſuprà. Conjicit porrò *Euſtathius* vocem μύνη ex μοῦνη deductam; Μονῆς γάρ τινος (inquit) χρεία τοῖς προφασιζομένοις, καὶ ἐπίσχεσιν ἤτοι ἐπίσχεσιν. —— Ἐκ δὲ γε τῆς μοὴ γίνεται Αἰολικῶς μύη, κατά τε συνήθη βαρὺν

Δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυσσύος, ὄφρα ἴδωμεν.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τῷ τόξῳ πειρησαίμην·
Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοϊστεύσω τε σιδήρου,
Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
Λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,
Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιϊν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
Πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, μακρὰ τάφρον ὀρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ γραθμῷ ἴθυνεν·
Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἕλε πάντας, ἰδόντας,
Ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὔ πώποτ' ὀπώπει.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγε θυμῷ,
Νευρὴν ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
Καί νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο·
Ὤ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

"Diù averſamini tenſionem, ut videamus.
"Quin et ipſe ego arcum experiar:
"Quòd ſi tetendero, ſagittámque miſero per ferrum,
"Non mihi dolenti has ædes veneranda mater
"Liquerit, unà-cum alio profecta; cùm ego ponè relinquar,
"Valens jam patris certamina pulchra reportare.
Dixit, et ab humeris lænam depoſuit purpuream,
In-pedes erectus, enſémque acutum depoſuit ab humeris.
Primùm quidem ſecures ſtatuit, vallo perfoſſo
Omnibus uno longo, et ad amuſſim direxit;
Circúmque terram ingeſſit: ſtupor verò cepit omnes, videntes,
Quàm accuratè ſtatuit; anteà autem nunquam viderat.
Stetit verò deindè ad limen profectus, et arcum tentabat:
Ter quidem ipſum pepulit, trahere cupiens,
Ter autem deſtitit ab-impetu, ſperans hoc animo,
Nervum *ſe* tenſurum, ſagittámque miſſurum per ferrum.
Et jam demùm tetendiſſet vi quartùm attrahens,
Sed Ulyſſes nutu-prohibebat, et coërcuit cupientem licét.
Inter hos autem rursùs locuta eſt ſacra vis Telemachi;
"Papæ! vel et poſteà malúſque ero et impotens,
"Vel junior ſum, et nondum manibus confiſus ſum
"Virum propulſare; quandò aliquis prior laceſſiverit.

βαρὺν τόνον, καὶ τρόπον τῆς ο, ὁμοίως τῷ, ὄνομα, ὄνυμα· ἀστότεροι, ἀστότεροι· καὶ τοῖς ὁμοίοις. Conjecturâ, ut videtur, haud ſatis probabili.

Ibid. ——μηδ' ἔτι.] *Al.* μηδέ τι.

Ver. 113. ——πειρησαίμην.] *Al.* πειρήσωμαι.

Ver. 114. ——σιδήρου.] Τῶν πελέκεων. *Schol.*

Ver. 115. ——ἀχνυμένῳ.] *Al.* ἀχνυμένη· notante *Euſtathio.*

Ver. 117. Οἷός τ' ἤδη πατρὸς.] Vide ſuprà ad τ', 160.

Ver. 118. ——φοινικόεσσαν.] Pronuntiabatur φοινικοῦσσαν. *Secundam* enim producit.

Ver. 119. Ὀρθὸς ἀναΐξας.] Ὄρα δὲ, inquit *Euſtathius*, ὡς ἐν τῷ "Ὀρθὸς ἀναΐξας" ἡ "ἀνὰ" προθεσις ἐκτείνει τὴν λήγουσαν διὰ τὴν ἐπιφερομένην ὀξεῖαν. Mirè admodùm; ac ſi ἀναΐξας compoſitum eſſet ex ἀνὰ et ἴξας· non ex ἀνὰ et ἀΐξας, quæ vox apud *Homerum* primam ubique producit.

Ver. 123. ——εὐκόσμως.] *Al.* εὔκοσμος.

Ibid. ——πάρος δ' οὔ πώποτ' ὀπώπει.] Quippè quo tempore ludo hoc ſeſe exercitabat *Ulyſſes* (ſuprà τ', 573,) *Telemachus* nondum natus, aut omninò infans erat. Infantem enim adhuc reliquerat *Ulyſſes* ad bellum Trojanum proficiſcens. Vide ſuprà ad λ', 447; et τ', 19.

Ver. 126. ——ἐπιελπόμενος.] *Al.* ἔτι ἐλπόμενος.

Ibid. ——τόγε.] *Al.* τόδε.

Ver. 129. ——ἀνένευε.] Vide ſuprà ad ι', 468.

Ver. 131. ——ἦ καὶ ἔπειτα.] *Al.* ἦ καὶ ἔπειτα.

Ibid. ——κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς.] "Cautè "et modeſtè imbecillitatem ſuam prætexit *Tele*"*machus*, cùm tamen alia ei cauſa deſiſtendi fue"rit, ut anteà vidimus." *Spondan.*

Ibid. ——ἄκικυς.] Vide ſuprà ad ι', 515.

Ver. 132. ——καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα Ἀνδρ' ἀπαμύνεσθαι.] Vide ad *Il.* ν', 96; et ω', 369.

Ver. 133. ——ἀπαμύνεσθαι.] *Al.* ἀπαμύναισθαι.

Ver.

Ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,
Τόξῳ πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολλητῇσιν εὐξέστῃς σανίδεσσιν·
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕδρης ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,
Ἀρξάμενοι τῇ χώρῃ, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπίνυτο μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἰνοπος υἱός,
Ὅς σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
Ἵζε μυχοίατος αἰεί· ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἷῳ
Ἔχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστῆρεσσιν·
Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξῳ πειρήτιζεν·
Οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρίπτους, ἀπαλάς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, ᾧ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσῃ
Θυμῷ καὶ ψυχῇς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, ᾧθ' ἕνεκ' αἰεὶ
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.
Νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ μενοινᾷ

" Sed agite, qui ſcilicèt me viribus præſtantiores eſtis,
" Arcum tentate, et perficiamus certamen.
Sic locutus, arcum quidem à ſe depoſuit humi,
Acclinatum conglutinatis benè-politis tabulis;
Ibidémque velox telum pulchro acclinavit annulo.
Iterùm verò deindè reſedit in ſede, undè ſurrexerat.
Inter hos autem Antinoüs locutus eſt, Eupitheï filius;
" Surgite ordine à-dextris omnes ſocii,
" Exorſi à loco, undè ſcilicèt vinum fundit *aliquis*.
Sic dixit Antinoüs: illis verò placebat ſermo.
Leiodes autem primus ſurrexit, Oenopis filius,
Qui ipſis vates erat; juxta craterem verò pulchrum
Sedebat intimus ſemper; improbitates autem ei ſoli
Inviſæ erant; omnibus autem ſuccenſebat procis:
Qui tunc primus arcum cepit et telum velox:
Stetit autem deindè ad limen profectus, et arcum tentabat;
Neque ipſum tetendit: priùs enim fatigatus eſt manibus attrahens,
Haud-tritis, mollibus: inter procos verò dixit;
" O amici, non quidem ego tendo; capiat verò et alius:
" Multos enim hic arcus optimates privabit
" Mente et animâ; quoniam multò melius eſt
" Mori, quam vivos excidere *eâ re*, cujus gratiâ ſemper
" Hîc verſamur, expectantes dies omnes.
" Nunc quidem aliquis et ſperat in mente, et cupit

Ver. 134. —— προφερέστεροι.] *Al.* πολὺ φέρτεροι.
Ver. 135. —— πειρήσασθε.] *Al.* πειρήσεσθε.
Ver. 136 et 163. —— ἀπὸ ἕο.] Vide ad *Il.* α', 51.
Ver. 137 et 164. —— εὐξέστῃς.] *Al.* εὐξέστοις, et εὖ ξέστῃς.
Ver. 138. —— προσέκλινε.] *Al.* προσέθηκε.
Ibid. —— κορώνῃ.] Τῷ ἄκρῳ τῆ τόξυ. *Schol.* Eandem interpretationem affert *Euſtathius*; deindè autem addit; Τινὲς δὲ κορώνιδα κ) νῦν ἐνόησαν τὸ τῆ θύρας ἐπίσπαστρον. Κρεῖττον δὲ ὅμως τὸ πρῶτον.
Ver. 141. —— ἐπιδέξια.] Ἐκ τῆ δεξιῆ μέρους. *Schol.*
Ver. 142. —— ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ.] Εὔλογόν ἐστιν εἰστόντος [*Al.* εἰστόντων] εἰς τ ἀνδρῶνα ἐν δεξιᾷ κεῖσθ τ κρατῆρα. *Schol. Al.* ὅθεν τ' ἐπὶ οἰνοχοεύει.
Ver. 145. Ὅς σφι.] Ita *Barneſius*. *Vulgg.* Ὅ σφι.
Ibid. —— θυοσκόος.] Ὁ ἀφ' ἱερῶν κοῶν, ἤτοι νεῶν, τὰ μέλλοντα. *Euſtath.* Θυοσκόοι εἰσὶν οἱ ἀπὸ τ θυομένων ἀφ' πυρὸς μαντεύόμενοι· Ἱερεῖς δὲ, οἱ ἀπὸ τ ἱερῶν σπλάγχνων μαντεύόμενοι. *Etymolog. Magn. ad vocem* Θυοσκόος.
Ibid. —— παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν Ἵζε μυχοίατος αἰεί.] Sedebat nimirùm intimâ conclavis parte, craterique, undè vinum fundebatur, proximus; ideóque omnium primus arcum tentaturus ſurrexit, ſecundùm *Antinoï* præceptum, ſuprà *ver.* 142;
Ἀρξάμενοι τῇ χώρῃ, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ.
Ver. 149. —— πειρήτιζεν.] Vide ad *Il.* θ', 87; et ν', 84.
Ver. 156. —— ποτιδέγμενοι.] *Al.* προτιδέγμενοι.
Ver. 157. —— ἔλπετ'.] *Al.* εἴλπετ'.

Γῆμαι Πηνελόπϛαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
Αὐτὰϱ ἐπὴν τόξʏ πειρήσεται, ἠδὲ ἴδηται,
Ἄλλῳ δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιθ', ὅς κεν πλεῖϛα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἓο τόξον ἔθηκε,
Κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέϛης σανίδεσσιν,
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ·
Ἆψ δ' αὖτις καθ' ἕδρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνʏ, ἔνθεν ἀνέϛη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Λειώδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε; νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων,
Εἰ δὴ τῦτό γε τόξον ἀρίϛῆας κεκαδήσϛ
Θυμῷ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ ὀ δύνασαι σὺ τανύσσαι·
Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
Οἷόν τε ῥυτῆρα βιῷ τ' ἔμμεναι, καὶ ὀϊϛῶν·
Ἀλλ' ἄλλοι τανύσʏσι τάχα μνηϛῆρες ἀγαυοί.
Ὡς φάτο· καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·
Ἄγρϛ δὴ πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
Πὰρ δὲ τίθϛ δίφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ἔκ δὲ ϛέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν, ἔνδον ἐόντος,
Ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,

" Ducere Penelopen, Ulyſſis uxorem:
" At poſtquam arcum tentaverit, et viderit,
" Aliam demùm aliquam poſteà Achivarum pulchris-peplis-indutarum
" Ambiat ſponſaliis petens: hæc autem deindè
" Nubat *ei*, qui plurima dederit, et fatalis venerit.
Sic utique dixit; et à ſe arcum depoſuit,
Acclinatum conglutinatis benè-politis tabulis;
Ibidémque velox telum pulchro acclinavit annulo:
Iterùm verò deindè reſedit in ſede, undè ſurrexerat.
Antinoüs autem increpabat, verbúmque dixit, compellabátque;
" Leiodes, quale tibi verbum fugit ex ſepto dentium,
" Gravéque moleſtúmque? indignor etenim audiens,
" Si demùm hic arcus optimates privabit
" Mente et animâ; quoniam non potes tu tendere:
" Nequaquam enim te talem genuit alma mater,
" Qui tractator arcûſque eſſes, et fagittarum;
" Sed alii tendent citò proci inclyti.
Sic dixit; et juſſit Melanthium, cuſtodem caprarum;
" Age jam ignem accende in ædibus, Melanthî,
" Juxtà autem pone ſellámque magnam, et pellem ſuper ipſam;
" Effer autem ſevi magnum orbem, *de eo* quod intùs eſt,
" Ut juvenes calefacientes, inungentes unguine,

Ver. 158, 162. Γῆμαι —— Γήμαιθ'.] Vide ſuprà ad λ', 272.

Ver. 162. Γήμαιθ'.] *Al.* Γήμαοθ'.

Ver. 165. —— κορώνῃ.] Vide ſuprà ad *ver.* 138.

Ver. 173. Οἷόν τε ῥυτῆρα βίᾳ τ' ἔμμεναι.] Vide ſuprà ad τ', 160.

Ibid. —— ὀϊϛῶν.] *Al.* ὀϊϛῦ.

Ver. 174. —— τανύσʏσι.] *Al.* τανύσσι.

Ver. 176. Ἄγρει δὴ πῦρ.] Vide ſuprà ad υ', 149. *Al.* Ἄγρει, πῦρ δή.

Ver. 177. Πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν.] Ὡς ἂν οἱ νέοι ἐν αὐτῷ καθήμενοι, διὰ τὸ χαμαὶ πεπῆχθαι τὰς πελίκας, βάλλοιεν κατὰ σκοπῦ. *Euſtath.* Malé. In hâc ſede enim, (uti rectè annotavit D^na *Dacier*,) dum arcum fricabant et calefaciebant, tantummodò conſidebant: Jaculaturi autem, ad limen atrii ſtabant. Vide ſuprà ad *ver.* 124, 149.

Ver. 178 et 183. ——ϛέατος.] Pronuntiabatur (ut opinor) ϛᾶτος vel ϛῆτος.

Ver. 179. Ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ, Τόξʏ πειρώμεθα.] Fuerunt, (notante D^na *Dacier*,) qui Procos hoc adipe, ad ſeipſos ungendos, uſos exiſtimârint. Quam interpretationem ſecutæ verſiones nonnullæ, voces θάλποντες, ἐπιχρίοντες, reddunt, " *calefacti, inuncti.*" Atque ita accipitur apud *Spondanum:* " Nervoſum —— genus omne, " humore pingui et lento confricatis artubus, ad " motum expeditius, et ad laborem perferendum " abſque noxâ robuſtius unguentis hiſce præſtare " conabantur (Athletæ;) quæ, frictione priùs a- " pertis poris, et per conſequens excalefactis membris, (quod ſibi illud θάλποντες velle videtur,) " ceromate præſertim priùs eliquato, (τρόχον ϛέατος " appellat,) in altum corporis penetrabant. —— " Undè ſequitur, ſevum, id eſt τὸ ϛέαρ, illis fuiſſe, " quod poſteà Romanis Athletis oleum aut cero- " ma; quam etiam ceraturam appellat Columella." *Spondan.* Vidit tamen ipſe poſteà vir eruditus ex *ver.* 246 infrà, " Procos *Arcum* ad ignem calefa- " cere, ad eum emolliendum;" rectéque obſervat

Τόξῳ πειρώμεθα, καὶ ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάμαντον πῦρ·
Πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ἐκ δὲ τέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντα·
Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
Ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
Τὼ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
Βυκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
Φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισι·
Βυκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
Ἦ αὐτὸς κεύθω; φάος δέ με θυμὸς ἀνώγει·
Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆι ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκῃ;
Ἦ κεν μνηστῆρσιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσῆι;

"Arcum tentemus, et perficiamus certamen.
Sic dixit: ſtatim autem accendit Melanthius indefeſſum ignem;
Juxtáque ferens ſellam poſuit, et pellem ſuper ipſam,
Extulitque ſevi magnum orbem, *de eo* quod intùs erat;
Quo ſanè juvenes calefacientes tentabant; neque poterant
Tendere; multùm autem robore deficientes erant.
Antinoüs verò adhuc abſtinebat, et Eurymachus deo-par,
Principes procorum; virtute autem erant longè optimi.
Cæterùm ex domo exiverunt eodem-tempore-profecti ſimul ambo
Bubulcus et ſubulcus Ulyſſis divini:
Exivit autem ipſe poſt illos domo nobilis Ulyſſes.
Sed quandò jam extra fores erant et aulam,
Locutus ipſos verbis affabatur blandis;
"Bubulce, et tu, ſubulce, verbúmne aliquod dicam?
"An ipſe celem? dicere autem me animus jubet.
"Quales eſſetis in Ulyſſi auxiliando, ſicundè veniret
"Huc valdè derepentè, et aliquis deus ipſum afferret?
"Num procis auxiliaremini, an Ulyſſi?

in Comment. ad verſum iſtum (246,) Poëtam "ubique *activo* θάλπω uti, ut cum eo ſubauditus "accuſativus caſus, τόξον, conſtruatur." Vide ſuprà ad ι, 491. Rectè itaque hunc locum exponit *Euſtathius*; Ἐκφέρεται δὲ καὶ σίαξ, ἵνα χριόμενον τὸ τόξον καὶ θαλπόμενον, εὐχρηστῆται· πάντως γὰρ τὸ κραῦρον τῷ τόξῳ, ὅπερ τῷ μακρῷ τοῦ χρόνου ἐπεγίνετο, ἡ τοιαύτη ἂν ἀλοιφὴ ἐξαίλε, διισοῦσα τὸ κεράτων ἐν τῷ θερμαίνεσθαι πυρί.

Ver. 180. Τόξῳ πειρώμεθα.] *Spondanus* in commentario ad *ver.* 246 infrà, legendum hoc in loco cenſet Τόξον, ut ad præcedens θάλποντες referatur. Sed minùs rectè. Sæpiſſimè enim hanc phraſin uſurpat Poëta. Vide ſuprà ad *ver.* 113, 124, 135, 149, 159; et infrà ad *ver.* 268.

Ibid. —— ἐντελέσωμεν.] *Euſtathius* in commentario citat ἐντελέσωμεν. Quo modo legit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Atque ita habent Vulgati ſuprà *ver*, 135, et infrà *ver.* 268, ubi repetitur hic verſus,

Ver. 184. ——ῥα.] *Uti ipſis propoſitum erat*——. *ver.* 179.

Ver. 186. Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος.] Ὁ Ἀντίνοος ἐπεῖχε καὶ ἐκώλυσεν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χρήσασθαι τῷ τόξῳ· φαίνεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἔξης λέγων, μὴ δεῖν τεῖναι τὸ τόξον, ἑαυτῆς ὕστης τῆ τοξικῆ θεῷ· καὶ Εὐρύμαχος πείθεται. *Schol.* Minùs rectè. Neque enim cum hâc ſententiâ aptè convenit vocula ἔτι· neque *hîc* id facit *Antinoüs*, ſed *tum demùm* cùm arcum fruſtrà tentaverit *Eurymachus*. Dna *Dacier* adhuc pejùs vertit, "Antinoüs et Eurymaque, "qui étoient à la tête des Pourſuivants, et les plus "robuſtes, ſont obligez eux-mêmes d'y renoncer." Id quod neque cum voculâ ἔτι ullo modo congruit; et ex ſequentibus *ver.* 245 &c planè refutatur. Potiſſima videtur *Euſtathii* expoſitio: Ἔοικε δὲ νῦν ἐπέχειν, τὸ ἐν τῷ τέως ἀργεῖν καὶ μὴ ἐγχειρεῖν ἔργῳ. Hoc nimirùm et cum voculæ ἔτι ſenſu, et cum ſequentibus aptiſſimè convenit. Notandum tamen MS à *Tho. Bentleio* collatum hîc legere, Ἀντίνοος δέ τ' ἐπεῖχε.

Ver. 188. Τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν.] *Barneſius* edidit, ἐξ οἴκου ἴσησαν.

Ver. 190. Ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἦλυθε.] Ἀχολυμένων τῶν μνηστήρων εἰς τὴν τοῦ τόξου πεῖραν, καιρὸν ἔχειν Ὀδυσσεὺς ἀναγναρισθῆναι τοῖς δούλοις. *Euſtath.*

Ver. 195. Ποῖοί κ' εἶτ'.] Ποῖοι ἂν εἶητε κατὰ τὴν γνώμην; *Schol.* Vide infrà ad χ', 61, 62.

Ibid. —— εἴ ποθεν ἔλθοι Ὧδὲ.] Vide ſuprà ad ά, 182.

Ver. 196. —— σύες.] *Al.* σύγκοι, et σύτται.

Ver. 197. Ἦ κεν μνηστῆρσιν.] *Al.* Ἦ καὶ μνηστῆρσιν. Minùs rectè.

Ibid.

Εἴπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἔέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Γνοίης χ', οἵη ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὡς δ' αὕτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Ἐξαῦτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἰκάνω
Οἵοισι δμώων· τῶν δ' ἄλλων ὔ τευ ἄκουσα
Εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Σφῶϊν δ', ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω·
Αἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
(Ὄφρα με εὖ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,)
Οὐλὴν, τιὼ ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.

" Dicite, quomodo vos cor animúſque jubet.
Hunc autem rursùs allocutus eſt boüm bubulcus vir;
" Jupiter pater, utinam enim hoc perficeres votum;
" Ut veniret quidem ille vir, adducerétque ipſum deus:
" Cognoſceres, qualis mea potentia, et manus ſequerentur.
Sic autem paritèr Eumæus ſupplicabat omnibus diis,
Ut rediret Ulyſſes prudens ſuam ad domum.
At poſtquam horum ingenium verum cognovit,
Iterùm ipſos verbis reſpondens allocutus eſt;
" Intùs quidem demùm hic ipſe ego, mala multa perpeſſus,
" Veni vigeſimo anno in patriam terram.
" Cognoſco autem, quòd vobis cupientibus venio
" Solis ſervorum: cæterorum verò haud quenquam audivi
" Optantem me iterùm reducem domum venire.
" Vobis autem, ſicut erit ſcilicèt, veritatem dicam;
" Si mihi deus domuerit procos eximios,
" Deducam ambobus uxores, et poſſeſſiones præbebo,
" Domóſque prope me ædificatas; et mihi poſteà
" Telemachi ſociique fratréſque eritis.
" Quin age, jam et ſignum manifeſtum aliud quoddam oſtendam,
" (Ut me benè cognoſcatis, fidatiſque in animo,)
" Cicatricem, quam quondam mihi ſus inflixit albo dente,
" Ad-Parnaſſum profecto, cum filiis Autolyci.

Ibid. ——ἀμώνοιτ'.] Apud *Euſtathium* in commentario, ἀμώνητ'.

Ver. 200. ——αἲ γὰρ δή.] Vide ad *Iliad.* ή, 132.

Ver. 202. ——χεῖρες ἕπονται.] *Al.* χεῖρες ἄκαμποι.

Ver. 203. Ὡς δ' αὕτως Εὔμαιος.] Similitèr infrà *ver.* 225, Ὡς δ' αὕτως Ὀδυσεύς. Et apud *Virgilium*;

Nec minùs Æneas ——————.
Æn. VI, 475; VIII, 465; XII, 746.

Ver. 205. ——ἐπειδὴ.] *Barneſius* edidit, ἐπεὶ δή.

Ver. 207. Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ.]
——coram, quem quæritis, adſum
Troïus Æneas, Libycis ereptus ab undis.
Æn. I, 599.

Ver. 208. ——ἔτεϊ ἑς.] Vide ſuprà ad π', 206.

Ver. 211. ——ἐμοὶ αὖτις.] *Al.* ἐμέ γ' αὖτις.

Ver. 212. ——ἀληθείλω.] *Barneſius* edidit, legendúmque contendit, ἀλήθειαν. Vide autem ſuprà ad ή, 297.

Ver. 213. ——δαμάσῃ.] *Al.* δαμάσει.

Ver. 216. Τηλεμάχου ἑτάρω.] Exemplaria nonnulla (notante *Barneſio*) hîc legunt Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ.

Ibid. ——ἔσεσθον.] *Euſtathius* in commentario citat ἔσεσθε. Quod et ferri poteſt. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver. 217. Εἰ δ' ἄγε.] Particulæ Εἰ; hoc in loco, vis hujuſmodi eſt; " *Sin adhuc dubitatis*; Age " &c." Vide et ad *Il.* ζ, 376.

Ver. 218. Ὄφρα με εὖ γνῶτον.] *Al.* Ὄφρα μ' εὖ γνῶτον.

Ver. 219. Οὐλὴν, τὴν ποτέ με σῦς.] Vide ſuprà ad τ', 391, 393.

Ὡς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀπέργαθεν ἠλῆς.
Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Ὡς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·
Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδηται
Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω.
Ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
Ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξὶ
Κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἤν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
Σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
Κληῖσσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.

Sic locutus, pannos magnâ diduxit à cicatrice.
Illi autem poſtquam inſpexerant, benéque cognoverant ſingula,
Flebant deindè, circa Ulyſſem prudentem manibus conjectis,
Et oſculabantur amplectentes capútque et humeros.
Sic autem paritèr Ulyſſes capita et manus oſculatus eſt.
Et jam lugentibus occidiſſet lumen Solis,
Niſi Ulyſſes ipſe cohibuiſſet, locutúſque fuiſſet;
" Ceſſate à fletu luctuque; nè quis videat
" Egreſſus domo; at dicat et intús.
" Sed alius-poſt-alium intrate, neque ſimul omnes:
" Primus ego, pòſt autem vos; at hoc ſignum fiat:
" Alii etenim omnes, quotquot proci eximii,
" Non ſinent mihi dare arcum et pharetram;
" Sed tu, nobilis Eumæë, ferens per ædes arcum,
" Manibus mihi impone, dicitóque mulieribus,
" Ut-claudant domûs fores firmitèr aptatas.
" Si autem aliqua vel gemitum vel ſtrepitum intùs audiat
" Virorum noſtris in ſeptis, nequaquam foràs
" Prodeat, ſed ibidem quietè ſit apud opus.
" Tibi verò, Philœtie nobilis, fores mando aulæ
" Ut-claudas clavi, citóque vinculum indas.

Ver, 221. Ὡς εἰπὼν, ῥάκεα *&c.*] Vide *Ariſtot. de Poëtic. cap.* 16; et ſuprà ad τ', 467.

Ver. 223. ——ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα χεῖρε βαλόντε.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Ὀδυσῆϊ δαίφρονι. Ut vox ἀμφὶ ad ſequentem βαλόντε referatur.

Ver. 225. ——ἔκυσσε.] Vide ſuprà ad ρ', 39.

Ver. 226. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος.]

Et fors omne datum traherent per talia tempus.
Æn. VI, 537.

—— neque avelli poſſunt, nox humida donec
Invertit cœlum ——————. XI, 201.

Ver. 232. ——μνηστῆρες ἀγαυοὶ Οὐκ ἐάσουσιν.]
" Il en donne (inquit D^na *Dacier*) la raiſon dans
" cette ſeule épithete, *les fiers Pourſuivants*; il
" veut faire entendre qu'ils étoient trop orgueil-
" leux pour permettre qu'un homme, qu'ils re-
" gardoient comme un gueux, entrât avec eux en
" lice." Attamen nihil opus ut vox ἀγαυοὶ hîc in malam partem accipiatur. Vide ſuprà ad ά, 106.

Ver. 233. Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν.] Pronuntiabatur Οὐκ ἄσουσιν ἐμοὶ *&c:* Eâdem ſcilicèt ratione ac *Iliad.* έ, 256;

——τρεῖς μοι οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.

Et χ', 344;

Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα ——————.

Multùm autem errat *Barneſius*, qui (in annotationibus ad *Iliad.* δ', 42; *Odyſſ.* π', 147,) ex hoc loco colligit vocem ἐάσω *ſecundam* corripere. Nam vox ἐάω, uti et aliæ omnes in άω purum deſinentes, *ſecundam* et in Futuro et in Aoriſto primo ſemper producit. Vide ad *Il* ά, 67; et δ', 42.

Ver. 234. ——δῖ' Εὔμαιε] *Al.* δὴ Εὔμαιε.

Ver. 235. ——θέμεναι.] *Al.* δόμεναι. Ut ſuprà *ver.* 233.

Ver. 236 et 241. Κληῖσαι.] Ita rectè edidit *Barneſius.* Quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Alii malè κληΐσαι ſive κληῖσαι. Vide ſuprà ad τ', 30; et ad *Il.* ά, 140.

Ver. 239. Προβλώσκειν.] Προϊέναι ἔξω. *Schol.*

Ver. 241. ——θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.] Ὁποῖόν τι καὶ πρὸ ὀλίγου [ſuprà *ver.* 46,] εἶχον αἱ τῆ βασιλικῆ θαλάμῃ θύραι, ἐν αἷς ἡ δίσπουα ἱμάντα θοῶς ἀπολύσασα κληῖδα ἔνηκεν, ὥστε ἀνοῖξαι. *Euſtath.*

Ver.

Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
Ἕς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτλιω θείε Ὀδυσῆϊ.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἑνώμα,
Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλᾳ πυρός· ἀλλά μιν ὑδ' ὣς
Ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτῷ καὶ περὶ πάντων·
Οὔτι γάμε τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
(Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, ἠμὲν ἐν αὐτῇ
Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·)
Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
Ἀντιθέῃ Ὀδυσῆϊ, ὅτ' ἐν δωμάμεθα τανύσσαι
Τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Εὐρύμαχ', ἦ χ ὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
Νῦν μὲν γὰρ χτ' δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
Ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἔκηλοι

Sic locutus, intravit domos habitantibus commodas;
Sedit deindè in sellâ profectus, undè scilicèt surrexerat:
Ingressi sunt autem deindè famuli divini Ulyssis.
Eurymachus verò jam arcum in manibus versabat,
Calefaciens huc et illuc splendore ignis: sed ipsum neque sic
Tendere potuit; valdè autem gemebat glorioso corde:
Ingemiscens verò fatus est, verbúmque dixit, et prolocutus est;
" Papæ, certè mihi dolor déque *me* ipso et de omnibus:
" Nequaquam nuptias tantum lugeo, dolens licèt:
" (Sunt et aliæ multæ Achivæ, tum in ipsâ
" Circumfluâ Ithacâ, tum in aliis urbibus:)
" Sed si demùm tantoperè viribus deficientes sumus
" Præ deo-pari Ulysse, ut non possimus tendere
" Arcum; probrosum sanè et posteris auditu.
Hunc autem rursùs Antinoüs allocutus est, Eupitheï filius;
" Eurymache, non ita erit; intelligis verò et ipse.
" Nunc etenim in populo festum dei
" Sanctum; quis autem arcus tenderet? Sed quieti

Ver. 242. ——δόμους εὖ ναιετάοντας.] Vide ad *Il.* β', 648.

Ver. 244. ——ἄρα.] ——*Ut jusserat Ulysses*——. Suprà *ver.* 230.

Ver. 246. Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλᾳ πυρός.] Vide suprà ad *ver.* 179.

Ibid. ——σέλᾳ πυρός.] Videtur σέλᾳ hoc in loco (uti notat *Barnesius*) contractum ex σέλαϊ· (vide *Il.* ρ', 739:) eodem ferè modo ac δέπα ex δέπαα, *Odyss.* τ', 62; ύ, 153. Ita *Hesiodus*;

Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο.

Theogon. ver. 867.

Ἰσέον δὲ (inquit *Eustathius*) ὅτι σέλας, ὃ μόνον πυρὸς, ἀλλὰ καὶ Ἡλίου. Apud *Homerum* tamen nusquam ita usurpatur.

Ver. 248. ——εἶπε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.

Ver. 251. ——ἠμὲν ἐν αὐτῇ Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν.] Ita ex utrâque *Eustathii* editione, ex Codice *Aldino*, et ex *Conrado Ritterhusio*, *de interpretatione quorundam locorum Oppiani*, *ad Cyneg.* I, *ver.* 36, edidit *Barnesius*. *Al.* αἱ μὲν ἐν αὐτῇ &c. Quod (uti ipse annotat *Barnesius*) cum sequenti ἠδ' minùs aptè congruit. Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus, habet αἱ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν.

Ver. 254. Ἀντιθέῃ Ὀδυσῆϊ.] Ὁρᾶ δὲ (inquit *Eustathius*) τὸ "Ἀντιθέῃ Ὀδυσῆϊ" παραρρίφειν ἐπὶ θεραπείᾳ τῆς λύπης, ὡς μὴ καινὸν ὄν, εἰ τοιούτου ἀνδρὸς λείπονται. Eodem modo accipit et D^na^ *Dacier*. Verùm neque ut Epitheton hoc, *Ulyssi* toties apud Poëtam tributum, vim hoc in loco singularem habere intelligatur, ulla idonea videtur ratio; neque profectò lenimen dolori hîc quærit *Eurymachus*, sed causam doloris simpliciter exponit.

Ver. 258. ——κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο Ἁγνή.] Ἑορτὴ δὲ ἦν ἄρτι, ὡς προείρηται, Ἀπόλλωνος ἡλίου, ἅτε τὴν ἐν τρικκαίοις ὡς δεδήλωται σύνοδον· Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερὰ πᾶσα νουμηνία, καθὰ καὶ ἡ τοῦ σελινιακοῦ μηνὸς ἑβδόμη, ὡς γενέθλιος Ἀπόλλωνος. *Eustath.* Ἡμέραι τινὲς ἐνομίζοντο Ἀθήναις θεοῖς τισιν· οἷον νουμηνία καὶ ἑβδόμη, Ἀπόλλωνος. *Suidas à Barnesio* citatus.

Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ·
Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.

Hesiod. Ἡμέραι, *ver.* 6.

Vide suprà ad ύ, 156.

Ibid. ——τοῖο θεοῖο.] Θεοῦ ἐπισατοῦντος τῷ τόξῳ. *Eustath.*

————Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ. Infrà *ver.* 267.

Ver. 259. Ἁγνή.] Καίριον δὲ ἐπίθετον ἑορτῆς, τὸ ἁγνὴ, ἅτε τὰς τηικαῦτα ἁγνισμούς. *Eustath.*

Καὶ δύναμαι σὺ ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἁγνῶς

Κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴκ' εἰῶμεν ἅπαντας
Ἐξάμεν· ἢ μέν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
Ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
Τόξα πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἓν σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
Αἴσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος χὠ μοῖραν ἔειπε·

"Deponite: at ſecures etiamſi ſinamus omnes
"Stare, *benè-erit*; haud etenim quenquam ſublaturum puto,
"Ingreſſum domum Laërtiadæ Ulyſſis.
"Sed agite, pocillator quidem incipiat poculis,
"Ut libatione-factâ deponamus curvos arcus.
"Manè verò jubete Melanthium, cuſtodem caprarum,
"Capras adducere, quæ in omnibus longè præſtantiſſimæ gregibus;
"Ut femoribus impoſitis *in-honorem* Apollinis inclyti-arcu,
"Aroum tentemus, et perficiamus certamen.
Sic dixit Antinoüs: illis autem placebat ſermo.
Ipſis verò præcones quidem aquam in manus fuderunt;
Juvenes autem crateras coronârunt potu;
Diſtribuerúntque omnibus, auſpicantes poculis.
Illi autem poſtquam libârant, biberántque, quantum volebat animus,
Inter eos utique dolos-meditans locutus eſt ſolers Ulyſſes;
"Audite me, proci inclytæ reginæ,
"Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
"Eurymachum autem maximè et Antinoüm deo-parem
"Oro, quoniam et hunc ſermonem appoſitè dixit:

Ἀγρῆς καὶ καθαρῆς ——————.
Heſiod. Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 333.

Ibid. ——τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἴκηλοι Κάτθετ'.] Ἀνέβητο τὰ τῷ τόξα Ἀντίνοος ἐς τὴν αὔριον, ὡς μὲν αὐτὸς ἦν ἐρεῖ, ἀνατιθεὶς ἁπλῶς θεῷ τὰ τοῦ ἔργου· ἀληθῶς δὲ, ὃ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀμηχανοῦντες προκαλοῦνται τὸ θεῖον εἰς σύναρσιν. *Euſtath.* ad *ver.* 279 infrà. Immò videtur *Antinoüs* prætextum hunc certaminis differendi excogitâſſe, nè arcum ſcilicèt ſuâ vice tendere aggreſſus, et ipſe viribus deficeret.

Ver. 260. ——εἶκ' εἰῶμεν ἅπαντας Ἐξάμεν·——] Vide ad *Il.* ά, 135.

Ver. 263. ——ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν.] Similitérque infrà *ver.* 272, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν· Vide ſuprà ad ά, 183; et ad *Il.* ά, 471.

Ver. 268. Τόξα πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν.] Vide ſuprà ad *ver.* 180.

Ver. 270. ——κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.]
Dant famuli manibus lymphas ——.
Æn. I, 704.

Ver. 271. ——κρητῆρας ἐπεστέψαντο πότοιο.]
Crateras magnos ſtatuunt, et vina coronant.
Æn. I, 728.

Vide ad *Il.* ά, 470.

Ver. 274. ——μετίφη.] *Al.* προσέφη.

Ver. 276 Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.] Deeſt hic verſus in MS à *Tho. Bentleio* collat. Quin et apud *Euſtathium* in commentario, ubi recitatur tota hæc *Ulyſſis* oratio, omittitur idem verſus. Undè veriſimile eum aliundè huc irrepſiſſe.

Ver. 277. ——καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα.] Τὸ δὲ "θεοειδέα" (inquit *Euſtathius*) νῦν μὲν Ὀδυσσεὺς ἐπιλέγει τῷ Ἀντίνοῳ· πρὸ βραχέων δὲ ὁ Ποιητὴς τὸν Εὐρύμαχον ἔφασκεν εἶπεν, [ſuprà *ver.* 186;] καὶ ἦν σαφῶς κρεῖττον. Τοῦτο γὰρ καιρίως κολακεύων φησὶν Ὀδυσσεύς· πολλὴ γὰρ διαφορὰ Εὐρυμάχου πρὸς Ἀντίνοον τὸ φοινικοῦν καὶ ἄγριον. Verùm non ob morum probitatem utrivis tribuitur hoc Epitheton, ſed vel ob Corporis ſpeciem et pulchritudinem, vel ob fortitudinem, quibus reliquos omnes Procos antecelluiſſe dicuntur. Vide ſuprà ad *ver.* 187. Cæterùm editiones nonnullæ, notante *Barneſio*, hoc in loco habent, καὶ Ἀντίνοον βασιλῆα. Quam lectionem et præferre videtur ipſe *Barneſius*.

Ibid. ——θεοειδέα.] Pronuntiabatur θεοειδῆ· Quo modo et ſcribi poſteà cœptum eſt.

Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
Ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσῃ κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
Χειρῶν καὶ θένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν
Ἶς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
Ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ', ἀκομιστίη τε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες, μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσῃεν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅθ' ἑκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
Δαίνυσαι; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
Ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πλωχὸς ἀκούῃ.
Οἶνός σε τρώῃ μελιηδὴς, ὅστε καὶ ἄλλους
Βλάπτῃ, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

" Nunc quidem dimittite arcum; et committite *rem* diis;
" Manè verò deus dabit robur cui voluerit.
" Sed agite, mihi date arcum benè-politum, ut inter vos
" Manus et robur experiar; an mihi adhuc sit
" Vis, qualis anteà erat in flexilibus membris;
" An jam mihi perdiderit vagatióque, et curationis-inopia.
Sic dixit: illi verò omnes supra-modum indignati sunt,
Veriti, nè arcum benè-politum tenderet.
Antinoüs autem increpabat, verbúmque dixit, compellabátque;
" Ah miser hospitum, ineſt tibi mens nè exigua quidem:
" Nonne contentus es, quòd quietus unà cum superbis nobis
" Epularis? neque omninò convivio privaris, at audis
" Sermones nostros et colloquium? neque quisquam alius
" Nostros sermones hospes et pauper audit.
" Vinum te labefacit dulce, quod utique et alios
" Lædit, quicunque ipsum avidè ceperit, neque modicè biberit.

Ver. 279. Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν.] Versum hunc in nonnullis Exemplaribus deesse testantur *Henricus Stephanus* et *Barnesius*. Verùm, ut ipsi annotant, sine sententiæ dispendio non potest abesse.

Ibid. —— ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν.] *Scholiastes* interpretatur; Εἶξαι καὶ συγχωρῆσαι τῇ ἑορτῇ. Verùm cùm vox ἐπιτρέπω nusquam apud Poëtam hâc significatione occurrat; rectiùs forsan intelligetur hoc de Certaminis eventu Diis committendo. Aptiùs nempè congruet hoc cum sequentibus Ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν. Et hoc sensu planè usurpatur eadem ipsa phrasis suprà τ', 502;

Ἀλλ' ἔχε συγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.

Et infrà χ', 288, 289;

——————ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι——————.

Ver. 282. —— θένεος πειρήσομαι.] Vide ad *Il.* ό, 359.

Ver. 284. ——ἄλη τ', ἀκομιστίη τε.] Ἦγνοι ἡ πλάνη, καὶ τὸ μὴ ἔχειν κομιδὴν, δι' ἧς τημελεῖται τὸ σῶμα. *Eustath.*

Ibid. ——ἀκομιστίη.] Vide ad *Il.* ό, 24.

Ver. 289. Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅθ' ἑκηλος.] Τὸ δὲ ῥηθὲν " οὐκ ἀγαπᾷς" ἔπεισι τοῖς ὕστερον ἐπὶ τῇ ἀρπείᾳ τιθέναι τὸ ἀγαπᾷν· ὃ καὶ μετὰ δοτικῆς οἰκεῖον συντάσσουσιν. *Eustath.*

Ibid. —— ὅθ' ἑκηλος.] *Al.* ὃ ἑκηλος.

Ibid. ——ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν.] Σημειοῦνται δὲ οἱ Παλαιοὶ καὶ ὡς ὑπερφιάλους τοὺς μνηστῆρας ὁ Ἀντίνοος ἐπὶ ἐπαίνῳ φησίν· ὁ γοῦν δή που ψέγει τοὺς κατ' αὐτόν· ἢ μὴ ἄρα βαρυνόμενος λέγει, ὡς ἄξιος κοινῆς συνδιαιτᾶσθαι ἡμῖν τοῖς, ὡς οἱ πολλοί φασιν, ὑπερφιάλοις· ᾧ δὴ ὅμοιόν τι ἐστὶν ἐφεξῆς καὶ τὸ, [infrà *ver.* 309, 310;] " ἔκπλο " πίνε μετ' ἀνδράσι κυδροτέροισιν·" ὡς ταυτὸν ὂν, ὑπερφιάλους, καὶ κυδροτέρους, εἰπεῖν. *Eustath.* Cæterùm vox ὑπερφιάλος, semper alibi apud Poëtam, deteriorem in partem usurpata videtur.

Ver. 293. Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς.] Καὶ Ἀντίνοος δὲ λέγων πρὸς Ὀδυσέα, " Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς," αὐτὸς οὗτος ἀπείχετο τῷ πόματος· διὸ καὶ τρωθεὶς ἀπώλετο [infrà χ', 9, 17,] ἔτι κρατῶν τὸ ποτήριον. *Athenæus, lib.* I, *cap.* 8 *sub fine.*

Ver. 294. Βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.] Οἶδε δὲ ὁ Ὅμηρος καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ σύμμετρον τοῦ οἴνου, οἷς τὸ χανδὸν ἕλκοντα [fortè ἑλόντα] αὐτὸν βλάπτειαι φησί.——Τῆς μέθης δὲ κατατρέχων ὁ Ποιητὴς,——Διὸ καὶ ταύτῃ ἀποκλύμενον παρίστησιν καὶ Εὐρυτίωνα τὸν Κένταυρον. *Athenæus, lib.* I, *cap.* 8.

Πολὺς γὰρ οἶνος πολλὰ ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

Alexis apud Grotium in Excerptis.

Οἴνου τοι πίνειν πολὺν, κακὸν· ἢν δέ τις αὐτὸν
Πίνῃ ἐπισαμύνως, ὁ κακὸς, ἀλλ' ἀγαθός.

Theogn. Gnom. ver. 211.

Οἶνος μὲν θνητοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄριστον,
Πινόμενος κατὰ μέτρον· ὑπὲρ μέτρου δὲ χέρειον.

Panyasis, Εἰς ἀκρασίαν, Fragm. II.

Ibid. ——χανδὸν.] Ἀθρόως καὶ κεχηνότως. *Schol.* Sic apud *Nicandrum*;

Χανδὸν

Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
Ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμῳ Πειριθόοιο,
Ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·
Ἡρωας δ' ἄχος εἷλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε
Ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' ὄατα νηλέϊ χαλκῷ,
Ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἦσιν ἀασθεὶς,
Ἤιε ἦν ἄτιμον ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ·
Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,

" Vinum etiam Centaurum inclytum Eurytiona
" Labefecit in domo magnanimi Pirithoï,
" Ad Lapithas profectum; is nempè poſtquam mentē labefecerat vino,
" Inſaniens mala patravit in domo Pirithoï;
" Heröas verò dolor cepit; ex veſtibulo autem foràs
" Pertraxerunt impetu-facto; aures ſævo ære,
" Naréſque ubi-amputârant: ille autem mente ſuâ labefactus,
" Ibat ſuum damnum portans dementi animo;
" Ex quo Centauris et viris contentio facta eſt;

Χανδὸν ἀμέτρητον δέχεται πότον ———.

Theriac. ver. 341; ubi *Scholiaſtes* hunc *Homeri* locum adducit.

Ibid. ——ἕλκῃ, ——πίνῃ.] Apud *Galenum* citatur ἕλκει, —— πίνει· *Lib. inſcript.* " *Quòd Anim. Mor.* " *Corp. Temperam. ſequantur.*" Et MS à *Tho. Bentleio* collat. habet πίνει.

Ver. 295. Οἶνος κὴ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα Ἄασεν &c.] Ἕνια τῶν σὺν τῷ Πειρίθου γάμῳ Κενταύρων ἀπλουμένων τὸν Εὐρυτίωνα λέγει, ὅτε τὴν Ἀθράσου [*Barneſius* edidit τὴν Ἄτρακος] θυγατέρα, λέγω δὴ Ἱπποδαμειαν, Πειρίθους πρὸς γάμον ἀγόμενος ἐκάλεσε κατὰ συγγένειαν Λαπίθας κὴ Κενταύρους· ὑπὸ μέθης δὲ οἱ Κένταυροι προαχθέντες τῶν Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπεχείρησαν· οἱ δὲ ὀργισθέντες ἀνεῖλον τὸς Κενταύρους. *Schol.*

Bacchus et ad culpam cauſas dedit: ille furentes
Centauros leto domuit, Rhætúmque Pholúmque,
Et magno Hylæum Lapithis cratere minantem.
Virgil. Georgic. II, 455.

Nam tibi, ſævorum ſæviſſime Centaurorum
Euryte, quàm vino pectus, tàm virgine viſâ
Ardet; et ebrietas geminata libidine regnat.
Ovid. Metamorph. lib. XII, *ver.* 219.

At, nè quis modici tranſiliat munera Liberi,
Centaurea monet cum Lapithis rixa ſuper mero
Debellata ———.
Horat. Carm. Lib. I, *Od.* xviii, 7.

Ver. 296 et 297. Ἄασεν.] Vide ad *Il.* ί, 116.

Ibid. Ἄασεν σὺν μεγάρῳ.] Apud *Galenum*, loco ſuprà citato, itémque in MS à *Tho Bentleio* collat. legitur Ἄασ' σὺν μεγάρῳ. *Athenæus* autem, *lib.* XIV, *cap.* 1, *ſub initio*, citat, Ὤλεσ' σὺν μεγάρῳ.

Ver. 298. Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα.] Τὸν Διόνυσον —— μαινόμενον οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀπὸ τῶν τὸς πλείονας ἀκράτου σπῶντας, θορυβώδεις γίνεσθ'. —— " ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ, Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε " &c." Κατιόντος γὰρ τοῦ οἴνου εἰς τὸ σῶμα, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ἐπαναπλέει καὶ ἕπεται κὴ μανόμενα. *Athenæus, lib.* XIV, *cap.* 1, *ipſo initio.*

Κακὸν τὸ πίνειν, ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεται
Καὶ θυροκοπῆσαι κὴ πατάξαι τὸ βαλεῖν.
Ariſtoph. Veſp. ver. 1243.

Protinùs everſæ turbant convivia menſæ,
Raptatúrque comis per vim nova nupta prehenſis. *Ovid. Metam. Lib.* XII, 222.

Ibid. ——δόμον κάτα Πειριθόοιο.] Apud *Euſtathium* in commentario legitur et γάμον κάτα Πειριθόοιο. Quam lectionem ſequitur D^na *Dacier*. Sed, ut opinor, minùs rectè. Cæterùm apud *Athenæum*, loco ſuprà citato, legitur δόμοις σὺν Πειριθόοιο.

Ver. 300. Ἕλκον.] *Barneſius* hîc legendum vult Εἷλκον nè ſcilicèt " non ſatis diſtinguatur à *Parti-*" *cipio* Neutro." Quod ſanè nihil opus.

Ibid. ——ἀπ' ὄατα νηλέϊ χαλκῷ, Ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες.]

——— lacerum crudelitèr ora;
Ora manúſque ambas, populatáque tempora raptis
Auribus, et truncas inhoneſto vulnere nares.
Æn. VI, 495.

Ver. 302. ——ἦν ἄτιμον ὀχέων.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἀχέων. Malè: Nam vox ἀχέων cum iſtiuſmodi *Accuſativo* conjuncta nuſquam apud Poëtam occurrit. At ὀχέων eodem ſenſu alibi uſurpatur;

Οὓς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλις' ὀχέοντας ὄϊζυν
Ἀνθρώπων ——— ——— ——— *Odyſſ.* ή, 211.
——— ἦ τινα κὴ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις,
Ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ——— ——— ———. λ', 617.

Ver. 303. Ἐξ οὗ Κενταύροισι κὴ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη.]

Fœmina ſilveſtres Lapithas populúmque bimembrem
Turpitèr appoſito vertit in arma mero.
Ovid Amorum, lib. II, *Eleg.* xii, *ver.* 19.

An fera Centauris indicere bella coëgit
Atracis Hæmonios Hippodamia viros?
Id. Heroïd. Epiſt. XVII, *ver.* 247.

Vide ſuprà ad *ver.* 295.

Ibid. Ἐξ οὗ.] Vide ad *Il.* ά, 6.

Οἳ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
Ὥς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶψε τὸ τόξον
Ἐντανύσῃς· ἢ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Πέμψομαι· ἔνθεν δ' οὔτι σαώσεαι· ἀλλὰ ἔχηλος
Πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κυροτέροισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀντίνοε, ἢ μὴν καλὸν ἀτέμβειν, ὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχοιο, ὅς κεν τάδε δώματ' ἵκηται.
Ἦλπεαι, αἴ χ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
Ἐντανύσῃ, χερσίν τε βίῃφί τε ἦφι πιθήσας,
Οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ ἣν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός πε τῦτό γ' ἐνὶ φρήσσιν ἔολπε·
Μηδέ τις ὑμείων τῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ ὐδὲ μὲν ὐδὲ ἔοικεν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα·
Κύρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· ὐδὲ ἔοικεν·
Ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,

"Sibique ipſi primo malum invenit *is*, vino gravatus.
"Sic et tibi magnum damnum denuntio, ſi arcum
"Tetenderis: non enim cujuſquam favorem invenies
"Noſtro in populo; ſtatim autem te navi nigrâ
"Ad Echetum regem, hominum multatorem omnium,
"Mittemus; indè autem nequaquam ſalvus-evades: ſed quietus
"Bibéque, neque contende cum viris junioribus.
Hunc autem rursùs allocuta eſt prudens Penelope;
"Antinoë, non quidem honeſtum mulctare, neque juſtum
"Hoſpites Telemachi, quicunque has ædes advenerit.
"Putáſne, ſi hoſpes Ulyſſis magnum arcum
"Tetenderit, manibúſque viribúſque ſuis fretus,
"Domum *eum* me ducturum, et ſuam facturum uxorem?
"Neque ipſe omninò hoc in pectoribus ſperat:
"Neque quiſquam veſtrûm hujus gratiâ animo dolens
"Hîc convivetur; quoniam nequaquam quidem decet.
Hanc autem rursùs Eurymachus, Polybi filius, contrà allocutus eſt;
"Filia Icarii, prudens Penelope,
"Neutiquam te hunc ducturum putamus; neque decet;
"Sed verentes rumorem virorum, et mulierum,

Ver. 306, 315. Ἐντανύσῃς —— Ἐντανύσῃ.] Apud *Euſtathium* in commentario, Ἐντανύσεις, —— Ἐντανύσει.

Ibid. —— ἢ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις.] De voce ἐπητύος, quæ apud *Homerum* hoc tantùm in loco occurrit, ita *Euſtathius*; Ἐπητὺς δὲ, κατὰ μέν τινας, ἡ μεταίτησις, ὡς ἀπὸ τῦ ἐπαιτεῖν. Ἕτεροι δὲ ἐπητὺν τ' ἐν λόγοις φασὶν ἔπαινον, ὡς ἀπὸ τῦ ἐπήτης, ἢ ἐπητὴς ὀξυτόνως, ὁ δηλοῖ τ' φρόνιμον καὶ λόγιον. Vide ſuprà ad ν', 332; et σ', 127. Cæterùm in nonnullis editionibus, notante *Barneſio*, ſcriptum eſt ἐδητύος.

Ibid. —— ἀντιβολήσεις.] Ἀντιβολῆσαι δὲ νῦν τὸ ἐπιτυχεῖν· ἐν ἄλλοις δὲ, τὸ σωαντῆσαι· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, καὶ τὸ ἱκετεῦσαι. *Euſtath.*

Ver. 308. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα.] Vide ſuprà ad σ', 84.

Ver. 315. —— βίῃφί τε ἦφι πιθήσας.] Vulgati hîc legunt βίῃφί τε ἶφι πιθήσας. *Barneſius* autem ex Editionum veterum nonnullis reſtituit βίῃφί τε ἦφι. Quo modo habet et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Rectè, ut opinor. Atque ita hîc legiſſe liquet et *Scholiaſten*, qui interpretatur, Τῇ ἑαυτῦ. Eandem porrò phraſin (notante *Barneſio*) uſurpat Poëta *Iliad.* χ', 107;

Ἕκτωρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.

At phraſis, ἶφι πιθήσας, nuſquam alibi occurrit.

Ibid. —— πιθήσας.] *Euſtathius* in commentario citat πιποιθώς.

Ver. 317, 319, et 322. —— ἔολπε —— ἔοικε.] Vide ad *Il.* ά, 37.

Ver. 318. —— τῦ γ' εἵνεκα.] Τέτε χάριν, ὅτι ἕτως ἐμὲ ἄξεται. *Schol.*

Ver. 319. —— ὐδὲ μὲν ὐδὲ ἔοικεν.] Vide ad *Il.* κ', 299.

Ver. 323. Ἀλλ' αἰσχυνόμενοι &c.] Αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν, ἀτέμβομεν δηλαδὴ τ τῦ Τηλεμάχε ξεῖνον. Τῦτο γὰρ ἀναγκαίως ἐκ μακρᾶ ἀπὸ κοινῦ νοεῖται, πρὸ δέκα στίχων κείμενον. *Euſtath.* Vide ſuprà ad *ver.* 312. Cæterùm *Barneſius* et αἰσχυνόμεθα hîc legi annotat.

Ibid. —— αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν.]

—— δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλύεο φήμην·
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται ——.

Heſiod. Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, 378.

Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
Μνῶνται· ὅτ' ἀδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύσσιν·
Ἀλλ' ἄλλος τις, πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθών,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Ὣς ἐρέσσ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλον Πηνελόπεια·
Εὐρύμαχ', ἤπως ἐστὶν ἐϋκλείας χατ' ἄνδημον
Ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
Οὗτος δὲ ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας, ἠδ' εὐπηγὴς,
Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμαι·
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Εἴ κε μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
Καὶ ξίφος ἀμφήκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα·
Πέμψω δ', ὅππῃ μιν καρδίη θυμός τε κελεύῃ.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μῆτερ ἐμὴ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν ὅττις ἐμεῖο
Κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω δάμνασθαί τε, καὶ ἀρνήσασθαι·
Οὐδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
Οὐδ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο.

" Ne quandò aliquis dicat deterior alius Achivorum;
" Certè multò pejores viri, eximii viri uxorem
" Ambiunt; quippè neque omninò arcum bene-politum tendunt;
" Sed alius quidam pauper vir errans ubi-advenit,
" Facilè tetendit arcum, misitque per ferrum.
" Sic dicent: nobis verò probra hæc fierent.
Hunc autem rursùs allocuta est prudens Penelope;
" Eurymache, nullo-modo licet bonæ-famæ-compotes in populo
" Esse; qui scilicèt domum dedecorantes edunt
" Viri optimi: cur verò probra hæc facitis?
" Hic autem hospes, valdè quidem magnus et bene-compactus,
" Viróque ex eximio genere gloriatur esse filius.
" Sed age, ei date arcum bene-politum, ut videamus:
" Sic enim edico, hoc verò et perfectum erit;
" Si ipsum tetenderit, dederitque ei gloriam Apollo;
" Induam ipsum læná̂que tunicâque, vestimentis pulchris;
" Dabóque acutum jaculum, canum propulsatorem et virorum,
" Et ensem ancipitem; dabo porrò sub pedibus calceamenta:
" Mittam verò, quò ipsum cor animúsque jubet.
Hanc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus est;
" Mater mea, arcum quidem, Achivorum nullus me
" Potentior, cui velim daréque, et negare;
" Neque quotquot in asperâ Ithacâ dominantur,
" Neque quotquot in insulis prope Elidem equis-pascendis-aptam.

Ver. 324. Μή ποτέ τις εἴπῃσι.] *Barnesius* inter varias lectiones rettulit Μή ποτέ τίς κ' εἴπῃσι. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 326. Μνῶνται· ὅτ' ἀδέ τι.] *Al.* Μνῶνται· ἀδέ τι, et ἀδ' ἔτι.

Ver. 329. —— ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα.] *Al.* ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα· et ἡμῖν δέ τ' ἐλέγχεα.

Ver. 333. —— τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;] Τετίγει τὰ μεγάλα παροῶντες ἐλέγχεα, τί δὴ ποτε τὰ μικρὰ ὑφοῶσι. *Eustath.* *Barnesius* autem versionésque pleræque reddunt, " *Cur igitur opprobria* " *hæc facitis;*" ut scilicèt per ἐλέγχεα intelligantur superba et iniqua Procorum facinora. Quod et simplicius videtur.

Ibid. —— ταῦτα.] *Al.* πάντα.

Ver. 335. Ἀνδρὸς.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Πατρός.

Ver. 337. —— τὸ δὲ κ'.] *Barnesius* edidit τόδε καί. Vide ad *Il.* β', 257.

Ver. 339. —— εἵματα καλά.] *Al.* εἵματα πάντα.

Ver. 342. —— καρδίη θυμός τε κελεύει.] *Al.* καρδίη κ' θυμὸς ἀνώγει.

Ibid. —— κελεύει.] *Al.* κελεύῃ, et κελεύοι.

Ver. 346. Οὐδ' ὅσσοι.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Οὔθ' ὅσσοι.

Ibid. —— κραναὴν Ἰθακήν.] Vide suprà ad ί, 25, 27.

Ibid. —— κατακοιρανέουσιν.] *Al.* κάτα κοιρανέουσιν.

Ver. 347. —— νήσοισι πρὸς Ἤλιδος.] Ταῖς περὶ τὸ Δουλίχιον. *Schol.* Νῆσοι δὲ εἰσὶν Ἤλιδος, Δουλίχιον, Ζάκυνθος, Σάμη, καὶ λοιπαί. *Eustath.* Vide suprà ad π', 247 &c. Cæterùm alii hîc legunt ναίουσι πρὸς Ἤλιδος.

Ver.

Τῶν ὅττις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλοιμι
Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔσθ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἣ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερωρεόντων·
Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρῃς, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες καλέδονται
Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων
Ἡμῖν ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ,
Δείσας, ὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
Ἄτα, πρόσω φέρε τόξα· (τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσῃς·)
Μή σε, καὶ ὁπλότερός περ ἐών, ἀγρόνδε δίωμαι
Βάλλων χερμαδίοισι· βίῃφι δὲ φέρτερός εἰμι.

"Horum nullus mihi invito vim-afferet, si velim
"Et omninò hospiti dare hunc arcum auferendum.
"Sed in domum profecta, tua ipsius opera cura,
"Telámque colúmque; et ancillas jube
"Opus obire: arcus autem viris curæ-erit
"Omnibus, maximè verò mihi; hujus enim imperium est in domo.
Illa quidem attonita, retrò in domum ivit;
Filii enim sermonem prudentem posuit in animo.
In cœnaculum autem quum-ascenderat cum famulis mulieribus,
Flebat deindè Ulyssem, dilectum maritum, donec ipsi somnum
Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.
Cæterùm arcum sumptum ferebat curvum nobilis subulcus:
Proci autem proindè omnes increpabant in ædibus:
Sic verò aliquis dicebat juvenum superborum;
"Quónam demùm curvum arcum fers, immanis subulce,
"Amens? citò tandem te apud sues canes veloces comedent
"Seorsùm ab hominibus, quos [*canes*] nutrivisti; si Apollo
"Nobis propitius-sit, et immortales dii alii.
Sic dixerunt: at ille posuit ferens ipso in loco,
Veritus, quoniam multi increpabant in ædibus.
Telemachus autem ex-alterâ-parte minatus clamabat;
"Heus, ulteriùs fer arcum; (citò non benè omnibus obedies:)
"Nè te, et junior licèt sim, in agrum pellam
"Percutiens saxis; viribus autem præstantior sum.

Ver. 348. ——αἴ κ' ἐθέλοιμι.] *Al.* αἴ κε θέλοιμι. Vide suprà ad ο, 316.

Ver. 349. ——καθάπαξ.] Τὸ δὲ, καθάπαξ, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ παντελὲς, ἅπαξ συνταῦθα εἰρῆσθαι σημειοῦνται οἱ Παλαιοί. *Eustath.*

Ver. 350, 352. ——τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,—— τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει.] Vide ad *Il.* ζ, 490.

Ver. 354. Ἣ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει.] Optimè Poëta, Procorum cædem jamjam memoraturus, *Penelopen*, quam cædi isti interesse minimè conveniret, priùs amovet. Ὅτι προαγαγὼν πάνυ ἀναγκαίως ὁ Ποιητὴς τὴν Πηνελόπην τῶν γυναικωνίτιδος ἐφ' ὅσον ἐχρῆν, καὶ ἀνύσας δι' αὐτῆς τὴν τοῦ τόξου κατάθεσιν εὐμεθόδως, εἶτα ἀφανὴς, ὡς ἔτι χρεία ὅλως ταύτης ἐπὶ τοῖς ἑξῆς, συνέλαβε αὐτὴν τοῦ λοιποῦ δεξιώτατα. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ κοιμίζει βαθὺ, ὡς ἂν μηδενὸς τῶν γενησομένων αἰσθομένη ὅτε γίνονται, παραδόξως ὕστερον καὶ μετ' ἐκπλήξεως ἀναγνωρίσει τε ἄμα τὸν ἄνδρα, καὶ μάθοι ἐξολωλότας τοὺς κακούς. *Eustath.*

Ver. 360. ——ἄρμ.] *Ut expectandum erat* ——.

Ver. 363. Πλαγκτέ.] Παραπλὴξ, τὴν ἀφάνειαν πεπλανημένε. *Schol.* Παράφρων καὶ πεπληγμένε τὴν ἀφάνειαν. *Hesych.* ad vocem Πλαγκτέ.

Ibid. ——τάχ' αὖ σ'.] *Al.* τάχ' ἄν σ'.

Ibid. ——κατέδονται.] *Al.* κατέδωνται.

Ver. 365. ——ἱλήκῃσι.] Ἵλεως γένηται. *Schol.*

Ver. 366. ——αὐτῷ.] *Al.* αὐτῇ.

Ver. 369. Ἄτα.] Vide suprà ad π', 31.

Ibid. ——οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις.] Παροιμιώδες καὶ ἐπὶ ἀρίστου, καὶ πᾶσιν ἐθέλοντος πάντα πείθεσθαι. *Eustath.*

Αἰ γὰς πάντων τόσσον, ὅσοι χθ' δώματ' ἔασι,
Μνηςήρων χερσίν τε βιηφί τε φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα ςυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
Ἡμετέρης ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
Μνηςῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο
Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραςάς.
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Τηλέμαχος κέλεταί σε, πεφίφρων Εὐρύκλεια,
Κληΐσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἤν δέ τις ἢ ςοναχῆς ἠὲ κλύπτω ἔνδον ἀκούςῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμμεναι παρὰ ἔργῳ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Κλήϊσσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,
Κλήϊσσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤϊεν αὐτός.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέςη,
Εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα,

" Utinam enim omnibus tantum, quotquot in ædibus ſunt,
" Procis manibus viribúſque præſtantior eſſem:
" Tunc ſtatim gravitèr aliquem ego mitterem ire
" Noſtrâ ex domo; quoniam mala machinantur.
Sic dixit: omnes autem ſuper ipſo ſuavitèr riſerunt
Proci; et jam remiſerunt à gravi irâ
Erga Telemachum: arcum verò ferens per domum ſubulcus
Manibus Ulyſſi prudenti impoſuit adſtans.
Evocatam autem allocutus eſt nutricem Eurycleam;
" Telemachus jubet te, prudens Euryclea,
" Claudere domûs fores firmitèr aptatas.
" Si autem aliqua vel gemitum vel ſtrepitum intùs audiat
" Virorum noſtris in ſeptis, nequaquam foràs
" Prodeat, ſed ibidem quietè ſit apud opus.
Sic utique dixit: illi autem pennarum-expers fuit verbum.
Clauſit verò fores ædium habitantibus commodarum.
Tacitè porrò ex domo Philœtius profiliit foràs,
Clauſitque deindè fores benè-munitæ aulæ.
Jacebat autem ſub porticu funis navis remis-utrinque-agitatæ
Byblinus, quo ſcilicèt illigavit januas; ingreſſus eſt verò ipſe.
Sedebat deindè in ſellâ profectus, undè ſcilicèt ſurrexerat,
Inſpiciens Ulyſſem: ille autem jam arcum tractabat,

Ver. 374. ——ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι.] Apud *Euſtathium*, et in contextu et in commentario, ἐγὼν ἀπέπεμψα.

Ver. 381. Τηλέμαχος κέλεταί σε &c.] Καὶ ὅτι ἀληθεύει μὲν ὁ Εὔμαιος, εἰπὼν ὡς ὁ Τηλέμαχος ὕστω κελεύει, [vide ſuprà ad *ver.* 235 &c;] πλὴν ὡς πεπυμένος ψεύδεται καὶ αὐτός· ὁ γὰρ ἤδει πάντως εἰπεῖν ὅτι Ὀδυσεὺς κέλεταί σε τάδε ποιῆσαι, ὁ γὲ οἶδε τὰ αὐτῆς ἐκείνου ἀναγραφισμόν. *Euſtath.*

Ver. 382, 387, et 389. Κληΐσσαι —— Κληΐσσειν.] Vide ſuprà ad *ver.* 236; et ad τ', 30.

Ver. 386. ——τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.] Vide ſuprà ad ρ', 57.

Ver. 389. ——ἄρ'.] *Uti ei præceperat Ulyſſes*—. Suprà *ver.* 240.

Ver. 390. ——ὅπλον νεὸς.] Σχοινίον. *Schol.* Ita ſuprà ξ', 345, 346;

Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηΐ,
Ὅπλῳ, ἐϋστρεφέϊ στειρῶν ——.

Ver. 391. Βύβλινον.] Καινάδοινον· οἱ δὲ τὸ ἐκ παπύρου. *Schol.* Dna *Dacier* vertit, *un cable d'Egypte*; et in annotationibus exponit; " Un cable fait de " la plante appellée *biblus*, qui croiſſoit dans les " marais d'Egypte." Atque hujus plantæ meminit *Strabo*; Φύεται δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἕλεσι καὶ ταῖς λίμναις ἥτις βίβλος——. Ἡ μὲν βίβλος ψιλὴ ῥάβδος ἐςὶν, ἐπ' ἄκρῳ ἔχουσα χαίτην. *Geograph. lib.* XVII, *pag.* 1151, *al.* 799. Hinc ſcribitur et Βίβλινον. Atque ita in commentario *Euſtathius*; Βίβλινον δὲ (inquit) ἀπὸ τοῦ ἐκ βίβλου, ὅ ἐςι παπύρου Αἰγυπτίας, ἀλλὰ βοτάνης τινὸς ἐμφεροῦς παπύρῳ. Οἱ δὲ καινάδοινόν φασιν· ἕτεροι δὲ, τὸ ἐκ φιλύρας. Cæterùm *Maſſon, Hiſt. Critique de la Republ. des lettres, Tom.* XV, *pag* 306, 307, Poëtam funem hunc *Byblinum* à *Byblo*, oppido quodam ubi navium rudentes fiebant, appellâſſe contendit. Quin et oppidi maritimi ita nominati meminit *Dionyſius* in *Periegeſi*;

Βύβλον τ' ἀγχίαλον——. *ver.* 912.

Ibid. ——ᾧ ῥ'.] *Quo ſcilicèt*——.

Πάντη ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
Ὧδέ τις εἰπέσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ἦ τις ἦητὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων,
Ἦ ῥά νύ πε τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
Ἦ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν· ὡς ἐνὶ χερσὶ
Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἰπέσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Αἴ γὰρ δὴ τοσσῆτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
Ὡς ἥτός ποτε τῆτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμηλις Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἴδε πάντη,
Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγα ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν,
Ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐστρεφὲς ἔντερον οἰός,
Ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσε μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·

Omni-ex-parte verſans, tentans huc et illuc;
Nè cornua vermes ediſſent, abſente domino.
Sic verò aliquis dicebat, intuitus in propinquum alium;
" Sanè *hic* aliquis peritus et ſagax eſt arcuum;
" Aut ſanè alicubi tales et ipſi domi jacent,
" Aut ille molitur facere; ita in manibus
" Verſat huc et illuc malorum expertus erro.
Alius autem rursùs dicebat juvenum ſuperborum;
" Utinam enim jam tantoperè utilitatis particeps-fiat,
" Ut iſte unquam hunc poterit tendere.
Sic utique dixerunt proci: at ſolers Ulyſſes,
Statim poſtquam magnum arcum ponderavit, et vidit undique,
Sicut quandò vir citharæ peritus et cantûs
Facilè extendit novo in clavo chordam,
Ubi nexuerit utrinque benè-tortum inteſtinum ovis;
Sic utique fine niſu tetendit magnum arcum Ulyſſes:

Ver. 394. ——ἀναστρωφῶν.] *Al.* ἀναστροφέων.

Ibid. ——πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα, Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν.] Ὀδυσσεὺς μὲν τὸ τόξον πάντη ἀναστρωφῶν, ὅπερ ἀδὲις τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐποίησεν, ἐπειρᾶτο ἔνθα καὶ ἔνθα, μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν· ὡς ἂν, ὑγιὲς μὲν ὄντος τοῦ τόξου, ἐγχειρήσῃ τῷ ἔργῳ· ἀχρειωθέντος δὲ, μηχανήσηταί τι ἕτερον.——Ἰσέον δὲ ὅτι θηρίδια οἱ ἶπες κέρασιν ἐμφυόμενα καὶ κατεσθίοντα, παραπλήσια, φασὶ, κώνωψι· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἴπτειν, ὃ ἐστι φθείρειν. Τινὲς δὲ ὑφ' ἓν, κεραῖται, γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ σὺν τοῖς κέρασιν ἶπες, πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦ σὺν φυτοῖς. Ἄλλοι δὲ, κεραίδες, ὡς ἀπὸ τοῦ κεραΐζειν· ἵνα δηλοῖ τὰς τοῦ τόξου φθαρτικάς. *Euſtath.*

Ver. 395. ——κέρα.] Κεράτινον δὲ ἦν, φασὶν, ὡς φαίνεται, τὸ τόξον· ἐκ μὲν, κατὰ τὰ πάλαι Σκυθικὰ, ξύλινον. *Euſtath.* *Barneſius* autem Veteres hâc in re non rectè judicâſſe contendit; " Τὰ κέρα enim," inquit, " hoc in loco, *Duas* potiùs Arcus *extremi-*" *tates* notant, quæ ex *Cornu* ferè eſſe ſolent; " quæque ſi exeſæ fuerint, nullatenùs tali Arcui " fidendum." Attamen *Pandari* Arcum totum ex Capri cornubus factum narrat ipſe Poëta, *Iliad.* δ', 105, 109 &c.

Ver. 397. Ἦ τις ἦητὴς.] Θαυμαστικὸς, ἔμπειρος. *Schol.* Cæterùm apud *Plutarchum, de Oraculorum Defectu*, citatur, Εἴ τις ἦρητής.

Ibid. ——ἐπίκλοπος.] Ἐπιθυμητὴς, ὀρεκτικὸς, κλέπτης· κλέπτειν γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν, καὶ κλέπτης ὁ ἐπιθυμητὴς τῶν ἀλλοτρίων. *Schol.* Θαυμαστικὸς τοῦ τόξου ὁ ξένος, καὶ κλέπτων εἰς νοῦν τὴν αὐτῶν ἐμφέρειαν. *Euſtath.*

Porrò MS à *Tho. Bentleio* collatus hîc habet ἐπίπλοκος.

Ver. 399. Ἦ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν.] Ἵνα ἢ ἐξεικάσῃ αὐτὰ [τόξα] οἷς ἔχει, (*ver.* 398;) ἢ ἵνα ποιήσῃ ὅμοια. *Euſtath.* *Barneſius* aliique vertunt, " *Vel* certè *hic parat* aliquid *facere*." Sed potior videtur *Euſtathii* interpretatio: Facilius enim vocem ποιησέμεν de arcubus, (de quibus loquitur Poëta *ver.* 397, 398,) accipere; quàm voculam τι, quæ ſenſum tam diverſum inducat, ſubintelligere.

Ver. 400. ——ἔμπαιος.] Vide ſuprà ad υ, 379.

Ver. 402. ——τοσσῆτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν, Ὡς ἥτός ποτε τῆτο.] *Barneſius* vertit, " *Tantum utilita-*" *tis obviaret* mihi, *Quantum* &c." Cui interpretationi favere quidem videtur ſequens vox ἥτος. Rectiùs autem, ut opinor, *Scholiaſtes*; Ὁ νῦς, εἰθὲ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὄνησιν ὧν βούλεται, λάβοι.

Ver. 406. Ὡς ὅτ' ἀνὴρ.] Apud *Euſtathium*, Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ.

Ver. 407. ——ἐπὶ κόλλοπι.] Apud *Euſtathium*, περὶ κόλλοπι.

Ibid. ——κόλλοπι.] Κολλάβῳ· εἴρηται δὲ παρὰ τὴν κόλλαν. *Schol.* Κόλλοψ δὲ, ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον κόλλαβος, ἐφ' ᾧ τείνονται αἱ τοιαῦται χορδαί. *Euſtath.*

Ver. 408. ——εὐστρεφὲς ἔντερον οἰός.] Τὴν χορδήν. *Schol.*

Ver. 409. ——τάνυσε μέγα.] *Barneſius* edidit. τάνυσεν. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* α, 51.

Ibid. ——πειρήσατο.] *Al.* πειρήσετο.

Ver.

Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
Ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε, σήματα φαίνων·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὅτι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι·
Τόν ῥ' ἐπὶ πήχει ἕλὼν, εἵλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
Πρώτης στειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
Τηλέμαχ', ἤ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
Ἥμενος· οὐδέ τι τῆς σκοπῆς ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
Δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
Ἐν φάει, αὖτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάασθαι

Dexterâ autem deindè manu prehenſum tentavit nervum;
Hic verò ſubtùs clarè ſonuit, hirundini ſimilis voce.
Procis autem indè dolor factus eſt magnus; omnibúſque color
Mutatus eſt: Jupiter verò valdè intonuit, ſigna oſtendens:
Gaviſus autem eſt deindè multa-paſſus nobilis Ulyſſes,
Quòd ſcilicèt ſibi oſtentum miſiſſet Saturni filius verſuti.
Sumpſit verò velocem ſagittam, quæ ei adjacebat menſæ
Nuda; cæteræ autem cavam intra pharetram
Jacebant, quas citò erant Achivi experturi:
Hanc utique ad arcûs-mediũ ubi-applicuerat, trahebat nervũ crenáſque,
Indidem ex ſellâ ſedens; miſit autem ſagittam
Ex-adverſo collimans: ſecurium verò non aberravit omnium
A primo foramine; tranſivit autem penitùs foràs
Sagitta ære-gravis: ipſe verò Telemachum allocutus eſt;
" Telemache, non te hoſpes in ædibus dedecorat
" Sedens; neque omninò à ſcopo aberravi, neque arcum
" Diù laboravi tendens: adhuc mihi robur integrum eſt:
" Non uti me proci ignominiâ-afficientes vituperant.
" Nunc autem hora et cœnam Achivis parandi
" In luce; at poſteà et alitèr delectandi-ſe

Ver. 411. Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε.]
——ſonat unà letifer arcus.
Æn. IX, 631.

Ibid. ——χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.] Ἰσέον δὲ ϗ ὅτι χελιδόνι, ᾗ μὲν ἀηδόνι, κλυπήσασαν εἴκασε τὴν νόμφαν, ἐπεὶ μὴ πρὸς ἡδύτητα ἡ ὁμοίωσις, ἀλλὰ μόνον πρὸς ποιότητα φωνῆς ἠχούσης ὑποτραχυ. *Euſtath.*

Ver. 412. ——πᾶσι δ' ἄρα χρὼς Ἐτράπετο.] Εἰς ὠχρίαν δηλαδή. *Euſtath.*

Ver. 413. Ἐτράπετο.] Vide ſuprà ad ε, 491; et ad *Il.* α, 199.

Ver. 415. ——τέρας ἧκε.] Τέρας δὲ, ἢ διὰ τὸ ὡς εἰκὸς ϗ νῦν ἀνέφελον τῷ ἀέρι· ἢ ϗ ὡς ἐκ τῶν ἀνωτάτω τόπων, ἔνθα ϗ τὰ τέρατα, οἷς τὸ τέρας παρωνυμεῖται. *Euſtath.* Atqui videtur tonitru hoc ideò potiùs portentum dictum, quòd iſto præcipuè tempore, ſimul atque *Ulyſſes* arcum tetendiſſet, acciderit.

Ibid. ——παῖς.] *Al.* πάϊς.

Ver. 416. Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν.]
——auratâ volucrem Threïſſa ſagittam
Depromſit pharetrâ ——. *Æn.* XI, 858.

Ver. 418. ——Ἀχαιοὶ.] Vide ſuprà ad ρ, 513.

Ver. 419. ——ἐπὶ πήχει ἕλὼν.] Πήχει, τῷ τῆς τόξου κέρατι. *Schol.* Ἐϛὶ δὲ τὸ μὲν, "ἐπὶ πήχει "ἕλὼν," ἀντὶ τοῦ, κρατήσας ϗ θεὶς τὸ ὀϊστὸν ἐπὶ τῷ πήχει τῆς τόξου, ἤγουν τῷ κέρατι, ἔνθα ἡ τῆς τόξου λαβή. *Euſtath.*

Ibid. ——εἵλκεν νευρὴν γλυφίδας τε.]
——nervóque obverſus equino
Contendit telum; diverſâque brachia ducens,
Conſtitit—— ——. *Æn.* IX, 622.
——cornúque infenſa tetendit;
Et duxit longè, donec curvata coïrent
Inter ſe capita ——. XI, 859.

Ver. 422. Πρώτης στειλειῆς.] Διὰ πρώτης γὰρ ὀπῆς [Ita ex MS edidit *Barneſius*, pro vulgato ὁ τῆς] τῶν πελέκεων διῳκῶς ἦλθεν. *Schol.*

Ver. 424. ——ἐλέγχει.] *Al.* ἀτίζει.

Ver. 425. ——οὐδέ τι τῆς.] *Al.* οὐδ' ἔτι πω.

Ibid. ——ἤμβροτον.] *Al.* ἤμβροτεν.

Ver. 427. Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.] Vide ſuprà ad σ, 361.

Ver. 428. Νῦν δ' ὥρη ϗ δόρπον. Παρέλκει τὴν ἀφάνειαν αὐτῶν· τὸ μὲν ἦν δεῖπνον, ἀντὶ τοῦ θανάτου· τὸ δὲ ἐψιάασθαι, (*ver.* 429,) ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν. *Schol.*

Μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλῃ βάλεν ἔγχεϊ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Πὰρ θρόνῳ εἰστήκει, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

" Cantu et citharâ ; hæc etenim *sunt* ornamenta convivii.
Dixit, et ſuperciliis innuit : circumpoſuit autem ſibi enſem acutum
Telemachus, dilectus filius Ulyſſis divini ;
Circumque manum charam jecit haſtæ : propè verò ipſum
Juxta ſellam ſtetit, armatus ſplendido ære.

Ver. 430. ——τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.] Vide ſuprà ad ρ', 271.

Ver. 434. Πὰρ θρόνῳ εἰστήκει.] *Al.* Πὰρ θρόνου εἰστήκει.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Χ'.

ΤΑ' περὶ τὴν μνηστροφονίαν ἐργασάμενον Ὀδυσσεὺς παρίστησι Ἀθηνᾶς, σὺν τοῖς ἐξῆς τὰς θεραπαίνας ἀμῦναι τηλεμάχῳ καὶ τὰ οἰκεῖα κολάζει, ἄρας Μελανθίαν.

Ἐπιγραφαί.

Μνηστροφονία.

Ἄλλως,

Κἀ, Ὀδυσεὺς μνηστῆρας ἐναίνυτο νηλεῖ χαλκῷ.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείων· ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς
Αὐτῷ προπάροιθε ποδῶν· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
Εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.

Lib. XXII.

CÆterùm nudatus est pannis solers Ulysses;
Insiliitque in magnum limen, habens arcum, et pharetram
Sagittis plenam; celeres autem effudit sagittas
Ibidem ante pedes: inter procos verò dixit;
" Hoc quidem demùm certamen difficile perfectum est;
" Nunc denuò scopum alium, quem nondum quisquam percussit vir,
" Videbo, an consequar; præbeátque mihi gloriam Apollo.
Dixit; et in Antinoüm dirigebat amaram sagittam.

Ver. 1. Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων.] Νοητέον δ' ἐνταῦθα ὅτι ζωσάμενος Ὀδυσσεὺς ἐγυμνώθη τὰ σκέλη μόνα· —— ἢ γὰρ δὴ πᾶν τὸ ὅλον ἐγύμνου σῶμα, εἰς πόλεμον παρατασσόμενος. *Eustath.*

Ver. 2. Ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν.] Τὸν Ὀδυσσέα ὅταν ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἐφαλλόμενον ἄδηλος, ἐκφανῆ γιγνόμενον τοῖς μνηστῆρσι, καὶ ἐκχέοντα τοὺς ὀϊστοὺς πρὸ τῶν ποδῶν· —— τότε πότερον ἔμφρων εἶ, ἢ ἔξω σαυτοῦ γίγνῃ; καὶ παρὰ τοῖς πράγμασιν οἴεται σῦ εἶναι ἡ ψυχὴ αἷς λέγεις ἐνθουσιάζουσα, ἢ ἐν Ἰθάκῃ ἔσῃ, ἢ ἐν Τροίᾳ, ἢ ὅπως ἂν καὶ τὰ ἔπη ἔχῃ; *Plato in Ione.*

Ibid. Ἆλτο.] Ita apud *Homerum* semper scribitur hæc vox, notante *Barnesio.* *Al.* Ἄλτο. Vide ad *Il.* Ϟ', 85.

Ver. 3. —— ἐμπλείων] *Al* ἐυπλείων.

Ver. 5. —— ἄεθλος ἀάατος.] Ἀάατος δὲ δύναται ἡ δίχα βλάβης ἐνταῦθα εἶναι· ἵνα λέγῃ Ὀδυσσεὺς, ὡς ἀ πολυβλαβὴς, ὦ μνηστῆρες, ἐμοὶ ὁ παρὼν ἄεθλος, ὡς ὑμεῖς ἐλέγετε, ἀλλὰ ἐξερημωτὴς ἄτης, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀβλαβής. Λέγοι δ' ἂν αὐτὸν καὶ ἄλλως εἰρωνικῶς ἀάατον, ἤγουν πολυβλαβῆ, κατὰ τὸ δοκεῖν τοῖς μνηστῆρσι. *Eustath.* Priorem interpretationem hîc secuti sunt plerique. Vide autem suprà ad Φ', 91.

Ibid. —— ἐκτετέλεσται.] Vide ad *Il.* α', 37.

Ver. 7. —— πόρῃ] *Al.* πόροι.

Ver.

Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
Χρύσεον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
Ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μεθ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἱ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα μέλαιναν;
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπιχόμενος βάλεν ἰῷ·
Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βλημένῳ· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ οἷο τράπεζαν
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
Σῖτός τε, κρέα τ' ὀπτὰ, φορύνετο· τοὶ δ' ὁμάδησαν
Μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
Ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν, ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
Πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
Οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην, ὀδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἑλέσθαι.

Sanè ille pulchrum poculum ſublatum-ibat
Aureum, utrinque-anſatum; et jam manibus tractabat,
Ut biberet de-vino: cædes verò ei non in animo
Curæ-erat: quis putaret inter viros convivas
Solum inter plures, etiamſi valdè fortis eſſet,
Ei ſtructurum mortem malam, et fatum nigrum?
Hunc utique Ulyſſes ad guttur nactus percuſſit ſagittâ;
E-regione verò teneram per cervicem ivit cuſpis.
Declinatus eſt autem *is* aliorsùm, poculúmque ei excidit manu
Percuſſo: ſtatim verò fiſtula per nares craſſa venit
Sanguinis humani; citò autem à ſe menſam
Pepulit pede percuſſam; effudit verò cibos humi.
Paniſque, carnéſque aſſatæ fœdabantur: ipſi autem tumultuati ſunt
Proci in domo, ut viderunt virum lapſum.
Ex ſedibus verò ſurrexerunt, turbati per domum,
Undique circumſpectantes benè-ſtructos ad parietes:
Nullibi verò ſcutum erat, neque valida haſta, ad-capiendum.

Ver. 9. Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον &c.] Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἐν ταῖς Μελέταις φησὶ, τὴν παροιμίαν, "Πολλὰ "μεταξὺ πέλει [*Al.* et fortaſsè rectiùs, πέτει] κύλι-"κος καὶ χείλεος ἄκρου," ἀπὸ τούτου λαμβάνεσθαι· προσιθέμενον γοῦν Ἀντίνοον τὸ πῶμα, βάλλεται. *Schol.*

Ver. 12. ——τίς κ' οἴοιτο.] *Al.* τίς κ' ὀΐοιτο.

Ver. 13. ——εἴη.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 14. ——θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα μέλαιναν.] Vide ſuprà ad υ, 241.

Ver. 15. Τὸν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν.] Vide *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τοῦ Ὁμήρου ποιήσεως, § 10.

Ibid. ——ἐπιχόμενος.] *Scholiaſtes* exponit, ἐπιλαβόμενος. *Euſtathius* autem; Τὸ δὲ ἐπιχόμενος, (inquit,) ἀντὶ τοῦ καταισχασάμενος· τοῦτο δὲ λέγει τὸ ἐπέχειν τὴν χεῖρα καὶ ἰσχὺν τοῦ κατὰ σκοπὸν βάλλοντα. *Euſtath. Al.* ἐπιχόμενον.

Ibid. ——βάλεν ἰῷ.] Μιᾷ δὲ καὶ συταῦθα βολῇ θανατοῖ ὁ Ποιητὴς τοὺς βαλλομένους, λέγει τὸ ἀνδροφόνῳ φαρμάκῳ τοὺς οἰστοὺς βεβάφθαι, καθὰ καὶ ἐν τῇ ἄλφα ῥαψῳδίᾳ (*ver.* 261) προείρηται. *Euſtath.* Sed et locis maximè lethalibus tela infixa memorat Poëta. Vide infrà *ver.* 82.

Ver. 16. Ἀντικρὺ δι' ἀπαλοῖο.] Apud *Dionyſium Halicarnaſſenſem*, περὶ τοῦ Ὁμήρου ποιήσεως, § 10, omittitur hîc verſus.

Ver. 17. ——δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς βλημένου.] Ita vulgati; itáque in Exemplaribus accuratioribus legi teſtatur *Euſtathius*. Ac hujuſmodi quidem conſtructio Poëtæ non inuſitata: Vide ſuprà ad ζ, 155; et ί, 256. In nonnullis autem Exemplaribus legitur, notante ibidem *Euſtathio*, βλημένῳ.

Ver. 18. ——αὐτίκα δ' αὐλὸς.] Αὐλὸς μὲν, τὸ ὄργανον ᾧ διέρχεται τὸ πνεῦμα· καὶ πᾶν τὸ διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα, αὐλὸν καλεῖσθαι, ὥσπερ τὸ σάδιον καὶ τὸ κρουνὸν τοῦ αἵματος· "Αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθε." *Athenæus, lib.* V, *cap.* 3.

Ver. 19. ——οἷο.] *Al.* εἷο.

Ver. 20. ——ποδὶ.] *Al.* ποσί.

Ver. 21. ——φορύνετο.] Τυτέσιν ἐμολύνετο ἢ αἵματι, ἢ καὶ ἄλλως, κυλιόμενα εἰς γῆν. *Euſtath.*

Ver. 22. ——κατὰ δῶμα.] *Al.* κατὰ δώματ'.

Ver. 24. ——ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους.] Ita pro vulgato ἐϋτμήτους reſtituit *Barneſius:* Quocum facit et MS à *Tho Bentleio* collatus. Rectè, ut opinor. Occurrit enim, uti et ipſe annotat *Barneſius*, phraſis τοίχου ἐΰδμητου ſuprà υ, 302, et infrà *ver.* 126 hujus libri; item τεῖχος ἐΰδμητον, *Iliad.* μ', 137: at τοίχου ἐϋτμητου nuſquam alibi apud *Homerum* reperitur.

Ibid. ——ποτὶ.] *Al.* προτί.

Ver. 25. Οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην.] Arma ſcilicèt omnia amoverant *Ulyſſes* et *Telemachus*; ut ſuprà τ', 31 memoratum eſt.

Ibid. Οὐδέ πη.] *Al.* Οὐδέ πω.

Ibid. ——ἄλκιμον ἔγχος.] Sic apud *Virgilium*;
——validam——haſtam. *Æn.* X, 401.

Νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
Ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
Κύρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἶσχεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
Ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Ὦ κύνες, ὄ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι
Δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεχείρετε οἶκον,
Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
Αὐτῷ τε ζώοντι ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
Οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔθεσθε.
Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Εὐρύμαχος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέφην·
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,

Objurgabant autem Ulyſſem iratis verbis;
" Hoſpes, malè in viros ſagittas mittis: non ampliùs certaminibus
" Aliis intereris: nunc tibi certum *adeſt* grave exitium.
" Etenim jam nunc virum interfecisti, qui longè optimus
" Juvenum in Ithacâ: ideò te hîc vultures edent.
Dicebat unuſquiſque vir, quia putabant non volentem
Virum interfeciſſe: hoc autem ſtulti non adverterunt,
Quòd jam ipſis etiam omnibus mortis fines impenderent.
Eos autem torvè intuitus allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" O canes, non me ampliùs exiſtimabatis reducem domum venturum,
" Populo à Trojanorum; quòd mihi conſumebatis domum,
" Cum famulis verò mulieribus concumbebatis violentèr,
" Ipſiúſque *mei* viventis ambiebatis uxorem,
" Neque deos veriti, qui cœlum latum habitant,
" Neque ullam hominum indignationem in-poſterum ſuppoſuiſtis.
" Nunc vobis etiam omnibus mortis fines impendent.
Sic dixit: illos verò omnes pallidus timor cepit:
Circumſpectavit autem unuſquiſque, quà effugeret grave exitium.
Eurymachus verò ipſum ſolus reſpondens allocutus eſt;
" Si quidem jam Ulyſſes Ithacenſis veniſti,

Ver. 27. Ξεῖνε, κακῶς——· οὐκ ἔτ' ἀέθλων——· νῦν τοι.] Ὅρα δὲ ἐν τῷ "Ξεῖνε κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι," καὶ ἐξῆς, τὸ τῶν ἐνοιῶν κομματικὸν ἀφὲ θυμόν· τρεῖς γὰρ ἐν δυσὶ στίχοις ἔννοιαι κεῖνται αὐτοτελεῖς. *Euſtath.*

Ibid. —— οὐκ ἔτ' ἀέθλων Ἄλλων ἀντιάσεις.] *Euſtathius* hoc ita videtur accepiſſe, ut vertendum ſit, " *Nulla ampliùs præmia conſequêris.*" Ὡς οἷα λεγόντων τῶν μνηστήρων, ὅτι διοιχεύσας μὲν σιδήρῳ, εἶχες ἄεθλα τὰ ὑπὸ τῆ Πηνελόπης τιθέντα· ἐπὶ δὲ τῇ βολῇ ταύτῃ τῇ Ἀντινόου, οὐκ ἔσαι σοι ἀέθλων τυχεῖν. Sed verior vulgata interpretatio; " *Nullis ampliùs certaminibus intereris.*"

Ver. 28. ——ἀντιάσεις.] Vide ad *Il.* ά, 67.

Ver. 30. ——σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.]

Alitibus linquêre feris ——. *Æn.* X, 559.

Ver. 31. Ἶσχεν ἕκαστος ἀνὴρ.] Ἰσέον δὲ ὅτι νοθεύεται ὑπὸ τῶν Παλαιῶν τὸ χωρίον τοῦτο· ἄκαιρον γάρ, φασι, καὶ γελοῖον πάντας ὁμοῦ ταῦτα λέγειν, ὡς ἐκ σιωπῆματος, οἷά τινα Τραγικὸν χορόν. Ἔθος γάρ φασιν Ὁμήρῳ ἐν τοῖς τοιούτοις οὐχ ὅτω ποιεῖν, ἀλλὰ λέγειν, "Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν" Ἔστι δ' εἰπεῖν, ὡς ἐχημάτισεν Ὁμηρος νῦν ἄλλως τὸ τοιοῦτον νόημα, ὡς οἷα συγκεχυμένως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν μνηστήρων λεγόμενον· ἐν ᾧ εἶχεν ἐν τοσούτῳ παράχρω κοινῷ ἰδίᾳ ἠθοποιεῖν. *Euſtath.* Cæterùm de voce Ἶσχεν, vide ſuprà ad τ', 203.

Ver. 36. Δήμου ἀπὸ Τρώων.] Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ "Δήμου ἀπὸ Τρώων" δι' ἐκφοβήσιν τῶν μνηστήρων παρέρριπται, ἐπὶ ἀναμνήσει τῆ αὐτῶν ἀνδρίας. *Euſtath.* Eodem modo accipit et Dna *Dacier.* Quod tamen longiùs videtur petitum.

Ver. 37. ——παρευνάζεσθε.] Vide ad *Il.* ί, 336. Porrò in nonnullis Codicibus verſus hic et ſequens tranſponuntur.

Ver. 38. ——ὑπεμνάασθε.] Ὑπερθείρετε, λελησθότως ἐμνηστεύεσθε. *Schol.*

Ver. 40. ——ἔθεσθε.] *Scholiaſtes* legit ἔσταν· ἵν' ᾖ, "δείσαντες ἔσταν." Atque ita habet MS à *Tho. Bentleio* collatus. At veri ſimilior vulgata lectio, quòd eandem ferè phraſin uſurpat Poëta, *Iliad.* ν', 121;

——ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
Αἰδῶ καὶ νέμεσιν ——.

Ver. 43. Πάπτηνεν δὲ.] Deeſt hîc verſus in MS à *Tho. Bentleio* collat.

Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοὶ,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγρῷ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
Οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
Ὄφρ' Ἰθάκης κτῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύῃ
Αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπιθεν ἀρεσσάμενοι κτῆμον,
Ὅσσα τοι ἐκπέπαται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
Ἱανθῇ· πρὶν δ' ὄτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
Ὅσσα τε νῦν ὔμμ' ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
Οὐδέ κεν ὣς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίλου ἀποτῖσαι.
Νῦν ὑμῖν ὡδάκει, ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι,
Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·

" Hæc quidem juſtè dixiſti, quot faciebant Achivi,
" Multa quidem in ædibus injuſta, multa autem in agro.
" Sed hic quidem jamjam jacet, qui cauſa erat omnium,
" Antinoüs: hic enim inſtituit hæc opera,
" Nequaquam nuptiarum tantoperè indigens, neque cupiens,
" Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius;
" Ut Ithacæ in populo benè-cultæ regnaret
" Ipſe, at tuum filium interficeret inſidiatus.
" Nunc autem ille quidem fato *ſuo* interfectus eſt: tu verò parce populis
" Tuis: at nos poſteà, ubi-placaverimus *te* per populum,
" Quæcunque tibi epota et comeſta ſunt in ædibus,
" Pretium ſeparatim ducentes viginti-boüm unuſquiſque,
" Æſque aurúmque pendemus; donec tuum cor
" Exhilaratum-ſit: priùs autem nequaquam indignum te iraſci.
Hunc autem torvè intuitus allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Eurymache, neque ſi mihi paterna omnia penderetis,
" Quæcunque ſcilicèt nunc vobis ſunt, et ſicundè alia adderetis,
" Neque ſic adhuc manus meas abſtinerem à cæde,
" Antequam omnem proci injuriam luiſſent.
" Nunc vobis optio-adeſt, contrà vel pugnare,
" Vel fugere, qui mortem et fatum evitaverit:

Ver. 47. Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγρῷ.] Haud diſſimilitèr *Horatius*;

Iliacos intra muros peccatur, et extra.

Epiſt. Lib. I, ii, 16.

Ver. 49. ——ἐπίηλεν.] Σωίζησεν. *Schol.* Cæterùm de antepenultimâ hujus vocis productâ, vide ad *Il.* ό, 24; et π', 762.

Ver. 50. Οὔτι γάμου.] *Al.* Οὔτι γάμων.

Ver. 52. ——βασιλεύῃ.] *Al.* βασιλεύοι.

Ver. 54. ——ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται.] *Scholiaſtes* iſtud ἐν μοίρῃ exponit, Δικαίως, θεόντως· eodémque modo interpretatur *Euſtathius*. Quam expoſitionem ſecuti *Henricus Stephanus* et *Barneſius*, in verſione reddunt, " *Meritò interfectus eſt.*" Neſcio tamen annon phraſis " ἐν μοίρῃ πέφαται" idem potiùs ſonet quod " θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει," *Iliad.* ῥ', 478, 672; χ', 436; et ſimilia.

Ver. 55. Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπιθεν.] *Al.* Τῶν σῶν· ἄμμι δ' ὄπιθεν.

Ver. 56. ——ἐδήδοται.] *Al.* ἐδήδαται, et ἐδήδεται.

Ver. 57. ——ἀμφὶς ἄγοντες.] Χωρὶς ἕκαστον διδόντες. *Schol.*

Ver. 58. Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ Ἱανθῇ.] Ἔχει τὸ χωρίον ἀμφιβολίαν ἐπιτηδευτήν. ——Ἄδηλον γὰρ κἂν σύνταῦθα εἴτε ἰδίᾳ ἕκαστος ἀνὰ εἰκοσάβοιον χαλκοῦ ἀποδώσει, κἂν αὖθις ἀνὰ εἰκοσάβοιον χρυσοῦ· εἴτε κἂν ἄλλως, ἰδίᾳ μὲν ἕκαστος ὡρισμένον τι εἰκοσάβοιον, δι' ἃ ἦν βόας εἴκοσι κτήσασθαι, ἰδίᾳ δὲ χαλκὸν κἂν χρυσὸν ἀορίστως. *Euſtath.*

Ver. 61, 62. —— ἀποδοῖτε —— ἐπιθεῖτε.] Τὸ δὲ ἀποδοῖτε, κἂν τὸ ἐπιθεῖτε, συγκοπὴ ἐστὶ τοῦ δοίητε, κἂν θείητε· ὧν τρίτα, τὸ ἀποδοῖεν κἂν ἐπιθείεν. *Euſtath.* Vide ſuprà ad φ', 195.

Ver. 63. ——χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι.] Vide ad *Il.* ν', 424.

Ver. 64. ——ἀποτῖσαι.] Similitérque infrà *ver.* 218, τίσεις· Vide ad *Il.* ί, 508; et χ', 19, 20. In nonnullis, notante *Barneſio*, malè hîc ſcriptum eſt ἀπτίσαι.

Ver. 65. ——παράκειται.] Πρόκειται εἰς αἵρεσιν. *Schol.* *Al.* πάρα κεῖται.

Ἀλλά τιν' ᾗ φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις·
Ὦ φίλοι, ᾗ γὰρ ἔχησι ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐΰξοον, ἠδὲ φαρέτρην,
Οὐδῷ ἀπὸ ξεστῷ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
Φάσγανά τε σπάσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
Ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
Ἀθρόοι· εἴ κέ μιν ἠδῷ ἀπώσομεν, ἠδὲ θυράων,
Ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο·
Τῷ κε τάχ' ὕστος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἆλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλλε στῆθος παρὰ μαζὸν,
Ἐν δέ οἱ ἧπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χφρὸς
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ
Κάππεσε δινηθείς· ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,

" Sed haud ullum effugiturum puto grave exitium.
Sic dixit: eorum verò ibidem soluta sunt genua et charum cor.
Ipsos autem Eurymachus alloquebatur secundò rursùs;
" O amici, non enim abstinebit vir hic manus indomitas;
" Sed postquam cepit arcum benè-politum, et pharetram,
" Limine à polito sagittabit, donec omnes
" Nos interfecerit: quin recordemur pugnæ:
" Ensésque stringite, et obtendite mensas
" Sagittis letiferis: in ipsum verò omnes ingruamus
" Conferti; si eum à limine depellamus, et foribus,
" Eamúsque per urbem, clamórque citissimè fiat;
" Eò citò hic vir nunc ultimò sagittaverit.
Sic utique locutus, strinxit ensem acutum,
Æreum, ancipitem; insiliitque in ipsum
Terribilitèr vociferans: eodem-tempore autem nobilis Ulysses
Sagittâ emissâ percussit pectus ad mammam,
Infixitque ei hepati velox telum: ex manu verò
Ensem demisit *is* humi; vertiginosus autem circa mensam
Decidit contortus; effudit verò cibos humi,
Et poculum rotundum: ipse autem terram verberabat fronte,

Ver. 70. Ὦ φίλοι, ᾗ γὰρ ἔχησι ἀνὴρ ὅδε.] Ὅρα δὲ ὅτι καὶ ἐνταῦθα ὁ Ποιητὴς ἐκ τοῦ "γὰρ" συνδέσμου ἀρξάμενος, εἰς τοῦτο, "ᾗ γὰρ ἔχησι ἀνὴρ ὅδε χεῖρας," ἀποδίδωσι τὴν ἔννοιαν μὴ τρεῖς στίχους, εἰπὼν συνήθως, [*ver.* 73,] "ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης." Πολλαχοῦ γὰρ ὁ Ἀλλὰ σύνδεσμος ἀποδοτικὸς κεῖται· ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ, Δὴ, λαμβάνεται. *Eustath.* Rectiùs autem fortasse hîc referetur vocula γὰρ ad id quod reticetur: "*Consi-*" *lium aliquod nostrûm ipsorum defendendorum nobis* " *excogitandum est; non* ENIM *&c.*" Vide ad *Il.* ε, 22.

Ver. 72. Οὐδῷ ἀπὸ ξεστῷ.] *Al.* Οὐδῷ ἐπὶ ξεστῷ.

Ibid. et *ver.* 78. ——τοξάσεται, —— τοξάσαιτο.] Ita rectè edidit *Barnesius*; atque ita habet MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* malè, τοξάσεται, ——τοξάσαιτο. Fiunt enim (uti notavit *Barnesius*) ex τοξάζω, cujusmodi verba istud α in Futuris et Aoristis primis semper corripiunt. Item infrà *ver.* 79, ubi in Vulgatis scriptum erat εἰρύσατο φάσγανον ὀξὺ, rectè restituit *Barnesius* (quocum et ibi facit MS à *Tho. Bentleio* collatus,) εἰρύσσατο· atque ita in Vulgatis scribitur *Iliad.* χ', 306, ubi occurrit idem versus. Vide ad *Il.* ά, 140; et π', 782.

Ver. 73. Ἄμμε κατακτείνῃ.] Vide ad *Il.* ά, 59. Quod autem hîc ait *Barnesius*; Ἄμμε, ἡμᾶς· Δωρικὸν, ἀντὶ Πληθυντικοῦ· id (ut opinor) non rectè se habet. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver. 74. Φάσγανά τε σπάσασθε.] Ἐξιφοφόρουν γὰρ οἱ Παλαιοί. *Schol.*

Ibid. ——καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας] Τὸ δὲ "ἀντισχεσθε τραπέζας Ἰῶν," ἀντὶ τοῦ προσάλλεσθε ἄνται ἢ ἀντλω· καὶ ἐξεναντίας τῶν βελῶν ἔχετε, δίκλω ἀσπίδων. *Eustath.*

Ver. 81. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide ad *Il.* δ', 456.

Ibid. ——ὁμαρτῇ.] *Al.* ἀμαρτῇ et ὁμάρτει.

Ver. 82. ——βάλλε στῆθος.] *Al.* βάλε δὲ στῆθος.

Ver. 85. Κάππεσε δινηθείς.] *Al.* Κάππεσεν ἰδνωθείς.

Ver. 86. ——ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ.] Similitèr infrà *ver.* 94; χθόνα οἱ ἤλασε παντὶ μετώπῳ·

——————————at ille
Fronte ferit terram——. *Æn.* X, 348.

Ver.

Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
Λακτίζων ἐτίναξε· καὶ ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
Ἀντίος αἴξας· εἵρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ,
Εἵπως οἱ εἴξειε θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
Ὤμων μεσσηγύς, ἄφαρ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δοῦπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Αὐτῷ ἐν Ἀμφινόμῳ· δείδιε γὰρ, μή τις Ἀχαιῶν
Ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσσαι,
Φασγάνῳ αἴξας, ἠὲ προπρηνέϊ τύψας.
Βῆ δὲ θέων· μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κυνέην εὔχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἁραρυῖαν,
Αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Οἶσε θέων, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἰστοὶ,
Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.

Animo dolens; pedibúſque thronum ambobus
Calcitrans concuſſit: ob oculos verò fuſa eſt caligo.
Amphinomus autem in Ulyſſem irruit glorioſum
Ex-adverſo impetu-facto; ſtrinxitque enſem acutum,
Siquo-modo *is* ſibi cederet foribus: ſed ſanè ipſum prævertit
Telemachus à tergo percutiens æratâ haſtâ,
Humeros inter; pérque pectora adegit:
Fragorem verò edidit *is* lapſus, terrámque feriit totâ fronte.
Telemachus autem abripuit-ſe, relictâ longâ haſtâ
Illic in Amphinomo, pertimeſcebat enim, nè quis Achivorum
Haſtam retrahentem longam, vel feriret,
Enſe inſurgens, vel prono percutiens.
Ivit autem currens, valdéque citò dilectum ad patrem pervenit:
Propè verò ſtans verbis alatis allocutus eſt;
" O pater, jam tibi ſcutum afferam et duas haſtas,
" Et galeam benè-æratam, temporibus aptam,
" Ipſéque me-induam profectus: dabo porrò ſubulco
" Et bubulco alia: armari enim melius.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Affer currens, dum mihi ad-propugnandum adſunt ſagittæ,
" Ne me amoveant foribus, ſolus cùm-ſim.

Ver. 87. ——ἀνιάζων.] Vide ad *Il.* ν', 103; et ὁ, 24.

Ver. 88. ——κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.]
——in æternam clauduntur lumina noctem.
Æn. XII, 310.

Ver. 89. ——Ὀδυσῆος ἐείσατο.] Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσέα ὥρμησεν. *Schol.*

Ver. 90. ——εἵρυτο.] Nonnulli, notante *Barneſio*, ſcribendum volunt εἰρῦτο· ut ſit contractum ex εἰρύετο· eâdem ratione ac λῦτο ex λύετο. Vide ad *Il.* ν', 555; et ὠ, 1.

Ver. 91. ——ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν.] Ἔνθα καὶ ὁρᾷ τὴν Ὁμηρικὴν δεξιότητα. Πρωτόπειρος γὰρ ὢν πολέμου ὁ παῖς, ὅτε θαρρεῖ μάχῃ ἀντιμετώπων, ἀλλ' ἐνεδρευτικῶς βάλλει κατόπισθε· καὶ βαλὼν δὲ, "λείπει λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος Αὐτῷ "ἐν Ἀμφινόμῳ." [infrà *ver.* 95.] *Euſtath.*

Ver. 94. Δοῦπησεν δὲ.] Vide ad *Il.* δ', 455 et 504.

Ver. 97. ——ἐλάσσαι.] Πλατεῖ τῷ ξίφει πλῆξαι. *Schol.* Vide ad *ver.* 98.

Ver. 98. ——ἠὲ προπρηνέϊ τύψας.] Κατὰ στόμα τῷ ξίφει ὀρθὸς εἰς τὸ μπροσθεν μὴ ἀνατείνας, ἀλλὰ νύξας ὑπτίως· οἱ μὲν γὰρ νύττοντες, πλατὺ ἔχουσι τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλήττοντες, πλάγιον. *Schol.* Atqui hoc, ut opinor, potiùs dicere vult Poëta; nempè metuiſſe *Telemachum*, nequis ipſum, (dum ſe ad haſtam evellendam inclinaret,) aut enſe elevato palàm feriret, aut prono clàm configeret.

Ibid. ——προπρηνέϊ.] *Al.* προπρηνέα.

Ibid. ——τύψας.] MS à *Tho. Bentleio* collat. τύψῃ.

Ver. 99 Βῆ δὲ θέων.] *Al.* Βῆ δὲ θέειν.

Ver. 102. ——εὔχαλκον.] *Al.* ἐΰχαλκον. *Al.* πάγχαλκον.

Ver. 103. Αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι.] " *Ipſéque me* " *armis induam.*" Propria nimirùm hæc *vocis mediæ* ſignificatio. Vide ſuprà ad ί, 296; et ad *Il.* γ', 141.

Ver. 106. Οἶσε.] Vide ſuprà ad ὐ, 154.

Ibid. ——ἀμύνεσθαι.] *Al.* ἀμύναεσθαι· ut infrà *ver.* 116: notante *Barneſio*.

Ver.

Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
Ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δοῦρα δ' ὀκτὼ,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσατο χαλκόν·
Ὣς δ' αὕτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλὰ,
Ἕστασαν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην.
Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύναλ ἔσαν ἰοὶ,
Τόφρα μνησήρων ἕνα γ' αἰεὶ ὃς ἐνὶ οἴκῳ
Βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
Τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Ἔκλιν' ἑστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐΰτυκτον ἔθηκεν
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·

Sic dixit: Telemachus autem dilecto obedivit patri.
Perrexit verò ire ad-thalamum, ubi ei inclyta arma jacebant:
Indè quatuor quidem scuta desumpsit, hastásque octo,
Et quatuor galeas æratas setis-equinis-densas:
Ivitque ferens; valdè autem citò charum ad patrem pervenit.
Ipse verò primùm circum corpus sibi-induit æs:
Sic autem paritèr famuli sibi-induerunt arma pulchra;
Steterúntque circum Ulyssem prudentem, versutum.
At ille, quamdiù quidem ipsi ad-propugnandum aderant sagittæ,
Tamdiù procorum unum utique semper suâ in domo
Percutiebat collimans: illi verò conferti cadebant.
At postquam defecerunt sagittæ jaculantem regem,
Arcum quidem ad postem benè-fundatæ domûs
Inclinavit ut-staret, ad parietes collucentes:
Ipse verò circum humeros scutum posuit quadruplex;
Capitique forti galeam fabrefactam imposuit
Setis-equinis-comantem; terribilitèr autem crista desuper nutabat:
Sumpsit porrò validas hastas duas munitas ære.
Posticum verò quoddam erat benè-structo in pariete;

Ver. 109. Βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι.] Ita ex utrâque *Eustathii* editione restituit *Barnesius*; cumque eo facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Ita infrà *ver.* 161, Βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος. Vulgati hîc habent θάλαμον, ὅθι.

Ver. 110. ——σάκε' ἔξελε.] *Al.* σάκε' εἵλετο.

Ver. 113. ——δύσατο.] *Al.* δύσετο. Vide ad *Il.* β', 35; et ε', 109.

Ver. 116. ——ἀμύναλ.] Apud *Eustathium* in commentario, ἀμύνιαλ. Ut suprà *ver.* 106.

Ver. 118. ——ἀγχιστῖνοι.] *Al.* ἀγχιστῆνοι, et ἀγχησῖνοι.

Ver. 121. Ἔκλιν' ἑστάμεναι.] Ita edidit *Barnesius*; atque ita legit MS à *Tho. Bentleio* collat. Rectè. Quod enim hoc in loco habent Vulgati, Ἔκλινεν ἑστάμεναι, ferri non potest. Quippe κλίνω (uti et annotavit *Barnesius*,) in *Præsenti*, *Imperfecto*, *et Aoristo primo*, ῑ semper producit. Vide ad *Il.* α', 309, 314 et 338; item ad ξ', 510. *Al.* Ἔκλινεν σταμεναι.

Ibid. ——πρὸς ἐνώπια.] Ἐνώπια λέγει τὰς ἀπεναντίον τῶν εἰσόδων τοίχους. *Eustath.*

Ver. 124. Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος.]

Æreæ caput fulgens, cristâque hirsutus equinâ.
Æn. X, 869.

Ver. 125. Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.] Similitèr apud *Virgilium*;

Bina manu lato crispans hastilia ferro.
Æn, I, 317; XII, 165.

——manúsque ambas jaculis oneravit acutis.
X, 868.

Ver. 126. Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν.] *Al.* Ὀρσορόκη, et Ὀρθοθύρη. Cæterùm hinc *Scholiastes* ad *Euripidis Medeam*, *ver.* 134, vocem ἀμφίπυλον ita exponit; τὸ ἔχον δύο πύλας καὶ εἰσόδους, μίαν μὲν τὴν αὐθεντικὴν, ἑτέραν δὲ, ἣν Ὅμηρος λέγει Ὀρσοθύρην. Porrò de hoc loco ita *Eustathius*; Ὀρσοθύρη ἐνταῦθα παρὰ τῷ Ποιητῇ, θύρα τις ἐπίσημος, ὑψηλοτέραν πρόσταξιν ἔχουσα, εἰς ἣν ἐκ οἴου τε ἦν ἀνελθεῖν τινα μὴ διὰ κλίμακος ἴσως ἢ ἄλλως πως ἀναβάσαντα καὶ ἀναβορόντα εἰς αὐτήν· ἄθεν καὶ Ὀρσοθύρη ἐκαλεῖτο, ἤγουν θύρα εἰς ἣν ὄρνυταί τις, θέλων ἰδεῖν ἐκεῖθεν.——Τινὲς δὲ τὴν Ὀρσοθύραν ἐκτομώδη θύραν ἡρμήνευσαν, δι' ἧς εἰς ὑπερῷον ἀναβαίνουσι, ὀρνύοντες ἐπ' αὐτῆς. Εἴη δὲ ἂν αὐτη ὅποια ἡ καταῤῥάσσουσα κλιμάκων ἄνω, καὶ δι' αὐτὸ λεγομένη κοινῶς καταῤῥάκτης. Τίνες μέντοι τὴν Ὁμηρικὴν ταύτην σοφίζονται τινες εὐγενίας ἐκ δεξιῶν εἶναι τῷ Ὀδυσσεῖ ἱσταμένῳ ἐπὶ τῇ φλιᾷς καὶ τεξεύοντι, ὅταν ἔν τινι διαχάρᾳ τῷ τοίχῳ γενηται τοῦ. Ἔφερε δὲ ἡ τοιαύτη Ὀρσοθύρη τὸν ἀνελθόντα εἰς αὐτὴν ἐπὶ τὰς μεσοτέρους θύρας τῆς αὐλῆς, ἃς τὰς πύλας δισ-

μοῦ

Ἀκρότατον δὲ παρ' ὁδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
Ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;
Τῷ κε τάχ' ὔστατος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
Οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
Καί κ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστις ἄλκιμος εἴη.
Ἀλλ' ἄγετ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γὰρ, (οἴομαι,) ἠδέ που ἄλλῃ
Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.
Ὡς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,

Extremum autem ad limen benè-fundatæ domûs
Erat via in angiportum, tabulæ verò *illam* continebant benè-aptatæ:
Hanc autem Ulyſſes cuſtodire juſſit nobilem ſubulcum,
Stantem prope ipſam: unus verò ſolus erat aditus.
Illis autem Ageläus dixit, verbum omnibus promulgans;
" O amici, nonne jam aliquis ad poſticum aſcendat,
" Et dicat populis? clamórque citiſſimè fiat?
" Eò citò hic vir nunc ultimò ſagittaverit.
Hunc autem rursùs allocutus eſt Melanthius, cuſtos caprarum;
" Nullo modo licet, Agelaë Jovis-alumne: propè enim valdè
" Aulæ pulchræ fores, et anguſtum os angiporti;
" Et unus omnes arceret vir, qui ſcilicèt ſtrenuus eſſet.
" Sed agite, vobis arma afferam, ad-armandum,
" Ex thalamo: intùs enim, (puto,) neque uſquam alibi
" Arma depoſuerunt Ulyſſes et illuſtris filius.
Sic locutus, aſcendebat Melanthius, cuſtos caprarum,
In thalamum Ulyſſis, ſuper ſcalas domûs:
Indè duodecim quidem ſcuta deſumpſit, totidémque haſtas,

μῶν βιβλίνῳ Φιλοίτιος ἐπέδησε, [ſuprà Φ', 391;] κὴ ἐπὶ λαῦραν, τετίσι δημοσίαν στενωπόν Ubi et de hâc re plura. *Scholiaſtes* portam hanc in thalamum, ubi arma repoſita erant, ducere exiſtimat. Ἐν τῷ τῆ οἴκῃ ἐναντίῳ τοίχῳ (inquit) θύρα ἦν, δι' ἧς εἰς τὸν θάλαμον ἀναβῆναι, ἔνθα τὰ ὅπλα ἔκειτο· εἶπεν δὲ ὅτως, ἐπεὶ ὑψηλοτέρα ἦν, ἐφ' ᾗ ἦν ὁρᾶσαι κὴ ἀναθορεῖν. Verùm ſi in thalamum duxiſſet porta hæc, quam *Ulyſſis* juſſu cuſtodiebat Subulcus, (*ver.* 129,) adeò ut eâ viâ nullo modo egrediendum eſſe fateretur *Melanthius*, (*ver.* 136;) non ſtatim deinceps ſubjeciſſet ille conſilium armorum è thalamo petendorum, (*ver.* 139;) ſed potiùs thalamum aliâ quâdam viâ adeundum monuiſſet. Vide et infrà ad *ver.* 142.

Ibid. —— ἐϋδμήτῳ οἰκὶ τοίχῳ.] In nonnullis legitur, notante *Barneſio*, ἐϋτμήτῳ. Minùs rectè. Vide ſuprà ad *ver.* 24.

Ver. 128. —— λαύρην.] Στενὴν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι κὴ φέρονται, οἱονεὶ ἄμφοδον. *Schol.* et *Euſtath.*

Ibid. —— εὖ ἀραρυῖαι.] *Al.* ἔντος ἔασαι· et ἔνδον ἔασαι notante *Euſtathio.*

Ver. 130. —— μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.] Ἔξοδος· ἦν δὲ ἑνὸς μόνου ἔξοδος ἐν τῷ ἀντικρὺς τῆ εἰσόδῳ τοίχῳ τῆ ἀνδρῶνος· ἐν τῇ δεξιᾷ γωνίᾳ ἦν ὀρσοθύρα, ἥτις εἰς τὴν λαύραν ἔφερεν· ἡ δὲ λαύρα στενωπός ἐστι παρακείμενος ἐξ-

ωθεν τῆ ἐν δεξιᾷ τοίχῳ, ἐν ᾧ κὴ ὁ θάλαμος, ἔχ ὁ Πηνελόπης, ἀλλ' ἐν ᾧ τὰ ὅπλα ἔκειτο· αὕτη δὲ ἡ λαύρα ἔξοδον ὡς εἰς τὸ πρόδομον εἶχεν· ἑνὸς δὲ ἦν ἔξοδος Ὀρσοθύρα. *Schol.* Vide autem ſuprà ad *ver.* 126.

Ver. 131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν.] In veterum Exemplarium nonnullis legitur hîc (notante *Barneſio,*) Τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν· ut pronuntietur ſcilicèt Ἄγελως Cumque his facit et MS à *Theo. Bentleio* collatus.

Ver. 133. Καὶ εἴποι] *Al.* Καδ δ' εἴποι.

Ver. 134. —— τοξάσσαιτο.] Vide ſuprà ad *ver.* 72.

Ver. 137. —— ἀργαλέον στόμα λαύρης.] Ἦγεν ὁ πρὸς τὴν ὀρσοθύρᾳ ἄγων στενωπός. *Euſtath.*

Ver. 142. Ὡς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος.] Ἐν τούτοις δέ φασιν οἱ Παλαιοὶ κὴ ἑτέραν ὀρσοθυρᾳ εἶναι, δι' ἧς ἀνελθὼν εἰς τὸ ὑπερῷον Μελάνθιος, ἀνείλετο τὰ ὅπλα. *Euſtath.*

Ver. 143. —— ἀνὰ ῥῶγας.] Ῥήγματα, [Ita *Barneſius* ex MS, pro vulgato Ῥήματα,] θυρίδας ἢ τὰς τῆ οἰκίας ὑπερῴας διόδους. *Schol.* Οἱ δὲ, τὰς ἀναβάσεις, ἀπὸ τῆ διεξάναι. *Etymolog. Magn.* ad voces, Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο. *Al.* ἀναῤῥῶγας.

Ver. 144. Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξε, &c.] Fuerunt qui *Homerum* hîc reprehenderint, tot arma ab uno homine ferri non poſſe contendentes. Eandémque ob

Καὶ τόσσας κωνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἴμμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὡς ἀμφιβαλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
Μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νῶϊν ἐποτρύνῃ πόλεμον κακόν, ἠὲ Μελανθεύς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, (οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος,) ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
Καὶ φράσαι, εἴτις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἢ τάδε ῥέζῃ,
Ἦ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθεύς, τόν περ ὀΐω.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Κεῖνος δ' αὖτ' ἀίδηλος ἀνὴρ, ὃν ὀϊόμεθ' αὐτοὶ,
Ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
Ἦ μιν ἀποκτείνω, αἴ κεν κρείσσων γε γένωμαι·
Ἦέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
Πολλὰς, ὅσσας ὅτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Et tot galeas æratas ſetis-equinis-denſas:
Perrexit verò ire, valdéque citò ferens procis dedit.
Et tunc Ulyſſis ſoluta ſunt genua et charum cor,
Ut circumponentes-ſibi vidit arma, manibúſque haſtas
Longas vibrantes; magnum autem ipſi apparebat opus.
Statim verò Telemachum verbis alatis allocutus eſt;
" Telemache, certè omninò jam aliqua in ædibus mulierum
" In nos concitat bellum malum, vel Melanthius.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" O pater, ipſe ego hoc peccavi, (neque quiſquam alius
" Reus;) qui thalami januam compactam
" Reliqui reclinatam: horum verò ſpeculator erat melior.
" Sed ito, nobilis Eumæë, januam claude thalami,
" Et obſerva, ſiqua ſit mulierum, quæ hæc faciat;
" An filius Dolii, Melanthius; quem quidem puto.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Ivit autem iterùm ad-thalamum Melanthius, cuſtos caprarum,
Allaturus arma pulchra: animadvertit verò nobilis ſubulcus;
Statimque Ulyſſem alloquebatur propè exiſtentem;
" Generoſe Laërtiade, ſolers Ulyſſes,
" Ille utique rursùs pernicioſus vir, quem putamus ipſi,
" Proficiſcitur in thalamum; tu verò mihi explicitum dic,
" An ipſum interficiam, ſi quidem ſuperior fuero;
" An tibi huc ducam; ut injurias luat
" Multas, quotquot hic molitus eſt tuâ in domo.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;

ob cauſam locum hunc ab *Ariſtarcho* repudiatum teſtatur *Euſtathius*. Σημείωσαι δὲ ὡς ὅτι τὸ περὶ τὴν δώδεκα σακέων καὶ τὸ ἐφεξῆς, Ἀρίσταρχος ἀθετήσας κεχίακεν, ἀδύνατον εἶναι εἰκὸν τοσαῦτα βαστάσαι ἄνθρωπον. D^na *Dacier* autem et *Barneſius Melanthium* arma hæc non omnia ſimul, ſed pluribus ſubindè vicibus, thalamo extuliſſe intelligunt; idque confirmari exiſtimant ex *ver.* 161, 183, 184 infrà, ubi idem *Melanthius* thalamum iterùm adiiſſe, unámque tantùm galeam et unum ſcutum exportare dicitur.

Ver. 148. —— χερσὶ δὲ.] *Al.* χερσί τε.

Ver. 152. Νῶϊν.] Apud *Euſtathium*, Ἡμῖν.

Ver. 154. —— αὐτὸς ἐγὼ τόδε ἤμβροτον.] Ἐμμελὴς δὲ καὶ χαρίεις ὁ λήθω τινὰ καθ' αὑτὸν λέγων, ἢ ἄγνοιαν, ἢ φιλοτιμίαν. *Plutarch. de Sui Laude.*

Ver. 156. —— ἀγκλίνας.] Vide ſuprà ad *ver.* 121; item ad *Il.* α, 309, 338.

Ver. 157. —— δῖ'.] *Al.* δή.

Ver. 165. —— ἀίδηλος ἀνὴρ.] Vide ſuprà ad π', 29.

Ver. 167. —— κρείσσων γε.] *Al.* κρείσσων τε.

Ver. 168. —— ἀποτίσῃ.] Vide ſuprà ad *ver.* 64; et ad *Il.* χ', 19, 20.

Ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
Σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκθῆσαι ὄπισθε·
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῦ πειρήναντες,
Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῦ μάλα μὺ κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα·
Τὼ δ' ἔσαν ἑκάτερθε θυρὸς σταθμοῖσι μένοντε.
Εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ,

" Sanè ego et Telemachus procos eximios
" Continebimus intra ædes, quantumvis incitatos:
" Vos verò retortis pedibus et manibus desuper,
" In thalamum conjicite; fores autem astringite ponè;
" Catenam verò plexam ex ipso ubi-nexueritis,
" Columnam in altam trahite, et admovete trabibus;
" Ut diù vivus manens, graves dolores patiatur.
Sic dixit: illi verò ei omninò quidem auscultârunt, et paruerunt:
Perrexerunt autem ire in thalamum; latuerunt verò ipsū intùs existentē.
Sanè ille quidem in thalami recessu arma quærebat:
Hi verò steterunt utrinque ad postes manentes.
Quandò super limen ibat Melanthius custos caprarum,
Alterâ quidem manu ferens pulchram galeam,
Alterâ verò scutum latum, antiquum, fœdatum situ,

Ver. 174. ——σανίδας δ' ἐκθῆσαι ὄπισθε.] Τὸ ἐξῆς, σφῶϊν ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας, εἰς θάλαμον ἐμβάλλετε· σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐπ' αὐτῦ πειρήναντε, ἀνὰ κίονα ὑψηλὴν ἐρύσατε, σανίδας δ' ἐκθήσατε, ἢ ὄπισθεν κλείσατε τὰς θύρας μὴ ταῦτα. *Schol.* Similitèr *Eustathius*; Ἰσέον δὲ καὶ ὅτι τὸ " σανίδας ἐκθῆσαι ὄπισθεν," ὑστερολογικῶς κεῖται, ἦγουν κατὰ τρόπον πρωθύστερον· ἐκ γὰρ μὴ τὸ σανίδας ἐκθῆσαι, τυτέστι θύρας, κρεμώνυται ὁ Μελανθεὺς, ἀλλὰ στρεφθεὶς χεῖρας καὶ πόδας, ἓ σειρᾷ ἐκδεθεὶς, ἀπαιωρεῖται· καὶ ἕτως αἱ σανίδες ἐκδίονται.——Διὸ καὶ πάντα ποιήσαντες οἱ θεῖοι, θύρῃσι ἐπέθεντο φαεινὴν· ὡς ἂν τῇ συμπληρώσει τῦ διηγήματος (*ver.* 201,) ὁ Ποιητὴς φησίν. Aliam autem posteà explicationem affert; Ἰσέον δὲ ὅτι εὑρόντες τινὲς παρὰ Ἡροδότῳ κείμενον τὸ, ζῶντα τ' δεῖνα πρὸς σανίδα διεπατ]άλουσαν, ἐδιάσαντο καὶταῦθα ὅμοιόν τι νοῆσαι καὶ ἐπὶ τῦ, " σανίδας " δ' ἐκθῆσαι ὄπισθεν·" οὐκ εὐοδῦται δὲ τοῖς ἕτω νοῦσιν ὁ λόγος, ἀλλὰ κρεῖττόν ἐστι νοεῖν ἁπλούστερον αὐτὸ ἀντὶ τῦ, τὰς θύρας κλείσαντες, ἐκθῆσαι αὐτὰς μὴ ταῦτα. Cæterùm quidni, servato proprio et simplici verborum ordine, jubere intelligatur *Ulysses*; *Melanthio* in thalamum tracto, fores primùm occludi, nequis ipsos ingressus impediret; ipsúmque deinceps ex trabe suspendi?

Ver. 175. ——πειρήναντες.] *Al.* πειρήναντε. Ut ἀποστρέψαντε, *ver.* 173, 190; et μένοντε *ver.* 181. Sed et πειρήναντες rectè dicitur. Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver. 176. Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι.]

Et nodum informis leti trabe nectit ab altâ.

Æn. XII, 603.

Ver. 177. Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.] Τὸ δὲ, " ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, ἄλγεα πάσχῃ," δηλοῖ, τοῖς κακοπραγοῦσιν ἀγαθὸν ὡς ἂν κακοῖς εἶναι τὸ ἀπαλλάττεσθαι τῦ βίυ τάχιον· ὡς τό γε χαλεπὰ ἐπὶ πολὺ παθεῖν ζῶντα, οἰκτιστόν ἐστι. *Eustath.* Haud dissimiliter *Suetonius* de *Tiberio*, notante *Barnesio*: " Mori volentibus, vis adhibita vivendi. Nam mortem adeò leve supplicium putabat, [*Tiberius*;] ut cùm audîsset unum ex reis, *Carnulium* nomine, anticipâsse eam, exclamaverit; *Carnulius me evasit*. Et in recognoscendis custodiis, precanti cuidam pœnæ maturitatem respondit; *Nondum tecum in gratiam redii*." *Sueton. Tiber. cap.* 61.

Ver. 179. Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον.] Ita ex Exemplaribus nonnullis restituit *Barnesius*. Rectè, ut videtur. Alii hîc habent, Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· Quod de *Melanthio* accipiendum est. Verùm ut de Servis *Eumæo* et *Philætio* intelligatur hoc, postulant sequentia λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα &c; et *Melanthius* thalamum jamjam (uti notavit *Barnesius*) conscendisse dicitur, suprà *ver.* 161, 166. Porrò etsi in utrâque *Eustathii* Editione malè editum sit, ut in Vulgatis, Βῆ δ' ἴμεν· ipse tamen cum *Barnesio* legisse videtur Βὰν δ' ἴμεν· Ita enim in commentario exponit; Καὶ αὐτοὶ εὐθὺς ἐλθόντες εἰς θάλαμον, ἔλαθον τ' Μελάνθιον.

Ibid. ——λαθέτην δέ μιν.] In nonnullis scribitur, teste *Barnesio*, λαθέτην δέ μιν. Sed, uti et ipse notat, minùs rectè. Nondum enim prehensum *Melanthium* liquet ex sequentibus, Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο—— Τὼ δ' ἔσαν ἑκάτερθε &c.

Ibid. et *ver.* 198. ——λαθέτην——Λήσει.] Vide suprà ad λ', 101.

Ver. 184. ——ἄζῃ.] Εὐρᾶτι, ἢ ξηρασίᾳ. *Schol.*

Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κυρίζων φορέεσκε·
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
Κυρίξ· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερὲς, ὡς ἐκέλευσεν
Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήναντες,
Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Νῦν μὴ δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
Οὐδέ σέ γ' ἠριγένεια παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
Αἶγας μνηστῆρσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.
Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταθεὶς ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ.
Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ἐπιθέντε φαεινὴν,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτεω·
Ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν· οἱ μὲν ἐπ' οὐδῷ,
Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,

Laërtis heroïs, quod juvenis *is* gesta bat;
Tunc sanè jamdudùm jacuerat; suturæ autem dissolutæ erant lororum:
Illi utique deindè adorti prehenderunt, traxerúntque ipsum intrò
Per-capillos; in pavimento verò humi dejecerunt dolentem corde.
Pedes autem manúsque colligaverunt acerbo vinculo,
Benè admodùm retortos penitùs; sicut jussit
Filius Laërtis multa-passus nobilis Ulysses.
Catenam verò plexam ex ipso ubi-nexuerant,
Columnam in altam traxerunt, admoverúntque trabibus.
Eum autem asperè-deridens allocutus es, Eumæe subulce;
" Nunc quidem demùm prorsùs omninò, Melanthî, nocte vigilabis,
" Lecto in molli decumbens, uti te decet;
" Neque te sanè aurora ab Oceani fluentis
" Latebit adveniens aureo-solio, quandò adduces
" Capras procis in domo, ad convivium apparandum.
Sic is quidem illic relictus est, extensus pernicioso in vinculo.
Illi autem arma induti, januâque occlusâ splendidâ,
Iverunt ad Ulyssem prudentem, versutum:
Ibi robur spirantes astiterunt: hi quidem super limen,
Quatuor; illi autem intra ædes multique et eximii.
His autem propè filia Jovis advenit Minerva,

Ver. 187. Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ'.] *Barnesius* edidit, legendúmque contendit, Τάδ' ἄρ'· quòd " nondum " Sensus fit completus." Sed vide ad *Il.* ά, 57.

Ibid. ——ἔρυσάν τέ μιν εἴσω Κυρίξ.] Τὸ δὲ " κυρίξ," τὸ ἅπαξ μὲν παρ' Ὁμήρῳ ῥηθέντων ἐστὶ καὶ αὐτόθηλοῖ δὲ, κατὰ τὺς Παλαιὺς, το νεανικῶς καὶ γίνεται ἀπὸ τῦ ὡς ἐῤῥέθη (*ver.* 185,) κυρίζειν, ὃ μέλλων δωρικὸς, κυρίζω, καὶ ἐξ αὐτῦ κυρίξ, τὸ ἀνδρείως, καὶ ὡς πρέπει κύρεις. Καὶ ἕτω μέν φησιν ὁ Κράτης· Ἀρίσταρχος δὲ ἀντὶ τῦ ἐπιλαβομένυς τῆ κόμης· ἵνα ᾖ κατ' αὐτὸν, τὸ Κυρίξ ἀντὶ τῦ ἀπὸ τῆ κεφαλῆς. *Eustath.* Quæ posterior videtur potior interpretatio.

Ver. 188. ——ἀχνύμενον κῆρ.] Editiones nonnullæ, notante *Barnesio*, hîc legunt ἀχνύμενοι κῆρ. Sed minùs rectè.

Ver. 190. ——ἐκέλευσεν.] *Al.* ἐκέλευεν.

Ver. 192. ——πειρήναντες.] Vide suprà ad *ver.* 175.

Ver. 195. Νῦν μὴν δὴ μάλα πάγχυ &c.] Ἔστι δέ τι εἶδος Εἰρωνείας καὶ ὁ Σαρκασμὸς, ἐπειδάν τις ἀφ' ἧ τὸ ἐναντίον ὑπονοῆσαι τυὶ, μεταποιῆται μισθάματος——. Τύτοις παραπλησίως ἔχει καὶ ἡ Ἀλληγορία, ἅπερ ἕτερον δι' ἑτέρυ παρίστησιν· οἷόν ἐστι τῦτο, " Νῦν μὲν δὴ μάλα " πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις, Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ " καταλέγμενος, ὡς ἐπέοικε·" τ' ἦ ἐν ἀσμοῖς ὄντα καὶ ἀνηρτημένον, ἐν κοίτῃ ἀπαλῇ ὑπνώσειν λέγει. *Dionys. Halicarn.* περὶ τ' Ὁμήρυ ποιήσεως, § 8, *sub fine.*

Ver. 196. ——ὡς σε ἔοικεν.] Apud *Dionysium*, loco jam citato, ὡς ἐπέοικε.

Ver. 200. ——ἐνὶ δεσμῷ.] *Al.* ὑπὸ δεσμῷ.

Ver. 201. ——θύρην τ' ἐπιθέντε.] *Al.* θύρῃ ἐπιθέντε.

Ver. 203. ——ἐφέσασαν.] *Eustathius* vocem hanc ex ἐφεσήεισαν contractam vult. Καὶ ὅρα (inquit) τὸ " ἐφέσασαν" ἐστὶ ἀπὸ τῦ ἵζω, ἔσησαν, (ὃ ἦν ἂν ἐθασύνετο·) ἀλλὰ ἀπὸ τῦ ἐφεσήεισαν, κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τῦ η εἰς α. Sed vide ad *Il.* μ', 55.

Ver. 205. ——ἦλθεν Ἀθήνη.] Ἀθηνᾶ,——πλατυνομένη μὲν μυθικῶς, νοεμένη δὲ κατὰ νῦν ἀλληγορικῶς παρεῖναι τῷ Ὀδυσσεῖ, ἐμφρόνως πάντα ποιοῦντι. *Eustath.* Vide ad *Il.* ά, 194; et ή, 29, 34.

Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·
Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν, μνῆσαι δ' ἑταίροιο φίλοιο,
Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
Ὣς ἔφατ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην.
Μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Πρῶτος τὼ γ' ἐνένιπτε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς,
Μνηστῆρσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ·
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
Ὁππότε κεν τύτυς κτέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱὸν,
Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς
Ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτῷ κράατι τίσεις.
Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
Κτήματ', ὁπόσσα τοι ἐστὶ, τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι,
Τοῖσιν Ὀδυσσῆϊ μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας,
Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κτλ' ἄστυ πολεύειν.
Ὣς φάθ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
Νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Mentori assimilata tum corpore, tum etiam voce.
Hanc verò Ulysses gaudebat conspicatus, et verbum dixit;
" Mentor, propulsa malum, memórque esto socii dilecti,
" Qui te benè sæpè-faciebam: eâdem-ætate autem mecum es.
Sic dixit, suspicans populorum-concitatricem esse Minervam.
Proci verò ex-alterâ-parte increpabant in ædibus:
Primus hanc utique objurgabat Damastorides Agelaus;
" Mentor, nè tibi verbis persuadeat Ulysses,
" Procos ut-oppugnes, auxiliêrisque sibi ipsi:
" Sic enim nostrum consilium perfectum-iri puto:
" Quandò hos interfecerimus, patrem atque etiam filium,
" Cum iis et tù posteà interficiêris; qualia cogitas
" Facere in ædibus: tuo verò ipsius capite lues.
" At postquam vestras vires abstulerimus ære;
" Possessiones, quotquot tibi sunt, quæque intùs, et quæ foris,
" Cum ipsis Ulyssis commiscebimus; neque tibi filios
" Vivere in ædibus sinemus, neque filias,
" Neque uxorem honestam Ithacæ in urbe versari.
Sic dixit: Minerva verò irata est ex corde magis;
Objurgavitque Ulyssem iratis verbis;

Ver. 208. ——ἄμυνον ἀρὴν.] Observat *Eustathius* voces ἀρὴ, ἀράομαι, eorúmque derivata, *primam* apud *Homerum* producere. Nempè in commentario ad *Iliad.* ί, 31; Τὸ "ἀρᾶσθαι" (inquit) καὶ ἡ "ἀρὰ"—— φύσει ἐκτείνουσι τὸ ἐν αὐτοῖς ἀρκτικὸν α· ὡς δῆλον καὶ ἐκ τῆ (*Iliad.* ά, 94,) "Ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆ-"ρος·" καὶ ἐκ τῆ (ί, 456,) "Θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπα-"ρὰς." Et alibi, citante *Barnesio*; Τὴν ἀρὴν ἐπὶ ἱκετείας καὶ βλάβης λέγεσθαι, καὶ ὅτι φύσει μακρὰν ἔχει τὴν ἄρχουσαν· ὡς, [*Il.* ό, 598,] "Θέτιδος ἐξαίσιον ἀ-"ρήν." Atque hinc dubitat *Barnesius* annon hoc loco scribendum sit ἄρλω pro ἄρια. Cui quidem lectioni nonnihil favet quod occurrit, *Il.* ξ, 485, ——ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι. Observat autem deindè *Barnesius* voces ἀρὴν, ἀρῆς, alibi apud *Homerum* occurrere *priore* correptâ: *Iliad.* σ', 100; *Odyss.* ρ', 538. Immò, (id quod neque ab *Eustathio* neque à *Barnesio* notatum est,) quoties βλάβλω, *damnum*, ut hoc in loco, significant hæ voces; *priorem* semper corripiunt. Undè verisimile videtur aliâ eas esse ab origine ac vox ἀρὰ, *supplicatio*, quæ *primam* semper producit. Vide *Iliad.* μ, 334; π', 512; ώ, 489; ό, 378; ψ', 199; *Odyss.* δ', 767. Vide etiam *Porphyrium*, *Quæst. Homeric.* 18. Cæterùm quod in versione hîc habet *Barnesius*, " *Assiste nobis in bello*;" ferri, ut opinor, omninò nequit.

Ver. 209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον.] Ita *Henricus Stephanus*, eúmque secutus *Barnesius*. Atque hanc potiorem lectionem contendit *Ritterhusius*, *de interpretatione quorundam locorum Oppiani*, *ad Cyneg.* I, 36. *Al.* Ὅσσ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον. Quæ nec mala Lectio. Cæterùm Versiones *Didymi et Stephani* vocem ῥέζεσκον hoc in loco reddunt "*Sacrificavi*." Sed, uti notavit *Barnesius*, minùs rectè.

Ibid. ——ὁμηλικίη.] Ita *Barnesius*. *Vulgg.* ὁμηλικίη.

Ver. 210. Ὣς ἔφατ', οἰόμενος.] *Al.* Ὣς φάτ', οἰόμενος.

Ver. 216. ——κτέομεν.] *Al.* κτέωμεν. Quod pronuntiandum κτῶμεν.

Ver. 221. Τοῖσιν.] *Al.* Τοῖσι δ'.

Ver. 222. ——ἐάσομεν.] Vide ad *Il.* δ', 42.

Ver. 225, 226, 227. Νείκεσσεν δ'—— Οὐκέτι σοί γ'——, Οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἐλένῃ.]

Hîc gravis Entellum dictis castigat Acestes——;
Entelle, heroüm quondam fortissime frustrà,

Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκὴ,
Οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ, εὐπατερείῃ,
Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δῃοτῆτι·
Σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήματ' ἱκάνεις,
Ἄρτα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵζανε, καὶ ἴδε ἔργον,
Ὅφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
Ἦ ῥα· καὶ οὔπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,
Ἠμὺ Ὀδυσσῆος, ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
Ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντλῳ.
Μνηστῆρας δ' ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρύνομός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
Οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, θοῇ τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.

"Non ampliùs tibi utiq; Ulyſſes, robur integrum, neq; ulla fortitudo,
"Qualis, quandò pro Helenâ candidâ-ulnis, nobili-patre-natâ,
"Novem-annis cum Trojanis pugnabas aſſiduè ſemper:
"Multos autem viros interfeciſti in gravi pugnâ;
"Tuóque capta eſt conſilio Priami urbs viis-ſpatioſa.
"Quomodo demùm nunc, quum tuas ædes et poſſeſſiones adveniſti,
"Contrà procos mollitèr-ceſſas fortis eſſe?
"Sed age huc, amice, juxta me ſta, et vide opus,
"Ut videas, qualis tibi inter viros inimicos
"Mentor Alcimides ad beneficia rependenda.
Dixit utique; et nondum prorsùs dabat variabilem victoriam;
Sed adhuc ſanè robúrque et fortitudinem experiebatur,
Et Ulyſſis, et filii glorioſi.
Ipſa verò ſplendidæ ſuper domûs tectum
Sedit impetu-ſurſùm-facto, hirundini ſimilis aſpectu.
Procos autem concitabat Damaſtoridès Agelæus,
Eurynomúſque, et Amphimedon, Demoptolemúſque,
Piſandérque Polyctorides, Pólybúſque prudens:
Hi enim procorum virtute erant longè optimi,
Quotquot adhuc vivebant, et de animabus pugnabant:
Cæteros autem jam domuerat arcus, et crebræ ſagittæ.

——— ubi fama per omnem
Trinacriam, et ſpolia illa tuis pendentia tectis?
Æn. V, 387, 389, 392.

Ver. 227. Οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ.] Ἐν δὲ τῷ περὶ Ἑλένης καὶ Τρώων καὶ ἀλώσεως Ἰλίου, ὅρα ὅτι τε πάλιν ἐπιτηδείως ὁ Ποιητὴς Τρωϊκαῖς ἱστορίαις παραρτύει τὴν τ' Ὀδυσσείας ἀφήλειαν. *Euſtath.*

Ibid. ——λευκωλένῳ.] Sic apud *Virgilium*;
——— niveis ——— Diva lacertis.
Æn. VIII, 387.

Ver. 230. Σῇ ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.] Προκατασκευάσει δὲ αὐτῷ [Ὀδυσσεῖ] ὁ Ποιητὴς τὴν τ' Ἰλίου πόρθησιν, ὡς ὀψέ ποτε τῷ Ὀδυσσέως ἐπινοήσαντος τὴν τοῦ δουρείου ἵππου κατασκδὴν, ὃ εἰσαχθέντος, ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος. *Schol.* ad *Iliad.* β', 278. Ubi hunc verſum citat iſto modo;
Σῇ δ' ἥλω βουλῇ ἄεσυ Πριάμοιο ἄνακτος.
Porrò hinc *Ulyſſi* præcipuè tribuitur Epitheton πολύπορθος. Ut *Euſtathius*; Φαίνεται δὲ νῦν καὶ πολύπορθος ὁ Ὀδυσσεὺς, ἔπερ βουλῇ, τῇ κατὰ τὸ δούρειον ἵππον, ἡ Τροία ἥλω. Vide ad *Il.* β', 278. Cæterùm *Porphyrius*, *Quæſt. Homeric.* I, vocem βουλῇ hoc in loco alitèr interpretatur: Καὶ ἡ βουλὴ δὲ, (inquit,) οἷον βολή τις· ὅθεν ἔφη, "Σῇ δ' ἥλω βουλῇ θεός;" ὡς εἰ ἔφη, τοῖς σοῖς ὅπλοις, ἢ βέλεσι. Eadémque ferè verba affert *Scholiaſtes* ad β', 319 ſuprá. Verùm neque vox βουλὴ ullibi (ut opinor) iſto ſenſu uſurpatur; neque profectò ob *vires bellicoſas*, ſed ob *conſilia* et *ſolertiam* præcipuè celebratur *Ulyſſes*.

Ver. 231. ——σόν γε δόμον.] *Al.* σὸν δῆμον.

Ver. 232. ——ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι.] Νῦν, ἀπειλικῶς. *Schol.*

Ver. 239. ——ἀνὰ μεγάροιο.] *Al.* ὑπὲρ μεγάροιο.

Ver. 240. ——εἰκέλη.] Ita rectè edidit *Barneſius*; atque ita in Vulgatis ſcriptum occurrit ſuprà φ', 411. Alii hîc ἰκέλη· Quod *primam* corripit.

Ver. 245. ——περί τε ψυχέων.] Enuntiabatur ψυχῶν. Nam ψυχὴ *priorem* producit.

Ver.

Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔφπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
Ὦ φίλοι, ἤδη χήσῳ ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπλους·
Καὶ δή οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπών·
Οἱ δ' οἷοι λείπονθ' ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δήρατα μακρά·
Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσαι', αἴ κε πόθι Ζεὺς
Δῴῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Τῶν δ' ἄλλων ὀ κῆδος, ἐπὴν ὅτος γε πέσῃσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν,
Ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν φαθμὸν ἐϋφαθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρῃ πυκινῶς ἀραρυῖαν·
Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δήρατ' ἀλεύαντο μνηστῆρες,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
Ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεὺς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' αὖ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·

Illis verò Agelaus dixit, verbum omnibus promulgans;
" O amici, jam cohibebit vir hic manus indomitas:
" Atque jam ei Mentor quidem abiit inanes jactationes locutus;
" Hi autem soli relicti sunt in primis foribus.
" Ideò nunc nè simul omnes emittite hastas longas:
" Sed agite, sex primùm jaculamini, sicubi Jupiter
" Dederit Ulyssem percuti, et gloriam *nos* reportare.
" Cæterorum autem non sollicitudo, postquam hic utique ceciderit.
Sic dixit: illi verò proindè omnes jaculati sunt, sicut jussit,
Connixi; illa autem omnia irrita reddidit Minerva.
Eorum alius quidem postem benè fundatæ domûs
Percussit, alius autem januam firmitèr aptatam;
Alius verò parieti fraxinea hasta incidit ære-gravis.
At postquam hastas evitaverunt procorum,
His utique sermonem exordiebatur multa-passus nobilis Ulysses;
" O amici, jam quidem ego dicerem et nobis,
" Procorum in turbam ut jaculemur, qui cupiunt
" Nos interficere, præter priora mala.
Sic dixit: hi autem omnes jaculati sunt acutas hastas,
Ex-adverso collimantes: Demoptolemum quidem Ulysses,
Euryadem autem Telemachus, Elatum verò subulcus,
Pisandrum autem interfecit boûm bubulcus vir:
Hi quidem deindè simul omnes mordicùs prehenderunt immensum solum.
Proci verò recesserunt domûs in penetrale:

Ver. 247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν.] *Al.* Τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν· notante *Barnesio.* Vide suprà ad *ver.* 131.

Ver. 251. ——ἀφίετε.] *Al.* ἐφίετε. Vide et ad *Il.* π', 762.

Ver. 252. ——οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ'.] *Barnesius*, Versiones *Didymi* et *Stephani* secutus, reddit, " *In eum sex primùm jaculamini.*" Sed minùs rectè. Ad istum enim sensum, non *Dativo* Casui, sed *Genitivo* semper apud Poëtam jungitur vox ἀκοντίζω. Vide *Iliad.* ν', 516; ξ', 402; ρ', 608.

Ver. 256, 258. ——ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.——Βεβλήκει θύρῃσι.]

Excepêre auræ vulnus: Saturnia Juno
Detorsit veniens; portæque infigitur hasta.
Æn. IX, 745.

Ver. 261. Τοῖς ἄρα.] *Al.* Τοῖς δ' ἄρα.

Ver. 264. ——ἐπὶ προτέροισι κακοῖσι.] Ἤγουν, καίτοι αὐτοὶ προκατάρξαντες τῶν κακῶν. *Eustath.* Rectiùs autem et simpliciùs interpretêris cum *Barnesio* aliisque, " *præter priora mala.*"

Ver. 266. ——Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεὺς, Εὐρυάδην δ' &c.] Ὅτι τέσσαρσιν συναῦθα ἐφεξῆς ὀνόμασιν ἓν ῥῆμα ἐπήγαγεν, εἰπὼν πάνυ σωτόμως, ὅτως· Ὀδυσσεὺς μὲν τὸν δεῖνα· Τηλέμαχος δὲ τόνδε· συβώτης δὲ ἐκεῖνον· Φιλοίτιος δὲ ἄλλον ἔπεφνε· σπουδῇ πράξεως καὶ τὴν φράσιν σωφρονιζομένων. *Eustath.*

Ver. 269. ——ἄσπετον οὖδας.] Vide suprà ad ν', 395.

Ver. 270. ——ἀνεχώρησαν.] *Al.* ἀπ' ἐχώρησαν.

Ver.

Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια ῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν.
Ἀλλὰ δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχει μακρῷ
Ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπλατο, πίπτε δ' ἔραζε.
Τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
Ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
Βεβλήκει πρὸς σῆθος· ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·
Ὦ Πολυθερσίδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
Ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

In eos autem *illi* irruerunt, et è cadaveribus haſtas extraxerunt.
Rurſùs porrò proci jaculati ſunt acutas haſtas
Connixi: illa verò pleraque irrita reddidit Minerva.
Eorum alius quidem poſtem benè-fundatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmitèr aptatam;
Alîus verò parieti fraxinea-haſta incidit ære-gravis.
Amphimedon autem Telemacho percuſſit manum ad carpum
Strictim; extremam verò pellem læſit æs.
Cteſippus porrò Eumæum ſuper ſcutum haſtâ longâ
Humerum perſtrinxit; ea autem ſupervolavit, ceciditque humi.
Illi verò ex-alterâ-parte circum Ulyſſem prudentem, verſutum,
Procorum in turbam jaculati ſunt acutas haſtas:
Tunc denuò Eurydamanta percuſſit urbium-vaſtator Ulyſſes,
Amphimedonta autem Telemachus, Polybum verò ſubulcus;
Cteſippum autem deindè boûm bubulcus vir
Percuſſit ad pectus; et ſuper *eum* glorians allocutus eſt;
" O Polytherſide convitiorum-amans, nunquam omninò
" Obſequens ſtultitiæ magnificè loquere, ſed diis
" Sermonem committe; quoniam multò potentiores ſunt.
" Hoc tibi pro pede hoſpitale-munus, quem quondam dediſti
" Deo-pari Ulyſſi, per domum vaganti.
Dixit utique boûm cornibus-camurorum bubulcus: at Ulyſſes

Ver. 271. Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊξαν.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν. Quæ et potior videtur lectio.

Ver. 274, 275, 276. Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν &c.] Occurrunt hi tres verſus ſuprà *ver.* 257, 258, 259, iiſdem verbis. Διὸ (inquit *Euſtathius* in commentario ad iſtum locum) τινὲς ἀθέλησαν ἐκεῖνος (hoſce tres) ὡς ταυτολογοῦντας.

Ver. 275 et 286. Βεβλήκει.] Vide ad *Il.* ά, 37; et δ', 492.

Ver. 277. ——βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ Λίγδην.] Ὥστε ἀπιλίξαι, ὃ ἔσω ἐπιψαῦσαι ἐπιπολαίως μόνον τὴν ἔξωθεν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος. *Schol.* Similitèr *ver.* 279, 280; ——ἔγχει μακρῷ Ὦμον ἐπέγραψεν·
——deflexit partim *ſtringentia* corpus.
Æn. X, 331.
Tandem etiam magno *ſtrinxit* de corpore Turni.
Ibid. ver. 478.

Ver. 278. ——ἄκρην δὲ ῥινὸν.] Ita *Barneſius* et *Henricus Stephanus*. *Al.* ἄκρον δὲ ῥινόν.

Ver. 280. ——τὸ δ' ὑπέρπλατο.]
——ac tremebunda ſupervolat haſta.
Æn. X, 522.

Ver. 283. ——Εὐρυδάμαντα.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Εὐρυμέδοντα.

Ver. 287. ——Πολυθερσίδη.] *Al.* Πολυθερσιάδη.

Ver. 288. Εἴκων ἀφραδίης.] Vide ad *Il.* ό, 594.

Ibid. ——εἰπεῖν.] *Al.* εἰπέμεν.

Ibid. ——ἀλλὰ θεοῖσι Μῦθον ἐπιτρέψαι.]
Ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.
Euripid. Phœniſſ. ver. 712.

Ver. 290. Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον.] Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ "Τοῦτό σοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον" εἰς παροιμίαν ὕστερον ἔπεσεν, ἐπὶ τῶν ἀντὶ κακοῦ ἀπολαβόντων κακόν. *Euſtath.*

Ibid. ——ὅν ποτ' ἔδωκας Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ.] Suprà ύ, 299.

Ver.

Οὗτα Δαμαστορίδην αὐτοχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον ὗτα
Δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπλοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι,
Τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θοῇσι,
Ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,

Vulneravit Damaſtoridem cominùs haſtâ longâ:
Telemachus autem Euenoridem Leiocritum vulneravit
Haſtâ medio ventre, penitúſque æs tranſegit:
Cecidit verò *is* pronus, terrámque ferit totâ fronte.
Tunc demùm Minerva mortalibus exitioſam Ægida ſuſtulit
Altè ex faſtigio: eorum autem mentes perterritæ ſunt.
Ipſi verò trepidabant per domum, boves tanquam armentales,
Quas quidem pernix Aſilus adortus agitavit,
Tempore in verno, quandò dies longi ſunt.
Hi autem ficut vultures curvis-unguibus, aduncis-roſtris,
Ex montibus profecti avibus inſiliunt;
Hæ quidem in campo nubes timentes volitant:

Ver. 293. Οὗτα Δαμαστορίδην.] Ὅτι κ) ἐνταῦθα τὸ "ὗτα" κεῖται προπερισπάσμενον ἀφ' ὑποκοπὴν τὴν ἐκ τοῦ ὕτασεν, ὃ σημαίνει τὴν ἐξ ὑγιοῦς πληγήν. *Euſtath.* Vide ad *Il.* δ', 525.

Ibid. —— Δαμαστορίδην.] *Ageläum:* Vide *ver.* 241.

Ver. 297. —— φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν.] Nonnulli, notante *Barneſio*, hîc legerunt φθισίμβροτος ſcilicèt ut ad præcedentem Ἀθηναίη referatur. Sed, uti videtur, minùs rectè. Cæterùm de proſodiâ vocis, φθισίμβροτος, vide ad *Il.* ν', 339.

Ver. 298. —— ἐξ ὀροφῆς.] Apud *Euſtathium* in commentario, ἐκ κορυφῆς.

Ibid. —— τῶν δὲ φρένες ἐπλοίηθεν.] *Al.* τῶν δὲ φρένας ἐπλοίησεν.

Ver. 299, 302. Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς —— Οἱ δ' ὡς αἰγυπιοὶ.] Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν ῥηθεισῶν παραβολῶν ἡ πρώτη μὲν σεμνοτέρας εἶχε τὰς μνηστῆρας, εἰς βόας αὐτὰς παραβάλλουσα, ἀφ' τὸ ἀγελαῖον τοῦ πλήθους· τὰς μέντοι πλουτοῦντας μικροφυεῖ ζωυφίῳ τῷ οἴστρῳ εἰκάζει, ἀφ' τὴν κατὰ πλῆθος τε ὀλιγότητα, κ) τὴ ἐκ τοῦ βάλλειν κεντρισμόν. Ἡ μέντοι δευτέρα ἀπεναντίας ἧκει τῇ πρώτῃ, πάνυ μὲν σεμνύνουσα τοὺς διώκοντας, τῇ πρὸς αἰγυπιοὺς παραβολῇ· ἀχρειοῦσα δὲ τοὺς διωκομένους μνηστῆρας, ἀφ' τοῦ μηδὲ πρὸς ὄνομα μνησθῆναι, οἵοις ὀρνίθεσσιν ἐν τῷ φεύγειν ἐοίκασι. *Euſtath.* Importunè admodùm. Non enim *Ulyſſem* Socióſque *Aſilo* hîc comparat Poëta; ſed priori hâc ſimilitudine, Procorum ſolummodò diſſipationem trepidationémque confuſam; poſteriori, *Ulyſſis* Sociorúmque vires ſuperiores victoriámque facilem depingit.

Ver. 300. Τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν.] Ὁ οἶστρος ἀπογεννᾶται ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ποταμοῖς πλαγίων ζωαρίων τῶν ἐπιπλεόντων τὰ ὕδατα, διὸ κ) πλεῖστα περὶ αὐτὰ γίνονται. Ὁ δὲ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται· κ) Καλλίμαχος περὶ τοῦ μύωπος, "Βέσσον, ὃν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί." Εἰσὶ δὲ ἕτοι πολέμιοι τοῖς βουσίν· ὅταν φ κατὰ τὴν λαπάρην αὐτὰς θρύψωσιν, εὐθέως ἀπολιμπάνουσι τ νομὸν σοβηθέντες. Ἔστι δὲ ὁ μὲν οἶστρος μυίας παραπλήσιος, κέντρον ἔχων εὐμέγεθες ἐκ τοῦ στόματος, κ) φωνὴν μεγάλῳ βομβοῦδι· ὁ δὲ μύωψ παρόμοιος τῇ κωνωπίᾳ, τό τε κέντρον ἔλαττον ἔχει τοῦ οἴστρου. *Schol.* ad *ver.* 299. Alitèr autem *Scholia* ad hunc verſum: Οἶστρος, ὁ λεγόμενος μύωψ· ἔστι δὲ ζῶον ὑποχάλκου τὴν μορφὴν, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν βοῶν, ἐξοιστρεῖν ἀναγκάζει τὰς βόας.

Eſt lucos Silari circa, ilicibúſque virentem
Plurimus Alburnum volitans, cui nomen aſilo
Romanum eſt, œſtron Graii vertêre vocantes,
Aſper, acerba ſonans; quo tota exterrita ſylvis
Diffugiunt armenta ——————.

Virgil. Georgic. III, 146.

Ibid. —— αἰόλος.] Vide ad *Il.* β', 816; et μ', 167.

Ver. 301. —— εἰαρινῇ.] Vide ad *Il.* έ, 5.

Ver. 302. Οἱ δ', ὡς αἰγυπιοὶ.] Quoniam Poëta dicit infrà *ver.* 306, χαίρουσι δὲ τ' ἀνέρες ἀγρῃ, ideò D^na *Dacier* vultures hoſce ſive accipitres ab ipſis hominibus ad aves minores captandas conſultò emiſſos intelligit; Poëtámque hîc aucupium iſtius temporis depingere exiſtimat. Rationibus tamen, ut opinor, haud ſatis idoneis. Neque iſti interpretationi ſatis aptè congruit iſtud Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες, *ver.* 303.

Ver. 303. —— ἐπ' ὀρνίθεσσι θοῇσι.] Τὸ δὲ "ἐπ' "ὀρνίθεσιν" (inquit *Euſtathius*) ἀντὶ τοῦ, κατὰ ὀρνίθων. Malè. Videtur enim non advertiſſe vir eruditus, ἐπ' ὀρνίθεσσι θοῇσι, eſſe ὀρνίθεσσι ἐπιθοῇσι.

Ver. 304. —— νέφεα πτώσσουσαι.] Νέφεα δὲ, ἢ τ τῶν νεφῶν τόπον κ) νῦν λέγει —— ἢ μᾶλιστα, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, δικτύων εἶδος, ἃ κ) ὁ Κωμικὸς νεφέλας φησὶν

ἐν

Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκυσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνετ', οὐδὲ φυγή· χαίρυσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ὡς ἄρα τοι μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κτεῖνον δῶμα
Τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' ἀεικὴς,
Κρατῶν τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Οὐ γάρ πω τινὰ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι·
Τῷ καὶ ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόῳ, οὐδὲν ἐοργὼς,
Κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόῳ εὔχεαι εἶναι,
Πολλάκι πού μέλλεις ἐρέμεναι ἐν μεγάροισι,
Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
Τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.

Illi autem eas perdunt insilientes; neque ulla resistendi facultas
Fit, neque effugium: gaudent autem et viri capturâ:
Sic utique hi procos irruentes per domum
Feriebant quaquaversùm; illorum autem gemitus oriebatur fœdus,
Capitibus percussis: pavimentum verò totum sanguine undabat.
Leiodes autem Ulyssis advolans prehendit genua,
Et ipsum precans verbis alatis allocutus est;
" Supplex oro te, Ulysses; tu verò me respice, et meî miserere:
" Nunquam enim cuiquam dico *me* mulierum in ædibus
" Dixisse, neque aliquid feciſſe, iniquum; sed et alios
" Compescebam procos, quicunque talia scilicèt faceret.
" Sed mihi non paruerunt, ut à malo manus abstinerent:
" Quare et ob iniquitates sævum fatum consecuti sunt.
" At ego inter hos vates, nihil quipatravi,
" Jacebo: ita non est gratia in-posterum benefactorum.
Hunc autem torvè intuitus allocutus est solers Ulysses;
" Siquidem jam inter hos vates profiteris *te* esse,
" Sæpè utique necessariò-soles optare in ædibus,
" Longè mihi reditûs finem dulcis fieri;
" Tibi autem uxorémque charam accedere, et filios parere:
" Quare non mortem sanè gravem effugies.

ἐν τῷ, " μὰ νηφέλας μὰ ἀκτυα·" ἵνα εἰκάζῃ τὰς μνηστῆρας ὄρνισιν ἡ παραβολὴ, αἳ, λύκων αὐταῖς ἑσαμένων, ὃ ἐστι δικτύων, εἶτα αἰγυπιῶν ἐπιόντων, πλήξασαι ἐπὶ νέφεα ἴενται, ὅ ἐστι δικτύοις ἐμπελάζουσιν. *Eustath.* Posteriorem vocis hujus interpretationem veriorem contendit D^na *Dacier*. Vide autem ad *ver.* 302.

Ver. 307. —— τοὶ.] *Al.* τύς. Minùs rectè.

Ver. 308. —— τ' ἀνὲρ στόνος ὦρνυτ'.]

Tum verò et gemitus morientum, et sanguine in alto
Armáque corporáque ——. *Æn.* XII, 633.

Ver. 309. —— δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.]

—— atro tepefacta cruore
Terra torique madent ——. *Æn.* IX, 333.

Ver. 313. Οὐ γάρ πω τινὰ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισι Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον.] *Barnesius* inter varias lectiones rettulit, Εἰπεῖν, μ' οὐδέ τι ῥέξαι· " τὸ μὲ enim," inquit, " omninò necessarium, " videtur excidisse." Porrò totam sententiam ita reddit Vir eruditus, Versionem Editionis *Didymi* ferè secutus; " *Nondum enim aliquam dico mulie-*
" *rum in domibus Dicturam, me neque aliquid fecisse* " *injustum.*" Malé. Nam istâ ratione vox οὐδὲ " *neque*" planè esset importuna. Sententiam rectè (ut opinor) exhibet Versio *Wetsteniana*, quam ferè secutus sum; " *Nunquam enim cuiquam dico me* " *mulierum in ædibus Dixisse neque aliquid fecisse* " *mali.*" Neque dissimilem phrasin usurpavit Poëta suprà δ', 693;

Κεῖνος δ' ὅποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἰώργει.

Ver. 315. Παύεσκον.] Vide ad *Il.* β', 221.

Ver. 317 et 416. —— ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.] Ita suprà ad ά, 7;

Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀταθαλίῃσιν ὄλοντο.

Ver. 318 et 321. —— θυοσκόῳ.] Vide suprà ad φ', 145.

Ver. 319. —— εὐεργέων.] Pronuntiabatur εὐεργῶν. Vide ad *Il.* β', 811.

Ver. 322. —— μέλλεις ἐρέμεναι.] Vide suprà ad *ver.* 208.

Ver. 325. —— προφύγοισθα.] *Al.* προφύγῃσθα.

Ὣς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
Κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε·
Φθεγξομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
Ἔστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἄγχι παρ' ὀρσοθύρῃσι· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
Ἦ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
Ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον·
Ἦ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
Μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Sic utique locutus, enſem cepit manu robuſtâ
Jacentem, quem ſcilicèt Agelaüs abjecerat humi
Quum-interficiebatur; quo hunc ad cervicem mediam feriit:
Loquentis verò ejus caput pulveribus mixtum eſt.
Terpiades porrò cantor declinavit fatum atrum
Phemius; qui utique canebat inter procos ex-neceſſitate:
Stetit autem in manibus tenens citharam argutam
Propè ad poſticum: bifariàm verò mente deliberabat;
Utrùm egreſſus domo, Jovis magni ad aram
Hercæi ſederet fabrefactam, ubi utique multa
Laërtes Ulyſſéſque boüm femora comburebant;
An ad-genua precaretur aggreſſus Ulyſſem.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt ſatius eſſe,
Genua prehendere Laërtiadæ Ulyſſis.
Sanè ille citharam cavam depoſuit humi
Medio inter craterem et ſolium argenteis-clavis-diſtinctum:
Ipſe autem demùm Ulyſſem aggreſſus prehendit genua,
Et ipſum precans verbis alatis allocutus eſt;

Ver. 327. ——ὅ ῥ'.] *Quem ſcilicèt* ——. Nonnulli, notante *Barneſio*, ſcribunt ὅ ῥῥ'· quo modo et ὅ ῥ' pronuntiabatur. Vide ad *Il.* ά, 51; et π', 228.

Ver. 329. Φθεγξομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.]

Tum caput orantis nequicquam, et multa parantis
Dicere, deturbat terræ ——. *Æn.* X, 554.

Vide ad *Il.* κ', 457.

Ver. 330. ——ἀλύσκασε.] Ita ex Codice *Oxonienſi* reſtituit *Barneſius*. In Vulgatis ſcriptum eſt ἀλύσκαζε. Quod ferri non poteſt.

Ver. 331. ——μνηστῆρσιν.] Suprà *Odyſſ.* ά, 154, ubi idem verſus occurrit, legitur παρὰ μνηστῆρσιν.

Ver. 333. ——ὀρσοθύρῃσι.] Vide ſuprà ad *ver.* 126.

Ibid. ——μερμήριζεν.] *Al.* μερμήριξεν.

Ver. 334. ——Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν Ἑρκείου.] Βωμὸς δὲ Ἑρκείου Διὸς, ἔξω πως περὶ τὴν αὐλὴν εἰδρῦσθαι δοκεῖ, ὁποῖοι πολλοὶ φαίνονται, ἐν ᾧ ἔθυον Διὶ ἐφόρῳ τῆς ἕρκους, ὃ ἐστι τῆς περὶ αὐλὴν τειχίου· ὥσπερ αὖ πάλιν ἐν τῇ κατ' οἶκον ἑστίᾳ Διὶ ἐγίνοντο θυσίαι, ὃν οἱ μὲν ἄλλοι ἐφέστιον, Ἡρόδοτος δὲ Ἰωνικῶς λέγει ἑπίστιον. *Euſtath.* "Jupiter inter alia multa Epitheta——etiam "Ἑρκεῖος appellatus eſt, quòd intrà ſeptum domûs "cujuſque coleretur, qui et Penetralis." *Ritterhuſ. de interpretatione quorundam locorum Oppiani, ad Cyneg.* I, 36. Hinc apud *Euripidem*;

Καὶ τ' Φυτεργὸν Πρίαμον——
——τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
Αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκείῳ πυρᾷ.
Troad. ver. 481.

Et apud *Senecam*;

Sparſum cruore regis Hercæum Jovem.
Agamemn. ver. 443.

Vide et infrà ad *ver.* 376.

Ibid. ——ποτὶ βωμὸν.] *Al.* προτὶ βωμὸν, et παρὰ βωμόν.

Ver. 335. ——ἵζοιτο.] *Al.* ἕζοιτο.

Ibid. ——τετυγμένον.] Vide ad *Il.* ζ, 488.

Ver. 336. ——ἔκαιον.] *Al.* ἔκηαν, et ἔκειαν.

Ver. 338. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.]

Hæc alternanti potior ſententia viſa eſt.
Æn. IV, 287.

Ver. 342, 343. ——λάβε γούνων, Καί μιν λισσόμενος.]

Et genua amplectens, effatur talia ſupplex.
Æn. X, 523.

Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον.
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
Πέφνῃς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας
Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν,
Ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
Πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας·
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Αἶψα δ' ἐὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ·
Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μευ αἰεὶ
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος·
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἠὲ συβώτης,
Ἠέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·

" Supplex-oro te, Ulyſſes; tu verò
me reſpice, et meî miſerere:
" Ipſi tibi in-poſterum dolor erit, ſi
cantorem
" Interfeceris, qui diis et hominibus
cano.
" Ex-me-ipſo doctus ſum; deus ve-
rò mihi in mente cantus
" Omnigenos inſevit; aptus autem
ſum ad tibi accinendum,
" Tanquam deo: quare nè me cu-
pias obtruncare.
" Et Telemachus hæc utique dice-
ret, tuus dilectus filius,
" Quòd ego neutiquam lubens in tu-
am domum, neque indigens,
" Veniebam procis cantaturus inter
convivia;
" Sed multò plures et potentiores
ducebant *me* vi.
Sic dixit: eum autem audivit ſacra
vis Telemachi;
Statimque ſuum patrem alloquebatur
propè exiſtentem;
" Contine-te, neque omninò hunc
inſontem vulnera ære:
" Et præconem Medonta ſervabi-
mus, qui feilicèt me ſemper
" Domo in noſtrâ curabat, puer
cùm-eram:
" Si jam non ipſum interfecerit Phi-
lœtius, vel ſubulcus,
" Vel tibi *is* occurrerit ruenti per
domum.
Sic dixit: eum verò audivit Medon,
prudentia doctus:

Ver. 344. Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον.]

Te precor, hanc animam ſerves ——.
Æn. X, 525.
—— ſine hanc animam, et miſerere precantis.
Ibid. 598.

Ver. 347. Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί.] Τετίηεν αὐτομαθὴς τάγε πρὸς θητῆ διδασκάλῳ. *Euſtath.* Ἐκ φύσεως διδιδαγμένος. *Schol.* Πάντες οἵτε τῶν ἐπῶν ποιηταὶ οἱ ἀγαθοὶ, οὐκ ἐκ τέχνης, ἀλλ' ἔνθεοι ὄντες καὶ κατεχόμενοι, πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. *Plato in Iône*, citante *Barneſio*.

Ibid. —— θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας.] Apud *Juſtin. Martyr. de Monarchiâ Dei*, notante *Barneſio*, legitur θεὸς δέ μοι ἔμβαλεν οἵμας· Apud *Maxim. Tyrium*, § 22, θεοὶ δέ μοι ἅπασαν ὁμφὴν. Videntur nimirùm illi memoriâ citâſſe.

Ver. 348. —— ἔοικα δέ τοι παραείδειν, Ὥστε θεῷ.] Δεῖγμα δὲ τῆς ἀοιδῆς Φημίου θεόθεν διδαχῆς, καὶ οἱ νῦν λόγοι· ἃ γὰρ ἂν ἔτω ῥαδίως ἔνεσαι σεμνότερα τῶν ἐνταῦθα εὑρεθῆναι ἀκροάσασθαι τῷ Ὀδυσσεῖ μὴ τὴν εἰς Ἰθάκλιον ἔλθουσιν· ἐν αἷς προλάμπει γοργῶς τὸ, " ἔοικα δέ τοι " παραείδειν, Ὥστε θεῷ." πάνυ γὰρ κολακικῶς εἴρηται· καὶ χαίρει ἂν Ὀδυσεὺς τῇ τοιαύτῃ ἐννοίᾳ. *Euſtath.*

" *Phemius* vates, —— cùm jam procorum ſtragem
" terribilem vidiſſet, et ſuam vitam ἐπὶ ξυρῇ ἀκμῆς
" verſari intelligeret; Ulyſſi ſupplex ad genua
" provolutus, verbis eum placare pro ſuâ virili ag-
" greditur. Inter alia autem quæ ſanè ſunt egre-
" gia, et perſonæ convenientia, hoc delinimento
" utitur; ἔοικα δέ τοι παραείδειν, Ὥστε θεῷ.—Hoc
" autem voluit Phemius dicere, (ut *Euſtathius* ex-
" ponit, et verba ipſa fidem faciunt,) ſe in hoc
" ſuo diſcrimine Ulyſſem ſpectare tanquam præ-
" ſentem Deum." *Meric. Caſaubon. de nuperâ Homeri Editione Diſſertat.* I. Neuter videtur ſenſum loci attigiſſe. Vitam enim ſibi ideò (ut opinor) conſervandam monet hîc *Phemius*, quòd idoneus ſit qui *Ulyſſi*, tanquam deo, accinat.

Ver. 349. —— δειροτομῆσαι.] Apud *Euſtathium* in commentario, δειροτομῆσειν.

Ver. 350. —— εἴποι.] Apud *Euſtathium*, εἴπῃ.

Ver. 351. Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκών.] Κἀκεῖνο δὲ παρὰ πᾶσι νενόμισται, τὸ καλάζειν τὰ ἑκούσια ἁμαρτήματα, τὰ δὲ ἀκούσια συγγνώμης τυγχάνειν· τοῦτο πάλιν δείκνυσιν ὁ ποιητὴς, ἐν οἷς φησὶν ὁ ἀοιδὸς παρ' αὐτῷ, " Καί κεν " Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱὸς, Ὡς ἐγὼ " οὔτι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων, Πωλεύμην." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 21.

Ibid. —— ἐς σὸν δόμον.] *Al.* ἐς ἑὸν δόμον.

Ver. 352. —— κατὰ δαῖτας.] Apud *Euſtathium* in commentario, μετὰ δαῖτα.

Ver.

Πεπλῆὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἕστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἶψα δ' ἀπὸ θρόνε ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην.
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γύνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρὶ,
Μή με θεοπενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος· οἵ οἱ ἔκειρον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Θάρσει, ἐπειδή σ' ὧτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
Ὄφρα γνῷς κῆρ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων, ἕζεσθε θύραζε
Ἐκ φόνε εἰς αὐλὴν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κῆ δῶμα πονήσομαι, ὅτλεό με χρή.
Ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βῆτὴν μεγάροιο κιόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλε ποτὶ βωμὸν,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, εἴτις ἔτ' ἀνδρῶν
Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
Πεπτεῶτας πολλύς· ὥς τ' ἰχθύας, ὅσθ' ἁλιῆες

Stratus enim jacebat ſub ſolio; circùm autem pellem
Indutus erat bovis recèns-excoriatam, vitans fatum atrum.
Statim verò à ſolio ſurrexit, citóque exuit bubulam-*pellem*:
Telemachum autem deindè aggreſſus prehendit genua,
Et ipſum precans verbis alatis allocutus eſt;
" O chare, ego quidem hic ſum: tu verò contine-te, et dic patri;
" Nè me ferociens lædat acuto ære,
" Virorum procorum *causâ* iratus; qui ei attondebant
" Poſſeſſiones in ædibus; te autem ſtulti nihil honorabant.
Hunc verò ſubridens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Bono-eſto-animo, quandoquidem te hic liberavit et ſervavit;
" Ut noſcas in animo, quin dicas etiam aliî,
" Quòd maleficio beneficium eſt longè melius.
" Sed egreſſi ex ædibus, ſedete foris
" Ex cæde in aulam, tûque et valdè-celebris cantor,
" Dum ego per domum operatus fuero, quodcunque me oportet.
Sic dixit: hi autem exiverunt domo profecti.
Sedebántque proindè ipſi Jovis magni ad aram,
Undique circumſpicientes, cædem expectantes ſemper.
Circumſpectavit verò Ulyſſes per ſuam domum, ſi quis adhuc virorum
Vivus ſurriperet-ſe, vitans fatum atrum.
Illos autem vidit prorsùs omnes in ſanguine et pulveribus
Collapſos multos; ſicut piſces, quos ſcilicèt piſcatores

Ver. 362. Πεπλῆὼς.] *Barneſius* aliique vertunt, " *Expaveſactus*," Sed minùs rectè: ut liquet ex aliis locis ubi eadem vox occurrit. Vide ſuprà ξ', 354, 474; et infrà *ver.* 384 hujus libri.

Ver. 364. ——ὑπὸ θρόνε.] *Al.* ὑπὸ θρόνῳ.

Ver. 370. ——σὺν μεγάροις.] *Al.* σὺν μεγάρῳ.

Ibid. —— ἔδὲν ἔτιον.] *Al.* ἔδὲν ἔτισαν.

Ver. 374. Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.] Τῆς εὐεργεσίης ἐδὲν ἀρειότερον. *Theogn. Gnom. Eleg. ver.* 548. Εὖ μὲν γὰρ εἴρηται κῆ τῦτο, τὺς ἀνθρώπυς τότε μάλιςα μιμεῖσθ τὺς θεὺς, ὅταν εὐεργετῶσιν. *Strabo, Geograph. lib.* X, *pag* 717, *al.* 467.

Ver. 375. ——μεγάρων, ἕζεσθε θύραζε.] *Athenæus, lib.* V, *cap.* 3, citat, μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

Ver. 376. Ἐκ φόνε εἰς αὐλὴν.] Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάτ|ει ἐπὶ τῶ ὑπαίθρων τόπων, ἔνθα ἦν ὁ τῦ Ἑρκείε Διὸς βωμός. Ὁ μέν τοί γε Πηλεὺς καταλαμβάνεται, *Iliad.* λ', 773, " Αὐλῆς ἐν χόρτῳ." —— Καὶ ὁ Ὀδυσεὺς προτάτ|ει τοῖς περὶ τὸ Φήμιον, " Ἀλλ' ἐξελ- " θόντες μεγάρων εὖ ναιεταόντων, Ἐκ φόνε εἰς αὐλήν." *Athenæus, lib.* V, *cap.* 3.

Ibid. ——πολύφημος ἀοιδὸς.] Πολύφημος δὲ ἀοιδὸς ὁ Φήμιος, ἢ ὡς σοφὸς κῆ πολυΐςωρ, ἐπεὶ ἔτω πολλὰς φήμας εἰδώς· ἢ ὡς πολλὰς φημίζων· ἢ ὡς ὑπὸ πολλῶν τῦτο πάσχων. *Euſtath.* Vide ſuprà β', 150, ubi eadem vox occurrit.

Ver. 379. ——ποτὶ.] *Al.* προτὶ, et παρά.

Ver. 383. ——ἐν αἵματι κῆ κονίῃσι Πεπλεῶτας.] Vide ad *Il.* ά, 593; et ν', 508. Ἐκ δὲ τῦ " ἐν αἵ- " ματι κῆ κονίῃσι" σημειῦνται οἱ Παλαιοὶ, ὡς ὃ κατέ- στρωτο λίθοις τὸ τῦ ἀνδρῶν ἔδαφ, εἶγε κονίαν εἶχε. *Euſtath.*

Ver. 384. Πεπλεῶτας πολλύς.] In Vulgatis ſcriptum eſt Πεπληῶτας. Quod vix ullâ licentiâ excuſari poteſt. *Barneſius* edidit Πεπλεότας· atque ita quidem

Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυντο,
Τῶν μέν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ', εἶδ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Ὄφρα ἔπος εἴποιμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
Κινήσας δὲ θύρην, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῢ παλαιγενές, ἥτε γυναικῶν
Δμωάων σκοπὸς ἐσσι κατ' μέγαρ' ἡμετεράων·
Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·
Βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν,

Cavum in littus, canum extra mare,
Reti extraxerunt multiforo: hi etenim omnes
Undas maris desiderantes in arenis fusi sunt;
Et horum quidem sol lucens abstulit animam:
Sic tunc utique proci alii super alios fusi erant.
Tum demùm Telemachum allocutus est solers Ulysses;
" Telemache, eia age, mihi advoca nutricem Eurycleam;
" Ut verbum dicam, quod mihi in animo est.
Sic dixit: Telemachus verò dilecto obedivit patri;
Motâque januâ allocutus est nutricem Eurycleam;
" Huc jam move-te, anus antiqua, quæ utique mulierum
" Famularum inspectrix es in ædibus nostris:
" Veni; vocat te pater meus; ut aliquid dicat.
Sic utique locutus est: ei autem penarum-expers fuit verbum.
Aperuit verò fores ædium habitantibus-commodarum:
Perrexitque ire; at Telemachus antè præibat.
Invenit deindè Ulyssem inter cæsa cadavera,

dem in Vulgatis legitur, *Iliad.* φ', 503, Πεπλιόντ' ἄλλυδις ἄλλα——. Ex analogiâ tamen verisimilior videtur altera viri eruditi conjectura; nempè legendum Πεπλιῶτας, ut pronuntietur videlicèt Πεπλῶτας. Quâ enim analogiâ ex τεθνηότες fit τεθνεῶτες, ex μεμαῶτες μεμάασι, &c; eâdem planè ex Πεπλήοτας fit Πεπλεῶτας· At τεθνηότες, μεμαῶτες, et similia, nusquam apud *Homerum* reperiuntur. Vide ad *Il.* ά, 265; et ν', 46. Porrò cùm et MS unus à *Tho. Bentleio* collatus Πεπλεῶτας hîc legit, Textui hanc lectionem inserui.

Ibid. ——πολλὸς ὡς ἰχθύας.] " Fortassè" inquit *Henricus Stephanus* " meliùs legeretur Πεπληῶ-" τας, πολλὸς ὡς ἰχθύας, &c:" Ut vox nimirùm, πολλὸς, ad ἰχθύας, non ad Πεπλεῶτας referatur. Sed præstat, ut opinor, vulgata Lectio.

Ibid. ——ὡς ἰχθύας, &c.] Ὅρα δὲ ὅτι μεγαλεῖον πράγματος εἰ μὴ πολὺ εἶχεν ὁ Ποιητὴς, ἐπλεόνασε παραβολῆς· πρὸ ὀλίγων μὲν χρησάμενος τῇ ἀπὸ βοῶν, (*ver.* 299;) ἔτι δὲ πρὸ αἰγυπιῶν, (*ver.* 302;) συνταῦθα δὲ τῇ ἀπὸ ἰχθύων· πρείων δὲ, λέοντι τὸν Ὀδυσσέα παραβαλεῖ, (infrà *ver.* 402;) ἐρεῖ δὲ ἐφεξῆς καὶ ἀπὸ κιχλῶν καὶ πελειῶν παραβολὴν σὺν τοῖς τὸν ἀμφιπόλων θανάτῳ, (*ver.* 468.) Καὶ νῦν μὲν ἔτως· ἄλλως μέντοι τὸ τῆς Ὀδυσσείας βιβλίον σπανίζει παραβολῶν, ὧν ἡ Ἰλιὰς εἰς πλῆθος μεμίσηται, διὰ τὸ τὰ ἐκεῖ πράξεων πολυμίγειες, σπαργείας δεομένων ἄλλης τινὸς τῆς ἐκ παραβολῶν. *Eustath.* Vide suprà ad ά, 1.

Ver. 386. Δικτύῳ ἐξέρυσαν.] Σημειοῦνται δὲ οἱ Παλαιοὶ ἅπαξ ἐνταῦθα μνησθῆναι τὸν Ποιητὴν ἰχθύων θήρας τοῦ διὰ δικτύων· τὸ γὰρ ἐν Ἰλιάδι [ί, 487,] " Μήπως ὡς " ἀφνειοὶ λίνῳ ἁλόντι πανάγρῳ," ἄδηλον φασὶν, εἴτε ἰχθύων, εἴτε πιζῶν ζώων, εἴτε καὶ πτηνῶν ἄγραν δηλοῖ· τὴν δέ γε δι' ὁρμιᾶς καὶ ἀγκίστρου θήραν πολλάκις εἶπεν. *Eustath.*

Ibid. —— πολυωπῷ.] Πολλὰς τρύπας ἔχοντι. *Schol.*

Ver. 387, 389. ——κέχυνται——κέχυντο.] De Tempore præsenti alterum, alterum de præterito. Quorum utrumque quidem à Latino " *fusi sunt*" rectè exprimi potest; at Græcè, si voces hinc illinc transponas, nequaquam constabit Temporum ratio. Vide ad *Il.* ά, 37.

Ver. 388. Τῶν μέν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν.] " Ulyssem verò" inquit *Spondanus* " Soli " [comparat;] qui illos Procos interemit, ut Sol " illos pisces." Minùs rectè. Parùm enim apta ista comparatio. Poëta autem hâc similitudine Procos interfectos, aliósque super alios humi fusos, solummodò describit; *Ulyssem*, infrà *ver.* 402, *Leonis* similitudine depingit.

Ver. 394. Κινήσας δὲ θύρην.] Κόψας, κρούσας. *Schol.* Ὅτι κινῆσαι θύραν φασὶ τὸ ἀφεστηλεῦσαι, ἀπὸ κλήσεως τοῦ ἔνδον. *Eustath.*

Ver. 398. ——τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.] Vide suprà ad ρ', 57.

Ver. 401. —— μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν.] Occurrit idem versus infrà ψ', 45; et utrobique in Vulgatis scriptum

Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥϛε λέοντα,
Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
Πᾶν δ' ἄρα οἱ ϛῆθός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλϕ· δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέϖϛ·
Ὣς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἡ δ' ὡς ϑὴν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένην περ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐν ϑυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασϑϛ.
Τύσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε ϑεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲ ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·

Sanguine et pulvere inquinatum; tanquam leonem,
Qui scilicèt pastus de-bove venit agresti;
Totum autem ei pectúsque, genæque utrinque
Cruentæ sunt; terribilis verò in vultum aspectu:
Sic Ulysses inquinatus erat pedes et manus superné.
Illa autem ubi cadaveráque et immensum inspexit sanguinem,
Impetum cepit jubilandi, quoniam magnum vidit opus:
Sed Ulysses cohibuit et retinuit, cupientem licét;
Et ipsam compellans verbis alatis allocutus est;
" In animo, anus, gaude, et tecontine, neque jubila:
" Non *est* fas, interfectos super viros gloriari.
" Hosce verò fatum domuit deorum, et iniqua opera:
" Neminem enim honorabant terrestrium hominum,
" Non malum, neque quidem bonum, quicunque ad ipsos perveniret;

scriptum est μὴ κλαμένοισι νέκυσιν· quod, ut rectè observat *Barnesius*, ferri non potest, nisi duplici σ scribas νέκυσσιν. Cùm verò vox νέκυσι, aut νέκυσσι, nusquam apud *Homerum* nisi hisce duobis in locis reperiatur; νεκύεσσι autem sæpiùs occurrat; edidit Vir ipse eruditus ex conjecturâ, μὴ κταμένοις νεκύεσσι.

Ver. 404. ——πάρηϊά τ' ἀμφοτέρωθεν Αἱματόεντα πέλει.]

——lavit improba teter
Ora cruor——. *Æn.* X, 727.

Ver. 408, 411. Ἴθυσεν ῥ' ὀλολύξαι,—— μηδ' ὀλόλυζε.] De vocis, ὀλολύξαι, significatione, ita *Eustathius*; Νοητέον ὅτι τῷ γραὸς σὺν τῷ χαίρειν ὀλολυξαι προθεμένης, ἤγων τρανεστέρᾳ φωνῇ εὔξεσϑϛ, καὶ ϑεὺς ἐπισοπτεσϑϛ λῇ τὴν χαρὰν, κωλύει Ὀδυσεὺς, παραινέσας σὺν ϑυμῷ χαίρειν αὐτὴν, σιωπῶσαν δηλαδὴ· τὸ μέντοι ἐπὶ ϑρήνῳ τάττειν τὸ ὀλολύζειν νεωτέρων ἐστί. Et *Hesychius* ad vocem Ὀλολυγή· Φωνὴ (inquit) γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται σὺν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμδραι. Ita suprà δ', 767;

Ὣς εἰπὼν ὀλόλυξεν· ϑεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.

Et *Iliad.* ζ', 301;

Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.

Et apud *Æschylum*;

Ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο.
Agamemn. ver. 596.

Et *ibid. ver.* 603;

——καὶ γυναικείῳ νόμῳ
Ὀλολυγμὸν ἄλλῳ ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
Ἔλασκον, εὐφημοῦντες σὺν ϑεῶν ἕδραις.

Vide et *Theocrit. Idyll.* XVII, 64; item *Meric. Casaub. de nuperâ Homeri Edit. Dissertat.* I; et *Duportum, Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum; ubi de hâc voce plura.

Ver. 411. Ἐν ϑυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο.] Sic apud *Propertium*;

In tacito cohibe gaudia clausa sinu.
Lib. II, *Eleg.* XXV, 30.

Ver. 412. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασϑϛ.]

Καὐτὸς κέκριται, μὴ φυσιζοϑϛ νεκροῖς.
Euripid. Phœniss. ver. 1657.

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι.
Archilochus, apud Clement. Alexandrin. Strom. VI; ubi et hic *Homeri* locus adducitur.

Θνητὸς πεφυκὼς μὴ γέλα τεθνηκότα.
Grotius, in Excerpt. ex incertis Auctoribus.

Ibid. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν.] Ita in *Hymno* in *Apollinem*, *Homero* vulgò ascript. *ver.* 237;

Ὡς γὰρ τὰ πρώτιϑ' ὁσίη γένετ' ——.

Ἐν δέ τῳ, " Οὐχ ὁσίη," λείπει τὸ δικὴ, ἢ τὸ εὐχὴ. λαφϑὲν ἀπὸ κοινοῦ· ἵνα λέγῃ, ὅτι οὐχ ὁσίη εὐχὴ, τὸ ὕστως εὔχεσϑϛ. *Eustath.* " Ὁσιη dicitur Poëtæ, prout et aliis non-" nullis, quod ὅσιον *Sophocli* in illis; Οὐ ϑέμις, ὦ δ' " ὅσιον· et *Phocylidæ*, (Ποιημα νουθετικὸν, *ver.* 125;)

" Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τ' ἀτάφαλον ἄνδρα ἄτιτον."

Gataker. de Novi Instrumenti Stylo, cap. 33. Ipse autem deindè eorum sententiam præfert, qui ὁσίη hîc *Substantivum* potiùs esse censeant. Cæterùm *Plinius, Epist. lib.* IX, 1, citat, Οὐχ ὅσιον φθιμένοισιν. *Hesychius* autem, notante *Barnesio*, legit, Οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν. Vide et suprà ad π', 423.

Ver. 413. Τύσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε ϑεῶν.] Τὰς δὲ ἀναγκαζόντας ἐπαινεῖν αὐτὰς, ἐλαφρότερας παρεχει καὶ τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικὸν τῆς δόξης, τὸ μὲν εἰς τύχλω, τὸ δὲ εἰς τὸν ϑεὸν ἀποτίθεσϑϛ. *Plutarch. de Sui Laude.* Cæterùm *Eustathius* in commentario citat, Τὰς δὲ δίκη ἐδάμασσε.

Ver.

Τῷ καὶ ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις καταλέξον,
Αἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλητεῖς εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείῃ καταλέξω·
Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
Δμῳαὶ, τὰς μὺ τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
Εἰριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτης
Σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερῴια σιγαλόεντα,
Εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν,
Ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ δι' ἐχ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἑ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

" Quare et ob iniquitates ſævum fatum conſecuti ſunt.
" Sed age, mihi tu mulieres in ædibus recenſe,
" Et quæ me parùm-honorent, et quæ culpæ-expertes ſint.
Illum autem rursùs allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea;
" Enimverò ego tibi, fili, veritatem declarabo;
" Quinquaginta tibi ſunt in ædibus mulieres
" Famulæ; quas quidem opera docuimus operari,
" Lanáſque carpere, et ſervitutem ſuſtinere:
" Harum duodecim omnes ad impudentiam proceſſerunt,
" Neque me honorantes, neque ipſam Penelopen.
" Telemachus verò recèns quidem adoleſcebat, neque ipſum mater
" Imperare ſinebat famulis mulieribus.
" Sed age, ego, conſcenſo cœnaculo ſplendido,
" Dicam tuæ uxori; cui aliquis deus ſomnum immiſit.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Nondum eam excita; tu verò huc dic mulieribus,
" Ut-veniant; quæ ſcilicèt anteà indigna machinabantur.
Sic utique dixit: anus autem per domum exivit
Nunciatura mulieribus, et hortatura ad-veniendum.
At ille Telemachum et bubulcum et ſubulcum
Ad ſe vocatos, verbis alatis allocutus eſt;

Ver. 417. Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας.] Ὅτι εἰ καὶ ἐν τοῖς πρὸ τούτων (ſuprà τ', 500,) Ὀδυσεὺς μὴ ἐθέλειν εἶπεν ὑπὸ τῶν τροφῶν μαθεῖν τίνες τῶν γυναικῶν φαῦλαι, καὶ τίνες ἀγαθαὶ, αὐτὸς εἰπὼν φράσασθαι· ἀλλ' ὑπεῖνο μὲν ἔφη, ὡς μὴ πολλὰς ἐθέλων εἰδέναι χάριτας ἀχαίρως τῇ μαίᾳ· νῦν μέντοι ἑρωτᾷ χάριν ἱστορίας ἀναγκαίας, καὶ προκαλεῖται αὐτὴν καταλέξαι γυναῖκας τὰς ὑπογαίους. *Euſtath.*

Ver. 418. —— νηλητεῖς.] Ita *Barneſius:* Quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* νηλιτεῖς. *Al.* νηλίτιδες. Vide ſuprà ad π', 317.

Ver. 420. —— ἀληθείῃ.] Vide ſuprà ad η, 297.

Ver. 423. —— δουλοσύνης ἀνέχεσθαι.] In exemplaribus nonnullis legitur, notante *Euſtathio,* δουλοσύνῃ ἀνέχεσθαι.

Ver. 424. —— δώδεκα πᾶσαι.] Vide ſuprà ad ι, 244; item ad *Il.* σ', 373, 470.

Ibid. —— ἀναιδείης ἐπέβησαν.] Ἐπὶ πολὺ τὸ ἀναιδείας ἐπῆλθον. *Schol.* Ita infrà ψ', 13;

Καί τε χαλιφρονέουσα σαοφροσύνης ἐπέβησαν.

Et *ver.* 52;

—— ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ ——.

Et *Iliad.* β', 234;

—— κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.

Ver. 426. Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο.] Ἀπολογία δὲ τοῦτο ὑπὲρ τοῦ παιδὸς, ἵνα μὴ μέμφοιτο αὐτὸν ὁ πατὴρ, ὡς μὴ κωλύοντα τὰς δμωὰς τοιαῦτα ποιεῖν. *Euſtath.* Verùm, ut opinor, non hoc voluit *Euryclea;* (neque enim quicquam opus:) ſed ſervarum nequitiam ſimpliciter huic cauſæ tribuit, quòd ſcilicèt domino carperint.

Ver. 427. Σημαίνειν.] *Al.* Σημανέειν.

Ver. 429. —— ὕπνον ἐπῶρσε.] *Al.* ὕπνον ἔχευε.

Ver. 431. Μήπω τήνδ' ἐπέγειρε.] Ἐκώλυσεν ἵνα μὴ κολασθῶσι τὰς δέλας. *Schol.* Οὕπω ἐθέλει τὴν Πηνελόπην ἐξεγερθῆναι, πρὶν καὶ τὸ δῶμα τέλειον διακοσμηθῆναι, καὶ τὰς κακὰς δὲ γυναῖκας ἐπιλιπεῖν. *Euſtath.*

Ver. 434 et 496. —— ὀτρυνέουσα.] Vide ad *Il.* κ', 55.

Ver.

Ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους ἀμφικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσηθε,
Δμῶας ἐξαγαγόντες ἐϋστάθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
Αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν χύτο δάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν ὃν νέκυας φόρεον κατατεθνειῶτας,
Κὰδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους ἀμφικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης

" Incipite nunc cadavera portare, et jubete mulieres:
" At posteà solia perpulchra, et mensas,
" Aquâ et spongiis multiforis purgate.
" At postquam jam totam domum ordinaveritis,
" Famulas eductas è benè-fundatâ domo,
" Medio inter tholúmque et egregium septum aulæ,
" Ferite ensibus longis, donec omnium
" Animas abstuleritis, et oblitæ fuerint Veneris,
" Quam scilicèt cum procis habebant, miscebantúrque clám.
Sic dixit: mulieres autem confertæ venerunt omnes,
Gravitèr lamentantes, uberes lachrymas defundentes.
Primùm quidem cadavera portabant mortua;
Sub porticu verò deposuerunt benè-septæ aulæ,
Sibi-invicem innitentes: imperabat autem Ulysses
Ipse adurgens: illæ verò exportabant etiam ex-necessitate.
Cæterùm deindè solia perpulchra, et mensas,
Aquâ et spongiis multiforis purgabant.
At Telemachus et bubulcus et subulcus

Ver. 440. ——πάντα δόμον κατακοσμήσηθε.] Dubitat *Barnesius* annon potiùs scribendum, πάντα, δόμον κάτα, κοσμήσηθε· " Ut sit; non, *omnem Do-* " *mum*; sed, *omnia per domum*." Sed præstat, ut opinor, vulgata lectio. Quin et (uti fatetur vir ipse eruditus,) occurrit similis phrasis infrà *ver.* 457, ubi nullus istiusmodi conjecturæ locus;

——πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο.

Ver. 442. ——θόλου.] Κυκλοτερῆς οἰκήματος, ἀπὸ τοῦ θεῖσθαι· εἰς ὃ τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς χρῆσιν πίπτοντα ἀποτίθεντο, οἷον κρατῆρας καὶ ἀκπώματα καὶ τὰ ὅμοια. *Schol.*

Ver. 443. ——πασέων.] Ita edidit *Barnesius*; quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Atque ita semper alibi apud *Homerum* scribitur hæc vox. Vulgati hoc in loco habent πασῶν. Quo modo scilicèt et πασέων pronuntiandum.

Ver. 444. ——ἐξαφέλοισθε.] *Al.* ἐξαφέλησθε.

Ver. 445. ——μίσγοντό τε λάθρη.] " Homerum" inquit *Henricus Stephanus* " hîc scripsisse " μίσγοντό τε λάθρη, in animum inducere nequeo, " ut videlicèt dixerit μίσγεσθαι Ἀφροδίτῃ, aut ἀνα- " κολύθῳ planè oratione usus sit; sed potiùs μίσ- " γονθ' ὅτε λάθρη scriptum reliquisse; quæ lectio il- " lorum incommodorum est expers." Quem reprehendens *Berglerus*; " Non animadvertit," inquit, " subaudiendum esse ibi αὐταῖς, aut αὐτοῖς, " aut ἀλλήλοις ——. Elliptica similis illi quam " *Stephanus* in dubium vocat, in hoc;

" Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρη.
Odyss. ὁ, 429."

Præfat. ad Iliados Editionem Wetsteniana, pag. 8. Nempè *Stephanum* non rectè intellexit vir eruditus. Orationem enim ἀνακόλουθον appellat is, non quia vox αὐταῖς, sive ἀλλήλαις, subintelligenda sit, (id quod æquè necessarium est, si cum ipso legas μίσγονθ' ὅτε) sed quia particula τε vocem μίσγοντο cum præcedente εἶχον non ita copulet, ut utraque ad eandem voculam ἦν referatur. Cujusmodi tamen constructio (ut opinor) alibi non inusitata. Vide *Iliad.* γ', 235; ὁ, 33; *Odyss.* β', 202; σ', 324.

Ver. 448. ——νέκυας ——κατατεθνειῶτας.] Vide ad *Il.* ή, 409; et ν', 46.

Ver. 450. Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι.] Τὸ δὲ ἐρείδειν, σὺν τῷ " Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι," ἀντίκασιν δηλοῖ, τὴν καὶ ἀντέρεισιν——. Ἰσέον δὲ ὅτι δύναται εἶναι καὶ, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· ἵνα δηλοῖ ποιᾶν τὸ νεκρῶν ἡ λέξις. *Eustath.* Verior, ut opinor, prior accipiendi ratio; meliúsque cum vocis ἐρείδω significatione congruit.

Ver. 451. ——ἐπισπέρχων.] *Eustathius* in commentario citat, ἐπιςείχων.

Λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
Ξύον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαὶ, τίθεσαν δὲ θύραζε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
Εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι.
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
Μὴ μὴ δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
Τάων, αἵ δὴ ἐμὴν κεφαλὴν κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, θῶκόν τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ πεῖσμα νεὼς κυανοπρώροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
Ὑψόσ' ἐπενταν ύσας, μήτις ποσὶν οὖδας ἵκηται.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι,
Ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ,
Αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοίτος·
Ὡς αἵγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
Ἡσπαίρων δὲ ποδέσσι μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·

Scopis pavimentum affabrè ſtructæ domûs
Verrebant; exportabant verò famulæ, poſuerúntque foris.
At poſtquam totam domum ordinârant,
Famulas eductas è benè-fundatâ domo,
Medio inter tholúmque et egregium ſeptum aulæ,
Cogebant in anguſto, undè nullomodo erat effugere.
Ad hos autem Telemachus prudens incipiebat loqui;
" Non quidem jam purâ morte animum auferrem
" Harum, quæ dudùm meo capiti opprobria offuderunt,
" Matrique meæ; cumque procis concumbebant.
Sic utique dixit; et funem navis prorâ-cœruleæ
Ex-columnâ nexum magnâ, circumjecit tholo,
Altè extenſum, nequa pedibus ſolum attingeret.
Sicut autem quandò vel turdæ patulæ-alis, vel columbæ,
Reti ſe-impingunt, quod ſcilicèt ſtabat in fruticeto,
Septum intrantes; triſte autem eas ſuſcepit cubile;
Sic hæ ordine capita habebant, circum autem omnibus
Colla laquei erant, ut miſerrimè morerentur.
Palpitabant verò pedibus paululùm, nequaquam valde diú.
Educebant porrò Melanthium per veſtibulúmque et aulam:

Ver. 455. Λίστροισιν.] Τοῖς ξυσῆρσιν, ἀπὸ τῦ λιαίνειν. *Schol.*

Ver. 456. —— ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαὶ.] Τὰ ξυόμενα ἐφόρουν δηλαδή. *Euſtath.* Cæterùm pronuntiabatur ἐφόρεν, vel ἐφόρουν· uti et notavit *Barneſius.* *Euſtathius* autem in commentario citat, ταὶ δ' ἔφερον δμωαί.

Ver. 458. Δμωὰς ἐξαγαγόντες.] *Al.* Δμωὰς δ' ἐξαγαγόντες.

Ver. 462. Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ.] *Al.* Μὴ μὲν ἐν καθαρῷ θανάτῳ. Καθαρὸς μὲν ὁ ἀφ' ἑνὸς ἰδόντι θάνατος, μιαρὸς δὲ ὁ ἀγχονιμαῖος. *Euſtath.* Ita *Euripides*;

Ἀχήμονες μὲν ἀγχόναι μετάρσιοι,
Κἀν τοῖσι θέλουσι δυσπρεπὴς νομίζεται·
Σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενές τι, κἀγαθόν.

Helena, *ver.* 306.

Ver. 465. —— πεῖσμα νεὼς κυανοπρώροιο Κίονος ἐξάψας.]

Et nodum informis leti trabe nectit ab altâ.
Æn. XII, 603.

Ibid. —— νεὼς.] *Al.* νεός.

Ver. 466. Κίονος ἐξάψας.] *Al.* Κίονος ἐξ ἄψας.

Ver. 467. —— ἵκηται.] Apud *Euſtathium* in commentario, ἵκοιτο.

Ver. 469. Ἕρκει ἐνιπλήξωσι.] Νῦν τῷ δικτύῳ. *Schol.* Μηχανήματι ἀγρευτικῷ ἐγκρύψωσι. *Euſtath.*

Ibid. —— ἐνιπλήξωσι.] *Barneſius*, verſionem Editionis *Didymi* ſecutus, reddit, " *ſeſe conquaſſant.*" Minùs rectè. Vide *Iliad.* μ', 72; ο, 344.

Ibid. —— τό θ' ἑστήκει.] *Al.* τό θ' ἑστήκειν et τὸ δ' ἑστήκῃ.

Ver. 470. Αὖλιν ἐσιέμεναι.] Κοίτην. *Schol.* *Al.* Αὖλιν ἐς ἰέμεναι.

Ver. 473. Ἡσπαίρων δὲ ποδίοισι μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν.] Palpitantes et convulſas optimè depingit et quaſi ob oculos ponit hic verſus. Vide ad *Il.* γ', 363.

Ver. 474 &c. Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον &c.] Hinc *Comatas* apud *Theocritum*, *Idyll.* V, *ver.* 149;

——— ἀλλὰ γενοίμαν,
Αἰ μὴ τὺ φλάσειμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

Quem ad locum *Scholiaſtes*, citante *Barneſio*, Ἀλλ' εἴην μή σε θλάσω, γενοίμην, ἀντὶ Κομάτα, Μελάνθιος· ἢ καλαθεύσω, ὥσπερ ἐκεῖνος τὸν Εὐμηλον ἐν Φιλοτίῃ, ἐγὼ, ἐν τοῖς Ὀδυσσέως εἴκοις.

Τῷ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ ὦατα νηλέϊ χαλκῷ
Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
Χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκοτηότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
Ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Πάσας δ' ὅτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω·
Μηδ' ὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
Ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· ἣ δ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ἤνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
Γρηῢς δ' αὖτ' ἀνέβη κατὰ δώματα καλὰ Ὀδυσῆος,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,

Ejus autem naréſque et aures ſævo ære
Abſcidebant; genitaliáque evulſerunt, canibus cruda diſtribuenda;
Manúſque et pedes amputabant, irato animo.
Hi quidem deindè ubi-ſe-abluerant manúſque pedéſque,
Ad Ulyſſem in-domum iverunt; perfectum autem erat opus.
Cæterùm ille alloquebatur dilectam nutricem Eurycleam;
" Affer thus, anus, malorum medelam, afférque mihi ignem,
" Ut ſuffiam domum; tu autem Penelopen
" Venire huc jube, cum famulis mulieribus:
" Omnes verò hortare ancillas per domum, ut-veniant.
Eum verò rursùs alloquebatur dilecta nutrix Euryclea;
" Certè jam hæc ſanè, fili mi, appoſitè dixiſti:
" Sed age, tibi lænámque tunicámque, veſtimenta afferam:
" Neve hoc-modo pannis tectus latos humeros
" Sta in ædibus; indignum nempè foret.
Eam autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Ignis nunc mihi primùm in ædibus fiat.
Sic dixit: neque inobſequens-fuit chara nutrix Euryclea;
Attulit verò ignem et thus: at Ulyſſes
Benè ſuffivit ædes et domum et aulam.
Anus autem demùm aſcendit per ædes pulchras Ulyſſis,
Nunciatura mulieribus, et hortatura ad-veniendum:
Illæ verò iverunt ex domo, facem in manibus habentes.
Illæ quidem deindè circumfundebantur, et ſalutabant Ulyſſem,

Ver. 475, 477. ——ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ ὦατα ——· Χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον.]

——laniatum corpore toto
Deïphobum vidit, lacerum crudelitèr ora;
Ora, manúſque ambas, populatáque tempora raptis
Auribus, et truncas inhoneſto vulnere nares.
Æn. VI, 494.

Ver. 481, 482. Οἶσε θέειον, γρηῦ,——Ὄφρα θεειώσω μέγαρον.] Similitèr apud *Theocritum*;

——καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θείῳ.
Idyll. XXIV, *ver.* 94.

Ἐδόκουν γὰρ οἱ Ἕλληνες ὕτω τὰ τοιαῦτα μύσῃ καθαίρεσθαι διοπομπέμβια·——Θέειον δὲ θυμιάματος εἶδος καθαίρειν δοκοῦντος τὸς μιασμούς. *Euſtath.* " Sulphur " habet et in Religionibus locum, ad expiandas " ſuffitu domos." *Plinius* à *Barneſio* citatus.

Ibid. Οἶσε.] Ἀπὸ συνεχοῦς τοῦ Οἶσω. *Euſtath.* Vide ſuprà ad υ, 154.

Ver. 486. ——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Uti alibi ſæpé.

Ver. 488. ——ῥάκεσιν πεπυκασμένος.]

——ῥάκεσι κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσεύς.
Ariſtoph. Veſpæ, ver. 349.

Ver. 489. Ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι.] *Al.* Ἵσταθ' ἐνὶ μεγάροισι. et Ἕσταθι ἐν μεγάροισι.

Ver. 495. ——ἀνέβη.] *Al.* ἀπέβη.

Ver. 497. ——δάος μὲν χερσὶν ἔχουσαι.] Μαρμαίρειν δὲ δηλοῖ τὸ φῶς, δάος καλέσας. " Δάος μὲν " χερσὶν ἔχουσαι." ἀφ' ὧν, αἱ δεκτικαὶ τοῦ φωτὸς, δᾷδες, καὶ δαΐδες. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9, ipſo fine.

Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμφαι κεφαλήν τε καὶ ὤμυς,
Χεῖράς τ' αἰνύμφαι· ἵ δὲ γλυκὺς ἵμερος ἥρει
Κλαυθμῷ καὶ στοναχῇς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

Et osculabantur amplectentes capútque et humeros,
Manúsque prensantes; illum autem dulce desiderium cepit
Fletûs et suspirii: cognoscebat verò animo cunctas.

Ver. 499. Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμφαι.] In nonnullis legitur, notante *Barnesio*, Καὶ κύνεόν ῥ' ἀγαπαζόμεναι. Vide autem ad *Il.* ά, 514.

Ver. 500. —— ἵ δὲ γλυκὺς ἵμερος ἥρει Κλαυθμῷ καὶ στοναχῇς.] Vide ad *Il.* Ψ, 108.

Ver. 501. —— γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.] Al. γίνωσκεν δὲ φρεσὶ πάσας.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ψ.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τῶν πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τὴν οἰκείαν ἔξοδος.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως πρὸς Πηνελόπης ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως,

Ψῆ, σὶ ἀναγνωρίζῃ πόσιν οὖν ποτε Πηνελόπεια.

LIB. XXIII.

Γρηῢς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
Γύνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔφατο·
Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ὀψέ περ ἐλθών·
Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵθ' ἓὸν οἶκον
Κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.

ANus verò in cœnaculum aſcendit exultans,
Heræ dictura dilectum maritum intùs eſſe:
Genua autem firmitèr-ſe-movebant, pedéſque ſubſultabant:
Stetit verò deindè ſuper caput, et ipſam ſermone allocuta eſt;
" Surge, Penelope, chara filia; ut videas
" Oculis tuis, quæ utique deſideras dies omnes:
" Venit Ulyſſes, et domum advenit, ſerò licèt reverſus:
" Procos autem interfecit eximios, qui utique ſuam domum
" Contriſtabant, et poſſeſſiones comedebant, violabántque filium.

Ver. 1. ——Ἀνεβήσατο.] *Al.* ἀνεβήσετο. Vide ad *Il.* β', 35; et έ, 109.

Ver. 3. ——ἐρρώσαντο.] Ἐρρωμένως ἐπορεύοντο. *Schol.* à *Barneſio* ex MS *Aloyſii* excerpt.

Ibid. ——πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.] Ἀρίσταρχος, ἀνεπάλλοντο καὶ ἐκινοῦντο, προθυμουμένης αὐτῆς βαδίζειν ταχέως, μὴ δυναμένης δὲ, ἀλλὰ κατὰ βραχύ, ἀφ' ὧν τὸ γῆρας· οἱ δὲ, ὑπερεξετείνοντο, ἄμεινον δῆθεν ἐκινοῦντο, παρὰ τὸ ἵκταρ, ὅ ἐστιν, ἐσγύς· καὶ ἡ προείρηκε, " Γύνατα " δ' ἐρρώσαντο" ταχέως ἦν ὑπερεκινοῦντο, ὅ ἐστι παρεγίνοντο. *Schol. ibid.*

Ver. 7. Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται.] Τὸ δὲ " καὶ οἶκον ἱκάνεται" πρὸς σαφήνειαν ἐπῆκται· ὁ γὰρ πᾶς ὁ ἐλθὼν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰς πατρίδα, ἤδη καὶ οἴκαδε αὐτίκα ἐστί· καὶ δηλοῖ τοῦτο Ἀγαμέμνων, ἐπίσας μὲν τὴν πατρίδος γῆς, τὸν οἶκον δὲ οὐκ ἰδών· ἐπεὶ καὶ ταυτολογία εἶναι δοκεῖ τὸ, " Ἦλθεν Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται." *Euſtath.* Vide infrà ad *ver.* 55.

Ver. 8. Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας.] Τὸ δὲ " ἀ- " γήνορας" φανερῶς ἐπὶ ψόγῳ κεῖται, ὡς δηλοῖ τὸ, " οἵ- " περ οἶκον κήδεσκον," καὶ τὰ ἑξῆς. *Euſtath.* Minùs rectè. Vide ſuprà ad ά, 106.

Ibid. ——οἵθ' ἓὸν οἶκον.] Apud *Euſtathium* in commentario, οἵ τέ οἱ οἶκον.

Τὴν δ' αὖτε προσέφη περίφρων Πηνελόπεια·
Μαῖα φίλη, μάργῳ σε θεοὶ θέσαν· οἵτε δύναν∫
Ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
Οἵ σέ περ ἔβλαψάν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
Τίπτέ με λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
Ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
Ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
Ὤιχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἂψ ἔρχευ μέγαρόνδε·
Εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
Ταῦτ ἐλθοῦσ' ἤγγειλε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,
Τῷ κε τάχα σφυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
Αὖτις ἔσω μεγάρων· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Οὔτι σε λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
Ὁ ξεῖνος, ὃν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδεεν ἔνδον ἐόντα,
Ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,

Illam verò rursùs allocuta est prudens Penelope;
" Nutrix chara, insanam te dii reddiderunt, qui scilicèt possunt
" Insipientem facere *eum*, qui vel prudentissimus sit,
" Atque etiam mentis-impotentem sapientiæ admoverunt:
" Qui te sanè læserunt; anteà autem mente integra eras.
" Cur me ludibrio-habes, per-tristem animum habentem,
" Hæc præter-*verum* dicens? et ex somno me suscitas
" Dulci; qui mihi vinxit charas palpebras complexus?
" Nondum enim talitèr dormivi, ex quo Ulysses
" Ivit vîsurus malum-Ilium non nominandum.
" Sed age nunc descende, et retrò vade in-domum:
" Siquis enim mihi alia mulierum, quæ mihi sunt,
" Hæc veniens nunciâsset, et ex somno me suscitâsset,
" Eo-casu citò gravitèr ipsam ego dimisissem ut-iret
" Rursùs intra ædes: te verò hâc quidem in re senectus tua juvabit.
Hanc autem rursùs allocuta est dilecta nutrix Euryclea;
" Nequaquam te ludibrio-habeo, filia chara: sed verè tibi
" Venit Ulysses, et domum advenit, sicut dico;
" Ille hospes, quem omnes ignominiâ-afficiebant in ædibus:
" Telemachus verò illum dudùm noverat intùs esse,
" Sed prudentiâ consilia patris occultabat;

Ver. 11. ——οἵ τε δύνανται Ἄφρονα ποιῆσαι &c.]
Ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τὰς ταλαιπώρους βροτοὺς
Φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα,
Δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ 'ν σὺ τυγχάνῃς θέλων.
Euripid. Supplices, ver. 734.

Ver. 13. Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν.]
——τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
Θεοῦ μέγιστον δῶρον——.
Æschylus, Agamemn. ver. 936.

Ibid. ——χαλιφρονέοντα.] Κεχαλασμένας ἔχοντα τὰς φρένας· ἠλίθιον, ματαιόφρονα. *Schol.*

Ibid. ——σαοφροσύνης ἐπέβησαν.] Vide suprà ad χ', 424.

Ver. 14. ——περ ἔβλαψαν.] *Al.* παρέβλαψαν.

Ver. 15. —— λωβεύεις.] Χλευάζεις, εἰς λώβην ἢ ὕβριν ἄγεις. *Schol.*

Ver. 16. —— παρὲξ ἐρέουσα.] Παρὰ τὸ δέον λέγουσα. *Schol.* Vide autem suprà ad δ', 348. *Al.* παρεξερέουσα.

Ver. 19. ——κακοΐλιον.] Vide suprà ad σ', 72; et τ', 260.

Ver. 20. ——ἔρχευ.] Ita edidit *Barnesius*, quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus; atque ita in omnibus Exemplaribus scriptum occurrit hæc vox infrà *ver.* 254 hujus libri, et sæpè alibi apud Poëtam. Vulgati hîc habent ἔρχευ. In nonnullis autem scribitur, notante *Barnesio*, ἔρχεο· Quod et ipsum pronuntiandum ἔρχου, vel ἔρχευ. Vide infrà *ver.* 52, et 78.

Ver. 22. ——ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε.] *Al.* ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε.

Ver. 24. ——ἔσω μεγάρων.] *Al.* ἔσω μέγαρον.

Ibid. ——σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.] Τὸ μὴ μεθ' ὕβρεως ἀπεπεμφθῆναι· ἢ οἷον, εἰ καὶ τἄλλα σοὶ βαρύ ἐστι, τοῦτό γε ὀνήσει. *Schol.*

Ver. 25. Τὴν δ'.] Ita rectè *Barnesius*. *Henricus Stephanus* aliique malè, Τὸν δ'.

Ver. 27. Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται.] Vide suprà ad *ver.* 7.

Ver.

Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίλω ὑπερηνορεόντων.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
Γρηῒ ᾧ ἐπλέχθη, βλεφάρων δ' ἄπο δάκρυον ἧκε·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπε,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
Μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Οὐκ ἴδον, ὄ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα
Κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
Ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸ γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν
Ἑστεῶτ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον ἔδας ἔχοντες,
Κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
Πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιδῆτον

" Ut virorum ulciſceretur violentiam ſuperborum.
Sic dixit: illa autem gaviſa eſt, et à lecto ubi-profiluerat
Anum complexa eſt; à palpebris verò lachrymam miſit;
Et ipſam compellans verbis alatis allocuta eſt;
" Eia age jam mihi, nutrix dilecta, verum dic,
" Si verè jam domum venit, ut dicis,
" Quomodo demùm procis impudentibus manus intulerit,
" Solus cùm-eſſet; hi verò ſemper frequentes intùs manebant.
Illam autem rursùs allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea;
" Non vidi, non edocta ſum; ſed gemitū ſolū audiebam [in receſ-
" Eorū-qui-interficiebantur: nos verò ſu thalamorū benè-conſtructorū
" Sedebamus turbatæ; fores verò *nos* continebant benè-aptatæ:
" Priùs ſcilicèt quàm demùm me tuus filius à domo vocaret
" Telemachus: hunc enim pater emiſit ad-vocandum.
" Inveni deindè Ulyſſem inter cæſa cadavera
" Stantem; illi verò circum ipſum, ſolidum pavimentum tenentes,
" Jacebant alii ſuper alios: videns *tu* animo exhilarata fuiſſes,
" Sanguine et cruore fœdatum, tanquam leonem.
" Nunc hi quidem demùm omnes ad atrienſes fores
" Conferti: at ille domum ſuffit perpulchram,
" Igne magno accenſo: te verò me emiſit ut-vocarem.
" Sed ſequere, ut vobiſmet lætitiæ applicetis

Ver. 31. ——τίσαιτο.] Similitérque infrà *ver.* 57, ἐτίσατο· Vide ad *Il.* ί, 508; et χ', 19, 20.

Ibid. ——βίλω ὑπερηνορεόντων.] *Euſtathius* in commentario citat, βίας ὑπερηνορεόντων.

Ver. 35. ——ἔνισπε.] MS nonnulli à *Tho. Bentleio* collati, ἔνισπες.

Ver. 40. ——ἄκουον.] *Al.* ἄκουσα.

Ver. 42. ——ἀτυζόμεθαι.] Ἐκπληττόμεθα, ταρασσόμεθα. Ἀτύω, ὁ μέλλων ἀτύσω, καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἀτύζω, Αἰολικόν. *Schol.*

Ibid. ——σανίδες δ' ἔχον.] *Scholiaſtes* interpretatur, ἠσφαλισμέναι ἦσαν· Quam explicationem ſecutus *Barneſius*, vertit, " *Fores verò claudebantur.*" Minùs rectè. Vide *Iliad.* κ', 264; μ', 8; *Odyſſ.* δ', 360; item χ', 128, ubi eadem ipſa phraſis occurrit.

Ver. 45. ——μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν.] Ita hîc edidit *Barneſius*; ut et ſuprà χ', 401. *Vulgg.* μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν· Sive, uti legit MS à *Tho. Bentleio* collatus, itémque *Euſtathius* in commentario, μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν. Vide ſuprà ad χ', 401.

Ver. 46. Ἑστεῶτ'.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Ἑστεῶθ'.

Ibid. ——κραταίπεδον ἔδας.] Τὸ στερεὸν πέδον, ὡς λιθόστρωτον, ἢ μᾶλλον ὡς πεπιλημένον καὶ νεναγμένον. *Euſtath.*

Ver. 47. ——ἰάνθης.] *Barneſius* edidit, legendúmque pronuntiat, ἰανθῇς. Sed nihil opus.

Ver. 48. Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.] Vide ſuprà χ', 402, 403.

Ver. 49. Νῦν οἱ.] *Al.* Νῦν δ' οἱ.

Ver. 51. ——κηάμενος.] *Al.* κιάμενος.

Ver. 52, 78. ——ἔπευ.] *Barneſius* inter varias lectiones, ἔπε. Vide ſuprà ad *ver.* 20.

Ibid. ——εὐφροσύνης ἐπιδῆτον.] Vide ſuprà ad χ', 424.

Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέσιος, εὗρε δὲ καί σε,
Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια·
Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα·
Οἶσθα γὰρ, ὡς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἷϊ, τ' τεκόμεσθα·
Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις.
Ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ἦ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἑστίῃ, ὄφρ' ἔφησθα
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα περίφρασσον ἄλλο τι εἴπω,
Οὐλήν· τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι·
Τὴν ἀπονίζουσα φρασαίμην· ἤθελον δέ σοι αὐτὴ
Εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυϊδρείῃσι νόοιο.
Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν θείωσομαι αὐτῆς,

" Ambo charum cor; quoniam mala multa passi estis.
" Nunc verò jam hoc longum desiderium perfectum est:
" Venit quidem ipse vivus in-domum-redux; invenit autem et te,
" Et filium in ædibus; malè verò qui ei faciebant
" Proci, hos omnes ultus est suâ in domo.
Hanc autem rursùs allocuta est prudens Penelope;
" Nutrix dilecta, nondum magnoperè gloriare exultans;
" Nôsti enim, quòd gratus in domo appareret
" Omnibus, maximè verò mihique, et filio, quem genuimus:
" Sed non est hic sermo verus, sicut dicis:
" Sed aliquis immortalium interfecit procos eximios,
" Injuriam indignatus acerbam, et mala opera:
" Neminem enim honorabant terrestrium hominum,
" Non malum, neque quidem bonum, quicunque ad ipsos perveniſſet:
" Ideò ob iniquitates passi sunt malum: at Ulysses
" Perdidit longè reditum ab-Achaïâ, periitque ipse.
Ei autem respondit deindè dilecta nutrix Euryclea;
" Filia mea, quale tibi verbum fugit ex-septo dentium?
" Quæ maritum, intùs cùm-est apud focum, nunquam dicis
" Domum esse venturum? animus nempè tibi semper incredulus.
" Sed age tibi et signum manifesturn aliud quoddam dicam,
" Cicatricem; quam quondam ei aper inflixit albo dente:
" Hanc abluens agnovi; volebam autem tibi ipsa
" Dicere; sed me ille prehensam ad os manibus,
" Non finebat dicere, solertiâ mentis.
" Sed sequere; at ego me oppignerabo ipsam,

Ver. 53. ——πέποσθε.] *Eustathius* exponit, πεπόνθατε· *Scholiastes* autem, πεπόνθατε· quod et rectius.

Ver. 55. ——ἐφέσιος.] Ἤτοι εἰς τὴν ἰθάκην· ἡ γὰρ ἔπεται, " Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέσιος" μεταλαβὼν εἶφη, (suprà *ver.* 7 et 27;) " Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται." *Porphyr. Quæst. Homeric.* 2.

Ver. 56. ——ἔρεζον.] *Al.* ἔρεξαν.

Ver. 63. ——κτεῖνε.] MSS nonnulli à *Tho. Bentleio* collati, κτεῖναι.

Ver. 66. ——εἰσαφίκοιτο.] *Al.* εἰσαφίκηται.

Ver. 67. Τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν.] Ita suprà κ', 317, 416;

Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.

Item ω', 7;

Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Ver. 71. ——παρ' ἑστίῃ.] Ἔνθα τὸ πῦρ καίεται, τόπος· ἔστι δὲ βωμὸς ἱστιάδος, οὐκ ἐκ λίθων ὑψούμενος. *Schol.*

Ver. 75. ——σοι αὐτὴ.] *Al.* σοι αὐτῇ.

Ver. 76. ——ἀλλά με κεῖνος.] *Al.* ἀλλ' ἐμὲ κεῖνος.

Ver. 77. ——πολυϊδρείῃσι.] *Al.* πολυκερδίῃσι. Ut infrà ω', 166.

Ver. 78. ——ἐμέθεν θείωσομαι αὐτῆς.] Ita *Iliad.* ψ', 485;

Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κλεῖναί μ' οἰκτίσῃ ὀλέθρῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φέρων Πηνελόπεια·
Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
Δήνεα εἰρυσσῆ, μάλα περ πολυΐδριν ἐοῦσαν·
Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὣς φαμένη, καλέεσκεν ὑπερῴϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
Ἢ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
Ἣ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,
Ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
Ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος, εἴ τί μιν εἴποι
Ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἣ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν·
Ὄψι δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπιδίως ἐσίδεσκεν,

"Si te decipiam; ut-interficias me miserrimâ morte.
Huic autem respondit deindè prudens Penelope;
"Nutrix chara, difficile te deorum sempiternorum
"Consilia scrutari, valdè licèt multarum-rerum-scientem:
"Sed omninò eamus ad filium meum; ut videam
"Viros procos mortuos, et *eum*, qui interfecit.
Sic locuta, descendebat è cœnaculo: multa verò ei cor
Agitabat, an seorsùm dilectum maritum interrogaret,
An astans oscularetur caput et manus prehensas.
Illa verò postquam ingressa est, et tranfivit lapideum limen,
Sedebat deindè Ulyssi ex-adverso, in ignis splendore,
Ad-parietem alterum: ille autem ad columnam longam
Sedebat deorsùm tuens, expectans, si quid sibi diceret
Eximia uxor, postquam vidit oculis.
Hæc verò tacita diù sedit; stupor verò ei cor invasit:
Obtutu autem aliquandò quidem eum in-oculos aspectabat,

Διῦρό νυν ἡ τρίποδος φειδώμεθα, ἠὲ λέβητος.
Et apud *Aristophanem*;
——ἐθέλω περὶ τᾶς κεφαλᾶς φειδοῦς.
Equites, *ver.* 788.

Ibid. ——φειδώσομαι.] *Al.* πέρι δώσομαι.

Ver. 81. ——χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων Δήνεα εἰρυσσῆ.]
Οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματα ἐρεννῆσαι βροτέᾳ φρενί. *Pindar. citatus à Duporto, Gnomolog. Homeric. ad hunc locum.*
Μάντις δ' οὐδεὶς ἐσσιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ὅσις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
Hesiod. apud Clem. Alexandrin. Strom. V.
Πάντη δ' ἀθανάτων ἀφανὴς νόος ἀνθρώποισι.
Solon Atheniensis, apud eundem ibid.

Ver. 82. ——εἰρυσσῆ.] *Hesychius* legit εἰρύσσῃ, exponitque εἰδέναι· nempè ad vocem εἰρύσσῃ, ubi hunc *Homeri* locum adducit: Uti et notârunt *Barnesius*, et *Duportus* in *Gnomologiâ* ad hunc locum. *Al.* εἰρῦσαι.

Ver. 84. ——τεθνηότας.] Vide ad *Il.* β', 818.

Ver. 85. Ὣς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερῴϊα.] Ὀκνηρίαν δέ τινα δηλοῖ τὸ "κατέβαινε" παρατατικῶς φραθέν. Εὐρύκλεια μὲν γὰρ, πιστεύσασα ἔνδον εἶναι τὸ φίλον αὐτῇ τέκνον, ἐρρωμένως ἀνέβαινεν· ἡ δὲ γυνὴ συνδιάζωτα, χολαίως κάτεισιν. *Eustath.* Vide ad *Il.* Φ', 87; et ν', 84.

Ver. 89. ——ἐναντίον.] *Al.* ἐναντίη.

Ibid. ——ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ πεφωτισμένῳ τόπῳ καὶ πεφλογισμένῳ ἀπὸ τοῦ πυρός. *Schol.*

Ver. 90. Τοίχου τοῦ ἑτέρου.] Ita *Iliad.* ι, 218;
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τοίχου τοῦ ἑτέροιο——.

Ver. 93. ——ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ.] Similitèr apud *Virgilium*;
At verò Æneas aspectu obmutuit amens.
Æn. IV. 279.

Ibid. ——τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν.] Ἔστι γὰρ αὐτῇ (inquit *Eustathius*) τὸ ἄπορον ἀληθῶς ἄλυτον. Ὡς γὰρ οὐδὲν καινὸν, εἰ καὶ ὀλίγην δείξει ὁ τῷ Ὀδυσσεῖ εἰκασθεὶς δαίμων, ὅτως οὐδ' εἶπερ τὸ τῆς κλίνης (*ver.* 225, 226,) ἐξεύρῃ μυστήριον· οὐ γὰρ ἀδύνατον τῇ τ' ἄλλα εἰδότα θεὸν εἰδέναι καὶ αὐτό. Καὶ τοίνυν εἰ καὶ ὕστερον ὀψέ ποτε συμπεισθῇ, καὶ ἀναγνῶσα τὰ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς σήματα, (*ver.* 206, 207,) δακρύσασα ἀμφὶ χεῖρας εἰρῇ βάλῃ τῷ Ὀδυσσεῖ οὐδ' ὅτως εὖ σωφρονισθῇ· καὶ γὰρ ὁ δαίμων ὑπωπτεύσε, καὶ τὰ σήματα πάντως εὖ ᾔδει. Nimis subtilitèr et minuté. Cùm enim dicat *Penelope* suprà *ver.* 63, "Ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυοὺς" cúmque *Eurycleæ* respondeat, *ver.* 81, "——χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων Δήνεα εἰρύσθαι·" id solummodò (ut opinor) exprimere vult, nempè prorsùs incredibile esse, *Ulyssem* revera rediisse, procósque interfeciisse.

Ver. 94. ——ὄψι δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπιδίως ἐσίδεσκεν.] Τὸ δὲ "ἐνωπιδίως," ἀντὶ τοῦ, κατ' ὄψιν· ἵνα λέγῃ· ὅτι ἄλλοτε μὲν φειδομενέστερον ἐπαναζέουσα καὶ κατασκοποῦσα ἐπιγίνωσκεν, ἄλλοτε δὲ ἠγνόει. Τὸ δὲ, ἐνωπιδίως, γράφεται μᾶλλον ἐναπαδίως. *Eustath.* Et MS à *Tho. Bentleio* collatus ἐναπαδίως legit.

Ven.

Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροΐ εἵματ' ἔχουσα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Τίφθ' ὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, ὑδὲ παρ' αὐτὸν
Ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, ὑδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φερέφρων Πηνελόπεια·
Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·
Οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, ὐδ' ἐρέεσθαι,
Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
Ἐς' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἢ μάλα νῶϊ
Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἐστὶ γὰρ ἡμῖν
Σήματ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
Πειρᾴζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φρᾴσει καὶ ἄρειον.

Aliquandò verò non-agnoscebat, mala corpori vestimenta habentem.
Telemachus autem increpabat, verbúmque dixit, et compellabat;
" Mater mea, infelix-mater, immitem animum habens,
" Cur sic à-patre separaris? neque apud ipsum
" Sedens, verbis percontaris, neque interrogas?
" Haud quidem alia utique sic mulier obfirmato animo
" Viro absisteret, qui ei mala multa perpessus
" Venisset vigesimo anno in patriam terram:
" Tibi verò semper cor durius est lapide.
Illum autem rursùs allocuta est prudens Penelope;
" Fili mi, animus mihi in pectoribus stupet;
" Neque aliquod pròloqui possum verbum *ad eum*, neque interrogare,
" Neque in vultum intueri ex-adverso: si autem reverà demùm
" Est Ulysses, et domum venit; certè omninò nos
" Cognoscemus alter-alterum et meliùs; sunt enim nobis
" Signa, quæ scilicèt et nos abscondita scimus ab aliis.
Sic dixit: risit verò multa-passus nobilis Ulysses;
Statimque Telemachum verbis alatis allocutus est;
" Telemache, sanè matrem in ædibus fine
" Tentare me; citò autem cognoscet etiam melius.

Ver. 95. ——ἀγνώσασκε.] *Al.* ἀγνώσεσκε.

Ver. 96. Τηλέμαχος δ' ἐνένιπλεν.] Ὅτι μεθοδεύσας ὁ Ποιητὴς τὴν κατ' ὄψιν ἀτυχίαν τῆ Ὀδυσσέως καὶ τῆ γυναικὸς πανούργου, φυλάττει κἀνταῦθα τὴν Ὀδυσσέα τὰ μὲν νοστοῦντα καὶ λαλοῦντα μηδὲν καὶ θέλει μὲν ἡ γυνὴ φανῆναι τοιαύτη. Ἐπεὶ δὲ σὺν ᾗ, ὅτω πεφυλαγμένης ἀμφοῖν τὰ σχήματα, ὁμιλῆσαι αὐτὸς ἀλλήλοις, πλάττει μισητεύοντα τῆ ὁμιλίᾳ τὴν παῖδα, καὶ λαλοῦντα τῆ μητρί· καὶ αὐτὴν αὖθις τῷ παιδί· ἓν τρίτον ἐπ' αὐτοῖς ἀναγκαίως τὴν Ὀδυσσέα. Καὶ ὅτω προσαίνει πιθανῶς καὶ εὐμενῶς τὰ ἐφεξῆς· σὺν ἄλλως μέντοι προσφθέγξεται τὴν ἄνδρα, εἰ μὴ προλογίσει ἐκεῖνος πρὸς αὐτὴν, εὐλαβουμένη μὴ καὶ ἄλλῳ θρασύτητος. *Eustath.*

Ver. 97. Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ.] Ἄλλα δὲ εἰώθει συντιθέναι εἰς ἀφοσίωσίν τινων, ὡς δυσανύμων· ὡς τὸ "Δύσπαρι" καὶ τὸ, "Μῆτερ, δύσμητερ." *Porphyr. Quæst. Homeric.* 16 *sub fine.* Vide *Conrad. Ritterbus. annotat. ad Oppian. Cyneg. lib.* I, *ver.* 260.

Ver. 101. ——ἀφεσταίη.] *Al.* ἀπεσταίη.

Ibid. ——ὅς οἱ.] *Barnesius* inter varias lectiones rettulit ὅς ῥ' οἱ. Sed nihil opus. Quâ enim ratione vocula ὅς etiam extra cæsuram produci possit, vide ad *Il.* α, 51.

Ver. 102. ——ἔτεϊ ἐς.] Vide suprà ad π', 206.

Ver. 103. Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.] Ita apud *Hesiodum*;

——ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 146.

Et apud *Moschum*;

——πέτρης οὔ' ἔχων νόον ἠὲ σιδήρου
Καρτερὸν εἰ στήθεσσι·——. *Idyll.* IV, 44.

Et apud *Æschylum*;

Σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος.
Prometh. Vinct. ver. 242.

Et apud *Plutarchum, de capiend. ex Inimic. Utilitat.* " Κεῖνος ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδήρου κεχάλκευται " μέλαιναν καρδίαν." Vide et infrà ad *ver.* 172.

Ver. 106. Οὐδέ τι.] *Al.* Οὐδ' ἔτι.

Ver. 109. Γνωσόμεθ' ἀλλήλων.] Vide suprà ad φ', 36. *Al.* Γνωσόμεθ' ἀλλήλων.

Ver. 113. ——ἔασον.] *Barnesius* edidit ἔασον· et ita semper scribendum statuit. Sed vide ad *Il.* δ', 42.

Ver.

Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροΐ εἵματα εἶμαι,
Τοὔνεκ' ἀτιμάζῃ με, καὶ οὔπω φησὶ τ' εἶναι.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακλείνας ἐνὶ δήμῳ,
Ὤ, μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
Φεύγῃ, πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἵ μέγ' ἄριστοι
Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ
Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πρῶτα μὲν ἀρ λύσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
Δμωάς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵματ' ἑλέσθαι·
Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγείαν,

" Nunc verò, quia ſordeo, maláque corpori veſtimenta indutus ſum,
" Ideò deſpicatui-habet me, et nondum putat ipſum eſſe.
" Nos verò conſultemus, quo-pacto quàm optimè fiat:
" Etenim aliquis, etiam unum virum ubi-interfecerit in populo,
" Cui non multi ſint adjutores ponè,
" Fugit, cognatiſque relictis et patriâ terrâ:
" Nos autem columen urbis interfecimus, qui longè optimi *erant*
" Juvenum in Ithacâ; ideò te conſultare jubeo.
Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt;
" Ipſe hæc ſanè videas, pater dilecte; tuum enim optimum
" Conſilium in hominibus dicunt eſſe, neque quiſquam tecum
" Alius vir contenderet mortalium hominum.
" Nos verò alacres unà ſequemur; neque omninò puto *me*
" Fortitudine defecturum, quanta vis quidem adſit.
Illum autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Etenim ego dicam, ut mihi videtur eſſe optimum:
" Primùm quidem lavamini, et induimini tunicas,
" Famuláſque in ædibus jubete veſtimenta ſibi-ſumere:
" Cæterùm divinus cantor, habens citharam argutam,

Ver. 115. Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω.] *Al.* Νῦν δ' ὅτι ῥ' ἀλιτόω. Ex τ', 72 ſuprà.

Ver. 119. ——ἀοσσητῆρες.] Ἀοσσητὴρ δὲ ὁ ἐν τοῖς ῥηθεῖσι, καθὰ καὶ ἐν ἄλλοις, ὁ δίκαια ὅστις βοηθῶν, τυτίσκων ὁ ἕτοιμος καὶ ἀπροφάσιστος ἐπίκουρος. *Euſtath.*

Ver. 120. Φεύγει, πηούς τε προλιπών.] Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, τὸ ἀκούσιον φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ παραγίγνεσθαι εἰς τινος οἰκίαν ἀνδρὸς πλουσίου, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκεκαλυμμένον, καθαρσίαν διόμενον. *Schol.* ad *Iliad.* ώ, 480. Τὸ δὲ φεύγεσθαι τὰς πατρίδας ὑπὸ τῶν φονευσάντων, καθωμίληται· εἰ μήτι ἄρα ποινὴν τίσει ὁ φονεὺς τὴν συνθέσασαν τότε γῆ ἐᾶται μένειν ἐν δήμῳ. *Euſtath.* Vide ad *Il.* σ', 497.

Ibid. ——πηούς.] Τοὺς πόῤῥωθεν συγγενεῖς. *Schol.* Vide ſuprà ad ϑ', 581.

Ver. 122. ——τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.] Apud *Euſtathium* in commentario, τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα. Atque ita in omnibus exemplaribus legitur ſuprà ῥ', 279. Vide et ad ύ, 43.

Ver. 123. ——ἀντίον ηὔδα.] Sic apud *Virgilium*;

Æolus hæc contrà:——————. *Æn.* I, 80.
——Æneas contrà cui talia reddit.
X, 530.

Ver. 125. ——ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι.] In nonnullis legitur, notante *Barneſio*, ἐπ' ἀνθρώποισι φάσ' ἔμμεναι. Sed malé. Nam vox φασὶ, quàm ſæpè in *Iliade* et *Odyſſeâ* occurrit, priorem ſemper producit. Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus habet, ἐπ' ἀνθρώπους φάσθ' ἔμμεναι.

Ver. 126. ——ἐρίσειε.] Vide ad *Il.* ά, 140.

Ver. 127, 128. Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ' &c] Occurrit idem Diſtichon *Iliad.* ν', 785, 786, niſi quòd ibi legatur Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες. Atque indè et hîc edidit *Barneſius* ἐμμεμαῶτες. Sed et vulgata lectio ſatis rectè ſe habet. Vide ad *Il.* ά, 54. Porrò totum Diſtichon hoc in loco omittunt Codices nonnulli.

Ver. 128. ——ὅση δύναμίς γε πάρεστι.] Poſt hunc verſum ſubnectunt nonnulli, notante *Barneſio*, ex *Iliad.* ν', 787;

Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσθλὸν πολεμίζειν.

Ver. 130. ——ἄριστα.] *Al.* ἄριστον.

Ver. 131. ——λέσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε.] Similitérque infrà *ver.* 142; λέσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο. Vide ſuprà ad έ, 491; et ί, 296.

Ver. 132. Δμωάς τ'.] *Al.* Δμωὰς δ'.

Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμων ὀρχηθμοῖο,
Ὡς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκούων,
Ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἱ περιναιετάουσιν·
Μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνε κτί' ἄστυ γένηται
Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
Φρασσόμεθ', ὅ, τι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὶν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Πρῶτα μὲν ἣν λύσαντο, καὶ ἀμφίεσαντο χιτῶνας·
Ὥπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν
Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
Σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος ἧ κυριδίοιο
Εἴρυσθ μέγα δῶμα διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο.
Ὡς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,

" Nobis præeat ad luſoriam ſaltationem,
" Ut aliquis putet nuptias eſſe, extrà audiens,
" Vel per viam vadens; vel *ex iis* qui circùm-habitant:
" Nè priùs fama lata cædis per urbem fiat
" Virorum procorum, quàm ſcilicèt nos iverimus extrà
" Agrum in noſtrum arboribus-abundantem: illic verò poſteà
" Conſultabimus, quicquid utile Olympius præbuerit.
Sic dixit: illi autem ei omninò quidem auſcultârunt, et paruerunt.
Itaque primùm quidem lavârunt-ſe, et induerunt-ſibi tunicas:
Ornatæ autem ſunt mulieres; ſumpſit verò divinus cantor
Citharam cavam; ipſiſque deſiderium concitavit
Cantûſque dulcis, et egregiæ ſaltationis.
His verò magna domus perſonabat pedibus
Virorum ludentium, pulchréque cinctarum mulierum.
Sic autem aliquis dicebat ædes extrà audiens;
" Certè omninò jam aliquis duxit-uxorē multùm-ambitam reginam:
" Improba, neque ſuſtinuit mariti ſui cui-virgo-nupſit,
" Servare magnam domum perpetuò, donec veniſſet.
Sic utique aliquis dicebat; hæc autem non noverunt, quomodo facta erant.
At Ulyſſem magnanimum ſuâ in domo
Eurynome œconoma lavit et unxit oleo;
Circúmque ipſum pallium jecit et tunicam:
Cæterùm capiti affudit multam pulchritudinem Minerva,

Ver. 134. —— φιλοπαίγμων.] *Al.* πολυπαίγμων.

Ver. 145. Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.] Ὅρα δὲ ὅτι τε κἀνταῦθα, ὡς καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν Δημόδοκον, πρὸς φόρμιγγα ἡ μολπὴ καὶ ἡ ὄρχησις· ὡς καὶ ἐν τῷ, (*Odyſſ.* ὠ, 421; σ', 303;) " οἱ δ' εἰς ὀρχηστὺν " τράπεντο, καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν." *Euſtath.* Vide ſuprà ad Θ', 262.

Ver. 146. Τοῖσιν δὲ.] *Barneſius* edidit Τοῖσιν δή. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ibid. —— περιστοναχίζετο.] *Al.* περισταναχίζετο.

Ver. 151. Εἰρύσθ.] *Al.* Εἰρῦσθ et Εἰρῦσαι.

Ibid. —— ὄφρ' ἂν ἵκοιτο.] *Euſtathius* in commentario citat, ἕως ἵκοιτο. Ut ſuprà ὁ, 109; et τ', 367.

Ver. 156, 157 Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν ——, Μείζονά τ' ἰσιδέειν &c.] Ita Editi omnes. Attamen parùm aptè cum præcedentibus connectitur iſtud " Μείζονά τ' ἰσιδέειν &c." Uti obſervat *Euſtathius*; Ἐνταῦθα δὲ ὁ κεῖται ὅλως ῥῆμα προκλητικὸν τοῦ " Μείζονα καὶ πάεσσαι." Quod autem deinceps addit ille; Καὶ ἔοικεν ἡ σύνταξις κατ' ἔλλειψιν, ἵνα νοῆται οὕτω πως· " ὥστε εἶναι τὴν Ὀδυσέα μείζονα καὶ πάεσσαι·" id verò paulò videtur durius. Cæterùm occurrunt iidem ſeptem verſus ſuprà ζ', 229, 235; niſi quòd in primo legatur, " Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν Διὸς ἐκγε- " γαυῖα Μείζονά τ' εἰσιδέειν &c;" ubi iſtud " Μεί- " ζονά τ' εἰσιδέειν &c," (uti et notat *Euſtathius*,) rectè ad præcedentem vocem θῆκεν refertur, Undè veriſimile videtur verſum hunc, " Αὐτὰρ κακκεφα- " λῆς &c," hujus loci proprium non eſſe; ſed pro iſto, " Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν &c," ζ', 229, aut alio quodam ſimili, per errorem huc irrepſiſſe. Vide et infrà ὠ, 368.

Ibid. —— κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη.]
—— namque ipſa decoram
Cæſariem

Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρηϕι
Οὖλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθϵι ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνλϵυ παντοίλϵυ, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείϵι,
Ὡς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθϵ βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ἆψ δ' αὖτις καθ' ἕδρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνϵ, ἔνθεν ἀνέστη,
Ἀντίον ἦς ἀλόχϵ· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτϵϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Λέξομαι· ἦ γὰρ τῆγε σιδήρϵον ἐν φρεσὶ θυμός.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη περίφρων Πηνελόπεια·
Δαιμόνι', ἤτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, ἠδ' ἀθερίζω,
Οὐδὲ λίλιω ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔηθα,
Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.

Majorémque aſpectu *fecit* et craſſiorem; à capite autem
Criſpas demiſit comas, hyacinthino flori ſimiles.
Sicut autem quandò aliquis aurum circumfundat argento vir
Peritus, quem Vulcanus docuerit et Pallas Minerva
Artem omnigenam; pulchra verò opera *is* perficit:
Sic quidem huic circumfudit gratiam capitique et humeris:
E balneo verò *is* egreſſus eſt, corpore immortalibus ſimilis;
Iterùm autem deindè reſedit in ſolio, undè ſurrexerat,
Ex-adverſo ſuæ uxori; et ipſam ſermone allocutus eſt;
" Infauſta, tibi quidem præ mulieribus fœmineis
" Cor impenetrabile fecerunt Olympias domos habentes:
" Haud quidem alia ſic mulier obfirmato animo
" Viro abſiſteret, qui ei mala multa perpeſſus
" Veniſſet vigeſimo anno in patriam terram.
" Sed age mihi, nutrix, ſterne lectum; ut et ipſe
" Decumbam; profectò enim huic ferreus in præcordiis animus.
Illum autem rursùs allocuta eſt prudens Penelope;
" Generoſe, neque ſanè quid magnifacio, neque nihili-habeo,
" Neque admodùm admiror; perquàm autē benè novi, qualis eras,
" Ex Ithacâ in navi proficiſcens longis-remis-inſtructâ.

Cæſariem nato genitrix, luménque juventæ
Purpureum, et lætos oculis afflârat honores.
Æn. I, 593.

Ver. 158. Οὖλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθϵι ὁμοίας.] Vide ſuprà ad ζ', 231.

Ver. 159. Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ.]

Quale manus addunt ebori decus; aut ubi flavo
Argentum Pariúſve lapis circundatur auro.
Æn. I, 596.

Ibid. —— περιχεύεται.] *Al.* περιχεύατο.

Ver. 160. —— δέδαεν.] Vide ſuprà ad θ', 448; et υ, 72.

Ver. 166 et 264. Δαιμονίη.] Similitérque *ver.* 174, Δαιμόνι'. Vide ad *Il.* ώ, 194.

Ibid. —— περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων Κῆρ ἀτέραμνον.] Ἔϛιν ἴϑν ἀϛεῖον εἰπεῖν, ὡς μικρῷ δεῖν σωϕρονέϛερον ἔχϵ τὴν μνηϛηροκτονίαν κατεργάσαϛο Ὀδυσσεύς, ἢ τὸν ἀναγνωρισμὸν τῆς γυναικός· οὕτω περίφρων ἡ γυνὴ καὶ ϛερεὰ καὶ εἰπεῖν καὶ πρᾶξαι. *Euſtath.*

Ver. 168. Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε.] *Al.* Οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε· ut ſuprà *ver.* 100. *Al.* ἐ μὴν ἄλλη γ' ὧδε.

Ver. 169. —— ἀφεϛαίη.] *Al.* ἀπoϛαίη· Ut ſuprà *ver.* 101.

Ver. 172. —— ἦ γὰρ τῆγε σιδήρϵον ἐν φρεσὶ θυμός.] *Al.* σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ. *Al.* σιδήρϵον ἔνδοθι θυμός. Similitèr *Iliad.* χ', 357;

—— ἦ γάρ σοί γε σιδήρϵον ἔνδοθι θυμός.

Et ώ, 205, 521;

—— σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.

Similitèr et *Tibullus*;

Quàm ferus et verè ferreus ille fuit.
Lib. I, *Eleg.* xi, *ver.* 2.

Et *Cicero*; " O te ferreum, qui illius periculis " non movêris!" *Ad Attic. lib.* XIII, *Epiſt.* 30, *ſub initio.* Vide et ſuprà ad έ, 190; et ad *ver.* 103 hujus libri.

Ver. 174. —— ἀθερίζω.] Τὸ ἐκπίπτω καὶ ἀποϛάλλω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων τῶν μὴ δυναμένων ἔχειν βάϑος σμικρότητα· οἱ γὰρ λικμῶντες ἐκπίπτουσιν αὐτούς. *Schol.* ex MS *Aloyſian.* à *Barneſio* excerpt.

Ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
Ἐκτὸς ἐϋστάθέος θαλάμοιο, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίης·
Ἔνθα οἱ, ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὴν,
Κώεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν·
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
Ἀνδρῶν δ' ὄχ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, ὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Ῥεῖα μετοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
Ἐν λέχεϊ ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, ὐδέ τις ἄλλος.
Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκος ἐντὸς,
Ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν, ἠΰτε κίων·
Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἁραρυίας.

" Sed age ei ſterne denſum lectum, Euryclea,
" Extra benè-fundatum thalamum, quem ſcilicèt ipſe fecit:
" Illic ei, expoſito denſo lecto, injicite, ad-cubandum,
" Pelles, et lænas, et integumenta ſplendida.
Sic utique dixit, maritum tentans; at Ulyſſes
Indignatus uxorem alloquebatur, honeſta ſcientem;
" O mulier, profectò valdè hoc verbum acerbum dixiſti:
" Quis verò mihi alibi poſuit lectum? difficile nempè eſſet
" Etiam valdè ſcienti; niſi quandò deus ipſe aggreſſus
" Facilè volens poneret alio in loco:
" Virorū autem haud quiſquam vivus mortalis, neque valdè pubeſcens,
" Facilè amoliretur; quoniam magnum ſignum factum eſt
" In lecto elaborato; eum autem ego feci, neque quiſquam alius.
" Arbor erat patula-foliis olivæ ſeptum intrà,
" Vigens, floreſcens; craſſa verò erat, tanquam columna:
" Ei autem ego circundatum thalamum ſtruxi, donec perfeci
" Denſis lapidibus, et benè deſuper texi;
" Conglutinatáſque impoſui fores, fiſmitèr aptatas.

Ver. 177 et 179. ——πυκινὸν λέχος.] Διὰ τὸ ὃν πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίθεσθαι. *Heſychius*, ad vocem Πυκινὸν. *Euſtathius* autem; Πυκινὴ ——, ἵνα φέρειν ἔχει [ἔχῃ] στερρῶς τὰ ἐπικείμενα.

Ver. 178. Ἐκτὸς.] *Al.* Ἐκτός.

Ver. 179. ——ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὴν.] Vulgati habent ἔμβαλέ τ' εὐνήν. *Barneſius* autem ex Editionibus nonnullis edidit, ἐμβάλετ'. Quod, uti et ipſe annotat, cum præcedente ἐκθεῖσαι aptiùs congruit. Atqui MS à *Tho. Bentleio* collatus hîc legit ἐκβάλε. Quæ ſi vera lectio, omninò ſcribendum cum vulgatis, ἔμβαλέ τ'.

Ver. 184. ——ἄλλοσε θῆκε λέχος.] *Euſtathius* infrà *ver.* 204 in commentario citat, ἄλλοσ' ἔθηκε. Atque ita et hîc et infrà *ver.* 204, edidit *Barneſius*; lectionémque *longè potiorem* pronuntiat. At quamobrem longè potiorem exiſtimet vir eruditus, equidem non video. Quin et hoc in loco cum vulgatis ἄλλοσε θῆκε legit ipſe *Euſtathius*.

Ver. 185. ——ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν &c.] Rectè obſervat *Spondanus*, " Difficultatem cujuſvis " rei ita ſolere à Poëtâ exprimi." Vide et ſuprà ad *ver.* 93.

Ver. 187. ——οὐκ ἄν τις.] *Al.* ὅ κέν τις.

Ibid. ——ὐδὲ μάλ' ἡβῶν.] Legitur et ὐδὲ γυναικῶν· notante *Euſtathio*.

Ver. 190. ——τανύφυλλος.] *Al.* τανυφύλλου· ut infrà *ver.* 195.

Ver. 191. Ἀκμηνὸς θαλέθων.] Ἀκμηνὸς δὲ νῦν ὀξύνεται· φασὶ γὰρ ὅτι Ἀρίσταρχος συναῦθα μὲν ἐπὶ τῦ, Θάμνος ἀκμηνὸς, ὅ ἐστιν, ἀκμὴν ἔχων τῦ νεάζειν, ὀξυτόνησεν· οὐ δὲ Ἰλιάδι, (τ', 163, 346,) ἐπὶ τῦ δηλῦντος τὴν ἥβην, βαρυτόνησεν. Ἕτεροι δέ, φασι, χὴ τὸν δύο προπαροξυτόνησαν. *Euſtath.*

Ver. 193. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι.] Ita reſtituit *Barneſius* ex *Odyſſ.* ξ', 36; ubi, ut ipſe annotat, idem Hemiſtichium occurrit; et in omnibus Exemplaribus hoc modo legitur. Cumque *Barneſio* facit *Phil. Labbe, Theſaur. Proſod. pag.* 152; " Legen- " dum" inquit " quâvis pactione contendo, Πυκ- " νῇσιν λιθάδεσσι, ut ſcriptum extat, *Odyſſ.* ξ', *ver.* " 36." Firmatur porrò hæc lectio et ex MS à *Tho. Bentleio* collat. ubi ſcribitur Πυκνῇσιν λιθάκεσσι. Vulgati hîc habent Πυκινῇς λιθάδεσσι. Quod vix ullâ poteſt licentiâ excuſari: Nam vox Πυκινῇς duas priores ſyllabas corripit; ut liquet tum ex aliis permultis Poëtæ locis, tum ex verſu hunc proximè ſequenti;

—— —— θύρας πυκινῶς ἁραρυίας.

Ver.

Καὶ τότ' ἔπειθ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλυ ἐλαίης·
Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
Εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
Ἑρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
Δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι·
Ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοὸς, φοίνικι φαεινόν.
Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμὼν ὑπὸ πυθμένα ἐλαίης.
Ὡς φάτο· τῇ δ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας

" Et tum deindè abscidi comam patulæ-foliis olivæ;
" Truncum verò à radice usque prosciſſum circundolavi ære
" Benè et scitè, et ad perpendiculum exegi,
" Fulcro elaborato; terebravique omnia terebrâ.
" Ab hoc autem incipiens lectum poliebam, donec perfeci,
" Variè-ornans auróque et argento et ebore;
" Indè verò extendi pellem bovis, purpurâ splendidam.
" Sic tibi hoc signum dico; neque omninò scio,
" An mihi adhuc incolumis sit, mulier, lectus, an aliquis jamjam
" Virorum alibi posuerit, succiso fundo olivæ.
Sic dixit: ejus verò ibidem soluta sunt genua et charum cor,
Signa agnoscentis, quæ ei accurata dixit Ulysses.
Lachrymis-fusis autem deindè rectà cucurrit, circúmque manus

Ver. 196. Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν.] Ἀπὸ τῆς ῥίζης κορμὸν ποιήσας. *Schol.* Τὸ δὲ, " κορμὸν ἐκ ῥί-" ζης προταμὼν," ὃ δηλοῖ κάτωθεν τὸν κορμὸν ἐκτμηθῆναι· τοῦτο γὰρ, ἀπὸ πυθμένος ἐστὶ τμηθῆναι, ὃ μὴν κορμὸν προταμεῖν· διὸ καὶ ἐρρέθη κατωτέρω [*ver.* 204,] τὸ, " ταμὼν, ὑπὸ πυθμένα ἐλαίης·" ἵνα ὑποταμεῖν μὲν νοοῖτο τὸ κάτωθεν ἐκκόψαι τὸ παχὺ τοῦ πυθμένος· προταμεῖν δὲ τὸ ἄνωθέν πεθεν ἐκ κορμοῦ.——Ὥστε ἔχ ὑποστῖμαι μὲν Ὀδυσσεὺς κορμὸν ἀπὸ ῥίζης, ἤτοι πυθμένος· ἀλλὰ προστῖμῶ κορμὸν, ἤγουν πρὸ τῆς ῥίζης ἔκοψεν, ὡς τὸ μὲν αὐτοῦ τμηθῆναι, τὸ δὲ λιπεῖν. *Eustath.*

Ibid. ——ἀμφίξεσα.] *Al.* ἀμφ' ἔξεσα.

Ver. 197. ——στάθμην.] Τὴν τεκτονικὴν σπάρτον. *Schol.*

Ver. 198. Ἑρμῖν' ἀσκήσας.] Κλινόποδα· ἕρμα γὰρ τὰ κλίνης. *Schol.* Ἑρμῆς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τοῦ Ἀτλαντος, παῖς ἔτι ὢν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὗρετο, Γράμματα, καὶ Μουσικὴν, καὶ Παλαίστραν, καὶ Γεωμετρίαν· ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκῆσαι, καὶ ἕστως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. Τῷ δὲ Ὀνειροπομπὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὔχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἴλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῆσαί τε καὶ ἀσκῆσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσοψιν, ὅπως ἀλεκτότερας ἔχοντες ὕπνους, [*Barnesius* edidit ἰδίους.] τὰ μὲν ὀνείματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶεν δὲ πλείστην ἐπαφροδισίαν διὰ τὸν ὀνειράτων. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ. *Schol.* à *Barnesio* ex MS emendata.

Ver. 199. Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος.] Τοῦ ποδὸς. *Schol.*

Ver. 200. ——ἠδ' ἐλέφαντι.] Vide suprà ad δ', 73.

Ver. 201. Ἐκ δ' ἐτάνυσσα.] Apud *Eustathium* in commentario, Ἐν δ' ἐτάνυσα. Omninò autem scribendum cum dupliei σ, ἐτάνυσσα· penultima enim corripitur. Vide ad *Il.* ρ', 58.

Ibid. ——φοίνικι φαεινόν.] *Al.* ἴφι κταμένοιο.

Ver. 203. Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος.] Vocem, γύναι, quæ in *Henrici Stephani* aliisque editionibus exciderat, rectè hîc ex *Eustathio* Exemplaribúsque nonnullis restituit *Barnesius*.

Ver. 204. ——ἄλλοσε θῆκε.] Vide suprà ad *ver.* 184.

Ibid. ——ὑπὸ.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἀπό.

Ver. 205. ——τῇ δ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ, Σήματ' ἀναγνούσῃ.] Ita Vulgati; atque ita *Eustathius:* Σημειώσαι δὲ (inquit) καὶ τὸ, " τῇ δ' " αὐτῇ λύτο γούνατα, σήματ' ἀναγνούσῃ," καινότερον φραθέν· τὸ μὲν κοινὸν, ἦ, " τῇ δὲ ἀναγνούσῃς," ἦ, " τῇ " δ' ἀναγνούσῃ." Ὁ δὲ γενικὴν δοτικῇ παρέβηκεν ἁμά τε τὸ μυρμαχῇ φανὲν φύσει ἀσολοίκιστον τῇ πλαγιασμῷ, καὶ τὴν συζυγίαν τῶν δύο τύπων πλῶσιν. Neque dissimilem syntaxin alibi usurpat Poëta: Vide suprà ad ζ', 155, 157; ad ί, 256, 257; et ad *Il.* κ', 187, 188; item infrà ad *ver.* 211 hujus libri. *Barnesius* porrò, etsi in annotationibus ad ί, 256, citato hoc loco, vulgatam præfert lectionem, elegantiæque imperitos arguit, qui scribunt ἀναγνούσης· ipse tamen hîc, Editionum veterum nonnullos secutus, Σήματ' ἀναγνούσης edidit; alterámque lectionem ex *Odyss.* τ', 249 huc irrepsisse suspicatur.

Ver. 207. ——ἔπειτ' ἰθύς.] Ita rectè ex Editione *Florentina* restituit *Barnesius*. Cumque eo facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Vide suprà ad ρ', 33. *Vulgg.* ἔπειτα ἰθύς.

Ibid. ——ἰθὺς δράμεν.] *Al.* ἰθὺς κίεν.

Ver.

Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔχυσ', ἠδὲ προσηύδα·
Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μά-[λιστα
Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζύν,
Οἵ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήρα᾽ ὐδὸν ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα,
Οὕνεκά σ' ὡς τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα·
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Ἐρρίγῃ, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
Ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βελεύσσιν.
Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Εἰ ἤϊδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν
Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
Τὴν δ' ἦτοι ῥέξαι θεὸς ὥρορεν ἔργον ἀεικές·

Collum jaciebat Ulyſſi; caput verò oſculata eſt, et affabatur;
" Nè mihi, Ulyſſes, iraſcere; quoniam in aliis quidè *rebus* maximè
" Hominum prudens-eras; dii autem dabant ærumnam,
" Qui nobis inviderunt *nos* unà invicem manentes
" Pubertate fruitos eſſe, et ſenectutis limen attigiſſe.
" At nè nunc mihi ob-hoc iraſcere, neque indignare,
" Quòd te non primùm, poſtquam vidi, ſic amplexa ſum;
" Semper enim mihi animus in pectoribus charis
" Horruit, nequis me hominum deciperet verbis
" *Huc*-profectus; multi enim malas aſtutias cogitant.
" Neque Argiva Helena, è-Jove nata,
" Viro cum alieno mixta fuiſſet amore et cubili,
" Si in-animo-habuiſſet, quòd ipſam iterùm bellicoſi filii Achivorum
" Reducturi domum dilectam in patriam erant,
" Eam autem profectò ad-patrandum deus inſtigavit opus indignum:

Ver. 208. ——κάρη δ' ἔχυσ'.] Vide ſuprà ad π', 45; et ρ', 39.

Ver. 209. Μή μοι, Ὀδυσεῦ, σκύζου &c.] Ὅτι εὐλόγως, καθὰ καὶ προεῤῥήθη, λογισμῷ ἡ Πηνελόπη συμπεισασα ἑαυτὴν ἐφ' οἷς ὁ Ὀδυσεὺς περὶ τῆ κατὰ τὴν κλίνην σήματος εἶπε, παντοία γίνεται τὰ εἰς τ ἄνδρα, χαρεῖσα, καὶ περιπλακεῖσα, αἰτησαμένη συγχώρησιν ἐγκατασκευὴν ἐφ' οἷς οὐκ ἐπείσθη ῥαδίως· ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ ἐπαινέσασα εἰς βραχὺ, καθάπερ ἐδίδε ἡ ὥρα· ἔτι δὲ οἰκτισαμένη τ ἐν τῇ πλάνῃ οἰζύος. *Euſtath.*

Ver. 210. ——θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζύν.] *Al.* θεοὶ δ' ἐπόπαζον ὀϊζύν. Porrò D^na *Dacier* hoc ita accipit, ut per ὀϊζὺν id hîc infortunium dicere intelligatur *Penelope*, quòd ſcilicèt *Ulyſſem* non citiùs agnoviſſet. " Les Dieux ont voulu ajouter encore cela à tous " les maux que nous avons ſoufferts." Ita illa: Sed multò rectiùs de prioribus *Ulyſſis* et *Penelopes* infortuniis dictum hoc intelligetur; atque ita aptiùs congruent ſequentia; Οἵ νῶϊν ἀγάσαντο &c.

Ver. 211. Οἵ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε Ἥβης ταρπῆναι.] De hujuſmodi Syntaxi, vide ſuprà ad *ver.* 205. Porrò fieri non potuit quin conſultò hîc ita ſcripſerit Poëta, quum in promptu erat dicere, " παρ' ἀλλήλοισι μένουσι." Uti et obſervat *Euſtathius*; Καινὸν δ' ἐνταῦθα (inquit) σχῆμα ἡ ἀπὸ ὁριστικῆς εἰς αἰτιατικὴν ἀνακόλουθος μετάβασις, ἐν τῷ, " ὃς νῶϊν ἀγάσατο," καὶ ἑξῆς· ἦν μὲν γὰρ ἀκόλουθον εἰπεῖν, " ὃς ἡμῖν ἐφθόνησε παρ' ἀλλήλοισι μένουσι τέρπεσθαι." ἵνα ᾖ ὁμοιόπτωτον τὸ, ἡμῖν, καὶ τὸ, μένουσιν. Ἡ δὲ Ὁμηρικὴ γραφὴ τὸ σχῆμα ἤλλαξε, καινότερον μὲν, ἀσολοίκως δέ. *Euſtath.*

Ver. 213. ——χώεο, μηδὲ νεμέσσα.] Δῆλον δὲ ὅτι πολλὴ διαφορὰ τοῦ, χώεσθαι, καὶ τοῦ, νεμεσᾶν. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ εἰκὸς καὶ μὴ δικαίως γίνεσθαι· ἡ δὲ νέμεσις ἀεὶ σὺν τῷ δικαίῳ ἐστί. *Euſtath.* Atqui non videtur Poëta hîc iſtiuſmodi diſtinctionem in animo habuiſſe.

Ver. 216. Ἐρρίγει.] Vide ſuprà ad ξ', 467; et ad *Il.* β', 314.

Ver. 217. ——πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βελεύσσιν.] Haud diſſimiliter apud *Theognidem*;

Πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες.

Gnom. ver. 959.

Ver. 219. ——ἀλλοδαπῷ.] *Al.* ἀλλοδαπῶν.

Ver. 220. Εἰ ἤϊδη, ὅ μιν αὖτις &c.] " Εἰ ἤϊδη." ἐνταῦθα στικτέον· ἔπειτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς προσενεκτέον, " ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν." Ὁ γὰρ λόγος, Οὐκ ἂν ἡ Ἑλένη παρ' ἀλλοφύλῳ ἀνδρὶ ἐμίγη, εἰ προεώρα τὸ μέλλον· διὸ καὶ ἐπανάξειν ἔμελλον αὐτὴν οἱ Ἕλληνες, ὡς μηδὲν ἡμαρτηκυῖαν. Ita *Schol.* Atque ita Veteres accepiſſe teſtatur *Euſtathius*. Verùm neque vocula " ὅ" (ut opinor) pro διὸ ſatis rectè dici poteſt; et ſententiam, uti obſervant *Barneſius* et D^na *Dacier*, multò rectiùs et faciliùs ſecundum vulgatam interpunctionem interpretêris: ut dicat nimirùm *Penelope*, " *Nequaquàm Helenam viro ſe* " *dediſſe alieno, ſi prævidiſſet tot ac tanta mala indè* " *eſſe oritura.*"

Τὴν δ' ἄτλην ἀ πρόσθεν ἐῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.

Infrà *ver.* 223.

Ver. 222. Τὴν δ' ἦτοι.] *Al.* Τὴν δή τοι.

Τὴν δ' ἄτλω ὑ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήμαθ' ἁριφραδέως κατέλεξας
Εὐνῆς ἡμετέρης, τλὼ ὑ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
Ἀλλ' οἷοι σύ τ' ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μίγη
Ἀκτορὶς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιόντι,
Ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινῆς θαλάμοιο,
Πείθεις δή μευ θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
Ὧντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπειγομένῳ ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ·
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροΐ τέτροφεν ἅλμη·
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔλυ πόσις εἰσοροώσῃ·
Δειρῆς δ' ὄπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἠῶ δ' αὖτε

"Noxam verò non antè in ſuo depoſuit animo
"Gravem; ex quâ primùm et ad nos venit dolor.
"Nunc verò, quandoquidem jam ſigna manifeſtè dixiſti
"Lecti noſtri, quem non mortalis alius viderat,
"Sed ſoli túque egóque, et ancilla una ſola
"Actoris, quam mihi dedit pater jam huc proficiſcenti,
"Quæ nobis cuſtodiebat fores compacti thalami;
"Flectis tandem meum animum, durus licèt valdè ſit.
Sic dixit: ei autem adhuc magis deſiderium excitavit luctûs.
Flebat verò tenens uxorem animogratam, honeſta ſcientem.
Sicut autem quandò gratè terra natantibus apparet,
Quorum ſcilicèt Neptunus benè-fabricatam navem in ponto
Perdidit, agitatam vento et fluctu vaſto;
Pauci verò effugerunt è cano mari in terram
Natantes, multa autem circa corpus accreſcit ſalſugo;
Læti verò conſcenderunt terram, malo evitato:
Sic utique illi gratus erat maritus intuenti:
A-collo autem nondum omninò removebat brachia candida.
Et ſanè lugentibus apparuiſſet roſea-digitis aurora,
Niſi utique aliud cogitâſſet dea cæſia-oculis Minerva:
Noctem quidem in termino longam tenuit, Auroram verò contrà

Apparent rari nantes in gurgite vaſto.
Æn. I, 122.

Ver. 223. Τὴν δ' ἄτλω ὑ πρόσθεν.] Οὐ πρὸ τοῦ παθεῖν, ἔγνω τὴν φρενοβλάβειαν. *Schol.*
Ver. 225. —— ἐπεὶ ἤδη.] *Al.* ἐπειὴ δή.
Ibid. —— σήματ' ἀριφραδέως.] *Al.* σήματ' ἀριφραδία. Atque ita in commentario citat *Euſtathius.*
Ver. 226. —— τὴν.] *Al.* ἣν.
Ver. 228. —— μοι δῶκε.] *Al.* μοι ἔδωκε.
Ver. 231. —— τῷ δ' ἔτι μᾶλλον.] *Al.* τῷ δ' ἄρα μᾶλλον.
Ver. 233. Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ.] Similitèr *Statius*;
Nec minùs hæc læti trahimus ſolatia, quàm ſi
Præcipiti convulſa Noto proſpectet amicam
Puppis humum——. *Thebaïd. lib.* II, *ver.* 193.
Et *Lib.* VII, *ver.* 143;
——dulcis medii de gurgite ponti
Reſpicitur tellus——.
Ibid. —— ἀσπασίως.] *Al.* ἀσπάσιος.
Ver. 235. Ῥαίσῃ.] Apud *Euſtathium*, Ῥαίσει.
Ver. 236, 237. Παῦροι δ' ἐξέφυγον —— Νηχόμενοι.]

Ver. 237. —— πολλὴ δὲ περὶ χροΐ τέτροφεν ἅλμη.] Ita ſuprà ζ, 137;
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἅλμῃ.
Et ſale tabentes artus in littore ponunt.
Æn. I, 177.
Ver. 240. —— ἀφίετο.] *Al.* ἀφείετο.
Ver. 241. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι.]
Et fors omne datum traherent per talia tempus.
Æn. VI, 537.
Ver. 243. Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν.] Ἤδη πρὸς τῷ πέρατι καὶ τῷ τέλει ἦσαν. *Schol. Euſtathius* alitèr; Περάτιον δὲ (inquit) ἅπαξ συναῦθα φησὶν ὁ Ποιητὴς κατὰ γένος θηλυκόν. Καὶ δηλοῖ ἡ λέξις τὸ πέρας τοῦ Ὠκεανοῦ νῦν, ὑ τὸ ἀνατολικὸν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ δυτικόν· δι' ὃ ἔμελλεν ἡ Νὺξ δῆθεν σωματικῶς κατελθεῖν, ὡς ἂν ἑτέρωθεν ἀνέλθῃ ἡ Ἠώς. Διὸ καὶ ὁ Ποιητὴς εἶπε, "Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ σχέθε," τῇ κατὰ δύσιν δηλαδή· "Ἠῶ δ' αὖτε ἐπ' Ὠκεανῷ," τῷ κατὰ ἀνατολήν· ὥςε μήτε ταύτῃ ἀναδῦναι, μήτε ἐκείνῃ καταδῦναι.
Ibid.

Ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, ὐδ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
Λάμπον καὶ Φαέθοντ', οἵτ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι, ὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
Ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπιθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
Πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
Ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαο,
Ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φερέφρων Πηνελόπεια·
Εὐνὴ μὲν δή σοί γε τότ' ἔσσεται, ὁππότε θυμῷ
Σῷ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Εἶπ' ἄγε μοι τὸ ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὄπιθεν, (οἴω,)
Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἔσται δαήμεναι ὅττι χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνέουσα κελεύῃς

Detinuit in Oceano aureum-ſolium habentem, neque ſinebat equos
Jungere veloces, lumen hominibus ferentes,
Lampum et Phaëthonta, qui ſcilicèt Auroram equuli vehunt.
Et tunc utique ſuam uxorem allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" O mulier, nondum enim omnium ad fines certaminum
" Venimus, ſed adhuc in poſterum immenſus labor erit,
" Multus et difficilis, quem me oportet omnem perficere.
" Sic enim mihi anima dixit Tireſiæ,
" Die illo, quandò ſcilicèt deſcendi domum Orci intra,
" Reditum ſociis quærens, et mihi ipſi.
" Quin veni, ad-lectum eamus, uxor, ut et jam
" Somno à dulci delectemur ubi-decubuerimus.
Eum autem rursùs allocuta eſt prudens Penelope;
" Cubile quidem demùm tibi ſanè tunc erit, quandò animo
" Tuo volueris; quia ſcilicèt te dii fecerunt venire
" Ad domum benè-ædificatam, et tuam in patriam terram.
" Sed quoniam cogitâſti, et tibi deus injecit animo,
" Dic age mihi hoc certamen; quoniam et poſteà, (puto,)
" Audiam; ſtatim autem eſt ſcire nequaquam pejus.
Hanc verò reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Infauſta, cur igitur demùm me valdè hortans jubes

Ibid. ——σὺ πειρήτῃ.] *Al.* ἐμπειράτῃ.
Ibid. ——δολιχὴν.] *Al.* δολιχῇ.
Ibid. et *ver.* 246. ——Ἠῶ.] *Al.* Ἠόα.
Ver. 246. Λάμπον καὶ Φαέθοντ'.] Ὅμηρος μὲν ὕστερον ξυναρίθμει ὑποζεύγνυσι τῇ Ἠοῖ· Λυκόφρων δὲ καὶ ἕτεροι μονόπωλον τὴν Ἠῶ πλάττουσι, Πηγάσῳ αὐτὴν ἐποχοῦσι πτερωτῷ ἵππῳ. *Euſtath.* *Soli* autem (uti notat *Barneſius*) quatuor apud *Ovidium* tribuuntur equi: *Metamorph. lib.* II, *ver.* 153, 154.
Ver. 248. ——ὐ γάρ πω πάντων &c.] Ἰσέον δὲ ὡς καὶ σύνταῦθα ὁ Ποιητὴς ἀρχὴν λόγου θέμενος τὸ "ἦ" σύνδεσμον, ἀποδίδωσιν αὐτὸν συνήθως ἀπὸ τοῦ "ἀλλά" εἰπών· "Ὦ γύναι, ὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατα" καὶ ἐξῆς· εἶτα μετ' ὀίκους ἐξ ἐπαγαγὼν, (*ver.* 254,) "Ἀλλ' "ἴομεν, λέκτρονδε" καὶ ἐξῆς. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ν', 174, 190.
Ver. 249. ——ὄπιθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται.] Ὀδυσσεὺς δὲ τοῦτο λέγει ἀπὸ τοῦ ἰφθίμου πόνου, ὃν ἀεθλεύσει κατὰ τὴν ὑπ' ἄλλου μαντείαν τοῦ Τειρεσίου, χάριν τιμῆς τοῦ Ποσειδῶνος· ὃς καὶ τῇ γυναικὶ ἀφηγήσεται. *Euſtath.* Vide infrà ad *ver.* 267 &c.
Ibid. ——ἔσται.] *Euſtathius* in commentatio citat, ἐσί.
Ver. 251. ——μυθήσατο.] *Al.* μαντεύσατο.
Ver. 254. ——ὄφρα καὶ.] *Al.* ὄφρα καν.
Ver. 255. ——ταρπώμεθα.] Vide ſuprà ad ε', 491.
Ver. 258. ——ἐθέλῃς.] Apud *Euſtathium* in commentario, ἐθέλεις.
Ver. 260. ——καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.] Τὸ εἰπεῖν, ὅτι ποιῆσαί σέ τι καὶ ἕτερον [*Al.* ὕστερον] δεῖ. *Schol.*
Ver. 262. ——δαήμεναι ὅττι χέρειον.] Ita ſuprà ρ', 176;
Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐὺ ἔρξῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ver. 264. ——τί τ' ἄρ' αὖ.] *Al.* τί τ' ἄρ' ὖν.
Ibid. ——ὀτρυνέουσα.] Apud *Euſtathium* in commentario, ὀτρύνουσα. Utrumque ſalvâ proſodiâ. Quâ enim ratione ex μαρτύρομαι μαρτύρωμαι, fit μαρτυρέομαι· ex φίλομαι φίλωμαι, φίλεω· eâdem ex ὀτρύνω ὀτρύνῶ, fit ὀτρυνέω. Vide ad *Il.* α', 338; κ', 55; et υ', 304.

Ver.

Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, ὐδ' ἐπικεύσω.
Οὐ μήν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· ὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
Ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν·
Εἰσόκε τὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
Ἀνέρας, ὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς, (ὐδέ σε κεύσω·)
Ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμὸν,
Ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἶκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ὐρανὸν εὐρὺν ἔχυσι,
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσε(ται), ὅς κέ με πέφνῃ
Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

" Dicere? at ego dicam, neque celabo.
" Haud quidem tibi animus gaudebit; neque enim ipse
" Gaudeo: quoniam admodùm multas hominum ad urbes jussit
" Proficiscì, in manibus habentem fabrefactum remum;
" Donec ad illos pervenero, qui haud nôrunt mare,
" Viros, neque salibus mixtum cibum comedunt;
" Neque sanè hi nôrunt naves rubras-proris,
" Neque fabrefactos remos, qui utique alæ navibus sunt.
" Signum verò mihi hoc dixit manifestum, (neque te celabo;)
" Quandò demùm mihi obviàm-factus alius viator
" Dixerit me ventilabrum habere super splendido humero;
" Utique tunc me terræ infixo jussit remo,
" Factisque sacris eximiis Neptuno regi,
" Ariete, tauróque, suûmque initore verre,
" Domum abire, faceréque sacras hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum habitant,
" Omnibus prorsùs ordine: mors autem mihi ex mari ipsi
" Lenis admodùm talis adveniet, quæ me occîdat
" Senectute à molli confectum; circùm autem populi

Ver. 266. Οὐ μήν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· ὐδὲ γὰρ αὐτὸς Χαίρω.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον.——Τὸ γὰρ λίαν λυπεῖ, τῇ ἀποφάσει διὰ δηλώκειν. *Hermogenes*, περὶ μεθόδε δεινότητος, *cap.* 37. Eâdem loquendi ratione usus est *Virgilius*;

Nec verò Alciden me *sum lætatus* euntem
Accepisse——————. *Æn.* VI, 392.

Et *Sophocles*;

Ἀλλ' ὅτι χαίρων, ἣν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.

Philoctet. ver. 1292.

Vide ad *Il.* ν', 344.

Ibid. ——θυμὸς κεχαρήσεται.] *Al.* θυμῷ κεχαρήσεται.

Ver. 267. ——πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν Ἐλθεῖν.] Suprà λ', 120 *&c*; ubi totus hic locus occurrit.

Ver. 269, 270. ——οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,—— ὐδέ θ' ἅλεσσι.] Vide suprà ad λ', 121.

Ibid. et *ver*, 271. ——ἴσασι.] Ita *Barnesius*; atque ita *Eustathius* in commentario. Rectè. Ita enim, uti ipse notat *Barnesius*, semper alibi apud *Homerum* scribitur hæc vox. Alii hîc minùs rectè scribunt ἴσασι, et ἴστασι.

Ver. 270. Ἀνέρας.] MS à *Tho. Bentleio* collatus habet Ἀνέρες. Atque ita in Vulgatis legitur suprà λ', 122.

Ver. 271. ——νέας φοινικοπαρήους.]
————*pictáse* innare carinas.
Æn. VIII, 93.

Ver. 274. Ὁππότε κεν δή.] Vide ad *Il.* ξ', 433 et 504.

Ver. 275. ——ἀθηρηλοιγὸν.] Vide suprà ad λ', 127.

Ver. 276. Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, Καὶ τότε δὴ γαίῃ· Ut suprà λ', 128.

Ibid. ——ἐκέλευεν.] *Al.* ἐκέλευσεν.

Ver. 277. ——Ποσειδάωνι ἄνακτι, Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε.]
Laocöon, ductus Neptuno sorte sacerdos,
Solennes taurum ingentem mactabat ad aras.
Æn. II, 201.
————meritos aris mactavit honores;
Taurum Neptuno ——————. III, 118.

Ver. 281. ——θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ Ἀβληχρὸς.] Vide suprà ad λ', 133, 134.

Ver. 282. ——ὅς κέ με.] *Al.* ὅς κ' ἐμέ.

Ver. 283. Γήρᾳ ὑπαὶ.] *Al.* Γήρᾳ ὕπαι.

Ὄλβιοι ἔσσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια·
Εἰ μὲν δὴ γήρᾳ γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
Ἑανοῖς μαλακοῖς, δαΐδων ὑπολαμπομενάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
Γρηὺς μὲν κείουσα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ δὲ μάλ' ἔπτα
Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὼ δ' ἐπεὶ ἓν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
Τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
Ἡ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον·
Οἵ ἑθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,

" Felices erunt: hæc mihi dixit omnia perfectum-iri.
Illum autem rursùs allocuta est prudens Penelope;
" Si quidem demùm senectutem dii perficient meliorem,
" Spes tibi deindè malorum effugium fore.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Interea verò Eurynoméque et nutrix instruebant lectum
Vestitu molli, facibus sublucentibus.
At postquam straverant densum lectum properantes,
Anus quidem decubitura retrò in-domum ivit;
Illis verò Eurynome cubicularia præibat
Euntibus ad-lectum, facem in manibus tenens:
In thalamum autem ubi-duxerat, retrò ivit: illi quidem deindè
Lubentes lecti antiqui ritibus accesserunt.
At Telemachus et bubulcus et subulcus
Cessare-fecerunt à-saltatione pedes, cessaréque fecerunt mulieres;
Ipsi verò cubabant per ædes obscuras.
Illi autem postquam amore delectati sunt desiderabili,
Delectabantur sermonibus, secum invicem confabulantes:
Illa quidem, quot in ædibus sustinuerat nobilissima mulierum,
Virorum procorum inspiciens pernicioſum cœtum;
Qui suî gratiâ multa, boves, et pinguia pecora,

Ver. 289. ——ἔντυον εὐνὴν.] Vide ad *Il.* ε, 720.

Ver. 290. ——ὑπολαμπομενάων.] *Al.* ὕπο λαμπομενάων.

Ver. 294. ——δάος.] *Al.* φάος.

Ver. 296. Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο.] Σεμνοῖς ῥήμασι κοσμεῖ τὸν λόγον· τὴν γὰρ σὺν δίκῃ καὶ νομίμων πρᾶξιν συνέφηνεν, εἰπὼν, " Ἀσπάσιοι λέκτροιο &c." *Aristid. Quintil. de Musicâ, Lib.* II, *pag.* 82. Hinc *Aulus Sabinus*, in *Epistolâ Penelopes Ulyssi*;

Heu, precor ut properet ille venire dies,
Antiqui renovet qui lætus fœdera lecti.

ver. 130.

Porrò *Aristophanes Grammaticus* et *Aristarchus*, notante *Scholiaste*, versum hunc finem faciunt totius *Odysseæ*: Cumque iis facit et Codex unus à *Tho. Bentleio* collatus. Quâ de re *Eustathius*: Ἰσέον δὲ, inquit, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Παλαιῶν ἱστορίαν, Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης, οἱ κορυφαῖοι τῶν τότε γραμματικῶν, εἰς τοῦτο, ὡς ἐῤῥέθη, " Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο," περατοῦσι τὴν Ὀδύσσειαν· τὰ ἑξῆς, ἕως τέλους τοῦ βιβλίου, νοθεύοντες. Οἱ δὲ τοιοῦτοι πολλὰ τῶν καιριωτάτων ἀθετοῦσιν, ὡς φασιν οἱ αὐτοῖς ἀντιπίπτοντες· οἷον τὴν εὐθὺς ἑξῆς τῶν φθασάντων ῥητορικὴν ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ τὴν τῶν ὅλης, ὡς εἰπεῖν, Ὀδυσσείας ἐπιτομήν· εἶτα καὶ τὸν ὕστερον ἀναγνωρισμὸν Ὀδυσσέως τε πρὸς τὸν Λαέρτην, καὶ τὰ ἐκεῖ θαυμασίως πλατυνόμενα· καὶ ἄλλα δὴ οὐκ ὀλίγα. Sed et connecti videntur sequentia cum eo quod præcessit *ver.* 137 hujus libri; ubi declaravit ipse *Ulysses*, se in agrum suum profecturum, ad evitandam Ithacensium iram, quos Procorum mortem ulciscendam aggressuros suspicabatur:

Μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ δῆμον γένηται
Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
Φραστόμεθ', ὅ, τί κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.

Ver. 298. ——παῦσαν δὲ γυναῖκας.] *Al.* γυναῖκες.

Ver. 303. ——ἀΐδηλον ὅμιλον.] Vide suprà ad π, 29.

Ἔσφαζον· πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς, ὅσα κήδε' ἔθηκε
Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπεθ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
Ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
Ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν·
Ἠδ' ὡς Αἰόλον ἷκεθ', ὅ μιν φιλόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλῳ ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ἦεν, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα·
Ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ·
Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε·
Ἠδ' ὡς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
Νηὶ πολυκληῖδι, καὶ εἰσιδὲ πάντας ἑταίρους,
Μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·

Mactabant; multum autem ex-doliis hauriebatur vinum.
At generoſus Ulyſſes, quot dolores intulerat
Hominibus, et quæcunque ipſe ærumnis-conflictatus exantlaverat,
Omnia dicebat; illa verò delectabatur audiens; neque ei ſomnus
Incidebat palpebris, antequam is enarrâſſet omnia.
Incepit autem, quomodo primùm Ciconas domuit; at poſteà
Venit in Lotophagorum virorum pinguem terram:
Et quot Cyclops fecit, et quomodo exegit pœnam
Ob fortes ſocios, quos comedebat *is* neque miſerabatur:
Utque ad Æolum veniſſet, qui ipſum lubens ſuſcepit,
Et dimittebat; nondum verò fatale dilectam in patriam pervenire
Erat; ſed ipſum rursùs abreptum procella
Pontum in piſcoſum tulit valdè gementem:
Et quomodo Telepylum Læſtrygoniam advenit,
Qui navéſque perdiderunt et benè-ocreatos ſocios
Omnes: Ulyſſes autem ſolus effugit nave nigrâ:
Et Circes enarravit dolum et varium-artificium:
Et quomodo Orci domum adiit ſqualidam,
Animam conſulturus Thebani Tireſiæ,
Navi multis-tranſtris-inſtructâ; et aſpexit omnes ſocios,
Matrémque, quæ ipſum peperit, et nutrivit parvulus cùm-eſſet:

Ver. 308. Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ'.] Vide ſuprà ad λ', 223.

Ver. 310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ' &c.] Ῥητορικὴν —— πεποίηκεν ἀνακεφαλαίωσιν καὶ ἐπιτομὴν τῆς Ὀδυσσείας. *Schol.* Ἀνακεφαλαιοῦται τὴν ὅλην πλάνην ἐν ἔπεσιν ἐνὶ πρὸς τοῖς τριάκοντα, κατὰ φύσιν διηγησάμενος, καὶ οὐκ ἐκ τῶν πρώτων εὐτάκτως ἐλθὼν πρὸς τὰ ἔσχατα. *Euſtath.* Vide et *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 20 *in fine*; item ſuprà ad ί, 39, 84, 104, &c.

Ver. 312. —— καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν Ἰφθίμων ἑτάρων.] Τὸ δὲ "ἀπετίσατο ποινὴν ἑτάρων," ἢ ἀντὶ τοῦ, ἀπέτισε ποινὴν ἑτάρων· ἢ ἀντὶ τοῦ, ἀπέτισε ποινὴν ὁ φαγὼν αὐτὸς Κύκλωψ, τετίσθαι ἀπέδωκεν· ἢ, Ὀδυσσεὺς ἐτίσατο ἐκεῖνον, ἤγουν ἐτιμώρησεν, εἰς ποινὴν τὴν ὑπὲρ τῶν φίλων. *Euſtath.* Verior, ut opinor, poſtrema interpretandi ratio; quia iſto ſenſu ſemper apud Poëtam uſurpatur verbum τίομαι *mediâ* voce. Vide ſuprà ad έ, 24; ν', 386; et ρ', 540; item ad *Il.* ό, 116.

Ver. 314. Ἠδ' ὡς Αἰόλον ἷκεθ'.] Ita legitur apud *Euſtathium*, et in contextu et in commentario. Atque ita infrà *ver.* 318, 322, 329, 330, &c. *Al.* εἰς Αἰόλον· et ἐς Αἰόλον. Vide et ſuprà κ', 1 &c.

Ver. 318. ——Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην.] Vide ſuprà ad κ', 82.

Ibid. —— ἀφίκανεν.] *Euſtathius* in commentario videtur legiſſe ἀφίκοντο.

Ver. 319. Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν.] Ἔνθα ὅρα τὸ, "οἳ νῆας ὤλεσαν," τετίσθαι οἱ Λαιστρυγόνες· ὡς ταυτὸν ὄν, Λαιστρυγονίλω, καὶ Λαιστρυγόνας, εἰπεῖν. *Euſtath.* "Aliàs," inquit *Barneſius*, "facilè legerim οἵ, pro "ὅθι, quod ferri poſſet, ut Λαιστρυγόνες tamen ſubaudiatur, vel ναίται." Atqui vocula οἵ iſto ſenſu nuſquam apud *Homerum* (ut opinor) reperietur.

Ver. 322. —— εὐρώεντα.] Ἤτοι πλατὺν, παρὰ τὸ εὖρος· ἢ σκοτεινόν. *Schol.* Vir autem eruditus *Gatakerus*, in annotationibus ad *Antoninum*, *lib.* IV, § 6; citato verſu iſto *Heſiodi*, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. 152:

Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῆς Ἀΐδαο·

"Εὐρώεντα," inquit, "malim vertere, *ſitu obſitum*; quàm, cum interpretibus, *latum*."

Ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν·
Ὡς δ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην θ', ἣν ἠ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
Ἠδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
Ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
Ὡς δ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψώ,
Ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλὰ τῷ ὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
Ἠδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Οἵ δή μιν θεὸν ὣς κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσαντο,
Καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δόντες·
Τῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμόν,
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανῦ χρυσόθρονον Ἠριγένειαν

Et quomodo Sirenum frequentium vocem audiit:
Quomodóque venit ad erraticas petras, horrendámque Charybdin,
Scyllámque, quam nondum unquam illæsi viri effugerunt:
Utque Solis boves interfecerunt socii:
Utque navem velocem percussit ardenti fulmine
Jupiter altitonans; perierúntque eximii socii
Omnes paritèr; ipse verò mala fata effugit:
Quomodóque advenit Ogygiam insulam, Nymphámque Calypso,
Quæ demùm ipsum detinebat, cupiens *sibi* maritum esse,
In specubus cavis, et alebat, atque dicebat
Reddituram se *eum* immortalem et senectutis-expertem dies omnes;
Sed et nunquam animum in pectoribus flectebat:
Et quomodo ad Phæacas pervenit, multa perpessus,
Qui sanè ipsum ex corde, deum veluti, honoraverunt,
Et dimiserunt cum navi dilectam in patriam terram,
Æréque, auróque affatim, vestitúque datis:
Hoc sanè ultimum dixit verbum, quandò eum dulcis somnus
Membrorum-relaxator invasit, solvens curas animi.
Diversâ autem ex parte aliud cogitavit dea cæsia-oculis Minerva:
Quandò demùm scilicèt Ulyssem putabat, suo in animo,
Concubitu suæ uxoris oblectatum esse, atque etiam somno;
Statim ab Oceano aureo-solio Auroram

Ver. 326. ——Σειρήνων ἀδινάων.] Ἔνθα, φασὶν οἱ Παλαιοὶ, τὸ ἀδινάων, ἀντὶ τῦ ἡδυφώνων, ᾠδικῶν, παρὰ τὸ ᾄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. *Eustath.* Atqui eo sensu nusquam (ut opinor) apud Poëtam reperietur hæc vox. Vide *Iliad.* β′, 87, 469; π′, 481.

Ver. 327. ——πλαγκτὰς πέτρας.] Vide suprà ad μ′, 61.

Ver. 328. ——ἠ πώποτ'.] Vide ad *Il.* ξ′, 504.

Ver. 330. ——ψολόεντι κεραυνῷ.] Καυσικῷ· ψόλον γάρ, τὸ ἄσβολον [Ita ex MS *Barnesius*, pro vulgato ἄεσολον] ποιῶν. *Schol.* Vide infrà ad ω′, 538.

Ver. 334. Ἣ δή μιν κατέρυκε.] Hinc *Ovidius*;

Creditur et Nymphe mortalis amore Calypso
Capta, reluctantem detinuisse virum.
Amor. lib. II, *Eleg.* xvii, 15.

Ver. 338. ——Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας.]

Finis et erroris miseri Phæacia tellus.
Tibull. lib. IV, *Eleg.* i, *ver.* 78.

Ver. 342. ——ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.] Ita apud *Moschum*;

Ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
Λυσιμελὴς πεδάᾳ μαλακῇ κατὰ φάεα δεσμῷ.
Idyll. II, *ver.* 3.

Et apud *Orpheum*, in *Hymno* εἰς Ὕπνον·

Λυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν.
ver. 5.

Et apud *Virgilium*;

——placidâ laxârant membra quiete.
Æn. V, 836.

Apud *Ovidium* denique;

Somne quies rerum, placidissime Somne deorum,
Pax animi, quem cura fugit——.
Metamorph. lib. XI, *ver.* 623.

Vide et suprà ad υ′, 85.

Ver. 347. ——Ἠριγένειαν Ὧρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ.]

Aurora intereà miseris mortalibus almam
Extulerat lucem——. *Æn.* XI, 182.

Vide suprà ad β′, 1; et ad *Il.* ά, 477.

Ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς
Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
Ὦ γύναι, ἦδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
Ἰέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν,
Κτήματα μέν, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
Μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληίσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
Δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηθ'·
Σοὶ δέ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω, πινυτὴ περ ἐοῦσα·
Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἧσο, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
Πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήια χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν· ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ·

Excitavit, ut hominibus lucem ferret: ſurrexit verò Ulyſſes
Cubili ex molli; uxori autem verbum mandabat;
" O uxor, jam quidem multis ſatiati ſumus certaminibus
" Ambo: tu quidem hîc meum ærumnoſum reditum
" Deflens; at me Jupiter doloribus, et dii alii,
" Properantem detinebant meâ à patriâ terrâ:
" Nunc verò poſtquam ambo ad deſiderabile venimus cubile,
" Poſſeſſiones quidem, quæ mihi ſunt, curato in ædibus;
" Pecora autem, quæ mihi proci ſuperbi conſumpſerunt,
" Multa quidem ipſe ego prædabor, alia autem Achivi
" Dabunt, donec omnia impleverint ſtabula.
" Sed ſanè ego quidem ad arboribus-abundantem agrum proficiſcor,
" Viſurus patrem eximium, qui mihi multùm dolet:
" Tibi autem, uxor, hæc mando, prudens licèt ſis;
" Statim enim fama ibit ſimul cum ſole orto
" Virorum procorum, quos interfeci in ædibus;
" In cœnaculum ubi-aſcenderis, cum famulis mulieribus,
" Sede, neque quenquam reſpice, neque interroga.
Dixit utique, et circum humeros induit-ſibi arma pulchra:
Incitavit autem Telemachum et bubulcum et ſubulcum,
Omnéſque arma juſſit martia manibus ſibi-ſumere.
Hi verò ei non inobſequentes fuerunt; armabant autem ſe ære:

Ver. 348. ——ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς.]

Tum verò Æneas ——————

Corripit è ſomno corpus ——. *Æn.* IV. 571.

Ver. 354. ——ἀμφοτέρω.] Apud *Euſtathium* in commentario, ἀμφότεροι.

Ibid. ——πολυήρατον.] Vide ſuprà ad λ', 274; et ad *Il.* σ', 512.

Ver. 355. Κτήματα μὲν, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι.] " Vel," inquit *Henricus Stephanus*, " κομιζέμεν ἐν μεγάροισι· vel, τά μοι ἐστὶν ἐν μεγά-" ροισι· quod malo" Multò tamen ſimplicior videtur et facilior prior conſtructio.

Ver. 357. Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληίσομαι.] Vide ſuprà ad γ', 73.

Ibid. ——ληίσομαι.] Ita rectè *Barneſius*, pro vulgato ληίσομαι. Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 358. ——ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.] Ἦτοι ϛαθμοὺς, αὐλὰς, ἐπαύλεις. Γράφεται δέ, φασι, καὶ μεσαύλους. *Euſtath.*

Ver. 361. Σοὶ δέ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω.] Ita Vulgati. Quæ ſi vera ſit lectio, vox ἐπιτέλλω (utpote ex duabus compoſita,) *ſecundam* producet eâdem ratione ac παρειπὼν, διϊκετέω, ἐπιλίγδην et ſimilia. Vide ad *Il.* ζ', 62; ή, 121; π', 174; et ρ', 599. *Barneſius* autem ex duabus Editionibus edidit, legendúmque omninò contendit, ἐπιϛέλλω· quam quidem vocem pro ἐπιτέλλω uſurpatam reperiri notat *Euſtathius* ad *Iliad.* λ', 47: Ipſe autem hoc in loco citat, τόδ' ἐπιτέλλω.

Ver. 362. Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν.] Ἔνθα ὁ " γὰρ" σύνδεσμος κεῖται σιωπήσεως ἐν ἀρχῇ, ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ, ἢ διό· ἀποδιδόμενος εἰς τὸ [*ver.* 364,] " Εἰς ὑπερῷ' " ἀναβᾶσα." *Euſtath.*

Ver. 365. Ἧσο, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.] Ἵνα μηδὲν τῶν πεπραγμένων εἰδέναι δοκοῦσα, μὴ δι' ἀδικηθείη ὑπό τινων. Καὶ τοῦτο μὲν ὕστως εὐοικονομήτως ἀναπεφώνηται. *Euſtath.*

Ver. 366. ——καλά.] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver.

370 Ὤιξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τὰς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ καταιρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

Aperuerunt verò fores, exibántque; præibat autem Ulyſſes.
Jamjam quidem lux erat ſuper terram: illos autem Minerva
Caligine coöpertos citò eduxit ex urbe.

Ver. 370. —— ἐκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.] *Al.* ἐξῆρχε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.

Ver. 371. —— τὰς δ' ἄρ' Ἀθήνη Νυκτὶ καταιρύψασα.]

At Venus obſcuro gradientes aëre ſepſit,
Et multo nebulæ circùm Dea fudit amictu;
Cernere nè quis eos, neu quis contingere poſſet.
Æn. I, 415.

Ver. 372. —— ἐξῆγε πόληος.] *Al.* ἐξ ἦγε πόληος.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ω'.

ΤΑ Σ τ῀ μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ᾅδου κατάγει· καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τ῀ ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην· καὶ παραχὴν τοῖς Ἰθακησίοις γεγενημένου ἐπὶ τῇ τ῀ μνηστήρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶς διακωλύει.

Ἐπιγραφαί·

Σπονδαί· ἢ, Νεκυία.

Ἄλλως,

Ω, οἱ Ὀδυσεὺς σὺν πατρὶ καὶ υἱέϊ μάρναται Ἀχαιοῖς.*

* [Ita ex Edit. *Oxon. Barnesiue*, pro vulgato μάχετ' Ἀχαιοῖς.]

LIB. XXIV.

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν

MErcurius autem animas Cylleni-
us evocabat
Virorum procorum; habebat verè
virgam in manibus

Ver. 1. Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς.] Fuerunt qui totum hunc librum, cum præcedentis parte aliquâ, ab *Ariſtarcho* et *Ariſtophane Grammatico* repudiatum teſtatur *Scholiaſtes* ad ψ', 296 ſuprà; uti ibi notatum eſt.

Ibid. ——ψυχὰς—— ἐξεκαλεῖτο.] Τὸν μὲν δὴ ψυχοπομπὸν Ἑρμῆν, κατὰ τὸ παλαιὸν νομιζόμενον παρ' Αἰγυπτίοις ἀναγαγόντα τῷ Ἅιδου τὸ σῶμα μέχρι τινὸς, παραδιδόναι τῷ προκειμένῳ τὴν τοῦ Κερβέρου προτομήν. Τοῦτ' οἶμαι Ὀρφέως τοῦτο καταδείξαντος παρὰ τοῖς Ἕλλησι, τ῀ Ὁμηρον ἀκολούθως τούτῳ θεῖναι κατὰ τὴν ποίησιν,

" Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
" Ἀνδρῶν ἡρώων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσίν.

Diodorus Siculus, Bibliothec. Hiſt. lib. I, *haud longè à fine.* Vide et *Phurnutum, de naturâ Deorum, cap.* 16.

Tu pias lætis animas reponis
Sedibus, virgâque levem coërces
Aureâ turbam ——————.

Horat. Carm. lib. I, *Od.* x, 17.

Ibid. ——Κυλλήνιος.] Ὁ ἐν Κυλληνίῳ ὄρει τ῀ Ἀρκαδίας ἀναγραφείς. *Schol.* Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας·—— ἱστορεῖται δὲ, ἀφ' ἑρμοῦντος ἐν τοῖς περὶ τὸ τοιοῦτον ὄρος τιμᾶσθαι τ῀ Ἑρμῆν, κἀκεῖθεν σχεῖν τὸ λεχθὲν ἐπίθετον.

Euſtath.

Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγῃ,
Ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρῃ·
Τὴ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν
Ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται·
Ὡς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἤϊσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν

Pulchram, auream; quâ ſcilicèt hominum oculos mulcet,
Quorum vult; contrà verò et dormientes ſuſcitat:
Hâc utique ducebat commotas; illæ verò ſtridentes ſequebantur.
Sicut autem quandò veſpertiliones in ſeceſſu antri divini
Stridentes volant, poſtquam aliquis exciderit
Serie ex petrâ; ſibi autem invicem adhæreſcunt:
Sic illæ ſtridentes unà ibant: præibat verò ipſis

Euſtath. Ita in Hymno iſto *Mercurii*, qui *Homero* vulgò aſcribitur, *ver.* 1, 2;

Ἑρμῆν ὑμνεῖν, Μοῦσα, ——————
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου.

Et apud *Callimachum*;

Οὐ πάγου Ἑρμείην Κυλλήνιον ——————.
Hymn. in Delum, ver. 272.

Ibid. ——ἐξεκαλεῖτο.] *Al.* ἐξεκάλεσεν.

Ver. 2. Ἀνδρῶν μνηστήρων.] *Diodorus Siculus*, loco ſuprà citato, legit, Ἀνδρῶν ἡρώων.

Ibid. ——ἔχε δὲ ῥάβδον &c.]

Tum virgam capit: hâc animas ille evocat Orco
Pallentes, alias ſub triſtia Tartara mittit:
Dat ſomnos adimitque, et lumina morte reſignat. *Æn.* IV, 242.

Vide et ſuprà ad *ver.* 1.

Ver. 4. ——ἐθέλει.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἐθέλῃ. Cæterùm poſt hunc verſum in eodem MS ſequitur;

Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων, πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.

Ex ε', 49 ſuprà.

Ver. 5. ——ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο. Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες.] Similitèr *ver.* 7, "Τρίζουσαι ποτέονται" et *ver.* 9, "Ὡς αἱ τετριγυῖαι." Ἴσιον δὲ, ὅτι τε μυθικῶς ταῖς ψυχαῖς ἐπελέχθη τρισμὸς, οἷα λόγῳ μὲν εὐάρθρῳ ἐσφημίναις, ἄλλως δὲ θορυβούσαις. *Euſtath.* Ita *Ovidius*, de *Veſpertilionibus*;

Conatæque loqui, minimam pro corpore vocem
Emittunt; peragúntque leves ſtridore querelas.
Metamorph. lib. IV, *ver.* 412.

Porrò ex hoc *Homeri* loco, et ex λ', 43 ſuprà, *Virgilium* Umbras infernas "*Turbam ſonantem*" [*Æn.* VI, 753,] appellâſſe exiſtimat *Turnebus*, *Adverſar. lib.* XXVIII, *cap.* 46, *ſub fine*. Uti et notavit *Barneſius*.

Ver. 6. Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες.] "Rectè" inquit *Barneſius* "*Manium* umbras *Veſpertilionibus* con-" fert; quòd non niſi Noctu appareant, quòd mi-" nimè dormiant, quòd *Stridorem* edant, quòd " nec *Animalia* nec *Inanimata* ſint." Earundémque explicationum meminit et *Euſtathius*. Atqui videtur Poëta Animarum Stridorem ſolummodò depingere voluiſſe.

Ibid. ——ἄντρου θεσπεσίοιο.] Θεσπέσιον δὲ ἄντρον, οὐχ ἁπλῶς οὕτω παρέρριπται, ἀλλ' ὅτι θεῖα τὰ ἄντρα νομίζοντο, οἷα σύμβολα κόσμου, κατὰ Πορφύριον, ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἰθακησίων ἄντρων εἴρηται, ὃ καὶ ἄπρατον ἐῤῥέθη ἐκεῖ. [ſuprà ν', 103.] *Euſtath.* Vide *Porphyrium*, περὶ Νυμφῶν ἄντρου. Poëtam tamen quicquam hujuſmodi in animo habuiſſe vix crediderim.

Ver. 7, et ſuprà *ver.* 5. Τρίζουσαι.] Vide ſuprà ad ί, 394; et ad δ', 455.

Ibid. ——ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν.] *Barneſius* vocem ἀποπέσῃσιν hoc in loco vertit, "*decuſſerit*;" et in annotationibus; "Ἀντὶ" inquit "τοῦ, ἀπο-" πεσεῖν ποιῇ· et *decuſſerit* verto: Non enim de " unâ *Veſpertilione* decidente res eſt, ſed de Vi-" atore, qui ſimul hærentes plurimas videns decuſ-" ſerit, ut ſimul plures decidentes ſtrideant." Et *Stephanus* aliique vocem ἀποπέσῃσιν hoc in loco vertunt, "*cadere fecit*." Sed errant Viri eruditi. Neque enim unquam (uti obſervat *Duportus*, in *Prælect.* ad *Theophraſti Charact. cap.* 6,) hanc ſignificationem fert vox πίπτω, aut ἔπεσον· neque quicquam obſtat, quominùs hoc de uno Veſpertilione dictum intelligatur, quem fortè delapſum reliqui omnes ſtridentes ſequantur. Cæterùm vox ἀποπέσῃσιν primam producit eâdem ratione ac ἀπονέονται, ἀθάνατον, et ſimilia. Vide ad *Il.* α', 398.

Ver. 8. Ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης.] Τόπου ἐπαλλήλου πετρώδους σωμάτισις· ——ἢ τοῦ τῶν νυκτερίδων ἀθροίσματος. *Heſych.* ad voces Ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης. Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, σῖχος. *Suidas*, à *Barneſio* citatus. Porrò Veſpertilionum hoc modo ſerie catenatâ pendentium, itémque ſtridorem maximum edentium, meminit (notante *Barneſio*,) *Gemell. Careri*, in Deſcriptione Inſularum *Philippicarum*, *lib.* I, *cap* 4.

Ver. 9. Ὡς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἤϊσαν.] Vituperat hunc locum *Plato*: Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπισταθῆναι καὶ περὶ τούτων μύθων τοῖς ἐπιχειρήσουσι λέγειν καὶ δι' ἃ μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν· ὡς ἔστ' ἀληθῆ λέγοντας, ἔστ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι ——. Ἐξαλείψομεν ἄρα —— πάντα τὰ τοιαῦτα ——· "Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες ——· "Ὡς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἤϊσαν." *De Republ. Lib.* III.

Ibid. ——τετριγυῖαι.] Vide ad *Il.* β', 314.

Ver.

Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
Ἤϊσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Ἔνθα τε ναίουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.
Εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε

Mercurius alienus-à-malo, per ſqualidas vias.
Præteribant autem Oceanique fluctus et Leucada petram;
Et Solis portas, et populum Somniorum,
Præteribant: ſtatimque pervenerunt in herboſum pratum,
Ubi ſcilicèt habitant animæ, ſimulachra defunctorum.
Invenerunt autem animam Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, et eximii Antilochi,
Ajaciſque, qui præſtantiſſimus erat ſpeciéque corporéque

Ver. 10. Ἑρμείας ἀκάκητα.] Κοινῇ μὲν γὰρ ἅπαντας [θεοὺς] Δωτῆρας ἐάων ὀνομάζουσιν [οἱ Ποιηταί] ἰδίᾳ δὲ ἕτερον μόνον τοῦτον, καὶ Ἀκάκητά γε, καὶ Ἐριούνιον· ὅτι κακὸν μὲν οὐδὲν ἡ παρ' αὐτοῦ δωρεά· ἀγαθὰ δ' ἔξεστι πάντα πορίζει τοῖς ἀνθρώποις, εἰ πολέμους, εἰ εἰρήνην, εἰ γῆν, εἰ θαλάσσην, εἰ δυσκολίας, εἰ εὐφροσύνας, πανταχοῦ. *Ariſtid. Orat.* 3, à *Barneſio* citatus. Ἔνιοι, ἀπὸ Ἀκακησίου ὄρους ἐν Ἀρκαδίᾳ· δοκεῖ γὰρ ὁ θεὸς Ἀρκὰς εἶναι. *Schol.* Vide *Pauſan. Arcadic. lib.* VIII, *cap.* 3, 36; item ſuprà ad Θ', 322.

Ibid. ——κατ' εὐρώεντα κέλευθα.] Vide ſuprà ad Ψ', 322.

Ver. 11. Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανῦ τε ῥοὰς &c.] *Diodorus Siculus* hunc locum ita exponit: Ὠκεανὸν μὲν ἓν καλεῖν [Ὅμηρον] τὸ ποταμὸν, ἀφ' οὗ τὸ τὰς Αἰγυπτίους κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον, Ὠκεανὸν λέγειν τὸ Νεῖλον. Ἠλίου δὲ πύλας, τὴν πόλιν τῶν Ἡλιουπολιτῶν. Λειμῶνα δὲ νομίζειν καὶ τὴν μυθολογουμένην οἴκησιν τῶν μετηλλαχότων, τὸν παρὰ τὴν λίμνην τόπον τὴν καλουμένην μὲν Ἀχερουσίαν, πλησίον δὲ οὖσαν τῆς Μέμφεως, ὄντων περὶ αὐτὴν λειμώνων καλλίστων, ἐλῶν καὶ λωτοῦ καὶ καλάμου. Ἀκολούθως δ' εἰρῆσθαι καὶ τὸ κατοικεῖν τοὺς τελευτήσαντας ἐν τούτοις τοῖς τόποις, διὰ τὸ τὰς τῶν Αἰγυπτίων ταφὰς τὰς πλείστας καὶ μεγίστας ἐνταῦθα γίνεσθαι, διαπορθμευομένων μὲν τῶν νεκρῶν διά τε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης, τιθεμένων δὲ τῶν σωμάτων εἰς τὰς ἐνταῦθα κειμένας θήκας. Συμφωνεῖν δὲ καὶ τ' ἄλλα τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησι καθ' ᾅδου μυθολογούμενα τοῖς ἔτι νῦν γινομένοις κατ' Αἴγυπτον. *Bibliothec. Hiſt. Lib.* I, *haud longè à fine.*

Ibid. ——Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς.] *Al.* Ὠκεανοῖο ῥοάς.

Ibid. ——καὶ λευκάδα πέτρην.] Πρὸς τοῖς καταχθονίοις μέρεσι. *Schol. Euſtathius* duas affert accipiendi rationes: Ἰσέον δὲ, inquit, ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ᾅδῃ πλάττει, ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, μύλας γὰρ ἐκεῖ σκότος· ἢ καὶ διὰ τὸ ἐχάτους τοῦ ἐκεῖ γῆς τόπους, ἓς εἰκὸς τὸ ἥλιον ἔτι διαλευκαίνειν δύοντα. Quarum explicationum prior planè inepta.

Ver. 12. Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας.] Τὰς κύκλους, δι' ὧν τὰς πορείας ποιεῖ ὁ Ἥλιος· οἱ δὲ, ἀλληγορικῶς τὰς Ὀφθαλμούς. *Heſychius*, à *Barneſio* citatus. Ita *Diogenes Laërtius, lib.* VIII, in *Pythagorâ*; Ἔφη, (inquit,) εἶναι οἷς Ἡλίου πύλας καλεῖ τοὺς Ὀφθαλμούς. *Euſtathius* alitér: Πύλας δὲ ἡλίου λέγει τὰς οἷον συγκλειούσας ἐκεῖνον κρύψεις, γενόμενον πρὸς δυσμαῖς· ἃς δὴ πύλας εἰσδύσεσθαι, ὡς ἴσως κόσμωνάς τινας, γίνεται ἀφανής. Quod et veriſimilius videtur. Vide autem et ſuprà ad *ver.* 11.

Ibid. ——καὶ δῆμον Ὀνείρων.] Ita *Orpheus* in *Argonauticis*;

Ἄῤῥηκτοί τ' Ἀΐδαο πύλαι, καὶ δῆμος Ὀνείρων.
ver. 1140.

Porrò *Scholiaſtes* δῆμον Ὀνείρων exponit; Τὴν νύκτα, ἐν ᾗ φαίνονται οἱ ὄνειροι. Vide et *Lucianum, Ver. Hiſtor. lib.* II.

Ver. 13. ——κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.] Ἄκαρπον φυτὸν, ὁ ἀσφόδελος. Νῦν τὸν τόπον λέγει τὸν ἀσφοδελώδη. *Schol.* Προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον· "Οὐδ' "ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ·" τὸν δὲ τόπον, ἐν ᾧ φύεται, Ὀξυτονητέον· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ "κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα." *Suidas*, à *Barneſio* citatus. Vide et ſuprà ad λ', 538.

Ver. 14. Ἔνθα τε ναίουσι ψυχαὶ.] *Barneſius* edidit, legendúmque contendit, Ἐνθάδε ναίουσι ψυχαί. Sed mutato nihil opus. Præſertim cùm occurrat ſimilis phraſis ſuprà λ', 474, ubi et ipſe *Barneſius* cum vulgatis edidit ἔνθα τε·

——————ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων.

Ibid. ——εἴδωλα καμόντων.]

——————ſimulacráque luce carentum.

Virgil. Georgic. IV, 472; *Lucret. lib.* II, 39.

Ibid. ——καμόντων.] Vide ad *Il.* γ', 278.

Ver. 15, 18. Εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω &c.] Ὅτι πρός τε πλατυσμὸν, πρός τε παραδοξοποιΐαν, πρός τε ποικιλίαν ποιήσεως, τεχνᾶταί τι καινοῦσθαι Ὅμηρος ὧν καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Νεκυίᾳ πεποίηκε. Καὶ πλάττει, ὡς ἐν ἠθοποιΐᾳ εἰδωλοποιητικῇ, Ἀχιλλέα τε τὸν αὐτῷ φίλον, ἔτι δὲ καὶ τὸν εὐρυκρείοντα Ἀγαμέμνονα, διομιλοῦντας ἀλλήλοις τὰ εἰκότα βιωτικώτερον. Ἐν οἷς ἄλλα τε κατορθοῖ ὁ Ποιητὴς, καὶ Τρωϊκαῖς ἱστορίαις ἀρτύει σωμάτων τὴν ποίησιν, καὶ μύθοις χρᾶται, ὧν στερομένη ποίησις οὐκ ἂν εἴη ἔτι ποίησις. *Euſtath.* Vide et ſuprà ad λ', 466, 469, ubi iidem quatuor verſus occurrunt.

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος·
Ἀτρείδη, πέρι μέν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα·
Οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραιφάμενος ἔμελλε
Μοῖρ' ὀλοὴ, τλῶ ἥτις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.
Ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧσπερ ἄνασσες,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρα' ὀπίσσω·
Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·

Cæterorum Danaorum, poſt eximium Peliden.
Sic hi quidem circa illum verſabantur: propè verò
Advenit anima Agamemnonis Atridæ
Dolens; circùm autem aliæ congregatæ erant, quotquot unà-cum ipſo
Domo in Ægiſthi mortui ſunt, et fatum oppetierunt.
Hunc prior anima alloquebatur Pelidæ;
" Atride, ſupra quidem te putabamus Jovi gaudenti-fulmine
" Viros heroas charum eſſe diebus omnibus;
" Quoniam multiſque et fortibus imperabas,
" Populo in Trojanorum, ubi patiebamur dolores Achivi.
" Profectò utique et tibi primùm affore decernebatur
" Parca pernicioſa, quam nemo evitat, qui natus ſit.
" Ut debuiſti honore fruitus, quo ſcilicèt imperabas,
" Populo in Trojanorum mortem et fatum obiiſſe:
" Ita tibi ſepulchrum quidem feciſſent omnes-Achivi,
" Atque etiam tuo filio magnam gloriam comparâſſes in poſterum:
" Nunc autem ſanè te miſerrimâ morte fatale erat corripi.
Illum autem rursùs anima alloquebatur Atridæ;

Ver. 18. Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.] Vide ad *Il.* β', 673, et 768.

Ver. 20. Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ.] Vide ſuprà ad β', 262. *Al.* Ἦλθεν ἐπὶ ψυχή.

Ver. 21. Ἀχνυμένη.] Fuerunt, notante *Euſtathio*, qui hunc locum vituperârint: Γελοῖον φασὶ μετ' ἔτη πολὺν χρόνον ἄχνυσθαι τὴν Ἀγαμέμνονος ψυχὴν, ὡς προσφάτως θανοῦσαν, καὶ τοῖς ἑταίροις συνολοφύρεσθαι. Ἢ λύσις, ὅτι πρὸς αὐτῷ τῷ θανάτῳ τοιοῦτος ἦν ὁ Ἀγαμέμνων, φυλάσσει λοιπὸν τέλος τὸ ἔτος φαίνεσθαι· ταῖς δὲ ψυχαῖς κατὰ τὴν Ποιητὴν, τὰ τῆς ἄνω παθημάτων εἴδωλα, καὶ κάτω δοκεῖν ἐμφαντάζονται· καθὰ καὶ ἡ πρώτη Νεκυία ἐδήλωσεν. Cæterùm de proſodiâ vocis Ἀχνυμένη, vide ad *Il.* γ', 260.

Ver. 27 et 31. Δήμῳ ἐνὶ Τρώων.] Vide ſuprà ad ά, 103.

Ver. 28. ——σοὶ πρῶτα παραιφάμενος ἔμελλε Μοῖρ' ὀλοὴ.] *Scholiaſtes* vocem πρῶτα hoc in loco exponit, πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ· eodêmque modo interpretatur et *Euſtathius*. Rectiùs autem fortaſsè vocem hanc intelliges eandem ferè hîc vim habere ac vox ταπρῶτα *Iliad.* ζ', 489, ubi ſimilis ſententia occurrit;

Μοῖραν δ' ἔτνά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, ὃς δὴ μὴν ἐσθλὸν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.

Ver. 29. Μοῖρ' ὀλοὴ, τὴν ἥτις ἀλεύεται.] Τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγεῖν καὶ θεῷ. *Herodot. lib.* I, § 91. Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος, κἂν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. *Demoſthenes, apud Clement. Alexandrin. Strom.* VI. Οὐδ' ἔστι μοίρας τῆς χρεὼν τ' ἀπαλλαγή.

Euripid. Hippolyt. Coron. ver. 1256.

——————— inexorabile fatum.

Virgil. Georgic. II, 491.

——— ineluctabile fatum. *Æn.* VIII, 334.

——————— neque ulla eſt
Aut magno aut parvo leti fuga———.

Horat. Sermon. lib. II, *Ecl.* vi, 94.

Ibid. ——ἀλεύεται.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. Quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. Ita porrò ſcriptum occurrit hæc vox in vulgatis ſuprà ξ', 400; ſimilitérque legitur ἀλοῦσθαι, *Iliad.* π', 711. Alii hoc in loco habent ἀλεύαται.

Ver. 30. ——ἀπονήμενος.] Ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν λαβών. *Schol.*

Ver. 33. ——ἤρα.] *Barneſius* legendum conjicit ἤρω, ut infrà *ver.* 192, ὀπτήσω.

Ver. 34. Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ.] Similis verſus ſuprà ό, 312.

Ver.

Ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δὲ στροφάλιγγι κονίης
Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πτολέμοιο, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
Αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
Κάθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν,
Ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' ἁλίῃσιν,
Ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρῃ
Θεσπεσίη· ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
Καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδὼς,
Νέστωρ, ὅς καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτῃσ' ἁλίῃσιν,
Ἔρχεται, ὅ παιδὸς τεθνειότος ἀντιόωσα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο φόβος μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
Οἶκτος δ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.

"Felix Pelei fili, diis assimilis Achilles,
"Qui mortuus es in Trojâ, longè-ab Argo: circum verò te alii
"Interficiebantur Trojanorum et Achivorum filii optimi,
"Pugnantes de te; tu autem in vortice pulveris
"Jacebas ingens ingenti-spatio, oblitus equitationis.
"Nos verò toto die pugnabamus, neque omninò
"Cessavissemus à-bello, nisi Jupiter turbine cessare-fecisset.
"At postquam te ad naves portaveramus ex bello,
"Deposuimus in lectis, purgato corpore pulchro,
"Aquâque calidâ et unguento: multas verò te circum
"Lachrymas calidas fundebant Danai, tondebántque sibi crines.
"Mater autem ex mari venit cum immortalibus *deabus* marinis
"Nuntium audiens; clamor verò super mare excitatus est
"Immensus; subtùs autem tremor cepit omnes Achivos:
"Et jam impetu-facto conscendissent cavas naves,
"Nisi vir detinuisset, antiquáque, multáque doctus,
"Nestor, cujus et anteà optimum ostendebatur consilium:
"Qui ipsis rectè-sentiens concionatus est, et dixit;
"Continete-vos, Argivi, nè fugite, filii Achivorum:
"Mater ex mari hæc cum immortalibus *deabus* marinis,
"Ventura est, suo filio mortuo occursura.
"Sic dixit: continebant autem se à fugâ magnanimi Achivi.
"Circum verò te steterunt filiæ marini senis, [autem
"Miserabilitèr lamentantes; circum immortales vestes *tibi* induerunt.

Ver. 36, 37. Ὄλβιε Πηλέος υἱὲ,——Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ.]
——O térque quatérque beati,
Queis ante ora patrum, Trojæ sub mœnibus altis
Contigit oppetere ——. *Æn.* I, 98.
Ver. 37. ——ἑκὰς Ἄργεος.] Τῇ Θετταλικῇ δηλαδή. *Eustath.*
Ver. 39. ——σεῖο.] *Al.* σοῖο.
Ver. 40. Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ.]
——ingentem, atque ingenti vulnere victum. *Æn.* X, 842.
Vide ad *Il.* π', 776.
Ver. 41. ——οὐδέ κε πάμπαν.] *Al.* οὐκέτι πάμπαν.
Ver. 44. Κάθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες &c.]
——corpúsque lavant frigentis et ungunt.
——tum membra toro defleta reponunt. *Æn.* VI, 219, 220.
Ver. 45. ——ἀμφὶς.] *Al.* ἀμφί.
Ver. 46. ——χείροντο.] *Al.* χείραντο.
Ver. 48. ——ἀΐουσα.] Vide ad *Il.* ό, 252.
Ver. 49. ——ὑπὸ δέος.] *Al.* ἐπὶ δέος.
Ver. 54. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, &c.] Ita *Iliad.* γ', 82; Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ver. 56. ——τεθνειότος.] *Al.* τεθνηότος.
Ver. 57. ——ἔσχοντο.] *Al.* ἴσχοντο.
Ver. 59. ——περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.]
Purpureáque super vestes, velamina nota,
Conjiciunt ——. *Æn.* VI, 221.

Μῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρήνεον· ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
Ἕπλὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκλας τε καὶ ἦμαρ,
Κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι·
Ὀκλωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἕλικας βοῦς.
Καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
Καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
Πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἧνυσεν Ἡφαίστοιο,
Ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λευκὰ ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ

"Muſæ verò novem omnes, alternantes voce pulchrâ,
"Lugebant: tunc neminem abſque lachrymis utique vidiſſes
"Argivorum: uſque-adeò enim increbuit Muſa canora.
"Septem autem et decem quidem te paritèr noctéſque et dies,
"Flebamus immortaléſque dii, mortaléſque homines;
"Octavâ-et-decimâ autem dedimus igni; multas verò circa te
"Oves jugulavimus valdè pingues, et camuras-cornibus boves.
"Cremabaris autem in veſtitu deorum, et unguento multo,
"Et melle dulci: multi verò heroës Achivi
"*Cum*-armis agitârunt-ſe circa pyram ardentis,
"Peditéſque equitéſque; ingens autem ſtrepitus ortus eſt.
"Sed poſtquam demùm te flamma confecerat Vulcani,
"Manè utique tibi colligebamus alba oſſa, Achilles,
"Vino in puro et unguento: dedit autem mater

Ver. 60. Μῦσαι δ' ἐννέα.] Hinc *Achillis Epitaphium* in Πέπλῳ, citante *Barneſio*;

Θεσσαλὸς ἔτ' ἀνὴρ Ἀχιλῆος ἐν τῷδε τέθαπται
Τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

Ibid. ——ἐννέα πᾶσαι.] Vide ſuprà ad ε, 244; et ad *Il.* σ', 373, 470.

Ver. 61. ——ἐνόησας.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἐνόησα. Quod cum præcedenti, ἔνθα κεν, minùs convenit.

Ver. 62. ——τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.] Ita ſuprà Ϛ', 539;

Ἐξ ἕ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ τοῦδ' ἔπω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο.

Undè vocem ὑπώρορε hoc in loco, non, (ut *Barneſius* aliique,) "*Animos permoverat*;" ſed, "*Increbuit*," verto.

Ibid. ——ὑπώρορε.] Poſtulat Temporum ratio ut vox ὑπώρορε ſit non à *Perfecto* ὑπώρορα, ſed ab Aoriſto ὑπώρορον. Vide ad *Il.* ά, 37. Cæterùm apud *Euſtathium* in commentario, itémque in MS à *Tho. Bentleio* collat. legitur ἐπώρορε. *Al.* ἐπώρνυε, et ἐπόρνυε.

Ver. 63. Ἕπλὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε.] Ita edidit *Barneſius*: Quocum facit et MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Vulgg.* Ἑπταεπαίδεκα μέν σε.

Ver. 65. ——πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς Μῆλα κατεκτάνομεν.]

——cædit quinas de more bidentes,
Tótque ſues, totidem nigrantes terga juvencos.
Æn. V, 96.

Multa boûm circa mactantur corpora morti;
Setigeróſque ſues, raptáſque ex omnibus agris
In flammam jugulant pecudes——.
XI, 197.

Ibid. ——πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς.] *Al.* πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ. Ut referatur ſcilicèt ad præcedentem πυρί. Uti notavit *Barneſius*.

Ver. 67. Καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν.] Ἐσθῆτα δὲ θεῶν λέγει τὰ μυθικῶς ἄμοιρα εἵματα τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα. *Euſtath.* Vide ſuprà ad *ver.* 59.

Ver. 68. ——πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι.]

Ter circum accenſos, cincti fulgentibus armis,
Decurrêre rogos: ter mœſtum funeris ignem
Luſtravêre in equis; ululatúſque ore dedêre.
Æn. XI, 188.

Ver. 69. ——ἐρρώσαντο.] Τεύχεσι ῥώσασθαι, ἤτοι ἐρρωμένως κινηθῆναι. *Euſtath.* Ita *Iliad.* ω, 616;

Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο.

Vide et *Iliad.* ά, 529; *Odyſſ.* ψ', 3.

Ver. 71. Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἧνυσεν.]

Poſtquam collapſi cineres, et flamma quievit,
Reliquias vino et bibulam lavere favillam;
Oſsáque lecta cado texit Chorinæus aheno.
Æn. VI, 226.

Ver. 72. Ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λευκὰ ὀστέ'.]

Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram:
Mœrentes altum cinerem et confuſa ruebant
Oſſa focis ——————. *Æn.* XI, 210.

Ibid. ——τοι.] *Al.* σοι.

Ver. 73. ——δῶκε δὲ μήτηρ Χρύσεον ἀμφιφορῆα.] Ita *Iliad.* ψ', 91;

Ὡς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
Χρύσεον ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.

Ver.

Χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο·
Ἐν τῷ τοι κεῖται λευκὰ ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὰ ἔξοχα τῖες ἁπάντων
Τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
Ἀκτῇ ἐπὶ πρὸχοάσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
Ὡς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς, περικαλλέ' ἄεθλα
Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
Ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·

" Auream amphoram, Bacchi verò donum
" Dicebat esse; opus autem inclyti Vulcani:
" In hâc tibi jacent alba ossa, illustris Achilles;
" Promiscuéque, Patrocli Menœtiadæ mortui:
" Separatim verò, Antilochi, quem maximè honorabas omnium
" Aliorum sociorum, post Patroclum utique mortuum.
" Circum hæc autem posteà magnum et insignem tumulum
" Congestimus Argivorum sacer exercitus bellicosorum,
" Littore in prominenti, ad latum Hellespontum;
" Ut longè-conspicuus ex ponto viris esset
" Iis, qui nunc nati sunt, et qui in futurum erunt.
" Mater autem, diis rogatis, perpulchra certamina
" Posuit medio in circo optimatibus Achivorum.
" Jamjam quidem multorum funeri virorum interfui
" Heroüm, quandocunque *fit ut* mortuo rege
" Cingantúrque juvenes, et parent certamina;

Ver. 76, 77. Ἐν τῷ τοι κεῖται λευκὰ ὀστέα,—— Μίγδα δὲ Πατρόκλοιο.] Ita nimirùm præceperat ipse *Achilles*;

——αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,——
Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν ἀΐδι κεύθωμαι.
Iliad. Ψ, 238, 243.

Ver. 78. ——τῖες.] Vide ad *Il.* δ', 257; et ν', 103.

Ver. 79. ——μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.] *Al.* μετ' ἀμύμονα Πατροκλῆα.

Ver. 80. ——ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον Χεύαμεν.] Ita videlicèt (uti notavit Dna *Dacier*) Græcis mandaverat *Achilles*, quum *Patrocli* exequias celebrabat, *Iliad.* Ψ, 245;

Τύμβον δ' ὃ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσκ' ἄνωγα,
Ἀλλ' ἐπιειμένα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ σὺ Ἀχαιοὶ
Εὐρὺν ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.

Porrò *Achillis* tumulum ad *Sigæum* Promontorium extitisse refert *Strabo*: Τῆ μὲν ἔν Ἀχιλλέως (inquit) καὶ ἱερόν ἐστι καὶ μνῆμα πρὸς τῷ Σιγείῳ· Πατρόκλου δὲ καὶ Ἀντιλόχου μνήματα· καὶ ἀναγίζουσιν οἱ Ἰλιεῖς πᾶσι καὶ τούτοις, καὶ τῷ Αἴαντι. *Geograph. lib.* XIII, *pag.* 891; *al.* 596.

Ver. 81. ——Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς.] Ἱερὸν δὲ στρατὸν λέγει τὸ Ἑλληνικὸν, ὡς ὑπὲρ ἀρετῆς τολυπεύσαντα τὸ δικαιτῆ ἐκεῖνον πόλεμον. *Eustath.* Videtur autem Epitheton hoc, sicut δῖος, et similia, rem quâvis-cunque de causâ insignem denotare.

Ver. 82. Ἀκτῇ ἐπὶ πρὸχοάσῃ.]

——*projectáque* saxa Pachyni.
Æn. III, 699.

Ibid. ——ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.] De hâc phrasi, vide ad *Il.* ή, 86; ubi plures vocis πλατεῖ accipiendæ rationes afferuntur. Optima autem omnium videtur quæ simpliciſſima; nempè ut *Hellespontus* ideò πλατὺς dictus intelligatur, quòd indè Tumuli longè se aperiret prospectus. Quæ explicatio omninò firmatur ex hoc loco, ubi addit Poëta;

Ὡς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη.

Ver. 83. ——ποντόφιν.] Vide ad *Il.* ν', 588.

Ibid. ——εἴη.] *Eustathius* in commentario legit εἶης.

Ver. 87. ——ἀντεβόλησα.] *Eustathius* in commentario citat, ἀντεβόλησας· Quæ lectio (uti notat *Barnesius*) refutatur ex *ver.* 90 infrà; " Ἀλλά κε " κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ·" nisi ibi pro ἐτεθήπεα legas vel θηήσαο, uti habet MS à *Tho. Bentleio* collatus, Editionésque nonnullæ; vel ἐτεθήπεο, aut ἐτεθήπεας, (pronuntiando scilicèt ἐτεθήπης) quarum lectionum hîc meminit *Eustathius*. Ac similis quidem loquendi ratio occurrit suprà λ', 417;

Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύρεο θυμῷ.

Ver. 88. ——ἀποφθιμένου.] Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 89. Ζώννυνταί τε νέοι.] Ἐν πρεπεζώμασιν ἀγωνίζονται. *Schol.* Vide ad *Il.* Ψ, 710.

Ver.

Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ,
Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ ϖϵιϰαλλέ' ἄεθλα,
Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
Ὣς σὺ μὲν ἠδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν, Ἀχιλλεῦ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
Ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον,
Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ, καὶ ἠλομένης ἀλόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνηστήρων καταγών, Ὀδυσῆϊ δαμέντων·
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς ἴον, ὡς ἐσιδέσθην·
Ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Παῖδα Μελανθῆος, τ' ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; ἦδέ κεν ἄλλως
Κρινάμενος λέξαιτο κτλ πόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
Ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
Ἦ πυ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ,

"Sed illa maximè conſpicatus mirabar animo,
"Qualia ſuper te depoſuit dea perpulchra certamina,
"Argentea-pedibus Thetis: valdè enim charus eras diis.
"Sic tu quidem neque mortuus nomen perdidiſti, ſed tibi ſemper
"Omnes apud homines gloria erit eximia, Achilles:
"At mihi quæ ea voluptas, poſtquam bellum confeceram?
"In reditu enim mihi Jupiter molitus eſt grave exitium,
"Ægiſthi ſub manibus, et perditæ uxoris.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Prope autem ipſos venit internuncius Argicîda,
Animas procorum deducens, ab Ulyſſe domitorum:
Illi verò proindè attoniti rectà iverunt, ut intuiti ſunt:
Cognovit autem anima Agamemnonis Atridæ
Filium Melanthii, inclytum Amphimedontem;
Hoſpes enim ei erat, in Ithacâ ædes habitans.
Hunc prior anima alloquebatur Atridæ;
"Amphimedon, quid paſſi obſcuram terram ſubiiſtis,
"Omnes ſelecti et coætanei? neque alius *ſic*
"Habito-delectu elegiſſet per urbem viros optimos.
"Num vos in navibus Neptunus domuit,
"Excitatis ſævis ventis et fluctibus ingentibus?
"An alicubi hoſtiles viri multârunt in terrâ,

Ver. 90. Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ.] Apud *Euſtathium* in commentario legitur Ἀλλά γε κεῖνα &c. "Quæ particula γε," ut rectè hîc annotat *Henricus Stephanus*, "cum ἐτεθήπεα vi-"deri etiam aptior poſſet quàm κε. Hanc enim "cum ἐτεθήπεα retinentes, otioſam eſſe ſive παρα-"πληρωματικὴν dicemus. At ſi ἐτεθήπειας legamus, "aut θήσαο, (ut habet Flor. Editio;) erit neceſ-"ſaria κε, pro ἄν." Vide ſuprà ad *ver.* 87.

Ver. 93. —— ἠδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας &c.] Vide ad *Il.* ί, 413; item infrà ad *ver.* 195 hujus libri.

Ἀρετὴ δὲ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται·
Ζῇ δ', οὐκ ἔτ' ὄντος σώματος.——

Euripid. Fragmentum, quod inſcribitur Τήμενος, ἢ Τηλεφείδαι, *ver.* 1.

——noménque erit indelebile noſtrum.
Ovid. Metam. lib. XV, *ver.* 876.
——famam extendere factis,
Hoc virtutis opus——. *Æn.* X, 468.

Ver. 97. Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ.] Vide ſuprà ad λ', 408 &c; ubi hiſtoriam hanc fuſiùs *Ulyſſi* narrat *Agamemnon.*

Ver. 99. —— Διάκτορος Ἀργειφόντης.] Vide ſuprà ad θ', 338; item *Phurnutum, de Naturâ Deorum, cap.* 16.

Ver. 101. Τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ'.] *Achilles* et *Agamemnon.* Vide ad *Il.* ά, 566.

Ver. 103. Παῖδα Μελανθῆος, τ' ἀγάκλυτον.] Ita *Barneſius*, pro vulgato Παῖδα Μελανθῆος ἀγάκλυτον. Cæterùm MS à *Tho. Bentleio* collatus hîc legit Παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγάκλυτον.

Ver. 104. ——γάρ οἱ.] *Al.* γάρ τοι.

Ver. 106. ——τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε.]
Quinam te, qui caſus, ait, dux maxime, feſſæ
Eripuit patriæ——. *Silius Ital. lib.* XIII, 450.

Ver. 107. ——ἠδέ κεν ἄλλως.] MS à *Tho. Bentleio* collatus, ἠδέ κεν ἄλλως. Cujus lectionis meminit et *Euſtathius.*

Ver.

Βῆς θειαμενόνδε ἠδ' οἰῶν πώεα καλά;
Ἠὲ περὶ πόλιος μαχεώμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ἦ ὑ μέμνῃ, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι, ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μηνὶ δ' ἄρ' ὕλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
Σπευδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πολίπορθον.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
Μέμνημαι ταῦδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω
Ἡμετέρῳ θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
Μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
Ἡ δ' ὑδ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον, ὅτ' ἐτελεύτα,
Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,

"Boves prædantes et ovium greges pulchros?
"An de urbe pugnantes *occubuiſtis*, et mulieribus?
"Dic mihi interroganti; hoſpitem autem tibi profiteor me eſſe.
"An non meminiſti, quandò illuc veni ad veſtram domum,
"Hortaturus Ulyſſem, cum deopari Menelao,
"Ad Iliū unà ut-comitaretur, benè-tranſtris-inſtructis in navibus?
"Menſe autem deindè toto omnem tranſivimus latum pontum,
"Ubi vix tandem perſuaſiſſemus Ulyſſi urbium-vaſtatori.
Eum autem rursùs anima alloquebatur Amphimedontis;
"Atride, glorioſiſſime, rex virorum Agamemnon,
"Memini hæc omnia, et accuratè enarrabo
"Noſtræ mortis malum finem, qualis contigerit.
"Ambiebamus Ulyſſis diù abſentis uxorem;
"Hæc autem neque negabat odioſas nuptias, neque perficiebat,
"Nobis meditans mortem et fatum atrum:
"Sed dolum hunc alium in mente excogitavit;
"Exorſa magnam telam in ædibus texebat,

Ver. 112. Βῆς θειαμενόνδε] Ita Vulgati; atque ita MS à *Tho. Bentleio* collatus. *Barneſius* autem ex conjecturâ edidit Βῆς θεμιαραμένδε. Sed rationibus, ut opinor, haud ſatis idoneis. Vide ſuprà ad λ', 401, ubi idem locus occurrit. Nec diſſimilitèr uſurpatur vox ἀπειτάμενετο in *Hymno* ad *Mercurium*, *Homero* vulgò aſcript. *ver.* 74;

Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπειτάμενετο βῆς ἐριμύκας.

Porrò *Scholiaſtes* vocem θειαμενομένδε hoc in loco exponit, θειλαύνοντας.

Ibid. ——καλά.] Similitérque infrà *ver.* 205, καλόν. Vide ad *Il.* β', 43.

Ver. 113. Ἠὲ περὶ πόλιος μαχεώμενοι, ἠδὲ γυναικῶν.] Verſum hunc ita interpretatur *Spondanus*; "*Aut* "*in bello, tutandæ civitatis et mulierum causâ, oc*"*cubuerint.*" Rectiùs autem (ut opinor) reddit D^na *Dacier*; "*Ou devant quelque ville que vous* "*ayez attaquée pour la piller, et pour emmener les* "*femmes captives?*" Quo modo accepiſſe videtur et *Euſtathius* in commentario ad λ', 402 ſuprà, ubi idem locus occurrit. Hoc nimirùm ſenſu eandem phraſin alibi uſurpat Poëta, ubi nec ullus intellectui ambiguo locus;

——οὐκ ἐθελήσει
Μίμνειν ὀν πεδίον, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται·
Ἀλλὰ περὶ πόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
Iliad. σ', 262.

Ver. 115. Ἦ ὑ μέμνῃ.] Vide ad *Il.* ό, 18. Ita apud *Euripidem*;

Ἦ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς &c. *Oreſt. ver.* 596.

Ver. 118. Μηνὶ δ' ἄρ' ὕλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον, Σπευδῇ παρπεπιθόντες.] *Euſtathius* iſtud "Μηνὶ "δ' ἄρ' ὕλῳ" non ad περήσαμεν, ſed ad ſequentem παρπεπιθόντες, refert. Τοίνυν (inquit) μηνὶ ὕλῳ τὴν Ὀδυσσέα πείσαντες, φησὶν, ἐπερήσαμεν πόντον. Et paulò inferiùs; Μηνὶ δὲ ὕλῳ κατειργάσαντο δηλ. πεισθῆς ἐκεῖνον. Quod tamen durius videtur.

Ibid. ——περήσαμεν.] Vide ad *Il.* ά, 67.

Ver. 119. Σπευδῇ παρπεπιθόντες.] Οἷα κατὰ σύνεσιν, ἢ κατὰ ἐκ μαντείας, εἰδότα τὸ τῆς Τρωϊκῆς μάχης δυσαποτέλεστον. *Euſtath.* Similitèr *Scholiaſtes*: Ἤθελε δὲ κρύπτειν ἑαυτὸν ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ βελόμενος στρατεύεσθαι, ἀ δηλ. διὰλίαν, ἀλλ' ὡς σωστὸς ἀνὴρ, ὁρῶν τὸ μέγεθος τῆς πολέμου. Ὅθεν εἰκὸς τὸν Ἀγαμέμνονα παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι [*Barneſius* ex *Euſtathio* legendum vult παρὰ τοῖς τοῦ Ἀμφιμέδοντος] μένειν, καὶ ὁ παρὰ τῷ Ὀδυσσεῖ. *Scholion*, ex MS à *Barneſio* ſuppletum.

Ver. 121, 122. Ἀτρείδη κύδιστε, &c.] Fuerunt, notante *Barneſio*, qui verſus hoſce duos hoc modo legerint;

Μέμνημαι ταῦδε πάντα, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μαλὰ πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω.

Ver. 128 &c. Στησαμένη &c.] Occurrit idem hic locus ſuprà β', 94 &c; item τ', 139 &c.

Λεπτὸν καὶ ϖείμετρον· ἄφας δ' ἡμῖν μετέειπε·
Κῦροι, ἐμοὶ μνηϛῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τ' ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄλῃ,)
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταλεπλεγέος θανάτοιο·
Μή τίς μοι χὠ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεατίσσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα κεν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱϛὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, ϖολὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη·
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἤδη,
Καὶ τὴν ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱϛόν.
Ὣς τὸ μὲ ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱϛὸν,
Πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον, ἠὲ σελήνῃ·
Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ϖόθεν ἤγαγε δαίμων
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης·
Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἐξ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηὶ μελαίνῃ·
Τὼ δὲ μνηϛῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
Ἵκοντο ϖροτὶ ἄϛυ ϖεκλυτόν· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
Ὕϛερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος ϖρόσθ' ἡγεμόνευε·

" Subtilem et immensam: statim autem inter nos dixit;
" Juvenes, mei proci, quandoquidem mortuus est nobilis Ulysses,
" Manete urgentes *licèt* meas nuptias, donec vestimentum
" Perfecero, (nè mihi vana fila pereant,)
" Laërti heroï sepulchrale; in-*tempus* quo ipsum
" Fatum pernicioſum corripuerit perennis mortis:
" Nequa mihi in populo Achivarum succenseat,
" Si sine vestimento jaceat, multa qui possedit.
" Sic dixit: nobis verò persuasus est animus generosus.
" Tunc interdiù quidem texebat magnam telam,
" Noctu autem dissolvebat, postquam faces adhibuerat.
" Sic triennium quidem latebat dolo, et persuadebat Achivis:
" Sed quandò quartus venit annus, et advenerunt horæ,
" Mensibus exeuntibus, diésque multi circumacti sunt;
" Utique tunc demùm aliqua dixit mulierum, quæ certè nôrat;
" Et ipsam dissolventem invenimus egregiam telam.
" Sic id quidem perfecit, etiam nolens, ex necessitate.
" Quandò illa vestimentum ostendit, ubi-texuerat magnam telam,
" *Et* laverat, Soli similem, vel Lunæ;
" Tunc demùm Ulyssem malus alicundè duxit deus
" Agri in extremitatem, ubi ædes habitabat subulcus:
" Illuc venit charus filius Ulyssis divini,
" Ex Pylo arenosâ reversus cum navi nigrâ:
" Hi verò procis mortem malam moliti,
" Venerunt ad urbem inclytam; sanè Ulysses
" Posterior, at Telemachus antè præibat:

Ver. 132. —— μεταμώλια.] *Al.* μεταμώνια.
Ver. 133. —— εἰσότε.] *Al.* εἰσόκε.
Ver. 138. Ἔνθα κεν ἠματίη.] Vide suprà ad τ', 149.
Ver. 139. Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν.] Vide suprà ad τ', 150.
Ibid. et *ver.* 144. —— ἀλλύεσκεν, —— ἀλλύουσαν.] *Al.* ἀναλύεσκεν, —— ἀναλύουσαν.
Ibid. —— παραθεῖτο.] *Al.* παραθείη, et παραθῆται.
Ver. 140. —— ἔληθε.] Vide suprà ad λ', 101.
Ibid. —— ἔπειθεν.] *Al.* ἔθελγεν.
Ver. 142. Μηνῶν φθινόντων, ϖερὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη.] " Hic versus (inquit *Henricus Stephanus*) " in vulg. Edit. non habetur, et ex aliis locis huc " irrepsisse videri potest." Ac in omnibus quidem, suprà libro β', post *ver.* 107, omittitur hic versus. Occurrit autem, τ', 153.
Ver. 146. —— ὑφήνασα.] *Barnesius* inter varias lectiones rettulit ὑφηναμένη· quod et ipse præfert. Sed, ut videtur, minùs rectè. Nusquam enim apud *Homerum* occurrit verbum hoc voce *mediâ*. Vide et suprà ad ε, 491.
Ver. 147. Πλύνασ'.] Similitérque infrà *ver.* 152, ἀρτύναντε· Vide ad *Il.* α, 309, 338; et χ, 153, 155.
Ver. 149. —— ἐπ' ἐσχατιὴν.] *Al.* ἐπ' ἐσχατιῆς.

Τὸν δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροΐ εἵματ' ἔχοντα,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροΐ εἵματα ἕστο.
Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τ' ἐόντα,
Ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν·
Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἠδὲ βολῇσιν.
Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
Βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος, τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο,
Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας,
Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλῄϊσσεν ὀχῆας·
Αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν·
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
Τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πολλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σίδηρε.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς,

" Illum verò ſubulcus duxit, mala corpore veſtimenta habentem,
" Mendico miſero ſimilem, et ſeni,
" *Baculo* innitentē; turpia autē circū corpus veſtimenta indutus erat.
" Neque quiſquam noſtrûm potuit cognoſcere ipſum eſſe,
" Ubi derepentè ſe-oſtendit, neque qui majores-natu erant:
" Sed verbiſque malis inceſſimus et ictibus.
" At ille ad-tempus quidem tolerabat in ædibus ſuis
" Percuſſus et objurgatus, patienti animo:
" Sed quandò demùm ipſum ſuſcitavit Jovis mens Ægiochi;
" Cum quidem Telemacho perpulchra arma ſublata,
" In thalamum depoſuit, et obdidit peſſulos.
" At ipſe ſuam uxorem multo-aſtu juſſit
" Arcum procis ponere, caſúmque ferrum,
" Nobis infortunatis certamina, et cædis principium.
" Neque quiſquam noſtrûm poterat validi arcûs
" Nervum intendere; valdè autem impares eramus:
" Sed quandò in manus pervenit Ulyſſis magnus arcus;
" Tunc nos quidem omnes increpabamus verbis *ſubulcum*,
" Arcum nè daret, neque ſi valdè multa *is* diceret;
" Telemachus verò eum ſolus hortans juſſit:
" At ipſe accepit manu multa-paſſus nobilis Ulyſſes;
" Faciléque tetendit arcum, miſitque *ſagittam* per ferrum.
" Stetit autē deindè ſuper limen profectus, velocéſq; effudit ſagittas,

Ver. 160. ——ἐνίπτομεν.] *Al.* ἐνίσσομεν. Quo modo et in commentario citat *Euſtathius*. Ita infrà *ver.* 162; βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος.

Ver. 163. ——μιν ἔγειρε Διὸς νόος.] Similitèr apud *Virgilium*;

——hominum ſator atque Deorum——
——Tarchontem in prælia ſæva
Suſcitat, et ſtimulis haud mollibus incitat iras.
Æn. XI, 725, 727.
——animum virésque Latinis
Addidit, et ſtimulos acres ſub pectore vertit.
Æn. IX, 717.

Ver. 165. ——καὶ ἐκλῄϊσσεν ὀχῆας.] Τυτέσι μοχλοῖς· τοῖς τε τὸ γυναικωνίτιδος, καὶ τοῖς περὶ τὴν αὐλήν. *Euſtath.* Vide ſuprà ad φ', 236, 389.

Ibid. ——ἐκλῄϊσεν.] Ita rectè hîc Vulgati. Vide ſuprà ad τ', 30.

Ver. 166. Αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε Τόξον μνηστῆρσι θέμεν.] *Euſtathius* dictum hoc *Amphimedontis* falſum arguit. Ἔνθα (inquit) ὅ τ' ἄλλα πρὸς ἀλήθειαν εἰπὼν Ἀμφιμέδων, ὑποψεύδεται. Οὐ γὰρ καθὰ τὸ εἴδωλον τὴν τοῦ τόξου θέσιν οἶδεν πολυκερδείας Ὀδυσσέως γενέσθαι, οὕτω καὶ τ' ἀληθὲς εἰς τὸ πᾶν ἔχει· ἀλλ' ἐβουλεύσατο μὲν αὐτὸ ἡ Πηνελόπη πρώτη, ἐπέκρινε δὲ Ὀδυσεύς. Vide ſuprà ad τ', 572, 584. Attamen, ut rectè reſpondet *Barneſius*, " licèt hoc " non eſſet verum, veriſimile tamen viſum eſt, ita " *Procos* exiſtimare, quandò audirent *Ulyſſem* ſe pa" làm agnoſcentem."

Ver. 167. ——πολιόν τε σίδηρον.] Vide ſuprà ad φ', 3.

Ver. 172. Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν.] Vide ſuprà φ', 360.

Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα,
Ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Γνωτὸν δ' ἦν, ὅ ῥά τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν.
Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μενέι σφῷ,
Κτεῖνον ἐπισχοφάδην· τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' ἀεικὴς,
Κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Ὣς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώματ' ἑκάστου,
Οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
Κατθέμενοι γοάσιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
Ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
Κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται

" Horrendùm circumſpectans; percuſſit verò Antinöum regem.
" At poſteà aliis immittebat tela luctuoſa,
" Ex-adverſo collimans; illi verò conferti cadebant.
" Manifeſtum autem erat, quòd aliquis ipſis deorum adjutor eſſet:
" Statim enim per ædes ſequentes impetum ſuum,
" Interficiebant quaquaverſùm: illorum verò gemitus oriebatur fœdus,
" Capitibus percuſſis; pavimentum autem totum ſanguine undabat.
" Sic nos, Agamemnon, periimus; quorum adhuc etiam nunc
" Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyſſis.
" Nondum enim ſciunt amici in ædibus cujuſque,
" Qui abluto atro tabo ex vulneribus,
" Depoſitos lugerent; hic enim honor eſt mortuorum.
Illum autem rursùs anima alloquebatur Atridæ;
" Felix Laertæ fili, ſolers Ulyſſes;
" Profectò utique cum magnâ virtute potitus es uxore.
" Adeò bona mens erat eximiæ Penelopæ,
" Filiæ Icarii; adeò benè meminerat Ulyſſis,
" Viri cui-virgo-nupſerat: ideò ei gloria nunquam peribit

Ver. 178. Δεινὸν παπταίνων.] *Barneſius* vertit, " *Acritèr collimans:*" Alii, " *Rectà collimans.*" Sed minùs rectè. Vide ad *Iliad.* δ', 497; λ', 545; ν', 551, 649.

Ver. 179. ——ἐφίει.] Vide ad *Il* π', 762.

Ver. 182. ——ἐπισπόμενοι μένει σφῷ.] Vide ad *Il.* ί. 594.

Ver. 184. ——δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.]
——————atro tepefacta cruore
Terra torique madent——. *Æn.* IX, 333.

Ver. 186. Σώματ' ἀκηδέα κεῖται.] Τὸ μὲν γὰρ τῶν ζώντων ἀεὶ " δέμας" προσαγορεύει [Ὅμηρος·] ὡς ἐν τούτοις, (*Il.* ά, 115;) " Οὐ δέμας ἐστὶ φυὴν," &c: ——τὸ δὲ ἀποψυχικὸς τὴν ψυχὴν, οὐδὲν ἄλλο ἢ " σῶμα" καλεῖ· ὡς ἐν τούτοις, —— " Σώματ' ἀκηδέα " κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 15.

Ver. 188. ——μέλανα βρότον.] Τὸ μὴ κόπεως καὶ ἱδρῶτος αἷμα. *Schol.*

Ver. 189. ——γοάσιεν.] *Al.* γοοῦεν.

Ibid et *ver.* 295. ——ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.]
——qui ſolus honos Acheronte ſub imo eſt.
Æn. XI, 23.

Ver. 190. Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο.] Quoniam in ſequenti oratione nihil *Amphimedonti* reſpondet *Agamemnon*, ſed de *Ulyſſis* felicitate *Penelopíſque* fidelitate exclamationem ſolummodò facit; ideò *Barneſius* hîc legendum potiùs conjicit, Τῷ δ' αὖτε ψυχὴ ἐπεφώνεεν. Mutato tamen, ut opinor, nihil opus.

Ver. 191. Ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.] Ἀπρεπὲς φασὶν, παρέντα τὸ συμπαθεῖν περὶ τῆς εἰκείας τῷ Ἀμφιμέδοντι τύχης, ἐπαινεῖν τὴν Ὀδυσσέα· οὐκ ἀπεικὸς δέ, φασὶ τὸ κῆδος τὸ αὐτὸν ὑπὸ τῆς συνοικούσης [Ita ex MS reſtituit *Barneſius* pro corrupto νικούσης] τὰ κάκιστα πεπονθέναι. *Schol.* Porrò *Barneſius* hîc pro πάϊ edidit πάϊς, quòd alioqui " *importunus* ſit " *biatus.*" Sed vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 192. Ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.] Σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ, τουτέστιν εὐτυχίᾳ, εὐδαιμονίᾳ. *Euſtath.*

Ibid. ——ἐκτήσω.] *Al.* ἐκτήσαι. Vide ſuprà ad *ver.* 33.

Ver. 195. ——κουριδίου.] *Al.* κουριδίοιο.

Ibid. ——τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται Ἧς ἀρετῆς.] Ita *Theognis*;
——ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Gnom. Eleg. ver. 865.
Et *Euripides*;
Οὔ τοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
Ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται
Χρόνος· ἃ δ' ἀρετὰ

Ἧς ἀρετῆς· τεύξεσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
Κερίδιον κλείνασα πόσιν· στυγερὴ δὲ ἀοιδὴ
Ἔσσεθ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσε
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἑσταότ' εἰν ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος καλέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Λαέρτης κλεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πολλ' ἐμόγησεν·
Ἔνθα οἱ οἶκος ἦεν, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,
Ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴαυον
Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηὺς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόληος.

" Suæ virtutis: facient autem terreſtribus cantilenam
" Immortales amabilem prudenti Penelopæ.
" Non ſicut Tyndari filia mala molita eſt opera,
" Cui-virgo-nupſerat interfecto marito: odioſa verò cantilena
" Erit inter homines; gravémque famam intulit
" Fœmineis mulieribus; etiam *ei*, quæ benè-morata fuerit.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur,
Stantes in Orci ædibus, ſub cavernis terræ.
Illi autē poſtquā ex urbe deſcenderunt, citò utique in prædium pervenerunt
Pulchrum Laërtæ cultum, quod ſcilicèt quondam ipſe
Laërtes acquiſiverat, poſtquam valdè multùm laboraverat:
Illic ei domus erat; circúmque exedra currebat circumquaque,
In quâ comedebant et ſedebant et dormiebant
Famuli neceſſarii, qui ei amica laborabant.
Inerat verò mulier Sicula anus, quæ utique ſenem
Diligentèr curabat in agro, procul ab urbe.

Καὶ θανοῦσι λάμπει. *Andromach. ver.* 774. Et *Seneca*;

Nunquam Stygias fertur ad umbras
Inclyta virtus ———. *Hercul. Oetæus*, 1982.

Vide et ſuprà ad *ver.* 94.

Ver. 196. ——τεύξεσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν.] Ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν. *Theocrit. Idyll.* XVII, *ver.* 6.

Carmine fit vivax virtus, expérſque ſepulchri. *Ovid. ex Pont. lib.* IV, *Epiſt.* viii, *ver.* 47.

Ver. 197, 370. Ἀθάνατοι——ἀθανάτοισι.] Vide ad *Il.* ά, 398.

Ver. 198. ——Τυνδαρέου.] *Barneſius* edidit Τυνδάρεω. Vide autem ſuprà ad λ', 297.

Ver. 199. Κερίδιον κτείνασα πόσιν.] Vide ſuprà ad λ', 429.

Ibid. ——στυγερὴ δὲ ἀοιδὴ.] *Barneſius* edidit στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ· Sed nihil opus.

Ver. 200. ——χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσε Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ.] Vide ſuprà ad λ', 432.

Ver. 204. Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν.] *Ulyſſes* videlicèt et *Telemachus* cum duobus Servis. Redit enim jam Poëta, ut rectè notat *Spondanus*, " ad " inſtitutam narrationem de Ulyſſe," (undè digreſſus eſt ſuprà libri ſuperioris fine;) " cujus ad- " ventum in agrum Laërtis exponit."

Ibid. ——τάχα δ'.] Verſio *Wetſteniana* reddit, " *citóque.*" Sed rectiùs, ut opinor, ſententiæ Apodoſin hîc ad voces τάχα δ' incipere intelliges: Ac proindè vertendum, " *citò utique*;" vel, " *citò* " *dein.*" Similis enim videtur hîc conſtructio, Οἱ δ' ἐπεὶ——, τάχα δ'· ac ſuprà *Il.* ά, 57, Οἱ δ' ἐπεὶ ἕν——, Τοῖσι δέ· quem locum vide.

Ver. 205. ——τετυγμένον.] Vide ad *Il.* ζ', 488.

Ibid. ——ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς Λαέρτης κλεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πολλ' ἐμόγησεν.] Dna *Dacier* ſententiam hanc ita vertit; " *Qu'il avoit augmentées par* " *ſes ſoins, et par ſon travail.*" Sed potior, ut opinor, altera ejuſdem interpretatio: " *Qu'il avoit* " *acquiſe par ſes travaux.*" Hoc nimirùm et cum voce κτεάτισσεν, et cum voculâ ποθ' aptiùs videtur congruere. Cæterùm *Scholiaſtes* vocem κτεάτισσεν exponit ἔκτισεν· quod, ut opinor, ferri nullo modo poteſt.

Ver. 207. ——κλίσιον.] Ἅπαξ εἰρηται· σημαίνει δὲ ἐξέδραν τινὰ στιγματοειδῆ, ἐν ᾗ ἔκειντο οἱ κλισμοί· ἢ κρηπίδωμα, ἐφ' ὃ ἐκαθέζοντο, ἢ ἐκοιμῶντο. *Schol.* Κλίσιον σημαίνει τὸν τόπον ἔνθα ἵστανται τὰ ζεύγη·——Τοῦτο παρὰ μὲν Ὁμήρῳ συστέλλει τὸ ι, καὶ προπαροξύνεται· οἷον, " ——περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ·" παρὰ δὲ τοῖς Ἀτθικοῖς ἐκτείνεται τὸ ι, καὶ παροξύνεται, ὡς τὸ θηρίον. *Etymolog. Magn.* ad vocem. Κλίσιον δὲ, οἰκετικὸς οἶκός ἐστιν εὐτελὴς, καὶ οἷον τις κλισία, περὶ ἣν δμῶες ἴαυον. Παρὰ μέντοι Ἀτθικοῖς τὸ κλίσιον ἀμαξῶν καὶ ζυγῶν ἐστι δεκτικόν. *Euſtath.* Ubi et plures hujus vocis explicationes affert.

Ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέϊ μῦθον ἔειπεν·
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον δόμον εἴσω·
Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅττις ἄριστος·
Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἠμετέροιο,
Αἴ κ' ἔμ' ἐπιγνοίη καὶ φράσεται ὀφθαλμοῖσιν,
Ἦέ κεν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς, πειρητίζων·
Οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
Οὐδέ τινα δμώων, ἠδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος,
Ὤχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
Τὸν δ' οἷον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕσσο χιτῶνα,

Ibi Ulyſſes famulis et filio ſermonem dixit;
" Vos quidem nunc ite in benè-ædificatam domum intrò;
" In cœnam autem ſtatim porcorum mactate, quicunque optimus.
" At ego patrem tentabo noſtrum,
" An me agnoſcat et diſcernat oculis,
" An ignoret, multo tempore ſeorsùm cùm-abfuerim.
Sic locutus, famulis martia arma dedit.
Illi quidèm deindè ad domum celeritèr iverunt: at Ulyſſes
Propiùs ivit ad abundans-fructibus arboretum, tentare-cogitans;
Neque invenit Dolium, in magnum hortum deſcendens,
Neque quenquam ſervorum, neque filiorum; ſed ſanè illi
Sepes collecturi, arboreti ut-eſſent ſeptum,
Abiverant; at iis ſenex viam præibat.
Solùm autem patrem invenit benè-culto in arboreto,
Circumfodientem plantam: ſqualentem autem indutus erat tunicam,

Ver. 213. Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον δόμον εἴσω.] In Vulgatis editum eſt ἐϋκτίμενον πτολίεθρον· *Barneſius* autem ex utrâque *Euſtathii* editione reſtituit ἐϋκτίμενον δόμον εἴσω. Atque ita habet Editio *Wetſteniana*. Rectè: Etenim (uti ipſe annotat *Barneſius*,) non ad urbem, ſed ad *Laërtis* domum miſſos liquet ex *ver.* 219 infrà;

Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον ———.

Et ex *ver.* 357;

Ἀλλ' ἴομεν πρὸς οἶκον, ὃς ἀρχάτῳ ἐγγύθι κεῖται·
Ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
Πρῶτα μάλ', ὡς ἂν δεῖπνον ἀφοπλίσωσι τάχιστα.

Porrò artificiosè hîc *Telemachum* et Servos dimiſſos memorat Poëta, ut locum habeat *Ulyſſes* patris ſui tentandi, (infrà *ver.* 239,) ſequentiſque narrationis inducendæ, *ver.* 303 &c. Ὁ Ὀδυσεὺς —— ἠδὲ τῷ πατρὶ αὐτόθεν ἐθέλει ἀπερίεργως γνωριδῆναι· μετὰ δούλους δὲ ἀφίπεται οἰῶν καὶ αὐτῷ, τὸς μὲν ἀμφ' αὐτὸν σίλλει, δεῖπνον ταχὺ συῶν ἱερεῦσαι. *Euſtath.*

Ver. 216. Αἴ κ' ἔμ' ἐπιγνοίη.] *Euſtathius* in commentario citat, Εἴ με ἔτι γνοίη. Malè autem deinceps addit; Ἐν δὲ τοῖς, "Εἰ με ἔτι γνοίη," ἀργὸν ἂν φέροιτο κεῖται τὸ "ἔτι" ἐπίῤῥημα. Etenim ſi vera ſit iſta lectio, nequaquam ſupervacanea erit vocula ἔτι, ſed eam habebit vim, ut exploraturus dicatur *Ulyſſes*, " an à patre *jam, poſt tam diutinam abſen-*" *tiam*, agnoſcatur."

Ver. 222. —— ἠδ' υἱῶν] *Dolii* nempè filiorum; ut rectè *Spondanus*. Cæterùm *Barneſius* hîc inter varias lectiones rettulit υἱέων. Quod pronuntiatu idem.

Ver. 223. Αἱμασιὰς λέξοντες.] Τὰ ἐκ τῶν λεπτῶν λίθων τειχία οἰκοδομήσοντες. *Schol.* Αἱμασιὰ δὲ, κατὰ τὴν τῦ Ποιητῦ ἱρμηνείαν, ἀλωῆς ἕρκος· ἴσως μὲν, ὡς προδηλώθη, ἐξ ἀκινθῶν ὅσα. *Euſtath.*

Ver. 226. Λιστρεύοντα φυτὸν ῥυπόωντα δὲ ἕσσο χιτῶνα.] Obſervat *Cicero*, *Heſiodum*, cùm de culturâ agri ſcriberet, de *Stercoratione* nè verbum quidem feciſſe. " At Homerus," (addit,) " qui multis, " ut mihi videtur, antè ſæculis fuit, Laërtem le-" nientem deſiderium, quod capiebat è filio, co-" lentem agrum, et eum ſtercorantem facit." *Lib. de Senectute.* Ubi cùm hunc *Homeri* locum reſpicere videatur, nihil autem hîc de *Stercoratione* memoret Poëta; conjicit *Petrus Victorius*, *Var. lect. lib.* XXVIII, *cap.* 4, *Ciceronem* verſum hunc ita legiſſe; " Λιστρεύοντα φυτὸν ῥυπόωντά τε ἕσσο χιτῶ-" να." vocémque ῥυπόωντα, *Stercorantem*, reddidiſſe. Quod tamen (uti obſervat *Victorius*) cum vocis ῥυπόωντα ſenſu minimè congruit; (vide ſuprà ζ', 87; ν', 435; τ', 72; ψ', 115:) Præterquam quòd et Aſyndeton iſtud, " ἕσσο χιτῶνα," admodùm ſit inuſitatum. Cæterùm rectè deindè notat *Victorius*, Stercorationem Homero cognitam patere ex ρ', 297 &c, ſuprà;

Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων
Ἡμιόνων τε βοῶν τε ἅλις κέχυτ'· ἔνθ' ἂν ἄγοιεν
Δμῶες Ὀδυσῆος, τέμενος μέγα κοπρήσοντες.

Porrò vocem Λιστρεύοντα exponit *Scholiaſtes*, Περιξύοντα καὶ ἐξισκάπτοντα. Et *Euſtathius*; Λιστρεύειν δὲ, (inquit,) τὸ ἐξυγραίνειν, παρὰ τὸ Λίστρον, ὅ ἐστι ξύστρον ——. Αὐτὸ δὲ τὸ, Λιστρεύειν φυτὸν, ὁμοιόν ἐστι τῷ, φυτὸν

Ῥαπλὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
Κνημῖδας ῥαπλὰς δέδετο, γραπτὺς ἀλεείνων·
Χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
Αἰγείλω κυνέλῃ κεφαλὴν ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνῃ κατὰ δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῇ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἦτοι ὁ μὲν κάτ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε,
Τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
Ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, ἠδέ τι πάμπαν,

Sutilem, turpem; circum verò crura bubulas
Ocreas ſutiles ligaverat-ſibi, ſentium-ſtricturas vitans;
Chirothecáſque ſuper manus, ruborum causâ: at ſupernè
Caprinam galeam capite habebat, dolorem auctans.
Hunc autem ut animadvertit multa-paſſus nobilis Ulyſſes
Senectute afflictum, magnúmque mente dolorem habentem,
Stans utique ſub excelsâ pyro lachrymam effundebat.
Cogitavit verò deindè in mente et in animo,
Oſculari et amplecti ſuum patrem, et ſingula
Dicere, quomodo veniſſet et acceſſiſſet ad patriam terram;
An priùs interrogaret, ſinguláque tentaret.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt ſatius eſſe,
Primùm mordacibus verbis tentare.
Hæc cogitans rectà ivit ad eum nobilis Ulyſſes:
Sanè ille quidem deorsùm tenens caput, plantam circumfodiebat;
Eum autem aſtans alloquebatur illuſtris filius;
" O ſenex, non imperitia te tenet curandi
" Hortum, ſed benè tibi cultura habet, neque omninò,

φυτὸν ἀμφιλαχαίνειν· [infrà *ver.* 241.]. Vide ſuprà ad χ', 455.

Ver. 227. Ῥαπλὸν, ἀειπέλιον.] Τὸ δὲ, " ῥαπτὸν ἀει-" πέλιον," inquit *Euſtathius*, ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον· ἵνα δηλοῖ τὸ ἀειπελίως ῥαπτόν. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 228. ——γραπτὺς.] Τὰς τῶν ἀπανθωδῶν φυτῶν καταπεριξύσεις καὶ ἀμυχάς. *Schol.*

Ver. 229. Χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ.] Ἦγουν τὰ τῶν χειρῶν καλύμματα, ἐκ δερμάτων δηλαδὴ καὶ αὐτὰ ὄντα. *Euſtath.* *Caſaubonus* quidem hujuſmodi chirothecarum uſum veteribus *Græcis* et *Romanis* incognitum fuiſſe contendit. " Neque Græci," inquit, " neque Romani habuere in uſu manuum tegu-" menta, quibus etiam ruſtici hodiè utuntur." *Annotat. in Athenæum, lib.* XII, *cap.* 3, Et paulò inferiùs; " Græci veteres, ut diximus, et horum, " et tibialium uſum ignorârunt." Ita vir eruditus: Atqui utriſque *Laërtem* uſum hîc memorat Poëta.

Ver. 233. ——ὄγχνῃ.] *Barneſius* edidit ὄχνῃ. Vide infrà ad *ver.* 246.

Ver. 234. ——κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν.] Ita apud *Virgilium*;

——mentem animúmque. *Æn.* VI, 11.

Ver. 235. Κύσσαι καὶ περιφῦναι.] In Vulgatis editum eſt Κῦσαι· ut et infrà *ver.* 319, Κῦσε δέ μιν περιφὺς ——. Sed ſcribendum videtur cum duplici σ', Κύσσαι —— Κύσσε· uti et in nonnullis locis apud Poëtam edidit *Barneſius:* nam vox κύσε alibi *priorem* corripit. Vide ſuprà ad π', 15; et ρ', 39.

Ver. 236 et 261. Εἰπεῖν.] *Al.* Εἰπέμεν.

Ver. 238. ——δοάσσατο κέρδιον εἶναι Πρῶτον κερτομίοις.] Προμηθέστατα γὰρ (inquit *Euſtathius*) Ὀδυσσεὺς οὐκ εὐθὺς ἑαυτὸν ἀναγνωρίζει τῷ πατρὶ, μή ποτε τῷ αἰφνιδίῳ τῆς χαρᾶς ἀποσβῇ ὁ γέρων. Verùm hoc in animo habuiſſe *Ulyſſem*, minimè ex ipſo Poëtâ conſtat. Vide et ſuprà ad *ver.* 213.

Ver. 239. ——κερτομίοις ἐπέεσσιν.] Vide ad *Il.* ω, 649.

Ver. 241. Ἦτοι ὁ μὲν κάτ' ἔχων κεφαλὴν.] Κάτω ἔχων, νενοθευκώς· δύναται δὲ καὶ ὑφ' ἓν, τὸ κατέχων. *Schol.* Et *Henricus Stephanus* inter varias lectiones rettulit κατέχων. In annotationibus autem planè mendoſam eſſe lectionem contendit; voculámque κάτ' non prò κατὰ, ſed prò κάτω poſitam intelligit. Quod tamen durius videtur, et ſententiæ nihil addit.

Ibid. ——φυτὸν ἀμφελάχαινε.] Vide ſuprà ad *ver.* 226.

Ver. 243. ——οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει.] Vide ſuprà ad ψ', 266.

Ver.

Οὐ φυτὸν, ᾗ συκῆ, ᾗκ ἄμπελος, ᾗ μὲν ἐλαίη,
Οὐκ ὄγχνη, ᾗ πρασίη τοι ἄνευ κομιδῆς χεῖ κῆπον.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
Αὐτόν σ' ᾗκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχῃ, ἀλλ' ἅμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' ἔ σε κομίζῃ,
Οὐδέ τί τοι δμῳὸν ἐπιπρέπῃ εἰσοράασθαι
Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοιῷτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λόσαιτο φάγοι τε,
Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἣ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τεῦ δμῳὸς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκλυ τλῶδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
Οὔτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ ᾗ τόλμησεν ἕκαστα
Εἰπεῖν, ᾗδ' ἐπακῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπερ ζώῃ τε καί ἐστι,
Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισιν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Ἄνδρα πότ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,

" Non planta, non ficus, non vitis,
non quidem oliva,
" Non pyrus, non area tibi ſine cultură in horto.
" Aliud autem tibi dicam; tu verò nè iram induc animo;
" Ipſum te non bona cura habet,
ſed ſimul ſenectutem
" Gravem habes, ſqualéſque malè,
et turpitèr indutus es.
" Non quidem inertiæ ſanè dominus
causâ non te curat,
" Neque quid tibi ſervile conſpicuum-eſt intuentibus
" *In* formâ et ſtaturâ; regi enim
viro ſimilis es.
" Tali autem ſimilis es, qui poſtquam laverit comederitque,
" *Debeat* dormire mollitèr; hic
enim mos eſt ſenum.
" Sed age mihi hoc dic, et accuratè
narra,
" Cujuſnam ſervus es virorum? cujuſnam verò hortum curas?
" Et mihi hoc dic verè, ut benè
ſciam,
" Si reverà utique Ithacam hanc advenimus, ſicut mihi dixit
" Ille vir, jam nunc obviàm-factus
huc venienti,
" Nequaquam valdè ſapiens; quoniam non ſuſtinuit ſingula
" Dicere, et audire meum verbum,
ut interrogabam
" De hoſpite meo, an alicubi vivátque et exiſtat,
" An jam mortuus ſit, et in orci
ædibus.
" Edicam enim tibi, tu verò attende,
et me audi;
" Virum quondam hoſpitio-excepi
charâ in patriâ terrâ,

Ver. 245. ——ᾗ συκῆ.] Edidit *Barneſius* συκέη. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ver. 246. Οὐκ ὄγχνη, ᾗ πρασίη.] Ita Vulgati. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit Οὐκ ὄγχ', ᾗ πρασίη· ut *Iliad.* ί, 533;

Ἦ λάβετ', ἢ σὸν ἔθηκεν ——.

Et π', 31;

Αἰναρέτη τίς σ' ἄλλος ——.

Vide et ad *ver.* 115 hujus libri. *Barneſius* autem ex *Etymolog. Magn.* et Editionibus nonnullis edidit Οὐκ ὄχνη, ᾗ πρασίη——; ut adeò Οὐκ ὄχνη pes ſit *dactylus*.

Ver. 250. Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' ἔ σε κομίζει.] *Duportus* in *Gnomologiâ Homericâ* legit ἕνεκέν σε κομίζει. Ad ſententiam multò minùs rectè.

Ver. 253. Τοιῷτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λόσαιτο φάγοι τε, Εὐδέμεναι μαλακῶς.] Τὸ δὲ, " Τοιῷτῳ δὲ ἔοικας " ἕς," διτὴν ἔχει ἔννοιαν. Ἢ γὰρ, ὅτι τοιῦτος εἶ οἷος λέγεις, καὶ μὴ τὸ ἐμφαγεῖν κοιμᾶσθαι, ἢ μὴν καὶ ἔργοις ἐπιτρέπεις ἀνδράσιν· ἢ ὅτι τοιῷτῳ, ἤγουν βασιλεῖ, ἔοικας, ἢ νῦν ἔτως ὡς ἔχεις, ἀλλ' ὅτε ὁ τοιῦτος λόσαιτο καὶ φάγοι, ὥστε καὶ ἀναπεσεῖν εἰς ὕπνον. *Euſtath.* Verior, ut opinor, prior explicatio; quam et amplectitur D^na *Dacier*. Conſtructio tamen hîc ſubdifficilis videtur, *Homericámque* perſpicuitatem minùs ſapere: Niſi fortè legendum ſit, " Τοιῷτῳ δὲ ἔοικεν, ἐπεὶ " λόσαιτο *&c.*" Quâ ratione perſpicua admodùm et luculenta erit ſententia.

Ibid. ——ἐπεὶ λόσαιτο φάγοι τε.] Apud *Julianum*, *Orat.* II, (notante *Barneſio*,) λόσῃ τε φάγῃ τε.

Ver. 254. —— ἣ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.] Τὸ δὲ δεύτερον [μέρος τῦ γήρως,] ἐφ' ᾧ τὸ σύμφορον ὄνομα φέρουσιν, αὐτὸ τῦτο εἶναι, καθ' ὃ λέγουσιν, " ——ἐπὴν λό" σαιτο φάγοι τε, Εὐδέμεναι μαλακῶς ——." *Galen. de Sanitate tuend. lib.* V, *cap.* 12, *ſub fine.*

Ver. 257 et 296. Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον.]

——mihique hæc ediſſere vera roganti.
Æn. II, 149.

Ver.

Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ ὕπω τις βροτὸς ἄλλος
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρτῃ Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν χτ' οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐφῆκε·
Χρυσῷ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπτα πατὴρ χτ' δάκρυον εἴβων·
Ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις·
Ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι·
Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρί' ὀπάζων·
Εἰ γάρ μιν ζωόν γ' ἐνίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

"Ad noſtram *domum* ubi-venerat; et nondum quiſquā mortalis alius
"Hoſpitum longinquorum charior meam advenit domum.
"Profitebatur autem ſe ex Ithacâ genere eſſe; at dicebat
"Laërtem Arceſiadem patrem eſſe ipſius.
"Hunc quidem ego ad domum ducens benè hoſpitio-excepi,
"Peramantèr tractans, multa in domo *mihi* cùm-eſſent;
"Et ei dona præbui hoſpitalia, qualia decebat:
"Auri quidem ei dedi benè-elaborati ſeptem talenta,
"Dedi verò ei craterem totum-argenteum floribus-cælatum,
"Duodecimque ſimplices lænas, tótque tapetes,
"Totidémque pallia pulchra, totidémque ad hæc tunicas:
"Separatim verò inſuper mulieres eximias, operum ſcientes,
"Quatuor ſpecioſas, quas voluit ipſe eligere.
Illi autem reſpondit deindè pater lachrymas ſtillans;
"Hoſpes, profectò quidem ad terram perveniſti, de-quâ interrogas:
"Injurii autem ipſam et improbi viri habent.
"Dona verò irrita hæc largiebaris, multa præbens:
"Si enim ipſum vivum utique inveniſſes Ithacæ in populo,
"Eò te benè donis remuneratus dimiſiſſet,
"Et hoſpitio bono; hoc enim jus eſt, quicunque cœperit.
"Sed age mihi hoc dic, et accuratè narra,

Ver. 266. ——ὕπω τις βροτὸς.] *Al.* ὔ τοῖο βροτός.

Ver. 267. Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.] Φιλίων, τετέϛι φίλτερον, ἐμὸν ἵκετο δῶμα. Ἐκ τοῦ "φίλος" δὲ, ὁ φιλίων γίνεται· ἀπ' αὐτοῦ δὲ, ὡς καὶ προεδηλώθη, ὁ φίλιος, ὃ χρῆσις καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. *Euſtath.* Vide ſuprà ad τ', 351. Quod cùm non intellexerit *Spondanus*, ſententiam hoc in loco planè peſſundat, iſtud φιλίων vertendo "*amicorum:*" ac ſi eſſet videlicèt ex φίλιος. Et in annotationibus; "Docet" inquit "his verbis, ſe remotam quan-"dam regionem incoluiſſe, utpote ad quam pere-"grini homines minimè accederent." Eandémque interpretationem ſequuntur Verſiones pleræque. Sed et *Barneſius*, qui ad *Odyſſ.* τ', 351, ubi idem verſus occurrit, ſententiam et in Verſione et in Annotationibus rectè expoſuit; ipſe tamen hoc in loco vocem φιλίων "*amicorum*" mirè vertit.

Ver. 269. ——αὐτῷ.] *Al.* αὐτῶ.

Ver. 271. ——φιλίων.] Vide ad *Il.* ύ, 304.

Ver. 273. Χρυσῷ μὲν οἱ.] *Barneſius* inter varias lectiones, Χρυσῷ μὴν οἱ.

Ver. 278. Εἰδαλίμους.] Εὐειδεῖς, εὐμόρφους. *Etymolog. Magn.* ad vocem Εἰδαλίμους. Ubi et hic *Homeri* locus adducitur.

Ver. 283. Εἰ γάρ μιν.] Refertur iſtud γὰρ non ad aliquid jam antè dictum, ſed ad id quod de egregiâ Ulyſſis benevolentiâ et hoſpitalitate elegantiùs reticetur. Vide ad *Il.* έ, 22.

Ver. 285. ——ἣ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.] Vocem ὑπάρξῃ (quæ apud *Homerum* hoc tantùm in loco occurrit,) *Scholiaſtes* exponit, προκατάρξηται. Similitérque *Euſtathius*; Δίκαιον, inquit, ἀντιξενίζειν τὸ ὑπάρξαντα.

Ἐχόντι τοίνυν πρέπει
Νόῳ τὸ εὐεργέταν
Ὑπαντιάσαι ——. *Pindar. Pythior. Od.* V, 57.
Χάρις χάριν γάρ ἐσθ' ὁ τίκτων ἀεί.
Sophocl. Ajax, ver. 522.

Cæterùm *Euſtathius* legit ὑπάρξει.

Ver.

Πόσσον δὴ ἔτος ἐστὶν, ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον,
Σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔλω γε,
Δύσμορον; ὄν πυ, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
Ἦέ πυ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσυ
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτης
Κλαῦσε θοῦ στείλασα, πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεθα·
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
Κώκυσ' ἐν λεχέεσσι φίλου πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,
Ὀφθαλμὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ποῦ δὲ νηῦς ἔστηκε θοὴ, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
Ἀντιθέους θ' ἑτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλυθας
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·
Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·

"Quotus jam annus est, quandò hospitio-excepisti illum,
"Tuum hospitem infelicem, meum filium, (si quidem unquam fuit,)
"Infortunatum? quem alicubi, procul ab amicis et patriâ terrâ,
"Vel in ponto comederunt pisces, vel in terrâ
"Feris et avibus captura factus est; neque ipsum mater
"Flevit coöpertum, patérque, qui ipsum genuimus;
"Neque uxor multum-dotata prudens Penelope
"Ploravit in lectis charum maritum, ficut decet,
"Oculos *illius* ubi-presserat: hic enim honos est mortuorum.
"Et mihi hoc dic verè, ut benè sciam,
"Quis? undè es hominum? ubinam tibi urbs et parentes?
"Ubinam autem navis stat velox, quæ te vexit huc,
"Deo-paréque socios? an vector venisti
"Navi in alienâ; illi autem te-exposito discesserunt?
Illum autem respondens allocutus est solers Ulysses;
"Enimverò ego tibi hæc valdè accuratè narrabo:
"Sum enim ex Alybante, ubi inclytas ædes habito,
"Filius Aphidantis Polypemonidæ regis:
"At mihi sanè nomen est Eperitus; sed me deus
"Errare-fecit à Sicaniâ, huc ut-venirem nolens.

Ver. 288. ——εἴ ποτ' ἔλω γε.] Vide ad *Il.* γ', 180.

Ver. 289. Δύσμορον, ὄν πυ τῆλε φίλων &c.]
Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis,
Alitibúsque jaces: nec te tua funera mater
Produxi, pressive oculos,——. *Æn.* IX, 485.

Ver. 290. Ἦέ πυ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες.]
——aut gurgite mersum
Unda feret; piscésque impasti vulnera lambent.
Æn. X, 559.

Ibid. ——ἐπὶ χέρσυ.] *Al.* ἐπὶ χέρσῳ.

Ver. 292. ——θοῦ στείλασα.] Περικαλύψασα. *Schol.*

Ver. 293. ——ἄλοχος πολύδωρος.] Ἡ πολλοῖς δώροις γαμηθεῖσα. *Schol.* Vide suprà ad ν', 378.

Ver. 294. ——ἐπέοικεν.] *Eustathius* in commentario citat ἐπιφέρει. Quæ fortè potior lectio. Vide ad *Il.* ά, 37.

Ver. 298. Ποῦ δὲ νηῦς ἔστηκε.] Ita Vulgati. In utrâque autem *Eustathii* editione scriptum est, Ποῦ δαὶ νηῦς ἔστηκε· quam lectionem et præfert *Stephanus Bergler-rus*, in Præfatione ad *Iliados* Editionem *Wetsteniana-nam*, *pag.* 8; pluráque ex *Aristophane* loca adducit, ubi vocula δαὶ occurrit. Apud *Homerum* tamen, (uti fatetur vir ipse eruditus,) in vulgatis exemplaribus, nusquam reperitur hæc vocula. *Barnesius* ex conjecturâ edidit, Ποῦ δὴ νηῦς ἔστηκε. At verisimilior altera ejusdem conjectura; Ποῦ δ' ἡ νηῦς ἔστηκε· Quæ lectio firmari videtur *ver.* 307 infrà; ubi ex ά, 185 restituit ipse *Barnesius*, Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ——. Sed et vulgata lectio hoc in loco quâ ratione ferri possit, vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 299. ——ἢ ἔμπορος εἰλήλυθας.] Ἐνταῦθα Ἔμπορος κεῖται ὁ ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβάτης. *Eustath.* Vide suprà ad β', 319.

Ver. 303. Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος.] Ἀλύβας, πόλις Ἰταλίας τὸ Μεταπόντιον, ἢ μᾶλλον Μεταπόντου· ἦν τινες ἐν τῷ καταλόγῳ [*Iliad.* β', 857,] Ἀλύβην ἔφη. *Schol.* Ἕτεροι δὲ, πόλιν Θρᾳκίαν ταύτην εἶπον. *Eustath.* Quæ autem hîc affert *Barnesius*; "Ἀλύβας ab ἄλη, "*Peregrinationem*; Ἀφείδας, *Munificentiam Laër-*"*tæ* notare; Πολυπημονίδης, ejusdem *Afflictiones*:" hæc verò meræ sunt ineptiæ. Quanquam eadem ferè annotat et *Eustathius*.

Ver. 306. ——Σικανίης.] Σικελίας· ὤκησαν γὰρ αὐτὴν Ἴβηρες, ἐλθόντες ἀπὸ Σικανοῦ ποταμοῦ. *Schol.*

Ver.

Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
Δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἔσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
Δεξιοὶ, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
Χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νωΐν ἐώλπει
Μίξεσθ' ξενίῃ, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
Ὣς φάτο· τὸ δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν γενάχιζων.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἥδη
Δριμὺ μένος πρὸς τυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι,
Κύσσε δέ μιν ᾠκὺς, ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα·
Κεῖνος μέντοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἴαχε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· (μάλα δὲ χρὴ σπεύδεμεν ἔμπης·)
Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,

"Navis verò mihi hæc ſtat ad agrum, ſeorsùm ab urbe.
"At Ulyſſi hic jam quintus annus eſt,
"Ex quo illinc ivit, et à meâ diſceſſit patriâ,
"Infelix: profectò utique ei bonæ erant aves eunti
"Dextræ; quibus gaudens quidem ego dimittebam illum,
"Gaudebat autem ille abiens: animúſque adhuc nobis ſperabat,
"Mixtum-iri *nos* hoſpitio, et ſplendida dona daturos.
Sic dixit: illum autem doloris nebula coöperuit atra:
Ambabus verò manibus ſumptum pulverem fulvum
Fudit-ſibi in caput canum, crebrò gemens.
Hujus autem commovebatur animus; ad nares verò ei jam
Acer ſpiritus pulſavit, charum patrem intuenti.
Oſculatus verò eſt ipſum amplectens, inſiliens, et alloquebatur;
"Ille quidem hic ipſe ego, pater, quem tu inquiris,
"Veni vigeſimo anno in patriam terram.
"Sed contine-te à fletu, luctúque lachrymoſo.
"Edicam enim tibi; (valdè autem oportet feſtinare omninó:)
"Procos interfeci in noſtris ædibus,

Ver. 307. Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν.] Ita ex Editionibus nonnullis reſtituit *Barneſius*. Rectè, ut videtur. Ita enim (uti ipſe annotat) in omnibus legitur ſuprà α, 185, ubi idem verſus occurrit. Alii hîc, omiſsâ voculâ ἥδ', legunt "Νηῦς δέ μοι "ἕστηκεν &c."

Ver. 311. Δεξιοὶ.] Αἴσιοι· ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν. *Schol.*

Ver. 312. ——θυμὸς δ' ἔτι.] *Al.* θυμὸς δέ τι.

Ibid. ——νωΐν.] *Euſtathius* in commentario citat ἡμῖν.

Ver. 314. ——τὸ δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.] Vide ad *Il.* σ', 22.

Ver. 315. ——χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, Χεύατο κακκεφαλῆς πολιῆς.]

Canitiem immundo deformat pulvere, et ambas
Ad cœlum tendit palmas ——. *Æn.* X, 844.
Canitiem terrâ atque infuſo pulvere fœdans.
Catull. de Nuptiis Pelei et Thetidos, Carm. LXIV, *ver.* 224.

Ver. 317. ——ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη Δριμὺ μένος πρὸς τυψε.] Δριμὺ μένος πρὸς τυψεν, ἤγουν προενέπεσε ταῖς ῥισίν· ὃ δὴ προπάσχει, ὡς τὰ πολλὰ, ὁ μέλλων δακρύειν. *Euſtath.* *Ariſtoteles* autem hujuſmodi narium affectionem ab irâ proficiſci putat; Οἱ ἀνδρεῖοι, inquit, θυμοειδεῖς· ἐτητικώτατον γὰρ ὁ θυμὸς πρὸς τοὺς κινδύνους· ὅθεν καὶ Ὅμηρος, "——Δριμὺ δ' ἀνὰ ῥῖνας μένος——." Πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα ἔοικε σημαίνειν τὴν τοῦ θυμοῦ ἔγερσιν καὶ ὁρμήν. *Ethic. Nicomach. lib.* III, *cap.* 11. Similitérque *Theocritus, Idyll.* I, *ver.* 18;

Καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.

Ver. 319. Κύσσε.] Vide ſuprà ad *ver.* 235; et ad ρ', 39.

Ver. 320. Κεῖνος μέντοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς.] Similitèr apud *Virgilium*;

——————coràm, quem quæritis, adſum
Troïus Æneas, Libycis ereptus ab undis.
Æn. I, 599.

Et apud *Martialem*;

Hic eſt, quem legis, ille, quem requiris.
Lib. I, *Epigramm.* i, *ver.* 1.

Ver. 321. ——εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς.] Vide ſuprà ad π', 206.

Ver 322. Ἀλλ' ἴαχε κλαυθμοῖο.] Pronuntiabatur ἴαχε, vel ἴαχεν· ut rectè notavit *Barneſius*. Similitèr ἧστο, infrà *ver.* 336, pronuntiabatur ἧστε, vel ἧστεν. Vide ad *Il.* ο, 116.

Ver. 323. ——μάλα δὲ χρὴ σπεύδεμεν.] Διὰ τὸ καραδοκεῖσθαι πόλεμον ἐκ τῶν Ἰθακησίων αὐτίκα νῦν. *Euſtath.*

Λώβῃσι τινύμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα.
Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε, ἐμὸς παῖς, ἐνθάδ' ἱκάνῃς,
Σήμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεποίθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Οὐλὴν μὲν πρῶτον τλῶθε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
Τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
Δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
Εἰ δ' ἄγε, τοι καὶ δένδρε', ἐϋκτιμένῃσι κατ' ἀλωὴν,
Εἴπω, ἃ μοι πότ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα,
Παιδνὸς ἐών, χθ' κῆπον ἐπισπόμενος· Δι' δ' αὐτῶν
Ἰκνεύμεθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
Ὄγχνας μοι δῶκας τρεισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
Συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
Δώσειν πεντήκοντα, Δι τρύγιος δὲ ἕκαστος
Ἦεν· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
Ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.
Ὣς φάτο· ξ δ' αὐτῷ λύτο γύνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.

"Contumeliam ulciſcens animo-gr vem, et mala opera.
Ei autem rursùs Laërtes reſpondebat, dixitque;
"Siquidem reverà Ulyſſes utique, meus filius, huc veniſti,
"Signum aliquod mihi nunc dic manifeſtum, ut perſuadear.
Illum verò reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
"Cicatricem quidem primùm hanc animadverte oculis,
"Quam in Parnaſſo mihi inflixit ſus albo dente
"Peregrè-profecto: tu verò me emiſeras et veneranda mater
"Ad patrem Autolycum matris charum, ut acciperem
"Dona, quæ huc profectus mihi promiſerat, et annuerat.
"Quin age, tibi et arbores, benè-culto in arboreto,
"Dicam, quas mihi olim dediſti; ego autem poſcebam à te ſingulas,
"Puer cùm-eſſem, per hortum comitans; per ipſas verò
"Ibamus, tu autem nominâſti et dixiſti ſingulas.
"Pyros mihi dediſti tredecim, et decem malos,
"Ficos quadraginta, vitium-ordines verò mihi hîc diſertè-dixiſti
"Daturum *te* quinquaginta; penitùs-vindemialis autem unuſquiſq;
"Erat; illic nempè uvæ omnigenæ inſunt,
"Quandò demùm Jovis tempeſtates incubuerint deſuper.
Sic dixit: ejus autem ibidem ſoluta ſunt genua et charum cor,
Signa agnoſcentis, quæ ei accurata dixerat Ulyſſes.

Ver. 325. ——τινύμϛ.] Vide ad *Il.* β', 43; γ', 260, et 279.

Ver. 331. Τὴν σὺ Παρνησῷ.] Vide ſuprà ad τ', 393 &c.

Ver. 335. Εἰ δ' ἄγε.] Particulæ Εἰ, hoc in loco, vis hujuſmodi eſt: "*Sin hoc tibi non ſatis vi-*"*ſum fuerit*;" Vel, "*Sin alia adhuc indicia poſ-*"*tules*; *Age*, &c."

Ibid. ——κὴ δένδρε'——Εἴπω, ἃ μοι πότ' ἔδωκας.] Καὶ τῷ πατρὶ ἰδιαίτατόν τι γνώρισμα παραδείκνυς οἰκεῖον τῷ τόπῳ περὶ ὃν ἄρτι εὑρηται, ἀπαριθμεῖται κὴ δένδρα τῷ Λαέρτῃ, "ἃ μοι ποτέ" φησιν "ἔδωκας &c." *Euſtath.*

Ver. 339. Ὄγχνας.] *Al.* Ὄχνας. Vide ſuprà ad *ver.* 246; et ή, 115.

Ver. 340. ——ὄρχους δέ.] Ὀρχὸς γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὰ φυτὰ πρὸς μόσχειαν·——Ὁ δὲ Ἡσίοδος ὀρχὸν λέγει τὴν ἐπίσιχον φυτείαν τῶν ἀμπέλων· [Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 293, 294;] "Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἔφερον——βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχῶν·"——κὴ πάλιν, [*ver.* 296, 297;] "——παρὰ δὲ σφισιν "ὀρχὸς Χρυσέος ἦν." Ἐστὶ δὲ ὅτε δηλοῖ κὴ κῆπον. *Etymolog. Magn.* ad vocem Ὄρχατος.

Ver. 341. ——Δι τρύγιος δὲ ἕκας Ἦεν.] Τὸ δὲ "Δι τρύγιος" ἅπαξ μὲν κὴ αὐτὸ εἴρηται τῷ Ποιητῇ, σημαίνει δὲ ἄμπελον ἧς οἱ καρποὶ σὺν Δι φόροις καιροῖς πεπαίνονται· διὸ κὴ ἔφη, "ἔνθα σταφυλαὶ παντοῖαι." Ἕτεροι δὲ Δι τρυγίας φασὶν ὄρχους, ὃ μόνον οἰνικοὺς, ἀλλὰ κὴ δενδρικοὺς, τοὺς μὴ πάνυ πυκνοὺς, ἀλλὰ τοιούτους ὡς μεταξὺ τῶν κατὰ τὰ φυτὰ σοίχων παρεσπάρθαι τι τῶν σπορίμων κὴ οἷον τρυγᾶσθαι. *Euſtath.* Rectiùs autem, ut opinor, vocem Δι τρύγιος interpretêris, "*Pe-*"*nitùs-vindemialis*:"

——————ὅτε τρυγόωσιν ἀλωήν. *Iliad.* σ', 566.
——ἑτέρας δὲ Δι τρυγόωσιν. *Odyſſ.* ή, 124.
Οἱ δὲ Δι τρύγων οἶνας ——————.
Heſiod. Ἀσπ. Ἡρακλ. 292.

Ver. 343. ——ἐπιβρίσειαν.] Vide ad *Il.* ή, 343.

Ver. 345. ——πέφραδ'.] Vide ad *Il.* β', 314; et ξ', 500.

Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸ δὲ προτὶ οἷ
Εἵλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κτλ μακρὸν Ὄλυμπον,
Εἰ ἐτεὸν μνησῆρες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔτισαν.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κτλ φρένα, μὴ τάχα πάντες
Ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτῳ ἐγγύθι κεῖται·
Ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βεκόλον ἠδὲ συβώτην
Πρόπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, βάτην πρὸς δώματα καλά.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιεταόντας,
Εὗρον Τηλέμαχον καὶ βεκόλον ἠδὲ συβώτην,
Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.
Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ῳ ἐνὶ οἴκῳ
Ἀμφίπολος Σικελὴ λῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη

Circum verò filium charum jecit brachia; eum autem ad ſe
Cepit animâ-deficientem multa-paſſus nobilis Ulyſſes.
At poſtquam *is* ſpiritum-recepit, et in mentem animus collectus eſt,
Iterùm verbis reſpondens allocutus eſt;
" Jupiter pater, profectò utique adhuc eſtis dii in magno Olympo,
" Si reverà proci improbi injuriam luerunt.
" Nunc autem gravitèr timeo in mente, ne citò omnes
" Huc advéniant Ithacenſes, nuncios verò
" Circumquaque expediant Cephallenorum ad urbes.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
" Confide, nè tibi hæc in mente tuâ curæ-ſint;
" Sed eamus ad domum, quæ hortum prope jacet:
" Illuc verò Telemachum et bubulcum et ſubulcum
" Præmiſi; ut cœnam apparárent citiſſimè.
Sic utique locuti, iverunt ad ædes pulchras.
Hi autem quandò jam pervenerunt ad ædes habitantibus-commodas,
Invenerunt Telemachum et bubulcum et ſubulcum,
Incidentes carnes multas, miſcentéſque generoſum vinum.
Interim verò Laërtem magnanimum ſuâ in domo
Famula Sicula lavit, et unxit oleo;
Circúmque deindè lænam pulchram jecit: at Minerva

Ver. 347. Εἵλεν.] *Al.* Εἷλκεν.

Ver. 350. —— ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ.] Ita apud *Euripidem*;

Νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ,
Θεὸς νομίζω, κοὐ δοκῶ τὰς συμφορὰς
Ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τισάντων δίκᾳ.

Supplices, *ver.* 731.

Et apud *Livium*; " Pro ſe quiſque, *Deos tandem* " *eſſe, et non negligere humana*, fremunt." *Lib.* III, § 56. Et *Torquatus*, apud eundem; " *Eſt cæleſte* " *numen! Es, magne Jupiter!*" *Lib.* VIII, § 6. Nec diſſimilitèr apud *Lucanum*;

—— ſunt nobis nulla profectò
Numina; cùm cæco rapiantur ſecula caſu;
Mentimur regnare Jovem ——.

Pharſal. lib. VII, 445.

Ver. 351. —— ἀτάσθαλοι.] *Al.* ἀτάσθαλον.

Ibid. —— ἔτισαν.] Vide ad *Il.* ί, 508; et χ', 19, 20.

Ver. 352. —— δείδοικα.] Vide ad *Il.* ν', 736.

Ver. 353. —— ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι.] *Barneſius* ex conjecturâ edidit ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι. Sed nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 354. —— Κεφαλλήνων πολίεσσι.] Ita rectè ex *Euſtathii* commentario et ex *Odyſſ.* φ', 252 reſtituit *Barneſius*. In vulgatis hîc corruptè editum eſt πολέεσσι· ac ſi eſſet videlicèt ex πολύς.

Ver. 363. Ταμνομένους.] Vide ad *Il.* ν', 180.

Ibid. —— κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.] Τυτέσιν, ἐμβαλόντας εἰς κρατῆρας. *Euſtath.* " Τὸ κερᾶν, ſive " κεράσαι, licèt *miſcere* propriè ſignificet, uſurpatur " tamen ſimplicitèr ἀντὶ τοῦ ἐγχέειν, καὶ διδόναι πί- " νειν· pro *infundere* in calicem ſcil. ſive cyathum, " et *bibendum porrigere*." *Gataker. Adverſar. Miſcellan. Poſthum. cap.* 5: ubi hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 366. —— αὐτὰρ Ἀθήνη —— μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.] Ἤτοι εὐτραφῆ καὶ λιπαρὰ ἐποίει, εὐρύνουσα τὰ μέλη. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 10. Vide et ſuprà ad π', 175; et ψ', 156.

Ἄγχι παριστάμενη μέλε᾽ ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
Μείζονα δ᾽, ἠὲ πάρος, καὶ πάσσονα ϑῆκεν ἰδέσϑαι.
Ἐκ δ᾽ ἀσαμίνθου βῆ· ϑαύμαζε δέ μιν φίλος υἱὸς,
Ὡς ἴδεν ἀϑανάτοισι ϑεοῖς ἐναλίγκιον ἄντιον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε ϑεῶν αἰειγενετάων
Εἶδός τε μέγεθός τε, ἀμύμονα ϑῆκεν ἰδέσϑαι.
Τὸν δ᾽ αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Αἴ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οἷος Νήριτον εἷλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
Τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Τεύχε᾽ ἔχων ὤμοισιν, ἐφεσάμεναι, καὶ ἀμύνειν
Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γήνατ᾽ ἔλυσα
Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ᾽ ἐπεὶ ἓν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε ϑρόνους τε·
Ἔνθ᾽ οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀγχίμολον δὲ
Ἦλθ᾽ ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ᾽ υἱέες τοῖο γέροντος
Ἐξ ἔργων μογέοντες· ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσεν
Μήτηρ, γρηῢς Σικελὴ, ἣ σφέας τρέφε· καί ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
Οἱ δ᾽ ὡς ἓν Ὀδυσῆα ἴδον, φράσσαντό τε ϑυμῷ,
Ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι καϑαπτόμενος προσέειπεν·
Ὦ γέρον, ἷζ᾽ ἐπὶ δεῖπνον· ἀπεκλελάϑεσϑε δὲ ϑάμβευς·

Propè aſtans membra auctavit paſtori populorum,
Majorémque, quàm anteà, et craſſiorem fecit ad-intuendum.
E balneo verò *is* egreſſus eſt; admirabatur autem ipſum charus filius,
Ut vidit immortalibus diis ſimilem coràm;
Et ipſum compellans verbis alatis allocutus eſt;
" O pater, certè omninò aliquis te deorum ſempiternorum
" Formâque ſtaturâque, egregium fecit ad-intuendum.
Eum autem rursùs Laërtes prudens contrà allocutus eſt;
" Utinam, Jupitérque pater, et Minerva, et Apollo,
" Qualis Nericum cepi, benè-ædificatam urbem,
" Littus Continentis, Cephallenibus imperans,
" Talis exiſtens tibi heſternus in noſtris ædibus,
" Arma habens humeris, aſtitiſſem, et propulsâſſem
" Viros procos; eò ipſorum genua ſolviſſem
" Multorum in ædibus; tu verò mente intùs lætatus fuiſſes.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Illi autem poſtquam ceſsârant à labore, apparaverántque convivium,
Ordine ſedebant in ſedilibúſque ſoliiſque:
Ibi illi quidem prandio manus-admovebant; propè autem
Venit ſenex Dolius, unáque filii hujus ſenis
Ex operibus fatigati; quippè egreſſa vocaverat
Mater, anus Sicula, quæ ipſos nutriebat; et ſanè ſenem
Studiosè curabat, poſtquam ſenectus corripuerat.
Illi verò ut Ulyſſem viderunt, agnoverúntque animo,
Steterunt in ædibus attoniti; at Ulyſſes
Blandis verbis compellans allocutus eſt;
" O ſenex, ſede ad prandium; obliviſcimini verò ſtuporis;

Ver. 368. Μείζονα δ᾽.] Apud *Euſtathium* in commentario, Μείζονά τ᾽.

Ver. 375, 376. Αἴ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ,—— Οἷος Νήριτον εἷλον.]

O mihi præteritos referat ſi Jupiter annos!
Qualis eram, cùm primam aciem Præneſte ſub ipsâ
Stravi———. *Æn.* VIII, 560.

Ver. 376. Οἷος Νήριτον εἷλον —— Ἀκτὴν Ἠπείροιο.] Ἡ Λύκας, Κορινθίων τὸ ἰσθμὸν ἀξιοψάντων, νῆσος γέγονεν, ἀκτὴ πρότερον οὖσα· περὶ ταύτης γάρ φησι λέγειν τὸ Λαέρτου· " Οἷος Νήριτον εἷλον, ἐϋκτίμενον πτο-" λίεθρον, Ἀκτὴν Ἠπείροιο." *Strabo, Geograph. lib.* I, *pag.* 102, *al.* 59. Vide et eundem, *lib.* X, *pag.* 693, *al.* 451, 452.

Ver. 388. ——γέροντα Ἐνδυκέως κομέεσκεν.] Τὸν Δολίον, ἢ τὸ Λαέρτου. *Euſtath.* Sed de *Dolio* omninò intelligendum hoc, liquet ex præcedenti *ver.* 386;

Ἦλθ᾽ ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ᾽ υἱέες τοῖο γέροντος.

Ver.

Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
Οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοὶ,
Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Καί μοι τῶτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἦ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ.
Ὣς δ' αὔτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο·
Ἐξείης δ' ἕζοντο παραὶ Δολίον πατέρα σφῶν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη,
Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα·
Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

"Dudùm enim cibo manus-admovere cupientes
"Manebamus in ædibus, vos expectantes ſemper.
Sic utique dixit: Dolius autem rectà ivit, manibus paſſis
Ambabus; Ulyſſiſque prehenſam oſculatus eſt manum ad carpum;
Et ipſum compellans verbis alatis allocutus eſt;
"O chare, quandoquidem rediiſti cupientibus valdè nobis,
"Non verò et expectantibus, dii autem te duxerunt ipſi;
"Salvéque, et magnoperè gaude; dii verò tibi proſpera dent:
"Et mihi hoc dic verum, ut benè ſciam,
"An jam certò nôrit prudens Penelope
"Reverſum te huc, an nuncium expediamus.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
"O ſenex, jamjam novit; quid te oportet hæc curare?
Sic dixit: ille verò rursùs deindè ſedit benè-politâ in ſede.
Sic autem paritèr filii Dolii inclytum circa Ulyſſem,
Blandè-compellabant verbis, et manibus inhærebant:
Ordine verò ſedebant juxta Dolium patrem ipſorum.
Sic illi quidem circa prandium in ædibus ſe-occupabant.
Fama verò nuncia citò per urbem ibat undique,
Procorum gravem mortem et fatum indicans:
Illi autem ſimul audientes ibant aliundè alius,

Ver. 394. ——μεμαῶτες.] Vide ad *Il.* ν', 46.

Ver. 397. ——Ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ'.] In vulgatis ſcriptum eſt Ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν &c; *Euſtathius* autem; Ἐν γενικῇ Αἰολικῇ, (inquit,) ἢ Δωρικῇ, εἴρηται κατὰ κράσιν μὴ προσπεπωμένου τόνου τὸ Ὀδυσεύς· καὶ δηλοῖ ὅτι ὁ Δολίος τὴν τοῦ Ὀδυσέως λαβὼν ἐφίλησε χεῖρα· ὡς γὰρ πρὸ ὀλίγων, [ſuprà *ver.* 393,] τὸ "ἐκλελάθεσθε θαμειῶν" θάμβους εἶπεν, ὅτω καὶ ἐνταῦθα τὸ Ὀδυσέος Ἰωνικὸν σωσῖλεν εἰς τὸ Ὀδυσεῦς. Rectè omninó. Alioqui enim ſequens oratio, quæ manifeſtè *Dolii* eſt, *Ulyſſi* tribuetur. Et *Barneſius* ex *Etymologico Magno* Editionibúſque nonnullis, Ὀδυσεῦς edidit. Porrò Editio *Wetſteniana* habet Ὀδυσέως.

Ibid. ——κύσε.] Vide ſuprà ad ρ', 39.

Ver. 400. ——θεοὶ δέ σε ἤγαγον.] *Al.* θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον.

Ver. 401. Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε.] Τὸ δὲ "Οὖλε," καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ ὑγίαινε· τυτέχθαι, ὅλον ἐν ὑγιὴς ἴσθι. *Euſtath.* Οὔλιον δὲ Ἀπόλλωνα καλοῦσί τινα καὶ Μιλήσιοι, καὶ Δήλιοι, [*Al.* Λύδιοι,] οἷον ὑγιαστικὸν ἐν παιωνικὸν· τὸ γὰρ οὖλον, ὑγιαίνειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλὴ, ἐν "Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε." *Strabo, Geograph. lib.* XIV, *pag.* 942, *al.* 635. Similitèr et *Macrobius*; "Eundem Deum [*Apollinem*] præſtantem ſalubribus cauſis, Οὔλιον appellant, id eſt ſanitatis auctorem;" ut ait Homerus: "Οὖλέ τε, καὶ μάλα χαῖρε." *Saturnal. lib.* I, *cap.* 17. Apud *Homerum* in *Iliade* et *Odyſſeâ* non alibi occurrit hæc vox.

Ibid. ——μέγα χαῖρε.] *Al.* μάλα χαῖρε. Atque ita citat *Macrobius* loco jam ſuprà adducto.

Ver. 410. ——σφῶν.] *Al.* σφέων et σφόν.

Ver. 412. Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο.] Apud *Euſtathium* in commentario, Ὄσσα δὲ ἄγγελος.

Extemplò Libyæ magnas it fama per urbes;
Fama, malum quo non aliud velocius ullum.
Æn. IV, 173.

Fama ——————————
Spargitur in turmas, ſolito pernicior index,
Cùm lugenda refert ——————.
Statius, Thebaïd. lib. IX, 33, 34.

Ver.

Μυχμῷ τε ϛοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·
Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἕκαϛοι·
Τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαϛον
Πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι, θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵϛατο, καὶ μετέειπεν·
Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαϛον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῦ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσαϛ' Ἀχαιοῖς·
Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλούς,
Ὤλεσε μὴ νῆας γλαφυρὰς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίϛους.
Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέϖθαι,
Ἢ καὶ ἐς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοὶ,
Ἴομϖ· ἢ καὶ ἔπϖτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί·
Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐϛὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέϖθαι.
Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
Τισόμεθ', ὄϕρ' ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
Ζωέμϖ· ἀλλὰ τάχιϛα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
Ἀλλ' ἴομϖ, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.

Cum ſtrepitúque gemitúque, ædes ante Ulyſſis:
Exportabant verò cadavera ædibus, et ſepeliebant ſinguli:
Eos autem qui erant ex aliis urbibus, domum unumquemque
Mittebant vehendos piſcatoribus, velocibus navibus imponentes:
Ipſi verò in concionem iverunt conferti, dolentes corde.
At poſtquam congregati erant, et frequentes convenerant,
Inter eos utique Eupithes ſurrexitque, et locutus eſt;
Ob-filium enim ei indelebilis in mente dolor manebat,
Antinoüm, quem primum interfecerat nobilis Ulyſſes:
Ob hunc ille lachrymas-fundens concionatus eſt, et inter-eos-dixit;
" O amici, certè magnum opus vir hic molitus eſt Achivis:
" Alios quidem cum navibus ducens multóſque et eximios,
" Perdidit quidem naves cavas, perdidit autem populos:
" Alios autem reverſus interfecit Cephallenorum longè optimos.
" Sed agite, antequam hic vel in Pylum citò iverit,
" Vel et in Elidem divinam, ubi dominantur Epëi,
" Eamus; aut et poſteà ignominioſi erimus ſemper:
" Contumelia enim hæc ſunt et futuris auditu.
" Si jam non filiorúmque fratrúmque interfectores
" Ulciſcamur; non mihi quidem in mente dulce fuerit
" Vivere, ſed citiſſimè mortuus defunctis interfuero.
" Sed eamus, nè præveniant tranſgreſſi illi.
Sic dixit, lachrymas-fundens: commiſeratio autem cepit omnes Achivos.

Ver. 415. ——προπάροιθ' Ὀδυσῆος.] *Barneſius* inter varias lectiones, προπάροιθεν Ὀδυσεῦς. Vide ſuprà ad *ver.* 397.

Ver. 416. Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἕκαϛοι.]

Conſtituere pyras, huc corpora quiſque ſuorum
More tulêre patrum ——. *Æn.* XI, 185.

Ibid. ——ἕκαϛοι.] Apud *Euſtathium* in commentario, ἕκαϛον.

Ver. 417. ——οἰκόνδε ἕκαϛον.] *Al.* οἰκόνδε ἕκαϛος.

Ver. 418. Πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι.] Ἁλιεῖς δὲ τὰς πορθμείας δοκεῖ λέγειν, ἂν μάλιϛα χρεία ἦν εἰς τὸ νεκραγωγεῖν, ὅπερ ἐϛὶ νεκροὺς ἄγειν ἐκφορηθέντας δηλαδή. *Euſtath.*

Ver. 419. Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι.]

Olli convenêre, fluúntque ad regia plenis
Tecta viis——. *Æn.* XI, 236.

Ver. 425. ——Ἀχαιοῖς.] *Al.* Ἀχαιούς.

Ver. 426. ——σὺν νήεσσιν ἄγων.] *Euſtathius* in commentario legit, σὺν νήεσσιν ἄγων.

Ver. 430. ——εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοὶ.] Vide ſuprà ad ν', 275.

Ver. 431. Ἴομϖ· ἢ καὶ ἔπειτα.] Ἐν δὲ τῷ, "Ἴομϖ," καὶ, "Ἀλλ' ἴομϖ," [infrà *ver.* 436;] καὶ, "Μὴ ἴομϖ," [*ver.* 461;] ἀδιαφορία διχρόνων συνήθης φαίνεται· τὸ μὲν γὰρ "Ἴομϖ" σημαίνει τὴν ἀρχέσαν, τὰ δὲ λοιπὰ συνέλκει αὐτήν. *Euſtath.* Vide autem ad *Il.* ν', 103; et ὁ, 24.

Ver. 432. ——τάδε.] *Al.* τόδε.

Ver. 436. ——φθέωσι.] *Al.* φθῶσι. Quo modo ſcilicèt et φθέωσι pronuntiabatur. Similitèr σφέας infrà *ver.* 439 pronuntiabatur σφᾶς· nam *ultimam* producit.

Ibid. ——περαιωθέντες ἐκεῖνοι.] Εἰς Πύλον δηλαδὴ, ἢ καὶ εἰς Ἤλιδα. *Euſtath.*

Ver.

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
Ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· ἦ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
Ἔσγύθεν εἰστήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐφῆκε.
Ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
Φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
Θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχίστινοι ἔπιπτον.
Ὣς φάτο· τὼς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἧρει.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέφη γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τί κεν εἴπω·
Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο·
Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', ἦ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
Ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων·
Οἵ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀταθαλίῃσι κακῇσι,
Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ἀρίστῆος· τ' δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι·
Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·

Propè verò ad ipsos venit Medon et divinus cantor,
Ex ædibus Ulyssis; postquam ipsos somnus reliquerat;
Steterúntque in mediis: stupor autem cepit virum unumquemque.
Inter eos verò locutus est Medon, prudentia doctus;
" Audite jam nunc me, Ithacenses; non enim Ulysses
" Immortalibus invitis diis hæc molitus est opera:
" Ipse ego vidi deum immortalem, qui scilicèt Ulyssem
" Prope stetit, et Mentori omnia similis erat.
" Immortalis verò deus aliquandò quidem ante Ulyssem
" Apparebat animans, aliquandò autem procos turbans
" Ruebat per domum; illi verò conferti cadebant.
Sic dixit: eos verò omnes pallidus timor subiit.
Inter eos autem et locutus est senex heros Halitherses
Mastorides; is enim solus videbat antè et posté:
Qui inter ipsos rectè-sentiens concionatus est et dixit;
" Audite jam nunc me, Ithacenses, quodcunque dicam;
" Vestro vitio, ô amici, hæc opera facta sunt:
" Non enim mihi parebatis, non Mentori pastori populorum,
" Ut vestros filios desinere-faceretis à stultitiis;
" Qui magnum opus faciebant improbitate malâ,
" Possessiones attondentes, et dedecorantes uxorem
" Viri optimi; ipsum verò non ampliùs putabant rediturum:
" Et nunc sic fiat; parete mihi, sicut dico:

Ver. 442. ——ἦ γὰρ Ὀδυσεὺς Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο.] Ita *Iliad.* ε, 185;

Οὐχ ὅγ' ἄνδυθε θεῶν τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
Ἕστηκ' ἀθανάτων ——————.

——— non hæc sine numine Divûm
Eveniunt———————. *Æn.* II, 777.

Cæterùm refertur hîc vocula γὰρ, non ad id quod proximè præcessit, sed ad id quod elegantiùs reticetur; " *Cavete quid faciatis, non* ENIM *&c.*" Vide ad *Il.* ε, 22.

Ver. 444. ——ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ.] *Eustathius* in commentario citat, ὃς Ὀδυσῆϊ. Quod et ferri posset. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 446, 447. ——τοτὲ μὲν——τοτὲ δὲ.] *Al.* ποτὲ μὲν——ποτὲ δὲ. Atque ita edidit *Barnesius.*

Ibid. ——προπάροιθ' Ὀδυσῆος.] *Al.* προπάροιθεν Ὀδυσεῦς. Ut suprà *ver.* 415.

Ver. 448. ——ἀγχιστῖνοι.] *Al.* ἀγχησῖνοι, et ἀγχισῆνοι.

Ver. 449. ——τὼς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἧρει.]

Tum verò tremefacta novus per pectora cunctis
Insinuat pavor———————. *Æn.* II, 228.

Ver. 451. ——ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.]

———————novit namque omnia vates,
Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur. *Virgil. Georgic.* IV, 392.

Ver. 454, 456. Ὑμετέρῃ——Ὑμετέρους.] *Henricus Stephanus* inter varias lectiones, Ἡμετέρῃ——Ἡμετέρους. Sed minùs rectè utrobique. Uti observavit *Barnesius.*

Ver. 456. ——καταπαυέμεν.] Vide suprà ad β', 168 et 244.

Ver. 457. ——ἔρεζον.] *Al.* ἔρεξαν.

Ver.

Μὴ ἴομεν, μή πώ τις ἐπίσπασ͂τον κακὸν εὕρῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν.
Οὐ γάρ σφιν ἅδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθῃ
Πείθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροΐ νώροπα χαλκὸν,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄσ͂τεος εὐρυχόροιο.
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν·
Φῂ δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον· ὃν δ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἆψ ἀπονοσ͂φίσειν, ἀλλ' αὐτῷ πότμον ἐφέψειν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·
Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὔπατε κρειόντων,
Εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
Ἦ προτέρω πολέμου τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Τεύξεις; ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ γὰρ δὴ τῶτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή;
Ὡς ἦτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλῃσθα· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
Ἐπειδὴ μνησ͂ῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὅρκια πισ͂τὰ τάμοντες, ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί·

"Nè eamus, nequà aliquis accerſitum malum inveniat.
Sic dixit: hi autem deindè ſurrexerunt magno *cum* clamore
Dimidiis plures; illi verò conferti illic manſerunt.
Non enim ipſis placuit ſermo in mente; ſed Eupitheo
Parebant: ſtatim autem poſteà ad arma ruebant.
At poſtquam induerant-ſe circum corpus ſplendido ære,
Conferti congregabantur ante urbem ſpatioſam.
Ipſis autem Eupithes præfuit ſtultitiis:
Putabat verò ille ulturum *ſe* filii cædem; neque ſanè erat
Retrò reverſurus, ſed illic fatum obiturus.
At Minerva Jovem Saturnium allocuta eſt;
" O pater noſter, Saturnie, ſumme regum,
" Dic mihi interroganti, quid jam tibi mens intùs occultat?
" Nunquid ulteriùs bellúmque malum et pugnam gravem
" Facies? an amicitiam inter utroſque ſtatuis?
Illam autem reſpondens allocutus eſt nubium-coactor Jupiter;
" Filia mea, cur me hæc percontaris, et interrogas?
" Nonne enim dudùm hoc quidem excogitâſti conſilium ipſa?
" Ut ſanè illos Ulyſſes ulciſceretur reverſus.
" Fac, quomodo vis? dicam verò tibi, ſicut decet.
" Poſtquam jam procos ultus eſt nobilis Ulyſſes;
" Fœderibus fidis ictis, hic quidem regnet ſemper;

Ver. 461. ——ἐπίσπασον.] Καταχρησικῶς σημαίνει τὸ ἐκθέσιον, ὅ ἐστιν, ὃ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται. *Schol.* à *Barneſio* ex MS *Aloyſii Alemanni* excerpt.

Ver. 463. —— αὐτόθι μεῖναν.] *Euſtathius* in commentario citat, αὐτόθι μίμνον.

Ver. 466. ——νώροπα χαλκὸν.] Ἐπαφρόδιτος, ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς φησιν, ὅτι γίγνεται ἐν Παιονίᾳ σίδηρος, ὃς ἀκονηθεὶς λαμπρότατός ἐστιν· ἀφ' ὃ καὶ τὸ, "νώροπα "χαλκόν." *Barneſius* ex *Stephano* περὶ πόλεων. Vide ſuprà ad ν', 19.

Ver. 469. ——τίσεσθαι.] *Al.* τίσασθαι. Vide ad *Il.* γ', 28.

Ver. 470. —— αὐτῷ.] *Al.* αὐτόθι.

Ibid. ——ἐφέψειν.] *Al.* ἐπισπεῖν.

Ver. 472. Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὔπατε κρειόντων.]
O pater, ô hominum Divûmque æterna poteſtas.
Æn. X, 18.

Ver. 473. ——τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;]
Nate Deâ, quæ nunc animo ſententia ſurgit?
Æn. I, 586.

Ver. 478, 479. Οὐ γὰρ δὴ &c.] Occurrunt iidem duo verſus ſuprà ε', 23, 24.

Ver. 481. Ἐπειδὴ μνησ͂ῆρας.] Vide ſuprà ad μ', 423; et ad *Il.* ψ', 2. *Al.* Ἐπεὶ δὴ μνησ͂ῆρας.

Ver. 482. Ὅρκια πισ͂τὰ τάμοντες.] Τετέχνηται, ἀπὸ θυσιῶν ποιήσαντες, ὡς πολλαχοῦ καὶ ἐν Ἰλιάδι φράζεται. *Euſtath.*

——— fœdúſque ferit ——. *Æn.* X, 154.

Ibid. ——τάμοντες, ὁ μὲν βασιλεύετω.] De hujuſmodi Syntaxi ἀνακολούθῳ, vide ſuprà ad μ', 73; et ad *Il.* γ', 211. Καινὸν δέ τι σχῆμα τὸ, "Ὅρκια "πισ͂τὰ τάμοντες, ὁ μὲν βασιλεύετω ἀεὶ, Ἡμεῖς δὲ "ποιήσομεν τόδε." καὶ ἔξεστι πως ὅμοιον καὶ αὐτὸ, πρ. "Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν" &c. *Euſtath.*

Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
Ἔκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
Ὡς τοπάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξασα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὧσι κιόντες.
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίοιο κίεν, ὡς ἐκέλευεν·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ὀδὸν ἰὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἰσιδε πάντας·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὄρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.

"Nos autem ex-alterâ-parte filiorúmque fratrúmque cædis
"Oblivionem faciamus; illi verò se-invicem diligant
"Sicut anteá: divitiæ autem et pax abundè sit.
Sic fatus, incitavit anteà promptam Minervam:
Descendit verò *ea* ab Olympi verticibus impetu-facto.
Illi autem postquam cibi dulcis desiderium exemerant,
Ipsis deindè sermonem exordiebatur multa-passus nobilis Ulysses;
"Egressus aliquis videat, nè jam propè sint venientes.
Sic dixit: egressus est autem filius Dolii, sicut jubebat:
Stetitque proindè ad limen profectus; illos verò propè vidit omnes;
Statimque Ulyssem verbis alatis allocutus est;
"Hi jam propè sunt: sed armemur ocyús.
Sic dixit: illi verò exurgebant, et arma sibi-induebant,
Quatuor circum Ulyssem; sex autem filii Dolii:
Inter eos verò deindè Laërtes Doliúsque arma induebant,
Etiam cani licèt essent, necessarii bellatores.

Ver. 483. ——φόνοιο Ἔκλησιν θέωμεν.] Similitèr *Cicero*, apud *Dion. Cass. lib.* 44; Τὰ μὲν γεγενημένα ταῦτα, χαλάζης τε τινὸς ἢ κατακλυσμοῦ τρόπον συμβεβηκέναι νομίσαντες, λήθῃ παράδοτε. Et *Valerius Maximus*, de *Thrasybulo*; "Plebis enim scitum "interposuit, nequa præteritarum rerum mentio "fieret. Hæc oblivio, quam Athenienses ἀμνησίαν vocant, concussum et labentem civitatis "statum, in pristinum habitum revocavit." *Lib.* IV, *cap.* 380. "Omnem memoriam discordia-"rum oblivione sempiternâ delendam censui." *Cic. Orat. Philippic.* I, *sub initio.*

Ver. 484. ——θέωμεν.] *Al.* θέομεν.

Ver. 485. ——πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.] Ita apud *Theognidem*;

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν——. *Gnom. ver.* 881.

Ver. 487. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξασα.]

Illa viam celerans ——————
——— cito decurrit tramite virgo.
Æn. V, 609.
——at illa leves cœli demissa per auras.
XI, 595.

Ver. 488. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο &c.] Nequaquam hîc supervacanea est vocula ista οὖν. Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit *ver.* 361—411; ubi Poëta *Ulyssem*, *Laërtem*, cæteróque cœnantes depingebat: ad quos jam redit.

Ver. 493. ——Ὀδυσῆα ἔπεα.] Nullâ analogiâ produci hîc potest ultima vocis Ὀδυσῆα. Sequi enim debet *Accusativus* iste *Genitivi* Ὀδυσῆος analogiam, ac proindè ultimam corripere. Vide ad *Il.* ά, 265. Undè haud absimile videtur, mendosi hîc aliquid latere. Occurrunt quidem nonnunquam apud Poëtam Vocales breves hoc modo, extra omnem analogiam, productæ; (vide suprà ad κ', 246, 520; π', 206; et ρ', 37:) Verùm istiusmodi exempla admodùm sunt rara.

Ver. 496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο.] *Henricus Stephanus* aliique hîc legunt, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο· ubi liquet syllabam aliquam intercidisse. Ad quam quidem supplendam plures ab aliis conjecturæ afferuntur, uti videre est apud *Barnesium*. Verùm cùm hæ omnes nullâ auctoritate firmantur, voculam οἱ ex MS *Collegii Corporis Christi Cantabr.* hîc inserui.

Ibid. ——υἱεῖς.] Apud *Eustathium* in commentario, υἱοί.

Ver. 497. ——Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον, Καὶ πολιοί περ ἐόντες.]

——————Nec tarda senectus
Debilitat vires animi, mutátque vigorem:
Canitiem galeâ premimus——. *Æn.* IX, 610.
Nunc senior gladióque latus scutóque sinistram,
Canitiem galeæ subjicióque meam.
Ovid. Trist. lib. IV, *Eleg.* i, 73.

Ver. 498. ——ἀναγκαῖοι πολεμισταί.]

——————fortis virtute cöactâ.
Lucan. Pharsal. lib. IV, *ver.* 798.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσσαντο περὶ χροΐ νώροπα χαλκὸν,
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Τηλέμαχ', ἦδη μὴ τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἵ τοπάρος περ
Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὔτι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε·
Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι, ἢ μάλα χαίρω·
Υἱὸς θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

At poſtquam induerant-ſe circum corpus ſplendido ære,
Aperuerunt utique fores, exierúntque ; præibat autem Ulyſſes.
Ad eos verò propè filia Jovis acceſſit Minerva,
Mentori aſſimilata, tum corpore, tum etiam voce.
Hanc quidem conſpicatus gaudebat multa-paſſus nobilis Ulyſſes ;
Statimque Telemachum alloquebatur ſuum charum filium ;
" Telemache, jam quidē hoc ſanè in-animo-habebis ipſe præſens-factus,
" Viris pugnantibus, ubi diſcernuntur optimi,
" Ne quid dedecores majorum genus, qui anteà ſcilicèt
" Roboréque et fortitudine excelluimus totam ſuper terram.
Illum autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus eſt ;
" Videbis, ſi volueris, pater chare, hoc in animo,
" Nequaquam dedecorantem *me* tuum genus, ſicut dicis.
Sic dixit : Laërtes verò gaviſus eſt, et ſermonem dixit ;
" Quænam mihi dies hæc, dii chari ? profectò valdè gaudeo :
" Filiúſque nepóſque de virtute litem habent.

Ver. 499. ——ῥ'.] *Ut jam dictum eſt* ——.

Ibid. ——νώροπα χαλκὸν.] Vide ſuprà ad *ver.* 466; et ν', 19.

Ver. 500. Ὤϊξαν δὲ θύρας.] In utrâque *Euſtathii* Editione legitur, notante *Barneſio*, Ὤϊξέν ῥα θύρας. Quod perindè eſt. Neque, ſi vulgatam lectionem retineas, " τὸ δὲ (uti hìc commentus eſt *Barneſi-* " *us*,) eſt loco τῷ, καί· et Comma ponendum ad " Ὀδυσσεὺς," ut adeò ſcilicèt ſequens Τοῖσι δὲ &c, ſententiæ intelligatur ἀπόδοσις· nam et " Ὤϊξαν δὲ" ſententiæ intelligi poteſt Apodoſis, ac proindè reddi, " *Aperuerunt utique* ;" vel, " *Aperuerunt dein-* " *dè*." Vide ad *Il.* α, 57; et η, 148, 149.

Ver. 502 et 547. Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.] Similitèr apud *Virgilium* ;

Omnia Mercurio ſimilis, vocémque colorémque.
Æn. IV, 558.

Omnia longævo ſimilis, vocémque colorémque.
IX, 650.

Ver. 503. ——πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς.]

——————patientis Ulyſſei.
Horat. Epiſt. lib. I, vii, 40.

Ver. 507. Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος.] Ita *Iliad.* ζ', 209 ;

Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν ——.

Et apud *Virgilium* ;

——in antiquam virtutem animôſque viriles
Et pater Æneas, et avunculus excitat Hector.
Æn. III, 342.

Et iterùm, *Æn.* XII, 439 ;

Sis memor ; et te animo repetentem exempla tuorum
Et pater Æneas, et avunculus excitet Hector.

Τίς τε νεωτέρους, πατέρων ἢ τότε ἀγαθῶν γενομένων παῖδας, πειρᾶσθ' [χρὴ] μὴ αἰσχύνειν τὰς προσηκούσας ἀρετάς. *Thucydides, lib.* IV, *pag.* 314, *al.* 151 : Ubi *Scholiaſtes* locum iſtum *Homericum*, *Il.* ζ, 209, adducit.

Ver. 511. ——ὡς ἀγορεύεις.] *Euſtathius* in commentario citat, οἵ' ἀγορεύεις.

Ver. 513. Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι ;] Similitèr *Cicero*, *Orat.* in *Piſonem*, citatus à *Quintiliano*, *lib.* IX, *cap.* 4 ; " Proh Dii immortales, quis " hic illuxit dies !" Porrò gaudium et admirationem *Laërtis*, Aſyndetis iſtis, Τίς νύ μοι——; ἢ μάλα——· Υἱὸς θ' υἱωνός τ'——· optimè depingi notat *Euſtathius*.

Ibid. ——ἢ μάλα χαίρω.] *Al.* ἦ μάλα χαίρω· ut ſuprà *ver.* 401.

Ver. 514. Υἱὸς θ' υἱωνός τε.]

Οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ τούτης πατρὶ,
Ἢ σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ' ἰδεῖν τινα
Τῶν ἐξ ἑαυτοῦ——————.
Menander, apud Stobæum, Serm. 73.

Ibid. ——ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.] " Et certa- " men honeſtum, et diſputatio ſplendida ; omnis " eſt enim de virtutis dignitate contentio." *Cicero, de Finibus, lib.* II, § 21.

Ver.

Τὸν δὲ παριστάμενη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
Εὐξάμενος κύρῃ γλαυκώπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
Εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κύρῃ μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθος ἄφαρ' χαλκοπαρῄου·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
Δύπησεν δὲ πεσὼν, δοῦπος δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·
Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καί νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κύρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἤυσεν φωνῇ, σχέτλιον δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, δηγαλέοιο,
Ὡς κεν ἀναιμωτεί γε διακριθεῖτε τάχιστα.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε·
Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα·
Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.

Eum autem astans allocuta est cæsia-oculis Minerva;
" O Arcesiade, omnium multò charissime sociorum,
" Precatus filiam cæsiam-oculis, et Jovem patrem,
" Statim valdè vibratam emitte longam hastam.
Sic dixit; et inspiravit robur magnum Pallas Minerva.
Precatus autem *is* deindè Jovis filiam magni,
Statim valdè vibratam emisit longam hastam,
Et percussit Eupithem, galeam per æreis-munitam-malis;
Ea verò non hastam inhibuit; penitùs autem transiit æs:
Fragorem verò edidit *is* lapsus, resonuerúntque arma super ipso.
Irruerunt autem primis-pugnatoribus Ulysses et illustris filius;
Feriebántque ensibúsque et hastis ancipitibus.
Et sanè jam omnes perdidissent et fecissent reditûs-expertes,
Nisi Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Clamâsset voce, cohibuissétque populum omnem;
" Abstinete à bello, Ithacenses, gravi;
" Ut sine-cruore utique dirimamini citissimé.
Sic dixit Minerva: illos autem pallidus timor cepit:
Eorúmque proindè territorum ex manibus volabant arma;
Omniáque in terram cadebant, deâ vociferatâ:
Ad urbem verò convertebant-se cupidi vitæ-*conservandæ*.
Terribilitèr autem clamavit multa-passus nobilis Ulysses;
Impetúmque dedit concitus, sicut aquila altivolans.

Ver. 519. ——ἔμπνευσε μένος μέγα.] Vide ad *Il.* ύ, 110; et έ, 185.

Ibid. ——Παλλὰς Ἀθήνη.] *Al.* ποιμένι λαῶν.

Ver. 520. ——μεγάλοιο.] *Al.* Διὶ τ' αὐτῷ· ut suprà *ver.* 517, κῆ Διὶ πατρί.

Ver. 521. ——ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.]

——— ferro præfixum robur acuto
——— diù librans jacit ———. *Æn.* X, 479.

Ver. 522. ——Εὐπείθεα.] *Al.* Εὐπείθη. Quo momodo et Εὐπείθεα pronuntiabatur. *Al.* Εὐπειθέα.

Ver. 523. ——ἔρυτο.] *Barnesius* inter varias lectiones, ἐρῦτο. Vide ad *Il.* ν', 555; et ώ, 1.

Ver. 528. ——Ἀθηναίη.] Ἡ ἡρωϊκὴ δηλαδὴ Φρόνησις. *Eustath.* Et in commentario ad *ver.* 544 infrá; Πείθεται Ἀθήνῃ, τῇ παρ' αὐτῷ φρονήσει. Vide ad *Il.* ά, 194; et β', 169.

Ver. 529, 530. Ἤυσεν φωνῇ,——Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι.]

Significátque manu, et magno simul incipit ore;
Parcite jam Rutuli, et vos tela inhibete, Latini.
Æn. XII, 692.

Ver. 531. ——ἀναιμωτεί γε.] Apud *Eustathium* in commentario, ἀναιμωτί γε.

Ibid. ——διακριθεῖτε.] Τὸ δὲ "διακριθεῖτε" συγκέκοπται ἀπὸ τοῦ διακριθείητε· ἤ, διακριθεῖεν τὸ τρίτον πρόσωπον. *Eustath.* Vide suprà ad φ', 195. *Al.* διακριθῆτε. Quod autem inter varias lectiones habet *Henricus Stephanus* διακριθῆτε, id verò ferri non potest. Vide ad *Il.* ύ, 141.

Ver. 533. ——ἔπτατο.] *Al.* πίπτετο.

Ibid. ——τεύχεα.] Pronuntiabatur τεύχη· uti et scribi posteà cœptum est.

Ver. 537. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς.] Vide ad *Il.* χ', 308. *Al.* Οἴμησεν δέ.

Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνὸν,
Κάδδ' ἔπεσεν πρόσθεν Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίϊον πολέμοιο,
Μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.

Tum verò demùm Saturnius misit ardens fulmen;
Decidit autem *id* ante Cæsiam-oculis forti-patre-natam.
Et tunc Ulyssem allocuta est cæsia-oculis Minerva;
" Generose Laërtiade, solers Ulysses,
" Contine-te, compescéque contentionem æquè-gravis belli;
" Nequà tibi Saturnius irascatur latè-sonans Jupiter.
Sic dixit Minerva: ille verò parebat, gaudebátque animo.
Fœdera autem demùm in-futurum inter utrosque fecit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Mentori assimilata, tum corpore, tum etiam voce.

Ver. 538. Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει.] *Al.* Αὐτίκα δὲ Κρονίδης ἧκε. Vide suprà ad υ, 113.

Ibid. —— ψολόεντα κεραυνὸν.] Καυσικὸν, ἀστόλλω ποιοῦντα· ψόλον γὰρ τὴν ἀστόλλω λέγει· τοιοῦτον δὲ ἀφίησιν ὁ Ζεὺς πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. *Schol.* Τῶν δὲ κεραυνῶν, οἱ μὲν, καταιβάται· οἱ δὲ, ψολόεντες, οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται· ὡς Ὅμηρος ὠνόμασεν. *Scholiastes* ad Aristophanis Equites, *à Barnesio citatus.*

Ver. 540. Καὶ τότ'.] *Al.* Δὴ τότ'.

Ver. 542. —— ὁμοίϊον πολέμοιο.] Vide suprà ad γ, 236.

Ver. 544. —— ὁ δ' ἐπείθετο.] Vide suprà ad *ver.* 528.

Ver. 546, 547. Παλλὰς Ἀθήνη, —— Μέντορι εἰδομένη.] Ἔοικε γὰρ ὁ Ἰθακήσιος Μέντωρ παρὼν μισολακῆσαι τοῖς ὅρκοις, καὶ σπεῦσαι τὰ εἰρηνικά. *Eustath.*

Τέλος τῆς Ὁμήρου Ὀδυσσείας.

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΜΗΡΟΥ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ,

SIVE

RANARUM et MURIUM

PUGNA;

ITEM

HYMNI, EPIGRAMMATA, et FRAGMENTA.

ΟΜΗΡΟΥ
ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ,

Ἀρχόμενον, πρῶτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
Ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι, εἶνεκ' ἀοιδῆς·
Ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,

INcipiens, primùm Muſarum cœtum ex Helicone
Venire in meum cor precor, gratiâ cantûs;
Quem nuper in tabellis mea ſuper genua poſui,

Βατραχομυομαχία.] Poëma hoc, quod à nonnullis Μυοβατραχομαχία appellatur, *Homero* quidem vulgò tribuitur; at an ipſius reverà fuerit, dubitârunt multi. " Ignoſcant mihi eruditi," inquit *Duportus* in Præfatione ad *Gnomologiam Homericam*, " ſi Batrachomyomachiam etiam et Hymnos, ambo dubiæ et " ſuſpectæ fidei Opuſcula, hîc omittam." Εἰ δὲ ἕτερα ποιήματά εἰσιν Ὁμήρου, οἷον καὶ ὁ Μαργίτης, καὶ ἡ τῶν Μυῶν καὶ Βατράχων μάχη, ἄλλοι καὶ αὐτὸ ἐζήτασαν πρὸς ἀκρίβειαν —— ἡμῖν δὲ, ὃ τοῦτο σκοπός. *Euſtath. Proœm. ad Iliad.* *Henrico Stephano* Batrachomyomachia hæc minimè Homerica viſa eſt: " Nam," inquit, in Notis ad finem Editionis Poëtarum Græcorum, " ſi et eam ego ſuſpectam non haberem, *Iliadem* et *Odyſſeam*, ſi- " quid judicio valeo, ſuſpectam habere deberem. At *Batrachomyomachiam* eum ſcripſiſſe multi tradunt; fa- " teor: ſed hanc ſcripſiſſe non tradunt. Fateor etiam, multa ibi eſſe, quæ in aliis *Homeri* locis reperiantur; " ſed ea Verſibus ſimul permixta, qui habent verba, non ſolùm, quæ in nullo alio *Homeri* loco extent, ſed nè " Poëtica quidem ſint. Idem verò et de multis loquendi generibus dici poteſt. Cui tamen Poëmatio, quale- " cunque et cujuſcunque eſt, ſuam non deeſſe gratiam fateor." Et *Iſaacus Caſaubonus*, citante *Barneſio* in annotationibus ad *Odyſſ.* δ', 767; " Nec *Homeri* eſt hoc Carmen, nec ullius optimi Poëtæ; nedum *Homeri*." *Eraſmus* porrò in *Ciceroniano*, recentiori cuidam auctori tribuit; " Is," (inquit,) " qui ſcripſit *Batrachomyo-machiam*, alluſit ad Homericam Iliadem; Ranis ac Muribus, rebúſque ridiculis et frivolis, Deorum, Dearum, " Heröum, ſplendida verba factáque accomodans." Nonnulli Poëma hoc *Pigreti* cuidam aſcribunt, vel *Tigreti*. Vide *Suidam*, ad vocem Πίγρης· item *Plutarchum*, de *Herodoti malignitate*, *ſub fine*. Et certè multa hîc occurrunt quæ *Homerum* minùs ſapiunt. *Barneſius* verò non tantam inter *Batrachomyomachiam* et *Iliadem* diſcrepantiam eſſe putat, quin prior illa *Puero Homero* æquè digna ſit, atque majora opera *Homero* jam *adultiori*. Quin et ita ſenſiſſe videtur *Statius* in Epiſtolâ ad *Stellam*, primo *Sylvarum* libro præfixâ: " Et Batrachomyomachiam etiam (inquit) agnoſco: Nec quiſquam eſt illuſtrium Poëtarum, qui " non aliquid Operibus ſuis Stylo remiſſiore præluſerit." Et *Martialis* hujuſmodi carmen quoddam *Homericum* agnoſcit;

Perlege Mœonio cantatas carmine Ranas. *Lib.* XIV, *Epigr.* 183.

Porrò in *Homeri Vitâ*, *Herodoto* vulgò aſcriptâ, § 24, *Batrachomyomachiam* feciſſe is diſertè dicitur. Et *Johannes Tzetzes*, (à *Barneſio* citatus,) inter *Homeri* opera τοῦ Μυῶν τὴν μάχλω recenſet. Plura autem de hâc re videas apud *Barneſium*, in Tractatu ſuo de hoc Poëmate, et apud *Maittairium*; ubi ſententiæ ſuprà citatæ adducuntur cum multis aliis. Quænam autem demùm vera fuerit, Lectoris judicio relinquendum.

Ver. 1. ——πρῶτον Μουσῶν χορὸν.] Similitèr *Demetrius Moſchus*, (notante *Barneſio*,) in initio Poëmatis ſui de *Helenâ* et *Alexandro*;

Πρῶτον Μουσάων ἱερὸν χορὸν εὔχομ' ἀοιδῆς
Τῆσδε χάριν τεῦξαι &c.

Ver. 2. Ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι.] Similitèr uſurpatur vox ἐπεύχετο, *Odyſſ.* ξ', 423; notante *Maittairio*.

Ver. 3. Ἣν νέον ἐν δέλτοισιν.] *Henricus Stephanus* voculam ἣν non ad præcedens ἀοιδῆς, ſed ad ſequens Δῆριν referri vult, ut ſit ſententia; " Εὐχόμενον βαλέειν εἰς ἅπαντα πᾶσι μερόπεσσι δῆριν ἀπειρεσίλω, ἣν νέον &c." Quod tamen durius videtur.

Ibid. ——ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα.] In Verſionibus plurimis vox ἐμοῖς cum δέλτοισιν copulatur. Sed præterquam quod δέλτοισιν ſæpiùs *fœminini* ſit generis, (uti notat *Maittairius*;) etiam ad ſententiam, ut opinor, vox ἐμοῖς rectiùs ad ſequens γούνασι referetur.

Ibid. ——δέλτοισιν.] Gloſſema interlineare *Venetæ* hujus Poëmatis Editionis 1486, à *Maittairio* editæ, exponit βιβλίοις. Nuſquam autem in *Iliade* et *Odyſſeâ* occurrit vox.

Δῆριν ἀπειρεσίλω, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος·
Εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς ἄατα πᾶσι βαλέσθαι,
Πῶς Μυῖες ἐν Βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων·
Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔλυ· τοῖλο δ' ἔχεν ἀρχήν.
Μῦς ποτε διψαλέος, Γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
Πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν προσέθηκε γένειον,
Ὕδατι τερπόμενος μελιηδέϊ· τὸν δὲ κατεῖδε
Λιμνοχάρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον·
Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἤονα; τίς δέ σ' ὀφύσας;
Πάντα δ' ἀληθεύσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
Εἰ γάρ σε γνοίλω φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,
Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
Τιμῶμαι, Βατράχων ἡγεμόνος ἤματα πάντα·
Καί με πατὴρ Πηλεὺς ποτε γείνατο, Ὑδρομεδούσῃ

Litem *scilicèt* immensam, tumultuosum opus Martis:
Optans hominibus in aures omnibus immittere,
Quomodo Mures in Ranas, strenuè-pugnantes iverunt.
Terrigenarum virorum imitantes opera Gigantum: [piū.
Uti sermo inter mortales erat: tale autem habuit princi-
Mus aliquandò sitibundus, Felis periculum elapsus,
Propè in lacum, tenerum admovit mentum,
Aquâ se-delectans dulci: eum autem conspexit
Limnocharis multisonus, verbúmque locutus est tale;
" Hospes, quis es? undè venisti ad littus? quis verò qui te
" Omnia a. verè dic, nè mentientē te advertā. [genuit?
" Si enim te cognovero amicū dignū, in domū ducā;
" Donáque tibi dabo hospitalia multa et bona.
" Sum autem ego rex Physignathus, qui per lacum
" Color, Ranis præiens dies omnes:
" Et me pater Peleus olim genuit, Hydromedusæ

Ibid. ——ἐπὶ γένασι θῆκα.] Similitèr apud *Hippocratem*, citatum à *Maittairio* in annotationibus; Ὁ Δημόκριτος εἶχεν —— ἐπὶ τοῦ γνάτου βιβλίον ——· ἔγραφεν ἐγκείμενος.

Ver. 4. Δῆριν ἀπειρεσίλω.] Versum hunc ab *Etymolog. Magn.* ad vocem Δῆριν, citatum notat *Barnesius.*

Ver. 5. —— μερόπεσσιν.] Occurrit vox μέροπες hîc et infrà *ver.* 40, absolutè et sine *Substantivo:* In *Iliade* autem et *Odyssea* nusquam nisi cum *Substantivo* ἄνθρωποι aut βροτοὶ conjuncta reperitur. Unde verisimilius concludit *Berglerus*, in Præfatione ad *Odysseæ Editionem Wetstenianam, pag.* 14, Poëma hoc non *Homeri* esse, sed recentioris cujusdam Auctoris.

Ibid. —— πᾶσι.] *Al.* πάντα.

Ver. 6. —— ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν.] " *Contra ranas iverunt; Ranas aggressi sunt.* H. Ste-
" phanus notavit in Thesaur. ἐν pro εἰς nonnunquam usurpari." *Maittair.* Atqui sicubi verum fit hoc, certè nequaquam firmatur ex hoc loco. Hîc enim, ἐν βατράχοισιν ἔβησαν, est βατράχοισιν ἔμβησαν. Vide ad *Il.* ε, 214; et θ', 258.

Ver. 7. Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων.] Similitèr *Lucanus*;

At si terrigenæ tentarent astra Gigantes. *Pharsal. lib.* III, *ver.* 316.

Vide infrà ad *ver.* 168, 170.

Ver. 10. —— ἁπαλὸν προσέθηκε.] *Al.* λίχνον παρέθηκε.

Ver. 11. Ὕδατι τερπόμενος μελιηδέϊ.] Epitheton μελιηδής, notante *Maittairio*, sæpè apud *Homerum Vino* tribuitur; *Il.* δ', 346; σ', 545 &c. Jungitur et cum πυρὸς, *Il.* κ', 569; cum καρπὸς, *Il.* σ', 568; *Od.* ί, 94; cum ἄγρωστις, *Od.* ζ', 90; cum κηρὸς, *Od.* μ', 48: At cum ὕδωρ nullibi junctum reperitur. Occurrit quidem ὕδατος γλυκεροῖο, *Odyss.* μ', 306; atqui ibi videtur aqua *fluvialis* à *marinâ* epitheto γλυκεροῖο distingui.

Ver. 12. Λιμνόχαρις] Ὁ ἐν τῇ λίμνῃ χαίρων. *Gloss. interlinear. Edit. Venet.* apud *Maittairium.* Similitèr unicuique et *Murium* et *Ranarum* per totum hoc Poëma tribuitur nomen idoneum, ex ipsorum victu consuetudinibúsve desumptum. Vide infrà ad *ver.* 17, 19, 24, 28, &c.

Ibid. —— πολύφημος.] Πολλὰς φωνὰς ἔχων. *Gloss. ibid.* Vide ad *Odyss.* χ', 376.

Ibid. —— ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον.] Nusquam in *Iliade* et *Odysseâ* cum *Accusativo* conjungi videtur vox φθέγξομαι, uti hoc in loco, et infrà *ver.* 91 et 263 hujus Poëmatis; observante *Maittairio.* In duobus autem Codicibus hîc legi notat vir idem eruditus, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε· ut *Iliad.* ά, 361; γ', 398; &c.

Ver. 13, 14. Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες &c.] Vide *Odyss.* ό, 263, 264.

Ibid. —— τίς δέ σ' ὀφύσας;] Ita *Sophocles* à *Maittairio* citatus: " Ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με καθεῖλε." Vide et *Il.* ά, 235.

Ver. 14. —— ἀλήθευσον.] *Berglerus*, in Præfatione ad *Odysseæ* Editionem *Wetstenianam, pag.* 15, vocem hanc inter eas Poëmatis hujus voces enumerat, quas *Homeri* ætate nondum in usu fuisse suspicatur. Ac certè in *Iliade* et *Odysseâ* non reperitur.

Ver. 15. —— ἄξιον.] *Barnesius* inter varias lectiones, ἄρτιον, et ἄρθμιον.

Ver. 16. Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα.] Vide *Odyss.* ώ, 272.

Ver. 17. —— Φυσίγναθος.] Ὁ φυσῶν τὰς γνάθους. *Glossem.* à *Maittairio* ex MS quodam excerpt. Vide *Horat. Serm. lib.* I, i, *ver.* 21.

Ver. 18. —— ἤματα πάντα.] Vide *Odyss.* β', 55, 205; δ', 592.

Ver. 19. —— πατὴρ Πηλεύς.] " Facetum hoc; quia alluśit ad Peleum patrem Achillis; sicut per Ὑδρο-

Μιχθεὶς σὺ φιλότητι παρ' ὄχθας Ἠριδανοῖο.
Καί σε δ' ὁρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον, ἔξοχον ἄλλων,
Σκηπτῆχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητήν
Ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε δᾶσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἠμείβετο, φάνησέν τε·
Τίπτε γένος τεὸν ζητεῖς, φίλε, δῆλον ἅπασιν
Ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ ἠρανίοις πετεηνοῖς;
Ψιχάρπαξ μέν ἐγὼν κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κεῖθεν
Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ,
Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερνοτρώκτεω βασιλῆος·
Γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
Σύκοις, καὶ καρύοις, ἠδ' ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
Πῶς δ' φίλον ποιῇ μοι, τὸ εἰς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοιγε,
Ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγλη ἔθος· οὐδέ με λήθει
Ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο·
Οὐδὲ πλακοῦς ταναύπεπλος, ἔχων πολλὴν σισαμοῖδα·

" Mixtus in amore apud ripas Eridani.
" Sed et te video pulchrúmq; et fortē, eximiū præ-aliis.
" Sceptriferum regem, et in bellis pugnatorem
" Eſſe: ſed age, ocyùs tuum genus narra.
Huic autem rursùs Pſicharpax reſpondebat, dixitque;
" Cur genus meum inquiris, amice, manifeſtū omnibus
" Hominibúſque, Diiſque, et aëriis volucribus?
" Pſicharpax quidem ego vocor: ſum autem filius
" Troxartæ patris magnanimi; at ſanè mater
" Lichomyle, filia Pternotroctæ regis:
" Genuit autem in tugurio me, et enutrivit cibariis,
" Ficubus, et nucibus, et eduliis omnigenis.
" Quomodo verò amicum facias me, naturâ nihil ſimilē?
" Nam tibi quidem vita eſt in aquis, ſed mihi ſanè,
" Quæcunq; apud homines, comedere mos-*eſt*; neque
" Panis ter-depſitus à rotundo caniſtro; [me latet
" Neque placenta extenſa, habens multam ſiſamida;

à

" μέδουσαν, ad marinam deam Thetin, Achillis matrem. Πηλεὺς, Latinè *Turpilio*." *Martin. Cruſius*, *Maittairio* citatus. Ita infrà *ver.* 205, Rana quidam ipſo nomine magni *Iliados* Heroïs, Πηλείωνα, inſignitur. Porrò *Gloſſem.* MS apud *Maittairium*, vocem Πηλεὺς hîc exponit, ὁ πηλός.

Ibid. ——ποτε γείνατο.] *Al.* ἀνεθρέψατο.

Ibid. ——Ὑδρομεδούσῃ.] Τῇ βασιλίσσῃ τῶν ὑδάτος. *Gloſſ. Edit. Venet.* apud *Maittairium.* Vide *Odyſſ.* ά, 72.

Ver. 20. Μιχθεὶς σὺ φιλότητι.] Vide *Iliad.* β', 232.

Ibid. ——παρ' ὄχθας.] Vide *Il.* ξ', 445.

Ver. 21. Καί σε δ' ὁρῶ.] Vide infrà ad *ver.* 241. *Al.* Καί σε βλέπω. Quæ poſtrema vox, uti et notat *Maittairius*, in *Iliade* et *Odyſſeâ* non occurrit. Uſurpatur autem infrà *ver.* 66 hujus Poëmatis.

Ibid. ——ἔξοχον ἄλλων.] Vide *Il.* ζ', 194. *Al.* ἔξοχα δ' ἄλλων.

Ver. 22. Σκηπτῆχον βασιλῆα.] Vide *Il.* ά, 279; β', 86.

Ver. 23. ——ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε.] Vocula ἐὴν hîc pro σὴν uſurpata videtur, quod non alibi apud *Homerum* fieri notat *Barneſius*. Vide autem ad *Odyſſ.* ά, 402. Cæterùm *Gloſſ. Edit. Venet.* apud *Maittairium*, ἐὴν hîc exponit, ἰδίαν.

Ver. 24. Τὸν δ' αὖ &c.] Vide *Il.* ύ, 199.

Ibid. ——Ψιχάρπαξ.] Ὁ ἁρπάζων τὰς ψίχας. *Gloſſem.* MS apud *Maittairium.*

Ver. 25. Τίπτε γένος τεὸν ζητεῖς;] Vide *Il.* ζ, 145.

Ibid. ——φίλε, δῆλον ἅπασιν.] *Al.* δῆλον δ' ὲν ἅπασιν.

Ver. 26. Ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ ἠρανίοις πετεηνοῖς.] *Barneſius* ex *Demetrio Zeno* locum hunc uno verſu auctiorem edidit;

Ἀνθρώποις, Ἀσίης τε, καὶ Εὐρώπης ναιέτῃσιν,
Ἀθανάτοις τε θεοῖσι, καὶ ἠρανίοις πετεηνοῖς.

At in uno MS ipſum hunc verſum 26 deſiderari notat.

Ibid. ——καὶ ἠρανίοις πετεηνοῖς.] Vide *Il* ρ', 675.

Ver. 28. Τρωξάρταο.] Ὁ τρώγων τὰς ἄρτας. *Gloſſem.* MS.

Ver. 29. Λειχομύλη.] Ἡ λείχουσα τὰς μύλας. *Gloſſem. ibid.* Ita apud *Eraſmum*, à *Maittairio* citatum; " *Romæ mures molas lingunt.*"

Ibid. ——Πτερνοτρώκτεω.] Ὁ τρώγων τὰς πτέρνας. *Gloſſ. ibid.*

Ver. 30. ——σὺ καλύβῃ.] Nuſquam in *Iliade* et *Odyſſeâ* occurrit hæc vox. Uſurpatur autem (notante *Maittairio*,) apud *Anthologiam*, *lib.* I, § εἰς ζῶα, in Carminibus inſcriptis Ἀρίστωνος, et Λεωνίδου. Porrò Gloſſema MS hoc in loco exponit, οἰκίᾳ.

Ibid. ——καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς.] Eodem ſenſu (notante *Maittairio*) uſurpatur vox βρωτὺς, *Iliad.* τ', 205; *Odyſſ.* σ', 406. Occurrit autem ipſa vox βρωτῶν apud *Pythagoram*, *Aurea Carm. ver.* 67;

Ἀλλ' εἴργε βρωτῶν, ὧν εἰπομὲν ——————.

Ver. 35. ——τρισκοπάνιστος.] *Al.* δισκοπάνιστος.

Ibid. ——ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο.] Vide *Odyſſ.* ρ', 343.

Ver. 36. Οὐδὲ πλακοῦς.] *Barneſius* edidit, Οὐ πλακόεις. Sed meliùs reſpondet vulgata lectio præcedenti οὐδὲ, *ver.* 34. Porrò de voce πλακοῦς, vide *Athenæum*, *lib.* XIV, *cap.* 13.

Ibid. ——ἔχων πολλὴν σισαμοῖδα.] *Al.* ἔχων πολὺ σησαμότυρον.

Οὐ τόμῳ ὠὰ πλέρνης, ἐχ ἤπατα λδυκοχίτωνα, " Non ſegmen ex pernâ, non jecora albam-tunicam-ha-
Οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὶ γλυκεροῖο γάλακτος, " Non caſeus recèns-preſſus à ſuavi lacte, [bentia,
Οὐ χρηςὸν μελίτωμα, τὸ ϗ μάκαρες πεθέυσιν, " Non bonum dulciolum, quod et beati deſiderant,
Οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τεύχυσι μάγγροι, " Neque quæcunq; ad convivium hominum parant co-
Κοσμῆντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν. " Ornantes ollas condimentis omnigenis. [qui,
Οὐδέ ποτ' ὠὰ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον ἀϋτὴν, " Neque unquam ex bello malū aufugi clamorē, [ſum.
Ἀλλ' εὐθὺς μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην. " Sed ſtatī ad pugnā iens primis pugnatoribus immixtus
Οὐ δεδ' ἄνθρωπον, καί περ μέγα σῶμα φορῆντα, " Non metuo hominē, etiam licèt magnū corpus ferentē;
Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω· " Sed ad lectum iens, ſummum digitum mordeo;
Καὶ πλέρνης λαβόμην, ϗ ἑ πόνος ἔκαπεν ἄνδρα· " Et calce prehendi, et non dolor occupavit virum;
Νήδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο. " Suavis non aufugit ſomnus, mordente me.
Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα τὰ δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν, " Sed duo valdè *per* omnia timeo totam per terram,
Κίρκον ϗ Γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγυσι, " Accipitrem et Felem, qui mihi magnū dolorē afferunt,
Καὶ Παγίδα γενέσθαν, ὅπυ δολόεις πέλε πότμος· " Et Decipulam luctuoſam, ubi doloſum eſſe-ſolet fatū:
Πλεῖςον δὴ Γαλέην δείδια, ἥτις ἀρίςη, " Plurimum ſanè Felem pertimeſco, quæcunq; optima,
Ἣ ϗ τρωγλοδύνοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνῃ. " Quæ et foramen-ingredientem, per foramen perquirit.
Οὐ τρώγω ῥαφάνας, ἑ κράμβας, ἑ κολοκύντας, " Non comedo raphanos, non caules, non cucurbitas,

Ibid. ——σισαμοῖδα.] Σησαμοῖδες, ὠὰ μέλιτος ϗ σησάμυ πεφρυγμένων ὲ ἐλαίυ σφαιροειδῆ πέμματα. *Athenæus, lib.* XIV, *cap.* 14.

Ver. 37. Οὐ τόμῳ ὠὰ πλέρνης.]

——————fumoſæ cum pede pernæ. *Horat. Serm. lib.* II, ii, 117.

Ver. 38. Οὐ τυρὸς νεόπηκτος.] Ita *Barneſius* ex MSS, pro vulgato Οὐδὲ τυρός· Rectè, ut videtur. Nam τυρὸς, uti ex pluribus locis à *Barneſio* huc adductis liquet, primam producit. Vide et ad *Odyſſ.* ύ, 69.

Ibid. ——ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος.] Vide *Odyſſ.* δ', 88.

Ver. 39. Οὐ χρηςὸν μελίτωμα, τὸ ϗ μάκαρες πεθέυσιν.] " Intùs favos Melle farciunt [Apes;] quod dul-" ciſſimum quidem eſt, et diis et hominibus acceptum." *Varro, de re Ruſticâ, lib.* III, *cap.* 16, à *Barneſio* citatus. Porrò *Gloſſ. Edit. Venet.* vocem μάκαρες hîc exponit, οἱ θεοί· eandémque interpretationem ſequuntur Verſiones pleræque. Atque hoc quidem ſenſu occurrere videtur hæc vox *Odyſſ.* ϗ, 299, abſolutè et ſine *Subſtantivo* adjuncto uſurpata. Ad ſententiam autem ſatis rectè, ut opinor, interpretèris generalitèr (cum Gloſſ. MS apud *Maittair.*) εὐδαίμονες.

Ibid. ——μελίτωμα.] Vide *Athenæum, lib.* XIV, *cap.* 14.

Ver. 40. ——θοίνην.] *Al.* θοίνας. Vide *Odyſſ.* δ', 35.

Ver. 41. ——παντοδαποῖσιν.] Nuſquam in *Iliade* et *Odyſſeâ* occurrit hæc vox: Uti notavit *Berglerus, Præfat.* ad *Odyſſ.* Edit. *Wetſt. pag.* 14.

Ver. 42, 52. Οὐδέ ποτ' &c.] Verſus hoſce undecim in duobus MSS deeſſe notat *Maittairius.* Ac omiſſis quidem illis, aptiùs cohærere videtur ſequens, Οὐ τρώγω ῥαφάνας &c, *ver.* 53.

Ver. 42. ——πολέμοιο——ἀϋτὴν.] Vide *Il.* ά, 492.

Ibid. ——ἀπέφυγον.] Similitèr occurrit vox ἀπέφυγεν infrà *ver.* 47; et utrobique producitur *penultima,* quæ ex analogiâ omninò corripi debuiſſet. Vide *Iliad.* έ, 18; λ', 362, 380. Ideóque *Barneſius* hîc edidit ἀπέφδυγον, ἀπέφδυγ'. Sed nullâ allatâ auctoritate. Vide et infrà ad *ver.* 46.

Ibid. ——ἀϋτὴν.] *Al.* ἀνάγκλω.

Ver. 43. ——μῶλον ἰὼν.] Vide *Il.* σ', 188.

Ibid. ——προμάχοισιν ἐμίχθην.] Vide *Il.* Θ', 99.

Ver. 45. ——ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω.] *Henricus Stephanus* legendum non dubitat, καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον. Atque ita quidem edidit *Barneſius.* Verùm cùm nullîus Exemplaris auctoritate firmatur hæc emendatio, vulgatum textum retinui.

Ver. 46. Καὶ πλέρνης λαβόμην.] Haud diſſimilitèr *Ammianus,* apud *Anthologiam,* citante *Maittairio*;

Τὸν μικρὸν Μάρκωνα θέρες κοιμώμενον εὗρον,
Εἰς τρώγλην μικρῇ τῇ ποδὸς εἴλκυσε μῦς. *Epigramm. lib.* II, § *inſcript.* εἰς Λεπίδ.

Ibid. ——ἔκαπεν ἄνδρα.] Nuſquam apud *Homerum* in *Iliade* et *Odyſſeâ* corripitur *media* vocis ἐκάνω. Ideóque *Barneſius* hoc in loco ex conjecturâ edidit, ἔκτο φῶτα. *Berglerus* autem in *Præfat.* ad *Odyſſ. Edit. Wetſten. pag.* 14; ex hoc loco, et ex verſu ſequenti, ubi *penultima* vocis ἀπέφυγεν producitur, lociſque aliis nonnullis, veriſimile exiſtimat, Poëma hoc reverà *Homeri* non eſſe.

Ver. 48. Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα τὰ δείδια.] *Al.* Ἀλλὰ δύω πάντων πέρι δείδια. Quæ fortè et vera lectio.

Ibid. ——πᾶσαν ἐπ' αἶαν.] Vide *Il.* Ψ', 742.

Ver. 52. ——τρωγλοδύνοντα.] *Barneſius,* quoniam vox δύνω priorem producit, τρωγλοδύοντα hîc edidit. Verùm cùm hoc ex conjecturâ ſolâ fecerit, textum vulgarem retinui.

Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστιν ἐδέσματα τὰ κατὰ λίμνην.
Πρὸς τάδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖνε, λίλαιο αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
Σκιρτῆσαι καὶ ἐπὶ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι·
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστιν·
Αἶρω σ' ἐν νώτοισι· κράτει δέ με, μή ποθ' ὄλῃαι,
Ὄππως γηθόσυνος τὸ ἐμὸν δόμον εἰσαφίκῃαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐΐδυε· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα,
Χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο καθ' αὐχένος, ἅλματι κύφων·
Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὁρμούς,
Νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθης· ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα
Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων
Ἀχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο· τίλλε δὲ χαίτας,
Καὶ πόδας ἔσφιγξεν κατὰ γαστέρος· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Πάλλετ' ἀθειήν· καὶ ἐπὶ χθόνα βάλλετ' ἰδέσθαι.

" Non betis viridibus pascor, neque apiis:
" Hæc enim vestrûm sunt edulia per lacum.
Ad hæc subridens Physignathus contrà locutus est;
" Hospes, valdè gloriaris de ventre: adsunt et nobis
" Multa valdè in lacu et in terrâ mirabilia visu.
" Anceps enim dedit pascuum ranis Saturnius,
" Saltare per terram, et in aquis corpus coöperire.
" Si autem vis et hæc scire, facile est:
" Portem te in humeris; tene verò me, nequandò pereas:
" Quo-pacto lætus in meâ domū venias. [bat citissimè,
Sic utiq; dixit; et terga præbebat: ille autē conscende-
Manus habens tenerum ad collum, saltu levi: [portus,
Et primùm quidem gaudebat, quandò intuebatur vicinos
Natatu delectatus Physignathi; sed quandò demùm utiq;
Undis purpureis alluebatur, multùm lachrymans
Inutili pœnitentiâ querebatur; vellebátque comas,
Et pedes stringebat per ventrem; intùs verò ei cor
Palpitabat *rei* insolentiâ, et in terram volebat aspicere.

Ver. 54. Οὐ τεύτλοις.] *Al.* Οὐδὲ πράσοις, et Οὐ πράσοις.
Ver. 55. ——ὑμῶν.] *Al.* ὑμέτερ'.
Ver. 56. ——ἀντίον ηὔδα.] Vide *Iliad* γ', 203.
Ver. 57. ——λίλαιο.] Ita, pro vulgato λίαν, ex tribus MSS edidit *Barnesius*. Atque ita in vulgatis editum est infrà *ver.* 180 et 188.
Ver. 58. ——μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ.] *Al.* καὶ ἐν λίμνῃ καί.
Ver. 59. Ἀμφίβιον γὰρ &c.] In uno MS versum hunc ita legi notat *Maittairius*;
Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε Ζεὺς βατράχοισι ζωήν.
Ver. 60. Σκιρτῆσαι &c.] Post hunc versum in tribus MSS sequitur, notante *Barnesio*;
Στοιχείοισι δυσὶν μεμερισμένα δῶματα ναίειν.
Quem versum ipse post *ver.* 59 inserit. Verùm cùm sententia etiam sine hoc versu satis completa sit, textum vulgatum non muto. Cæterùm nusquam in *Iliade* aut *Odysseâ*, Poëmatúmve reliquorum *Homero* ascriptorum quovis, occurrit vox στοιχεῖον.
Ibid. ——καὶ ἐφ' ὕδασι.] *Al.* καὶ ἐν ὕδασι· et καὶ ἐφ' ὕδατι.
Ver. 61. Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι.] Vide *Il.* ζ', 150.
Ibid. ——εὐχερές.] Nusquam in *Iliade* aut *Odysseâ* reperitur hæc vox; ut neque vox βλέπω, quæ occurrit infrà *ver.* 66. Undè voces has *Homeri* temporibus nondum in usu fuisse suspicatur *Bergl'erus*. Vide suprà ad *ver.* 14.
Ver. 62. Αἶρω σ' ἐν νώτοισι.] *Al.* Βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι.
Ver. 63. ——δόμον εἰσαφίκῃαι.] Vide *Il.* υ, 336.
Ver. 64. Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ.] Vide *Il.* α, 584.
Ibid. Ὣς ἄρ' ἔφη, ——ὁ δ' ἔβαινε —— ἅλματι κύφων.] Haud dissimilitèr apud *Horatium*;
——————————Hæc ubi dicta
Agrestem pepulêre, domo levis exilit; ——. *Serm. lib.* II, vi, 97.
Ver. 65. ——ἀπαλοῖο κατ' αὐχένος.] Vide *Il.* ρ', 49. *Al.* τρυφεροῖο κατ' αὐχένος.
Ver. 66. Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν.]
Ille cubans gaudet mutatâ sorte ——. *Horat. Serm lib.* II, vi, *ver.* 110.
Ver. 68. Κύμασι πορφυρέοις.] Vide *Il* α, 481, 482.
Ibid. ——πολλὰ δακρύων.] In uno MS legitur, notante *Barnesio*, πολλὰ δ' ἐδάκρυε. " Media autem τῦ " δακρύων," addit ille, " benè potest produci in *Verbo*, ad *Muris* πάθος innuendum." Verùm cùm voces δάκρυσα, δακρύσας, &c, *mediam* apud *Homerum* producant, verisimile est vocem δακρύω vocalem υ *naturâ* habere longam; et, sicubi corripiat, vocali sequenti id deberi.
Ver. 69. ——τίλλε δὲ χαίτας.] Vide *Il.* χ', 406; *Od.* κ', 567.
Ver. 70 et 87. ——ἔσφιγξεν.] Nusquam in *Iliade* et *Odysseâ* occurrit hæc vox. *Gloss.* MS exponit, σωῆγε.
Ibid. ——ἐν δέ οἱ ἦτορ Πάλλετ'.] Vide *Il.* χ', 451, 452.
Ver. 71. Πάλλετ' ἀθειήν.] Similitèr *Lucianus* de *Helle*, in Dialogo *Neptuni* et *Nereïdum*; Ἡ δὲ ὑπὸ ἀπειρίας, ἐπιβᾶσα ὀχήματος παραδόξου, καὶ ἀπιδοῦσα ἐς βάθος ἀχανὲς, ἁπλαγεῖσα, —— ἀκρατὴς ἐγένετο τοῦ κριάτου τοῦ κριοῦ, ὃν τέως ἀπειλήφει· καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος. Vide et *Il.* κ', 493.
Ibid. ——ἰδέσθαι.] *Al.* ἰκέσθαι.

Δεινὰ δ' ἐπισσυάχιζε, φόβῳ κρυόεντος ἀνάγκῃ.
Οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασιν, ἠύτε κώπῃσι
Σύρων· εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι,
Ὑδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐόσα,
Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν·
Οὐχ ὥτε ταύτοισιν ἐδάσσατε φόρτον ἐρωτος
Ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην Δ[ιὸ]ς κύμασ[ι] ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,
Ὡς ἐμὲ ἐπιπλώσας ἐπιώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
Βάτραχος, ὑψώσας ἀχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.
Ὑδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄραμα
Ἀμφοτέροις· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον·
Τοῦτον ἰδὼν κατέδυ Φυσίγναθος, ὅτι νοήσας,
Οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενος κατὰ λίμνην·
Δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Κεῖνος δ', ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ,
Χεῖρας δ' ἴσφιγξεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.
Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
Λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
Δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖον βάρος εἶλκον ἐπ' αὐτῷ·

Gravitèr autem ingemiſcebat, timoris frigidi vi.
Caudam quidem primùm extendit in aquis, tanquam re-
Trahens; ſupplicánſque diis in terram ut-veniret, [mum
Aquis purpureis alluebatur: multùm autem clamabat,
Et talem dixit ſermonem, et ab ore profabatur;
" Non ſic dorſo portavit onus amoris
" Taurus, quandò Europam per undam vexit in Cretam,
" Ut me natans ſuper-dorſum vexit ad domum
" Rana, elevato pallido corpore aquâ albâ. [taculum
Hydrus autem ex-improviſo apparebat, horrendū ſpec-
Ambobus; erectum verò ſuper aquam habebat collum.
Hunc conſpicatus demerſit-ſe Phyſignathus, nequaquam
Qualem ſocium erat perditurus in lacu: [cogitans,
Subiit autem profunditatem lacûs, et evitavit fatum atrum.
Ille verò, ut derelictus eſt, cecidit ſupinus ſtatim in aquā;
Manus autem ſtringebat, et periens ſtridebat.
Sæpè quidem ſubmergebatur in aquam, ſæpè autem rursùs
Calcitrans emergebat, fatum verò non licebat evitare.
Madentes autem pili plurimū pondus trahebant in ipſum

Ver. 72. ——φόβῳ κρυόεντος] Vide *Il.* ί, 2.

Ver. 73. Οὐρὴν μὲν.] *Al.* Οὐρὴν δέ. Porrò verſum hunc et ſeptem ſequentes in nonnullis Codicibus tranſpoſitos ex hoc loco, et poſt *ver.* 89 infrà locatos notat *Maittairius.*

Ibid. ——πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασιν.] MS unus, πρῶθ' ἤπλωσεν ἐν ὕδασιν. Sed hoc, uti notat *Maittairius*, verſum peſſundat, niſi præcedentem voculam μὲν dempſeris.

Ver 75. ——πολλὰ δ' ἐόσα.] Non rectè hîc producitur *media* vocis ἐόσα. Ideóque *Barneſius* edidit πολλὰ δ' ἐσώρει, ex Codice quodam Veteri et uno MS ubi ad *ver.* 68 ſuprà reperitur hæc lectio, pro vulgato πολλὰ δακρύων. Verùm cùm nulla (quod ſciam) Exemplaria hoc in loco ita legant, vulgatam lectionem retineo. Cæterùm in uno MS, pro hoc verſu legi notat *Maittairius*;

Κύμασι πορφυρέοισι δ' ἐκλύζετο, πολλὰ δακρύων.

Ex verſu 68 ſuprá.

Ver. 76. ——ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν.] " Ita recenſebat, ut nuſquam impingeret. Id enim eſt Græ-
" cis ἀπεστοματίζειν, *memoritèr recitare, commemorare.*" *Melanchton*, à *Maittairio* citatus.

Ver. 77. ——ἐδάσσατε.] Vide *Odyſſ.* φ', 405.

Ibid. ——φόρτον ἔρωτος.] Similitèr apud *Anacreontem*, *ver.* 1308, citante *Barneſio*; " Φορτίον ἔρωτος." Et apud *Nonnum Dionyſium*;

——————— ὅτε σαώσει
Εἰν ἁλὶ φόρτον ἔρωτος ——————. *Lib.* IV, *ver.* 117.

Et apud *Virgilium*;

——————— charóque oneri timet ——————. *Æn.* XI, 550.

Ver. 79. Ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας.] Vide *Il.* γ', 47. *Al.* Ὡς μὲν ἐπλώσας.

Ver. 80. ——ὑψώσας.] *Al.* ἀμπετάσας.

Ibid. ——ὕδατι λευκῷ.] Vide *Il.* ψ', 282.

Ver. 81. Ὑδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄραμα.] Ὄφις *Gloſſ.* MS. Vide *Il.* β', 723. Βάτραχος ὕδρου μισεῖ, καὶ δίδωσιν ἰὸν ἀργᾶς. *Ælian. de Animal. lib.* XII, *cap.* 15, *ipſo initio.*

Ver. 82. Ἀμφοτέροις.] *Al.* Πᾶσιν ὁμῶς.

Ibid. ——ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.] Similitèr apud *Virgilium*;

——————— immenſis orbibus angues
Incumbunt pelago, paritérque ad littora tendunt:
Pectora quorum inter fluctus arrecta, jubæque
Sanguineæ exuperant undas ——————. *Æn.* II, 204.

Ver. 84. ——ἀπολλύμενον κατὰ λίμνην.] *Al.* ἀπολλύμενον καταλείπειν.

Ver. 85. ——καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.] Vide *Il.* γ', 360.

Ver. 86. ——πέσεν ὕπτιος.] Vide *Il.* ό, 647.

Ver. 87. Χεῖρας δ' ἴσφιγξεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.] *Al.* Καὶ χέρας ἴσφιγξεν, ἐν ὀλλύμενος κατέτρυζε.

Ver. 89. Λακτίζων.] Vide *Od.* σ', 98.

Ibid. ——μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.] Vide *Il.* μ', 326, 327.

Ver. 90. ——πλεῖον.] *Al.* πλεῖον.

Ibid. ——εἶλκον ἐπ' αὐτῷ.] *Al.* ἧσαν ἐπ' αὐτῷ· et ἧσαν ἐπ' αὐτόν.

Ver.

Ὕδασι δ' ὀλλύμενος, τοιους ἐφθέγξατο μύθους·
Οὐ λήσεις γε θεὸς, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
Οὐκ ἄν μοι κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε,
Παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
Εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας· ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
Ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, ὅδ' ὑπαλύξεις.
Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεῖδε
Λειχοπίναξ, ὄχθῃσιν ἐφιζόμενος μαλακῇσι·
Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν·
Ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἕδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας·
Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὖπ' ὄρθρον
Κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
Πατρὸς δυσήνιο Ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
Ὑπτιος ἐξέπλωτο, νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας
Ἦν ἤδη τλήμων, μέσσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
Ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωξάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·

Aquis verò periens, tales locutus eſt ſermones;
" Non latebis utique deos, Phyſignathe, hæc faciens,
" Naufragum jaciens à corpore, ut à petrâ.
" Non me in terrâ potior fuiſſes, peſſime, [eras,
" Pancratióque, luctâque, et ad curſum: ſed ubi-ſedux-
" In aquam me projeciſti; habet deus vindicem oculū;
" Pœnam tu lues murium exercitui, neque evitabis.
Hæc locutus, expiravit in aquis: eum autem conſpexit
Lichopinax, ripis inſidens mollibus; [bus.
Gravitèr autem ululavit, currénſque annunciavit muri-
Ut verò didicerunt fatum, ſubiit ira gravis univerſos:
Et tunc præcones ſuos juſſerunt ſub diluculum
Convocare ad-concionem, in ædes Troxartæ,
Patris infelicis Pſicharpagis, qui in lacu [pus
Supinus extenſus erat, mortuum corpus, neque juxta ri-
Erat jam miſer; medio verò innatabat ponto. [ſurrexit
Ut autem venerunt feſtinantes ſimul cum Aurorâ, primus
Troxartes, ob filium iratus, dixitque ſermonem;

Ver. 91. ——ἐφθέγξατο μύθους.] Vide ſuprà ad *ver.* 12.

Ver. 92. Οὐ λήσεις γε θεὸς] Vide ad *Odyſſ.* λ', 101. *Al.* Οὐ λήσεις δολίως.

Ver. 94. Οὐκ ἄν.] *Al.* Οὐ γάρ.

Ver. 95. Παγκρατίῳ.] Ἐν τῷ ἀγῶνι. *Gloſſ.* MS. Μέμικται τὸ Παγκράτιον ἔκ τε Πυγμῆς καὶ Πάλης. *Plutarch. Sympoſiac. lib.* II, *Probl.* 4. Vide et *Gellium, lib.* XIII, *cap.* 26.

Ibid. ——πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον.] Vide ad *Odyſſ.* Θ', 206.

Ver. 96. ——ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.] Vide ad *Odyſſ.* ν', 213.

Ver. 97. Ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ.] Ita Vulgati. *Barneſius* autem, quoniam vocula σὺ brevis ſit, vóxque μύες *primam* ſæpiſſimè in hoc Poëmate corripiat, hoc in loco ex conjecturâ edidit Ποινὴν αὖ τίσεις σὺ μυῶν στρατῷ· cæteráque item loca omnia, ubi vox μύες *primâ* productâ occurrat, ſimilitèr emendat. Vide infrà *ver.* 143, 254, 257. Verùm cum hoc ſine ullius MS^ti aut Codicis auctoritate faciat, vulgatum textum non mutavi. Cæterùm pro hoc verſu, in Codicibus nonnullis (notantibus *Barneſio* et *Maittairio*) reperiuntur alii duo, mutili. Vide infrà ad *Fragmenta.*

Ver. 99. Λειχοπίναξ.] Ὁ λείχων τὰ πινάκια. *Gloſſ. Edit. Venet.* Porrò poſt hunc verſum, in MSS et Codicibus nonnullis ſequitur, notantibus *Barneſio* et *Maittairio*;

Καί ῥα κραιπνότατος μοίρας μυσὶν ἄγγελος ἦλθε.

Quem verſum Textui inſeruit *Barneſius*, ita ex conjecturâ emendatum;

Κραιπνότατος δ' αὐτῇ μοίρης μυσὶν ἄγγελος ἦλθε.

Sed nihil opus; cùm ſequatur δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν, *ver.* 100. In uno autem MS verſum iſtum 100 deeſſe notat *Barneſius.*

Ibid. ——ὄχθῃσιν ἐφιζόμενος μαλακῇσι.] Haud diſſimilitèr apud *Ovidium*, notante *Maittairio*;

Mollia naufragiis *littora* poſſe dari. *Ex Pont. lib.* I, *Epiſt.* ii, *ver.* 62.

Ver. 100. Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε.] Videtur vox ἐξολόλυξε hîc luctum planè exprimere; et in Gloſſematibus MSS apud *Maittairium*, exponitur, ἐθρήνησε, ἐξεβόησε, βαρέως ἔκλαυσε. Atqui eo ſenſu vocem ὀλολύζω nunquam ab *Homero* uſurpatam contendit *Caſaubonus*, citatus à *Barneſio* in annotationibus ad *Odyſſ.* δ', 767; indéque Poëma hoc nequaquam *Homeri* eſſe concludit. Plura autem de hâc voce videas ad *Odyſſ.* δ', 767; χ', 408. Vide et *Berglerum, Præfat.* ad *Odyſſ. Edit. Wetſten. pag.* 15.

Ver. 101. ——ἕδυ χόλος αἰνὸς.] Vide *Il.* χ', 94.

Ver. 102. ——κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν &c.] Vide *Il.* β', 50, 51; 442, 443. Cæterùm obſervandum hîc, vocem ἑοῖς ad Nominativum pluralem reſpicere. Quod et de voce ἑὰς infrà *ver.* 160 ſimilitèr notandum. In *Iliade* autem et *Odyſſeâ* iſtiuſmodi exemplum unum ſolummodò occurrit, *Il.* λ', 76. Alibi voces ἑὸς, ἑΰ, &c; itémque ἕ, οἷ, &c, quoties "*ſuum*" ſignificant, (uti fit innumeris ferè in locis;) ad perſonam ſingularem ſemper, ut opinor, referuntur.

Ver. 103. ——Τρωξάρταο.] Τὸν ἄρτον τρώγοντος. *Gloſſ. Edit. Venet.*

Ver. 105. ——ἐξέπλωτο.] Nonnullos vocem hanc ab ἐκπλώω deductam exiſtimâſſe notat *Barneſius.* Et *Henricus Stephanus* aliique in Verſione reddunt, "*natabat.*" Rectè autem ab ἐξαπλῶμαι deducit ipſe *Barneſius*, vertitque, "*extendebatur.*"

Ibid. ——νέκρον δέμας.] Vox δέμας hîc de *cadavere* uſurpatur; quod *Homero* nuſquam fieri obſervat *Dionyſius Halicarnaſſenſis* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 15. Nempè vocem δέμας ſemper de corpore *vivo*, σῶμα de *mortuo*, apud *Homerum* dictam contendit. Vide ad *Odyſſ.* ώ, 186.

Ver. 107, 108. ——ἀνέστη Τρωξάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολούμενος.] Vide *Odyſſ.* ώ, 421, 422. *Ver.*

Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Ἐκ Βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα·
Καὶ τὸ μὲν πρῶτόν ῥα κατέκτανεν ἁρπάξασα
Ἐχθίστη Γαλέη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἐλοῦσα.
Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες εἰς μόρον ἦγαν
Καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
Ἣν Παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
Ὅ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
Τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος εἰς βυθὸν ἄξας.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὁπλισόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς,
Σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.
Τῶν εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
Καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν,
Ῥαπτὰς κυάμοις χλωροῖς, εὖ τ' ἀσκήσαντες,
Οὓς αὐτοὶ μάλα νυκτὸς ἐπιξάντες κατέτρωξαν·
Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοσκεφέων ἀπὸ βυρσῶν,
Οὓς γαλέῃ δειράντες, ἐπισαμένως ἐποίησαν·
Ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ νυ λόγχη,
Εὐμήκεις βελόναι, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος·
Ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρύου.

"O amici, etiamsi solus ego mala multa passus sum
"Ex Ranis, sors mala omnibus facta est.
"Sum autem ego infelix, quippè tres filios perdidi:
"Et sanè primum quidem occîdit ubi-corripuerat
"Invisissima Felis, foramen extra deprehensum.
"Alium autem rursùs viri crudeles ad mortem duxerunt
"Recentioribus artibus, ligneo dolo excogitato, [tem.
"Quam Decipulam vocant, murium perditricem existen-
"Qui tertius erat dilectus mihi et matri almæ, [erat.
"Hunc suffocavit Physignathus, in profundum ubi-dux-
"Sed agite, armemur, et exeamus in ipsas,
"Corpora ubi-ornaverimus armis variegatis.
Hoc locutus, persuasit armari universos.
Et hos quidem armavit Mars belli curam-gerens.
Ocreas quidem primùm circa tibias posuerunt,
Confractis fabis viridibus, benéque præparatis,
Quas ipsi per noctem inflantes arroserant:
Thoraces autem habebant calamis-tectis à coriis,
Quos fele excoriato scitè fecerunt: [lancea
Clypeus autem erat lucernæ medius umbilicus; at sanè
Longæ acus, penitùs-æreum opus Martis:
Cassis verò, testa in temporibus nucis.

Ver. 108 et 137. ——εἴπέ τι μῦθον.] Vide *Iliad.* ή, 277.
Ver. 109. ——κακὰ πολλὰ πέπονθα.] Vide *Od.* ρ', 284.
Ver. 110. ——ἡ μοῖρα κακὴ.] *Al.* ἡ πεῖρα κακή. *Al.* ἀλλ' ἡ πεῖρα· et ἀλλ' ἡ μοῖρα.
Ver. 111. Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος.] *Al.* Εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινός.
Ver. 112, 113. Καὶ τὸ μὲν &c.] Pro duobus hisce versibus, (notantibus *Barnesio* et *Maittairio,*) in uno MS leguntur alii duo, sed confusi admodùm et mutilati. Vide infrà ad *Fragmenta.*
Ver. 113. Ἐχθίστη.] *Al.* Ἔχθιστος.
Ver. 114. ——εἰς μόρον ἦγαν.] *Al.* εἰς μόρον εἵλκυσαν. Sic apud *Virgilium*, citante *Maittairio*; "*Traxerit* "*ad lethum.*" *Æn.* V, 624. *Al.* εἰς μόρον ἔκτανον.
Ver. 115. ——δόλον.] In duobus MSS legi notat *Barnesius* μόρον· itémque apud Scholia *Triclinii* ad *Sophoclis Antig. ver.* 100, ubi locus hic ex *Batrachomyomachiâ* citatur. Quin et ita in pluribus Codicibus legi notat *Maittairius.* At apud *Euripidis Scholiasten* ad *Oresl. ver.* 786, ubi versus hic adducitur, legitur cum vulgatis (notante itidem *Barnesio,*) δόλον.
Ver. 117. ——μητέρι κεδνῇ.] Vide *Od.* κ', 8.
Ver. 118. ——Φυσίγναθος.] *Al.* βάτραχος κακός.
Ver. 120. Σώματα &c.] In nonnullis Codicibus deest hic versus; in quibusdam et hic et præcedens 119 omittuntur; notante *Maittairio.*
Ibid. ——ἔντεσι δαιδαλέοισι.] Vide *Il.* ζ', 418.
Ver. 122. Καὶ τοὺς μὲν.] Versum hunc in nonnullis Codicibus deesse notant *Barnesius* et *Maittairius.*
Ibid. ——πολέμοιο μεμηλώς.] Vide *Il.* ν', 297.
Ver. 123, 124. Κνημῖδας μὲν &c.] In duobus MSS versus hi duo, notantibus *Barnesio* et *Maittairio,* aliter leguntur. Vide ad *Fragmenta.* Porrò iisdem armis (notante *Maittairio*) Mures hîc, itémque Ranas infrà *ver.* 160 &c, instruit Poëta, quibus bellatores in *Iliade* usi sunt. Vide *Il.* λ', 17, 19, 32, 41, 43; τ', 369, 371, &c. Ensium solummodò nulla in hoc Poëmate fit mentio.
Ibid. ——ἔθηκαν.] *Al.* ἔθεντο.
Ver. 126, 127. Θώρηκας δ' &c.] Versus hi duo in pluribus Codicibus, notante *Barnesio,* ponuntur post *ver.* 130.
Ver. 127. ——ἐποίησαν.] *Al.* ἐφόρησαν.
Ver. 128. ——λύχνου τὸ μεσόμφαλον.] Τὸ καταλύχνιον. *Gloss.* MS.
Ibid. ——ἡ δέ νυ λόγχη.] *Barnesius* edidit αἱ δέ νυ λόγχαι, propter sequens Εὐμήκεις βελόναι· At nullâ allatâ auctoritate.
Ver. 129. ——παγχάλκεον.] Vide *Od* Ψ', 403.
Ver. 130. ——ἐπὶ κροτάφοισι καρύου.] *Al.* ἐπὶ κροτάφοις ἐρεβίνθου, Cæterùm *Barnesius* edidit, ἐπὶ κροτάφοις καρύοιο· quæ quidem lectio nonnihil firmatur ex *ver.* 31 suprà, ubi vox καρύοις occurrit *mediâ* correptâ. Verùm cùm hoc ex conjecturâ solâ fecerit vir eruditus, Textum non muto.

Ver.

Οὕτω μὲν Μύες ἦσαν ἔνοπλοι· ὡς δ' ἐνόησαν
Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἕνα χῶρον
Ἐλθόντες, βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
Σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἡ ῥάσις, ἢ τίς ὁ θρόλλος,
Κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ,
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,
Ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε μῦθον·
Ὦ βάτραχοι, μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν,
Εἰπεῖν, ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμόν τε μάχην τε·
Εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψιχάρπαγα, ὃν κατέπεφνεν
Ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε,
Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριζῆλες γεγάατε.
Ὡς εἰπὼν ἀπέφυγε· λόγος δ' εἰς ἕατα μυῶν
Εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
Μεμφομένων δ' αὐτῶν, Φυσίγναθος εἶπεν ἀνάσσας·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
Ὀλλύμενον· πάντως ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνῃσι,
Νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
Νῦν ἐμὲ μέμφονται ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βουλὴν
Ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Σώματα κοσμήσαντες ἐνοπλιόωμεν ἅπαντες

Sic quidē Mures erant armis-inſtructi: ut autem animad-
Ranæ, emerſerunt ab aquâ; et in unum locū [verterunt
Profectæ, concilium coëgerunt belli mali. [tus,
Conſiderantibus autem ipſis, undè ſeditio, vel quis tumul-
Præco propè venit, ferens ſceptrum in manibus,
Tyroglyphi filius magnanimi Embaſichytrus,
Nuncians belli malam famam, dixitque ſermonem;
" O Ranæ, mures vobis minati miſerunt,
" Ut-edicerem armari ad bellúmque pugnámque:
" Viderunt enim in aquâ Pſicharpaga, quem occidit
" Veſter rex Phyſignathus: ſed pugnate,
" Quæcunque inter Ranas optimates natæ eſtis.
Sic locutus renuntiavit: ſermo autem in aures murium
Ingreſſus turbavit mentes ranarum ſuperbarum. [erat;
Accuſantibus verò ipſis, Phyſignathus dixit, quum-ſurrex-
" O amici, non occîdi ego Murem, neque vidi
" Pereuntem: omninò ſuffocatus eſt ludens apud lacum,
" Natatus ranarum imitans: hi autem peſſimi
" Nunc me accuſant inſontem: ſed age conſilium
" Exquiramus, quomodo doloſos mures perdamus.
" Etenim ego dicam, ut mihi videtur eſſe optimum;
" Corporibus ornatis, armemur univerſi

Ver. 131. ——ἔνοπλοι.] *Barneſius* edidit ἐνόπλιοι. Firmatur autem vulgata lectio ex MS quodam *Oxon.* ubi pro ἐνοπλιόωμεν, infrà *ver.* 152, ἔνοπλοι ἕωμεν legi notat ipſe *Barneſius.*

Ver. 132. ——ἀφ' ὕδατος.] *Al.* ἐφ' ὕδατος.

Ibid. ——εἰς δ' ἕνα χῶρον Ἐλθόντες.] Vide *Il.* δ', 446.

Ver. 133. ——βουλὴν ξύναγον.] Vide *Il.* β', 53, 55.

Ver. 134. ——ἡ ῥάσις.] Ἡ ἀρχὴ τοῦ μάχης. *Gloſſ.* MS.

Ibid. ——ὁ θρόλλος.] *Al.* ὅμιλος, et ὁ μῦθος.

Ver. 135. Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε.] Vide *Od.* θ', 62.

Ibid. ——σκῆπτρον.] *Al.* ῥάβδον.

Ver. 136. Τυρογλύφου.] Τῷ γλύφοντος τὸ τυρόν. *Gloſſ Edit. Venet.* Porrò *Barneſius* ex *Demetrio Zeno* et MSS quibuſdam edidit Τυροφάγου. Firmatur autem vulgata lectio ex *ver.* 221 infrà, ubi vox Τυρογλύφου occurrit. Quanquam et ibi ex MSS mutavit *Barneſius.* In vulgatis hujus Poëmatis editionibus nomen Τυροφάγος non reperitur.

Ibid. ——Ἐμβασίχυτρος.] Ἐμβαίνων εἰς τὰς χύτρας. *Gloſſ. ibid.*

Ver. 137. Ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν.] Similitèr apud *Sophoclem,* citante *Maittairio;*

——————ἄγγελον, κακὴν φάτιν
Τεύχρῳ φέροντα——————. *Ajax, ver.* 837.

Ver. 139. ——πόλεμόν τε μάχην τε.] Vide *Il.* ν', 11.

Ver. 143. Ὡς εἰπὼν, ἀπέφυγε.] Gloſſem. duorum MSS, notante *Maittairio,* vocem ἀπέφυγε hîc interpretantur ἀπεσιώπησεν. Verſiones autem plurimæ reddunt " *diſparuit.*" Sed rectiùs exponit Gloſſem. alîus MS apud eundem *Maittair.* ἀπεῖπεν. Semper enim apud *Homerum* ſenſu *activo* uſurpatur vox φαίνω. Vide *Il.* σ', 295; *Od.* ό, 168; ρ', 409.

Ibid. ——λόγος δ' εἰς ἕατα μυῶν.] MS unus apud *Maittairium* legit, εἰς ἕατα πάντων. Quæ et potior lectio. In Vulgatis enim vox μυῶν non ad ἕατα, ſed ad λόγος referenda eſt: Quæ tranſpoſitio paulò durior videtur. *Barneſius* autem, nè prima vocis μυῶν producatur, ex conjecturâ edidit, μυῶν δ' εἰς ἕατα μῦθος. Vide ſuprà ad *ver.* 97.

Ver. 145. ——αὐτῶν.] *Al.* αὐτόν.

Ver. 147. ——πάντως ἐπνίγη.] *Al.* πάντως δ' ἐπνίγη.

Ver. 147, 157. ——ἐπνίγη——πνίξαντες.] *Berglerus* et has voces *Homeri* temporibus nondum in uſu fuiſſe conjicit. Vide ſuprà ad *ver.* 14.

Ver. 148. ——τὰς βατράχων.] *Al.* τῶ βατράχων.

Ver. 151. Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω.] Idem verſus, *Odyſſ.* Ψ', 130. *Al.* Νῦν δ' ἐγὼν &c.

Ver. 152. ——ἐνοπλιόωμεν.] *Barneſius* ex uno MS edidit, ἐν ὅπλοις ἕωμεν. Atque ita in Codicibus nonnullis legi notat *Maittairius.* Sed mutato, ut opinor, nihil opus. *Al.* ἔνοπλοι ἕωμεν.

Ver.

Ἄκροις πὰρ χείλεσσιν, ὅπῃ καλάκρημνος ὁ χῶρος·
Ἡνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
Δραξάμενοι κορύθων, ὅσις κεδὸν ἀντίον ἔλθοι,
Ἐς λίμνλω αὐτὰς σὺν ἔντεσιν αὐθὶ βάλωμεν.
Οὕτω γὰρ πίξαντες ἐν ὕδασι τὺς ἀκαλύμμους,
Στήσομεν αἰθόμενα τὸ μενοικτόνον ἄνδρ' τρόπαιον.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.
Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἐὰς ἀμφεκάλυψεν,
Θώρηκας δ' εἶχον χλοιρῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων,
Φύλλα δ' ἄρα κραμβέων εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,
Ἔγχος δ', ὀξύχοιον ἑκάστῳ μακρὸς ἀείρει,
Καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κράατ' ἀμφεκάλυπτον.
Φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι,
Σείοντες λόγχας· θυμῷ δ' ἔπλητο ἑκάστου.
Ζεὺς δ' ὄρεσι καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,

" Summas ad ripas, ubi præceps locus:
" Quandò autem impetu-facto in nos exiverint,
" Prehenſis galeis, quicunque propè obviàm venerit,
" In lacum ipſos cum armis ſtatim dejiciamus.
" Sic enim ubi-ſuffocaverimus *eos* in aquis, expertes-na-
" Statuemus alacritèr de-muribus-occiſis hîc trophæum.
Sic utique locutus, armis indui-fecit univerſos.
Foliis quidem malvarum tibias ſuas circuntexerunt;
Thoraces autem habebant viridibus latis à betis;
Folia autem braſſicarum in clypeos benè aptaverunt;
Lancea verò, acutus-juncus unicuique longus aptabatur;
Et galeæ è cochleis tenuibus capita circuntegebant.
Ubi autem munierant-ſe, ſteterunt in ripis altis,
Quaſſantes lanceas; irâ verò implebatur unaquæque.
Jupiter autem deos ubi-vocâſſet in cœlum ſtellatum,

Ver. 153. —— χείλεσσιν.] *Al.* τείχεσσιν.

Ver. 155. Δραξάμενοι.] Λαξόμενοι. *Gloſſ.* MS. Vide *Il.* ν', 393.

Ibid. —— ὅσις κεδὸν ἀντίον ἔλθοι.] *Al.* ἀντίος ἔλθῃ. *Al.* ὅππως κεδὸν ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς. Vide et *Il.* ε, 301.

Ver. 156. Ἐς λίμνλω αὐτὰς σὺν ἔντεσιν αὐθὶ βάλωμεν.] Ita Vulgati. *Barneſius* autem voculam σὺν non rectè hîc produci arbitratus, de ſuo edidit, αὐτοῖσι σὺν ἔντεσι· ut ſubaudiatur ſcilicèt " ἐκείνων, ὀλονότι ὅσις " κεδὸν ἀντίος ἔλθοι." Atqui cùm vox αὐτὰς hîc ad ſententiam rectè ſe habeat, cúmque iſtiuſmodi ſyllabæ breves ſæpè etiam extra cæſuram producantur; parùm idonea videtur ratio Textui ita ex conjecturâ emendando. Porrò in nonnullis, (notantibus *Barneſio* et *Maittairio*,) pro σὺν ἔντεσι, legitur hîc σὺν ἐκείναις, et σὺν ἐκείνῳ.

Ver. 157. —— ἐν ὕδασι.] *Al.* ἐκείνας.

Ver. 158. Στήσομεν —— ἄνδρ' τρόπαιον.] Nuſquam in *Iliade* et *Odyſſeâ* occurrit vox τρόπαιον. Undè *Brodæus* in annotationibus ad *Anthologiam*, *lib.* IV, *cap.* 4, *Epigr.* 12, (citante *Maittairio*,) Poëma hoc minimè *Homericum* ſuſpicatur. " *Nec tam vetuſtus*" inquit " *trophæorum figendorum mos mihi videtur, (licèt* " *Pauſanias Herculem et Pollucem* τρόπαιον ἀναςῆσαι *dicat,) ut hæc Heſiodi, cui nulla horum mentio, nedum* " *Homeri ætate, qui Heſiodum multis annis præceſſit, unquam poſita ſint.*"

Ver. 159. Ὣς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.] *Al.* Ὣς εἰπὼν, ἀνέπειστε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας· ut ſuprà *ver.* 121. *Al.* συνέπειστε καθοπλίζεσθαι.

Ibid. Ὣς ἄρα φωνήσας.] Vide *Il.* β', 35.

Ibid. —— ἐνέδυσεν.] *Al.* κατέδησεν.

Ver. 160. —— μαλαχῶν.] *Barneſius* edidit μαλάχης· ſimilitérque infrà *ver.* 162, pro κραμβέων, edidit κράμβης· at nullâ allatâ auctoritate.

Ibid. —— κνήμας ἐὰς.] *Barneſius* ex *Odyſſ.* β', 237 edidit σφὰς κνήμας· quòd " ἐὰς ſtare non poſſit ſine " συνιζήσει." Ratione, ut videtur, haud ſatis idoneâ; uſitatiſſimæ enim hujuſmodi contractiones. Vide *Il.* β', 811; ε, 256; ὁ, 136. Vide etiam ſuprà ad *ver.* 102.

Ver. 161. Θώρηκας δ' εἶχον χλοιρῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων.] *Barneſius*, quoniam " non ſit *Homericum* binis " ſimul *Epithetis* iſtoc modo uti," edidit ex conjecturâ, Θώρηκας δ' εἶχον πλατέας χλοιρῶν ἀπὸ τεύτλων.

Ibid. —— χλοιρῶν πλατέων.] *Al.* χλοιρῶν. Atque ita ſemper alibi in hoc Poëmate, itémque in *Iliade* et *Odyſſeâ*, ſcribitur hæc vox. *Al.* καλῶν χλοιρῶν.

Ibid. —— τεύτλων.] *Al.* σεύτλων.

Ver. 163. —— ὀξύχοιον.] Vide *Plin. Nat. Hiſt. lib.* XXI, *cap.* 18. *Al.* ὀξὺς χοὴν. Vide infrà *ver.* 252.

Ibid. —— ἑκάστῳ μακρὸς ἀείρει.] Vide *Il.* γ', 338.

Ibid. —— μακρὸς.] *Al.* μακρὸν.

Ver. 164. —— κράατ' ἀμφεκάλυπτον.] *Barneſius* edidit κρᾶτ'· quoniam vox κράατα apud *Homerum primam* producat, *Iliad.* τ', 93; ξ', 177; *Odyſſ.* χ', 218. Fortaſsè autem et corripi poteſt propter ſequentem vocalem. Cæterùm in nonnullis Codicibus (notantibus *Barneſio* et *Maittairio*) verſus hic legitur hoc modo;

Καὶ κάρη κοχλιῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα.

Ver. 165. Φραξάμενοι δ' ἔστησαν.] Vide *Il.* ν', 130; ρ', 267, 268.

Ver. 166. Σείοντες λόγχας.] Vide *Il.* γ', 345.

Ver. 167. —— εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα.] Vide *Il.* ὁ, 371.

Καὶ πολέμυ πληθὺν δείξας, κρατερύς τε μαχητὰς,
Πολλὺς κ᾽ μεγάλυς, ἠδ᾽ ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
Οἷ᾽ Κενταύρων ςρατὸς ἔρχεται, ἠδὲ Γιγάντων,
Ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνες Βατράχοισιν ἀρωγοὶ,
Ἦ Μυσὶν, ἀθανάτων; κ᾽ Ἀθηναίῃ προσέειπεν·
Ὦ θύγατερ, Μυσὶν ἦ ῥ᾽ ἐπαλεξήσυσα πορεύσῃ;
Καὶ γάρ συ κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
Κνίσῃ τερπόμυοι, κ᾽ ἐδέσμασιν ὐκ θυσιάων.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη Κρονίδης· τ᾽ ἦ προσέειπεν Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ, ὐκ ἂν πώποτ᾽ ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
Ἑλθοίμιν ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ᾽ ἔοργαν,
Στέμματα βλάπλοντες, κ᾽ λύχνυς, εἵνεκ᾽ ἐλαίυ.
Τῦτο δέ μυ λίην ἔδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν·
Πέπλον μυ κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα καμῦσα
Ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς, κ᾽ σήμονα λεπτὸν ἔνησα,
Τρώγλας τ᾽ ἐμποίησαν· ὁ δ᾽ ἠπητής μοι ἐπέςη,

Et belli molem ostendens, fortésque pugnatores
Multos et magnos, et hastas longas ferentes,
Qualis Centaurorum exercitus procedit, et Gigantum;
Suavitèr ridens interrogabat, quinam Ranis auxiliatores,
Vel Muribus, immortalium? et Minervam allocutus est;
" O filia, Muribus nunquid auxiliatura ibis?
" Etenim tuum per templum semper saltitant universi,
" Nidore delectati, et cibariis ex sacrificiis. [nerva;
Sic utique dixit Saturnius: eum autem allocuta est Mi-
" O pater, haud unquam ego muribus afflictis [runt,
" Venerim auxiliatrix; quoniam mala multa mihi fece-
" Coronas lædentes, et lucernas, gratiâ olei. [cerunt:
" Hoc autem meam valdè momordit mentem, quale fe-
" Peplum meum corroserunt, quod texui elaboratum
" Ex tramâ subtili, et stamen subtile nevi,
" Foraminâque in-eo fecerunt; at sartor mihi institit,

Ver. 168, 170. ——κρατερύς τε μαχητὰς,——Οἷ᾽ Κενταύρων ςρατὸς ἔρχεται, ἠδὲ Γιγάντων.] Notandum hîc quanto cum sale et lepôre prælium hoc ludicrum depingat Poëta. Ita infrà *ver.* 192, Jovi respondet Minerva;

Ἀλλ᾽ ἄγε παυσώμεθα θεοὶ, τύτοισιν ἀρήγειν,
Μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι·
Εἶσι γὰρ ἀγχέμαχοι, κ᾽ εἰ θεὸς ἀντίᾳ ἔλθοι.

Et *ver.* 270, dicit *Mars*;

Οὔτ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίης, Κρονίδη, θέᾳ, ὅτε Ἄρηϊ,
Ἰςύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλ᾽ ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες ——.

Vide et supra *ver.* 7.

Ver. 169. Πολλὺς κ᾽ μεγάλυς.] Vide *Il.* μ΄, 57.

Ibid. ——ἔγχεα μακρὰ.] Vide *Il.* γ΄, 135.

Ver. 170. Οἷ᾽ Κενταύρων &c.] Post hunc versum in duobus MSS, notante *Barnesio*, sequuntur alii duo, imperfecti; quos et in uno MS post *ver.* 169 locatos notat *Maittairius*. Vide ad *Fragmenta*.

Ver. 171. Ἡδὺ γελῶν.] Vide *Il.* λ΄, 378.

Ver. 172. Ἦ Μυσὶν, ἀθανάτων.] *Al.* Ἦ Μυσὶ τερπόμυοι.

Ver. 173. ——ἦ ῥ᾽ ἐπαλεξήσυσα πορεύσῃ;] Vide *Il.* λ΄, 428. *Al.* ἦ ῥα βοηθήσυσα πορεύσῃ; *Al.* ἄρ᾽ ἐπαρήξυσα πορευῃ;

Ibid. ——πορεύσῃ.] *Berglerus* vocem hanc, ut et ἐδέσμασι, *ver.* 175; et ἐκοπώθω, *ver.* 188; *Homeri* temporibus nondum in usu fuisse suspicatur. Vide suprà ad *ver.* 14.

Ver. 174. ——κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν.] Ἡρακλείδης δ᾽ ὁ Ποντικὸς πληθύοντάς φησι μύας περὶ τὸ ἱερὸν, νομισθῆναί τε ἱερὰς, &c. *Strabo, Geograph. lib.* XIII, *pag.* 901, *al.* 604; à *Maittairio* citatus.

Ver. 175. ——ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων.] *Al.* ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν· Ut suprà *ver.* 31.

Ver. 177. ——τειρομένοισιν Ἑλθοίμιν ἐπαρωγὸς.] Vide *Il.* ρ΄, 703.

Ver. 178. ——ἐπαρωγὸς.] Vide *Odyss.* λ΄, 497.

Ibid. ——κακὰ πολλά μ᾽ ἔοργαν.] Vide *Il.* ε΄, 175. Οἱ δὲ Περσῶν Μάγοι τὺς μῦς ἀπεκτόνυσαν, ὡς αὐτοί τε μισοῦντες, κ᾽ τῦ θεῦ δυσχεραίνοντϑ τὸ ζῶον. *Plutarch.* περὶ Φθόνυ κ᾽ Μίσυς, à *Barnesio* citatus.

Ibid. ——ἔοργαν.] Pro ἐόργασι. *Maittairius* terminationis hujus, " αν" pro " ασι," alibi apud *Homerum* se non meminisse refert. *Barnesius*, ad *Odyss.* κ΄, 138, hoc apud alios in usu esse notat: Ex *Homero* autem exemplum nullum, nisi hunc *Batrachomyomachiæ* locum, adducit.

Ver. 179. ——λύχνυς] Vide ad *Odyss.* τ΄, 34.

Ver. 180. ——ἔδακε φρένας.] Vide *Il.* ε΄, 493.

Ibid. ——οἷον ἔρεξαν.] *Al.* οἷά μ᾽ ἔρεξαν· et οἷά μ᾽ ἔοργαν.

Ver. 181. ——ὃν ἐξύφηνα καμῦσα.] Vide *Il.* ε΄, 734, 735; Ϟ΄, 385, 386; et *Od.* ό, 105.

Ibid. ——ἐξύφηνα.] Occurrit hîc, uti et notat *Barnesius*, vox ὑφαίνω *primâ* productâ, quæ totâ in *Iliade* atque *Odysseâ* semper corripitur; ut et infrà *ver.* 185 hujus Poëmatis.

Ver. 182. ——σήμονα λεπτὸν ἔνησα.]

Στήμονι δ᾽ ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθ. *Hesiod.* Ἔργ. κ᾽ Ἡμερ. II, 156.

Ver. 183, 184. Τρώγλας τ᾽ ἐμποίησαν, &c.] Versus hi duo in nonnullis MSS, (notantibus *Barnesio* et *Maittairio*,) aliter leguntur. Vide ad *Fragmenta*.

Καὶ πράοσί με τόκῃς· τοῦτο χάριν ἐξώργισμαι·
Χρησαμένη γὰρ ὕφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω·
Εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά με πρῶτον
Ἐκ πολέμου ἀνιῶσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
Ὕπνῳ δεύομένην, οὐκ εἴασαν θορυβῆσαι,
Οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' ἄϋπνος καθεκείμην,
Τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
Ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα, θεοὶ, τόδε θυμὸν ἀρήγειν,
Μή κέ τις ἡμετέων τρωθῇ βέλεϊ ὀξυόεντι·
Εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίον ἔλθοι·
Πάντες δὴ ἐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
Πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἦλυθον εἰς ἕνα χῶρον.
Κάδδ' ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε·

" Exigitque à-me uſuras: hujus gratiâ irata ſum:
" Mutuata enim texui, et non poſſum reſtituere.
" Sed neque ſic ranis auxiliari velim: [mùm
" Sunt enim neque ipſæ mentibus integræ, ſed me pri-
" Ex bello reverſam, poſtquam valdè defatigata eram,
" Somno indigentem, non ſiverunt tumultuantes,
" Nè parùm quidem oculos claudere; ego verò inſomnis
" Capite dolens, donec vociferatus eſt gallus. [jacebam
" Sed age deſiſtamus, dii, ab iis auxiliandis,
" Nequis noſtrûm vulneretur telo acuto; [nerit:
" Sunt enim cominùs-pugnantes, etiam ſi deus obvius ve-
" Omnes autem de-cœlo delectemur litem intuentes.
Sic utique dixit: ei autem demùm paruerunt dii alii Omnes, ſimul verò conferti venerunt in unum locum. Devenerunt autem præcones duo, ſignum belli ferentes:

Ver. 183. —— ἠπητής.] Ῥάπτης. *Gloſſ. Edit. Venet.*

Ver. 184. Καὶ πράοσι με τόκῃς.] *Gloſſ. ibid.* vocem πράοσει exponit ἀπαιτεῖ. Quo ſenſu (notante *Maittairio*) uſurpatur vox πράττεται apud *Demoſth. Orat. in Leptin.* Ἐκεῖνος πράττεται τὸς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας, τριακοσίν. Apud *Homerum* autem nuſquam hoc ſenſu occurrit vox πρήσω. Quanquam ſenſu haud prorsùs diſſimili uſurpari videtur πρῆξις. *Odyſſ.* γ', 72; ι', 253.

Ver. 185. Χρησαμένη.] *Gloſſ. Edit. Venet.* interpretatur δανεισαμένη. Atque hoc ſenſu apud *Plutarchum* in *Antonio* vocem χρησάμενος uſurpatam notat *Maittairius.* At apud *Homerum* nuſquam iſtâ ſignificatione reperitur vox χράομαι. Quanquam χρεῖος, *debitum*, ſæpè occurrit. Vide *Odyſſ.* Θ', 81; κ', 492; item Θ', 355; Φ', 17. Cæterùm poſt hunc verſum in Codicibus nonnullis ſequitur (notante *Maittairio*) alius, qui videtur verſûs 184 repetitio. Vide ad *Fragmenta.*

Ibid. —— ὕφηνα.] *Al.* ἔνησα.

Ver. 186. —— ἀρηγέμεν.] Vide *Il.* Θ', 11.

Ver. 187. —— φρένας ἔμπεδοι.] Vide *Iliad.* ζ', 352; *Odyſſ.* σ', 214.

Ibid. —— πρῶτον.] *Al.* πρώιον.

Ver. 188. Ἐκ πολέμου ἀνιῶσαν.] Vide *Odyſſ.* Θ', 568; ν', 150.

Ver. 190. Οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι.] Similitèr *Lucianus*, à *Maittairio* citatus; Οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον καταμῦσαι ἡμῖν ἐφιᾶσαι. Et *Horatius*;

——————— ranæque paluſtres
Avertunt ſomnos ———————. *Serm. lib.* I, v, 14.

Ibid. —— καταμῦσαι.] *Al.* καμμῦσαι.

Ver. 191. Τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα.] Ita apud *Theocritum*;

Ἀλγέω τὰν κεφαλάν ———————. *Idyll.* III, *ver.* 52.

Ver. 192. —— παυσώμεσθα —— ἀρήγειν.] Vocem παύομαι rariùs cum *Infinitivo* jungi notat *Maittairius.* Atqui Activam vocem ἔπαυσας ita uſurpat *Homerus*, *Iliad.* λ', 442; itémque vocem ἀπαύσει, *Odyſſ.* μ', 126.

Ver. 193. Μή κέ τις &c.] Poſt hunc verſum in Codicibus nonnullis ſequitur (notantibus *Barneſio* et *Maittairio*;)

Μή κέ τις τρωθῇ λόγχῃ δέμας, ἠὲ μαχαίρῃ.

Quem verſum Textui hîc inſerit *Barneſius*, ita ex conjecturâ emendatum;

Καί μή τις λόγχῃφι τυπῇ δέμας, ἠὲ μαχαίρῃ.

Sed ideò rectiùs videtur abeſſe hic verſus, quia in toto hoc Poëmate nuſquam Enſium meminit Poëta. Vide ſuprà ad *ver.* 123.

Ibid. —— ἡμετέων.] *Al.* ὑμετέων. Vide et *Odyſſ.* Φ', 318.

Ibid. —— βέλει ὀξυόεντι.] Vide *Il* έ, 50.

Ver. 194. —— ἀγχέμαχοι.] *Al.* ἐγχέμαχοι.

Ibid. —— ἀντίον.] *Al* ἀντίον.

Ver. 196. —— τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι.] Ita in uno MS legi notat *Maittairius.* Rectè, ut opinor. Vide ad *Odyſſ.* β', 103. *Vulgg.* hîc, αὖτε πεπείθοντο. *Al.* καὶ τῇγε θεοὶ ἐπεπείθοντ' ἄλλοι. Cæterùm *Barneſius* edidit, ἐπεπείθονθ' οἱ θεοὶ ἄλλοι, voculâ οἱ de *ſuo* inſertâ.

Ver. 197. Πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἦλυθον.] *Barneſius* ex duobus MSS edidit ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες. Sed et vulgata lectio, ut opinor, ſatis rectè ſe habet. *Al.* Πάντες δ' αὖτ' εἰσῆλθον ἀολλέες.

Ver. 198. Κάδδ' ἦλθον.] Verſus hic in nonnullis Codicibus deſideratur, notantibus *Barneſio* et *Maittairio.*

Ibid. —— τέρας πολέμοιο φέροντε.] Vide *Iliad.* λ', 3, 4.

Ver.

Καὶ τότε κώνωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κλύτον· οὐρανόθεν δ᾽
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.
Πρῶτος δ᾽ Ὑψιβόας Λειχήνορα ὔτασε δουρὶ,
Ἑσσύτ᾽ ἐν προμάχοις, καὶ ἀ γαστέρα εἰς μέσον ἧπαρ·
Κάδδ᾽ ἔπεσεν πρηνὴς, ἀπαλὰς δ᾽ ἐκόνισεν ἐθείρας.
Τρωγλοδύτης δ᾽ μετ᾽ αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα·
Πῆξεν δ᾽ ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸ δ᾽ πεσόντα
Εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ᾽ ἐκ σώματος ἔπτη.
Σευτλαῖος δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον·
Ἀρτοφάγος δ᾽ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·
Ἧριπε δ᾽ πρηνὴς, ψυχὴ δ᾽ μελέων ἐξέπτη.

Et tunc culices, magnas tubas habentes,
Terribilitèr canebant belli ſtrepitum: cœlitùs autem
Jupiter Saturnius intonuit, ſignum belli mali.
Primus verò Hypſiboas Lichenorem vulneravit haſtâ,
Stantẽ int. primos-pugnatores, per ventrẽ in mediũ hepar;
Concidit a. *is* pronus, teneróſque pulvere-fœdavit capillos.
Troglodytes verò poſt ipſum jaculo-petiit Peleionem;
Infixitque in pectore validam haſtam: eum autem lapſum
Cepit atra mors; animáque ex corpore evolavit. [trum:
Seutlæus autẽ deindè occîdit, percuſſo corde, Embaſichy-
Artophagus verò Polyphonum ad ventrem percuſſit:
Cecidit autem *is* pronus; animáque è membris evolavit.

Ver. 199. Καὶ τότε κώνωπες.] *Berglerus, Præfat.* ad *Odyſſ.* Edit. *Wetſten. pag.* 15, hoc deſumptum conjicit ex *Ariſtoph. Nub. ver.* 165;

Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.

Ver. 200. ——ἐσάλπιζον.] *Al.* ἐσάλπιγξαν.
Ibid. ——οὐρανόθεν δὲ ——τέρας πολέμοιο.] Vide *Il.* ῥ′, 548.
Ver. 202. ——Ὑψιβόας.] *Qui altè vociferatur.*
Ibid. ——Λειχήνορα.] A *viris lingendis* nominatus.
Ibid. ——ὔτασε δουρὶ.] Vide *Il.* έ, 56.
Ver. 203. Ἑσσύτ᾽ ἐν.] Vide *Il.* λ′, 198; ύ, 245.
Ver. 204. Κάδδ᾽ ἔπεσεν πρηνὴς.] Vide *Il.* έ, 58; λ′, 675.
Ibid. ——ἐκόνισεν ἐθείρας.] Vide *Il.* π′, 795; φ′, 407. Similitèr apud *Horatium*;

Crines pulvere collines. *Carm. lib.* I, *Od.* xv, *ver.* 20.

Cæterùm poſt hunc verſum inſerit *Barneſius* ex duobus MSS,

Δύπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.

Sed nihil opus; quum hîc ſtatim præcedat Κάδδ᾽ ἔπεσεν. Porrò eundem verſum in uno Codice verſui 228 ſubjungi notat. In Vulgatis autem per totum Poëma non occurrit.
Ver. 205. Τρωγλοδύτης.] *Qui foramina ingreditur.* Porrò hinc Populum *Troglodytas* dictum conjicit *Barneſius.*
Ibid. ——ἀκόντισε Πηλείωνα.] Nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* cum *Accuſativo Perſonæ* jungitur vox ἀκοντίζω, ſed ſemper cum *Genitivo:* Uti et notavit *Maittairius.* Vide *Il.* ξ′, 402, 461; ό, 429, &c.
Ibid. ——Πηλείωνα.] *Pelei filium.* Vide ſuprà ad *ver.* 19.
Ver. 206. Πῆξεν δ᾽ ἐν στέρνῳ.] Vide *Il.* ό, 650. *Al.* Πεῖρε δ᾽ ἐν στέρνῳ.
Ibid. ——τὸ δ᾽ πεσόντα.] Vide *Il.* δ′, 463.
Ver. 207. Εἷλε μέλας θάνατος.] Vide *Il.* έ, 83.
Ibid. ——ψυχὴ δ᾽ ἐκ σώματος ἔπτη.] *Al.* ψυχὴ στόματος δ᾽ ἐξέπτη.
Ver. 208. Σευτλαῖος δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε ——Ἐμβασίχυτρον.] *Al.* Σευτλαῖον ——Ἐμβασίχυτρος. Poſt hunc verſum autem, in quibuſdam Codicibus, ſequuntur, notantibus *Barneſio* et *Maittairio*, alii nonnulli, qui in vulgatis Editionibus non reperiuntur; iique diversè in diverſis Codicibus diſpoſiti, et variati. Vide *Fragmenta.*
Ibid. Σευτλαῖος.] A *Betâ* nominatus. Vide ſuprà *ver.* 54, 161.
Ibid. ——κέαρ.] Nuſquam in *Iliade* et *Odyſſeâ* occurrit hæc vox, niſi in unam ſyllabam "κῆρ" contracta. Apud *Tragicos* autem legitur et κέαρ· uti ab *Henr. Stephano* in *Append. Theſ.* notatum refert *Maittairius.* Vide *Ariſtoph. Acharn. ver.* 5.
Ver. 209. Ἀρτοφάγος δ᾽ Πολύφωνον &c.] *Barneſius, antepenultimam* vocis Πολύφωνον non rectè hîc produci arbitratus, pro hoc verſu duos ſequentes ſubſtituit;

Ἀρτοφάγος Σευτλαῖον ἐνήρατο χωόμενος κῆρ,
Καὶ Πολύφωνον ἄναχτα, μέσῳ κατὰ γαστέρα τύψας.

Sed nullius Codicis auctoritate. Neque cuiquam aut Murium aut Ranarum per totum hoc Poëma tribuitur Epitheton ἄναξ. Cæterùm in uno MS tres hoſce verſus 209, 210, 211, deeſſe notat *Maittairius.*
Ibid. Ἀρτοφάγος.] Ὁ τὸν ἄρτον ἐσθίων. *Gloſſ. Edit. Venet.*
Ibid. ——Πολύφωνον.] Ὁ πολλὰς φωνὰς ἀφιείς. *Gloſſ. ibid.*
Ibid. ——κατὰ γαστέρα τύψε.] Vide *Il.* ῥ′, 313.
Ver. 210. Ἧριπε δ᾽ πρηνὴς.] Vide *Il.* έ, 58.
Ibid. ——ψυχὴ δ᾽ μελέων ἐξέπτη.] Vide *Il.* ν′, 672. Cæterùm *Barneſius* edidit, ψυχὴ μελέων δ᾽ ἐξέπτη. Ferri autem poteſt vulgata lectio, pronuntiando μελῶν.

Λιμνόχαρις δ', ὡς εἶδεν ἀποκλύμενον Πολύφωνον,
Τρωγλοδύτῃ πέτρῃ μυλοειδεῖ τρῶσεν ἐπιφθάς
Αὐχένα παρὰ μέσσον· τὸ δ' σκότος ὄσσε ἐκάλυψεν.
Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτυσκετο δεξιὸν ἧπαρ
Καὶ βάλεν, (οὐδ' ἀφάμαρτε·) καθ' ἧπαρ· ὡς δ' ἐνόησε
Κραμβοφάγος ὄχθῃσι βαθείαις ἔμπεσε φεύγων·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγεν ἐν ὕδασιν, ἤλασε δ' αὐτόν·
Κάππεσε δ', οὐκ ἀνέστησεν· ἐκάπλιζο δ' αἵματι λίμνη
Πορφυρέῃ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξετανύσθη,
Χορδῇσι λιπαρῇσί τ' ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν.
Λιμνίσιος δ' ὄχθῃσι Τυρογλύφον ἐξενάριξε.
Πτερνογλύφον δ' ἰδὼν Καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἦλθεν,
Ἥλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
Ὑδρόχαρις δέ τ' ἔπεφνε Πτερνοφάγον βασιλῆα,
Χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος, ἐγκέφαλος δὲ

Limnocharis verò, ut vidit pereuntem Polyphonũ, [tus
Troglodyten petrâ molaris-instar vulneravit prior-assecu-
Collum juxta medium; eum autem caligo oculos coöperuit.
Lichenor autem in ipsum collimavit hastam splendidam,
Et percussit, (neque aberravit,) ad hepar: ut verò animad-
Crambophagus, ripis profundis incidit fugiens: [vertit
Sed neque sic cessabat in aquis, feriit autem ipsum:
Concidit verò, non resurrexit: tingebatur autem sanguine
Purpureo, ipse verò juxta littus extensus est, [lacus
Chordis pinguibúsque provolutus intestinis.
Limnisius autem in ripis Tyroglyphum interfecit.
Pternoglyphum verò conspicatus Calaminthius in timorẽ
Saliitque in lacum fugiens, clypeo abjecto. [venit,
Hydrocharis porrò occidit Pternophagum regem,
Saxo percussum ad sinciput, cerebrum verò

Ver. 212. Τρωγλοδύτῃ πέτρῃ &c] Versum hunc et sequentes nonnullos, in MSS et Codicibus admodùm variatos, aliisque versibus confusè intermixtos notant *Barnesius* et *Maittairius*. Vide *Fragmenta*.

Ibid. —— πέτρῃ μυλοειδεῖ.] Vide *Il.* ή, 270.

Ibid. —— ἐπιφθὰς] *Al.* ἐπισάς.

Ver. 213. Αὐχένα παρὰ μέσσον.] Vide *Il.* κ', 455.

Ibid. et *ver.* 228. —— τὸ δ' σκότος.] Vide *Il.* δ', 461.

Ver. 214, 215. Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο &c] Vide *Iliad.* ν', 159, 160; ubi similis locus. Porrò notandum, Murem quendam ejusdem nominis suprà occisum memorari *ver.* 202: Undè verisimilius videtur versus hosce hujus loci proprios non esse. Ac in nonnullis Codicibus, notante *Maittairio*, ii non occurrunt. Vide ad *Fragmenta:* item infrà ad *ver.* 231.

Ver. 216. Κραμβοφάγος.] *Crambe vescens.*

Ibid. —— ὄχθῃσι.] *Barnesius* hîc edidit δίνῃσι· Et in versu sequente, pro αὐτὸν, edidit ἐχθρόν. Sed utrumque sine ullius Codicis auctoritate.

Ver. 217. —— ἀπέληγεν ἐν ὕδασιν.] *Al.* ἀπέφυγεν ἐν ὕδασιν. *Al.* ἀπέληγε μάχης· ut *Iliad.* ή, 263; λ', 255.

Ver. 218. Κάππεσε δ', οὐκ ἀνέστησεν.] *Barnesius* ex conjecturâ edidit Κάδδ' ἔπεσ', οὐδ' ἀνέστησεν. Evitari autem potest Asyndeton hoc, legendo solummodò (quod ad Vulgatos proximum est,) Κάππεσε δ', οὐδ' ἀνέστησε. Porrò vocem ἀνέστησε interpretatur *Gloss. Edit. Venet.* ἀνέση. Vide *Eurip. Hippolyt. ver.* 470, 823. In nonnullis verò hîc editum est ἀνέπνευσεν.

Ver. 218, 219. —— αἵματι —— Πορφυρέῃ.] Vide *Il.* ρ', 360, 361.

Ver. 219. —— ἐξετανύσθη.] Vide *Il.* ή, 271.

Ver. 220. —— λιπαρῇσί τ'.] *Al.* λιπαρῇσιν.

Ibid. —— ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν.] Ἐπικυλινδόμενος σπλαγχνίοις. *Gloss. MS.* In *Iliade* et *Odysseâ* vox λαγὼν non occurrit.

Ver. 221. Λιμνίσιος δ' ὄχθῃσι Τυρογλύφον.] *Barnesius*, quoniam vox τυρὸς *priorem* producit, ex tribus MSS hîc edidit Τυροφάγον δ' αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθαις. Ut scilicèt de *Crambophago* adhuc loqui intelligatur Poëta. Atqui ad Prosodiam rectè se haberet vox Τυρογλύφον, si pro ὄχθῃσι legeretur solummodò ὄχθαις.

Ibid. Λιμνίσιος.] *Palustris.* In nonnullis scribitur Λιμνήσιος. Quæ si vera lectio, syllabæ duæ postremæ in unam contrahendæ sunt. Vide infrà ad *ver.* 232.

Ver. 222. Πτερνογλύφον.] *Qui pernas excavat.* Cæterùm *Barnesius* edidit Πτερνοφάγον· Quòd scilicèt Poëta infrà *ver.* 224, " Πτερνοφάγον βασιλῆα eundem vocet." Atqui non videtur necessarium, ut de eodem ibi loqui intelligatur Poëta.

Ibid. —— Καλαμίνθιος.] *A Calaminthâ nominatus.*

Ibid. —— εἰς φόβον] *Al.* εἰς βάθος.

Ver. 223. —— τὴν ἀσπίδα ῥίψας.] Similitèr apud *Aristotelem*, citante *Maittairio*; Ὁ ῥίψας τὴν ἀσπίδα, ἀφὼ δειλίαν. *Ethic. Nicom. lib.* V, *cap.* 4. Et apud *Horatium*;

—————— relictâ non benè parmulâ. *Carm. lib.* II, *Od* vii, *ver.* 10.

Ver. 224. Ὑδρόχαρις] *Aquâ gaudens.* Cæterùm pro hoc versu, in nonnullis Codicibus (notante *Maittairio*,) legitur alius, qui in vulgatis Editionibus nullibi occurrit. Vide *Fragmenta.*

Ibid. —— Πτερνοφάγον.] *Qui pernas edit.*

Ver. 225. Χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος.] Vide *Il.* έ, 582, 586.

Ibid. —— ἐγκέφαλος ὃ Ἐκ ῥινῶν ἔσαξε.] Vide *Il.* ρ', 297.

Ἐκ ῥινῶν ἕσταζε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
Ἔγχει ἐπαΐξας· τὸ δ' σκότῳ ὄσσε ἐκάλυψε.
Πρασσοφάγος δ' ἐσιδών, ποδὸς εἵλκυσε Κνισσοδιώκτην,
Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.
Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων περὶ τεθνειώτων,
Καὶ βάλε Πηλέσιον κατὰ νηδύς εἰς μέσον ἧπαρ,
Πίπτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' ἀΐδόσδε βεβήκει.
Πηλοβάτης δ' ἐσιδών, πηλῷ ὁράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, κὴ ἐξετύφλα παρὰ μικρόν·
Θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος, ἑλὼν δέ γε χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον ἀχθος ἀρούρης,
Τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γνύσα, πᾶσα δ' ἐκλάσθη
Κνήμη δεξιτερὴ, πέσε δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσι·
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, κὴ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν·
Τύψε μέσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα, πᾶς δέ οἱ εἴσω

Ex naribus ſtillabat; fœdabatur autem ſanguine terra.
Lichopinax autem occidit eximium Borborocœtem,
Haſtâ adortus: eum verò caligo oculos coöperuit.
Praſſophagus autem intuitus, pede traxit Chriſſodiocten,
In lacu verò ſuffocavit, prehenſo manu tendine.
Pſicharpax autem pugnabat ſociis de mortuis,
Et percuſſit Peluſium per ventrem in medium hepar;
Cecidit verò *is* ante ipſum, animáque ad Orcum ivit.
Pelobates autem conſpicatus, luti pugillum jecit in ipſum,
Et frontem illevit, et excæcabat propemodúm:
Iratus eſt autem proindè ille: ubi cepiſſet verò manu forti
Jacentem in campo lapidem gravem, pondus terræ,
Eo percuſſit Pelobaten ſub genua; tota autem fracta eſt
Tibia dextra; cecidit verò *is* ſupinus in pulveribus:
Craugaſides autem vindicabat, et rurſus ibat in ipſum;
Percuſſit mediū verò ipsū per ventrē; totus autem ei intrò

Ver. 226. ——παλάσσετο δ' αἵματι.] Vide *Il.* έ, 100.

Ver. 227. Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην.] In Fragmento quodam hujus libelli legitur, notante *Henrico Stephano*, Λειχοπίνακα δ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης. Atque ita in tribus MSS ſcribi notat *Barneſius*, niſi quòd unus pro Βορβοροκοίτης habeat Ἐμβασίχυτρον.

Ibid. ——Βορβοροκοίτην.] *Qui in luto cubat.*

Ver. 228. Ἔγχει ἐπαΐξας.] Vide *Il.* ν', 546.

Ver. 229. Πρασσοφάγος δ' ἐσιδών.] *Al.* Πρασσαῖος δ' ἐπιδών.

Ibid. Πρασσοφάγος.] *Qui Porro veſcitur.*

Ibid. ——εἵλκυσε.] Corripitur hîc hujus vocis *media*, quæ producitur *Iliad.* ρ', 558. Corripitur et apud *Anthologiam*, loco ſuprà ad *ver.* 46 citato.

Ibid. ——Κνισσοδιώκτην.] *Nidorum conſectatorem.* Cæterùm in Codicibus plurimis legitur hîc (notantibus *Barneſio* et *Maittairio*,) νεκρὸν ἐόντα. Sed parùm aptè congruit hæc lectio cum ſequentibus Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε &c: niſi ibi pro ἀπέπνιξε legatur, cum MS uno apud *Maittairium*, ἀπέθηκε.

Ver. 230. ——τένοντα.] *Gloſſ. Edit. Venet.* exponit, τὸ τράχηλον.

Ver. 231. Ψιχάρπαξ.] Idem hoc nomen ac Muris aquâ ſubmerſi ſuprà *ver.* 24, 98. Quod in tam exiguo Poëmate minùs videtur accuratum.

Ibid. ——ἤμυν' ἑτάρων περὶ τεθνειώτων.] *Al.* ἑτάρῳ περὶ τεθνειῶτι. *Al.* ἤμυνεν ἑταίρων τεθνειώτων.

Ver. 232. Καὶ βάλε Πηλέσιον κατὰ νηδύς εἰς μέσον ἧπαρ.] Ita vulgati. Quæ ſi vera ſit lectio, ſyllabæ σιον, in voce Πηλέσιον, in unam contrahendæ ſunt. Codices autem plerique, notantibus *Barneſio* et *Maittairio*, hîc legunt, Καὶ βάλε Πρασσαῖον, μήπω γαίης ἐπιβάντα. Atqui *Praſſæi* poſteà meminit Poëta *ver.* 251. Cæterùm *Barneſius* ex conjecturâ edidit, Καὶ βάλε Πρασσοφάγον κατὰ νηδύς &c.

Ibid. ——Πηλέσιον.] A *Luto* nominatus. Vide ſuprà ad *ver.* 19.

Ibid. ——μέσον ἧπαρ.] Vide *Il.* ώ, 212.

Ver. 233. ——ψυχὴ δ' ἀΐδόσδε βεβήκει.] Vide *Il.* π', 856; χ', 362. Cæterùm in uno MS (notante *Maittairio*,) verſus hic alitèr legitur. Vide *Fragmenta*.

Ver. 234, 238. Πηλοβάτης —— Πηλοβάτην.] *Qui Lutum ingreditur.* *Al.* Κραμβοβάτης —— Κραμβοβάτην.

Ver. 234. ——ὁράκα.] Χειρόβολον. *Gloſſ. Edit. Venet.*

Ver. 235. ——ἔχρισε.] *Al.* ἔπληξε.

Ver. 236. Θυμώθη.] *Al.* Ὠργίσθη. Neutra vox in *Iliade* aut *Odyſſeâ* occurrit.

Ibid. ——ἑλὼν δέ γε χειρὶ παχείῃ Κείμενον &c.] Vide *Il.* ή, 264, 265, 266.

Ver. 237. —— πεδίῳ.] *Al.* γαίῃ.

Ibid. ——ὄβριμον ἀχθος ἀρούρης.] Vide *Odyſſ.* ί, 233; et ύ, 279.

Ver. 238. —— πᾶσα δ' ἐκλάσθη.] *Al.* πᾶσα δ' ἐάγη. Ac ſemel quidem occurrit apud *Homerum* vox ἐάγη penultimâ productâ, *Iliad.* λ', 558; alibi ſemper corripit: *Iliad.* γ', 367; ν', 162; ρ', 607; *Odyſſ.* κ', 560; λ', 65. Niſi fortè hiſce in locis vocales ἐά in unum coaleſcant.

Ver. 239 Κνήμη δεξιτερὴ.] Vide *Il.* δ', 519.

Ibid. ——πέσε δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσι.] Vide *Il.* ό, 434.

Ver. 240. Κραυγασίδης.] *Vociferator.*

Ibid. —— αὖθις.] *Al.* ἔτι.

Ver. 241. Τύψε μέσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα.] Inuſitata admodùm hæc particulæ ἧ tranſpoſitio: Cujus et aliud exemplum occurrit ſuprà *ver.* 21. Codices autem nonnulli hîc habent, Τύψε δέ οἱ μέσην κατὰ γαστέρα.

Ibid.

Ὀξύχοιο δῦνε, χαμαὶ δ' ἔκχυτο ἅπαντα
Ἔγκατ' ἐφελκομένην ὑπὸ δέρατι χειρὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ', ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,
Σκάζων ἐκ πολέμοιο ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
Ἥλατο δ' ἐς τάφρον, ὅππως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον·
Ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνλιο ἥλατο φεύγων.
Τρωξάρτης δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνοον προπεσόντα,
Καί οἱ ἐπέδραμεν αὖθις, ἀπηκτάμενος μενεαίνων·
Πραοσαΐος δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνοον προπεσόντα,
Ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Οὐδ' ἔρρηξε σάκος, ἔστη δ' αὐτῇ ἔγχεος ἀκωκή.
Ἦν δέ τις ἐν μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων,
Ἀγχέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,
Ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρηι φέριν, κρατερὸς Μεριδάρπαξ,
Ὃς μούνος ἐν μύεσσιν ἀριζήλως μάχεσκε·
Στῆ δὲ παρὰ λίμνλιο γαυρούμενος, οἷος ἀπ' ἄλλων,

Acutus juncus immergebatur, humique effundebantur
Inteſtina attracto ab haſtâ manu craſsâ. [omnia
Sitophagus autem, ut vidit in ripis fluminis,
Claudicans ex bello recedebat; affligebatur verò gravitér:
Saliitque in foſſam, ut effugeret grave exitium.
Troxartes autē percuſſit Phyſignathū ad pedē extremū;
Citò verò *is* angore-correptus in lacum ſaliit fugiens.
Troxartes autem, ut vidit adhuc ſemianimem prolapſum,
Et ei irruit rursùs, occidere cupiens:
Praſſæus verò, ut vidit adhuc ſemianimem prolapſum,
Ivit per primos-pugnatores, et jaculatus eſt acuto junco;
Neque fregit ſcutum, ſiſtebatur autem ibidem haſtæ cuſpis.
Erat autem quidam inter Mures juvenis puer egregius præ
Cominùs-pugnans, charus filius eximii Artepibuli, [aliis,
Princeps, ipſum Martem repræſentans, ſtrenuus Meridar-
Qui ſolus inter Mures præſtabat pugnando: [pax,
Stetit autem ad lacum gloriabundus, ſeorsùm ab aliis;

Ibid. —— πᾶς δέ οἱ εἶσω.] *Al.* πᾶς δέ τε εἶσω· et πᾶσα ἧ εἶσω. Vide et *Il.* π', 340; φ', 117, 118.
Ver. 242. —— δῦνε.] *Al.* ἔδυνε.
Ibid. —— χαμαὶ δ' ἔκχυτο ἅπαντα Ἔγκατ'.] Vide *Il.* δ', 525, 526.
Ibid. —— ἔκχυτο.] *Al.* ἐκέχυτο.
Ver. 243. —— χειρὶ παχείῃ.] Vide *Il.* γ', 376.
Ver. 244. Σιτοφάγος.] *Qui panem edit.* *Al.* Τραγλοδύτης.
Ver. 245. Σκάζων ἐκ πολέμοιο.] Vide *Il.* λ', 810.
Ibid. —— ἀνεχάζετο.] Vide *Il.* λ', 461.
Ibid. —— τείρετο δ' αἰνῶς.] Vide *Il.* ε', 352.
Ver. 246. —— τάφρον.] *Al.* τάφρες.
Ibid. —— ὅππως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.] Vide *Il.* ξ', 507.
Ver. 247, 253. Τρωξάρτης δ' &c.] Verſus hoſce ſeptem in *Demetrii Zeni* Verſione omiſſos notat *Maittairius.*
Ibid. —— πόδα ἄκρον.] *Al.* ποδὸς ἄκρον.
Ver. 248. —— ἐς λίμνλιο ἥλατο.] *Barneſius* ex conjecturâ edidit λίμνλιο εἰσήλατο. Sed nihil opus. Cæterùm in quibuſdam Codicibus, notante *Maittairio,* totus hic verſus alitèr legitur. Vide *Fragmenta.*
Ver. 249, 250. Τρωξάρτης δ', &c.] Verſus hoſce duos (quorum prior repetitur ferè infrà *ver.* 251,) in tribus Codicibus deeſſe notat *Maittairius.*
Ibid. Τρωξάρτης δ', ὡς εἶδεν.] Vide ad *Il.* ο', 484; π', 818.
Ibid. et 251. —— ἡμίπνοον.] Nuſquam in *Iliade* et *Odyſſeâ* occurrit hæc vox.
Ver. 250. —— ἀπηκτάμενος μενεαίνων.] Vide *Il.* γ', 379; υ', 165.
Ver. 251. Πραοσαΐος.] A *Porro* nominatus.
Ver. 252. Ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισε.] Vide *Il.* δ', 495, 496.
Ver. 253. Οὐδ' ἔρρηξε σάκος.] Vide *Il.* γ', 348; υ', 267, 268.
Ibid. —— ἔστη δ' αὐτῇ ἔγχεος ἀκωκή.] Vide *Il.* η', 248; λ', 253; υ', 272.
Ver. 254. Ἦν δέ τις ἐν μύεσσι.] Vide ad *Il.* ε', 9. *Barneſius* et hîc et infrà *ver.* 257, ex conjecturâ edidit εἰνὶ μύεσσι· Vide ſuprà ad *ver.* 97. Cæterùm totus hic locus ab hoc verſu ad *ver.* 260, in MSS et Codicibus (notante *Maittairio,*) variè admodùm legitur, mutato verſuum ordine, aliiſque verſibus, qui in Vulgatis non reperiuntur, confusè inſertis. Vide *Fragmenta.*
Ibid. —— νέος παῖς.] Vide *Odyſſ.* δ', 665.
Ver. 255. —— φίλος υἱὸς.] Vide *Odyſſ.* ρ', 3; ω', 150.
Ibid. —— Ἀρτεπιβούλου.] *Qui pani inſidiatur.*
Ver. 256. Ὄρχαμος.] Abſolutè hîc uſurpatur hæc vox, quæ in *Iliade* et *Odyſſeâ* nuſquam ſine *Genitivo* adjuncto occurrit. Uti notavit *Maittairius.*
Ibid. —— Ἄρηι φέριν.] *Maittairius Accuſativum* Ἄρη rariùs occurrere notat. Ac in *Iliade* quidem et *Odyſſeâ* non reperitur.
Ibid. —— Μεριδάρπαξ.] Ὁ τὰς μηρίδας ἁρπάζων. *Gloſſ.* MS apud *Maittairium.*
Ver. 257. —— ἐν μύεσσιν ἀριζήλως μάχεσκε.] Vide *Il.* π', 551.
Ver. 258. —— γαυρούμενος.] Nuſquam in *Iliade* et *Odyſſeâ* occurrit hæc vox.
Ibid. —— οἷος ἀπ' ἄλλων.] Vide *Odyſſ.* ι', 192.

Ver.

Στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων.
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων·
Κινήσας δὲ κάρη, τοιηνδ' ἐφθέγξατο φωνήν·
Ὤ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδάρπαξ καλὰ λίμνῃσι
Ἐνναίριον βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμοκλονον, ἠδὲ καὶ Ἄρην,
Οἵ μιν ἀποσχήσουσι μάχης, κρατερόν περ ἐόντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, θέμις ἐστίν, οὔτε Ἄρηϊ,
Ἰχύσῃ βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἤ τὸ σὸν ὅπλον
Κινείσθω μέγα Τιτανοκλόνον, ὀξυμοεργὸν,
Ὤ Τιτᾶνας πέφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων,

Jactabat verò depopulaturum-se Ranarum genus pugnaciū.
Et jam perfeciſſet, quippè magnum ei robur erat;
Niſi citò animadvertiſſet pater hominúmque deorúmque:
Atque tunc pereuntes Ranas miſeratus eſt Saturnius;
Motóque capite, talem locutus eſt exclamationem;
" Papæ, profectò magnum opus oculis video!
" Non parùm me perculit Meridarpax ad lacum,
" Trucidare Ranas interminans: ſed citiſſimè
" Palladem mittamus tumultuosā, atque etiam Martem;
" Qui ipſum arcebunt à pugnâ, ſtrenuus licèt ſit. [ne;
Sic utiq; dixit Saturnius: Mars autē reſpondebat ſermo-
" Neque ſanè Palladis, Saturnie, vis, neque Martis,
" Valebit ad Ranis avertendum grave exitium:
" Sed age omnes eamus auxiliatores, vel tuum telum
" Moveatur magnum, Titanum-peſtis, mirificum,
" Quo Titanas occîdiſti, egregios præ omnibus,

Ver. 259. Στεῦτο δὲ.] Vide *Iliad.* Φ′, 455; *Odyſſ.* λ′, 583.
Ver. 260. Καί νύ κεν ἐξετέλεσσεν.] Vide *Odyſſ.* λ′, 316.
Ver. 261. Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ &c.] Idem verſus, *Il.* Ϟ′, 132.
Ver. 263. Κινήσας δὲ κάρη.] Vide *Il.* ρ′, 442.
Ibid. ——τοιηνδ' ἐφθέγξατο φωνήν.] " Phraſis," inquit *Berglerus, Præfat. ad Odyſſ. Edit. Wetſten. pag.* 15, " vix uſitata Homero." Vide et ſuprà ad *ver.* 12
Ver. 264. ——ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν.] *Al* θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν· Ut *Iliad.* ν′, 99; ό, 286; ύ, 344; Φ′, 54; ubi totus hic verſus occurrit. Vide et *Odyſſ.* ώ, 425.
Ver. 265. Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε.] Nuſquam in *Iliade* et *Odyſſeâ* (notante *Maittairio*) hoc ſenſu uſurpatur vox πλήσσω· ſed ſemper, *percutio, ferio,* ſignificat. Fortaſsè legendum hîc ἔκπληξε.
Ibid. ——Μεριδάρπαξ.] *Barneſius*, quoniam vox hæc *antepenultimam* corripit ſuprà *ver.* 256, edidit hîc Μεριδδάρπαξ. Cæterùm verſus hic et ſequens (notantibus *Barneſio* et *Maittairio,*) in MSS et Codicibus variè leguntur; ſed aut ad Senſum, aut ad Metrum, minùs accuratè in omnibus. Vide *Fragmenta.*
Ver. 266. Ἐνναίριον βατράχους βλεμεαίνων.] Nuſquam in *Iliade* reperitur vox βλεμεαίνω cum *Infinitivo* conjuncta, uti hoc in loco. Vide *Il.* Ϟ′, 337; ί, 237; μ′, 42; ρ′, 22, 135; ύ, 36. In *Odyſſeâ* vox non occurrit.
Ver. 267. Παλλάδα πέμψωμεν.] Uſurpatur hîc vox Παλλὰς ſine voce Ἀθήνη, aut Ἀθηναίη, adjunctâ: Cujuſmodi exemplum in *Iliade* et *Odyſſeâ,* (notante *Berglero, Præfat. Odyſſ. Edit. Wetſt.* p. 15,) non occurrit.
Ibid. ——πολεμοκλονον.] Idem epitheton *Minervæ* tribuitur apud *Orpheum, Hymn. Minerv. ver.* 2; et apud *Anacreontem, Od.* LIII, εἰς ῥόδον, *ver.* 870. In *Iliade* autem et *Odyſſeâ* vox non occurrit.
Ibid. ——ἠδὲ καὶ Ἄρηϊ.] *Al.* ἠέ καὶ Ἄρηϊ, et ἢ καὶ Ἄρηα.
Ver. 268. ——ἀποσχήσουσι.] *Al.* ἐπισχήσουσι. Cæterùm *Barneſius* edidit ἀποσχήσωσι.
Ibid. ——κρατερόν περ ἐόντα.] Vide *Il.* ό, 164.
Ver. 269. ——ἀπαμείβετο μύθῳ.] Vide *Il.* ώ, 200. *Al.* ἀπαμείβετο μῦθον.
Ver. 270. Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης.] *Al.* Οὐ γὰρ Ἀθηναίης.
Ibid. ——ὅτε Ἄρηϊ.] *Al.* ὅτε γ' Ἄρηϊ.
Ver. 271. Ἰχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.] Nuſquam in *Iliade* et *Odyſſeâ* reperitur verbum ἰχύω, notante *Maittairio*; ut neque ἀρήγω cum *Accuſativo.* In uno autem MS hîc legitur ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον. Vide *Il.* σ′, 129.
Ver. 272. ——ἀρηγόνες.] *Al.* ἀρήγειν. *Al.* ἀμυνέμεν.
Ibid. ——τὸ σὸν ὅπλον.] Vocem ὅπλον in numero ſingulari ſemel tantùm alibi in *Homero* (*Odyſſ.* Φ′, 390,) occurrere notat *Maittairius.* Occurrit autem et *Odyſſ.* ξ′, 346; ſed utrobique ſenſu alio prorsùs quàm hoc loco. At apud *Orpheum,* notante itidem *Maittairio,* eodem ipſo ſenſu uſurpatur. Vide infrà ad *ver.* 278.
Ver. 273, 274, 275. Κινείσθω &c.] Verſus hi tres in quibuſdam Codicibus, (notantibus *Barneſio* et *Maittairio,*) alitèr leguntur: Sed parùm accuratè. Vide *Fragmenta.*
Ibid. ——ὀξυμοεργὸν.] Vide *Il.* ί, 403; χ′, 418.
Ver. 274. Ὤ Τιτᾶνας &c.] Obſervat *Maittairius, Homerum* Titanum bellum adverſus Jovem alibi diſertis verbis non memorâſſe; nonnihil ſolummodò de eo innuiſſe *Il.* ά, 399. Vide et *Il.* ξ′, 279; Hymn. in *Apollinem,* 335. Apud *Heſiodum* autem, notante itidem *Maittairio,* prælium hoc deſcribitur, *Theogon. ver.* 666 &c.

Ἐγκέλαδόν τ' ἐπίδησας, ἰὸν ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν·
Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον,
Αὖτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, δειμαλέον Διὸς ὅπλον,
Ἧκ' ἐπιδινήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπλατο χειρὸς ἄνακτος·
Πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Ἵετο πορθῆσαι βατράχων γένος αἰχμητάων·
Εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε Κρονίων,
Ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγὸς αὐθὶς ἔπεμψεν.
Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
Λοξοβάται, στρεβλοὶ, ψαλιδόσμοι, ὀστρακόδερμοι,
Ὀσοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀπηλίβοντες ἐν ὤμοις,
Βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,

" Enceladúmq; ligâſti, et fera genera Gigantum. [men:
Sic utique dixit: Saturnius autē jaculatus eſt ardens ful-
Primùm quidem intonuit, magnúmq; concuſſit Olympū;
At deindè fulmen, terribile Jovis telum, [regis:
Miſit contortum; illud autem proindè evolavit è manu
Omnes quidem terruit jaculatus Ranáſque Muréſque.
Sed neque ſic ceſſabat Murium exercitus, ſed adhuc magis
Cupiebat depopulatum ire Ranarum genus pugnacium;
Niſi ab Olympo Ranas miſeratus fuiſſet Saturnius,
Qui ſanè tunc Ranis auxiliatores ſtatim miſit. [ungulis,
Venerunt autem ex-improviſo tergis-incudū-inſtar, curvis
Obliquè gradientes, tortuoſi, forcipibus-circa-ora, pellibus-
Oſſei-naturâ, lati-dorſo, renitentes in humeris, [teſtaceis,
Vari, manibus extenſis, à pectoribus intuentes,

Ibid. ——πέφνες.] *Barneſius* edidit ἔπεφνες.
Ibid. ——ἔξοχα πάντων.] Vide *Il.* ξ', 257.
Ver. 275. Ἐγκέλαδόν τ' ἐπίδησας &c.]

Ætna, Gigantæos nunquam tacitura triumphos;
Enceladi buſtum, qui ſaucia membra revinctus,
Spirat inexhauſtum &c. *Claud. de Rapt. Proſerp. lib.* I, 155.

Vide et *Virgil. Æn.* III, 578.
Ibid. ——ἄγρια φῦλα γιγάντων.] Vide *Odyſſ.* ή, 206, *Al.* εὐρέα φῦλα.
Ver. 276. ——Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.] Vide *Odyſſ.* ώ, 538. Porrò *Gloſſ. Edit. Venet.* vocem ψολόεντα exponit καυσικόν.
Ver. 277. ——ἐβρόντησε &c.] Vide *Il.* Ϟ', 133.
Ibid. ——μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.] Vide *Il.* ά, 530.
Ver. 278. ——δειμαλέον Διὸς ὅπλον.] Similitèr *Orpheus* fulmen appellat Πτηνὸν ὅπλον δεινόν· *Hymn.* Κεραυνίῳ Διὸς, *ver.* 8. Vide ſuprà ad *ver.* 272. Cæterùm nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* reperitur vox δειμαλέος. Porrò verſum hunc et ſequentes duos in *Demetrii Zeni* Verſione abeſſe notat *Maittairius.*
Ver. 279. Ἧκ' ἐπιδινήσας.] Vide *Il.* ή, 269; *Od.* ί, 538.
Ibid. ——ἔπλατο χειρός.] Vide *Odyſſ.* ώ, 533.
Ver. 280. ——ἐφόβησε.] Vide *Il.* λ', 406. Cæterùm in Codicibus pleriſque verſus hic, notante *Maittairio,* corruptè admodùm legitur. Vide *Fragmenta.*
Ver. 281. Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε.] Vide *Il.* ή, 263; λ', 255.
Ibid. ——ἀλλ' ἔτι μᾶλλον.] Vide *Il.* ί, 674; φ', 305.
Ver. 282. Ἵετο.] *Al.* ἔπλετο, et ἔλπετο. Vide et *Il.* ν', 424.
Ver. 283. ——ἐλέησε.] *Al.* ὤρτειρε· ut ſuprà *ver.* 262.
Ver. 284. Ὅς ῥα τότε βατράχοισιν.] *Al.* Ὅσις τοῖς βατράχοισιν. *Al.* Ὅσις φθειρομένοισιν.
Ibid. ——τότε.] *Al.* τότ' ἐν.
Ver. 285. ——νωτάκμονες.] Edit. *Venet.* apud *Maittair.* habet νωτάκρονες· et Gloſſ. ibidem exponit, ἔχοντες νῶτα τὰ ἐν ἄκρῳ.
Ibid. ——ἀγκυλοχῆλαι.] *Barneſius* inter varias lectiones rettulit ἀγκυλοχεῖλαι. Vide *Iliad.* π', 428; *Odyſſ.* χ', 302.
Ver. 286. Λοξοβάται.] Λοξοπεριπάτητοι, πλαγίως βαίνοντες. *Gloſſ. MS.*
Ibid. ——ψαλιδόσμοι.] *Barneſius, H Stephanus,* Verſionéſque plurimæ interpretantur, " *habentes forficulas in ore:*" Verſio *Wetſteniana,* " *habentes cortices in ore.*" Porrò in unâ Verſione reddi notat *Maittairius,* " *forcipibus curvis circa ora:*" quam interpretationem ferè ſecutus ſum.
Ibid. ——ὀστρακόδερμοι.] Vide *Ariſtot. Hiſt. Animal. lib* IV, *cap.* 4.
Ver. 287. Ὀσοφυεῖς.] Ὀσία ἐνδεδυμένοι. *Gloſſ. MS.* Φύοντες ὀσᾶ. *Gloſſ. Edit. Venet.*
Ibid. ——ἀπηλίβοντες.] Vide *Odyſſ.* γ', 408.
Ver. 288. Βλαισοὶ.] *Al.* Βλαισοὶ, et Βλεσσοί. Porrò Gloſſemata MSS exponunt, στρεβλοὶ, λοξὰ βλέποντες· Etymolog. autem à *Maittairio* citatum, vocem βλαισὸς interpretatur, ὁ τὸς πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διεσταλμένος. Ita apud *Plinium*; " Cancris —— pedes octoni, omnes in obliquum flexi." *Nat. Hiſt. lib.* IX, *cap.* 31. Vide infrà ad *ver.* 289.
Ibid. ——χειροτένοντες.] Gloſſ. MS exponit μακρόχειρες. Gloſſ. Edit. *Venet.* τὰς χεῖρας ἐκτείνοντες.
Ibid. ——ἐσορῶντες.] *Al.* ὁρῶντες.

Ver.

Ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες· (οἱ δὲ καλεῦν)
Καρκίνοι) οἵ ῥα μυῶν ὄρας σομάτεσσιν ἔκοπτον,
Ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι·
Οὓς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ὑπέμειναν,
Ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύετο δ' ἠλιος ἤδη,
Καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

Octipedes, bicipites, intractabiles: (illi autem vocantur Cancri:) qui utique Murium caudas oribus præcidebant, Atque pedes et manus; refringebantur verò lanceæ: Quos et reformidârunt miseri Mures, neque sustinuerunt; In fugam autem converterunt-se. Occidebat verò sol jam, Et belli actio unius-diei perfecta est.

Ver. 289. Ὀκτάποδες.] Similitèr apud *Nicandrum*, notante *Maittairio*; "ὀκταπόδην ——— Καρκίνον" *Theriac. ver.* 605, 606: Et apud *Ovidium*; "Octipedis ——— Cancri." *Fast. lib.* I, *ver.* 313.

Ibid. ——δικάρηνοι.] Ἔχουσιν (οἱ Καρκίνοι) κεραίας δύο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μεγάλας καὶ τραχείας. *Aristot. de Hist. Animal. lib.* IV, *cap.* 2. Atque indè bicipites à Poëtâ hîc dictos conjicit *Maittairius*. At potiùs indè legendum hîc conjecerim δικέραιοι.

Ibid. ——ἀχειρέες.] Glossemata exponunt πολύχειροι sive πολύχειρες. Nonnulli interpretantur, "*manibus carentes.*" Sed hoc repugnat præcedenti χειροτένοντες, *ver.* 288, si quidem vocem istam rectè ibi exponunt Glossemata. Alii hoc in loco vertunt, "*manibus qui capi nequeant.*" Quam interpretationem ferè secutus sum.

Ver. 290, 291. ——ἔκοπτον, Ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας.] Vide *Odyss.* χ', 477.

Ver. 291. ——ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.] Vide *Il.* γ', 348.

Ver. 292. Οὓς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες.] Vide *Il.* ά, 406. *Al.* Τὸς δὲ ὑπέδδεισαν πάντες μύες.

Ibid. ——οὐδ' ὑπέμειναν.] Vide *Il.* π', 814. *Al.* οὐδ' ἔτ' ἔμειναν.

Ver. 293. Ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο.] Vide *Il.* Θ', 157.

Ibid. ——ἐδύετο.] *Al.* δύσατο, et ἐδύσετο· Undè *Barnesius* edidit ἐδύσετο.

Ibid. ——ἠλιος.] *Eustathius* ad *Il.* ά, 605, à Veteribus obsservatum notat, vocem ἠλιος apud *Homerum* semel tantùm (vide *Odyss.* Θ', 271,) occurrere; semper alibi ἠέλιος legi. Undè Veteres istos Batrachomyomachiam genuinam non agnovisse colligit *Berglerus*, *Præfat.* ad *Odyss. pag.* 15; quòd alioqui non *semel tantùm* usurpatam hanc vocem, sed, *bis*, fuissent dicturi.

Ver. 294. ——πολέμου τελετὴ.] Gloss. MSS vocem τελετὴ hîc exponunt τελείωσις, τὸ τέλος. Quo sensu hanc vocem usurpatam se nondum reperîsse notat *Maittairius*; neque cum sequente ἐξετελέσθη satis aptè convenire videtur ista interpretatio. Cæterùm Gloss. Edit. *Venet.* exponit ἡ ἐνέργεια.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι, Ἀπόλλωνος Ἑκάτοιο,
Ὅντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα,
Καί ῥα γ' ἀναΐσσουσιν ἐπιχθόνα ἐρχομένοιο
Πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνῃ.
Λητὼ δ' οἴη μίμνε παρὰ Διῒ τερπικεραύνῳ,
Ἧ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε, καὶ ἐκλήϊσε φαρέτρην,
Καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
Τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο,
Παστάλῃ ἐν χρυσείῃ· τὴ δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα·
Τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ,
Δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
Ἕσθεν καθίζουσιν· χαίρῃ δέ τε πότνια Λητὼ,
Οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοί, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

HYMNUS IN APOLLINEM.

MEmor·ero, neque obliviſcar, Apollinis longè jaculantis, [euntem,
Quem ſcilicèt dii per domum Jovis metuunt
Et ſanè aſſurgunt propè advenienti
Omnes à ſedibus, quandò præclaros arcus tendit.
Latona autem ſola manebat apud Jovẽ fulmine-gaudentẽ,
Quæ utique arcum relaxavit, et occluſit pharetram,
Et ei à fortibus humeris manibus ſumptum
Arcum, ſuſpendit ad columnam patris ſui,
Paxillo ex aureo; ipſum verò in ſoliũ collocavit ducens:
Ei autem proindè nectar dedit pater poculo aureo,
Salutans charum filium: poſteà verò dii alii
Ibi ſedent: gaudet autem et veneranda Latona,
Quòd arcitenentem et fortem filium peperit. [ros,
Salve, ô beata Latona, quoniam peperiſti præclaros libe-
Apollinémque regem, et Dianam ſagittis-gaudentem;

Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα.] Hymnus hîc, uti et notat *Barneſius*, *Homero* diſertè tribuitur apud *Thucydidem*, *lib.* III, ubi plures verſus hinc citantur; (vide infrà *ver.* 146, 165:) Et apud Auctorem Certaminis *Homeri* et *Heſiodi*, haud longè à fine; Ἐνδιατρίψας δὲ [Ὅμηρος] τῇ πόλει (Ἄργει) χρόνον τινὰ, διέπλευσεν εἰς Δῆλον, εἰς τὴν πανήγυριν· καὶ ραψῳδὴς ἐπὶ τοῦ κερατινοῦ βωμοῦ, λέγει Ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχὴ, "Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος Ἑκάτοιο." Ῥηθέντος δὲ τοῦ Ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν ἐποιήσαντο· Δήλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα, ἀνέθηκαν τῷ τοῦ Ἀρτέμιδος ἱερῷ. Porrò *Stephanus* περὶ πόλεων, ad vocem Τδυμησσὸς. Hymnum hunc *Homericum* agnoſcit. Et *Lucianus Homero* tribuiſſe videtur, loco infrà ad *ver.* 536 adducto: In eandémque ſententiam, *Thucydidis* auctoritate freti, conceſſiſſe videntur *Caſaubonus* in annotationibus ad *Strabonem*, *Geograph. lib.* I, *pag.* 53, *al.* 30; et *Berglerus* in *Præfatione* ad *Odyſſeæ* Editionem *Wetſtenianam*, *pag.* 2. Apud *Scholiaſtem* autem in *Pindar. Nemeor. Od.* II, *ver.* 1, (quem hîc citat *Barneſius*,) *Cinætho* cuidam hoc Poëma tribuitur. Et *Athenæus*, *Homerine* ſit, in dubium vocat; Καὶ Ὁμήρου δὲ, inquit, ἤ τινος τῶν Ὁμηριδῶν, ἐν τοῖς εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνοις &c; deindéque verſum 514 hujus Hymni adducit: *Lib.* I, *cap.* 19. Cæterùm obſervandum, Auctorem hujus Hymni (quiſquis fuerit,) *Iliadem* et *Odyſſeam* perpetuò imitatum eſſe, phraſéſque multas et Hemiſtichia, necnon et verſus integros indè deſumpſiſſe; uti propriis in locis notavi.

Ver. 1. ——Ἀπόλλωνος Ἑκάτοιο.] Vide *Iliad.* ή, 83; ύ, 295.

Ver. 3. Καί ῥά γ' ἀναΐσσουσιν &c.] Similitèr Jovi Deos aſſurgentes depingit *Homerus*, *Iliad.* ά, 533, 534; uti notavit *Barneſius*.

Ver. 4. ——τόξα τιταίνει.] Vide *Il.* λ', 370. *Al.* τόξα τιταίνῃ.

Ver. 8. ——ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα &c.] Vide *Od.* θ', 66, 67.

Ver. 9. ——εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.] Vide *Od.* ά, 130.

Ver 11. Δεικνύμενος φίλον υἱόν.] Occurrit vox δεικνύμενος, eodem (ut videtur) ſenſu, *Il.* ί, 196; *Od.* δ', 59; utrobique autem cum Dativo Caſu conjuncta.

Ver. 12. ——χαίρει δέ τε πότνια Λητὼ] Vide *Odyſſ.* ζ', 106.

Ver. 15 et 159. ——Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν.] Vide *Il.* έ, 53, 447.

Τὴν μέν, ἐν Ὀρτυγίῃ, τὴν δέ, κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
Κεκλιμένην πρὸς μακρὸν ὄρος, καὶ Κύνθιον ὄχθον,
Ἀγχοτάτω φοίνικος, ὑπ' Ἰνωποῖο ῥεέθροις.
Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὔυμνον ἐόντα;
Πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, νομοὶ βεβλήαται ᾠδῆς,
Ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον, ἠδ' ἀνὰ νήσους.
Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἄδον, καὶ πρώονες ἄκροι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
Ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
Ἦ ὡς σε πρῶτον Λητὼ τέκε, χάρμα βροτοῖσι,
Κλινθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος, κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· ἑκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
Ἐξήει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν;
Ἔνθεν ὁπερύμνου, πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,
Ὅσσους Κρήτη ἐντὸς ἔχει, καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
Νῆσός τ' Αἴγινα, ναυσικλειτή τ' Εὔβοια,
Αἰγαί τ', Εἰρεσίαι τε, καὶ ἀγχιάλη Πεπάρηθος,

Hanc quidem, in Ortygiâ, illum verò aſperâ in Delo,
Acclinata ad longum montem, et Cynthium collem,
Proximè palmam, ſub Inopi fluentis.
Quomodo enim te celebrabo, omninò celebratiſſimum?
Ubique enim tibi, Phœbe, moduli percutiuntur cantûs,
Et per continentem vitulorum-nutricem, et per inſulas.
Omnes autē ſpeculæ tibi placere ſolent, ac vertices ſummi
Altorum montium, amnéſque in mare profluentes,
Littoráque ad mare vergentia, portúſque maris.
An ut te primùm Latona peperit, gaudium mortalibus,
Acclinata ad Cynthum montem, aſperâ in inſulâ,
Delo in circumfluâ; utrinque autem unda nigra
Exibat in-terram ſtridulum-ſpirantibus ventis?
Hinc oriundus, omnibus mortalibus imperitas,
Quotquot Creta intùs habet, et populus Athenarum,
Inſuláque Ægina, navigióque-inclyta Eubœa,
Ægæque, Eireſiæque, et maritima Peparethus,

Ver. 16. Τὴν μὲν, ἐν Ὀρτυγίῃ, τὴν δὲ, κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ.] Alii *Apollinem* et *Dianam* ambos eodem loco et tempore natos referunt. Et in hoc ipſo Hymno *Diana* ὁμότροφος Ἀπόλλωνι dicitur, infrà *ver.* 199. Plura autem hâc de re videas apud *Spanheim.* in Annotat. ad *Callim.* Hymn. in *Delum, ver.* 255; ubi *Apollinis* ſolius in *Delo* nati fit mentio. Cæterùm *Scholiaſtes* ad *Callimachi* Hymn. in *Apoll. ver.* 59, ipſam inſulam *Delum, Ortygiam* appellatam intelligit; quem in locum videas itidem *Spanhemii* annotationes.

Ibid. ——κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ.] Similitèr inſula hæc appellatur κραναὰ apud *Pindarum, Iſthm. Od.* I, *ver.* 3; et apud *Orpheum, Argonautic. ver.* 1354. Cæterùm apud eundem *Orpheum*, Hymn. in *Laton. ver.* 5, occurrit totus hic verſus.

Ver. 17. ——καὶ Κύνθιον ὄχθον.] Ἡ μὲν ἐν Δήλῳ ἐν πεδίῳ κειμένῳ ἔχει τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τὸ Λητῶον· ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος ὑψηλὸν ὁ Κύνθος, καὶ τραχύ· ποταμὸς δὲ διαῤῥεῖ τὴν νῆσον Ἰνωπὸς, &c. *Strabo, Geograph. lib.* X, *pag* 742, *al.* 485. Porrò hinc *Apollo* Κύνθιος à *Callimacho* appellatur, Hymn. in *Del. ver.* 10; uti notavit *Friſchlinus* ad *Callimachi* locum.

Ver. 18. Ἀγχοτάτω φοίνικος, ὑπ' Ἰνωποῖο ῥεέθροις.] Similitèr *Callimachus*;

Ἴζετο δ' Ἰνωποῖο παρὰ ῥόον ——————·
Λύσατο δὲ ζώνην, λάβε δ' ἐκλίθη ἔμπαλιν ὤμοις
Φοίνικος ποτὶ πρέμνον &c. *Hymn.* in *Del. ver.* 206, 209.

Porrò de Palmâ hâc Deliacâ, vide ad *Odyſſ.* ζ', 162, 163; *Euripid. Iphig. in Taur.* 1099; *Ion.* 920: item infrà *ver.* 117 hujus Hymni.

Ver. 19. Πῶς γάρ.] *Al.* Πῶς τ' ἄρ. Ut infrà *ver.* 207, ubi idem verſus occurrit.

Ibid. ——εὔυμνον ἐόντα.] Similitèr de *Apolline Callimachus*, (citante *Barneſio*;) "Ἐσι δὲ εὔυμνος." *Hymn.* in *Apoll. ver.* 31. Ubi *Stephanus* epitheton εὔυμνος ex *Homeri* Hymno deſumptum notat.

Ver. 20. ——νομοὶ βεβλήαται.] Ita edidit *Barneſius* pro vulgato νόμος, quia vox βεβλήαται numerum Pluralem poſtulet. Ac ſemper quidem apud *Homerum* numero Plurali uſurpantur voces βεβλήαται et βεβλήατο. Vide *Odyſſ.* ή, 97; λ', 193; *Iliad.* λ', 656; ξ', 28. Edidit autem *Barneſius* νομοὶ, accentu in *ultimâ*, quòd νόμος, *lex*, nuſquam apud *Homerum* reperiatur. Vide ad *Il.* ό, 249; et *Odyſſ.* ῥ', 487; item *Bergleri* Præfationem ad *Odyſſeæ* Editionem *Wetſtenianam, pag.* 17.

Ver. 22, 23. Πᾶσαι δὲ σκοπιαί &c.] Vide *Iliad.* Ϝ, 553; μ', 282; π', 299; undè deſumptus videtur hic locus.

Ibid. ——ἄδον.] Ita *Barneſius* et *Henricus Stephanus.* Quæ lectio ad Metrum rectè ſe habet, et firmatur ex *ver.* 144 infrà; Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι &c. Vide et *ver.* 75, 220, 244. Alii hîc habent ᾄδον, cujus vocis *priorem* produci et circumflecti debere notat *Barneſius.*

Ver. 23. ——ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες.] Vide *Il.* ί, 598.

Ver. 24. Ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι.] Vide *Odyſſ.* ν', 234, 235. Porrò hinc Apollinem *Actium* à *Virgilio* (*Æn.* VIII, 704,) dictum conjicit *Turnebus, Adverſar. lib.* XXI, *cap.* 9.

Ver. 25. ——τέκε, χάρμα βροτοῖσι.] Vide *Il.* ξ', 325.

Ver. 26. ——Κύνθου ὄρος.] Vide ſuprà ad *ver.* 17.

Ver. 27. Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ.] Vide *Od.* ά, 50; λ', 324.

Ver. 31. ——Αἴγινα.] *Barneſius* edidit, ſcribendúmque contendit, Αἰγίνη, "*ob Metri neceſſitatem.*" Atqui et vulgata lectio, ut opinor, ferri poteſt. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 32. Αἰγαί τ' &c.] Imitari hîc videtur Poëta *Iliadem* β', 494 &c; ubi enumerantur Græciæ urbes et regiones.

Θρηΐκιός τ' Ἄθως, καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηϊκίη τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,
Σκῦρος, καὶ Φώκαια, καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπύ,
Ἴμβρος τ' εὐκλειμένη, καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
Λέσβος τ' ἠγαθέη, Μακαρος ἕδος Αἰολίωνος,
Καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται,
Παιπαλόεις τε Μίμας, καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
Καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα, καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπύ,
Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μεροπῶν ἀνθρώπων,
Καὶ Κνίδος αἰπεινὴ, καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα,
Νάξος τ', ἠδὲ Πάρος, Ῥηναίη τε πετρήεσσα.
Τόσσον ἐπωδίνουσα Ἐκηβόλον ἵκετο Λητὼ,
Εἴ τίς οἱ γαιέων υἱεῖ θέλῃ οἰκία θέσθαι.
Αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεόν καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
Φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιοτέρη περ ἐοῦσα.
Πρίν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητὼ,

Thraciúsque Athos, et Pelei ſummi vertices,
Thraciáque Samus, Idæque montes umbroſi,
Scyrus, et Phocæa, et Autocanæ mons altus,
Imbrúſque benè-culta, et Lemnus importuoſa,
Leſbúſque divina, Macaris ſedes Æolionis,
Et Chius, quæ inſularum fœcundiſſima in mari jacet,
Saxoſúſque Mimas, et Coryci ſummi vertices,
Et Claros ſplendida, et Æſageæ mons altus,
Et Samus aquoſa, Mycalæque alti vertices,
Miletúſque, Cöúſque, urbs Meropum hominum,
Et Cnidus alta, et Carpathus ventoſa,
Naxúſque, et Paros, Rhenæáque ſaxoſa.
Tantum *terrarum* enitens Jaculatorem obivit Latona,
Si qua ſibi terrarum filio velit habitacula ponere:
Hæ verò valdè tremebant et timebant, neq; ulla ſuſtinuit
Phœbum ſuſcipere, etiam fertilior licèt eſſet; [Latona,
Priùs nempè quàm demùm Delū conſcendiſſet veneranda

Ver. 33. Θρηΐκιός τ' Ἄθως.] Ita Vulgati. *Barneſius* autem vocem Ἄθως *priorem* corripere contendit, ipſeque edidit Ἀθόως, ex *Iliad.* ξ', 229;

Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·

Ubi de eodem monte loqui Poëtam liquet ex præcedente Θρῃκῶν ὄρεα, *ver.* 227.

Ver. 34. ——ὄρεα σκιόεντα.] Vide *Od.* έ, 279; ή, 268.

Ver. 36. Ἴμβρος——, καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα.] Vide *Il.* ώ, 753.

Ver. 37. ——Μάκαρος ἕδος.] Editiones vulgatæ vocem "μάκαρος" hîc reddunt, "*beati.*" Verùm cùm occurrit "Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος," *Iliad.* ώ, 544; ubi eædem Editiones Μάκαρος pro nomine proprio habent, *Scholiaſtéſque* ibidem *Leſbum* à *Macare* quodam conditam refert; *Barneſius* (quem ſecutus ſum) vocem Μάκαρος et hîc, ut nomen proprium, interpretatur. Vide infrà ad *ver.* 42.

Ver. 38. ——λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται.] Vide *Od.* ί, 25.

Ver. 41. ——Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.] Vide *Il.* β', 869.

Ver. 42. Μίλητός τε.] Vide *Il.* β', 818.

Ver. 42, 43. ——Κόως τε, —— καὶ Κάρπαθος.] Vide *Il.* β', 676, 677; ubi Κράπαθον, literâ ρ tranſpoſitâ, pro Κάρπαθον, dictum notat *Euſtathius.*

Ver. 42. ——πόλις Μεροπῶν ἀνθρώπων.] In Vulgatis vox "μεροπῶν" adjectivè accipitur, (uti quidem multis in locis apud *Homerum* occurrit:) Cùm verò *Callimachus Cöon*, "Μεροπηΐδα νῆσον," vocat, *Hymn.* in *Del.* *ver.* 160; *Stephanúſque* περὶ πόλεων nomen Κῶς, à *Cô*, *Meropis* filiâ, deductum refert; Cúmque *Euſtathius* ad *Iliad.* β', 677, Inſulam hanc Μερόπη et Μεροπηΐς dictam notat, ἀπὸ Μεροπῶν ἔθνους ἢ γένους οἰκησάντων αὐτην· ἢ ἀπὸ Μέροπος, ὃς θυγατρὸς Κῶς· ἧς, φασὶν, ἡ νῆσος ἐπώνυμος· *Barneſius* hîc quoque per vocem Μεροπῶν, gentis nomen proprium intelligit: Quam interpretationem itidem in Verſione ſecutus ſum. Vide et *Spanhemii* annotationes ad *Callimachi* Hymn. in *Delum*, *ver.* 160.

Ver. 44. ——Ῥηναίά τε.] Similitèr *Theocritus*, *Idyll.* XVII, *ver.* 70, citante *Barneſio*;

Ἶσον καὶ Ῥηναῖαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.

Ver. 45, et 56. ——Ἐκηβόλον——ἑκαέργου.] Vide *Il.* ά, 75, 96, et 479.

Ver. 46. Εἴ τίς οἱ γαιέων.] *Barneſius* edidit Εἴ τις γαιάων. Ac vox quidem γαιέων prorsùs videtur inuſitata.

Ver. 47. Αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον.] Similitèr *Callimachus*, de eâdem *Latonâ*;

——————ἔσιχε νήσους
Εἰναλίας· αἱ δ' ὅ μιν ἐπερχομένῳ ἐδέχοντο,——
——————αἱ δ' ὑφ' ὁμοκλῆς
Παασυδὴ φοβέοντο κατὰ ῥόον, ἠύτινα τέτμοι. *Hymn. in Del. ver.* 153, 158.

Vide et Eundem, *ibid.* *ver.* 70 et 100; item infrà ad *ver.* 49.

Ibid. ——ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν.] Occurrit hic verſus *Iliad.* ή, 151.

Ver. 49. Πρίν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δήλου.] Similitèr *Ovidius*;

Latonam——————, cui maxima quondam
Exiguam ſedem parituræ terra negavit;
Nec cœlo, nec humo, nec aquis Dea veſtra recepta eſt:
Exul erat mundi; donec miſerata vagantem,——
Inſtabilémque locum Delos dedit.————. *Metamorph. lib.* VI, 186, 190.

Καί μιν ἀνειρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δῆλε, εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἕδος ἔμμεναι υἷος ἐμοῖο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, θέλγε τ' ἐνὶ πίονα νηόν,
Ἄλλος δέ τις σεῖο πόθ' ἅψεται, οὐδέ σε λίσσει·
Οὐδ' εὖ σε τρέφειν ἔσεσθαι ὀΐομαι, οὐδ' εὔμηλον,
Οὐδὲ τρύγην ὀΐσεις, ὅτ' ἂρ φυτὰ μυρία φύσεις·
Εἰ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἑκαέργου νηὸν ἔχῃσθα,
Ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγινέσσιν ἑκατόμβας,
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βόσκοις, οἵ τε θεοί κέ σ' ἔχωσι
Χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ ἦ τοι πῖαρ ὑπ' ἔδας.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
Λητοὶ, κυδίστη θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν Ἑκάτοιο ἄνακτος
Δεξαίμην, αἶνως γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς
Ἀνδράσιν, ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην·
Ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοὶ, ἔπος, ὅδε σε κεύσω·
Λίην γάρ τινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
Ἔσεσθαι, μέγα δὴ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τῷ ῥ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Μὴ ὁπόταν τοπρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
Νῆσον ἀτιμήσῃ, ἐπεὶ κραταιπέδός εἰμι,
Ποσσὶ κατασρέψας, ὥσῃ δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
Κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἥ κεν ἀδῇ οἱ,
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.

Et ipsam interrogans, verba alata dixit;
" Dele, si enim velis sedes esse filii mei, [plum;
" Phœbi Apollinis, imponeréque-tibi opulentum tem-
" Alius verò nemo te unquam tanget, neque te rogabit;
" Neque fertilē-boüm te fore puto, neque fertilē-ovium;
" Neq; vindemiā feres, neq; sanè plantas multas produces:
" Si autē Apollinis longè-agentis templum tibi-habeas,
" Homines tibi omnes ferent hecatombas,
" Hîc congregati; nidor verò tibi immensus semper *erit*,
" Diù regem si alas; diique te servârint
" Manu ab alienâ; quoniam non tibi fertile subest solum.
Sic dixit: gaudebat autem Delus, respondénsq; allocu-
" Latona, glorioſissima filia magni Saturni, [ta est;
" Lubens quidem ego partum longè jaculantis regis
" Susciperem; gravitèr enim verè sum malæ-famæ
" Apud homines; sic autem admodùm-honorata fierem:
" Sed hunc tremo, Latona, sermonem, neque te celabo;
" Valdè enim quendam dicunt protervum Apollinem
" Fore, magnoperéque dominaturum immortalibus,
" Et mortalibus hominibus super almam terram.
" Eò scilicèt gravitèr timeo in mente et in animo,
" Nè quandocunque primùm viderit lumen solis,
" Insulam aspernetur, quoniam aspero solo sum,
" Pedibus subversam, trudátque maris in pelagus.
" Ibi me quidem magna unda in caput abundè semper
" Inundabit; ille verò aliā terrā adibit, quæ placuerit sibi,
" Ad-struendū templúmq; et lucos arboribus-abundantes.

Ver. 50 et 111. ——ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.] Vide *Il.* ά, 201; β', 7; &c.
Ver. 51. —— εἰ γάρ] Vide ad *Odyss.* κ', 174, 190.
Ver. 52 et 395. Φοίβου Ἀπόλλωνος.] Vide *Il.* ά, 43.
Ver. 54. ——εὖεσσι —— δὲ εὔμηλον.] Vide *Od.* ό, 405.
Ver. 55. Οὐδὲ τρύγην οἴσεις, ὅτ' ἂρ φυτὰ.] Ita infrà *ver.* 60; ἐπεὶ ἦ τοι πῖαρ ὑπ' ἔδας. Et apud *Callimachum*, de eâdem *Delo*; Αὐτη ἐγὼ τοιηδὲ δυσήροτος——. *Hymn. in Del. ver.* 268. Vide et infrà *ver.* 529 hujus Poëmatis.
Ver. 57. ——ἀγινέσσιν.] *Barnesius* edidit ἀγινήσεσ', ex *ver.* 249, 260, 289, 366, infrà. Sed nihil opus.
Ver. 59. Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βόσκοις, οἵ τε θεοί κέ σ' ἔχωσιν.] " Non dubium est" (inquit *Henricus Stephanus* in annotationibus) " quin mendosa sint hæc: In quibusdam non legitur οἵτε." Atque hinc ita ex conjecturâ emendavit *Barnesius*;
Εἰ βόσκῃς σὸν ἄνακτα· θεοί κέ σε δηρὸν ἔχωσιν.
Ver. 60. ——πῖαρ ὑπ' ἔδας.] Vide *Od.* ί, 135.
Ver. 61. Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ &c.] Vide *Il.* ξ', 270; ubi similis versus.
Ver. 62. ——θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο.] Ita Vulgati; occurritque idem Hemistichium *Iliad.* έ, 721; Θ', 383; de *Junone* dictum. Verùm cùm *Latona Saturni* filia à nemine unquam dicta sit; at à *Callimacho*, *Hymn.* in *Del. ver.* 150, Κοιὴς appelletur; ab *Apollonio*, *Argonaut.* II, 712, Κοιογένεια; ab *Orpheo*, Hymn. *Laton. ver.* 2, Κοιαντίς· ab *Ovidio*, *Metamorph. lib.* VI, *ver.* 185, *Cæo sata*; ideò *Barnesius* hoc in loco edidit, θύγατερ μεγάλε Κοίοιο. Conjecturâ ingeniosâ satis et probabili.
Ver. 65. ——περιτιμήεσσα γενοίμην.] Vide *Od.* σ', 160. Cæterùm in nonnullis Editionibus legitur hîc γ' ἐροίμην notante *Henrico Stephano.*
Ver. 66. —— ὅδε σε κεύσω.] Vide *Od.* γ', 187; Ψ', 273.
Ver. 68. ——πρυτανευσέμεν.] Nusquam in *Iliade* aut *Odysseâ* reperitur hæc vox.
Ver. 69. Καὶ θνητοῖσι &c.] Idem versus, *Odyss.* μ', 386.
Ver. 70. Τῷ ῥ' αἰνῶς δείδοικα &c.] Vide *Il.* ί, 244.
Ibid. ——κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν.] Vide *Il.* ά, 193; δ', 163.
Ver. 73. ——ἅλος ἐν πελάγεσσιν.] Vide *Od.* έ, 335.
Ver. 74. ——κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ.] *Henricus Stephanus* pro κατὰ κρατὸς, legendum conjicit κατὰ κράτος, vel κατάκρατος· et pro ἅλις αἰεὶ, ἀλλυδὶς ἄλλο. Sed κατὰ κρατὸς magis Homerica videtur lectio. Vide *Odyss.* κ', 362.

Ver.

Πολύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμοις, Φῶκαί τε μέλαιναι,
Οἰκία ποιήσον᾽ ἀκηδέα, κτητοὶ λαῶν.
Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Ἐνθάδε μοι πρῶτον τεύξειν ἀγακλέα νηὸν,
Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ πολυώνυμός ἐσσι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν·
Ἴσω νῦν τάδε Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅσπερ μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,)
Ἦ μὴν Φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
Βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ Ἑκάτοιο ἄνακτος·
Λητὼ δ' εὐημύαρ τε καὶ εὐτέα νύκτας ἀέλπτοις
Ὠδῖνεσι πίπαρτο· θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι,
Ὅσσαι ἄριστοι ἔσαν, Διώνη τε, Ῥείη τε,
Ἰχναίη τε Θέμις, καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
Ἄλλαι τ' ἀθάνατοι), νόσφιν λευκωλένου Ἥρης·
Ἧστο γὰρ εὐ μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
Μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
Ἧστο γὰρ ἄκρῃ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσιν,
Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου· ἣ μιν ἔρυκε

" Polypodes autem in me thalamos, Phocæque nigræ
" Domicilia facient inculta, inopiâ populorum.
" Sed ſi mihi ſuſtineres ſanè, Dea, magnū jusjurandū jurare,
" Hîc eum primum conſtructurum perpulchrum templū,
" Ut-ſit hominum oraculum; at poſteà [eſt.
" Omnes apud homines; quandoquidem multi-nominis
Sic utiq; dixit: Latona verò deorū magnū jusjurandū ju-
" Sciat nunc hæc Terra, et Cœlū latū ſupernè, [ravit;
" Et ſubterlabens Stygis aqua, (quod ſcilicèt maximum
" Jusjurandum, graviſſimûmque eſt beatis diis;)
" Certè utique Phœbi hîc odorata erit ſemper
" Ara et lucus: honorabit verò te ſanè maximè omnium.
At poſtquam jurâſſĕtque, perfeciſſĕtque jusjurandum,
Delus quidem valdè gaudebat partu Jaculatoris regis:
Latona autē novémq; dies et novē noctes inſperatis
Partûs-doloribus confixa erat: deæ verò erant intùs omnes,
Quæcunque optimæ erant, Dionáque, Rheáque,
Veſtigatrixque Themis, et ſonora Amphitrite,
Aliæque immortales, ſeorsùm à candidâ-ulnis Junone:
Sedebat enim *ea* in ædibus Jovis nubium-coäctoris.
Sola autem non audîerat partûs-dolorum-præſes Ilithya;
Sedebat enim ſummo in Olympo ſub aureis nubibus,
Junonis conſilio candidæ-ulnis; quæ ipſam detinebat

Ver. 79. Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε.] Vide *Odyſſ.* ε', 178; κ', 343; ubi idem ferè verſus. Cæterùm *Barneſius* ſententiæ Apodoſin hîc reticeri intelligit, " *inſignémque* Ἔλλειψιν" vocat. Cujuſmodi quidem conſtructio apud *Homerum* nonnunquam occurrit. Vide ad *Il.* α', 135, 340, 580. At hoc in loco, ex *ver.* 63 ſuprà potiùs petenda videtur Apodoſis; Ἀσπασίη μὲν ἔγωγε &c.

Ver. 82. Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ.] Vide *Il.* κ', 213; *Od.* τ', 334. *Al.* Πᾶσιν ἐπ' ἀνθρώποισιν, ἐπεί.

Ibid. ——ἐπεὶ πολυώνυμός ἐσσι.] Similitèr apud *Callimachum*, citante *Barneſio*;

——πάντη δέ τοι ὄνομα πολύ. *Hymn. in Apoll. ver.* 70.

Et apud *Eundem*, de *Dianâ*;

Δός μοι παρθενίλαο αἰώνιον, ἄππα, φυλάσσειν,
Καὶ πολυωνυμίλαο, ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐρίζῃ. *Hymn. in Dian. ver.* 7.

Vide etiam *Orpheum*, *Hymn. in Dian. ver.* 1; et *Ariſtoph.* Θεσμοφορ. *ver.* 327.

Ver. 83. Ὣς ἄρ' ἔφη &c.] Similis verſus, *Od.* β', 377.

Ver. 84, 85, 86. Ἴσω νῦν &c.] Vide *Iliad.* ο', 36; *Odyſſ.* ε', 184; ubi iidem tres verſus.

Ver. 87. ——θυώδης ἔσσεται αἰεὶ Βωμὸς καὶ τέμενος.] Vide *Il.* Σ', 48; Ψ', 148.

Ver. 88. ——τίσει δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.] Vide *Od.* ω', 78.

Ver. 89. Αὐτὰρ ἐπεὶ &c.] Occurrit hic verſus, *Iliad.* ξ', 280; *Odyſſ.* β', 378; κ', 346.

Ver. 91. ——ἀέλπτοις Ὠδῖνεσι πίπαρτο.] Similitèr *Callimachus*, de eâdem *Latonâ*;

Τλήμων ὑπ' ὠδῖνεσι βαρυνομένῳ ——. *Hymn. in Del. ver.* 201.

Vide et infrà ad *ver.* 99.

Ver. 92. Ὠδῖνεσι πίπαρτο.] Vide *Il.* ε', 399.

Ver. 94. Ἰχναίη.] Nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* uſurpatur hoc Epitheton. Quanquam ab ejus ſignificatione non prorsùs abludere videtur, quod de eâdem *Themide* dicitur, *Iliad.* υ', 5; " ——ἡ δ' ἄρα πάντη Φοιτήσασα κέλευσε &c.

Ibid. ——ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.] Vide ad *Odyſſ.* μ', 97.

Ver. 95, 99, 105. ——λευκωλένου Ἥρης.] Vide *Il.* α', 572; υ', 112.

Ver. 97 et 115. ——μογοστόκος Εἰλείθυια.] Vide *Il.* π', 187; τ', 103.

Ver. 98. Ἧστο γὰρ ἄκρῃ Ὀλύμπῳ.] Vide *Iliad.* ν', 523; ubi idem ferè verſus.

Ver. 99. ——ἣ μιν ἔρυκε Ζηλοσύνῃ &c.] Similitèr *Callimachus*, de eâdem *Junone*, (citante *Barneſio*;)

——ἣ μὲν ἀπάσας
Δεινὸν ἐπεφραμμένη λεχαΐσιν, ἃς Διὶ παῖδας
Ἐξέφερον· Λητοῖ δὲ λαχρισσον, ὕστερα μούνη
Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε φιλαίτερον Ἀρεος υἷα.
Τῷ ῥα καὶ αὐτὴ μὲν σκαπτὸν ἔχεν ——
—— εἶργε δὲ Λητὼ
Τειρομένῃ ὠδῖσι ——. *Hymn. in Del.* 55. *Ver.*

100 Ζηλοσύνῃ, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
Λητὼ τέξεσθ καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.
Αἱ δ' Ἶριν πρέπεμψαν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου,
Ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον,
Χρυσείοισι λίνοισιν ἐϊργμένον, ἐννεάπηχυν.
105 Νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης,
Μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψειεν ἰοῦσαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Βῆ ῥα θέειν, ταχίης δ' ἐλίνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,
110 Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ὠκ μεγάροιο θύραζε
Ἐκπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Πάντα μάλ', ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
Βὰν δ' ποσὶ τρήρωσι πελειάσσιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι.
115 Εὗτ' ἐπὶ Δήλου ἔσαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
Τὴν τότε δὴ τόκος εἷλε, μελοίνησεν δὲ τοκῆας·
Ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε, γοῦνα δ' ἔρεισε
Λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπενερθεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προφόωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
120 Ἔνθα σε, Φοῖβε, θεαὶ λοῦσαν ὕδατι καλῷ

Invidiâ, quòd ſcilicèt filium eximiúmque fortémque
Latona paritura pulchra-comis tunc erat.
Illæ autem Irim emisêre benè-habitatâ ab inſulâ,
Ut adduceret Ilithyam, pollicitæ magnum monile,
Aureis filis conſertum, novem-cubitorum.
Seorsùm autem juſſerunt vocare à candidâ-ulnis Junone,
Nè *ea* ipſam poſteà verbis averteret venientem.
At ubi hoc audîſſet pedibus-vento-par velox Iris, [vallū:
Perrexit utiq; currere, celeritérq; permenſa eſt totū inter-
Cæterùm poſtquam pervenit ad deorū ſedē, altū Olympū,
Statim utique Ilithyam indè è domo foràs
Evocatam, verbis alatis allocuta eſt, [bentes:
Per omnia prorsùs, ſicut jubebant Olympias domos-ha-
Ei verò proindè animum flectebat in pectoribus charis;
Iverunt autem pedibus, pavidis columbis curſu ſimiles.
Quandò Delū ingreſſa eſt partûs-dolorū-præſes Ilithya,
Illam tunc demùm partus cepit, geſtiebátque parere:
Circa verò palmam jecit brachia, genuáque fulcivit
Prato molli; ſubriſit autem terra ſubtús:
Proſiliit verò *is* in-lucem; deæ autem jubilârunt omnes.
Ibi te, jaculator Phœbe, deæ lavabant aquâ pulchrâ

Et in ejuſdem *Callimachi* Hymno *Dian. ver.* 30, Juno "ζηλήμονος Ἥρης" eandem ob cauſam vocatur.

Ver. 100. ——υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.] Vide *Il.* δ', 89; σ', 55.

Ver. 102. ——ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου.] Vide *Odyſſ.* ί, 130.

Ver. 103. ——ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον.] Vide *Il.* ί, 572.

Ver. 104. Χρυσείοισι λίνοισιν ἐϊργμένον.] *Barneſius* legendum mavult Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐϊρμένον· ex *Odyſſ.* σ', 295.

Ver. 107. Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε.] Vide *Od.* ν', 159; ό, 92.

Ibid. ——ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις.] Vide *Il.* ό, 168, 200.

Ver. 109. ——ἵκανε θεῶν &c.] Similis verſus *Il.* έ, 868.

Ver. 110, 111. ——ἀπ' ὠκ μεγάροιο——Ἐκπροκαλεσσαμένη.] Vide *Od.* β', 400.

Ver. 112. Πάντα μάλ', ὡς ἐπέτελλον.] Vide *Il.* λ', 767.

Ver. 113. ——θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι.] Vide *Il.* ζ', 51; ί, 583.

Ver. 114. ——τρήρωσι πελειάσσιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι.] Vide *Il.* έ, 778.

Ver. 117. Ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε.] Ἔθος ἐστὶ ταῖς κυήσαις τὸ παρακειμένων λαμβάνεσθαι, καὶ ἀπτυφίζειν ἑαυτὰς τὸ ἀλγηδόνων· ὡς καὶ Λητὼ ἐλάσθετο τῷ φοίνικος. *Scholiaſt. in Apollon. Argonaut. lib.* I, *ver.* 1131, à *Barneſio* citatus. Similitèr et apud *Theognidem*;

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μήν σε θεὰ τέκε πότνια Λητὼ,
Φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη. *Gnom. Eleg. ver.* 5.

Vide ſuprà ad *ver.* 18; et ad *Odyſſ.* ζ', 162, 163. Porrò *Barneſius* hîc pro φοίνικι, edidit φοίνικος, quòd voculam "ἀμφὶ cum *Genitivo* non ſemel utatur *Homerus.*" Atqui, ubicunque vocem ἀμφὶ ita uſurpat Poëta, (quod per totam *Iliadem* et *Odyſſeam* rarò admodùm fit,) ſenſus, ut opinor, diverſus eſt. Vide *Il.* π', 825; *Od.* ϑ', 267.

Ver. 119. Ἐκ δ' ἔθορε προφόωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν.] Similitèr *Callimachus*;

——————ὁ δ' ἔκθορεν· αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν
Νύμφαι Δηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο,
Εἶπαν Ἐλειθυίης ἱερὸν μέλος· αὐτίκα δ' αἰθὴρ
Χάλκεος ἀντήχησε Διὸς πρυσίλλιον ὁλολυγήν. *Hymn. in Del.* 255.

Et *Oppianus*;

Νηδύος καὶ τριτάτης τρεῖς ἔκθορον——————. *Cyneg. lib.* III, *ver.* 60.

Ibid. ——προφόωσδε.] Vide *Il.* π', 188; τ', 103.

Ibid. ——ὀλόλυξαν.] Vox ὀλόλυξαν hîc, uti et obſervat *Barneſius*, *Lætam acclamationem* denotat. Vide ad *Odyſſ.* χ', 408, 411.

Ver. 120. ——ἦϊε Φοῖβε.] Τοξικὲ· παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν. *Schol.* ad *Iliad.* ό, 365.

Ibid. ——λοῦσαν ὕδατι.] Ita Vulgati. Quæ ſi vera lectio, corripietur (uti et notat *Barneſius*) *prima* vocis λοῦσαν, propter ſequentem vocalem, eodem modo ac *penultima* vocum ἐπεὶν, οἷος &c. Vide ad *Odyſſ.* ύ, 89. *Henricus Stephanus* autem legendum hîc conjicit λόον· Atque ita ex eo edidit *Barneſius*. Vide *Odyſſ.* κ', 361.

Ver.

Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς· σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ,
Λεπτῷ, νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσειον ζῶμον ἧκαν.
Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θῆσατο μήτηρ,
Ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίῃ ἐρατεινὴν
Ἀθανάτῃσιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητὼ,
Οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ, Φοῖβε, κατέδρως ἄμβροτον εἶδαρ,
Οὔ σε γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσεοι ζῶμοι ἀσπαίροντα,
Οὐδέ τι δέσματ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
Αὐτίκα δὴ ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη, καὶ καμπύλα τόξα,
Χρήσω τ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὣς εἰπὼν, ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
Θάμβεον ἀθάναι· χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
Βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
Γηθοσύνη, ὅτι μιν θεὸς εἵλετο οἰκία θεῖναι,
Νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον·
Ἤνθησ', ὡς ὅτε ῥίον ὄρεος ἄνθεσιν ὕλης.

Castè et purè; fasciaverunt autem in veste candidâ,
Tenui, novâ; circúmque aureum cingulum jecerunt.
Neq; sanè Apollinē, aureo-celebrē-ense, lactavit mater;
Sed Themis nectárque et ambrosiam amabilem
Immortalibus manibus propinavit: gaudebat verò Latona,
Quòd arcitenentem et fortem filium peperit.
At postquam, Phœbe, comedisti immortalem cibum,
Non te dein retinebant aurea cingula palpitantē, [omnia.
Neq; omninò vincula cohibebant; solvebantur a. ligamina
Statim verò inter immortales locutus est Phœbus Apollo;
" Sit mihi citharáque chara, et incurvi arcus;
" Oraculóque-edam hominibus Jovis verum consilium.
Sic fatus, migrabat à terrâ spatiosâ
Phœbus intonsus longè-jaculans; omnes autem proindè
Stupebant immortales: auro verò Delus tota
Cumulata erat, aspiciens Jovis Latonæque progeniem;
Læta, quòd ipsam deus elegit-sibi, ad habitacula ponenda,
Ex insulis et Continente, dilexitque ex-animo magis:
Floruit sicut quandò vertex montis floribus sylvæ.

Ver. 121. ——σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ]
——ὅτε Φοῖβον ἀοιδάων μετέοντα
Λύσέ τε καὶ σπείρωσε——————. *Callimach. Hymn. in Del. ver.* 5.

Ibid. ——σπάρξαν.] Nonnulli, notante *Barnesio*, vocem hanc per συγκοπὴν, pro ἐσπαργάνωσαν, positam volunt; rectiùs autem (ut opinor) ipse ab obsoleto σπάργω deductam censet; atque indè " σπάργανον· ut à φρύγω, " φρύγανον." Λέγονται δὲ αἱ πρῶται φασκίαι σπαργανώματα, ἔνθα δεσμοῦνται οἱ παῖδες, ῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθότερον. *Etymolog. Magn.* à *Barnesio* citatum.

Ver. 123. ——Ἀπόλλωνα χρυσάορα.] Vide *Il.* ό, 256. Porrò *Callimachus*, (notante *Barnesio*,) *Apollini* omnia ferè aurea tribuit;

Χρύσεα τῷ Πόλλωνι, τό τ' ἐνδυτὸν, ἠ τ' ἐπιπορπὶς,
Ἥ τε λύρη, τό τ' ἄεμμα τὸ Λύκτιον, ἠ τε φαρέτρη,
Χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος δ' Ἀπόλλων,
Καί τε πολυκτέανος——————. *Hymn. in Apoll.* 32.

Ibid. ——θῆσατο μήτηρ.] Usurpatur vox θῆσατο hîc (notante *Barnesio*,) de Matre lac præbente: At in *Iliade* ώ, 58, de Infante lactente usurpatur;

Ἕκτωρ μὲν θητός τε, γυναῖκα τε θῆσατο μαζόν.

Vide et *Odyss.* δ', 89.

Ver. 124. Ἀλλὰ Θέμις νέκταρ &c.] *Callimachus Apollinem* à *Delo* nutritum refert;

——————ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν·
Τῷ καὶ νησάων ἁγιωτάτη ἔξετι κεῖνος
Κλῄζῃ, Ἀπόλλωνος κηροτρόφος——. *Hymn. in Del.* 274.

Quem in locum videas *Spanhemii* annotationes.

Ibid. ——νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίῃ ἐρατεινὴν.] Vide *Il.* τ', 347.

Ver. 130. —— ἀθανάτοισι μετηύδα &c.] Idem ferè versus *Il.* ώ, 32.

Ver. 131. Εἴη μοι.] Vide *Od.* ξ, 193.

Ver. 132. Χρήσω.] Vide ad *Odyss.* Θ', 79.

Ver. 133. ——ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.] Vide *Od.* γ', 453; κ', 149.

Ver. 134. Φοῖβος ἀκερσεκόμης.] Vide *Il.* ύ, 39.

Ver. 135. ——χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα Βεβρίθει.] Similitèr *Callimachus*, citante *Barnesio*;

Χρύσειά τοι τότε πάντα θεμείλια γείνατο, Δῆλε·
Χρυσῷ δὲ τροχόεσσα παπήμερος ἔρρεε Λίμνη,
Χρύσειον δ' ἐκόμισσε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης·
Χρυσῷ δὲ πλήμμυρε βαθὺς Ἰναπὸς ἐλιχθείς. *Hymn. in Delum, ver.* 260.

Ver. 136. —— καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην.]
——————Ἀπόλλωνι γενέθλιον ὕδας ἐπέσχες. *Callim. Ibid. ver.* 51.

Ver. 137. Γηθοσύνη.] *Al.* Γηθοσύνῃ.

Ver. 138. —— φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.] Vide *Od.* ό, 369.

Ver. 139. Ἤνθησ', ὡς ὅτε ῥίον ὄρεος ἄνθεσιν ὕλης.] Ita Vulgati. *Barnesius* autem ex conjecturâ edidit,

Ἤνθεε

Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθῳ ἐβήσαο παιπαλόεντα,
Ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
Πολλοί τοι νηοί τε, καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι, καὶ πρώονες ἄκροι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἁλαδε προρέοντες·
Ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε, μάλις' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
Ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται,
Αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.
Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ ἠδ' ἀοιδῇ,
Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.
Φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι ἀνὴρ,
Ὅς τότ' ἐπαντίαν σεῖο τ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·
Πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δ θυμὸν,
Ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζώνους τε γυναῖκας,
Νῆάς τ' ὠκείας, ἠδ' αὐτῶν κλήματα πολλά.
Πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅτου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
Κοῦραι Δηλιάδες, ἑκατηβελέταο θεράπναι·
Αἵτ' ἐπεὶ ἂρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλωνα ὑμνήσασιν,
Αὖτις δ' αὖ Λητῶ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν, ἠδὲ γυναικῶν,

Ipſe autē argenteū arcū geſtans rex longè jaculans Apollo,
Interdum quidem Cynthum aſcendiſti ſaxoſam,
Interdum verò rursùs inſuláſque et viros vagans adibas.
Multa tibi *ſunt* templáque, lucique arboribus abundantes;
Omnes autem ſpeculæque charæ, et vertices ſummi
Altorum montium, amnéſque in mare profluentes:
Sed tu Delo, Phœbe, maximè delectaris corde,
Ubi tibi talaribus veſtibus Iaones congregantur,
Ipſis cum liberis et venerandis uxoribus.
Hi verò te pugilatu et tripudio et cantu,
Memores oblectant, quandò inſtituerint certamen.
Diceret immortales et ſenii expertes eſſe vir,
Qui tunc coram te Iaones conferti eſſent:
Omnium enim videret decus, delectarétque ſibi animum,
Viróſque inſpiciens, pulchréque cinctas mulieres,
Navéſque veloces, et ipſorum poſſeſſiones multas.
Adhæc autem, hoc magnū miraculū, cujus fama nunquam
Puellæ Deliades, longè jaculantis miniſtræ, [peribit,
Quæ utiq; poſtquā primùm quidem Apollinē celebrârint,
Rursúſq; deindè Latonámq; et Dianā ſagittis gaudentem;
Recordati virorúmque antiquorum, atque mulierum,

Ἦνθεε δ', ὡς ὅτε τὶ ῥίον ἔρεπε ἀνθέον ὕλῃ. Ac videtur quidem hîc ſyllaba quædam intercidiſſe, cùm vox ῥίον *primam* ſemper apud *Homerum* corripit. At ſiquid ex conjecturâ mutarem, ὡς ὅτε πε ῥίον &c, legerem.

Ver. 142. ——ἠλάσκαζες.] Vide *Il.* σ', 281.

Ver. 144, 145. Πᾶσαι δὲ σκοπιαί &c.] Vide ſuprà ad *ver.* 22, 23; ubi iidem ferè duo verſus.

Ver. 146. Ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε, μάλις'.]

Δήλιε Ἀπόλλων κεκλήσεται, ἠδέ τις ἄλλη
Γαιάων τοσσόνδε θεῷ πεφιλήσεται ἄλλῳ. *Callimach. Hymn. in Del.* 269.

Ibid. ——Δήλῳ,——Ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες &c.] Ἦν δέ ποτε καὶ τοπάλαι μεγάλη ξύνοδος ἐς τὴν Δῆλον τῶν Ἰώνων τε καὶ περικτιόναν νησιωτῶν· ξύν τε γὰρ γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐθεώρευν, ὥσπερ νῦν ἐς τὰ Ἐφέσια Ἴωνες· καὶ ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικός· χορούς τε ἀνῆγον αἱ πόλεις. Δηλοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος ὅτι τοιαῦτα ἦν, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε, ἃ ἐστιν ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος· "Ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε, &c." *Thucydid. lib.* III, *pag.* 243, *al.* 117; ubi verſum hunc et quatuor ſequentes adducit; (uti et à *Barneſio* notatum eſt:) Et paulò inferiùs; Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, ὅτι ἦν καὶ τοπάλαι μεγάλη ξύνοδος καὶ ἑορτὴ ἐν τῇ Δήλῳ· ὕστερον δὲ τὸς μὲν χορὸς οἱ νησιῶται καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ ἱερῶν ἔπεμπον, τὰ δὲ περὶ τὸς ἀγῶνας καὶ τὰ πλεῖστα κατελύθη, &c. Vide Opuſculum inſcript. Ἀγὼν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου, *ſub fine*; item infrà ad *ver.* 165.

Ver. 147. —— ἑλκεχίτωνες Ἰάονες.] Ἰάονες. Λέγει δὲ τὸς Ἀθηναίους, ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Κρεούσης καὶ Ἐρεχθέως, ἐξ Ἴσθμου τοῦ Ἕλληνος. *Schol.* ad *Iliad.* ν', 685; ubi Populo huic idem epitheton, ἑλκεχίτωνες, tribuitur.

Ibid. ——ἠγερέθονται.] Ita Vulgati; atque ita legitur apud *Thucydidem*, loco ſuprà citato; et apud ejuſdem Scholiaſten *ibid.* Occurritque eadem vox *Iliad.* γ', 231. *Barneſius* verò, in annotationibus ad iſtum locum, non ἠγερέθομαι, ſed ἀγερέθομαι, Thema eſſe contendit; ideóque ibi ἠγερέθοντο duorum MSS auctoritate, hîc ἠγερέονται ex conjecturâ, edidit. Vide et *Il.* κ', 127.

Ver. 148. ——σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι.] Vide *Il.* φ', 460.

Ver. 149, 150. ——ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ——τέρπουσιν.] Vide *Od.* ά, 421, 422; σ', 303, 304.

Ver. 151. ——ἀθανάτους καὶ ἀγήρως.] Vide *Od.* ή, 94.

Ver. 152. Οἵ τοτ' ἐπαντία σεῖό τ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν.] Ita Vulgati. *Barneſius* autem ex correctione *Bernardi Martini*, *Var. lect. lib.* III, *cap.* 25, edidit, Ὅς τότ' ἀπαντιάσει, ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν. Emendatione ſanè ingeniosâ et probabili; præſertim cùm pro ἐπαντία, legitur hîc et ἀπαντία· quarum vocum neutra alibi videtur occurrere.

Ver. 153. ——τέρψαιτο δὲ θυμὸν, Ἄνδρας τ' εἰσορόων] Vide *Od.* π', 25, 26.

Ver. 154. ——καλλιζώνους τε γυναῖκας.] Vide *Il.* ή, 139; ώ, 698.

Ver. 156. ——ὅτου κλέος.] Ita Vulgati. *Barneſius* verò edidit ὅου κλέος, ex *Iliad.* β', 325, ubi idem Hemiſtichium occurrit. Vide et *Odyſſ.* ά, 70.

Ver. 157. ——ἑκατηβελέταο θεράπναι.] *Barneſius* edidit ἑκατηβελέτεω· Ac durior quidem videtur vulgata lectio, niſi pro θεράπναι ſcribas θέρπναι, uti legitur in *Seberi* Indice.

Ver. 160, 161. Μνησάμεναι ἀνδρῶν τε——Ὕμνον ἀείδουσιν.] Vide *Friſchlini* et *Spanhemii* annotationes ad *Callim. Hymn. Del.* 304, 306.

Ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων·
Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαγὸν
Μιμεῖσθ' ἴασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
Φθέγγεσθ'· ὕτω σφιν καλὴ συναάρηρεν ἀοιδή.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Λητὼ μέν, Ἀπόλλωνά τ', Ἀρτέμιδι ξύν,
Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δ' καὶ μετόπισθε
Μνήσασθ', ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών·
Ὦ κοῦραι, τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
Ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
Ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμείων·
Τυφλὸς ἀνὴρ· οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσσῃ·
Τῷ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.
Ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσσον ἐπ' αἶαν
Ἀνθρώπων κρείουσι πόλεις εὖ ναιεταώσας·
Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.

Hymnum canunt, demulcéntque gentes hominum:
Omnium autem hominum voces et ſtrepitum
Imitari callent: putaret verò ſe ipſe unuſquiſque
Loqui; adeò illis pulcher aptatus eſt cantus.
Sed age demùm, Latona quidem, Apollóque, cum Dianâ,
Salvete autem vos omnes; meî verò et poſteà
Mementoté, quandò aliquis terreſtrium hominum
Hîc roget hoſpes ærumnoſus huc profectus;
" O puellæ, quiſnam verò vobis vir ſuaviſſimus cantorum
" Hîc verſatur; et quonam delectamini maximé?
" Vos autem benè prorsùs omnes reſpondete à nobis;
" Cæcus vir; habitat verò Chio in ſaxosâ;
" Cujus omnes poſteà præſtant cantus. [ram
Nos autem noſtram famam feremus, quantum ſuper ter-
Hominum verſamur per urbes habitantibus-commodas:
Illi verò adcredent, quandoquidem et verum eſt.

Ver. 161 et 298. —— φῦλ' ἀνθρώπων.] Vide *Od.* ή, 307.

Ver. 162. —— κρεμβαλιαγὸν.] Nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* occurrit hæc vox.

Ver. 163. Μιμεῖσθ' ἴασιν.] Ita Vulgati. *Barneſius* verò, quoniam vox ἴασιν *mediam* ſemper apud *Homerum* producit, Μιμεῖσθ' ἴασιν hîc edidit.

Ver. 165, 172. Ἀλλ' ἄγε &c.] Verſus hoſce octo citat *Thucydides*, loco ſuprà ad *ver.* 146 adducto: Ὅτι δὲ καὶ μουσικῆς ἀγὼν ἦν, καὶ ἀγωνισάμενοι ἐφοίτων, καὶ τοῖσδε αὖ δηλοῖ, ἃ ἐξῆς ἐν τῷ αὐτῷ προοιμίῳ. Τὸν γὰρ Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας, ἐτελεύτα τῷ ἐπαίνῳ ἐς τάδε τὰ ἔπη, ἐν οἷς καὶ ἑαυτῆς ἐπεμνήσθη· " Ἀλλ' ἄγεθ', " &c." Vide ſuprà ad *ver.* 146.

Ibid. —— ἄγε δὴ, Λητὼ μὲν, Ἀπόλλωνά τ'.] Apud *Thucydidem*, loco jam citato, legitur, ἄγεθ', ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων. Undè *Berglerus*, *Præfat. Odyſſ. pag.* 3, legendum conjicit, ἄγεθ', ἵληθι μὲν Ἀπολλόν τ' &c. Cæterùm cùm compellatio iſta, infrà *ver.* 169, " Ὦ κοῦραι" Diis hiſce parùm aptè conveniat, *Barneſius* verſum alium, ex *ver.* 157 ſuprà, hîc ſubjicit;

Δηλιάδες δέ τε κοῦραι, Ἀπόλλωνος θεράπαιναι.

Atqui ubi ſtatim addit Poëta, Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι, tam diſertè denotari videntur Puellæ iſtæ *Deliacæ* ſuprà memoratæ *ver.* 157, ut minimè neceſſaria hîc ſit verſûs iſtius inſertio.

Ibid. ——Ἀρτέμιδι ξύν.] Vide *Od.* ό, 409.

Ver. 167. —— τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.] Vide *Od.* ά, 167.

Ver. 168. —— ἀνείρηται.] Vide *Od.* δ', 420.

Ibid. —— ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών.] Vide *Od.* ή, 24. *Al.* ταλαπείριος ἄλλος ἐπιλθών.

Ver. 169. Ὦ κοῦραι &c.] Vide ſuprà ad *ver.* 165. Cæterùm locum hunc ab *Ariſtide*, Oratione κατὰ τῶν ἐξορχουμένων, citatum notat *Barneſius*.

Ver. 170. Ἐνθάδε πωλεῖται.] Vide *Od.* δ', 384.

Ver. 171. —— ἀφ' ἡμείων.] Apud *Thucydidem* legitur ἀφήμως· Scholiaſtéſque exponit, σιγῇ, ἡσύχα, ἀθρόως. Uti et notat *Barneſius*.

Ver. 172. Τυφλὸς ἀνὴρ.] Hinc primùm *Homerum* cæcum creditum exiſtimat *Barneſius*; quod et ex *Odyſſ.* ϑ', 63, 64 conjecerunt nonnulli; ubi ſub *Demodoci* perſonâ Poëtam ſeipſum depinxiſſe voluerunt. Vide *Odyſſ.* ϑ', 63; item *Bergleri* præfationem ad *Odyſſeæ* editionem *Wetſtenianam*, *pag.* 2.

Ibid. —— οἰκεῖ δὲ Χίῳ.] *Strabo* (uti et hîc notat *Barneſius*) *Homerum* Patriæ ſuæ non meminiſſe obſervat, *Geograph. lib.* I, *pag.* 53, *al.* 30. Cui *Caſaubonus* in annotationibus verſum hunc opponit, ubi *Chium* ſe profiteri videtur Poëta. *Ariſtoteles* autem; Χῖοι (inquit) Ὅμηρον [τετιμήκασι,] οὐκ ὄντα πολίτην. *Rhetoric. lib.* II, *cap.* 23. Et apud alios diverſæ admodùm hâc in re ſententiæ; uti videre eſt in Tractatibus de Vitâ et Poëſi *Homeri*, *Herodoto*, *Plutarcho*, et *Dionyſio Halicarnaſſenſi* aſcriptis; itémque in Opuſculo inſcript. Ἀγὼν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου. Vide et Epigrammata ab *Henrico Stephano* ex *Anthologiâ* excerpta, ſuæque Poëtarum Græcorum Editioni præfixa.

Ver. 173. —— ἀριστεύουσιν.] *Barneſius* edidit ἀριστεύουσιν. Quæ quidem hoc in loco potior videtur lectio.

Ver. 175. —— πόλεις εὖ ναιεταώσας.] Vide *Il.* β', 648.

Ver. 176. —— ἐπὶ δὴ πείσονται.] Ita pro vulgato ἐπιδὴ πείσονται edidit *Barneſius*, ut ſit ἐπιπείσονται δή. Ac vox ἐπιπείθομαι, ut ipſe notat, *Homero* uſitata; vide *Il.* σ', 296; ψ', 609: Vox ἐπιδὴ vix alibi occurrit.

Ver.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐ λήξω ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα
Ὑμνείων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
Ὦ ἄνα, κὴ Λυκίῃ ⸗ Μηονίῃ ἐρατεινὴν,
Καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν, ἱμερόεσσαν,
Αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.
Εἶσι δὲ Φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
Φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθῶ πετρήεσσαν,
Ἄμβροτα εἵματ' ἔχων τε θυώδεα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
Χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
Ἔνθεν δὲ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς, ὥς τε νόημα,
Εἶσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μετ' ὁμήγυριν ἄλλων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις κὴ ἀοιδή.
Μοῦσαι μὲν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
Ὑμνεῦσίν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἠδ' ἀνθρώπων
Τλημοσύνας· ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Ζώουσ' ἀμφαδὸν κὴ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
Εὑρέμεναι θανάτοιό τ' ἄκος, κὴ γήρως ἀλκαρ.
Αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι Χάριτες, κὴ εὔφρονες Ὧραι,
Ἁρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
Τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, οὔτε λάχεια,
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν, κὴ εἶδος ἀγητή,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.

At ego non desinam longè jaculantem Apollinem
Celebrare argenteū-arcū gestantē, quē còmas pulchra pe-
O rex, et Lyciā et Mæoniā amabilē, [perit Latona.
Et Miletum habes, maritimam urbem, desiderabilem:
Ipse autē demùm Delo circumfluæ magnoperè dominaris.
Vadit verò canens Latonæ glorioſæ filius,
Citharâ cavâ ad Pytho saxosam, [thara
Immortales vestes habénsque odoratas: ipsius autem ci-
Aureo à plectro sonum habet amabilem.
Indè verò ad Olympum à terrâ, tanquam cogitatum
Vadit Jovis ad domum, deorum inter cœtum aliorum;
Statim autem immortalibus curæ-est cithara et cantus.
Musæ quidem simul omnes alternantes voce pulchrâ,
Celebrant utique deorum dona immortalia, atq; hominum
Ærumnas; quot habentes ab immortalibus diis,
Vivunt expositi et inopes-consilii, neque possunt
Invenire mortis medelam, et senectutis remedium.
Cæterùm comas-pulchræ Gratiæ, et lætæ Horæ,
Harmoniáque, Hebéque, Jovis filiáque Venus,
Tripudiant, altera-alterius ad carpum manus tenentes.
Inter has quidem, neque turpis canit, neque humilis,
Sed valdè magnáque visu, et specie admirabilis,
Diana sagittis-gaudens, educata-simul-cum Apolline.

Ver. 177, 178. —— ἐ λήξω —— Ὑμνείων.] Vide *Il.* φ′, 224.
Ver. 178. —— ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.] Vide *Il.* ά, 36; τ′, 413.
Ver. 179. —— κὴ Μηονίῃ ἐρατεινὴν.] Vide *Il.* σ′, 291.
Ver. 182. —— Λητοῦς ἐρικυδέος.] Vide *Il.* ξ′, 227; *Od.* λ′, 575.
Ver. 183. Φόρμιγγι γλαφυρῇ.] Vide *Od.* ρ′, 262.
Ibid. —— Πυθῶ πετρήεσσαν.] Vide *Il.* β′, 519.
Ver. 184. —— εἵματ' ἔχων τε θυώδεα.] Ita Vulgati. Ubi quum vocula τε parùm rectè se habere videatur, *Barnesius* ex *Iliad.* ξ′, 172 edidit εἵματ' ἔχων τεθυωμένα. Verùm cùm εἵματα θυώδεα apud *Homerum* reperias, *Odyss.* έ, 264; φ′, 52; εἵματα τεθυωμένα nusquam; vulgatam lectionem retinui.
Ver. 185. Χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου.] Aureo plectro *Apollinem* hîc usum memorat Poëta; apud *Suidam* autem, ad vocem Σαπφὼ, (notante *Barnesio,*) *Sapphoni* tribuitur Plectri inventio.
Ibid. —— καναχὴν ἔχει.] Vide *Il.* π′, 105, 794.
Ver. 186. —— ὥς τε νόημα.] Ita infrà *ver.* 448;
—————— ἐπὶ νῆα, νόημ' ὡς, ἆλτο πίτυλον.
Vide *Odyss.* ή, 36; et infrà *Hymn. Mercur. ver.* 43.
Ver. 187. —— θεῶν μετ' ὁμήγυριν ἄλλων.] Vide *Il.* ύ, 142.
Ver. 188. —— μέλει κίθαρις κὴ ἀοιδή.] Vide *Odyss.* ά, 159.
Ver. 189. Μοῦσαι μὲν θ' ἅμα πᾶσαι.] Idem ferè versus, *Odyss.* ώ, 60.
Ver. 190. —— δῶρ' ἄμβροτα.] Vide *Od.* σ′, 190.
Ver. 191. —— ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι.] Vide ad *Odyss.* ύ, 195.
Ver. 192. Ζώουσ' ἀμφαδὸν.] Ita Vulgati. *Barnesius* verò, quoniam vox ἀμφαδὸς inusitata sit, sensúmque huic loco parùm aptum præ se ferre videatur; Ζώουσ' ἀφραδέες hîc edidit. Atqui cùm ex conjecturâ solâ emendavit vir eruditus, Textum non muto.
Ver. 193. —— θανάτοιό τ' ἄκος, κὴ γήρως.] Vide *Odyss.* ν′, 59, 60.
Ibid. —— ἄλκαρ.] Vide *Il.* έ, 644; λ′, 822.
Ver. 194. —— εὔφρονες.] *Barnesius* edidit ἴΰφρονες. Vide et *Il.* φ′, 450.
Ver. 196. Ὀρχεῦντ' &c.] Idem ferè versus, *Iliad.* σ′, 594.
Ver. 197. —— ὅτε λάχεια.] Occurrit vox λάχεια bis in *Odysseâ*; ί, 116; κ′, 509: Quorum posteriori in loco *Scholiastes* interpretatur, ἐλαχίστη. Eodémque modo apud Veteres exponi notat *Eustathius*; additque; ὡς γράφοιτ' ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ κὴ "ἡ ἐλάχεια." Atque ita ubique legendum censet *Barnesius*; præsertim hoc in loco, ubi opponitur sequenti "μάλα μεγάλη." Verùm cùm vox ἐλάχεια inusitatior sit, nec usquam in *Iliade* et *Odysseâ* reperiatur, vulgatam lectionem hîc retinui.
Ver. 198. —— εἶδος ἀγητὴ.] Vide *Il.* έ, 787; θ′, 228.
Ver. 199. —— ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.] Vide suprà ad *ver.* 16.

Ἔνθ' αὖ τῆσιν Ἄρης τε ἰὺσκοπος Ἀργειφόντης
Παίζυσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζῃ,
Καλὰ τε ὕψι βιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνῃ,
Μαρμαρυγαί τε ποδῶν, τε ἰὐκλώϛοιο χιτῶνος.
Οἱ δ' ἐπιτέρπονθ' ϑυμὸν μέγαν, εἰσορόωντες,
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος, τε μητίετα Ζεὺς,
Υἱὸν φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι ϑεοῖσι.
Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω, πάντως ἐὐὑμνον ἐόντα;
Ἦέ σ' ἐνὶ μνηϛῆσιν ἀείδω τε φιλότητι,
Ὁππότε μνωόμενος ἴκεις Ἀζαντίδα κούρην,
Ἶφυ' ἅμ' ἀντιθέῳ Ἐλατιονίδῃ ἐὐίππῳ;
Ἦ ἅμα Φόρβαντι, Τριόπᾳ γένος, ἦ ἅμ' Ἐρευθεῖ,
Ἦ ἅμα Λευκίππῳ, τε Λευκίπποιο δάμαρτι,
Πεζός, ὁ δ' ἵπποισιν; ἃ μὴν Τριόπας γ' ἐνέλειπεν.
Ἦ ὡς τὸ πρῶτον χρηϛήριον ἀνθρώποισι
Ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον;
Πιερίης μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες,
Λίκτον τ' ἠμαθόεντα παρήϊξας, ἠ Μαγνῆτας,
Καὶ Ἄβϛ Περραιβούς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
Κηναίῳ τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης·
Στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι οὐχ ἁδὲ ϑυμῷ
Τευξέσϑ' νηόν τε τε ἄλσεα δενδήεντα.
Ἔνθεν δ' Εὔριπον Ἄβϛας, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,

Ibi porrò cum-his Mars, et ſpeculator Argicîda
Ludunt; at Phœbus Apollo inter-eos-citharam-pulſat,
Pulchrè et ſublimitèr gradiens: ſplendor verò circum il-
Micationéſque pedum, et benè-netæ veſtis. [lum lucet,
Delectantur autem animo magno, inſpicientes,
Latonáque aurea-comas, et providus Jupiter,
Filium charum ludentem inter immortales deos.
Quomodo proindè te celebrabo, omninò celebratiſſimum?
An te inter ſponſas canam, et in amore,
Quandò ambiens adiiſti Azantida puellam;
Unà-cum Iſchye deo pari Elationide equis-præſtante?
Aut unà-cum Phorbante, Triopo genere, aut cum Ereuthe,
Aut cum Leucippo, et Leucippi conjuge,
Pedes, ille verò cum-equis? non ſanè Triopus deficiebat.
An ut primùm Oraculum hominibus
Quærens per terram iviſti, longè-jaculans Apollo?
In-Pieriam quidem primùm ab Olympo deſcendiſti,
Lectónque arenoſam tranſibas, aut Magnetas,
Et per Perrhæbos: citò autem in Iaolcum perveniſti,
Cenæúmque aſcendiſti navigio-inclytæ Eubœæ: [mo,
Stetiſti verò in Lelanto campo, qui tibi non placuit in-ani-
Ad-ſtruendū templúmque, et lucos arboribus-abundantes.
Indè autem Euripum tranſgreſſus, longè-jaculans Apollo,

Ver. 200. ——ἰὺσκοπος Ἀργειφόντης.] Vide *Il.* ώ, 24, 109.
Ver. 203. Μαρμαρυγαί τε ποδῶν.] Vide *Odyſſ.* ϑ', 265.
Ibid. ——ἰὺκλώϛοιο.] Nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* occurrit hæc vox.
Ver. 207. ——ἐὐὑμνον.] Vide ſuprà ad *ver.* 19, ubi idem verſus.
Ver. 208. ——μνηϛῆσιν.] Nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* occurrit hæc vox, niſi cum Subſtantivo ἄλοχος conjuncta. *Barneſius* autem hîc edidit μνηϛῆρσιν.
Ver. 209. Ὁππότε μνωόμενος.] In vulgatis corruptè editum eſt Ὁππόσ' ἀνωόμενος. Quippè nullibi occurrit vox ἀνωόμενος. Ideóque *Barneſius* ex conjecturâ *Bernardi Martini*, *Var. lect. lib.* IV, *cap.* 8, edidit Ὥς ποτε μνωόμενος. Emendatione ſanè probâ: Firmatur enim lectio μνωόμενος tum ex præcedente "ἐνὶ "μνηϛῆσιν," tum ex *Odyſſ.* λ', 287, ubi occurrit vox μνώοντο hoc ſenſu. Undè, quod ad Vulgatos proximè accedat, Ὁππότε μνωόμενος edidi.
Ibid. ——ἴκεις Ἀζαντίδα κούρην.] *Al.* Αἰζανίδα· et ἴκεις ἐς Ἀϐαντίδα χώρην.
Ver. 210. Ἶφυ' ἅμ' ἀντιθέῳ.] Eandem fabulam reſpicere videtur *Heſiodus* apud Scholiaſten in *Pindar. Pyth. Od.* III, 14, quem hîc citat *Barneſius*;

——————ὅτ' ἄρ' Ἶφυς ἔγημε Κορωνὶν
Εἰλατίδης——————————.

Atque hinc vocem Ἶφυ' (quam Verſio alia "*Robore*," aliæ "*Præſtabas*," ad ſententiam parùm aptè reddunt;) *Barneſius*, ut nomen proprium, optimè vertit: Quem et ſecutus ſum. Vide et infrà Hymnum in *Æſculapium*; item *Pauſan. Corinth. lib.* II, *cap.* 26; et *Apollodorum*, *Bibliothec. lib.* III, *cap.* x, § 3.
Ver. 211. ——Τριόπᾳ.] *Barneſius* inter Varias lectiones, Τριόπα, vel Τριόπω.
Ibid. ——Ἐρεύθεῖ.] *Al.* Ἐρεχθεῖ.
Ver. 212. ——τε Λευκίπποιο δάμαρτι.] Apud Scholiaſten ad *Pindar. Pyth. Od.* III, 14, *Æſculapius* ex *Apolline* et *Arſinoë*, *Leucippi* filiâ, natus dicitur. Undè dubitat *Barneſius*, annon pro δάμαρτι, ϑυγατρὶ hîc legendum ſit. Vide et *Apollodorum*, *lib.* III, *cap.* x, § 3.
Ver. 217. ——ἠ Μαγνῆτας.] Ita *Barneſius*: Quam lectionem, cùm firmatur ex *Iliad.* β', 756, in Textu hîc retinui. *Al.* Μαγνήδας, vel Μαγνῆδας.
Ver. 218. ——Περραιβούς.] Vide *Plin. Nat. Hiſt. lib.* IV, *cap.* 1.
Ibid. ——Ἰαωλκὸν.] Ita *Barneſius* ex *Iliad.* β', 712. *Vulgg.* Ἰωλκόν.
Ver. 219. Κηναίῳ.] Promontorium *Eubœæ*; unde Jupiter *Cenæus* appellatur apud *Ovidium*, *Metamorph. lib.* IX, *ver.* 136; notante *Barneſio*. Vide *Strabonem*, *Geograph. lib.* IX, *pag.* 651, *al.* 426; et *lib.* X, *pag.* 684, *al.* 446.
Ver. 220. —— ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ.] Ita apud *Callimachum*, citante *Barneſio*;

Εἰς ἀγαθὸν πεδίον Ληλάντιον————. *Hymn. in Del. ver.* 289.

Vide *Strabon. lib.* X, *pag.* 686, *al.* 447.

Βῆς ἀν' ὄρος ζάθεος χλωρόν· τάχα δ' ἵξας ἀπ' αὐτῦ
Ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν, καὶ Τευμησσὸν λεχεποίλω·
Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδος καταειμένον ὕλῃ·
Οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
Οὐδ' ἄρα πώποτε ἦσαν ἀταρπιτοὶ, οὐδὲ κέλευθοι,
Θήβης ἀμπεδίον πυριφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλην.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἀπολλον,
Ὀγχηστὸν δ' ἵξες Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος·
Ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέῃ, ἀχθόμενός περ,
Ἕλκων ἅρματα καλὰ, χαμαὶ δ' ἐλάτης, ἀγαθός περ,
Ἐκ δίφροιο θοροὼν, οὐδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
Κεῖν' ὄχεα κροτέουσιν, ἀνακτορίλω ἀφιέντες.
Εἰ δέ κεν ἅρματ' ἄγῃσιν ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῶσιν·
Ὡς γὰρ τὰ πρώτιστ' ὀσίη γένετ'· οἱ δὲ ἄνακτι
Εὔχονται, δίφρον δὲ θεῦ τότε μοῖρα φυλάσσῃ.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἀπολλον·
Κηφισσὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,
Ὅστε Λιλαίηθεν προχέῃ καλλίῤῥοον ὕδωρ·
Τὸν διαβάς, Ἐκάεργε, καὶ Ὠκαλέϊλω πολύπυργον,
Ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἀλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα·
Βῆς δ' ἐπὶ Δελφούσης· τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
Στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
Δελφῦσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν,
Ἀνθρώπων τεύξαι χρηστήριον· οἵτε μοι αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας,

Aſcendiſti montem divinus viridem; citò verò veniſti ab
In Mycaleſſum iens, et Teumeſſum herboſam: [ipſo
Thebæ autem perveniſti in ſolum indutum ſylvâ:
Nondum enim quiſquam habitabat mortalium ſacrâ in
Neque ſanè adhuc erant ſemitæ, neque viæ, [Thebâ;
Thebæ per campum tritici-feracem; ſed habebat ſylvam.
Indè verò ulteriùs iviſti, longè-jaculans Apollo,
Et in Oncheſtum perveniſti Neptunium ſplendidū lucū,
Ubi recèns-domitus equi-pullus reſpirat, gravatus licèt,
Trahens currus pulchros; humi autem auriga, præſtans
E curru ubi-exiliit, iter facit: illi verò interī quidē [licèt,
Vacuos currus quatiunt, imperio remiſſo.
Sin currus agat in luco arboribus-abundante,
Equos quidem curant, illos autem reclinatos ſinunt:
Sic enim primùm ſanctum erat: ipſi verò regi
Supplicant; currum autem dei tunc ſors ſervat.
Illinc porrò ulteriùs iviſti, longè-jaculans Apollo:
Cephiſſúmque deindè attigiſti pulchro-fluento,
Qui utique ex-Lilæâ profundit pulchrè-fluentem aquam;
Hunc tranſgreſſus, Longè-agens, et Ocalëen turritam,
Indè utique in Haliartum perveniſti herboſam:
Iviſtiq; ad Delphuſam: ibi tibi placuit locus commodus,
Ad-ſtruendum templúmq; et lucos arboribus-abundantes:
Stetiſti verò valdè prope eā, et ipſam ſermone allocutus es;
" Delphuſa, hîc demùm in-animo-habeo perpulchrū
" Hominum ſtruere oraculū; qui mihi ſemper [templū,
" Huc adducent perfectas hecatombas,

Ver. 225. Θήβης —— ἔδος.] Vide *Il.* δ', 406; *Od.* λ', 262.
Ibid. —— καταειμένον ὕλῃ] Vide *Od.* ν', 351; τ', 431.
Ver. 228. —— ἀμπεδίον πυριφόρον.] Vide *Od.* γ', 495.
Ibid. —— ἀλλ' ἔχεν ὕλην.] *Barneſius* edidit ἔχεν ὕλῃ· ut ſignificet, " *Totam terram Sylvâ obductam et* " *horridam.*" At cùm nullâ auctoritate firmatur hæc emendatio, vulgatam lectionem retinui.
Ver. 229, 239, 277. Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες.] Vide *Odyſſ.* ι', 62, 105, 565.
Ver. 230. Ὀγχηστὸν δ' ἵξες.] Vide *Iliad.* β', 506; ubi idem ferè verſus.
Ver. 232. Ἕλκων ἅρματα καλὰ.] Vide *Il.* ψ', 533.
Ver. 233. —— οὐδὸν ἔρχεται.] Vide *Il.* ά, 151; *Od.* φ', 20.
Ver. 234. Κεῖν' ὄχεα κροτέουσιν.] Vide *Iliad.* ό, 453.
Ibid. —— ἀνακτορίλω.] Vide *Od.* ό, 396.
Ver. 235. —— ἄγῃσιν.] *Al.* ἄγωσιν.
Ver. 237. —— ὀσίη γένετ'.] Vide *Odyſſ.* χ', 412.
Ver. 240, 241. Κηφισσὸν —— Ὅστε Λιλαίηθεν προχέῃ.] Vide *Il.* β', 522, 523; et *Pauſan. Bœotic. lib.* IX, *cap.* 24.
Ver. 240. —— καλλιρέεθρον.] Vide *Od.* κ', 107.
Ver. 241. Ὅστε Λιλαίηθεν &c.] *Scholiaſtes* et *Euſtathius* ad *Il.* β', 522, verſum hunc *Heſiodo* tribuunt. Uti notavit *Barneſius.*
Ibid. —— προχέῃ καλλίῤῥοον ὕδωρ.] Vide *Il.* β', 752.
Ver. 242. —— Ὠκαλέϊλω πολύπυργον.] *Barneſius* inter varias lectiones, πολύπυρον· Quod Epitheton *Homero* uſitatum; at πολύπυργον nuſquam occurrit.
Ver. 243. —— εἰς Ἀλίαρτον.] Vulgati hîc habent Ἄμαρτον, cujuſmodi urbem nullibi aliàs notatam obſervat *Barneſius*; ipſéque ex emendatione *Bernardi Martini* et *Iſaaci Caſauboni*, edidit Ἀλίαρτον· cujus meminit *Homerus*, *Iliad.* β', 503. Ac veriſimilior hæc lectio, tum quòd utrobique attribuitur idem Epitheton ποιήεντα· tum quod unà recenſetur utrobique urbs *Ocalea* jam ſuprà *ver.* 242 memorata. Ideóque cum *Barneſio* Ἀλίαρτον hîc edidi. Vide et *Strabonem*, *lib.* IX, *pag.* 624, 629; *al.* 407, 410.
Ver. 244. —— ἄδε χῶρος ἀπήμων.] Vide *Il.* μ', 80; ν', 748.
Ver. 246 et 378. Στῆς δὲ &c.] Vide *Il.* Ϟ', 280; λ', 429; ubi ſimilis verſus.
Ver. 249, 260, et 289. —— τελήεσσας ἑκατόμβας.] Vide *Il.* ά, 315; β', 306.

Ver.

Ἡμὶν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
Ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε, καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
Χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
Πᾶσι θεμιστεύσιμι, χρέων ἐν πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἠδ' ἐσιδοῦσα
Δελφοῦσα κραδίῃν ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·
Φοῖβε ἄναξ ἑκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω,
Ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεύξαι περικαλλέα νηὸν,
Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἱ δέ τοι αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Πημανέῃ σ' αἰεὶ κλύπων ἵππων ἀκειάων,
Ἀρδόμενοί τ' ἠμὲν ἱερῶν ἀπὸ πηγάων·
Ἔνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι
Ἅρματά τ' εὐποίητα, καὶ ἀκυπόδων κλύπον ἵππων,
Ἠ νηόν τε μέγαν, καὶ κτήματα πολλὰ ἐνέοντα.
Ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο, (σὺ δ' ἢ κρείσσων καὶ ἀρείων
Ἐσσὶ, ἄναξ, ἠμεῖθεν, σεῦ ἢ θέμις ἐστὶ μέγισον·)
Ἐν Κρίσῃ ποιῆσαι, ὑπὸ πτυχὶ Παρνασσοῖο·
Ἔνθ' οὔθ' ἅρματα καλὰ δονήσεις, οὔτε τοι ἵππων
Ὠκυπόδων κλύπος ἔσται ἐύδμητον περὶ βωμόν·
Ἀλλὰ καὶ ὣς προάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα
Ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δ' ἢ φρένας ἀμφιγεγηθὼς
Δέξαι ἱερὰ καλὰ θεσπεσίων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἔκάτῃ πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ
Δελφύσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ, μηδ' Ἑκάτοιο.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Ἵξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
Οἳ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον

" Tum quotquot Peloponneſum pinguem habent,
" Tū quotquot Europámque, et circumfluas per inſulas,
" Oraculum-petituri: iis autem ego verum conſilium
" Omnibus edixero, oracula-edens in opulento templo.
Sic fatus, diſpoſuit fundamenta Phœbus Apollo,
Lata et valdè longa penitús: intuita verò
Delphuſa, corde irata eſt, dixitque ſermonem; [ponam,
" Phœbe rex longè-agens, verbū quoddā tibi in mentē
" Hîc quoniā in-animo-habes ſtruere perpulchrū templū,
" Ut-ſit hominibus oraculum: hi autem tibi ſemper
" Huc adducent perfectas hecatombas.
" Sed tibi edicam, tu verò in mente reconde tuâ,
" Infeſtabit te ſemper ſtrepitus equorum velocium,
" Aquantéſque muli meis ſacris ex fontibus:
" Hîc aliquis hominum malet inſpicere [*audire*,
" Currúſque fabrefactos, et velocium ſtrepitum equorum
" Quàm templúmq; magnum, et opes multas, quæ-inſint.
" Sed ſiquid demùm obtemperaveris, (tu autem potentior
" Es, rex, me; tuîque vis eſt maxima;) [et præſtantior
" In Criſsâ fac, ſub jugo Parnaſſi:
" Ubi neq; currus pulchri agitabuntur, neq; tibi equorū
" Velocium ſtrepitus erit benè-ſtructam circa aram:
" Sed et ſic adducant Iopæani dona [perfuſus
" Hominum inclytæ gentes: tu autem mente gaudio-
" Accipe ſacra pulchra finitimorum hominum. [ipſi
Sic locuta, Longè-jaculantis flexit mentem; ut ſibi-
Delphuſæ fama eſſet ſuper terrā, non verò Longè-jaculan-
Illinc autem ulteriùs iviſti, longè-jaculans Apollo: [tis.
Veniſtiq; in Phlegyarum virorū urbem contumelioſorum,
Qui Jovem non curantes ſuper terram habitabant

Ver. 250, 290, et 419. —— Πελοπόννησον.] Nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* reperitur hæc vox.
Ver. 251. —— Εὐρώπην τε.] " Hîc (inquit *Barneſius*) apertè de Orbis *Quartâ* parte uſurpat hanc vo-
" cem *Homerus*, ut infrà *v.* 291." Atqui per totam *Iliadem* et *Odyſſeam* nuſquam ejus meminit Poëta.
Ver. 252, 253; et 292, 293. Χρησόμενοι —— χρέων.] Vide *Odyſſ.* ϑ', 79, 81.
Ver. 252. —— νημερτέα βουλὴν.] Vide *Od.* α', 86; ε', 30.
Ver. 253 et 293. —— θεμιστεύσιμι.] Vide infrà ad *ver.* 394.
Ibid. —— ἐνὶ πίονι νηῷ.] Vide *Il.* β', 549.
Ver. 254 et 294. —— διέθηκε θεμείλια Φοῖβος.] Haud diſſimilitèr apud *Callimachum*;
—————— αὐτὸς ὃ θεμείλια Φοίβου ὑφαίνει.
Τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε
Καλῇ ἐν Ὀρτυγίῃ——————. *Hymn. in Apoll.* 57.
Ver. 257. —— ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.] Idem *Hemiſtichium*, *Iliad.* τ', 121.
Ver. 261. —— ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο.] Vide *Il.* α', 297; δ', 39.
Ver. 265. —— εὐποίητα.] Vide *Od.* ν', 369.
Ibid. et *ver.* 270, 271. —— ἀκυπόδων κλύπον ἵππων.] Vide *Il.* κ', 535.
Ver. 267. Ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο.] Vide *Il.* η', 28.
Ver. 267, 268. —— σὺ δ' ἢ κρείσσων —— Ἐσσὶ, ἄναξ, ἠμείθεν.] Vide *Il.* τ', 217.
Ver. 269. —— Κρίσῃ.] *Al.* Κρίσῃ. Vide et Scholia in *Pindar. Pyth. Od.* I, *ver.* 1,
Ver. 271. —— ἐύδμητον περὶ βωμόν.] Vide *Iliad.* α', 448.
Ver. 272. —— Ἰηπαιήονι.] Vide infrà ad *ver.* 500.
Ver. 273. —— ἀμφιγεγηθὼς.] *Barneſius* edidit ἀμφὶ γεγηθώς.
Ver. 274. —— ἱερὰ καλὰ.] Vide *Od.* δ', 473; λ', 129.
Ibid. —— θεσπεσίων.] Vide *Il.* ρ', 220.
Ver. 275. —— πέπιθε φρένας.] Vide *Il.* ί, 184.
Ver. 278. —— Φλεγύων.] Vide *Il.* ν', 302.
Ver. 279. —— Διὸς οὐκ ἀλέγοντες.] Vide *Odyſſ.* ί, 275.

Ἐν καλῇ βήσσῃ, Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης·
Ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα Φύων·
Ἵκεο δ' ἐς Κρίσταν ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα,
Κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
Πέτρη ὑποκρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα
Τρηχεῖ', ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·
Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηόν,
Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἵτε μοι αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας,
Ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
Ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε, καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
Χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
Πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διαμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
Λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης,
Υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
Ἀμφὶ δ' ἄρα νηὸν ἔνασαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
Κτιστοῖσιν λάεσσιν, ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.
Ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίῤῥοος, ἔνθα δράκαιναν
Κτεῖνεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ὑπὸ κρατεροῖο βιοῖο,

In pulchrâ valle, Cephiſſidem prope lacum:
Indè rapidè aſcendiſti ad jugum ruens;
Veniſtique in Criſſam ſub Parnaſſo nivoſo,
Latus Zephyro obverſum; at deſuper
Petra ſuſpenſa eſt; cava autem ſubtenditur vallis
Aſpera; ubi rex ſtatuit Phœbus Apollo
Templum facere amabile, dixitque ſermonem; [templũ,
" Hîc demùm in-animo-habeo ſtruere perpulchrum
" Ut-ſit hominibus oraculum; qui utique mihi ſemper
" Huc adducent perfectas hecatombas,
" Tum quotquot Peloponneſum pinguem habent, [las,
" Tum quotquot Europámque, et circumfluas per inſu-
" Oraculum-petituri: iis autem ego verum conſilium
" Omnibus edixero, oracula-edens in opulento templo.
Sic fatus, diſpoſuit fundamenta Phœbus Apollo
Lata et valdè longa penitús: at ſuper ipſis
Lapideum limen poſuit Trophonius, atque Agamedes,
Filii Ergini, chari immortalibus diis: [hominum
Circùm verò templum condiderunt innumeræ gentes
Fabricatis lapidibus, celebre ut-eſſet ſemper.
Propè autem fons pulchrè-fluens, ubi dracænam
Occîdit rex Jovis filius à valido arcu,

Ver. 280. Ἐν καλῇ βήσσῃ.] Vide *Il.* σ', 588.
Ibid. —— Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης.] Vide *Il.* ε', 709; et *Pauſaniam, lib.* IX, *cap.* 24.
Ver. 281. —— δειράδα.] Hinc vox πολυδειράδος, *Iliad.* α', 499; ε', 754; Θ', 3. Uti notavit *Barneſius.*
Ver. 282. —— ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα.] Vide *Il.* υ', 385.
Ver. 283. —— πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον.] Vide *Od.* μ', 81.
Ver. 284. —— ὑποδέδρομε.] Vide *Od.* ε', 412.
Ver. 291. —— Εὐρώπην.] Vide ſuprà ad *ver.* 251.
Ibid. —— ἀμφιρύτας κατὰ νήσους.] Ita edidit *Barneſius* ex *ver.* 251 ſuprà, ubi in Vulgatis hoc modo legitur. Vide et *Odyſſ.* α', 50, 198; μ', 283. *Vulgg.* hîc ἀμφιρύτους.
Ver. 292. —— τοῖσιν.] Ita *Barneſius* ex *ver.* 252 ſuprà, pro vulgato τῇσιν.
Ver. 296. Λάϊνον οὐδὸν.] Vide *Il.* ι', 404.
Ibid. —— ἔθηκε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης.] Δελφοὶ, πόλις ἐπὶ τῷ Παρνασσῷ, πρὸς τῇ Φωκίδι· ἔνθα τὸ ἄδυτον ὐκ πάντε κατεσκεύασαι λίθων, ἔργον Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου. *Stephanus*, περὶ πόλεων, ad vocem Δελφοί· quem et citat *Barneſius.* Vide etiam *Strabonem, lib.* IX, *pag.* 644, *al.* 421; et *Pauſan. lib.* X, *cap.* 5, *ſub fine.*
Ver. 297. —— φίλοι ἀθανάτοισι.] Καὶ οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρωπείων ἐπιστήμονες, ὃς ἂν περὶ πλείστου ποιῶνται, θᾶττον ἀπαλλάττεσι τοῦ ζῆν. Ἀγαμήδης γοῦν καὶ Τροφώνιος, οἱ δειμάμενοι τὸ Πυθοῖ τοῦ θεοῦ τέμενος, εὐξάμενοι τὸ κράτιστον αὐτοῖς γενέσθαι, κοιμηθέντες ἐκεῖ' ἀνέστησαν. *Socrates*, in Dialog. *Axioch. Platoni* aſcript. Ejuſdémque hiſtoriæ meminerunt *Plutarchus*, in *Conſolat.* ad *Apollon.* et *Cicero, Tuſc. Diſputat. lib.* I, § 47. *Pauſanias* verò, notante *Barneſio*, de Fratribus hiſce diverſam hiſtoriam refert, *lib.* IX, *cap.* 37.
Ibid. —— φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσι.] Vide *Od.* κ', 2.
Ver. 298. —— νηὸν ἔνασαν.] Ita *Odyſſ.* δ', 174;
Καί κέν οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν ——————.
Ver. 299. —— ἀοίδιμον.] Vide *Il.* ζ', 358.
Ver. 300. —— ἔνθα δράκαιναν Κτεῖνεν &c.] Similitèr *Callimachus*;
Πυθώ τοι κατιόντι σιωπήτετο δαιμόνιος θὴρ,
Αἰνὸς ὄφις· τὸ μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Βάλλων ὠκὺν ὀϊστόν ——————. *Hymn. in Apoll.* 100.

Et *Ovidius*;

—————— te quoque, maxime Python,
Tum genuit; populiſque novis, incognite Serpens,
Terror eras; tantum ſpatii de monte tenebas.
Hunc Deus arcitenens ——————
Mille gravem telis, exhauſtâ penè pharetrâ,
Perdidit ——————. *Metamorph. lib.* I, 438, 441.

Ver. 301. —— κρατεροῖο βιοῖο.] Vide *Od.* ω', 169.

Ver

Ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
Ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονὶ, πολλὰ μὲ αὐτὺς,
Πολλὰ δ᾽ μῆλα τανυπόδ᾽· ἐπεὶ πέλε πῆμα ἀλφεσιβοίῃ.
Καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
Δεινόν τ᾽ ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,
Ὅν ποθ᾽ ἅρ᾽ Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρί·
Εὖτ᾽ ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ᾽ Ἀθήνῃ
Ἐν κορυφῇ· ἡ οἳ αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
Ἠδὲ κὴ ἀγορόωσι μετ᾽ ἀθανάτοισιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὡς ἔμ᾽ ἀτιμάζειν ἄρχῃ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Πρῶτον, ἐπεί μ᾽ ἄλοχον ποιήσατο κήδε᾽ ἰδυῖαν·
Καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνῃ,
Ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπῃ ἀθανάτοισιν·
Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
Παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὃν τέκον αὐτή.
Ῥίψ᾽ ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, κὴ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
Ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
Δέξατο, κὴ ῥ᾽ ἑτέρῃσι κασιγνήτῃσι κόμισσεν·
Ὡς ὄφελ᾽ ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;

Obesam, magnam, monstrum ferum, quæ mala multa
Hominibus faciebat super terram, multa quidem ipsis,
Multáq; pecoribus longipedibus; quippè erat pestis cruenta;
Et olim susceptum ab aureū-soliū-habente nutriit Junone
Gravémq; difficilémq; Typhaona, damnum mortalibus,
Quem olim scilicèt Juno peperit, irata Jovi patri:
Quandò nimirùm jam Saturnius gloriosā genuit Minervā
In vertice; statim verò irata est veneranda Juno,
Atque etiam congregatos inter immortales dixit;
" Audite me, omnésque dii, omnésque deæ,
" Ut me ignominiâ-afficere incipit nubiū-cöactor Jupiter
" Primus, postquam me uxorē fecit-sibi honesta doctā;
" Et nunc absque me peperit cæsiam-oculis Minervam,
" Quæ inter omnes beatos excellit immortales:
" At ille debilis factus est inter omnes deos [ipsa.
" Filius meus Vulcanus, mutilus pedibus, quem peperi
" Projeci manibus correptum, et injeci lato ponto:
" Sed ipsum Nereï filia Thetis argentea-pedibus
" Suscepit, et cum suis sororibus curavit:
" Ut debuit aliud diis gratificari beatis!
" Improbe, versute, quid nunc adhuc machinaberis aliud?

Ver. 302. ——κακὰ πολλὰ Ἀνθρώπους ἔρδεσκεν.] Vide *Il.* ί, 175, 176; π′, 424, 425; et infrà *ver.* 355.
Ver. 304. ——τανυπόδ᾽.] Ita *Barnesius* pro vulgato τανύποδ᾽. Vide ad *Odyss.* ί, 464.
Ibid. ——πῆμα ἀλφεσιβοίῃ.] Vide *Il.* β′, 308.
Ver. 305. ——δεξαμένη——ἔτρεφεν.] Vide *Od.* τ′, 354, 355.
Ibid. ——χρυσοθρόνου——Ἥρης.] Vide *Il.* ό. 5.
Ver. 306 et 352. Δεινόν τ᾽ ἀργαλέον τε.] Vide *Od.* μ′, 119.
Ibid. ——Τυφάονα.] Vide Scholiasten in *Apollonium*, *Argonaut. lib.* II, *ver.* 1215.
Ibid. et *ver.* 352. ——πῆμα βροτοῖσι.] Vide *Od.* μ′, 125.
Ver. 309. Ἐν κορυφῇ.] *Barnesius* legendum conjicit Ἐκ κορυφῆς· ex *Anacreonte*, *ver.* 870;

Πολεμόκλονον τ᾽ Ἀθήνῃ
Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς.

Firmatur autem magis hæc conjectura ex Hymno *in Minervam Homero* ascript. *ver.* 4, 5;

——την αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς——.

Ver. 311. Κέκλυτε &c.] Idem versus *Iliad.* Ψ′, 5; τ′, 101.
Ver. 313. ——ἄλοχον——κήδε᾽ ἰδυῖαν.] Vide *Od.* Ψ′, 182, 232.
Ver. 316. ——ἠπεδανὸς γέγονεν.] Vide *Od.* Ψ′, 311.
Ver. 317. Παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος.] Ἥρα δὲ χωρὶς ἐπιμιξίας ἐγέννησεν Ἥφαιστον· ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον οὐκ Διὸς ἐγέννησεν. *Apollodor. Bibliothec. lib.* I, *cap.* iii, § 5. Undè *Barnesius Apollodorum* pro *Homerico* Hymnum hunc habuisse concludit. At fortasse respexerit *Apollodorus Iliad.* ξ′, 338; aut ύ, 12; ubi *Vulcanum Jovis* filium agnovisse videtur Poëta.
Ibid. ——ῥικνὸς.] Nusquam in *Iliade* aut *Odysseâ* occurrit hæc vox.
Ibid. ——ὃν τέκον αὐτή.] *Barnesius* edidit ὃν τέ κεν αὐτὴ ut fit, ὃν τέ κεν αὐτὴ Ῥίψ᾽ &c. Verùm si ita legas, prorsùs supervacanea erit vocula κεν· nisi sequentibus vocibus Ῥίψ᾽ et ἔμβαλον vim Modi Potentialis sive Subjunctivi, (quod in animo non habuit *Barnesius*,) tribui intelligas, totúmque locum ita interpretêris; " *Quem ipsa projecissem manibus correptum, et injecissem lato ponto; nisi* &c." Quâ quidem ratione aptè connexa erit tota Sententia; quum in Vulgatis videtur aliquid, ad istud " Ῥίψ᾽ ἀνὰ χερσὶν &c," cum præcedentibus connectendum, omninò desiderari: Firmatúrque porrò nonnihil hæc accipiendi ratio ex *Iliad.* σ′, 397, 398; " ——τότ᾽ ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ, Εἰ μή μ᾽ Εὐρυνόμη τε Θέτις θ᾽ &c;" ubi eandem historiam respicit Poëta. Atqui cùm solâ ex conjecturâ emendationem hanc fecit *Barnesius*; cúmque vulgata lectio, ὃν τέκον αὐτὴ, præcedenti νόσφιν ἐμεῖο τέκε (*ver.* 314,) aptè respondet; nihil hîc mutavi. Cæterùm Vulcanum è cœlo aliàs à Jove projectum memorat *Homerus*, *Iliad.* ά, 590; uti notavit *Barnesius*.
Ver. 319. ——Θέτις ἀργυρόπεζα Δέξατο.] Vide *Iliad.* σ′, 395 &c: item ί, 410; π′, 222.
Ver. 320. ——μετ᾽ ἄλλῃσι.] *Al.* μετ᾽ ἔμπεσι.
Ver. 322, 323. Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, &c.] Vide *Odyss.* ν′, 293; et λ′, 473, 474; undè desumptus videtur hic locus.

Ver.

Πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκώπιδ' Ἀθήνῃ;
Οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην, κ) σὴ κεκλημένη ἔμπης
Ἦ ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Καὶ νῦν τοιγὰρ ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
Παῖς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέπoι ἀθανάτοισιν,
Οὔτε σὸν αἰχύνας ἱερὸν λέχος, ὄφρ' ἐμὸν αὐτῆς·
Οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
Τηλόθεν ἔσσα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
Ὡς εἰποῦσ', ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωομένη περ.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
Χειρὶ καταπρηνεῖ σ|' ἔλασε χθόνα, κ) φάτο μῦθον·
Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα, κ) Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
Τιτῆνές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, ᾧ ἐξ ἄνδρες τε θεοί τε·
Αὐτοὶ νῦν μοὶ πάντες ἀκούσατε, κ) δότε παῖδα
Νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίλῳ ἐπιδευέα κείνῳ·
Ἀλλ' ὄγε φέρτερος ἦ, ὅσσον Κρόνῳ εὐρύοπα Ζεύς.
Ὡς ἄρα φωνήσασ', ἴμασε χθόνα χερὶ παχείῃ·
Κινήθη σ|' ἄρα Γαῖα φερέσβιος· ἡ σ|' ἐσιδοῦσα
Τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· ἔἰετο γὰρ τελέεσθαι.
Ἐκ τοὔτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Οὔτε πότ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἦλυθε μητιόεντος,
Οὔτε πότ' εἰς δῶκον πολυδαίδαλον, ὡς τὸ πάρος περ
Αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς.
Ἀλλ' ἦγ' ἐν νηοῖσι πολυλίσοισι μένουσα
Τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε κ) ἡμέραι ἐξετελεῦντο,

" Quomodo ſuſtinuiſti ſolus gignere cæſiã-oculis Minerv̄?
" Non ego peperiſſem, et tua vocata omninò [vam?
" Eſſem utiq; inter immortales, qui cœlũ latum habitant·
" Et nunc idcircò ego machinabor, quo-pacto naſcatur
" Filius meus, qui inter deos excellat immortales,
" Neq; tuum dedecorans ſacrũ lectum, neq; meum ipſius;
" Neque tibi in cubile vadam, ſed à te
" Procul abſens, diis interero immortalibus.
Sic locuta, ſeorsùm à diis ivit irata utique.
Statim deindè precabatur bubulis-oculis veneranda Juno;
Manu pronâ autem percuſſit terram, et dixit ſermonem;
" Audite jam me, Terra, et Cœlum latum ſupernè,
" Titanéſque dii, ſub terrâ habitantes
" Tartarum circa magnum, ex quibus virique diique;
" Ipſi nunc me omnes audite, et date filium
" Seorsùm-à Jove, nihil omninò viribus inferiorem illo;
" Sed is præſtantior ſit, quantũ Saturno latè-ſonans Jupi-
Sic utique locuta, verberavit terram manu craſsâ: [ter.
Motáque eſt proindè Terra alma: illa autem intuita
Delectabatur ſuo in animo, putabat enim perfectum-iri.
Ex hoc autem deindè integrum in annum,
Neque unquam ad cubile Jovis ivit conſiliarii,
Neque unquam ad ſedile variegatum, ſicut anteà ſcilicèt
Ipſo inſidens ſapientia ſuggerebat conſilia.
Sed ea in templis multùm-optatis manens
Oblectabatur ſuis ſacris bubulis-oculis veneranda Juno.
Sed quandò demùm noctéſque et dies exacti erant,

Ver. 324. —— κ) σὴ κεκλημένη.] Vide *Il.* σ', 365, 366.
Ver. 325. —— ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν.] Vide *Od.* ά, 67; μ', 344.
Ver. 328. —— αἰχύνας.] *Barneſius* edidit αἰχύναϲ', ut ad *Junonem* ſcilicèt referatur. Atqui ad ſententiam ſatis rectè, ut opinor, ſe habet vulgata lectio, quæ ad præcedentem Παῖς refertur.
Ver. 329. —— εἰς εὐνὴν πωλήσομαι.] Vide ad *Il.* ά, 490; έ, 350.
Ver. 331. —— ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε.] Vide *Il.* ρ', 664.
Ibid. —— χωομένη περ] Vide *Il.* φ', 384. Cæterùm *Barneſius* ex conjecturâ edidit χωομένη κῆρ. Quæ quidem phraſis *Homero* uſitata. Mutato tamen, ut videtur, nihil opus.
Ver. 332. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο] Vide *Od.* ζ', 323.
Ibid. et *ver.* 348, 353. —— βοῶπις πότνια Ἥρη.] Vide *Il.* ά, 551, 568.
Ver. 333. Χειρὶ καταπρηνεῖ σ|' ἔλασε.] Vide ad *Il.* π', 792; *Od.* ν', 164: item ad *Batrachom. ver.* 241.
Ver. 334. —— Γαῖα, κ) Οὐρανὸς &c.] Vide ad *Il.* ό, 36; *Od.* έ, 184.
Ver. 335. Τιτῆνές τε θεοὶ &c.] Vide *Iliad.* ξ', 279.
Ibid. —— ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες.] Vide *Od.* ζ', 153.
Ver. 338. —— βίλῳ ἐπιδευέα κείνῳ.] Vide *Odyſſ.* φ', 253, 254.
Ver. 340. —— ἴμασε χθόνα.] Vide *Iliad.* β', 782.
Ver. 341. —— φερέσβιος.] Nuſquam in *Iliade* et *Odyſſeâ* reperitur hoc Epitheton. Occurrit autem infrà in Hymno εἰς Μητέρα πάντων, *Homero* aſcript. *ver.* 9.
Ver. 342. —— τελέεσθαι.] *Barneſius*, *H. Stephanus*, Verſionéſque plurimæ, reddunt, " *perfectum eſſe.*" At nuſquam, ut opinor, occurrit hæc vox, niſi de *Futuro* uſurpata. Vide ad *Od.* τ', 557.
Ver. 343 et 436. —— δὴ ἔπειτα.] Ita *Barneſius*, pro vulgato σ|' ἔπειτα. Vide *Odyſſ.* ά, 290.
Ibid. —— τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν.] Vide *Od.* δ', 86; κ', 467.
Ver. 344, 345. Οὔτε πότ' εἰς εὐνὴν ——, Οὔτε πότ' εἰς δῶκον.] Vide *Il.* ά, 490, 491.
Ver. 345. —— εἰς δῶκον.] *Barneſius*, propter ſequens " πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς," vocem δῶκον hîc vertendam cenſet, " *Concilium*;" quo ſenſu hanc vocem uſurpatam notat *Odyſſ.* ό, 469. Attamen ut hoc in loco exponatur ſimplicitèr " *Sedile*," poſtulare videtur tum Epitheton πολυδαίδαλον, tum ſequens, " Αὐτῷ " ἐφεζομένη."
Ibid. —— ὡς τὸ πάρος περ] Vide *Od.* β', 305; κ', 240.
Ver. 346. —— πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς.] Vide *Il.* β', 55; *Od.* λ', 509.
Ver. 347. —— πολυλίσοισι.] Vide *Odyſſ.* έ, 445.
Ver. 349, 350. Ἀλλ' ὅτε δὴ &c] Iidem ferè duo verſus, *Odyſſ.* λ', 293, 294; ξ', 293, 294.

Αὐ τὸ μὲν ἑρπετὸν ἔτι Δαμάσσατο, καὶ ἐπάλυθον ὧραι,
Ἣδ' ἔτεκε δεινόν τε καὶ ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
Αὐτίκα τόνδε λαχοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
Δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν· ἡ δ' ὑπέδεκτο·
Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατ' ἀνθρώπους ἐνὶ φύλα·
Ὅς τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ·
Πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Καρτερόν· ἡ δ' ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι,
Κεῖτο μέγ' ἀθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
Θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἡ δ' ἔνθ' ὕλην
Πυκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, λείπε δ' ὑμὸν
Φοινὸν ἀπαπνείουσ'· ὁ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἐνταυθοῖ νῦν πύθοῦ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
Οὐδέ σύ γε ζωοῖσι κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
Ἔσσεαι, οἳ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσιν τελήεσσας ἑκατόμβας·
Οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' ἔτι Τυφωεὺς
Ἀρκέσῃ, ἀλλὰ Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὖτε
Πυθῇ γαῖα μιήλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος· τὴν δ' σκότος ὄσσε κάλυψε.
Τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος Ἠελίοιο·
Ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται οἱ δ' ἄνακτα
Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, ὕσσα κεῖθι
Αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος Ἠελίοιο.

Iterùm se-circumvolvente anno, et advenerant horæ,
Ipsa peperit neque diis similem, neque mortalibus,
Gravémq; difficilémque Typhaona, damnum mortalibus.
Statim hunc prehensum bubulis-oculis veneranda Juno,
Dedit deindè ferens malo malū; eáq; (*dracæna*) susceptit:
Qui mala multa faciebat apud inclytas gentes hominum.
Quisquis ei occurreret, ferebat eum fatalis dies:
Priùs nempè quàm illi telum immisit longè-agens Apollo
Validum; ea verò doloribus agitata gravibus,
Jacebat valdè anhelans, volutans-se per solum.
Ingens verò clamor factus est immensus: ea autē in sylvâ
Crebrò admodùm huc et illuc volutabatur, linquebátq; ani-
Cruentū expirans: insultavit verò Phœbus Apollo; [mū
" Illic nunc putresce super terram virorum-altricem:
" Neque tu sanè vivis malum damnum mortalibus
" Eris, qui terræ almæ fructum comedentes
" Huc adducent perfectas hecatombas:
" Neque omninò tibi mortem gravem, neque Typhoeus
" Arcebit, neq; Chimæra infausti-nominis, sed te sanè hîc
" Putrefaciet terra nigra et sol Hyperion.
Sic dixit insultans; eam verò caligo oculos obtexit.
Ipsámque ibidem putrefecit sacra vis Solis;
Ex quo nunc Pytho vocatur: illi autem regem
Pythium vocant ex-re-nominatum, quoniam illic
Eo-ipso-in-loco putrefecit monstrum vis acuti Solis.

Ibid. —— ἡμέραι ἐξετελεῦντο.] *Al.* ἥματα μακρὰ τελεῦντο.
Ver. 351. —— θεοῖς σιαλίγκιον.] Vide *Od.* τ', 267.
Ver. 355. Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε.] Vide suprà *ver.* 302, 303; et *Il.* ί, 536; χ', 380.
Ver. 356. —— φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ.] *Barnesius* legendum vult φέρεν δὲ μιν, vel φέρεσκε δ' ἔ. Quòd " *Copula* quædam hîc necessaria sit." Sed præstat (ut opinor) vulgata lectio.
Ibid. —— αἴσιμον ἦμαρ.] Vide *Il.* Ϟ', 72; χ', 212; *Od.* π', 280.
Ver. 357. —— οἱ ἰὸν ἐφῆκεν &c.] Vide suprà ad *ver.* 300.
Ver. 358. —— ἐρεχθομένη.] Vide *Il.* ψ', 317.
Ver. 359. —— κυλινδομένη κατὰ χῶρον.] Vide *Il.* χ', 414; ὡ, 640.
Ver. 361. —— ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο.] Vide *Od.* υ, 28.
Ibid. —— λείπε δὲ θυμὸν Φοινὸν ἀπαπνείουσ'.] Haud dissimilitèr apud *Virgilium*;

Purpuream vomit ille animam ——————. *Æn.* IX, 349.

Porrò occurrit phrasis " θυμὸν ἀπαπνείων," *Iliad.* δ', 524; ν', 654. At phrasis " λείπε δὲ θυμὸν" inusitatior videtur, et minùs Homerica. Quanquam occurrit " λίπε θυμὸς," *Il.* δ', 470; π', 410.
Ver. 362, 363. —— ὁ δ' ἐπηύξατο —— Ἐνταυθοῖ νῦν.] Vide *Il.* υ, 388; φ', 121, 122.
Ver. 365. —— γαίης πολυφόρβου.] Vide *Il.* ξ', 200, 301.
Ver. 367. —— θάνατόν γε δυσηλεγέ'.] Vide *Od.* χ', 325.
Ibid. —— ἔτι Τυφωεὺς Ἀρκέσει.] Vide *Il.* ζ', 16; φ', 130, 131.
Ver. 369. —— ἠλέκτωρ Ὑπερίων.] Vide *Il.* τ', 398.
Ver. 370. Ὡς φάτ' &c.] Idem versus, *Iliad.* υ, 393.
Ver. 371. —— ἱερὸν μένος.] Ita pro vulgato ἴμερον μένος, edidit *Barnesius:* Rectè; ut videtur: tum quia vox ἴμερος, uti ipse annotat, *primam* producat; tum quia " ἱερὸν μένος" phrasis *Homero* usitata sit. Vide ad *Il.* ξ', 269; item *Od.* Ϟ', 2, 4, 335 &c.
Ver. 372. —— οἱ δὲ ἄνακτα Πύθιον καλέουσιν.] Hinc, notante *Barnesio*, et Certamina in *Apollinis* honorem celebrata, *Pythia* appellata sunt. Ut apud *Ovidium*;

Néve operis famam posset delere vetustas,
Instituit sacros celebri certamine ludos,
Pythia, perdomiti serpentis nomine, dictos. *Metamorph. lib.* I, 445.

Vide suprà ad *ver.* 300.
Ver. 373. Πύθιον καλέουσιν.] " *Media* τῦ Πύθιον," inquit *Barnesius*, " *Naturâ* brevis, hîc producitur ex " *Metri* necessitate, ut in Ἰλίῳ προπάροιθεν, *Il.* φ', *v.* 104." Vide autem ad *Il.* ό, 66.
Ibid. —— ἐπώνυμον.] Vide *Od.* τ', 409.

Καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Οὕνεκά μιν κρήνη καλλίῤῥοος ἐξαπάφησε·
Βῆ δ' ἐπὶ Δελφούσῃ κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·
Στῆ δ' ὑπὲκ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δελφοῦσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπάφασθαι,
Χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προχέειν καλλίῤῥοον ὕδωρ.
Ἐνθάδε δή τις ἐμοὶ κλεὸς ἔσσεται, ἠδὲ σὸν οἶκος·
Ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Πέτρῃσι προχυτῇσιν· ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἄγχι μάλα κρήνης καλλιῤῥόου· ἔνθα δ' ἄνακτι
Πάντες ἐπίκλησιν Δελφηγενέϊ εὐχετόωνται,
Οὕνεκα Δελφούσης ἱερῆς ἤχθυνε ῥέεθρα.
Καὶ τότε δὴ καὶ ἔπειτα θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Οὐρῆας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
Οἳ θεραπεύσονται Πυθοῖ ἐνὶ πετρήεσσῃ.
Ταῦτ' ἄρα ὁρμαίνων, ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοὴν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωΐδ, οἵ ῥά τ' ἄνακτι
Ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἀἰγλήεντι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσάορος, ὅ, τι κεν εἴπῃ,
Χρείων ἐκ δάφνης, γυάλων ὕπο Παρνησσοῖο.
Οἳ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
Ἐς Πύλον ἠμαθόεντα, Πυλῃγενέας τ' ἀνθρώπους,
Ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε, δέμας δελφῖνι ἐοικώς,
Νηὶ θοῇ· καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
Τῶν δ' ὅστις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι,
Πάντοθ' ἀναστείσασκε, τίναστε δ' νηῒα δέρα·
Οἳ δ' ἀκέων ἐνὶ νηὶ καθείατο δειμαίνοντες·
Οὐδ' οἵγ' ὅπλ' ἔλυον κοίλῃ ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Οὐδὲ λύον λαῖφος νηὸς κυανοπρῴροιο·
Ἀλλ' ὡς οἱ τὰ πρῶτα κατεῤῥήσαντο βοεῦσιν,

Et tunc sanè cognovit suâ in mente Phœbus Apollo,
Quòd se fons pulchrè-fluens deceperat:
Ivit autem ad Delphusam iratus, celeritérque advenit;
Stetit verò valdè prope eam, et ipsâ sermone allocutus est;
" Delphusa, non utiq; eras, meam mentem decipien-
" Locum habens amabilem, profusura pulchrè-fluentem
" Hîc demùm et mea fama erit, neque tua solius. [aquâ:
Dixit; et molem superingessit rex longè-agens Apollo,
Petris profusis; occultavitque fluenta;
Atque aram fecit-sibi in luco arboribus abundante,
Prope valdè fontem pulchrè-fluentem: ibi autem regi
Omnes cognomine Delphusio supplicantur;
Quoniam Delphusæ sacræ deturpavit fluenta.
Et tunc demùm in animo meditabatur Phœbus Apollo,
Quosnam homines orgiorum-mystas sibi-asciscceret;
Qui *sibi*-ministri forent Pytho in saxosâ.
Hæc utique animo-agitans, conspexit in nigro ponto
Navem velocem; inerant autem viri multique et boni,
Cretes ex Cnosso Minoïâ; qui nempè regi
Sacráque faciunt, et enuntiant leges
Phœbi Apollinis aureo-celebris-ense, quodcunque dixerit,
Oracula-edens ex lauro, cavitatibus sub Parnassi.
Hi quidem ob mercaturam et opes, navi nigrâ
Ad Pylum arenosam, et Pylo-ortos homines,
Navigabant; at eis obviàm factus est Phœbus Apollo,
In ponto autem insiliit, corpore delphini assimilatus,
Navi veloci, et jacebat monstrū magnúmq; horrendúmq;
Eorum verò quicunque in animo cogitaret observare,
Undecunque *id* commovebat, concutiebátque navalia lig-
Illi autem tacitè in navi sedebant timentes: [na:
Neque illi rudentes solvebant cavam per navem nigram,
Neque solvebant velum navis prorâ-cœruleæ:
Sed quemadmodum hi primùm instructi erant loris,

Ver. 375. ——ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ.] Vide *Iliad.* α', 333; δ', 446.
Ver. 379. ——οὐκ ἄρ' ἔμελλες.] Vide *Od.* ι', 475.
Ver. 380. ——προχέειν.] Ita *Barnesius* ex *ver.* 241 suprà, pro vulgato προρέειν· Quæ vox (ut opinor) nusquam sensu *activo* usurpatur.
Ver. 381. ——ἠδὲ σὸν οἶκος.] Ita suprà *ver.* 328; "ὅτ' ἐμὸν αὐτῆς." Et apud *Xenophontem*, in ultimâ *Cyri* oratione; "ὅμμα τὠμὸν ζῶντος." *Cyropæd. lib.* VIII, *haud longè à fine.*
Ver. 386. ——ἐπίκλησιν Δελφηγενέϊ.] Vide *Il.* π', 177.
Ver. 388. ——ἐφράζετο.] *Barnesius* edidit ἐφράσατο· Sed nihil opus.
Ver. 392. ——πολέες τε καὶ ἐσθλοί.] Vide *Od.* ζ', 284; χ', 204.
Ver. 393. ——Κνωσοῦ Μινωΐδ.] Vide *Od.* τ', 178.
Ver. 394. Ἱερά τε ῥέζουσι.] Vide *Od.* ε', 102.
Ibid. ——θέμιστας.] Videtur vox θέμιστες hoc in loco "*Oracula*" denotare; quo sensu hanc vocem nusquam apud *Homerum* usurpatam contendunt nonnulli, referente *Strabone*, *Geograph. lib.* VII, *pag.* 506, *al.* 328. Uti et notavit *Barnesius.* Vide ad *Odyss.* π', 403.
Ver. 395. Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσάορος.] Vide *Il.* ε', 509.
Ver. 396. Χρείων.] Vide *Odyss.* δ', 79, 81.
Ver. 397. ——ἐπὶ πρῆξιν.] Vide *Odyss.* γ', 72.
Ver. 398. Ἐς Πύλον ἠμαθόεντα.] Similitérque infrà *ver.* 424: Vide *Od.* α', 93; β', 214, 359.
Ver. 400. ——δέμας δελφῖνι ἐοικώς.] Vide *Il.* ρ', 323.
Ver. 401. ——πέλωρ μέγα.] Vide *Odyss.* μ', 87.
Ver. 403. ——τίναστε δὲ νηῒα δέρα.] Vide *Il.* υ', 163; *Od.* ι', 498.
Ver. 404. ——ἀκέων.] Vide *Odyss.* φ', 89.
Ver. 405. ——κοίλῃ ἀνὰ νῆα μέλαιναν.] Vide *Od.* δ', 731.

Ὡς ἔπλεον, κραιπνὸς δ' νότος κατόπισθεν ἔγειρε
Νῆα θοήν· πρῶτον δ' παρημείβοντο Μάλειαν,
Πὰρ δ' Λακωνίδα γαῖαν, ἀλιςέφανον πτολίεθρον
Ἵξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἠελίοιο,
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
Ἠελίοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
Οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα χσὶν, ἠδ' ἀποβάντες
Φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
Εἰ μβρότη νηὸς γλαφυρῆς διεπέσσεται πίλωρον,
Ἦ εἰς οἶδμ' ἅλιον πολυίχθυον ἀμφὶς ὀρέσθαι·
Ἀλλ' ὃ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηὸς ἐὐεργὴς,
Ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχεσκε
Ἤιεν ὁδὸν· πνοιὴ δ' ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
Ῥηϊδίως ἴθυνε· τὴ δ' πρήσσεσκε κέλευθον,
Ἀρήνην ἵκανε, καὶ Ἀργυφέην ἐρατεινὴν,
Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἰπὺ,
Καὶ Πύλον ἠμαθόεντα, Πυλογενέας τ' ἀνθρώπους.
Βῆ δ' παρὰ Κρουνὺς, καὶ Χαλκίδα, παρὰ Δύμηλον,
Ἠδὲ παρ' Ἠλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί·
Εὖτε Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς ὄμβρῳ·
Καί σφιν ὑπὸκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
Καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
Ὅσσι δὴ ὰ Πελοπόννησον πίειραν ἐέργει,
Ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας αἰθρίος ὰ Διὸς αἴσης,
Λάβρος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἀψορρόοι δὴ ἔπειτα πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
Ἔπλεον, ἡγεμόνευε δὲ δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
Ἵξον δ' ἐς Κρίσσην εὐδείελον ἀμπελόεσσαν,
Ἐς λιμέν'· ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρέμψατο ποντοπόρος νηῦς.

Sic navigabant; celer autem notus ponè excitabat
Navem velocem: primùm verò præternavigabant Maleã,
Prætérque Laconicam terram, mari-cinctam urbem
Advenêre, et locum oblectantis-mortales Solis,
Tænarum, ubi ſcilicèt pecudes villoſæ paſcuntur ſemper
Solis regis; habéntque amœnum locum.
Hi quidem deindè illic volebant navem ſiſtere, et egreſſi
Obſervare magnum miraculum, et oculis videre,
An manſurum eſſet in navis cavæ fundo monſtrum,
An in undam marinam piſcoſam ſeorsùm ruiturum:
Sed non clavis parebat navis benè-fabricata,
Sed præter Peloponneſum pinguem tendens
Pergebat iter; flatu verò rex longè-agens Apollo
Facilè dirigebat: ea autem conficiens viam
Ad Arenen pervenit, et Argypheam amabilem,
Et Thryum, Alphei vadum, et benè-ædificatum Æpy,
Et Pylum arenoſam, et Pylo-ortos homines: [men,
Ivit porrò præter Crunos, et Chalcidem, et præter Dy-
Et præter Elidē divinam, ubi dominantur Epëi; [cundo:
Quandò ad Pheras appellebatur, gaudens Jovis vento-ſe-
Utiq; ipſis deſub nubibus Ithacæq; mons altus apparebat,
Dulichiúmque, Saméque, et nemoroſa Zacynthus.
Sed quandò demùm Peloponneſum præteriſſet omnem,
Ac jam poſtquam Criſſæ apparebat ſinus immenſus,
Qui utique penitùs Peloponneſum pinguem dirimit,
Venit ventus Zephyrus magnus ſerenus è Jovis conſilio,
Impetuoſus, ingruens ex æthere, ut citiſſimè
Navis emetiretur currens maris ſalſam aquam.
Retrogradi verò deindè ad aurorámque ſolémque
Navigabant; dux autem erat rex, Jovis filius, Apollo.
Pervenêre verò in Criſſam amœnam vitiferam, [vis.
In portum; arenis autem appulſa eſt pontum-tranſiens na-

Ver. 408. Ὡς ἔπλεον.] Pronuntiabatur ἔπλευν vel ἔπλων· uti notavit *Barneſius*. Vide ad *Il.* ξ', 116.
Ibid. —— νότος κατόπισθεν ἔγειρε.] Vide *Odyſſ.* λ', 6.
Ver. 411. —— χῶρον τερψιμβρότου Ἠελίοιο.] Vide *Od.* μ', 269, 274.
Ver. 412. Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα &c.] In *Odyſſeâ*, Solis pecora paſci dicuntur in inſulâ *Trinacriâ*; μ', 127, 128. Vide et λ', 106; μ', 135. Notandum autem, ibi et boüm et ovium, hîc ovium ſolummodò factam videri mentionem.
Ver. 415. —— ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.] Vide *Il.* ό. 600; ρ', 646.
Ver. 418. —— νηῦς ἐὐεργὴς.] Vide *Od.* μ', 166; π', 322.
Ver. 420. Ἦιεν ὁδόν.] *Barneſius* ex *ver.* 435 infrà, et ex *Odyſſ.* γ', 496, edidit hîc Ἧιεν ὁδόν. Sed nihil opus. Vide *Il.* μ', 371; *Od.* ύ, 89; item *Il.* ά, 151; *Od* γ', 316.
Ver. 421. —— πρήσσεσκε κέλευθον.] Vide *Iliad.* ά, 483; *Odyſſ.* β', 429.
Ver. 422. Ἀρήνην.] Vide *Il.* β', 591.
Ver. 423. —— καὶ ἐΰκτιτον Αἰπύ.] Ita edidit *Barneſius* ex *Iliad.* β', 592, ubi idem ipſe verſus. Rectè ut opinor. Vide *Strabonem*, *lib.* VIII, *pag.* 537, *al.* 349. Vulgati hîc habent ἐϋκτίμενον αἰπύ.
Ver. 425. Βῆ δ' παρὰ Κρουνὺς.] Vide *Odyſſ.* ό, 295: Cui loco verſum huic ſimilem annectit *Strabo*, *Geograph. lib.* VIII, *pag.* 539, *al.* 350.
Ver. 426, 427. Ἠδὲ παρ' Ἠλιδα &c.] Vide *Odyſſ.* ν', 275; ό, 296, 297; ubi iidem ferè verſus occurrunt.
Ver. 429. Δουλίχιόν τε &c.] Idem verſus, *Odyſſ.* ά, 246; ί, 24; π', 123.
Ver. 434, 435. Λάβρος, ἐπαιγίζων.] Iidem ferè duo verſus, *Odyſſ.* ό, 293, 294.
Ver. 436. —— πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.] Vide *Od.* ί, 26.
Ver. 437 et 514. —— ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.] Vide *Il.* ύ, 103; et *Od.* ϑ', 334.
Ver. 438. —— εὐδείελον ἀμπελόεσσαν.] Vide *Odyſſ.* β', 167; et *Iliad.* ί, 152, 294.
Ver. 439. —— ἀμάθοισιν.] Nuſquam (ut opinor) in *Iliade* aut *Odyſſeâ* reperitur hæc vox. Occurrit autem ἀμαθύνει, *Il.* ί, 589.

Ἔνθ' ὃ γε νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἀστέρι εἰδόμενος μέσῃ ἤματι· τῷ ῥ' ἀπὸ πολλαὶ
Σπινθαρίδες πάντῃσε, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἷκεν·
Ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
Ἔν δ' ἄρ' ὄγε φλόγα δαῖε, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα.
Πᾶσαν δ' Κρίσην κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Κρισαίων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε θύγατρες,
Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἷλεν ἕκαστον.
Ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα, νόημ' ὡς, ἆλτο πεσεῖσθαι,
Ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
Πρωθήβῃ, χαίτῃ εἰλυμένος εὐρείας ὤμους·
Καὶ σφέας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε λῃστῆρες, ὑπείρ ἅλα; τοί τ' ἀλόωντο
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Τίφθ' ὕτως ἧσον τετιήότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
Ἐκβῆτ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
Αὕτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
Ὁππόταν δὴ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νῆι μελαίνῃ
Ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδηκότες, αὐτίκα δὲ σφέας
Σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Ὣς φάτο· καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
Τὸν δ' ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖν', ἐπεὶ ἢ μὴ γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

Illic navi exiliit rex longè-agens Apollo,
Aſtro ſe-aſſimilans medio die: ab eo verò multæ
Scintillæ evolabant, fulgórque ad cœlum pervenit:
In adytum autem ſubiit per tripodas valdè-pretioſos.
Intúſq; dein ille flammam accendebat, oſtentans ſua tela.
Totam verò Criſſam occupabat fulgor: exclamârunt autē
Criſſæorum uxores, pulchréque-cinctæ filiæ,
Phœbi ab impetu: magnus enim timor cepit quemque.
Indè verò rursùs ad navem, cogitatum tanquam, proſiliit
Viro ſe-aſſimilans juvenique fortique [ad-volandum,
Primum-pubeſcenti, cæſarie involutus latos humeros;
Et ipſos compellatos verbis alatis allocutus eſt; [vias?
" O hoſpites, quinam eſtis? undè navigatis humidas
" Nunquid ob mercaturam, an temerè vagamini,
" Tanquam prædones ſuper mare? qui ſcilicèt vagantur,
" Animas periculo-objectantes, malum alienigenis feren-
" Cur ita ſedetis attoniti, neque in terram [tes.
" Egreſſi eſtis, neque arma nigræ navis depoſuiſtis?
" Hic etenim mos eſt hominum ingenio-viventium,
" Quandocunque ex ponto ad terram navi nigrâ
" Venerint labore defeſſi: ſtatim autem ipſos
" Cibi dulcis circum præcordia deſiderium capit.
Sic dixit; atque ipſis fiduciam in pectoribus immiſit.
Eum et reſpondens Cretum dux contrà allocutus eſt;
" Hoſpes, quippè nequaquā mortalibus ſimilis-videris,
" Non corpore, neq; oris-habitu, ſed immortalibus diis,

Ibid. ——ἐχρίμψατο ποντοπόρου νηῦς.] Vide *Od.* κ', 516; ν', 95.
Ver. 441. ——τῷ ῥ' ἀπὸ πολλαὶ &c.] Ita *Iliad.* δ', 77; ——τῷδέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται.
Ver. 442. ——εἰς οὐρανὸν ἷκεν.] *Barneſius* edidit ἵκεν.
Ver. 444. ——δαῖε, πιφαυσκόμενος.] Ita edidit *Barneſius* ex *Iliad.* μ', 280; ubi idem hemiſtichium occurrit. *Vulgg.* hîc, δαῖ' ἐπιφαυσκόμενος.
Ver. 445. ——ὀλόλυξαν.] Videtur vox ὀλολύζω hîc *territorum exclamationem* denotare. Vide ſuprà ad *ver.* 119; et ad *Odyſſ.* χ', 408.
Ver. 446. Κρισαίων.] Ita ex emendatione *Iſaaci Caſauboni*, et ex *Stephano* περὶ πόλεων, edidit *Barneſius*. *Vulgg.* Κρισαγῶν.
Ver. 447. ——ὑπὸ ῥιπῆς.] Vide *Il.* μ', 462; *Od.* θ', 192.
Ibid. ——δέος εἷλεν.] Vide *Il.* δ', 421.
Ibid. ——ἕκαστον.] *Barneſius* edidit ἑκάστῳ. Sed nihil opus.
Ver. 448. ——ἆλτο πεσεῖσθαι.] Vide *Il.* ν', 62.
Ver. 449. Ἀνέρι εἰδόμενος &c.] Idem ferè verſus, *Il.* π', 716.
Ver. 450. ——εἰλυμένος εὐρείας ὤμους.] Vide *Il.* ε', 186; et π', 360.
Ver. 451. Καὶ σφέας φωνήσας.] Idem verſus, *Il.* δ', 284, 337; κ', 191.
Ver. 452, 455. Ὦ ξεῖνοι.] Occurrunt iidem quatuor verſus *Odyſſ.* γ', 71, 74; ι', 252, 255. Uti et notavit *Barneſius*.
Ver. 456. Τίφθ' ὕτως ἧσον τετιήότες.] Vide *Iliad.* δ', 243; θ', 447.
Ibid. ——ἧσον.] Quum plures quàm Duos hîc alloquitur *Apollo*, minùs rectè uſurpatus videtur Numerus Dualis ἧσον. *Barneſius* quidem in annotationibus; Ἀντὶ τοῦ, "ἦλθε," (inquit;) Δυϊκὸν, ἀντὶ Πληθυντικοῦ. Atque hujuſmodi exempla et in *Iliade* nonnunquam reperiri contendit vir eruditus: Sed vide ad *Il.* α', 566.
Ver. 458. Αὕτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων.] Vide *Odyſſ.* τ', 43; et ζ', 8.
Ver. 460. ——καμάτῳ ἀδηκότες.] Ita *Barneſius* pro vulgato ἀδηκότες. Vide *Odyſſ.* μ', 281.
Ver. 461. Σίτοιο &c.] Idem verſus, *Iliad.* λ', 89.
Ver. 462. ——θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.] Vide *Il.* ρ', 570; *Od.* ζ', 140.
Ver. 463 et 525. ——Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα.] Idem hemiſtichium, *Il.* δ', 265; ν', 221, 259.
Ver. 464. Ξεῖν', ἐπεὶ ἢ μή.] Vide *Od.* ζ', 187.
Ver. 465. Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν.] Vide *Odyſſ.* ι', 212; η', 210.

Ver.

Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν. " Salvéq; et magnoperè gaude; dii verò tibi proſpera dent.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ, " Et mihi hoc dic verum, ut benè ſciam, [ſunt?
Τίς δῆμος, τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἀγρεγάασιν; " Quis populus, quænā terra, quinā homines hinc exorti
Ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα, " De-aliâ-viâ enim cogitantes navigabamus magnā undā,
Εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι. " Ad Pylum ex Cretâ, undè *nos* genere gloriamur eſſe.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθομεν, ὅτι ἑκόντες, " Nunc autem huc cum navi devenimus nequaquam lu-
Νόσῳ ἰέρμοι, ἄλλῃσιν ὁδόν, ἄλλα κέλευθα· " Reditûs appetentes, aliud iter, alias vias; [bentes,
Ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν ὄφρ' ἐθέλοντας. " Sed aliquis immortalium huc duxit nolentes.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων· Hos verò reſpondens allocutus eſt longè-agens Apollo;
Ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφιβέβασθε " Hoſpites, qui Cnoſſum arboribus-abundantē incolebatis
Τὸ πρίν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε " Anteà; at nunc non ampliùs reduces iterùm eritis
Ἐς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστα, " Adque urbem amabilem et ædes pulchras quiſque,
Ἐς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' αὖθεν πίονα νηὸν " Adque charas uxores; ſed hîc opulentum templum
Ἕξετ' ἐμὸν, πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν. " Habebitis meum, multis honoratum hominibus.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων δ' εὔχομαι εἶναι. " Sum autem ego Jovis filius, Apollóque glorior eſſe.
Ὑμέας δ' ἦγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης " Vos verò duxi huc ſuper magnā undā maris, [plū
Οὔτι κακὰ φρονέων· ἀλλ' αὖθεν πίονα νηὸν [σης, " Nequaquā mala in-animo-habens, ſed hîc opulentū tem-
Ἕξετ' ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι· " Habebitis meum, omnibus valdè honoratū hominibus:
Βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῷ ἰότητι " Conſiliáque immortalium ſcietis; quorum voluntate
Αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα. " Semper honorabimini penitùs dies omnes.
Ἀλλ' ἄγετ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πείθεσθε τάχιστα· " Sed agite, ſicut ego dixero, parete citiſſimé:
Ἱσία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας· " Vela quidem primùm demittite, ſolutis loris,
Νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρῳ ἐρύσασθε, " Navem autem deindè velocem in littus trahite,
Ἐκ δ' ὅπλα θέμενοι ἕλεσθε, καὶ ἔντεα νηὸς ἐίσης. " Eximitéque opes, et arma ex navi æquali,
Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, " Et aram facite ſuper littus maris,
Πῦρ ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες, " Ignem accendentes, ſupérque farinas albas adolentes,
Εὐχεσθαι δ' ἔπειτα, παριστάμενοι περὶ βωμόν. " Precamini verò poſteà, juxta-ſtantes circum aram.
Ὡς μὲν ἐγὼ τοπρῶτον ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ " Sicut quidem ego primùm in obſcuro ponto

Ver. 466, 467. Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε &c.] Vide ad *Od.* ω, 401, 402; ubi iidem duo verſus.
Ver. 467, 468. Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον &c.] Iidem ferè duo verſus, *Odyſſ.* ν', 232, 233.
Ver. 468. —— ἀγρεγάασιν.] *Barneſius* inter varias lectiones, ἀγερεγάασι· uti *Od.* ν', 233.
Ver. 469. —— μέγα λαῖτμα.] Vide *Od* ί, 323.
Ver. 470. —— γένος εὐχόμεθ' εἶναι.] Vide *Od.* ξ', 204.
Ver. 471. Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθομεν.] Vide *Odyſſ.* ά, 182.
Ver. 472. Νόσῳ ἰέρμοι, &c.] Similis verſus, *Odyſſ.* ί, 261.
Ver. 475. —— ἀμφιβέβασθε.] Vide *Odyſſ.* τ', 132.
Ver. 476. —— οὐκ ἔθ' ὑπότροποι.] Vide *Il.* ζ, 501.
Ver. 481. —— ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης.] Idem hemiſtichium, *Od.* ί, 260.
Ver. 483. —— τίμιον ἀνθρώποισι.] Vide *Od.* κ', 38, 39.
Ver. 485. —— διαμπερὲς ἤματα πάντα.] Vide *Il.* π', 499; *Od.* δ', 209.
Ver. 486. Ἀλλ' ἄγετ', &c.] Similis verſus, *Odyſſ.* μ', 213; ν', 179.
Ver. 487. —— κάθετον.] Similitérque infrà *ver.* 503, κάθεσαν· Vide ad *Odyſſ.* ί, 72. Porrò et hîc uſurpantur Numeri *Duales* κάθετον, λύσαντε, de pluribus quàm *Duobus*; ut et infrà *ver.* 501, ἴκηθον. Vide ſuprà ad *ver.* 456.
Ver. 488. —— ἐπὶ ἠπείρῳ ἐρύσασθε.] Vide *Od.* κ', 403, 423.
Ver. 489. Ἐκ δ' ὅπλα θέμενοι ἕλεσθε.] Vide *Od.* ν', 120.
Ibid. —— ἐίσης.] Ita *Barneſius*. Quem et ſecutus ſum, quòd hoc modo ſemper in *Iliade* et *Odyſſeâ* ſcribitur hæc vox. Vide *Il.* ά, 306; ό, 729; *Od.* ό, 280. *Vulgg.* hîc ἐΐσης.
Ver. 490 et 505, 508. —— ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.] Vide *Od.* δ', 430, 575.
Ver. 491 et 509. —— ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ.] Vide *Od* κ', 520; λ', 28.
Ibid. —— θύοντες.] Τὸ "θύω," καὶ "λύω," ὁ "ῥύω," κατὰ μὲν τὸ ἐνεστῶτα ἔχουσι καὶ μακρὸν ὁ βραχὺ τὸ δίχρονον· κατὰ δὲ τὸ Μέλλοντα, ἀεὶ μακρόν. *Etymolog. Magn.* à *Barneſio* citatum. Videntur autem voces hæ *primam* naturâ longam habere; in *Præſenti* autem, propter ſequentem vocalem, nonnunquam corripere. Vide ad *Iliad.* δ', 257; et ό, 24.
Ver. 492. —— δὲ ἔπειτα.] *Al.* δὴ ἔπειτα.
Ibid. —— περὶ βωμόν.] Infrà *ver.* 510, ubi repetitur hic verſus, legitur παρὰ βωμόν.
Ver. 493. Ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον] Suprà *ver.* 400.
Ibid. —— ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ] Vide *Od.* ν', 150, 176.

Ver.

Εἰδόμῳ δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα·
Ὡς ἐμοὶ εὔχεαζ Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
Αὐτὸς Δέλφειό κ᾽ ἐπόψιό ἔσσεται αἰεί.
Δειπνῆσαί τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
Καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονο ἕξ ἔρον ἕλθῃ,
Ἔρχεσθαί θ᾽ ἅμ᾽ ἐμοὶ, κ᾽ Ἰηπαιήον᾽ ἀείδειν,
Εἰσόκε χῶρον ἵκησθον, ἵν᾽ ἔξετε πίονα νηόν.
Ὡς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα τ᾽ μάλα μιν κλύον, ἠδ᾽ ἐπίθοντο.
Ἰσία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν θ᾽ ἱστοδόκην πέλασαν πρυτόνοισιν ὑφέντες·
Ἰσὸν δ᾽ ἱστοδόκῃ πέλασαν πρυτόνοισιν ὑφέντες·
Ἐκ δ᾽ ἄλὸς ἠπείρονδε θοὴν ἀνὰ νῆ᾽ ἐρύσαντο
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ᾽ ἕρμαῖα μακρὰ τάνυσσαν·
Καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Πῦρ δ᾽ ἐπικαίοντες, ἐπί τ᾽ ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
Εὔχοντ᾽, ὡς ἐκέλευε, περιστάμενοι παρὰ βωμόν.
Δόρπον ἔπειθ᾽ εἵλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
Καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιό κ᾽ ἐδητύο ἕξ ἔρον ἕντο,
Βὰν ῥ᾽ ἴμεν· ἦρχε δ᾽ ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Φόρμιγγ᾽ εὖ χείρεσσιν ἔχων, ἀγακτὸν κιθαρίζων,
Καλὰ κ᾽ ὑψι βεβάς· οἱ δ᾽ Κρίσσοντες ἕποντο
Κρῆτες πρὸς Πυθῶ, κ᾽ Ἰηπαιήον᾽ ἄειδον,
Οἷοί τε Κρητῶν παιήονες, οἵσί τε Μοῦσα
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
Ἄκμητοι δ᾽ λόφον προσέβαν ποσὶν, αἶψα δ᾽ ἵκοντο

" Assimilatus delphini veloci navi insilii;
" Sic mihi supplicate Delphinio: at ara
" Ipsa Delphia et conspicua erit semper.
" Cœnatéq; porrò deindè velocem apud navem nigram,
" Et libate beatis diis, qui Olympum habitant.
" At postquam cibi dulcis desiderium exemeritis,
" Venitéque unà mecum, et Iopæana canite, [plum.
" Usquedũ locũ adveneritis, ubi habebitis opulentũ tem-
Sic dixit; iique ei omninò quidē auscultârunt et parue-
Vela quidē primùm demiserunt, solverúntq; lora; [runt.
Malúmque mali-receptaculo admoverunt rudentibus de-
Egrediebantur verò et ipsi in littus maris. [missum;
Ex mari autem in littus velocem navem traxerunt,
Altè super arenas, juxtáque sustentacula longa straverunt;
Et aram fecerunt super littus maris;
Ignémque accendentes, supérque farinas albas adolentes,
Supplicabant, ut jusserat, juxta-stantes ad aram.
Cœnam deindè sumpserunt velocem apud navem nigram,
Et libârunt beatis diis, qui Olympum habitant.
At postquam potûs et cibi desiderium exemerant,
Perrexerunt ire; præibátque ipsis rex, Jovis filius, Apollo,
Citharam in manibus habens, admirabilitèr ludens,
Pulchrè et sublimitèr gradiens: at se-erigentes sequeban-
Cretes ad Pytho, et Iopæana canebant, [tur
Quales nempè Cretum pæanes; quibus utique Musa
In pectoribus indidit dea suavem cantum. [venerunt
Indefessi autem collem ascenderunt pedibus, citóque ad-

Ver. 496. ——ἐπόψιο.] Vide *Iliad.* γ′, 42.
Ver. 497, et 511. ——θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ.] Vide *Il.* ά, 300; *Od.* ό, 258.
Ver. 498, et 512. Καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς.] Vide *Od* σ′, 424, 425.
Ver. 499. Αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο.] Similis versus, *Odyss.* ώ, 488.
Ver. 500. ——Ἰηπαιήον᾽ ἀείδειν.] Ita apud *Callimachum*;

——————ἐπηύτησε δὲ λαὸς,
Ἰὴ ἰὴ παιῆον,——————. *Hymn. in Apollinem, ver.* 102.

Et *ibid. ver.* 97;

Ἰὴ ἰὴ παιῆον, ἀκέσμῳ——————.

Et apud *Aristophanem*;

Ἰὴ παιηὼν, ἰὴ παιηὼν, ἰὴ παιηόν· χαίρωμέν. *Aristoph.* Θεσμοφοριάζ. *ver.* 318.

Vide ad *Il.* χ′, 391; item *Ovid. Metamorph. lib.* I, *ver.* 566; et *lib.* XIV, *ver.* 720.
Ver. 501. ——ἵκησθον.] Vide suprà ad *ver.* 456 et 487.
Ver. 502. Ὡς ἔφαθ᾽.] Idem versus, *Odyss.* χ′, 178; ψ′, 141.
Ver. 504, 505. Ἰσὸν δ᾽ ἱστοδόκῃ &c.] Idem duo versus, *Iliad.* ά, 434, 437.
Ver. 506, 507. Ἐκ δ᾽ ἄλὸς ἠπείρονδε &c.] Similes duo versus, *Iliad.* ά, 485, 486.
Ver. 509. ——θύοντες.] Vide suprà ad *ver.* 491.
Ver. 511. Δόρπον ἔπειθ᾽ εἵλοντο &c.] Vide *Il.* ή, 380; σ′, 314; et *Od.* μ′, 292.
Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιό &c.] Idem versus, *Iliad.* ά, 469; β′, 432; *Odyss.* ά, 150; γ′, 67.
Ver. 514. Βὰν ῥ᾽ ἴμεν· ἦρχε δ᾽.] Vide *Iliad* ξ′, 134, 384.
Ver. 515. Φόρμιγγ᾽ εὖ χείρεσσιν ἔχων &c.] Οὕτως δ᾽ ἦν ἔνδοξον κ᾽ σοφὸν ἡ Ὄρχησις, ὡς τε Πίνδαρο τὸν Ἀπόλλω Ὀρχηστὴν καλεῖ· " Ὀρχηστὰ, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ᾽ Ἄπολλον." Καὶ Ὅμηρο δὲ, ἢ τὸν Ὁμηρίδῶν τις, ἐν τοῖς εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνοις, φησίν· " ——Ἀπόλλων, Φόρμιγγ᾽ εὖ χείρεσσιν ἔχων, χάριεν κιθάριζε, Καλὰ κ᾽ ὑψι " βιβάς." *Athenæus, lib.* I, *cap.* 19: quem et citat *Barnesius.* Vide ad *Il.* π′, 617.
Ibid. ——ἀγακτὸν κιθαρίζων.] Apud *Athenæum*, loco jam citato, χάριεν κιθάριζε. Ac inusitata quidem videtur vox ἀγακτός. Vide *Casauboni* annotationes ad *Athenæi* locum.
Ver. 517. ——Ἰηπαιήον᾽.] Vide suprà ad *ver.* 500.
Ver. 519. ——μελίγηρυν ἀοιδήν.] Vide *Od.* μ′, 187.
Ver. 520. Ἄκμητοι.] *Barnesius* inter Varias lectiones, Ἀκμῆτες. Atque ita semper in *Iliade* legitur. Vide λ′, 801; ό, 697; π′, 44.

Ibid.

Παρνησὸν, ϗ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
Οἰκήσειν, πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι·
Δείξε δ' ἄγων αὐτῷ δάπεδον ϗ πίονα νηόν.
Τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσι φίλοισι·
Τῶν ϗ ἀντιφόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Ὤ ἄνα, ἐπεὶ δὴ τῆλε φίλων ϗ πατρίδος αἴης
Ἤγαγες, (ἔτω πῃ τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ·)
Πῶς ϗ νῦν βιόμεσθα, τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
Οὔτε τρυγηφόρος ἥδε γ' ἐπήρατος, ἔστ' εὐλείμων,
Ὡς ἀπὸ τ' εὖ ζώειν, ϗ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Νήπιοι ἄνθρωποι, δυςλήμονες, οἳ μελεδῶνας
Βάλεσθ', ἀργαλέους τε πόνους, ϗ ςείνεια θυμῷ,
Ῥηΐδιον ἔπος ὔμμι ἐρέω, ϗ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
Δεξιτερῇ μάλ' ἕκας ἔχων σὺ χειρὶ μάχαιραν,
Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέςαι,
Ὅσσα ἐμοί γ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Νηόν τε προφύλαχθε, δίδεχθέ ϑ φῦλ' ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀγειρομένων, ϗ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιςα·
Ἤ τι τηὔσιον γ' ἔπος ἔσται), ἠέ τι ἔργον,
Ὕβριν θ', ἣ θέμις ἐςὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
Τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.
Εἰρηταί τοι πάντα· σὺ ϑ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
Καὶ σὺ μὲν ἴτω χαῖρε, Διὸς ϗ Λητοῦς υἱὲ,

Parnaſſum, et locum amabilem, ubi ſanè erat
Apollo habitaturus, multis honoratus hominibus.
Oſtendit verò ducens ſuum ſolum et opulentũ templum.
Eorum autẽ commovebatur animus in pectoribus charis;
Quorum et interrogans Cretum dux ex-adverſo dicebat;
" O rex, quandoquidẽ procul ab amicis et patriâ terrâ
" Duxiſti, (ſic nempè tuo placitum erat animo;)
" Quomodo et nunc vivemus, hoc te conſultare jubemus.
" Neque uvæ-ferax hæc amabilis, neque pratis-præſtans:
" Ita ut indè benéq; vivamus, et unà homines comitemur.
Illos verò ſubridens allocutus eſt Jovis filius Apollo;
" Inſipientes homines, miſeri, qui curas
" Meditamini, gravéſque labores, et anguſtias in animo,
" Facile verbum vobis dicam, et in mentem ponam.
" Dextrâ penitùs quiſq; habens in manu cultrũ, [runt,
" Mactate ſemper pecora; hæc verò copioſa omnia ade-
" Quæcunq; mihi adduxerint inclytæ gentes hominum:
" Templúmque cuſtodite, excipitéque gentes hominum
" Hîc congregatorum, et meum impetum maximé:
" Sive quod vanũ ſcilicèt verbum fuerit, ſive quod opus;
" Injuriáque, qui mos eſt mortalium hominum.
" Alii deindè vobis rectores viri erunt,
" Quibus neceſſitate ſubditi eritis dies omnes.
" Dicta-ſunt tibi omnia, tu autem in mente tuâ ſerva.
Et tu quidem ſic ſalve, Jovis et Latonæ fili,

Ibid. —— λόφον προσέβαν.] Vide *Od.* τ', 431.
Ver. 524. Τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς.] Similis verſus occurrit, *Odyſſ.* ύ, 9.
Ver. 526. —— τῆλε φίλων ϗ πατρίδος αἴης.] Idem hemiſtichium, *Od.* τ', 301; ώ, 289.
Ver. 527. —— ἔτω πῃ τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ.] Vide *Iliad.* β', 116.
Ver. 528. —— τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.] Vide *Odyſſ.* ύ, 43.
Ver. 529. Οὔτε τρυγηφόρος ἥδε.] Vide ſuprà ad *ver.* 55.
Ibid. —— ἔστ' εὐλείμων.] Vide *Od.* δ', 607.
Ver. 530. —— ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.] Vide *Od.* ή, 165, 181; ί, 271.
Ver. 531. —— ἐπιμειδήσας προσέφη.] Vide *Il.* δ', 356; θ', 38; *Od.* χ', 371.
Ver. 532. —— οἳ μελεδῶνας Βάλεσθ'.] Videtur vox Βάλεσθ' hoc in loco " *Meditamini*," ſive, " *In animo* " *habetis*," ſignificare; qui ſenſus vocis *βάλομαι* inuſitatior, nec uſquam (ut opinor) in *Iliade* aut *Odyſſeâ* reperitur.
Ver. 534. —— ἐπὶ φρεσὶ θήσω.] Vide *Il.* ά, 55; τ', 121; *Od* ό, 234.
Ver. 536. —— τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέςαι, Ὅσσα ἐμοί γ' ἀγάγωσι &c.] Locum hunc reſpicere videtur *Lucianus* in *Phalaride ſecundo*, ubi Sacerdotes *Delphicos*, regionis templique ſui ſtatum depingentes inducit. Ὅτι μὲν δὴ οὐ κρημνοῖς τε οἰκοῦμεν αὐτοὶ, ϗ πέτρας γεωργοῦμεν, οὐκ Ὅμηρον χρὴ παρειμένον δηλώσοντα ἡμῖν, ἀλλ' ὁρᾶν πάρεςι ταῦτα· ϗ ὅσον ἐπὶ τῇ γῇ, βαθεῖ λιμῷ ἀεὶ σιωπῶμεν ἄν· τὸ δ' ἱερὸν, & ὁ Πύθιος, ϗ τὸ χρηςήριον, & οἱ θύοντες, ϗ οἱ εὐσεβοῦντες, ταῦτα Δελφῶν τὰ πεδία, ταῦθ' ἡ πρόσοδος, ςεῦθεν ἡ εὐπορία, ςεῦθεν αἱ τροφαί. Χρὴ δ' ἀληθῆ πρός γε ἡμᾶς αὐτὸς λέγειν, ϗ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν, (Vide *Odyſſ.* ί, 109,) ἄσπαρτα ἡμῖν & ἀνήροτα φύεται τὰ πάντα ὑπὸ γεωργῷ τῷ θεῷ, ὃς ἐ μόνον τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀγαθὰ γιγνόμενα παρέχει, ἀλλ' εἴ τι ςὺ Φρυξὶν, ἢ Λυδοῖς, ἢ Πέρσαις, ἢ Ἀσσυρίοις, ἢ Φοίνιξιν, ἢ Ἰταλιώταις, ἢ Ὑπερβορέοις αὐτοῖς, πάντα ἐς Δελφοὺς ἀφικνεῖται. Atque hinc Hymnum hunc pro *Homerico* agnoviſſe *Lucianum* colligit *Barneſius*. Vide ſuprà ad Hymni initium.
Ver. 539 —— ϗ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιςα.] *Barneſius* ex *Bernardo Martino*, *Var. lect. lib.* III, *cap.* 25, edidit, ϗ ἐμὴν ἰθύνετε δαῖτα. Atqui cùm ſolâ ex conjecturâ facta videtur hæc emendatio, Textum vulgatum retineo.
Ver. 540. —— τηὔσιον.] Vide *Odyſſ.* γ', 316; ό, 13.
Ibid. —— ἔπος ——, ἠέ τι ἔργον.] Vide *Il.* ά, 395.
Ver. 541. —— ἣ θέμις ἐςὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων.] Vide *Iliad.* ί, 134; et *Odyſſ.* ύ, 76.
Ver. 543. Τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ'.] Vide *Od.* γ', 304.
Ver. 545. Καὶ σὺ μὲν ἴτω χαῖρε &c.] Similitèr *Callimachus*, *Hymn.* in *Jovem*, *ſub fine*; (citante *Barneſio*;) " Χαῖρε μέγα Κρονίδη ——." *ver.* 91: Et *ibid. ver.* 94; " Χαῖρε πάτερ, χαῖρ' αὖθι." Et *Hymn.* in *Dianam*, verſu ultimo;

Χαῖρε

Αὐτὰρ ἐγὼ κὴ σεῖο ϑ' ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς. Verùm ego et tuî et alterîus recordabor cantionis.

Χαῖρε μέγα κρείσσα, κὴ εὐάντησον ἀοιδῇ.

Similitèr et *Virgilius*;

Salve vera Jovis proles, decus addite Divis. *Æn.* VIII, *ver.* 301.

Similique compellatione clauduntur Hymnorum ſequentium plerique. Vide *Spanhem.* ad *Callimach.* Hymn. *Dian. ver. ult.* Cæterùm ſalutationem hanc à *Platone* vituperatam refert *Lucianus*, (citante itidem *Barneſio*;) Ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς Πλάτων, ἀνὴρ ἀξιόπιστος νομοθέτης τ' τοιούτων, τὸ μὲν "χαίρειν" κελεύει κὴ πάνυ ἀποδοκιμάζειν, ὡς μοχθηρὸν ὄν, κὴ οὐδὲν σπουδαῖον ἐμφαῖνον· τὸ δ' "εὖ πράττειν" ἀντ' αὐτοῦ εἰσάγει, ὡς κοινὸν σώματός τε κὴ ψυχῆς εὖ διακειμένων σύμβολον. Καὶ ἐπιστέλλων γε τῷ Διονυσίῳ, αἰτιᾶται αὐτὸν, ὅτι ποιῶν εἰς τ' Ἀπόλλω, χαίρειν τ' θεὸν προσεῖπεν· ὡς ἀνάξιον τοῦ Πυθίου, κὴ οὐχ ὅπως θεοῖς, ἀλλ' οὐδ' ἀνθρώποις δεξιοῖς πρέπον. *Lucian. de Lapſu inter Salutandum.*

Ver. 546. Αὐτὰρ ἐγὼ κὴ σεῖο ϑ' ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.] Simili verſu clauduntur Hymni in *Venerem* et *Dianam* infrà:

Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος, μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

In plurimis autem Poëmatum ſequentium hunc ipſum verſum "Αὐτὰρ ἐγὼ &c," uſurpat Poëta. Vide Hymnum in *Mercur.* Hymnos in *Venerem* duos poſteriores, Hymn. in *Pana*, &c; *ver. ult.*

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ὑμνεῖ Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸν,
Κυλλήνης μιδέοντα, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Νύμφη εὐπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη· μακάρων ὃ θεῶν ἠλεύατ' ὁμιλον,
Ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον· ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
Λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
Τῇ δὴ ἤδη δεκάτῳ μετὰ οὐρανῷ ἐστήριχτο,
Εἰς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·
Καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
Λῃϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
Νυκτὸς ὀπαπτῆρα, πυληδόκον· ὃς τάχ' ἔμελλεν
Ἀμφαδίην κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
Ἠῶιος γεγονὼς, μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,
Ἑσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Τετράδι τῇ πρωτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.

HYMNUS IN MERCURIUM.

MErcurium celebrat Muſa, Jovis et Majæ filium,
Cyllenen regentem, et Arcadiam pecoroſam,
Nunciū immortaliū perutilē, quē peperit Maja,
Nympha comas-pulchra, Jovis in amore commixta,
Veneranda: beatorum verò deorum ſubduxit-ſe-è cœtu,
Antrum intùs habitans umbroſum: ubi Saturnius
Cum Nymphâ comas-pulchrâ miſcebatur noctis in medio,
Dum dulcis ſomnus occuparet candidam-ulnis Junonem,
Latens immortaléſque deos, mortaléſque homines.
Sed cùm demùm magni Jovis cogitatum perfectum eſſet,
Huicque jam decimus menſis in cœlo fixus eſſet,
Inq; lucem *is eam* duxiſſet, inſigniáq; opera facta eſſent;
Tunc utiq; peperit filium verſutum, blanditiarū-auctorē,
Prædonem, abactorem boūm, ducem ſomniorum,
Noctis ſpeculatorem, janitorem; qui citò erat
Oſtenſurus inclyta opera inter immortales deos:
Matutinus natus, medio die citharam-pulſabat,
Veſpertinus boves furatus eſt longè-jaculantis Apollinis;
Quartâ priori, quâ ipſum peperit veneranda Maia.

Ὕμνος εἰς Ἑρμῆν.] *Barneſius* Hymnum hunc à pluribus magnis et antiquis teſtibus *notum, aut agnitum, libatum, probatum, aut laudatum* contendit: At ex locis ab eo citatis, haud ſatis conſtat Veterum auctorum quenquam Poëma hoc pro *Homerico* reverà agnoviſſe. Cæterùm quamvis Hymnus hic, Poëmatúmque ſequentium plurima levi admodùm auctoritate nitantur; tamen, cùm in prioribus Editionibus *Homero* aſcripta ſint, Titulum vulgatum ubique retinui.

Ver. 1. Ἑρμῆν ὑμνεῖ Μοῦσα.] Ita Vulgati. *Henricus Stephanus* autem, quem hîc ſecutus eſt *Barneſius*, legendum vult ὔμνει, "ut ſit *imperantis*, vel *hortantis* potiús:" Firmatúrque (uti ipſe notat) hæc lectio tum ex Poëmatum ſequentium nonnullis, tum ex *Iliados* et *Odyſſeæ* initiis, ubi ſimili invocatione utitur Poëta. Cùm verò et in Poëmatum horum aliis eadem lectio, ὑμνεῖ, reperiatur; Textum hîc non mutavi. Vide *Bergleri Præfat.* ad *Iliad. Edit. Wetſten. pag.* 11.

Ibid. et *ver.* 73, 235. ——Μαιάδος υἱὸν.] Vide *Od.* ξ', 435.

Ver. 2. Κυλλήνης μιδέοντα.] Vide ad *Od.* ω', 1.

Ibid. ——Ἀρκαδίης πολυμήλου.] Vide *Il.* β', 603, 605.

Ver. 3. ——ἐριούνιον.] Vide ad *Od.* θ', 322.

Ver. 4. ——φιλότητι μιγεῖσα.] Vide *Od.* τ', 266.

Ver. 5. ——ἠλεύατ' ὁμιλον.] Vide *Od.* ρ', 67.

Ver. 7. Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ.] Vide *Od.* ά, 86; έ, 30.

Ibid. ——νυκτὸς ἀμολγῷ.] Vide *Il.* χ', 28, 317; *Od.* δ', 841.

Ver. 11. Τῇ δὴ ἤδη δεκάτῳ μετὰ.] Vide *Il.* τ', 117.

Ver. 13. ——πολύτροπον.] Vide ad *Od.* ά, 1.

Ver. 14. ——ἡγήτορ' ὀνείρων.] Ita de *Mercurio Virgilius*; "*Dat ſomnos, adimitque*; ——." *Æn.* IV, 244.

Ὃς κ᾽ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ᾽ ἀθανάτων θόρε γυίων,
Οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
Ἀλλ᾽ ὀγ᾽ ἀναΐξας ζητεῖ βόας Ἀπόλλωνος,
Οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο.
Ἔνθα χέλυν εὗρων, σὺν πήσατο μυρίον ὄλβον.
Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ᾽ ἀοιδόν,
Ἣ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ᾽ αὐλείῃσι θύρῃσι,
Βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίλην,
Σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. Διὸς δ᾽ ἐριούνιος υἱὸς
Ἀθρήσας ἐγέλασσε, κὴ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
Συμβόλην ἤδη μοι μέγ᾽ ὀνήσιμον ἐκ ὀνοτάζω.
Χαῖρε, φυὴν ἐρέουσα, χοροιτύπε, δαιτὸς ἑταίρη,
Ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
Αἰόλον ὄστρακον ἐσσὶ, χέλυς, ὄρεσι ζώουσα;
Ἀλλ᾽ οἵσω σ᾽ εἰς δῶμα λαβών· ὄφελός τί μοι ἔσσῃ,
Οὐδ᾽ ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσῃς.
Οἶκοι βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρῃφιν.
Ἦ μὰν ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι αἰχμὰ,
Ζώουσ᾽· ἢν δ᾽ ἤδη θάνῃς, τότε κἂν μάλα καλὸν ἀείδοις.
Ὡς ἄρ᾽ ἔφη· κὴ χερσὶν ἅμ᾽ ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας,
Αὖ εἶσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
Ἔνθ᾽ ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
Αἰῶν᾽ ἐξετόρησεν ὀρεσκῴοιο χελώνης.
Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ὠκὺ νόημα μετὰ στέρνοιο περήσῃ
Ἀνέρος, ὅντε θαμειαὶ ἐπισκοπέουσι μέριμναι,

Qui et poſtquā matris ab immortalibus proſiliit membris,
Non-ampliùs diù jacebat manens ſacris in cunis;
Sed ille impetu-facto quærebat boves Apollinis,
Limen tranſgrediens altè-tecti antri;
Ibi teſtudinem nactus, acquiſivit infinitas opes.
Mercurius ſanè primùm teſtudinē arte-effecit cantricem,
Quæ utique ei occurrit ad atrienſes fores,
Depaſcens ante ædes floridam herbam,
Tardè pedibus incedens: Jovis autem perutilis filius
Conſpicatus riſit, et ſtatim ſermonem dixit;
" Signum nunc mihi valdè utile, haud aſpernor:
" Salve, ſpecie amabilis, chori-rectrix, convivii ſocia,
" Grata quæ-apparuiſti; undè hæc pulchra res-luſoria;
" Varium oſtracum es, teſtudo, in montibus vivens?
" Sed ferā te in domū ſumptā: utilitas quædā mihi eris,
" Neq; deſpicatui-habebo: tu verò me primùm juvabis.
" Domi melius *eſt* eſſe; quoniam noxium foris eſſe.
" Certè enim profectionis damnoſæ eris cuſpis [nas.
" Vivens: ſin mortua fueris, tunc admodùm pulchrè ca-
Sic ſanè dixit; et manibus ſimul ambabus ubi-ſuſtulerat,
Rursùs introivit domum, ferens amabilem rem-luſoriam.
Ibi ſcalpens ſcalpro cani ferri
Vitam effôdit montanæ teſtudinis. [erit
Sicut autem quandò celere cogitatum per pectus tranſi-
Viri, quem ſcilicèt frequentes verſant curæ,

Ver. 20. ——θόρε.] Vide ſuprà ad Hymn. *Apoll. ver.* 119.

Ver. 21 et 63. ——ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ.] Similitèr *Callimachus* de Jove, (notante *Barneſio*;) " —— σε δὲ " κοίμισεν Ἀδρήστεια Λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ." Hymn. in *Jovem*, 47. Ubi *Scholiaſtes*; Ἐν δὲ λίκνοις τοπαλαιὸν κατεκοίμιζον τὰ βρέφη, πλεῖστον δὲ καρπὸς οἰωνίζομαι· Λίκνον ἐν τῷ κόσκινον, ἢ τὸ κέντιον, ἐν ᾧ τὰ παιδία τιθέασιν.

Ver. 23. Οὐδὸν ὑπερβαίνων &c.] Vide *Il.* ί, 578, ubi ſimilis verſus occurrit.

Ver. 26. ——ἐπ᾽ αὐλείῃσι θύρῃσι.] Vide *Od.* σ′, 238; ψ′, 49.

Ver. 28. Σαῦλα ποσὶν βαίνουσα.] Ita apud *Anacreontem*, § CLIV, *ver.* 1284; " Σαυλὰ βαίνειν." Et apud *Simonidem*, citatum à *Barneſio* in annotationibus ad *Anacreontis* locum; " Καὶ σαυλὰ βαίνων, ἵππῳ ὡς Κο-" ρωνίτης."

Ver. 31. ——χοροιτύπε.] Vide *Il.* ώ, 261.

Ver. 34. ——ὄφελός τί μοι ἔσσῃ.] Vide *Il.* ν′, 236.

Ver. 36. Οἶκοι βέλτερον &c.] Occurrit idem ipſe verſus apud *Heſiodum*, Ἔργ. κὴ Ἡμερ. *lib.* I, *ver.* 362.

Ver. 37. ——αἰχμὰ.] Ita Vulgati. Quæ lectio cùm ad ſententiam parùm apta videatur, *Barneſius* ex conjecturâ edidit ἀκμὴ, quam vocem exponit πρόφαντος, redditque *opportuna*. Atqui cùm hæc vocis ἀκμὴ ſignificatio inuſitata ſit; neque ullâ auctoritate nitatur hæc emendatio: Textum vulgatum retineo.

Ver. 38. ——τότε κἂν μάλα καλὸν ἀείδοις.] Haud diſſimilitèr *Nicander*, (notante *Barneſio*,) de Teſtudine;

——————ἣν τ᾽ ἀκάκητα
Αὐδήεσσαν ἔθηκεν, ἀναύδητόν περ ἐοῦσαν,
Ἑρμείης· σαρκὸς γὰρ ἀπεψόσατε χέλειον
Αἰόλον, ἀγκῶνας δὲ δύω παρετείνατο πέζαις. *Alexipharm. ver.* 559.

Ver. 41. ——ἀναπηλήσας.] Ita Editiones vulgatæ. At quid ſignificet hæc vox, haud liquet: Ideóque *Barneſius* edidit ἀναπηδήσας, " Ut tenelli *Mercurioli* ſtudium oſtendatur, qui huic operi ſe accingens, ala-" critèr reſiliit ad feneſtram fortè aliquam, ut accuratiùs exculperet carnes et oſſa teſtudinis." Cæterùm *H. Stephanus* legendum conjicit ἀναπειρήνας. Verùm cùm conjecturæ hæ auctoritate omninò carent, Textum haud mutavi.

Ibid. ——πολιοῖο σιδήρου.] Vide *Il.* ί, 366; ψ′, 261; *Od.* φ′, 3.

Ver. 42. Αἰῶν᾽ ἐξετόρησεν.] Inuſitata admodùm hæc phraſis. Occurrit autem iterùm *ver.* 119; " ——δ᾽ " αἰῶνάς τε τορήσας." Cæterùm apud *Lucianum*, in Dialogo *Apollinis* et *Vulcani*, ubi narratur hæc fabula, *Mercurius* mortuam teſtudinem inveniſſe dicitur.

Ver. 44. ——θαμειαὶ.] *Barneſius* vocis hujus *mediam* brevem eſſe notat; ideóque ipſe edidit θαμειαί· at nullâ auctoritate.

Αἱ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ,
Ὡς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
Πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι τομὰν δόνακας καλάμοιο,
Πειρήνας ἀλὰ νῶτα διὰ ῥινοῖο χελώνης.
Ἀμφὶ δ' ὄρμια τάνυσε βοὸς παφλάσιον ἐῇσι,
Καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δ' ζυγὸν ἦραρεν ἀμφοῖν·
Ἑπτὰ δ' ἐπ' ἀγλαΐας ὄιν ἐτανύσσατο χορδάς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
Ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος, ἠΰτε κοῦροι
Ἡβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσιν·
Ἀμφὶ Διὶ Κρονίδῃ, καὶ Μαιάδι καλλιπέδιλον,
Ὃν πάρος ἀρίζεσκεν ἑταιρείῃ φιλότητι·
Ἦν τ' αὐτῷ γενεὴν, ὄνομα κλυτὸν ἐξονομάζων,
Ἀμφιπόλους τε γέραιρε, καὶ ἀγλαὰ δώματα Νυμφῶν,
Καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπηετανούς τε λέβητας.
Καὶ τὰ μὲν ἔν ἤειδε, τὰ δ' ὄφρσιν ἄλλα μενοίνα·
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
Φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων,
Ἅλτο κατὰ σκοπιὴν, εὐώδεα κνίσσης μεγάροιο,
Ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες

Quandò volvantur ab oculis micationes, [curius.
Sic ſimul verbúmque et opus moliebatur glorioſus Mer-
Fixitque dein in menſuris ſectas arundines calami
Ubi-trajecerat penitùs dorſa per pellem teſtudinis.
Circum autem pellem extendit bovis confiliis ſuis;
Et cubitos impoſuit, inſupérque jugum aptavit ambobus:
Septem verò conſonas ovium extendit chordas.
At poſtquam conſtruxerat, ferens amabilem rem-luſoriā,
Plectro tentabat ſingulatim; ea autem ſub manu
Gravitèr inſonuit; deúſque pulchrè ſuccinébat
Ex tempore periculum-faciens, veluti pueri
Puberes in conviviis obvia convitiantur,
De Jove Saturnio, et Majâ pulchros-calceos-habente,
Quem anteà emollierat ſociali amore:
Suámque ipſius genituram, nomen inclytum nominans,
Famulóſque celebrabat, et præclaras ædes Nymphæ,
Et tripodas per domum, perennéſque lebetes.
Et hæc quidem canebat, alia autem mente agitabat:
Et hanc quidem depoſuit ferens ſacris in cunis
Citharam cavam: ipſe autem deindè carnium appetens,
Proſiliit in ſpeculam, odoratâ ex domo,
Moliens dolum altum in mente, qualia nempè homines

Ver. 45. Αἱ ὅτε.] *Barneſius* edidit Ἦ ὅτε. Emendatione ſanè probâ, ſiquâ auctoritate firmaretur.

Ver. 46. —— ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον.] Vide ad *Il* τ', 242.

Ver. 48. Πειρήνας &c.] Similitèr apud *Aratum*, citante *Barneſio*;

Καὶ χέλυς ἦτ' ὀλίγη· τὴν δ' ἄρ' ἔτι καὶ παρὰ λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησε· λύρῃ δέ μιν εἶπε λέγεσθαι. *Phænom. ver.* 268.

Ibid. —— ἀλὰ νῶτα ἀλὰ ῥινοῖο χελώνης.] Ita Vulgati. Ubi cùm præpoſitionis ἀλὰ repetitio iſta inuſitatior ſit, cúmque apud *Euſebium*, *Præparat. Evang. lib.* V, *cap.* 21, occurrat "κρατερίνοιο χελώνης." *Vigerus* in annotationibus ad *Euſebii* locum, pro ἀλὰ ῥινοῖο, hoc in loco, κραταιρίνοιο legendum conjicit: Itáque ex ipſo edidit *Barneſius*. Atqui Textui immutando haud ſatis idonea videtur hæc auctoritas.

Ver. 50. Καὶ πήχεις &c.] Vide *Lucianum*, loco ſuprà ad *ver.* 42 citato.

Ver. 51. Ἑπτὰ δὲ συμφώνους &c.] Hinc fortaſsè apud *Euripidem* "——ἑπτάτονόν τ' ὀρείαν Χέλυν." *Alceſt. ver.* 446. Ubi *Scholiaſtes* iſtud, ὀρείαν χέλυν, exponit, τὴν λύραν· ἀπὸ γὰρ χελώνης ὀρεινῆς (inquit,) ἡ λύρα ἐστίν. Similitèr apud *Horatium*;

Túque, Teſtudo, reſonare ſeptem
Callida nervis. *Carm. lib.* III, *Od.* xi, *ver.* 3.

Apud *Diodorum Siculum* autem, notante *Barneſio* in Prolegomenis ad *Anacreontem*, § 2, *Mercurius* lyram inveniſſe, tribúſque eam chordis inſtruxiſſe dicitur; *lib.* I, *pag.* 15, *al.* 10. Cæterùm *Callimachus Apollinem* lyræ ſeptem chordas aptâſſe refert, *Hymn. Del.* 253. Quem in locum videas *Spanhemii* annotationes.

Ibid. —— συμφώνους οἰῶν.] Apud *Antigonum Caryſtium*, *Hiſtor. Mirabil. cap.* 7, θηλυτέρων οἰῶν legi notat *Barneſius*.

Ver. 52. Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε.] Vide *Il.* σ', 608.

Ver. 53. —— κατὰ μέρος.] Infrà *ver.* 419, 498, ubi ſimilis locus occurrit, legitur κατὰ μέλος.

Ver. 54. Σμερδαλέον κονάβησε.] Vide *Il.* ό, 648; φ', 593.

Ibid. —— ὑπὸ καλὸν ἄειδεν.] Vide *Il.* σ', 570.

Ver. 56. —— παραιβόλα.] Vide ad *Il.* δ', 6.

Ver. 58. Ὃν πάρος ἀρίζεσκεν.] Editiones vulgatæ habent ἀρίζεσκον. Senſu, ut videtur, prorsùs nullo: Ideóque *Barneſium*, qui ἀρίζεσκεν (ab ὀαρίζω) edidit, ſecutus ſum. Siquid autem ex conjecturâ ipſe mutarem, "Οἳ πάρος ἀρίζεσκον" hîc legerem; ut ſit ſenſus, "*Qui anteà colludebant*;" ſive, "*Qui anteà unà verſabantur.*" Vide *Il.* ξ', 216; χ', 127, 128; et infrà *ver.* 170 hujus Hymni.

Ver. 59. —— ὄνομα κλυτὸν.] Vide *Od.* ί, 364; τ', 183.

Ver. 62. —— φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.] Vide *Od.* β', 92; σ', 282.

Ver. 63. —— κατέθηκε φέρων.] Vide *Od.* ρ', 333.

Ver. 64. —— ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων.] Idem ferè hemiſtichium, *Il.* λ', 550; ρ', 660.

Φηλητὰι διέπυσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε,
Αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκιόεντα,
Ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὔλιν ἔχεσκον,
Βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηράσιάς τ' ἐρατεινάς.
Τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς ἐϋσκοπος Ἀργειφόντης
Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βῆς ἐριμύκας.
Πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
Ἴχνη ἀμερσίψας· δολίης δ' ἐ λήθετο τέχνης,
Ἀντία ποιήσας ὁπλὰς τὰς πρόσθεν, ὄπισθεν,
Τὰς δ' ὄπιθεν, πρόσθεν· καλὰς δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινεν.
Σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν,
Ἄφρας' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαύματα ἔργα,
Συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους·
Τῶν τότε σιυδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης,
Ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κῦφα
Αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
Ἔσπασε Πιερίηθεν, ὁδοιπορίλλω ἀλεείνων,
Οἷά τ' ἐπιγόμβρος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὴς ὡς.
Τὸν δὲ γέρων ἐνόησε, δομῶν αἰθύσσαν ἀλωὴν,

Prædones agitant obſcuræ noctis in horâ.
Sol quidem occidebat ſub terrâ in-Oceanum,
Ipſiſque cum equis et curribus; at Mercurius
Pieriæ advenit currens montes umbroſos, [bant,
Ubi deorum beatorum boves immortales ſtabulum habe-
Depaſcentes prata inviolata amœna.
Horum tunc Majæ filius ſpeculator Argicîda,
Quinquaginta ab armento exemit boves mugitibus-acres;
Errabundas autem agebat per arenoſum locum,
Veſtigiis reflexis: doloſæ verò non obliviſcebatur artis,
E-contrario faciens ungulas priores poſteriores,
Poſterioréſque, priores; éque contrario ipſe incedebat.
Sandalia autem ſtatim projecit ſuper arenas marinas,
Ineffabilia et incomprehenſibilia complicabat mirabilia
Commiſcens myricas, et myrteïs-ſimiles ramos [opera,
Ex-his tunc colligato recèns-florentis faſciculo ſylvæ,
Abſque-damno ſub pedibus ligavit-ſibi ſandalia levia,
Ipſis cum foliis, quæ glorioſus Argicîda
Avulſit à-Pieriâ, iter declinans,
Utpote properans longum iter, ut in-procinctu.
Eum verò ſenex animadvertit, ſtruens floridū viridariū,

Ver. 67. Φηλητὰι.] Simili ſenſu vocem Φηλῶν uſurpat *Menander*, à *Barneſio* citatus; " ——δν' οἰκίας Φη-
" λῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων."

Ver. 69. Αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν.] Vide *Il.* ψ', 8. Cæterùm *Barneſius* hîc inter Varias lectiones refert, Αὐτοῖς σὺν θ' ἵπποισι &c.

Ver. 70, 71. Πιερίης ——, Ἔνθα θεῶν μακάρων βόες.] Vide *Il.* β', 766.

Ver. 73. ——ἐϋσκοπος Ἀργειφόντης.] Vide *Il.* ω, 24, 109.

Ver. 74. Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βῆς.] Similitèr *Virgilius* de *Caco*, *Herculis* boves furante;

Quatuor à ſtabulis præſtanti corpore tauros
Avertit, totidem formâ ſuperante juvencas. *Æn.* VIII, 207.

Cæterùm *Henricus Stephanus* vocis ἀπετάμνετο ſignificationem huic loco minùs aptam videri notat; ideóque ἀπελαύνετο, aut aliud quiddam ſimile hîc reponendum conjicit. At firmatur vulgata lectio (notante *Berglero*, *Præfat.* ad *Iliados Edit. Weſtſt. pag.* 11,) ex *Iliad* σ', 528, ubi vox Τάμνοντ' ſimili in ſenſu occurrit; " Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας." Item ex *Odyſſ.* λ', 401; ω, 112; " Βῆς ἀπεταμνόμην, ἠδ' οἰῶν πώεα
" καλά."

Ibid. et *ver.* 105. ——βῆς ἐριμύκας.] Vide *Od.* ο, 235.

Ver 75. Πλανοδίας δ' ἤλαυνε.] Ita apud *Virgilium*, *Eclog.* VI, 58, (citante *Barneſio*;) " *Errabunda bo-*
" *vis veſtigia.*" Vide ad *ver.* 76. Cæterùm de voce Πλανοδίας, *Barneſius*; " Μακρύνεται (inquit) ἡ πρώ-
" τη, δι' ἀναγκαῖον ἀπαρτισμὸν Δακτύλε." Vide autem ad *Il.* α, 398.

Ver. 76. Ἴχνη ἀμερσίψας.] Ita *Virgilius*;

Atque hos, nè qua forent pedibus veſtigia rectis,
Caudâ in ſpeluncam tractos, verſiſque viarum
Indiciis raptos, ſaxo occultabat opaco. *Æn.* VIII, 209.

Et *Propertius*;

Hic, nè certa forent manifeſtæ ſigna rapinæ,
Averſos caudâ traxit in antra boves. *Lib.* IV, *Eleg.* x, *ver.* 11.

Ibid. ——δολίης δ' ἐ λήθετο τέχνης.] Occurrit idem hemiſtichium apud *Heſiodum*, *Theogon. ver.* 547. Vide et *Od.* δ', 455.

Ver. 79. ——ἔριψεν.] Inuſitatè hîc cum ſimplici ρ ſcribitur hæc vox. Cujuſmodi exemplum in *Iliade* aut *Odyſſeâ* neutiquam reperitur.

Ibid. ——ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν] Vide *Od.* γ', 38.

Ver. 80, et 439. ——θαύματα.] Similitèr apud *Pindarum* vocem hanc, pro θαύμασια, uſurpatam notat *Euſtathius* in comment. ad *Od.* π', 111.

Ver. 81. Συμμίσγων μυρίκας &c] Vide *Il.* κ', 467.

Ver. 83. ——ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο.] Vide *Il.* ω, 340; *Od.* ε, 44; ο, 549.

Ver. 87. Τὸν δὲ γέρων ἐνόησε.] Similitèr *Ovidius*, eandem fabulam reſpiciens;

Senſerat hoc furtum nemo, niſi notus in illo
Rure ſenex; &c. *Metamorph. lib.* II, 687.

Ibid.

Ἰέμενον πεδίονδε, διʼ Ὀγχηστὸν λειχεπόλιν.
Τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·
" Ὦ γέρον, ὅστε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὦμους,
" Ἦ πολὺ οἰμήσεις, εὖτʼ ἂν τάδε πάντα φέρησι.
" Καί τε ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, κὴ κωφὸς, ἀκούσας,
" Καὶ σιγᾷν, ὅτε μήτι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτῷ.
Τόσσον φὰς στυφέλιξε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
Πολλὰ δʼ ὄρη σκιόεντα, κὴ αὐλῶπας κελαδεινὰς,
Καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
Ὀρφναίη δʼ ἐπίκυρσε ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ
Ἡ πλείων, τάχα δʼ ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός.
Ἡ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα Σελήνη,
Παλλαντος Ζυγάτης, Μεγαμηδείαο ἄνακτος·
Τῇ μὲν ἐπʼ Ἀλφεὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
Ἀδμῆτες δʼ ἵκανον ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
Καὶ λίμνας προπάροιθεν ἀρίπρεπέος λειμῶνος.
Ἔνθʼ ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβεε βοῦς ἐριμύκους,
Καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον ἀθρόας ὕσας,
Λωτὸν ἐρεπτομένας, ἠδʼ ἐρσήεντα κύπειρον·
Σὺν δʼ ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δʼ ἐπεμαίετο τέχνην·
Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν, ἐπέλεψε σιδήρῳ
Ἄρμενον ἐν παλάμῃ· ἀνὰ δʼ ἄμπυνθο θερμὸς ἀϋτμή·
Ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήια πῦρ τʼ ἀνέδωκε.
Πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατεδράισε σὺν βόθρῳ
Οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλὸξ
Τηλόσε φύζαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.

Properantem ad campum, per Oncheſtum herboſum.
Hunc prior allocutus eſt Majæ glorioſæ filius;
" O ſenex, qui utique plantas fodis incurvus humeris,
" Certè multùm exilies, quandò hæc omnia ferant.
" Et conſpicatus, nè conſpicatus ſis, et ſurdus *eſto*, etſi-
" Et taceas, cùm nihil lædat rem tuam ipſius. [audieris;
Tantum locutus unà-agitabat boüm fortia capita:
Multos autem per montes umbroſos, et valles ſonoras,
Et campos floridos tranſmiſit glorioſus Mercurius.
Obſcura autem adjutrix ceſſabat divina nox
Maximâ-ex-parte; citóq; Aurora fiebat operum-fautrix:
Recèns autem in ſpeculam prodiit diva Luna
Pallantis filia, Megamedeæ regis:
Tunc ad Alpheum amnem Jovis ſtrenuus filius
Phœbi Apollinis boves egit latis-frontibus.
Indomitæ autem pervenerunt ad ſtabulum altum,
Et lacus ante egregii prati:
Ibi poſtquam benè herbâ pavit boves mugitibus-acres,
Et has quidem ſimul-egit in ſtabulum conſertas,
Lotum comedentes, et roſcidum cyperum: [tem:
Simúlque ferebat ligna multa, igniſque aggreſſus eſt ar-
Lauri ſplendidum ramum ſumptum, decorticavit ferro
Aptum palmæ; ſurſùm verò ſpirabat calidus vapor:
Mercurius utique primùm focum ignémque edidit.
Multa autem ſicca ligna humili in foveâ
Denſa ſumpta impoſuit copioſa: emicabat verò flamma
Procul crepitum mittens ignis valdè ardentis.

Ibid. ——δομῶν.] *Barneſius* edidit δέμων. Atqui cùm vox δομέω, eodem ferè ſenſu, (fatente ipſo *Barneſio*,) non prorsùs inuſitata ſit; mutato nihil opus.

Ver. 89 et 189. Τὸν πρότερ᾽ προσέφη.] Vide *Il.* έ, 276.

Ver. 91. Ἦ πολὺ οἰμήσεις.] Vocem οἰμήσεις hîc, " *exilies*," verti, quoniam haud prorsùs diſſimili ſenſu uſurpari videtur, *Iliad.* χ΄, 140, 308, 311. Verſiones pleræque, " *multum viæ confeceris*," reddunt; quam interpretationem et ſecutus eſt *Barneſius*, etſi vocis οἰμάω ſignificationem hanc inuſitatam fatetur.

Ver. 92. Καί τε ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι.] Similitèr *Ovidius*;

Quiſquis es, hoſpes, ait, ſi fortè armenta requiret
Hæc aliquis, vidiſſe nega: ——————. *Metamorph. lib.* II, 692.

Ver. 94, 302, 394, et 402. ——βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.] Vide *Il.* ψ΄, 260.

Ver. 96. ——διήλασε.] *Barneſius* Verſionéſque plurimæ reddunt " *tranſiit*." At in *Iliade* ſemper " *tranſmiſit*," ſive " *tranſadegit*," ſignificat hæc vox. Vide *Il.* κ΄, 564; μ΄, 120; ν΄, 161.

Ver. 97. ——ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ Ἡ πλείων.] Vide *Il.* κ΄, 252.

Ver. 100. Πάλλαντος Ζυγάτης.] *Heſiodus*, notante *Barneſio*, aliam *Lunæ* Genealogiam refert, *Theogon.* 371, 372. Vide et infrà Hymn. in *Solem*, *ver.* 4, &c.

Ver. 102. ——βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.] Vide *Od.* λ΄, 288.

Ver. 104. Καὶ λίμνας προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.] " Λίμνας λειμῶνος, *prati aquaria*, ad quæ nempè " Apollinis boves agerentur, dixit Homerus, aut quiſquis auctor Hymn. in *Mercurium*, v. 104." *Spanhem.* ad *Callimach.* Hymn. in *Dian. ver.* 166. Ubi et vocem ὑδρολιμνίδας, quam iſto in loco uſurpat *Callimachus*, hinc deductam notat.

Ver. 106. ——ἀθρόας ὕσας.] Corripitur hîc *ultima* vocis ἀθρόας. Cujuſmodi licentiam *Homero* non uſurpatam notat *Barneſius*; ideóque ipſe ex conjecturâ edidit ἀθρὸ' ὕσας.

Ver. 107. Λωτὸν ἐρεπτομένας.] Vide *Odyſſ.* ί, 97.

Ver. 110. Ἄρμενον ἐν παλάμῃ.] Vide *Il.* σ΄, 600; *Od.* έ, 234.

Ver. 112. ——κατεδράισε σὺν βόθρῳ.] Ita edidit *Barneſius*, vocémque κατεδράισε apud *Heſiodum* reperiri notat. Vulgati hîc habent κατ' ἐδράισε σὺν βόθρῳ. Quâ ratione prorsùs ſupervacanea videtur (uti et notat *Barneſius*) altera præpoſitionum, κατὰ, σύν.

Ver. 113. ——ἐπίθηκεν ἐπηετανά.] Pronuntiabatur ἐπητανά· uti apud *Heſiodum*, citante *Barneſio*;

Βυσὶ κὴ ἡμιόνοισιν ἐπητανὸν· αὐτὰρ ἔπειτα. *Heſiod.* Ἔργ. κὴ Ἡμερ. *lib.* II, *ver.* 225.

Ver. 114. ——φύζαν.] Ita habent Editiones quas viderim omnes; vertúntque, " *Crepitum*." Verùm cùm vocis φύζα ſignificatio hæc inuſitata ſit; vulgaris autem ejus ſenſus, " *fuga*," huic loco minimè congruit; legendum potiùs crediderim, φύσαν, ſive φύσαν, " *flatum*."

Ver.

Ὄφρα ὃ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτῆ Ἡφαίστοιο,
Τόφρα δ' ὑποβρυχίας ἕλικας βόας εἵλκε θύραζε
Δοιὰς ἄγχι πυρός· δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή.
Ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιόωσας·
Ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε, δι' αἰῶνάς τε τορήσας.
Ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, ταμὼν κρέα πίονι δημῷ.
Ὤπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δερατέοισι
Σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια, ἠδὲ μέλαν αἷμα
Ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης.
Ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταιφήλῳ ἐνὶ πέτρῃ,
Ὡς ἔτι νῦν τάμνεθ', ὅσα πολυχρόνιοι πεφύασι,
Δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα, καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμοφέρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
Λείῃ ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔχισε δώδεκα μοίρας
Κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῃ.
Ἔνθ' ὅσίης κρεάων ἠράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς·
Ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
Ἤδη· ἀλλ' οὐδ' ὣς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Καίτε μάλ' ἱμείροντι περῇν' ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον
Δημὸν, καὶ κρέα πολλά· μετήορα δ' αἴψ' ἀνάειρε,
Σῆμα νέης φωνῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀείρας,
Οὐλόποδ', ὀλοκάρηνα, πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμῇ.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυστε δαίμων,
Σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνῃν·
Ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
Πανύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε σελήνης.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
Ὀρθριος, οὐδέ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν

Dum autem ignem accendebat vis inclyti Vulcani,
Intereà abſconditas camuras-cornibus boves trahebat foràs
Duas prope ignem; vis nempè ei erat multa:
Ambas autem in terga humi dejecit anhelantes;
Inclinánſque volvebat, vitáſque perfodiens.
Operi verò opus addebat, incidens carnes pingui adipe.
Aſſabat autem verubus transfixa ligneis
Carnes ſimul et terga honorifica, et nigrum ſanguinem
Incluſum in inteſtinis; ea verò ibidem jacebant ſuper ſolum.
Pelles autem extendit in aſperâ petrâ,
Sicut adhuc nunc ſecantur, quoties vetuſtæ fuerint,
Diù jam poſteà, et indiſcriminatim: cæterùm deindè
Mercurius gaudium-ferens traxit pinguia opera
Lævi ſuper loco-plano, et ſcidit duodecim partes
Sorte-diſtribuendas; perfectúmq; honorē addidit cuique.
Ibi ritè carnium appetebat glorioſus Mercurius;
Odor enim illum affligebat, etiam immortalis licèt eſſet,
Jam; ſed neque ſic ei parebat animus generoſus,
Et valdè cupienti tranſmittere per ſacrum collum.
Sed hæc quidem depoſuit in ſtabulum altum
Adipem, et carnes multas: in-ſublime verò ſtatim ſuſtulit
Signum novæ vocis; inſupérque ligna ſicca apportans,
Denſa-pedibus, denſa-verticibus, ignis delevit vapore.
At poſtquam ſanè omnia ritè perfeciſſet deus,
Sandalia quidem projecit in Alpheum profundo-vortice;
Ignem autem extinxit, cinerémque in arenam redegit nipernox: pulchra autem lux illucebat lunæ.
Cyllenes verò ſtatim rursùs advenit divinos vertices
Matutinus; neque quiſquam ei in longo itinere occurrit

Ver. 115. ——πῦρ ἀνέκαιε.] Vide *Od.* ή, 13; ί, 251, 308.

Ver. 116. ——ὑποβρυχίας.] Verſiones pleræque reddunt "*mugientes.*" *Barneſius* verò, aut legendum ἐριβρύχας· aut vocem ὑποβρυχίας "metaphoricè pro ἔνδον ὑποκρυβείσας" accipiendam conjicit: Quam interpretationem hîc ſecutus ſum, quòd altera vocis ὑποβρύχιος ſignificatio videtur prorsùs inuſitata. Vide *Odyſſ.* έ, 319; item infrà, Hymn. εἰς Διοσκόρους, *ver.* 12; et *Apollon. Argonaut. lib.* II, 1219.

Ibid. et *ver.* 564. ——ἕλικας βόας.] Vide *Od.* μ', 136; ώ, 66.

Ver. 119. ——δι' αἰῶνάς τε τορήσας.] Vide ſuprà ad *ver.* 42.

Ver. 120. ——πίονι δημῷ.] Vide *Od.* ρ', 241.

Ver. 121. ——ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα.] Vide *Od.* ξ', 75, 430.

Ver. 122. ——νῶτα γεράσμια.] Vide ad *Il.* ή, 321.

Ver. 124. ——καταιφήλῳ ἐνὶ πέτρῃ.] In *Iliade* et *Odyſſeâ* non reperitur vox καταιφήλος. Occurrit autem apud *Euripidem*;

——————————καταιφήλῳ πέτρας
Ῥίψωμ' ——————————. *Iphig. in Taur.* 1429.

Vide et *Heſiod. Theogon. ver.* 806.

Ver. 127. Ἑρμῆς χαρμοφέρων.] Apud *Heſychium*, *Mercurius* appellatur χαρμόφρων· undè dubitat *Henricus Stephanus* annon et hîc χαρμόφρων legendum ſit. Atque ita edidit *Barneſius.*

Ibid. ——πίονα ἔργα.] Vide *Il.* μ', 283; *Od.* δ', 318.

Ver. 131. Ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε.] Vide *Od.* δ', 441, 442.

Ver. 133. ——περῇν' ἱερῆς κατὰ δειρῆς.] In vulgatis Editionibus legitur πέρῃ'· *Barneſius* autem edidit περᾶν· "ut ſit Ordo, Οὐδὲ κὴ ὣς ἐπείθετο οἱ θυμὸς, κὴ μάλα περ ἐπιθυμοῦντι, διαπερᾶν ποιεῖν κατὰ δειρῆς βρώσιμόν "τι." Undè, quod ad Vulgatos proximè accedat, περῇν', pro περῆναι, hîc edidi.

Ver. 134. ——τὰ μὲν κατέθηκεν.] Vide *Il.* γ', 293; *Od.* ζ', 75.

Ver. 136. ——ξύλα κάγκαν'.] Vide *Il.* φ', 364; *Od.* σ', 307.

Ver. 137. Οὐλόποδ', ὀλοκάρηνα.] Vulgatæ Editiones vertunt, "*Integros pedes, integráque capita.*" Sed rectiùs videtur voces has *adjectivè* accipere, et ad præcedens ξύλα referre. Occurrit enim ipſum Adjectivum Οὐλοκάρηνος, *Odyſſ.* τ', 246; et iiſdem hiſce lignis Adjectivum Οὖλα jungit Poëta ſuprà *ver.* 112, 113. Porrò Hordei faſces ὄλυς appellatos refert *Athenæus*, *lib.* XIV, *cap.* 3; vinculáque, quibus hujuſmodi faſces colligabantur, ὀλόδετα dicta notat *Euſtathius* in comment. ad *Il.* σ', 553.

Ver. 140. Ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε.] Vide *Il.* ί, 212, 213.

Ver.

Οὔτε θεῶν μακάρων, ἔτι θνητῶν ἀνθρώπων·
Οὐδὲ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
Δοχμωθεὶς μιγάροιο διὰ κληῖθρον ἔδυνεν,
Αὔρῃ ὀπωρινῇ εἰναλίγκιος, ἠΰτ' ὀμίχλη.
Ἰθύνας δ' ἄντρῳ ἐξίκετο πίονα νηόν,
Ἦκα ποσὶ προβιβάων· ὃ γὰρ κλύπεν, ὥσπερ ἐπ' ὄδῃ,
Ἐσυμβρώς δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύδιμος Ἑρμῆς,
Σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἠΰτε τέκνον
Νήπιον, ἐν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων
Κεῖτο, χέλυν ἑρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
Μητέρα δ' ἐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεός, εἶπέ τε μῦθον·
Τίπτε σὺ, ποικιλομῆτα, πόθεν τάδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ
Ἔρχῃ, ἀναιδείῃσι ἐπιειμένος; νῦν σε μάλ' οἷον
Ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα,
Λητοΐδῃ ὑπὸ χερσὶ, δι' ἐκ προθύροιο περήσῃ,
Ἢ σε λαβόντα μεταξὺ καὶ ἄγκεα φιλητεύσῃ.
Ἔρρε πάλιν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
Μῆτερ ἐμὴ, τί μὲ ταῦτα τιτύσκεαι, ἠΰτε τέκνον
Νήπιον· ὃς μάλα παῦρα μετ' φρεσὶν οἶσιν ἰδυίας,
Ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ὀιπάς;
Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥτις ἀρίστη,
Βουλεύων ἐμοὶ καί σε Διαμπερὲς· ὄφρα θεοῖσι
Νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
Αὐτῇ τῇδε μένοντες ἀνεχόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
Βέλτερον ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν,
Πλέσιον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα

Neque deorum beatorum, neque mortalium hominum:
Neque canes latrârunt: Jovis autem perutilis Mercurius
Incurvatus domûs per ſeram ingreſſus eſt,
Auræ autumnali ſimilis, veluti caligo. [plum,
Rectà verò progreſſus ex antro advenit opulentum tem-
Levitèr pedibus incedens; non enī ſonitū edebat, ſicut in
Feſtinantérq; dein cunas adibat glorioſus Mercurius, [ſolo:
Faſciâ circa humeros involutus, veluti filius
Infans, in palmis juxta poplites velo ludens
Jacebat, teſtudinem amabilem ad lævam manu cohibens.
Matrem verò non utiq; latebat deam deus, dixitq; *ea* ſer-
" Quid tu, verſute, undè huc noctis in horâ [monē;
" Venis, impudentiâ indute? nunc te omninò puto
" Vel citò inſolubilia vincula circa latera habentem,
" Latonii ſub manibus, ex veſtibulo tranſiturum;
" Vel *eum* te prehenſum mediis in vallibus ſpoliaturum.
" Abi retrò: magnam te pater plantavit ſolicitudinem
" Mortalibus hominibus, et immortalibus diis.
Ei verò Mercurius reſpondit verbis aſtutis;
" Mater mea, quid me ita attingis, veluti filium
" Infantem, qui valdè pauca in animo improba novit,
" Timidum, et *qui* matris reformidat increpationes?
" At ego artem aggrediar, quæcunque optima,
" Conſulens mihi et tibi penitùs; neque deos
" Nos inter immortales, indotati et impaſti
" Hoc ipſo in loco manere ſuſtinebimus, ut tu jubes.
" Melius *eſt* dies omnes cum immortalibus verſari,
" Divitem, locupletem, prædâ abundantē; quàm domi

Ver. 144. Οὔτε θεῶν &c.] Idem verſus, *Od.* ί, 521. Vide et *Il.* ά, 339.

Ver. 145. Οὐδὲ κύνες λελάκοντο.] Similitèr *Homerus*, de canibus, *Minervâ* adveniente;

——κύνες τε ἴδον, καί ῥ' ὔχ ὐλάοντο. *Odyſſ.* π', 162.

Ibid. —— λελάκοντο.] Vide *Od.* μ', 85.

Ver. 146. Δοχμωθεὶς.] Ita apud *Heſiodum*;

——θήγει δέ τε λεῦκὸν ὀδόντα
Δοχμωθείς·——. Ἀσπὶς Ἡρακλ. 388.

Vide et *Od.* ί, 372.

Ibid. —— διὰ κληῖθρον ἔδυνεν.] Vide *Od* δ', 802.

Ver. 147. —— ὀπωρινῇ εἰναλίγκιος.] Vide *Il.* έ, 5.

Ibid. —— ἠΰτ' ὀμίχλη.] Vide *Il.* ά, 359.

Ver. 149. Ἦκα ποσὶ προβιβάων.] Vide *Il.* ν', 18, 158; et *Od.* ρ', 254.

Ver. 150. Ἐσυμένως δ' ἄρα.] Vide *Il.* ψ', 55.

Ver. 152. —— ἀθύρων.] Vide *Il.* ό, 364.

Ver. 153. —— ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.] Vide *Il.* μ', 201.

Ver. 156. —— ἀναιδείῃσιν ἐπιειμένε.] Vide *Il.* ά, 149; ί, 372.

Ver. 158. Λητοΐδῃ ὑπὸ χερσὶ.] Notandum, *Apollinem* hîc (ut et alibi ſæpè in hoc Poëmate) Λητοΐδης appellari, nomine à matre deſumpto. Quod *Homero* prorsùs inuſitatum obſervârunt *Heraclides Ponticus* et *Euſtathius*. Vide ad *Od.* δ', 343; ρ', 134.

Ver. 159. —— φιλητεύσῃ.] *Barneſius* edidit φηλητεύσῃ. Ac ſæpè quidem in hoc Poëmate occurrit vox φηλητής. Vide ad *ver.* 67, 175, 214, 292. Atqui cùm et vox φιλήτης occurrit infrà *ver.* 445; item apud *Heſiodum*, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *lib.* I, *ver.* 372; cúmque et apud alios utramque ſcribendi rationem inveniri notat *Henr. Stephanus* ad *ver.* 175 infrá; Textum hîc non muto.

Ver. 162, 260, et 460. —— μύθοισιν ἀμείβετο.] Vide *Il.* γ', 171.

Ver. 163. Μῆτερ ἐμὴ, τί μὲ ταῦτα.] Vide *Od.* ώ, 477.

Ver. 166. —— τέχνης ἐπιβήσομαι.] Ita infrà *ver.* 462; " Τέχνης ἠμετέρης ἐπιβήμεναι——." Vide ad *Od.* χ', 424.

Ver. 167. Βουλεύων ἐμοὶ καί σε.] Nuſquam (ut opinor) in *Iliade* aut *Odyſſeâ* cum Accuſativo Perſonæ jungitur vox βουλεύω· ſed ſemper cum *Dativo*. Vide *Il.* ί, 99; ξ', 464; *Od.* έ, 173; π', 234.

Ver. 171. ——πολυλήϊον.] Vide *Il.* έ, 613.

Ver.

Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσόμην· ἀμφὶ δ' τιμῆς
Καὶγὼ τ' ὀσίης ἐπιδήσομαι, ἧς περ Ἀπόλλων.
Εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς, ἤτοι ἔγωγε
Πειρήσω· δύναμαι φηλητῶν ὄρχαμος εἶναι.
Εἰ δέ μ' ἐρεύνησιν Λητὼς ἐρικυδέος υἱὸς,
Ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀΐομαι ἀντιόωντι.
Εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιτορήσων·
Ἔνθεν ἄλις τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας
Πορθήσω, καὶ χρυσὸν, ἄλις τ' αἰθωνα σίδηρον,
Καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα.
Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Υἱός τ' αἰγιόχοιο Διὸς, καὶ πότνια Μαῖα.
Ἠὼς δ' ἠριγένεια, φόως θνητοῖσι φέρουσα,
Ὦρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ὀγχηστόνδ' ἀφίκανε κιὼν, πολυήρατον ἄλσος
Ἁγνὸν ἐρισφαράγου Γαιηόχου· ἔνθα γέροντα
Κνώδαλον εὗρε, νέμοντα παρὲξ ὁδὸν ἕρκος ἀλωῆς·
Τὸν πρότερος προσέφη Λητὼς ἐρικυδέος υἱός·
Ὦ γέρον, Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
Βοῦς δὴ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἑλικτὰς,
Ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων
Κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
Τέσσαρες, ἠΰτε φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν
Οἵ τε κύνες, ὁ τε ταῦρος, (ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται·)
Ταὶ δ' ἔβαν, ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο,
Ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
Ταῦτά μοι εἰπὲ, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἶπε δ' ὀπωπὰς
Ἀνέρα ταῖσδ' ἐπὶ βουσὶ ἁλιπρήσοντα κέλευθον.

" Antro in obſcuro conſidere; honorem verò
" Et ego ſacrum aggrediar, quem ſcilicèt Apollo.
" Si autem non dederit pater meus, profectò ego
" Tentabo: poſſum prædonum dux eſſe.
" Si autem me exquiſiverit Latonæ glorioſæ filius,
" Aliud quiddam ei et majus puto occurſurum.
" Ibo enim in Pythona, magnam domum perforaturus;
" Indè affatim tripodas perpulchros, atque lebetes
" Prædabor, et aurum, affatimque ſplendidum ferrum;
" Et multum veſtitum: tu autem videbis, ſi volueris.
Sic hi quidem ſanè verbis ſe invicem alloquebantur,
Filiúſque Ægiochi Jovis, et veneranda Maja.
Aurora autem manè-genita, lucem mortalibus afferens,
Oriebatur ab Oceano profundè-fluenti: at Apollo
Ad-Onchestum pervenit iens, valdè-amabilem lucum
Caſtum multiſonori Neptuni; ubi ſenem
Reptilem invenit, qui-colebat extra viam ſepem viridarii:
Eum prior allocutus eſt Latonæ glorioſæ filius;
" O ſenex, Onchesti ruborum-decerptor herboſi,
" Boves à Pierià quærens huc advenio,
" Omnes fœmineas, omnes cornibus tortas, [aliis
" Ex armento: taurus autem paſcebatur ſolus ſeorsùm-ab
" Niger; torvique canes ponè ſequebantur [ſunt
" Quatuor, veluti homines, unanimes: hi quidem relicti
" Canéſque, et taurus, (quod utique valdè mirum eſt;)
" Illæ autem abierunt, Sole modò occidente,
" Ex molli prato, à dulci paſcuo.
" Hæc mihi dic, ſenex olim-nate, ſicubi vidiſti
" Virum, hiſce cum bobus facientem iter.

Ver. 174. Εἰ δέ κε μὴ δώῃσι.] Vide *Il.* ά, 137.
Ver 176 et 189. —— Λητὼς ἐρικυδέος υἱὸς.] Vide *Il.* ξ', 327; et Hymn. in *Apoll. ver.* 182.
Ver. 178. —— δόμον ἀντιτορήσων.] Similitérque infrà *ver.* 283, ἀντιτορῶντα δόμους. Vide *Il.* κ', 267.
Ver. 179. —— τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας.] Vide *Od.* ν', 217.
Ver. 180. —— αἰθωνα σίδηρον.] Vide *Od.* ά, 184.
Ver. 181. —— ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα.] Idem hemiſtichium, *Od.* ώ, 510.
Ver. 182. Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι.] Vide *Od.* κ', 34; σ', 242; ύ, 172; ubi ſimiles verſus.
Ver. 184. Ἠὼς δ' ἠριγένεια &c.] Vide *Il.* λ', 1, 2; *Od.* β', 1.
Ver. 185. —— ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου.] Vide *Il.* ή, 422; *Od.* τ', 434.
Ver. 186, 187. Ὀγχηστόνδ' —— ἄλσος —— Γαιηόχου.] Vide *Il.* β', 506; et Hymn. in *Apoll.* 230.
Ver. 187. —— ἔνθα γέροντα Κνώδαλον εὗρε.] Editiones *Didymi* et *H. Stephani*, eáſque ſecutus *Barneſius*, Κνώδαλον hîc vertunt, " *Silicernium.*" Verùm cùm hæc vocis ſignificatio, fatente ipſo *Barneſio*, inuſitata ſit; potius viſum eſt reddere, " *Reptilem:*" Quod à vulgatâ vocis interpretatione non prorsùs abludit. Vide *Heſychium*, ad vocem; item *Nicandr. Theriac. ver.* 98; *Heſiod. Theogon. ver.* 582: et ſuprà *Odyſſ.* ρ', 317.
Ver. 188. —— νέμοντα.] *Barneſius*, ex *ver.* 87 ſuprà, edidit δέμοντα. Emendatione quidem haud malâ, ſi auctoritate ſatis firmâ niteretur.
Ibid. —— ἕρκος ἀλωῆς.] Vide *Od.* ώ, 223.
Ver. 192. Πάσας θηλείας.] Vide *Il.* λ', 680.
Ver. 194. —— κύνες κατόπισθεν ἕποντο.] Vide *Il.* σ', 578.
Ver. 196. —— ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται.] Vide *Il.* σ', 549.
Ver. 199. Ταῦτά μοι εἰπὲ, γεραιὲ &c.]

Ruſtice, vidiſti ſi quas hoc limite, dixit,
Ire boves, fer opem; furtóque ſilentia deme. *Ovid. Metam. lib.* II, 699.

Ibid. —— γεραιὲ παλαιγενὲς.] Vide *Il.* ρ', 561.
Ibid. —— εἶπε ὄπωπας.] Vide *Od.* γ', 97; δ', 327.
Ver. 200. —— ἁλιπρήσοντα κέλευθον.] Vide *Od.* β', 213, 429.

Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέφην·
Ὦ φίλ', ἀργαλέον μέν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδηται,
Πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὀδῖται,
Τῶν οἱ μέν, κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλά,
Φυτῶσιν· χαλεπὸν δὲ διαμβῆαι ἔργον ἑκαστον·
Αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἔσκαπτον περὶ γυῖον ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
Παῖδα δ' ἔδεξα, φέριστε, σαφὲς δ' ὃν οἶδα νοῆσαι,
Ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐυκραίρῃσιν ὀπηδεῖ
Νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπισφοφάδην δ' ἐδάιζεν·
Ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτοῦ.
Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Οἰωνὸν δ' ἐσύφ τανυσίπτερον· αὐτίκα δ' ἔγνω
Φηλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
Ἐσσυμένως δ' ἧιξεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος· εὐρέας ὤμους·
Ἴχνιά τ' εἰσενόησεν Ἐκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·
Ὤπόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων,
Ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
Βήματα δ' ὅτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται, ὅτε γυναικὸς,
Οὔτε λύκων πολιῶν, ὅτ' ἄρκτων, ὅτε λεόντων·
Οὔτε τί κεν ταύρου λασιαύχενος, ἐστὶν ὁμοῖα,
Ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν·
Αἶγες μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.
Ὣς εἰπὼν, ἧιξεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος, καταειμένον ὕλῃ,

Hunc autem ſenex verbis reſpondens allocutus eſt;
" O amice, difficile quidē, quæcunq; oculis *quis* viderit,
" Omnia dicere: multi enim iter faciunt viatores:
" Quorū alii quidē mala multa cogitantes, alii verò valdè
" Itant: difficile autē cognoſcere eſt unumquemq; [bona,
" At ego totum diem uſque-ad ſolis occaſum,
" Fodiebā circa fertile-ſolū viridarii vini-feracis; [nere,
" Puerūq; viſus-sū-videre, optime; at clarè non quivi cer-
" Quinam puer boves capita-benè-ferentes comitabatur
" Infans, habebat verò virgam; flexuoséque incedebat:
" A-tergo verò cohibebat, capútq; habebat contrariū ſibi.
Dixit utiq; ſenex; ocyúſq; iter faciebat Phœbus Apollo.
Volucrem autem advertebat patulis-alis; ſtatimque novit
Prædonem natum Jovis filium Saturnii.
Rapidè verò ruit rex Jovis filius, Apollo,
In Pylum divinam, quærens flexilibus-pedibus boves,
Purpureâ nebulâ cöopertus latos humeros:
Veſtigiáque animadvertit jaculator, dixitque ſermonem;
" Papæ! certè magnum miraculum hoc oculis video:
" Veſtigia quidem hæc ſunt boūm capita-altè-ferentium,
" Sed retrò converſa ſunt in herboſum pratum,
" Greſſus autem neque viri hi ſunt, neque mulieris,
" Neque luporum canorum, neque urſorū, neque leonū,
" Neque omninò tauri hirſuti-cervicem, ſunt ſimiles,
" Quicunque tam monſtrosè graditur pedibus velocibus:
" Gravia quidem hinc viæ, verùm graviora hinc viæ.
Sic locutus, impetum-cepit rex Jovis filius, Apollo;
Cyllenéſque advenit montem, indutum ſylvâ,

Ver. 201. Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν &c.] Similis verſus, *Il.* ψ', 794; *Od.* ώ, 349.
Ver. 204. ——κακὰ πολλὰ μεμαότες.] Nuſquam, ut opinor, in *Iliade* aut *Odyſſeâ* cum *Accuſativo* ita jungitur vox μεμαώς.
Ver. 206. Αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ &c.] Similis verſus, *Od.* μ', 29; τ', 424.
Ver. 207. ——γυῖον ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.] Idem hemiſtichium, *Od.* α, 193.
Ver. 210. ——ἐπισφοφάδην δ' ἐδάιζεν.] Similitèr apud *Ovidium*;

——itérque

Non agit in rectum, ſed in orbem curvat eundem. *Metamorph. lib.* II, 714.

Ver. 211. Ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε.] Vide *Il.* ρ', 752.
Ver. 215 et 227. ——ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.] Vide *Il.* υ, 103; *Od.* θ', 334.
Ver. 216. Ἐς Πύλον ἠγαθέην.] Vide *Od.* β', 308; δ', 702.
Ibid. et *ver.* 370. ——εἰλίποδας βοῦς.] Vide *Il.* ο, 547; *Od.* θ', 60.
Ver. 217. Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους.] Vide *Il.* π', 360; ρ', 551.
Ver. 219. Ὤ πόποι &c.] Idem verſus, *Il.* ν', 99; ο, 286; υ, 344; Φ', 54.
Ver. 220. ——ὀρθοκραιράων.] Τῶν τὰς κεφαλὰς ὀρθὰς ἐχόντων· κραίρας γὰρ λέγουσι τὴν κεφαλήν· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐχόντων ὀρθὰ κέρατα. *Etymolog. Magn.* citatum à *Barneſio* in annotat. ad *ver.* 209 ſuprà. Vide *Il.* σ', 573; *Od.* μ', 348.
Ver. 221. ——πάλιν τέτραπται.]

Quærentem nulla ad ſpeluncam ſigna ferebant. *Æn.* VIII, 212.

Vide ſuprà ad *ver.* 76.
Ibid. et *ver.* 344. ——ἀσφοδελὸν λειμῶνα.] Vide *Od.* λ', 538, 572; ώ, 13.
Ver. 224. Οὔτε τί κεν ταύρου λασιαύχενος.] In quibuſdam editionibus legi notat *H. Stephanus* κεν ταύρε. Atque ita edidit *Barneſius*. Sed " λασιαύχενος" magis proprium *Tauri* quàm *Centauri* Epitheton: Et veriſimile porrò, Poëtam, qui homines et animalia uſitatiora jam ſuprà enumeravit, *Tauri* inſuper, potiùs quàm *Centauri*, feræ monſtroſæ et inuſitatæ, hîc meminiſſe. Quanquam fatendum, voculam κεν ſupervacaneam hîc videri.
Ver. 225. ——τοῖα πέλωρα βιβᾷ.] Vide infrà *ver.* 342, 349.
Ibid. ——ποσὶ καρπαλίμοισι.] Vide *Il.* π', 342; χ', 166.
Ver. 228. ——ὄρος καταειμένον ὕλῃ.] Vide *Od.* ν', 351; τ', 431.

Πέτρης εἰς κλυθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε Νύμφη
Ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
Ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' ἔρεος ἠγαθέοιο
Κίδνατο, πολλὰ δ' μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίλῃ.
Ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδὸν
Ἄντρου ἐς ἠερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ὡς ἴδεν σύνοπτε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱός,
Χωόμενον περὶ βουσὶν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα,
Σπάργανα δ' ἔσω κατέδυνε θυήεντ'· ἠΰτε πολλὴν
Πρέμνων ἀνθρακιὴν ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει.
Ὡς Ἑρμῆς Ἐκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἑαυτόν·
Ἐν δ' ὀλίγῳ σπυέλαοτε κάρη, χεῖράς τε, πόδας τε,
Δή ῥα νεόλλουτος προκαλεύμενος ἡδὺμον ὕπνον,
Ἄγρης· εἰνέτεόν τε χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε·
Γνῶ δ', εὖ δ' ἠγνοίησε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
Νύμφην τ' ἐρείλοο θεοκαλλέα, καὶ φίλον υἱὸν,
Παῖδ' ὀλίγον, δολίῃσ' εἰλυμένον σὺντροπίῃσι.
Παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
Τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε, λαβὼν κλῆδα φαεινὴν,
Νέκταρος σπλείους, ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς.
Πολλὸς δ' χρυσός τε, καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
Πολλὰ δ' φοινικόεντα, καὶ ἀργυφέα εἵματα Νύμφης,
Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι σύντος ἔχουσιν.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·
Ὦ παῖ, ὃς σὺ λίκνῳ κατάκεισαι, μήνυέ μοι βοῦς

Petræ in latibulum umbroſum; ubi ſcilicèt Nympha
Immortalis peperit Jovis filium Saturnii.
Odor verò jucundus per montem divinum [herbam.
Spargebatur, multæque pecudes longipedes depaſcebant
Ibi tunc feſtinans deſcendit per lapideum limen
Antrum in obſcurum longè-jaculans ipſe Apollo.
Eum autem ut animadvertit Jovis et Majæ filius
Iratum de bobus longè-jaculantem Apollinem,
Faſcias intrò ſubiit odoratas; veluti multam
Ramorum favillam ligni cinis circumtegit, [ipſum:
Sic Mercurius longè-agentem conſpicatus ſubtrahebat ſe-
In breve autem coëgit caput, manúſque, pedéſque,
Jam ſcilicèt recèns-lotus, provocans dulcem ſomnum,
Ex-venatione: recentémque teſtudinem ſub alâ tenebat:
Agnovit autem, neque ignoravit, Jovis et Latonæ filius,
Nymphámq; montanam perpulchram, et charum filium,
Puerum parvum, doloſis involutum verſutiis.
Circumſpiciens verò dein omnē receſſum magnæ domûs,
Tria adyta aperuit, ſumptâ clave ſplendidâ,
Nectare plena, et ambroſiâ amabili.
Multum autem aurúmque, et argentum intùs jacebat,
Multáque punicea, et alba veſtimenta Nymphæ,
Qualia deorum beatorum ſacræ domus intùs habent.
Ibi poſtquam perſcrutatus eſſet receſſus magnæ domûs,
Latonius, verbis allocutus eſt glorioſum Mercurium;
" O puer, qui in cunis recubas, indica mihi boves

Ver. 230. ——ἐλόχευσε.] Nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* occurrit hæc vox. Apud *Callimachum* autem reperitur vox ἐλοχεύσατο, eodem (ut videtur) ſenſu;

Χαίροι δ' Ἀπόλλων τε, καὶ ἣν ἐλοχεύσατο Λητώ. *Hymn.* in *Del. ver. ult.*

Et apud *Euripidem* occurrit vox λόχευμα, *Phœniſſ. ver.* 823.

Ver. 232. ——ταναύποδα.] Ita *Barneſius*. *Al.* ταυπόδα. Vide ſuprà ad Hymn. *Apoll.* 304; et *Od. ι*, 464.

Ver. 233. ——λάϊνον οὐδὸν.] Vide *Il. ι*, 404; *Od. θ*, 80; et Hymn. *Apoll.* 296.

Ver. 235. Τὸν δ' ὡς ἴδεν σύνοπτε.] Vide *Il. γ*, 21, 30; *η*, 17.

Ver. 238. ——σποδὸς ἀμφικαλύπτει.] Vide *Od. ε*, 488.

Ver. 239. ——ἀλέεινεν ἑαυτόν.] *Barneſius* vertit, " *contraxit ſeipſum*;" Alii, " *ſubtraxit ſeipſum.*" Atqui cùm hic vocis ἀλεείνω ſenſus, notante ipſo *Barneſio*, novus ſit et ſingularis; mendoſi hîc aliquid latere crediderim; vocémque ἀλέεινεν ad præcedens Ἐκάεργον referendam: quâ ratione vox hæc vulgatam et propriam habebit ſignificationem.

Ver. 241, 242. Δή ῥα νεόλλουτος——Ἄγρης· εἰνέτεόν τε χέλυν.] *Barneſius* ex *Bernardo Martino*, *Var. lect. lib.* I, *cap.* 22, edidit, Φῆ ῥα νεόλλουτος——Ἐγρήσειν· ἔτι τὴν δὲ χέλυν. Cùm verò ex merâ conjecturâ facta videtur hæc emendatio, Textum vulgarem retineo. Cæterùm *H. Stephanus* pro εἰνέτεον, in nonnullis editionibus legi notat εἰ ἐτεόν.

Ver. 246. Παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν.] Ita apud *Virgilium*;

Ecce furens animis aderat Tirynthius, omnémque
Acceſſum luſtrans, huc ora ferebat et illuc. *Æn.* VIII, 228.

Ver. 248. ——σπλείους.] *Barneſius* inter Varias lectiones, ἐμπλείους.

Ibid. ——ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς.] Vide *Il. τ*, 347, 353; et *Heſiod. Theogon. ver.* 642.

Ver. 249. ——χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο.] Similitèr apud *Virgilium*;

——————jacent penitùs defoſſa talenta
Cælati argenti: ſunt auri pondera facti
Infectique ——————. *Æn.* X, 526.

Vide et *Odyſſ. κ*, 45.

Ver. 252. ——ἐξερέεινε μυχοὺς.] Vide ſuprà ad *ver.* 246.

Ver. 253, 261. Λητοΐδης——Λητοΐδη.] Vide ſuprà ad *ver.* 158.

Ibid. ——μύθοισι προσηύδα.] Vide *Il. ζ*, 343.

Ver. 254 et 358. ——σὺ λίκνῳ.] Vide ſuprà ad *ver.* 21.

Θᾶσσον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ ὀλοισόμεθ' ἀ καὶὰ κόσμον·
Ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
Εἰς ζόφον αἰνόμορον κ᾽ ἀμήχανον· οὐδὲ σε μήτης
Ἐς φάος, οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσει)· ἀλλ᾽ ὑπὸ γαίῃ
Ἐρρήσεις, ὀλίγοισιν σὺν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
Τὸν δ᾽ Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
Λητοΐδη, τίνα τῶτον ἀπλωσία μῦθον ἔειπες;
Καὶ βῶς ἀγραύλας διζήμενος ἐνθάδ᾽ ἱκάνεις;
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
Οὐκ ἂν μηνύσαιμι, οὐκ ἂν μήνυτρον ἀραίμην·
Οὔτε βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἐοικα·
Οὐκ ἐμὸν ἔργον τῶτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλε,
Ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε, καὶ ἠμετέρης γάλα μητρὸς,
Σπάργανά τ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λοετρά.
Μήτις τῶτο πύθοιτο, πόθεν τοδὲ νεῖκος ἐτύχθη·
Καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ᾽ ἀθανάτοισι γένοιτο,
Παῖδα νέον γεγαῶτα Διὸς προθύροιο περῆσαι
Βουσὶ μετ᾽ ἀγραύλοισι· τὸ δ᾽ ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
Χθὲς γενόμην, ἁπαλοὶ δ᾽ ὑπόδρες, τρηχεῖα δ᾽ ὑπὸ χθών.
Εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν, μέγαν ὅρκον, ὀμοῦμαι,
Μὴ μὲ ἐγὼ μήτ᾽ αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιον εἶναι,
Μήτε τιν᾽ ἄλλον ὅππατα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
Αἴτινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἷον ἀκούω.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ πυκνὸν ὑπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων,
Ὀφρύσι ῥιπτάζεσκεν, ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μάκρ᾽ ὑποσυρίζων, ἄλιον ὡς μῦθον ἀκούων.
Τὸν δ᾽ ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ὦ πέπον, ἠπεροπευτὰ, δολοφραδὲς, ἦ σε μάλ᾽ οἰῶ
Πολλάκις ἀντιτορῆντα δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἐπύχων, οὐχ ἕνα μοῦνον ἐπ᾽ ἤδιϊ φῶτα καθίσαι,
Σκευάζοντα καθ᾽ οἶκον ἄτερ ψόφου, οἵ᾽ ἀγορεύεις·
Πολλὸς δ᾽ ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
Οὔρεϊ σὺν βήσῃς, ὁπόταν κριῶν ἐρατίζων
Ἀντήσῃς ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πώεσι μήλων.
Ἀλλ᾽ ἄγε, μὴ πύματον καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
Ἐκ λίκνου κατάβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε·
Τῶτο δὴ ἔσσεται αὖτε μετ᾽ ἀθανάτοις γέρας ἔξεις,
Ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Σὺν δ᾽ ἄρα φραστάμβως τότε δὴ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
Οἰωνὸν προέηκεν, ἀειρόμενον μετὶ χερσὶ,
Τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην·

" Ocyùs; quoniam citò nos diffidebimus non decentèr:
" Dejiciam enim te percuſſum in Tartarum obſcurum,
" In caliginem infauſtam et ineluctabilem; neq; te mater
" In lucem, neque pater redimet; ſed ſub terrâ
" Abibis, paucos inter viros præſidens.
Ei autem Mercurius verbis reſpondebat aſtutis;
" Latone, quemnam hunc crudelem ſermonem dixiſti?
" Et boves agreſtes quærens huc venis? [divi,
" Non vidi, non edoctus-ſum, non alterius ſermonem au-
" Non indicârim, non indicii-præmium reportârim:
" Neque boüm abactori forti homini ſimilis-ſum:
" Non meum opus hoc, pridem verò mihi alia curæ-ſunt,
" Somnus mihi curæ-eſt, et noſtræ matris lac,
" Faſciáſque circa humeros habere, et calida lavacra.
" Nè quis hoc audiat, undè hæc contentio orta ſit:
" Et ſanè magnum miraculum inter immortales fieret,
" Puerum recèns natum per veſtibulum tranſiiſſe,
" Boves ob agreſtes: hoc autem incongruè dicis.
" Heri natus ſum, molles verò pedes, aſperáq; ſubeſt terra.
" Si autem vis, patris caput, magnū jusjurandū, jurabo;
" Nè quidem ego, neq; ipſe profiteor me authorem eſſe;
" Neque quenquam alium vidi boüm furem veſtrarum,
" Quæcunque boves ſunt: famam verò ſolam audio.
Sic utique dixit; et crebrò à palpebris micans,
Superciliis nictabat, ſpectans huc et illuc,
Longùm exibilans, vanum veluti verbum audiens.
Eū autē mollitèr ridens allocutus eſt longè agens Apollo;
" O chare, deceptor, doloſe, profectò te omninò puto
" Sæpè perforantem domos habitantibus-commodas,
" Nocturnū, non unū ſolū in limine hominē collocaturū,
" Convaſantem per domum ſine ſtrepitu, qualia dicis:
" Multos autem agreſtes dolore-afficies ovium-paſtores,
" Montis in ſaltibus, quandocunque carnium-appetens
" Occurreris armentis boüm et gregibus ovium.
" Sed age, nè ultimúmq; et poſtremum ſomnum dormi-
" Ex cunis deſcende, atræ noctis ſocie: [veris,
" Hoc etenim et poſteà inter immortales munus habebis,
" Dux prædonum vocaberis dies omnes. [Apollo.
Sic utiq; dixit; et puerum prehenſum ferebat Phœbus
Conſilioque utique capto tunc demùm fortis Argicîda
Augurium emiſit, ſublatus inter manus,
Miſerum ventris famulum, improbum nuncium;

Ver. 255. ——ἐ κατὰ κόσμον.] Vide *Od.* γ', 138; ύ, 181.
Ver. 256. Ῥίψω——ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.] Vide *Il.* Ϟ', 13.
Ver. 263 et 363. Οὐκ ἴδον, ἐ πυθόμην.] Vide *Od.* Ψ', 40.
Ver. 268. —— θερμὰ λοετρά.] Vide *Od.* Ϟ', 249, 451.
Ver. 271 et 331. Παῖδα νέον γεγαῶτα.] Vide *Od.* τ, 400.
Ver. 274. ——μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι.] Vide *Il.* ί, 132; *Od.* ύ, 229.
Ver. 282. ——ἠπεροπευτὰ.] Vide *Il.* γ', 39; ν', 769.
Ver. 283. ——δόμους εὖ ναιετάοντας.] Vide *Od.* φ', 242; ώ, 361.
Ver. 284. ——καθίσαι.] Ita *Barneſius*, pro vulgato καθίσαι. Vide ad *Il.* ί, 484.
Ver. 287. Οὔρεϊ σὺν βήσῃς.] Vide *Il.* γ', 34; π', 634.
Ver. 288. ——ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πώεσι μήλων.] Vide *Od.* μ', 129; et ϟ', 413.
Ver. 289. ——πύματον καὶ ὕστατον.] *Barneſius* edidit πύματόν τε καὶ ὕστατον· uti *Il.* χ', 203; *Od.* ύ, 116.
Ver. 294 et 414. ——κρατὺς Ἀργεϊφόντης.] Vide *Od.* ί, 49, 148.
Ver. 296. ——γαστρὸς ἔριθον.] Verſiones pleræque reddunt, " *ventris erithum.*" Senſu, ut opinor, nullo. Verſio autem *Henr. Stephani* reddit, " *ventris famulum.*" Quam ſecutus *Barneſius*, in annotationi-

bus

Ἐστυμένως ᾗ μιν᾽ αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ᾽ Ἀπόλλων
Ἤκλυεν, ἀν χειρῶν ᾗ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν·
Ἕζετο ᾗ προπάροιθε, καὶ ἐστύμβους περ ὁδοῖο,
Ἑρμῆν κερτομίων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Θάρσει, σπαργανιῶτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
Εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
Τέτοις οἰωνοῖς· εὖ δ᾽ αὖθ᾽ ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.
Ὣς φάτ᾽· ὁ δ᾽ αὖτ᾽ ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Σπερδὴ ἰὼν· ἄμφω ᾗ παρ᾽ ἕατα χερσὶν ἐώθει,
Σπάργανον ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἑλισσόμενος, εἶπε ᾗ μῦθον·
Πῆ με φέρεις, Ἑκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
Ἦ με βοῶν ἕνεχ᾽ ὧδε χολώμενος ὀρσολοπεύεις;
Ὤ πόποι, εἴθ᾽ ἀπόλοιτο βοῶν γένος· ἀ γὰρ ἔγωγε
Ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, ἴδ᾽ ἄλλον ὄπωπα,
Αἵτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἷον ἀκούω.
Διὸς δὲ δίκλω, καὶ δέξο, παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα Λαρρήδλω ἐρέξεν
Ἑρμῆς τ᾽ οἰοπόλος, καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός,
Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ μὲν νημερτέα φωνήν,
Οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βυσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·
Αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
Ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν,
Ἐστυμένως δὴ πειτα λαῷ ψαμάθοιο βάδιζε
Πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.
Αἶψα δ᾽ ἵκοντο κάρηνα θυώδεα Οὐλύμποιο,
Ἐς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς τερπικαλλέα τέκνα·
Κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
Εὐμυλίη δ᾽ ἔχ᾽ Ὄλυμπον ἀγάννιφον· ἀθάναλοι δὲ
Ἄφθιτοι ἠγερέθοντο ποτὶ πλύχας Οὐλύμποιο.
Ἕστησαν δ᾽ Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

Vehementérq; poſt ipſum ſternutavit: hunc autē Apollo
Audiebat, è manibúſq; humi dejecit gloriosū Mercuriū;
Sedebat verò antè, etiam properans licèt iter, [tus eſt;
Mercuriū convitiis proſcindens, et ipſum ſermone allocu-
" Confide, faſciate Jovis et Majæ fili;
" Inveniam et poſteà boūm fortia capita,
" His auguriis; benè autem rursùs viæ dux-eris. [us,
Sic dixit: at rursùs exiliit celeritèr Cyllenius Mercuri-
Difficultèr incedens: ambas verò ad aures manibus impel-
Faſciâ circa humeros involutus, dixitq; ſermonē; [lebat,
" Quonā me ſers, Longè-agens, deorū furioſiſſime om-
" Nunquid me boūm causâ ſic iratus conturbas? [nium?
" Papæ! Utinam perîſſet boūm genus: non enim ego
" Veſtras furatus ſum boves, neque alium vidi,
" Quæcunque ſunt boves; famam autem ſolam audio.
" Da verò judicium, et accipe, apud Jovem Saturnium.
Cæterùm poſtquam ſingula diſtinctè diſcuſſiſſet
Mercuriúſque ſolivagus, et Latonæ præclarus filius,
Diverſum animum habentes; hic quidem veram vocem,
Non injuſtè ob boves prehendebat glorioſum Mercurium:
At ille artibúſque et blandis ſermonibus
Volebat decipere Cyllenius Argenteo-arcu-celebrem.
Verùm poſtquam, ſolers exiſtens, verſutum invenit,
Feſtinantèr utique deindè *is* per arenam ibat
Antè; at ponè Jovis et Latonæ filius.
Statim autem advenerunt vertices odorati Olympi,
Ad patrem Saturnium, Jovis perpulchri nati:
Ibi enim ambobus judicii poſitæ-erant trutinæ.
Rumor verò occupabat Olympū nivoſum; immortaléſq;
Incorrupti congregabantur ad juga Olympi. [Apollo
Steterunt autem Mercuriúſque et argenteo-arcu-celebris

bus exponit, " *Crepitum.*" Vide *Il.* σ′, 550, 560; et *Heſiod.* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, 220, 221; ubi vox ἔρι θῶ occurrit.

Ver. 297. ——ἐπέπταρε.] Vide ad *Od.* ρ′, 541, 545.

Ver. 299. ——καὶ ἐστύμβους περ ὁδοῖο.] Idem hemiſtichium, *Odyſſ.* δ′, 733.

Ver. 300 et 329. ——καί μιν &c.] Idem hemiſtichium, *Iliad.* Θ′, 280; λ′, 429.

Ver. 303. —— οἰωνοῖς· εὖ δ᾽ αὖθ᾽.] *Barneſius* ex conjecturâ edidit, οἰωνοῖσι· σὺ δ᾽ αὖθ᾽. Sed ſatis rectè, ut opinor, ſe habet vulgata lectio.

Ibid. ——ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.] Vide *Od.* ζ′, 261; κ′, 501.

Ver. 304, 318, et 387. ——Κυλλήνιος.] Vide ad *Od.* ω′, 1.

Ver. 308. ——ὀρσολοπεύεις.] Inuſitata hæc vox. Occurrit autem, notante *Barneſio*, ὀρσολοπεῖται apud *Æſchylum*, *Perſæ*, *ver.* 10; ubi *Scholiaſtes* interpretatur, ταράσσεται καὶ θορυβεῖται. Undè vox ὀρσολοπεύεις hoc in loco exponitur, " *conturbas.*"

Ver. 309. ——εἴθ᾽ ἀπόλοιτο βοῶν γένος.] Similitèr apud *Callimachum*, *Fragment.* VII, § 1, citante *Barneſio*; " ——Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος." Vide et *Il.* σ′, 107.

Ver. 315. Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες.] Ita *Iliad.* ν′, 345; " Τὼ δ᾽ ἀμφὶς φρονέοντε——."

Ver. 316. Οὐκ ἀδίκως.] *Barneſius* ex conjecturâ *Bernardi Martini*, *Var. lect. lib.* I, *cap.* 22, edidit hîc, Οὐκὶ δίκλω· " ut ſit Senſus, Ἀλήθειαν μόνον Ἀπόλλων ἐζήτησεν, ἐξ Ἑρμοῦ· ὃ μὴν δίκλω, κατ᾽ αὐτῆ."

Ver. 317. ——τέχνῃσίν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι.] Ita apud *Heſiodum*;

Ἐν δ᾽ ἄρα οἱ ἤθεσι βλάπτορος Ἀργειφόντης
Ψεύδεά θ᾽ αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Τεῦξε——————————. Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 77.

Vide et *Od.* ά, 56.

Ver. 320, 555, et 560. ——δὴ πειτα.] Vide ſuprà ad *Hymn. Apoll.* 343.

Ver. 325. Εὐμυλίη.] Vox hæc, uti et notat *Barneſius*, Lexicographis parùm nota.

Ibid. et *ver.* 502. ——Ὄλυμπον ἀγάννιφον.] Vide *Il.* ά, 420; σ′, 186.

Ver. 326. ——πλύχας Οὐλύμποιο.] Vide *Il.* λ′, 77.

Ver.

Πρόσθε Διὸς γένυων· ὁ δ' ἀντίρετο Φοίβον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Φοῖβε, πόθεν ταύτην μνησαμένη λιτὸν ἐλαύνεις,
Παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
Σπευδήεσσι τόδε χρῆμα θεῶν μετ' ὁμήγυριν ἦλθε.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι ὐκ ἀλαπαδνὸν,
Κερτομίην, ὡς εἰ ἐγὼ φιλοληΐος εἰμί.
Παῖδά τιν' εὗρον τόνδε Λιγαιρύσιον κραιῆνα
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσας,
Κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὀπάπτα,
Οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησίμβροτοί εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
Κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμοὺς βοῦς ὠκὺς ἐλαύνων
Ἑσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Εὐθυπόρων δ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια διὰ πέλωρα,
Οἷά τ' ἀγαίοσταζ, καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.
Τῇσιν μὲν ῥ' βυσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
Ἀντία βήματ' ἔχευα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
Αὐτὸς δ' εἷος ὁδ' ἐπὸς ἀμηχανος, ὅτ' ἄρα ποσσὶν,
Οὔτ' ἄρα χερσὶν ἵησιν διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
Ἀλλ' ἄλλῳ τινὶ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα,
Τοῖα πέλωρ', ὡς εἴ τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
Ὄφρα μὲν ἂν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
Ῥεῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέπρεπεν· αὐ κονίῃσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν σῖτον ἐξεπέρησεν,
Ἄφρας γίνετ' ἔπειτα βοῶν σῖτος, ἠδὲ καὶ αὐτῆς,
Χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸ δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
Εἰς Πύλον εὐδύνους ἐλάων βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοὺς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέρεξε,
Καὶ διὰ πῦρ μάλ' ἄρμησεν ὀδὸν, τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
Ἐν λίκνῳ κατέκειτο, μιλαίνῃ νυκτὶ ἐοικὼς,
Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον· ἠδέ κεν αὐτὸν
Αἰετὸς ὀξὺν λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δ' χερσὶν
Αὐγὰς ὠμάρταζε, δολοφροσύνῃσι ἀλεγύνων.
Αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
Οὐκ ἴδον, ὦ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
Οὐδέ κε μαντεύσαιμ', οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην.

Ante Jovis genua; interrogabat verò illustrem filium
Jupiter altitonans; et ipsum sermone allocutus est;
" Phœbe, undè hanc animo-gratam prædam agis,
" Puerum recèns natum, speciem præconis habentem?
" Momentosa hæc res deorum ad cœtum venit.
Eum autē rursùs allocutus est rex longè-agens Apollo;
" O pater, profectò citò sermonē audies non despicabilē,
" Carpens, tanquam si solus ego prædator essem.
" Puerum quendam inveni hunc celebrē depopulatorē,
" Cyllenæ in montibus, multum spatium permensus,
" Convitiatorem, qualem ego deorum non alium vidi,
" Neque virorum, quotquot latrones sunt super terram.
" Furatus autem è prato meas boves, abibat agens
" Vespertinus apud littus multisonori maris;
" Rectà agens; vestigia verò duplicia monstrosa
" Qualia admiraretur *quis*; et illustris dei opera.
" Bobus etenim in herbosum pratum,
" Contrarios gressus habens pulvis ostendebat niger,
" At ipse solus is extrà indeprehensibilis, neq; sanè pedi-
" Neq; sanè manibus incedebat per arenosū locū: [bus,
" Sed aliud quoddā consiliū habens terebat vias, [deret.
" Tā monstrosè, tanquā si quis tenuibus quercubus ince-
" Quamdiù quidem igitur agitabat per arenosum locum,
" Facilè admodū vestigia omnia conspicua-erant in pul-
" At postquā arenæ magnū callē pertransierat, [veribus:
" Invisibilis factus est statī boūm callis, atq; etiam ipsius,
" Locū super firmū: eum verò animadvertit mortalis vir
" Ad Pylum rectà agentem boūm genus latis-frontibus.
" At postquam has quidem in quiete disposuit,
" Et ignem penitùs divisit per viam, partim hîc, partim
" In cunis jacebat, atræ nocti similis, [illic,
" Antro in obscuro ad tenebras; neque ipsum
" Aquila acutè cernens conspexisset: multùm autem ma-
" Lumina confricabat, dolum curans. [nibus
" Ipse autem statim sermonem disertè dicebat; [divi;
" Non vidi, non edoctus-sum, non alterius sermonem au-
" Neque indicârim, neque indicii-præmium reportârim.

Ver. 328. Πρόσθε Διὸς γένυων· ὁ δ' ἀντίρετο.] Vide *Od.* ή, 21.
Ver. 329. Ζεὺς ὑψιβρεμέτης.] Vide *Od.* έ, 4; ψ, 331.
Ver. 330. —— μθροεικέα λητὸ'.] Vide *Od.* ν', 253.
Ver. 332. —— θεῶν μετ' ὁμήγυριν.] Vide *Il.* υ, 142.
Ver. 333. Τὸν δ' αὖτε &c.] Idem versus, *Iliad.* ό, 253; φ', 461.
Ver. 339. —— λησίμβροτοι.] Vox Lexicis vulgatis ignota. Versio *Wetsteniana* reddit simplicitèr " *mor-*
" *tales*:" *Henr. Stephanus*, aliique; " *munere vescentes.*" *Barnesius* autem vocem hanc ex βροτὸς et λήθω, sive λανθάνω, compositum conjicit, eâdem analogiâ ac τερψίμβροτος, φαεσίμβροτος, &c; ac proindè vertit, *Latrones*; " quòd nempè *lateant*, quàm maximè queant." Quam interpretationem secutus sum.
Ver. 341. —— παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.] Vide *Il.* ά, 34; έ, 182.
Ver. 342. Εὐθυπόρων δ' ἐλάων.] *H. Stephanus* legendum conjicit, Εὐθὺ πόρονδ'· atque ita edidit *Barnesius*. At siquid ex conjecturâ mutarem, Εὐθὺ Πύλονδ', legerem, ex *ver.* 355 infrà; " Εἰς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν
" γένος &c."
Ibid. —— δαὶα.] *Barnesius* inter *Varias lectiones*, τοῖα, ut suprà *ver.* 225, et infrà *ver.* 349.
Ver. 355. —— βοῶν γένος εὐρυμετώπων.] Idem hemistichium, *Odyss.* ό, 212.
Ver. 361. Αὐγὰς ὠμάρταζε.] Vocem ὠμάρταζε hîc reddidi " *confricabat*," Versionem Editionis *Wetsteni*anæ ferè secutus. At verbum ὠμαρτάζω (uti notat *Barnesius*,) singulare, et Lexicis ignotum; variéque in Versionibus hîc exponitur; merâ ex conjecturâ, ut videtur, in omnibus.
Ver. 362. —— μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν.] Vide *Il.* έ, 309; *Od.* ά, 373.

Ver.

Ἦτοι ἄρ' ὡς εἰπὼν, καὶ' ἄρ' ἵζετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἑρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ηὔδα·
Δείξατο δ' εἰς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων·
Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγώ σοι ἀληθείην καταλέξω·
Νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
Ἦλθεν ἐς ἡμέτερον δι' ἠμαθόεντα εἰλίποδας βοῦς
Σήμερον, ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο·
Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, ἠδὲ κατόπτας·
Μιμνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίῃ ὑπὸ πολλῆς.
Πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρὺν,
Οὕνεκ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης,
Αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην· (τὰ δὲ οἶδε καὶ αὐτός·)
Οὔτι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἐοικώς.
Πείθεο· (καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι·)
Ὡς οὐκ οἶκαδ' ἔλασσα βόας, (ὡς ὄλκιος εἶλω,)
Οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαλλον· τόδε δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·
Ἠέλιον μάλα αἰδέομαι, καὶ δαίμονας ἄλλους,
Καί σε φιλῶ, καὶ τεῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα δ' αὐτὸς,
Ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὅρκον·
Οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια·
Καί ποτ' ἐγὼ τεύτῳ τίσω ποτε νηλέα φωνὴν,
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε.
Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
Καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ, οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
Εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνευτῆρα ἀμφὶ βόεσσιν.
Ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας,
Ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
Καὶ δεῖξαι τὸ χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
Ὅππῃ δ' αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.

Sanè utiq; sic fatus considebat Phœbus Apollo: [dixit;
Mercurius verò contrà ex alterâ-parte respondens verbum
Direxitque se ad Saturnium, deorum rectorem omnium;
" Jupiter pater, profectò ego tibi veritatem dicam;
" Veráxque enim sum, et nescio mentiri: [boves
" Venit ad nostram domum quærens flexilibus-pedibus
" Hodie, Sole modò oriente; [tores:
" Neque deorum beatorum adduxit testes, neque inspec-
" Indicare autem jubebat vi multâ; [latum,
" Multúmq; me minatus est conjecturum se in Tartarúm
" Quoniâ ille quidē tenerū florē habet glorioſæ pubertatis,
" At ego hesternus natus sum; (hæc verò novit et ipse;)
" Nequaquam boüm abactori forti viro simili.
" Crede; (etenim meî pater charus gloriaris esse;)
" Quòd non domum egi boves, (ita felix sim,)
" Neque limen transgressus sum; hoc autem verè dico;
" Solem valdè revereor, et deos alios,
" Et te amo, et hunc veneror; nôsti et ipse,
" Quòd non reus sum: magnum verò addo jusjurandum;
" Non per hæc immortalium benè-ornata vestibula;
" Et aliquandò ego huic rependam crudelem vocem,
" Etiam fortis licèt sit: tu autem junioribus auxiliare.
Sic dixit innuens-oculis Cyllenius Argicîda:
Et fasciam habebat super ulnam, neque abjiciebat.
Jupiter autem valdè risit, videns dolosum puerum,
Benè et scitè negantem de bobus.
Ambos verò jussit, concordem animum habentes,
Quærere: Mercuriúmque internuncium ducem-esse,
Et ostendere locum innocentiâ animi,
Ubi nempè demùm absconderat boüm fortia capita.

Ver. 365. Ἦτοι ἄρ' ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἵζετο.] *Barnesius*, ad evitandam hanc particulæ ἄρα repetitionem, edidit, Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν &c, ex *Iliad.* α', 67. Atqui cùm hîc statim sequitur Φοῖβος Ἀπόλλων, supervacanea videtur vocula ὄγε.

Ver. 366. Ἑρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν.] Vide *Il.* ξ', 388; ο', 501.

Ver. 368. —— ἐγώ σοι ἀληθείην καταλέξω.] Vide *Od.* ρ', 108; φ', 212. Cæterùm *Barnesius* et hîc et infrà *ver.* 558, edidit ἀλήθειαν· Sed vide ad *Od.* η', 297.

Ver. 370. Ἦλθεν ἐς ἡμέτερον.] In vulgatis editum est, ἐς ἡμετέρε. *Barnesius* autem edidit ἐς ἠμέτερον· Quam lectionem cùm firmatam repperi, *Odyss.* β', 55; ρ', 534; Textui inserui. Ac verisimile est, vulgatam lectionem ex literarum ν et υ similitudine, præli solummodò errore, ortam.

Ver. 374. —— βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρὺν.] Vide *Hesiod. Theogon. ver.* 868.

Ver. 375. —— ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης.] Ita *Iliad.* ν', 484;

Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

Ver. 377. —— ἐοικώς.] *Barnesius* edidit ἔοικα, ex *ver.* 265 suprà, ubi idem ferè versus occurrit. At hoc in loco, parenthesi inclusis verbis " τὰ δ' οἶδε καὶ αὐτὸς" versu superiori, satis rectè se habet vulgata lectio. Uti et fatetur ipse *Barnesius.*

Ver. 378. —— ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι.] Vide *Od.* ι', 519, 529.

Ver. 380. —— ἀτρεκέως ἀγορεύω.] Similitérque infrà *ver.* 456, ἀτρεκέως ἀγορεύσω· Vide *Od.* α', 179; ξ', 192.

Ver. 382. —— οἶσθα καὶ αὐτὸς.] Vide *Od.* ρ', 573.

Ver. 383. —— οὐκ αἴτιός εἰμι.] Vide *Il.* τ', 86; φ', 370.

Ibid. —— μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὅρκον.] Quidam (notante *H. Stephano*) pro ἐπιδαίομαι, hîc scribendum putant ἐπομόσομαι· [ἐπομόσομαι.] *Barnesius* potiùs legendum conjicit ἐπιδώσομαι.

Ver. 386. —— κρατερῷ περ ἐόντι.] Vide *Od.* Θ', 360.

Ver. 387. —— ἐπιλλίζων.] Vide ad *Od.* σ', 11.

Ver. 390. Εὖ καὶ ἐπισταμένως.] Vide *Il.* κ', 265; *Od.* υ', 161.

Ver. 391. —— ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας.] Vide *Il.* χ', 263.

Ver. 392, 511. —— διάκτορον —— διάκτορε.] Vide ad *Od.* Θ', 338.

Ver.

Νεῦσεν ὃ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
Ῥᾳδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο.
Τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντο Διὸς θεοκαλλέα τέκνα
Τὼ δ' ἐς Πύλον· ἡμαθόεντα δ' ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἷξον,
Ἀγρὸς δ' ἐξίκοντο, καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
Ἦχ' ὅ δὴ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἔνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
Εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἰφθιμα κέρεια.
Λητοΐδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν, εὐκνήμιδας βοῦς
Πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν·
Πῶς ἐδύνω, δολόμῆτα, δύω βόε δίφρον ἕλεσθαι
Ὧδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
Θαυμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τί σε χρὴ
Μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ θέσμὰ
Ἄγνυ· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ καλὰ χθονὸς εἴψα φύοντο
Αὐτόθεν ἀμφιλαφὴν ἐσραμμέναι ἀλλήλῃσι,
Ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλῃσι βόεσσιν,
Ἑρμείαν βελέεσσι κλεψίφρονα· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Θαύμασεν ἀθρήσας· τοτε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
Χῶρον ὑποδλήδην ἐσκέψατο, πῦρ ἀμαρύσσων,
Ἐγκρύψαι μεμαώς· Λητὼς δ' ἐρικυδέα υἱὸν
Ῥεῖα μάλ' ἐπρήυνεν ἐκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτὸς,
Καὶ κραιπνὸν περ ἐόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος· ἡ δ' ὑπὸ χεῖρὸς

Innuit autem Saturnius, parebátq; præclarus Mercurius;
Facilè enim persuadebat Jovis mens Ægiochi.
Hi verò ambo festinabant Jovis præclari filii
Ad Pylum; arenosúmque ad Alphei vadum venerunt;
Ad agros autem pervenêre, et stabulum altum,
Illic, ubi utique possessiones curabantur noctis in horâ.
Tunc Mercurius quidem deindè iens ad lapideum antrũ,
In lucem exegit boüm fortia capita. [pelles
Latonius autem seorsùm conspicatus, animadvertit boüm
Petrâ in altâ; citóq; interrogabat glorioſum Mercurium;
" Quomodo potuisti, dolose, duas boves jugulare,
" Sic recèns-natus cùm-fis, et infans? ipse ego
" Miror futuram tuam vim; neque omninò te oportet
" Longè crescere, Cyllenie, Majæ fili. [cula
Sic utique dixit; et manibus circumvertebat fortia vin-
Viticis; hæ autem sub pedibus per terram statim hære-
Indidem mutuò versæ ad-invicem, [bant
Facilèque et omnes ad agrestes boves,
Mercurii consiliis dolosi: at Apollo
Admiratus est inspiciens: tunc demùm fortis Argicîda
Solum obliquè inspexit, igne oculis-micans,
Celare cupiens: Latonæ verò glorioſæ filium
Facilè admodùm sedavit longè-jaculantẽ, ut volebat ipse;
Etiam fortis licèt esset: sumptâq; *citharâ* ad sinistrã manũ
Plectro tentabat ad numerum; ea verò sub manu

Ver. 396. ——ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο] Vide *Il.* ὁ, 242; *Od.* ὡ, 163.

Ver. 398. Ἐς Πύλον·—— ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον.] Vide *Il.* β', 591, 592.

Ver. 402. Εἰς φῶς ἐξήλαυνε &c.] Similitèr apud *Virgilium*;

Panditur extemplò foribus domus atra revulsis:
Abstractæque boves, abjuratæque rapinæ
Cœlo ostenduntur: ——————. *Æn.* VIII, 262.

Ver. 403, 510, et 521. Λητοΐδης.] Vide suprà ad *ver.* 158.

Ibid. ——εὐκνήμιδας βοῦς Πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ] Vide suprà *ver.* 124; item *Od.* ν', 196.

Ver. 404. ——ἤρετο.] *Barnesius* inter *Varias lectiones*, εἴρετο. Quod perindè est. Vide *Il.* ά, 513; έ, 756; ύ, 15; *Od.* ύ, 137.

Ver. 407. Θαυμαίνω.] Nonnulli, notante *H. Stephano*, hîc reponendum putant Δειμαίνω· Quo modo et edidit *Barnesius*. Sed mutato nihil opus.

Ibid. et *ver.* 491. ——οὐδέ τί σε χρὴ] Vide *Od.* ά, 296; β', 369; τ', 500.

Ver. 410. ——φύοντο.] *Barnesius*, ex *Bernardo Martino*, *Var. lect. lib.* II, *cap.* 10, edidit hîc λύοντο. Quæ lectio sensum diversum reddit, cum sequentibus autem nihilo meliùs congruit.

Ver. 411. Αὐτόθεν ἀμφιλαφὴν.] Vide *Il.* φ', 364; et infrà ad *ver.* 425 hujus Hymni.

Ver. 415. ——πῦρ ἀμαρύσσων] *Barnesius* ex *Bern. Martin.* loco jam citato, edidit πύκν' ἀμαρύσσων· quæ quidem lectio (uti ipse notat) nonnihil firmatur ex *ver.* 278 suprá. Mutato tamen, ut videtur, nihil opus; cùm occurrit similis phrasis apud *Hesiodum*, *Theogon. ver.* 827;

——————ἐκ δὲ οἱ ὄσσων
Θεσπεσίης κεφαλῆφιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.

Ver. 417. Ῥεῖα μάλ' ἐπρήυνεν ἐκηβόλον.] Similitèr apud *Hesiodum*;

Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
Ῥεῖα πρηΰνει——————. *Theogon.* 253.

Ibid. ——ὡς ἔθελ' αὐτὸς.] Vide *Od.* ύ, 136.

Ver. 418. ——λαβὼν δ'.] Nempè *citharam:* ut liquet ex *ver.* 496 infrà, ubi idem hemistichium occurrit;

——————κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρός.

Cæterùm *H. Stephanus* pro λαβὼν, hîc legendum conjicit λύρῃ.

Ver. 419. ——κατὰ μέλος.] *Barnesius* ex *Bern. Martin. Var. lect. lib.* II, *cap.* 11, edidit κατὰ μέρος, ut suprà *ver.* 53. At mutato, ut opinor, nihil opus; præsertim cùm iterùm legitur κατὰ μέλος infrà *ver.* 498, ubi idem ferè versus occurrit.

Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασε δ᾽ Φοῖβος Ἀπόλλων
Γηθήσας, ἐρατὴ δ᾽ ἀμφὶ φρένας ἤλυθ᾽ ἰωὴ,
Θυμῷ ἀκηδάζοντα· λυρῇ δ᾽ ἐρατὸν κιθαρίζων,
Στῆ ῥ᾽ ὄγε θαρσήσας ἐπ᾽ ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος· τάχα δ᾽ λιγέως κιθαρίζων
Γηρύετ᾽ ἀμφολάδην· (ἐρατὴ δέ οἱ ἕσπετο φωνή·)
Κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν,
Ὡς ταπρῶτα γένοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος·
Μνημοσύνῃ μὲν πρῶτα θεῶν ἐγεραίρεν ἀοιδῇ,
Μητέρα Μουσάων· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν.
Τοὺς δ᾽ ἄλλα πρέσβιν τε, καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαστος,
Ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάντ᾽ ἐνέπων καλὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
Τὸν δ᾽ ἔρος ἐν στήθεσιν ἀμήχανος αἶνυτο θυμόν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βυφόνε, μηχανιῶτα, πονεύμενε δαιτὸς ἑταῖρε,
Πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας·
Ἡσυχίῃ καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι οἴω·
Νῦν δ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱὲ,
Ἦ σοί γ᾽ ἐκ γενεῆς τάδ᾽ ἅμ᾽ ἕσπετο θαυμαλέα ἔργα;
Ἦέ τις ἀθανάτων, ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων,

Gravitèr insonuit, risit autem Phœbus Apollo
Gavisus; amabilis nempè per præcordia venit sonus,
Ex-animo auscultanti: lyrâ autem amabile ludens,
Stabat utique ille confisus ad lævam Majæ filius
Phœbi Apollinis, citóque argutè citharam-pulsans
Canebat præludens; (amabilisque eum sequebatur vox:)
Celebrans immortalésque deos, et terram tenebrosam,
Ut primùm orti sunt, et ut sortitus est portionem quisque.
Mnemosynen quidem primùm dearum honorabat cantu,
Matrem Musarum; hæc enim sortita est Majæ filium.
Aliósq; secundum dignitatémque, et ut geniti sunt singuli,
Immortales honorabat deos, Jovis præclarus filius,
Omnia dicens ornatè, ad-cubitum citharâ-ludens.
Ei verò amor in pectoribus indomitus cepit animum;
Et illum *is* compellatum verbis alatis allocutus est;
" Bovicîda, versute, operans convivii socie,
" Quinquaginta bobus digna hæc excogitâsti;
" Quietè et deindè *nos* diremptum-iri puto.
" Nunc autem age mihi hoc dic, versute Majæ fili,
" An te à nativitate hæc simul secuta sunt mira opera?
" An aliquis immortalium, aut mortalium hominum,

Ver. 420. Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασε δ᾽.] Similis versus, *Odyss.* ρ′, 542. Vide et *Il.* ό, 648; φ′, 593.

Ver. 421. —— ἀμφὶ φρένας ἤλυθ᾽ ἰωὴ.] Vide *Il.* κ′, 139; *Od.* ρ, 261.

Ver. 425. Γηρύετ᾽ ἀμφολάδην.] *Spanhemius* in annotationibus ad *Callimachi* Hymn. in *Dian. ver.* 61, vocem ἀμφολάδην (quæ occurrit et suprà *ver.* 411,) " *alternè*" sive " *in numerum*," interpretandam censet. " Ἀμφολαδὸς —— (inquit) explicatur hîc in Scholiis, ἐκ διαδοχῆς, quomodo ἀμφολάδην usurpatur duobus " locis Hymni Homero tributi in Mercurium; sicuti *v.* 425, Γηρύετ᾽ ἀμφολάδην, *canebat alternè.* Quo " sensu etiam vox eadem ἀμφολάδην debet intelligi apud Homerum, *Iliad.* φ′, 364, ubi de fervente, admo- " to nempè ei multo igne, lebete cum suillâ adipe dicitur, πάντοθεν ἀμφολάδην &c. h. e. *undique eructanti-* " *bus in numerum*, seu *alternis veluti bullis.* Id benè ad eum locum observat Eustathius, *p.* 1241; qui et " ab Herodoto [*lib.* IV, § 131] dici notat, *fontem mediâ nocte alternatim ebullientem*, κρηνίδα ζέουσαν ἀμφο- " λάδην." Ita ille. Nescio tamen annon hoc in loco, voce ἀμφολάδην, Mercurii *præludium* quoddam, sive *præcentio* denotetur, simili ratione ac vocibus ἀναβάλλομαι, *Odyss.* ά, 155; θ′, 266; ἀμβολὴ, *Pindar. Pythior. Od.* I, 7. Vide ad *Odyss.* ά, 155.

Ibid. ——ἐρατὴ δέ οἱ ἕσπετο φωνὴ.] " Hæc verba" inquit *Henr. Stephanus* " commodiùs includentur " notis parenthesis." Quem secutus sum.

Ver. 426. Κραίνων ἀθανάτους.] *H. Stephanus* non dubitat quin pro Κραίνων hîc legendum sit ὑμνῶν, vel potiùs αἰνῶν. Firmatur autem (uti notat *Barnesius*) vulgata lectio ex *ver.* 528 infrà; " Πάντας ἐπικραίνουσα " θεοὺς &c."

Ibid. ——γαῖαν ἐρεμνὴν.] Vide *Od.* ώ, 106.

Ver. 427. Ὡς ταπρῶτα γένοντο.] Vide *Od.* θ′, 268, 553.

Ver. 428, 429. Μνημοσύνῃ —— Μητέρα Μουσάων.] Vide *Hesiod. Theogon.* 53, 54; 915, 916: item *Orpheum*, Hymn. in *Musas*, *ver.* 1, 2; et Hymn. in *Mnemosynen*, *ver.* 1.

Ver. 430. ——κατὰ πρέσβιν.] Substantivum πρέσβις Lexicographis non observatum; uti et notat *Barnesius.* Atqui apud *Hesychium* reperitur vox πρεσβεία, exponiturque τίμιον μεῖζον· sensu huic loco maximè conveniente. Undè fortassè πρέσβις contractè, eâdem analogiâ ac Adjectivum πρέσβα, uti vulgò accipitur, ex πρέσβεια. Vide *Il.* έ, 721; τ′, 91.

Ibid. ——γεγάασιν.] Ita edidit *Barnesius:* Atque ita semper in *Odysseâ* scribitur hæc vox; itémque infrà *Hymn.* in *Venerem*, *ver.* 135. *Vulgg.* hîc, γεγάασιν.

Ver. 432. ——ἐπωλένιον κιθαρίζων.] *Barnesius* legendum mavult ὑπωλένιον, ut infrà *ver.* 507. Firmatúrque porrò nonnihil hæc lectio (quod ille non observavit,) ex *ver.* 242 suprà; " ——χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ " εἶχε."

Ver. 434. Καί μιν φωνήσας &c.] Idem versus, *Odyss.* δ′, 550; ύ, 198; et alibi sæpé.

Ver. 436. ——ταῦτα μέμηλας.] Nusquam in *Iliade* aut *Odysseâ* cum *Accusativo* jungitur hoc Verbum. Cum *Genitivo* autem usurpatur, *Iliad.* έ, 708; ν′, 297, 469; sensu eodem ferè atque hoc in loco.

Ver. 437. —— διακρινέεσθαι οἴω.] Vide *Od.* σ′, 148; ύ, 180.

Ver. 438. ——ἄγε μοι τόδε εἰπὲ.] Vide *Il.* λ′, 818; ώ, 197.

Δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν;
Θαυμαστὸν γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
Ἣν οὔ πώποτέ φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
Οὔτε τιν' ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
Νόσφι σέθεν, φιλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
Τίς τέχνη, τίς Μοῦσα ἀμηχανίαν μελεδώνων,
Τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
Εὐφροσύνη, καὶ ἔρωτα, καὶ ἡδὺμον ὕπνον ἐλέσθαι.
Καὶ γὰρ ἐγὼ Μέντῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός,
Τῇσι χοραί τε μέλονσι, καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
Καὶ μαλακὴ τεθαλυῖα, καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
Ἀλλ' οὔπω τί μοι ὧδε μετ' φρεσὶν ὧδε μέλησεν,
Οἷα νέων θαλίης ξυνδείκια ἔργα πέλονται.
Θαυμάζω, Διὸς υἱέ, τάδ', ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἦν, ὀλίγος περ ἐὼν, κλυτὰ μήδεα οἴδας,
Σοὶ δ' αὐτῷ καὶ μητρὶ τοδ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Ναὶ μὰ τόδε κράνεον ἀκόντιον, ἢ μέ ἐγώ σε
Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι, καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,
Δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμειβόμενος κερδαλέοισιν·
Εἰρωτᾷς μ', Ἐκάεργε Δεκηβόλε· αὐτὰρ ἐγώ σοι
Τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μεγαίρω.
Σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας·
Πρῶτος γὰρ, Διὸς υἱέ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις
Ἥβῃ τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς,
Ἐκ πάσης ὁσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·
Καὶ τιμὰς σέ γε φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς,
Μαντεύεσθ', Ἐκάεργε, Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα.
Καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν ἐεδάηκα·

"Donum illustre dedit, et docuit divinum cantum?
"Admirabilem enim hanc novam vocem audio,
"Quā non unquam puto didicisse, neq; quenquā virorū,
"Neque quenquam immortalium, qui Olympias domos
"Præter te, prædo, Jovis et Majæ fili. [habent,
"Quæ ars, quæ Musa difficilium curarum, [sunt,
"Quod exercitium? verè enim simul tria penitùs ad-
"Lætitiā, et amorem, et dulcem somnum ut-capiat *quis*.
"Etenim ego, Musarum Olympiarum sum sectator,
"Quibus choriq; curæ-sunt, et præclarus modus cantionis,
"Et cantus florens, et amabilis strepitus tibiarum:
"Sed nondum quicquam mihi in mente sic curæ-fuit,
"Qualia juvenum convivii dextera opera sunt.
"Miror, Jovis fili, hæc, quàm amabilitèr citharā-pulsas.
"Nunc verò, quia, parvus licèt sis, inclyta consilia nôsti;
"Tibi utique ipsi et matri hoc verè dicam;
"Næ per hoc corneum telum, certè quidem ego te
"Gloriosum inter immortales, et beatum ducam,
"Daboque præclara dona, et ad-extremū non decipiam.
Ei autem Mercurius verbis respondebat astutis;
"Interrogas me, Jaculator cate; at ego tibi
"Artem nostram ingredi nequaquam invideo.
"Hodie scies; volo autem tibi mitis esse
"Consilio et verbis; tu verò mente omnia benè nôsti:
"Primus enim, Jovis fili, inter immortales sedes,
"Præstánsque fortisque; amátque te providus Jupiter,
"Ex omni æquitate; præbuitque tibi præclara dona:
"Et honores te ajunt, didicisse ex Jovis consilio,
"Vaticiniáque, Longè-agens, à Jove, divina omnia.
"Et nunc ipse ego filium opulentum cognovi:

Ver. 441. ——ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν.] Vide *Od.* θ′, 498.
Ver. 444. ——Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.] Vide *Il.* ξ′, 508; *Od.* υ′, 79; ψ′, 167.
Ver. 445. Νόσφι σέθεν.] Vide *Od.* α′, 20.
Ibid. ——φιλῆτα.] *Barnesius* edidit φηλῆτα· Sed vide suprà ad *ver.* 159.
Ver. 446. —— ἀμηχανίαν μελεδώνων.] *Barnesius* ἀμηχανίων hîc ab ἀμηχανὴς deducit, quam vocem *Xenophonti* usurpatam notat. At quidni ex ἀμήχανος deducatur *Genitivus Fœmininus* ἀμηχανίων, eâdem ratione atque ex αὐτὸς, αὐτέων· *Iliad.* μ′, 424; præsertim cùm vox ἀμήχανος sæpè in *Iliade* et *Odysseâ* reperitur, ἀμηχανὴς verò nusquam. Vide etiam *Il.* α′, 273; β′, 131; ί, 330.
Ver. 452. ——ὧδε μετ' φρεσὶν ὧδε.] Inusitata et minùs accurata videtur hæc vocis ὧδε repetitio.
Ver. 457. Ναὶ μὰ τόδε κράνειον.] Producitur hîc vocis κράνειον *Prima*. In *Iliade* autem et *Odysseâ*, κράνεια, *Cornus Arbor*, *Primam* corripit: Uti observavit *Barnesius*. Vide *Il.* π′, 767; *Od.* κ′, 242.
Ver. 459. Δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα.] Vide *Od.* δ′, 589.
Ver. 461. Εἰρωτᾷς μ', &c.] Similis versus, *Od.* ί, 97.
Ver. 462. Τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι.] Vide suprà ad *ver.* 166; et *Od.* χ′, 424.
Ibid. ——οὔτι μεγαίρω.] Vide *Il.* ή, 408; *Od.* β′, 235.
Ver. 463. ——ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.] Idem hemistichium, *Il.* χ′, 184.
Ver. 464. Βουλῇ καὶ μύθοισι.] Vide *Il.* δ′, 323; *Od.* π′, 420.
Ver. 466. ——φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς.] Simile hemistichium, *Il.* β′, 197. Vide et ad *Il.* α′, 175.
Ver. 467. ——ὁσίης.] Vide ad *Od.* π′, 423; χ′, 412.
Ibid. ——ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα.] Idem ferè hemistichium, *Od.* π′, 230.
Ver. 468. ——δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.] *Barnesius* edidit ὀμφὰς, ex *Bernard. Martin. Var. lect. lib.* II, *cap.* 12: Sed firmatur vulgata lectio ex *ver.* 529 infrà, ubi idem hemistichium occurrit; itémque ex *Iliad.* υ′, 129;

——————ὃ ταῦτα θεῶν ἐκπέπυσται ὀμφῆς.

Vide etiam *Odyss.* γ′, 215; π′, 96.
Ver. 469. ——θέσφατα πάντα.] Vide *Od.* λ′, 296.
Ver. 470. Καὶ νῦν αὐτὸς.] *Barnesius* edidit Καὶ νῦν σ' αὐτός· Sed nullâ, ut videtur, satis idoneâ auctoritate.

Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐςι δαήμεναι, ὅ, τι μνοινᾷς.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἦν τοι θυμὸς ἐπιθύῃ κιθαρίζειν,
Μέλπεο καὶ κιθάριζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε,
Δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε·
Εὐμολπῇ, μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
Καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπιφραδέως ἀγορεύειν.
Εὔκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν,
Καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
Εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἤματος· ὅστις ἀρ' αὐτὴν
Τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνῃ,
Φθεγξαμένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,
Ῥεῖα σιωπηθέντα ἀθυρομένη μαλακῇσιν,
Ἐργασίλιν φθέγξασα δυσπάθεον· ὃς δέ κεν αὐτὴν
Νηΐς ἐὼν τοπρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρέεινε,
Μάψ αὔτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυαλίζοι.
Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐςι δαήμεναι, ὅ, τι μνοινᾷς·
Καὶ τοὶ ἐγὼ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε.
Ἡμεῖς δ' αὖ ὄρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο
Βουσὶ νομεύς, Ἐκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν,
Ἔνθεν ἄλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι,
Μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ
Κερδαλέον περ ἐόντα φιλαμφαδὸν κεχολῶσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὤρεξε· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μάστιγα φαεινὴν,
Βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
Γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
Λητῷς ἀγλαὸς υἱὸς ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς

" Tibi autem promptum eſt diſcere, quodcunque cupis.
" Sed quoniam tibi animus cupit citharam-pulſare,
" Cane et citharam-pulſa, et feſtivitates cura,
" Ubi-acceperis à me; tu autē mihi, chare, gloriā præbe:
" Rectè-cane, præ manibus habens canoram ſociam,
" Pulchrè et benè pro decore ſcitè ut-eloquaris.
" Securus quidem deindè fer ad convivium floridum,
" Et chorum amabilem, et ad glorioſum ludum,
" Lætitiam noctiſque et diei; quicunque ſcilicèt ipſam
" Arte et ſapientiâ edoctus exquirat;
" Eloquens *ea* omnigena menti grata docet,
" Facilè conſuetudinibus ludens mollibus, [ipſam
" Operationem proclamans ærumnoſam: quicunq; autē
" Inſcius cùm-ſit primùm vehementèr exquirat;
" Incaſsùm temerè deindè ſubliméque crepuerit.
" Tibi autem promptum eſt diſcere, quodcunque cupis:
" Et tibi ego dabo hanc, Jovis præclare puer. [campi,
" Nos autem demùm montiſque et equis-paſcendis-apti
" Bobus paſcua, Longè-agens, diſtribuemus agreſtibus;
" Indè abundè parient boves, cum tauris mixtæ,
" Promiſcuè fœminaſq; et mares, neque omninò te opor-
" Aſtutus licèt ſis, vehementèr iraſci. [tet,
Sic locutus porrexit: accepit verò Phœbus Apollo;
Mercurio autem præbuit habens ſcuticam ſplendidam,
Boümque curas mandabat; ſuſcepit verò Majæ filius
Gaviſus: citharā autem ubi-ſumpſerat ad ſiniſtrā manum,
Latonæ præclarus filius rex longè-agens Apollo,
Plectro tentabat ad numerum; ea verò ſub manu

Ver. 471. Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐςι &c.] Iterùm occurrit hic verſus, infrà *ver.* 486.
Ver. 472. —— ἐπιθύει.] Vide ad *Od.* π', 297.
Ver. 473. —— ἀγλαΐας.] Vide *Od* ρ', 244.
Ver. 474. —— κῦδος ὄπαζε.] Vide *Od.* γ', 57.
Ver. 476. —— εὖ κατὰ κόσμον.] Vide *Il.* λ', 48; μ', 85.
Ibid. —— ἐπιφραμένως ἀγορεύειν.] *Barneſius* ex conjecturâ edidit ἐπιφραμένῳ. Alios autem ἐπιφράμῳ ſubſtituere notat.
Ver. 477. —— δαῖτα θάλειαν.] Vide *Il.* ή, 475; *Od.* γ', 420.
Ver. 478. —— χορὸν ἱμερόεντα.] Vide *Il.* σ', 603; *Od.* σ', 193.
Ibid. —— καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον.] In Vulgatis hîc editum eſt φιλοκηδέα. *Barneſius* autem edidit φιλοκυδέα, ex *ver.* 375 ſuprà, ubi ita legitur in Omnibus. Quam lectionem hîc admiſi, quia etiam eæ Editiones quæ φιλοκηδέα legunt, " *amantem gloriam*," ſive " *glorioſum*," reddunt: Undè veriſimile, φιλοκηδέα præli ſolummodò errore factum eſſe.
Ver. 483. Ἐργασίλιν φθέγξασα δυσπάθεον.] Ita Vulgati. At prorsùs inuſitatum verbum φθέγξω voce activâ: Ideóque *Barneſius* ex *Bern. Martin. Var. lect. lib.* II, *cap.* 12, φεύγουσα edidit. Cùm verò merâ ex conjecturâ facta videtur hæc emendatio; vulgatam lectionem haud mutavi.
Ver. 484. —— ἐπιζαφελῶς.] Vide *Il.* ί, 512; *Od.* ζ', 330.
Ibid. —— ἐρέεινε.] *Barneſius* edidit ἐρεείνῃ ut ſuprà *ver.* 480. Atqui cùm præcedat vocula κεν, mutato nihil opus.
Ver. 485. Μάψ αὔτως.] Vide *Il.* ύ, 348; *Od.* π', 111.
Ver. 491, 492. —— ἀλλ' ἐπεὶ ἦν τοι θυμὸς ἐπιθύῃ —— φιλαμφαδὸν κεχολῶσθαι.] Vide *Il.* τ', 67, 68.
Ver. 494. —— ἔχων.] *Bern. Martinus, Var. lect. lib.* II, *cap.* 11, (notante *Barneſio,*) legendum hîc conjicit ἐχών· verſúque ſequenti, ἐπέτειλεν pro ἐπέτελλεν.
Ibid. —— μάστιγα φαεινὴν.] Vide *Il.* κ', 500; τ', 395; ψ', 384.
Ver. 498. —— κατὰ μέλος.] *Barneſius* edidit κατὰ μέρος. Vide ſuprà ad *ver.* 419.
Ibid. —— ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς Ἱμερόεν κονάβησε.] Ita pro vulgato ἡ δ' ὑπὸ καλὸν Ἱμερόεν &c, edidit *Barneſius*, quia ita legitur ſuprà *ver.* 53 (ut et iterùm *ver.* 419,) ubi idem ferè verſus occurrit; et quia in Vulgatis non benè concurrunt binæ iſtæ voces καλὸν Ἱμερόεν. Rectè, (uti opinor;) nempè ut vox καλὸν ſuo loco in verſu ſequenti reſtituatur. Vide ad *ver.* 499.

Ἰμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε.
Ἔνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
Ἑτραπέτην· αὐτοὶ δ' Διὸς ἀγλαὰ τέκνα
Ἀψορρόοι πρὸς Ὄλυμπον ἀγῴνιφον ἐρράσαντο,
Τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεύς.
Ἀμφὼ δ' εἰς φιλότητα συνήγαγε· καὶ τὸ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδη ἐφίλησε διαμπερὲς, ὡς ἔτι καὶ νῦν,
Σήματ' ἐπεὶ κιθάρῳ μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυαλίξειν,
Ἱμερτὴν ἀοιδὰν· ὁ δ' ὑπωλένιον κιθαρίζειν.
Αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης ἐμνήσατο τέχνῃ,
Συρίγγων σύριγμα ποιήσατο τηλόθ' ἀκουήν.
Καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δειδία, Μαιάδος υἱὲ, διάκτορε, ποικιλομῆτα,
Μή μοι ἀναπλήξῃς κιθάρῳ καὶ καμπύλα τόξα·
Τίμην γὰρ πάρ Διὸς ἔχεις, ἐπαμοιβία ἔργα
Θυσθ' ἁνθρώποισι κατὰ χθόνα πυλυβοτείρην.
Ἀλλ' εἰ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ,
Πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε,
Μή ποθ' ἁπαλίψειν, ὅσ' Ἑκηβόλου ἐκτεάτισαι,
Μηδὲ ποθ' ἱμπελάσθην πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι,
Μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
Μήτε θεὸν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐκ γὰρ τέλειον
Σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἠδ' ἅμα πᾶσιν,
Πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα

Amabilitèr ſonuit, deúſque pulchrè ſuccinuit.
Ibi boves quidem deindè ad divinum pratum
Verſæ ſunt: ipſi autem Jovis perpulchri filii
Retrogradi ad Olympū nivoſum contenderunt, [piter
Oblectantes-ſe citharâ; gaviſúſq; eſt proindè providus Ju-
Ambóſq; in amicitiam conduxit: et ex-alterâ-parte Mer-
Latonium amavit penitùs, ſicut adhuc et nunc, [curius
Pignus poſtquam citharam quidem Jaculatori præbuit,
Amabilē ubi-didicerat; is verò ſub-ulnâ citharâ-ludebat.
Ipſe autem rursùs alterîus ſapientiæ exprompſit artem;
Fiſtularum vocem fecit procul audiendam.
Et tunc Latonius Mercurium ſermone allocutus eſt;
" Metuo, Majæ fili, internuncie, verſute,
" Nè mihi furto-auferas citharam, et incurvos arcus:
" Honorem enim à Jove habes, mutatoria opera
" Ut-facias hominibus per terram almam. [jurare,
" Sed ſi mihi ſuſtineres ſanè deorum magnum jusjurandū
" Vel capite annuens, vel per Stygis fortem aquam,
" Omnia meo animo grata et amica faceres.
Et tunc Majæ filius pollicitus annuit,
Nunquam *ſe* furaturum, quæcunque Jaculator poſſederit,
Neque unquam appropinquaturum ad denſam domum: at
Latonius annuit in concordiâ et amicitiâ, [Apollo
Neminem *ſibi* chariorem inter immortales fore,
Neq; deum, neq; virum, Jovis prolem: " Perfectū autē
" Signum immortalium faciam, *inquit*, et ſimul omnium,
" Fidum meo animo et honorabile: at deindè

Ver. 499. ——θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε.] In Vulgatis editum eſt ὑπὸ μίλῳ ἄεισε· *Barneſius* autem edidit ὑπὸ καλὸν ἄεισε, ex *ver.* 54 ſuprà, ubi ſimilis verſus occurrit. Atque hanc lectionem admiſi; tum quia lectio vulgata verſum prorsùs peſſundat; tum quia veriſimile videtur, iſtud μίλῳ in prioribus Editionibus errore bis repetitum, *ver.* 498, 499, vocem καλὸν hinc in verſum ſuperiorem ejeciſſe. Vide etiam *Il.* σ′, 570.

Ver. 500, 501. ——βόες——Ἑτραπέτην.] Jungitur hîc, notante *Barneſio*, Nomen *plurale* (ubi de pluribus quàm duobus loquitur Poëta,) cum Verbo *duali*; cujuſmodi exemplum in *Iliade* et *Odyſſeâ* vix reperitur. Vide ad *Il.* ά, 566. Cæterùm ſiquid ex conjecturâ mutarem, pro βόες legerem hîc βόας· vocémque ἑτραπέτην ad *Apollinem* et *Mercurium* referrem: Quâ ratione rectè uſurpabitur Verbum *duale*; aptiúſque porrò ex adverſo reſpondebit ſequens αὐτοί δέ.

Ver. 502. ——ἐῤῥάσαντο.] Vide ad *Od.* ώ, 69.

Ver. 503. Τερπόμενοι φόρμιγγι.] Vide *Il.* σ′, 526.

Ibid. ——χάρη δ' ἄρα.] Vide *Il.* έ, 682.

Ver. 505. ——ὡς ἔτι καὶ νῦν.] Vide *Il.* ψ′, 787.

Ver. 506. Σήματ' ἐπεὶ.] Nonnulli, notante *Henrico Stephano*, legendum putant Αὐτὰρ ἐπεὶ.

Ver. 508. ——ἐκμάσσατο.] *Barneſius* edidit ἐκμάσσετο· et in annotationibus, aut ἐκμάσσετο, aut ἐκμάξατο, omninò legendum contendit: Sed vide ad *Il.* ῥ′, 564; et *Od.* ύ, 152.

Ver. 509. Συρίγγων σύριγμα ποιήσατο.] Vide *Spanhem. Annotat.* ad *Callimach.* Hymn. *Dian. ver.* 243; item *Il.* κ′, 13.

Ver. 512. ——καμπύλα τόξα.] Vide *Od.* ί, 156; φ′, 362.

Ver. 514. ——κατὰ χθόνα πυλυβότειραν.] Vide *Il.* γ′, 265; *Od.* τ′, 408.

Ver. 515. Ἀλλ' εἰ μοι τλαίης &c.] Vide *Od.* έ, 178; κ′, 143; et Hymn. in *Apoll.* 79; ubi idem ferè verſus.

Ver. 516. Ἢ κεφαλῇ νεύσας.] Vide *Il.* ά, 524, 527.

Ibid. ——ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ.] Vide *Od.* έ, 185; item *Il.* δ′, 453.

Ver. 517. Πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.] Vide *Il.* ώ, 661; et *Od.* ό, 359.

Ver. 521. ——ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι.] Ita *Iliad.* ή, 302; " ——σὺν φιλότητι διατμαγεν ἀρθμήσαντε." Et *Odyſſ.* π′, 427; " ——οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν."

Ver. 523. ——Διὸς γόνον.] Vide *Il.* έ, 635.

Ibid. ——ἐκ δὲ τέλειον &c.] De hujuſmodi Tranſitione vide *Il.* δ′, 303; ό, 348.

Ver.

Ὄλβου κ᾽ πλούτου δώσω τερπικαλέα ῥάβδον,
Χρυσείλω, τριπέτηλον, ἀκήριον· ἥ σε φυλάξῃ,
Πάντας ἐπικραίνουσα θεὺς, ἐπέων τε κ᾽ ἔργων
Τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
Μαντεύην δ᾽, φέριζε, διοτρεφὲς, ἣν ἐρεείνεις,
Οὔτε σε θέσφατόν ἐστι δαήμεναι, οὔτε τιν᾽ ἄλλον
Ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
Πιστωθεὶς κατένευσα, κ᾽ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
Ἄλλον γ᾽ εἰσέσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
Καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσόῤῥαπι, μή με κέλευε
Θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μήδε᾽ εὐρύοπα Ζεύς.
Ἀνθρώπων δ᾽ ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
Πολλὰ θεσπεσίων ἀμογήρτων φῦλ᾽ ἀνθρώπων.
Καὶ μέν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ,
Φωνῇ κ᾽ πτερύγεσσι τελήεντων οἰωνῶν·
Οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ᾽ ἀπατήσω.
Ὅς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι,
Μαντεῖόν ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν
Ἠμετέρῳ, νοέειν δ᾽ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
Φήμ᾽, ἀλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δέχοίμην.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐρικυδέος υἱὲ
Καὶ Διὸς Αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·
Μοῖραί γάρ τινες εἰσὶ κασίγνηται γεγαυῖαι
Παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Τρεῖς· καλὰ δ᾽ κρῆθεν πεπαλασμέναι ἄλφιτα λευκὰ
Οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησσοῖο,
Μαντεῖης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ
Παῖς ἔτ᾽ ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ᾽ ἐμὸς οὐκ ἀλέγυνεν.
Ἐντεῦθεν δὴ πειτα ποτώμεναι ἄλλοσ᾽ ἐπ᾽ ἄλλην,
Κηρία βόσκουσ᾽, καί τε κραίνουσιν ἔκαστα.
Αἱ δ᾽ ὅτε μὲν θυίσωσιν, ἐδηδυῖαι μέλι χλωρὸν,

" Felicitatis et divitiarum dabo perpulchram virgam,
" Auream, trium-foliorum, inviolatam; quæ te ſervabit,
" Omnes perficiens deos, verborúmque et operum
" Bonorum, quæcunq; aio *me* didiciſſe ex Jovis conſilio.
" Vaticiniū autē, optime, Jovis-alumne, quod ſciſcitaris,
" Neque te fatale eſt diſcere, neque quenquam alium
" Immortalium; hoc enim novit Jovis mens: at ego
" Fide-datâ annui, et juravi forte jusjurandum,
" Neminem præter me deorum ſempiternorum
" Alium utique ſciturum Jovis ſapiens conſilium.
" Et tu, frater, auream-virgam-geſtans, nè me jube
" Fata indicare, quæcunq; meditatur latè-ſonans Jupiter.
" Hominum autem alium lædam, alium juvabo,
" Multas obiens infinitorum gentes hominum.
" Et quidem meo vaticinio fruetur, quicunque venerit,
" Voce et alis perfectarum avium;
" Hic meo vaticinio fruetur, neque decipiam:
" Quicunque autem vaniloquis fretus avibus,
" Vaticinium voluerit præter mentem interrogare
" Noſtrum, intelligeréque diis plus ſemper-exiſtentibus,
" Dico, vanam viam ibit; ego verò dona acceperim.
" Aliud autem tibi dicam, Majæ glorioſæ fili
" Et Jovis Ægiochi, deorum perutile numen;
" Parcæ enim quædam ſunt ſorores natæ
" Virgines, velocibus exultantes alis,
" Tres: ſuper caput autem conſperſæ farinâ albâ
" Domicilia habitant ſub valle Parnaſſi,
" Vaticinii ſeorsùm magiſtræ, quod apud boves [bat.
" Puer adhuc meditatus ſum: pater verò meus non cura-
" Illinc autem deindè volantes aliàs aliorsùm,
" Favos depaſcunt, atque perficiunt ſingula. [cens,
" Hæ autem cùm quidem bacchentur, depaſtæ mel re-

Ver. 526. Ὄλβου κ᾽ πλούτου.] Vide *Il.* π′, 596; *Od.* ξ′, 206.
Ibid —— ῥάβδον Χρυσείλω.] Vide *Od.* ω′, 2, 3.
Ver. 528. —— ἐπικραίνουσα θεὺς.] Vide ſuprà ad *ver.* 426.
Ver. 530. —— ἣν ἐρεείνεις.] Vide *Il.* κ′, 558; *Od.* ω′, 280.
Ver. 531. Οὔτε σε θέσφατόν ἐστι δαήμεναι.] Vide *Od.* δ′, 561; κ′, 473.
Ibid. —— οὔτε τιν᾽ ἄλλον Ἀθανάτων.] Vide *Il.* ε′, 827, 828.
Ver. 533. —— κ᾽ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον.] Idem ferè hemiſtichium, *Il.* τ′, 127; *Od.* δ′, 253; ο′, 435.
Ver. 534. —— θεῶν αἰειγενετάων.] Vide *Od.* ψ′, 81; ω′, 372.
Ver. 536. —— χρυσόῤῥαπι.] Vide *Od.* ε′, 87; κ′, 277.
Ver. 539. Πολλὰ θεσπεσίων.] Vide *Od.* ι′, 469.
Ver. 540 et 542. —— ἀπονήσεται.] Vide *Il.* λ′, 762.
Ver. 542. —— οὐδ᾽ ἀπατήσω.] Vide *Od.* δ′, 348; ρ′, 139.
Ver. 544. —— παρὲκ νόον.] Vide *Il.* κ′, 391; υ′, 133.
Ver. 545. —— θεῶν —— αἰὲν ἐόντων.] Vide *Od.* γ′, 147; δ′, 583.
Ver. 547. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω.] Vide *Il.* ο′, 212; ψ′, 82; *Od.* ω′, 247.
Ver. 550. —— ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι.] Vide *Il.* β′, 462.
Ver. 552. Οἰκία ναιετάουσι.] Vide *Il.* ρ′, 308.
Ibid. —— ὑπὸ πτυχὶ Παρνησσοῖο.] Vide *Hymn.* in *Apoll. ver.* 269.
Ver. 554. Παῖς ἔτ᾽ ἐὼν.] Vide *Od.* σ′, 215.
Ver. 557. —— θυίσωσιν.] *Barneſius* verbum θυίζω in vulgaribus Lexicis non reperiri notat; vocem autem θυιὰς hinc " ἡ ἔνθεος βάκχη" exponi conjicit. Atqui verbum θυάζω (quod illi non occurrit,) hoc ipſo ſenſu, agnoſcunt Lexica nonnulla; undè fortaſsè legendum hîc, (quod à vulgatâ lectione, unâ ſolâ literâ differt,) θυάσωσιν.
Ibid. —— μέλι χλωρὸν.] Vide *Il.* λ′, 630; *Od.* κ′, 234.

Ver.

Προφρονέως ἐθέλωσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
Ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἠδιῆσιν ἐδωδῆς,
Πειρῶν δὴ πίτνα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
Τάς τοι ἔπεφνα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
Σὴν αὐτῆς φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης,
Πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἴκε τύχῃσι.
Ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱὲ, καὶ ἀγραύλοις ἑλίκεσσι βοῦσι,
Ἵπποις τ' ἀμφιπόλοισι, καὶ ἠμιόνοις ταλαεργοῖς·
Καὶ χαροποῖσι λέουσι, καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι,
Καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφῃ εὐρεῖα χθὼν,
Πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν, ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·
Οἷον δ' εἰς Ἀΐδην τέλεσσμόν ἄγγελον εἶναι·
Ὅς' ἀδώτός περ ἐὼν, δώσῃ γέρας ὃν κε ἐλάχιστον.
Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
Παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων·
Πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ·
Παῦρα μὲν ἔσθλ' ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει,
Νύκτα δι' ὀρφναίην, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Καὶ σὺ μὲν ἔσο χαίρων, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ·
Αὐτὰρ ἐγὼν καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

" Lubentèr velint veritatem dicere:
" Si verò abſtinuerint à deorum ſuavi cibo,
" Conantur utique deindè extra viam ducere.
" Has tibi deindè do: tu autem accuratè inquirens,
" Tuā ipſius mentē oblecta: et ſi mortalē virū cognôris,
" Sæpè tuum vaticinium exaudiet, ſi acciderit. [ves,
" Hæc habe, Majæ fili; et agreſtes flexilibus-pedibus bo-
" Equóſque cura, et mulos patientes-operum:
" Et torvis leonibus, et albo-dente ſuibus,
" Et canibus, et pecoribus, quæcunque nutrit lata terra,
" Omnibúſque ovibus, ut-imperet glorioſus Mercurius;
" Solus porrò ad Orcum perfectus nuncius ſit;
" Qui utiq; indotatus licèt ſit, dabit donum non minimū.
Sic Majæ filium rex dilexit Apollo [nius:
Omnigenâ amicitiâ; gratiam autem ſuperaddidit Satur-
Cúmque omnibus is mortalibus et immortalibus verſatur.
Parùm quidem utique juvat, infinitè verò decipit,
Noctem per obſcuram, gentes mortalium hominum.
Et tu quidem ſic ſalve, Jovis et Majæ fili:
Verùm ego et tuî et alterîus recordabor cantionis.

Ver. 558. ——ἐθέλωσιν.] *Al.* ἐθέλωσιν.
Ver. 563. ——αἴκε τύχῃσι.] Vide *Il.* ί, 279; ή, 243.
Ver. 565. ——ἡμιόνους ταλαεργούς.] Vide *Od.* δ', 636; φ', 23.
Ver. 566. ——χαροποῖσι λέουσι.] Vide *Od.* λ', 610.
Ibid. ——ἀργιόδουσι σύεσσι.] Vide *Od.* λ', 412; ξ', 532.
Ver. 567. ——ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.] Idem hemiſtichium, *Iliad.* λ', 740.
Ver. 573. Πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι &c.] Similis verſus, *Il.* μ', 242.
Ver. 575. Νύκτα δι' ὀρφναίην.] Vide *Il.* κ', 83, 276, 386; *Od.* ί, 143.
Ver. 576. Καὶ σὺ μὲν ἔσο χαίρων &c.] Vide ſuprà ad *Hymn. Apoll. ver.* 545.
Ver. 577. Αὐτὰρ ἐγὼν &c.] Vide *ibid. ver.* 546.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Μοῦσα, μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε,
Καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Οἰωνούς τε διιπετέας, καὶ θηρία πάντα,
Ἠμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδ' ὅσα πόντος.
Πᾶσιν δὴ ἔργα μέμηλεν ἐυστεφάνου Κυθερείης.

HYMNUS IN VENEREM.

MUsa, mihi dic opera aureæ Veneris [misit,
Cypriæ, quæ utique diis dulcē cupidinem im-
Atque domuit gentes mortalium hominum,
Avésque à-Jove-ortas, et feras omnes,
Tum quot continens multas nutrit, tum quot pontus;
Omnibus nempè opera curæ-sunt pulchrè-coronatæ Cy-
[thereæ.

Ver. 1 et 9. —— Πολυχρύσου Ἀφροδίτης.] Vide *Il.* γ', 64.

Ver. 2. —— ἥτε θεοῖσιν &c.] Similitèr *Hesiodus*;

Ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν. *Theogon. ver.* 120.

Et *Anacreon*;

Ὁ δὴ καὶ θεῶν δυνάστης,
Ὁ δὴ καὶ βροτοὺς δαμάζει. *Od.* LVIII, εἰς Ἔρωτα, *ver.* 929.

Similitèr et in Fragmentis *Euripidi* ascriptis;

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται,
Οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
Ψυχὰς ταράσσει, κἀπὶ πόντον ἔρχεται. *Fragm.* quod inscribitur Φαίδρα, *ver.* 1.

Et apud *Lucretium*;

—— —— hominum divûmque voluptas,
Alma Venus ——————. *Lib.* I, *ver.* 1.

Ver. 4. Οἰωνούς τε &c.]

Aëriæ primùm volucres te, Diva, tuúmque
Significant initum, percussæ corda tuâ vi.
Indè feræ pecudes persultant pabula læta,
Et rapidos tranant amnes; ita capta lepore,
Illecebrisque tuis omnis natura animantum
Te sequitur cupidè, quo quamque inducere pergis.
Denique per maria, ac montes, fluviósque rapaces,
Frondiferásque domos avium, campósque virentes
Omnibus incutiens blandum per pectora amorem,
Efficis ut cupidè generatim sæcla propagent. *Lucret. ibid. ver.* 12.

Πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστὶν, ὑπαζεύξαο δ' κόσμον,
Καὶ κρατέεις τριτάων μοιρῶν· γενεὰς δ' τὰ πάντα
Ὅσσα τ' ἐν ὠκεανῷ ἐστι, καὶ ἐν γαίῃ πολυκάρπῳ,
Ἐν πόντῳ τε βυθῷ τε ——————. *Orpheus*, Hymn. in *Venerem*, *ver.* 4.

Ibid. Οἰωνούς τε διιπετέας.] Versiones quas viderim omnes vocem διιπετέας hoc in loco reddunt, "*aërias:*" eandémque interpretationem sequitur *Barnesius.* Verùm cùm significatio hæc (uti et ille fatetur) nova et inusitata sit; ad vulgarem vocis sensum quàm proximè accessi, vertendo, "*à Jove ortas.*" Vide *Il.* π', 174; *Od.* δ', 477, 581.

Ver. 6. —— ἔργα μέμηλεν.] Vide *Il.* ί, 228; et *Od.* μ', 116.

Ibid.

Τριτοτὰς σ' ἐ δύνα) πιπιθεῖν φρένας, ἐδ' ἀπατῆσαι·
Κέρλω τ' Αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκώπιδ' Ἀθήνην·
Οὐ γάρ οἱ εὐαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
Ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον, καὶ ἔργον Ἄρηος,
Ἱπποσύναί τε, μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
Ποιῆσαι σάτινα καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
Ἠδὲ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
Ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστῃ.
Οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
Δάμνατ') ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Καὶ ῥ' τῇ ἅδε τόξα, καὶ ὄρεσι θῆρας ἐναίρειν,
Φόρμιγγές τε, χοροί τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ,
Ἀλσεά τε σκιόεντα, δικαίων τε πόλις ἀνδρῶν.
Οὐδὲ μὲ αἰδοίη κέρη ἅδεν ἔργ' Ἀφροδίτης
Ἰσίη, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Αὖτις σ' ὁπλοτάτην, βουλῇ Διὸς Αἰγιόχοιο,
Πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
Ἣ δ' μάλ' οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέπτην,
Ὤμοσε δ' μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένον ἐστὶν,
Ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς Αἰγιόχοιο,
Παρθένος ἔσεσθ' πάντ' ἤματα δῖα θεάων.

Tres autē *deas* non poteſt flectere in animis, neq; decipere;
Filiámque Ægiochi Jovis, cæſiam-oculis Minervam:
Non enim ei placuere opera aureæ Veneris;
Sed ſanè ei belláque placuerunt, et opus Martis,
Prælióque, pugnæque; et præclara opera curare.
Prima fabros viros terreſtres docuit
Facere plauſtra, et currus varios ære;
Ipſáque virgines molles-cute in ædibus
Præclara opera docuit, in mentem ponens unicuique.
Nec unquam Dianam aureo-arcu-inſignem tumultuoſam,
Domat in amore risûs-amans Venus:
Etenim ei placuêre arcus, et in montibus feras interficere,
Citharæque, chorique, claræque jubilationes,
Lucique umbroſi, juſtorúmque urbs virorum.
Neque quidem venerandæ puellæ placuêre opera Veneris
Veſtæ, quam primam genuit Saturnus verſutus,
Deindè autem poſtremam, conſilio Jovis Ægiochi,
Venerandam, quam ambiebant Neptunus et Apollo:
Ea autem prorsùs noluit, verùm rigidè abnuit; [eſt,
Juravitque magnum jusjurandum, quod utique perfectum
Ubi-tetigerat caput patris Jovis Ægiochi,
Virginem *ſe* fore omnes dies nobilem dearum.

Ibid. et *ver.* 176. ——ἐϋστεφάνου Κυθερείης.] Vide *Od.* ϑ', 288; σ', 192.

Ver. 7 et 33. ——πιπιθεῖν φρένας.] Vide *Il.* ί, 184; et Hymn. in *Apoll. ver.* 275.

Ver. 8. Κέρλω τ' Αἰγιόχοιο &c.] Vide *Il.* έ, 733; *Od.* γ', 42.

Ver. 10. ——ἄδον.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Apoll. ver.* 22.

Ver. 11. Ἱπποσύναί τε, μάχαι τε.] Vide *Od.* λ', 611.

Ver. 13. Ποιῆσαι σάτινα καὶ.] Vox σάτινα, notante *Barneſio*, paucis Lexicis nota. Apud *Heſychium* autem reperitur vox σατῖναι, exponitúrque αἱ ἀμάξαι. Et apud *Anacreontem*, *ver.* 1163, legitur; Νῦν δ' ἐπισαίνει σατινέων. Undè *Barneſius* hîc legit σατίνας καί. Atqui cum Editiones omnes quas viderim, σάτινα habent; cúmque apud *Heſychium* ſcribitur σατῖναι, *mediâ* circumflexâ; Textum non muto.

Ibid. ——καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ.] Vide *Il.* δ', 226; κ', 322, 393.

Ver. 16, 17. Οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα——Δάμνατ' ἐν φιλότητι.] Ita *Sopheeles Dianam* appellat, Τὰν αἰὲν ἀδμήταν· *Electr. ver.* 1252. Vide etiam *Callimachum*, Hymn. in *Dian. ver.* 6; et *Spanhemii* annotationes in locum.

Ver. 16 et 118. ——χρυσηλάκατον——χρυσηλακάτου.] Καλλιτόξου· ἢ, χρυσῷ τῷ βέλει χρωμένης. Ἠλακάτην γὰρ λέγουσι τὸ βέλος, καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐξ οὗ τὸ ῥῆμα ἔλκουσιν. *Schol.* ad *Il.* π', 183; ubi idem hoc Epitheton Dianæ tribuit Poëta. Vide et *Il.* ύ, 70.

Ver. 17. Δάμνατ' ἐν φιλότητι.] Vide *Il.* ξ', 198, 199.

Ibid. et *ver.* 49, 56. ——φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.] Vide *Il.* γ', 424; ϑ', 10.

Ver. 18. Καὶ ῥ' τῇ ἅδε τόξα &c.] Ita *Callimachus*, Hymn. in *Dian. ver.* 2;

——τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται,
Καὶ χοροὶ ἀμφιλαφεῖς, καὶ ἐν ὄρεσιν ἐψιάασθαι.

Ibid. —— ὄρεσι θῆρας ἐναίρειν.] Simile hemiſtichium, *Iliad.* φ', 485.

Ver. 19. Φόρμιγγές τε, χοροί τε.] Vide *Od* ϑ', 248.

Ibid. ——διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ.] Ita apud *Callimachum*;

——αὐτίκα δ' αἰθὴρ
Χάλκεον ἀντήχησε διαπρυσίου ὀλολυγῆς. *Hymn.* in *Delum*, *ver.* 257; ubi *Scholiaſtes* vocem ὀλολυγὴν exponit, τὴν μετ' εὐφημίας εὐχήν. Vide ad *Odyſſ.* χ', 408, 411.

Ver. 22. Ἰσίην.] *Al.* Ἑστίην. Ut infrà, *Hymn.* in *Veſtam*, *ver.* 1; itémque *Hymn.* in *Veſtam* et *Mercurium*, *ver.* 1, 6, 10. Vide autem et ad *Odyſſ.* ξ', 159; ρ', 156; τ', 304.

Ibid. et *ver.* 42. ——τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.] Idem hemiſtichium, *Iliad.* ϑ', 59.

Ver. 25. ——στερεῶς ἀπέπτην.] Vide *Il.* ί, 506.

Ver. 26. Ὤμοσε δ' μέγαν ὅρκον.] Vide *Il.* τ', 113.

Ibid. —— ὃ δὴ τετελεσμένον ἐστὶν.] Idem hemiſtichium, *Il.* α, 388.

Ver. 28 et 173. ——δῖα θεάων.] Vide *Il.* έ, 381; ζ, 305.

Τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας, ἀντὶ γάμοιο·
Καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἵζετο, πῖαρ ἑλοῦσα·
Πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμαόχος ἐστὶ,
Καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
Τάων δ' οὐναὶ πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι·
Τῶν δ' ἄλλων ὅπερ τι πεφυγμένον ἔς γ' Ἀφροδίτην,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
Ὅς τε μέγιστός τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
Καί τε ἕ, εὖτε θέλοι, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα,
Ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ,
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα κασιγνήτης ἀλόχου τε,
Ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι·
Κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Μήτηρ τε Ῥείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο, κέδν' εἰδυῖαν.
Τῇ ὃ γὰ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
Μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀπεργμένη εἴη,
Καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
Ἡδὺ γελοιήσασα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ὡς ῥα θεὸς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶν,
Καί τε καταθνητὸς υἱεῖς τέκεν ἀθανάτοισιν·
Ὡς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκος Ἴδης
Βουκολέεσκεν βῆας, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
Τὸν δὴ πειτα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἡράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερον εἷλεν·

Ei verò pater Jupiter dedit pulchrum donum, pro nuptiis:
Atque mediâ in domo proindè reſidebat, adipe ſumptâ;
Omnibus autem in templis deorum honoris-compos eſt,
Et apud omnes mortales deorum primaria eſt.
Horum non poteſt flectere animos, neque decipere;
Cæterorum autem nihil eſt, quod effugerit Venerem,
Neque deorum beatorum, neque mortalium hominum
Quin et Jovis mentem ſeduxit fulmine-gaudentis,
Qui utiq; maximúſq; eſt, maximúmq; ſortitus eſt honorē:
Atq; hujus, quandò voluerit, prudentē mentem decipiens,
Facilè miſcuit cum mortalibus mulieribus,
Junonis ubi-*eum* obliviſci-fecerit, ſororis conjugiſque,
Quæ longè ſpecie præſtantiſſima inter immortales deas:
Glorioſiſſimam nempè ipſam genuit Saturnus verſutus,
Matérque Rhea; Jupiter verò incorrupta conſilia ſciens
Venerandā uxorē fecit-*ſibi* honeſta doctam. [cit animo,
Huic autē [*Veneri*] et ipſi Jupiter dulcē cupidinē injeViro cum mortali ut-miſceretur; ut citiſſimè
Nè ipſa quidem ab humano concubitu cohibita eſſet;
Atque aliquandò gloriata diceret inter omnes deos,
Dulcè ridens risûs-amans Venus,
Quòd nempè deos miſcuerit cum mortalibus mulieribus,
Atque mortales filios pariendos-dederit immortalibus;
Quódque deas immiſcuerit mortalibus hominibus. [mo,
Anchiſæ verò proindè ei dulcem amorem injecit aniQui tunc in ſummis montibus ſcaturiginoſæ Idæ
Paſcebat boves, corpore immortalibus ſimilis.
Hunc autem deindè conſpicata risûs-amans Venus,
Amavit; vehementérque mentem cupido occupavit:

Ver. 29. ——δῶκε καλὸν γέρας.] Notandum hîc, ut et infrà, *ver.* 262, vocis καλὸν priorem corripi, quæ per totam *Iliadem* et *Odyſſeam* ſemper producitur. Vide ad *Il.* β′, 43.

Ver. 30. ——πῖαρ ἑλοῦσα.] Vide *Il.* λ′, 549; ρ′, 659.

Ver. 34. ——πεφυγμένον.] *Barneſius* edidit πεφευγμένον· Sed vide ad *Il.* ζ′, 488.

Ver. 35. Οὔτε θεῶν &c.] Idem verſus *Od.* ί, 521; item Hymn. in *Mercur.* 144.

Ver. 36. ——παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε.] Vide *Il.* κ′, 391.

Ver. 37. ——ἔμμορε τιμῆς.] Vide *Il.* ά, 278; ό, 189; *Od.* λ′, 337.

Ver. 38. ——εὖτε θέλοι.] *Barneſius* edidit εὖτ' ἐθέλοι. Quæ quidem in *Iliade* et *Odyſſeâ* uſitatior ſcribendi ratio. Vide ad *Il.* ά, 277; *Od.* ό, 316.

Ver. 40. Ἥρης ἐκλελαθοῦσα.] *Henricus Stephanus* Verſionéſque nonnullæ reddunt, "*Junone clam.*" Rectiùs autem Alii, quos ferè ſecutus ſum, "*Junonis oblitum* (ſive *obliviſci*) *faciens.*" Firmatur nempè hæc interpretatio ex *Il.* β′, 599, 600, ubi ipſa vox ἐκλέλαθον occurrit;

——————————ἀοιδὴν
Θεσπεσίῳ ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.

Ibid. ——κασιγνήτης ἀλόχου τε.] Vide *Il.* π′, 432; σ′, 356.

Ver. 41. ——εἶδος ἀρίστη.] Vide *Il.* β′, 715; *Od.* ή, 57.

Ver. 43. ——Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς.] Idem hemiſtichium, *Il.* ώ, 88; item apud *Heſiodum, Theogon. ver.* 545, 561.

Ver. 45 et 53. ——γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ.] Idem hemiſtichium, *Il.* γ′, 139.

Ver. 54. Ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις &c.] Vide *Theocritum, Idyll.* I, 105.

Ibid. ——ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν.] Vide *Il.* έ, 523; *Od.* τ′, 205.

Ibid. ——πολυπιδάκος Ἴδης.] Vide *Il.* ύ, 59, 218. Cæterùm *Barneſius* inter Varias lectiones rettulit πολυπίδακος, ut *Il.* ξ′, 157, 307.

Ver. 55. Βουκολέεσκεν.] Vide *Il.* έ, 313.

Ibid. ——δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.] Simile hemiſtichium, *Odyſſ.* γ′, 468; ψ′, 163. Vide et *Iliad.* ρ′, 323.

Ver. 56 et 210. ——δὴ πειτα.] Vide ad *Hymn. Apoll. ver.* 343.

Ver. 57. ——ἵμερον εἷλεν.] Vide *Il.* γ′, 446; ξ′, 328.

Ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα, Διώδεα νηὸν ἔδυνεν,
Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε Διώδης·
Ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, (οἷα θεοὺς ἐπινήθεν αἰὲν ἐόντας,)
Ἀμβροσίῳ, ἑανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
Ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλὰ,
Χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Σεύατ' ἐπὶ Τροίην, προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον,
Ὑψι μετ' νεφέεσσι θοὰς πρήσσουσα κέλευθον·
Ἶδεν δ' ἱκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν.
Βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' ὄρεος· εἵ δὲ μετ' αὐτὴν
Σαίνοντες πολιοί τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,
Ἄρκτοι, πυρδάλιές τε θοαὶ, προκάδων ἀκόρητοι,
Ἦισαν· ἡ δ' ὀρόωσα, μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν·
Καὶ τοῖς σὺ στῆθεσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
Σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας συναυλους.
Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε·
Τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον, οἷον ἀπ' ἄλλων,
Ἀγχίσιον ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα·
Οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κατὰ ποιήεντας
Πάντες· ὁ δ' σταθμοῖσι λελειμμένος, οἷος ἀπ' ἄλλων,
Πωλεῖτ' ἔνθα κ' ἔνθα, φορμίζων κιθαρίζων.
Στῆ δ' αὐτῆ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

In Cyprum verò profecta, odoratũ templũ ingrediebatur,
In Paphum: ubi ſcilicèt ei lucus *eſt*, aráque odorata:
Ibi ea ingreſſa, fores occluſit ſplendidas:
Illic autem eam Gratiæ lavârunt, et unxerunt oleo
Immortali, (qualia diis gratiam-addunt ſemper exiſtenti-
Ambroſio, tenui, quod nempè ei ſuffitum erat. [bus,)
Induta verò benè omnes circa corpus veſtes pulchras,
Auro ornata risûs-amans Venus,
Contendit ad Trojam, derelictâ benè-odoratâ Cypro,
Altè inter nubes velocitèr faciens iter:
Idámque advenit ſcaturiginoſam, matrem ferarum.
Ivit verò rectà ad ſtabulũ per montem; poſt autem ipſam
Adulantes canique lupi, torvique leones
Urſæ, pardique veloces, cervorum inſatiabiles, [mum:
Iverunt: eáq; inſpiciens, in præcordiis oblectabat-ſibi ani-
Et his in pectora injecit cupidinem; ii autem ſimul omnes
Bini cubuerunt per umbroſos receſſus.
Ipſa verò ad tuguria pulchrè-facta pervenit:
Invenit autem in ſtabulis relictum, ſolum ſeorsùm-ab aliis,
Anchiſen heroëm, à diis pulchritudinem habentem:
Cæteri verò ſimul boves ſequebantur per paſcua herboſa
Omnes; is autem apud ſtabulum relictus, ſolus ſeorsùm-ab
Verſabatur huc et illuc, clarè citharam-pulſans. [aliis,
Stetit verò ipſo coram Jovis filia Venus,

Ver. 58, 62. Ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα &c.] Deſumpta hæc ferè ad verbum, ex *Odyſſ.* Θ', 362, 365.

Ibid. ——Διώδεα νηὸν ἔδυνεν, Ἐς Πάφον.]

Non ſecùs alma Venus, quàm ſi Paphon, æquore ab alto,
Idaliáſque domos, Ericináque templa ſubiret. *Statius, Sylv. lib.* I, 162.

Ver. 59. ——ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε.] Vide *Il.* Θ', 48; Ψ', 148.

Ver. 60. Ἔνθ' ἦγ' &c.] Idem verſus, *Il.* Ξ', 169. Vide et *Od.* Φ', 45.

Ver. 63. Ἀμβροσίῳ, ἑανῷ.] Verſiones pleræque vocem ἑανῷ hîc reddunt, "*peplo*," ſententiâ prorsùs turbatâ. Meliùs autem *Barneſius* adjectivè accipit, et ad præcedens ἔλαιον refert. Cæterùm cùm occurrit idem verſus, *Iliad* Ξ', 172, niſi quòd pro ἑανῷ legatur ἑδανῷ, quam vocem *Scholiaſtes* ibi interpretatur, Ἡδεῖ, ὃ ἐστιν, εὐώδει, εὐόσμῳ· vix dubitârim quin et hîc ſimilitèr legendum ſit ἑδανῷ· præſertim cùm ἑανὸς *Adjectivum* penultimam ſemper in *Iliade* producit. Vide ad *Il.* Γ', 385.

Ver. 64 et 173. ——πάντα περὶ χροΐ.] Vide *Il.* Η', 207; Ξ', 187.

Ver. 67. ——θοὰς πρήσσουσα κέλευθον.] Vide *Od.* Ν', 83; et Hymn. in *Apoll.* 421.

Ver. 68. Ἶδεν δ' &c.] Idem verſus, *Il.* Θ', 47; Ο', 151.

Ver. 69. Βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο.] Vide *Od.* Α', 119; Ρ', 325.

Ver. 70. Σαίνοντες πολιοί τε λύκοι &c.] Vide *Od.* Κ', 212 &c.

Ibid. ——χαροποί τε λέοντες.] Vide *Od.* Λ', 610.

Ver. 71. ——πυρδάλιες.] *Al.* πορδάλιες.

Ver. 72. ——ἡ δ' ὀρόωσα, μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν.] Vide Hymn in *Apoll.* 341, 342.

Ver. 76. ——οἷον ἀπ' ἄλλων.] Similitérque infrà *ver.* 79, οἷος ἀπ' ἄλλων· Vide *Odyſſ.* Ι', 192; et *Batrachom.* 258.

Ver. 77. ——θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.] Idem ferè hemiſtichium, *Od.* Θ', 457.

Ver. 80. ——ἀμφίπυρσιον.] Vide ſuprà ad *ver.* 19; et *Il.* Θ', 227.

Ver. 81, 82. Στῆ δ' αὐτῆ—— Παρθένῳ ἀδμήτῃ &c.] *Berglerus, Præfat.* ad *Odyſſ.* Edit. *Weiſten. pag.* 19, loca nonnulla ex *Æneïdos lib.* I citat; undè *Virgilium*, ut *Iliadem* atque *Odyſſeam*, ita hunc quoque Hymnum in animo habuiſſe colligit. Ac primùm verſus iſtos *Æn.* I, 318, 319, adducit;

Cui mater mediâ ſeſe tulit obvia ſylvâ,
Virginis os habitúmque gerens,——.

Ubi *Virgilium* Hymni hujus verſus hoſce 81, 82 reſpexiſſe conjicit. Attamen iſtiuſmodi conjecturæ vix ullus locus; cùm verſibus *Æneïdos* jam citatis aptè reſpondent verſus iſti, *Odyſſ.* ν', 19, 20, 21, quos veriſimilius eſt *Virgilium* hîc imitatum;

Ἔνθα οἱ ἀντιόωσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεηνιδὶ, κάλλιν ἐχούσῃ·

Στῆ

Παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθός τε καὶ εἶδος ὁμοίη,
Μή μιν ταρβήσειεν, ἰὼν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο, θαύμαινέν τε
Εἶδός τε, μέγεθός τε, καὶ εἵματα σιγαλόεντα·
Πέπλον μὲν γὰρ ἕσε φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
Εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἕλικας, κάλυκάς τε φαεινάς·
Ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
Καλοὶ, χρύσεοι, παμποίκιλοι· ὡς δὲ σελήνη
Στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀγχίσῃ δ' ἔρος εἷλεν· ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Χαῖρε, ἄναξ, ἥτις μακάρων τάδε δώματ' ἱκάνεις,
Ἄρτεμις, ἢ Λητὼ, ἠὲ χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ἢ Θέμις ἠὐγενὴς, ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἦ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἵτε θεοῖσι
Πᾶσιν ἑταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
Ἦ τις Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται·
Ἦ Νυμφῶν, αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ βήσσεα ποιήεντα.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῃ,
Στῆσ' ὑπερθύμου ἑκατόμβης βωμὸν ἐρατὸν,
Ἔρξαι δ' εὐώδη μοι ἐπὶ χρόνον ἀμφιπολεύειν.

Virgini indomitæ magnitudine et ſpecie ſimilis;
Nè ipſam formidaret, oculis conſpicatus.
Anchiſes autem videns perpendebat, mirabatúrque
Speciémque, magnitudinémque, et veſtimenta ſplendida:
Peplum etenim induerat ſibi ſplendidiorem ignis fulgore;
Habebâtque flexiles armillas, fiſtuláſque lucidas:
Torques porrò circa molle collum perpulchræ erant,
Pulchræ, aureæ, variegatæ: tanquam autem luna
Pectora circa mollia ſplendebat, mirabile viſu. [dixit;
Anchiſen verò amor cepit; verbúmque *is* ei ex-adverſo
" Salve, regina, quæcunq; beatorum has ædes advenis,
" Diana, vel Latona, vel aurea Venus,
" Vel Themis generoſa, vel cæſia-oculis Minerva,
" Vel fortè aliqua Gratiarum, huc veniſti, quæ utiq; diis
" Omnibus comites-ſunt, et immortales vocantur: [lunt;
" Vel aliqua Nympharū, quæ ſcilicèt lucos pulchros inco-
" Aut Nympharum, quæ pulchrum montem hunc habi-
" Et fontes fluviorum, et valles herboſas. [tant,
" Tibi autem ego in ſpeculâ, conſpicuo in loco,

Στῆσ' ὑπερθύμου ἑκατόμβης βωμὸν ἐρατὸν.——.

Vide infrà ad *ver.* 92, 101, 107, 182, et 186.

Ver. 82. ——καὶ εἶδος ὁμοίη.] Vide *Od.* ζ', 16.

Ver. 83 et 180. ——ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.] Vide *Il.* ώ, 294, 312.

Ver. 85. Εἶδός τε, μέγεθός τε.] Vide *Od.* λ', 336; σ', 248.

Ibid. et *ver.* 165. ——εἵματα σιγαλόεντα.] Vide *Il.* χ', 154.

Ver. 86. Πέπλον μὲν γὰρ ἕσε.] *Barneſius* edidit ἕεσε ex *Il.* μ', 464. Atqui cùm ἕσε uſitatior ſit vox, ſyllabæque breves etiam extra cæſuram hoc modo productæ ſæpè reperiantur; mutato nihil opus. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ibid. ——φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς.] Vide *Il.* σ', 609.

Ver. 87. ——ἕλικας, κάλυκάς τε.] Vide *Il.* σ', 401; et infrà, *ver.* 164.

Ver. 90. ——θαῦμα ἰδέσθαι.] Vide *Od.* ζ', 306; ή, 45.

Ver. 91. ——ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα.] Idem ferè hemiſtichium, *Il.* έ, 170.

Ver. 92, 93, 97. Χαῖρε, ἄναξ, ἥτις μακάρων ——Ἄρτεμις, ἢ Λητὼ,——Ἦ τις Νυμφάων.] *Berglerus, Præfat.* ad *Odyſſ.* Edit. *Wetſt. pag.* 19, confert hæc cum *Virgilii* loco iſto, *Æn.* I, 334;

O quam te memorem, virgo? namque haud tibi vultus
Mortalis, nec vox hominem ſonat: ô Dea certé.
An Phœbi ſoror; an Nympharum ſanguinis una?
Sis felix ——.

Indéque, ut videtur, colligere vult, *Virgilium* hunc Hymnum imitatum eſſe. Quod tamen vix hinc colligendum, cùm occurrit ſimilis locus, *Odyſſ.* ζ', 149, citante ibidem ipſo *Berglero*;

Γνοῦμαί σε ἄναξα· θεός νύ τις, ἢ βροτός ἐσσί;
Εἰ μέν τις θεὸς ἐσσὶ, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε &c.

Item *Odyſſ.* π', 183, 184;

Ἦ μάλα τις θεὸς ἐσσὶ, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλ' ἴλῃθ'——.

Vide ſuprà ad *ver.* 81.

Ver. 92 et 196. ——μακάρων.] Vide ad *Batrachom. ver.* 39.

Ver. 93. ——χρυσῆ Ἀφροδίτη.] Vide ad *Il.* γ', 64; et χ', 470.

Ver. 94. ——Θέμις ἠὐγενὴς.] *Cæli* nempè et *Telluris* filia erat *Themis*, notante *Barneſio*. Vide *Heſiod. Theogon.* 133, 135.

Ibid. ——γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ad *Il.* ά, 206.

Ver. 96. ——καὶ ἀθάνατοι καλέονται.] Vide *Il.* έ, 342.

Ver. 97. ——Νυμφάων, αἵτ' &c.] Similis verſus, *Iliad.* ύ, 8.

Ver. 99. ——καὶ βήσσεα ποιήεντα.] Sæpè in *Iliade* et *Odyſſeâ* reperitur vox βήσσα· at vox βῆσσα, ut opinor, nuſquam. Occurrit autem hic ipſe verſus, *Od.* ζ', 124, niſi quòd pro βήσσεα legatur πείσεα. Quæ vox fortè et hujus loci propria lectio.

Βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
Ὥρῃσιν πάσῃσι· σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα,
Δός μοι μὴ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα,
Ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον· αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
Δηρὸν ἐϋζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
Ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραϊ ἆσσον ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἀγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ καταθνητή τε, γυνὴ δέ μοι γείνατο μήτηρ·
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, εἰπερ ἀκούεις,
Ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει.
Γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα·
Τρωὸς γάρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν· ἡ δ' ἄρα πρὸ
Σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα·
Ὡς δὴ τοι γλῶσσάν τε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
Νῦν δέ μ' ἀνηρπαξε χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης
Ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς·
Πολλαὶ δὲ Νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο·
Ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης·

" Aram ſtruam, faciámque tibi ſacra pulchra [bens,
" Tempeſtatibus omnibus: tu verò hilarem animum ha-
" Da me inter Trojanos eximium eſſe virum;
" Fácque in-poſterum floridam prolem: at me ipſum
" Diù benè vivere, et videre lumen Solis,
" Beatū inter populos; et ad ſenectutis limen pervenire.
Ei autem reſpondebat deindè Jovis filia Venus;
" Anchiſe, glorioſiſſime terrigenarum hominum,
" Nulla ſanè dea ſum; cur me immortalibus aſſimilas?
" Sed mortaliſque *ſum*, muliérque me peperit mater:
" Otreus autē eſt pater nomine incly tus, ſi fortè audiviſti,
" Qui omni Phrygiæ benè-munitæ imperat.
" Linguam autem veſtram et noſtram probè novi;
" Troïs enī in domo me nutrix alebat: ea verò perpetuò
" Parvam *me* filiam educabat, charâ à matre acceptam:
" Sic utique linguámque etiam veſtram benè novi.
" Nunc autē me abripuit aureā-virgā-habens Argicîda,
" Ex choro Dianæ aureo-arcu-inſignis, tumultuoſæ:
" Multæ ſanè Nymphæ et virgines magnâ-dote-dignæ
" Ludebamus; circúmq; turba infinita coronæ-inſtar cin-
" Indè me rapuit aureā-virgā-habens Argicîda; [gebat.

Ver. 101. Βωμὸν ποιήσω· ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ.] *Berglerus* verſum hunc confert cum iſto *Virgilii*, *Æn.* I, 338;

Multa tibi ante aras noſtrâ cadet hoſtia dextrâ.

At fortè deſumpſerit hæc *Virgilius* ex *Odyſſ.* π', 184, 185;

Ἀλλ' ἴληθ'· ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσομεν ἱρὰ,
Ἠδὲ χρύσεα δῶρα ——————.

Ubi exprimitur etiam quod apud *Virgilium* paulò antè occurrit, *ver.* 334;

Sis felix,——————.

Vide ſuprà ad *ver.* 81 et 92.

Ibid. ——ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ.] Vide *Od.* ή, 191; λ', 129.

Ver. 103. Δός μοι μὴ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ'.] Vide *Il.* ζ, 476, 477.

Ver. 104. Ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον.] Haud diſſimilitèr apud *Virgilium*;

——et pulchrâ faciat te prole parentem. *Æn.* I, 79.

Ver. 105. ——ἐϋζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.] *Barneſius* inter Varias lectiones, εὖ ζώειν. Vide *Od.* τ', 79: Item κ', 498; ξ', 44; υ, 207.

Ver. 106. ——καὶ γήραϊ ἆσσον ἱκέσθαι.] Vide *Od.* ψ', 212.

Ver. 107. Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα &c.] Occurrit hic verſus ferè ad verbum, *Iliad.* ξ', 193.

Ver. 107, 109. Τὸν δ' ἠμείβετ'——Οὔτις τοι θεός &c.] *Berglerus* hîc affert *Æn.* I, 339;

Tum Venus; Haud equidem tali me dignor honore.

At referri poteſt hoc ad *Odyſſ.* π', 186, 187; ubi ſimiles duo verſus occurrunt.

Ver. 108. ——χαμαιγενέων.] Nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* reperitur hoc epitheton. Occurrit autem apud *Heſiodum*, *Theogon. ver.* 879.

Ver. 110. ——γυνὴ δέ μοι γείνατο μήτηρ.] Similitérque infrà, *ver.* 146; Vide *Il.* ά, 280.

Ver. 111 et 147. ——ὄνομα κλυτός.] *Barneſius* inter Varias lectiones, ὀνομακλυτός. Ut *Iliad.* χ', 51.

Ibid. ——εἰπερ ἀκούεις.] Vide *Od.* ό, 402.

Ver. 114. Τρωὸς γὰρ μεγάρῳ.] Verſiones vulgatæ reddunt, " *Trojanâ* (ſive *Trojani*) *in domo*." Similitérque infrà *ver.* 208, vocem Τρῶα reddunt, " *Trojanum regem*." Rectiùs autem *Barneſius* voces Τρωὸς, Τρῶα, ut nomen proprium, interpretatur.

Ibid. ——ἡ δ' ἄρα πρὸ.] Vide *Il.* ή, 260; μ', 404.

Ver. 115. ——παῖδ' ἀτίταλλε.] Vide *Od.* σ', 322.

Ver. 117 et 121. ——χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης.] Vide *Od.* κ', 331.

Ver. 118. Ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος &c.] Idem ferè verſus, *Il.* π', 183.

Ver. 119. ——καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι.] Vide *Il.* σ', 593.

Ver. 120. ——ἀπείριτος ἐστεφάνωτο.] Vide *Od.* κ', 195.

Πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν ἀλοᾶ θῆρες
Ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
Οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκευν φυσιζόου αἴης.
Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
Κυριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὅγ' αὖτις
Ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ἀλλά σε πρὸς Διὸς γενάζομαι, ἠδὲ τοκήων
Ἐσθλῶν, (ἴδ γάρ τοί γε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν·)
Ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπρήκτου φιλότητος,
Πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κεδν' εἰδυίῃ,
Σοῖς τε κασιγνήτοις, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.
Οὔ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα·
Εἴ τι ἀεικελίη γυνὴ ἔσομαι, ἠὲ καὶ ἴδοι.
Πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
Εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι, κηδομένῃ περ·
Οἱ δέ τε μὲν χρυσόν κεν ἄλις, ἐσθῆτά τ' ὑφαντὴν
Πέμψωσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
Ταῦτα δὲ ποιήσας θαλίην γάμον ἱμερόεντα,
Τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὡς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἐμβάλετ' θυμῷ·
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
Εἰ μὲν θνητή τ' ἐσσι, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ὀτρεὺς δ' ἐσθλὸς πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις·

"Multa verò duxit *me* ſuper opera mortalium hominum,
"Multámque *terram* indiviſam et incultam, quam feræ
"Cruda-vorantes peragrant per umbroſos receſſus:
"Neque pedibus tangere videbar almam terram.
"Anchiſæ autem me dicebat apud cubilia vocatum-iri
"Ex-puellâ-factâ uxorē, tibiq; præclaros filios pariturā.
"At poſtquam oſtendit et dixit, ſanè ille rursùs
"Immortalium ad gentes abiit fortis Argicîda:
"At ego ad te veni; dura verò mihi aderat neceſſitas.
"Sed te per Jovem ſupplex-oro, ac parentes
"Bonos, (neque enim mali talem genuiſſent;)
"Indomitam me ubi-duxeris et inexpertā rei-amatoriæ,
"Patrique tuo oſtende, et matri honeſta doctæ,
"Tuiſque fratribus, qui tibi indidem geniti ſunt.
"Non ipſis indigna nurus ero, ſed congrua;
"Si omninò indigna mulier ero, ſive et non. [bentes,
"Mitte autem nuncium citò ad-Phrygas agiles-equos-ha-
"Ut-dicat patrique meo, et matri, ſollicitæ licèt:
"Hi verò quidem aurum abundè, veſtitúmque textilem
"Miſerint; tu autem multa et præclara accipe dona.
"Hæc verò ubi-feceris, epulis-celebra nuptias amabiles,
"Honorabiles hominibus et immortalibus diis.
Sic locuta dea, dulcē cupidinē injecit animo: [tus eſt;
Anchiſen autē amor cepit, verbúmq; *is* dixit, et prolocu-
"Si quidem mortaliſq; es, muliérq; te peperit mater,
"Otreus verò eſt pater nomine inclytus, ut narras;

Ver. 122. ——ἔπ' ἤγαγεν.] Ita *Barneſius*. *Al.* ἐπήγαγεν.

Ibid. ——ἔργα.] Nempè terram cultam et occupatam; cui opponitur ἄκληρον τε καὶ ἄκτιτον in ſequenti verſu. Eodem ſenſu uſurpatur vox ἔργα *Odyſſ.* ξ', 344;

Ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο.

Ver. 125. ——φυσιζόου αἴης.] Vide *Il.* γ', 243; *Od.* λ', 300.

Ver. 126. Ἀγχίσεω δέ με φάσκε —— καλέεσθαι Κυριδίην ἄλοχον.] Vide *Il.* τ', 297, 298.

Ver. 128. Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε.] Vide *Od.* ε', 241.

Ver. 129. Ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη.] Vide *Il.* ο', 54, 161.

Ver. 130. Αὐτὰρ ἐγώ &c.] Similis verſus, *Od.* κ', 273.

Ver. 131 et 188. Ἀλλά σε πρὸς Διὸς γενάζομαι.] Vide *Od.* ν', 324.

Ver. 132. ——ἴδ γάρ τοί γε κακοὶ &c.] Simile hemiſtichium, *Od.* δ', 64.

Ver. 135. ——οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.] Ita apud *Heſiodum*;

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι. *Heſ.* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *lib.* I, *ver.* 108.

Et apud *Xenophontem*, in ultimâ *Cyri* Oratione; "Μηδαμόθεν πρότερον ἄρχε, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμόθεν γενομένου." *Xen. Cyropæd. lib.* VIII, *ſub fine.* Vide et *Od.* ε', 477.

Ver. 136. ——ἀεικελίη νυὸς.] Vulgati habent ἀεικελίη διός· ſenſu haud ferè ullo. *Barneſius* autem ex Editionum veterum nonnullis ἀεικελίη νυὸς hîc edidit. Rectè, ut videtur: Sententiæ enim aptè congruit hæc lectio; firmatúrque porrò (notante *Barneſio*,) ex eo quòd Editiones *Didymi*, *Henr. Stephani*, et *Spondani*, etſi in contextu διὸς legunt, in verſione tamen, "*nurus*," reddunt. Cæterùm videtur verſus hic et ſequens, alter ex altero factus; ſive forte ejuſdem varia lectio.

Ver. 137. ——ἠὲ καὶ ἴδοι.] Vide *Od.* ά, 268; δ', 632.

Ver. 138. ——Φρύγας αἰολοπώλους.] Vide *Il.* γ', 185; item *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3.

Ver. 139. ——κηδομένῃ περ.] Vide *Il.* ά, 586; ε', 382.

Ver. 140. ——χρυσόν κεν ἄλις &c.] Similis verſus, *Od.* ν', 136; π', 231.

Ver. 141. ——καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.] Idem hemiſtichium, *Il.* ά, 23, 377.

Ver. 142. ——θαλίην γάμον.] Vide *Od.* δ', 3.

Ver. 143. Τίμιον ἀνθρώποισι.] Vide Hymn. in *Apoll. ver.* 483.

Ver. 144. Ὡς εἰποῦσα θεὰ, &c.] Idem verſus, *Il.* γ', 139.

Ver. 145 et 177. ——ἔπος τ' ἔφατ', &c.] Idem hemiſtichium, *Od.* β', 302; γ', 374; et alibi ſæpé.

Ver.

Ἀθανάτοιο σέθεν ἕκητι Διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις
Ἑρμείω, ἐμὴ δὲ κάλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα·
Οὔτις ἔπειτα θεῶν, ἔτι θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἐνθάδε μ' ἀφίσει, πρὶν σῇ φιλότητι μιγῆναι
Αὐτίκα νῦν· ὄφρ' εἴ κεν ἑκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
Τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐῃ βέλεα γονόεντα.
Βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι, εἰκυῖα θεῇσι,
Σῆς εὐνῆς ἐπιβῆσαι, δῦναι δόμον ἄϊδος εἴσω.
Ὣς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομμειδὴς δὲ Ἀφροδίτη
Ἔρπε μετασχεθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
Ἐς λέχος εὐστρωτον, ὅθι τέ περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
Χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὑπερθεν
Ἄρκτων δερμαθ' ἕκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνε κὸ ὄρεσιν ὑψηλοῖσιν.
Οἳ δ' ἐπεὶ δὴ λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
Κόσμον μὲν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἵλε φαεινὸν,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, κὸ ὅρμους·
Λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἵματα σιγαλόεντα
Ἐκδυε, κὸ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι κὸ αἴσῃ,
Ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτὸς, οὐ σάφα εἰδώς.
Ἦμος δ' ἂψ εἰς αὖλιν ἀπερχόμενοι νομῆες
Βοῦς τε κὸ ἰφια μῆλα, νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων·
Τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲ ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε
Νήδυμον, αὐτὴ ὃ χροῒ εἵννυτο εἵματα καλά.
Ἐσταμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ δῖα θεάων,
Ἔστη πὰρ κλισίῃ εὐποιήτοιο μελάθρου.
Ἦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
Ἀμβροτον, οἷόν τ' ἐϋστεφάνου Κυθερείης·
Ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὄρσεο, Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
Καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
Οἷόν δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας.

" Immortalisque ex-voluntate internuncii huc venis
" Mercurii; meáque uxor vocaberis dies omnes;
" Nemo deinceps deorum, neque mortalium hominum,
" Hîc me cohibebit, donec tuo in amore miscear
" Statim nunc; neque si longè-jaculans ipse Apollo
" Arcu ab argenteo emiserit tela luctuosa.
" Velim posteà, mulier, similis deabus,
" Tuum cubile ubi-ascendero, introïre in-domum Orci.
Sic fatus, prehendit manum: risûs-amans autem Venus
Repebat aversa, oculis pulchris dejectis,
Ad lectum benè-stratum, quod scilicèt anteà erat regi
Lænis mollibus stratum: at supernè
Ursorum pelles jacebant, rauciſonorúmque leonum,
Quos ipse occiderat in montibus altis.
Hi verò postquam lectos benè-constructos ascenderant,
Ornatum quidē illi primùm à corpore dempsit splendidū;
Fibulásque, flexiléſque armillas, fistulásque, et torques;
Solvitque ei cingulum, et vestimenta splendida
Exuit, et deposuit in solium argenteis-clavis-distinctum
Anchises: ipse autem deindè, deorum sententiâ et fato,
Cum immortali concubuit deâ mortalis, non planè sciens.
Quandò autem retrò ad stabulum vertunt pastores
Bovéſque et pingues oves, pascuis è floridis;
Tunc utique Anchisæ quidem dulcem somnum offudit
Suavē; ipsa verò corpore induebat-sibi vestimenta pulchra.
Ubi autem induerat-sibi benè omnia circa corpus nobilis
Stetit ad tentorium benè structæ domûs. [dea,
Sustulit caput; pulchritudo verò genarum effulgebat
Immortalis, qualis scilicèt est pulchrè-coronatæ Cythereæ:
E somnóque susciſabat, verbúmq; dixit, compellabátque;
" Surge, Dardanide; quare jā inexperrectū somnū car-
" Et considera, si omninò similis ego videor esse *ei*, [pis?
" Qualem nempè me primùm oculis advertisti.

Ver. 148. ——ἕκητι Διακτόρου.] Vide *Od.* ε', 318; item θ', 338.
Ver. 149. ——κεκλήσεαι ἤματα πάντα] Vide Hymn. in *Mercur. ver.* 292.
Ver. 150. Οὔτις ἔπειτα θεῶν, &c.] Vide *Od.* ι', 521.
Ver. 151 et 288. ——φιλότητι μιγῆναι.] Vide *Il.* ζ', 161, 165.
Ver. 152. ——ἑκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.] Vide Hymn. in *Merc.* 234; item ad *Il.* α', 75.
Ver. 153. ——προΐῃ βέλεα γονόεντα.] Vide *Od.* ω', 179.
Ver. 154. ——γύναι εἰκυῖα θεῇσι.] Vide *Il.* τ', 286.
Ver. 155. ——δῦναι δόμον &c.] Idem hemistichium, *Il.* γ', 322; η', 131.
Ver. 158. ——ὅ τι.] *Al.* ὅθι.
Ibid. ——πὰρ ἔσκεν.] Vide *Od.* λ', 393.
Ver. 159. ——αὐτὰρ ὑπερθεν Ἄρκτων δέρματ'.] Vide *Od.* ξ', 519; et υ', 2, 3.
Ver. 161. Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν.] Similis versus, *Od.* λ', 573.
Ver. 163. ——μὲν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς.] Vide *Il.* ξ', 170.
Ver. 164. Πόρπας τε &c.] Idem versus, *Il.* σ', 401; uti et notat *Barnesius.*
Ver. 165. Λῦσε δέ οἱ ζώνην.] Vide *Od.* λ', 244.
Ver. 166. ——κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου.] Vide *Il.* σ', 389; *Od.* υ', 96.
Ver. 167. ——θεῶν ἰότητι.] Vide *Od.* π', 232; ρ', 119.
Ver. 168. ——οὐ σάφα εἰδώς.] Vide *Il.* ο', 632.
Ver. 170. Βοῦς τε κὸ ἴφια μῆλα.] Vide *Od.* υ', 51; ψ', 304.
Ver. 171. ——ἐπὶ γλυκὺν &c.] Idem hemistichium, *Od.* β', 395.
Ver. 177. Ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν.] Vide *Od.* ψ', 22.
Ver. 178. Ὄρσεο &c.] Vide *Il.* γ', 250; item κ', 159.
Ibid. ——Δαρδανίδη.] Vide *Il.* υ', 215—239; ubi totam *Anchisæ* enealogiam minutè refert *Homerus.*
Ver. 179. Καὶ φράσαι, εἴ τι.] Vide *Od.* π', 260; χ', 158.

Ὣς φάθ' ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν·
Ὡς δ' εἶδεν δειρήν τε, καὶ ὄμματα καλὰ Ἀφροδίτης,
Τάρβησέν τε, καὶ ὄστε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ·
Ἂψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
Καί μιν λιασόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αὐτίκα σ', ὡς τὰ πρῶτα, θεὰ, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἔγνων, ὡς θεὸς ἦθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
Ἀλλά σε πρὸς Διὸς γουνάζομαι Αἰγιόχοιο,
Μή με ζῶντ' ἀμυδρὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
Ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ ὀ βιοθαλμιος ἀνὴρ
Γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Θάρσει, μηδέ τι σῇσι μὴ φρεσὶ δείδιθι λίην·
Οὐ γάρ τοί τι δεῖος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
Οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπεὶ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς γενεγάονται·
Τῷ δὲ κε Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, εἵνεκα μ' αἶνον
Εἶχεν ἄχος, εἵνεκα βροτῷ ἀνέρι ἔμπεσον εὐνῇ.

Sic dixit: is verò è ſomno valdè promptè audivit:
Ut autem vidit collúmque, et oculos pulchros Veneris;
Timuitque, et oculos declinando vertit alió;
Iterúmque deindè lænâ coöperuit-ſibi pulchram faciem;
Et eam precans verbis alatis alloquebatur;
" Statim te, ut primùm, dea, vidi oculis,
" Novi, quòd dea eras; tu autem non verum dixiſti.
" Sed te per Jovem ſupplex-oro Ægiochum,
" Nè me viventem imbecillum inter homines ſinas
" Habitare, ſed miſerare; quoniam haud longævus vir
" Fit, quiſquis cum deabus concumbit immortalibus.
Ei verò reſpondebat deindè Jovis filia Venus;
" Anchiſe, glorioſiſſime mortalium hominum,
" Confide, neque ullatenùs tuo in animo timeas nimis:
" Non enī tibi ullus timor malū te paſſurū ex me utique,
" Neque ex-aliis beatis; quoniam charus es diis.
" Tibi autem erit charus filius, qui Trojanis imperabit;
" Et filii filiis perpetuò enaſcentur:
" Ei verò et Æneas nomen erit, quoniam me gravis
" Habuit dolor, quòd mortalis viri incidi in lectum.

Ver. 181. —— ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.] Vide *Od.* ξ', 485.

Ver. 182. Ὡς δ' εἶδεν δειρήν τε.] *Berglerus* hoc confert cum *Æn.* I, 406; " —— roſeâ cervice refulſit." Deſumpta autem, ut opinor, et Hymni hujus et *Æneïdos* loca hæc, ex *Iliad.* γ', 396 &c;

Καί ῥ' ὡς ἐν σώοισι θεᾶς ὠϊκαλλέα δειρὴν,
Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ——————.

Ver. 183. Τάρβησέν τε &c.] Vide *Od.* π', 179.

Ver. 184. —— καλύψατο καλὰ πρόσωπα.] Vide *Od.* θ', 85.

Ver. 185. Καί μιν &c.] Idem verſus, *Od.* χ', 311, 343, 366.

Ver. 185, 187. Καί μιν λιασόμενος —— Ἔγνων ὡς θεὰ ἦθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς.] *Berglerus* hîc adducit *Æn.* I, 409;

Et vera inceſſu patuit dea. Ille ubi matrem
Agnovit, tali fugientem eſt voce ſecutus;
Quid natum toties, crudelis, tu quoque falſis
Ludis imaginibus ——————.

At deſumpta potiùs hæc, partim ex *Iliad.* ν', 71, 72;

Ἴχνια γὼ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·

partim ex *Odyſſ.* λ', 208, 209;

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Μήτηρ ἐμὴ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις &c?

Vide ſuprà ad *ver.* 81, 92.

Ver. 186. —— ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.] Vide *Od.* μ', 258; π', 470.

Ver. 187. —— νημερτὲς ἔειπες.] Vide *Il.* γ', 204.

Ver. 189. Μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν.] Vide *Il.* έ, 887.

Ver. 193. Ἀγχίση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων.] Vide *Il.* β', 434; et ζ', 123.

Ver. 194. Θάρσει &c.] Idem ferè verſus, *Od.* δ', 825.

Ver. 195. Οὐ γάρ τοί τι δεῖος παθέειν.] Vide *Od.* έ, 347.

Ibid. —— ἐξ ἐμέθεν γε.] Vide *Il.* ά, 525; φ', 217.

Ver. 196. —— φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.] Vide *Od.* ώ, 92.

Ver. 197, 198. Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς &c.] Ita *Iliad.* ύ, 307, 308;

Νῦν ᾗ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Quem ad locum videas. Vide et *Strabonem, Geograph. lib.* XIII, *pag.* 905, 906; *al.* 608.

Ver. 199. Τῷ δὲ κὲ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται.] Vide *Od.* τ', 409.

Ver. 200. —— εἵνεκα βροτῷ ἀνέρι ἔμπεσον εὐνῇ.] Inuſitatiori ſenſu hîc uſurpatur vox εἵνεκα· eóque adhuc minùs cum ſententiâ congruit, quòd præcedit vox εἵνεκα jam ſuprà *ver.* 199; ideóque *Barneſius* edidit ἵνα

κὲν

Ἄγχι θεοὶ δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
Αἰεὶ ἐφ' ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε φυήν τε.
Ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
Ἥρπασ', ἐὸν ἀφὶ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
Καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι,
Θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
Χρυσέῃ ἐκ κρατῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
Τρῶα δ' πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ᾔδη,
Ὅππη οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα.
Τὸν δὴ πειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα·
Καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδε δὲ οἱ υἱος ἄποινα,
Ἵππους ἀργίποδας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι·
Τὰς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπέν τε ἕκαστα
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ὡς οἱ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὀγ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
Οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δ' ἥ φρένας ἔνδον,
Γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλιπόδεσσιν ὀχεῖτο.

" Propè autē *accedunt* dii maximè mortalium hominum
" Semper ad veſtri generis formámque ſpeciémque.
" Sanè quidem flavum Ganymedem providus Jupiter
" Rapuit, ſuam ob pulchritudinem; ut immortalibus in-
" Atque Jovis in domo diis vinum funderet, [tereſſet,
" Mirabile viſu, omnibus honoratus immortalibus,
" Aureo ex cratere hauriens nectar rubrū. [omninò nôrat,
" Tröē verò luctus indelebilis habebat in mente, neque
" Quà ſibi charum filium abripuiſſet divina procella.
" Eum autem deindè lugebat penitùs dies omnes:
" Et ipſum Jupiter miſeratus eſt, deditque ei filii pretiū,
" Equos celeripedes, qui utique immortales ferunt:
" Has ei dono dedit habendos: dixitque ſingula
" Jovis conſiliis internuncius Argicîda,
" Quòd foret immortalis, et ſenii-expers dies omnes.
" At poſtquam Jovis ille audierat nuncium, [intús;
" Non ampliùs dein lugebat; gaviſus autem eſt animo
" Lætúſque equis celeripedibus vehebatur.

κὲν βροτῦ &c. Verùm cùm merâ ex conjecturâ facta videtur hæc emendatio, neque ipſæ voces ἵνα κεν ad ſententiam rectè ſe habent; Textum vulgatum retineo.

Ver. 201. Ἄγχι θεοὶ δὲ &c.] *Barneſius* ex conjecturâ edidit hîc, Ἀγχίθεοι δὲ &c; et in verſu ſequenti, pro ἐφ' ὑμετέρης, ex Editionum vetuſtiorum nonnullis, legit ἀφ' ὑμετέρης. At pro vulgatâ lectione facit utrumque ſequentium exemplorum, *ver.* 203, 219; ubi appulſus deorum ad mortales, cumque iiſdem formæ gratiâ commercia habita depinguntur; id quod parùm convenit cum *Barneſii* emendatione, quâ tollitur hinc omnis deorum mentio. Cæterùm quamvis in *Iliade* et *Odyſſeâ* inuſitata ſit hæc voculæ δὲ tranſpoſitio; in Poëmatibus tamen hiſce exemplo non caret. Vide ad *Batrachom.* *ver.* 241; et Hymn. in *Apoll.* 333.

Ver. 203. Ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα.] Nempè *Ganymedes*, et *Aſſaracus* (*Anchiſæ* avus,) fratres; *Troïs* filii. Vide *Il.* υ, 232, 239.

Ibid. ——μητίετα Ζεὺς] Vide ad *Il.* α, 175.

Ver. 204. Ἥρπασ', ἐὸν ἀφὶ κάλλος &c.] Ita *Iliad.* υ, 232;

——————— ἀντίθεος Γανυμήδης,
Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

Vide et *Odyſſ.* ό, 250, 251.

Ibid. —— ἐὸν ἀφὶ κάλλος.] Vide *Od.* λ, 281.

Ver. 206. ——πάντεσσι τετιμένος.] Vide Hymn. in *Apoll.* 479, 522.

Ver. 207. Χρυσέῃ ἐκ κρατῆρος ἀφύσσων.] Vide *Il.* ψ, 219, 220; et α, 598. Cæterùm *Barneſius* hîc edidit κρατῆρος. Atque ita quidem ſemper apud *Homerum* in *Iliade* et *Odyſſeâ* legitur, *Ionicâ* nempè Dialecto. Atqui cùm apud Alios ita paſſim ſcribatur, uti hîc in Vulgatis; nihil muto.

Ibid. ——νέκταρ ἐρυθρόν.] Vide *Il.* τ, 38; *Od.* έ, 93.

Ver. 208. Τρῶα δὲ.] Vide ſuprà ad *ver.* 114; et ad *Il.* υ, 230, 231.

Ibid. ——πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας.] Vide *Il.* ώ, 105; *Od.* ώ, 422.

Ibid. ——οὐδέ τι ᾔδει.] Vide *Il.* ν, 674.

Ver. 210. ——διαμπερὲς ἤματα πάντα.] Vide *Od.* δ, 209:

Ver. 211. ——δίδε δὲ οἱ υἱος ἄποινα, Ἵππους.] Ita *Iliad.* έ, 265;

Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωὶ πέρι εὐρύοπα Ζεὺς
Δῶχ', υἱος ποινὴν Γανυμήδεος· εἵνεκ' ἄριστοι
Ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠὼ τ' ἠέλιόν τε.

Ver. 213. ——δῶρον ἔδωκεν.] Vide *Il.* ψ, 745.

Ibid. ——εἶπέν τε ἕκαστα.] Vide *Od.* γ, 361; κ, 292.

Ver. 214. ——διάκτορος Ἀργειφόντης.] Vide *Od.* θ, 338; ώ, 99.

Ver. 215. ——ἀθάνατος καὶ ἀγήρως &c.] Vide *Od.* ή, 94; ψ, 336.

Ver. 216. ——ἐπειδὴ Ζηνὸς &c.] Similis verſus, *Od.* έ, 150.

Ver. 217. ——γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον.] Vide *Il.* λ, 682; et *Od.* ώ, 381.

Ver.

Ὣς ὅ᾽ αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,
Ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι·
Βῆ δ᾽ ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα,
Ἀθάνατόν τ᾽ εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
Τῇ δ᾽ ὃ Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
Νηπίη, οὐδ᾽ ἐνόησε μὴ φρεσὶ πότνια Ἠὼς
Ἥβῳ αἰτῆσαι, ξῦσαί τ᾽ ἀπὸ γῆρας ὀλοιόν.
Τὸν δή τοι εἶως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥος,
Ἠοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ ἠριγενείῃ,
Ναῖε παρ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοῆς, ἐπὶ πείρασι γαίης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
Καλῆς ἐκ κεφαλῆς καὶ εὐγενέος τε γενείου,
Τῆς δή τοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἠώς,
Αὐτὸν δ᾽ αὖτ᾽ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
Σίτῳ τ᾽ ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πάμπαν συγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ᾽, οὐδ᾽ ἀναεῖραι·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ᾽ ἐπέθηκε φαεινάς.
Τοῦ δή τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κίκυς
Ἔσθ᾽, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
Οὐκ ἄν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἑλοίμην,
Ἀθάνατόν τ᾽ εἶναι, καὶ ζώειν ἤματα πάντα.
Ἀλλ᾽ εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
Ζώοις, ἠμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἶης,
Οὐκ ἄν ἔπειτά μ᾽ ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.

"Ita verò rursùs Tithonum aureum-ſolium-habens rapui
"Veſtri generis, aſſimilem immortalibus: [Aurora
"Perrexit autem ire oratura nubium-cöactorē Saturniū
"Ut immortaliſque eſſet, et viveret dies omnes;
"Eique Jupiter annuit, et perfecit votum.
"Stulta; neque cogitavit in mente veneranda Aurora
"Pubertatē petere, abraderéq; ſenectutē perniciosā. [tas,
"Eū ſanè quamdiù quidē habebat valdè-amabilis puber-
"Aurorâ oblectans-ſe aureū-ſoliū-habente manè genitâ,
"Habitabat apud Oceani fluenta, ad terminos terræ:
"At poſtquam primi cani effundebantur capilli
"Pulchro ex capite, et ex generosâ barbâ; [ra;
"Ejus utique à lecto quidem abſtinebat veneranda Auro-
"Ipſum autem demùm nutriebat, in ædibus habens,
"Cibóque ambroſiâque, et veſtimenta pulchra dans.
"Sed quandò demùm prorsùs odioſa ſenectus urgebat,
"Neq; ullum movere membrorū poterat, neq; attollere;
"Hoc utique ei in animo optimum videbatur conſilium;
"In thalamo depoſuit, foréſque occluſit ſplendidas.
"Ejus jam vox fluit perpetua, neque omninò vis
"Eſt, qualis anteà erat in flexilibus membris.
"Non ego te talem inter immortales eligerem,
"Immortaliſque ut-ſis, et vivas dies omnes:
"Sed ſi quidem talis exiſtens ſpeciéque corporéque
"Viveres, noſtérque maritus vocatus eſſes;
"Non deindè me dolor denſis in præcordiis coöperiret

Ver. 219, 220. ——Τιθωνὸν ——Ὑμετέρης γενεῆς.] Nempè *Tithonus* et *Anchiſes*, uterque *Troîs* pronepos. Vide *Il.* ύ, 232, 236, 237, 239.

Ver. 219. ——χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς.] Idem hemiſtichium, *Odyſſ.* ό, 250.

Ver. 220. ——ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.] Vide *Il.* ά, 265; *Od.* φ′, 37.

Ver. 221. Βῆ δ᾽ ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα.] Vide *Od.* ρ′, 365; et *Il.* λ′, 78.

Ver. 222. Ἀθάνατόν τ᾽ εἶναι &c.] Idem verſus infrà 241.

Ver. 223. ——ἐκρήηνεν ἐέλδωρ] Vide *Od.* γ′, 418; ρ′, 242.

Ver. 224. Νηπίη, οὐδ᾽ ἐνόησε μὴ φρεσὶ.] Vide *Il.* ύ, 264.

Ver. 225. ——ξῦσαί τ᾽ ἀπὸ γῆρας.] Similitèr *Iliad.* ί, 446, citante *Barneſio*;

Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα.

Ibid. ——ὀλοιόν.] Inuſitatior hæc vox, nec uſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* reperitur. Quanquam vox ὀλοὸς ſæpè occurrit. Vide ad *Il.* ά, 342; et ώ, 487. Cæterùm *Barneſius* inter Varias lectiones refert ὀλωόν.

Ver. 226. Τὸν δή τοι εἶως μὲν.] Vide *Il.* μ′, 141; *Od.* γ′, 126.

Ibid. et *ver.* 275. ——πολυήρατος ἧος.] Vide *Od.* ό, 365.

Ver. 227. ——ἠριγενείῃ.] Vide *Od.* β′, 1.

Ver. 228. ——παρ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοῆς.] Vide *Il.* σ′, 240; *Od.* χ′, 197.

Ibid. ——ἐπὶ πείρασι γαίης] Vide *Od.* ί, 284.

Ver. 232. ——ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν.] Vide *Od.* ό, 449.

Ver. 234. ——κατὰ γῆρας ἔπειγεν.] *Henr. Stephanus*, Verſionéſque pleræque reddunt, "*ad ſenectam properabat.*" *Barneſius* autem, quem ferè ſecutus ſum, "*ſenectus adurgebat.*" Hanc nimirùm veram eſſe interpretationem liquet ex aliis locis ubi vox ἐπείγω occurrit. Vide *Il.* ζ′, 85; μ′, 452; *Od.* μ′, 167: item *Il.* ψ′, 623, ubi ſimile hemiſtichium.

Ver. 235. Οὐδέ τι κινῆσαι &c.] Idem ferè verſus, *Od.* ϑ′, 298.

Ver. 236. Ἥδε δέ οἱ &c.] Idem verſus, *Il.* β′, 5; κ′, 17; ξ′, 161.

Ver. 237. ——θύρας δ᾽ ἐπέθηκε φαεινάς.] Idem hemiſtichium, *Od.* φ′, 45.

Ver. 238, 239. ——οὐδέ τι κίκυς Ἔσθ᾽, οἵη &c.] Similis locus, *Od.* λ′, 392, 393.

Ver. 242. ——εἶδός τε δέμας τε.] Vide *Od.* σ′, 250; τ′, 124.

Ver. 243. ——πόσις κεκλημένος εἶης.] Vide *Od.* ζ′, 244.

Ver. 244. ——πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.] Vide *Il.* ξ′, 294.

Νῦν δέ τι μὲ τάχα γῆρας ὁμοίιον ἀμφικαλύψει
Νηλειὲς, τό γ' ἔπειτα πεφίζεται ἀνθρώποισιν,
Οὐλόμενον, καμαιμὲν, ὅ τε ςυγέουσι θεοί περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἔσσεται ἤματα πάντα λιλαιομένοις, εἵνεκα σεῖο,
Οἳ πρὶν ἐμοὺς ὄαρους, καὶ μητιν, αἷς ποτε πάντας
Ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῇσι γυναιξὶ,
Τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα·
Νῦν δ' οὐκέτι μοι ςοναχήσεται ἐξονομῆναι
Τῆτε μοῖ' ἀθανάτοισιν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθη,
Σχέτλιον, ςὸκ ὀνόσιμον, ἀπεπλόγχθη δὲ νόοιο,
Παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην, βροτῷ εὐνηθεῖσα.
Τὸν μέν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
Νύμφαι μοι θρέψουσιν ὀρεσκῴοις βαθύκολποι,
Αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε, ζάθεόν τε,
Αἵ ῥ' ὔτε θνητῆς, ὔτ' ἀθανάτοισιν ἔοικε·
Δηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
Καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρέμνανται·
Τῇσι δὲ Σιληνοί τε, καὶ εὔσκοπος Ἀργεϕόντης,
Μίςγονθ' ἐν φιλότητι, μυχῷ ςπείων ἐρατεινῶν.
Τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται, ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι

" Nunc verò te quidem citò ſenectus communis coöperiet
" Immiſericors, quæ deinceps aſtat hominibus,
" Pernicioſa, laborioſa, quam utique odio-habent et dii.
" At mihi magnum probrum inter immortales deos
" Erit dies omnes penitùs, propter te; [nes
" Qui anteà mea colloquia, et conſilia, quibus olim om-
" Immortales miſcui cum mortalibus mulieribus,
" Formidabant; omnes enim meum domabat conſiliū:
" Nunc autem demùm non ampliùs mihi dolebit fateri
" Hoc inter immortales; quoniā valdè multū mulctata sū,
" Damno infaſto, non contemnendo; aberraviq; mente,
" Filiū verò ſub zonâ *mihi*-poſui, mortalis concubitu uſa.
" Illum quidem, ubi jam primùm viderit lumen Solis,
" Nymphæ ipsū nutrient montanæ profundos-ſinus-ha-
" Quæ hunc habitant montē magnūq; divinūq; [bentes,
" Quæ utiq; neq; mortales, neq; immortales ſequuntur:
" Diù quidem vivunt, et immortalem cibum comedunt,
" Atque inter immortales pulchrum chorum exercent:
" Cum his autem Silenique et ſpeculator Argicîda,
" Miſcentur amore, in receſſu ſpeluncarum amabilium.
" Cū his verò ſimul aut abietes, aut quercus altæ-verticibus

Ver. 245. —— γῆρας ὁμοίιον.] Vide *Il.* δ', 315.

Ver. 246. —— τό γ' ἔπειτα πεφίζεται ἀνθρώποισι.] Similitèr *Odyſſ.* ν', 59, 60;

——————————εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.

Quem locum videas.

Ver. 247. —— ὅ τε ςυγέουσι θεοί περ.] Simile hemiſtichium, *Il.* ὁ, 65.

Ver. 248, 249. —— ὄνειδος —— Ἔσσεται ἤματα πάντα λιλαιομένοις.] Vide *Il.* π', 498, 499.

Ibid. —— ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.] Vide *Il.* ά, 520; ό, 107.

Ver. 249. —— εἵνεκα σεῖο.] Vide *Il.* ζ', 525; *Od.* ζ', 156.

Ver. 252. —— πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.] Vide *Il.* ξ', 198, 199; item ſuprà ad *ver.* 2, 4.

Ver. 253. —— οὐκέτι μοι ςοναχήσεται ἐξονομῆναι &c.] Parùm rectè hîc ad ſententiam ſe habere videtur vox ςοναχήσεται. *Bernardus Martinus, Var. lect. lib.* II, *cap.* 23, (notante *Barneſio,*) legendum cenſet ςόμα χείσεται. At ſiquid ex conjecturâ mutarem, legerem potiùs ςόματ' ἔσσεται, ut ſit ſententia; " *Non* " *ampliùs mihi licebit ore nominare &c.*"

Ver. 254. —— ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθη.] Vide *Il.* τ', 113.

Ver. 255. —— ςὸκ ὀνόσιμον.] Ita Vulgati. At prorsùs inuſitata hæc vox; ideóque *Barneſius* ex *Bernardo Martino, Var. lect. lib.* II, *cap.* 23, edidit ςὸκ ὀνομαςόν. At potiùs legendum conjecerim, (quod ad vulgatam lectionem proximè accedit,) ὀνοταςόν· nempè ex verbo ὀνοτάζω, quod occurrit ſuprà, Hymn. in *Mercur. ver.* 30; item apud *Heſiodum,* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 256. Nec ſenſu prorsùs diſſimili dictum eſt illud, *Odyſſ.* ά, 379;

Ἀλλ' ἐὸν ὃς τις ἴσλπα ὀνόσσεται κακότητος.

Cæterùm cùm nullibi quod ſciam uſurpata reperitur vox ὀνοταςός· *Barneſii* autem emendatio conjecturâ ſolâ niti videtur; vulgatam lectionem retinui.

Ver. 256. Παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην.] Ita infrà *ver.* 283;

——————————υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ.

Ibid. —— βροτῷ εὐνηθεῖσα.] Vide *Il.* β', 821.

Ver. 257. —— πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο.] Vide Hymn. in *Apoll. ver.* 71.

Ver. 258. —— βαθύκολποι.] Vide *Il.* σ', 122, 339.

Ver. 260. —— θνητῆς.] *Al.* θνητοῖς.

Ver. 261. —— ἄμβροτον εἶδαρ.] Vide Hymn. in *Apoll. ver.* 127.

Ver. 262. —— ἀθανάτοισι καλὸν.] Vide ſuprà ad *ver.* 29; et ad *Il.* β', 43.

Ibid. —— ἐρέμνανται.] Vide ad *Od.* ώ, 69.

Ver. 263. —— εὔσκοπος Ἀργειφόντης.] Vide *Il.* ώ, 24, 109.

Ver. 264. Μίσγονθ' ἐν φιλότητι, μυχῷ σπείων.] Vide *Il.* β', 232; *Od.* ά, 226, 227.

Ver. 265. Τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται, ἠὲ δρύες.] Similitèr apud *Callimachum,* notante *Barneſio*;

——————————εἶπατε Μῶσαι,

Γινομβρήσιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
Καλαὶ, τηλεθάωσαι, ἐν ὄρεσιν ὑψηλοῖσιν
Ἑσᾶσ' ἠλίβατοι· τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσιν
Ἀθανάτων· τὰς δ' ὅτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ·
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,
Ἀζάνεϑ' μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
Φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθῃ, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι,
Τῶν δὲ χ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπῃ φάος ἠελίοιο.
Αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ πολυήρατος ἥβη,
Ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαὶ, δείξουσί τε παῖδα.
Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα ταῦτα μὴ φρεσὶ πάντα διέλθω,
Ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι, υἱὸν ἄγουσα.
Τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσιν,
Γηθήσῃς ὁρόων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται·
Ἄξεις δ' αὐτίκα νιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἤν δέ τις εἰρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Ἥ τίς σοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ ϑέτο μήτηρ·
Τῷδε σὺ μυθείσϑω μεμνημένος, ὡς σε κελεύω·
Φασίν τοι Νύμφης Καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι,
Αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταείμενον ὕλῃ.

" Naſcentibus ortæ-ſunt ſuper terram virorum-altricem:
" Pulchræ, virentes, in montibus excelſis
" Stant altæ; lucos autem ipſas vocant [ferro:
" Immortalium; eos verò nequaquam mortales tondent
" Sed quandò demùm fatum aſtiterit mortis,
" Areſcunt quidem primùm ſuper terrā arbores pulchræ,
" Cortéxque circumquaque perit, decidúntque rami:
" Harum autem ſimul anima relinquit lumen ſolis.
" Hæ quidem meum nutrient apud ſe filium haben-s.
" Eum quidem ubi jam primùm ceperit valdè-amabilis
" Ducent tibi huc deæ, oſtendéntque filium. [pubertas,
" Tibi autem ego, ut hæc in animo omnia peragam,
" In quintum annum rursùs veniam, filium ducens:
" Hunc quidem, ubi jam primùm videris germen oculis,
" Gaudebis videns; valdè enim deo-ſimilis erit:
" Duces autem ſtatim ipſum ad Ilium ventoſum.
" Siquis autem interrogârit te mortalium hominum,
" Quænam tibi charum filium ſub zonâ poſuerit mater;
" Huic tu dic memor, ut te jubeo;
" Dicunt ſanè Nymphæ Calycopidis progeniem eſſe,
" Quæ hunc habitant montem, indutum ſylvâ.

Ἦ ῥ' ἐτεὸν ἐγένοντο τότε δρύες, ἠνίκα Νύμφαι·
Νύμφαι μὲν χαίρουσιν, ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει·
Νύμφαι δ' αὖ κλαίουσιν, ὅτε δρυσὶν ϑὴκ ἔτι φύλλα. Hymn. in *Del. ver.* 82.

Et apud *Pindarum*, citatum à *Plutarcho*, in Tractatu de *Oraculorum defectu*; itémque à *Scholiaſte* in *Apollon. Argonautic. lib.* II, *ver.* 479; Nymphæ dicuntur " ζῇν ἰσοδένδρῳ τέκμωρ αἰῶνος λαχέσας." Porrò hinc *Pauſanias*; Τιθορέαν δὲ οἱ ἐπιχώριοι κληθῆναι φασὶν ἀπὸ Τιθορέας νύμφης· εἶναι τῷ ἀρχαίῳ λόγῳ τῷ Ποιητῶν ἐφύοντο ἀπό τε ἄλλων δένδρων, καὶ μάλιϛα ἀπὸ τῶν δρυῶν. *Phocic. lib.* X, *cap.* 32. Vide infrà ad *ver.* 269.

Ibid. ——δρύες ὑψικάρηνοι.] Vide *Il.* μ', 132.

Ver. 266. ——ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ.] Vide Hymn. in *Apoll. ver.* 363; et *Il.* ά, 155.

Ver. 267. ——τηλεθάωσαι.] *Barneſius* inter Varias lectiones, τηλεθόωσαι· ut *Il.* ζ', 148; *Od.* έ, 63; et alibi.

Ver. 268. ——τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσι.] Vide *Od.* δ', 355. Cæterùm plurali numero hîc uſurpatur vocula ἑ· cujuſmodi exemplum vix alibi reperietur.

Ver. 269. ——τὰς δ' ὅτι βροτοὶ κείρουσι.] *Apollonius*, notante *Barneſio*, hujuſmodi Quercum à *Paræbio* quodam ſucciſam narrat;

——————ὁ γὰρ οἷος ἐν ὄρεσι δένδρεα τέμνων
Δή ποθ' ἁμαδρυάδος νύμφης ἀθέριξε λιτάων·
Ἣ μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μειλίσσετο μύθῳ,
Μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἡλικος, ἢ ἐπὶ πολλὴν
Αἰῶνα τρίσσεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήνγε
Ἀφραδέως ἔτμηξεν ἀγηνορίῃ νεότητος. *Argonaut. lib.* II, *ver.* 478.

Vide etiam *Callimachum*, Hymn. in *Cererem*, *ver.* 38 &c; et *Ovid. Metamorph. lib.* VIII, 741 &c.

Ver. 270. ——μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο.] Vide *Il.* π', 853.

Ver. 273. ——λείπει φάος ἠελίοιο.] Vide *Od.* λ', 92.

Ver. 277. ——ὄφρα ταῦτα.] *Barneſius* ex conjecturâ edidit, ὄφρα κὲ ταῦτα. At ſæpè etiam extra cæſuram producuntur hujuſmodi ſyllabæ breves. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 279. ——θάλος.] Vide *Il.* χ', 87; *Od.* ζ, 157.

Ver. 281. ——ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.] Vide *Il.* γ', 305; θ', 499.

Ver. 282. Ἤν δέ τις εἰρηταί σε καταθνητῶν.] Vide *Od.* έ, 502, 503.

Ver. 284. ——ὡς σε κελεύω.] Vide *Od.* κ', 516.

Ver. 285. ——ἔκγονον.] In Vulgatis legitur ἔγγονον. *Euſtathius* autem in comment. ad *Iliad.* έ, 813, vocem ἔγγονος non *Homericam* eſſe notat; apud Recentiores verò " *Nepotem*" ſignificare. Undè *Barneſius* hîc edidit ἔκγονον. Quam lectionem admiſi, quòd firmatur ex *Iliad.* ύ, 206, ubi ſimilis verſus occurrit;

Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι.

Ver. 286. ——ὄρος καταείμενον ὕλῃ.] Vide *Od.* ν', 351; et Hymn. in *Mercur.* 228.

Εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπιὺξεαι ἄφρονι θυμῷ,
Ἐν φιλότητι μιγῆναι εὐστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέῃ ψολόεντι κεραυνῷ.
Εἰρηταί τοι πάντα· σὺ δ' φρεσὶ σῇσι νοήσας,
Ἴσχεο, μηδ' ὀνόμηνε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
Ὣς εἰπὼν, ἀΐξε πρὸς ὄρανὸν ἠνεμόεντα.
Χαῖρε, θεὰ, Κύπροιο εὐκτιμένης μειδιόωσα·
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

" Sin effaberis et gloriaberis insipienti animo, [thereâ,
" In amore te mixtum-fuisse cum pulchrè-coronatâ Cy-
" Jupiter te iratus feriet ardenti fulmine. [ris,
" Dicta sunt tibi omnia: tu verò mente tuâ ubi-intellexe-
" Contine-te, neque indica; deorum autem respice iram.
Sic locuta, abripuit-se ad cœlum ventosum.
Salve, dea, Cypro benè-cultæ imperans;
A-te autem ego exorsus transibo alium ad hymnum.

Ver. 287. ——ἄφρονι θυμῷ.] Vide *Od.* φ', 105.
Ver. 289. Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέει.] Hinc *Virgilius* de eodem *Anchisâ*, notante *Barnesio*;
——Divûm pater atque hominum rex
Fulminis afflavit ventis, et contigit igni. *Æn.* II, 648.
Ibid. ——βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.] Vide *Od.* ψ', 330; ὠ, 538.
Ver. 290. Εἰρηταί τοι πάντα &c.] Idem ferè versus, Hymn. in *Apoll. ver.* 544.
Ibid. ——σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας.] Vide *Il.* υ, 310; *Od.* γ', 26.
Ver. 291. Ἴσχεο, μηδ' ὀνόμηνε.] Vide *Od.* λ', 250.
Ibid. ——θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.] Vide *Od.* ε, 146.
Ver. 292. Ὣς εἰπὼν, ἀΐξε πρὸς ὄρανὸν.] Vide *Il.* ψ', 868; et Hymn in *Mercur. ver.* 227.
Ibid. ——ὄρανὸν ἠνεμόεντα.] Nusquam in *Iliade* aut *Odyssêâ*, *Cœlo* tribuitur hoc Epitheton.
Ver. 293. Χαῖρε, θεὰ.] Vide Hymn. in *Apoll. ver.* 545.
Ver. 294. Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος &c.] Vide ad Hymn. in *Apoll. ver.* 546.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

Ἀείδω, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
Ἄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρηδέμνα λέλογχεν
Εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
Ἤνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσσοιο θαλάσσης,
Ἀφρῷ ἐνὶ μαλακῷ· τὴν δ' χρυσάμπυκες Ὧραι

IN EANDEM.

VEnerandâ, aureâ-coronâ-insignē, pulchrâ Venerē
Canam; quæ totîus Cypri arces sortita est
In-mari-sitæ; ubi ipsam Zephyri vis humidum
Tulit per undam multisonori maris, [spirantis
Spumâ in molli: eam autem aureis-vittis-insignes Horæ

Ver. 2. ——Κύπρου κρηδέμνα λέλογχεν.] Similitèr apud *Hesiodum*;
Ὅς Θήβης κρηδέμνον ἔχει——. Ἀσπ. Ἡρακλ. *ver.* 105.
Et *Iliad.* π', 100; " ——Τροίης ἱερὰ κρηδέμνα λύοιμι."
Ver. 3. ——μένος ὑγρὸν ἀέντος.] Vide *Odyss.* ε, 478; τ', 440.
Ver. 4, 5. Ἤνεικεν κατὰ κῦμα ——Ἀφρῷ ἐνὶ μαλακῷ.] Ita *Hesiodus*;
Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πολὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὄρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κῆρη
Ἐθρέφθη·——
——τὴν δ' Ἀφροδίτην
Ἀφρογενείαν τε θεὰν, καὶ εὐστέφανον Κυθέρειαν,
Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἄνέρες, ὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
Θρέφθη· &c.——. *Theogon. ver.* 190, 195.
Vide *Anacreont. Od.* LI, *ver.* 1 &c; et *Antipat. Sidon.* Epigramm. Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης τῆς ἐν Κνίδῳ· et Εἰς τὴν αὐτὴν ἀνερχομένην ἀπὸ θαλάσσης· apud *Antholog. lib.* IV, *cap.* 12.
Ibid. ——κῦμα πολυφλοίσσοιο θαλάσσης.] Vide *Il.* β', 209.
Ver. 5. ——τὴν δ' χρυσάμπυκες Ὧραι &c.] Similitèr *Hesiodus* de *Pandorâ*, notante *Barnesio*;
Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
Πάντα δὲ οἱ χροὶ κόσμον ἐφήρμοσε Πάλλας Ἀθήνη. *Hesiod.* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 73.
Ibid. et *ver.* 12. ——χρυσάμπυκες Ὧραι.] Ἔστι δ' ἄμπυξ μὲν ἀρσενικῶς, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ἀφόδημά τι πρὸς ἀνάδεσιν τριχῶν· ἃς περιελόντες οἱ Παλαιοὶ, ὑπὸ τοῦτο παρῆγον.——Ἐντεῦθεν δ' καὶ, χρυσάμπυκες ἵπποι, ἀφ' τὸ δεῖσθαι τροφὴν τὰς κορυφὰς τῶν τριχῶν. *Eustath.* ad *Iliad.* χ', 469. Rectèque proindè hîc vertit *Barnesius*, " *aureis vittis:*" Alii " *aureis frænis*;" et, " *auricurræ.*" Vide *Il.* ε, 358, 363, 720.

Δέξαν]' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσαν·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνῳ εὐτυκτον ἔθηκαν,
Καλὴν, χρυσείῳ· ἐν δ τρητοῖσι λοβοῖσιν
Ἄνθεμ' ὀρειχάλκου, χρυσοῖό τε τιμήεντος.
Δειρὴν δ' ἀμφ' ἁπαλὴν καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
Ὅρμοισι χρυσέοισιν κόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
Ὧραι κοσμηθεν χρυσάμπυκες, ὁππότ' ἴοιεν
Ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν,
Ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
Χερσί τ' ἐδεξιόωντο· καὶ ἡρήσαντο ἕκαστος
Εἶναι κυριδίην ἄλοχον, καὶ οἶκαδ' ἄγεσθαι,
Εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.
Χαῖρ', ἑλικοβλέφαρε, γλυκυμειλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
Νίκην τῶνδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Suſceperunt libentèr, circúmq; immortales veſtes induêre
Capitique immortali coronam fabrefactam impoſuêre,
Pulchram, auream; in perforatis autem auriculis
Gemmas orichalci, aurique pretioſi.
Collum verò circum molle, et pectora candida,
Monilibus aureis *eam* ornabant, quibus ſcilicèt ipſæ
Horæ ornatæ-ſunt aureis-vittis-inſignes, quandocunq; eant
Ad chorum amabilem deorum, et ædes patris.
Verùm poſtquam omnē circum corpus ornatū poſuerant,
Duxerunt ad immortales; ii verò ſalutabant conſpicati,
Manibúſque excipiebant, et cupiêrunt quiſque
Ut-eſſet è-virgine-facta uxor, eámque domum duceret;
Speciem admirantes violis-coronatæ Cythereæ.
Salve, nigra-palpebris, dulcicula; da verò in certamine
Victoriam hoc ferre; meúmque orna cantum.
Verùm ego et tuî et alterius recordabor cantionis.

Ver. 6. ——περὶ δ' ἄμβροτα &c.] Idem hemiſtichium, *Odyſſ.* ω, 59.
Ver. 7. Κρατὶ δ' ἐπ' &c.] Similis verſus, *Il.* γ, 336; *Od.* χ, 123.
Ver. 8. ——τρητοῖσι λοβοῖσιν.] Vide *Il.* ξ, 182.
Ver. 9. Ἄνθεμ' ὀρειχάλκου.] Nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* reperitur vox ὀρείχαλκος· occurrit autem, notante *Barneſio*, apud *Heſiodum*, Ἀσπ. Ἡρακλ. *ver.* 122; "——κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινᾶς." Ubi *Scholiaſtes*, à *Barneſio* itidem citatus; Ὀρείχαλκος, τὸ λεῦκὸν χάλκωμα· ἐν ὄρεσι γὰρ εὑρίσκεται. Ἄλλοι δέ φασιν Ὀρείχαλκον εἶναι ὕλῃ τινὰ μεταλλικὴν, χαλκῆ τιμιωτέραν. Ejuſdem meminit et *Plato* in *Critiâ*: Καὶ τὸ νῦν ὀνομαζόμενον, τότε ἦν πλέον ὀνομαστὸν ἢ τὸ γένος, ἐκ γῆς ὀρυττόμενον ὀρείχαλκον κατὰ τόπους πολλοὺς τῆς νήσου, πλὴν χρυσοῦ τιμιώτατον ἐν τοῖς τότε ὄν. Ita et apud *Virgilium*;

——————— auro ſqualentem albóque orichalco. *Æn.* XII, 87.

Vide *Horat. Art. Poëtic. ver.* 202; et *Spanhem.* in *Callimach. Pallad. Lavacr. ver.* 19.
Ibid. ——χρυσοῖό τε τιμήεντος.] Vide *Il.* σ, 475; *Od.* ϑ, 393.
Ver. 10. Δειρὴν δ' ἀμφ' ἁπαλὴν &c.] Vide Hymn. præcedent. *ver.* 88.
Ibid. ——στήθεσιν ἀργυφέοισιν.] Ita ex Editionum vetuſtiorum nonnullis edidit *Barneſius*. *Vulgg.* ἀργυφέοισιν. Quæ, cùm ſtatim ſequitur Ὅρμοισι χρυσέοισιν, minùs apta videtur lectio. Nec ἀργύφεος vox inuſitata. Vide *Il.* σ, 50; *Od.* έ, 230; κ, 543.
Ver. 11, 12. ——οἷσί περ αὐταὶ——, ὁππότ' ἴοιεν Ἐς χορὸν ἱμερόεντα.] Vide *Od.* σ, 192, 193.
Ver. 14. Αὐτὰρ ἐπειδὴ &c.] Similis verſus, *Il.* ξ, 187.
Ver. 15, 16. ——οἱ δ' ἠσπάζοντο——Χερσί τ' ἐδεξιόωντο.] Vide *Il.* κ, 542; *Od.* γ, 35.
Ver. 17. ——οἶκαδ' ἄγεσθαι.] Vide *Il.* γ, 72, 93, 404.
Ver. 18. ——ἰοστεφάνου Κυθερείης.] *Barneſius* inter Varias lectiones, ἰύστεφάνου· uti *Odyſſ.* ϑ, 288; σ, 192; et Hymn. præcedent. *ver.* 6, 176, 288. Vox ἰοστέφανος non alibi occurrit.
Ver. 19. ——δὸς δ' ἐν ἀγῶνι Νίκην τῶνδε φέρεσθαι.] *Barneſius* exhinc ſatis apparere contendit, "*Homerum* "aliquandò in *Poëtico* Certamine certâſſe; aut, quod æquè rem tangit, Hoc, illius tempore, in More fuiſſe." Quod autem deinceps addit; "minimè ineptè Certamen *Homeri* et *Heſiodi* vel ex hoc loco defendi poſſe;" id verò fundamento prorsùs carere videtur.
Ver. 20. —— ἔντυνον ἀοιδήν.] Vide *Od.* μ, 183.
Ver. 21. Αὐτὰρ ἐγὼ &c.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Apoll. ver.* 546.

ΔΙΟΝΥ-

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ἢ ΛΗΣΤΑΙ. BACCHUS, ſive PRÆDONES.

Ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν, [τοιο,
Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέ-
Ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς,
Πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι,
Κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
Πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσταμνου ἀπὸ νηὸς
Λῃϊσαὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἰνοπα πόντον
Τυρσηνοί· τὸν δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ, ἰδόντες,
Νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον· αἶψα δ' ἑλόντες
Εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς, κεχαρημένοι ἦτορ·
Υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
Εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἤθελον δῆσαι ἀργαλέοισι.
Τὸν δ' οὔτι ἴσχανε δεσμὰ, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἔπιπτον
Χειρῶν, ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ, μειδιάων ἐκάθητο
Ὀμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,
Αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύετ' ἐλόντες,
Καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής·

BAcchum, Semeles glorioſum filium, [tuoſi,
Memorabo; ut apparuit apud littus maris infruc-
Promontoriū ſuper projectū, juveni viro ſimilis,
Primùm-puberi; pulchræ autē circùm-motabantur comæ,
Cyaneæ; palliúmque circum robuſtos habebat humeros
Purpureū: citò verò viri benè-tranſtris-inſtructâ ex navi
Prædones progreſſi ſunt celeritèr ſuper nigrum pontum
Tyrrheni; eos autem duxit mala ſors; ii verò conſpicati,
Innuêre ſibi invicē, citóq; exiliêre; ſtatim autē prehensū
Impoſuerunt in ſuam navem, gaviſi corde:
Filium enim eum putabant Jovis-alumnorum regum
Eſſe, et vinculis volebant ligare gravibus. [cidebant
Eum autem non tenebant vincula, vimina verò procul de-
A-manibus, et à-pedibus: ipſe autem ſubridens ſedebat
Oculis cyaneis: gubernator verò ubi-advertit,
Statim ſuos ſocios compellavit, dixitque;
" Miſeri, quemnam hunc deum ligatis prehenſum,
" Fortem? neque ferre poteſt eum navis benè-fabricata:

Ver. 1. Ἀμφὶ Διώνυσον *&c.*] Simili Exordio, notante *Barneſio*, utitur Poëta infrà, Hymn. in *Pana*; in *Neptunum*; et Hymno poſteriori in *Jovis Pueros*. Et *Terpander*, citatus apud *Suidam* in voce Ἀμφιανακτίζειν·

Ἀμφί μοι αὐτὸν ἄνακθ' ἑκατηβόλον ἀθέτω φρήν.

Undè hujuſmodi Exordiis uti, ἀμφιανακτίζειν dictum notat *Suidas*. Quem in locum videas *Kuſteri* annotationes. Cæterùm Hymnum hunc in nonnullis Codicibus poſt *Apollonii Argonautica* additum notat *Barneſius*.

Ibid. ——ἐρικυδέος υἱὸν.] Vide *Odyſſ.* λ′, 575.

Ver. 2. ——παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.] Idem hemiſtichium, *Odyſſ.* κ′, 179.

Ver. 3. Ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι.] Vide *Il.* π′, 407; *Od.* ω′, 82.

Ibid. ——νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς Πρωθήβῃ.] Vide *Od.* κ′, 278; et Hymn. in *Apoll.* 450.

Ver. 4. ——καλαὶ δὲ *&c.*] Idem hemiſtichium, *Il.* χ′, 315.

Ver. 5. ——φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς.] Vide *Od.* ο′, 61.

Ver. 6. ——ἐϋσταμνου ἀπὸ νηὸς.] Vide *Od.* ρ′, 160; τ′, 243.

Ver. 7, 8. Λῃϊσαὶ προγένοντο——Τυρσηνοί.] Hinc *Silenus*, *Bacchum* alloquens, apud *Euripidem*;

Ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
Λῃστῶν ἐπῶρσεν——. *Cyclops*, *ver.* 11.

Et *Seneca*;

Te Tyrrhena puer rapuit manus. *Oedip. ver.* 449.

Vide et *Nonnum Dionyſium*, *lib.* XLV, *ver.* 105—166; ubi tota hæc fabula narratur.

Ver. 7. ——ἐπὶ οἰνοπα πόντον.] Vide *Od.* β′, 421; γ′, 286.

Ver. 8. ——τὸν δ' ἦγε κακὸς μόρος.] Ita *Iliad.* β′, 834;

——κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Ver. 9. ——αἶψα δ' ἑλόντες Εἷσαν *&c.*] Similitèr *Ovidius*, eandem fabulam reſpiciens;

Utque putat, prædam deſerto nactus in agro,
Virgineâ puerum ducit per littora formâ. *Metamorph. lib.* III, *ver.* 606.

Cæterùm *Apollodorus*, *Bibliothec. lib.* III, *cap.* v, § 3, *Bacchum Tyrrhenorum* navem mercede conduxiſſe refert.

Ver. 10. Εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς.] *Barneſius* aliique vertunt, " *Abiêre ad ſuam navem.*" Rectiùs verò Verſio *Wetſteniana*; " *Impoſuerunt* eum *ſuæ navi:*" Ut liquet ex *Iliad.* ι′, 693; *Odyſſ.* γ′, 416; ζ′, 212.

Ver. 11. ——διοτρεφέων βασιλήων.] Vide *Od.* δ′, 63.

Ver. 16. ——οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε.] Vide *Il.* Θ′, 184; Ψ′, 442; *Od.* ξ′, 413.

Ver. 18. ——οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς.] Haud diſſimilitèr *Acætes*, apud *Ovidium*;

Non

Ἦ ῥ̓ Ζεὺς ὅδε γ' ἐσὶν, ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἠὲ Ποσιδάων· ἐπεὶ ὲ θνητοῖσι βροτοῖσιν
Εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
Αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθεὶς
Ὄρσῃ ἀργαλέως ἀνέμους, κὴ λαίλαπα πολλήν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς συνερῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Δαιμόνι', ἔρον ὅρα, ἅμα δ' ἱσίον ἕλκεο νηός,
Σύμπαντ' ὅπλα λαβών· ὁδὲ δ' αὖτ' ἄνδρεσι μελήσει.
Ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεσθαι, ἢ ὅγε Κύπρον,
Ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἑκαςέρω· ἐς δὲ τελευτὴν
Ἕκ ποτ' ἐρεῖ αὐτῷ τε φίλους κὴ κλήματα πάντα,
Οὺς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
Ὣς εἰπὼν, ἰσόν τε κὴ ἰσίον ἕλκετο νηός.
Ἐμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱσίον ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
Κατπάνυσαν· τάχα δὲ σφιν ἐφαίνετο θαυμαλέα ἔργα.
Οἶνος μὲν πρώτισα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
Ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης· ὤρνυτο δ' ὀδμὴ
Ἀμβροσίη· ναύτας ὃ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱσίον ἐξετανύσθη
Ἄμπελος, ἔνθα κὴ ἔνθα· κατερρωμῶντο ὃ πολλοὶ
Βότρυες· ἀμφ' ἱσὸν ὃ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς

"Aut enī Jupiter hic eſt, aut argēteo-arcu-celebris Apollo,
"Aut Neptunus: quoniam haud mortalibus hominibus
"Similis *eſt*; ſed diis, qui Olympias domos habent.
"Sed agite, ipſum derelinquamus in continenti nigrâ
"Statim; neque manus injicite, nequid ſtomachatus
"Excitet graves ventos, et turbinem multum.
Sic dixit: eum autem dux aſpero objurgavit ſermone;
"Miſer, ſecundū-ventū adverte, ſimulq; velū trahe navis,
"Omnia arma ubi-ceperis: hic verò dein viris curæ-erit.
"Spero, aut in-Ægyptum perveniet, aut ille in Cyprum,
"Aut ad Hyperboreos, aut ulteriús: ad extremū autem
"Enarrabit aliquandò ſuóſque amicos, et poſſeſſiones om-
"Suóſq; fratres; quandoquidē nobis obtulit deus. [nes,
Sic locutus, malúmque et velum trahebat navis.
Inflavit autē ventus mediū velū: circúmq; proindè arma
Diſtenderunt; citò verò ipſis apparebant mira opera.
Vinum quidem primùm velocem per navem nigram
Dulce fluebat fragrans; excitabatúrque odor
Divinus: nautas verò ſtupor cepit omnes conſpicatos.
Statim autem ſummum ad velum extenſa eſt
Vitis, huc atque illuc; dependebántque multi
Racemi; circa malum verò nigra plicabatur hedera

Non tamen hanc ſacro violari pondere pinum
Perpetiar ———. *Metam lib.* III, *ver.* 621.

Ibid. ——νηῦς εὐεργὴς.] Vide *Od.* μ́, 166; π́, 322.

Ver. 19, 20. Ἦ ῥ̓ Ζεὺς ὅδε γ' ἐσὶν —— ἐπεὶ ὲ θνητοῖσι &c.] Similitèr *Acætes*;

Nil ibi, quod poſſet credi mortale, videbam;
Et ſenſi, et dixi ſociis; Quod numen in iſto
Corpore ſit, dubito; ſed corpore numen in iſto eſt. *Ovid. ibid. ver.* 610.

Vide et ſuprà ad Hymn. in *Venerem*, *ver.* 92.

Ver. 21. ——Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.] Vide *Od.* ύ, 79; ψ́, 167.

Ver. 22. ——ἠπείροιο μελαίνης.] Vide *Od.* ξ́, 97; φ́, 109.

Ver. 23. ——ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε.] Vide *Od.* ί, 288.

Ibid. ——μή τι χολωθεὶς.] Vide *Il.* ί, 33.

Ver. 24. Ὄρσῃ ἀργαλέως ἀνέμους, κὴ λαίλαπα πολλήν.] *Barneſius* inter Varias lectiones, Ὄρσῃ ἔπ' ἀργαλέως &c; et, Ὄρση ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέργαρτον ἀϋτμήν· uti *Odyſſ.* λ́, 399. Vide et *Odyſſ.* ώ, 110: item *Iliad.* δ́, 278; ρ́, 57.

Ver. 25. ——συνερῷ ἠνίπαπε μύθῳ.] Vide *Il.* β́, 245; *Od.* μ́, 278.

Ver. 26. ——ἅμα δ' ἱσίον ἕλκεο νηός.] Ita *Acætes* apud *Ovidium*;

——méque jubent pictæ dare vela carinæ. *Metam. lib.* III, 639.

Ver. 27. —— ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσι μελήσει.] Phraſis *Homerica*; deſumpta, uti et notat *Barneſius*, ex *Il.* ζ́, 492; *Od.* ά, 358.

Ver. 28. ——ἢ ὅγε Κύπρον.] Vide ad *Od.* β́, 327.

Ver. 29. ——ἑκαςέρω.] *Henr. Stephanus* aliique reddunt, "*utroque*." At rectiùs alii, "*longiús*;" ſive, "*ulteriús*:" Ut liquet ex *Od.* ή, 321. Vide et *Il.* κ́, 113.

Ver. 31. ——ἔμβαλε δαίμων.] Vide *Od.* τ́, 10.

Ver. 33. Ἐμπνεῦσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱσίον.] Vide *Il.* ά, 481; *Od.* β́, 427.

Ver. 34. Κατπάνυσαν.] Nempè pro κατετάνυσαν· ut κάββαλεν pro κατέβαλεν, *Od.* ρ́, 302; κάτθεσαν pro κατέθεσαν, *Od.* τ́, 55 &c; Notante *Barneſio*. Vide ad *Il.* π́, 106.

Ibid. ——θαυμαλέα ἔργα.] Vide Hymn. in *Mercur. ver.* 80 et 439.

Ver. 35. ——θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν.] Vide *Od.* β́, 430.

Ver. 37. ——τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.] Simile hemiſtichium, *Od.* φ́, 122.

Ver. 40. ——ἀμφ' ἱσὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς.] Similitèr *Ovidius*;

Impediunt hederæ remos, nexúque recurvo
Serpunt; et gravidis diſtringunt vela corymbis. *Metam. lib.* III, 664.

Et *Seneca*;

Vivaces ederas ramus tenet;
Summa ligat vitis carcheſia. *Oedip. ver.* 455.

Ver.

Ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει.
Πάντες δ' σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δ' ἰδόντες,
Μηδήιδῃ τότ' ἔπειτα κυβερνήτῃ κέλευον
Γῇ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσσῃ
Ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων·
Αὐ δ' ἔχη μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρῃ
Δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν·
Ἀμφὶ κυβερνήτῃ δὲ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,
Ἔσταν ἄρ' ἀμφιπλαγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορέσας
Ἀρχὸν ἕλ'· οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,
Πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν·
Δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτῃ δ' ἐλεήσας
Ἔσχεθε, καί μιν ἔθηκε παναλβέα· εἶπέ τε μῦθον·
Θάρσει, δῖε κάτωρ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ·

Floribus virescens, pulchérque fructus exortus erat.
Omnes autē scalmi coronas habebant: ii verò conspicati,
Mededen tunc deindè gubernatorē jubebant [intùs navi
In terram appropinquare: is autē apud eos leo factus est
Terribilis in summâ, valdéque rugiebat; in mediâ verò
Ursam fecit hirsutam-cervice, signa ostendens:
Surrexit autem *ea* furibunda; leo verò in tabulato summo
Horrendum torvè tuens: ii autem in puppim fugerunt;
Circúmq; gubernatorem, prudentem animum habentem,
Steterunt utique perculsi: ille autem repentè adortus
Ducem cepit: ii verò foràs, malum fatum evitantes,
Omnes simul saliêrunt, postquā viderunt, in mare vastum;
Delphinésque facti sunt: gubernatorem verò *is* miseratus,
Tenuit, et ipsum fecit beatum; dixitque sermonem;
" Confide, nobilis rector, meo grate animo:

Ver. 41. ——τηλεθάων.] *Barnesius* edidit τηλεθόων. At cùm utraque scribendi ratio apud *Homerum* reperiatur, mutato nihil opus. Vide *Il.* ζ', 148; ρ', 55; χ', 423; ψ', 142.

Ver. 43. Μηδήιδῃ.] *Barnesius* ex conjecturâ edidit Μηδείδῃ· ut sit, Μηδεὺς υἱός. Apud *Ovidium*, appellatur *Acætes*, *Metamorph. lib.* III, 582.

Ibid. ——τότ' ἔπειτα——κέλευον.] Vide *Od.* λ', 44.

Ver. 44, 45. ——ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ'——· ἐν δ' ἄρα μέσσῃ Ἄρκτον ἐποίησεν &c.]

Idæus prorâ fremuit Leo;
Tigris puppe sedet Gangetica. *Senec. Oedip.* 457.

Ver. 45. Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης.] Vide *Il.* ζ', 470.

Ibid. ——μέγα δ' ἔβραχε.] Vide *Il.* ε', 838; π', 566.

Ibid. ——ἐν δ' ἄρα μέσσῃ.] Vide *Od.* ε', 487.

Ver. 46. ——σήματα φαίνων.] Vide *Il.* ι', 236; *Od.* φ', 413.

Ver. 48. ——ὑπόδρα ἰδών.] Vide *Od.* χ', 60, 320.

Ibid. ——πρύμνην.] *Barnesius* edidit πρύμνῃσι. Atque ita quidem (uti ipse notat) semper in *Iliade* et *Odysseâ* scribitur. Attamen cùm omnes quas viderim Editiones πρύμνην hîc habent, nihil muto.

Ver. 50. ——ἐξαπίνης ἐπορέσας.] Vide *Od.* κ', 557.

Ver. 51, 52. ——οἱ δὲ θύραζε——Πάντες ὁμῶς πήδησαν.]

Exsiluêre viri; sive hoc insania fecit,
Sive timor——. *Ovid. Metam. lib.* III, 670.

Vide et infrà ad *ver.* 53.

Ibid. ——ἐξαλύοντες.] *Barnesius*, quoniam vocis ἀλύω significatio parùm rectè ad sententiam se habere videtur, edidit hîc ἐξαλέοντες· Quam lectionem satis firmari putat ex *Il.* σ', 586, " ——ἐκ τ' ἀλέοντο·" et ex *Il.* ό, 180, " ——σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει." Verùm cùm verbum ἀλέω " *vito*," voce *activâ*, inusitata sit; Textum non mutavi.

Ver. 52. ——εἰς ἅλα δῖαν.] Vide *Od.* γ', 153.

Ver. 53. Δελφῖνες δ' ἐγένοντο.] Hinc *Propertius*, citante *Barnesio*;

Curváque Tyrrhenos delphinum corpora nautas
In vada Pampineâ desiluisse rate. *Lib.* III, *Eleg.* xvi, *ver.* 25.

Vide et *Ovidium*, *Metam.* III, 671, 686; *Senecam*, *Oedip.* 459, 466; ubi eadem res fusiùs depingitur.

Ver. 54. ——εἶπέ τε μῦθον· Θάρσει.]

——Pavidum, gelidúmque trementi
Corpore, vixque meum, firmat Deus; " Excute," dicens,
" Corde metum——." *Ovid. ibid. ver.* 688.

Ibid. ——εἶπέ τε μῦθον.] Vide *Od.* θ', 302; ξ', 494.

Ver. 55. ——κάτωρ.] Vox inusitata. *Bernardus Martinus*, *Var. lect. lib.* IV, *cap.* 3, (citante *Barnesio*,) à κάζω, κοσμέω, deduci vult κάτωρ· pro quo hîc κάτωρ, ut θαυματὸς pro θαυμαστὸς, suprà *ver.* 34. " Κάτωρ itaque," addit ille, " κοσμήτωρ, κυβερνήτης· undè et forsan *Formularum Cator*, Ciceroni." *Henr. Stephanus* in quibusdam editionibus πάτωρ legi notat: Alii κράτωρ legendum putant, notante *Barnesio*: Rectè autem deindè observat ille, voces πάτωρ, κράτωρ, etsi in *Compositis* frequentes sint, *Simplices* tamen vix usquam reperiri.

Ibid. ——τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.] Vide *Od.* δ', 71.

Ver.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐριβρόμου, ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηὶς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· ἠδέ πη ἐσὶ
Σεῖό γε ληθόμβον, γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

" Sum autē ego Bacchus multiſonus, quem peperit mater
" Cadmea Semele, Jovis in amore mixta. [licet
Salve, nate Semeles pulchræ oculis; neque ullo-pacto
Tuî utique obliviſcentem, ſuavem ornare cantum.

Ver. 56. —— ὃν τέκε μήτηρ Καδμηὶς Σεμέλη.] Vide *Il.* ξ', 325.
Ver. 57. —— Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.] Vide Hymn. in *Mercur. ver.* 4; et *Odyſſ.* τ', 266.
Ver. 58. Χαῖρε, τέκος Σεμέλης.] Vide ad Hymn. in *Apoll. ver.* 545.
Ibid. —— εὐώπιδος.] Vide *Od.* ζ', 113, 142.
Ibid. —— ἠδέ πη ἐσὶ.] Vide *Il.* ώ, 71.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσειοπήληξ,
Ὁμοκριμόθυμε, φέρασπι, πολιοσθόε, χαλκοκορυσὰ,
Καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυθενὲς, ἔρκος Ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ θέμιστος,
Ἀντιθέοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
Ἡνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων
Αἰθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν· ἔνθα σε πῶλοι
Ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι.
Κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
Πρὸ κατασίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
Ἡμετέρην, καὶ κάρτος Ἀρήϊον· ὥς κε δυναίμην
Σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμεῖο καρήνου,
Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπεγναμψαι φρεσὶν ὁρμὴν,
Θυμόν τ' αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθησι
Φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
Δὸς, μάκαρ· εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
Δυσμενέων προφυγόντα μόθον, κῆράς τε βιαίους.

IN MARTEM.

MArs præpotens, curruum-dejector, aureâ-galeâ
Magnanime, clypeate, urbium-quaſſator, æreearmate,
Manu-fortis, indefeſſe, haſtâ valens, munimen Olympi,
Victoriæ in-bello-felicis pater, cöadjutor juſtitiæ,
Adverſariis tyranne, juſtiſſimorum dux hominum,
Fortitudinis ſceptriſer, ignitum circulum volvens
Ætheris inter ſeptena aſtra; ubi te equuli
Flammei tertio ſuper orbe ſemper habent.
Audi, mortalium auxiliator, dator audacis pubertatis,
Lenitèr demittens lumen deſuper in vitam
Noſtram, ac fortitudinem Martialem: utinam poſſem
Depellere malum amarum à meo capite,
Et animæ inſidioſum retundere in mente impetum,
Animique porrò robur acutum cohibere, qui me inſtiget
Ad pugnam horridam ingrediendam: ſed tu audaciam
Da, beate; paciſque ut-maneam in inviolatis legibus,
Inimicorum elapſus tumultum, fatáque violenta.

Ver. 1. —— Χρυσειοπήληξ.] Idem epitheton *Minervæ* tribuit *Callimachus*, Hymn. in *Lavacr. Pallad ver.* 43.
Ver. 2. Ὁμοκριμόθυμε.] *Al.* Ὀκριμόθυμε.
Ibid. —— χαλκοκορυσὰ.] Vide ad *Il.* β', 1; ε, 699.
Ver. 3. —— ἔρκος Ὀλύμπου.] Vide *Il.* η, 211.
Ver. 5. Ἀντιθέοισι τύραννε.] Notandum hîc occurrere vocem τύραννος, quam neque *Homero*, neque *Heſiodo*, neque veterum Poëtarum cuiquam uſurpatam obſervavit *Scholiaſtes* ad *Sophocl. Oedip. Tyranni* Epigraphen. Vide ſuprà ad *Odyſſ.* σ', 84; item *Berglerum*, *Præfat.* ad *Odyſſ.* Edit. *Wetſten. pag.* 20, 21.
Ver. 6. —— πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων.] Ita apud *Apollonium*;
—— πυρόεις δ' ἀναπάλλεται [*Al.* ἀπολάμπεται] ἀσὴρ. *Argonautic. lib.* III, *ver.* 1378.
Quem locum citat Auctor *Etymologici Magni*, ad vocem Πυρόεις· additque deindè; Ὁ ἀσὴρ ὁ Ἄρης ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων Ἄρης λέγεται· ὑπὸ δὲ Αἰγυπτίων καὶ Ἀστρονόμων, Πυρόεις.
Ver. 8. Ζαφλεγέες.] Vide *Il.* φ', 465.
Ibid. —— ὑπὲρ ἄντυγος.] Vide *Il.* ξ', 412; π', 406.
Ver. 15. Φυλόπιδος κρυερῆς.] Vide *Il.* σ', 242; *Od.* π', 268.
Ver. 17. —— βιαίους.] *Barneſius* inter Varias lectiones, βιαίας.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὑμνεῖ Μῶσα, κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
Ἣ θ' ἵππους ἄρσασα βαθυχοίνοιο Μέλητος,
Ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἅρμα διώκει,
Ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἧσται μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
Καὶ σὺ μὲν ὕστω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ·
Αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα, καὶ ἐκ σέθεν, ἄρχομ' ἀείδειν·
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

IN DIANAM.

DIanā celebrat Muſa, ſororē Jaculatoris, [polline,
Virginē ſagittis-gaudentē, educatā-ſimul-cū A-
Quæ utique equos aquata è juncoſo Melete,
Celeritèr per Smyrnam totum-aureum currum agit,
Ad Clarum vitiferam; ubi argenteo-arcu-inſignis Apollo
Sedet, manens Jaculatricem ſagittis-gaudentem.
Et tu quidem ſic ſalve, deæque ſimul omnes, cantu;
At ego te primùm, et à te, incipio canere:
A te autem ego exorſus tranſibo alium ad hymnum.

Ver. 1. ——Ὕμνει.] *Barneſius* edidit ὕμνει. Sed vide ſuprà ad Hymn in *Mercur. ver.* 1.
Ver. 2. Παρθένον.] Vide ſuprà ad Hymnum priorem in *Vener. ver.* 16.
Ibid. ——ὁμότροφον Ἀπόλλωνος.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Apoll. ver.* 16 et 199.
Ver. 3. ——ἵππους ἄρσασα.] *Barneſius* ex *Bernardo Martino*, *Var. lect. lib.* I, *cap.* 28, vocem ἄρσασα interpretatur, Λύσασα· ἀπὸ τοῦ ἄρδω, ἄρσω. Quem ſecutus, in Verſione reddidi, "*equos aquata*;" quia cum ſequenti βαθυχοίνοιο Μέλητος optimè convenit hæc interpretatio. Alii vertunt, "*equos jungens*;" et, "*equos paratos:*" Quo ſenſu occurrit vox ἄρσας, *Odyſſ.* α, 280; ἄρσε, *Od.* φ, 45; ἄρσον, *Od.* β, 289, 353.
Ibid. ——βαθυχοίνοιο.] Vide *Il.* δ, 383.
Ibid. ——Μέλητος.] In Vulgatis legitur Μελήτης· *Barneſius* autem ex *Bernardo Martino*, loco jam ſuprà citato, edidit Μέλητος. Rectè: Ita enim legitur infrà, in Epigrammate, quod inſcribitur, "Ὁλοφύρεται "τὴν τυφλότητα αὐτοῦ πρὸς τοὺς Κυμαίους," *ver.* 7: Et *Meletis*, *Smyrnæ* fluvii, meminit *Herodotus*; *Homerúmque* indè Μελησιγενέα nominatum refert; *Lib. de Homeri Vitâ*, § 3. Ejuſdem meminit et *Pauſanias*; Σμυρναίοις ὁ ποταμὸς Μέλης ὕδωρ ἐκ κάλλιστον· καὶ σπήλαιον ἐπὶ ταῖς πηγαῖς, ἔνθα Ὅμηρον ποιῆσαι τὰ ἔπη λέγουσι. *Achaïc. lib.* VII, *cap.* 5. Cæterùm *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τοῦ Ὁμήρου ποιήσεως, § 1, *Homerum* Fluvii hujus filium à nonnullis dictum memorat.
Ver. 5. ——Κλάρον ἀμπελόεσσαν.] Vide ſuprà, Hymn. in *Apoll. ver.* 40; item *Iliad.* γ, 184.
Ibid. ——ἀργυρότοξος Ἀπόλλων.] Vide *Il.* ί, 449, 760; et ά, 43, 75.
Ver. 7. Καὶ σὺ μὲν ὕστω χαῖρε &c.] Eodem verſu clauditur Hymnus in *Matrem Deorum* infrà. Vide et ſuprà ad Hymn. in *Apoll. ver.* 545.
Ver. 9. Σεῦ δ' ἐγὼ &c.] Vide ad Hymn. in *Apoll. ver.* 546.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κύπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἥτε βροτοῖσι
Μείλιχα δῶρα δίδωσιν· ἐφ' ἱμερτῷ δὲ προσώπῳ
Αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἱμερτὸν φέρῃ ἄνθος.
Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδέουσα,
Καὶ πάσης Κύπρου· σὺ δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Αὐτὰρ ἐγὼ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

IN VENEREM.

CYpro-genītā Cythereā canā, quæ utiq; mortalibus
Blanda dona dat; amabili autem facie
Semper ſubridet, et amabilem affert florem.
Salve, dea, Salamini benè-cultæ imperans,
Et toti Cypro: da verò amabilem cantum:
Verùm ego et tuî et alterius recordabor cantionis.

Ver. 1. Κύπρογενῆ Κυθέρειαν.] Vide ſuprà ad Hymnum ſecundum in *Venerem*, *ver.* 2, et 4, 5.
Ver. 2. Μείλιχα δῶρα δίδωσιν.] Vide *Il.* ί, 261; *Od* ύ, 342.
Ver. 4. Χαῖρε θεὰ, &c.] Idem ferè verſus ſuprà, Hymn. prim. in *Venerem*, 293.
Ver. 5. ——ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.] Vide *Od.* ά, 421; σ, 303.
Ver. 6. Αὐτὰρ ἐγὼ &c.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Apollinem*, *ver.* 546.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίλω, ἐρυσίπολιν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Δεινὴν, ἣ σὺν Ἄρηϊ μέλῃ πολεμήϊα ἔργα,
Περθόμβαί τε πόληες, ἀϋτή τε, πόλεμοί τε·
Καί τ' ἐρύσαλο λαὸν ἰόντα τε, νισόμβόν τε.
Χαῖρε, θεά· δὸς δ' ἄμμι τύχλω, εὐδαιμονίην τε.

IN PALLADEM.

PAlladem Minervā, patronā-urbium, incipio canere,
Gravem; cui cum Marte curæ-ſunt bellica opera,
Dirutæque urbes, clamórque belláque:
Quin et liberavit populum euntémque, redeuntémque.
Salve, dea; da verò nobis fortunam, felicitatémque.

Ver. 1. ——Ἐρυσίπολιν.] Ita apud *Æſchylum*; "Ῥυσίπολις γενεᾶ Πάλλας." *Sept. cont. Theb. ver.* 191. Cæterùm *Spanhemius*, in annotationibus ad *Callimach.* Hymn. in *Pallad. Lavacr. ver.* 43, eandem deam ibi, ut et apud *Ariſtophanem*, *Nub. ver.* 964, περσέπολιν appellatam obſervat, ſenſu contrario; indéque dubitat annon vox ἐρυσίπολιν hoc in loco, ex ἐρύω "*traho*" deduci, idémque ferè ac περσέπολιν denotare, intelligenda ſit; præſertim cùm ſtatim ſequitur,

Δεινὴν, ἣ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα
Περθόμβαί τε πόληες, ἀϋτή τε, πόλεμοί τε.

Sed firmatur vulgata vocis interpretatio tum ex ſequenti "Καί τ' ἐρύσατο λαὸν &c." *ver.* 4; tum ex *Iliad.* ζ', 305; ubi *Minervæ* tribuitur idem Epitheton, Senſúſque poſtulat ut intelligatur, (uti ibi exponit *Scholiaſtes*,) φυλάσσουσα τὴν πόλιν.

Ver. 2. ——μέλει πολεμήϊα ἔργα.] Vide *Il.* β', 338; *Od.* μ', 116.

Ver. 3. ——ἀϋτή τε, πόλεμοί τε.] Vide *Il.* ά, 492; ζ', 328.

Ver. 5. ——δὸς δ' ἄμμι τύχην.] Nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ* occurrit vox τύχη, quam proindè *Homero* ignotam obſervârunt Veteres; notante *Euſtathio*, in commentario ad *Il.* λ', 683. Ita et *Macrobius*, à *Barneſio* hîc citatus; "Fortunam Homerus neſcire maluit; et ſoli deo, quem μοῖραν vocat, omnia regenda "committit; adeò ut hoc vocabulum τύχη in nullâ parte Homerici voluminis nominetur." *Saturnal. lib.* V, *cap.* 16. Idem de *Heſiodo* obſervavit *Plutarchus*, *lib. de audiendis Poëtis*. *Pauſanias* quidem è contrario, ex Hymno ſcilicèt quodam in *Cererem*, quem ut *Homericum* citat, quémque videas infrà inter Fragmenta, colligit, *Homerum Fortunæ* (Τύχης) primum meminiſſe: *Meſſenic. lib.* IV, *cap.* 30. Vide et *Berglerum*, *Præfat.* ad *Odyſſ.* Edit. *Wetſten. pag.* 21.

Ibid. ——εὐδαιμονίην τε.] Notandum, et hanc vocem in *Iliade* et *Odyſſeâ* non reperiri.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Ἥρω ἀείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥείη,
Ἀθανάτων βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
Κυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
Ἀζόμβοι τίουσιν, ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

IN JUNONEM.

JUnonem cano aureo-ſolio-inſignē, quā peperit Rhea,
Immortalē reginam, ſupereminente ſpecie prædītā,
Jovis altiſoni ſororem, conjugémque,
Illuſtrem, quam omnes beati per vaſtum Olympum
Venerantes honorant, paritèr cū Jove gaudente-fulmini-[bus.

Ver. 1. Ἥρω ἀείδω χρυσόθρονον.] Vide *Il.* ξ', 153.
Ibid. ——ἣν τέκε Ῥείη.] Vide *Il.* ό, 187; et ſuprà, Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 42, 43.
Ver. 2. ——ὑπείροχον.] Vide *Il.* β', 426.
Ver. 3. Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε.] Vide *Il.* μ', 235; et *Od.* ό, 112, 180: item *Il.* π', 432; σ', 356.
Ver. 4. Κυδρὴν.] Vide *Od.* λ', 579.
Ibid. ——μάκαρες.] Vide ſuprà ad *Batrachom. ver.* 39.
Ibid. ——κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον.] Vide *Il.* ό, 21; *Od.* ώ, 350.
Ver. 5. ——τίουσιν, ὁμῶς.] Vide *Il.* έ, 535, 536.
Ibid. ——Διὶ τερπικεραύνῳ.] Vide *Od.* τ', 365; ώ, 24.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἠύκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Αὐτὴν, καὶ κούρην, τὴν καλλίσφυρον Περσεφόνειαν.
Χαῖρε, θεὰ, καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

IN CERERĒM.

CErerē comas-pulchrā, venerabilē deā, incipio ca-
Ipſam, et filiam, perpulchrā Proſerpinam. [nere,
Salve, dea; et hanc ſerva urbem; præſiſq; cantui.

Ver. 1. ——Σεμνὴν.] Occurrit eadem vox infrà, Hymn. in *Minerv. ver.* 5; et Hymn. in *Matrem Omnium, ver.* 16. In *Iliade* verò et *Odyſſeâ* non reperitur.

Ver. 3. ——σάω.] Ita edidit *Barneſius*; firmatúrque hæc lectio, uti ipſe notat, tum ex *Odyſſ.* ν', 230; ρ', 595; ubi eadem vox occurrit; tum ex *Callimacho*, Hymn. in *Cererem, ver.* 135, ubi totum ipſum hemiſtichium; "Χαῖρε θεὰ, καὶ τάνδε σάω πόλιν." *Vulgg.* hîc σάῳ.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Μήτερα μοι πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
Ὑμνεῖ Μοῦσα λίγεια, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο·
Ἣ κροτάλων, τυπάνων τ' ἰαχὴ, σύν τε βρόμος αὐλῶν,
Εὖαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ, χαροπῶν τε λεόντων,
Οὔρεά τ' ἠχήεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
Καὶ σὺ μὲν ἔστω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῇ.

IN MATREM DEORUM.

MAtrē mihi omniúmq; deorū, omniúmq; hominū,
Celebrat Muſa canora, Jovis filia magni;
Cui crotalorum, tympanorúmq; ſonus, ſimúlque ſtrepitus tibiarum,
Placuit, atque luporum clangor, torvorúmque leonum,
Montéſque ſonori, et ſylvoſi receſſus.
Et tu quidem ſic ſalve, deæque ſimul omnes, cantu.

Ver. 1. ——Πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων.] Vide *Il.* ξ', 233.

Ver. 2. Ὑμνεῖ.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Mercur. ver.* 1.

Ibid. ——Μοῦσα λίγεια.] Vide *Od.* ω, 62.

Ibid. ——Διὸς θυγατὴρ μεγάλοιο.] Vide *Il.* ή, 24.

Ver. 3. Ἣ κροτάλων, τυπάνων τ' ἰαχὴ.] Ita apud *Euripidem*;

Οὐ κρόταλα χαλκᾶ, τυμπάνων τ' ἀράγματα. *Cyclops, ver.* 204.

Ibid. ——τυπάνων τ' ἰαχὴ.] Ita edidit *Barneſius*. Ad ſententiam, ut opinor, rectè Alii habent τυπάνων ἰαχή. Iidem tamen in Verſione, *Barneſii* lectionem ſequuntur. Undè veriſimile, voculam τε caſu excidiſſe. Cæterùm in nonnullis legitur τυμπάνων· Quod ad proſodiam durius.

Ibid. ——βρόμος αὐλῶν.] Ita *Barneſius*. Quem et hîc ſecutus ſum, quia occurrit hæc ipſa lectio, (id quod non obſervavit vir eruditus,) ſuprà, Hymn. in *Mercur. ver.* 451. Alii hoc in loco habent τρόμος αὐλῶν· Qui vocis τρόμος ſenſus, ut opinor, inuſitatus.

Ver. 4. ——χαροπῶν τε λεόντων.] Vide ſuprà ad Hymn. prim. in *Venerem, ver.* 70; et *Od.* λ', 610.

Ver. 6. Καὶ σὺ μὲν &c.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Dian. ver.* 7.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
Γείνατ' ἐπιχθονίων, Θήβῃς ἐνὶ καλλιχόροισιν,
Ἀλκμήνη, μιχθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι·

IN HERCULEM LEONINIANIMI.

HErculē, Jovis filiū, canam, quem longè præſtanPeperit terreſtrium, Thebis in amœnis, [tiſſimū
Alcmena, mixta cum nubium cöactore Saturnio:

Ver. 1. Ἡρακλέα.] Pronuntiabatur Ἡρακλῆ· Uti notavit *Barneſius*.

Ibid. ——ὃν μέγ' ἄριστον Γείνατ' ἐπιχθονίων.] Vide *Il.* π', 271; *Od.* χ', 29: item *Il.* ί, 554.

Ver. 2. ——καλλιχόροισιν.] Vide *Od.* λ', 264, 580; et ό, 1.

Ver. 3. ——κελαινεφέϊ Κρονίωνι.] Similitérque infrà, Hymn. prim. in *Jovis Pueros, ver.* 4; Vide *Il.* ά, 397; ζ', 267.

Ver.

Ὃς πρὶν μὲ καῖὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
Πλαζόμεν᾽, πομπῇσιν ὑπ᾽ Εὐρυσθῆος ἄνακτος,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ᾽ ἀνέτλην·
Νῦν δ᾽ ἤδη κατὰ καλὸν ἕδος νιφόεντος Ὀλύμπου
Ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ᾽ ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

Qui anteà quidem per terram immensam atque mare
Errans, ex mandatis Eurysthei regis,
Multa quidem ipse fecit violenta, multa autem sustinuit:
Nunc autem tandem in pulchrâ sede nivosi Olympi
Habitat oblectans-se, et habet pulchram-talis Hebem.
Salve, rex, Jovis fili; da verò virtutémque et felicitatē.

Ver. 5. —— πομπῇσιν ὑπ᾽ Εὐρυσθῆος.] Vide ad *Il.* Θ′, 363; et *Od.* λ′, 620, 621.
Ver. 6. Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα.] Vide *Od.* σ′, 138.
Ver. 7. —— ἕδος νιφόεντος Ὀλύμπου.] Vide *Il.* σ′, 615; et ω′, 144.
Ver. 8. —— τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.] Similis versus, *Odyss.* λ′, 602.
Ver. 9. —— δίδου δ᾽ ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.] Iterùm occurrit idem hemistichium infrà, Hymn. in *Vulcan. ver. ult.* Eodémque Hymnum in *Jovem* claudit *Callimachus*, notante *Barnesio*. Vide et *Spanhemii* annotationes in *Callimachi* locum.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ᾽ ἀείδειν,
Υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸ ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
Χάρμα μέγ᾽ ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ᾽ ὀδυάων.
Καὶ σὺ μὲν ἕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ᾽ ἀοιδῇ.

IN ÆSCULAPIUM.

MEdicum morborum Æsculapium incipio canere,
Filium Apollinis, quem peperit nobilis Coronis
Dotio in campo, filia Phlegyæ regis, [lorum.
Gaudium magnum hominibus, malorum delinitorem do-
Et tu quidem sic salve, rex; precor autem te cantu.

Ver. 1. Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν &c.] Ita apud *Pindarum*;

——————— Ἀσκλαπιὸν,
Ἄρωα, παντοδαπᾶν ἀλεκτῆρα νόσων·
Τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ &c. *Pythior. Od.* III, 12.

Ubi *Scholiastes* Hymnum hunc citat, et inter *Homericos* recenset. Vide et *Orphei* Hymnum in eundem *Æsculapium*: item *Iliad.* δ′, 194; λ′, 517.
Ver. 2. —— τὸ ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς.] Ita Oraculum apud *Pausaniam*, citante *Barnesio*;

Ὦ μέγα χάρμα βροτοῖς βλαστὸν, Ἀσκληπιὲ, πᾶσιν·
Ὃν Φλεγυὴς ἔτικτεν, ἐμῇ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἱμερόεσσα Κορωνὶς, ἐνὶ κραναῇ Ἐπιδαύρῳ. *Pausan. Corinth. lib.* II, *cap.* 26.

Alii, notante ibidem *Pausaniâ*, *Æsculapium*, *Apollinis* et *Arsinoës* filium fuisse contendunt. Quâ de re plura videas apud *Scholiasten* in *Pindari* locum jam suprà ad *ver.* 1 citatum.
Ver. 3. Δωτίῳ ἐν πεδίῳ.] Τοῦτο δ᾽ ἐστὶ πλησίον τῆς Ἄρτι λεχθείσης Περραιβίας, καὶ τῆς Ὄσσης, ἔτι τῆς Βοιβηΐτιδος λίμνης· ἐν μέσῃ μέν πως τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίως περικλειόμενον. *Strabo, Geograph. lib.* IX, *pag.* 674, *al.* 442: Locúmque deindè ex *Hesiodo* affert, ubi *Dotii Campi* fit mentio. Vide *Spanhem.* ad *Callimach.* Hymn. in *Cererem*, *ver.* 25.
Ver. 4. —— κακῶν θελκτῆρ᾽ ὀδυάων.] Ita apud *Orpheum*;

Θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νόσων. *Hymn. in Æsculap. ver.* 2.

Vide suprà ad *ver.* 1.
Ver. 5. Καὶ σὺ μὲν ἕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ᾽ ἀοιδῇ.] Similis versus infrà, Hymn. in *Pana*, *ver.* 48; et Hymn. in *Apoll. ver.* 5. Vide suprà ad Hymn. in *Apoll. ver.* 545.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' ἀείδειν, Μοῦσα λίγεια,
Τυνδαρίδας, οὓς Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
Τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῇς τέκε πότνια Λήδη,
Λάθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπίβητορες ἵππων.

IN JOVIS PUEROS.

CAstorem et Pollucem cane, Muſa canora,
Tyndaridas, qui ex Jove Olympio nati ſunt:
Quos ſub Taygeti verticibus peperit veneranda
Clàm ſubacta à nubium-cöactore Saturnio. [Leda,
Salvete, Tyndaridæ, velocium aſcenſores equorum.

Ver. 1. Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' ἀείδειν, &c.] Similitèr Idyllium XXII^dum, quod inſcribitur Διόσκουροι, incipit *Theocritus*;

Ὑμνέομες Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς υἷα,
Κάστορα καὶ ῥοδοπὸν Πολυδεύκεα ———.

Vide infrà, Hymn. iiſdem *Jovis Pueris* inſcript. item *Iliad.* γ', 237; *Odyſſ.* λ', 298, 299.

Ver. 2. Τυνδαρίδας, οὓς Ζηνὸς &c.] Ζεὺς Λήδας ἐρασθείς, τ' Θεσπίδ παιδὸς, εἰς κύκνον ἑαυτὸν μετέσχλεν, καὶ Δία-πτὰς, ἐμίγη αὐτῇ. Μετὰ χρόνον δὲ ἐκείνη τεκοῦσα ὠὸν, ἀπετίθεται εἰς λάρνακα· ὅθεν σωθεῖσα τὸς τε Διοσκόρες καὶ τὴν Ἑλένιω γενέαζ, γόνῳ μὲν Διὸς, ἐπίκλησιν δὲ, Τυνδάρεω. Ἡ δὲ ἱςορία παρὰ τοῖς νεωτέροις. *Schol.* ad *Odyſſ.* λ', 297.

Ibid. —— Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο] Vide *Il.* ε', 637; ό, 131; *Od.* β', 68.

Ver. 5. —— ταχέων ἐπίβητορες ἵππων.] Vide *Od.* σ', 262.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
Κυλλήνης μιεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον· ὃν τέκε Μαῖα,
Ἀτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη· μακάρων ἢ θεῶν ἀλέγειν ὅμιλον,
Ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
Λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Καὶ σὺ μὲν ὕστω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
Χαῖρ', Ἑρμῆ χαριδῶτα, ἄγγελορε, δῶτορ ἐάων.

IN MERCURIUM.

MErcurium cano Cyllenium, Argicîdam,
Cyllenen regentem, et Arcadiam pecoroſam,
Nunciũ immortalium perutilẽ; quem peperit
Atlantis filia, Jovis in amore commixta, [Maja,
Veneranda; beatorum autem deorum vitavit cœtum,
Antrum habitans umbroſum; ubi Saturnius
Cum Nymphâ comas-pulchrâ miſcebatur noctis in medio;
Quandò dulcis ſomnus occupabat candidā-ulnis Junonẽ:
Latebat verò immortaléſque deos, mortaléſque homines.
Et tu quidem ſic ſalve, Jovis et Majæ fili:
A te autem ego exorſus tranſibo alium ad hymnum.
Salve, Mercuri gratiarum-dator, internuncie, dator bo-
[norum.

Ver. 1. —— Κυλλήνιον Ἀργειφόντην.] Vide Hymnum ſuperiorem in *Mercur. ver.* 387; item ad *Odyſſ.* ώ, 1.

Ver. 2—9. Κυλλήνης μιεδέοντα &c.] Iidem novem verſus, ferè ad verbum, ſuprà, Hymn. in *Mercur. ver.* 2, 9.

Ver. 10. Καὶ σὺ μὲν &c.] Idem verſus ſuprà, Hymn. in *Merc.* 576.

Ver. 11. Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμεν.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Apoll. ver.* 546.

Ver. 12. —— ἄγγελορε, δῶτορ ἐάων.] Eadem Epitheta *Mercurio* tribuuntur, *Odyſſ.* θ', 335. Porrò *Orpheus*, notante *Barneſio*, Antrum quoddam *Mercurii*, Bonis omnigenis refertum depingit;

Ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐπιλθέμεν Ἑρμείαο,
Ἔνθ' ὄγε παντοίων ἀγαθῶν κατίθηκεν ὅμιλον. *Orph.* περὶ λίθων, *Procem. ver.* 18.

Cæterùm apud *Callimachum*, et *Jupiter* appellatur, δῶτορ ἐάων· Hymn. in *Jov. ver.* 99. Vide autem et ad *Od.* θ', 322, 325, 338; ώ, 10.

Ibid. —— ἐάων.] Ita Vulgati; atque ita legitur apud *Callimachum*, loco jam ſuprà citato. *Barneſius* verò edidit ἰάων, ex *Iliad.* ϐ, 528. Vide autem et *Odyſſ.* ό, 449.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

Ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
Αἰγοπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὃς ἀνὰ πίση
Δενδρήεντ' ἄμυδις ποιτῇ χορόηθεσι Νύμφαις,
Αἵτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης σκίδνασι κάρηνα,
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεὸν, ἀγλαέθειρον,
Αὐχμήεντ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε,
Καὶ κορυφὰς ὀρέων, ἠδ' πετρήεντα κάρηνα·
Ποιτῇ δ' ἔνθα κ' ἔνθα, διὰ ῥωπήια πυκνὰ,
Ἄλλοτε μὲν ῥείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
Ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοίχνει,
Ἀκροτάτων κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων·
Πολλάκι δ' αἰγινόεντα διέδραμε θῆρα μακρὰ,
Πολλάκι δ' ἐν κημοῖσι δίηλασε θῆρας ἐναίρων,

IN PANA.

Mercurii mihi charum filium dic, Muſa,
Capripedem, bicornem, amantē-ſtrepitûs, qui utique per valles
Arboribus-plenas ſimul incedit choro-aſſuetis cum Nymphis,
Quæ ſcilicèt excelſæ petræ calcant cacumina,
Pana invocantes, paſtoralem deum, pulchrum-cæſarie,
Squallidum, qui omnem collem nivoſum ſortitus eſt,
Et vertices montium, et ſaxoſa cacumina;
Itátque huc atque illuc, per virgulta denſa,
Interdum quidem fluentis pellectus mollibus;
Interdum autem rursùs petras inter altas ambulat,
Summū verticē ovibus-ſpeculandis-aptum conſcendens:
Sæpè autem capris-frequentes percurrit montes longos;
Sæpéque inter clivos agitavit feras cædens,

Ver. 1. Ἀμφί μοι &c.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Bacchum*, *ver.* 1.

Ibid. ——Ἑρμείαο φίλον γόνον.] *Mercurii* hîc et Nymphæ *Dryopis* filius dicitur *Pan*; apud Alios autem variæ admodùm hâc de re ſententiæ: Uti videre eſt apud *Barneſium*.

Ibid. ——ἔννεπε, Μοῦσα.] Vide *Il.* β', 761; *Od.* ά, 1.

Ver. 2. Αἰγοπόδην.] Ita apud *Orpheum*, appellatur, Αἰγομελὴς· Hymn. in *Pana*, *ver.* 5; et apud *Ovidium*, "*Semicaper Pan.*" *Metamorph. lib.* XIV, *ver.* 515. Et hinc etiam apud *Propertium*; "*Capripedes* "*Panes.*" *Lib.* III, *Eleg.* xvi, *ver.* 34.

Ver. 2, 3. ——ὃς ἀνὰ πίση Δενδρήεντ' &c.] Editiones nonnullæ hîc legunt Πίσῃ· et, ut loci nomen proprium, interpretantur: Quas ferè ſecutus *Barneſius*, Πίσῃ edidit; notátque, aut vocem Δενδρήεντι pro Δενδρήσσῃ poſitam; aut ſubintelligendum ὄρει, "ut ſit Πίσῃ δενδρήεντι, ἀντὶ τῷ δενδρήεντι ὄρει, Πισαίῳ." Inter Varias lectiones porrò refert Δενδρήσσῃ. Rectiùs autem *H. Stephanus* et Edit. *Wetſteniana* hîc habent nomen Appellativum πίση, quod occurrit, *Iliad.* υ, 9; cuique optimè jungitur ſequens Δενδρήεντ', pro Δενδρήεντα. Firmatúrque inſuper hæc lectio ex eo quòd Præpoſitio ἀνὰ in *Iliade* et *Odyſſeâ* multo ſæpiùs cum *Accuſativo* uſurpatur, quàm cum *Dativo*.

Ver. 3. ——ποιτῇ χορόηθεσι Νύμφαις.] Haud diſſimilitèr apud *Orpheum* appellatur, σύγχορε Νυμφῶν. Hymn. in *Pana*, *ver.* 9.

Ver. 4. Αἵτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης.] Simile hemiſtichium, *Il.* ί, 15; et π', 4.

Ver. 6. Αὐχμήεντ'.] *Barneſius* ex *Bernardo Martino*, *Var. lect. lib.* IV, *cap.* 18, edidit hîc Αἰχμήεντ'· in annotationibus autem Αἰχμητὴν potiùs legendum cenſet, quòd ſit vox *Homerica*; obſervátque deindè, ad lectiones haſce firmandas, *Pana* inſignem bellatorem à nonnullis habitum; indéque et Terrores *Panicos* denominatos. Attamen Textui mutando haud ſatis idoneæ, ut opinor, hæ rationes.

Ibid. ——ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε.] Vide ſuprà, Hymn. ſecund. in *Venerem*, *ver.* 2.

Ver. 7. ——κορυφὰς ὀρέων.] Vide *Il.* μ', 282; *Od.* ί, 121.

Ver. 8. ——διὰ ῥωπήια πυκνὰ.] Vide *Il.* ψ', 122; *Od.* ξ', 473.

Ver. 10. Ἄλλοτε δ' αὖ.] Vide *Il.* φ', 466; et Hymn. in *Apoll.* *ver.* 142.

Ibid. ——πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Mercur.* *ver.* 404; et *Odyſſ.* ν', 196.

Ver. 11. Ἀκροτάτων κορυφὴν.] Vide *Il.* ά, 499; ξ', 228.

Ver. 12. ——αἰγινόεντα.] *Barneſius* ex *Bern. Martin. Var. lect. lib.* IV, *cap.* 18, edidit ἀργινόεντα· Quæ quidem vox, (uti ipſe notat,) occurrit, *Il.* β', 647, 656. Verùm cùm nullâ auctoritate firmari videtur hæc emendatio; cúmque apud *Orpheum* idem *Pan* Αἰγονόμοις χαίρειν dicitur, Hymn. in *Pana*, *ver.* 8; vulgatam lectionem hîc retineo.

Ibid. ——θῆρα μακρὰ.] Vide *Il.* ν', 18.

Ver. 13. ——ἐν κημοῖσι.] Vide *Il.* β', 821; φ', 449.

Ibid. ——διήλασε.] *Barneſius*, Verſionéſque pleræque reddunt, "*digreditur.*" Rectiùs autem Editio *Wetſteniana*, "*agitavit.*" Vide ſuprà ad Hymn. prim. in *Mercur.* *ver.* 96.

Ibid. ——θῆρας ἐναίρων.] Vide *Il.* φ', 485.

Ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἴκλαγεν οἷον,
Ἄκρης ἐξανιὼν δονάκων, ὑπὸ μοῦσαν ἀοιδὴν
Νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι οὐ μελέεσσιν
Ὄρνις, ἥτ' ἔαρος πολυανθέος οὐ πετάλοισι
Θρῆνον ἐπιπροχέουσα, χύσιν μελίγηρυν ἀοιδήν.
Σὺν δὲ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεσιάδες λιγύμολποι
Φοιτῶσαι πυκνὰ ποσὶν ἐπὶ κρήνην μελανύδρην
Μέλπουσ'· κορυφὴν ὃ περιδείδεται ὄρεος Ἠχώ.
Δαίμων δ' ἔνθα κ' ἔνθα, χορῶν τότε εἰς μέσον ἕρπων,
Πυκνὰ ποσὶν διέπῃ· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα διαφοινὸν
Λυγκὸς ἔχει, λιγυφῶνι ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι· τόθι κρόκος, ἠδ' ὑάκινθος
Εὐώδης θαλέων καταμίσγεται ἄνθεα ποίλῳ·
Ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὄλυμπον.
Οἷόν τ' Ἑρμείλῳ ἐριήνιον ἔσχον ἄλλων
Εἰπέμεν, ὡς ὄγε πᾶσι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι·
Καί ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίην, πολυπίδακα μητέρα μήλων,
Ἐξίκετ'· ἔνθα δέ οἱ τέμενος Κυλλήνιόν ἐστιν·
Ἔνθ' ὅγε, καὶ θεὸς ὤν, ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
Ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθών,
Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι·

Acutè cernens: tunc autem Hesperus clanxit veluti,
Ex summitate egressus arundinum, musam meditans
Suavitér: non hunc sanè præcurrerit in cantibus
Avis; quæ utique veris floriferi in foliis
Lamentum effundens, fundit suavem cantum.
Cum ipsis verò tunc Nymphæ montanæ canoræ
Ambulantes frequentèr pedibus ad fontem nigrum-aquis
Canunt; verticem autem circunsonat montis Echo.
Deus verò huc et illuc, chororū tunc in medium serpens,
Crebrò pedibus obit; tegumentúmque ad terga cruentum
Lyncis habet, suavibus oblectans-sibi animum cantibus,
In molli prato; illic crocus, et hyacinthus
Odorus florens immiscetur indiscriminatim herbæ:
Celebrant autem deos beatos, et vastum Olympum.
Qualem nempè Mercurium perutilem, egregium præ-aliis
Dicebant; ut ille omnibus diis velox nuncius est:
Et sanè is in Arcadiam scaturiginosam matrem ovium,
Pervenit; ubi utique ei lucus Cyllenius est: [bat
Illic is, etiam deus licèt-esset, crispas-velleribus oves pasce-
Virū apud mortalē; floruit enī amor vividus *eum* aggressus,
Cum Nymphâ comas-pulchrâ Dryopis, in amore ut-misce- [retur:

Ver. 14. Ὀξέα δερκόμενος.] Vide *Il.* ῥ', 675. Porrò similitèr apud *Orpheum* appellatur "Εὔσκοπε θηρη-τῆρ." Hymn. in *Pana*, *ver.* 9.

Ibid. ——ἔσπερος ἴκλαγεν οἷον.] Ita Vulgati. Sensu prorsùs turbato. Ideóque *Barnesius* ex *Bern. Martin. lib.* IV, *cap.* 18, edidit, ἐς σπέος ἤγαγεν οἷας. Sed præterquam quòd major sit hæc immutatio, quàm quæ ex solâ conjecturâ fieri debuerit; notandum porrò, sequentia "Ἄκρης ἐξανιὼν δονάκων" de *Pane* parùm aptè dicta. Undè verisimile videtur, vocem ἔσπερος aut errore huc irrepsisse, aut aliquid denotare, cui *Pana* hîc comparaverit Poëta, cuique istud Ἄκρης ἐξανιὼν δονάκων satis propriè convenerit. Vel fortasse sit locus hic fragmentum corruptum fabulæ ab *Ovidio* narratæ, quâ *Pan* calamos palustres pro Nymphâ amatâ captâsse fingitur, ex iisque deindè sonum quendam emissum audiisse. Vide *Ovid. Metam. lib.* I, *ver.* 705 &c; et *Propert. lib.* III, *Eleg.* xvi, *ver.* 34.

Ver. 17. Ὄρνις, ἥτ' ἔαρος &c.] Vide *Od.* τ', 519, 520, 521.

Ver. 18. —— μελίγηρυν ἀοιδήν.] Vide *Od.* μ', 187; et Hymn. in *Apoll.* 519.

Ver. 19. ——Νύμφαι ὀρεσιάδες.] Αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι. *Schol.* ad *Il.* ζ', 420.

Ver. 20. —— πυκνὰ.] *Barnesius* ex conjecturâ edidit πύκα. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ad *Il.* β'; 537.

Ibid. ——ἐπὶ κρήνην μελανύδρην.] Vide *Od.* υ', 158; et *Il.* π', 160; φ', 257.

Ver. 21. —— κορυφὴν ὃ περιδείδεται ὄρεος Ἠχώ.] Hinc Poëtas *Pana* Nymphæ *Echûs* amantem finxisse notat *Barnesius*. Vide *Orpheum*, Hymn. in *Pana*, *ver.* 9.

Ver. 23. ——ἐπὶ νῶτα διαφοινὸν.] Vide *Il.* β', 306.

Ver. 25. Ἐν μαλακῷ λειμῶνι.] Vide suprà, Hymn. in *Apoll. ver.* 118; et Hymn. prim. in *Mercur.* 198.

Ibid. ——κρόκος, ἠδ' ὑάκινθος.] Vide *Il.* ξ', 348.

Ver. 27. Ὑμνεῦσιν δὲ θεούς.] Vide suprà, Hymn. in *Apoll. ver.* 190.

Ver. 28. ——Ἑρμείλῳ ἐριήνιον.] Similitérque infrà *ver.* 40, Ἑρμείας ἐριήνιος. Vide suprà, Hymnum utrumque in *Mercur. ver.* 3; item *Il.* ώ, 457, 679; et ad *Odyss.* θ', 322; ώ, 10.

Ibid. ——ἔσχον ἄλλων.] Vide *Od.* ζ', 158; τ', 247.

Ver. 29. ——θεοὺς ἄγγελος.] Similitèr apud *Ovidium* appellatur "*Nuncius ales:*" *Heroïd. Epist.* XVI, *ver.* 68.

Ver. 30. ——Ἀρκαδίην, πολυπίδακα μητέρα μήλων.] Vide *Il.* ξ', 283; ό, 151: et suprà, Hymnos in *Mercur. ver.* 2.

Ver. 31. ——ἔνθα δέ οἱ τέμενος Κυλλήνιον.] Vide *Od.* θ', 363; et ώ, 1.

Ver. 32. —— μῆλ' ἐνόμευεν.] Vide *Od.* ί, 336; κ', 85.

Ver. 34. Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ.] Vide *Od.* ά, 86; έ, 30.

Ibid. ——Δρύοπος.] *Barnesius* edidit Δρυόπης. Ac Nymphæ cujusdam *Dryopes*, ab *Apolline* amatæ, meminit quidem *Ovidius*, *Metamorph. lib.* IX, *ver.* 331. Cùm verò prorsùs diversa hæc fabula, Textum vulgatum hîc non muto.

Ibid. ——φιλότητι μιγῆναι.] Vide suprà, Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 151, 288.

Ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
Ἑρμείην φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
Αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα·
Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνην·
Δείσε γάρ, ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμειλίχον, ἠϋγένειον.
Τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
Δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ θεὸς ἀθανάτοισιν·
Ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε, παῖδα καλύψας
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὠρεσκῴοιο λαγωοῦ·
Πὰρ δὲ Διὶ κάθιζε χὴ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
Δεῖξε δὲ κῦδος ἑόν· πᾶσιν δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
Ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος.
Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
Καὶ σὺ μὲν ὕμνῳ χαῖρε, ἄναξ· λίσομαι δέ σ' ἀοιδῇ·
Αὐτάρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

Perfecit autē concubitū hilarē; peperit verò *ea* in ædibus
Mercurio charum filium, ſtatim monſtroſum viſu,
Capripedem, bicornem, multiſonorum, dulce-ridentem.
Fugit autē impetu-facto, reliquitq; deindè puerū nutrix:
Metuit enim, ut vidit faciem inamabilem, barbatam.
Hunc verò ſtatim Mercurius perutilis in manum poſuit,
Ubi-acceperat; gaudebátq; in animo ſuprà-modum deus:
Celeritèr autem ad immortalium ſedes ivit, puerum ubi-
Pellibus in denſis montani leporis: [coöperuerat
Apud Jovem verò ſedit, et cæteros immortales, [ti ſunt
Oſtenditq; puerū ſuū: omnes autē proindè animo oblecta-
Immortales; præcipuè autem Bacchius Dionyſus:
Pana verò ipsū vocabant, quòd animū omnibus oblectavit.
Et tu quidem ſic ſalve, rex; precabor autem te cantu:
Verùm ego et tuî et alterius recordabor cantionis.

Ver. 35. ——ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν.] Vide *Od.* ζ', 66; et λ', 245.
Ibid. ——τέκε δ' ἐν μεγάροισιν.] Vide *Il.* ά, 418; ώ, 497.
Ver. 36. Ἑρμείην φίλον υἱόν.] Vide *Od.* γ', 398; έ, 28.
Ver. 37. Αἰγιπόδην &c.] Vide ſuprà ad *ver.* 2.
Ver. 38. Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ'.] Ita ex *Bernard. Martin. Var. lect. lib.* IV, *cap.* 18, edidit *Barneſius*; ut hoc "Φεῦγε δ' ἀναΐξασα" de Nymphâ, *Panis* Matre, aut de Nutrice, intelligatur. Rectè, ut opinor. Si enim legas, uti habent Vulgati, "ἀναΐξας, λεῖπεν δ'." tum iſtud "Φεῦγε δ' ἀναΐξας" de ipſo *Mercurio* intelligendum erit: Id quod *Mercurii* perſonæ parùm convenit; ſequentibus verò, "Τὸν δ' αἶψ' "Ἑρμείας &c," *ver.* 40, planè repugnat.
Ibid. ——ἀναΐξασα.] Vide *Od.* χ', 240.
Ibid. ——παῖδα τιθήνην.] Vide *Il.* ζ', 389.
Ver. 39. ——ἠϋγένειον.] Δασὺ γένειον ἔχων. *Schol.* ad *Il.* ό, 275.
Ver. 40. ——εἰς χέρα θῆκε.] Vide *Il.* ώ, 101.
Ver. 41. ——χαῖρεν δὲ νόῳ.] Vide *Od.* ϑ', 78.
Ibid. ——θεὸς ἀθανάτοισιν.] Vide *Il.* δ', 359; *Od.* π', 203.
Ver. 42. ——ἀθανάτων ἕδρας.] Vide *Il.* έ, 360; ϑ', 456.
Ver. 43. Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν.] Vide *Od.* β', 291.
Ver. 44. Πὰρ δὲ Διὶ κάθιζε.] Vide *Il.* δ', 1.
Ibid. ——χὴ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.] Vide *Il.* ζ', 259; ν', 818; *Od.* γ', 333.
Ver. 45. ——θυμὸν ἔτερφθεν.] Vide *Il.* ί, 189; φ', 45.
Ver. 47. ——καλέεσκον, ὅτι.] Vide *Il.* ί, 558.
Ibid. ——φρένα πᾶσιν ἔτερψε.] Vide *Il.* ά, 474; et Hymn. prim. in *Mercur. ver.* 562.
Ver. 48. ——λίσομαι δέ σ' ἀοιδῇ.] *Barneſius* edidit λίτομαι. Atque ita quidem legitur ſuprà, Hymn. in *Æſculapium*, *ver.* 5; ubi idem verſus occurrit. Atqui et λίσομαι ſatis rectè ſe habet.
Ver. 49. Αὐτὰρ ἐγὼ &c.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Apoll. ver.* 546.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀείδετε, Μοῦσα λίγεια·
Ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
Ἀνθρώποις ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός· οἱ τὸ πάρος περ

IN VULCANUM.

VUlcanum ſolertem cane, Muſa canora;
Qui cum Minervâ cæſiâ-oculis præclara opera
Homines docuit in terrâ; qui anteà ſcilicèt

Ver. 2. Ὃς μετ' Ἀθηναίης ——Ἀνθρώποις ἐδίδαξεν.] Ita *Odyſſ.* ζ', 232; ψ', 159;
——————ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δίδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνῃ παντοίῃ——————.
Φησὶ γὰρ ὁ μῦθος ἐρίσαι Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα ἐς Ἥφαιστον εὐτεχνίας περί. *Lucian.* in *Hermotimo.*
Ibid. ——Ἀθηναίης γλαυκώπιδος.] Vide *Il.* ά, 206; ζ', 88.
Ibid. ——ἀγλαὰ ἔργα ——ἐδίδαξεν.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 15; et *Od.* κ', 223.
Ver. 3. ——οἱ τὸ πάρος περ.] Vide *Il.* ύ, 123; *Od.* ώ, 507.

Ἄντροις ναιετάασκον ἐν ὄρεσιν, αὐτε θῆρες.
Νῦν ᾗ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαίντες,
Ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εὐκηλοι βιόωσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
Ἀλλ' ἵληθ', Ἥφαιστε· δίδυ δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

Antris habitabant inter montes, veluti feræ.
Nunc verò per Vulcanum artificio-celebrem opera docti,
Facilè ævum, integrum in annum,
Quieti degunt in ſuis ædibus. [felicitatem.
Sed propitius-eſto, Vulcane; da autem virtutémque et

Ver. 4. Ἄντροις ναιετάασκον.] Vide ſuprà, Hymn. ſecund. in *Mercur. ver.* 6.
Ver. 5. —— Ἥφαιστον κλυτοτέχνην.] Vide *Il.* σ', 143; *Od.* θ', 286.
Ver. 6. —— τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν.] Vide *Od.* κ', 467; ο, 230.
Ver. 8. Ἀλλ' ἵληθ'.] Vide *Od.* γ', 380; π', 184.
Ibid. —— δίδυ δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.] Ita *Barneſius*, et Edit. *Cantabrig.* 1664. Atque ita legitur ſuprà, Hymn. in *Herculem*, *ver.* 9; ubi idem hemiſtichium occurrit. Alii hîc, omiſsâ voculâ δ', legunt, δίδυ ἀρετήν &c.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

IN APOLLINEM.

Φοῖβε, σε μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,
Ὄχθῃ ἐπιθρῴσκων, ποταμοῦ παρὰ δινήεντα
Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἡδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὔστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν ὕστω χαῖρε, ἄναξ· ἵλαμαι δὲ σ' ἀοιδῇ.

PHœbe, te quidem et cygnus ſub alis ſtridulè cantat,
Ripæ inſiliens, amnem propter vorticoſum
Penëum: te autẽ cantor habens citharam argutam
Suaviloquus primúmque et poſtremum ſemper canit.
Et tu quidem ſic ſalve, rex; placo autem te cantu.

Ver. 1. —— Σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει.] Ita apud *Anacreontem*, citante *Barneſio*;

Ἄτε τις κύκνος Καϋστρῳ
Παλιοῖς πτεροῖσι μέλπων
Ἀνέμου σύναυλον ἠχήν. *Od.* LXIV, *ver.* 8.

Vide *Il.* β', 460. Cæterùm *Barneſius* hîc inter Varias lectiones refert, ὑπὸ πτερύγεσσιν ἀείδει.
Ibid. —— λίγ' ἀείδει.] Vide *Od.* κ', 254.
Ver. 2. —— ποταμοῦ παρὰ δινήεντα.] Vide *Il.* φ', 206; *Od.* ζ', 89.
Ver. 3. —— ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν.] Vide *Od.* ψ', 133; et χ', 332.
Ver. 4. Ἡδυεπὴς.] Vide *Il.* ά, 248.
Ibid. —— πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.] Vide ad *Il.* ί, 97; item β', 281.
Ver. 5. Καὶ σὺ μὲν &c.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Æſculap. ver.* 5.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

IN NEPTUNUM.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
Πόντιον, ὃς δὴ Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.

NEptunum, deum magnum, incipio canere,
Terræ motorem et infructuoſi maris, [Ægas.
Ponticum, qui utique Helicona et latas habet

Ver. 1. Ἀμφὶ Ποσειδάωνα.] Vide ſuprà ad Hymn. in *Bacchum*, *ver.* 1.
Ibid. —— Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν.] Vide *Il.* Ψ', 200.
Ver. 2. Γαίης —— καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.] Vide *Il.* ξ', 204; item ad *Od.* β', 370.
Ver. 3. —— ὃς δὴ Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.] *Bernardus Martinus*, (notante *Barneſio*,) *Var. lect. lib.* III, *cap.* 4, pro Ἑλικῶνα, ſcribendum omninò vult Ἑλίκῳ τε. Quippè "*Muſis* amatus et ſacer *Helicon*, "non *Neptuno*: *Helice* autem et *Ægæ*, Urbes *Peloponneſi*, in quibus *Neptunus* colebatur." Conjecturâ ſanè ingeniosâ et probabili: præſertim cum earundem harum urbium *Neptuno* ſacrarum ſimul meminit *Homerus*, *Iliad* Ψ', 203; "Οἱ δὲ τοι εἰς Ἑλίκῳ τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγεσθον." Attamen nonnihil firmatur vulgata lectio, (uti hîc obſervat *Barneſius*,) tum ex Epigrammate infrà *Neptuno* inſcript. *ver* 2; ubi is "μεδέων Ἑλικῶνος" dicitur; tum ex *Iliad.* υ, 404; ubi idem *Neptunus* "ἄναξ Ἑλικώνιος" appellatur. Nam ut vox Ἑλικώνιος ibi, ex Ἑλίκη, (quod voluerunt plerique,) potiùs quam ex Ἑλικών, deducta intelligatur; durius videtur. Vide *Scholiaſten* et *Euſtathium* ad iſtum locum; item *Schol.* ad *Il.* ί, 422.

Διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
Ἵππων τε δμητῆρ' ἔμμαι, σωτῆρά τε νηῶν.
Χαῖρε, Ποσειδάων γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
Καὶ, μάκαρ, εὐμενὴς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

Dupliciter tibi, Terræ-quaſſator, dii honorem diviſerunt;
Equorúmque domitorem eſſe, ſervatorémque navium.
Salve, Neptune, terram-cingens, cærulee-crinibus;
Et, beate, benignum cor habens, navigantibus auxiliare.

Ver. 4. ——Ἐννοσίγαιε.] Vide *Il.* ύ, 20.
Ver. 5. ——σωτῆρά τε νηῶν.] Similiter *Caſtor* et *Pollux* Σωτῆρες νεῶν appellantur infrà, Hymn. in *Jovis Pueros*, *ver* 6, 7.
Ver. 6. ——Ποσειδάων.] *Barneſius* inter Varias lectiones, Ποσειδᾶον.
Ibid. ——γαιήοχε, κυανοχαῖτα.] Vide *Il.* ό, 174, 201.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζῆνα, θεῶν τ' ἄριστον, ἀείσομαι, ἠδὲ μέγιστον,
Εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον· ὅστε Θέμιστι,
Ἐγκλιδὸν ἑζομένῃ, πυκιναὶς ὀάρυσι ὀαρίζῃ·
Ἴλαθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιστε, μέγιστε.

IN JOVEM.

JOvem, deorum præſtantiſſimum, canam, et maximũ,
Latè-ſonantem, potentem, perfectum; qui utiq; cum
Acclini ſedente, crebra colloquia facit. [Themide,
Propitius-eſto, latè-ſonans Saturnie, glorioſiſſime, maxi-
[me.

Ver. 1. Ζῆνα, θεῶν τ' ἄριστον.] Vide *Il.* τ', 95, 96; *Od.* τ', 303.
Ibid. ——ἠδὲ μέγιστον.] Vide *Il.* ζ', 90; *Od.* ό, 107.
Ver. 2. Εὐρύοπα.] Vide ad *Il.* ϑ', 206; et ά, 498.
Ibid. ——ὅστε Θέμιστι.] Apud *Heſiodum*, *Themis Jovis* ſecunda uxor dicitur, *Theogon. ver.* 901. Cum *Barneſio* autem hîc edidi Θέμιστι· quemadmodum ſemper (uti et ipſe notat,) in *Iliade* et *Odyſſeâ* ſcribitur: Vide *Il.* ό, 87; ύ, 4; *Od.* β', 68. *Vulgg.* Θέμιτι· Quod inuſitatius.
Ver. 3. Ἐγκλιδὸν ἑζομένῃ, πυκιναὶς ὀάρυσ.] Ita apud *Statium*;
Tunc ipſam ſolo reclivem affata cubili. *Sylv. lib.* I, *ver.* 164.
Ibid. ——ὀάρυσ ὀαρίζει.] Vide *Il.* χ', 127, 128; et ſuprà, Hymn. prim. in *Mercur.* 58.
Ver. 4. ——κύδιστε, μέγιστε.] Vide *Il.* ή, 202; ώ, 308.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Ἑστίη, ἥτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
Αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
Ἔρχεο τόνδ' ἐπὶ οἶκον, ἐϋφρονα θυμὸν ἔχουσα,
Σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὄπασον ἀοιδῇ.

IN VESTAM.

VEſta, quæ utique regis Apollinis longè-jaculantis
Pytho in divinâ ſacram domum circum verſaris,
Semper à tuis cincinnis diſtillat humidum oleũ.
Veni hanc ſuper domum, hilarem animum habens,
Cum Jove provido; gratiámque ſimul præbe cantui.

Ver. 1. Ἑστίη.] *Barneſius* edidit Ἰσίη· Atque ita quidem ſcribitur, *Odyſſ.* τ', 304. At cùm iterùm legitur Ἑσίη, infrà, Hymn. in *Veſtam* et *Mercurium*, *ver.* 1, 6, 10; Textum hîc non muto.
Ibid. ——Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.] Vide *Il.* ή, 83; ύ, 295.
Ver. 2. Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ.] Vide *Od.* ϑ', 80.
Ver. 3. ——ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.] Idem hemiſtichium, *Od.* ή, 107. Vide et ad *Il.* ψ', 281.
Ver. 4. ——ἐϋφρονα θυμὸν ἔχουσα.] In Vulgatis legitur, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα. Ubi benè obſervat *Barneſius*, vocem θυμὸν parùm rectè ſe habere, ita abſolutè poſitam; ideóque ipſe, pro voce ἐπέρχεο, (quæ quidem ſine ſententiæ diſpendio abeſſe poteſt,) ἐννέπε ex conjecturâ edidit. At potius viſum eſt Textui inſerere alteram lectionem à viro erudito in annotationibus propoſitam, nempè ἐϋφρονα θυμόν· quia firmatur hæc, uti et ille notat, ex Hymno primo in *Venerem*, ubi occurrit idem ferè hemiſtichium, "σὺ δ' ἐϋφρονα θυμὸν "ἔχουσα·" *ver.* 102. Vide et infrà ad Hymn. in *Terram*, *Matrem Omnium*, *ver.* 13.
Ver. 5. ——Διὶ μητιόεντι.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Apoll. ver.* 344.
Ibid. ——χάριν δ' ἅμ' ὄπασον.] Vide *Od.* ό, 319.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσάων ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε, Διός τε·
Ἐκ γὰρ Μουσάων, καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί·
Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
Φιλεῦσι· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
Αὐτάρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

IN MUSAS ET APOLLINEM.

A-Musis incipiam, Apollinéque, Jovéque:
Ex enim Musis, et longè-jaculante Apolline,
Viri cantores sunt super terram et citharœdi;
Ex Jove autem, reges: is verò felix, quemcunque Musæ
Diligunt; suavis ei ab ore fluit vox.
Salvete, liberi Jovis; et meum honorate cantum:
Verùm ego vestrûmque et alterius recordabor cantionis.

Ver. 2, 5. Ἐκ γὰρ Μουσάων &c.] Occurrunt iidem quatuor versus ad verbum, apud *Hesiodum*, *Theogon. ver.* 94, 97. Undè colligit *H. Stephanus*, in annotationibus ad hunc locum, "Posteros "Homeri, multa his illius Hymnis infarcisse." Atqui hinc potiùs firmari videtur sententia, Poëmata hæc *Homeri* reverà non esse. Cæterùm et septem alios versus, qui apud *Hesiodum* hosce proximè sequuntur, huc etiam referendos existimat *Barnesius*.

Ibid. ——ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος.] Vide *Il.* ά, 14, et 373.

Ver. 5. Φιλεῦσι.] Ita Editiones pleræque; atque ita legitur apud *Hesiodum*, loco suprà citato. Et hanc lectionem meliorem notat *H. Stephanus*, quàm φίλονται, aut φίλωνται· uti videtur is anteà scriptum reperisse. Attamen ad Prosodiam hîc non rectè se habet hæc vox; quippè quæ ex analogiâ *primam* corripere debuerit. Vide ad *Il.* ί, 61, 117.

Ibid. ——γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.] Vide *Il.* ά, 249.

Ver. 6. Χαίρετε τέκνα Διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν.] Similiter *Theocritus*, in *Idyllio* XXII^do^, quod inscribitur Διόσκουροι·

Χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἀμετέροις κλέος ὕμνοις
Ἔλλον ἀεὶ πέμπουτε——————. *ver.* 214.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Διόνυσον, ἐριβρόμον, ἄρχομ' ἀείδειν,
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐριαύχενος ἀγλαὸν υἱόν,
Ὃν τρέφον ἠύκομοι Νύμφαι, παρὰ πατρὸς ἄνακτος
Δεξάμεναι κόλποισι, καὶ εὐθυτέως ἀτίταλλον [τος
Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἑκητι

IN BACCHUM.

HEderâ-coronatū Bacchū, altisonū, incipio canere,
Jovis ac Semeles glorioſæ præclarum filium;
Quem alebant comas-pulchræ Nymphæ, à patre
Susceptum sinubus, et accuratè nutriebant [rege
Nysæ in vallibus; is autem crescebat patris voluntate

Ver. 1. Κισσοκόμην Διόνυσον.] Hedera nempè, notante *Barnesio*, *Bacchi* et *Baccharum* proprium *Ornamentum* et *Symbolum*. Ita infrà, *ver.* 9; "Κίσσῳ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένον." Et apud *Anthologiam*, *Bacchus* appellatur Κισσοφόρος· *lib.* I, § 38, *Epigr.* εἰς Βακχὸν, *ver.* 11. Vide etiam *Euripid. Cyclops*, *ver.* 616; et *Orpheum*, Hymn. in *Bacchum*, *ver.* 4.

Ibid. ——ἐριβρόμον.] Idem Epitheton *Baccho* tribuitur apud *Orpheum*, Hymn. in *Bacch. ver.* 1; et apud *Dionysium*, *Periegesi. ver.* 576. Vide et suprà, Hymn. in *Bacch. ver.* 56; item infrà ad *ver.* 10 hujus Hymni.

Ver. 2. ——Σεμέλης ἐριαύχενος ἀγλαὸν υἱόν.] Vide suprà, Hymn. in *Bacchum*, *ver.* 1; et *Il.* ξ', 325: item *Od.* λ', 567; ό, 518.

Ver. 3. Ὃν τρέφον ἠύκομοι Νύμφαι.] Vide *Diodorum Siculum*, *lib.* IV, *pag.* 211, *al.* 147.

Ver. 5. Νύσης ἐν γυάλοις.] *Barnesius* ex *Diodoro Siculo*, *lib.* III, *pag.* 200, *al.* 140; et *lib.* IV, *pag.* 211, *al.* 147; itémque ex *Virgilio*, *Æn.* VI, 805; edidit hîc Νύσης. Et apud *Ovidium*, *Metamorph. lib.* IV, *ver.* 13, *Bacchus* appellatur *Nysæus*. Attamen cùm occurrit vox Νυσήϊον, *Iliad.* ζ, 133; ubi ipse *Barnesius*, vulgatas Editiones secutus, cum duplici σ' edidit; Cúmque apud *Scholiastem* et *Eustathium* in locum, semper scribitur cum duplici itidem σ', Νύσσα, Νυσσήϊον· Textum hîc non mutavi.

Ibid.

Ἄντρῳ ἐν εὐώδῃ, μιταρίθμιον ἀθανάτοισιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύϋμνον ἔθρεψαν,
Δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἀταύλους,
Κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Νύμφαι· ὁ δ' ἡγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
Καὶ σὺ μὲν ὕστω χαῖρε, πολυσάφυλ' ὦ Διόνυσε·
Δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς Ὥρας αὖτις ἰκέσθαι·
Ἐκ δ' αὖθ' Ὡράων, εἰς τὸς πολλὸς ἐνιαυτός.

Antro in fragranti; in-numero-poſitus immortalium.
At poſtquam hunc deæ celebratiſſimum aluerant;
Tunc demùm itabat per ſylvoſos receſſus,
Hederâ et lauro ornatus; ſimúlque ſequebantur [ſylvā.
Nymphæ; is verò dux-erat: ſonus autē habebat immensā
Et tu quidem ſic ſalve, uvis-abundans ô Bacche:
Da autem nos gaudentes ad Horas rursùs ut-veniamus;
Ex Horis verò demùm, ad multos annos.

Ibid. —— ὁ δ' ἀίξειτο.] Vide *Od.* χ', 426.
Ver. 8. —— ὑλήεντας ἀταύλους.] Vide ſuprà, Hymn. in *Matrem Deorum*, *ver.* 5.
Ver. 9. —— πεπυκασμένος.] Vide *Il.* ξ', 289; item *Anacreontem*, *Od.* V, *ver.* 15, 16.
Ibid. —— αἱ δ' ἅμ' ἕποντο.] Vide *Od.* β', 413; ϑ', 104.
Ver. 10. —— βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.] Hinc *Bacchum* Βρόμιον appellatum notat *Barneſius*. Vide *Anacreontem*, *Od.* XXI, *ver.* 2; *Od.* XXXVII, *ver.* 12; et *Ovidium*, *Metamorph. lib.* IV, *ver.* 11: item *Callimachum*, *Epigramm.* L.
Ver. 13. Ἐκ δ' αὖθ' Ὡράων.] "Hæc (inquit *Barneſius*) alludunt ad *Horarum* de *Baccho* merita, quæ
" illum recens-natum curârunt, ut modo dictum ex *Demarcho*, ad *ver.* 9;
" Τὸν μὲν ὑπερκύψαντα ϑεηγενέος τοκετοῖο
" Στέμμασι κισσήεντι λεχωΐδες ἔστεφον Ὧραι. *Dionyſiac. lib.* IX.
" Quare precatur *Bacchum*, ut ad *Horas*, ſuas nempè *Curatrices*, ſe commendatum haberet; et ab iis ad
" Annos multos et felices."

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
Αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρῳ Ἀπόλλωνος·
Ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα, καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας,
Ἄγρῃ τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει,
Πέμπουσα ϑανάτοιο βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
Ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς ϑηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα,
Πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,
Πάντῃ ἐπισπέρχει, ϑηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.

IN DIANAM.

Dianā cano aureo-arcu-inſignē, tumultuosā, [dentē,
Virginē venerandā, cervos-ferientē, ſagittis-gau-
Germanā-ſororē aureo-enſe-inſignis Apollinis:
Quæ per montes umbroſos, et cacumina ventoſa,
Venatione oblectans-ſe, totum-aureum arcum tendit,
Emittens luctuoſa tela: tremunt autem verticcs
Altorum montium; ſonátque inſuper umbroſa ſylva
Gravitèr à clangore ferarum: horret verò terra,
Pontúſque piſcoſus: ea autem forte cor habens,
Circumquaque ſe-vertit, ferarum perdens genus.

Ver. 1. —— Χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 16.
Ver. 2. Παρθένον αἰδοίην.] Vide *ibid. ver.* 16, 17: item *Il.* β', 514.
Ver. 3. —— χρυσαόρῳ Ἀπόλλωνος.] Vide *Il.* έ, 509; et ad Hymn. prim. in *Apoll. ver.* 123.
Ver. 4. —— ὄρη σκιόεντα.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Apoll. ver.* 34; et Hymn. prim. in *Mercur. ver.* 95.
Ibid. —— ἄκριας ἠνεμοέσσας.] Vide *Od.* ί, 400; π', 365.
Ver. 5. —— τόξα τιταίνει.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Apoll. ver.* 4.
Ver. 6. —— ϑανάτοιο βέλη.] Vide *Od.* ώ, 179; et Hymn. prim. in *Venerem*, 153.
Ibid. —— κάρηνα Ὑψηλῶν ὀρέων.] Vide *Od.* ί, 113.
Ver. 7. —— δάσκιος ὕλη.] Vide *Il.* ό, 273; *Od.* έ, 470.
Ver. 8. —— ὑπὸ κλαγγῆς ϑηρῶν.] Ita Vulgati. Quoniam verò iterùm occurrit vox ϑηρῶν infrà, *ver.* 10; dicitúrque, " Δεινὴ κλαγγὴ ἀργυρέοιο βιοῖο," *Il.* ά, 49; et, " Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ," *ibid. ver.* 46; ideò *Barneſius* hîc edidit, ὑπὸ κλαγγῆς τόξων. Attamen Textui mutando haud ſatis idoneæ hæ rationes: præſertim cùm vox κλαγγὴ de Feris uſurpatur ſuprà, Hymn. in *Matrem Deorum*, *ver.* 4. Vide et *Odyſſ.* ξ', 412.
Ibid. —— φρίσσει δέ τε.] Vide *Il.* ν', 473.
Ver. 9. Πόντος τ' ἰχθυόεις.] Vide *Od.* έ, 420; ψ', 317.
Ibid. —— ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα.] Simile hemiſtichium, *Il.* π', 264.

Ver.

Αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηρσκόπος, ἰοχέαιρα,
Εὐφρήνῃ δ' ὁόν, χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα,
Ἔρχεται εἰς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν εἰς πίονα δῆμον,
Μουσῶν τε Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
Ἔνθα καταπρομάσασα παλίντονα τόξα τε ἰῶς,
Ἡγεῖται, χαρίεντα περὶ χροῒ κόσμον ἔχουσα,
Ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίῃσιν ὀπῇσιν
Ἰμνεῦσι Λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
Ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠυκόμοιο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

At postquam oblectata est ferarum-speculatrix, sagittis
Exhilaravitque animum; laxato flexili arcu, [gaudens,
Vadit in magnam domum fratris chari,
Phœbi Apollinis, Delphorum ad uberem populum,
Musarum et Gratiarum pulchrum chorum instauratura.
Ibi postquam-suspendit reflexum arcum, et sagittas,
Præcedit, venustum circum corpus ornatum habens,
Exordiens choros: illæ autem divinam vocem emittentes
Celebrant Latonam pulchram-talis; ut peperit liberos
Immortalium consilioque et operibus longè optimos.
Salvete, liberi Jovis et Latonæ comas-pulchræ:
Verùm ego vestrûmque et alterius recordabor cantionis.

Ver. 11. ——θηρσκόπος.] *Barnesius* inter Varias lectiones, θηροκτόνος. Ut apud *Orpheum*, Hymn. in *Dian. ver.* 9; et *Euripidem*, *Iphig. in Aul. ver.* 1570. Vide *Spanhem.* ad *Callimach.* Hymn. in *Dian. ver.* 12.

Ver. 13. ——εἰς μέγα δῶμα.] Vide *Od.* θ', 56; κ', 276.

Ibid. ——κασιγνήτοιο φίλοιο.] Vide *Il.* ί, 357.

Ver. 14. ——εἰς πίονα δῆμον.] Vide *Od.* ξ', 329; τ', 399.

Ver. 15. ——Χαρίτων καλὸν χόρον.] Vide *Od.* σ', 193; et Hymn. prim. in *Venerem*, 262.

Ver. 16. ——παλίντονα τόξα.] Vide *Il.* θ', 266; κ', 459.

Ver. 17. ——περὶ χροῒ κόσμον ἔχουσα.] Vide *Il.* ξ', 187.

Ver. 18. Ἐξάρχουσα χόρους.] Vide ad *Od.* ζ', 102; item *Spanhem.* ad *Callimach.* Hymn. in *Dian. ver.* 3.

Ibid. ——ὅπῃσιν ἰεῖσαι.] Vide *Od.* μ', 192.

Ver. 19. ——τέκε παῖδας.] Vide *Il.* χ', 234.

Ver. 20. ——βουλῇ——ἔξοχ' ἀρίστους.] Vide *Od.* ν', 297, 298; et φ', 187; χ', 244.

Ibid. ——ἔργμασιν.] Nusquam in *Iliade* aut *Odysseâ* reperitur hæc vox; occurrit autem infrà, Hymn. in *Vestam* et *Mercurium*, *ver.* 12; et Hymn. in *Lunam*, *ver.* 19.

Ver. 21. ——Λητοῦς ἠυκόμοιο.] Vide *Odyss.* λ', 317; et Hymn. prim. in *Apoll.* 178.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
Τριτογενῆ· τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν,
Χρύσεια, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας
Ἀθανάτους· ἡ δ' ὄρθη πρόσθεν Διὸς Αἰγιόχοιο
Ἐσσυμένως ὄρνυτ' ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,

IN PALLADEM.

PAlladem Minervam, illustrem deam, incipio canere,
Cæsiam, multi-consilii, immite cor habentem,
Virginem venerandam, patronâ-urbium, robustâ,
Tritoniam; quam ipse genuit providus Jupiter,
Augusto ex capite, bellica arma habentem, [tes
Aurea, fulgentia; veneratio autem habebat omnes viden-
Immortales: ea verò ante Jovem Ægiochum
Impetuosè exiliit ab immortali capite,

Ver. 1. Παλλάδ' Ἀθηναίην.] Vide *Od.* γ', 42; ν', 300.

Ver. 2. ——ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν.] Idem hemistichium, *Iliad.* ί, 568.

Ver. 3. Παρθένον.] Vide suprà, Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 7, 8.

Ibid. ——ἐρυσίπτολιν.] Vide suprà ad Hymn. in eandem *Palladem*, *ver.* 1.

Ver. 4. Τριτογενῆ.] Vide *Od.* γ', 378.

Ibid. ——αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεύς.] Vide *Il.* ί, 880; et ά, 175.

Ver. 5. Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς.] Similiter *Hesiodus*;

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
Δεινὴν &c. *Theogon. ver.* 924.

Vide suprà ad Hymn. prim. in *Apoll. ver.* 309: item *Lucian.* Dialog. *Vulcani* et *Jovis.*

Ibid. Σεμνῆς.] Vide suprà ad Hymn. in *Cererem*, *ver.* 1.

Ibid. ——πολεμήϊα τεύχε'.] Vide *Il.* ή, 193.

Ver. 6. ——παμφανόωντα.] Vide *Il.* έ, 295, 619.

Ibid. ——σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας.] Vide *Od.* ζ, 161; θ', 384.

Ver.

Σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
Δεινὸν ὑπ' ὀμβρίμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δ γαῖα
Σμερδαλέον ἰάχησεν· ϛονάθη δ' ἄρα πόντος,
Κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔχετο δ' ἅλμη
Ἐξαπίνης· ϛῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κέρη
Εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη
Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δ μητίετα Ζεύς.
Καὶ σὺ μὲν ὕστω χαῖρε, Διὸς τέκος Αἰγιόχοιο·
Αὐτάρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Vibrans acutum telum; magnus autem concutiebatur Olympus
Gravitèr à forti Cæsiâ: circùm verò terra [lympus
Horrendum resonuit; commotúsque proindè est pontus,
Undis purpureis conturbatus; constitit autem salum
Repentè; stitit verò Hyperionis præclarus filius
Equos celeripedes longo tempore, donec puella
Dempsit-sibi ab immortalibus humeris divina arma
Pallas Minerva: gavisus est autem providus Jupiter.
Et tu quidem sic salve, Jovis nata Ægiochi:
Verùm ego et tui et alterius recordabor cantionis.

Ver. 9. —— ὀξὺν ἄκοντα.] Vide *Od.* ξ', 531; φ', 340.
Ibid. —— μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος.] Vide *Il.* ά, 530; et *Batrachomyomach. ver.* 277.
Ver. 10. —— ὀμβρίμης.] Notandum, vocis ὄμβριμος *mediam* hîc produci, quæ in *Iliade* et *Odysseâ* semper corripitur. Vide *Il.* γ', 357; δ', 529. Cæterùm *Barnesius* inter Varias lectiones refert ὀβρίμης.
Ibid. —— ἀμφὶ δ γαῖα Σμερδαλέον ἰάχησεν.] *Barnesius* inter Varias lectiones, κονάβησεν. Vide *Il.* β', 334; *Od.* ρ', 542.
Ver. 11. —— ϛονάθη δ' ἄρα πόντος.] Vide *Il.* π', 280; et suprà, Hymn. prim in *Apoll. ver.* 341.
Ver. 12. Κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος.] Vide suprà, *Batrachom. ver.* 68; et *Il.* φ', 324.
Ver. 13, 14. —— ϛῆσεν δ' —— Ἵππους ὠκύποδας.] Vide *Il.* έ, 755; ώ, 350; item *Il.* έ, 732; *Od.* ψ', 244.
Ibid. —— Ὑπερίονος.] Vide ad *Od.* ά, 8.
Ibid. —— ἀγλαὸς υἱός.] Vide *Od.* δ', 188; ό, 144.
Ver. 14. —— δηρὸν χρόνον.] Vide *Il.* ξ', 206, 305.
Ver. 15. —— θεοείκελα τεύχη.] Notandum, Arma hîc appellari θεοείκελα. In *Iliade* autem et *Odysseâ*, Epitheta θεοείκελος, θεοειδής, Viris solis tribuuntur.
Ver. 17. —— Διὸς τέκος Αἰγιόχοιο.] Vide *Il.* ά, 202; *Od.* δ', 762.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ. IN VESTAM ET MERCURIUM.

Ἑστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν [πων,
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώ-
Ἕδρῃν αἴσιον ἔλαχες, πρεσβηΐδα τιμὴν,
Καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμήν· ὃ γὰρ ἄτερ σεῦ
Εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἵν' ὃ πρώτην τε καὶ ὑστάτην τε
Ἑσίῃ ἀρχόμενος σπένδῃ μελιηδέα οἶνον.
Καὶ σύ μοι, Ἀργιφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ,
Ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόῤῥαπι, δῶτορ ἐάων,
Ἵλαος ὢν ἐπάρηγε, σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἑσίῃ· ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

VEsta, quæ omnium in ædibus altis [hominum,
Immortaliúmq; deorũ, ex-humo-venientiúmq;
Sedem sempiternam sortita es, antiquũ honorẽ,
Pulchrum habens munus et honorem: non enim sine te
Convivia mortalibus, ubi non primæ postremæque
Vestæ incipiens libat *quisque* dulce vinum.
Et tu mihi, Argicîda, Jovis et Majæ fili,
Nuncie beatorum, auream-virgam-gestans, dator bonorũ,
Propitians auxiliare, cum venerandâque charâque
Vestâ; ambo enim terrestrium hominum

Ver. 1, 6, et 10. Ἑστίη.] *Barnesius* edidit Ἰσίη. Vide autem suprà ad Hymn. in *Vestam, ver.* 1.
Ibid. —— ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.] Vide *Il.* ώ, 281; *Od.* φ', 33.
Ver. 2. Ἀθανάτων &c.] Idem versus, *Il.* έ, 442.
Ibid. —— χαμαὶ ἐρχομένων.] Vide *Hesiod. Theogon. ver.* 272. Cæterùm *Barnesius* inter Varias lectiones, χαμαὶ ἑρπομένων.
Ver. 4. Καλὸν ἔχουσα γέρας.] Vide *Od.* λ', 183.
Ibid. —— ὃ γὰρ ἄτερ.] Vide *Il.* ό, 292.
Ver. 5, 6. —— πρώτην τε —— σπένδῃ μελιηδέα οἶνον.] Vide *Il.* κ', 579; *Od.* ή, 138; σ', 150.
Ver. 7. —— Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ.] Vide suprà, Hymn prim. in *Mercur. ver.* 73, et 576.
Ver. 8. Ἄγγελε τῶν μακάρων.] Vide *ibid. ver.* 3; et ad *Batrachom. ver.* 39.
Ibid. —— δῶτορ ἐάων.] Vide suprà ad Hymn. secund. in *Mercur. ver.* 12.
Ver. 9. —— αἰδοίῃ τε φίλῃ τε.] Vide *Il.* σ', 386, 425.
Ver. 10. —— ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.] Similitérque infrà, Hymn. in *Jovis Pueros, ver.* 6: Vide *Il.* δ', 45; *Od.* ά, 167.

Ver.

Ναίετε δώματα καλὰ, φίλαι φρεσὶν ἀλλήλοισιν
Εἰδότες ἔργματα καλά· νόῳ δ' ἕσπεσθε καὶ ἥβῃ.
Χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόῤῥαπις Ἑρμῆς·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

Habitatis domos pulchras, chara mentibus invicem
Scientes opera pulchra: mentéq; comites-estis et pubertate.
Salve, Saturni filia; túq; et aureā-virgā-gestans Mercurius:
Verùm ego vestrûmque et alterius recordabor cantionis.

Ver. 11. Ναίετε δώματα &c.] In vulgatis Editionibus versus hic post versum 8 suprà inseritur. Verùm cùm hâc dispositione penitùs turbetur Sententia, *Barnesii* ordinationem, ex *Bernardo Martino, Var. lect. lib.* I, *cap.* 27, petitam, hîc secutus sum.
Ibid. ——δώματα καλὰ.] Vide *Od.* π', 109; υ, 319.
Ibid. ——φίλαι φρεσὶν ἀλλήλοισιν Εἰδότες &c.] Vide *Il.* ρ', 325; et *Od.* γ', 277.
Ver. 12. ——ἔργματα.] Vide suprà ad Hymn. secund. in *Dianam*, *ver.* 20.
Ver. 13. ——χρυσόῤῥαπις Ἑρμῆς.] Vide *Od.* ε, 87; κ', 277.

ΕΙΣ ΓΑΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι, ἠυθέμιθλον,
Πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάντ' ὁπόσ' ἐστίν·
Ἡμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ὑπέρχεται, ἠδ' ὅσα πόντον,
Ἠδ' ὅσα πετάων· τάδε φέρβεις· ἐκ σέθεν ὄλβος.
Ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε καὶ εὐκαρποι τελέθουσι,
Πότνια· σεῦ δ' ἔχεις, δοῦναι βίον, ἠδ' ἀφελέσθαι,
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὄλβιος, ὅν κε σὺ θυμῷ
Πρόφρων τιμήσῃς· τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
Βριθὺ μὲν σφιν ἄρουρα φερέσβιον, ἠδὲ καθ' ἀγρὰς
Κτήνεσιν εὐθλωτῖ, οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν·
Αὐτοὶ δ' εἰνομίῃσι πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
Κοιρανέουσ'· ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
Παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι·
Παρθενικαί τε, χοροῖς ἀνθεμόεσσιν εὐφρονι θυμῷ

IN TERRAM MATREM OMNIUM.

TErrā omniū-matrē canā, benè-fundatā, [que sunt;
Antiquissimā, quæ alit super solo omnia quæcun-
Tum quot solum eximium permeant, tum quot
Et quot volant; hæc aluntur ex te-ortis divitiis. [pontū,
Ex te verò beati filiis et fructibus existunt *homines*,
Veneranda: penes te autem est, dare vitam, et auferre,
Mortalibus hominibus; ille verò felix, quem tu animo
Lubens honoraveris: ei nempè copiosa omnia adsunt.
Onustum-est quidem ipsis arvum almum, et per agros
Jumentis abundat; domúsque impletur bonis: [lieribus
Ipsi autē bonis-legibus per urbem pulchris-abundantē-mu-
Regnant; felicitásque multa et divitiæ sequuntur.
Filii verò lætitiâ recèns-florente gloriantur;
Virgunculæque, choris festivis læto animo

Ver. 1. ——Ἠυθέμιθλον.] *Barnesius* inter Varias lectiones, εὐρυθέμιθλον.
Ver. 3. Ἡμὲν ὅσα χθόνα ——, ἠδ' ὅσα πόντον.] Vide suprà, Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 4.
Ibid. ——χθόνα δῖαν.] Vide *Il.* ω, 532.
Ver. 5. ——τελέθουσι.] Vide *Od.* δ', 85; θ', 583.
Ver. 6. ——σεῦ δ' ἔχεται.] Vide *Od.* λ', 345.
Ver. 7. Θνητοῖς ἀνθρώποισιν.] Vide suprà, Hymn. prim. in *Mercur. ver.* 161.
Ibid. ——ὁ δ' ὄλβιος, ὅν κε σὺ.] Vide suprà, Hymn. in *Musas et Apollinem*, *ver.* 4: item infrà, Epigramm. Εἰς πόλιν Ἐρυθραῖαν, *ver.* 2.
Ver. 8. ——τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.] Simile hemistichium, suprà, Hymn. prim. in *Apoll. ver.* 536.
Ver. 9, 12. Βριθὺ μὲν σφιν ἄρουρα —— ὄλβος δὲ πολὺς.] Ita apud *Callimachum*;
Κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν· εὖ δὲ γενέθλη
Τετραπόδων, εὖ δ' ὄλβος ἀείρεται ——. Hymn. in *Dian. ver.* 130.
Vide et *Hesiod.* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 230 &c.
Ibid. ——ἄρουρα φερέσβιον.] Vide suprà, Hymn. prim. in *Apoll.* 341; item *Hesiod. Theogon.* 693.
Ibid. ——ἠδὲ κατ' ἀγρὰς.] Vide *Od.* π', 150; ρ', 18.
Ver. 10. ——ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν.] Vide *Od.* κ', 523; λ', 31.
Ver. 11, 12. Αὐτοὶ δ' εἰνομίῃσι —— Κοιρανέουσ'.] Vide *Od.* τ', 109, 111: item ρ', 487; υ, 234.
Ibid. ——καλλιγύναικα.] Vide *Il.* β', 683; *Od.* ν', 412.
Ver. 12. ——ὀπηδεῖ.] Vide *Il.* ρ', 251; et *Hesiod.* Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 311.
Ver. 14. ——χοροῖς ἀνθεμόεσσιν.] In Vulgatis editum est περισανθέσσιν· voce, ut videtur, prorsùs corruptâ: Ideóque *Barnesius* edidit πολυανθέσσιν· Quæ vox (uti ipse notat) et *Homero* et *Anacreonti* usurpata. Vide *Od.* ξ', 353; et *Anacr. Od.* XXXIX, *ver.* 10. Ad vulgatam autem lectionem propiùs accedit altera ejusdem conjectura;

Παίζυσαι, χαίρυσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
Οὕς κε σὺ τιμήσῃς, σεμνὴ θεὰ, ἄφθονε δαῖμον.
Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανῷ ἀστερόεντι·
Πρόφρων σὺ, ἀντ' ᾠδῆς, βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Ludentes, gaudent per flores molles herbæ,
Quos tu honoraveris, venerabilis dea, copiosa diva.
Salve, deorum mater, uxor Cœli stellati;
Lubénsque, pro cantu, victum animo-gratum præbe:
Verùm ego et tuî et alterius recordabor cantionis.

conjectura; nempè, ut legatur ϝειανθέσιν· quam vocem *Nicandro* usurpatam ille refert. Cúmque hujus lectionis fit mentio in *Seberi* Indice ad hunc locum, Textui eam inserui.

Ver. 15. —— ἄνθεα —— ποίης.] Vide *Od.* ί, 449.
Ver. 16. —— σεμνὴ θεὰ.] Vide suprà ad Hymn. in *Cererem*, *ver.* 1.
Ver. 17. —— ἄλοχ' Οὐρανῷ ἀστερόεντι.] Vide Hymnum sequentem, *ver.* 3; et *Odyss.* ύ, 113.
Ver. 18. Πρόφρων —— βίοτον θυμήρε' ὄπαζε.] Vide Hymnum sequentem, *ver.* 17; item *Od.* ϑ', 498.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἠέλιον ὑμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μοῦσα
Καλλιόπη, φαέθοντα, τὴν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
Γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντι·
Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
Αὐτοκασιγνήτῃ, ἣ οἱ τέκε καλλίμα τέκνα,
Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν, ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ὃς φαίνῃ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δέ τε δέρκεται ὄσσοις,
Χρυσῆς ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δὲ ἀκτῖνες ἀπ' αὐτῆς
Αἰγλῆεν σίλβουσι· παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
Λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχυσι πρόσωπον
Τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῒ λάμπετ' ἔδος
Λεπτουργὲς πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγε στήσας χρυσόζυγον ἅρμα καὶ ἵππους,

SOlem celebrare demùm, Jovis nata, incipe, Musa
Calliope, lucentē, quē Euryphaëssa bubulis-oculis-
Peperit Terræ filio et Cœli stellati: [insignis
Duxit enim Euryphaëssam inclytam Hyperion,
Germanam-sororem, quæ ei peperit pulchros liberos,
Aurorámque roseam-cubitos, comásque-pulchrā Lunam,
Solémque indefessum, assimilem immortalibus;
Qui lucet mortalibus et immortalibus diis,
Equis vectus: horrendum verò is tuetur oculis,
Aureâ è galeâ; clari autem radii ab ipso
Splendidum nitent; ad tempora verò genæ
Claræ à capite venustam tenent faciem [titus
Eminùs-lucidam; pulchérque circum corpus fulget ves-
Texturâ-tenuis flatu ventorū: subtùs autē masculi equi.
Ubi utique ille cùm-stiterit aureum-jugo currū, et equos,

Ver. 1. Ἠέλιον.] Vide suprà ad *Batrachom.* *ver.* 293.
Ibid. —— Διὸς τέκος.] Vide *Il.* φ', 229; *Od.* δ', 762.
Ver. 2. —— φαέθοντα.] *Barnesius*, *Henr. Stephanus*, Aliique, vocem hanc, ut Nomen proprium, interpretantur. Verùm cùm vox φαέθων in *Iliade* et *Odyssea*, quoties de Sole dicitur, ut Appellativum, ferè semper exponitur; similitèr hîc φαέθοντα "*lucentem*," Editionis *Wetstenianæ* Versionem secutus, reddidi. Vide *Il.* λ', 734; *Od.* έ, 479; λ', 16.
Ibid. —— Εὐρυφάεσσα.] Apud *Hesiodum*, notante *Barnesio*, appellatur Θεία. Vide infrà ad *ver.* 5.
Ibid. —— βοῶπις.] Vide ad *Il.* ά, 551.
Ver. 3. —— Γαίης παῖδα καὶ Οὐρανῷ.] Vide *Hesiod. Theogon.* *ver.* 133, 134.
Ver. 4. —— Ὑπερίων.] Vide ad *Od.* ά, 8.
Ver. 5, 6. —— ἣ οἱ τέκε —— Ἠῶ τε &c.] Similitèr *Hesiodus*;

Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει,
Ἀθανάτοις τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Γείναθ', ὑποδυνηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι. *Theogon.* *ver.* 371.

Ver. 6. —— ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην.] Vide Hymn. sequent. *ver.* 17, 18. Cæterùm *Pallantis* cujusdam filia dicitur *Luna*, suprà, Hymn. prim. in *Mercur.* *ver.* 99, 100.
Ver. 7. Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ'.] Vide *Il.* σ', 239, 484.
Ibid. —— ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.] Vide *Od.* φ', 37; et Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 220.
Ver. 8. Ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι.] Vide *Od.* γ', 2, 3; et μ', 385, 386.
Ver. 9. Ἵπποις ἐμβεβαώς.] Vide *Il.* έ, 199.
Ver. 12. —— χαρίεν —— πρόσωπον.] Vide *Il.* π', 798; σ', 24.
Ver. 14. —— ἄρσενες ἵπποι.] Vide *Il.* ψ, 377; *Od.* ν', 81.
Ver. 15. —— ἅρμα καὶ ἵππους.] Vide *Il.* ψ, 334; ώ, 440.

Θεσπέσιον πέμπησι δ' ἐρανῦ Ὠκεανόνδε.
Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δ' βίον ἥμενος ὄπαζε·
Ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
Ἡμιθέων, οὓς ἔργα θεοὶ δείκηλα βροτοῖσιν ἔδειξαν.

Divinus mittat per cœlum in-Oceanum.
Salve rex, lubens autem victum animo-gratum præbe:
A te verò exorsus celebrabo variorū-vocibus genus virorū
Semideorum, quorum opera dii mortalibus ostenderunt.

Ver. 16. ——πέμπησι—— Ὠκεανόνδε.] Vide suprà, Hymn. prim. in *Mercur. ver.* 68, 69.
Ver. 18. Ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος &c.] Occurrit similis locus infrà, Hymn. sequent. *ver.* 18, 19.
Ibid. ——κλήσω.] Ex verbo κλήζω, sive κληΐζω· uti observat *Eustathius*, in comment. ad *Il. μ'*, 318. Ita infrà, in Epigrammatum uno;

Ἠθελέτην κλῆσαι δῖαν χθόνα, καὶ πόλιν ἀνδρῶν.

Et apud *Aristophanem*, *Nubes*, *ver.* 906; "Κλῆσον, ὦ Μοῦσα, τιαῖς σὺν ὕμνων ᾠδαῖς." Et *ver.* 922; "Πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν." Vide et ejusdem Comœdiæ *ver.* 951, et 1743.
Ibid. ——μερόπων γένος ἀνδρῶν Ἡμιθέων.] Vide *Il. μ'*, 23: item *ά*, 250.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήνλω ἀείδειν ταυσίπλοον ἔσπετε, Μοῦσαι,
Ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς, ἵφορες ᾠδῆς·
Ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσει ὑρανόθεν περ
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
Αἴγλης λαμπούσης· σέλας δὲ ἀλάμπετος ἀὴρ
Χρυσέῃ ὑπὸ σιφάνῃ, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται·
Εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο, λουσαμένη χρόα καλὸν,
Εἵματα ἑσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη,
Ζεύξαμένη πώλους ἰθυτόνους αἰγλήεντας,
Ἑσπερίη, ὀλχόμενον, ὅτε πλήθῃ μέγας ὄγμος,
Λαμπρόταται τ' αὐγαὶ τότ' ἀέξομένης τελέθουσιν
Οὐρανόθεν· τέκμωρ δ' βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.

Lunam canere patulam-alis aggredimini, Musæ,
Suaviloquæ filiæ Saturnii Jovis, peritæ cantûs;
Ex quâ splendor terram involvit à-cœlo-ostensus
Capite ab immortali; multúsque decor suboritur
Splendore fulgente; nitétque tenebrosus aër
Aureâ à coronâ; venatores autem inibi-versantur:
Quandò ab Oceano, lota corpus pulchrum,
Vestes induta eminùs-lucidas eximia Luna,
Junctis equulis arduis-cervice, fulgidis,
Rapidè ulteriùs agitârit pulchrè-crinitos equos, [globus;
Vespertina, mensem-bipartiens, quandò plenus-est magnus
Clarissimique splendores tunc adultæ sunt
Cœlitùs; signum autem mortalibus et indicium est.

Ver. 1. ——Ταυσίπλοον.] Vide *Od. χ'*, 468; et Hymn. prim. in *Mercur. ver.* 213.
Ibid. ——ἔσπετε, Μοῦσαι.] Vide *Il. β'*, 484; *π'*, 112; et Hymn. sequent. *ver.* 1.
Ver. 4. Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο.] Vide *Il. ά*, 530; et Hymn. præcedent. *ver.* 12.
Ibid. ——πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν.] Simile hemistichium, *Odyss. θ'*, 380.
Ver. 5. ——σέλας δὲ ἀλάμπετος ἀὴρ.] Editiones pleræque habent, σέλας δ' ἀλάμπετον. *Barnesius* autem legit, σέλας δὲ τ' ἀλάμπετον· voculâ τε de *suo* insertâ. Undè, quod Vulgatis proximum est, σέλας δὲ ἀλάμπετον, edidi. *Al.* σέλας' ἀλάμπετον.
Ver. 6. Χρυσέῃ ὑπὸ σιφάνῃ.] Vide suprà, Hymn. prim. in *Apoll. ver.* 185.
Ibid. ——ἀκτῖνες.] Prorsùs inusitata, ut opinor, hæc vox. Editiones vulgatæ reddunt, "*radii*;" ac si ἀκτῖνες hîc legissent: Eâsque ferè secutus est *Barnesius* in Versione; in annotationibus autem, vocem ἀκτῆρες, si vera sit lectio, exponendam censet "*Venatores*," ut ἐπακτῆρες, *Odyss. τ'*, 445. Quam interpretationem in Versione admisi, quòd cum vocis ἐνδιάονται significatione satis aptè videtur congruere.
Ver. 7. ——ἀπ' Ὠκεανοῖο, λουσαμένη.] Vide ad *Il. ί*, 6.
Ibid. ——χρόα καλὸν.] Vide *Il. ψ'*, 805; *Od. ώ*, 44.
Ver. 8. Εἵματα ἑσσαμένη.] Vide *Od. β'*, 3; *ύ*, 125.
Ibid. ——τηλαυγέα.] Vide Hymn. præcedent. *ver.* 13.
Ibid. et *ver.* 17. ——δῖα Σελήνη.] Vide suprà, Hymn. prim. in *Mercur. ver.* 99; et *Orpheum*, Hymn. in *Lunam*, *ver.* 1.
Ver. 9. ——ἰθυτόνους.] Vide *Il. ε'*, 280; *ψ'*, 171.
Ver. 10. ——ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους.] Idem ferè hemistichium, *Od. ό*, 215.
Ver. 12. ——τελέθουσιν.] *Barnesius* inter Varias lectiones, τελέθουσιν.
Ver. 13. ——τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα.] Plenilunium nempè apud *Græcos* et *Latinos* solenne fuisse notat *Bernardus Martinus*, *Var. lect. lib.* I, *cap.* 14; citante *Barnesio*.
Ibid. ——σῆμα τέτυκται.] Vide *Il. χ'*, 30.

Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι κῇ εὐνῇ·
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, Πανδείλῳ γείνατο κούρῳ,
Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Χαῖρε, ἄνασσα θεὰ λευκώλενε, δῖα Σελήνη,
Πρόφρων εὐπλόκαμος· σεῖο δ' ἀρχόμενος, κλεῖα φώτων
Ἄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοὶ,
Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

Cum eâ utique olim Saturnius mixtus-eſt amore et concubitu:
Hæc verò gravida facta, Pandêam peperit filiam,
Conſpicuam formam habentem inter immortales deos.
Salve, regina dea candida-ulnas, eximia Luna,
Benevola, comas-pulchra: à-te autē incipiens, laudes hominū
Canam ſemideorum, quorum celebrant opera cantores,
Muſarum miniſtri, ab oribus amabilibus.

Ver. 14. ——ἐμίγη &c.] Idem hemiſtichium, *Od.* ψ', 219.
Ver. 15. Ἡ δ' ὑποκυσαμένη.] Vide *Il.* ζ', 26; *Od.* λ', 253.
Ibid. —— Πανδείλῳ γείνατο.] Πάνδεια, ἑορτὴ Ἀθήνῃσιν· ἀπὸ Πανδείας, τῆς Σελήνης· ἢ ἀπὸ Πανδίονος, &c. *Etymolog. Magn.* ad vocem Πάνδεια.
Ver. 16. Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν.] Vide ſuprà, Hymn. in *Junonem*, *ver.* 2; et *Iliad.* β', 483.
Ibid. —— ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.] Vide *Il.* ά, 520; ό, 107.
Ver. 17. Χαῖρε, ἄνασσα.] Οἱ μὲν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῶν βασιλέως, καλοῦνται ἄνακτες· αἱ δὲ ἀδελφαὶ, [θυγατέρες,] καὶ γυναῖκες, ἄνασσαι. *Harpocration*, à *Barneſio* citatus.
Ibid. ——θεὰ λευκώλενε.] Vide *Il.* ό, 78, 92.
Ver. 18. ——κλέα φώτων Ἄσομαι.] Vide *Il.* ί, 189; *Od.* θ', 73.
Ver. 19. ——ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοὶ.] Ita *Odyſſ.* ά, 338;
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί.
Ibid. ——ἔργματ'.] Vide ſuprà ad Hymnum ſecundum in *Dianam*, *ver.* 20.
Ver. 20. —— ἀπὸ στομάτων.] Vide *Od.* μ', 187.
Ibid. ——ἐροέντων.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Mercur.* *ver.* 31; et in *Venerem*, *ver.* 264.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Ἀμφὶ Διοσκούρους, ἐλικώπιδες, ἔσπετε, Μοῦσαι,
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκην,
Τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῇ, ὄρεος μεγάλοιο, [κεν·
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
Σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
Χειμέριαι καθ' ὁδὸν πόντου ἀμειλίχου· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
Εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο,

IN JOVIS PUEROS.

Jovis pueros, nigræ-oculis, dicite, Muſæ,
Tyndaridas, Ledæ pulchræ-talis præclaros natos,
Caſtoráque equorum-domitorem, et irreprehenſum
Quos ſub Taygeti vertice, montis magni, [Pollucem;
Mixta in amore cum nubium-coäctore Saturnio,
Servatores peperit filios terreſtrium hominum,
Velociúmque navium, quandò utique ſæviant procellæ
Hyemales per pontum implacabilem; ii verò è navibus
Supplicantes vocant Jovis pueros magni,

Ver. 1. Ἀμφὶ Διοσκούρους.] Vide ſuprà ad Hymn. prim. in *Bacchum*, *ver.* 1.
Ver. 2. Τυνδαρίδας &c.] Vide ſuprà, Hymn. in eoſdem *Jovis Pueros*, *ver.* 2 &c.
Ibid. —— ἀγλαὰ τέκνα.] Vide *Il.* β', 871.
Ver. 3. Κάστορά θ' ἱππόδαμον.] Vide *Il.* γ', 237; *Od.* λ', 299.
Ibid. —— ἀμώμητον.] Vide *Il.* μ', 109.
Ver. 4. ——Ταϋγέτου κορυφῇ.] *Barneſius* edidit κορυφῆς. Atque ita quidem legitur ſuprà, Hymn. in eoſdem *Jovis Pueros*, *ver.* 3; ubi idem hemiſtichium occurrit. Mutato tamen nihil opus.
Ibid. ——κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο.] Vide *Il.* π', 297; *Od.* ί, 481.
Ver. 5. Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέϊ Κρονίωνι.] Vide ſuprà, *Batrachom.* *ver.* 20; Hymn. in *Herculem*, *ver.* 3; et Hymn. in *Jovis Pueros*, *ver.* 4.
Ver. 6, 7. Σωτῆρας —— ἀνθρώπων, Ὠκυπόρων τε νεῶν, &c.] Similitèr *Theocritus*, de Iiſdem;
Ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυρῇ ἠδὴ ἐόντων, ——
Ναῶν θ', αἳ δύνοντα καὶ ὠρανῷ ἐξανιόντα
Ἄστρα βιαζόμεναι, χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις. *Idyll.* XXII, 6, 8.
Vide et ſuprà, Hymn. in *Neptun.* *ver.* 5.
Ver. 7. Ὠκυπόρων τε νεῶν.] Vide *Il.* μ', 156; *Od.* δ', 708.
Ibid. ——ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι.] Vide *Il.* ν', 334; *Od.* γ', 283.
Ver. 8. Χειμέριαι.] Vide *Il.* β', 293.
Ver. 9. ——Διὸς κούρους μεγάλοιο.] Vide *Od.* ζ', 323; ώ, 520.

10 Ἄρσεσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
Πρύμνης τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
Θῆκεν ὑποδρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
Ξανθῇσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀίξαντες.
Αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀϋτμὰς,
15 Κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
Ναύτῃσι, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, παύσαντο δ' ὀιζυροῖο πόνοιο.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Agnis *cum* albis, faſtigia ubi-conſcenderint
Puppis; eam autem ventúſque magnus et unda maris
Fecerunt *fermè*-ſubmerſam: hi verò repentè apparuerunt
Flavis alis per æthera impetu-facto. [las,
Statim autem gravium ventorum ceſſare-fecerunt procel-
Fluctúſque ſtraverunt albi maris in pelagis
Nautis, ſigna bona laboris ipſis; illi autem conſpicati
Gavifi ſunt, ceſsârúntque ab ærumnoſo labore.
Salvete, Tyndaridæ, velocium aſcenſores equorum:
Verùm ego veſtrûm et alterius recordabor cantionis.

Ver. 11. ——τὴν δ' ἄνεμός τε *&c.*] Vide *Theocrit. Idyll.* XXII, 10 *&c.*
Ibid. ——κῦμα θαλάσσης.] Vide *Il.* σ', 66; ὠ, 96.
Ver. 12. Θῆκεν ὑποδρυχίην.] Vide *Od.* ί, 319; et Hymn. prim. in *Mercur.* 116.
Ver. 14. Αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων.] Similitèr *Theocritus*;

Ἀλλ' ἔμπας ὑμεῖς τε καὶ ὐβυβῦ ἔλκετε ναῦς,
Αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀϊομένοις θανέεσθαι.
Αἶψα δ' ἀπλήγετ' ἄνεμοι· λιπαρὰ δὲ γαλήνα
Ἀμπέλαγος——————. *Idyll.* XXII, 17.

Ibid. ——ἀργαλέων ἀνέμων.] Vide *Od.* λ', 399, 406.
Ibid. ——κατέπαυσαν ἀϋτμὰς.] *Barneſius* Editionéſque pleræque vertunt, "*ceſsârunt procellæ.*" Mirè admodúm. Rectiùs Verſio *Wetſteniana*, "*ſedârunt procellas.*" Vide *Od.* β', 168, 244.
Ver. 15. Κύματα δ' ἐστόρεσαν.] Vide *Od.* γ', 158.
Ibid. ——ἁλὸς ἐν πελάγεσσι.] Vide *Od.* ί, 335; et Hymn. prim in *Apollinem*, 73.
Ver. 16. ——σήματα καλὰ.] Vide *Theocritum*, *Idyllio* ſuprà citato, *ver.* 22.
Ibid. ——οἱ δὲ ἰδόντες Γήθησαν.] Vide *Il.* ώ, 320, 321; *Od.* ό, 164, 165.
Ver. 17. ——παύσαντο δ' ὀιζυροῖο πόνοιο.] Vide *Od.* ϑ', 540; π', 478.
Ver. 18. Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, *&c.*] Idem verſus, Hymno ſuperiori in *Jovis Pueros*, 5.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ.

Ἰδεῖδε ξενίων κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Νύμφης ἐρατώπιδος Ἥρης
Ναίετ' ἐς Ἀδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθῇσι ποταμοῖο,
5 Ἕβρου καλὰ ῥέοντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

IN HOSPITES.

REveremini hoſpitiis indigentem atque domo, [nis
Qui urbē excelsā Nymphæ amabilis-oculis Juno-
Habitatis ad Hadenes pedem infimum altæ-ver-
Divinam bibentes aquam flavi fluvii, [tice,
Hebri pulchrè-fluentis; quem immortalis genuit Jupiter.

Ver. 1. Ἰδεῖδε *&c.*] Videtur Poëma hoc, uti et notat *Barneſius*, idem eſſe ac proximè ſequens Epigramma Εἰς Κυμαίους inſcriptum; vocibus ſolummodò nonnullis conſultò forsàn variatis, ut diverſis regionibus conveniret Carmen. Vide infrà ad *ver.* 3.
Ver. 3. ——Ἀδήνης πόδα.] In Vulgatis editum eſt, ἄδνω, ἧς πόδα· Corruptè omninó: Ita enim *Fœminini* Generis fit vox ἄδης, quod (ut opinor) exemplo caret; et præterea voculâ ἧς prorsùs confunditur Sententia. Verisimillimum autem videtur, hæc nominis alicujus proprii corrupta eſſe fragmenta: Ideóque, ſervatis vulgatæ lectionis literis, Ἀδήνης, ut nomen proprium, edidi. *Barneſius* quidem ex ſequenti Epigrammate, Σαρδήνης edidit: Sed minimè hîc convenit ea lectio; quippè non de eâdem regione in utroque Poëmate agi liquet ex verſibus ultimis, ubi fluviorum planè diverſorum fit mentio.
Ibid. ——πόδα νείατον.] Vide *Il.* β', 824.
Ibid. ——ὑψικόμοιο.] Vide *Od.* μ', 357; τ', 297.
Ver. 4. ——πίνοντες ὕδωρ.] Vide *Il.* β', 825.
Ver. 5. ——ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.] Simile hemiſtichium, *Iliad.* β', 741.

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΜΗΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΚΑΙ ΕΠΗ ΤΙΝΑ,

Ἐκ τῦ Ἡροδότυ, ἐν τῷ περὶ τ Ὁμήρυ βιοτῆς.

Εἰς Κυμαίυς.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Κύμλω, Ἐριώπιδα κέρλω,
Ναίετε Σαρδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο·
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείυ ποταμοῖο,
Ἕρμυ δινήεντ@, ὃν ἀθάνατ@ τέκετο Ζεύς.

Ad *Cumanos*.

REſpicite hoſpitiiſque virum tectóque carentem,
Urbem qui celſam Cumen, Eriopida prolem,
Radicem incolitis Sardenes alticomantis:
Divini potatis aquam qui fluminis Hermi,
Vorticibus-torti, pater eſt cui Jupiter ipſe.

Εἰς Κυμαίυς.] Ἐν τῇ Σμύρνῃ ἄπορ@ ἐὼν [Ὅμηρ@] τὸ βίυ, διενοήθη ἀπικέσθ ἐς Κύμλυ· πορεύομέν@ δὲ διὰ τῦ Ἕρμυ πεδίυ, ἀπικνέεται ἐς Νέον τεῖχ@, ἀποικίλω Κυμαίων.——Ἐνταῦθα λέγεται αὐτὸν, ἐπιξάντα ἐπὶ σκυτεῖόν τι, εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπεα τάδε· "Αἰδεῖσθε &c." *Herodot. lib. de Vitâ Homeri*, § 9.

Ver. 1. Αἰδεῖσθε &c.] Vide ad Poëma præcedens, *ver.* 1.

Ver. 2. ——Ἐριώπιδα.] *Barneſius* ex Poëmate præcedenti, edidit hîc ἐρατώπιδα. Cùm verò Editiones, quas vidi, omnes Ἐριώπιδα et in Textu et in Verſione legunt, nihil muto.

Ver. 3. ——Σαρδήνης πόδα.] Ἡ δὲ Σαρδήνη, ὄρ@ ἐϛὶν ὑπερκείμενον τῦ τε Ἕρμυ ποταμῦ, κ τῦ Νέυ τείχυς. *Herodotus*, loco ſuprà citato.

Ver. 5. Ἕρμυ δινήεντ@.] Vide *Herodot. lib. de Vitâ Homeri*, § 9, undè deſumptum hoc Epigramma; itémque *Strabonem*, *Geograph. lib.* XIII, *pag.* 922, 923; *al.* 621, 622; ubi et Fluvii *Hermi*, et Urbis *Cumæ* deſcriptio.

Ibid. —— δινήεντ@, ὃν &c.] Similis verſus, *Iliad.* ξ', 434; φ', 2; ὠ, 693.

Εἰς τὴν Κύμην ἀναϛρέφων.

Rediturus *Cumam*.

Αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
Τῶν γὰρ κ θυμὸς πρόφρων, ἔ μοῖτις ἀρίϛη.

VOs me hominū, Plantæ, citò ad urbē ferte proborū:
Promptus enim his animus; vis eſt quoque maxima [mentis.

Εἰς τὴν Κύμλυ ἀναϛρέψων.] Χρόνυ δὲ προϊόντ@, ἀπόρως κείμεν@ [Ὁμήρ@,] κ μόλις τὴν τροφὴν ἔχων, ἐπενοήθη εἰς τὴν Κύμλυ ἀπικέσθ, ὅτι βελτίον πρήξει. Μέλλων δὲ πορεύεσθ, τάδε τὰ ἔπεα λέγει· "Αἶψα πόδες &c." *Herodot. lib. de Vit. Hom.* § 11.

Ver. 1. ——πόδες με φέροιεν.] Vide *Il.* ό, 405; *Od.* ό, 554.

Ibid. ——πόλιν ἀνδρῶν.] Vide *Il.* ρ', 737.

Εἰς

Εἰς Μίδην.

Χαλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδυ δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·
Ἕς τ' ἂν ὑδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τιθήλῃ,
Ἠελίου τ' ἀντῖον λάμπῃ, λαμπρά τε Σελήνη,
Καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζῃ δ' ἁλὸς ὄδμη·
Αὐτοῦ τῇδε ῥέουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Ἀγγελίην παρίοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

In *Midam*.

Æ Nea ego sũ virgo, Midæq; incumbo ſepulchro:
Dum fluit unda levis, proceráq; naſcitur arbor,
Dum ſol exoriens et ſplendida Luna relucet,
Dum fluvii turgent, et inundant littora fluctus:
Irriguo lachrymis buſto ſuper hîc ego ſemper
Fixa, viatori narrabo Midam hîc tumulatum.

Εἰς Μίδ.] Ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τείχεος πορεύομένῳ, ἀπίκεται εἰς τὴν Κύμην —— καὶ, ὡς Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ Φρυγίης βασιλῇ Μίδῃ τῷ Γορδίεω, δεηθέντων πυθομένῳ αὐτοῦ, ποιεῖ καὶ ἐπίγραμμα τόδε, τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στήλης τοῦ μνήματος τοῦ Γορδίεω [Legendum videtur, uti notat *Henr. Stephanus*, τοῦ Μίδυ τοῦ Γορδίεω] ἐπιγέγραπται· "Χαλκῇ παρθένος &c." *Herodot. ibid.* Legitur porrò (notante *Barneſio*) hoc idem Epigramma, omiſſo ſolummodò verſu quarto, apud *Anthologiam*, *lib.* III, *cap.* 7, ubi inſcribitur, Ὁμήρου. Tribuitur *Homero* etiam in Opuſculo inſcripto, Ἀγὼν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου· ubi et *Homerus* argenteæ phialæ à *Midæ* filiis acceptæ verſus dicitur inſcripſiſſe, quos videas infrà inter Fragmenta. Citatur quoque hoc Epigramma, (omiſſis verſibus 3to et 4to,) à *Platone*, in *Phædro*, et à *Dione Chryſoſtomo*, *Orat.* XXXVII; at nullo auctore nominato. Cæterùm *Diogenes Laërtius* nonnullos Poëma hoc *Cleobulo Lindio* aſcripſiſſe, *Homerúmque Midâ* multis annis antiquiorem contendiſſe refert; *Lib.* I, in *Cleobulo*. Quâ de re plura videas apud *Barneſium*; et apud *Menagium* in annotationibus ad *Laërtii* locum.

Ver. 1. —— Μίδυ.] *Al.* Μίδα, et Μίδεω.

Ibid. —— ἐπὶ σήματι κεῖμαι.] In Opuſculo, quod inſcribitur, Ἀγὼν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου, legitur, ἐπὶ σήματος ἵημαι.

Ver. 2. Ἕς τ' ἂν.] Ita *Herodotus*, Editionéſque pleræque. Apud *Platonem* autem, in *Phædro*, legitur Ὄφρ' ἄν· apud *Anthologiam*, Εὖτ' ἄν. Porrò Edit. *Cantab.* 1664 habet Ἕως τ' ἄν· Undè (ut videtur) *Barneſius* edidit Ἕς τ' ἄν. Cæterùm totum hunc verſum citat *Longinus*, περὶ Ὕψους, § 36; auctoris autem non meminit: Uti et notavit *Barneſius*.

Ver. 2, 3. —— ῥέοι —— τιθήλοι —— λάμποι.] *Al.* ῥέῃ —— τιθήλῃ —— λάμπῃ. Cæterùm apud *Platonem* et *Anthologiam*, itémque in Opuſculo ſuprà ad *ver.* 1 citato, pro ῥέῃ, legitur νάῃ. Et in eodem Opuſculo pro λάμπῃ, legitur φαίνῃ.

Ibid. —— δένδρεα μακρὰ.] Vide *Od.* ε, 238, 241.

Ver. 3. Ἠελίου τ' ἀντίον.] Vide *Il.* Θ', 538; χ', 135.

Ver. 4. Καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν] Editiones vulgatæ habent ῥέωσιν. At in veteribus *Diogenis Laërtii* Exemplaribus πλήθωσιν legi notat *Henricus Stephanus:* Atque ita edidit *Barneſius:* Quem ſecutus ſum, quòd vulgatam lectionem non fert verſus. Vide et *Il.* π', 389; *Od.* τ', 207. Cæterùm totum hunc verſum in Multis deſiderari, etiámque in uno *Herodoti* MS, notat *Barneſius*. Vide ſuprà ad *ver.* 1.

Ibid. —— ἀνακλύζῃ.] *Al.* ἐπικλύζῃ.

Ver. 5, 6. Αὐτοῦ τῇδε &c.] Diſtichon hoc, notante *Barneſio*, ut *Homericum*, citat *Suidas*, ad vocem Αὐτοῦ. Idémque iterùm citat ad vocem Μίδας, auctoris autem non meminit.

Ibid. —— πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ.] *Al.* πολυκλαύτῳ. *Al.* πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου.

Ver. 6. Ἀγγελίην.] In Opuſculo inſcripto, Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου Ἀγὼν, legitur Σαμωνίην.

Ὀλοφύρε

Ὀλοφύρεται τὴν τυφλότητα αὐτῦ πρὸς τὺς Κυμαίυς.

Οἵη μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
Νήπιον αἰθόμενος ἐπὶ γύνασι μητρὸς ἀτάλλων·
Ἣν ποτ' ἐπύργωσαν, βυλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,
Λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
Ὁπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα ποτνιάνακτον·
Ἥντε δ' ἀγλαὸν εἴσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
Ἔνθεν ἀπερύμναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
Ἠθελέτην κλῆσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
Οἱ δ' ἀπαγηράοντα ἱερὴν ὄπα, φημὶ ἀοιδήν.
Ἀφραδίην δ' ἄρα τις παθών τις φράσατ' αὖθις·
Ὅς σφιν ὀνειδείῃσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
Κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
Τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.
Οὐδέ τί μοι φίλα γυῖα μολεῖν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς

Deplorat ſuam cæcitatem ad *Cumanos*.

QUali me fato prædam dat Jupiter eſſe;
Infantem in genibus venerandæ matris alens me,
Quam quondam Jovis Ægiochi fato ædificavit
Phriconis populus, celerum conſcenſor equorum,
Fortitèr ardentis diſcernens prælia Martis;
Æolicam Smyrnam claram, pelagóque propinquam;
Et quam ſacra Meletis amœni perfluit unda.
Illinc clara Jovis proles digreſſa volebat
Divinam terram celebrare, urbémque virorum:
Illi autem ſacræ ſpreverunt carmina vocis.
Horum aliquis mox ſtulta dolens agnoverit acta,
Inter eos quicunque probris mihi fata paravit.
At mihi quam dederint naſcenti numina ſortem,
Ægro animo quamvis, certum eſt perferre patique.
Nec prorsùs mihi membra volunt per compita ſacra

Ὀλοφύρεται τὴν τυφλότητα &c.] Ita inſcribitur hoc Poëma in vulgatis Editionibus. *Barneſius* verò, quoniam per totum Poëma nulla *Cæcitatis* fit mentio, Titulum ita emendavit; Ὀλοφύρεται τὴν ἀπο-δίωξιν αὐτῦ παρὰ τῶν ἀξένων Κυμαίων. At merâ hæc ex conjecturâ.

Ver. 1. Οἵη μ' αἴσῃ &c.] Ἐτελεύτα δ' ἔν ὁ λόγος [apud *Cumanos*] τῷ ἄρχοντι, μὴ τρέφειν τὸν Ὅμηρον.—— Ὁ δὲ, ὡς ἤκουσεν, ἐσυμφόρησέ τε, καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε· "Οἵη &c." *Herodot. lib. de Homeri Vitâ*, § 14.

Ibid. —— κύρμα γενέσθαι.] Vide *Od.* γ', 271; ὁ, 479.

Ver. 2. Νήπιον —— ἀτάλλων.] Ita apud *Sophoclem*; "Νέαν ψυχὴν ἀτάλλων." *Ajax*, *ver.* 559.

Ver. 3. —— βυλῇ Διὸς αἰγιόχοιο.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 23.

Ver. 4. Λαοὶ Φρίκωνος.] Vide *Strabonem*, *Geograph. lib.* XIII, *pag.* 873, 922; *al.* 582, 621: item *Stephanum*, περὶ πόλεων, ad vocem Κύμη, et vocem Φρικίον· et *Joſephi Scaligeri* animadverſiones ad *Euſebii Chronic. pag.* 59.

Ibid. —— ἐπιβήτορες ἵππων.] Vide ſuprà, Hymn. ſecund. in *Jovis Pueros*, *ver.* 18; et *Od.* σ', 262.

Ver. 5. Ὁπλότεροι.] Ὁπλότεροι δὲ, οὐ μόνον οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ μάλιστα οἱ μάχιμοι, καὶ ὅπλα αἴρειν δυνάμενοι. *Euſtathius*, ad *Iliad.* δ', 325, à *Barneſio* hîc citatus.

Ibid. —— μαλεροῖο πυρὸς.] Vide *Il.* ι', 242.

Ibid. —— κρίνοντες Ἄρηα.] Vide *Il.* β', 385; σ', 209.

Ver. 6. —— ποτνιάνακτον.] Vide *Spanhemii* annotationes ad *Callimach.* Hymn. in *Dianam*, *ver.* 259. Cæterùm *Barneſius* inter Varias lectiones refert, πότνιαν ἀκτήν· ex *Joſepho Scaligero*.

Ver. 7. —— ἀγλαὸν —— ὕδωρ.] Vide *Od.* γ', 429; ι', 140.

Ibid. —— ἱεροῖο Μέλητος.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Dianam*, *ver.* 3.

Ver. 8. Ἔνθεν ἀπερύμναι.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Apoll. ver.* 29.

Ver. 9. —— κλῆσαι.] Pronuntiandum κλῆσαι· uti notavit *Barneſius*. Vide ſuprà ad Hymn. in *Solem*, *ver.* 18.

Ver. 10. Οἱ δ' ἀπαγηράοντα ἱερὴν ὄπα.] Haud diſſimilitèr apud *Ovidium*, citante *Barneſio*;

Ipſe licèt venias Muſis comitatus Homerus;
Si nihil attuleris, ibis, Homere, forâs. *Artis Amatoriæ*, *lib.* II, 279.

Ibid. —— ἱερὴν ὄπα, φημὶ ἀοιδήν.] *Barneſius* inter Varias lectiones, ἱερῶν ὄπα, Φήμι', ἀοιδῶν· ex *Joſepho Scaligero*; qui (uti à *Barneſio* ibidem citatur,) "addit, Hoc Carmen *Phemio* miſſum ab *Homero*."

Ver. 12. Ὅ σφιν.] *Barneſius* edidit Ὅς σφιν. Sed vide ad *Il.* Ϟ', 283; *Od.* Ϟ', 271.

Ibid. —— ὀνειδείῃσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.] *Barneſius* inter Varias lectiones, ὀνειδίοντι, ἵν' ἐμῷ μνησαίατο πότμῳ· ex *Joſepho Scaligero*.

Ver. 14. —— ἀκράαντα.] Apud *Herodotum*, et in vulgatis Editionibus, legitur hîc ἀκράαντον. Quam lectionem cùm non admittit Verſus, *Barneſium* ſecutus ἀκράαντα edidi.

Ibid. —— φέρων τετληότι θυμῷ.] Vide ad *Od.* σ', 134.

Ver. 15. —— φίλα γυῖα.] Vide *Od.* Ϟ', 233; σ', 241.

Ver.

Κύμης ὀρμαίνεσι· μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει,
Δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἰέναι, ὀλίγον περ ἐόντα.

Cumæ verſari; magnum me namque jubet cor
In populum peregrinum, utcunque eſt parvus, abire.

Ver. 16. ——μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει.] Vide *Il.* ή, 25; Φ', 395.
Ver. 17. Δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν.] Vide *Il.* τ', 324; *Od.* Ϝ, 211.
Ibid. ——ὀλίγον περ ἐόντα.] Vide ſuprà, Hymn. prim. in *Mercur. ver.* 455.

Ἀρχὴ Ἰλιάδος Ϝ ἐλάττονος.

Ἴλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην εὔπωλον,
Ἥς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Exordium *Minoris Iliados.*

TRojam et Dardaniam canto, quæ mater equorum,
Quæ Danais Martis famulis mala plurima fecit.

Ἀρχὴ ἑξῆς.] Διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεσπιεῖ, ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω, ἧς ἡ ἀρχὴ, "Ἴλιον ἀείδω ἑξῆς:" καὶ τὴν καλουμένην Φωκαΐδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὁμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. *Herod lib. de Vit. Hom.* § 16. Et apud *Pauſaniam*, Poëmatis Ἰλιὰς μικρὰ appellati mentio fit; *Lib.* III, *cap.* 26: iterúmque, *Lib.* X, *cap* 26. Vide et infrà ad Fragmenta.
Ver. 1. ——εὔπωλον.] Vide *Od.* λ', 168; ξ', 71.
Ver. 2. Ἥς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ.] *Al.* πόλλ' ἔπαθον· ut *Iliad.* ξ', 67; ubi idem ferè hemiſtichium.
Ibid. ——Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.] Vide *Il.* τ', 78.

Τῷ Θεσπιεῖ.

Θεσπιεῖ, θνητοῖσιν ἀνωΐστων πολέων περ,
Οὐδὲν ἀφραδέστερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

Theſtoridæ.

THeſtoride, mortalibus etſi incognita multa;
Nil tamen eſt ipſis magis inſcrutabile mente.

Τῷ Θεσπιεῖ.] Ἐπεὶ δὲ τήν τε Φωκαΐδα καὶ τ' ἄλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὁμήρου ὁ Θεσπιεὺς ἐγράψατο, δεινόθη ἂν τὴν Φωκαίας ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποίησιν θέλων τῷ Ὁμήρῳ ἐξιδιώσασθαι· καὶ ὧδε ἔτι ὁμοίως ἂν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὅμηρον· Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε· "Θεσπιεῦ, &c." *Herodot.* § 16.
Ver. 1. Θεσπιεῖ.] In Vulgatis legitur Θεσπιεῦς. *Henr. Stephanus* autem in annotationibus; "Non dubito, (inquit,) quin legendum ſit Θεσπιεῖ." Atque ita edidit *Barneſius:* Quos proindè ſecutus ſum.
Ver. 2. ——πέλεται —— ἀνθρώποισιν.] Vide *Il.* τ', 221.
Ibid. ——νόῳ.] Ita Edit. *Cantab.* 1664; atque ita in uno *Herodoti* MS legi notat *Barneſius.* Ita porrò omninò legendum cenſet *Henr. Stephanus* in annotationibus. *Vulgg.* νόον Quod præli ſolummodò videtur error, ex literarum ν et υ ſimilitudine ortus. Cæterùm *Barneſius* edidit νοός· quod in *Genitivo*, pro νόῳ, non prorsùs inuſitatum contendit.

Ποσειδῶνι.

Κλῦθι, Ποσιδάων μεγαλοσθενὲς, Ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρῳ μεδέων ἠδὲ ξανθῇ Ἑλικῶνι·

Neptuno.

AUdi, Neptune, ô terræ fortiſſime motor,
Imperióque regens ſpatioſum et flavum Helicona;

Ποσειδῶνι.] Ἐσπύθαζεν [Ὅμηρος] εἰς τὴν Χίον ἀπικόμενος.——Καὶ προσελθὼν ἔχρησε παρὰ τῶν ναυτέων δίκαος αὐτὸν σύμπλειν, πολλά τε προσαγορεύων λέγων, οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν. Τοῖς δὲ ἔδοξε δίκαος αὐτόν· καὶ σκέλλουσι ἐσβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον. Ὁ δὲ Ὅμηρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτὸς, ἱσθεὶς καὶ ἐπὶ ἕζετο, λέγει τὰ ἔπεα τάδε· "Κλῦθι &c." *Herodot.* § 17. Idem ferè refert et *Suidas*, ad vocem Ὅμηρος· ubi Poëma hoc, ſequentiúmque plurima, ut *Homerica*, citantur.
Ver. 1. Κλῦθι, Ποσιδάων.] Apud *Suidam* legitur Ποσειδέων· ut *Odyſſ.* γ', 55; ι', 528. Vide et *Orpheum*, Hymn. in *Neptun. ver.* 1.
Ibid. ——μεγαλοσθενὲς, Ἐννοσίγαιε.] Vide *Il.* Ϝ, 201; *Od.* ν', 140.
Ver. 2. Εὐρυχόρῳ.] Vide ad *Od.* ό, 1.

Δὸς σὶ̓ ἔρον καλὸν κὴ ἀπήμονα νόστον ἰθεῖαν
Ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ, ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι.
Δὸς σὶ̓ ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
Αἰδοῖόν μ' ἐλθόντα, βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι·
Φῶτά τε τισαίμιλω, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας,
Ὤδυσατο Ζῆνα ξένιον, ξενίλω τε τράπεζαν.

Da, precor, incolumem reditum, ventúmque ſecundum
Nautis, qui navis rectores atque magiſtri.
Dáque ad radices excelſi-fronte Mimantis,
Sanctos nactum homines, fieri me compotem honoris;
Ulciſcique virum, deceptâ qui mihi mente,
Hoſpitis et menſæ violavit jura, Joviſque.

Ibid. ——μειδίων.] Vide *Il.* ώ, 308; et Hymnum utrumque in *Mercur. ver.* 2.
Ibid. ——Ἑλικῶνος.] Vide Hymnum ſuperiorem in *Neptun. ver.* 3.
Ver. 3. ——νόστον ἰθεῖαν.] Apud *Suidam*, νόστον ἀρεῖαν.
Ver. 5. ——ὑψικρήμνοιο Μίμαντος.] Vide *Strabonem*, *Geograph. lib.* XIV, *pag.* 954, 955; *al.* 645: et *Pauſaniam*, *Achaïc. lib.* VII, *cap.* 4.
Ver. 6. Αἰδοῖόν μ' ἐλθόντα, βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι.] Apud *Suidam* legitur, Αἰδοίων——ὁσίων τε. Ac ſimilitèr ſuprà, in Epigrammate quod inſcribitur, Εἰς τὴν Κύμλω ἀναγρέψων, *ver.* 1, dicitur, "ἐς αἰδοίων πόλιν "ἀνδρῶν." Vide autem et *Odyſſ.* ξ', 234. Cæterùm apud eundem *Suidam*, pro μ' ἐλθόντα, legitur hîc μετελθόντα· Quod non fert verſus. Vide *Henr. Stephani* in *Herodotum* annotationes.
Ver. 7. ——ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας.] Vide *Od.* ν', 327.
Ver. 8. Ὤδυσατο Ζῆνα &c.] Notandum, vocem ὠδύσατο hîc cum *Accuſativo* jungi, et "*irritavit*," five "*violavit*," ſignificare: in *Iliade* autem et *Odyſſeâ* nuſquam ita uſurpatur. Vide *Il.* σ', 292; *Od.* ά, 62; τ', 407: item *Heſiod. Theogon. ver.* 617.
Ibid. ——Ζῆνα ξένιον.] Vide *Od.* ξ', 389.
Ibid. ——ξενίλω τε τράπεζαν.] Ita edidit *Barneſius*; atque ita legitur apud *Suidam*. Alii, τραπέζλω. Quod inuſitatum. Vide *Od.* ξ', 158; ρ', 155; ύ, 230: item ad *Il.* β', 633.

Εἰς πόλιν Ἐρυθραίαν.

Πότνια Γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
Ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲ φωτῶν εὐοχθος ἐτύχθης,
Τοῖσι ϗ δύσβουλος, κὴ τρηχεῖ', οἷς ἐχολώθης.

In Urbem *Erythræam*.

O Sacra multorum largitrix, Terra, bonorum,
Quam tu plana aliis hominum faciliſque renides;
Aſpera contrà aliis, in quos iraſceris, extas.

Εἰς πόλιν Ἐρυθραίαν.] Παροιμία ϗ Ὁμηρος, ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἐρυθραίης, τραχείης κὴ ὀρεινῆς ἐούσης, φθέγγεται τάδε ἔπεα· "Πότνια γῆ &c." *Herodot.* § 18.
Ver. 1. ——δότειρα μελίφρονος ὄλβου.] Vide ſuprà, Hymn. in *Terram Matrem Omnium*, *ver.* 4; et *Odyſſ.* ώ, 488.

Πρὸς Ναύτας.

Ναῦται ποντοπόροι, συγερῇ ϲυαλίγκιοι ἄτῃ,
Πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.

Ad *Nautas*.

Æ Quorei nautæ, noxæ ſimiles odioſæ,
Vitam degentes mergis non ſuaviùs ipſis;
Eſto Jovis ſummi vobis reverentia cordi:

Πρὸς Ναύτας.] Καί πως ϲυντυγχάνει μέλλουσι τισὶ πλεῖν εἰς τὴν Χίον, ὧν ἐδέετο προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸ Ὁμηρου· οἱ ϗ ἐδέησε λόγου ποιησάμενοι ἀνήγοντο. Ὁ ϗ Ὁμηρος φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα· "Ναῦ-"ται ποντοπόροι &c." *Herodot.* § 19.
Ver. 1. ——συγερῇ ϲυαλίγκιοι ἄτῃ.] Apud *Suidam* legitur, συγεροὶ ϲυαλίγκιοι αἴσῃ.
Ver. 2. Πτωκάσιν.] Ita edidit *Barneſius*; atque ita legitur apud *Suidam*. Et occurrit vox πλῶκα, *Iliad* χ', 310; et πλωκαζόμαι, δ', 372; et πλωκάδες, apud *Sophoclem*, *Philoctet. ver.* 1090. *Vulgg.* hîc, Πτωχάσιν· Quæ vox inuſitatior. Vide autem Scholiaſten ad *Sophoclis* locum.
Ibid. ——αἰθυίῃσι βίον.] Apud *Suidam*, αἰθυίῃσιν ἰόν.
Ver. 3. Αἰδεῖσθε.] Apud eundem, Αἰδεῖσθ.

Δεινὴ γὰρ μέτ' ὄπις ξενίη Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται. Dira etenim hoſpitibus Jovis hoſpitis ira malignis.

Ver. 4. Δεινὴ γὰρ μέτ' ὄπις ξενίη Διὸς.] Similitèr, *Odyſſ.* ξ, 283, 284;

——————Διὸς δ' ἀπίζετο μῆνιν
Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.

Ibid. ——μέτ' ὄπις.] Ita edidit *Barneſius*; " ut μέτα ponatur pro μετίσσιται." Ad ſententiam, ut videtur, rectè. Firmatúrque porrò nonnihil hæc lectio ex *Suidâ*, ubi corruptè legitur, Δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὄπις ξενίων. *Herodotus*, Editionéſque vulgatæ habent μίτοπις· Quæ vox inuſitata. Vide autem et *Henrici Stephani* in *Herodotum* annotationes; et *Kuſterum* ad *Suidæ* locum; ubi plures ad hunc verſum emendandum afferuntur conjecturæ.

Ibid. ——ὅς κ' ἀλίτηται.] Vide *Il.* τ', 265.

Πεύκη.

Ἄλλη τίς σε, Πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν,
Ἰδὴς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχε ἠνεμοέσσης·
Ἔνθα σίδηρος Ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
Ἔσσεται, εἴτ' ἄν μιν Κεφήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

Pinus.

FUnduntur fructus aliâ magis arbore dulces,
Idæ inter celſi ventoſa cacumina montis:
Hinc ferrum Martis mortalibus ibit in uſum,
His ubi conſiſtet campis Cebrenia pubes.

Πεύκη.] Ἀπίκετο [Ὅμηρος] εἰς τὸ χωρίον, ὃ Πίτυος καλεῖται· κἀνταῦθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα, ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς Πίτυος, ὃν δὴ μιττεξίτεροι τρόβιλον, οἱ δὲ κᾶνον καλέουσιν. Ὁ δὲ Ὅμηρος φθέγγεται τὰ ἔπη τάδε· " Ἄλλη τίς σε ἔῃσι." *Herodot.* § 20.

Ver. 1. ——καρπὸν ἴησιν.] Apud *Suidam*, καρπὸν ἀνήσοι.

Ver. 2. Ἰδὴς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχε.] Similes verſus, *Il.* φ', 449; χ', 171.

Ver. 3. ——σίδηρος Ἄρηος.] Apud *Suidam*, σίδηρος ἄρεως.

Ibid. ——ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν.] Vide *Il.* ά, 272; ώ, 505.

Ver. 4. ——εἴτ' ἄν μιν.] Vide *Od.* ά, 192.

Ibid. ——Κεφήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.] Τὰ δὲ Κεφήνια τοῦτον τὸν χρόνον κλίζειν οἱ Κυμαῖοι παρεσκεύαζοντο πρὸς τῇ Ἰδῃ γίνεται αὐτόθι σίδηρος. *Herodot.* § 20.

Εἰς Γλαῦκον τὸν αἰπόλον.

Γλαῦκε πέπαν, ἐπιὼν τὸ ἔπος τοι σὺν φρεσὶ θήσω·
Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
Δῦσαι, ὡς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ κἠ πρῶτον ἀκούσῃ
Ἀνδρὸς ἐπερχομένου, κἠ ἐς ἕρκεα θῆρος ἰόντος.

Ad *Glaucum* caprarium.

GLauce comes, te nunc congreſſus pauca monebo:
Præ foribus ſtabuli canibus da prandia primùm;
Sic etenim melius: ſonitum nam primus hic audit;
Sive vir adveniat, perrumpat ſeu fera ſeptum.

ΕἸΣ Γλαῦκον τὸν αἰπόλον.] Ἀναλαβὼν δὲ αὐτὸν [Ὅμηρον,] ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸ σταθμόν· πῦρ δὲ ἀνακαύσας, δεῖπνον παρασκευάζει· κἠ παραθεὶς, δειπνεῖν ἐκέλευεν ὁ Γλαῦκος. Τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐθιόντων κἠ ὑλακτέντων δειπνοῦντα, καθάπερ εἰώθεσαν, λέγει πρὸς τὸν Γλαῦκον Ὅμηρος τὰ ἔπεα τάδε· " Γλαῦκε πέπαν, &c." *Herodot.* § 22.

Ver. 1. Γλαῦκε πέπαν, ἐπιὼν τὸ ἔπος τοι σὺν φρεσὶ θήσω.] Ita ferè Vulgati. Apud *Suidam* autem legitur, Γλαῦκε, βροτῶν ἐπίοπλα, ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θήσω. Undè *Kuſterus*, in annotationibus ad *Suidæ* locum, legendum conjicit, Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίοπλα· Atque ita edidit *Barneſius*. Atqui cùm hæc emendatio haud ſatis idoneâ nitatur auctoritate, veterem lectionem retinui; voculâ ſolummodò τοι, pro τὸ, (quod in Vulgatis, præli errore videtur bis repetitum,) ſubſtitutâ. Vide et *Il.* π', 492.

Ibid. ——ἔπος τοι σὺν φρεσὶ θήσω.] Vide *Il.* τ', 121; et Hymn. prim. in *Apoll.* 257.

Ver. 2. ——ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι.] Vide *Od.* ψ', 49; et Hymn. prim. in *Mercur. ver.* 26.

Ver. 3. ——ὡς γὰρ ἄμεινον.] Vide *Il.* ά, 217. Apud *Suidam* legitur τὼς γὰρ ἄμεινον.

Ibid. ——πρῶτον.] Apud Eundem, πρόσθεν.

Πρὸς

Πρὸς τὴν ἱέρειαν ἐν Σάμῳ.

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, Κυποτρόφε· δὸς δ' γυναῖκα
Τήνδε νέων μὲ ἀνήναϛ φιλότητα κ) εὐνήν,
Ἣ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
Ὧν ὥρη μὲν ἀπαμβλύνει), θυμὸς δ' μθοινᾷ.

Ad antistitam *Samiam*.

AUdi, Altrix-juvenum, mea vota; atq; effice ut ista
Concubitum mulier juvenum aversata et amorē,
Oblectet sese senibus, queis tempora cana;
Queis vigor effœtus languet, sed prompta voluntas.

Πρὸς τὴν ἱέρειαν &c.] Παρδύμθ δ' [Ὁμήρ,] ἐγχρίμπ]εται γυναιξὶ Κυποτρόφῳ θυέσαις ἐν τῇ τριόδῳ· ἡ δ' Ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν, δυσχεράνασα τῇ ὄψει, "Ἄνες, ἀπὸ τ ἱερῶν." Ὁ δ' Ὁμήρ —— λέγει τάδε τὰ ἔπεα· "Κλῦθί μοι, &c." *Herodot.* § 30. Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγῳδοποιὸς, ἡδὴ γέρων ὢν, ἡράσθη Θεωρίδος τ ἑταίρας. Ἱκετεύων δ' ἐν τὴν Ἀφροδίτην, φησί· "Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, &c." Ταῦτα μέν ἐσιν ἐκ τ εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένων. *Athenæus, lib.* XIII, *cap.* 7. Ubi notandum in transcursu, *Athenæum* versus hosce non, uti ad *Herodoti* locum asserit *Henricus Stephanus*, à *Sophocle* compositos, sed usurpatos solummodò, memorâsse.

Ver. 1. —— μοι εὐχομένῳ.] Apud *Athenæum*, loco jam citato, μοὶ εὐχομένῳ.

Ibid. —— Κυποτρόφε.] Editiones, quas vidi, omnes vertunt, "*Dive.*" Cùm verò, locis jam citatis, apud *Herodotum* Sacra à *Mulieribus* fieri memorantur; et apud *Athenæum Sophocles*, *Veneri* supplicans, Epigramma hoc usurpâsse fertur; verisimilius est, voce Κυποτρόφε, hoc in loco, *Deam* denotari. Proindéque, "*Altrix-juvenum*," reddidi. Vide et ad *Od.* τ', 86; et υ, 71.

Ver. 2. —— ἀνήναϛ.] Apud *Athenæum*, ἀναίνεαϛ.

Ibid. —— φιλότητα κ) εὐνήν.] Vide *Od.* ε, 126; ψ', 219.

Ver. 3. —— πολιοκροτάφοισι γέρουσιν.] Vide *Il.* Ϡ', 518.

Ver. 4. Ὧν ὥρη μὲν ἀπαμβλύνεται.] Corripitur hîc vocis ἀπαμβλύνεται *Antepenultima*, quæ ut producatur, postulare videtur Analogia. In *Iliade* autem et *Odysseâ* vox non occurrit. Cæterùm apud *Suidam* legitur, Ὧν ὑραὶ μὲν ἀπήμβλυνται.

Εἰς οἶκον τῶν Φρατόρων.

Ἀνδρὸς μὲ σέφανθ, παῖδες· πύργοι δ', πόληος·
Ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος· νῆες δ', θαλάσσης·
Χρήματα δ' αὖξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
Ἥμθοι εἰν ἀγορῇ, κόσμθ τ' ἄλλοισιν ὁρᾶϛ·
Αἰθομένῃ δ' πυρὸς γεραρώτερθ οἴκθ ἰδέαϛ.

In palatium Curialium.

UT patris pueri, sic turres sunt decus urbis:
Sic et equi campum decorant, sic æquora naves:
Sic et opes ornant ædes: præsentia regum
Sic decus est aliis inter fora lata sedentum:
At lucente domus multò est augustior igne.

Εἰς οἶκον τ Φρατόρων] Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν φρήτριω, κ) τὸ οἶκο, ἔνθα δὴ ἐδαίνυντο, ἐπὶ τ ὀδὸν ἔζη· οἱ μὲν λέγεσι, καιομένῃ πυρὸς ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δὲ φασι τότε ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ Ὅμηρ τὰ ἔπεα εἶπεν· "Ἀνδρὸς μὲν &c." *Herodot.* § 31. Citatur porrò hoc Epigramma, *Homeróque* tribuitur, apud Auctorem Certaminis *Homeri* et *Hesiodi*; notante *Barnesio*.

Ver. 1. —— σέφανθ, παῖδες.] Apud *Suidam* legitur, παῖδες, σέφανοι.

Ibid. —— πύργοι δὲ πόληθ.] Vide *Il.* σ', 274 &c.

Ver. 2. Ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμθ.] Apud Auctorem Certaminis *Homeri* et *Hesiodi*, Ἵπποι δ' αὖ πεδίῳ κόσμθ.

Ver. 3, 4. Χρήματα δ' &c.] Apud Eundem, pro duobus hisce versibus, unum solum legi notat *Barnesius*; Λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμθ εἰσοράασϛ.

Ver. 4. Ἥμθοι εἰν ἀγορῇ.] Vide *Il.* ή, 414; ί, 13.

Ver. 5. Αἰθομένῃ δὲ &c.] Post hunc versum, *Barnesius* ex Auctore Certaminis *Homeri* et *Hesiodi*, sequentem inserit;

Ἤματι χειμερίῳ, ὁπόταν νίφῃσι Κρονίων.

Qui in vulgatis Editionibus non reperitur. Desumptus autem videtur ex *Iliad.* μ', 279, 280.

Ὁ Κάμινος.

Εἰ μὲ δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες·
Δεῦρ', ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνῳ·
Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι· καὶ πάντα μάλ' ἰρά·
Φρυχθῆναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὄνον ἀρέσθαι,
Πολλὰ μὲ εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
Πολλὰ δ κερδῆναι· ἡμῖν δ δὴ, ὡς σφι νοῆσαι.
Ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείῃσι τρεφθέντες ψευδὴ ἄρηθε,
Συγκαλέω δὴ πειτα καμίνῳ δηλητῆρας, [τίω,
Σύντριψ ὁμῶς, Σμάραγόν τε, καὶ Ἄσβεσον, ἠδὲ Σαβάκτην,
Ὠμοδάμων θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζει.
Πέρθε πύρ' αἴθουσαν καὶ δώματα· σὺν δ κάμινος
Πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
Ὡς γνάθος ἱππείη βρύκῃ, βρύκοι δ κάμινος,
Πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα.

Fornax.

CAntabo, figuli, mercedem si modò detis:
Huc ades, ô Pallas, dextrâque foveto caminum;
Pulchrè ut nigrescant calices, atque omnia sacra;
Siccentúrque probè, et figulis lucra magna reportent,
Vendita multa foro, triviis quoque vendita multa:
Sic illis quæstus crescat, concordia nobis.
Sin pudor exutus mendacia fingere cogat,
Huc, precor, ut pestes veniant, quassèntque caminum,
Syntrips, et Smaragus, gravis Asbetus, atque Sabactes,
Omodamúsque, hanc qui mala plurima fundit in artem.
Igne domum cum porticibus consume; caminus
Conturbetur item, figulis plorantibus, omnis.
Sic crepitet fornax, crepitus malæ ut fit equinæ;
Contritis vasis figulinis omnibus intús.

Ὁ Κάμινος.] Ἰδόντες [Ὅμηρον] κεραμέες τινὲς κάμινον ἐγκάοντες κεράμου λεπτὸν, προσεκάλεσαν αὐτὸν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη· καὶ ἐπίλοιπόν σφιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τὸ κεράμου, καὶ ὅ τι ἂν ἄλλο ἔχωσιν. Ὁ δ' Ὅμηρος ἀείδει αὐτοῖς τὸ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Κάμινος· "Εἰ μὲν δώσετε &c." *Herodot.* § 32.

Ver. 1. ——ἀείσω.] *Barnesius* inter Varias lectiones, ἀείσομαι. Apud *Suidam* autem legitur ἀοιδῆς.

Ver. 2. Δεῦρ', ἄγ' Ἀθηναίη.] Apud *Suidam*, Δεῦρ' ἀγαθὴ γαίη.

Ibid. ——ὑπείρεχε χεῖρα.] Vide *Il.* ε, 433; *Od.* ξ, 184.

Ver. 3. ——μελανθεῖεν.] Apud *Suidam*, μαρανθεῖεν.

Ibid. ——πάντα μάλ' ἰρὰ.] *Henr. Stephanus* vocis ἰρὰ significationem huîc loco parùm aptam esse notat; ipséque pro μάλ' ἰρὰ, "aliquod à μαρίλη deductum vocabulum" reponendum suspicatur. *Portus* autem apud *Kusterum* in *Suidam*, legendum suspicabatur μάλ' ὑγρά. *Barnesius* verò edidit πάντα μάλ' εὖρω. At cùm hæ meræ sunt conjecturæ, nihil muto.

Ver. 4. Φρυχθῆναί τε καλῶς.] Notandum, corripi hîc *priorem* vocis καλῶς. Vide suprà ad Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 29; et ad *Iliad.* β', 43.

Ibid. ——τιμῆς ὄνον ἀρέσθαι.] Apud *Suidam*, τιμῇ ὄνειαρ ἑλέσθαι.

Ibid. ——ὄνον ἀρέσθαι.] Vide ad *Od.* ξ', 297.

Ver. 6. ——ὡς σφι νοῆσαι.] Ita *Herodotus*, Editionésque vulgatæ. *Barnesius* autem edidit ὡς σφιν ἀεῖσαι ex *Suidâ*, (ut videtur,) ubi corruptè legitur, ὡς φην ἀεῖσαι. Vide *Henr. Stephanum* in *Herodoti* locum.

Ver. 7. ——τρεφθέντες.] Apud *Suidam*, στρεφθέντες.

Ver. 8. ——δὴ πειτα.] Vide sup à ad Hymn. prim. in *Apoll.* 343; et *Od.* ά, 290.

Ibid. ——καμίνῳ.] Apud *Suidam*, καμίνων.

Ver. 9. Σύντριψ ὁμῶς.] Ita *Herodotus* et Vulgati. *Barnesius* autem, quoniam *Prior* vocis τρίβω *Homero* producatur, edidit hîc, omninóque legendum contendit in Aoristo secundo Σωτρῖβεῖν, "pro Σωτρῖβεῖν "*Ionicè*." At multo verisimilius, quod conjicit *Henr. Stephanus*; nempè vocem Σύντριψ hîc non esse à Verbo Σωτρίβω, sed pro Σύντριβα poni; ut sit "ex numero horum δηλητήρων, à Nominativo Σύντριψ videli-"cèt; ut dicitur Οἰκότριψ." Quâ ratione etiam ex analogiâ *mediam* rectè corripiet. Vide ad *Il.* ά, 338. Atque hanc interpretationem, cùm ad Sententiam optima videtur, in Versione secutus sum. Cæterùm apud *Suidam* hîc legitur Σωτρίψαι.

Ibid. —— Σμάραγόν τε, καὶ Ἄσβετον, ἠδὲ Σαβάκτην.] Ita Editiones *Didymi* et *Cantab.* 1664: Atque ita legitur apud *Suidam*, nisi quòd pro Ἄσβετον, habeat ille Ἄσβεσον. Alii hîc legunt, Μάραγόν τε καὶ Ἄσβετον, ἠδὲ γ' Ἀξάκτον. *Barnesius* autem edidit, Ἄσβολον, ἠδὲ Σαβάκτιν. Vide *Henr. Stephanum* in *Herodoti* locum.

Ver. 10. ——πορίζει.] *Al.* πορίζοι.

Ver. 11. Πέρθε πύρ' αἴθουσαν.] Apud *Herodotum*, et in vulgatis Editionibus, legitur, Πεῖθε πυραίθουσαν. Apud *Suidam* autem, Σεῖλαι πυραίθουσαν. Corruptè (ut videtur) utrumque. *Æmilius Portus* apud *Kusterum* in *Suidæ* locum, (notante *Barnesio*,) scribendum conjicit Πρῆθε πύρ' αἴθουσαν. Undè ipse *Barnesius* Πέρθε πύρ' αἴθουσαν edidit: Quem secutus sum, quòd hæc lectio ad vulgatam proximè accedit.

Ver.

Δεῦρο δ' Ἠελίου θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,
Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκυ δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα·
Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους·
Οἵ θ' Ἡρακλείους χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο·
Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος,
Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά·
Γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνα.
Ὅς δέ κ' ὑπερκύψῃ, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
Φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίσαιντ' αἴσιμα ῥέζειν.

Huc accede etiam, Sole-orta, venefica Circe;
Injice dira venena; malóque opera affice et ipsos.
Huc ducat longo Centauros agmine Chiron;
Quique manum elapsi Herculeam, quique occubuêre:
Illi contundant opus omne; cadátque caminus;
Artificésque ipsi spectent mala damna dolentes:
Artis ego miseræ cernens gaudebo ruinas.
Sin introspiciat quis pronus; flagret ab igne
Huic facies; cuncti ut discant hinc æqua patrare.

Ver. 15. ——Ἠελίου θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη.] Vide *Od.* κ', 136, 138; et 276: item *Hesiod. Theogon.* 956, 957, et 1011. Apud *Suidam* hîc legitur θύγατερ.

Ver. 18. ——Ἡρακλείους.] Apud Eundem, Ἡρακλῆος.

Ibid. ——οἵ τ' ἀπόλοντο.] Vide *Od.* γ', 185.

Ver. 19. Τύπτοιεν.] *Kusterus*, in annotationibus ad *Suidam*, legendùm putat Πίπτοιεν.

Ibid. ——κακῶς.] Apud *Suidam*, καλῶς. Vide suprà ad *ver.* 4.

Ibid. ——πίπτοι δὲ κάμινος.] Ita *Barnesius*; atque ita legitur apud *Suidam*. Et *Henr. Stephanus*, in annotationibus; "Non dubium est, (inquit,) quin hîc ex *Suidâ* reponi debeat, πίπτοι δὲ κάμινος." Alii habent τύπτοι δὲ κάμινον.

Ver. 21. Γηθήσω δ' ὁρόων.] Vide Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 280.

Ver. 22. Ὅς δέ κ' ὑπερκύψει, περὶ τούτου &c.] Ita *Suidas*; atque ita ferè Editio *Didymi*. Ita porrò legendum monet *Henr. Stephanus* in annotationibus. Alii habent ὑπερκύψει περὶ ταῦτα. Cæterùm *Barnesius* edidit πυρὶ τούτου &c; at nullâ allatâ auctoritate.

Ver. 23. Φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίσαιντ'.] Apud *Suidam*, Φλεχθῇ, ὅπως πάντες ἐπίσωνται. Undè legendum conjicit *Kusterus*, Φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίσωντ'.

Εἰρεσιώνη.

Ὦμα προστραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο·
Ὅς μεγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί·
Αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε, θύραι· πλῆτος γὰρ ἔσῃσι
Πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
Εἰρήνη τ' ἀγαθὴ· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲ εἴη,
Κυβδαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρπεο, μᾶζα,

Eiresione, sive Ramus.

Contulimus-gressus ad civis tecta potentis,
Robore qui pollet, multo clarescit et auro:
Vos aditum præbete, fores; nam copia multa
Ingreditur; simul et bona pax, hilarisque voluptas:
Vasa autem, quotquot fuerint, sint omnia plena;
Et semper mactrâ cumulatâ defluе, maza.

Εἰρεσιώνη.] Παραχειμάζων δὲ ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νεμηνίαις προσπορεύομαι πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάμβανέ τι, ἀείδων τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη· (ὡδήγει δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ τῶν παίδων τινὲς τὴν ἐγχωρίαν·) "Δῶμα προστραπόμεσθ' &c." Ἦδετο δὲ τάδε ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν παίδων, ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. *Herodot.* § 33. Ἐν δὲ τοῖς Παυσανίου κεῖται ταῦτα. Εἰρεσιώνη, θάλλος ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίῳ, προσκρεμαμένους ἔχων ἀφόρους ἐκ γῆς καρπούς· τοῦτον ἐκφέρει παῖς ἀμφιβαλὴς, καὶ τίθησι πρὸ θυρῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ, ἐν τοῖς Πυανεψίοις. *Eustath.* ad *Iliad.* χ', 496. Plura autem hâc de re videas apud *Plutarchum*, in *Theseo*; Scholiasten ad *Aristoph. Plut. Act.* IV, *Scen.* v, *ver.* 13; et *Etymolog. Magn.* ad vocem Εἰρεσιώνη· item apud *Casaubonum* Aliósque, in annotationibus ad *Strabonem*, *Geograph. lib.* I, *pag.* 31, *al.* 16.

Ver. 1. ——ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο.] Idem hemistichium, *Od.* λ', 413. Vide et ad α', 276.

Ver. 2. Ὅς μέγα μὲν δύναται.] De hujusmodi Repetitione, sive Ἐπαναφορᾷ, vide ad *Il.* χ', 127; ψ', 641. Apud *Suidam* autem hîc legitur, Ὅς μέγα μὲν αὐτεῖ· Undè *Kusterus* scribendum conjicit, Ὅς μέγα μέν γ' αὐχεῖ. Vide et *Henr. Stephani* in *Herodetum* annotationes.

Ver. 3. ——ἔσεισι.] Apud *Suidam*, ἔπεισι.

Ver. 6. Κυβδαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου.] Apud Eundem, Κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ δέρπου. Neutram autem vocem, Κυβδαίη aut Κυρκαίη, sibi usquam lectam notat *Kusterus* in *Suidæ* locum. Cæterùm *Barnesius* hîc edidit, μετὰ κάρδοπον· Merâ, ut videtur, ex conjecturâ.

Ibid. ——ἕρπεο.] Ita *Barnesius*, et Editio *Didymi*; et ita legit *Suidas*. Alii, ἕρποι. Post hunc versum autem, apud *Suidam* sequitur alius;

Νῦν μὲν κριβαίλω εὐώπιδα σησαμόεσσαν·

Quem Textui hîc inseruit *Barnesius*; pro Νῦν μὲν, legens Καὶ μετά.

Ver.

Τῆ παιδὸς ᾗ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσετ᾽ ὄμοιν, — At vobis curru nati portabitur uxor;
Ἡμίονοι δ᾽ ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα. — Robuſtique vehent ipſam hæc ad limina muli.
Αὐτὴ δ᾽ ὑφαὶν᾽ ἰσὸν, ἐπ᾽ ἠλέκτρῳ βεβαυῖα. — Hæc premat electrum pedibus, teláſque laboret.
Νεῦμαί σοι, νεῦμαι σὺ καὶ οὕτως, ὥς τε χελιδών· — Aſt ego vos repetam, repetámque, ut hirundo, quotannis:
Ἕσηκ᾽ ἐν προθύροισι· κἠ εἰ μέν τοι δώσεις, εἰ δὲ μὴ, — Aſſumus ante fores: dabitis ſeu munera, ſeu nil;
Οὐκ ἐσόμεθ᾽· οὐ γὰρ σωοικήσοντε σεθεν᾽ ἥλθομεν. — Non reſtabimus: haud etenim hîc habitare paramus.

Ver. 7. Τῆ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα &c.] De hâc re *Suidas*; Ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ἣ ἐστιν ὁμοία διέδρᾳ, τὴν τῆ Νύμφης μισθοῦν ποιοῦνται. Παραλαβόντες δὲ αὐτὴν σὺν τῆ πατρῴᾳ οὐσίᾳ, ἐπὶ τὴν αἰμαξαν ἄγουσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἐσπέρας ἱκανῆς. Κάθηνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆ ἁμάξης· μέση μὲν ἡ Νύμφη, ἑκατέρωθεν δὲ ὁ τε νυμφίος καὶ ὁ πάροχος· ἔστω δὲ ἐστι φίλος ἢ συγγενὴς ὅτι μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος. *Suid.* ad voces, Ζεῦγος ἡμιονικὸν, ἢ βοεικόν.

Ibid. ——κατὰ δίφρακα.] Ita edidit *Barneſius* ex *Heſychio*, ubi vox δίφραξ exponitur, Κλινὴς, θρόνος γυναικεῖος. *Vulgg.* hîc, κατὰ διφράδα.

Ver. 8. ——ἐς τόδε δῶμα.] Vide *Od.* ξ′, 395; σ′, 37.

Ver. 9. Αὐτὴ δ᾽ ὑφαὶν᾽ ἰσὸν.] Editiones vulgatæ hîc habent, Αὐτὴ δ᾽ ὑφαίνοι ἰσόν. Quod cùm non fert Verſus, *Barneſius* ex *Metri* lege, et ex *Galeanâ Herodoti* Editione, Αὐτὴ δ᾽ ἰσὸν ὑφαίνοι, edidit. At propiùs ad Vulgatos accedit *Suidas*, apud quem legitur, Αὐτὴ δ᾽ ὑφαὶν᾽ ἰσόν. Et quamvis vocis ὑφαίνω *Prima* in *Iliade* et *Odyſſeâ* ſemper corripitur, eadem tamen producitur in *Batrachom. ver.* 181. Ac proindè *Suidæ* lectionem hîc ſecutus ſum.

Ver. 10. ——σὺ καὶ οὕτως, ὥς τε χελιδών.] Hinc contendit *Barneſius*, *Cleobulum Lindium* "proculdubio Χε-"λιδόνια ſua apud *Rhodios* ſuos inſtituiſſe; et rem et nomen ex *Homero* edoctum." Nimis fidenter. Plura autem de hâc re videas apud *Athenæum*, *lib.* VIII, *cap.* 15; et apud *Euſtathium*, in commentario ad *Odyſſ.* φ′, 411.

Ver. 11. Ἕσηκ᾽ ἐν προθύροισι.] Vide *Od.* θ′, 304; π′, 12.

Ibid. ——κἠ εἰ μέν &c.] Ita *Herodotus* et Vulgati. Prorsùs corruptè. Nec multo meliùs legitur hic locus apud *Suidam*. *Barneſius* hæc ex Scholio in Textum irrepſiſſe arbitratur; ipſéque quatuor hîc verſus edidit, partim ex *Suidâ*, partim ex conjecturâ ſuppletos:

Ἕσηκα πρὸ θυρέων, μετ᾽ Ἀγυιᾶς Ἀπόλλωνος·
Ἕσηκα πρὸ θυρέων· ψιλὸς πόδας· ἀλλὰ φέρ᾽ αἶψα·
Αἶψα φέρ᾽, εἰ δώσεις τί· κἠ εἰ δώσεις τὶ, μνησόμεθ᾽·
Εἰ δὲ μὴ, ὠχόμεθ᾽· οὐδὲ σωοικήσοντες πάρεσμεν.

Atquì Textum corruptum (ut in Vulgatis) potius retinere viſum eſt, quàm ita ex arbitrio emendatum edere. Cæterùm finem hujus Epigrammatis imitatus videtur Auctor Epigrammatis verſu *Iambico* conſcripti, cujus meminerunt *Athenæus* et *Euſtathius*, locis ſuprà ad *ver.* 10 citatis; quódque hîc adducit *Barneſius*:

Εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ, σὸν ἐσόμεθα,
Ἢ τὰν θύραν φέροντες, ἢ τὸ ὑπέρθυρον,
Ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημένην·
Μικρὰ μὲν ἐσί· ῥαδίως μιν οἴσομεν.
Ἂν δὴ φέρῃς τι, μέγα δή τι κἠ φέρεις.
Ἄνοιγ᾽ ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
Οὐ γὰρ γέροντες ἔσμεν, ἀλλὰ παιδία.

Τοῖς

Τοῖς Ἁλιεῦσι.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
Οὔτε βαθυκλήρων, ὅτ' ἄσπετα μῆλα νεμόνται.

Piſcatoribus.

VOS etenim, pueri, tales genuêre parentes
Nec latis-fundis, pecora aut qui plurima paſcunt.

Τοῖς Ἁλιεῦσι.] Εἶπαν [παῖδες ἁλιῆες,] "Ἡμεῖς ἅσσα εἵλομεν, κατελίπομεν· ἃ δὲ μὴ εἵλομεν, φέρομεν." Οἱ δὲ φασιν μέτρῳ εἰπεῖν αὐτούς,

"Ἅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα."

Οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἁλιεύοντες, ὅσων ἐδύναντο ἐλεῖν· καθήμενοι δὲ ἐν γῇ, ἐφθειρίζοντο· καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, κατέλιπον· ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο, εἰς οἴκους ἀπεφέροντο. Ὁ δὲ Ὁμήρῳ, ἀκούσας ταῦτα, ἔλεξε τὰ ἔπεα τάδε· "Τοίων γὰρ πατέρων &c." *Herodot.* § 35. Vide et Opuſculum inſcriptum, Ἀγὼν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου, ſub fine. Alii *Homerum*, ob Piſcatorum ænigma hoc non intellectum, præ dolore interiiſſe commenti ſunt. Vide Librum de Vitâ et Poëſi *Homeri Plutarcho* aſcriptum; item *Herodotum*, loco jam citato. Atque hinc Epigramma apud *Suidam*, ad vocem Μαιονίδας, citante *Barneſio*;

Εἰ δ' ἐάλως, σύγγνωσον· ἐπεὶ καὶ κοίρανον ὕμνων
Μαιονίδας γρίφων ἰχθυόλων ἔθανεν.

Qui duo verſus occurrunt apud *Anthologiam*, *lib.* III, § 24, in Epigrammate quod inſcribitur, Ἀρχίου εἰς τέτιγα, *ver.* 7, 8.

Ver. 1. Τοίων γὰρ πατέρων.] Vide *Od.* δ', 206.

Ibid. —— ἐκγεγάατε.] Apud *Suidam*, ἐκγεγάασθε.

Ver. 2. —— ἄσπετα μῆλα νεμόντων.] Vide *Il.* λ', 245.

ΤΕΛΟΣ τῶν σωζομένων Ὁμήρου ποιημάτων.

FRAG-

FRAGMENTA.

Καὶ μὴν Τιτήνων πολὺ φέρτερ᾽ ἦεν ἁπάντων,
Ὅσσοι ναίεσκ᾽ ὑπὸ Τάρταρα εὐρώεντα.

Ἐν δὴ ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐσιχόωντο,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πολέμοιο.

Ἀνδράσιν, ἠδὲ θεοῖς· πλείσην ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.

Ὡς δ᾽ ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ᾽ ἵκῃ.

Ὁππότερός κεν πρῶτ᾽ ἐπιγράψας χρόα καλὸν
Φθήῃ ἐπωμάδιον᾽ Δμφί τ᾽ ἔντεα κὴ φόνον ἀνδρός.

Μήτηρ δ᾽ οὐ κίεν ἐτίθη μῆροισιν ἐπ᾽ αἴσιμα δαῖτα,
Ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

Ποινήν τ᾽ ἀντέκτισάν τ᾽ ὀρθὴν ὅς κ᾽ ἀποδώσει
Τοῖς τίσασί σε μυῶν κρατὸς, ἀθ᾽ ὑπαλύξεις.

Υἱέα μοι πρῶτον μυσόφονος δεπάσατο, [δορπήσατο,]
Θὴρ μεγάλη, κλονέοντα πέρνας σιάλοιο τυχοῦσα.

Κνημοῖδας μὲν πρῶτον ἐφόρμησαν εἰς δύο μηρὼ,
Ῥήξαντες κυάμους χλωρὺς, κνήμας δ᾽ ἐκάλυπτον.

Ὡς βατράχων κρατὸς ἔφερμα εὖτε γιγάντων·
Καὶ μύες κενταύρων μεγαλαύχων ἦσαν ὁμοῖοι.

Καὶ τράγλας ἐνέδησα· φίλον δέ μοι ἦτορ ἰάνθη·
Καὶ πράσσει με τόκοις· τὸ δὲ ῥίγιον ἀθανάτοισι.

FRAGMENTA.] E *Barnesio* hæc maximâ ex parte desumpta. Multos autem versus inserit ille, quos diversis *Iliados* et *Odysseæ* locis aut additos, aut vulgatorum versuum loco substitutos, repperit apud *Eustathium* Aliósque: Quorum plurimos, cùm propriis in locis facta sit eorum mentio, hîc omisi; ut et fragmenta alia nonnulla à *Barnesio* itidem hîc inserta; quæ aut apud *Etymologicum Magnum* alibique citantur, nullo Auctore nominato; aut apud *Apollonium Rhodium* aliósve Poëtas occurrentia, *Homero*, Citantium errore (fatente ipso *Barnesio*,) tribuuntur.

Ver. 1, 2. Καὶ μὴν &c.] Versus hosce duos, à Nonnullis, post *ver.* 404 *Iliados* α, legi notat *Barnesius*.

Ver. 3, 4. Ἐν δὴ ἄνδρες &c.] Hi, notante itidem *Barnesio*, post *ver.* 568 *Iliados* β, inseruntur, apud Auctorem Certaminis *Homeri* et *Hesiodi*.

Ver. 5. Ἀνδράσιν &c.] Subnectitur hic versui 246 *Iliados* ξ, apud *Plutarchum*, *De Facie in Orbe Lunæ*.

Ver. 6. Ὡς δ᾽ ὅτε &c.] Hunc, loco versûs 207 *Iliados* σ, legisse *Aristarchum* refert *Barnesius*. At non hæc Varia lectio; sed ipsius potiùs *Aristarchi* emendatio. Vide *Eustath.* in locum.

Ver. 7, 8. Ὁππότερός κεν &c.] Et hoc Distichon Fragmentis hîc inserit *Barnesius*; quæ *Aristophanis* Grammatici solummodò emendatio in *Iliad.* ψ, 805, 806 facta: uti videre est apud *Eustathium*.

Ver. 9, 10. Μήτηρ δ᾽ οὐ &c.] Hosce, pro versibus 76, 77 *Odysseæ* ζ, à Scholiaste in *Aristoph. Acharn. ver.* 960, citatos refert *Barnesius*; ut et iterùm, ad ejusdem *Comœdiæ ver.* 1085; nisi quòd ibi legatur, uti in vulgatis *Odysseæ* Editionibus, μῆροισιν᾽ ἐδώδιμ. Duo nempè *Odysseæ* loca, ζ, 76, γ, 480, in unum confundit ille *Scholiastes*.

Ibid. —— μῆροισιν αἴσιμα δαῖτα.] Vide *Il.* ί, 90.

Ver. 11, 12. Ποινήν τ᾽ &c.] Hi duo, pro *Batrachomyomachiæ* versu 97, in tribus MSS legi notantur à *Barnesio* et *Maittario*.

Ver. 13, 14. Υἱέα μοὶ &c.] Et hosce, in uno MS, pro versibus 112, 113 ejusdem Poëmatis, legi notant Iidem; atramento autem à cæteris prorsùs diverso scriptos.

Ver. 15, 16. Κνημοῖδας μὲν &c.] Atque ita, in duobus MSS, pro versibus 123, 124 ejusdem.

Ver. 17, 18. Ὡς βατράχων &c.] Hosce porrò, post *Batrach. ver.* 170, in iisdem duobus MSS, insertos notant Iidem.

Ver. 19, 20. Καὶ τράγλας &c.] Ita pro ejusdem versibus 183, 184, in uno MS legi referunt. At pro τράγλας ἐνέδησα, in pluribus MSS, τράγλας ἐτέλεσαν· et pro πράσσει με τόκοις in sequenti versu, πολύ με πράσσει,

Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἶλε, κὴ ἤλασεν ὀξέϊ χοίνῳ.

Ὠκιμίδης, ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφορμήθη δ' ἐπὶ αὐτῷ
Τρωγλοδύτης· ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλασε δ' ἔγχος.
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἀναντίον· ὡς δ' ἐνόησε
Κωφοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.

Τρωγλοδύτῃ ἀπαλοῖο δι' αὐχένος εὐθὺς ἔτρωσεν·
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἀναντίον· ὡς δ' ἐνόησε
Κωφοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις·
Ἀλλ' ὅδ' ὡς ἀπέληγε μάχης· ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν.

Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἶλε, κὴ ἤλασεν ὀξέϊ χοίνῳ
Τρωγλοδύτῃ ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς,
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἀναντίον, ὡς δ' ἐνόησε
Κωφοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.
Ἀλλ' ὅδ' ὡς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν.

Τρωγλοδύτῃ ἀπαλοῖο δι' αὐχένος τρῶσεν ἐπιφθὰς
Πέτρῳ μυλοειδεῖ· τὸ δὴ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἶλε, κὴ ἤλασεν ὀξέϊ χοίνῳ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφορμήθησαν δὴ ἐπ' αὐτῷ·
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἀναντίον· ἤριπε δ' εὐθύς·
Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν (ἀδ' ἀφάμαρτε) καθ' ἵππαρ· ὡς δ' ἐνόησε
Κωφοφάγος, φεύγων βαθείης ἔμπεσεν ὄχθαις·
Ἀλλ' ὅδ' ὡς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν.

Φυτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Ἐμβασίχυτρος.

Πίπλε δαὶ οἱ προπάροιθε, ἦτορ δ' ἔκτοσθε βεβήκει.

Ἕκατος δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.

Τῷ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα κὴ τετράχηλον
Διὸς Ὀριγανίων, μιμήμενος αὐτὸν Ἄρηα.

Ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίζηλος καθ' ὅμιλον.

Ὥρμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν, οὐχ ὑπέμεινεν
Ἥρωας κρατερὸς, ἀλλ' ἔνδυνε βένθεσι λίμνης.

Ἦν δέ τις ἐν μυσὶ δὴ Μεριδάρπαξ ἔξοχος ἄλλων,
Κρείοντος φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιόβλου.

Ὄρχαμος ὣν, ἄλλον μιμήμενος αὐτὸν Ἄρηα·
Ὃς μόνος ἐν μύεσιν ἀρίζηλος καθ' ὅμιλον.

Οἶκαδ' ἰὼν, πολέμοιο μεταχρεῖν παῖδ' ἐκέλευσεν·
Αὐτὸς δ' ἐσήκε γαυρούμενος, ὡς κατὰ λίμνλω
Οὕτος ἀναρπάξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλῃ·
Ἀγχοῦ δ' ἔσηκεν, μιμεαίνων ἴφι μάχεσθαι·
Καὶ ῥήξας καρύῃ μέσσῳ ῥάχιν εἰς δύο μοίρας,
Φράγδην ἀμφοτέροισιν ἐν ὤμοις χεῖρας ἔθηκε.

Οἱ δ', τάχος δείσαντες, ἔβαν κατὰ λίμνλω.

Οὐ μικρόν με πλήσει Μεριδάρπαξ, ὃς κατὰ λιμνλω.

Ἅρπαξ ἐν βατράχοισιν ἀμείβεται ———.

πράσσει, ſcribi notant. In quibuſdam autem Codicibus poſteriorem hunc verſum, Καὶ πράσσει &c, poſt *ver.* 185 inſeri refert *Maittairius*; niſi quòd pro τόκοις legatur ibi τόκον· et pro τὸ δὲ ῥίγιον, in uno MS, τόγ' ἐρίπονον.

Ver. 21. Ὠκιμίδην δ' &c.] Iidem hunc, poſt *Batrach. ver.* 208, in duobus MSS ſequi notant.

Ver. 22, 26. Ὠκιμίδης, &c.] Et hoſce quinque, in alio MS, poſt eundem verſum inſertos referunt.

Ver. 27, 30. Τρωγλοδύτῃ &c.] Porrò hoſce quatuor, pro ſex ejuſdem Poëmatis verſibus 212, 217, in duobus MSS legi notant.

Ver. 31, 35; 36, 44. Ὠκιμίδην δ' &c.——Τρωγλοδύτῃ &c.] Ejuſdem loci in aliis duobus MSS lectio, apud *Maittairium*.

Ver. 31 et 38. ——ἄχος εἶλε.] Vide *Il.* ν', 581; *Od.* φ', 299.

Ver. 32 et 36. ——ἀπαλοῖο δι' αὐχένος.] Vide *Il.* ρ', 49; *Od.* χ', 16.

Ver. 45. Φυτραῖον δ' &c.] Hunc, in quibuſdam Codicibus, pro *Batrach. ver.* 224 ſubſtitutum; in uno autem MS, ante *ver.* 224 inſertum, refert *Maittairius*. Vide et *Henr. Stephani* annotationes in *Batrachomyomachiæ* locum.

Ver. 46. Πίπλε &c.] Ita, in uno MS, pro ejuſdem *ver.* 233, legi notat idem *Maittairius*.

Ver. 47. Ἕκατος δ' &c.] Et hunc, in duobus MSS, pro *ver.* 248.

Ver. 48, 63. Τῷ δ' ἔβαλε &c.] Excerpti hi, apud *Barneſium* et *Maittairium*, ex variis *Batrachomyomachiæ* MSS et Codd. poſt *ver.* 253.

Ver. 48. ——τετράχηλον.] In Codd. nonnullis (uti refert *Maittairius*,) τετράχυτρον.

Ver. 51. Ὥρμησεν δ'——· ὁ δ'——οὐχ ὑπέμεινεν.] Vide *Il.* ξ', 488.

Ver. 52. Ἥρωας &c.] In uno MS legi notant *Barneſius* et *Maittairius*;
Ἥρως κρατερῷ μένος· ἀλλ' ἐν βένθεσι δῦνεν.

Ver. 54. Κρείοντος.] In uno MS apud *Maittairium*, Ἐγχέμαχος.

Ver. 60. ——μιμεαίνων ἴφι μάχεσθαι.] Vide *Il.* έ, 606.

Ver. 61. ——καρύῃ μέσσῳ.] In uno MS, apud *Barneſium* et *Maittairium*, κηροῖο μέσσῳ.

Ver. 62. ——ἐν ὤμοις.] In eodem MS, κενώμασι.

Ver. 64, 65. Οὐ μικρόν &c.] Ita MSS nonnulli, apud *Barneſium* et *Maittairium*, pro *Batrach. ver.*

Κυπίδων· ὕτω γὰρ ἀλώσεται ὅσις ἄριστος.

Ὡς ποτε καὶ κατὰ νῆα κατέκτανες ὁμοβρίμων ἄνδρας·
Καὶ μέγαν εὐκελάδοντα, ἰὸν' ἄγρια φῦλα γιγάντων·

Πάντας μὲν ῥ' ἐφόνησε βαλὼν ἐπὶ τόσσον ὀιστός.

Ἡ κρυερὴ μυοσαπραχομαχίη τέλος ἔσχεν.

Δεῖξεν Τριπτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπῳ τε βίῃ, Κελεῷ θ' ἡγήτορι λαῶν,
Δρησμοσύνῃσι ἱερῶν, καὶ ἐπίφραδεν ὄργια πᾶσιν.

Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,

Λευκίππη, Φαινώ τε, καὶ Ἠλέκτρη, Ζεῦ Ἰάνθη,
Μηλόδοσίς τε, Τύχη τε, καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις.

Οἱ μὲν δὴ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκαρίῳ ἠγεμονεύσῃ
Φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιῶται,
Οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι,
Ἄλλοι δ' ἐν Θήβῃσιν, Ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι,
Ψολόεντος· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύψαν λοξοκάλυπτον Ἥρῃ.
Ἔστι δὲ τις Νύσης ἅσπετον ὄρος, ἀνθέον ὕλῃ,
Τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων.

Ἄνδρες, ἀπ' Ἀρκαδίης, ἁλιήτορες, ἢ ῥ' ἔχομέν τι;

265, 266. In uno autem MS, pro Ἅρπαξ ἐν βατράχοισιν ἀμυνέεται, legi refert *Maittairius*, Ἐναίριον βατράχης βλεμεαίνει· in alio, Ἤλασε (τὴν) βατράχην ἐπαπειλῶν.

Ver. 66. Κυπίδων &c.] Ita MSS nonnulli, pro ejuſdem *ver.* 273; uti referunt *Barneſius* et *Maittairius*.

Ver. 67, 68. Ὡς ποτε &c.] Hoſce poſt ejuſdem *ver.* 274, in pluribus MSS ſequi notat *Maittairius*. Pro κατὰ νῆα autem, *Barneſius* hîc edidit Καπανῆα· et pro εὐκελάδοντα, Ἐγκέλαδόν τε.

Ibid. Ὡς ποτε.] In uno MS apud *Maittairium*, Ὦ ποτε.

Ver. 68. ——ἄγρια.] In uno MS apud Eundem, εὐρέα.

Ver. 69. Πάντας μὲν &c.] Ita ejuſdem Poëmatis verſum 280, in uno MS legi referunt *Barneſius* et *Maittairius*. In alio autem MS vocem κραυνὸς omitti notant: In aliis, ejus loco legi μύας, et τὴν μύας.

Ver. 70. Ἡ κρυερὴ &c.] Hoc verſu *Batrachomyomachiam* in uno MS claudi refert *Maittairius:* in alio, ſic;

Ἐνὶ μιῇ ἡμέρᾳ ἐπράχθη τέλος ἀμήν.

Ver. 71, 72, 73. Δεῖξεν &c.] *Pauſanias* hoſce ab *Homero* in *Cererem* factos refert, *lib.* II, *cap.* 14: Iidémque, ut *Homerici*, citantur apud *Joſephum Scaligerum*, in animadverſionibus ad *Euſebii Chronic. pag.* 39.

Ver. 71. ——πληξίππῳ.] Vide *Il.* β', 104; λ', 93.

Ver. 72. ——ἡγήτορι λαῶν.] Vide *Il.* υ', 383.

Ver. 74, 75, 76. Ἡμεῖς μὲν &c.] Et hoſce ex Hymno quodam *Homerico* in *Cererem* citat idem *Pauſanias:* Πρῶτος δὲ ἐν οἶδα, ἐποιήσατο ἐν τοῖς ἔπεσιν Ὅμηρος Τύχης μνήμην. Ἐποιήσατο δὲ ἐν Ὕμνῳ τῷ ἐς τὴν Δήμητρα, ἄλλας τε τῶν [τῦ] Ὠκεανῦ θυγατέρας καταριθμούμενος, ὡς ὁμοῦ Κόρῃ τῇ Δήμητρος παίζοιεν, καὶ Τύχην, ὡς Ὠκεανῦ καὶ ταύτην παῖδα οὖσαν. Καὶ ὧδε ἔχει τὰ ἔπη· "Ἡμεῖς μὲν &c." *Meſſenic. lib.* IV, *cap.* 30. Vide ſuprà ad Hymn. prim. in *Palladem*, *ver.* 5.

Ver. 77, 84. Οἱ μὲν δὴ.] Citantur hi octo verſus, ut *Homeri* de *Bacchi* loco natali Teſtimonia, à *Diodoro Siculo*, *lib.* III, *haud longè à fine:* Iterúmque adducuntur poſtremi duo apud Eundem, *lib.* IV, *ſub initio*; niſi quòd pro τὸ Νύσης ἅσπετον ὄρος, legatur ibi, τις Νύσῃ, ὕπατον ὄρος. Citantur porrò ſimul omnes, ut *Homerici*, apud *Natal. Comit. Mythолog. lib.* V, *cap.* 13 *in fine*. Cæterùm *Barneſius* hæc addenda cenſet Hymno ſecundo in *Bacchum*, quem videas ſuprá.

Ver. 77. ——Δρακάνῳ.] Δράκονες, ὄρος νήσου τῆς Ἰκαρίας λεγομένης, καὶ πόλις. *Stephanus*, περὶ πόλεων. Undè *Barneſius* hîc inter Varias lectiones refert Δρακόνῳ.

Ver. 78. ——δῖον γένος.] Vide *Il.* ί, 534.

Ver. 79. ——Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι.] Vide Hymn. prim. in *Mercur. ver.* 101 et 139.

Ver. 80. ——σὲ λέγουσι γενέσθαι, Ψολόεντος.] Vide *Il.* ί, 635.

Ver. 81. ——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide *Il.* ά, 544; ό, 12.

Ver. 82. ——λοξοκάλυπτον Ἥρῃ.] Vide *Il.* ό, 92; et Hymnum utrumque in *Mercur. ver.* 8.

Ver. 83, 84. Ἔστι δὲ τις Νύσης ἅσπετον ὄρος, &c.] Diſtichon hoc (notante *Barneſio*) de *Typhone* ab *Herodoro* quodam dictum fertur apud Scholiaſten ad *Apollon. Argonautic. lib.* II, *ver.* 1215; ubi verſus prior hoc modo legitur;

Ἔστι δέ τις Νύσῃ, ὕπατον κέρας ἀνθέον ὕλῃ.

Atque ita ferè hîc edidit *Barneſius*.

Ver. 83. ——ὄρος, ἀνθέον ὕλῃ.] Vide ad Hymn. prim. in *Apollinem*, *ver.* 139.

Ver. 85. Ἄνδρες, ἀπ' &c.] *Homero* tribuitur hic verſus (notante *Barneſio*,) in Opuſculo inſcripto, Ἀγὼν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου. Ubi ſtatim ſubjungitur Piſcatorum reſponſum;

Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα· ὅσ' οὐκ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Vide ſuprà ad Epigramma Τοῖς Ἁλιεῦσι inſcriptum.

Ibid. ——ἁλιήτορες.] *Barneſius* inter Varias lectiones, θηρήτορες.

Μυσάων θεράπων καὶ ἑκηβόλε Ἀπόλλων.

Τὸν δ' ἔτ' ἄρ' σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, ἔτ' ἀροτῆρα,
Οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Πολλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲ ἐθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις
Ἄμμι δίδε· τὰ δ' ἕ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

Ἄργε ἄειδε, θεὰ, πολυδίψιον· ἔνθεν ἄνακτες.

Εἵματα λυγρὰ φέρων, σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτῃ.

Ver. 86. Μυσάων θεράπων &c.] *Scholiaſtes* ad *Ariſtoph. Aves, ver.* 914, (notante *Barneſio,*) verſum hunc citat ex Poëmate quodam Μαργίτης appellato, quod *Homero* aſcriptum refert: Ἐπεπίσθυτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τὸ Ὁμήρου εἶναι, ἐν ᾧ εἴρηται· " Μυσάων θεράπων &c." Et *Homerici Margitis* meminit *Plato*, loco infrà ad *ver.* 89 adducto. Porrò hujuſmodi Poëma *Homero* tribuit *Ariſtoteles*, loco ad *ver.* 87 citato: itém ue *Poëtic. cap.* 4; ubi et Metrum *Iambicum* in eo uſurpatum narrat: Τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου, οὐδένα ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα· εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς· ἀπὸ δὲ Ὁμήρου ἀρξαμένοις ἐστίν· οἷον, ἐκείνου ὁ Μαργείτης, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐν οἷς καὶ τὸ ἁρμόττον Ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον. Et Auctor Certaminis *Homeri* et *Heſiodi*; Ποιήσαντα γὰρ τὸ Μαργείτου Ὅμηρον, περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις ῥαψῳδοῦντα. Ejuſdem, ut videtur, Poëmatis meminit *Dio Chryſoſtomus*; Γέγραφε δὲ καὶ Ζήνων ὁ φιλόσοφος εἰς τε τὴν Ἰλιάδα, καὶ τὴν Ὀδύσσειαν, καὶ περὶ τοῦ Μαργίτου δὲ· δοκεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ποίημα ὑπὸ Ὁμήρου γεγονέναι νεωτέρου καὶ ἀπειρομένου τοῦ αὐτοῦ φύσεως πρὸς ποίησιν. *Orat.* LIII. Item *Harpocration*, ad vocem Μαργίτης· Ἐπωνυμίαν δὲ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτῃ ἐτίθετο [Δημοσθένης·] καὶ Μαρσύας, ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον, [Ἀλεξάνδρου, *Barneſius*] ἱστορεῖ λέγων, Μαργίτῃ ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον. Ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω, ἀφ' οὗ τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτου· ὅπερ ποίημα Καλλίμαχος θαυμάζειν ἔοικεν. Et inter *Homeri* ſcripta Μαργίτῃ recenſet *Johannes Tzetzes* citatus apud *Fabricium, Bibliothec. Tom.* I, *lib.* ii, *cap.* 2; et apud *Barneſium*, in Tractatu ſuo *Batrachomyomachiæ* præfixo, § 9. Cæterùm *Suidas* Carmen hoc, ut et *Batrachomyomachiam, Pigreti* cuidam tribuit; ad vocem Πίγρης. Vide ſuprà ad *Batrach.* ipſo initio. Plura autem de Poëmatis hujus Nomine et Verſibus, videas apud *Barneſium.* Vide et *Euſtathium* ad *Odyſſ.* κ', 553.

Ibid. ——καὶ ἑκηβόλε Ἀπόλλων.] Vide ſuprà, Hymn. in *Muſas et Apollinem, ver.* 2.

Ver. 87, 88. Τὸν δ' ἔτ' ἄρ' σκαπτῆρα &c.] Fragmentum hoc, uſque ad vocem σοφὸν, ex *Homeri Margite* citat *Ariſtoteles, Ethic. Nicom. lib.* VI, *cap.* 7. Ita etiam citârunt *Martinius*, in Lexico *Philologico*, ad vocem *Ignoro*; et *Caſaubonus*, in annotationibus ad *Strabonis Geograph. lib.* I, *pag.* 25, *al.* 13. Integrum autem Diſtichon exhibet *Clemens Alexandrinus, Strom. lib.* I.

Ver. 88. ——ἡμάρτανε.] Vide *Od.* λ', 510.

Ver. 89. Πολλ' ἠπίστατο &c.] Verſum hunc à *Socrate* laudatum refert *Barneſius.* Λέγει [ὁ Ποιητὴς,] κατηγορῶν πού τινος, ὡς ἄρα πολλὰ μὲν ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δὲ (φησὶν) ἠπίστατο πάντα. *Plato, Alcibiad. Secund.* Et paulò inferiùs; Ἐκεῖνος γὰρ [Ὅμηρος] ἐστὶν ὁ λέγων τὸν Μαργίτην πολλὰ μὲν ἐπίστασθαι, κακῶς δὲ φησὶ πάντα ἐπίστασθαι. Ejuſdem verſûs ab *Homero* de *Margite* dicti meminerunt *Martinius* et *Caſaubonus*, locis ſuprà citatis: ubi legunt hoc modo;

Ὅς γ' ἠπίστατο πολλὰ, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.

Ibid. Πολλ' ἠπίστατο ἔργα.] Idem ferè hemiſtichium, *Iliad.* Ψ', 705.

Ver. 90, 91. Ζεῦ βασιλεῦ &c.] Diſtichon hoc, ex *Platonis Alcibiade Secundo*, et ex *Anthologiâ*, inſerit hîc *Barneſius:* Quem ſecutus ſum; quanquam fatendum, à *Platone* non apertè *Homero* tribui; et in *Anthologiâ*, Ἀδέσποτον inſcribi. Vide *Anthol. lib.* I, § εἰς Εὐχήν.

Ver. 91. ——λυγρὰ.] Ita edidit *Barneſius*; atque ita legitur in *Anthologiâ.* Apud *Platonem* autem citatur, δεινά.

Ibid. ——εὐχομένων ἀπερύκοις.] Ita *Anthologia.* Apud *Platonem* autem citatur hoc modo; " εὐχομένοις " ἀπαλέξειν" κελεύει. Cæterùm *Barneſius* edidit ἀπάλαλκε· at nullâ allatâ auctoritate.

Ver. 92. Ἄργε ἄειδε &c.] Verſus hic, apud Auctorem Certaminis *Homeri* et *Heſiodi*, initium dicitur fuiſſe Poëmatis Θηβαΐς appellati; quod *Homero* à Nonnullis aſcriptum ibidem fertur. Et Poëmatis ita nominati meminit *Pauſanias, lib.* IX, *cap.* 18; et loco infrà ad *ver.* 93 citato. Idémque Carmen reſpicere videtur, *lib.* IX, *cap.* 9; Ἐποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον [Ἀργείων καὶ Θηβαίων] καὶ ἔπη Θηβαίοις· [*Barneſius* citat, Θηβαΐς.] Τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλαΐνου, ἀφικόμενοι αὐτῶν ἐς μνήμην, ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι· Καλαίνῳ δὲ πολλοί τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταὐτὰ ἔγνωσαν. Ἐγὼ δὲ τὴν ποίησιν ταύτην, μετά γε Ἰλιάδα καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς Ὀδυσσέα, ἐπαινῶ μάλιστα. Porrò apud *Herodotum, Homerus* Poëma " Ἀμφιάρεω τὴν ἐξέλασιν τὴν ἐς Θήβας" appellatum conſcripſiſſe dicitur: *Lib. de Homeri Vitâ*, § 9. Et inter Scripta *Homerica* Θηβαΐδα enumerat *Johannes Tzetzes*, apud *Fabricium* et *Barneſium* citatus.

Ibid. ——πολυδίψιον.] Vide *Il.* δ', 171.

Ver. 93. Εἵματα &c.] Verſum hunc, de *Adraſto* è *Thebis* fugiente dictum, ex *Thebaïde* citat *Pauſanias, lib.* VIII, *cap.* 25. Vide ad verſum præcedentem: item *Apollodori Biblioth. lib.* III, *cap.* 6, *ſub fine.*

Ibid. Εἵματα λυγρὰ.] Vide *Od.* π', 457; ρ', 203, 338.

Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου Φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἔλοχον κατέγει κοίλας ἐπὶ νῆας·
Παῖδα δ', ἐλὼν ὀκτὼ κόλπῳ ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
Ῥίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ πύργου τὸ δὴ πεσόντα
Ἑλλάδος πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ·
Ἐκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχῃ, ἧΰζωνον παράκοιτιν
Ἕκτορος· ἦν τέ οἱ αὐτῷ ἀριστῆες παναχαιῶν
Δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρα ἀμοιβαῖοισι γέρας ἀνδρί·
Αὐτὸν τ' Ἀγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱππιοδάμοιο,
Αἰνείαν, ὃν νηυσὶν ἐΰσσατο ποντοπόροισιν,

Ἐκ πάντων Δαναῶν, ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

Αἴας μὲν ῥ' ἄειρε, καὶ ἔκφερε δηϊοτῆτος,
Ἥρω Πηλείδην· ὃν δ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

Πῶς ἐπιφωνήσω; πῶς δ' κατὰ κόσμον ἔειπες
Ψεῦδος;

Νὺξ μὲν ἔπειτα μεσάτη, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

——————Ἀμφὶ δὲ πόρκης
Χρύσεος ἀστράπτει, καὶ ἐπ' αὐτὸ δίκρος δέδη.

Ibid. ——κυανοχαίτης.] Vide *Il.* υ, 224.

Ver. 94. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων &c.] Ab hoc verſu, apud Auctorem *Certaminis* ſuprà memorati, incepiſſe dicitur Poëma quoddam *Homero* tributum: quod ibi (uti refert *Fabricius*, *Biblioth. Tom.* I, *lib.* ii, *cap.* 2,) malè olim appellatum eſt ἐπιγομένη, pro Ἐπιγόνης, notante *Richardo Bentleio*. Ac Poëmatis, hoc Titulo, ut *Homero* aſcripti, meminit *Herodotus*; Ἡσιόδῳ μὲν ἐστι περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα· ἐστὶ δὲ & Ὁμήρῳ τὰ Ἐπιγόνοισι· εἰ δή τῳ ὄντι γε Ὁμήρου ταῦτα τὰ ἔπεα ἐποίησε. *Hiſt. lib.* IV, § 32. Porrò totum ferè hunc verſum uſurpat *Ariſtophanes*, *Pax*, *ver.* 1269; ubi à *Scholiaſte*, Ἀρχὴ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου dicitur. Cæterùm *Joh. Tzetzes* inter *Homerica* recenſet Τὴν Ἐπιγόνων μάχην.

Ibid. ——ὁπλοτέρων ἀνδρῶν.] Vide *Il.* γ, 108.

Ver. 95—105. Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος &c.] Citantur hi à *Tzetze* in *Lycophron. ver.* 1263, ex *Leſche* quodam, qui Poëmatis Μικρὰν Ἰλιάδα appellati Auctor ibidem fertur; ut et fertur apud Scholiaſten ad *Pindar. Nemeor. Od.* VI, *ver.* 90. Porrò apud *Ariſtotelem*, *Poëtic. cap.* 23, ubi *Parvæ Iliados* fit mentio; etiamſi Auctor non nominatur, planè tamen ab *Homero* diverſus habetur. Cùm verò *Homerus* Poëmatis eodem ferè Titulo, nempè Ἰλιὰς ἢ ἐλάσσων, inſcripti, auctor dicitur apud *Herodotum*, in libro *de Vitâ Homeri*, § 16; *Barneſius* verſus hoſce hîc inſeruit. Quem in his et ſequentium nonnullis, ut conſerventur hæc fragmenta, ſecutus ſum. Vide ſuprà inter Epigrammata; item *Joſephi Scaligeri* animadverſiones ad *Euſebii Chronic. pag.* 82.

Ver. 95. ——Ἀχιλλῆος.] Ita *Barneſius*, pro Ἀχιλλέως, quod non fert Verſus. Vide et *Odyſſ.* γ, 189, ubi totus ferè hic verſus occurrit.

Ver. 96. ——κατέγει κοίλας ἐπὶ νῆας.] Idem ferè hemiſtichium, *Iliad.* φ, 32.

Ver. 97. ——κόλπῳ ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης.] Vide *Il.* ζ, 467.

Ver. 98. Ῥίψε, ποδὸς τεταγών.] Vide *Il.* ά, 591.

Ibid. ——τὸ δὴ πεσόντα.] Vide *Batrachom. ver.* 106.

Ver. 99. Ἑλλάδος πορφύρεος &c.] Idem verſus, *Iliad.* έ, 83; π, 334; ύ, 477.

Ver. 100. Ἐκ δ' ἔλετ'.] Vide *Il.* δ, 116.

Ibid. ——ἠΰζωνον παράκοιτιν.] Vide *Il.* ί, 586.

Ver. 101. ——ἀριστῆες παναχαιῶν.] Vide *Il.* ή, 73; ψ, 236.

Ver. 102. Δῶκαν ἔχειν.] Vide *Od.* π, 386; et Hymn. prim. in *Venerem*, *ver.* 213.

Ver. 104. ——νηυσὶν ἐΰσσατο ποντοπόροισιν.] Vide *Il.* π, 205; *Od.* ό, 284.

Ver. 105. Ἐκ πάντων Δαναῶν.] Vide *Il.* π, 85.

Ibid. ——ἔξοχον ἄλλων.] Vide *Il.* ζ, 194; *Od.* τ, 247.

Ver. 106, 109. Αἴας μὲν ῥ' ἄειρε &c.] Hos *Parvæ Iliados* Auctori tribuit Scholiaſtes in *Ariſtophanis Equites*, *ver.* 1053.

Ver. 108. ——ὃ κατὰ κόσμον ἔειπες.] Vide *Od.* β, 251; ϑ, 179.

Ver. 110. Νὺξ μὲν ἔπειτα &c.] Hoc verſu tempus Trojani Excidii à *Parvæ Iliados* Auctore deſignatum refert *Calliſthenes* apud Scholiaſt. Vet. in *Euripidis Hecubam*, *ver.* 914; citatus à *Fabricio*, *Biblioth. Tom.* I, *lib.* ii, *cap.* 2; et à *Barneſio*, hoc in loco.

Ver. 111, 112. ——Ἀμφὶ δὲ πόρκης Χρύσεος &c.] *Barneſio* non occurrit hic locus; *Leſchi* autem, *Parvæ Iliados* Auctori, tribuitur apud Scholiaſten in *Pindarum*, *Nemeor. Od.* VI, *ver.* 90; ubi et locus ex *Sophocle* adducitur, ad oſtendendum, *Achillis* haſtam bicuſpidem fuiſſe: Δίκρανον γάρ, ὥστε δύο ἀκμὰς ἔχειν, καὶ μιᾷ βολῇ ὥστε διοδεύειν τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. Vide *Joſephi Scaligeri* animadverſiones ad *Euſebii Chronic. pag.* 82; ubi loci hujus ex *Pindari* Scholiaſte mentio fit: pro αὐτὸ autem, citatur αὐτῷ· et pro corrupto δίη, legendum proponitur ἄρδις. Vide et ſuprà ad *ver.* 95.

Ibid. ——πόρκης Χρύσεος ἀστράπτει.] Similitèr de *Hectoris Cuſpide*, *Homerus* in *Iliade*;

——————πάροιθε δ' λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη· περὶ δ' χρύσεος θέε πόρκης. ζ, 319, 320; ϑ, 494, 495.

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι ἐλὼν τόδ' Ὅμηρος ἔδωκα,
Ἧσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον·
Φύντα δέ, ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι.

Οὐδέποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
Ἅρματα σωτρίψουσιν, ἐρίζοντες περὶ νίκης.

Ἔκλυον ἱδρώοντας· ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθω.

Ἀνδράσι λιϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἑλέσθαι.

Χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὅλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

Μητρὸς ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

Σῶμα τόγ' ἐσπείραντο Διὰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ.

Καλλίῃ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Οἴκοθεν· ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Σύλλεγον ὀϊέα λοὺκὰ βοὸς κατατεθνειῶτος.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἤμβροι αὖτως.

Φάσγανα κωπήεντα, καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

Ἄσμβροι ἐσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον νηῦν.

Φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέσιον ἠδ' ἀθέμιστον.

Ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐϋστέλμων ἐπὶ νηῶν.

Μηδέποτ' ἐν πόντῳ· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα.

Οἴκαδε νοσήσειε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
Πημανθείς· ἀλλ' αὖθις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοισθε.

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐχάραι· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ὀβελοί· περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
Τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

Ἡσίοδ', ἔκγονε Διός, ἑκόντα με ταῦτα κελεύεις
Εἰπέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.

Ver. 113, 114. Φοῖβε ἄναξ, *&c.* Verſus hoſce *Homerus* argenteæ phialæ ſibi à Midæ filiis donatæ, *Apollini* eam dedicaturus, inſcripſiſſe dicitur, apud Auctorem Certaminis *Homeri* et *Heſiodi*, (quod Opuſculum *Barneſianæ Iliados* Editioni præfigitur;) et apud *Tzetzem*, in *Prolegom.* ad *Lycophr.*

Ver. 113. ——ἐλὼν τόδ' Ὅμηρος ἔδωκα.] Apud *Tzetzem* legitur ἐλὼν Ὅμηρος, omiſsâ voculâ τόδ'. Quod cùm non fert Verſus, *Barneſium* ſecutus, ἐλὼν τόδ' Ὅμηρος hîc edidi. Cæterùm apud Auctorem Opuſculi jam ſuprà memorati, legitur, Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα.

Ver. 114. Ἧσιν.] Apud eundem Auctorem, Σῇσιν. Vide ad *Odyſſ.* ά, 402.

Ibid. ——ἐσθλὸν ὀπάζοις.] Apud Eundem, αἰὲν ὀπάζοις.

Ver. 115, 118. Ἀρχὴν μὲν *&c.*] Deſumpti hi à *Barneſio* ex eodem Opuſculo, ubi *Homero* tribuuntur.

Ver. 116. ——πύλας Ἀίδαο περῆσαι.] Vide *Il.* έ, 646; ψ′, 71.

Ver. 117. ——καναχήποδες.] *Barneſius* inter Varias lectiones, κρατερώνυχες.

Ver. 118. ——ἐρίζοντες περὶ νίκης.] Vide *Il.* ψ′, 437, 496, 637.

Ver. 119—151. Ἔκλυον *&c.*] Hi itidem ex eodem Opuſculo deſumpti: Minimè autem inter ſe cohærent; quippè variis *Heſiodi* Verſibus et Quæſtionibus ibi ſubjuncti reſpondent.

Ver. 121. ——φῦλα γιγάντων.] Vide *Odyſſ.* ή, 206.

Ver. 124. ——κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.] Simile hemiſtichium, *Iliad.* ώ, 605.

Ver. 126. Σύλλεγον ὀϊέα λοὺκὰ.] Vide *Il.* ψ′, 252, 253; ώ, 793.

Ver. 127. ——ἤμβροι αὖτως.] Vide *Il.* ή, 100.

Ver. 128. Φάσγανα κωπήεντα.] Vide *Il.* ό, 713.

Ibid. ——καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.] Idem hemiſtichium, *Odyſſ.* ί, 156.

Ver. 129. ——ὠκύαλον νηῦν.] Vide *Od.* μ′, 182; ό, 472. Cæterùm nuſquam in *Iliade* et *Odyſſeâ* reperitur *Accuſativus* hic, νηῦν, vel, uti inter Varias lectiones refert *Barneſius*, ναῦν.

Ver. 130. Φεῦγον· ἐπεὶ γίγνωσκον. Idem hemiſtichium, *Odyſſ.* γ′, 166.

Ibid. ——ἀνέσιον, ἠδ' ἀθέμιστον.] Vide *Il.* ί, 63.

Ver. 131. ——ἐϋστέλμων ἐπὶ νηῶν.] Vide *Od.* θ′, 500; ώ, 117.

Ver. 132. ——καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα.] Idem hemiſtichium, *Il.* ώ, 307.

Ver. 133. Οἴκαδε νοσήσειε *&c.*] Similis verſus, *Odyſſ.* τ′, 258, 298.

Ver. 134. ——ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοισθε.] Vide *Od.* ό, 435; χ′, 35.

Ver. 135. Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐχάραι.] Vide *Il.* κ′, 418; et π′, 168.

Ibid. ——ἐν δὲ ἑκάστῃ Πεντήκοντ' *&c.*] Vide *Il.* θ′, 558, 559; et π′, 169, 170.

Ver. 137. Τόσσοι ἅμ'.] Poſt hunc verſum, apud *Barneſium* ſequitur;

Τόσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί.

Quem verſum, cùm in Opuſculo, undè hæc deſumpta ſunt, haud repperi; hîc omiſi.

Ver. 139. ——αὐτὰρ ἐγὼ *&c.*] Vide *Od.* έ, 97, 98; ί, 364, 36

Ver

Κάλλιφον μὲν τ' ἀγαθῶν ἔφαι, μέτρον εἶναι
Αὐτὸν ἑαυτῷ· τὸ δ' κακῶν ἔχθιφον ἀπάντων,
Εὔνην εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ, χρόνον εἰς τὸ ἅπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὅ τι σῷ θυμῷ φίλον ἐφὶν, ἐρώτα.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τ' αἰφρῶν ἐθέλοιεν·
Οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμοῖντο· δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπείη·
Εὔχεσθ' ὑ θεοῖς· ὅ τι πάντων ἐφὶν ἄμεινον.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι περίζειν.

Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἕπεσθ'.

Οἷς αὐτὸς κίνδυν@ ἐπὶ πρηχθεῖσιν ἔπηται.

Λυπηθέντ' ἐλάχιφα θανεῖν, ἡδέντα τε πλεῖφα.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπλει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

——————κὴ τέλ@ ἔλθῃ ὁμοίΐ πολέμοιο.

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον κὴ Ἰάλμενον κὴ Ὀρέφλω.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπλησε, κὴ ἀμφ' ὀφελοῖσιν ἔπειρεν.

Κάδδ' αὐτῦ λίνα χεῦον ἐπ' ἠλάκατα τανύσαντες.

Ἑβδομάτῃ δ' ἤπειτα κατήλυθεν ἱερὸν ἦμαρ.

Ἑβδομάτῃ δ' ἠοῖ λίπορμον ῥόον ἐξ Ἀχέροντ@.

Ἑβδόμη ἦν ἱερή.

Ἥμ@ ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομεῦσι.

Γρηνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιφ@ ἀνέφη.

Βυλῇ, κὴ μύθοισι, κὴ ἠπεροπηΐδι τέχνῃ.

——————ἦτ' ἄκρης θεῖα Γλαυκώπιον ἵζει.

Ψυχρὸν δι@ εἶλε.

Ver. 141. ——ἔχθιφον ἀπάντων.] Vide *Il. ί*, 159.

Ver. 152, 153. Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν *&c.*] Epitaphium hoc fibi ipſe feciſſe dicitur *Homerus*, in Opuſculo ſuprà memorato, *ad finem*. In Tractatu autem de *Homeri Vitâ et Poëſi*, *Plutarcho* aſcript. *Ïetæ* verſus hoſce ſepulchro *Homeri* inſcripſiſſe dicuntur.

Ver. 152. ——κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπλει.] Vide *Od.* λ′, 548; et *Il.* ζ′, 464.

Ver. 154. ——κὴ τέλ@.] Citatur hoc, ut *Homericum*, à *Scholiaſte* ad *Iliad.* δ′, 315.

Ver. 155. Οἱ δ' ἀμφ'.] *Etymologicon Magnum*, ad vocem Διονύσι@, verſum hunc mutilum pro *Homerico* citat. Duos nempè *Iliados* verſus (uti obſervat *Barneſius*,) ί, 82; μ′, 189; in unum malè confundit.

Ver. 156. Αὐτὰρ ἐπεί.] Hunc *Homero* tribuit *Scholiaſtes* ad *Ariſtoph. Nub. ver.* 178. Locis nempè duobus in unum, memoriæ (ut videtur) lapſu, confuſis. Vide *Il.* ί, 210, 215.

Ver. 157. Κάδδ' αὐτῦ.] Citatur hic, ut *Homericus*, apud *Scholiaſten* ad *Il.* π′, 183. Occurrit autem (notante *Barneſio*) idem ferè verſus apud *Apollonium*, *Argonautic. lib.* I, *ver.* 565;

Κάδδ' αὐτῦ λίνα χεῦον ἐπ' ἠλακάτῃσι ἐρύσαντες.

Ver. 158, 159. Ἑβδομάτῃ *&c.*] Hi pro *Homericis* citantur apud *Euſebium*, *Præparat. Evangel. lib.* XIII, *cap.* 12, ex *Ariſtobulo*; itémque apud *Clementem Alexandrin. Strom. lib.* V; ad oſtendendum, Diem *Septimum* etiam Græcos ſacrum habuiſſe. Citatur porrò ibidem *Odyſſeæ* ί, verſus 262; voce Ἕβδομον, pro Τέτρατον, ſubſtitutâ: uti notatum eſt ad locum.

Ver. 159. Ἑβδόμη ἦν ἱερή.] Citatur et hoc hemiſtichium ut *Homericum*, apud *Clem. Alex.* ibidem. Vide *Heſiod.* Ἡμέραι, *ver.* 6.

Ver. 161. Ἥμ@ ὅτ' αἰζηοὶ *&c.*] *Homero* aſcribitur hoc apud *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τ῀ Ὁμήρ Ποιήσεως, § 7. Citatur porrò idem verſus (quod *Barneſio* non occurrit) apud *Plutarchum*, niſi quòd pro Ἥμ@, legatur Τῆμ@· et pro βωλοτομεῦσι, κωλοτομεῦσιν. *De Iſid. et Oſirid.* Ubi tamen haud pro *Homerico* habuiſſe videtur *Plutarchus*; quippè, "Ποιητὴς δέ τις (inquit,) ἐπὶ τ῀ θεριζόντων· Τῆμ@ ὅτ' *&c.*"

Ver. 162. Γρηνὸν μὲν *&c.*] Ex *Homero* citatur hoc apud *Tzetzem* in *Lycophr. ver.* 86; ubi vox Γρηνὸς exponitur, ὁ κορμός.

Ver. 163. Βυλῇ, *&c.*] Videtur hoc à *Strabone* pro *Homerico* citatum; *Geograph. lib.* I, *pag.* 32, *al.* 17.

Ibid. Βυλῇ, κὴ μύθοισι.] Vide *Od.* ν′, 298; π′, 420.

Ver. 164. ——ἦτ' ἄκρης θεῖα Γλαυκώπιον ἵζει.] *Homero* hoc à Nonnullis aſcriptum refert *Caſaubonus* in annotationibus ad *Strabonem*, *lib.* VII, *pag.* 459, *al.* 299. Citat etiam *Scholiaſtes* ad *Iliad.* ί, 422; at an pro *Homerico* habuerit, non planè conſtat.

Ver. 165. Ψυχρὸν δι@ εἶλε.] Citatur hoc pro *Homerico*, apud *Porphyrium*, *Quæſt. Homeric.* 12. Ita fortaſsè legerit ille aut memoriâ citaverit aliquem ex locis iſtis, *Iliad.* Θ′, 77; ξ′, 506; *Odyſſ.* χ′, 42; ώ, 532; ubi jam editum eſt χλωρὸν δι@ εἶλε. Cæterùm *Barneſius* et hîc et in *Porphyrii* libro ſuæ *Iliados* Editioni præfixo, edidit Ψυχρὸν δι@ εἶλεν ἴκαφον· In *Stephanianâ* autem Poëtarum Græcorum Editione, cui præfigitur idem *Porphyrii* Opuſculum, quámque hîc ſecutus ſum; abeſt vox ἴκαφον.

Ver.

Δωρήσω τρίποδα χρυσέατον.

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε.

Φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Υἱωνοὶ δ' ἐτέρωσε κάθιζον.

Χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἐρύσας
Τάμνεν ἀτειρεῖ χαλκῷ.

Συρίζουσα λόγχη.

Βαρύδρομα θωύσσοντες.

Ἀπὸ ξυστῦ.

Κερκώπων ἀγορὴν κακομήχανον.

Δαΐφρων Πηνελόπεια.

Διογένειαν, Παμμερόπιον, Σαισάραν.

Οἰχαλίας ἅλωσις.

Ver. 166. Δωρήσω &c.] Citat hoc pro *Homerico Dionyſius Halicarnaſſenſis*, περὶ τ. Ὁμήρ. ποιήσεως, § 8; vocémque Δωρήσω pro Δωρήσομαι uſurpatam refert. Nuſquam autem in *Iliade* aut *Odyſſeâ* reperitur hoc hemiſtichium.

Ver. 167. Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε.] *Æſchines* hoc ab *Homero* ſæpè in *Iliade* dictum memorat: Καὶ τὸν Ὅμηρον (inquit) πολλάκις ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα, [εὑρήσετε,] πρὸ τοῦ τι τῶν μελλόντων γενέσθαι· "Φήμη δ' εἰς στρατὸν "ἦλθε." *Orat. in Timarchum.* At neque in *Iliade* neque in *Odyſſeâ* hoc jam reperitur.

Ver. 168. Φοινίσσετο δ' &c.] Ex *Homero* citat hoc *Suidas*, ad vocem Φοινικικῶν. Reſpexerit fortaſsè, uti conjectavit *Barneſius*, *Iliad.* κ', 484; ubi jam legitur, "ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα."

Ver. 169. Υἱωνοὶ δ'.] Citatur hoc, ut *Homericum*, à *Dionyſio Halicarn.* περὶ τ. Ὁμήρ. ποιήσεως, § 8. Errore autem citatum conjicit *Barneſius*, ex *Il.* υ', 151; ubi legitur, "Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον."

Ver. 170, 171. Χαλκῷ——Τάμνεν.] Videtur *Ariſtoteles* hæc pro *Homericis* habuiſſe: *Poëtic. cap.* 21. *Barneſius* autem ita edidit, verſu uno confecto;

Χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἐρύσας, τάμ' ἀτειρεῖ χαλκῷ.

Ver. 172. Συρίζουσα λόγχη.] *Servius* ad *Virgilii Æneid.* XII, 691, fragmentum hoc ex *Homero* adducit; indéque deſumptum conjicit *Virgilii* iſtud, "*ſtridéntque haſtilibus auræ.*"

Ver. 173. Βαρύδρομα θωύσσοντες.] Pro *Homerico* citatur hoc à *Suidâ*, ad vocem Θωύσσοντες· quæ ibi exponitur ὑλακτοῦντες.

Ver. 174. Ἀπὸ ξυστῦ.] Hoc ab *Homero* dictum fertur apud Eundem, ad vocem Ἀπό. *Barneſius* citari potuiſſe conjicit, pro ἐπὶ ξυστῦ, *Iliad.* κ', 173.

Ver. 175. Κερκώπων ἀγορὴν κακομήχανον.] *Barneſius Budæum* Epiſtol. hoc ex *Homero* laudâſſe refert. Et hujuſmodi Fori meminit *Euſtathius* in commentario ad *Odyſſ.* β', 7; Ἦν δέ, φασι, καὶ ἀγορὰ Κερκώπων Ἀθήνησι πλησίον Ἡλιαίας, ἔνθα τὰ κλοπιμαῖα ἐπωλοῦντο· τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ Κέρκωπες ὠνομάσθησαν, κλέπται δηλαδὴ καὶ πανοῦργοι. Idémque ad *Odyſſ.* κ', 553, "Κερκωπίζειν" in Proverbium ceſſiſſe notat. Vide et *Suidam*, ad vocem Κέρκωπες. Porrò *Herodotus Homerum* Poëmatis Κέρκωπες appellati auctorem fuiſſe refert; *Lib. de Homeri Vitâ*, § 24. Idémque Titulus inter *Homeri* Scripta recenſetur à *Johanne Tzetze*. Ejuſdem etiam, ut videtur, meminit *Harpocration*, ad vocem Κέρκωψ· Ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένοις Κέρκωψιν δηλοῦται, ὡς ἐξαπατηταί τε ἦσαν καὶ ψεῦσαι οἱ Κέρκωπες. Undè *Barneſius* fragmentum ſequens, ut *Homericum*, inſerit;

Ἐξαπατηταί τ' ἦσαν καὶ ψεῦσαι ἅπαντες
Κέρκωπες.

Voce ἅπαντες ex conjecturâ (ut videtur,) ſuppletâ.

Ver. 176. Δαΐφρων Πηνελόπεια.] *Barneſius* hoc inſerit ex *Euſtathio*, ad *Odyſſ.* ψ', 92; et ex *Etymologico Magno*, ad vocem Δαΐς· ubi *Penelopes* δαΐφρονος appellatæ fit mentio. At nuſquam in *Iliade* aut *Odyſſeâ*, *Penelopi*, aliive cuivis Fœminæ, tribuitur hoc Epitheton.

Διογένειαν, Παμμερόπιον, Σαισάραν.] Ita *Celëi* Filias ab *Homero* appellatas refert *Pauſanias*, *Lib.* I, *cap.* 38. Quæ nomina, cùm nullibi in *Iliade* aut *Odyſſeâ* reperiuntur, hìc inſerui. *Barneſius* quidem, mutato nominum ordine ad verſum conſtituendum, edidit;

Παμμερόπιον, καὶ Σαισάριον, καὶ Διογένειαν.

At hoc merâ, ut videtur, ex conjecturâ.

Οἰχαλίας ἅλωσις.] Poëma, hunc Titulum ferens, *Homero* tribuiſſe Nonnullos refert *Strabo*, *Geograph. lib.* XIV, *pag.* 946, *al.* 638: Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασι δεξάμενον ξενίᾳ ποτὲ Ὅμηρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τἐναντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγράμματός τινος· ὡς ἐκεῖνος μὲν ποιήσαντος, λεγομένου δ' Ὁμήρου λάβῃ τὴν λεγομένην ξενίαν·

Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θείου Ὁμήρου
Δεξαμένου· κλαίω δ' Εὐρυτον οἷος ἔπαθεν,

Καὶ

Καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν· Ὁμήρειον ᾧ καλεῦμαι
Γράμμασι· Κτεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

Τινὲς δ διδάσκαλον Ὁμήρου τοῦτον φασίν. Idem refert *Eustathius* in commentario ad *Iliad.* β', 730; ubi et hoc Epigramma citat. Porrò *Johannes Tzetzes* inter *Homeri* Scripta Τὴν Οἰχαλίαν recenset. Vide et *Suidam*, ad vocem Κτεώφυλος. *Kusterique* annotationes in locum: item Notas ad *Callimach. Epigram.* VI; Edit. *Spanhemii.* Vide etiam *Scholia* ad *Iliad.* ί, 392; ubi *Hercules* propter *Euryti* filiam *Iölen* sibi perfidè denegatum iratus, *Oechaliam* devastâsse, puellámque captivam abduxisse fertur. Plura autem de hujus aliorúmque Carminum *Homero* ascriptorum, hodie non extantium, Titulis; videas apud *Fabricium, Bibliothec. Tom.* I, *lib.* i, *cap.* 4; et *lib.* ii, *cap.* 2.

INDEX

INDEX
VERBORUM,
DE QUIBUS PRÆCIPUE
In ANNOTATIONIBUS agitur:
ITEMQUE
AUCTORUM citatorum.

A

Ἀ ἄατον, φ, 91; χ, 5
Ἄασαν, ν, 68; φ, 296, 297
Ἀάσθη, δ, 503, 509; Hymn. prim. in *Venerem*, 254
Ἀβάκησαν, δ, 249
Ἀβληχρὸς, λ, 134; ψ, 281
Ἀγαιομένῳ, υ, 16
Ἀγαλλόμβαι, ε, 176; Hymn. prim. in *Mercur.* 550
Ἀγάλματ', γ, 274; δ, 602; μ, 347
Ἀγαμήδης, Hymn. prim. in *Apoll.* 296
Ἀγανοφροσύνη, λ, 202
Ἀγαπᾶς, φ, 289
Ἀγαπήνορα, η, 170
Ἀγάσσαθ', ν, 173; ψ, 211
Ἀγαυὸν, ε, 129
Ἀγαυοτάμβοι, β, 67; κ, 249
Ἀγάυστος, δ, 181
Ἀγάσσων, μ, 97; Hymn. prim. in *Apoll.* 94
Ἀγατὸν, Hymn. prim. in *Apoll.* 515
Ἀγανοὶ, β, 209; φ, 232
Ἀγειρόμβοι, ν, 14
Ἀγέλαι, ξ, 100
Ἀγερέαθ', β, 385
Ἀγέροντο, λ, 36; υ, 277
Ἀγέρωχον, λ, 285
Ἀγήνορας, α, 106, 144; β, 235, 299; υ, 160, 284; ψ, 8
Ἀγητὴ, Hymn. prim. in *Apoll.* 198
Ἀγκὰς, η, 252
Ἄγκεα, δ, 337
Ἀγκλίνας, χ, 156
Ἀγκυλομήτης, Hymn. prim. in *Venerem*, 22, 42
Ἀγκυλοχεῖλαι, *Batrachom.* 285
Ἀγλαΐη, ο, 78; τ, 82; Hymn. prim. in *Mercur.* 473
Ἀγνὴ, φ, 259
Ἀγνώσασκε, ψ, 95
Ἄγνωστον, ν, 191, 395
Ἀγνῶτις, ε, 79
Ἄγον, ξ, 264
Ἄγρει, φ, 176
Ἀγρεῖθ', υ, 149
Ἄγρη, χ, 306; Hymn. prim. in *Mercur.* 242
Ἄγρωσιν, ζ, 90
Ἀγυιαὶ, β, 388; ο, 185
Ἀγχεμαχοι, *Batrachom.* 194, 255
Ἀγχίβιοι, ε, 35
Ἀγχίνοος, ν, 232
Ἀγχισιῖνοι, χ, 118; ώ, 448
Ἀγῶνα, Θ, 260
Ἀδαήμονες, μ, 208; ρ, 283
Ἀδεμμονίη, ω, 243
Ἀδακρύτω, δ, 186
Ἀδδηπόταις, μ, 281; Hymn. prim. in *Apoll.* 460
Ἀδδυκέϊ, δ, 489; ζ, 273
Ἀδίψητον, υ, 2
Ἄδῃ ἐλέειν κακότητος, ε, 290
Ἀδῆσειν, α, 134
Ἀδίκως, Hymn. prim. in *Mercur.* 316
Ἀδινὰ, α, 92; δ, 320
Ἀδινάων, ψ, 326
Ἀδινώτερον, π, 216
Ἀδμῆτες, δ, 637
Ἀδμήτῃ, Hymn. prim. in *Venerem*, 82
Ἄδον, Hymn. prim. in *Apoll.* 22, 244; Hymn. prim. in *Venerem*, 10, 18
Ἄεθλος, Θ, 22; λ, 622; τ, 576, 584; χ, 27

ον,

Ἀειπέλιον, υ, 259; ω, 227; Hymn. prim. in *Venerem*, 136, 137
Ἄειπης, υ, 366
Ἀειπιδάμμαι, σ, 221
Ἀειπαζόρμῳ, σ, 134
Ἀίπητι θεῶν, γ, 28; δ, 504; ζ, 240; ω, 442
Ælianus citatus, α, 261; δ, 1, 448; ε, 66; ζ, 104; λ, 134; ν, 409; ξ, 15, 161; ο, 74, 525; ρ, 327; σ, 29; τ, 521; *Batrachom.* 81
Ælius Spartianus citatus, β, 276
Ἀενάοντα, ν, 109
Ἄεντων, ε, 478
Ἀέξεται, β, 315
Ἀεργίης, ω, 250
Ἄεσαν, ο, 188
Ἀζάντιδα, Hymn. prim. in *Apoll.* 209
Ἄζῃ, χ, 184
Ἄη, μ, 325
Ἀηδὼν, τ, 518
Ἀηθείῃ, *Batrachom*, 71
Ἀὴς, ι, 144
Ἀθιμίτων, ι, 106; *Fragment. ver.* 130
Athenæus citatus, α, 130, 141, 145, 226, 338; β, 315; γ, 9, 267, 332, 435, 464; δ, 15, 43, 48, 60, 65, 74, 78, 97, 178, 294; ε, 66, 238; η, 114, 120, 127, 138, 174, 183, 215, 336; ϑ, 69, 75, 170, 248, 263, 379, 449, 480; ι, 5, 212, 231, 298; κ, 36; μ, 62, 191, 331, 423; ν, 57; ξ, 81, 112, 199, 464, 465; ο, 141; π, 2, 143; ρ, 271, 322, 599; σ, 330; τ, 113; υ, 149, 299; φ, 293, 294, 298; χ, 18, 376; *Batrachom.* 36; Hymn. prim. in *Apoll.* 1, 515; *Epigramm.* ad *Antistitam Samiam*, *ver.* 1; *Epigramm.* inscript. "Εἰρεσιώνη," *ver.* 11
Ἀθηρίζω, ψ, 174
Ἀθέσφατον, λ, 372; ο, 391
Ἀθηναλογὸν, λ, 127; ψ, 275
Ἀθρόας, Hymn. prim. in *Mercur.* 106
Ἄθως, Θρηϊκίῳ, Hymn. prim. in *Apoll.* 33
Αἰαίη, ι, 32; κ, 135; μ, 3
Αἰγανίγσιν, δ, 626; *Fragment. ver.* 128
Αἰγὰς, ε, 381; Hymn. in *Neptun.* 3
Αἰγειρῳ, ε, 239; η, 106; κ, 510; ρ, 208
Αἰγίβοτῳ, δ, 606
Αἰγίλιπῳ, Hymn. in *Pana*, 4
Αἰγινα, Hymn. prim. in *Apoll.* 31
Αἰγινοίντα, Hymn. in *Pana*, 12
Αἰγιπόδη, Hymn. in *Pana*, 2
Αἰγυπιοὶ, χ, 302
Αἰγυπλίης, δ, 127, 229; ξ, 263
Αἰγύπλῳ, γ, 300; δ, 351, 477, 581; ξ, 246, 257, 258; ρ, 426, 427
Αἰδέσομαι, ξ, 388
Αἰδὴ, λ, 47
Αἰδήλου, π, 29; χ, 165; ψ, 303
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, ϑ, 172
Αἰδοιοῖσιν, ο, 372
Αἰδοιότερῳ, λ, 359
Αἰδρείῃ, μ, 41
Αἴδις, α, 298
Αἰήταο, κ, 137; μ, 70
Αἰθαλόεσσαν, ω, 315
Αἰθιοπας, α, 23; δ, 84
Αἰθρη, ζ, 44; μ, 75
Αἰθρηγενέτης, ε, 296
Αἰθύσσῃ, γ, 399; η, 336; ϑ, 57; ο, 146
Αἰθυίῃ, ε, 337, 353; *Epigram.* ad *Nautas*, *ver.* 2
Αἰθωνα σίδηρον, α, 184; Hymn. prim. in *Mercur*, 180
Αἰμασίας, σ, 358; ω, 223
Αἰμυλίοισι, Hymn. prim. in *Mercur.* 317
Αἰνείας, Hymn. prim. in *Venerem*, 199
Αἰνήσωσι, π, 403
Αἰνίζομ', ϑ, 487
Αἶν, ξ, 508
Αἰολίλῳ, κ, 1
Αἰόλλει, υ, 27
Αἰολοπώλους, Hymn. prim. in *Venerem*, 138
Αἰολῳ Ἱπποτάδης, κ, 2.
Αἰόλῳ, κ, 36, 60
Αἴοντες, ι, 401; ξ, 266; ω, 48
Αἰπὺ, Hymn. prim. in *Apoll.* 423
Αἰπὺν, α, 11; ε, 305; *Batrachom.* 246, 271
Αἰρῳ, σ, 72
Αἶσα, η, 197; λ, 61; Hymn. prim. in *Venerem*, 167
Αἴσιμα πάντα ἀμοίνω, η, 310; υ, 71
Αἴσιμον ἦμαρ, Hymn. prim. in *Apoll.* 356
Αἴς, α, 235, 242
Αἰσυμνῆται, ϑ, 258
Æschines citatus, ο, 393; *Fragment. ver.* 167
Æschylus citatus, α, 32, 53, 356; γ, 96, 147, 231; ε, 104; η, 224; ϑ, 546; μ, 350; ξ, 327, 387; σ, 19, 131; τ, 73; φ, 85; χ, 408; ψ, 13, 103; Hymn. prim. in *Minerv.* 1
Αἰχμὰς, Hymn. prim. in *Mercur.* 37
Αἰψηρὴν, β, 257
Αἰψηρὸς, δ, 103
Αἰὼν, ε, 152; σ, 203; Hymn. prim. in *Mercur.* 42, 119
Ἀκακῆτα, ω, 10
Ἀκάμαντ', Hymn. in *Solem*, 7
Ἀκάματον πῦρ, υ, 123
Ἀκάσῳ, ξ, 336
Ἀκαχήμβοι, κ, 133
Ἀκειόμβον, ξ, 383
Ἀκέοντ', ξ, 195
Ἀκερσεκόμης, Hymn. prim. in *Apoll.* 134
Ἀκίων, φ, 89; Hymn. prim. in *Apoll.* 404
Ἀκηδία, ω, 186
Ἀκὴ, λ, 332; υ, 320
Ἀκηράσιον, ι, 205
Ἀκήριοι, μ, 98
Ἀκιδνοτέρη, ε, 217; ϑ, 169; σ, 129
Ἀκικυς, ι, 515; φ, 131
Ἀκλέα, δ, 728
Ἀκμονὸς, ψ, 191
Ἀκμονες, Hymn. prim. in *Apoll.* 520
Ἀκόλυς, ρ, 222
Ἀκολύμβεις, *Batrachom.* 157
Ἀκεμισίη, φ, 284
Ἀκοντίσατ', χ, 252
Ἀκόντισε, *Batrachom.* 205
Ἀκῳ, Hymn. prim. in *Apoll.* 193
Ἀκυάζονται, ι, 7
Ἄκυρον, η, 64
Ἀκραῆ, β, 421
Ἄκριας, π, 365
Ἄκριτα, ϑ, 505
Ἀκροπόλοις, Hymn. prim. in *Venerem*, 54
Ἀκτὴν Ἠπείροιο, ω, 377
Ἀκτῖρες, Hymn. in *Lunam*, 6
Ἀκτῆς, ἀλφίτου, β, 355
Ἄκυλον, κ, 242
Ἄλα, ρ, 455
Ἀλαλκήσει, κ, 288
Ἀλάμπετος, Hymn. in *Lunam*, 5
Ἀλασκοπίην,

Ἀλαοσκοπίλω, ϑ, 285
Ἀλαῦ, κ, 493; μ, 267
Ἀλγεα πολλὰ μογήσῃ, π, 19
Ἀλγῦσα, *Batrachom.* 191
Ἀλεάζῃ, ι, 411
Ἀλέεινεν, Hymn. prim. in *Mercur.* 239
Ἀλέη, ρ, 23
Ἀλείατα, υ, 108
Ἀλεὶς, ω, 537
Ἀλέκτορ, δ, 10
Alexis citatus, α, 160; φ, 294
Ἀλεσι, λ, 122; ψ, 270
Ἀλετρεύσι, η, 104
Ἀλεύεται, ω, 29
Ἀλη, ο, 344; φ, 284
Ἀλήθευσον, *Batrachom.* 14
Ἀληθείλω, η, 297; λ, 506; π, 226; ρ, 108, 122; φ, 212; χ, 420; Hymn. prim. in *Mercur.* 368
Ἀλήτης, αἰδοῖ, ρ, 578
Ἀλιαέες, δ, 361
Ἀλίαρτον, Hymn. prim. in *Apoll.* 243
Ἀλιεῦσι, ω, 418
Ἀλίη, β, 273
Ἀλιήτορες, *Fragment. ver.* 85
Ἀλιπόρφυρα, ζ, 53, 306
Ἀλίτοντο, ε, 108; *Epigram.* ad *Nautas, ver.* 4
Ἀλιτρὸς, ε, 182
Ἀλκαῖε, Hymn. prim. in *Apoll.* 193
Ἀλκὴ, μ, 120
Ἀλληκτ, μ, 325
Ἀλλοειδέα, ν, 194
Ἀλλοφρονέων, κ, 374
Ἀλοσύδνης, δ, 404
Ἄλτο, χ, 2; Hymn. prim. in *Apoll.* 448; Hymn. prim. in *Mercur.* 65
Ἀλύξαντ, ω, 303
Ἀλύσκασι, χ, 330
Ἀλύων, ι, 398; σ, 332, 392
Ἀλφειὸς, γ, 489; Hymn. prim. in *Mercur.* 398; *Fragment. ver.* 79
Ἀλφεσίβοιαι, Hymn. prim. in *Venerem*, 119
Ἀλφησῆσιν, α, 349; ζ, 8; ν, 261; Hymn. prim. in *Apoll.* 458
Ἄλφοι, ρ, 250; υ, 383
Ἀλωῆς, α, 193; Hymn. prim. in *Mercur.* 188, 207
Ἀμάϑοισιν, Hymn. prim. in *Apoll.* 439
Ἄμαξαν, ε, 273
Ἀμαρύσσων, Hymn. prim. in *Mercur.* 415
Ἀματροχόωντα, ο, 450
Ἀμαυρὸν, δ, 824, 835
Ἀμβατὸς, λ, 315
Ἀμβολάδην, Hymn. prim. in *Mercur.* 411, 425
Ἀμβροσίην, δ, 445; Hymn. prim. in *Apoll.* 124; Hymn. prim. in *Mercur.* 248
Ἀμέγαρτε, ρ, 219.
Ἀμειβόμβοι, α, 375; β, 140; ϑ, 379
Ἀμενηνῶν, τ, 562; Hymn. prim. in *Venerem*, 189
Ἀμηχανέων, Hymn. prim. in *Mercur.* 446
Ἀμηχανίη, ι, 295
Ἀμήχανος, τ, 363, 560; Hymn. prim. in *Apoll.* 192
Ἀμιχθαλόεσσα, Hymn. prim. in *Apoll.* 36
Ἄμμε, ι, 404; κ, 209; χ, 73
Ammianus Marcellinus citatus, μ, 342, 452
Ἀμμορίλω, ο, 76
Ἄμμορ, ε, 275
Ἀμνίον, γ, 444
Ἀμνίσω, τ, 188
Ἀμοιβὰς, ξ, 521
Ἀμόϑεν, α, 10
Ἀμολγῷ, δ, 841; Hymn. prim. in *Mercur.* 7
Ἄμστον, ρ, 520
Ἀμύμον, α, 29, 232: η, 303; λ, 235
Ἀμφαδὲς, Hymn. prim. in *Apoll.* 192
Ἀμφασίη, δ, 704
Ἀμφαφόωντο, ο, 461; τ, 475
Ἀμφελάχαιε, ω, 241
Ἀμφεπένοντο, τ, 455
Ἀμφήλυϑε, ζ, 122
Ἀμφὶ, Hymn. prim. in *Apoll.* 117; Hymn. prim. in *Bacchum*, 1; Hymn. in *Pana*, 1; Hymn. in *Neptun.* 1; Hymn. secund. in *Jovis Pueros*, 1
Ἀμφιβαλεῦμαι, χ, 103
Ἀμφίβιον, *Batrachom.* 59
Ἀμφίδυμοι, δ, 847
Ἀμφιϑέη, τ, 416
Ἀμφικύπελλον, γ, 63; ν, 57; ο, 102, 120; υ, 153
Ἀμφιμάσαϑε, υ, 152
Ἀμφιπερισφίξαι, ϑ, 175
Ἀμφιπολεύοι, τ, 127
Ἀμφιρύτῃ, λ, 324; Hymn. prim. in *Apoll.* 27, 251, 291
Amphis apud *Stobæum* citatus, ξ, 392
Ἀμφὶς ἄγοντες, χ, 57; Hymn. prim. in *Mercur.* 315
Ἀμφιτρίτης, γ, 91; μ, 97; Hymn. prim. in *Apoll.* 94
Ἀμφιφορεῦσι, β, 290; ι, 204; ω, 74
Ἀμώμητον, Hymn. secund. in *Jovis Pueros*, 3
Ἄνα νεῦον, ι, 468; φ, 129
Ἀναβησάμβοι, ο, 474
Ἀναβρόξεις, μ, 240
Ἀναβροχὲν, λ, 585
Ἄναγον, σ, 88
Ἀναϑήματα δαιτὸς, φ, 430
Ἀναιδὴς λᾶας, λ, 597
Ἀναιμωτὶ, σ, 148; ω, 531
Ἀναίξας, φ, 119; Hymn. in *Panа*, 38
Ἀνακλῖναι, λ, 524
Anacreon citatus, ζ, 265, 318; ϑ, 185; π, 292; φ, 71; *Batrachom.* 77; Hymn. prim. in *Apoll.* 309; Hymn. prim. in *Mercur.* 28; Hymn. prim. in *Venerem*, 2, 13; Hymn. secund. in *Apoll.* 1
Ἀνακτορίῃσιν, ο, 396; Hymn. prim. in *Apoll.* 234
Ἄναλτον, ρ, 228
Ἀναμάξεις, τ, 92
Ἀναμορμύρεσκε, μ, 238
Ἀναπηλήσας, Hymn. prim. in *Mercur.* 51
Ἀναπρήσας, β, 81
Ἀνάπυσα, λ, 273
Ἀναροιδεῖ, μ, 105
Ἀνάρσιοι, λ, 407
Ἄναοσα, Hymn. in *Lunam*, 17
Ἀνασήσας, ζ, 7; η, 170
Ἀναχομένω, σ, 94
Ἀνάψαι, β, 86
Ἀνδρακὰς, ν, 14
Ἀνδραχθέσι, κ, 121
Ἀνεβάλλετο, α, 155; ϑ, 266; ρ, 262
Ἀνέβραχεν, φ, 48
Ἀνείμον, γ, 348
Ἀνέκοπίεν, φ, 47
Ἀνέκραγον, ξ, 467
Ἀνένδυσεν, *Batrachom.* 218
Ἀνερροίβδησε, μ, 236, 431
Ἀνέσιον, *Fragment. ver.* 130
Ἄνεω, ψ, 93
Ἀνήναϑ, δ, 651; σ, 286
Ἀνήνοϑεν,

Ἀνήνοθεν, ρ, 270
Ἀνήορα, κ, 301, 341
Ἄνθεμ', Hymn. secund. in *Venerem*, 9
Ἀνθεμώεντι, γ, 440
Anthologia citata, ζ, 154; ϑ, 70; κ, 302; λ, 455; ξ, 199; ο, 402; ρ, 541; *Batrachom.* 46; Hymn. secund. in *Bacchum*, 1; *Fragment. ver.* 90
Ἀνθ' ὧν ἀφιεῖσαι, η, 126
Ἀνιείης, β, 185
Ἀνιεμένης, β, 300
Ἀνίη, ο, 393; υ, 52
Ἀνίησιν, β, 115; τ, 66; υ, 178
Ἀνεῖται, κ, 192
Ἀνόπαια, α, 320
Ἀντιάσαντα, ζ, 193; ξ, 511
Ἀντιάσειεν, φ, 402; χ, 28
Ἀντιβολήσεις, φ, 307; ω, 87
Ἄντιθεον, α, 70; ξ, 18; φ, 254
Ἀντίθυρον, π, 159
Ἀντίχθεδε, χ, 74
Ἄντιτα, ρ, 51, 60
Ἀντιτορήσων, Hymn. prim. in *Mercur.* 178
Ἀντιφατῆα, κ, 114
Ἄντλον, μ, 411
Ἀνταλαὶ ἠελίοιο, μ, 4
Ἄντυγ', Hymn. in *Martem*, 8
Ἀνωγά, α, 269; ρ, 398; υ, 43; ψ, 122
Ἄνωγεν, δ, 482; ε, 276; λ, 205; π, 466; σ, 408; ω, 166
Ἀνώϊστον, Epigram. inscript. *Thestoridæ*, *ver.* 1
Ἀνώνυμ', ϑ, 552
Ἄοφας, ρ, 222
Ἀοφτις, λ, 608; ν, 438
Ἀοσσητῆρες, δ, 165; ψ, 119
Ἀπάγεσι, σ, 277
Ἀπαμύνετο, λ, 578
Ἄπαξ ϑνήσκουσ' ἄνθρωποι, μ, 22
Ἀπαρχόμ', ξ, 422
Ἀπείλησας, ϑ, 383
Ἀπειρεσίη, η, 8
Ἀπειρήσιοι, τ, 174; *Batrachom.* 4
Ἀπείρονα, π, 9
Ἀπεκοψε, γ, 449
Ἀπέλειθρον, ι, 538
Ἀπεπλάγχθης, ϑ, 573
Ἀπέπνιξε, *Batrachom.* 230
Ἀπετάμοντο, Hymn. prim. in *Mercur.* 74
Ἀπετίσατο, ψ, 312
Ἀπευθὺς, γ, 184
Ἀπίφυσι, *Batrachom.* 143
Ἀπέφθιθον, ε, 110
Ἀπέφυγον, *Batrachom.* 42, 47
Ἀπεχθαίρει, δ, 105
Ἀπεχθόμ', π, 114
Ἀπίης, η, 25; π, 18
Ἀπινύσειν, ε, 342; ζ, 258
Ἀποβρίξαντες, ι, 151
Ἀποδεῖτε, χ, 161
Ἀπροδεχμώσας, ι, 372
Ἀποκλίνατ', τ, 556
Ἀπολείβεται, η, 107; Hymn. in *Vestam*, 3
Apollodorus citatus, μ, 61; Hymn. prim. in *Apoll.* 317
Apollonius Rhodius citatus, α, 356; δ, 230, 704; ζ, 207; ι, 169; κ, 3, 246; λ, 221; μ, 61; υ, 339; φ, 55; Hymn. prim. in *Venerem*, 269; Hymn. in *Martem*, 6
Ἀπολυμαντῆρα, ρ, 220
Ἀπόλωλε, δ, 62, 511
Ἀπομηνίσει, π, 378
Ἀπονήσεται, Hymn. prim. in *Mercur.* 540, 542
Ἀπόνητο, π, 120; ρ, 293; ω, 30
Ἀποπίσησιν, ω, 7
Ἀποπλύνεσκε, ζ, 95
Ἀποπνείνυ' ϑυμὸν, Hymn. prim. in *Apoll.* 362
Ἀποπροέηκε, ξ, 26
Ἀποῤῥῶξ, κ, 514
Ἀποσιώπησις, β, 115; γ, 103; δ, 204
Ἀποσίλδοντες ἀλείφατ', γ, 408
Ἀποσφήλασιν, γ, 320
Ἀποτίνω, β, 132
Ἀποτινύμενοι, β, 73
Ἀποτῖσαι, ν, 193; χ, 64, 168
Ἀποτίσεται, ε, 24
Ἀπόφασις, β, 249; δ, 93, 186, 199; ϑ, 214; ι, 131; μ, 87; ξ, 190; π, 59, 224; ρ, 283, 415; ψ, 266
Ἀποφώλια, ε, 182
Ἀπρήκτους, β, 79; μ, 223
Ἀπρήκτου, ξ, 317
Ἄπτερ', ρ, 57; τ, 29; φ, 386; χ, 398
Apuleius citatus, α, 3, 58
Ἄπυς', α, 142
Ἀπώμνυ, β, 377; κ, 345; ο, 436; ρ, 58
Ἄρα, β, 299; γ, 155, 297; δ, 743; ε, 151; ϑ, 291; ι, 64, 92; ν, 417; ο, 380, 457; π, 13, 46; ρ, 61, 199, 490; σ, 117; φ, 1, 244, 360, 386
Aratus citatus, β, 276; κ, 86; Hymn. prim. in *Mercur.* 48
Ἀργαλέης, β, 199; λ, 290
Ἄργεϊ, δ, 174, 816; ο, 80; σ, 245; ω, 37
Ἀργειφόντης διάκτορ', ε, 94; ω, 99
Ἄργματα, ξ, 446
Ἄργον, ρ, 326
Ἀργυφέοισιν, Hymn. secund. in *Venerem*, 10
Ἀρχὼ, μ, 70
Ἄρε', ϑ, 267
Ἀρετᾶ, ϑ, 329
Ἀρετὴν, ν, 45; ρ, 323; σ, 132; ω, 192, 196; Hymn. in *Herculem*, 9
Ἀρετῶσι, τ, 114
Ἄρη, *Batrachom.* 256
Ἄρηϊ, υ, 50
Ἀρήμβαι, χ, 322
Ἀρημέν', ζ, 2
Ἀρὴν, β, 59; ρ, 538; χ, 208
Ἀρήνω, Hymn. prim. in *Apoll.* 422
Ἄρηρεν, ε, 248; *Batrachom.* 163
Ἀρήσετ', β, 135
Ἀρῆσιν, ρ, 496
Ἀρητὴ, η, 54
Ἄρθμιοι, π, 427
Ἀρθμῷ, Hymn. prim. in *Mercur.* 521
Ἀριάδνω, α, 320
Ἀρίονι κυανοχαίτῃ, *Fragment. ver.* 93
Aristides citatus, ϑ, 322; ω, 10
Aristides Quintilianus citatus, κ, 304; υ, 259; ψ, 296
Ἄριστον, π, 2
Aristophanes citatus, α, 155; γ, 332; δ, 442; κ, 72; λ, 90; μ, 383; ρ, 218; τ, 227; υ, 204; φ, 298; χ, 488; ψ, 78; *Batrachom*, 199; Hymn. prim. in *Apoll.* 530; Hymn. prim. in *Minerv.* 1; Hymn. in *Solem*, 18.
Aristoteles citatus, α, 1, 397; δ, 85, 183, 204, 611; ε, 176; ζ, 42, 182; ι, 7, 112, 114, 246, 504, 515; κ, 19; λ, 488, 595; μ, 67, 219; ν, 119; ξ, 214; ο, 399; ρ, 218, 284, 327, 385; σ, 247; τ, 122, 203, 420; υ, 204, 259; ω, 317; *Batrachom.* 223, 289; Hymn. prim. in *Apoll.* 172; *Fragment. ver.* 86

Ἀρισφαλὲς,

Ἀμφαλέ, ρ, 196
Ἀρκαδίης, Hymn. prim. in *Mercur.* 2; Hymn. in *Pana*, 30; *Fragment. ver.* 85
Ἄρκτον, ε, 273
Ἁρμονίησιν, ε, 248, 361
Ἀρνδυτῆρι, μ, 413
Ἀρυύμθρ, α, 5
Ἄρτυιαι, α, 241
Harpocration citatus, Hymn. in *Lunam*, 17; *Fragment. ver.* 86, 175
Ἀρσασα, Hymn. prim. in *Dian.* 3
Ἀρτακίλω, κ, 108
Ἀρτεπιβόλε, *Batrachom.* 255
Ἄρτεα ᾠδή, τ, 248
Ἄρτον ὕλον, ρ, 343
Ἀρτοφάγ, *Batrachom.* 209
Ἀρτύει, δ, 771
Ἀρτυνέεσιν, α, 277; β, 196; Hymn. secund. in *Dian.* 15
Ἀρτύνοντας, λ, 365
Ἄσειτον, *Epigram.* inscript. "*Fornax*," *ver.* 9
Ἄσε, λ, 61
Ἀσινέας, λ, 109; μ, 137
Ἀσκελὲς, α, 68
Ἀσκληπιὸν, Hymn. in *Æsculap.* 1
Ἀσκὸν βοὸς, κ, 19
Ἄσπετα, ν, 424
Ἀστερὶς, δ, 846
Asyndeton, ϑ, 186; ω, 513; *Batrachom.* 218
Ἀσφαλέως, ϑ, 171
Ἀσφοδελὸν, λ, 538, 572; ω, 13
Ἀσωποῖο, λ, 259
Ἀτάλλων, Epigram. inscript. "Ὁ-λοφύρεται ὅς," *ver.* 2
Ἀταρπὸν, ξ, 1
Ἀταρτηρὲ, β, 243
Ἀτέμωσει, β, 90; υ, 294
Ἀτραπιτοὶ διηνεκέες, ν, 195
Ἀτρεκέως, α, 179
Ἀτρύγετον, β, 370
Ἀτρυτώνη, δ, 762; ζ, 324
Ἄτλα, π, 31, 57, 130; ρ, 6, 599; φ, 369
Ἀτυζόμεναι, ψ, 42
Αὐγῇ πυρὸς, ζ, 305
Αὐδα, ε, 89
Αὐδήεντων, ζ, 125
Αὐδήεσσα, ε, 334; κ, 136; λ, 8
Αὐλὴ, δ, 74; χ, 376
Αὖλιν, χ, 470
Αὐλοῖσιν, τ, 227
Αὐλὸς, χ, 18
Aulus Sabinus citatus, λ, 84; ψ, 296
Αὐσαλέ, τ, 327
Αὐτμὴ, ἠδὺς, μ, 369
Αὐτοδίδακτ, χ, 347
Αὐτόδιον, ϑ, 449
Αὐτολύκε, λ, 85
Αὐτως, ζ, 143; π, 313; υ, 379; φ, 203, 225
Αὐχμήενθ', Hymn. in *Pana*, 6
Ἀφανδάνει, π, 387
Ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς, Hymn. prim. in *Venerem*, 43
Ἀφυσάρμοι, δ, 359; ι, 85; κ, 56; π, 110
Ἄφυσσον, β, 349
Ἀχαιϊκᾷ, γ, 251
Ἀχειρέες, *Batrachom.* 289
Ἀχέρδῳ, ξ, 10
Ἀχέροντα, κ, 513
Ἀχθ ἀρέρης, υ, 379; *Batrachom.* 237
Ἀχνῇ, ε, 403
Ἀχρεῖον ἐγέλασσεν, σ, 162
Ἄψεα, δ, 794; σ, 188
Ἀψορρον, ι, 282
Ἀψορρόε, υ, 65
Ἄωροι, μ, 89
Ἀωτεῖτε, κ, 548
Ἀώτῳ, α, 443; ι, 434

B

Βαθυκλήρων, *Epigram.* inscript. "*Piscatoribus*," *ver.* 2
Βάλανον, κ, 242; ν, 409
Barnesius reprehensus, α, 11; β, 41, 168, 244, 289, 337, 346; γ, 230, 464; δ, 90, 118, 120; ζ, 8; η, 47, 126, 215, 293, 297; ϑ, 25, 215, 488; ι, 262, 283; κ, 291, 525; λ, 186, 424, 549, 564, 606, 622; μ, 281, 411, 427, 445; ν, 51, 204, 315, 355; ξ, 62, 85, 171, 370; ο, 5, 97, 109, 127, 186; ρ, 100, 134, 540; σ, 145, 297; τ, 557; υ, 80, 328; φ, 35, 232; χ, 73, 208, 313, 362; ψ, 42; ω, 7, 267, 303, 500; Hymn. secund. in *Jovis Pueros*, 14; Hymn. in *Hospites*, 3; *Epigram.* inscript. "Εἰ-ρεσιώνη," *ver.* 10
Βαρύερμα, *Fragment. ver.* 173
Βέβακται, ϑ, 408
Βεβήκει, γ, 410
Βεβλήκαται, λ, 193; Hymn. prim. in *Apoll.* 20
Βεβλημένῳ, λ, 534
Βεβροτωμένα, λ, 41
Βεβῶσα, υ, 14
Βέλτιον, ρ, 18
Benedictus in *Pindarum* citatus, α, 155; ε, 283; μ, 59
Βήσας, κ, 275; τ, 435
Βήσσεα, Hymn. prim. in *Venerem*, 99
Βηταρμονες, ϑ, 250, 388
Bio citatus, τ, 328
Βλαισοὶ, *Batrachom.* 288
Βλεμεαίνων, *Batrachom.* 266
Βλέπω, *Batrachom.* 66
Βοεῦσι, β, 426
Βόμβησεν, ϑ, 190; μ, 204; σ, 396
Βορβοροκοίτλω, *Batrachom.* 227
Βυγαίϊε, σ, 78
Βύλεσθε, π, 387; Hymn. prim. in *Apoll.* 533
Βυλεύων, Hymn. prim. in *Mercur.* 167
Βυλῇ, χ, 230
Βυλυτόνδε, ι, 58
Βοώτλω, ὀψὲ δύοντα, ε, 272
Βρέγματ, *Batrachom.* 225
Βρέμει, *Epigram.* inscript. "Εἰρε-σιώνη," *ver.* 2
Βρίσας, ζ, 159
Brodæus in *Anthologiam* citatus, *Batrachom.* 158
Βρόμῳ, Hymn. prim. in *Mercur.* 451; Hymn. in *Matrem Deorum*, 3; Hymn. secund. in *Bacchum*, 10
Βρότον, ω, 188
Βρωτοῖς, *Batrachom.* 30
Βύβλινον, φ, 391
Budæus citatus, α, 1, 5; μ, 306
Βυκτάων, κ, 20
Βυσσοδόμευον, δ, 676; ϑ, 273; ρ. 66
Βωλοτομεῦσι, *Fragment. ver.* 161
Βωμῶν ἐυδμήτων, η, 100
Βᾶσιν, ξ, 86

Γ

Γαιέων, Hymn. prim. in *Apoll.* 46
Γαιήϊον υἱὸν, η, 324
Γαιήοχ, ϑ, 322
Γαλαθηνὸς, δ, 336; ρ, 127
Γάλακτ λδυκοῖο, ι, 246
Galenus citatus, ω, 254
Γαμέοντι, δ, 208

Γανυμήδια, Hymn. prim. in *Venerem*, 203
Γαῦρ, α, 392; β, 132, 276: γ, 262; δ, 81, 199, 206, 341, 595, 697; ϑ, 159, 339, 355; ι, 523; κ, 174, 190, 226, 337, 383, 501; λ, 196; μ, 154, 208, 320; ξ, 115, 355, 402, 508, 544; ρ, 78; σ, 258, 361; τ, 591; φ, 200; χ, 70; ψ, 248; ω, 283, 442; Hymn. prim. in *Apoll.* 51
Gatakerus citatus, δ, 145; υ, 23; χ, 412; ψ, 322, 362; ω, 363
Γαυλοί, ι, 223
Γέγωνε, ε, 400; ϑ, 305
Γεινομένῳ, δ, 208
Gellius citatus, α, 32; γ, 295; δ, 392; ζ, 102; λ, 247, 611; υ, 241
Γέλοι, υ, 346
Γέλω, σ, 99
Γελῴων, υ, 347
Γενειήσαντα, σ, 268
Γέρα, δ, 66
Γεραιξὸν, γ, 177
Γερήνιον, γ, 68, 102
Γερήσιον, ν, 8
Γήμασ᾽, β, 128; λ, 272; ο, 17; π, 392; σ, 269; τ, 159, 531; υ, 335, 342; φ, 162
Γῆρϑ, λ, 272; ο, 241; π, 34; φ, 72, 158; Hymn. in *Solem*, 4
Γηρύετ᾽, Hymn. prim. in *Mercur.* 425
Γιγάντων, ἄγρια φῦλα, η, 206; *Batrachom.* 275
Γίνομαι, β, 320; δ, 634; ν, 245
Γλαυκώπιον, *Fragment. ver.* 164
Γλώσσας, τάμνετε, γ, 332
Γναθμοῖσι, ἀλετριοισιν, υ, 347
Γόμφοισιν, ε, 248
Γοργείῳ κεφαλὴν, λ, 633
Γόρτυν, γ, 294
Γυιασι κεῖται, π, 129
Γυνὸν, α, 193
Γραπτῦς, ω, 228
Grotius citatus, δ, 503; ϑ, 210, 585; χ, 412
Γρυνὸν, *Fragment. ver.* 162
Γυναίων δώρων, λ, 520; ο, 247
Γυρῆσιν, δ, 500
Γωρυτῷ, φ, 54

Δ

D'Acier Dna, reprehensa, γ, 132, 441; ϑ, 176; ν, 190, 395; ξ, 112; ο, 50, 115, 328; π, 297; ρ, 248; σ, 174; τ, 161, 211; υ, 204; φ, 186; ψ, 200
Δαΐδας, η, 101
Δαίεται, ζ, 132
Δαίνυ, γ, 309
Δαινύατ᾽, σ, 247
Δαινύῃ, ϑ, 243
Δαιτρὸς, α, 141; δ, 57
Δαιτροσυνάων, π, 253
Δαιτυμόνες, δ, 621
Δαΐφρων, *Fragment. ver.* 176
Δακρυπλώειν, τ, 122
Δακρύων, *Batrachom.* 68
Δάκτυλον, *Batrachom.* 45
Δαμῆναι, γ, 269
Δανὰ, ο, 321
Δαὸς, χ, 497; ψ, 294
Δαπέδῳ τυκτῷ, δ, 627
Δασπλῆτις, ο, 234
Δὲ, μ, 356; ω, 500; Hymn. prim. in *Venerem*, 201
Δέδαε, ϑ, 448; υ, 72; ψ, 160
Δεδαηκότες, β, 61; ϑ, 134
Δεδαίαται, α, 23
Δειελιήσας, ρ, 599
Δείελον, ρ, 606
Δεικνύμενον, δ, 59; Hymn. prim. in *Apoll.* 11
Δειμαλέον, *Batrachom.* 278
Δειπνήσειαν, δ, 686; ι, 312; ο, 79, 396; υ, 119
Δειπνήσος, ρ, 170
Δειπνίσας, δ, 535; λ, 410
Δειράδα, Hymn. prim. in *Apoll.* 281
Δέκτῃ, δ, 248
Δέλτοισιν, *Batrachom.* 3
Δελφυσίῳ, Hymn. prim. in *Apoll.* 386
Δέμας, νεκρὸν, *Batrachom.* 105
Δέμνι᾽, η, 336; τ, 599
Δεξιοὶ, ω, 311
Δέπα, κ, 316; τ, 62; υ, 153
Δέρτρον, λ, 578
Δεύτατον, α, 286
Δεψήσας, μ, 48
Δὴ, α, 207; ε, 204; ϑ, 510; ν, 238
Δηΐφοβον, δ, 276; ϑ, 517
Δήλῳ, Hymn. prim. in *Apoll.* 16, 27, 135
Demetrius Moschus citatus, *Batrachom.* 1
Demetrius Phalereus citatus, ε, 204; ι, 191, 370; λ, 595; μ, 73; π, 294; τ, 518
Δήμιον, δ, 314
Δῆμον Ὀνείρων, ω, 12
Demosthenes citatus, β, 132; ϑ, 554; σ, 166
Δήμῳ, α, 103; β, 317; δ, 243; ξ, 329; ο, 533; ω, 27, 31
Δήνεα, ψ, 81
Δηρίσαντο, ϑ, 76
Διακρινθεῖτε, ω, 531
Διάκτορον, α, 84; ϑ, 338; ο, 318; ω, 99; Hymn. prim. in *Mercur.* 392, 511; Hymn. prim. in *Venerem*, 148, 214; Hymn. secund. in *Mercur.* 12
Διαμελεϊζὶ, ι, 291; σ, 338
Δῖαν, ἄλλα, γ, 153
Διαπρύσιοι, Hymn. prim. in *Venerem*, 19, 80
Διατρύγιον, ω, 341
Διαφυσόμενον, π, 110
Διεμήσατο, Epigram. inscript. "Ὀλοφύρεται ὅς," *ver.* 12
Διεμοιρᾶτο, ξ, 434
Διεπέφραδε, ζ, 47; ρ, 590
Διερὸς, ζ, 201
Διερῷ ποδὶ, ι, 43
Δίεσϑ, ρ, 398
Διέχουαν, γ, 456
Δίη, λ, 324
Διήλασε, Hymn. prim. in *Mercur.* 96; Hymn. in *Pana*, 13
Διηνεκέεσσι νώτοισιν, ξ, 437
Διήρεσα, μ, 444
Διϊπετέον, δ, 477, 581; η, 284; Hymn. prim. in *Venerem*, 4
Δικαάρηνοι, *Batrachom.* 289
Δίκη, σ, 274; τ, 43; ω, 254; Hymn. prim. in *Apoll.* 458
Δικλίδες, β, 345
Δίκρον, *Fragment. ver.* 112
Δικτύῳ, χ, 386
Dio Chrysostomus citatus, α, 58; δ, 45, 392; λ, 440; ρ, 266, 455, 475; τ, 79; φ, 27; *Fragment. ver.* 86
Diodorus Siculus citatus, β, 68; δ, 221; η, 120; κ, 492; λ, 638; ρ, 485; ω, 1, 11; *Fragment. ver.* 77
Diogenes Laërtius citatus, α, 32; δ, 231, 611, 695; ι, 361; κ, 383; ξ, 443; ω, 12
Διοϊξεύσῃ, φ, 71

Dion

Dion Caſſius citatus, μ, 236; ω, 483
Dionyſius Halicarnaſſenſis citatus, β, 47, 325; δ, 206, 208, 794; ε, 272, 282, 291, 296, 402, 478, 490; ζ, 86, 137, 162; ϑ, 169, 267; ι, 289, 327, 415, 481; κ, 195, 251, 362; λ, 53, 90, 109, 280, 488, 522, 595, 597; μ, 73, 75, 383; ξ, 1, 83, 422; ο, 70; π, 1; ρ, 397, 541; σ, 1, 65, 84, 99, 211; τ, 53, 467; υ, 17, 71, 259; φ, 98; χ, 195, 351; ω, 186
Dionyſius Perieg. citatus, γ, 74; κ, 306; λ, 14; υ, 376; φ, 391
Δῖος, α, 196; ξ, 3
Διπλῆν, τ, 226
Διϑανέες, μ, 22
Δίσκοισιν, δ, 626
Diphilus citatus, ο, 343
Δίφρακα, *Epigram.* inſcript. "Εἰ-"ρεσιώνη," *ver.* 7
Δνοπαλίξεις, ξ, 512
Δνοφερὴ, ν, 269; ο, 50
Δόατ', ζ, 242
Δομῶν, Hymn. prim. in *Mercur.* 87
Δόξης, λ, 343
Δοροῖσιν, β, 354, 380
Δόρπον, β, 20; δ, 429, 574
Δόρυ κοῖλον, ϑ, 507
Δόσκον, τ, 76
Δυλιχιῆα, σ, 126
Δυλιχίῳ, α, 246; ξ, 335
Δυρατέϊ ἵππῳ, ϑ, 492, 512
Δυρικλειτὸν, ρ, 116, 147
Δυροδόκης, α, 128
Δοχμωθεὶς, Hymn. prim. in *Mercur.* 146
Δράκα, *Batrachom.* 234
Δρακάνω, *Fragment. ver.* 77
Δραξάμῆμοι, *Batrachom.* 155
Δρησμοσύνῃ, *Fragment. ver.* 73
Δρησσύνη, ο, 320
Δριμὺ μένος, ω, 318
Δρί, ξ, 353
Δρύοπος, Hymn. in *Pana*, 34
Δρυὸς (ἀπὸ) παλαιφάτου, τ, 163
Δρυόχου, τ, 574
Δρυψαμένω, β, 153
Dualis Numerus, δ, 33, 61, 282; ϑ, 35, 292; ι, 404; κ, 209; λ, 210; ν, 296; π, 2; φ, 86, 216; χ, 174; ω, 101; Hymn. prim. in *Apoll.* 456, 501; Hymn. prim. in *Mercur.* 500
Δύη, ξ, 215
Δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμῆν, ξ, 338
Δύμῆν, Hymn. prim. in *Apoll.* 425
Δῦναι, ν, 30
Δύνοντες, λ, 578
Δυόωσι, υ, 195
Duportus citatus, α, 1, 216; β, 319; γ, 72; ϑ, 162, 332; λ, 578; υ, 294; *Batrachom.* 1
Δυσαης, ε, 295
Δύσεαι, υ, 53
Δύσεο, ρ, 276
Δύσετο, γ, 497; ζ, 321; ο, 185
Δύσζηλοι, η, 307; *Epigram.* ad *Nautas*, *ver.* 2
Δύσμηπες, ψ, 97
Δυσπονέος καμάτοιο, ε, 493
Δωδώνῆν, ξ, 327; τ, 296
Δωρήσω, *Fragment. ver.* 166
Δωριέες, τ, 177
Δωτίῳ, πεδίῳ, Hymn. in *Æſculap.* 3
Δῶτορ ἐάων, Hymn. ſecund. in *Mercur.* 12; Hymn. in *Veſt.* et *Mercur.* 8

E

'E, Plurali Numero uſurpatum, Hymn. prim. in *Venerem*, 268

Ἑα, ξ, 222
Ἑανῷ, Hymn. prim. in *Venerem*, 63
Ἑάσειε, δ, 118; κ, 291
Ἑάσσιν, φ, 233
Ἑάων, Hymn. ſecund. in *Mercur.* 12
Ἑβερύχει, μ, 242
Ἑβόα, *Batrachom.* 75
Ἑβραχε, φ, 49
Ἑβρε, Hymn. in *Hoſpites*, 5
Ἐγγύαι, ἐγγυάαλε, ϑ, 351
Ἔγειρεν, ο, 8; ω, 163
Ἐγκάτθετο, λ, 613; ψ, 223
Ἐγκέλαδον, *Batrachom.* 275
Ἐγχεσιμώρῆς, γ, 188
Ἐδαφος νηὸς, ε, 249
Ἑδνα, λ, 281; ν, 378
Ἕδραι, γ, 7
Ἕεδνα, α, 277; β, 196; ϑ, 318; ο, 18; π, 391
Ἐεδνώσαιτο, β, 53
Ἑείσατο, χ, 89
Ἐεργμένον, Hymn. prim. in *Apoll.* 104
Ἑέρσῃ ϑῆλυς, ε, 467
Ἕερτο, ο, 459
Ἑήν, de *Secundâ Perſonâ* uſurpatum, *Batrachom.* 23
Ἐθόωσα, ι, 327
Ἐθρίγκωσεν, ξ, 10
Ἐθύσαμεν, ι, 231
Εἰ δ' ἄγε, α, 271; β, 178; δ, 832; ι, 37; φ, 217; ω, 335
Εἴασ', κ, 166
Εἴατ', β, 398, 403; ζ, 307
Εἰδαλίμῆας, ω, 278
Εἰδοθέῃ, δ, 366
Εἴῃ, ϑ, 571
Εἴκαν, ν, 143; ξ, 262; χ, 288
Εἰλαπινάζεσι, β, 57
Εἰλαπίνῃ, α, 226
Εἴλει, τ, 200
Εἰλείθυια, Hymn. prim. in *Apoll.* 97, 115
Εἰλειθυίης, σπέος, τ, 188
Εἰλήλεϑα, ν, 257; π, 337
Εἴλκυσε, *Batrachom.* 229
Εἴλυτο, ε, 403
Εἰνέτεον, Hymn. prim. in *Mercur.* 242
Εἴρερον, ϑ, 529
Εἰρεσιώνῃ, *Epigram.* inſcript. "Εἰ-"ρεσιώνη," *ver.* 1
Εἴρια, σ, 315; χ, 423
Εἰρύσαιτο, π, 459
Εἴρυαϑ, ψ, 82, 151
Εἴρυτο, χ, 90
Εἶσαν, ζ, 212; κ, 233; Hymn. prim. in *Apoll.* 9; Hymn. prim. in *Bacchum*, 10
Εἶσατ', ϑ, 283
Εἴσατο, ε, 281
Εἰσῆς, γ, 10
Εἰσίθμῃ, ζ, 264
Εἰσοιχνεῦσαν, ζ, 157
Εἶτ', φ, 195
Εἶται, λ, 190
Ἑκαμψε, ε, 453
Ἑκας ἔρω, η, 321; Hymn. prim. in *Bacchum*, 29
Ἑκγονος, γ, 123; Hymn. prim. in *Venerem*, 285
Ἑκδῆσαι, χ, 174
Ἑκδικον, *Batrachom.* 96
Ἑκλελαϑεῖσα, Hymn. prim. in *Venerem*, 40
Ἑκλησιν, ω, 484
Ἑκλινεν, χ, 121
Ἑκλυον, ζ, 185
Ἑκλύσομαι, κ, 284
Ἑκμώσατο, Hymn. prim. in *Mercur.* 508

Ἐκπάθω, *Batrachom.* 188
Ἐκφάαζ, ν, 308
Ἐκχύμβοι, ϑ, 515
Ἐλαΐαι τηλεθόωσαι, η, 116; λ, 589
Ἐλάστις, χ, 97
Ἐλειαίρεις, υ, 202
Ἐλίγχεα, φ, 329, 333
Ἐλειτὸν, π, 219
Ἐλειῶσιν, ξ, 432
Ἐλειφαίρονται, τ, 565
Ἐλίφαντ-, δ, 73; σ, 195; τ, 563; φ, 7; ψ, 200
Ἐλιλάδεσ', η, 86
Ἕλικας, α, 92; μ, 136
Ἑλικών-, *Batrachom.* 1; Hymn. in *Neptun.* 3; Epigram. inscript. *Neptuno, ver.* 2
Ἑλκεχίτωνες, Hymn. prim. in *Apoll.* 147
Ἑλλάδα, α, 344; δ, 726, 816; λ, 495; ο, 80
Ἕλλειψις, π, 255, 381; ρ, 484; σ, 333; τ, 81; φ, 260
Ἑλληςπόντῳ, πλατεῖ, ω, 82
Ἑλλησάμιλλα, λ, 35; ν, 273
Ἑλλίσσετο, κ, 264
Ἑλλιτάνευεν, η, 145; κ, 481
Ἕλλοι, τ, 228
Ἕλοιτο, ξ, 297
Ἑλόχευσε, Hymn. prim. in *Mercur.* 230
Ἕλσας, ε, 132; ϑ, 250
Ἐμβασίχυτρ-, *Batrachom.* 136, 208
Ἐμβρυον, ι, 245
Ἐμβῶ', ν, 161
Ἐμπτίσαντο, μ, 373
Ἔμμαθε, ρ, 226; σ, 361
Ἐμμαπέως, Hymn. prim. in *Venerem*, 181
Ἔμμοροι, ϑ, 479
Ἐμπάζεται, π, 422; ρ, 488
Ἔμπαιον, υ, 379
Ἔμπαι-, φ, 400
Ἔμπης, ε, 205; σ, 353
Ἐμπλήγδην, υ, 132
Ἐμπλήσατο, ι, 296
Ἔμπορ-, β, 319; ω, 299
Ἐναίσιμοι, β, 182
Ἐνδέξια, ρ, 365
Ἐνδιάονται, Hymn. in *Lunam*, 6
Ἔνδι-, δ, 450
Ἐνδύπησα, μ, 443; ο, 478
Ἐνέδυσεν, *Batrachom.* 159
Ἕνεκα, Hymn. prim. in *Venerem*, 200
Ἐνθναίων, π, 35
Ἐνήμισυ, δ, 272
Ἐνιπῆ-, λ, 237
Ἐνιπλήξωσι, χ, 469
Ἐνίψω, β, 137
Ἐννεαπήχεες, λ, 310
Ἐννεόργυιοι, λ, 311
Ἐννεώροιο, κ, 19, 390
Ἐννέωρ-, τ, 179
Ennius citatus, τ, 333
Ἐννοσίγαι-, ζ, 326; Hymn. in *Neptun.* 4; Epigram. inscript. *Neptuno, ver.* 2
Ἐννύχιαι, γ, 177
Ἔνοπλοι, *Batrachom.* 131
Ἐνοσίχθων, ε, 282, 339, 366, 375; η, 35
Ἔντεα δαιτὸς, η, 232
Ἔντερον, φ, 408
Ἐντιναμένη, μ, 18
Ἐντύνεαι, ζ, 33; ο, 499; π, 2; Hymn. secund. in *Venerem*, 20
Ἐνώπια, χ, 121
Ἐνωπιδίως, ψ, 94
Ἐξαίσιον, δ, 690; ρ, 577
Ἐξαλαπάξας, δ, 176
Ἐξαλύοντες, Hymn. prim. in *Bacchum*, 51
Ἐξαπόλωλε, υ, 357
Ἐξάρχοντες, δ, 19; Hymn. secund. in *Dian.* 18
Ἐξεσίλω, φ, 20
Ἐξέσυτο, ι, 438
Ἐξέτι, ϑ, 245
Ἐξετόρησεν, Hymn. prim. in *Mercur.* 42
Ἐξήπλωτο, *Batrachom.* 105
Ἐξολόλυξε, *Batrachom.* 100
Ἐξόμοθεν, ε, 477
Ἐξύφηα, *Batrachom.* 181
Ἐοικὼς, λ, 607; Hymn. prim. in *Mercur.* 377
Ἑοῖς, *Batrachom.* 102
Ἑολπα, β, 275; ε, 379; ϑ, 315; φ, 317
Ἔοργαν, *Batrachom.* 178
Ἑορτὴ, υ, 156; φ, 258
Ἐπάγοντες, τ, 445
Ἐπαλαξήσασα, α, 252
Ἐπαντία, Hymn. prim. in *Apoll.* 152
Ἐπαοιδῇ, τ, 457
Ἐπαρξάσθω, σ, 417; φ, 263
Ἐπάρυρ-, λ, 488
Ἐπάσαντο, γ, 9, 461
Ἐπαύλης, ψ, 358
Ἐπέβαλλεν, ο, 296
Ἐπέβησαν, χ, 424; ψ, 13
Ἔπειγεν, Hymn. prim. in *Venerem*, 234
Ἔπειοὶ, ν, 275; ω, 430; Hymn. prim. in *Apoll.* 426
Ἔπειος, ϑ, 493
Ἐπείχε, φ, 186
Ἐπελήκιον, ϑ, 379
Ἐπέλησεν, υ, 85
Ἐπεμάσσατ', ν, 429; π, 172
Ἐπενήνοθεν, ϑ, 365
Ἐπεπείθετο, β, 103; κ, 466; *Batrachom.* 196
Ἐπέπλαρε, ρ, 545; Hymn. prim. in *Mercur.* 297
Ἐπέρασαν, ο, 386
Ἐπέρεισε, ι, 538
Ἐπέρυσε, α, 441
Ἐπεσσολίας, δ, 159
Ἐπέτειλε σελάνα, *Fragment. ver.* 110
Ἐπετήσι-, η, 118
Ἐπετράπετο, ι, 12
Ἐπεύχετο, ξ, 323; *Batrachom.* 2
Ἐπίφραδε, ϑ, 68; κ, 111, 549
Ἐπίχραον, β, 50
Ἐπήβολ-, β, 319
Ἐπηγκενίδεσσι, ε, 253
Ἐπηετανοὶ, ζ, 86; ϑ, 233
Ἐπήρτμοι, β, 403; δ, 559
Ἐπηρεφέας, κ, 131; μ, 59
Ἐπήτης, ν, 332
Ἐπητύ-, φ, 306
Ἔπι, μ, 209
Ἐπίσαθρον, ο, 458
Ἐπίσσητον, ψ, 52; Hymn. prim. in *Mercur.* 166, 462
Ἐπισχολ-, υ, 235
Ἐπισώτρῳ μήλων, ν, 222
Ἐπίγονοι, Poëma *Homero* ascriptum, *Fragment. ver.* 94
Ἐπιγνίδα, ρ, 225; σ, 73
Ἐπιδαίομαι, Hymn. prim. in *Mercur.* 388
Ἐπιδέξια, φ, 141
Ἐπιδεύομαι, ο, 370
Ἐπιδημεύεις, π, 28
Ἐπιδινεῖται, υ, 218
Ἐπιδρομία, ο, 51
Ἐπίηλεν, χ, 49
Ἐπίπρανα, τ, 343
Ἐπιθείτε, χ, 62
Ἐπιθύει, Hymn. prim, in *Mercur.* 472
Ἐπιθύσαντες, π, 297
Ἐπιίσορα, φ, 26
Ἐπικάρσιαι, ι, 70
Ἐπικάσσω, λ, 270
Ἐπίκλοπ-, φ, 297
Ἐπικραίνουσα, Hymn. prim. in *Mercur.* 528

Ἐπικρῆσαι, η, 164
Ἐπίκριον, ε, 254, 318
Ἐπιλλίζωσι, σ, 11; Hymn. prim. in *Mercur.* 387
Ἐπιμαστάμβῳ, ι, 446; τ, 468
Ἔπιμαστον, υ, 377
Ἐπιμέμφεαι, π, 97, 115
Ἐπιπλόμβον, η, 261
Ἐπιρίζεσκον, ρ, 211
Ἐπισμυγερῶς, δ, 672
Ἐπίσπαστον, ω, 461
Ἐπισταδὸν, ν, 54; π, 453
Ἐπιστάτῃ, ρ, 455
Ἐπιστεφέας, β, 431
Ἐπίσιον, ζ, 265
Ἐπίστροφῳ, α, 177
Ἐπιχεσίλῳ, φ, 71
Ἐπιχόμβῳ, χ, 15
Epitaphium Homeri, *Fragment. ver.* 152
Ἐπιτέλλω, ψ, 361
Ἐπίτονῳ, μ, 423
Ἐπιτρέψαι, φ, 279; χ, 289
Ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο, τ, 22
Ἐπιχρίοντες, φ, 179
Ἐπιψαύει, ϑ, 547
Ἐπιωγαὶ, ε, 404
Ἔπλασ', *Batrachom.* 73
Ἔπληξε, *Batrachom.* 265
Ἐπνίγη, *Batrachom.* 147
Ἐποπίζεο, ε, 146; Hymn. prim. in *Venerem*, 291
Ἔπρησεν, β, 427
Ἐπρῴνεν, Hymn. prim. in *Mercur.* 417
Ἔπταρεν, ρ, 541
Ἔπτηξαν, ϑ, 190
Ἐπωλένιον, Hymn. prim. in *Mercur.* 432
Ἐπώνυμον, τ, 409; Hymn. prim. in *Apoll.* 373
Ἔραν῾ῳ, α, 226; λ, 414
Eraſmus citatus, β, 276; ι, 370; ξ, 214; π, 294; ρ, 455; *Batrachom.* 1
Ἐργμασιν, Hymn. ſecund. in *Dian.* 20; Hymn. in *Veſt.* et *Mercur.* 12; Hymn. in *Lunam*, 19
Ἔργον, ξ, 222; σ, 365; Hymn. prim. in *Venerem*, 122
Ἐρδίσκες, ν, 350; Hymn. prim. in *Apoll.* 303, 355
Ἐρέβους, λ, 37
Ἐρείδεσαι, χ, 450
Ἐρεμβὸς, δ, 84
Ἐρόῳθεῖ, Hymn. prim. in *Apoll.* 211
Ἐρεχθῆ῾ῳ, η, 81
Ἐρίέρομῳ῾, Hymn. prim. in *Bacchum*, 56; Hymn. ſecund. in *Bacchum*, 1
Ἐριδέπω, γ, 399; ο, 146, 191
Ἔριθον, γαστρὸς, Hymn. prim. in *Mercur.* 296
Ἐρινεὸς, μ, 103
Ἐριννῦς, β, 135; ρ, 475
Ἐριένης, ϑ, 322
Ἐριένι῾ῳ, Hymn. prim. in *Mercur.* 3; Hymn. in *Pana*, 28, 40
Ἐρίστειεν, ο, 320; τ, 286
Ἐριτάφυλον, ι, 111
Ἐριφύλῳ, λ, 325
Ἔριψεν, Hymn. prim. in *Mercur.* 79
Ἐριωπίδα, *Epigram.* in *Cumanos*, *ver.* 2
Ἔρχει, χ, 469
Ἑρκείῳ, Διὸς, χ, 334, 335
Ἑρμαῖος λόφ῾ῳ, π, 471
Ἕρματα, σ, 296
Ἑρμῖν', ψ, 198
Ἑρμιόνῃ, δ, 14
Ἑρμῶσιν, ϑ, 278
Hermogenes citatus, δ, 186; ι, 481; κ, 190; τ, 204; ψ, 266
Ἔρμω, *Epigram.* in *Cumanos*, 5
Ἔρν῾ῳ, ζ, 163
Ἑρπετὰ, δ, 418
Ἑρπύζοντ', α, 193
Ἐρρ', κ, 72, 75
Ἐρράδαται, υ, 354
Ἐρρόντι, δ, 367
Ἐρρύσατο, Hymn. prim. in *Minerv.* 4
Ἐρρώσαντο, ψ, 3; ω, 69; Hymn. prim. in *Mercur.* 502; Hymn. prim. in *Venerem*, 264
Ἔρσαι, ι, 222
Ἐρύκανε, κ, 429
Ἔρυκε, ξ, 283
Ἐρύμανθον, ζ, 103
Ἐρυσίπολιν, Hymn. prim. in *Minerv.* 1; Hymn. ſecund. in *Minerv.* 3
Ἔρυτο, ω, 523
Ἔρω, σ, 211
Ἐς τ' ἂν, *Epigram.* in *Midam*, *ver.* 2
Ἑσθῆτι ϑεῶν, ω, 67
Ἔσκε, δ, 270; ι, 508
Ἐσμυχεν, ζ, 226
Ἑσπερ῾ῳ, Hymn. in *Pana*, 14
Ἐσεφάνωτο, κ, 195; Hymn. prim. in *Venerem*, 120
Ἑσίῃ, Hymn. in *Veſtam*, 1; Hymn. in *Veſtam* et *Mercurium*, 1, 6, 10
Ἕσο, Hymn. prim. in *Venerem*, 86
Ἐσόρεσεν, γ, 158; Hymn. ſecund. in *Jovis Pueros*, 15
Ἔσφιγεν, *Batrachom.* 70, 87
Ἑσχάρῃ, ψ, 71
Ἔχε, λ, 323
Ἑτεθήπεα, ω, 90
Ἑτεόχρητες, τ, 176
Ἑτερήμεροι, λ, 302
Ἑτίμα, γ, 379
Ἑτίσατο, ο, 236
Ἑτοῖμα, ϑ, 384
Ἑτοιμάσαντο, ν, 184
Etymologicon Magnum citatum, α, 11; η, 25; ι, 116; λ, 578; ξ, 446, 512, 533; ο, 321; π, 18, 471; τ, 163, 177, 457, 574; υ, 319, 377; φ, 145; χ, 143; ω, 207, 278, 340; Hymn. prim. in *Apoll.* 121, 491; Hymn. prim. in *Mercur.* 220; Hymn. in *Martem*, 6; Hymn. in *Lunam*, 15
Εὐαγγέλιον, ξ, 152, 166
Εὔβοιαν, γ, 174
Εὐβοέων, Hymn. prim. in *Apoll.* 54
Εὐδαιμονίῃ, Hymn. prim. in *Minerv.* 5
Εὐδείελον, β, 167; ι, 21; ν, 212; Hymn. prim. in *Apoll.* 438
Εὐδικίας ἀνέχῃσι, τ, 111
Ἐϋδμήτης, χ, 24, 126
Εὐεργεσίη, χ, 374
Ἐϋζώειν, Hymn. prim. in *Venerem*, 105
Εὐηγεσίης, τ, 114
Εὐήνορα οἶνον, δ, 622
——χαλκὸν, ν, 19
Εὐθυπόρου, Hymn. prim. in *Mercur.* 342
Ἐΰθρον῾ῳ, ζ, 48
Εὔκηλ῾ῳ, γ, 263
Ἐϋκλώστοιο, Hymn. prim. in *Apoll.* 203
Εὔκυκλον, ζ, 58, 70; *Batrachom.* 35
Εὐμυλίῃ, Hymn. prim. in *Mercur.* 325
Εὐνάζετο, υ, 1
Εὐνομοίλῳ, ρ, 487; Hymn. in *Terram*, *Matrem Omnium*, 11
Εὔνιν, *Fragment. ver.* 143
Εὔοντας, β, 300
Εὐπατέρειαν, λ, 234

Εὐπρόσεσχον, ϑ, 259
Εὐρεῖαν, ε, 163, 251
Euripides citatus, α, 32, 53, 170, 267; β, 276; γ, 132, 135, 258; δ, 211, 503, 535, 561; ζ, 163, 182, 274, 329; ϑ, 167, 208, 492; ι, 34, 115, 174, 197, 236, 251, 252, 259, 275, 285, 288, 319, 332, 345, 348, 355, 360, 369, 373, 375, 384, 453, 455, 507; κ, 306, 573; λ, 101, 277, 429, 432, 455, 481, 488; μ, 117, 395; ν, 172, 307, 390; ξ, 83, 228; ο, 22, 70, 342; π, 88, 129; ρ, 189, 218, 286, 398; σ, 135, 137, 167, 211, 413; τ, 40, 73, 75, 178, 560; υ, 69, 76, 294, 347; χ, 288, 334, 412, 462; ψ, 11; ω, 29, 93, 115, 195, 350; Hymn. prim. in *Mercur.* 51, 124; Hymn. prim. in *Venerem*, 2; Hymn. prim. in *Bacchum*, 7; Hymn. in *Matrem Deorum*, 3
Εὐρρείτῳ, ξ, 257
Εὐρυτίωνα, φ, 295
Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ, ϑ, 224; φ, 32
Εὐρυφάεσσα, Hymn. in *Solem*, 2, 4
Εὐρυχόρῳ, λ, 255; ο, 1; *Epigram.* inscript. *Neptuno*, *ver.* 2
Εὐρώεντα, κ, 512; ψ, 322; ω, 10
Εὐρώπῃ, Hymn. prim. in *Apoll.* 251, 291
Eusebius citatus, α, 7; η, 197
Εὔστεμμοι, β, 390
Eustathius citatus, *passim.*
——reprehensus, α, 105; β, 273, 305, 321, 325, 334; γ, 25, 78, 206; δ, 127, 159; ε, 187; ι, 177, 282, 283, 515, 530; κ, 284, 501; λ, 413; μ, 281, 328; ν, 192, 391, 395, 405; ξ, 28, 112, 364, 405, 416; σ, 53, 237, 268, 272, 326; υ, 207, 286; φ, 119, 177; χ, 299, 303; ψ, 93; ω, 216
Εὔυμνον, Hymn. prim. in *Apoll.* 19, 207
Εὐχειρὶς, *Batrachom.* 61
Ἐφίλκεται, π, 294; τ, 13
Ἐφίσαι, ν, 274
Ἐφίσασαν, χ, 203
Ἐφίσιον, η, 248; φ, 55
Ἐφεψιόωνται, τ, 331, 370
Ἐφημέρια φρονέοντες, φ, 85
Ἐφημέριος, δ, 223
Ἐφθέγξατο, *Batrachom.* 12, 91, 263
Ἐφιάλτῃν, λ, 307
Ἐφιέρμῳ, ν, 7
Ἐφόλκαιον, ξ, 350
Ἐφορμᾶται, φ, 399
Ἐφορμὴν, χ, 130
Ἐφύρης, α, 259; β, 328
Ἔφυσε, κ, 393
Ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε, λ, 345
Ἔχετον βασιλῆα, σ, 84, 115; φ, 308
Ἔχον, ψ, 42
Ἔχρας, ε, 396; ι, 64
Ἐψιαάδων, ρ, 530
Ἕως, β, 148; δ, 90

Z

Ζᾶν, μ, 313
Ζακύνθῳ, α, 246; ι, 24
Ζαφλεγέες, Hymn. in *Martem*, 8
Ζειὰς, δ, 41, 604
Ζείδωρον, γ, 3; ε, 463; τ, 593
Ζειφυρίη, η, 119
Ζηλήμονες, ε, 118
Ζηλοσύνη, Hymn. prim. in *Apoll.* 100
Ζόφῳ, κ, 190
Ζυγὰ, ν, 21
Ζωάγρι', ϑ, 462
Ζωὴν, ξ, 208
Ζώνῃσι παρθενίῃσι λῦσε, λ, 244
Ζώννυνται, ω, 89
Ζώσατο, σ, 66
Ζῶρα, ζ, 38

H

Ἠβλω καλλίσφυρον, λ, 602; Hymn. in *Herculem*, 8
Ἠγαγόμην, δ, 82
Ἠγερέθονται, Hymn. prim. in *Apoll.* 147
Ἠγήτορ' ὀνείρων, Hymn. prim. in *Mercur.* 14
Ἠδέατ', φ, 28
Ἠδυπότοιο, β, 340
Ἦεν, υ, 89; Hymn. prim. in *Apoll.* 420
Ἠέριοι, ι, 52
Ἠεροειδὲϊ, ν, 366
Ἠερόεντα κέλευθα, υ, 64
Ἤθεα, ξ, 411
Ἤϊα, β, 289, 410; ι, 212; μ, 329
Ἤϊε, Hymn. prim. in *Apoll.* 120
Ἠίθεον, γ, 401; ζ, 63; λ, 38
Ἠίων, ε, 368
Ἡλάσκαζες, Hymn. prim. in *Apoll.* 142
Ἠλδανε, σ, 69; ω, 367
Ἤλεε, β, 243
Ἠλεὸς, ξ, 464
Ἠλιδα δῖαν, ν, 275; ο, 297; ω, 430
Ἠλιόδης, φ, 347
Ἠλιον, vox *Homero* insuetior, ϑ, 271; *Batrachom.* 293; Hymn. in *Solem*, 1
Ἤλκησε, λ, 579
Ἠλυξα, μ, 335
Ἠλύσιον πεδίον, δ, 563
Ἤλω, χ, 230
Ἡμαθόεντον, β, 326
Ἦμαρ, σ, 136
Ἧμας, π, 372
Ἤματα μαχρὰ, κ, 470
Ἡμερὶς ἠερόωσα, ε, 69
Ἡμέτερον, η, 301; Hymn. prim. in *Mercur.* 370
Ἧμιν, ϑ, 569; ν, 177; ρ, 376; υ, 272
Ἡμίπνουν, *Batrachom.* 249, 251
Ἤνασε, γ, 305; λ, 275
Ἧνον, γ, 496
Ἤνοπι χαλκῷ, κ, 360
Ἤντησας ὀπωπῆς, ρ, 44
Ἡοίλιο, δ, 447
Ἡοῖον, δ, 656
Ἥρμῳ, κ, 251
Ἠπείροιο μελαίνης, ξ, 97
Ἤπειρον, σ, 83
Ἠπειροπῆϊδι, *Fragment. ver.* 163
Ἠπητης, *Batrachom.* 183
Ἤπια εἰδὲν, ν, 405; ο, 39, 556
Ἥρα φέροντες, γ, 164; π, 365; σ, 56
Heraclides Ponticus citatus, α, 8, 88; δ, 343, 455; ε, 87, 125, 296; ι, 94; κ, 5, 19, 291; λ, 578; μ, 133, 284; ρ, 134
Heraclitus citatus, μ, 45
Ἥρατο, δ, 107; ξ, 370; ω, 33
Ἡριγένεια, β, 1; μ, 3; ψ, 347
Herodianus citatus, δ, 695
Herodotus citatus, δ, 85, 227, 603; ι, 84, 94; λ, 638; μ, 127; ν, 213; ξ, 327; ο, 1; τ, 92; ω, 29; Hymn. prim. in *Mercur.* 425; Hymn. prim. in *Dian* 3; *Epigram.* in *Cumanos*, &c; *Fragment. ver.* 92, 94
Ἥρως,

Ἥρως, σ, 422
Ἧσιν, ν, 320
Heſiodus citatus, α, 53, 160; β, 66, 319; γ, 333; δ, 12, 232, 237; ε, 104, 125, 146; η, 113, 197, 307; ϑ, 171, 488; ι, 109; κ, 86, 136; λ, 359, 426, 611; μ, 192; ξ, 327; ο, 406; π, 35, 211; ρ, 176, 347, 485; σ, 211, 324; τ, 109, 203, 242; φ, 28, 246, 258, 259, 323; ψ, 81, 103, 322, 341; Hymn. prim. in *Apoll.* 210; Hymn. prim. in *Mercur.* 113, 146, 317, 415, 417; Hymn. prim. in *Venerem*, 2, 135; Hymn. ſecund. in *Venerem*, 2, 4, 5, 9; Hymn. ſecund. in *Minerv.* 5; Hymn. in *Solem*, 5
——*Homero* videtur recentior, β, 319; τ, 360
Ἧσον, Hymn. prim. in *Apoll.* 456
Heſychius citatus, β, 75; γ, 81; ν, 222; ξ, 15; ο, 396, 474; π, 18, 31; ρ, 487, 537; σ, 73, 191, 245; φ, 363; χ, 408; ψ, 177; ω, 8, 12; Hymn. prim. in *Mercur.* 430; Hymn. prim. in *Venerem*, 13
Ἠϋγένειον, Hymn. in *Pana*, 39
Ἠϋγενὴς, Hymn. prim. in *Venerem*, 94
Ἡφαίſτοιο ἔργον, ο, 117
Ἤχθετο, ξ, 366
Ἠχὼ, Hymn. in *Pana*, 21
Ἠῶ, η, 288; τ, 571

Θ

Θ A'λειαν, γ, 420; ϑ, 99
Θαλίης, λ, 602
Θαλλὸν, ρ, 224
Θάλπουτες, φ, 179, 246
Θαλπωρὴ, α, 166
Θαμιναι, Hymn. prim. in *Mercur.* 44
Θαυμαναίοντες, ϑ, 108
Θαυμάσσωσιν, ν, 157
Θαυματὰ, Hymn. prim. in *Mercur.* 80, 439; Hymn. prim. in *Bacchum*, 34
Θέειον, χ, 481
Θειώσω, χ, 482
Θειλόπεδον, η, 123
Θελκτήρια, α, 337; ϑ, 509
Θέλω, Verbum *Homero* inuſitatius, γ, 92; ϑ, 336; ο, 316; ρ, 19; Hymn. prim. in *Venerem*, 38
Θέμιστες, π, 403; Hymn. prim. in *Apoll.* 394
Θεμιστεύει, ι, 114; Hymn. prim. in *Apoll.* 253, 293
Themiſtius citatus, τ, 114
Θέμις, β, 68; Hymn. in *Jovem*, 2
Θέμωσε, ι, 486, 542
Θέντων, τ, 599
Θεοειδέα, φ, 277
Θεοείκελα τεύχη, Hymn. ſecund. in *Minerv.* 15
Theocritus citatus, α, 155; β, 178; γ, 316; δ, 404; ζ, 208; η, 197; κ, 279; ξ, 30, 35; ο, 74; π, 35; ρ, 455; σ, 132, 162; τ, 163, 333, 360, 520; υ, 69; φ, 85; χ, 474, 481; ω, 196, 317; *Batrachom.* 19; Hymn. prim. in *Apoll.* 44; Hymn. prim. in *Jovis Pueros*, 1; Hymn. in *Muſ.* et *Apoll.* 6; Hymn. ſecund. in *Jovis Pueros*, 6, 14
Theognis citatus, ζ, 163; ϑ, 329, 571; λ, 359; μ, 117; ν, 59; ξ, 466; ρ, 322; σ, 167, 229; τ, 80, 502; φ, 294; χ, 374; ψ, 217; ω, 195, 485; Hymn. prim. in *Apoll.* 117
Θεσδῆς, τ, 109
Theophraſtus citatus, δ, 229; κ, 510
Θεράποντε Διὸς, λ, 254
Θεσμὸν, ψ, 296
Θεσπεσίοιο, ω, 6
Θεσπρωτῶν, ξ, 315, 316
Θηϊαὶς, Poëma Homero aſcriptum, *Fragment. ver.* 92
Θήβης, δ, 126; λ, 262, 274; Hymn. prim. in *Apoll.* 225
Θηητῆς, φ, 397
Θηροσκόπ, Hymn. ſecund. in *Dian.* 11
Θήσατο, Hymn. prim. in *Apoll.* 123
Θησία, λ, 630
Θῆλαξ, δ, 89
Θῆτες, δ, 644
Θητεύεμεν, λ, 488
Θοὴν νύκτα, μ, 284
Θοῇσιν, νήσοισιν, ο, 298
Θοίνη, *Batrachom.* 40
Θόλε, χ, 442
Θρασὺν, δ, 146
Θρέψας, ι, 246
Θρῄκηνδε, ϑ, 361
Θριγκὸς, η, 87
Θρινακίῃ, λ, 106; μ, 127; τ, 275
Θρόν, α, 145
Θρύλ, *Batrachom.* 134
Thucydides citatus, γ, 73; μ, 75, 342; ω, 507; Hymn. prim. in *Apoll.* 146, 165
Θυΐσωσιν, Hymn. prim. in *Mercur.* 557
Θυμηγερέων, η, 282
Θυμοδακὴς, ϑ, 185
Θυμὸν ἔδων, κ, 379
Θυμώθη, *Batrachom.* 236
Θύοντες, Hymn. prim. in *Apoll.* 491, 509
Θυοσκόο, φ, 145; χ, 318, 321
Θύε, ε, 60
Θῦσε, ξ, 446
Θυώδεα, ε, 264; Hymn. prim. in *Apoll.* 184
Θωὴν, β, 192
Θῶκον, Hymn. prim. in *Apoll.* 345
Θωϋσσοντες, *Fragment. ver.* 173

I

Ἰ AÍνεται, ζ, 156
Iamblichus citatus, ξ, 145
Ἰαολκῷ, λ, 255; Hymn. prim. in *Apoll.* 218
Ἰάονες, Hymn. prim. in *Apoll.* 147, 152
Ἰασίωνι, ε, 125
Ἰασον, Ἀργ, σ, 245
Ἴδιον, δ, 314; υ, 204
Ἰέρδυον, ρ, 181; υ, 250, 251
Ἰερήϊον, ξ, 94, 250; ρ, 600
Hierocles citatus, α, 33
Ἱερὸν μέν, Hymn. prim. in *Apoll.* 371
Ἱερὸς ϛρατὸς Ἀργείων, ω, 81
Ἵζεσκεν, γ, 409
Ἰηπαιήονι, Hymn. prim. in *Apoll.* 271, 500, 517
Ἰήσεται, ι, 520
Ἰθαγενέεσσιν, ξ, 203
Ἴθακ, ρ, 207
Ἰθμαθ', Hymn. prim. in *Apoll.* 114
Ἰθὺν, δ, 434; Hymn. prim. in *Apoll.* 539
Ἰθὺς, ρ, 33; ψ, 207
Ἴκανον, ο, 101; *Batrachom.* 46
Ἰκέτας, π, 422
Ἰκετήσι, ν, 213

Ἰκμάδων ὄρος, β, 420
Ἰκρια, ε, 163, 252; μ, 229
Ἰκριόφιν, γ, 353; ν, 74
Ἰλιγγι, φ, 365
Ἰμάντα, δ, 802; φ, 46
Ἰμερον γέσιο, δ, 113, 183; π, 215; τ, 249
Ἰνδέλλεται, τ, 224
Ἰνὼ, ε, 333
Ἰναποῖο, Hymn. prim. in *Apoll.* 18
Ἰορδᾳ, ω, 431, 461
Ἰονθάδος, ξ 50
Ἰοσεφάνε, Hymn. secund. in *Venerem*, 18
Ἰς, ε, 72
Ἰάλυς, λ, 318
Ἶπες, φ, 395
Hippocrates citatus, *Batrachom.* 3
Ἶρις, ι, 198
Ἶρηκες, ε, 66; ν, 86
Ἶρ, σ, 72
Hirtius citatus, λ, 312
Ἶσα, β, 203
Ἰσασιν, ξ, 84; ψ, 269, 271; Hymn. prim. in *Apoll.* 163
Ἶσης, ι, 42
Ἰσθμιον, σ, 299
Ἰσκειν, τ, 203; χ, 31
Ἰσμαίρη, ι, 40
Ἰσόθε, υ, 124
Ἰσαμένοιο, ξ, 162; τ, 307, 519
Ἰσίη, ξ, 159; ρ, 156; τ, 304; υ, 231; Hymn. prim. in *Venerem*, 22
Ἰσοὶ λίθεοι, ν, 107
Ἰχέμβαι, υ, 330
Ἰχυ', Hymn. prim. in *Apoll.* 210
Ἰχύσει, *Batrachom.* 271
Ἰτέαι, κ, 510
Ἰτυλον, τ, 522
Ἰύζοντες, ο, 162
Julianus citatus, δ, 379; ζ, 162; η, 116; ϑ, 185; ν, 332; τ, 395
Juvenalis citatus, ε, 272; ϑ, 185
Ἰφθίμη, δ, 797
Ἰφιμέδειαν, λ, 304
Ἰφιτ, φ, 14, 22
Ἰχναίη, Hymn. prim. in *Apoll.* 94
Ἰωγῇ, ξ, 533

K

Καδδραθέτλω, ο, 493
Καδμηὶς Σεμέλη, Hymn. prim. in *Bacchum*, 571
Cæsar citatus, γ, 73
Καθάπαξ, φ, 349
Καθαπλόμβ, β, 39; γ, 345; υ, 22
Καθαρῶ θανάτῳ, χ, 462
Καθέμβ, ι, 72; Hymn. prim. in *Apoll.* 487
Καθίσασα, ρ, 572
Καθίσαι, Hymn. prim. in *Mercur.* 284
Καιρεσίων, η, 107
Κακοσίμονας, σ, 41
Κακοεργίης, χ, 374
Κακοεργὸς, σ, 54
Κακοίλιον, τ, 26, 597; ψ, 90
Κακοξεινώτερ, υ, 376
Κακότητι, τ, 360
Καλάμιλλο, ξ, 214
Καλαμίνθι, *Batrachom.* 222
Κάλλεϊ, σ, 191
Callimachus citatus, δ, 404, 495; ρ, 222, 592; τ, 111; υ, 154; χ, 300; ω, 1; Hymn. prim. in *Apoll.* 18, 19, 47, 55, 82, 91, 100, 119, 121, 123, 124, 135, 136, 146, 220, 254, 300, 500, 545; Hymn. prim. in *Mercur.* 21, 230, 309; Hymn. prim. in *Venerem*, 18, 19, 265; Hymn. in *Cererem*, 3; Hymn. secund. in *Mercur.* 12; Hymn. in *Terram, Matrem Omnium*, 9; *Fragment. ult.*
Καλλιόπη, Hymn. in *Solem*, 2
Καλὸν, Hymn. prim. in *Venerem*, 29, 262; *Epigram.* inscript. "*Fornax*," *ver.* 4
Κάλυς, ε, 260
Καλύδη, *Batrachom.* 30
Καλύψατο, ε, 491
Καμινοῖ, γρὴ, σ, 27
Καμμὲν, υ, 2
Καμόντων, εἴδωλα, λ, 475; ω, 14
Καναχὴ, ζ, 82
Καρηκομόωντες, υ, 277
Καρκῖνοι, *Batrachom.* 290
Carcinus Tragicus apud *Athenæum*, citatus, λ. 426
Κάρταθ, Hymn. prim. in *Apoll.* 43
Καρὺς, *Batrachom.* 130
Casaubonus, Isaacus, citatus, α, 141; γ, 367, 420; δ, 15, 74; ε, 66; η, 100; ϑ, 379; ι, 5, 222; λ, 101; ο, 1; σ, 73; τ, 179; ω, 229; *Batrachom.* 1
——*Mericus*, citatus, γ, 316; δ, 404; κ, 190; λ, 583, 599; ν, 30; ξ, 85; σ, 72, 134, 136; χ, 348
Κατ' ἄκρης, ε, 313
Καταβλώσκοντα, π, 466
Καταζήνασκε, λ, 586
Καταίβαται, ν, 110
Κατακλῶθες βαρεῖαι, η, 197
Καταλοφάδια, κ, 169
Καταμῦσαι, *Batrachom.* 190
Κατάνεται, β, 58; ρ, 537
Κατανεύων, ι, 490
Κατάντησιν, υ, 387
Καταπαυέρμῳ, β, 244; ω, 456
Καταπαύσορμε, β, 168; Hymn. secund. in *Jovis Pueros*, 14
Καταφυφίλῳ, Hymn. prim. in *Mercur.* 124
Κατατεθνειώτων νεκύων, κ, 530; λ, 37; χ, 448
Καταφθίσῃ, β, 183
Κατεβαίνομεν, λ, 522
Κατείβετο, ε, 152
Κατηφεῖς, ε, 367
Κατυδαίῳ, Hymn. prim. in *Mercur.* 112
Καττάνυσαν, Hymn. prim. in *Bacchum*, 34
Catullus citatus, δ, 695; ϑ, 409; λ, 244; ξ, 83; π, 15, 35; ω, 315
Κάτωϛ, Hymn. prim. in *Bacchum*, 55
Κατωρυχέεσι, ζ, 267; ι, 185
Καύκωνας, γ, 366
Κε, σ, 262
Κέαϛ, *Batrachom.* 208
Κεβρήνιοι, *Epigram.* inscript. "*Pinus*," *ver.* 4
Κειμήλια, β, 75; δ, 600
Κειραδ κόμιω, δ, 198
Κείρετ', α, 378
Κεκλίαται, δ, 608
Κεκράαντο, δ, 132, 616
Κελαδόντ', β, 421
Κελάρυζεν, ε, 323
Κέλδυθοι, νυκτός τε καὶ ἤματ, κ, 86
Κέληθ', ε, 371
Κελσάσῃσι, ι, 149
Κένταυρον, φ, 295
Κέρα, τ, 211; φ, 395
Κεραμῆες, *Epigram.* inscript. "*Fornax*," *ver.* 1
Κέρας βοὸς, μ, 253
Κεράσσεν, γ, 390; ε, 93
Κέρκωπες, Poëma *Homero* ascriptum, *Fragment. ver.* 175
Κερῶντας, ω, 363
Κέσκετ', φ, 41
Κεφαλλήνων, ω, 354, 377

Κηληθμῷ,

Κηληθμῷ, λ, 333; ν, 2
Κηναίᾳ, Hymn. prim. in *Apoll.* 219
Κηξ, εἰναλιη, ο, 478
Κητειοι, λ, 519
Κητώσαν, δ, 1
Κηφισίδος, Hymn. prim. in *Apoll.* 280
Κηφισὸν, Hymn. prim. in *Apoll.* 240
Cicero citatus, γ, 22; ζ, 162, 273; η, 36; ϑ, 73, 171; ι, 27, 34, 447; κ, 82, 86, 495; λ, 333; μ, 184, 188, 236; ν, 80; ξ, 392; ο, 399; π, 276; ρ, 451; σ, 135; τ, 163, 467; υ, 301; φ, 27; ψ, 172; ω, 226, 483, 513, 514
Κικόνεσσι, ι, 39
Κιμμερίων, λ, 14
Κινήσας, χ, 394
Κιρκης, ο, 525
Κίρνη, ξ, 78
Κισσοκόμῳ, Hymn. secund. in *Bacchum*, 1
Κισσύβιον, ι, 346; ξ, 78
Κιχήσεαι, η, 53
Κλαυσῆς ϑηρῶν, Hymn. in *Matrem Deorum*, 4; Hymn. secund. in *Dian.* 8
Claudianus citatus, ε, 272; η, 36; ϑ, 167; κ, 246; λ, 13; μ, 39; *Batrachom.* 275
Clemens Alexandrinus, citatus, α, 170; δ, 617; ι, 372; λ, 426; ξ, 228; π, 447; ρ, 286, 384; σ, 129; τ, 163; χ, 412; ψ, 81; ω, 29
Κλέος, α, 95; γ, 78; ν, 415, 422; ψ, 137
Κλεπτοσύνη, τ, 396
Κληηδόνα, δ, 317
Κληῖδ', α, 442; δ, 802; φ, 47
Κληῖσιν, σ, 293
Κλήϊοσεν, τ, 30; φ, 236, 241, 382, 387, 389; ω, 165
Κλήσω, Hymn. in *Solem*, 18; Epigram. inscript. "Ὀλοφύρεται ξ ς," *ver.* 9
Κλίμακα, φ, 5
Κλισίῃ, δ, 123
Κλίσιον, ω, 207
Κλισμὸν, α, 132, 145
Κλιτὺν, ε, 470
Κλυμένῃ, λ, 325
Κλυτότοξος, ρ, 494
Κνέφας, σ, 369; τ, 426
Κνήμας, δ, 337; Hymn. in *Pana*, 13
Κνισοδιώκτῃ, *Batrachom.* 229
Κνυζηθμῷ, π, 163
Κνυζώσα, ν, 401, 433
Κνώδαλον, ρ, 317; Hymn. prim. in *Mercur.* 187
Κνώσσ Μινωΐς, Hymn. prim. in *Apoll.* 393
Κοιμήσατε, μ, 372
Κόλποι, φ, 407
Κομιδὴ, ϑ, 232; ω, 246
Κομίσσῃ, κ, 298; π, 82
Κονίη, λ, 599
Constructiones inusitatiores, α, 275; β, 29, 375; γ, 184; δ, 11, 646, 685; ε, 477; ζ, 155; ϑ, 361; ι, 256, 462; κ, 484, 513; λ, 76, 90, 157; μ, 73, 82; ξ, 85; π, 476; ρ, 15, 231, 554; σ, 94; τ, 230; υ, 21, 342; χ, 17, 445; ψ, 205, 211, 319; ω, 253, 482; *Batrachom.* 241; Hymn. prim. in *Mercur.* 523
Κοντὸν, ι, 487
Κοπρήσοντες, ρ, 299
Κόρακος, ν, 408
Κορεσσάϊτο, ξ, 28
Κορήσατε, υ, 149
Κορμὸν, ψ, 196
Κορῶναι εἰναλιαι, ε, 66
Κορώνη, α, 441; η, 90; φ, 46, 138
Κορωνὶς, Hymn. in *Æsculap.* 2
Κόσμον, δ, 498; ξ, 363
Κοτύλλω, ο, 311
Κοτυληδονόφιν, ε, 433
Κυριδίας, ν, 45
Κυρὶξ, χ, 188
Κόως, Hymn. prim. in *Apoll.* 42
Κυροτρόφος, ι, 27; *Epigram.* ad *Antistitam Samiam*, *ver.* 1
Κράατ', *Batrachom* 164
Κραίνων, Hymn. prim. in *Mercur.* 426
Κραμβοφάγος, *Batrachom.* 216
Κραμβῶν, *Batrachom.* 162
Κρανείης, κ, 242; Hymn. prim. in *Mercur.* 457
Κραταιὴν, μ, 124
Κραταιὺς, λ, 596
Κραταίπεδον ἕδας, ψ, 46
Κρατερώνυχας, φ, 30
Κρατῆρος, Hymn. prim. in *Venerem*, 207
Κραυγασίδης, *Batrachom.* 240
Κρέα, ο, 140
Κρεμβαλιαςὺν, Hymn. prim. in *Apoll.* 162
Κρήδεμνα, α, 334; γ, 392; ν, 388; Hymn. secund. in *Venerem*, 2
Κρητάων, εὐρειάων, ξ, 199; π, 62
Κρήτη, τ, 172
Κριὲ, ι, 447
Κρόκος, Hymn. in *Pana*, 25
Κρομυόεσσα, τ, 233
Κροτάλων, Hymn. in *Matrem Deorum*, 3
Κροτέεσσιν, Hymn. prim. in *Apoll.* 234
Crusius Martin. citatus, *Batrachom.* 19
Κρύσαλλος, ξ, 479
Κτεάτισσεν, ω, 206
Κτιμένῃ, ο, 362
Κύδωνες, γ, 292; τ, 176
Κυθερείης, ϑ, 288
Κυθήρων, ι, 81
Κυκεῶ, κ, 290, 316
Κύκλον, δόλιον, δ, 792
Κυκλώπων, ι, 106
Κυλλήνης, Hymn. prim. in *Mercur.* 2
Κυλλήνιος, ω, 1
Κύμῳ, *Epigram.* ad *Cumanos*, 2
Κύνθιον ὄχθον, Hymn. prim. in *Apoll.* 17, 26
Κυνοραιςέων, ρ, 300
Κυνώπιδος, δ, 145
Κυπρογενῆ, Hymn. tert. in *Venerem*, 1
Κύπρον, δ, 83
Κυρβαίη, *Epigram.* inscript. "Εἰ-"ρεσιώνη," *ver.* 6
Kyriac. Stroza citatus, α, 5, 356; β, 234; γ, 26; μ, 116; ξ, 406
Κύσσε, π, 15; ρ, 39; τ, 417; ω, 235
Κῶας, τ, 58
Κώκυτος, κ, 514
Κῶμον, Hymn prim. in *Mercur.* 478
Κώναπες, *Batrachom.* 199

Λ

Labbe Phil. citatus, ξ, 467; ψ, 193
Λαγόνεσσιν, *Batrachom.* 220
Λάγχανον, ι, 160
Λαισρυγονίῳ, κ, 82
Λακεδαίμονα, γ, 326; δ, 1; ε, 20; φ, 13
Λαμπετίη, μ, 132

Λάμπον, ψ, 246
Λαμπῆρας, σ, 306
Λάμυ, κ, 81
Λάρυ, ι, 51
Λαρωτιρ☞, β, 350
Λαύρῳ, χ, 128, 137
Λάχεια, ι, 116; κ, 509; Hymn. prim. in *Apoll.* 197
Λάων, τ, 229, 230
Λέγων, σ, 358
Λειχήνορα, *Batrachom.* 202, 214
Λειχομύλη, *Batrachom.* 29
Λειχοπίναξ, *Batrachom.* 99, 227
Λίλειπλο, κ, 447
Λιλόγχασ', λ, 303
Λίλογχεν, Hymn. secund. in *Venerem*, 2; Hymn. in *Pana*, 6
Λιλῦτο, σ, 237
Λίξιο, τ, 598
Λίξο, κ, 320; τ, 598
Λίσ☞ῳ, γ, 169
Λίχλω, σ, 328
Λοβυγαλέοι, β, 61
Λοβυκάδα πίτρλω, ω, 11
Λοβυκίππῳ, Hymn. prim. in *Apoll.* 212
Λοϊοστείρης, συὸς, σ, 29
Λοΐοσατο, α, 398; ψ, 357
Λοϊξῆρες, γ, 73
Λοκύθῳ, ζ, 79, 215
Λολάντῳ, Hymn. prim. in *Apoll.* 220
Λῆμνον, ϑ, 283; Hymn. prim. in *Apoll.* 36
Ληνὸς, Hymn. prim. in *Mercur.* 104
Λήσειν, λ, 101
Λησίμοροτοι, Hymn. prim. in *Mercur.* 339
Λητοΐδᾳ, Hymn prim. in *Mercur.* 158
Λιβύλλω, δ, 85
Λίγδην, χ, 278
Λίκνῳ, Hymn. prim. in *Mercur.* 21, 63
Λικριφὶς, τ, 451
Λιλαιόμβρει βιότοιο, μ, 328
Λιμνίσι☞, *Batrachom* 221
Λιμνόχαρις, *Batrachom.* 12
Λιμῷ οἰκτίσον ϑανέειν, μ, 342
Linus apud *Stobæum*, citatus, κ, 306
Λίπ' ἐλαίῳ, γ, 466; κ, 450; τ, 505
Λιπαρὰ κρήδεμνα, ν, 388
Λιπαρῶς, δ, 210
Λὶς πίτρη, μ, 64
Λιοσὴ, γ, 293; κ, 4
Λισρεύοντα, ω, 226
Λισροῖσιν, χ, 455
Λῖτα, α, 130
Λίτομαι, Hymn. in *Æsculap.* 5; Hymn. in *Pana*, 48
Livius citatus, α, 392; ϑ, 167; κ, 46; π, 402; ρ, 347; τ, 73; ω, 350
Λοβοῖσιν, τρητοῖσι, Hymn. secund. in *Venerem*, 8
Λόγχη, *Batrachom.* 128, 166, 289; *Fragment. ver.* 172
Λοιτροχόῳ, υ, 297
Longinus citatus, α, 1; γ, 109; δ, 685; η, 253; κ, 19; λ, 316, 562; μ, 62
Λοξοβάται, *Batrachom.* 286
Λοπὸν, τ, 233
Λόχμῃ, τ, 439
Λόχον, δ, 531; ϑ, 515; λ, 524; ξ, 217; υ, 49
Λύγοισι, ι, 427
Λυκαβάντος, ξ, 161; τ, 306
Lucanus citatus, β, 47; δ, 356; ζ, 42; υ, 113, 356; ω, 350, 498; *Batrachom.* 7
Lucianus citatus, η, 197; ϑ, 169; ι, 5, 370; λ, 133, 601; μ, 129; ξ, 214; ρ, 454; *Batrachom.* 71, 190; Hymn. prim. in *Apoll.* 536, 545; Hymn. in *Vulcan.* 2
Lycophron citatus, δ, 442; κ, 20, 305
Lucretius citatus, δ, 805; ζ, 42; η, 100; ϑ, 492; ι, 43; κ, 573; λ, 475, 581, 597, 601; ξ, 267; ω, 14; Hymn. prim. in *Venerem*, 2, 4
Λυσιμελὴς, ψ, 343
Λύσιν, ι, 421
Λυσόμβρ☞, κ, 284, 385, 387.
Λύτο, δ, 703; σ, 211
Λύχνον, τ, 34
Λωβεύεις, ψ, 15
Λώπλω, ν, 224
Λωτὸς, δ, 603; ι, 94
Λωτοφάγων, ι, 84

M

Μαινόμβ☞, φ, 298
Μαῖραν, λ, 325
Μάκαρες, *Batrachom.* 39
Μάκαρ☞ ἔδος, Hymn. prim. in *Apoll.* 37
Μακάρτατ☞, λ, 481
Μακρὰ, δίνδρια, ι, 238; η, 114
Macrobius citatus, γ, 247, 437; δ, 221; ι, 57, 60, 270, 490; ζ, 107; ι, 288, 372, 532; κ, 279; λ, 6, 302, 307; μ, 208; ν, 19, 81; ξ, 161, 162; ο, 399; ω, 401; Hymn. prim. in *Minerv.* 5
Μαλαχῶν, *Batrachom.* 160
Μαλειάων, γ, 287; δ, 514; ι, 80
Μάντιον, ο, 242, 249
Maximus Tyrius citatus, α, 1, 3, 33, 193, 196; γ, 26; ι, 219; ϑ, 63, 487; υ, 351
Μαραθῶνα, η, 80
Μάργῃ, σ, 2
Μαργίτης, Poëma *Homero* ascriptum, *Fragment. ver.* 86
Μαρμαρυγὰς, ϑ, 265; Hymn. prim. in *Apoll.* 203
Martialis citatus, μ, 39; ω, 320; *Batrachom.* 1
Μαρτυρίῃσι, λ, 324
Μάρων, ι, 197
Μάσακα, δ, 287
Μάσιν, ο, 182
Μαχάλῃ, Hymn. prim. in *Mercur.* 244
Μαχιέρμοι, ω, 113
Μάχητον, π, 175
Μαψιδίως, ψευδιδ, ξ, 364
Μεγακήτεα, γ, 158
Μεγαλωσὶ, ω, 40
Μεγαπένθης, δ, 11
Μεθ', δ, 652
Meibomius reprehensus, ι, 421
Μείλιχον, ο, 373
Μελαθρόφιν, ϑ, 279
Μέλαν δρυὸς, ξ, 12
Melanchton citatus, *Batrachom.* 76
Μελεδήματα, δ, 650; ο, 8; ψ, 343
Μελεμβρ, σ, 420
Μέλητ☞, Hymn. prim. in *Dian.* 3; *Epigram.* inscript. "Ὁλο- "φύρεται ἓς," *ver.* 7
Μελιηδεῖ, ὕδατι, *Batrachom.* 11
Μελικρήτῃ, κ, 519
Μελίνῳ, ἔδδ, ρ, 339
Μελίτωμα, *Batrachom.* 39
Μέλλεν, α, 232; δ, 181, 377; σ, 137; ω, 28
Μεμαότες, Hymn. prim. in *Mercur.* 204
Μέμβλωκε, ρ, 190
Μεμηλας, Hymn. prim. in *Mercur.* 436
Menagius in *Laërtium*, citatus, α, 155; ο, 403; σ, 135 *Me-*

Menander citatus, α, 216; γ, 20; δ, 211; η, 51; λ, 426, 455; ξ, 171; ω, 514; Hymn. prim. in *Mercur.* 67
Μεριδάρπαξ, *Batrachom.* 256, 265
Μερμήριζεν, υ, 10
Μέρμιθι, κ, 23
Μεροπεσσιν, *Batrachom.* 5
Μερόπων, Hymn. prim. in *Apoll.* 42
Μεσόδμης, β, 424; τ, 37
Μεσόμφαλον, *Batrachom.* 128
Μεσσήνη, φ, 15
Μέτα, φ, 93; *Epigram.* ad *Nautas*, *ver.* 4
Μεταδήμιον, ν, 46
Μεταδόρπιος, δ, 194
Μεταξήσω, δ, 612
Μέτρα, β, 355
Μέτρον, ἥος, σ, 216
Μηδήδην, Hymn. prim. in *Bacchum*, 43
Μήκισα, ε, 299, 465
Μηλέαι ἀγλαόκαρποι, η, 115; λ, 588
Μήλοπα καρπὸν, η, 104
Μηνίει, ρ, 14
Μήρ', γ, 179
Μηρύσαντο, μ, 170
Μητιάδαο, ι, 262
Μητισαίμην, σ, 27
Μῆχος, μ, 392
Μιλτοπάρῃοι, ι, 125
Μίμαντα, γ, 172; *Epigram.* inscript. *Neptuno*, *ver.* 5
Μινυήϊα, λ, 283
Μινυϐάδιοι, τ, 328
Μίνωα, λ, 567; τ, 178
Μισγέμβαι, υ, 203
Michael. Apostol. citatus, μ, 47
Μνημοσύνην, Hymn. prim. in *Mercur.* 428
Μνησῆσιν, Hymn. prim. in *Apoll.* 208
Μνωόμδος, Hymn. prim. in *Apoll.* 209
Μοῖρα, γ, 269; τ, 592; υ, 75, 171; χ, 54
Μοῖραν, παρὰ, ξ, 509
Μοιχάγρι, ϑ, 332
Μονοήμερος, *Batrachom.* 294
Morellus, *Federicus*, in *Dionem*, citatus, ρ, 269
Μορόεντα, σ, 297
Μόρον, α, 34, 35; ε, 436; υ, 241; *Batrachom.* 114
Μορφὴ ἐπέων, λ, 366
Moschus citatus, γ, 237; ρ, 66; ψ, 103, 342
Μύησε, π, 117
Μύθε, φ, 71
Μύλης, η, 104; υ, 106
Μύησι, φ, 111
Μυοϐατραχομαχίη, *Fragment. ver.* 70
Muretus citatus, λ, 223
Musæus citatus, ζ, 154
Μυχοίατος, φ, 146
Μυχῷ, γ, 263; δ, 304; ν, 363
Μῶλυ, κ, 305

N

Nazianzen citatus, ε, 222
Νάκην, ξ, 530
Νάσα, δ, 174; Hymn. prim. in *Apoll.* 298
Ναύλοχοι, δ, 846
Naumachius citatus, ξ, 223
Νειχίσκομδρ, λ, 511
Νειῷ, ϑ, 124
Νεμέσσα, ψ, 213
Νέμοντα, Hymn. prim. in *Mercur.* 188
Νεογιλῆς, μ, 86
Νεοπρίσε, ϑ, 404
Νέποδες, δ, 404
Νέφεα, χ, 304
Νήγρετος, ν, 80
Νῆησαι, ο, 321
Νηϊάδες, ν, 104
Νῆϊς, ϑ, 179
Νηΐῳ, α, 186
Νηκερδὴς, ξ, 509
Νηλητεῖς, π, 317; τ, 498; χ, 418
Νημερτέως σὺνισπήσω, ε, 98
Νηνεμίη, ε, 391
Νηπενθὲς, δ, 221
Νηπιάας ὀχέειν, α, 297
Νήριχον, ω, 376
Νήριτον, ι, 22; ν, 351
Νήριτος, ρ, 207
Nicander citatus, λ, 133; υ, 379; φ, 294; *Batrachom.* 289; Hymn. prim. in *Mercur.* 38
Νομοὶ, Hymn. prim. in *Apoll.* 20
Nonnus Dionysius citatus, π, 35; τ, 564; *Batrachom.* 77
Νοσήσαντα, δ, 619; ο, 119
Νοσφισαμένη, δ, 263; λ, 424; τ, 579; φ, 77, 104
Νυκτερὶς, μ, 433; ω, 6
Νυμφίον, η, 65
Νὺξ ὅλον, λ, 19
Νύσης ἄϰεατον ὄρος, *Fragment. ver.* 83
Νύσης, Hymn. secund. in *Bacchum*, 5
Νώνυμον, α, 222; ν, 239; ξ, 182
Νώροπα χαλκὸν, ω, 466, 499
Νωτάκμονες, *Batrachom.* 285

Ξ

Ξεινήϊον, ι, 370; χ, 290
Ξενίη τράπεζα, ξ, 158
Ξενίων, ο, 513, 545
Xenophon citatus, β, 47; γ, 258; μ, 184; ρ, 246; Hymn. prim. in *Apoll.* 381; Hymn. prim. in *Venerem*, 135
Ξεσῶ, ἵππω, δ, 272
Xylander in *Strabon.* citatus, ι, 21
Ξυλόχῳ, δ, 335
Ξῦσαι, Hymn. prim. in *Venerem*, 225
Ξυσῦ, *Fragment. ver.* 174

O

Ὁ, λ, 101; ψ, 220; *Epigram.* inscript. "Ὁλο- "φύρεται ϑς." *ver.* 12
Ὀαρισὴς, τ, 179
Ὀγε, β, 327; γ, 217
Ὀγκιον, φ, 61
Ὀγχναι, η, 115, 120; λ, 588; ω, 233, 246, 339
Ὀδαίων, ϑ, 163; ο, 444
Ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες, α, 381; σ, 409
Ὀδοιπόριον, ο, 505
Ὀδυσεὺς, τ, 409
Ὀδυσσάμενος, τ, 407
Odysseâ, *Homerici* ingenii defectum indicari arbitratur *Longinus*, α, 1; η, 253
Ὀθονέων, η, 107
Οἷες, ι, 425
Οἴεται, ρ, 586
Οἰζὺν, ψ, 210
Οἰζυροῖσι, δ, 197
Οἰήϊον, ι, 483, 540
Οἰκωφελίη, ξ, 223
Οἶμησεν, ω, 537; Hymn. prim. in *Mercur.* 91
Οἰομένη, β, 351; υ, 21
Οἷος, υ, 89
Οἷός τε, τ, 160; φ, 117, 173
Οἷσε, χ, 106, 481
Οἰσέτω, ϑ, 255; υ, 154
Οἷσιν, de *Secundâ Personâ* usurpatum, α, 402 Ὀἴσατο,

Οἵατο, α, 323; ι, 213; π, 390
Οἶτρος αἰόλος, χ, 300
Οἰσυΐνῃσι, ε, 256
Οἰχαλίας ἅλωσις, Poëma *Homero* aſcriptum, *Fragment. ult.*
Οἰωνὸν, ο, 531
Ὀκτάποδες, *Batrachom.* 289
Ὀλίγη τε φίλη τε, ζ, 208; ξ, 58
Ὀλιγπελέῃσα, τ, 356
Ὀλίγος, ι, 515; υ, 259
Ὄλοιον, Hymn. prim. in *Venerem*, 225
Ὀλολυγαὶ, Hymn. prim. in *Venerem*, 19
Ὀλόλυξαν, γ, 450; δ, 767; χ, 408, 411; *Batrachom.* 100; Hymn. prim. in *Apoll.* 119, 445
Ὀλοόφρονος, α, 52; κ, 137; λ, 321
Ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι, χ, 232
Ὀλοφώϊα, δ, 410; ρ, 248
Ὀμαρτῆ, χ, 81
Ὀμβερίμης, Hymn. ſecund. in *Minerv.* 10
Ὄμβρος Διὸς, ι, 111, 358
Homerus, *Heſiodo* videtur antiquior, β, 319
Ὁμιλήσειεν, α, 265; δ, 345
Ὁμόθεν, Hymn. prim. in *Venerem*, 135
Ὁμοῖον, γ, 236; ω, 542
Ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον, β, 218
Ὁμοκλήσαντ', τ, 155
Ὁμοφῇ, π, 96; Hymn. prim. in *Mercur.* 468
Ὁμῶς, ν, 405
Ὀπίαθ', α, 148
Ὀπήμμος, β, 33
Ὀπήσει, ψ, 24
Ὀπήσιος, φ, 402
Ὀπηόμεθ', ξ, 415
Ὄπεσαι, ρ, 378
Ὀπόσσος κακότητος, ε, 379
Ὀπότατον, Hymn. prim. in *Venerem*, 255
Ὀχύχοιος, *Batrachom.* 163
Ὄϊ, α, 70
Ὀπιδὰ, ξ, 82; υ, 215
Ὀπιθεν, λ, 66
Ὄπιν, φ, 28; *Epigram.* ad *Nautas*, *ver.* 4
Ὄπλα, ζ, 268
Ὀπλιοσὸν, β, 289
Ὄπλων, φ, 390; *Batrachom.* 272, 278
Ὀπλότεροι, Epigram. inſcript. "Ὀλοφύρεται &c." *ver.* 5; *Fragment. ver.* 94
Oppianus citatus, α, 378; γ, 231; ε, 224; η, 216; λ, 133; π, 121; Hymn. prim. in *Apoll.* 119
Ὀπυίοντες, ζ, 63
Ὀπωπῆς, γ, 97; δ, 327; ρ, 44
Horatius citatus, α, 1; β, 276; γ, 236; δ, 395, 417, 601; ε, 47, 123, 222; η, 96; θ, 248, 409, 503; ι, 27; κ, 301, 393; λ, 25, 72, 73, 113, 561; μ, 22, 39, 236, 271; ν, 307, 379; ξ, 91, 158, 228, 464; π, 292; τ, 79, 451, 502, 564; υ, 18, 113, 199, 347; φ, 27, 295; χ, 47; ω, 1, 29, 503; *Batrachom.* 37, 64, 66, 190, 204, 223; Hymn. prim. in *Mercur.* 51
Ὄργια, *Fragment. ver.* 73
Ὀργιόνας, Hymn. prim. in *Apoll.* 389
Ὄργυιαν, ι, 325; κ, 167
Ὀρειχάλκε, Hymn. ſecund. in *Venerem*, 9
Ὀρεσιάδες, Hymn. in *Pana*, 19
Ὀρθοκραιράων, μ, 348; Hymn. prim. in *Mercur.* 220
Ὁρμαθῷ, ω, 8
Ὄρμον, ο, 459; σ, 294
Ὄρμοι μήτηρ, ν, 101
Ὀρσιλόχοιο, γ, 489; ο, 186; φ, 16
Ὀρσοθύρη, χ, 126, 333
Ὀρσολοπεύεις, Hymn. prim. in *Mercur.* 308
Ὀρτυγίῃ, ε, 123; ο, 403; Hymn. prim. in *Apoll.* 16
Orpheus citatus, κ, 573; ψ, 342; ω, 12; *Batrachom.* 278; Hymn. prim. in *Venerem*, 4; Hymn. in *Æſculap.* 4; Hymn. ſecund. in *Mercur.* 12; Hymn. in *Pana*, 2, 3, 12, 14
Ὄρχαμος, ξ, 22; ο, 185, 350; *Batrachom.* 256
Ὄρχατος, η, 112
Ὀρχομενῷ, λ, 283
Ὄρχον, η, 127; ω, 340
Ὀρῷ, ι, 222; ρ, 225
Ὀσίη, π, 423; χ, 412; Hymn. prim. in *Apoll.* 237; Hymn. prim. in *Mercur.* 467
Ὄσσαν, α, 282; β, 216; ω, 412
Ὄσσε, ζ, 131
Ὀσσῃ, λ, 314
Ὀσσόμβρος, α, 115; υ, 81
Ὄσσοντο, β, 152
Ὀσφυΐς, *Batrachom.* 287
Ὀσφυόδερμοι, *Batrachom.* 286
Ὀτινα, θ, 204
Ὀτρυνέει, β, 253; ο, 3; χ, 434, 496; ψ, 264
Οὐδας ἄσπετον, ν, 395; χ, 269
Οὐδὸν, ρ, 196
Οὐδὸν, γήραος, ο, 246; Hymn. prim. in *Venerem*, 106
Ovidius citatus, α, 58, 155, 246, 351; γ, 130, 135, 263, 437; δ, 419, 455, 570, 685; ε, 272, 273, 275, 309, 336; η, 197, 238, 259; θ, 169, 270, 278, 283, 296, 299, 338, 339, 359, 361, 362; ι, 34, 94, 109, 275, 288, 373, 458, 481, 509, 537; κ, 19, 47, 81, 115, 116, 118, 133, 199, 212, 234, 237, 246, 291, 305, 306, 308, 318, 392, 393, 467, 563; λ, 15, 25, 29, 51, 72, 307, 312, 325, 359, 575; μ, 22, 39, 93, 105, 193, 235, 236, 308; ν, 80; ξ, 465; ο, 16, 74; π, 122, 129, 175, 481; ρ, 42, 109, 485; τ, 75, 150, 208, 260, 518, 591; υ, 18, 85, 87, 124, 199; φ, 295, 298, 303, 334, 342; ω, 5, 93, 196, 497; *Batrachom.* 99, 289; Hymn. prim. in *Apoll.* 49, 300, 372; Hymn. prim. in *Mercur.* 87, 92, 199, 210; Hymn. prim. in *Bacchum*, 9, 18, 19, 26, 40, 51, 54; Hymn. in *Pana*, 2, 29; Hymn. ſecund. in *Bacchum*, 5; *Epigram.* inſcript. "Ὀλοφύρεται &c," *ver.* 10
Οὐλὰς, γ, 441
Οὔλας κόμας, ζ, 231; ψ, 158
——χλαίνας, ρ, 89
Οὖλε, ω, 401; Hymn. prim. in *Apoll.* 466
Οὐλοκάρηνος, τ, 246; Hymn. prim. in *Mercur.* 137
Οὐλομένης, σ, 272
Οὐλόποδ', Hymn. prim. in *Mercur.* 137
Οὔλυμπον, ζ, 42
Οὐλύμπῳ, λ, 314
Οὖν, α, 414; γ, 34; θ, 272; ξ, 254; ω, 488
Οὐρανὸν ἀστερόεντα, ι, 527; υ, 113
——ἠνεμόεντα, Hymn. prim. in *Venerem*, 292

Οὖρον,

Οὖρον, ϑ, 124
Οὖτα, χ, 293
Οὐτασμένος, λ, 535
Οὐτιδανὸς, ι, 515
Οὔτις, ι, 366, 408
Ὀχέεσκον, λ, 618
Ὀχίαν, φ, 302
Ὀχῆας, φ, 47; ω, 165
Ὀχθῃσιν μαλακῇσι, *Batrachom.* 99
Ὀχοι, ε, 404

Π

Παγκρατίῳ, *Batrachom.* 95
Πάγοι, ε, 405
Παιήονϛ, δ, 232
Παλαιφάτᾳ, τ, 163
Palæphatus citatus, μ, 95
Πάλῃ, ν, 254
Παλίντιτα, α, 379; β, 144
Παλλάδα, *Batrachom.* 267
Πάλλαντϛ, Hymn. prim. in *Mercur.* 100
Πᾶνα, Hymn. in *Pana*, 47
Πανακάλῳ, ν, 223
Πανδαρέᾳ, τ, 518; υ, 66
Πανδύλῳ, Hymn. in *Lunam*, 15
Πανοπῆϛ, λ, 580
Πάνορμοι, ν, 195
Πάντα, ε, 244; ϑ, 258; ι, 204; σ, 292
Παντοδαποῖσιν, *Batrachom.* 41
Panyasis citatus, ξ, 464; φ, 294
Παπαίνων, ω, 178
Παραιβάσιν, χ, 348
Παράκειται, χ, 65
Παρακλιδὸν, δ, 348; ρ, 139
Παρακοίτι, γ, 381
Παραπλῆγας, ε, 418, 440
Παρασήσεϛ, ω, 28
Παρέλκετο, σ, 281; φ, 111
Παρενήνεν, α, 147; π, 51
Παρὲξ, δ, 348; ρ, 139; ψ, 16
Παρεξελθοῦσα, κ, 573
Παρεόντων, α, 140; δ, 56; λ, 66
Παρεχέσκετ', ξ, 521
Παρθένοι, β, 237; γ, 74
Παρνησὸν, τ, 394; ω, 331
Πασιμελοῦσα, μ, 70
Πάσσαϛ, κ, 384
Πάσσονα, ϑ, 20; ψ, 157; ω, 368
Πατὴρ ἀνδρῶν τε ϑεῶν τε, μ, 445
Πάτϛ, ι, 119
Πατρίδος ἐδὲν γλύκιον, ι, 34
Πατρωΐῃ, ν, 188
Pausanias citatus, α, 52; δ, 73, 581; ε, 185, 306; ζ, 78, 135; η, 59; ϑ, 492; ι, 269; κ, 513; λ, 72, 121, 262, 273, 576; μ, 184; ξ, 258; υ, 301; Hymn. prim. in *Venerem*, 265; Hymn. prim. in *Dian.* 3; Hymn. in *Æsculap.* 2; *Fragment. ver.* 74, 92
Πάφον, ϑ, 363; Hymn prim. in *Venerem*, 59
Πάχετον, ϑ, 187
Πεδόθεν, ν, 295
Πείθομαι, α, 414
Πειρίθοον, λ, 630
Πειρίνθα, ο, 131
Πείρων, ν, 91
Πείσεα, ζ, 124
Πείσῃ, υ, 23
Πείσματα, ζ, 269; ι, 136; ν, 77
Πελασγοὶ, τ, 177
Πελέκεας, τ, 579; φ, 71
Πέλεθρα, λ, 576
Πελοπόννησον, Hymn. prim. in *Apoll.* 250, 290, 419
Πεμπάσσεται, δ, 412
Πενταέτηρον, τ, 420
Πεπείρημαι, γ, 23
Πέποσθε, κ, 465; ψ, 53
Πεπλεῶτας, χ, 384
Πεπληῶτες, ξ, 474; χ, 362
Περάσῃσι, ξ, 297; ο, 427, 452
Περάτῃ, ψ, 243
Περὶ, β, 245; γ, 112; δ, 201; ξ, 146; τ, 285
Περιανθέσιν, Hymn. in *Terram, Matrem Omnium*, 14
Περίδρομϛ, ξ, 7
Περιδώσομαι, ψ, 78
Περικλύμενον, λ, 285
Περίμετρον, β, 95; ω, 129
Περιπλομένῳ, λ, 247
Περισκέπῃ, κ, 211, 253; ξ, 6
Περίσσαινεν, π, 4, 10
Περισείλασα, ω, 292
Περισσαχίζεται, κ, 10; ψ, 146
Περισσήναντο, μ, 356
Περιχόμενϑ', ι, 199
Περιτελομένῳ, λ, 401; ω, 112
Περιτελομένῳ, ξ, 294
Περιτρέφετο, ξ, 477
Περιφαινομένῃ, ε, 476
Περιώσιον, π, 203; Hymn. in *Pana*, 41
Περραιβοὺς, Hymn. prim. in *Apoll.* 218
Perrault. citatus, ο, 403
Πέρσης, κ, 139
Perſius citatus, ε, 190
Πεσσοῖσι, α, 107
Πετάσσε, σ, 159
Πέτρης, ἀπὸ, τ, 163
Petronius citatus, ζ, 154; ϑ, 320
Πεφυγμένϛ, α, 18; ι, 455; Hymn. prim. in *Venerem*, 34
Πηγυλὶς, ξ, 476
Πηγῷ, ε, 388
Πηδῷ, η, 328
Πηλείωνα, *Batrachom.* 205
Πηλεὺς, *Batrachom.* 19
Πήλιον, λ, 315
Πηλοβάτης, *Batrachom.* 234, 238
Πηλῷ, *Batrachom.* 234
Πηλῴσιον, *Batrachom.* 232
Πηὸς, ϑ, 581; ψ, 120
Πήχει, φ, 419
Πιέειν, λ, 231
Πίεζε, δ, 287; μ, 174, 196
Πιέμβῃ, π, 143; σ, 3
Πιερίδων, ε, 50
Πικρόγαμοι, α, 266
Pindarus citatus, α, 351; β, 340; δ, 237, 565; ζ, 42; ϑ, 147, 329; ι, 488; κ, 136; μ, 59; ξ, 228, 444; τ, 457; ψ, 81; ω, 285; Hymn. prim. in *Venerem*, 265; Hymn. in *Æsculapium*, 1
Πίονι δήμῳ, ρ, 241; Hymn. prim. in *Mercur.* 120
Πίσῃ, Hymn. in *Pana*, 2
Πλαγκτὰς, μ, 61
Πλαγκτὲ, φ, 363
Πλακῇς, *Batrachom.* 36
Πλαυσίας, Hymn. prim. in *Mercur.* 75
Plato citatus, α, 33; ϑ, 267, 326; ι, 5; κ, 279; ο, 246, 393; ρ, 347, 485; τ, 163, 179, 395, 563; υ, 17, 379; χ, 2, 347; ω, 9; Hymn. prim. in *Apoll.* 297; Hymn. secund. in *Venerem*, 9; *Fragment. ver.* 89, 90
Πλατώνειοι, *Batrachom.* 287
Plautus citatus, α, 32, 160; δ, 695; ζ, 180; ρ, 66; τ, 37, 203; υ, 87
Πλήκτρῳ, Hymn. prim. in *Apoll.* 185
Πλησίσιον, λ, 7
Plinius citatus, δ, 229; ζ, 162; ι, 208; κ, 82, 305; ξ, 30; τ, 457, 593; χ, 481; *Batrachom.* 288
Πλίοντο, ζ, 318
Πλυνέσαι, ζ, 31, 59
Πλυνοὶ, ζ, 40, 86
Plutarchus citatus, α, 47, 152; γ, 52,

γ, 52, 247, 266; δ, 74, 178, 197, 221, 230, 392; ε, 306, 427; ζ, 156, 182, 224, 244; η, 107, 115, 138, 170, 307; ϑ, 206, 267, 322, 492; ι, 12, 144, 228, 299, 380, 494; κ, 495; λ, 7, 72, 221, 223, 333, 600, 630; μ, 192, 211, 452; ν, 19, 80, 119, 215, 332; ξ, 30, 162, 223, 466; ο, 246; π, 19, 117, 181, 187, 274; ρ, 222, 304, 416; σ, 129, 280, 286, 332; τ, 109, 163, 179, 203, 211, 360, 494, 592; υ, 14, 23; χ, 154, 413; ψ, 103; *Batrachom.* 95, 178; *Fragment. ver.* 161

Πλωτῇ, κ, 3
Ποδάνιπτρα, τ, 343
Πόδας, ε, 260; κ, 32
Ποδῶν ἕλκωσι, π, 276; σ, 10
Ποίῃ, σ, 363
Πολεμόκλειτον, *Batrachom.* 4, 267
Πολυάρητος, τ, 404
Πολύβυλος, π, 282
Πολυδαίδαλος, ν, 11
Πολύδαιμονα, δ, 228
Πολύδωρος, ω, 293
Πολυηράτῳ, λ, 274; ο, 126
Πολυηχέα φωνὴν, τ, 521
Πολυκμήτῳ, δ, 718; ξ, 324; φ, 10
Πολύκτωρ, ρ, 207
Πολύμισον, ε, 445; Hymn prim. in *Apoll.* 347
Πολύπικρα, π, 255
Πολύπυργον, Hymn. prim. in *Apoll.* 242
Πολύπυρον, ξ, 335
Πολύτλας, ω, 503
Πολύτροπον, α, 1
Πολύφημον, β, 150; χ, 376; *Batrachom.* 12
Πολύφωνον, *Batrachom.* 209
Πολύχαλκον, γ, 2; ο, 424
Πολυώνυμος, Hymn. prim. in *Apoll.* 82
Πολυωπῷ, χ, 386
Πορεύσῃ, *Batrachom.* 173
Πορθμῆες, υ, 187
Πορθμῷ, δ, 671; ο, 29
Πόρκης, *Fragment. ver.* 111
Πόρυς ἄλλος, μ, 259
Πόρφυρε, δ, 427, 572; κ, 309
Πορφύρεον, β, 428
Porphyrius citatus, α, 115, 282; β, 152, 319, 320; δ, 317, 402, 477, 824; ε, 98, 182; ζ 265; η, 101, 288; ϑ, 260, 265; κ, 360, 513; μ, 258; ξ, 509, 533; ο, 296, 450; π, 29; σ, 2, 11, 69; τ, 177, 260, 571; υ, 27; χ, 230, 497; ψ, 55, 97; ω, 356
Ποσιδήϊον, ζ, 266
Ποτῇ, ε, 337
Ποτικέκλιται, ζ, 308
Ποτιπεπληυῖαι, ν, 98
Πότμον ἐπισπεῖν, μ, 342
Ποτνιάναικτον, *Epigram.* inscript. "Ὀλοφύρεται ϑε," *ver.* 6
Πελύποδος, ε, 432
Πραμνείῳ οἴνῳ, κ, 235
Πρασιαὶ κοσμηταὶ, η, 127
Πρασταῖος, *Batrachom.* 251
Πράστει, *Batrachom.* 184
Πρασοφάγος, *Batrachom.* 229
Πρέσβεω, Hymn. prim. in *Mercur.* 430
Πρισβύτατον, ν, 142
Πρηκτῆρες, ϑ, 162
Πρῆξιν, γ, 72, 82
Πρήσσωμεν ὁδοῖο, ο, 47
Πρὶν εἰδότες, ν, 113
Πρῳῖ, σ, 195; τ, 564
Πρόβασιν, β, 75
Προβλῆτες, κ, 89; ν, 97
Προβλωσκέμεν, τ, 25; φ, 239
Προδόμῳ, δ, 302
Προέρυσαν, ο, 496
Προικὸς, ν, 15; ρ, 413
Προΐκτην, ρ, 347, 352
Proclus in *Platon.* citatus, ϑ, 325
Πρόκρι, λ, 320
Propertius citatus, λ, 290; μ, 132, 395; π, 35; τ, 150; χ, 411; Hymn. prim. in *Mercur.* 76; Hymn. prim. in *Bacchum*, 53; Hymn. in *Pana*, 2
Προπρηνεῖ, χ, 98
Πρατρακυλινδόμῳ, ρ, 525
Προσκηδέος, φ, 35
Προσφυέ', τ, 58
Προταμοίμην, σ, 374
Προταμὼν, ψ, 196
Προτιόσσετ', ε, 389; ξ, 219
Προτόνοισιν, β, 425; μ, 409
Πρῦτυψε, ω, 318
Πρὺχέσας, ζ, 138; ω, 82
Πρόφρασσ', ν, 391
Πρόχυν, ξ, 69
Προχοὰς, ε, 453; υ, 65
Προχόῳ, α, 136
Πρύμναν, Hymn. prim. in *Bacchum*, 48
Πρύμνῃ, μ, 411; ν, 84
Πρυτανδύσεμεν, Hymn. prim. in *Apoll.* 68
Πρωτόπλοον, ϑ, 35
Πτέρνης, *Batrachom.* 37, 46
Πτερογλύφον, *Batrachom.* 222
Πτεροτρώκτᾳ, *Batrachom.* 29
Πτεροφάγον, *Batrachom.* 224
Πτόρθον, ζ, 128
Πτωκάσιν, *Epigram.* ad *Nautas*, *ver.* 2
Πυγέσιον, κ, 517; λ, 25
Pythagoras, *Aur. Carm.* citatus, α, 33; *Batrachom.* 30
Πύθιον, Hymn. prim. in *Apoll.* 373
Πυθοῖ ἠγαθέῃ, ϑ, 80
Πυθὼ, λ, 580
Πυκινὸν, ψ, 177, 179
Πύλας, Ἡελίοιο, ω, 12
Πύλον, γ, 4
Πυραυγέα, Hymn. in *Martem*, 6
Πυριφλεγέθων, κ, 513
Πύργον, ο, 311; ρ, 362
Πυρπολέοντας, κ, 30
Πωλέσκετο, λ, 239

Q

Quintilianus citatus, α, 1; δ, 272; ϑ, 59, 73, 171; ι, 372, 394; λ, 309, 316, 595
Quintus Calaber citatus, γ, 135; δ, 504, 505, 510; ε, 293; μ, 383
Quintus Curtius citatus, ι, 422

P

Ῥαδάμανθυν ξανθὸν, η, 323
Rapin reprehensus, α, 88
Ῥάσσατε, υ, 150
Ῥαφάνας, *Batrachom.* 53
Ῥίζεσκον, χ, 209
Ῥείθρῳ, α, 186
Ῥίγεα, γ, 349; κ, 352
Ῥηναῖα, Hymn. prim. in *Apoll.* 44
Ῥηξήνορος, δ, 5
Ῥήτρῳ, ξ, 393
Ῥικνὸς, Hymn. prim. in *Apoll.* 317
Ῥινὸν, ε, 281
Ῥίπισι, ε, 256
Ritterhusius ad *Oppian.* citatus, χ, 334
Ῥοδοδακτύλος, β, 1
Ῥόδιον, ε, 412
Ῥοχθεῖ, ε, 402; μ, 60

Rhythmus Verſuum nonnullorum, ξ, 199
Ῥυπόωντα, ω, 226
Ῥυσάζοντας, π, 109; υ, 309
Ῥυτοῖσιν, ζ, 267; ξ, 10
Ῥῶγας, χ, 143

Σ

Salluſtius citatus, μ, 342; ρ, 416, 451
Σαλμωνῆος, λ, 235
Σάμῃ, α, 246
Σάμιοισι, δ, 671; ο, 29
Σαρδάνιον, υ, 302
Σαρδήνης, *Epigram.* in *Cumanos*, 3
Σάτινα, Hymn. prim. in *Venerem*, 13
Σαυλὰ, Hymn. prim. in *Mercur.* 28
Σάω, Hymn. in *Cererem*, 3
Σειρῆνας, μ, 31, 52, 198
Σίλᾳ, φ, 246
Σεμνὴν, Hymn. in *Cererem*, 3; Hymn. ſecund. in *Minerv.* 5; Hymn. in *Terram, Matrem Omnium*, 16
Seneca citatus, β, 47; γ, 237; ζ, 42; λ, 488; ρ, 286; σ, 173
Seneca Tragæd. citatus, δ, 504, 505; ε, 306; κ, 202, 246; λ, 432; ο, 399; ρ, 189; υ, 85, 87; χ, 334; ω, 195; Hymn. prim. in *Bacchum*, 7, 40, 44
Sextus Empiricus citatus, α, 351; γ, 73; δ, 455; μ, 188
Σθυτλαῖος, *Batrachom.* 208
Σηκοὶ, ι, 219
Σιάλης, ξ, 81
Σιγαλόεντι, ε, 86; ζ, 81
Σιδήρεος θυμὸς, ε, 190; ψ, 172
Σιδονίλω, ν, 285
Σιδονίης, δ, 84
Σιδῶνος, ο, 424
Σῖζ', ι, 394
Σικανίης, ω, 306
Σικέλης, υ, 383
Silius Italicus citatus, δ, 499; κ, 527, 535; λ, 25, 36, 80, 149, 170, 205, 631; ω, 106
Simonides citatus, σ, 131; Hymn. prim. in *Mercur.* 28
Σίντιας, θ, 294
Σισαμῶδα, *Batrachom.* 36
Σίσυφον, λ, 592
Σῖτον, π, 83
Σῖτον ἔδοντες, θ, 222
Σιτοφάγος, *Batrachom.* 244
Scaliger, Julius, citatus, δ, 149; κ, 212; λ, 307, 575; μ, 235
——reprehenſus, β, 427
Σκαφίδες, ι, 223
Σκίοντο, β, 388
Σκοτομήνιος, ξ, 457
Σκύλλῃ, μ, 85, 235, 285
Σκύρῳ, λ, 508
Σκύφος, ξ, 112
Σκῶπες, ε, 66
Σολύμων ὀρέων, ε, 283
Sophocles citatus, δ, 695, 754; ε, 59; ι, 12, 389, 411; λ, 277, 407, 543, 550, 562; μ, 21; ξ, 83; π, 88, 241; ρ, 548; σ, 403; τ, 92, 333, 409, 471, 562; υ, 132, 313; χ, 412; ψ, 266; ω, 285; *Batrachom.* 137; Hymn. prim. in *Venerem*, 16; *Epigram.* inſcript. "Ὁλο- "φύρεται ἔος," *ver.* 2
Σένιον, γ, 278
Spanhemius in *Callimachum* citatus, Hymn. prim. in *Mercur.* 104, 425
Σπάρξαν, Hymn. prim. in *Apoll.* 121
Σπασσάμῳ, κ, 439
Σπεῖρα, δ, 245; ζ, 269
Σπέρμα πυρὸς, ε, 490
Σπιλάδεσσιν, γ, 298; ε, 405
Spondanus reprehenſus, γ, 263; ι, 318, 433; ν, 189, 383; ξ, 145, 257; π, 73, 396; ρ, 186, 223; τ, 43, 480; χ, 388; ω, 267
Στάθμωλω, ε, 245; ψ, 197
Σταθμοῖῖν, ζ, 19; η, 89
Σταθμῷ, ξ, 358
Σταμίνεσσι, ε, 252
Στάσις, *Batrachom.* 134
Statius citatus, ε, 43, 47, 49; τ, 16; ψ, 233; ω, 412; *Batrachom.* 1; Hymn. prim. in *Venerem*, 58; Hymn. in *Jovem*, 3
Σταυρὸς, ξ, 11
Στέατος, φ, 178, 183
Στειλεῖῆς, φ, 422
Στείρῃ, β, 428
Στελέω, β, 287
Stephanus, περὶ πόλεων, citatus, ω, 466; Hymn. prim. in *Apoll.* 296
Στεῦτο, λ, 583
Στῆσεν, η, 4
Στίβῃ, ε, 467; ρ, 25
Στόματος, ἀπὸ, *Batrachom.* 76
Στοναχήσεται, Hymn. prim. in *Venerem*, 253
Strabo citatus, α, 3, 23, 182; γ, 4, 81, 141, 172, 267, 271, 301, 366, 488; δ, 1, 83, 84, 563, 581, 671, 844; ε, 306, 393; ζ, 305; θ, 80, 229, 250; ι, 3, 84; κ, 19, 21, 494, 509; λ, 13, 14, 25, 314, 495, 519; μ, 70, 431, 439; ν, 103, 275; ξ, 1, 257, 327; ο, 29, 80, 117, 298, 402; π, 403; σ, 73, 245; τ, 176, 188, 203; φ, 13, 15, 26, 391; χ, 374; ω, 80, 376, 401; *Batrachom.* 174; Hymn. prim. in *Apoll.* 17; Hymn. in *Æſculap.* 3; *Fragment. ult.*
Στρεβλοὶ, *Batrachom.* 286
Στρεύγεαζ, μ, 351
Στυγὸς ὕδωρ, ε, 185; κ, 514
Στύξαιμι, λ, 501
Συδόσεια, ξ, 101
Suetonius citatus, χ, 177
Suidas citatus, ι, 347; σ, 99, 162, 328; φ, 89, 258; ω, 8, 13; *Epigram.* inſcript. "Εἰρε- "σιώνη," *ver.* 7; *Epigram.* inſcript. "*Piſcatribus*," *ver.* 1
Συκαῖ γλυκεραὶ, η, 116
Συμφράσατο, δ, 462
Σιωέριβος, ζ, 32
Syneſius citatus, υ, 23
Σιωεχὲς, ι, 74
Σιωήορος, θ, 99
Syntaxis ἀνακόλεθος, α, 275; β, 29, 375; μ, 73; ξ, 85; ψ, 205, 211; ω, 482
Σύντριβ', *Epigram.* inſcript. "*For-* "*nax*," *ver.* 9
Συρίη, ο, 402
Σφέας, π, 228
Σφέλα, ρ, 231
Σφῶν, δ, 62
Σχεδίης πολυδέσμου, ε, 33, 163, 338
Σχέθε νόον, ξ, 490
Σχερίλω, ε, 34; ζ, 8; η, 79
Σχοίνῳ, ε, 463
Scholiaſtes citatus, *paſſim*
——reprehenſus, β, 154, 273, 325; γ, 158, 251; δ, 103; ζ, 2; η, 311; μ, 236, 252; ν, 366; ξ, 18; ο, 29, 272, 416; σ, 268, 272; τ, 536, 563; φ, 1; ψ, 42; ω, 205
Scholiaſtes in *Apollonium Rhodium* citatus, κ, 3; τ, 203; υ, 339; Hymn.

Hymn. prim. in *Apoll.* 117; *Fragment. ver.* 83
Scholiastes in *Aristophanem* citatus, ω, 538; *Fragment. ver.* 86, 94
Scholiastes in *Callimachum* citatus, Hymn. prim. in *Mercur.* 21; Hymn. prim. in *Venerem*, 19
Scholiastes in *Euripidem* citatus, δ, 535; ϑ, 258; λ, 438; χ, 126; Hymn. prim. in *Mercur.* 51
Scholiastes in *Hesiodum* citatus, Hymn. secund. in *Venerem*, 9
Scholiastes in *Lycophron.* citatus, κ, 82
Scholiastes in *Pindarum* citatus, *Fragment. ver.* 111
Scholiastes in *Sophoclem* citatus, σ, 84
Scholiastes in *Theocritum* citatus, χ, 474
Scholiastes in *Thucydidem* citatus, λ, 283; μ, 75
Σῶμα, λ, 53; ω, 186

T

Tacitus citatus, π, 294
Ταίναρον, Hymn. prim. in *Apoll.* 412
Ταλαπτήριον, ζ, 193; η, 24
Ταλαπενθία, ε, 222
Ταμόντες, ὄρκια πιστὰ, ω, 482
Ταναίποδα, ι, 464; Hymn. prim. in *Apoll.* 304; Hymn. prim. in *Mercur.* 232
Τάνταλον, λ, 581
Ταινοστόμος, ι, 298
Ταινόστιον, σ, 91
Ταρσοὶ, ι, 219
Ταφίων, α, 105
Τάχα, α, 251
Τειρεσίαο Θηβαΐδαο, κ, 492
Τελέεσδ, π, 347; τ, 557; Hymn. prim. in *Apoll.* 342
Τελεῖται, β, 176
Τελετὴ, *Batrachom.* 294
Τέλος, ι, 5
Τέρμος, ζ, 293; ϑ, 363
Τερπόμενον, α, 184
Temporum Ratio, α, 151, 182, 264; β, 262, 398; γ, 410; δ, 139, 482, 634, 820; ε, 248, 276; ζ, 122, 307; ϑ, 299, 365, 448; κ, 447, 541; λ, 205; ξ, 26, 112; π, 11; τ, 201; υ, 72; χ, 387; ω, 62, 294
Tempus Imperfectum, ejus vis, α, 264; γ, 379; δ, 15, 191, 760; ε, 84, 158; λ, 239, 510, 618; μ, 380; ν, 173, 350; π, 241; τ, 574, 575; χ, 315; ψ, 85
Τένοντας, γ, 449; *Batrachom.* 230
Terentius citatus, γ, 209; ν, 46; ρ, 320; σ, 135; φ, 85
Τερμιόεντα, τ, 242
Terpander citatus, Hymn. prim. in *Bacchum*, 1
Tertullianus citatus, δ, 563
Τετελεσμένον, ε, 90
Τετληότι, π, 37; σ, 134
Τετράγυον, η, 113; σ, 373
Τετράκυκλοι, ι, 242
Τετράοροι, ν, 81
Τεύτλοις, *Batrachom.* 54, 161
Τεύχει', ο, 218
Τέως, ο, 231; π, 370
Τήκετο, τ, 204, 208
Τηλέπυλον, κ, 82
Τηλίκον, ρ, 20; σ, 174
Τηλύγετον, δ, 11; π, 19
Τηΰγετον, ζ, 103
Τηϋσίλω, γ, 316; ο, 13; Hymn. prim. in *Apoll.* 540
Tibullus citatus, κ, 108, 291; λ, 15; μ, 197, 235; ψ, 172, 338
Τιβαιβάσσυσι, ν, 106
Τιβωνεῖο, ε, 1; Hymn. prim. in *Venerem*, 219
Τίνυται, ν, 214
Τίσῖς, δ, 312
Τις, γ, 224
Τισόμεϑ', ν, 15
Τιτᾶνας, *Batrachom.* 274
Τιτυὸν, η, 324; λ, 575
Τιτυσκομένη, φ, 48; χ, 118
Τοκάδες, ξ, 16
Τόκος, *Batrachom.* 184
Τολύπευσε, α, 238
Τόξα, φ, 90
Τοξάσσεται, χ, 72, 78, 134
Τραπέζαν, *Epigram.* inscript. *Neptuno*, *ver.* 8
Τραπέσσι, η, 125
Τρητοῖο λίθοιο, ν, 77
Τρίγλυφα, σ, 297
Τρίζουσαι, ω, 5, 7
Τριπόλῳ, ε, 127
Τρὶς, ε, 306; ζ, 154
Τριχὶς νυκτὸς, μ, 312
Τριχθάικες, τ, 177
Τροπαὶ ἠελίοιο, ο, 403
Τρόπαιον, *Batrachom.* 258
Τρόπιν, η, 252; μ, 421
Τροποῖς δερματίνοισι, δ, 782
Τροφῶνιον, Hymn. prim. in *Apoll.* 296
Τρώγων, ζ, 90
Τρώγλας, *Batrachom.* 183
Τρωγλοδύνοντα, *Batrachom.* 52
Τρωγλοδύτης, *Batrachom.* 205, 212
Τρώκτης, ξ, 289
Τρωξάρταο, *Batrachom.* 28, 103, 108
Τρωὸς, Hymn. prim. in *Venerem*, 114, 208
Τυνδαρέϊ, λ, 297, ω, 198
Τυνδαρίδας, Hymn. uterque in *Jovis Pueros*, 2
Τυπάνων, Hymn. in *Matrem Deorum*, 3
Τύραννον, vox *Homero* inusitata, σ, 84; Hymn. in *Martem*, 5
Turnebus citatus, ο, 409; ω, 5
Τυρογλύφῳ, *Batrachom.* 136, 221
Τυρσηνοὶ, Hymn. prim. in *Bacchum*, 8
Τυφῶν, *Batrachom.* 38
Τυφάονα, Hymn. prim. in *Apoll.* 206
Τυχὴ, vox *Homero* inusitata, Hymn. prim. in *Minerv.* 5; *Fragment. ver.* 76
Tzetzes in *Hesiod.* citatus, δ, 563

Y

Ὑακινθίνῳ ἄνθει, ζ, 231
Valerius Flaccus citatus, ο, 409; υ, 247
Valerius Maximus citatus, ϑ, 208; ω, 483
Varro citatus, ν, 223; *Batrachom.* 39
Ὑγρὸν ἀείντων, ε, 478
Ὑδρομιδέσσῃ, *Batrachom.* 19
Ὑδρον, *Batrachom.* 81
Ὑδρόχαρις, *Batrachom.* 224
Ὑδωρ, μίλαν, ν, 409
Versûs Numeri rem ipsam depingentes, δ, 114; λ, 585, 595, 597; ρ, 27; σ, 95; τ, 231; χ, 473
Victorius citatus, ω, 226
Virgilius citatus, *passim.*
Ὑλαιόμωροι, ξ, 29; π, 4
Ὕλαων, π, 4, 9
Vocalium brevium productio inusitatior, δ, 13; κ, 36, 60; μ, 423; ο, 149; π, 206; ρ, 37; τ, 54,

τ, 54, 484; φ, 25, 208; ψ, 102, 170; ω, 321, 481, 493; *Batrachom.* 75
Vocales coäleſcentes, δ, 165, 352, 634, 682, 757; ε, 266; η, 270; ϑ, 253, 483, 524, 550, 560; ι, 212, 240, 283, 347; κ, 204, 410, 544; λ, 91, 109, 248, 477; ν, 194, 391; ξ, 251, 287, 459; π, 105, 228, 236; ρ, 376, 504, 526; σ, 246, 256; τ, 34, 573; υ, 227, 251, 261, 348, 351; φ, 76, 118, 233, 277; χ, 245, 319, 384, 443, 456; ω, 115, 246, 436, 439, 484, 522, 533; *Batrachom.* 160, 210, 232; Hymn. prim. in *Apoll.* 157, 185, 408; Hymn. prim. in *Mercur.* 113; Hymn in *Herculem*, 1; Hymn. in *Lunam*, 6
Vocis Mediæ Præteritorum Formandorum Ratio, ξ, 467
Vocis Mediæ ſignificatio primaria, ε, 491; ι, 296; κ, 284; λ, 272, 423; μ, 18; ξ, 28; π, 25; σ, 107; τ, 389; φ, 282; χ, 103; ψ, 131, 255
Voſſius citatus, δ, 392; μ, 105
Ὕπαρ, τ, 547; υ, 90
Ὑπάρξῃ, ω, 285
Ὑπεκπροέλυσαν, ζ, 88
Ὑπεμνάκαδε, χ, 37
Ὑπέρας, ε, 260
Ὑπερνορεόντων, ζ, 5
Ὑπερηςίηνδ', ο, 254
Ὑπερθύριον, η, 90
Ὑπερικταίνοντο, ψ, 3
Ὑπερίονϑ, α, 8; μ, 133
Ὑπεροπλίσαιτο, ρ, 268
Ὑπέρτερα, κρέα, γ, 65
Ὑπερτερίῃ, ζ, 70
Ὑπερφιάλοισι, φ, 289
Ὑπερῶ', α, 362
Ὑπηνήτῃ, κ, 279
Ὑπηοίῃ, ρ, 25
Ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο, π, 481; τ, 427
Ὑποβρυχίας, Hymn. prim. in *Mercur.* 116
Ὑπονηΐῳ, γ, 81
Ὑποπερκάζῃσιν, η, 126
Ὑπώρορε, ω, 62
Ὕφαιν', *Epigram.* inſcript. "Εἰρε-"σιώνῃ," *ver.* 9
Ὑψιδόας, *Batrachom.* 202

Φ

ΦΑέθων, χ, 388; ψ, 246; Hymn. in *Solem*, 2
Φαίδιμϑ, δ, 617; ο, 117
Φαίδρῳ, λ, 320
Φαιϛὸν, γ, 296
Φάρει, ϑ, 186
Φάρον, δ, 355
Φάσ', ψ, 125
Φάσγ, ι, 504; ο, 376
Phavorinus citatus, ο, 119
Φείδων, Θεσπρωτῶν βασιλεὺς, ξ, 316
Φεράς, ο, 296
Φερέσϐιϑ, Hymn. prim. in *Apoll.* 341
Φηληταὶ, Hymn. prim. in *Mercur.* 67
Φήμῐῳ, υ, 100, 105
Φῆμιν, ζ, 273; ο, 467
Φήνῃ, γ, 372
Φηρὰς, γ, 488; ο, 186
Φθέγϛϑσα, Hymn. prim. in *Mercur.* 483
Φθεῖτ', λ, 329
Φθίῐω, λ, 495
Φθίνοντϑ μηνὸς, ξ, 162; τ, 307
Φθινύθϑσι, ϑ, 530
Φθῖσαι, δ, 741; π, 428
Φθογγὴ, μ, 198
Φθονέοιμι, τ, 348
Phialæ argenteæ inſcriptio, *Homero* tributa, *Fragment. ver.* 114
Φίλ', ρ, 15
Φιλεῦνται, Hymn. in *Muſ.* et *Apoll.* 5
Philemon citatus, ζ, 208; λ, 481
Φιλῆτα, Hymn. prim. in *Mercur.* 445
Φιλητεύϭειν, Hymn. prim. in *Mercur.* 159
Φιλίων, τ, 351; ω, 267
Philo citatus, α, 32
Φιλοκυδὲϑ, Hymn. prim. in *Mercur.* 375, 478
Φιλομηλείδῃ, δ, 343; ρ, 134
Φιλομμειδὴς, ϑ, 362
Philoſtratus citatus, α, 392
Φλιῆϭι, ρ, 221
Φλίψεται, ρ, 221
Phocylides citatus, β, 86; ζ, 182, 288; ι, 42; λ, 561; χ, 412
Φοινικόεϭαν, ξ, 500; φ, 518
Φοινικοπαρῄϐς, λ, 123; ψ, 271
Φοίνικϑ, ζ, 163; Hymn. prim. in *Apoll.* 18, 117
Φοίνιξ, ξ, 288
Φοινίϭετο, *Fragment. ver.* 168
Φορέειν, ο, 127
Φόρκωϑ, λιμὴν, ν, 96, 345
Φορτίδος, ε, 250
Φόρτον ἔρωτϑ, *Batrachom.* 77
Φόρτϭ, μνήμων, ϑ, 163
Φορύνετο, χ, 21
Φράϭονται, β, 367
Φρικὶ, δ, 402
Φρικῶνος, Epigram. inſcript. "Ὁ-"λοφύρεται &c," *ver.* 4
Φρόνιν, γ, 244; δ, 258
Φύζαν, Hymn. prim. in *Mercur.* 114
Φυκτὰ, ϑ, 299; ξ, 489
Φυλάκης, λ, 289
Φυλίης, ε, 477
Φύϭας, *Batrachom.* 13
Φυϭίγναθϑ, *Batrachom.* 17, 118
Φῶϑ' Ἡρακλῆα, φ, 26
Φῶκαι, δ, 404, 448
Φωριαμοῖϭιν, ο, 104

X

ΧΑλιφρονέοντα, ψ, 13
Χαλκηΐον, δόμον, ϭ, 327
Χαλκοβατὲς, ν, 4
Χαμαιγενέων, Hymn. prim. in *Venerem*, 108
Χαμαιδυνάδες, ξ, 15
Χανδὸν, φ, 294
Χαρμοφέρων, Hymn. prim. in *Mercur.* 127
Χαροποὶ, λ, 610
Χάρυϐδις, μ, 104, 235, 430
Χειρίδας, ω, 229
Χειροτένοντες, *Batrachom.* 288
Χείϭεται, ϭ, 17
Χελιδὼν, Epigram. inſcript. "Εἰ-"ρεϭιώνῃ," *ver.* 10
Χέρειον, ρ, 176; ψ, 262
Χερνίϐα, α, 136; δ, 52
Χήτει, π, 35
Χθαμαλὴ, ι, 25
Χίοιϭι, γ, 170
Χίῳ, Hymn. prim. in *Apoll.* 172
Χλαῖναι, ξ, 513
Χλοερῶν, *Batrachom.* 161
Χλωρῆϊς, τ, 518
Χνόον, ζ, 226
Χοὴν, κ, 518; λ, 26
Χοίνιϰϑ, τ, 27
Χοίρε', ξ, 81
Χρεὼ, β, 28; δ, 312
Χρείων, ϑ, 79

Χρέω, ϑ, 353; λ, 478
Χρεὼν, ο, 201
Χρὴ, γ, 14; δ, 463
Χρησαμοίνη, *Batrachom.* 185
Χρησόμβρω, ϑ, 81
Χρυσάμπυκες Ὧραι, Hymn. secund. in *Venerem*, 5, 12
Χρυσηλάκατον, Hymn. prim. in *Venerem*, 16
Χυτλώσαιτο, ζ, 80
Χώιο, ε, 215; ψ, 213

Ψ

Ψηλαφόων, ι, 416
Ψιχάρπαξ, *Batrachom.* 24, 231
Ψολόεντι, ψ, 330; ω, 538; *Batrachom.* 276
Ψυρίης, γ, 171
Ψύχει ἰμερίων, κ, 555

Ω

Ὠγυγίη, η, 244
Ὦδι, α, 182; φ, 196
Ὠδὶς, ε, 455
Ὠδίνων, ι, 415
Ὠδύσατο, *Epigram.* inscript. *Neptuno*, *ver.* 8
Ὠκεανὸν ποταμὸν, λ, 638; ω, 11
Ὠλισίκαρποι, κ, 510
Ὠλκαι δηϊκίαι, σ, 374
Ὠμιάρταζε, Hymn. prim. in *Mercur.* 361
Ὠμήρησε, π, 468
Ὠμοθέτησαν, γ, 458; ξ, 427
Ὠμῷ γήραϊ, ο, 356
Ὠνητὴν, ξ, 202
Ὦνον, ξ, 297; ο, 444
Ὠπλίσατο, β, 20
Ὠρίζεσκεν, Hymn. prim. in *Mercur.* 58
Ὡρίωνα, λ, 309, 571
Ὦρμισαν, δ, 785
Ὦρορεν, ϑ, 539; τ, 201
Ὡς ὅτ', ρ, 358

INDEX

INDEX RERUM

In ODYSSEA, HYMNIS, &c,

MAXIME MEMORABILIUM.

A

Caſtus rex, ξ, 335
Acheron, fluvius infernalis, κ, 513
Achillis anima Ulyſſem alloquitur, λ, 472. exequiæ, ω, 57
Achivi convocati à Telemacho, β, 7
Achivorum diſſidium, et infelix à Trojâ reditus, γ, 130
Ææa inſula, κ, 135; μ, 3
Ægis Minervæ, χ, 297
Ægiſthus Agamemnonis uxorem ambit, γ, 263. Agamemnonem interficit, δ, 534
Ægyptia terra, δ, 229
Ægyptius heros, β, 15
Æneas ex Venere ortus, Hymn. prim. in Venerem, 199
Æolia inſula, κ, 1
Æolus filias ſuas conjunxit filiis in uxores, κ, 5. Ulyſſi dat utrem ventorum, 19. reverſum Ulyſſem indignabundus expellit, 72
Æſculapius medicus, Hymn. in Æſculap. 1
Agamedes, Hymn. prim. in Apoll. 296
Agamemnon ſeptennio imperavit Mycenis, γ, 305
Agamemnonis exitum narrat Neſtor, γ, 264. ejus interitus, γ, 303; δ, 533. ejus umbra ſuum exitium Ulyſſi refert, λ, 403. ejus anima Amphimedonti loquitur, ω, 105
Agelaus Telemacho matris nuptias maturandas monet, υ, 322. Procos hortatur, χ, 132. jubet nè Mentor Ulyſſem juvet, 213. ab Ulyſſe interficitur, 293
Ajacis anima Ulyſſi irata, λ, 542
Ajacis, Oïlei exitus, δ, 509
Alcinöus, Phæacum rex, ζ, 12. ejus domus deſcribitur, η, 85. ejus hortus, 112. Ulyſſem clementèr excipit, 168. Phæaces de hóſpite Ulyſſe alloquitur, 186. optat Ulyſſem filiæ maritum, 311. promittit Ulyſſi auxilium, 317. Phæaces hortatur ut Ulyſſem juvent, θ, 25. parat convivium, 38. hortatur Phæaces ad certamen, 97. ejus filii, 119. Ulyſſem ab Euryalo laceſſitum alloquitur, 235. Phæaces monet ut Ulyſſi dent xenia, 386 ſciſcitaturomnes Ulyſſis conditiones et fortunas, 410. Ulyſſem abiturum et Phæaces alloquitur, ν, 4
Alcmena, λ, 265
Alphæus, fluvius, Hymn. prim. in Apoll. 423; Hymn. prim. in Mercur. 139
Ambroſia, ε, 93
Amniſus, τ, 188
Amphiaräus, ο, 244
Amphimedontis anima Atridæ interitum procorum narrat, ω, 120
Amphinomus procos à Telemachi nece dehortatur, π, 400. à Telemacho interficitur, χ, 92
Amphion, λ, 261
Amphitrite, μ, 97
Anchialus, Taphiorum rex, α, 105, 418
Anchiſæ cum Venere congreſſus, Hymn. prim. in Venerem, 53 &c.
Anopæa avis, α, 320
Anticleæ, matris Ulyſſis, umbra, λ, 84. eum alloquitur, 153, 215
Antilochus à Memnone occiſus, δ, 187

Antinöus Telemacho reſpondet, α, 383; β, 84. Telemachum alloquitur, β, 303. procos alloquitur, δ, 773; π, 364. Telemachum interficiendum monet, π, 371. ſuccenſet Eumæo propter mendicum Ulyſſem, ρ, 374. mendico reſpondet, 445. eumque ſcabello petit, 467. Ulyſſem arcum experiri petentem increpat, φ, 287. ab Ulyſſe interficitur, χ, 15
Antiope, λ, 259
Antiphates, rex Læſtrigonum, κ, 114. unum è ſociis Ulyſſis devorat, 116
Antiphus, Ulyſſis ſocius, à Cyclope occiſus, β, 19
Antrum Polyphemi, ι, 182
Apollo natus, Hymn. prim. in Apoll. 119. Nectare et Ambroſiâ enutritus, 124. cum Delphusâ deliberat de conſtruendo templo, 247. apud Creſſam templum conſtruit, 282, 294. Pythona Dracænam interficit, 300, 357. Delphuſam iratus opprimit, 382. Cretes Sacrorum miniſtros ſibi deligit, 392. ad templum eos ducit, 514. Mercurio de bobus abreptis iraſcitur, Hymn. prim. in Mercur. 254. cum Mercurio Jovem adit, 322. à Mercurio Citharam accipit, 493. et cum eo in amicitiam redit, 521, 571
Arcadia, Hymn. prim. in Mercur. 2
Arciſius, Ulyſſis avus, π, 118
Arcus Ulyſſis, φ, 12, 90
Arete, uxor Alcinoi, η, 54. Phæaces alloquitur, λ, 335. Ulyſſi abeunti dona præbet, ν, 66
Arene, oppidum, Hymn. prim. in Apoll. 422
Arethuſa, fons, ν, 408
Argo, navis, μ, 70. per Symplegadas à Junone tranſmiſſa, 72
Argus, canis, Ulyſſem reverſum agnoſcit, ρ, 301. moritur, 326
Argyphea, oppidum, Hymn. prim. in Apoll. 422
Ariadne, λ, 320
Arnæus, σ, 5
Artacia, fons, κ, 107
Aſteris, inſula, δ, 846
Athenæ, urbs, η, 80; λ, 322
Atlas, α, 52
Augurium aquilæ, ο, 160, 524
Autolycus, Ulyſſis avus, τ, 394. Ulyſſi infanti nomen imponit, 409. Ulyſſem amicè excipit, 414. Ulyſſem vulneratum ſanat, 459
Azantis, puella, Hymn. prim. in Apoll. 209

B

Bacchus à Prædonibus Tyrrhenis capitur, navique imponitur, Hymn prim. in Bacchum, 9. vinculis non tenetur, 13. Nautas portentis terret, 34. in Delphines tranſformat, 53. Bacchus, Jovis et Semeles filius, Hymn. ſecund. in Bacchum, 2
Boötes, ε, 272
Boreas, ventus, ε, 296
Bovis mactatio, γ, 439
Byblinus funis, φ, 391

C

Calypſo Ulyſſem detinet, α, 55; δ, 557. ejus ſpecus, ε, 63. ea alloquitur Mercurium, 87. cœnámque ei apponit, 92. indignatur in deos, 116. cum Ulyſſe loquitur, 160. eique jurat nullum ſe illaturam damnum, 180. cibum ei apponit, 196. ſpondet ei immortalitatem, 208. eum dimittit, 263
Cancri à Jove, ad ranas auxiliandas, mittuntur, Batrachom. 284
Cantilenam recentiſſimam maximè celebrant homines, α, 351
Cantus ornamentum convivii, α, 152
Carpathus, inſula, Hymn. prim. in Apoll. 43
Caſſandræ cædes, λ, 420
Caſtor, λ, 299; Hymn. prim. in Jovis Pueros, 1; Hymn. ſecund. in Eoſdem, 3
Caſtor Hylacides, ξ, 204
Caucones, Populi, γ, 366
Centauri, φ, 303; Batrachom. 170
Cephallenes, Populi, υ, 210; ω, 377
Cephiſſus, fluvius, Hymn. prim. in Apoll. 240
Ceres Jaſioni commixta, ε, 125
Cetëi, populi, λ, 520
Charybdis, μ, 101, 235. Ulyſſis malum abſorbet, 431. revomit, 438
Chius, inſula, γ, 172; Hymn. prim. in Apoll. 172
Chloris, uxor Neleï, λ, 280
Cicones, ι, 39. Achivos pugnâ ſuperant, 59
Cimmerii, populi, λ, 14
Circe, κ, 136. ejus ædes, 210. in porcos vertit Ulyſſis ſocios, 235. Ulyſſi potionem dat, 316. eum lavat, 361. cibum ei apponit, 373. eum alloquitur, 378. ejus ſocios reſtituit priſtinæ formæ, 390. Ulyſſem ad navem mittit, cæteros ſocios accerſiturum, 402. amicè eos excipit, 453. prædicit Ulyſſi iter ad inferos, 488. itineris rationem docet, 504. Ulyſſi veſtitum dat, 542. oves mactandas navi imponit, 571. Ulyſſi et ſociis cibum præbet, μ, 18. Ulyſſi futura pericula prædicit, et monita dat, 37
Circus, accipitris genus, ν, 87
Cithara, convivii ſocia, ϑ, 99; ρ, 271
Cithara Mercurii, Hymn. prim. in Mercur. 47
Clitus ab Aurorâ raptus, ο, 250
Clytemneſtra Ægiſthum ſequitur, γ, 272. Caſſandram interficit, λ, 421. Agamemnoni necem molita eſt, 429; ω, 199
Cnoſſus, urbs, τ, 178; Hymn. prim. in Apoll 393
Cocytus, fluvius, κ, 514
Columbæ, Jovi ambroſiam ferentes, μ, 63
Coronis, mater Æſculapii, Hymn. in Æſculap. 2
Cratæis, mater Scyllæ, μ, 124
Creta, inſula, τ, 173
Criſſa, inſula, Hymn prim. in Apoll. 282, 438
Cruni, Hymn. prim. in Apoll. 425
Cteſippus procos alloquitur, υ, 292. bovis pedem in Ulyſſem conjicit, 299. à Bubulco interficitur, χ, 285
Cteſius Ormenides, ο, 413

Cyanea ſaxa, μ, 59
Cyclopes abſque lege vivunt, ι, 112. in ſpeluncis habitant, 114. navigio carent, 125. deos non curant, 275
Cyclops, Polyphemus, ι, 187. pecora mulget, 244, 308, 341. Ulyſſem et ſocios in antro invenit, 251. ſocios devorat, 289, 311, 344. ejus donum, 370. vino obrutus, in antro recumbit, 372. ab Ulyſſe excæcatur, 380. alios Cyclopas vocat, 399. Arietem alloquitur, 447. Ulyſſis navem ſaxo petit, 481, 537. Neptuno ſupplicat, 528
Cyclopum inſula, ſine culturâ fertilis, ι, 108
Cydones, incolæ Cretæ, γ, 292; τ, 176
Cyllene, mons, Hymn. prim. in Mercur. 142, 228
Cyllenius, Mercurius, ω, 1
Cynthius, mons, Hymn. prim. in Apoll. 17, 26
Cyprus, inſula, δ, 83; θ, 362. Veneri ſacra, Hymn. ſecund. in Venerem, 2; Hymn. tert. in Eandem, 5

D

DAnaorum animæ, ω, 16
Deliades, famulæ Apollinis, Hymn. prim. in Apoll. 157
Delphinius, Apollo, ibid. 495
Delphuſa, ibid. 244. Apollinis templum recipere non vult, 256. ab Apolline obruitur, 382
Delphuſius, Apollo, ibid. 386
Delus, inſula, ζ, 162; Hymn. prim. in Apoll. 49. Latonam recipit, 90
Demodocus, cantor cæcus, θ, 62; ν, 28. Ulyſſi fletum movet, θ, 86. canit fabulam de Veneris et Martis amplexu, 267. equum Trojanum cantat, 499
Deucalion, τ, 180, 181
Diana, ζ, 102. Orionem interficit, ε, 123. item mulierem Phœniſſam, ο, 477. in Ortygiâ nata, Hymn. prim. in Apoll. 16. ejus ſtudia, Hymn. prim. in Venerem, 16; Hymn. ſecund. in Dian. 4
Dii, malorum auctores falsè arguuntur, α, 32. omnia ſciunt, δ, 379. datores bonorum, θ, 325. omnia poſſunt, κ, 306
Diis indigent omnes, γ, 48
Diocles, γ, 488; ο, 186
Diomedes, γ, 167
Dione, Hymn. prim. in Apoll. 93
Diſci certamen, θ, 129, 186
Dmetor Iaſides, ρ, 443
Dodona, ξ, 327; τ, 296
Dolius, Penelopes ſervus, δ, 736; ω, 386. Ulyſſem amplectitur, 396. arma induit, 497
Dorienſes, Cretæ incolæ, τ, 177
Dotius campus, Hymn. in Æſculap. 3
Dryopis Nymphæ, Pan filius, Hymn. in Pana, 34

E

ECheneus ſenex, η, 155; λ, 341
Echetus, rex, σ, 84
Eidothea, Protei filia, Menelao erranti occurrit, δ, 367. conſilium dat, 383. ejus dolus in Patrem, 435
Elpenor, vino obrutus, tecto decidit, κ, 559. ejus umbra Ulyſſi apparet, λ, 51. ejus corpus ſepelitur, μ, 12. tumulus ei erigitur, 14
Elyſius campus, δ, 563
Enceladus, Batrachom. 275
Enipeus fluvius, λ, 237
Epëi, ν, 275; ο, 297
Epëus, θ, 493; λ, 522
Ephialtes, λ, 307
Ephyre, urbs, α, 259; β, 328
Epicaſte, λ, 270
Equus Trojanus, δ, 272; θ, 493; λ, 522
Erebus, λ, 37, 563
Erembi, Populi, δ, 84
Eridanus, fluvius, Batrachom. 20
Erinnys, ο, 234
Eriphyle, λ, 325
Erymanthus, mons, ζ, 103
Eubœa inſula, γ, 174
Eumæus, nobilis ſubulcus, ξ, 3. ejus domus, 6. Ulyſſem hoſpitio excipit, 48. eum non agnoſcit, 56. ſues mactat, 74, 419. ejus cum Ulyſſe colloquia, 80, 115, 121; ο, 306, 324. parat ſtratum Ulyſſi, ξ, 518. fatum ſuum narrat, 402. Telemachum reducem excipit, π, 15. à Telemacho in urbem mittitur, 130. Penelopi narrat Telemachi reditum, 338. in agrum revertitur, 452. Ulyſſem in urbem ducit, ρ, 201. Melanthium increpat, 238. Ulyſſis domum intrat, 324. in agrum revertitur, 603. Procis adducit porcos, υ, 162. Ulyſſem agnoſcens amplectitur et oſculatur, φ, 224. arcum ei tradit, 379. Melanthium vinculis conſtringit, χ, 190. eum deridet, 194. Arma induit, 201. Procorum nonnullos interficit, 267, 284. cœnam in Laërtis domo parat, ω, 363
Eumelus, δ, 798
Eupithes cum Achivis conſpirat in Ulyſſis mortem, ω, 425. à Laërte occiſus, 520
Europæ raptus, Batrachom. 78
Euryalus Phæax, luctâ præſtantiſſimus, θ, 127. Ulyſſi indignatur, 158. illum enſe donat, 403
Eurybates, præco, τ, 247
Euryclea, α, 429. à Laërte empta, 430. Telemacho lucem fert, 434. vinum &c præbet, β, 379. Ulyſſi pedes lavat, τ, 387. ex cicatrice eum agnoſcit, 392, 467. Ulyſſis domum thure ſuffit, χ, 493. ejus reditum Penelopi nuntiat, ψ, 5
Eurydice, Neſtoris uxor, γ, 452
Eurylochus, dux ſociorum Ulyſſis, ad ædes Circes properat, κ, 207. ad Ulyſſem revertitur, 244. Ulyſſem comitari recuſat, 264. ſociis ſuadet nè Circes domum adeant, 429. Ulyſſi indignatur, μ, 278. conſilium proponit boüm Solis mactandarum, 339
Eurymachus Telemachum de Hoſpite interrogat, α, 400. Halitherſem reprehendit, β, 177. Penelopen ſubdolè alloquitur, π, 435. eam laudat, σ, 243. Ulyſſem laceſſit, 349. et ſcabello petit, 393. pocillatorem ferit, 395. arcui im-

par dolet, φ, 249. ſupplex Ulyſſi, imputat Antinöo omnia, χ, 45. procos hortatur ad defenſionem, 70. ab Ulyſſe occiditur, 82
Eurymedon, η, 58
Eurymeduſa, nutrix Nauſicaæ, η, 8
Eurynome, Penelopæ miniſtra, σ, 168. Ulyſſi ſedem ſert, τ, 100. eum lavat, ψ, 154
Euryphäeſſa, Hymn. in Solem, 2, 4
Eurytion, Centaurus, ebrius furit, φ, 298. punitur, 299
Eurytus, ϑ, 224, 226; φ, 32

F

FAme mori, miſerrimum, μ, 342
Farina, medulla virorum, β, 290
Filii pauci Patribus ſimiles; plerique pejores; β, 277
Fortis vir in omnibus potior rebus, η, 51
Fortunæ non meminit Homerus, Hymn. prim. in Minerv. 5

G

GEræſtus, γ, 177
Gerenius, Neſtor, γ, 68
Gorgonium caput, λ, 633
Gortynis fines, γ, 294
Gratiæ Venerem lavant, ϑ, 364; Hymn. prim. in Venerem, 61
Græcorum infauſtus à Trojâ reditus, γ, 130
Gyræ, petræ, δ, 500

H

HAlitherſes, vates peritiſſimus, procis periculum imminere indicat, β, 157. diſſuadet Ulyſſis cædem, ω, 453
Halius, Phæax, Alcinoï filius, cum Laodamante ſaltat, ϑ, 372
Harmonia, Hymn. prim. in Apoll. 195
Hebe, λ, 602; Hymn. in Herculem, 8
Helena thalamo egreditur, δ, 121. Menelaum de Advenis interrogat, 138. Ulyſſis infortunium luget, 184. medicamen vino immiſcet, 221. de Ulyſſe, et Ilii excidio narrat, 240. equo Trojano incluſos nominatim vocat, 279. Hoſpitibus lectos parat, 296. Telemachum muneribus donat, ο, 125. Aquilæ augurium interpretatur, 172
Helicon, mons, Batrachom. 1; Hymn. in Neptun. 3
Hercules, arcu peritiſſimus, ϑ, 224. ejus Simulachrum Ulyſſem alloquitur, λ, 616. Iphitum hoſpitem interficit, φ, 27
Hermione, unica Helenæ filia, δ, 14
Homerus cæcus, Hymn. prim. in Apoll. 172
Homine nihil imbecillius, σ, 129
Horæ, Hymn. prim. in Apoll. 194. Venerem è mari excipiunt, Hymn. ſecund. in Venerem, 5
Hoſpes, dum adeſt, amicè tractandus; cùm velit, dimittendus, ο, 74
Hoſpites à Jove ſunt, ζ, 207; ξ, 57
Hydrus, Batrachom. 81
Hyperea, ζ, 4

I

IAolcus, inſula, λ, 255
Iaones, populi, Apollinem colunt, Hymn. prim. in Apoll. 147, 152
Jardanus, fluvius, γ, 292
Iaſion à Cerere amatus, ε, 125. à Jove fulmine percuſſus, 128
Jaſon, μ, 72
Icmalius, faber, τ, 57
Ida, mons, Hymn. prim. in Apoll. 34; Hymn. prim. in Venerem, 68
Idomeneus, γ, 191
Ilii excidium canit Demodocus, ϑ, 514
Ilithya, Hymn. prim. in Apoll. 97, 115
Imbrus, inſula, Hymn. prim. in Apoll. 36
Incantatio vulneris, τ, 457
Inferorum locus, λ, 22
Ino, Cadmi filia, Ulyſſem miſeratur, ε, 336. vittam ei dat, 351. vittam recipit, 461
Inopus, fluvius, Hymn. prim. in Apoll. 18
Iopæana Apollini canunt Cretes, Hymn. prim. in Apoll. 500, 517
Iphiclus, λ, 289, 295
Iphimedea, λ, 304
Iphitus Eurytides, Ulyſſi dat arcum, φ, 13, 31. equas amiſſas quærit, 22. ab Hercule interficitur, 27, 34
Iphthima, filia Icari, δ, 797
Iris, Hymn. prim. in Apoll. 102, 107
Irus mendicus, Ulyſſis domum advenit, σ, 1. Ulyſſem jurgiis inceſſit, 10. et in certamen provocat, 25. à famulis accingitur, 75. certamen initurus tremit, 76. ab Antinöo objurgatur, 77. cum Ulyſſe congreditur, 88. cervice ictus, humi decidit, 97. ab Ulyſſe foràs trahitur, 100
Iſmarus, urbs, ab Ulyſſe depopulata, ι, 40
Ithaca, inſula, γ, 81. capris paſcendis apta, δ, 606. aſpera, ι, 27; ν, 242
Ithacenſes, poſt interfectos Procos in concionem congregantur, ω, 419. armati urbe egrediuntur, 467. cum Ulyſſe, Telemacho, &c, confligunt, 525. Minervæ monitu deſiſtunt, 533. et in urbem revertuntur, 535
Itylus, τ, 522. à matre interficitur, 523
Juniores ſemper deſipiunt, η, 294
Juno Latonæ invidet, Hymn. prim. in Apoll. 99. Jovi iraſcitur, 309, 331. terram ferit, 333, 340. Typhaona excipit, 353. Dracænæ eum dat, 354
Jupiter, pater hominúmque Deorúmque, α, 28; μ, 445. in deorum conſilio verba facit, α, 32. Ulyſſi reditum parat, 76. et boni et mali dator, δ, 237. Mercurium ad Calypſo mittit, ε, 29. felicitatem hominibus diſtribuit, prout vult, ζ, 188. Ulyſſis navem fulmine ferit, η, 250; μ, 415. Supplicum et Hoſpitum vindex, ι, 270; Epigram. inſcript. "Ad Nautas," ver. 4. iniquos punit, ν, 214.

Deorum ſummus, τ, 303. Ulyſſi ſignum dat tonitru, υ, 103; φ, 413; ω, 538. inter Ulyſſem et Ithacenſes pacem et fœdera ſtatuenda Minervæ mandat, ω, 483. Concilium deorum convocat, Batrachom. 167. tonitru bellum indicat, 200. Ranas miſeratur, 262, 283. fulmen ejicit, 278. Cancros mittit, 285. Mercurium boves ſurreptas Apollini oſtendere jubet, Hymn, prim. in Mercur. 392. Veneri Anchiſis amorem injicit, Hymn. prim. in Venerem, 53. cum Themiſte colloquitur, Hymn. in Jovem, 2. Minervam è capite gignit, Hymn. ſecund. in Minerv. 4

L

LAcedæmon, δ, 1; ε, 20; ο, 1
Laconica terra, Hymn. prim. in Apoll. 410
Laërceus, aurarius faber, γ, 425
Laërtes in agro degit, α, 190. propter Ulyſſem abſentem magnoperè dolet, ο, 354. Eumæum emit à Phœnicibus, 482. Telemachi diſceſſu maximè affligitur, π, 142. ejus domus, ω, 207. ab Ulyſſe ſolus invenitur, 225. eum non agnoſcit, 280. filium deflet, 315. Ulyſſem agnoſcens, animo deficit, 344. armat ſe, 497. Eupithem interficit, 522
Læſtrygones Gigantibus ſimiles, 120. Ulyſſis naves et ſocios perdunt, 122
Læſtrygonia urbs, κ, 82; ψ, 318
Lampetie, Solis boüm cuſtos, μ, 132. boves occiſas Soli nuntiat, 374
Lampus, equus Auroræ, ψ, 245
Lamus, κ, 81
Laodamas, Alcinoï filius, provocat Ulyſſem ad certamen, ϑ, 145
Larus, avis, ε, 51
Latona, Dianam in Ortygiâ parit, Hymn. prim. in Apoll. 16. Apollinem enitens, terras multas adit, 45. à Delo petit, ut filii ſit locus natalis, 51. jusjurandum jurat, 83. gravibus doloribus configitur, 91. Apollinem parit, 116
Leda, λ, 297; Hymn. prim. in Jovis Pueros, 3
Leiocritus Mentorem increpat, β, 242. Ithacenſium concilium ſolvit, 257. à Telemacho interficitur, χ, 294
Leiodes vates, φ, 144. arcum tendere nequit, 149. Procis prædicit interitum ex arcu, 153. ab Antinöo objurgatur, 167. ſupplex orat Ulyſſem, χ, 310. occiditur, 328
Lelantus campus, Hymn. prim. in Apoll. 220
Lemnus, inſula, ϑ, 283, 294
Leſbus, inſula, γ, 169
Leucippus, Hymn. prim. in Apoll. 212
Leucothea Ulyſſi opem fert, ε, 333
Libya, δ, 85
Linguarum ſectio, γ, 332
Lotophagi populi, ι, 84. Ulyſſis ſociis lotum dant, 93
Lotus, herba, ejus vis, ι, 94
Lucinæ ſpecus, τ, 188
Luctæ certamen, ϑ, 126
Luna, Hymn. prim. in Mercur. 99; Hymn. in Solem, 6
Luſcinia, Pandari filia, τ, 518. filium interficit, 522
Lycia, Hymn. prim. in Apoll. 179
Lyra Mercurii, Hymn. prim. in Mercur. 47

M

MÆonia, Hymn. prim. in Apoll. 179
Mæra, λ, 325
Maia, Mercurii mater, Hymn. prim. in Mercur. 1, 57, 89. Mercurium increpat, 155
Mala opera non rectè ſuccedunt, ϑ, 329
Malea, promontorium, γ, 287; δ, 514; ι, 80
Malis alienis ridere, υ, 347
Malo ſeneſcunt citò homines, τ, 360
Malorum ſibi homo cauſa, α, 7
Mantius, ο, 249
Marathon, η, 80
Maron, Sacerdos Apollinis, ι, 197
Mars Vulcani lectum dedecorat, ϑ, 269. Vulcani vinculis capitur, 296. à Vulcano deridetur, 306. dimittitur, 359. in Thraciam abit, 361. in bello promiſcuè furit, λ, 536. præpotens, &c, Hymn. in Martem, 1
Medon, præco, Procorum conſilium, de Telemacho interficiendo, audit, δ, 677. Penelopi nuntiat, 698; π, 412. Procos hortatur ad cœnam, ρ, 172. à Telemacho ſervatur, χ, 357. in Ithacenſium Concilio cædem Procorum deſcribit, ω, 442
Megapenthes, Menelaï filius, δ, 11. Craterem Telemacho fert, ο, 121
Megara, λ, 268
Melampus, ο, 225
Melanthius, caprarius, Procis capras agens, Ulyſſi occurrit, ρ, 212. eum increpat, 217. calce ferit, 233. à Subulco reprehenditur, 239. eum convitiis proſcindit, 248. Procis capras adducit, υ, 172. Ulyſſem probris inceſſit, 177. Procis ignem accendit, φ, 181. eos armis inſtruit, χ, 142. in vincula conjicitur, 189. è trabe ſuſpenditur, 192. à Subulco deridetur, 194. occiditur, 474
Melantho, Penelopes ancilla, Ulyſſem increpat, σ, 325; τ, 65. ab Ulyſſe reprehenditur, σ, 336; τ, 70. et à Penelope, τ, 90
Memnon, λ, 521
Mendico pudor inutilis, ρ, 352
Menelaus Græcos ad redeundum hortatur, γ, 141. Filii et filiæ epulas nuptiales celebrat, δ, 3. Telemachum et Piſiſtratum hoſpitio excipit, 30. ejus domus ſplendidiſſima, 45, 72. labores ſuos narrat, 78. dolet de Ulyſſe, 104, 169. Cœnam parat, 213. Græcos in equo Trojano deſcribit, 270. quærit ex Telemacho cauſam itineris, 311. ſuum aliorúmque Græcorum à Trojâ reditum narrat, 347, 495. Protëique fabulam refert, 364. Telemacho dona promittit, 614. muneribus donatum dimittit, ο, 120, 147 Mentes,

Mentes, dux Taphiorum, α, 105
Mentor, Ulyſſis ſocius, β, 225; ρ, 68. Ithacenſes ad Procos cohibendos hortatur, 229. à Leiocrito reprehenditur, 242
Mercurius à Jove mittitur ad Calypſo, ε, 29. ad iter ſe accingit, 44. Calypsûs ſpecus adit, 57, 77. Jovis mandatum nuntiat, 97. abit, 148. ei ultimo ante ſomnum libant Phæaces, η, 137. in Vulcani domo, cum Apolline colloquitur, ϑ, 334, 338. Ulyſſi ad Circen proficiſcenti occurrit, κ, 277. et dat herbam Moly, 302. Procorum animas ad inferos deducit, ω, 1, 10, 99. Jove et Maiâ natus, Hymn. prim. in Mercur. 3, 13. è teſtudine lyram facit, 24, 47. eâ canit, 54, 424. Apollinis boves furatur, 73 duas mactat, 116. à matre reprehenditur, 155. ab Apolline capitur, 293. cum eo Jovem adit, 323. Jovis monitu boves oſtendit, 402. Apollini lyram tradit, 493. cumque eo in amicitiam redit, 504, 571. ab Apolline donatur imperio in Leones, &c, 566. Pana gignit, Hymn. in Pana, 35. Diis eum oſtendit, 45
Mercurialis Collis, π, 471
Meſaulius, ſervus Eumæi, ξ, 449, 455
Meſſena, φ, 15
Miletus, urbs, Hymn. prim. in Apoll. 180
Mimas, mons, γ, 172; Epigram. inſcript. Neptuno, 5
Minerva, pro Ulyſſe Jovem orat, α, 45. ad iter ſe accingit, et in Ithacam defertur, 96, 102. Ulyſſis domum adit, Mentæ aſſimilata, 103. hoſpitio excipitur à Telemacho, 119. cum eo colloquitur, 158. eum Procos expellere, patrémque inveſtigare jubet, 271. avi ſimilis avolat, 319. Mentori aſſimilata, Telemacho animos addit, β, 268. navem ei ſocióſque ex Ithacenſibus petit, 382. Procis ſomnum inducit, 395. Telemachum ad iter properandum hortatur, 399. cum eo navem conſcendit, 416. Neſtorem adeundum monet, γ, 14. apud Neſtorem benignè excepta gaudet, 52. Græcis irata contentionem injicit, 135. Telemachum reprehendit, 230. Neſtorem cæteróſque monet, ut dormitum eant, 331. Aquilæ ſimilis diſparet, 371. à Neſtore agnoſcitur, 377. Neſtoris Sacris advenit, 435. Iphthimæ aſſimilata, Penelopen ſolatur, δ, 795, 825. in Concilio Deorum pro Ulyſſe intercedit, ε, 5. Dymantis filiæ aſſimilata, Nauſicaam de veſtibus lavandis monet, ζ, 21. Ulyſſem caligine coöperit, η, 14, 41. Virgini aſſimilata, Alcinoï ædes ei oſtendit, 48. et Areten adeundam monet, 53 Præconi aſſimilata, Phæaces congregat, ϑ, 7. Ulyſſem eis gratum reddit, 21. Juveni ſimilis Ulyſſi apparet, ν, 221. notam ſe facit, 298. Ithacam ei oſtendit, 345. cumque eo, de Procis interficiendis, deliberat, 372. Ulyſſem deturpat, ignotúmque reddit, 429. Telemachum de reditu monet, ο, 10. Ulyſſem filio ſe notum facere jubet, π, 167. corpúſque ei pulchrum reddit, 174. Ulyſſi et Telemacho cum lucernâ præit, τ, 34. Ulyſſem ſolatur, υ, 33. et in Procos animat, 45. Procos dementat, 345. Mentori ſimilis, Ulyſſi aſtat, animúmque addit, χ, 205, 224. Hirundini ſimilis ſedet in tecti trabe, 239. Procorum tela irrita facit, 256, 273. Ulyſſi pulchritudinem affundit, ψ, 156. Noctis et Auroræ curſum detinet, 243. Ulyſſem caligine tectum urbe educit, 371. à Jove eventum ſeditionis Ithacenſium ſciſcitatur, ω, 472. Ulyſſi aſtat, 501. Laërti animos inſpirat, 519. bellum dirimit, pacémque et fœdera inter utroſque ſtatuit, 528, 545. cum Jove, de Murium et Ranarum pugnâ, colloquitur, Batrachom. 172. è Jovis capite genita, Hymn. prim. in Apoll. 308; Hymn. ſecund. in Minerv. 4
Minos, λ, 567. Jovis confabulator, τ, 179
Moly herba, κ, 302.
Mors omnibus communis, γ, 236
Mulieribus non fidendum, λ, 455
Mulius, σ, 422
Mures concilium convocant, Batrachom. 102. armant ſe, 123. cum Ranis confligunt, 202. à Cancris cæduntur, 290. territi aufugiunt, 292
Murium victus, Batrachom. 33
Mus, apud Lacum, cum Ranâ colloquitur, Batrachom. 13. Ranæ tergum conſcendit, 64. Aquâ territus exclamat, 76. à Ranâ dimittitur, 86. et aquâ ſubmergitur, 91, 98
Muſæ Achillem cantu deflent, ω, 60. Deorum dona, hominúmque ærumnas celebrant, Hymn. prim. in Apoll. 189. ex ipſis ſunt Cantores, Hymn. in Muſ. et Apoll. 2.
Mycala, Hymn. prim. in Apoll. 41
Mycenæ, γ, 304
Mycene, β, 120
Myrmidones, γ, 188; δ, 9

N

Naïades, Nymphæ, ν, 104
Naubolides, præſtantiſſimus Phæacum, ϑ, 116
Nauſicaa, Alcinoi filia, à patre currum petit, ζ, 57. cum ancillis veſtes ad fluvium lavat, 90. pilâ ludit, 100. Ulyſſi cibum et veſtimenta dat, 209, 214, 247. eum ad Alcinoï domum ire jubet, 255. ad urbem revertitur, η, 2. Ulyſſem miratur, ϑ, 459
Nauſithous, ζ, 7; η, 62
Naxus, Hymn. prim. in Apoll. 44
Neæra, Solis uxor, μ, 133
Neleus, γ, 409; λ, 280
Neoptolemus, λ, 505
Neptunus, Ulyſſi infenſus, α, 20, 68; ε, 284. procellam in eum concitat, ε, 291. in eum ſævit, 376. Vulcano ſuadet, ut Martem è vinculis liberet, ϑ, 344. Peliam et Neleum gignit, λ, 253. Phæacibus indignatur, ν, 129. eorum navem lapidem

lapidem facit, 162. Heliconi imperat, Epigram. inſcript. Neptuno, ver. 2
Nericum, oppidum, ω, 376
Neritum, mons, ι, 22; ν, 351
Neritus, ρ, 207
Neſtor cum filiis epulatur, γ, 32. cum Telemacho colloquitur, 68, 102. Græcorum à Trojâ reditum narrat, 130. Agamemnonis interitum refert, 253. Sacrificium Minervæ parat, 417. currum Telemacho parari jubet, 474
Niſus, σ, 126
Noëmon, β, 386; δ, 630
Notus et Zephyrus, navibus maximè pernicioſi, μ, 289

O

Oceanus, λ, 638; ω, 11
Oechalia, ϑ, 224
Ogygia inſula, η, 244
Olympus, mons, λ, 314
Onchestus, Neptuni lucus, Hymn. prim. in Apoll. 230
Orchomenus, urbs, λ, 283
Oreſtes patrem ulciſcitur, α, 30, 298; γ, 306
Orion ab Aurorâ amatus, ε, 121. à Dianâ peremptus, 123. ab Ulyſſe conſpicitur apud inferos, λ, 571
Orion, ſtella, ε, 274
Orſilochus, Alpheï filius, γ, 489; ο, 187
Orſilochus, Idomenei filius, ν, 260
Ortygia inſula, ε, 123; ο, 403; Hymn. prim. in Apoll. 16
Otus, λ, 307

P

Pallantis filia Luna, Hymn. prim. in Mercur. 100
Pandari filiæ, υ, 66. à Venere enutritæ, 68. ab Harpyis abreptæ, 77
Paphos, inſula, ϑ, 363; Hymn. prim. in Venerem, 59
Parcæ, η, 197; Hymn. prim. in Mercur. 549
Parcam nemo evitat, ω, 29
Parnaſſus, mons, τ, 394
Patriâ et parentibus nihil dulcius, ι, 34
Patrocli animam videt Ulyſſes, λ, 467
Pauperes à Jove ſunt, ζ, 208; ξ, 58
Pelaſgi, τ, 177
Pelias, Neptuni filiùs, λ, 253
Peloponneſus, Hymn. prim. in Apoll. 250, 290, 419
Penelope, audito Phemii cantu, è thalamo deſcendit, α, 328. à Telemacho reprehenſa, revertitur; et Ulyſſem deflet, 360, 363. Procos dolo ludit, β, 93. propter Telemachi diſceſſum, luget, δ, 703, 719. Minervæ ſupplicat, 761. et ab eâ ſolatio afficitur, 795, 840. Procis ſe oſtendit, π, 409. Antinöum increpat, 417. Telemachum reverſum amplectitur, ρ, 38. cum eo et Theoclymeno colloquitur, 100. mendicum Ulyſſem accerſi jubet, 508. è thalamo deſcendit ad Procos, σ, 205. Telemachum reprehendit, 214. ab Eurymacho laudatur, 244. à Procis dona accipit, 301. Melantho ancillam objurgat, τ, 90. cum Ulyſſe ignoto colloquitur, 103. Eurycleam eum lavare jubet, 357. Ulyſſi ſomnium ſuum refert, 535. Dianæ ſupplicatur, υ, 60. Arcûs certamen Procis proponit, φ, 1, 73. Antinöum reprehendit, 312. Eurycleæ, reditum Ulyſſis nuntianti, non credit, ψ, 11, 81. Ulyſſem non agnoſcens, à Telemacho reprehenditur, 96. Ulyſſem tandem agnoſcit, et amplectitur, 205. cúmque eo colloquitur, 209, 256, 301
Peribœa, η, 57
Periclymenus, λ, 285
Phæaces, populi, ζ, 4. navigatione peritiſſimi, η, 108; ϑ, 247, 253. curſu, ſaltu, &c. præſtant, ϑ, 247, 253. eorum principes duodecim, 390. Ulyſſi dona dant, 399. eorum naves præſtantiſſimæ, 556. eorum navis in Saxum convertitur, ν, 163
Phæſtus, promontorium, γ, 296
Phaëthon, equus Auroræ, ψ, 246
Phaëthuſa, Solis boüm cuſtos, μ, 132
Pharmacum Helenæ, diſcutiens triſtitiam, δ, 220
Pharus, inſula, δ, 355
Pheidon, Theſprotorum rex, ξ, 316; τ, 287
Phemius canit reditum Achivorum, α, 325. reprehenſus à Penelope, 337. canit procis, ρ, 263. Ulyſſi ſupplicat, χ, 343. ab Ulyſſe et Telemacho ſervatur, 355, 371
Pheræ, γ, 488
Philoctetes, γ, 190. arcu peritus, ϑ, 219
Philœtius, bubulcus, υ, 185. cum Ulyſſe ignoto colloquitur, 199. Ulyſſem agnoſcens amplectitur, 224. fores aulæ claudit, 389. Procorum nonnullos interficit, χ, 268, 285
Philomelides, δ, 343; ρ, 134
Phlegyæ, populi, Hymn. prim. in Apoll. 278
Phocæ, δ, 404
Phœnices, populi, re nauticâ celebres, ο, 414
Phorcynis portus, ν, 96
Phrontis naucleri obitus, γ, 278
Phthia, λ, 495
Pieria, mons, ε, 66
Pilæ luſus, ϑ, 372
Piræus, Telemachi ſocius, ο, 539. Telemachi juſſu Theoclymenum hoſpitio excipit, 545; υ, 372. Telemachum alloquitur, ρ, 74
Pirithöus, λ, 630; φ, 296
Piſenor, præco, β, 38
Piſiſtratus, γ, 36, 400. Telemachum hoſpitio excipit, 37. cum eo ad Lacedæmonem curru vehitur, δ, 1. Menelaum alloquitur, 155, 190. Pylum revertitur, ο, 193, 216
Pleiades, ε, 272
Polites, Ulyſſis ſocius, κ, 224
Pollux, λ, 299; Hymn. prim. in Jovis Pueros, 1; Hymn. ſecund. in Eoſdem, 3
Polycaſta, Neſtoris filia, Telemachum lavat, γ, 464
Polyctor, ρ, 207
Polydamna, δ, 228
Polyphemus, Cyclops, Neptuni filius, α, 70; ι, 187
Polyphides, vates, ο, 252
Pontonöus, præco, vinum diſtribuit,

buit, ν, 182; ξ, 53. Sedem ponit Cantori, ϑ, 65
Pramnium vinum, κ, 235
Priami urbs, consilio Ulyssis capta, χ, 230
Proci, domum Ulyssis ingressi, epulantur, α, 144. Phemii cantu delectantur, 151, 325. strepitum per domum faciunt, 365; δ, 768; ρ, 360; σ, 398. Telemachum admirantur, α, 381; σ, 409; υ, 268. domum abeunt, α, 424. Telemachum derident, β, 324, 331. ante Ulyssis ædes ludunt, δ, 625; ρ, 167. Telemacho cædem moliuntur, δ, 659, 669, 771, 842. parant navem ad insidias ei struendas, 778. in insidiis locant se, 847. re infectâ redeunt, π, 351. nova ineunt consilia, 361. Ulyssis et Iri certamine delectantur, σ, 40, 70, 99. mirantur Penelopæ pulchritudinem, 211. ei dona afferunt, 290. Telemacho cædem struentes, sinistro omine deterrentur, υ, 241. convivium parant, 250. malis rident alienis, 347. portentis diris circundantur, 348 &c. Telemachum, ob hospites, derisui habent, 373. Ulyssis arcum frustrà tentant, φ, 144, 184, 245. eorum cædes incepta, χ, 8. armant se, 146. omnes interfecti, 383. eorum animæ ad inferos deducuntur, ω, 1. corpora sepeliuntur, 416
Procorum numerus, π, 245
Procris, λ, 320
Proserpina, κ, 491, 494. ejus lucus, 509
Proteus, δ, 385. è mari egreditur, 450. Menelaï insidiis captus, in varias species sese transformat, 455. cum Menelao colloquitur, 461 &c. Mare subit, 570
Pyria insula, γ, 171
Pudor mendico non bonus, ρ, 347
Pylus urbs, γ, 4, 485
Pyriphlegethon, fluvius infernalis, κ, 513
Pythius, Apollo, Hymn. prim. in Apoll. 373
Pytho, Dracæna, ibid. 372

R

Rana Muris genus sciscitatur, Batrachom. 13. per lacum tergo eum portat, 64. Hydro territus, eum dimittit, 83. in Ranarum concilio se excusat, 145
Ranæ concilium vocant, Batrachom. 133. armant se, 160. cum muribus pugnant, 202. à Jove auxilio juvantur, 262, 284
Ranarum victus, Batrachom. 53
Regis probi felicitas, τ, 109
Rhadamanthus, δ, 564; ν, 324
Rhea, Dea, Hymn. prim. in Apoll. 93; Hymn. prim. in Venerem, 43; Hymn. in Junonem, 1.
Rhenæa insula, Hymn. prim. in Apoll. 44
Rhethrum, portus, α, 186
Ridere malis alienis, υ, 347

S

Sacrorum faciendorum ritus, γ, 430; λ, 23; μ, 356; ξ, 422
Salmoneus, λ, 235
Same, insula, α, 246
Samus, ο, 29
Scheria, insula, ε, 34; ζ, 8
Scylla, μ, 73. sex Ulyssis socios devorat, 245
Scyrus, λ, 508
Senum mos est mollitèr dormire, ω, 254
Siculi, populi, υ, 383
Sidonia, ν, 285
Sidonii, δ, 84
Similem ad similem ducit Deus, ρ, 218
Sintiæ, populi, ϑ, 294
Sirenes, omnes homines mulcent, μ, 39. Ulyssi canunt, 183
Sisyphus, λ, 592
Sol Diis hominibúsque lucet, γ, 2; Hymn. in Solem, 8. videt et audit omnia, λ, 108; μ, 323. ejus genus, Hymn. in Solem, 1
Sol Vulcano nuntium fert de Marte et Venere, ϑ, 269. apud Deos, de bobus occisis conqueritur, μ, 376. Pythona dracænam interfectam putrefacit, Hymn. prim. in Apoll. 374
Solis boves et oves, μ, 128, 262. ab Ulyssis sociis mactantur, 353
Solis defectio, υ, 356
Solis portæ, ω, 12
Somni portæ, τ, 562
Somnia, alia irrita, alia veri præsaga, τ, 564
Somnus, laborum et solicitudinum omnium requies, υ, 85; ψ, 342
Somnus nimius, molestus, ο, 393
Sparta, λ, 459; ν, 412
Stercorationem Homero notam observat Victorius, ω, 226
Sternutatio, boni ominis, ρ, 541
Stygia aqua, κ, 514. jusjurandum gravissimum, ε, 185; Hymn. prim. in Apoll 85
Sunium, promontorium, γ, 278
Syria, insula, ο, 402

T

Tænarus, Hymn. prim. in Apoll. 412
Talis ludunt Proci, α, 107
Tantalus, λ, 581
Taphii, populi, α, 181; ο, 426
Tartarus, Hymn. prim. in Mercur. 256, 374
Täygetus, mons, ζ, 103; Hymn. secund. in Jovis Pueros, 4
Telemachus Minervam Mentæ assimilatam hospitio excipit, α, 119. et cum eâ colloquitur, 156 &c. matrem reprehendit, 345. cum Procis colloquitur, 367 &c. cubitum it, 425. Achivos convocat, β, 6. infortunia sua in concilio exponit, 40, 130. navem petit, 212. Minervam precatur, 260. Procis minatur, 315. ab Eurycleâ viatica petit, 349. navem parat, sociósque congregat, 389, 391. navem conscendit, 416. Pylum advenit, γ, 4. à Minervâ animatur, 13, 25. apud Nestorem amicè excipitur, γ, 34. cum Nestore colloquitur, 75, 247 &c. à Minervâ reprehenditur,

reprehenditur, 229. cum Piſiſtrato currum conſcendit, 481. Lacedæmonem advenit, δ, 1. Menelaï ædes admiratur, 44, 71. à Menelao benignè excipitur, 47. ab Helenâ agnoſcitur, 143. cum Menelao colloquitur, 315 &c. Piſiſtratum de reditu monet, ο, 46. à Menelao petit, ut ſe dimittat, 65, 87. muneribus donatur, 113, 125. currum conſcendit, 145. accepto Aquilæ augurio, abit, 182. Piſiſtratum alloquitur, 195. ſocios hortatus, Minervæ ſacra facit, 222, 258. cum Theoclymeno colloquitur, 265. eúmque in navem ſuſcipit, 282. à Pylo ſolvit, 287. Ithacam redit, 494. Theoclymenum allocutus, Accipitris omen conſpicit, 524. Theoclymenum Piræo commendat, 538. ad Eumæum divertit, 554. cum eo et Ulyſſe ignoto colloquitur, π, 30 &c. Eumæum ad Penelopen mittit, 130. Ulyſſem agnoſcens amplectitur, 213. Procorum numerum recenſet, 245. et de eorum cæde cum Ulyſſe deliberat, 256. Eumæum reverſum interrogat, 460. ad urbem proficiſcitur, ρ, 26. à Penelope de itinere interrogatur, 41. Piræum dona Menelaï ſervare jubet, 78. Penelopi itineris ſucceſſum refert, 107. Ulyſſi mendico cibum dat, 342. Eumæum reprehendit, 392. et Antinöum, 396. ad Penelopes ſermonem ſternuit, 541. Eumæum dimittit, 599. Ulyſſem cum Iro certaturum animat, σ, 60. Penelopi de hoc certamine reſpondet, 225. Procos reprehendit, 404. cum Ulyſſe arma in Thalamum deponit, τ, 31. Parietes domûs lucentes obſervat, 36. Eurycleam de hoſpite interrogat, υ, 128. ad concionem it, 146. Ulyſſi dat cibum et potum, 257. Cteſippum increpat, 303. Agelao, de matris nuptiis, reſpondet, 338. ſecures ſtatuit, et Ulyſſis arcum tentat, φ, 120, 124. arcum deponit, 136. matrem alloquitur, 344. arcum Ulyſſi dari jubet, 369. Ulyſſis nutu monitus, ſe accingit, 431. Amphinomum interficit, χ, 91. Patri arma affert, 112. thalami januam claudi jubet, 157. Procorum nonnullos interficit, 267, 284, 294. Phemium et Medonta ſervandos monet, 356. Eurycleam vocat, 395. cum famulis domum verrit, 454. ancillas impudicas ſuſpendit, 465. matrem reprehendit, ψ, 96. cum Ulyſſe de Ithacenſium irâ evitandâ conſulit, 123. cum Ulyſſe et famulis urbe egreditur, 371. apud Laërtem convivium parat, ω, 362. ſortem ſe præſtiturum patri pollicetur, 509. cum Ulyſſe Ithacenſes aggreditur, 525

Telemus Cyclopum vates, ι, 508

Temeſe, urbs, α, 184

Tenedos, γ, 159

Teſtudinem in Lyram aptat Mercurius, Hymn. prim. in Mercur. 46

Thebæ conditæ, λ, 262

Themis, Dea, Hymn. prim. in Apoll. 94; Hymn. in Jovem, 2

Theoclymenus, vates, ad Telemachi navem confugit, ο, 223, 256. ejus genus, 225. rogat, ut in navem ſuſcipiatur, 277. augurium interpretatur, 531. hoſpitio excipitur à Piræo, 545; ρ, 84; υ, 372. Penelopi de Ulyſſis reditu vaticinatur, ρ, 151. Procis malum imminens prædicit, υ, 350. exit ædibus Ulyſſis, 371

Theſeus, λ, 321, 630

Theſproti, populi, ξ, 315, 316

Thetis, auditâ Achillis morte, mari egreditur, ω, 47. certamina funebria ei inſtituit, 85. Vulcanum cadentem ſuſcipit, Hymn. prim. in Apoll. 319

Thoas, ξ, 499

Thoöſa, Polyphemi mater, α, 71

Thracia, ϑ, 361

Thraſymedes, Neſtoris filius, bovem occidit, γ, 448

Thyeſtes, δ, 517

Tireſias, vates cæcus, κ, 492. ſolus ex umbris ſapiens, 494. Ulyſſi apparet, λ, 90. de reditu ei monita dat, et futura prædicit, 99. docet eum quâ ratione ab umbris agnoſcatur, 245. Orci domum ſubit, 249

Tithonus, ε, 1. ab Aurorâ raptus, Hymn. prim. in Venerem, 219.

Tityus, Terræ filius, η, 324. à Vulturibus laniatur, λ, 577

Trinacria, Solis inſula, λ, 106; μ, 127

Triopus, Hymn. prim. in Apoll. 213

Trojæ excidium à Demodoco cantatum, ϑ, 514

Tydides in equo Trojano, δ, 280

Typhaon ex Junone ortus, Hymn. prim. in Apoll. 306, 352

Tyro, β, 120; λ, 234

V

VEnter multorum malorum cauſa, ρ, 286, 474

Ventos quatuor in Ulyſſem excitat Neptunus, ε, 295, 296. ventos utre incluſos Ulyſſi dat Æolus, κ, 19

Venus cum Marte deprehenditur à Vulcano, ϑ, 296. à Vulcano liberata, Paphum abit, 362. Pandari filias enutrit, υ, 68. nuptias iis petit à Jove, 73. inter Deas tripudiat, Hymn. prim. in Apoll. 195. amore domat omnes, Hymn. prim. in Venerem, 2, 34. Anchiſis amore capta, 53. ornat ſe, 58. feris amorem injicit, 73. Anchiſis tugurium adit, 75. eúmque alloquitur, 107. cum eo concumbit, 167. ex ſomno eum ſuſcitat, 177. filium ei pollicetur, Æneámque nomen imponit, 197. Anchiſen monet, nè cui rem revelet, 282. in cœlum abit, 292. Venus, ex mari ab Horis ſùſcepta, Hymn. ſecund. in Venerem, 5. ornata, 6. et ad Deos ducta, 14

Vinum ſuaviſſimum et generoſiſſimum, ι, 196. Vinum variè homines afficit, ξ, 464; τ, 122. Centaurum labefecit, φ, 295

Ulyſſes, maximis erroribus jactatus, plurimos dolores paſſus, α, 1.

α, 1. ſui ſociorúmque reditûs cupidiſſimus, 5, 13. à Calypſo detentus, 14, 55; δ, 558. ſummo patriæ reviſendæ deſiderio affectus, α, 57. ejus reditus à Neptuno impeditus, 74. ad Trojam conſiliis præſtantiſſimus, γ, 120. verberibus cæſus, urbem Trojanam doloſè ingreditur, δ, 244. ubi ab Helenâ ſolâ agnoſcitur, 250. in equo Trojano Anticlum cohibet, nè Græcos prodat, 271, 287. in Leſbo, cum Philomelide certat, 342; ρ, 133. invitus à Calypſo detentus, in littore ſedet perpetuò lugens, maréque intuens, ε, 82, 151. cum Calypſo de reditu colloquitur, 172. et cibum ſumit, 200. Calypsûs monitu ratem ſibi compingit, 243. ab eâ dimittitur, 263. navigat, ſidera obſervans, 270. à Neptuno conſpicitur, 282. procellâ ingruente, ſortem ſuam luget, 298. rate excuſſus, mari ſubmergitur, 315, 319. ratem repetit, fluctibúſque et ventis jactatur, 324. à Leucotheâ vittam accipit, 351. rate penitùs confractâ, ligno uno infidens vehitur, 370. dies et noctes duo, fluctibus jactatur, 388. terram tandem videt, 392. fluctuúmque et ſcopulorum pericula difficillimè elapſus, littus attingit, 452. Leucotheæ vittam in flumen remittit, 459. terram oſculatur, 463. arbuſtum ingreſſus, foliis tegit ſe, 476. ſomno experrectus, arbuſto egreditur, ζ, 127. Nauſicaæ et ancillis ſe oſtendit, 137. Nauſicaæ ſupplicat, 148. ab eâ veſtitu donatur, 214. flumine lotus veſtibúſque indutus, Nauſicaæ admirationem movet, 237. cibo reficitur, 248. Minervæ ſupplicat, 323. nebulâ ſeptus à Minervâ, ad Alcinoï ædes perducitur, η, 14, 37, 82. earum ſplendorem miratur, 83, 134. ingreſſus, Areten ſupplex orat, 142. ab Alcinöo benignè excipitur, 167. et ab ipſo dimiſſionem petit, 222. interrogatus, Aretæ ſuos labores narrat, 241. ſeptennium in inſulâ Ogygiâ detentus, 259. cum Alcinöo colloquitur, 302. dormitum it, 343. Phæacibus admirationem movet, θ, 17. Demodoci cantu dolet, 83. ad certamen provocatus, Euryalum reprehendit, 165. diſco omnes ſuperat, 186. Phæacibus vires ſuas oſtentat, 202. Phæacum tripudium miratur, 264, 383. Demodoci cantu delectatur, 368. ab Euryalo, enſe donatur, 403. muneribus donatur et à Phæacibus, 417; ι, 16. item ab Aretâ, θ, 441. Nauſicaæ gratias agit, 463. Cantori cibum mittit, 474. Demodoco Trojanum excidium canente, lachrymas fundit, 521. ab Alcinöo interrogatus, erroris ſui hiſtoriam refert, ι, 1. Ithacam deſcribit, 25. Ciconum urbem depopulatus, ab ipſis deindè prælio ſuperatur, 40, 47. procellâ affligitur, 67. Terram Lotophagorum appellitur, 84. indéque ad Cyclopas, 106. cum ſociis duodecim, Polyphemi antrum ingreditur, 195, 216. cum eo colloquitur, 258. vinum ei dat, 353, 360. nomen ſibi fingit Outin, 366. Cyclopi oculum eruit, 380. ſeipſum et ſocios ſub ovibus celat, 425. Cyclopi inſultat, 475, 502. ad cæteros ſocios revertitur, 543. Æoliam advenit, κ, 1. ab Æolo amicè excipitur, 14. ventiſque utre incluſis donatur, 19. ad eum iterùm delatus, inſulâ expellitur, 72, 76. Læſtrygoniam advenit, 81. ubi naves ſocióſque plurimos amittit, 118, 132. ad Ææam, Circes inſulam, venit, 135. cervum configit, 161. ſocios animat, 172. ſociorum partem ad Circes ædes mittit, 208. Circen aditurus, à Mercurio accipit Moly, 302. Circes ædes ingreſſus, cum eâ colloquitur, 336, 383. lavatur, cibóque reficitur, 360, 371. ad navem redit, 407. reliquóſque ſocios indè ad Circen ducit, 446. Circen de reditu conſulit, 483, 501. ſocios ad iter inſtituendum hortatur, 547. ad Cimmerios appellitur, λ, 13. mortuis ſacra facit, 24. Elpenoris umbram videt et alloquitur, 51, 56. matris animam videt, 84. Tireſiæ umbram conſulit, 90. matrem alloquitur, 162. et amplecti fruſtrà conatur, 203. umbras alias complures videt, 234 &c. ab Alcinöo diſcedendi copiam petit, 353. cum Agamemnonis animâ colloquitur, 395. cum Achillis, 476. Ajacem videt, 542. et alloquitur, 552. videt Minoëm, 567. Orionem, 571. Tityum, 575. Tantalum, 581. Siſyphum, 592. cum Hercule colloquitur, 614. ad navem redit, 635. ad Circes inſulam reverſus, Elpenori exequias facit, μ, 8. cum Circe de futuro itinere colloquitur, 36. navem conſcendit, 145. Sociis Circes et Tireſiæ vaticinia exponit, 154, 271. ad Sirenum inſulam appulſus, ſociorum auribus ceram indit, 166, 173. Sirenum cantum audire cupit, 192. ſocios animat, 207. armat ſe, 226. Scyllam et Charybdin effugit, 260. ad Solis inſulam appulſus, Socios monet, nè Solis pecora violent, 271, 297, 320. Solis bobus occiſis, luget, 370. nave confractâ, malo et carinæ inſidens vehitur, 425, 444. ad Charybdin iterùm defertur, 430. caprifico ſuſpenſus, ſervat ſe, 432. ad Calypsûs inſulam appellitur, 447. Ithacam redire vehementèr cupit, ν, 30. abiturus, Alcinöum alloquitur, 37. et Aretam, 58. Phæacum nave dormiens Ithacam defertur, 79, 95. terræ exponitur, 119. patriam non agnoſcens, luget, 199, 219. Phæacum dona recenſet, 217. cum Minervâ, Paſtori aſſimilatâ, colloquitur, 227. eam agnoſcens alloquitur, 311. patriâ agnitâ, terram oſculatur, 354. Nymphis ſupplicat, 355. cum Minervâ de procorum cæde deliberat, 372. in ſenem mendicum ab eâ

eâ transformatur, 429. Eumæum adit, ξ, 1. canum ingruentum furorem evitans, humi ſedet, 30. ab Eumæo benignè exceptus, gaudet, 48, 51. cibo et potu donatur, 79, 109. cum Eumæo colloquitur, 114 &c. ex Cretâ ſe ortum fingit, hiſtoriámque commentitiam refert, 199. lænam petit, 460. in pellibus decumbit, 520. cum Eumæo cœnat, ο, 300. eum alloquitur, 306. de patre et matre quærit, 346. Eumæi genus et fortunas exquirit, 382. jentaculum parat, π, 1. Telemachum advenientem audit, 5. ei aſſurgit, 42. de procis eum interrogat, 90. à Minervâ monitus, Telemacho notum ſe facit, 186, 202. eum oſculatur, 190. cumque eo de procis interficiendis conſultat, 235 &c. ad urbem ire cupit, ρ, 17, 194. cum Eumæo, baculo innitens, proficiſcitur, 200. à Melanthio inſultatur, 215. cum Eumæo ad ædes ſuas pervenit, 260. ab Argo cane agnoſcitur, 291. de eo Eumæum interrogat, 305. domum ingreditur, 336. Telemacho gratias agit, 354. apud Procos mendicat, 365. ab Antinoo petit, 414. ab eo ſcabello feritur, 462. procos alloquitur, 467. ab Eumæo ad Penelopen accerſitur, 551. Penelopi reſponſum mittit, 560. ab Iro laceſſitur, σ, 8, 25. procos alloquitur, 51. ſe accingit, 65. cum Iro certat, 88. eum humi ſternit, 97. et per veſtibulum pede extrahit, 99. cibo et vino donatus, Amphinomum alloquitur, 123. in Trojam abiens, uxori monita dat, 256. procos à Penelope deluſos videns, gaudet, 280. ancillas alloquitur, 311. à Melantho objurgatur, 325. eam increpat, 336. lampadibus lucem præbet, 342. ab Eurymacho laceſſitur, 349. et ſcabello petitur, 393. cum Telemacho arma in thalamum deponit, τ, 31. à Melantho iterùm objurgatur, 65. eam reprehendit, 70. à Penelope interrogatus, fictam hiſtoriam refert, 172, eam miſeratus, dolo lachrymas occultat, 210. Ulyſſis ad Trojam euntis veſtitum depingit, 225. ejúſque præconem, 244. Ulyſſem reverſurum eſſe aſſerit, 270, 300. ab Eurycleâ, eum lavante, ex cicatrice agnoſcitur, 392. ab avo Autolyco nominatur, 409. ad Parnaſſum proficiſcitur, 413. cum Autolyci filiis it venatum, 429. ab apro vulneratur, 449. eum occidit, 452. incantatione ſanatur, 457. Eurycleam cohibet, nè ſe prodat, 479. lavatur, 505. Penelopes ſomnium interpretatur, 555. ad arcûs certamen procis proponendum eam hortatur, 583. cubile ſibi ipſe ſternit, υ, 1. cor ſuum alloquitur, 17. anxiè ſecum de procorum cæde deliberat, 24, 28. à Minervâ ſolatio afficitur, et in ſomnum vertitur, 30, 54. uxoris flentis vocem audit, 92. à Jove ſigna poſcit, 97. de procorum inſolentiâ conqueritur, 169. à Melanthio convitiis proſcinditur, 177. Bubulcum alloquitur, 226. à Telemacho ad limen collocatur, 257. à Cteſippo, bovis pede, petitur, 299. Sardanium riſum edit, 302. ab Euryto arcum accipit, φ, 30. ei dat enſem, 34. Telemachum nutu prohibet, nè arcum tendat, 129. domo egreſſus, Eumæo & Philœtio ſe notum facit, 190. à flendo eos cohibet, 227. iiſque mandata dat, 230. à procis arcum poſcit, 281. ab Antinöo reprehenditur, 287. arcum accipit, 379. eum omni ex parte explorat, 393. et facilè tendit, 409. ſagittam mittit per omnia foramina, 421. Telemacho innuit, 431. pannis nudatus alloquitur procos, χ, 4. Antinöum interficit, 15. procis ſe manifeſtat, 34. Eurymachum interficit, 81. procorúmque alios, 114. armat ſe, 122. Eumæum et Philœtium mittit Melanthium capturos, 171. opem à Mentore petit, 208. à Minervâ objurgatur, 225. procorum alios interimit, 266, 283, 292, 307. Leiodem alloquitur, 320. eum interficit, 328. Medonta animat, 372. procos omnes occiſos videt, 383. Eurycleam ab exultando cohibet, 409. mortuos efferri jubet, 437. ancillaſque impudicas ſuſpendi, 441. thure domum ſuffit, 493. à famulis amplexu et oſculis fovetur, 498. Telemachum de Ithacenſium irâ vitandâ conſulit, ψ, 117. pulchritudine et gratiâ perfunditur à Minervâ, 156. uxorem reprehendit, quòd ſe non agnoſcat, 166. lectum ſuum conjugalem deſcribit, 184. à Penelope agnoſcitur, 205. eam amplectens, lachrymas fundit, 233. ei futuros ſuos labores memorat, 248, 265. cubitum it, 296. hiſtoriam erroris ſui uxori refert, 306. in agrum abiturus, mandata ei dat, 349. cum filio et ſervis urbe egreditur, 370. ad Laërtis domum eos mittit, ω, 212. ipſe patrem ſolum invenit, 225. eum alloquitur, 243. fictam de ſe hiſtoriam narrat, 302. patrem oſculatur, et ei notum ſe facit, 319. eum animat, 356. cum eo domum proficiſcitur, 360. lotum eum et ornatum miratur, 369. à Dolio et filiis amicè excipitur, 396, 408. et cum iis prandet, 411. Ithacenſibus advenientibus, armat ſe, 495. Telemachum animat, 504. Ithacenſes aggreditur, 525. cum ipſis fœdus init, 545

Ulyſſis certamen cum Achille, à Demodoco cantatum, ϑ, 75

Ulyſſis divitiæ, ξ, 100

Ulyſſis mors à Tireſiâ prædicitur, λ, 133

Ulyſſis ſocii, ſuâ ſtultitiâ perierunt, α, 7. loto paſti, redire nolunt, 1, 94. à Cyclope devorantur, 286, 311, 344. Ulyſſem cohibent, nè Cyclopem irritet, 493. utrem ventorum ſolvunt, κ, 47. à Læſtrygonibus perduntur, 122. cervum ab Ulyſſe occiſum mirantur,

tur, 179. à Circe in porcos vertuntur, 235. formæ priſtinæ reſtituuntur, 391. Ulyſſem ab Eurylocho interficiendo arcent, 441. eum de reditu monent, 471. Ulyſſem malo alligant, μ, 179. à Scyllâ devorantur, 245. fame vexantur, 332. Solis boves mactant, 352. mare merguntur, 417
Umbræ mortuorum Ulyſſi apparent, λ, 36
Urſa, ſtella, ε, 273
Vulcanus Marti dolos ſtruit, θ, 272. eum cum Venere deprehendit, 300. Deos convocat, 305. et de injuriâ conqueritur, 306. à Mercurio rogatus, Martem dimittit, 359. è cœlo projectus, à Thetide ſuſcipitur, Hymn. prim. in Apoll. 317. homines inclyta opera docet, Hymn. in Vulcan. 2
Vulneris incantatio, τ, 457

Z

ZAcynthus, inſula, α, 246
Zephyri auræ, homines refrigerant, δ, 567
Zephyrus, ventus vehemens, ε, 295. aquoſus, ξ, 458
Zethus, λ, 261; τ, 523

FINIS TOMI SECUNDI.

CMC
MVSEVM
BRITANNICVM